BÍBLIA

Bible

Překlad 21

Versão Bilingue

Português – Czech

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Czech - Bible, překlad 21. století – 2009

2020

BÍBLIA

Bible

Překlad 21

Versão Bilingue

Português – Czech

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Czech - Bible, překlad 21. století – 2009

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Starý Zákon	
Naum	Nahum	2.519
Habacuque	Abakuk	2.525
Sofonias	Sofoniáš	2.532
Ageu	Ageus	2.539
Zacarias	Zachariáš	2.544
Malaquias	Malachiáš	2.571
Novo Testamento	**Nový Zákon**	
Mateus	Matouš	2.579
Marcos	Marek	2.684
Lucas	Lukáš	2.751
João	Jan	2.864
Atos	Skutky	2.947
Romanos	Římanům	3.055
1 Coríntios	1 Korintským	3.100
2 Coríntios	2 Korintským	3.144
Gálatas	Galatským	3.173
Efésios	Efeským	3.188
Filipenses	Filipským	3.203
Colossenses	Koloským	3.214
1 Tessalonicenses	1 Tesalonickým	3.224
2 Tessalonicenses	2 Tesalonickým	3.234
1 Timóteo	1 Timoteus	3.240
2 Timóteo	2 Timoteus	3.252
Tito	Titus	3.261
Filemom	Filemon	3.267
Hebreus	Židům	3.270
Tiago	Jakub	3.304
1 Pedro	1 Petr	3.316
2 Pedro	2 Petr	3.329
1 João	1 Jan	3.337
2 João	2 Jan	3.349
3 João	3 Jan	3.351
Judas	Juda	3.353
Apocalipse	Zjevení	3.357

VERSÃO BILINGUE

Português – Czech

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

STARÝ ZÁKON

Czech

Bible 21 (2009)

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

8 E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

Genesis

NA POČÁTKU

Příběh nebe a země

Genesis 1

1Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi.

2Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch.

3Bůh řekl: „Ať je světlo!“ – a bylo světlo.

4Bůh viděl, že světlo je dobré, a Bůh oddělil světlo od tmy.

5Bůh nazval světlo „den“ a tmu nazval „noc“. Byl večer a bylo ráno, den první.

6Bůh řekl: „Ať je uprostřed vod obloha, aby oddělovala vody od vod!“

7Bůh učinil oblohu a oddělil vody pod oblohou od vod nad oblohou – a stalo se.

8Bůh nazval oblohu „nebe“ a byl večer a bylo ráno, den druhý.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

19 Houve tarde e manhã, o quarto dia.

9 Bůh řekl: „Ať se vody pod nebem shromáždí na jedno místo a ať se ukáže souš!“ – a stalo se.

10 Bůh nazval souš „země“ a shromáždění vod nazval „moře“. A Bůh viděl, že je to dobré.

11 Tehdy Bůh řekl: „Ať země zplodí zeleň: byliny nesoucí semeno a různé druhy plodných stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno na zemi!“ – a stalo se.

12 Země vydala zeleň: různé druhy bylin nesoucích semeno a různé druhy stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno. A Bůh viděl, že je to dobré.

13 Byl večer a bylo ráno, den třetí.

14 Bůh řekl: „Ať jsou na nebeské obloze svítilny, aby oddělovaly den od noci; budou znameními k určování období, dnů a let;

15 budou na nebeské obloze svítilnami k osvětlování země!“ – a stalo se.

16 Bůh učinil dvě veliké svítilny: větší, aby vládla dni, a menší, aby vládla noci; učinil rovněž hvězdy.

17 Bůh je umístil na nebeské obloze, aby osvětlovaly zemi,

18 aby panovaly nade dnem a nocí a aby oddělovaly světlo od tmy. A Bůh viděl, že je to dobré.

19 Byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[20]Bůh řekl: „Ať se vody zahemží množstvím živočichů a nad zemí pod nebeskou oblohou ať létají ptáci!“

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[21]Bůh tedy stvořil velké mořské obludy a všemožné druhy čilých živočichů, jimiž se zahemžily vody, i všemožné druhy okřídlených ptáků. A Bůh viděl, že je to dobré.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[22]Bůh jim požehnal a řekl: „Ploďte a množte se a naplňte vody v mořích; také ptáci ať se rozmnožují na zemi.“

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[23]Byl večer a bylo ráno, den pátý.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[24]Bůh řekl: „Ať země vydá různé druhy živočichů: různé druhy dobytka, drobné havěti i polní zvěře!“ – a stalo se.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[25]Bůh učinil různé druhy polní zvěře a dobytka i všemožné druhy zemské havěti. A Bůh viděl, že je to dobré.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[26]Tehdy Bůh řekl: „Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem, nade vší zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi.“

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[27]Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu stvořil jej: jako muže a ženu stvořil je.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.
[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.
[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.
[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.
[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.
[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[28]A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: „Ploďte a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi."
[29]Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám všechny byliny vydávající semeno na celém povrchu země i každý strom, na němž je ovoce vydávající semeno. To vám bude za pokrm.
[30]Také veškeré polní zvěři, všem nebeským ptákům i všemu, co leze po zemi, zkrátka všemu, co má v sobě život, jsem dal za pokrm všechny zelené byliny" – a stalo se.
[31]Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.

Genesis 2

[1] Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí.

[2]Sedmého dne Bůh dokončil dílo, na němž pracoval; sedmého dne odpočinul od veškeré práce, kterou dělal.

[3]Bůh sedmý den požehnal a posvětil jej, neboť v něm Bůh odpočinul od všeho díla, jež vykonal, když tvořil.

[4]To je příběh nebe a země, o jejich stvoření.

V Boží zahradě

Tenkrát, když Hospodin Bůh učinil zemi a nebe,

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[5]na zemi ještě nebylo žádné polní křoví a nerostly žádné polní byliny. Hospodin Bůh na zem ještě nesesílal déšť a nebyl ani člověk, který by obdělával půdu.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[6]Ze země však vystupovala pára a zavlažovala celý zemský povrch.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[7]Hospodin Bůh pak z prachu země zformoval člověka a do jeho chřípí vdechl dech života. Tak se člověk stal živou bytostí.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[8]Hospodin Bůh vysázel v Edenu na východě zahradu a do ní postavil člověka, jehož zformoval.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[9]Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[10]Z Edenu vycházela řeka, aby zavlažovala zahradu, a odtud se rozdělovala do čtyř hlavních toků.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[11]První se jmenuje Píšon. Obtéká celou zemi Chavílu, kde je zlato,

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[12]a zlato té země je výborné. Je tam i vonná pryskyřice bdelium a kámen onyx.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[13]Druhá řeka se jmenuje Gíchon; ta obtéká celou zemi Habeš.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[14]Třetí řeka se jmenuje Tigris a teče na východ od Asýrie. A čtvrtá řeka je Eufrat.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15]Hospodin Bůh tedy vzal člověka a usadil ho do zahrady Eden, aby ji obdělával a střežil.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[16]Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

[17]kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš.“

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[18]Hospodin Bůh také řekl: „Není dobré, aby člověk byl sám; opatřím mu rovnocennou oporu.“

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[19](Hospodin Bůh totiž zformoval ze země všechnu polní zvěř i všechno nebeské ptactvo a přivedl je k Adamovi, aby viděl, jak je pojmenuje. Jakkoli pak Adam nazval kterého živočicha, tak se jmenoval.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[20]Adam tedy pojmenoval všechen dobytek, nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Pro Adama se ale nenašla rovnocenná opora.)

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[21]Hospodin Bůh tedy na Adama přivedl hluboký spánek. Když usnul, vzal jedno z jeho žeber a zaplnil to místo tělem.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[22]Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[23]Adam tenkrát řekl: „ To je konečně ona: kost z mých kostí, tělo z mého těla! Bude se nazývat manželkou, neboť je vzata z manžela!“

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do

[24]To proto muž opouští otce i matku – aby přilnul ke své manželce a stali se jedním tělem.

[25]Oba dva, muž i jeho žena, byli nazí a nestyděli se.

První hřích

Genesis 3

[1]Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

[2]„Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi.

[3]„Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: ‚Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.‘“

[4]Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete!

[5]Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevřou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.“

[6]Když tedy žena viděla, že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom žádoucí k nabytí rozumu, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl.

[7]Tehdy se jim oběma otevřely oči a poznali, že jsou nazí. Svázali tedy fíkové listí a udělali si zástěrky.

[8]Vtom ale uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se zahradou za denního vánku. Tehdy se Adam a jeho žena skryli

SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás

před Hospodinem Bohem uprostřed stromů zahrady.

[9]„Kde jsi?“ volal Hospodin Bůh na Adama.

[10]Ten odpověděl: „Slyšel jsem v zahradě tvůj hlas a dostal jsem strach, protože jsem nahý. Proto jsem se skryl.“

[11]„Kdo ti řekl, že jsi nahý?“ tázal se Bůh. „Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

[12]Adam odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby byla se mnou, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“

[13]„Cos to udělala?“ řekl Hospodin Bůh ženě. „Had mě podvedl, a tak jsem jedla,“ odpověděla.

[14]Hospodin Bůh tehdy řekl hadovi: „ Za to, cos udělal, budeš zlořečený mezi vším dobytkem i divokými zvířaty. Po všechny dny svého života polezeš po břiše a žrát budeš prach.

[15]Rozpoutám také nepřátelství mezi tebou a ženou i mezi tvým a jejím potomkem. On ti rozdrtí hlavu a ty mu rozdrtíš patu.“

[16]Ženě řekl: „ Rozmnožím útrapy tvého těhotenství, své děti budeš rodit v bolestech. Po muži budeš dychtivě toužit, on ti však bude poroučet.“

[17]Adamovi řekl: „ Protožes poslechl svou ženu a jedl ze zakázaného stromu, země bude kvůli tobě zlořečená! Po všechny dny svého života z ní budeš jíst v útrapách;

dela o sustento durante os dias de tua vida.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

[18] bude ti plodit trní a bodláčí a ty budeš jíst polní byliny.

[19] V potu tváře budeš jíst svůj chléb, dokud se nevrátíš do země, neboť z ní pocházíš: Prach jsi a v prach se obrátíš!“

[20] Adam pak dal své ženě jméno Eva (to jest Živa), neboť ona byla matkou všech živých.

[21] Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožený oděv a oblékl je.

[22] Hospodin Bůh si tehdy řekl: „Hle, člověk se stal jakoby jedním z nás, neboť zná dobro i zlo. Nyní se tedy postarám, aby nevztáhl ruku, nevzal také ze stromu života a nežil navěky.“

[23] Proto Hospodin Bůh člověka vyhnal ze zahrady Eden, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.

[24] Vyhostil člověka a na východní straně zahrady Eden umístil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.

Kain a Abel

Genesis 4

[1] Adam se miloval se svou ženou Evou a ta počala a porodila Kaina. Tehdy řekla: „Získala jsem od Hospodina muže!“

[2] Porodila také Ábela, jeho bratra. Ábel se pak stal pastýřem ovcí, ale Kain obdělával půdu.

3 Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

4 Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

5 ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

6 Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

7 Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

8 Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

9 Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

10 E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

11 És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

12 Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

3Po nějaké době se stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země,

4zatímco Ábel ji přinesl z prvorozených ovcí svého stáda a z jejich tuku. Hospodin našel zalíbení v Ábelovi a v jeho oběti,

5ale v Kainovi a jeho oběti zalíbení nenašel. Kaina to rozlítilo, až se mu zkřivila tvář.

6Hospodin tedy Kainovi řekl: „Proč se zlobíš? Proč máš zkřivenou tvář?

7Copak tě nepřijmu, když budeš jednat dobře? Když ale nebudeš jednat dobře, pak ve dveřích číhá hřích a dychtí po tobě. Ty ale máš nad ním panovat.“

8Kain svému bratru řekl: „Pojďme na pole!“ A když byli na poli, Kain se na svého bratra Ábela vrhl a zabil ho.

9„Kde je tvůj bratr Ábel?“ zeptal se Kaina Hospodin. „Nevím,“ odpověděl. „Jsem snad strážcem svého bratra?“

10„Cos to udělal?“ řekl mu Bůh. „Slyš, krev tvého bratra ke mně volá ze země!

11Teď budeš zlořečenější než země, která otevřela ústa, aby vpila krev tvého bratra, kterou jsi prolil!

12Když budeš obdělávat zem, už ti nedá svoji sílu. Budeš na zemi tulákem a štvancem.“

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.
[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.
[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.
[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.
[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.
[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.
[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.
[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.
[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[13]„Můj trest je větší, než lze unést," odpověděl Kain Hospodinu.
[14]„Pohleď, dnes mě vyháníš ze vší úrodné země a budu se před tebou muset skrývat. Budu na zemi tulákem a štvancem a kdokoli mě najde, ten mě zabije!"
[15]Hospodin mu řekl: „Kdokoli zabije Kaina, ponese sedminásobnou pomstu." Hospodin pak na Kaina vložil znamení, aby ho nikdo, kdo ho najde, nezabil.
[16]Kain tedy odešel od Hospodinovy tváře a usadil se v zemi Nód na východ od Edenu.
[17]Kain se miloval se svou ženou a ta počala a porodila Chanocha. Postavil město a pojmenoval ho po svém synovi Chanoch.
[18]Chanochovi se pak narodil Irad, Irad zplodil Mechujaele, Mechujael zplodil Metušaele a Metušael zplodil Lámecha.
[19]Lámech si vzal dvě ženy: jedna se jmenovala Ada, druhá Cila.
[20]Ada porodila Jábala, jenž se stal otcem těch, kdo žijí ve stanech a pasou stáda.
[21]Jeho bratr jménem Jubal se stal otcem všech, kdo hrají na citery a píšťaly.
[22]Cila také porodila, a to Tubal-kaina, mistra všech kovářů bronzu a železa. A Tubal-kainova sestra byla Naama.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.
[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.
[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.
[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;
[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.
[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.
[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.
[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.
[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

[23]Lámech řekl svým ženám: „ Ado a Cilo, poslouchejte mě, ženy Lámechovy, slyšte mou řeč: Zabil jsem muže za ránu, kterou mi zasadil, zabil jsem mladíka za zranění, jež mi způsobil.
[24] Bude-li Kain mstěn sedmkrát, Lámech bude mstěn sedmasedmdesátkrát!“
[25]Adam se znovu miloval se svou ženou a ta porodila syna a dala mu jméno Set (to jest Náhrada). Řekla si totiž: „Bůh mi dal jiného potomka náhradou za Ábela, kterého zabil Kain.“
[26]Také Setovi se pak narodil syn a dostal jméno Enoš, Člověk. Tehdy začalo vzývání Hospodinova jména.

Adamovo potomstvo

Genesis 5

[1]Toto je kniha Adamova příběhu. Tenkrát, když Bůh stvořil člověka, učinil jej podle své podoby.
[2]Stvořil je jako muže a ženu, požehnal jim a v den, kdy byli stvořeni, jim dal jméno Adam, Člověk.
[3]Když bylo Adamovi 130 let, zplodil syna podle své podoby, ke svému obrazu, a dal mu jméno Set.
[4]Po zplození Seta žil Adam ještě 800 let a plodil syny a dcery.
[5]Adam žil celkem 930 let a potom zemřel.
[6]Když bylo Setovi 105 let, zplodil Enoše.

[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.
[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.
[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.
[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.
[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.
[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.
[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.
[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.
[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.
[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.
[17] Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.
[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.
[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.
[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[7]Po zplození Enoše žil Set ještě 807 let a plodil syny a dcery.
[8]Set žil celkem 912 let a potom zemřel.
[9]Když bylo Enošovi 90 let, zplodil Kénana.
[10]Po zplození Kénana žil Enoš ještě 815 let a plodil syny a dcery.
[11]Enoš žil celkem 905 let a potom zemřel.
[12]Když bylo Kénanovi 70 let, zplodil Mahalalela.
[13]Po zplození Mahalalela žil Kénan ještě 840 let a plodil syny a dcery.
[14]Kénan žil celkem 910 let a potom zemřel.
[15]Když bylo Mahalalelovi 65 let, zplodil Járeda.
[16]Po zplození Járeda žil Mahalalel ještě 830 let a plodil syny a dcery.
[17]Mahalalel žil celkem 895 let a potom zemřel.
[18]Když bylo Járedovi 162 let, zplodil Enocha.
[19]Po zplození Enocha žil Járed ještě 800 let a plodil syny a dcery.
[20]Járed žil celkem 962 let a potom zemřel.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.
[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.
[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.
[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.
[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.
[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.
[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.
[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;
[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.
[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.
[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.
[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[21]Když bylo Enochovi 65 let, zplodil Metuzaléma.

[22]Po zplození Metuzaléma žil Enoch s Bohem ještě 300 let a plodil syny a dcery.

[23]Enoch žil celkem 365 let.

[24]Enoch žil s Bohem, až jednou zmizel, neboť ho Bůh vzal.

[25]Když bylo Metuzalémovi 187 let, zplodil Lámecha.

[26]Po zplození Lámecha žil Metuzalém 782 let a plodil syny a dcery.

[27]Metuzalém žil celkem 969 let a potom zemřel.

[28]Když bylo Lámechovi 182 let, zplodil syna

[29]a dal mu jméno Noe, Úleva, neboť řekl: „Ten nám přinese úlevu od těžké dřiny našich rukou, kterou máme se zemí, jíž Hospodin zlořečil.“

[30]Po zplození Noema žil Lámech 595 let a plodil syny a dcery.

[31]Lámech žil celkem 777 let a potom zemřel.

[32]A když bylo Noemovi 500 let, zplodil Sema, Chama a Jáfeta.

Zkažená země

Genesis 6

[1]Když se lidstvo na zemi začalo množit a rodily se jim dcery,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[2]Boží synové viděli, jak jsou lidské dcery krásné, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[3]Tehdy si Hospodin řekl: „Můj Duch nezůstane v člověku navěky – je to koneckonců smrtelník! Ať jeho život trvá jen sto dvacet let."

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[4](V oněch dnech, a také později, se na zemi vyskytovali zrůdní obři. Boží synové totiž přicházeli k lidským dcerám a ty jim je rodily. To jsou ti dávní hrdinové, ti muži slavné pověsti.)

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[5]Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské zlo a že všechny myšlenky, jež spřádají v srdcích, jsou den co den jen zlé.

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[6]Hospodin litoval, že vůbec učinil člověka, a trápil se v srdci.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[7]Tehdy si řekl: „Člověka, jehož jsem stvořil, smetu z povrchu země a s ním i dobytek, drobnou havěť a nebeské ptactvo! Je mi líto, že jsem je učinil."

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[8]Noe však u Hospodina nalezl milost.

Postav si archu

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[9]Toto je Noemův příběh. Noe byl mezi svými současníky spravedlivý a poctivý člověk. Noe žil s Bohem.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

[10]Noe zplodil tři syny: Sema, Chama a Jáfeta.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[11]Země však byla v Božích očích zkažená a plná násilí.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[12]Bůh pohlédl na zemi a hle, byla zkažená! Každý smrtelník na zemi žil zkaženě.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[13]Bůh Noemovi řekl: „Se všemi smrtelníky je konec. Země je plná jejich násilí, a tak je zničím i se zemí.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[14]Postav si archu z cypřišového dřeva. Archu propleteš rákosím a zevnitř i zvenčí ji vymažeš smolou.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[15]Uděláš ji takto: archa bude 300 loktů dlouhá, 50 loktů široká a 30 loktů vysoká.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[16]V arše necháš průzor a o loket výše ji zastřešíš; do boku archy také vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé a třetí patro.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[17]Hle, já sám způsobím na zemi záplavu vody, jež zničí všechny živé tvory pod nebem. Vše, co je na zemi, zahyne.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[18]S tebou však uzavřu smlouvu, a tak vejdeš do archy – ty a s tebou tví synové, tvá žena a ženy tvých synů.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[19]Ze všeho živého, z veškerého tvorstva, přivedeš do archy po páru od každého druhu, aby přežili s tebou. Bude to samec a samice

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[20]z různých druhů ptáků, z různých druhů dobytka i z všemožných druhů zemské havěti. Z toho všeho k tobě přijde po páru, abys je zachoval naživu.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[21]Proto si opatři veškerou potravu, která se jí, a připrav zásoby jídla pro sebe i pro ně.“

[22]Noe tak učinil; učinil všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

Genesis 7

[1]Hospodin potom Noemovi řekl: „Vejdi s celou svou domácností do archy. Viděl jsem totiž, že jsi přede mnou v tomto pokolení jediný spravedlivý.

[2]Ze všech čistých zvířat vezmeš k sobě po sedmi párech, vždy samce a samici; ze všech nečistých zvířat však jen po páru, samce a samici.

[3]Také z nebeského ptactva vezmeš po sedmi párech, vždy samce a samici, pro zachování jejich semene na zemi.

[4]Už za sedm dní totiž na zem sešlu déšť, jenž potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Vše, co jsem učinil, smetu z povrchu země.“

[5]A Noe učinil všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Potopa

[6]Země byla zaplavena vodou, když bylo Noemovi šest set let.

[7]Kvůli té vodní záplavě vešel Noe do archy a s ním jeho synové, jeho žena a ženy jeho synů.

[8]Ze všech čistých i nečistých zvířat, ze všech ptáků i ze všeho, co leze po zemi,

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[9]vešli k Noemovi do archy vždy dva a dva, samec a samice, jak to Noemovi přikázal Bůh.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[10]Po sedmi dnech pak byla země zaplavena vodou.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[11]Stalo se to šestistého roku Noemova života, sedmnáctého dne druhého měsíce. Ten den vytryskly všechny prameny veliké propasti a nebeské průduchy se otevřely.

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[12]Průtrž vod trvala na zemi čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[13]Noe, jeho synové Sem, Cham a Jáfet, Noemova žena a tři ženy jeho synů vešli onoho dne do archy.

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]Oni i všemožné druhy zvěře, dobytka, havěti lezoucí po zemi i ptactva, všichni ptáci a okřídlenci

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]přišli k Noemovi do archy. Ze všeho, v čem je duch života, přišli po jednom páru.

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

[16]Z veškerého tvorstva přišel samec a samice, jak jim Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[17]Na zemi pak během čtyřiceti dní nastala potopa. Vody přibývalo, až nadnesla archu, takže se zvedla od země.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[18]Voda se na zemi mohutně vzdouvala, rychle jí přibývalo a archa plula po vodní hladině.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e

[19]Voda se na zemi vzdouvala stále mohutněji, až přikryla všechny vysoké hory pode vším nebem.

[20]A když byly hory přikryty, vzedmula se voda ještě o patnáct loktů.

[21]Veškeré tvorstvo na zemi, vše, co se hýbe, zahynulo – ptactvo i dobytek, zvěř i veškerá havěť hemžící se po zemi, i všichni lidé.

[22]Vše, co mělo v chřípí dech života, vše, co žilo na souši, pomřelo.

[23]Bůh smetl všechny živé tvory z povrchu země. Vše od člověka až po dobytek, drobnou havěť i nebeské ptactvo bylo smeteno ze země. Zůstal jen Noe a ti, kdo s ním byli v arše.

[24]Voda se na zemi vzdouvala sto padesát dní.

Nový začátek

Genesis 8

[1]Bůh však pamatoval na Noema i na všechnu zvěř a dobytek, který s ním byl v arše. Nechal nad zemí vát vítr a voda se utišila.

[2]Prameny propasti i nebeské průduchy se zavřely a průtrž z nebe přestala.

[3]Voda začala ze země zvolna ustupovat a po sto padesáti dnech konečně opadla.

minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

4 No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

4Sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Ararat.

5 E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

5Voda zvolna opadala až do desátého měsíce. Prvního dne desátého měsíce se ukázaly vrcholky hor.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

6 Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

6Po čtyřiceti dnech Noe otevřel okno, jež v arše udělal,

7 e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

7a vypustil havrana. Ten vylétal a zase se vracel, dokud voda na zemi nevyschla.

8 Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

8Potom vypustil holubici, kterou měl s sebou, aby zjistil, zda voda ustoupila z povrchu země.

9 mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

9Holubice však nenašla místo, kde by mohla nohama spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť voda ještě pokrývala celý povrch země. Noe tedy vystrčil ruku, chytil ji a vzal ji k sobě do archy.

10 Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

10Počkal ještě sedm dní a znovu vypustil holubici z archy.

11 À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

11Večer se k němu holubice vrátila a hle, v zobáku měla čerstvý olivový lístek! Tak Noe poznal, že voda ustoupila ze země.

12 Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

12Počkal tedy dalších sedm dní, vypustil holubici znovu a už se k němu nevrátila.

Noé e sua família saem da arca

13 Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então,

13Šestistého prvního roku Noemova života, prvního dne prvního měsíce, začala voda na zemi vysychat. Noe tedy

Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

odsunul příklop archy, podíval se ven a hle, zemský povrch osychal.

[14]Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla země suchá.

[15]Tehdy Bůh k Noemovi promluvil:

[16]„Vyjdi z archy – ty a s tebou tví synové, tvá žena a ženy tvých synů.

[17]Vyveď s sebou všechno živé, co máš u sebe – veškeré tvory z ptactva, dobytka i havěti lezoucí po zemi. Ať se hemží na zemi a ať se na zemi plodí a množí.“

[18]Noe tedy vyšel ven a s ním i jeho synové, jeho žena a ženy jeho synů.

[19]Všechna zvěř, všechna havěť, každý pták, všechno, co se hýbe po zemi, vyšlo z archy podle svých čeledí.

[20]Noe tehdy postavil Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých zvířat a ze všeho čistého ptactva a obětoval na oltáři zápalné oběti.

[21]Když Hospodin ucítil příjemnou vůni, řekl si v srdci: „Už nikdy kvůli člověku neprokleji zem, i když jsou myšlenky lidského srdce už od mládí zlé. Nikdy už nepobiji vše živé, jako jsem to učinil.

[22] Dokud bude trvat země, nikdy nepřestane setba a žeň, chlad a horko, léto, zima ani noc a den.“

Boží smlouva se stvořením

Genesis 9

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por

[1]Bůh tehdy Noemovi i jeho synům požehnal a řekl jim: „Ploďte a množte se, naplňte zem.

[2]Ať z vás má strach a hrůzu všechna polní zvěř, všechno nebeské ptactvo, všechno, co se hýbe po zemi, i všechny mořské ryby: jsou vám vydáni do rukou.

[3]Všechno živé, co se hýbe, vám bude za pokrm; to všechno vám dávám tak jako dříve zelené byliny.

[4]Nesmíte však jíst maso, dokud je v něm život, totiž krev.

[5]Krev vašeho života budu rozhodně mstít. Každé zvíře i člověka za ni budu volat k odpovědnosti. Za lidský život budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra.

[6]Kdo prolije krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť k obrazu Božímu učinil Bůh člověka.

[7]Ploďte se tedy a množte se, ať se vámi jen hemží zem, takto se na ní rozmnožte!“

[8]Potom Bůh k Noemovi a jeho synům promluvil:

[9]„Hle, já uzavírám smlouvu s vámi, s vaším budoucím semenem

[10]i s každou živou bytostí, jež je s vámi – s ptactvem, dobytkem i se vší polní zvěří – se vším živým, co vyšlo z archy.

[11]Uzavírám s vámi tuto smlouvu: Veškeré tvorstvo už nikdy nebude vyhubeno

águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

[12] Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

záplavou vody. Už nikdy nenastane potopa, jež by zničila zemi.“

[12]Tehdy Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, kterou uzavírám s vámi i s každou živou bytostí, jež je s vámi, pro všechna příští pokolení:

[13]Na oblak pokládám duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.

[14]Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha,

[15]připomenu si svou smlouvu s vámi i s každou živou bytostí, a už nikdy nepřijde záplava vody, aby vyhubila veškeré tvorstvo.

[16]Když bude na oblaku duha, pohlédnu na ni, abych si připomněl věčnou smlouvu mezi Bohem a každou živou bytostí na zemi.“

[17]Bůh Noemovi řekl: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem učinil s veškerým tvorstvem na zemi.“

Sem, Cham a Jáfet

[18]Noemovi synové, kteří vyšli z archy, byli Sem, Cham a Jáfet (onen Cham byl otcem Kanaána).

[19]Tito tři byli Noemovi synové; z nich se zalidnila celá země.

[20]Zemědělec Noe byl první, kdo vysadil vinici.

[21]Napil se vína, opil se a ležel obnažen ve svém stanu.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[22]Cham, otec Kanaána, spatřil nahotu svého otce a pověděl o tom oběma svým bratrům venku.

[23]Sem a Jáfet tedy vzali plášť a oba si ho dali na ramena. Pak šli pozpátku a přikryli nahotu svého otce. Byli obráceni čelem nazpátek, a tak nahotu svého otce nespatřili.

[24]Když se Noe probral z opilosti a dozvěděl se, co mu jeho nejmladší syn provedl,

[25]řekl: „ Zlořečený buď Kanaán; ať je pro své bratry otrokem všech otroků!“

[26]Řekl také: „ Požehnán buď Hospodin, Bůh Semův, jemuž bude Kanaán otročit!

[27] Kéž Bůh rozšíří Jáfeta, ať bydlí ve stanech Semových, jemuž bude Kanaán otročit!“

[28]Po potopě žil Noe ještě 350 let.

[29]Noe žil celkem 950 let a potom zemřel.

Původ národů země

Genesis 10

[1]Toto jsou rody Noemových synů Sema, Chama a Jáfeta. Po potopě se jim narodili synové.

[2]Synové Jáfetovi jsou: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek a Tiras.

[3]Synové Gomerovi: Aškenáz, Rifat a Togarma.

[4]Synové Javanovi: Eliša a Taršiš, Kitejští a Rodanští.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[5]Z nich se rozdělily přímořské národy podle svých zemí, jazyků, rodů a národností.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[6]Synové Chamovi jsou: Habeš, Egypt, Put a Kanaán.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[7]Synové Habeše: Seba, Chavíla, Sabta, Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Dedan.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[8]Habeš také zplodil Nimroda, jenž se stal prvním bojovníkem na zemi.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[9]Byl to před Hospodinem udatný lovec, a proto se říká: „Jako Nimrod, udatný lovec před Hospodinem."

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

[10]Hlavními městy v jeho království byly Bábel, Uruk, Akkad a Kalne v zemi Šineár.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[11]Z té země pak šel do Asýrie, kde vystavěl Ninive, Rechobot-ír, Kelach

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[12]a Resen, jež leží mezi Ninive a Kelachem, oním velikým městem.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[13]Egypt zplodil Ludské, Anamské, Lehabské, Naftuchské,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

[14]Patruské, Kasluchské (z nichž pocházejí Filištíni) a Kaftorské.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

[15]Kanaán zplodil Sidona, svého prvorozeného, dále Cheta,

[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[16]Jebusejce, Emorejce, Girgašejce,

[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[17]Hivejce, Arkejce, Sinejce,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[18]Arvadejce, Semarejce a Chamatejce. Kanaánské rody se později rozšířily,

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo

[19]takže hranice Kanaánu vedly od Sidonu směrem přes Gerar až ke Gaze a směrem

para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

přes Sodomu, Gomoru, Admu a Cebojim až k Leše.

[20]To jsou synové Chamovi podle svých rodů, jazyků, zemí a národností.

[21]Semovi, otci všech Heberových synů, bratru staršího Jáfeta, se také rodili potomci.

[22]Semovi synové jsou: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud a Aram.

[23]Synové Aramovi: Úc, Chul, Geter a Mešek.

[24]Arpakšad zplodil Šelacha a Šelach zplodil Hebera.

[25]Heberovi se narodili dva synové: jeden se jmenoval Peleg, Rozdělení, neboť za jeho dnů byla země rozdělena, a jeho bratr se jmenoval Joktan.

[26]Joktan zplodil Almodada, Šelefa, Chasarmaveta, Jeracha,

[27]Hadorama, Uzala, Diklu,

[28]Obala, Abimaele, Šebu,

[29]Ofira, Chavílu a Jobaba; všichni tito jsou synové Joktanovi.

[30]Jejich bydliště se prostíralo od Mešy směrem k hoře Sefar na východě.

[31]To jsou synové Semovi podle svých rodů, jazyků, zemí a národností.

[32]To jsou rody Noemových synů podle svých pokolení a národností; z nich se po potopě rozdělily národy země.

Bábel

Genesis 11

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

[1]Celá země mluvila jednou řečí, jednými slovy.

[2]Když lidé putovali na východ, našli planinu v zemi Šineár a usadili se na ní.

[3]Tehdy si spolu řekli: „Pojďme, udělejme cihly a vypalme je v ohni.“ A tak měli cihly místo kamene a asfalt místo malty.

[4]Řekli si totiž: „Pojďme, postavme si město a věž, jejíž vrchol dosáhne až k nebi. Tak si uděláme jméno, abychom nebyli rozptýleni po celé zemi!“

[5]Hospodin však sestoupil, aby spatřil to město a tu věž, kterou lidští synové stavěli.

[6]Hospodin si řekl: „Hle, lid je zajedno a všichni mají jednu řeč. A toto je jen začátek jejich díla. Nic jim už nezabrání vykonat, cokoli si předsevzali.

[7]Nuže, sestoupíme a zmateme tam jejich řeč, aby jeden nerozuměl řeči druhého.“

[8]Hospodin je odtud rozptýlil po celé zemi, a tak to město přestali stavět.

[9]Proto se to město jmenuje Bábel, Zmatek, neboť tam Hospodin zmátl řeč všech obyvatel země. Hospodin je odtud rozptýlil po celé zemi.

Semovo potomstvo

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[10]Toto je Semův rod. Dva roky po potopě zplodil Sem ve věku 100 let Arpakšada.

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[11]Sem žil po zplození Arpakšada ještě 500 let a plodil syny a dcery.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[12]Arpakšad ve věku 35 let zplodil Šelacha.

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[13]Po zplození Šelacha žil Arpakšad ještě 403 let a plodil syny a dcery.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[14]Šelach ve věku 30 let zplodil Hebera.

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[15]Po zplození Hebera žil Šelach ještě 403 let a plodil syny a dcery.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[16]Heber ve věku 34 let zplodil Pelega.

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[17]Po zplození Pelega žil Heber ještě 430 let a plodil syny a dcery.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[18]Peleg ve věku 30 let zplodil Reúa.

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[19]Po zplození Reúa žil Peleg ještě 209 let a plodil syny a dcery.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[20]Reú ve věku 32 let zplodil Seruga.

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[21]Po zplození Seruga žil Reú ještě 207 let a plodil syny a dcery.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[22]Serug ve věku 30 let zplodil Náchora.

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[23]Po zplození Náchora žil Serug ještě 200 let a plodil syny a dcery.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;
[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.
[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.
[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.
[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.
[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.
[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.
[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[24]Náchor ve věku 29 let zplodil Teracha.

[25]Po zplození Teracha žil Náchor ještě 119 let a plodil syny a dcery.

[26]Terach ve věku 70 let zplodil Abrama, Náchora a Hárana.

Terachovo potomstvo

[27]Toto je Terachův rod. Terach zplodil Abrama, Náchora a Hárana; Háran pak zplodil Lota.
[28]Háran však zemřel ve své vlasti, v chaldejském Uru, dříve než jeho otec Terach.

[29]Abram a Náchor se oženili. Abramova žena se jmenovala Saraj a Náchorova žena Milka, dcera Hárana, otce Milky a Jisky.

[30]Saraj však byla neplodná, neměla děti.
[31]Terach vzal svého syna Abrama, Háranova syna Lota a svou snachu Saraj, ženu svého syna Abrama, a vydali se spolu na cestu z chaldejského Uru do kanaánské země. Když však přišli do Cháranu, usadili se tam.

[32]Terach žil 205 let a zemřel v Cháranu.

PRAOTCOVÉ

Odejdi ze své země

Genesis 12

[1]Hospodin Bůh řekl Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu.

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[2] Učiním z tebe veliký národ a požehnám ti. Zjednám ti veliké jméno a budeš požehnáním.

[3] Požehnám těm, kdo ti žehnají, a toho, kdo ti zlořečí, prokleji. Všechny rodiny země dojdou požehnání v tobě.“

[4]Abram tedy šel, jak mu řekl Hospodin, a šel s ním i Lot. Když odešel z Cháranu, bylo Abramovi sedmdesát pět let.

[5]Abram s sebou vzal svou ženu Saraj, svého synovce Lota a všechen majetek, jehož nabyli, i čeleď, kterou získali v Cháranu. Vydali se na cestu do kanaánské země a přišli do ní.

[6]Abram procházel tou zemí až k místu zvanému Šechem, až k dubu More. (V zemi tenkrát žili Kananejci.)

[7]Tehdy se Abramovi ukázal Hospodin a řekl: „Tuto zem dám tvému semeni.“ Abram tam proto postavil oltář Hospodinu, jenž se mu ukázal.

[8]Odtud se přesunul k horám na východ od Bet-elu. Vztyčil svůj stan mezi Bet-elem na západě a Ajem na východě, postavil tam oltář Hospodinu a vzýval Hospodinovo jméno.

[9]Potom Abram pokračoval v cestě a putoval na jih, k Negevu.

Abram v Egyptě

[10]V zemi pak nastal hlad, a tak se Abram vydal dolů do Egypta. Chtěl tam nějakou dobu pobýt, neboť v zemi panoval krutý hlad.

11 Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

12 os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

13 Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

14 Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

15 Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

16 Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

17 Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

18 Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

19 E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

20 E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

11Cestou, když se blížil k Egyptu, řekl své ženě Saraj: „Pohleď, vím, jak překrásná jsi žena.

12Až tě Egypťané uvidí, řeknou: ‚To je jeho žena!‘ a zabijí mě, ale tebe nechají naživu.

13Říkej prosím, že jsi má sestra, aby se mi díky tobě vedlo dobře a abych díky tobě zůstal naživu.“

14Abram tedy přišel do Egypta a Egypťané viděli, jak je ta žena velmi krásná.

15A když ji uviděli faraonovi hodnostáři, vychválili ji před faraonem tak, že byla vzata do faraonova domu.

16Abramovi se díky ní vedlo velmi dobře – měl brav, skot i osly, otroky, otrokyně, oslice a velbloudy.

17Hospodin však kvůli Abramově manželce Saraj bil faraona a jeho dům velikými ranami.

18Farao si proto Abrama zavolal. „Cos mi to udělal?“ řekl mu. „Proč jsi mi zatajil, že je to tvá manželka?

19Proč jsi říkal: ‚Je to má sestra‘? Vždyť jsem si ji vzal za ženu! Zde máš svou manželku, vezmi si ji a jdi!“

20Farao pak o něm svým mužům přikázal, aby ho vyhostili i s manželkou a se vším, co měl.

Rozchod s Lotem

Genesis 13

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.	[1]Abram tedy se svou manželkou a se vším, co měl, i s Lotem odešel z Egypta vzhůru do Negevu.
[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.	[2](Abram byl velmi bohatý ve stádech, ve stříbře i ve zlatě.)
[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,	[3]A šel po svých starých cestách od Negevu až k Bet- -elu, k místu, kde zpočátku stával jeho stan mezi Bet-elem a Ajem,
[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.	[4]k místu oltáře, který tam předtím postavil. Tam Abram vzýval Hospodinovo jméno.
[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.	[5]Také Lot, který šel s Abramem, měl brav, skot a stany.
[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.	[6]Země jim však nemohla stačit, aby bydleli spolu. Jejich jmění bylo totiž tak rozsáhlé, že nemohli bydlet pohromadě.
[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.	[7]Proto došlo mezi pastýři Abramova stáda a pastýři Lotova stáda k rozepři. (V zemi tenkrát bydleli Kananejci a Perizejci.)
[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.	[8]Abram tehdy Lotovi řekl: „Prosím, ať mezi mnou a tebou a mezi mými a tvými pastýři není rozepře – jsme přece bratři.
[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.	[9]Neleží snad před tebou celá země? Odděl se ode mě, prosím. Půjdeš-li vlevo, já půjdu vpravo; půjdeš- li vpravo, půjdu vlevo.“
[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o	[10]Lot pozvedl oči a viděl, že celá jordánská rovina je až k Coaru bohatě zavlažována jako Hospodinova zahrada, jako egyptská země (– bylo to předtím, než Hospodin zničil Sodomu a Gomoru).

jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[11]Lot si tedy vybral celou jordánskou rovinu a vydal se na východ. Tak se jeden od druhého oddělili.

[12]Abram bydlel v kanaánské zemi, ale Lot bydlel ve městech jordánské roviny a postavil své stany až k Sodomě.

[13]Sodomští lidé však byli zlí a velmi hřešili proti Hospodinu.

[14]Poté, co se od něho Lot oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Pozvedni oči z místa, na němž jsi, a rozhlédni se na sever, na jih, na východ i na západ.

[15]Všechnu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému semeni až navěky.

[16]Způsobím, že tvého semene bude jako prachu země: bude-li možné sečíst zemský prach, půjde sečíst i tvé símě.

[17]Vstaň, projdi tu zemi nadél i našíř, neboť tobě ji dám.“

[18]Abram tedy přesunul svůj stan a usadil se u háje Mamre, který je v Hebronu, a postavil tam oltář Hospodinu.

Lotovo vysvobození

Genesis 14

[1]V oněch dnech šineárský král Amrafel, elasarský král Arioch, elamský král Kedor-laomer a král národů Tidal

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[2]válčili proti Berovi, králi Sodomy, Biršovi, králi Gomory, Šineábovi, králi Admy, Šemeberovi, králi Cebojim, a proti králi Bely (to jest Coaru).

[3]Ti se spolčili v údolí Sidim (což je teď Mrtvé moře).

[4]Dvanáct let sloužili Kedor-laomerovi, ale třináctého roku se vzbouřili.

[5]Čtrnáctého roku tedy Kedor-laomer přitáhl s králi, kteří byli s ním, a pobili Refajce v Ašterot-karnajim, Zuzejce v Hamu, Emejce na pláni Kiriatajim

[6]a Chorejce na jejich pohoří Seír až k El-paranu, který je nad pouští.

[7]Potom obchvatem přitáhli k En-mišpatu (což je Kádeš) a udeřili na celý kraj Amalekovců a také na Emorejce bydlící v Chasason-tamaru.

[8]Králové Sodomy, Gomory, Admy, Cebojim a Bely (to jest Coaru) tedy vytáhli a seřadili se v údolí Sidim k bitvě proti nim:

[9]proti elamskému králi Kedor-laomerovi, králi národů Tidalovi, šineárskému králi Amrafelovi a elasarskému králi Ariochovi – čtyři králové proti pěti.

[10]Údolí Sidim je ovšem plné ložisek asfaltu. Sodomský a gomorský král do nich při útěku zapadli; ostatní utekli do hor.

[11]Vítězové pobrali všechen majetek Sodomy a Gomory i všechny jejich potraviny a odtáhli.

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[12]Vzali také Abramova synovce Lota (neboť bydlel v Sodomě) i jeho majetek a odjeli.

[13]Jeden uprchlík přišel a vyprávěl to Hebreji Abramovi. Ten se mezitím usadil u háje Emorejce Mamreho, příbuzného Eškola a Anera, což byli Abramovi spojenci.

[14]Když Abram uslyšel, že jeho příbuzný byl zajat, vypravil 318 vycvičených služebníků, narozených v jeho domě, a sledoval ty krále až k Danu.

[15]Abram a jeho služebníci se rozdělili, v noci je přepadli a pronásledovali je až k Chobě (jež leží na sever od Damašku).

[16]A tak dobyl zpět všechen majetek. Přivedl i svého příbuzného Lota a jeho majetek a také ženy a lid.

Melchisedech

[17]Když se pak vracel od porážky Kedor-laomera a králů, kteří byli s ním, vyšel mu král Sodomy naproti do údolí Šave (což je Královské údolí).

[18]Melchisedech, král Sálemu, který byl knězem Nejvyššího Boha, přinesl chléb a víno

[19]a požehnal mu těmito slovy: „ Požehnán buď Abram od Nejvyššího Boha, Stvořitele nebe i země!

[20]Požehnán buď Nejvyšší Bůh, jenž ti tvé nepřátele vydal do rukou!“ Abram mu tehdy ze všeho dal desátek.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.
[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,
[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;
[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.
[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?
[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.
[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[21]Král Sodomy mu řekl: „Dej mi lidi. Majetek si nech.“

[22]Abram mu ale odpověděl: „Přísahám před Hospodinem, Nejvyšším Bohem, Stvořitelem nebe i země,

[23]že ze všeho, co ti patří, si nevezmu nic – ani nitku, ani sandálový řemínek – abys neřekl: ‚Já jsem obohatil Abrama.‘

[24]Nechám si jen to, co snědli služebníci, a podíl mužů, kteří šli se mnou. Aner, Eškol a Mamre si vezmou svůj podíl.“

Boží smlouva s Abramem

Genesis 15

[1]Po nějaké době měl Abram vidění, ve kterém dostal Hospodinovo slovo: „Neboj se, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá nesmírná odměna.“

[2]Abram odpověděl: „Hospodine, Pane můj, co mi chceš dát? Chodím životem bezdětný a svůj dům zanechám Eliezerovi z Damašku.

[3]Pohleď, nedal jsi mi potomka,“ pokračoval Abram, „a tak mým dědicem bude můj čeledín!“

[4]Vtom dostal Hospodinovo slovo: „Ten tvým dědicem nebude; tvůj dědic vyjde z tvých vlastních beder!“

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.
[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.
[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.
[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?
[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.
[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.
[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;
[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.
[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.
[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.
[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[5]Vyvedl jej ven a řekl: „Pohlédni k nebi a spočítej hvězdy, budeš-li je moci spočítat.“ Pak dodal: „Tolik bude tvého semene.“
[6]Abram tehdy uvěřil Hospodinu a ten mu to počítal za spravedlnost.
[7]Řekl mu také: „Já jsem Hospodin, jenž tě vyvedl z chaldejského Uru, abych ti dal za dědictví tuto zem.“
[8]Abram se zeptal: „Hospodine, Pane můj, podle čeho poznám, že ji zdědím?“
[9]On mu odpověděl: „Přines mi tříletou jalovici, tříletou kozu, tříletého berana, také hrdličku a holoubě.“
[10]Abram mu všechna ta zvířata přinesl, rozťal je napůl a položil jednu část proti druhé; ptáky však neroztínal.
[11]K mrtvým tělům se snášeli dravci, ale Abram je odháněl.
[12]Když pak slunce začalo zapadat, přišel na Abrama hluboký spánek. Náhle jej sevřela hluboká, děsivá tma.
[13]Tehdy Hospodin Abramovi řekl: „Buď si jist, že tví potomci budou přistěhovalci v zemi, jež nebude jejich; tam budou zotročeni a utiskováni po čtyři sta let.
[14]Já však také budu soudit národ, jemuž budou otročit, a tak odtud potom vyjdou s velikým jměním.
[15]Ty sám se odebereš ke svým otcům v pokoji a budeš pohřben ve šťastném stáří.
[16]Sem se ale vrátí až čtvrté pokolení, neboť nepravost Emorejců ještě není dovršena.“

17 E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.
18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:
19 o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,
20 o heteu, o ferezeu, os refains,
21 o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,
2 disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.
3 Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.
4 Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.
5 Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

17Když slunce zapadlo a nastala tma, objevila se kouřící pec a mezi těmi díly zvířat prošla ohnivá pochodeň.
18V ten den Hospodin vstoupil s Abramem do smlouvy. Řekl: „Tuto zem dávám tvému semeni; od Egyptské řeky až po tu velikou řeku, řeku Eufrat:
19Kenijce, Kenizejce a Kadmonce,
20Chetejce, Perizejce, Refajce,
21Emorejce, Kananejce, Girgašejce a Jebusejce.“

Izmael

Genesis 16

1Saraj, Abramova manželka, mu nerodila děti; měla však egyptskou otrokyni jménem Hagar.
2Proto Saraj Abramovi řekla: „Pohleď, Hospodin mi nedopřál, abych rodila. Spi tedy s mou otrokyní – snad získám syny skrze ni.“ A Abram ji poslechl.
3Deset let poté, co se Abram usadil v kanaánské zemi, vzala Abramova manželka Saraj svou otrokyni, Egypťanku Hagar, a dala ji svému muži Abramovi za ženu.
4Spal tedy s Hagar a ona počala. A když uviděla, že je těhotná, začala svou paní pohrdat.
5Saraj pak Abramovi řekla: „Za mé příkoří můžeš ty! Sama jsem ti dala svou otrokyni do náručí, ale když uviděla, že je těhotná, začala mnou pohrdat. Ať mě s tebou rozsoudí Hospodin!“

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.
[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,
[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.
[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.
[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.
[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.
[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.
[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[6]Abram Saraj odpověděl: „Pohleď, je to tvá otrokyně, je ve tvé moci. Udělej s ní, co chceš.“ Saraj ji tedy pokořovala, až od ní Hagar utekla.
[7]U pramene vody v poušti, u onoho pramene při cestě do Šuru, ji našel Hospodinův anděl.

[8]Řekl: „Hagar, Sarajina otrokyně, odkud jsi přišla? Kam jdeš?“ Odpověděla: „Utíkám od své paní Saraj.“

[9]Hospodinův anděl jí řekl: „Vrať se ke své paní a pokoř se pod její ruku.“

[10]Hospodinův anděl jí řekl: „Nesmírně rozmnožím tvé símě. Bude ho tolik, že nepůjde sečíst.“

[11]Hospodinův anděl jí řekl: „ Hle, jsi těhotná a porodíš syna. Dáš mu jméno Izmael, Bůh slyší, neboť Hospodin slyšel tvé trápení.

[12]Bude jak divoký hřebec: on proti všem, všichni proti němu; v neshodě se všemi bratry bude žít.“

[13]Hospodina, jenž k ní promluvil, pak nazvala „Ty jsi Bůh, který mne vidí!“ Řekla totiž: „Právě zde jsem pohlédla k Tomu, který mne vidí.“
[14]A tak ta studna dostala jméno „Beer-lachai-roi, Studnice Živého, který mne vidí.“ Jak známo, leží mezi Kádešem a Beredem.

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[15]Hagar pak Abramovi porodila syna. Abram dal svému synovi narozenému z Hagar jméno Izmael, Bůh slyší.

[16]Když mu Hagar porodila Izmaele, bylo Abramovi osmdesát šest let.

Potvrzení smlouvy

Genesis 17

[1]Když bylo Abramovi devadesát devět let, ukázal se mu Hospodin a řekl mu: „Já jsem Všemohoucí Bůh. Choď stále přede mnou a buď poctivý.

[2]Splním svou smlouvu s tebou a nesmírně tě rozmnožím.“

[3]Abram padl na tvář a Bůh k němu mluvil:

[4]„Hle, já sám s tebou činím smlouvu: budeš otcem mnohých národů.

[5]Nebudeš se už jmenovat Abram, Vznešený otec, ale Abraham, Otec množství, neboť jsem tě učinil otcem mnohých národů.

[6]Způsobím, aby ses nesmírně rozplodil, a učiním z tebe národy – i králové z tebe vzejdou.

[7]Potvrzuji svou smlouvu s tebou i s tvým budoucím semenem ve všech jejich pokoleních: je to věčná smlouva, že budu tvým Bohem i Bohem tvého budoucího semene.

[8]Tobě a tvému budoucímu semeni dám zem tvého putování, celou kanaánskou zem, do věčného vlastnictví a budu jejich Bohem.“

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[9]Bůh Abrahamovi řekl: „Ty budeš zachovávat mou smlouvu – ty i tvé budoucí símě ve všech jejich pokoleních.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[10]Toto je má smlouva s vámi a s tvým budoucím semenem, toto budete zachovávat: každý, kdo je u vás mužského pohlaví, bude obřezán.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[11]Obřežete předkožku svého údu a to vám bude znamením smlouvy, kterou máte se mnou.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[12]Každý, kdo je u vás mužského pohlaví, jak narozený v domě, tak koupený za peníze od kteréhokoli cizince, jenž není ze tvého semene, bude ve vašich pokoleních obřezán, když mu bude osm dní.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[13]Musí být obřezán, ať je narozen ve tvém domě nebo koupen za tvé peníze. Tak bude má smlouva na tvém těle smlouvou věčnou.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

[14]Neobřezanec mužského pohlaví, jenž by si nenechal předkožku obřezat, bude vyobcován ze svého lidu, neboť porušil mou smlouvu.“

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[15]Bůh Abrahamovi řekl: „Své manželce Saraj už nebudeš říkat Saraj, Bojovnice, ale bude se jmenovat Sára, Kněžna.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[16]Požehnám ji a dám ti z ní syna. Požehnám ji a budou z ní národy, vzejdou z ní králové národů.“

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[17]Abraham padl na tvář, zasmál se a pomyslel si: „Copak se stoletému narodí syn? Copak Sára v devadesáti letech porodí?“

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos

[18]Odpověděl tedy Bohu: „Kéž je před tebou živ aspoň Izmael!“

[19]Bůh však řekl: „Nikoli! Tvá manželka Sára ti vskutku porodí syna a dáš mu jméno Izák, Smíšek. Jemu potvrdím svou smlouvu, aby byla věčnou smlouvou pro jeho budoucí símě.

[20]Vyslyšel jsem tě i ohledně Izmaele. Hle, požehnám mu a způsobím, aby se nesmírně rozplodil a rozmnožil; zplodí dvanáctero knížat a učiním z něj veliký národ.

[21]Svou smlouvu však potvrdím Izákovi, jehož ti Sára porodí příští rok touto dobou.“

[22]A když s ním domluvil, vznesl se Bůh od Abrahama.

[23]Abraham potom vzal svého syna Izmaele a všechny narozené ve svém domě i všechny koupené za peníze, všechny, kdo byli v Abrahamově domácnosti mužského pohlaví, a ještě téhož dne jim obřezal předkožky, jak mu to řekl Bůh.

[24]Abrahamovo neobřezané tělo bylo obřezáno, když mu bylo devadesát devět let.

[25]Neobřezané tělo jeho syna Izmaele bylo obřezáno, když mu bylo třináct let.

[26]Abraham a jeho syn Izmael byli obřezáni ještě téhož dne

[27]a všichni jeho domácí, jak narození v domě, tak koupení od cizince za peníze, byli obřezáni s ním.

nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

6 Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

7 Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

8 Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

Tři hosté

Genesis 18

1 Hospodin se pak Abrahamovi ukázal u háje Mamre, když seděl v poledním horku u vchodu do stanu.

2 Abraham pozvedl oči a hle, stáli před ním tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze stanového vchodu naproti. Poklonil se až k zemi

3 a řekl: „Pane můj, prokaž mi prosím laskavost a zastav se u svého služebníka!

4 Když dovolíš, nechám přinést trochu vody. Umyjete si nohy a odpočinete si pod stromem.

5 Přinesu kousek chleba a posilníte se, než půjdete dál. Přišli jste přece ke svému služebníkovi.“ „Udělej, jak jsi řekl,“ odpověděli.

6 Abraham odspěchal do stanu za Sárou a řekl: „Rychle vezmi tři míry jemné mouky, zadělej těsto a upeč chleba!“

7 Odběhl ke stádu, vzal pěkné útlé tele a dal je služebníkovi, který je odspěchal připravit.

8 Potom vzal máslo, mléko a dobytče, které připravil, a položil to před ně. Sám pak stál u nich pod stromem, zatímco jedli.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.
[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.
[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.
[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?
[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?
[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.
[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.
[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,
[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?
[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim

[9]„Kde je tvá manželka Sára?“ zeptali se ho. „Zde ve stanu,“ odpověděl.
[10]Na to host řekl: „Za rok touto dobou se k tobě jistě vrátím a hle, tvá manželka Sára bude mít syna!“ Sára však poslouchala vzadu u vchodu do stanu.
[11](Abraham i Sára už byli velmi staří a Sára už nebyla v plodném věku.)
[12]Sára se v duchu zasmála: „Teď, když jsem sešlá stářím, mám zakusit rozkoš? Navíc, můj pán je stařec!“
[13]Hospodin se Abrahama zeptal: „Proč se Sára smála a říkala: ‚Copak ještě opravdu mohu rodit, když jsem tak stará?‘
[14]Je snad pro Hospodina něco nemožné? V daný čas, za rok touto dobou, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.“
[15]Sára to ze strachu zapírala: „Nesmála jsem se.“ On ale řekl: „Ba ne, smála ses!“

Deset spravedlivých

[16]Potom ti muži vstali a zamířili odtud k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je vyprovodil.
[17]Tehdy si Hospodin řekl: „Zatajím snad před Abrahamem, co se chystám udělat?
[18]Vždyť z Abrahama jistě bude věhlasný a mocný národ a v něm dojdou požehnání všechny národy země.
[19]Vyvolil jsem jej, aby přikázal svým synům a své budoucí rodině, ať

de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

zachovávají Hospodinovu cestu konáním spravedlnosti a práva, aby Hospodin Abrahamovi splnil, co mu zaslíbil.“

20 Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

20Hospodin řekl: „Křik Sodomy a Gomory je velký a jejich hřích velmi těžký.

21 Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

21Proto sestoupím a uvidím: pokud jednali tak, jak nasvědčuje křik, jenž se mi donesl, je s nimi konec; a pokud ne, poznám to.“

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

22 Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

22Ti muži odtud pokračovali k Sodomě, ale Abraham ještě zůstal před Hospodinem.

23 E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

23Přistoupil blíž a řekl: „Cožpak smeteš s ničemným také spravedlivého?

24 Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

24Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých. Smeteš je také? Neušetříš to místo kvůli padesáti spravedlivým, kteří tam jsou?

25 Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

25Takovou věc bys nikdy neudělal – usmrtit s ničemným také spravedlivého! Tak by byl spravedlivý jako ničemný – to bys neudělal! Cožpak Soudce vší země nebude jednat podle práva?“

26 Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

26Na to Hospodin řekl: „Najdu-li v tom městě, v Sodomě, padesát spravedlivých, ušetřím kvůli nim celé to místo.“

27 Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

27Abraham odpověděl: „Pohleď prosím – odvažuji se mluvit ke svému Pánu, ačkoli jsem prach a popel –

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.
[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.
[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.
[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.
[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-

[28]možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zničíš kvůli těm pěti celé město?“ „Nezničím, najdu-li jich tam čtyřicet pět,“ odpověděl.
[29]Abraham k němu promluvil znovu: „Co když se jich tam najde jen čtyřicet?“ „Neudělám to kvůli těm čtyřiceti,“ odpověděl.
[30]„Ať se můj Pán prosím nehněvá, když promluvím,“ řekl Abraham. „Co když se jich tam najde jen třicet?“ „Neudělám to, najdu-li jich tam třicet,“ odpověděl.
[31]„Pohleď prosím, dovolím si znovu promluvit ke svému Pánu,“ řekl Abraham. „Co když se jich tam najde jen dvacet?“ „Nezničím je kvůli těm dvaceti,“ odpověděl.
[32]„Ať se prosím můj Pán nehněvá, když promluvím ještě jednou,“ řekl Abraham. „Co když se jich tam najde jen deset?“ „Nezničím je kvůli těm deseti,“ odpověděl Hospodin.

[33]Tak dokončil rozmluvu s Abrahamem a odešel. Také Abraham se vrátil domů.

Zkáza Sodomy

Genesis 19

[1]Večer dorazili ti dva andělé do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně, a jakmile je spatřil, vstal a šel jim naproti. Poklonil se tváří k zemi

[2]a řekl: „Snažně prosím, páni moji, uchylte se do domu svého služebníka! Umyjete si nohy, přenocujete, a až ráno vstanete,

eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

vydáte se znovu na cestu.“ „To ne,“ odpověděli. „Přenocujeme na tomto prostranství.“

[3]Když však na ně velmi naléhal, uchýlili se k němu a vešli do jeho domu. Vystrojil jim tedy hostinu a napekl nekvašené chleby a oni jedli.

[4]Ale než ulehli, obklíčili dům obyvatelé města, sodomští muži od mladíků až po starce, všechen lid ze všech stran.

[5]„Kde jsou ti muži, co k tobě přišli na noc?“ volali na Lota. „Vyveď je k nám, ať si jich užijeme!“

[6]Lot k nim tedy vyšel do vchodu, zavřel za sebou dveře

[7]a řekl: „Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého!

[8]Hle, mám dvě dcery, které ještě nepoznaly muže; vyvedu je k vám. Udělejte s nimi, co se vám zlíbí, jen nic nedělejte těm mužům – vešli přece pod ochranu mé střechy.“

[9]Oni však zvolali: „Uhni stranou! Tenhle přistěhovalec nám tu bude dělat soudce? Naložíme s tebou hůř než s nimi!“ Tehdy se na Lota prudce vrhli a chystali se vylomit dveře.

[10]Ti dva však vystrčili ruce, vtáhli Lota k sobě do domu a dveře zase zavřeli.

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.
[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;
[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.
[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.
[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.
[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.
[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.
[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[11]A ty muže u vchodu do domu, od nejmenších po největší, ranili slepotou, takže marně hledali vchod.

[12]Potom ti dva Lotovi řekli: „Koho tu ještě máš – zetě, syny, dcery? Kohokoli máš ve městě, odveď je odsud,

[13]neboť toto místo zničíme. Jejich křik se před Hospodinem tak rozmohl, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili.“

[14]Lot tedy šel promluvit se svými zeti, kteří si měli brát jeho dcery: „Vstaňte a pojďte odsud pryč, neboť Hospodin toto město zničí!“ Jeho zeťové si však mysleli, že žertuje.

[15]Když začalo svítat, andělé na Lota naléhali: „Vstaň, vezmi svou ženu a své dvě dcery, které tu jsou, aby tě nesmetl trest tohoto města.“

[16]Když však otálel, vzali ho ti muži za ruku a také jeho ženu i obě dcery, neboť se nad ním Hospodin smiloval. Odvedli ho ven a teprve za městem ho propustili.

[17]Když ho vedli ven, jeden z nich řekl: „Utíkej o život! Neohlížej se a nikde na této rovině se nezastavuj. Uteč do hor, abys nebyl smeten.“

[18]Lot jim ale řekl: „Prosím ne, Pane můj!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e

[19]Jsi ke svému služebníku nesmírně laskav. Prokázal jsi mi veliké milosrdenství, když jsi mi zachránil život. Já však nebudu moci utéct do hor, a tak mne to neštěstí postihne a zemřu.

[20]Pohleď prosím, tamto město je dost blízko, abych tam utekl, a je maličké. Nech mě prosím utéct do něj – vždyť je tak malé – a zůstanu naživu."

[21]On odvětil: „Hle, i v této věci jsem tě vyslyšel; město, o němž jsi mluvil, nevydám zkáze.

[22]Pospěš si! Uteč tam, neboť nebudu moci nic udělat, dokud tam nepřijdeš." (A proto se to město jmenuje Coar, Maličké.)

[23]Když Lot vešel do Coaru, vycházelo nad zemí slunce.

[24]A Hospodin dštil na Sodomu a Gomoru síru a oheň; bylo to od Hospodina z nebe.

[25]Ona města s celou okolní rovinou, se všemi obyvateli i se vším, co roste ze země, propadla zkáze.

[26]Lotova žena se však ohlédla zpět a proměnila se v solný sloup.

[27]Druhého dne časně zrána Abraham odešel k místu, kde předtím stál před Hospodinem.

[28]Když se podíval k Sodomě a Gomoře a na celou tu rovinu, viděl, jak ze země stoupá kouř jako z pece.

[29]Tenkrát, když Bůh ničil města oné roviny, pamatoval na Abrahama a

tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

30 Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

31 Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

32 Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

33 Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

34 No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

35 De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

propustil Lota zprostřed zkázy, jež zachvátila města, v nichž Lot bydlel.

Lotovy dcery

30Lot potom z Coaru odešel a bydlel se svými dvěma dcerami v horách, neboť se bál bydlet v Coaru. Bydlel tedy se svými dvěma dcerami v jeskyni.

31Prvorozená jednou řekla té mladší: „Náš otec je starý a v celém kraji není nikdo, s kým bychom mohly otěhotnět běžným způsobem.

32Pojďme, opijme svého otce vínem a spěme s ním, abychom zachovaly símě našeho otce."

33A tak té noci opily svého otce vínem. Prvorozená šla spát se svým otcem, který nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala.

34Druhého dne pak prvorozená řekla té mladší: „Hle, včera v noci jsem spala se svým otcem. Opijme ho vínem také dnešní noc. Potom jdi a spi s ním, abychom zachovaly símě svého otce."

35I té noci tedy opily svého otce vínem. Ta mladší s ním šla spát, on však nic nevěděl, ani když ulehla, ani když vstala.

36Tak obě Lotovy dcery otěhotněly ze svého otce.

37Prvorozená pak porodila syna a dala mu jméno Moáb, Z otce vzešlý. Ten je otcem Moábských až do dnešního dne.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[38]I ta mladší porodila syna a dala mu jméno Ben-amí, Syn mého příbuzného. Ten je otcem Amonců až do dnešního dne.

Sára mezi Filištíny

Genesis 20

[1]Abraham se pak odtud vydal na cestu do negevského kraje, aby se usadil mezi Kádešem a Šurem. A když pobýval v Geraru,

[2]říkal Abraham o své manželce Sáře: „Je to má sestra." Gerarský král Abimelech tedy pro Sáru poslal a vzal si ji.

[3]V noci ale k Abimelechovi ve snu přišel Bůh a řekl mu: „Kvůli ženě, kterou sis vzal, teď zemřeš. Vždyť je vdaná za jiného muže!"

[4]Abimelech s ní ale ještě nic neměl, a tak řekl: „Pane, cožpak zabíjíš i spravedlivé lidi?

[5]Cožpak mi sám neřekl: ‚Je to má sestra'? I ona sama přece říkala: ‚Je to můj bratr.' Udělal jsem to s poctivým úmyslem. Mám čisté ruce!"

[6]Bůh mu ve snu odpověděl: „Jistě, vím, že jsi to udělal s poctivým úmyslem. Proto jsem tě také zadržel, abys proti mně nezhřešil, a nedovolil jsem ti dotknout se jí.

[7]Nyní tu ženu vrať jejímu muži, neboť je to prorok. Bude se za tebe modlit a zůstaneš naživu. Jestliže ji však nevrátíš, věz, že jistě zemřeš – ty i všichni, kdo k tobě patří."

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[8]Abimelech tedy časně ráno vstal a svolal všechny své služebníky. Když jim celou věc vylíčil, dostali ti muži veliký strach.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[9]Abimelech si potom zavolal Abrahama a řekl mu: „Cos nám to udělal? Čím jsem se proti tobě provinil, že jsi na mě a na mé království přivedl tak veliký hřích? To, cos mi udělal, se nedělá!“

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[10]Abimelech se Abrahama zeptal: „Co tě to napadlo, udělat takovou věc?“

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[11]Abraham odpověděl: „Pomyslel jsem si: ‚Na tomto místě určitě chybí Boží bázeň; třeba mě kvůli mé ženě zabijí!‘

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[12]Kromě toho, je to opravdu má sestra. Je dcerou mého otce, ale ne mé matky, a tak se stala mou ženou.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[13]A když mne Bůh poslal, abych putoval daleko od domu mého otce, řekl jsem jí: Prokaž mi tuto laskavost. Všude, kam přijdeme, o mně říkej ‚To je můj bratr.‘“

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[14]Abimelech tedy vzal brav, skot, otroky a otrokyně, dal je Abrahamovi a vrátil mu jeho manželku Sáru.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[15]Řekl: „Hle, má země je před tebou; bydli, kde se ti zlíbí.“

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[16]Sáře pak řekl: „Hle, dal jsem tvému bratru tisíc šekelů stříbra; to ti bude zadostiučiněním přede všemi, kdo jsou s tebou. Tím vším budeš ospravedlněna.“

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;
[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.
[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.
[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.
[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.
[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.
[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.
[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.
[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[17]Abraham se pak modlil k Bohu a Bůh uzdravil Abimelecha i jeho ženu a jeho děvečky, aby mohly rodit děti.

[18]Hospodin totiž kvůli Abrahamově manželce Sáře pevně zavřel každé lůno v Abimelechově domě.

Izák a Izmael

Genesis 21

[1]Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a Hospodin pro Sáru udělal, co slíbil.

[2]Sára i přes Abrahamovo stáří počala a v době, kterou mu Bůh předpověděl, porodila syna.

[3]Abraham dal svému synovi narozenému ze Sáry jméno Izák, Smíšek.

[4]Když bylo Izákovi osm dní, Abraham svého syna obřezal, jak mu Bůh přikázal.

[5]Když se mu narodil syn Izák, bylo Abrahamovi sto let.

[6]Sára řekla: „Bůh mi daroval smích! Všichni, kdo o tom uslyší, se budou smát se mnou.“

[7]Řekla také: „Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit děti? Ale porodila jsem mu syna – i přes jeho stáří!“

[8]Když dítě povyrostlo, přestalo se kojit. V den, kdy se Izák přestal kojit, vystrojil Abraham velikou hostinu.

[9]Sára pak viděla, že syn, kterého Abrahamovi porodila Egypťanka Hagar, je posměvač.

10 disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

11 Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

12 Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

13 Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

14 Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

15 Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

16 e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

17 Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

18 Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

10Řekla tedy Abrahamovi: „Vyžeň tu děvečku i jejího syna. Syn té děvečky přece nebude dědit spolu s mým synem, s Izákem!“

11Abrahama ta slova velmi trápila. Šlo přece o jeho syna.

12Bůh ale Abrahamovi řekl: „Netrap se kvůli chlapci ani kvůli své děvečce. Poslechni Sáru ve všem, co ti řekla, protože tvé símě bude povoláno v Izákovi.

13I ze syna děvečky však učiním národ, neboť je tvým potomkem.“

14Abraham vstal časně ráno, vzal chléb a měch s vodou, naložil to Hagar na záda a poslal ji i s dítětem pryč. Odešla tedy a bloudila Beeršebskou pouští.

15Když jí voda v měchu došla, složila dítě pod jedním keřem

16a šla si sednout naproti, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: „Nemohu se dívat, jak dítě umírá.“ Usedla naproti a dala se do pláče.

17Bůh uslyšel chlapcův hlas a Boží anděl zavolal na Hagar z nebe: „Co je ti, Hagar? Neboj se, neboť Bůh uslyšel chlapcův hlas tam, kde je.

18Vstaň, vezmi chlapce a postarej se o něj, protože z něj učiním veliký národ.“

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[19]Tehdy jí Bůh otevřel oči a uviděla pramen vody. Šla tedy, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.

[20]Bůh pak byl s chlapcem a ten rostl. Bydlel na poušti a stal se z něj velký lučištník.

[21]Bydlel v Paranské poušti a jeho matka mu vybrala ženu z Egypta.

Studna přísahy

[22]Někdy v té době Abimelech s velitelem svého vojska Píkolem řekl Abrahamovi: „Bůh je s tebou ve všem, co děláš.

[23]Proto mi teď při Bohu odpřisáhni, že neoklameš mne ani mého nástupce a potomka a že se ke mně a k zemi, v níž jsi pobýval, budeš chovat tak přátelsky, jako jsem se zachoval já k tobě.“

[24]Abraham řekl: „To odpřisáhnu.“

[25]Abraham si tehdy Abimelechovi stěžoval kvůli studni s vodou, kterou mu Abimelechovi služebníci násilím vzali.

[26]Abimelech však řekl: „Nevím, kdo by udělal něco takového. Sám jsi mi to neřekl a já jsem o tom až do dneška neslyšel.“

[27]Abraham pak vzal ovce a voly, dal je Abimelechovi a vstoupili spolu do smlouvy.

[28]Když Abraham postavil sedm jehňat ze stáda zvlášť,

[29]zeptal se ho Abimelech: „Co znamená těch sedm jehňat, která jsi postavil zvlášť?“

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[30] „Těch sedm jehňat ode mě dostaneš na svědectví, že jsem tu studnu vykopal já,“ odpověděl mu Abraham.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[31] (A tak to místo dostalo jméno Beer-šeba, Studna přísahy, neboť si tam oba přísahali.)

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[32] Poté, co vstoupili v Beer-šebě do smlouvy, Abimelech vstal a vrátil se s velitelem svého vojska Píkolem do filištínské země.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[33] Abraham zasadil v Beer-šebě tamaryšek a vzýval tam jméno Hospodina, Věčného Boha.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

[34] Abraham potom ještě dlouho bydlel ve filištínské zemi.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

Nejtěžší zkouška

Genesis 22

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[1] Po nějaké době se Bůh rozhodl Abrahama vyzkoušet. Zavolal: „Abrahame!“ „Zde jsem,“ odpověděl.

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[2] Bůh řekl: „Vezmi svého syna, svého jediného, svého milovaného Izáka, a jdi do země Moria. Tam ho obětuj jako zápalnou oběť na hoře, kterou ti určím.“

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[3] Druhý den brzy ráno Abraham vstal, osedlal svého osla, vzal s sebou dva služebníky a svého syna Izáka. Nasekal dříví pro zápalnou oběť a vypravil se k místu, jež mu Bůh určil.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[4] Třetího dne Abraham pozvedl oči a spatřil to místo v dálce.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[5]Tehdy řekl svým služebníkům: „Zůstaňte tu s oslem. Já a chlapec půjdeme až tam, pokloníme se Bohu a vrátíme se k vám."

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[6]Abraham vzal dříví pro zápalnou oběť a naložil je na svého syna Izáka. Sám nesl v ruce oheň a nůž. A tak šli oba spolu.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[7]„Otče," oslovil Izák svého otce Abrahama. „Ano, můj synu?" odpověděl mu. „Vidím oheň a dřevo," řekl Izák. „Kde je ale beránek k zápalné oběti?"

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[8]„Bůh si opatří beránka k zápalné oběti, můj synu," odpověděl Abraham. A tak šli oba spolu.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[9]Když přišli na místo, jež mu Bůh určil, Abraham tam postavil oltář a narovnal dřevo. Pak svázal svého syna Izáka a položil ho na dřevo na oltáři.

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[10]Abraham vztáhl ruku a vzal nůž, aby svého syna podřízl.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[11]Vtom na něj z nebe zavolal Hospodinův anděl: „Abrahame! Abrahame!" „Zde jsem," odpověděl.

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[12]„Nevztahuj ruku na chlapce!" řekl on. „Nic mu nedělej! Už jsem poznal, že jsi bohabojný – vždyť jsi kvůli mně neušetřil svého syna, svého jediného."

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[13]Abraham tedy vzhlédl a hle, uviděl za sebou berana uvízlého za rohy v křoví. Abraham tedy šel, vzal toho berana a obětoval ho jako zápalnou oběť místo svého syna.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

[14]To místo pak Abraham nazval „Hospodin opatří," takže se dodnes říká: „Na Hospodinově hoře se opatří."

[15]Hospodinův anděl pak na Abrahama zavolal z nebe podruhé:

[16]„Přísahám při sobě samém, praví Hospodin, protože jsi učinil tuto věc a neušetřil jsi svého syna, svého jediného:

[17]Nesmírně ti požehnám a nesmírně rozmnožím tvé símě – jako hvězdy na nebi a jako písek na břehu moře. Tvé símě ovládne brány svých nepřátel

[18]a ve tvém semeni dojdou požehnání všechny národy země, protože jsi uposlechl můj hlas."

[19]Nato se Abraham vrátil ke svým služebníkům a odešli spolu do Beeršeby. Abraham potom bydlel v Beer-šebě.

Náchorovo potomstvo

[20]Po nějaké době bylo Abrahamovi oznámeno: „Hle, také Milka porodila syny tvému bratru Náchorovi:

[21]svého prvorozeného Úce, jeho bratra Búze a Kemuele (otce Aramova),

[22]Keseda, Chazoa, Pildaše, Jidlafa a Betuela."

[23](A Betuel zplodil Rebeku.) Těchto osm synů porodila Abrahamovu bratru Náchorovi Milka.

[24]Také jeho družka jménem Reuma rodila děti: Tebacha, Gachama, Tachaše a Maaku.

Pohřebiště v Hebronu

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a

Genesis 23

[1]Sára žila 127 let; tak dlouhý byl Sářin život.

[2]Sára zemřela v Kiriat- -arbě (což je Hebron) v kanaánské zemi a Abraham přišel, aby nad ní truchlil a oplakával ji.

[3]Když vstal od své mrtvé, promluvil k místním Chetejcům:

[4]„Jsem mezi vámi hostem a přistěhovalcem; dovolte mi u vás vlastnit pozemek pro hrob, abych tam pochoval svou mrtvou."

[5]Chetejci Abrahamovi odpověděli:

[6]„Poslyš nás, pane: Jsi mezi námi Božím knížetem; pochovej svou mrtvou v nejlepší z našich hrobek. Nikdo z nás ti neodepře svou hrobku, abys mohl pochovat svou mrtvou."

[7]Abraham tedy vstal, poklonil se lidu té země, totiž Chetejcům,

[8]a promluvil k nim takto: „Souhlasíte-li, abych tu pochoval svou mrtvou, poslyšte mne a přimluvte se za mne u Efrona, syna Cocharova,

[9]aby mi dal svou jeskyni Makpela, která je na konci jeho pole. Ať mi ji uprostřed vás poskytne za plnou cenu ve stříbře jako pohřebiště."

[10]Efron Chetejský ovšem seděl mezi ostatními Chetejci. Odpověděl Abrahamovi přede všemi Chetejci vcházejícími do brány jeho města:

saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

11 De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

12 Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

13 e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

14 Respondeu-lhe Efrom:

15 Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

16 Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

17 Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

18 se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

19 Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

11„Nikoli, můj pane. Poslyš mne: To pole ti dávám, dávám ti i jeskyni, která je na něm. Dávám ti je v přítomnosti synů svého lidu; pochovej svou mrtvou.“

12Abraham se před lidem té země poklonil a v přítomnosti lidu té země

13promluvil k Efronovi: „Kéž bys mne, prosím, raději vyslyšel. Dám ti za to pole peníze. Přijmi je ode mne, ať tam pochovám svou mrtvou.“

14Efron Abrahamovi odpověděl:

15„Poslyš mne, můj pane. Ta země stojí 400 šekelů stříbra. Co je to pro tebe a pro mě? Pochovej svou mrtvou!“

16Abraham Efrona vyslechl a odvážil mu množství stříbra, které zmínil před ostatními Chetejci: 400 šekelů stříbra běžných mezi obchodníky.

17Efronovo pole v Makpele naproti Mamre – pole i s jeskyní stojící na něm, i se všemi stromy rostoucími po obvodu pole – to vše tenkrát přešlo

18do Abrahamova vlastnictví před očima Chetejců, přede všemi, kdo vcházejí do brány jeho města.

19Poté Abraham pochoval svou manželku Sáru v jeskyni pole Makpela naproti Mamre (což je Hebron) v kanaánské zemi.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

[20]Tak tedy to pole i s jeskyní, která je na něm, přešlo od Chetejců do Abrahamova vlastnictví jako pohřebiště.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

Izákovo ženění

Genesis 24

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[1]Abraham byl už stařec pokročilého věku a Hospodin mu ve všem požehnal.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[2]Abraham tehdy řekl nejstaršímu služebníkovi ve svém domě, který spravoval všechen jeho majetek: „Vlož ruku do mého klína,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[3]abych tě zavázal přísahou při Hospodinu, Bohu nebe a Bohu země, že nevybereš mému synovi manželku z dcer Kananejců, mezi nimiž bydlím,

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[4]ale půjdeš do mé země, k mým příbuzným, a tam vybereš manželku pro mého syna Izáka.“

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[5]Služebník mu na to řekl: „Kdyby mě snad ta žena nechtěla následovat do této země, mám tvého syna odvést zpět do země, z níž jsi vyšel?“

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[6]„Chraň se tam mého syna odvést!“ odpověděl mu Abraham.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[7]„Hospodin, Bůh nebes, který mě vzal z domu mého otce a z mé vlasti, který ke mně mluvil a který mi přísahal: ‚Tuto zem dám tvému semeni,‘ ten před tebou pošle svého anděla, abys odtamtud mému synovi vybral manželku.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[8]Kdyby tě ta žena nechtěla následovat, budeš této přísahy zproštěn; jen tam mého syna neodváděj zpátky.“

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[9]Služebník tedy vložil ruku do klína svého pána Abrahama a odpřisáhl to.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[10]Potom vzal ze stáda svého pána deset velbloudů (neboť ho jeho pán na cestu vypravil všelijakými cennostmi) a vyrazil do mezopotamského Aramu k Náchorovu městu.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11]Před městem zastavil velbloudy u studny s vodou (bylo to navečer, v době, kdy ženy chodívají pro vodu)

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

[12]a řekl: „Hospodine, Bože mého pána Abrahama, prosím, dopřej mi dnes to setkání a prokaž mému pánu Abrahamovi své milosrdenství.

[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[13]Hle, stojím u vodního pramene a dcery zdejších měšťanů vycházejí pro vodu.

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

[14]Když jedné z těch dívek řeknu: ‚Nahni prosím svůj džbán, abych se napil,' a ona odpoví: „Jen se napij; já zatím napojím tvé velbloudy,' pak ať je to ta, kterou jsi určil pro svého služebníka Izáka. Takto poznám, že jsi mému pánovi prokázal milosrdenství."

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[15]Vtom, ještě než to dořekl, vyšla z města Rebeka se džbánem na rameni. Ta dívka se narodila Betuelovi, synu Milky a Abrahamova bratra Náchora.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]Byla to překrásná mladá dívka, která ještě nepoznala muže. Sestoupila k prameni, naplnila si džbán a vydala se zpět.

17 Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

18 Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

19 Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

20 E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

21 O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

22 Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

23 e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

24 Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

25 E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

26 Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

27 E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu

17Služebník jí přispěchal naproti a řekl: „Dej mi prosím trochu napít ze svého džbánu.“

18„Jen se napij, pane,“ odpověděla, rychle spustila džbán na ruku a dala mu napít.

19Potom mu řekla: „Načerpám vodu také pro tvé velbloudy, ať se pořádně napijí.“

20Rychle vylila svůj džbán do žlabu, znovu odběhla ke studni pro vodu a čerpala pro všechny jeho velbloudy.

21Ten muž ji zatím mlčky pozoroval, aby poznal, zda Hospodin dává jeho cestě zdar, nebo ne.

22Když velbloudi dopili, vzal ten muž zlatý nosní kroužek vážící půl šekelua dva zlaté náramky pro její ruce, každý o váze deseti šekelů,

23a řekl: „Pověz mi prosím, čí jsi dcera. Bylo by pro nás v domě tvého otce místo k přenocování?“

24„Jsem dcera Betuele, syna Milky a Náchora,“ odpověděla mu.

25Potom dodala: „Slámy a obroku máme dost, i místo k přenocování.“

26Tehdy padl na kolena a klaněl se Hospodinu

27se slovy: „Požehnán buď Hospodin, Bůh mého pána Abrahama, že od mého pána neodňal své milosrdenství a věrnost a že

senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

mě vedl po této cestě až k domu příbuzných mého pána!“

28 E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

28Dívka pak odběhla a vyprávěla to rodině své matky.

29 Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

29Rebeka měla bratra jménem Lában a ten se rozběhl ven k onomu muži u pramene.

30 Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

30Uviděl totiž ten nosní kroužek i náramky na rukou své sestry Rebeky a slyšel její slova, když říkala: „Takto se mnou ten muž mluvil.“ Přišel tedy k onomu muži a hle, ten dosud stál s velbloudy poblíž pramene.

31 E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

31Lában mu řekl: „Pojď, Hospodinův požehnaný! Proč bys stál venku? Už jsem připravil dům i místo pro velbloudy.“

32 Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

32Ten muž tedy vešel do domu a odsedlal velbloudy. Lában dal velbloudům slámu a obrok a přinesl vodu, aby si on i muži, kteří ho doprovázeli, umyli nohy.

33 Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

33Když mu ale nabídli jídlo, řekl: „Nebudu jíst, dokud nevypovím svou věc.“ „Mluv,“ vybídl ho Lában.

34 Então, disse: Sou servo de Abraão.

34„Jsem Abrahamův služebník,“ řekl.

35 O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

35„Hospodin mému pánu velice požehnal, takže se rozmohl – dal mu brav a skot, stříbro a zlato, otroky a otrokyně i velbloudy a osly.

36 Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

36Sára, manželka mého pána, pak ve svém stáří porodila mému pánu syna, jemuž dal všechno, co má.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[37]Můj pán mě pak zavázal přísahou: ‚Nevybereš mému synovi manželku z dcer Kananejců, v jejichž zemi bydlím,

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[38]ale půjdeš do domu mého otce, k mým příbuzným, a tam vybereš manželku pro mého syna.‘

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[39]Když jsem svému pánu řekl: ‚Co kdyby mě ta žena nechtěla následovat?‘

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[40]odpověděl mi: ‚Hospodin, před jehož tváří chodím, pošle s tebou svého anděla, aby dal tvé cestě zdar, abys mému synovi vybral manželku z mého příbuzenstva, z domu mého otce.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[41]Budeš zproštěn mé přísahy, přijdeš-li k mým příbuzným a nedají ti ji; tehdy budeš mé přísahy zproštěn.‘

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[42]Dnes jsem tedy přišel k prameni a řekl jsem: Hospodine, Bože mého pána Abrahama, kéž bys teď dal mé cestě zdar.

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[43]Hle, stojím u vodního pramene. Když řeknu dívce, která vyjde pro vodu: ‚Dej mi prosím trochu napít ze svého džbánu,‘

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[44]a ona mi odpoví: ‚Jen se napij, já zatím načerpám vodu pro tvé velbloudy,‘ pak ať je to ta, kterou Hospodin určil pro syna mého pána.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[45]A vtom, ještě než jsem to v duchu dořekl, vyšla z města Rebeka se džbánem na rameni, sestoupila k prameni a čerpala vodu. Když jsem jí pak řekl: ‚Dej mi prosím napít,‘

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se

[46]spustila rychle džbán z ramene a řekla: ‚Jen se napij; já zatím napojím tvé velbloudy.‘ A tak jsem pil a ona napájela velbloudy.

[47]Zeptal jsem se jí: ‚Čí jsi dcera?‘ a ona řekla: ‚Jsem dcera Betuele, syna Milky a Náchora.‘ Tehdy jsem jí navlékl na nos kroužek a na ruce náramky,

[48]padl jsem na kolena a klaněl se Hospodinu. Dobrořečil jsem Hospodinu, Bohu svého pána Abrahama, který mě vedl pravou cestou, abych pro syna svého pána vybral dceru jeho příbuzného.

[49]Nyní tedy, chcete-li se k mému pánu zachovat laskavě a věrně, sdělte mi to; a pokud ne, sdělte mi to také, ať se mohu rozhodnout, kam se vydat dál.“

[50]Lában a Betuel mu odpověděli: „Tato věc vyšla od Hospodina; nemáme k tomu co dodat.

[51]Hle, zde máš Rebeku, vezmi si ji a jdi. Ať se stane manželkou syna tvého pána, jak řekl Hospodin.“

[52]Když Abrahamův služebník uslyšel jejich slova, poklonil se Hospodinu až k zemi.

[53]Potom ten služebník vytáhl stříbrné a zlaté šperky a šaty a dal je Rebece. Také jejímu bratrovi a její matce dal vzácné dary.

[54]A tak jedli a pili, on i muži, kteří ho doprovázeli, a zůstali tam celou noc. Když

levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

55 Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

56 Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

57 Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

58 Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

59 Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

60 Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

61 Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

62 Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

65 e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso

pak ráno vstali, řekl: „Propusťte mě k mému pánu."

55Její bratr a matka však odpověděli: „Ať s námi dívka zůstane ještě pár dní, třeba deset; potom může jít."

56On jim ale řekl: „Nezdržujte mě tu. Hospodin přece dal mé cestě zdar. Propusťte mě, ať mohu jít za svým pánem."

57Řekli mu tedy: „Zavoláme ji a zeptáme se, co na to ona."

58Zavolali tedy Rebeku. „Odejdeš s tím mužem?" zeptali se jí. „Odejdu," řekla.

59A tak svou sestru Rebeku i její chůvu propustili s Abrahamovým služebníkem a s jeho muži

60a takto Rebece požehnali: „ Sestro naše, staň se matkou nesčíslných tisíců! Také tvé símě ať vládne branami svých nepřátel."

61Rebeka a její děvečky pak vstaly, vsedly na velbloudy a následovaly onoho muže. Služebník vzal Rebeku a odjel.

62Izák právě přicházel od Studnice Živého, který mne vidí (bydlel totiž v negevském kraji).

63K večeru Izák vyšel na pole, aby přemýšlel. Pozvedl oči a hle, uviděl přicházet velbloudy.

64Rebeka také pozvedla oči, a když uviděla Izáka, sesedla z velblouda.

65Zeptala se totiž služebníka: „Kdo je ten muž, který nám jde po poli naproti?" „To

encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo

je můj pán," odpověděl jí služebník. Vzala si tedy závoj a zahalila se.

[66]Služebník pak Izákovi popsal všechno, co vyřídil,

[67]a Izák ji přivedl do stanu své matky Sáry. Vzal si Rebeku a ta se stala jeho ženou a on ji miloval. Tak Izák našel útěchu po smrti své matky.

Abraham umírá

Genesis 25

[1]Abraham si vzal ještě další ženu jménem Ketura.

[2]Ta mu porodila Zimrana, Jokšana, Medána, Midiána, Jišbaka a Šuacha.

[3]Jokšan pak zplodil Šebu a Dedana a Dedanovi synové byli Ašurejci, Letušejci a Leumejci.

[4]Midiánovi synové pak byli Efa, Efer, Chanoch, Abida a Eldaáh. Ti všichni byli synové Ketury.

[5]Abraham však dal všechno, co měl, Izákovi.

[6]Synům svých družek dal Abraham dary a poslal je ještě za svého života na východ, pryč od svého syna Izáka, do východní země.

[7]Abraham žil 175 let.

[8]V utěšeném věku, stár a spokojen pak Abraham vydechl naposled a byl připojen ke svému lidu.

[9]Izák a Izmael, jeho synové, ho pochovali v jeskyni Makpela, která leží naproti

de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

11 Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

12 São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

13 E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

14 Misma, Dumá, Massá,

15 Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

16 São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

17 E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

18 Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

19 São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

20 era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

Mamre na poli Efrona Chetejského, syna Cocharova,

10na poli, jež Abraham koupil od Chetejců. Tam je pochován Abraham i jeho žena Sára.

11Po Abrahamově smrti Bůh požehnal jeho synu Izákovi a Izák bydlel u Studnice Živého, který mne vidí.

Izmaelovo potomstvo

12Toto je rod Abrahamova syna Izmaele, kterého Abrahamovi porodila Sářina otrokyně, Egypťanka Hagar.

13Toto jsou jména Izmaelových synů podle pořadí jejich narození: Izmaelův prvorozený Nebajot, potom Kedar, Adbeel, Mibsam,

14Mišma, Duma, Massa,

15Chadad, Tema, Jetur, Nafiš a Kedma.

16Toto jsou Izmaelovi synové a tato jsou jejich jména v jejich sídlištích a osadách – dvanáctero knížat jednotlivých kmenů.

17Izmael se dožil 137 let. Potom vydechl naposled a byl připojen ke svému lidu.

18Jeho synové se usadili od Chavíly až k Šuru (který leží před Egyptem směrem k Asýrii). A Izmael zemřel v neshodě se všemi příbuznými.

Jákob a Ezau

19Toto je příběh Abrahamova syna Izáka. Abraham zplodil Izáka.

20Když bylo Izákovi čtyřicet let, oženil se s Rebekou, dcerou Aramejce Betuela z Padan-aramu, sestrou Aramejce Lábana.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[21]Izák se za svou ženu modlil k Hospodinu, protože byla neplodná. Hospodin ho vyslyšel a Rebeka, jeho žena, počala.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[22]Když se však děti v jejím lůně mačkaly, řekla: „Proč se mi tohle děje?“ A tak se šla ptát Hospodina

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[23]a Hospodin jí řekl: „ Ve tvém lůnu jsou dva národy; dvojí lid se z tvých útrob rozdělí. Jeden lid bude silnější než druhý a starší mladšímu bude služebník.“

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[24]Když se naplnil čas a měla porodit, hle, v jejím lůnu byla dvojčata.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[25]Ten, který vyšel první, byl celý zrzavý jako plášť z kožešiny, a tak mu dali jméno Ezau, Chlupáč.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

[26]Za ním pak vyšel jeho bratr a rukou držel Ezaua za patu. Dostal tedy jméno Jákob, to jest Bude v patách. Když je Rebeka porodila, bylo Izákovi šedesát let.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[27]Chlapci vyrostli a Ezau se stal mužem znalým lovu, mužem divočiny, zatímco Jákob byl spořádaný muž a zdržoval se doma.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[28]Izák si oblíbil Ezaua, neboť mu chutnala zvěřina, ale Rebeka si oblíbila Jákoba.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[29]Jednou, když Jákob uvařil kaši, přišel Ezau z pole celý vyčerpaný.

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[30]Ezau tehdy Jákobovi řekl: „Dej mi přece hlt toho červeného, tady toho červeného jídla, vždyť jsem vyčerpaný!“ (A proto se mu říká Edom, Červený.)

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[31]Jákob navrhl: „Prodej mi teď hned své prvorozenství.“

[32]„Vidíš, že skoro umírám!“ odpověděl Ezau. „K čemu je mi prvorozenství?“

[33]„Hned teď mi to tu odpřisáhni!“ řekl mu Jákob. Ezau mu to odpřisáhl a prodal své prvorozenství Jákobovi.

[34]Jákob pak dal Ezauovi chléb a čočkovou kaši, ten se najedl a napil a pak vstal a odešel. Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím.

Rebeka mezi Filištíny

Genesis 26

[1]V zemi pak nastal hlad (podobný hlad jako ten dřívější, který byl za dnů Abrahamových), a tak se Izák vydal do Geraru k filištínskému králi Abimelechovi.

[2]Ukázal se mu totiž Hospodin a řekl: „Nesestupuj do Egypta! Usaď se v zemi, kterou ti určím.

[3]Pobývej v této zemi a já budu s tebou a požehnám ti, neboť tobě a tvému semeni dám všechny tyto země. Tak splním přísahu, kterou jsem složil tvému otci Abrahamovi:

[4]‚Tvé símě rozmnožím jako hvězdy na nebi. Tvému semeni dám všechny tyto země a ve tvém semeni dojdou požehnání všechny národy na zemi.‘

[5]To proto, že Abraham uposlechl můj hlas a zachoval, co jsem mu svěřil – má přikázání, má ustanovení a má ponaučení.“

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam

[6]A tak se Izák usadil v Geraru.

[7]Když se ho tamější muži vyptávali na jeho ženu, odpověděl: „Je to má sestra.“ Bál se totiž říci: „Je to má žena,“ neboť si pomyslel: „Aby mě snad zdejší muži kvůli Rebece nezabili.“ Byla totiž velmi krásná.

[8]Jednou, když už tam byli dlouho, vyhlížel filištínský král Abimelech z okna a uviděl, jak se Izák mazlí se svou ženou Rebekou.

[9]Abimelech si tedy Izáka zavolal a řekl: „Vida, přece je to tvá žena! Proč jsi tedy říkal: ‚Je to má sestra‘?“ „Myslel jsem si, že bych kvůli ní mohl zemřít,“ odpověděl mu Izák.

[10]Abimelech zvolal: „Cos nám to udělal? Někdo z lidu mohl snadno s tvou ženou spát, a tak bys na nás uvedl vinu!“

[11]Potom Abimelech přikázal všemu lidu: „Kdokoli se dotkne tohoto muže nebo jeho manželky, musí zemřít!“

Zápas o studny

[12]Izák pak v té zemi sel a téhož roku sklidil stonásobek, neboť mu Hospodin požehnal.

[13]A tak se ten muž vzmohl a rozmáhal se stále víc, až se stal velmi zámožným.

[14]Měl stáda bravu, stáda skotu a početné služebnictvo. Proto mu Filištíni začali závidět.

[15]Všechny studny, které služebníci jeho otce vykopali za dnů jeho otce Abrahama, Filištíni zasypali a naplnili hlínou.

cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

16 Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

16Abimelech tehdy Izákovi řekl: „Odejdi od nás! Jsi mnohem mocnější než my."

17 Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

17Izák proto odtud odešel, utábořil se v gerarském údolí a tam bydlel.

18 E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

18Izák pak znovu kopal studnice vody vykopané za dnů jeho otce Abrahama, které po Abrahamově smrti Filištíni zasypali, a dal jim stejná jména, jako jim kdysi dal jeho otec.

19 Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

19Izákovi služebníci v tom údolí kopali a našli studnici pramenité vody.

20 Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

20Gerarští pastýři se však začali s Izákovými pastýři o studnu hádat: „Ta voda je naše!" A tak Izák tu studnu nazval Esek, Rozepře, protože se s ním přeli.

21 Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

21Potom vykopali další studnu. I o tu se hádali, a tak ji nazval Sitna, Nepřátelství.

22 Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

22Přesunul se tedy odtud dál a vykopal další studnu. O tu se už nehádali, a tak ji nazval Rechobot, Prostranství. Řekl totiž: „Teď nám Hospodin daroval prostor, abychom se rozplodili na zemi."

23 Dali subiu para Berseba.

23Když pak odtud vystoupil do Beer-šeby,

24 Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

24ukázal se mu téže noci Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh tvého otce Abrahama. Neboj se, neboť jsem s tebou. Požehnám ti a rozmnožím tvé símě kvůli Abrahamovi, svému služebníku."

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

[25]Postavil tam tedy oltář a vzýval Hospodinovo jméno. Vztyčil tam svůj stan a Izákovi služebníci tam vykopali studnu.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26]Tehdy k němu přišel z Geraru Abimelech se svým pobočníkem Achuzatem a s velitelem svého vojska Píkolem.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Izák se jich zeptal: „Proč ke mně přicházíte? Vždyť mě nenávidíte a vyhnali jste mě od vás."

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]Odpověděli: „Jasně jsme poznali, že Hospodin je s tebou, a tak jsme si řekli: Ať je teď mezi námi a tebou přísaha. Chceme s tebou vstoupit do smlouvy,

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[29]že nám neuděláš nic zlého, tak jako jsme se my nedotkli tebe a prokazovali ti pouze dobrodiní a propustili tě v pokoji. Jsi přece Hospodinův požehnaný!"

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[30]Vystrojil jim tedy hostinu a jedli a pili.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[31]Časně ráno pak vstali a vzájemně si přísahali. Potom je Izák propustil, a tak od něj odešli v pokoji.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[32]A téhož dne se stalo, že přišli Izákovi služebníci a pověděli mu o studni, kterou kopali: „Našli jsme vodu!"

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[33]Nazval ji tedy Šibea, Přísaha, a proto se to město až dodnes jmenuje Beer-šeba, Studna přísahy.

Jákob uchvacuje požehnání

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[34]Když bylo Ezauovi čtyřicet let, vzal si za ženu Juditu, dceru Chetejce Beerího, a Basematu, dceru Chetejce Elona.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[35]Ty působily Izákovi a Rebece hořké trápení.

Genesis 27

[1]Když potom Izák zestárl a oči mu zeslábly tak, že neviděl, zavolal si svého staršího syna Ezaua a řekl mu: „Synu můj?“ „Zde jsem,“ odpověděl Ezau.

[2]Tehdy mu řekl: „Pohleď, jsem starý a nevím, kdy umřu.

[3]Vezmi prosím své zbraně, svůj toulec a luk, vyjdi do polí a ulov mi zvěřinu.

[4]Pak mi připrav mou oblíbenou pochoutku a přines mi ji, abych pojedl a s chutí ti požehnal, než umřu.“

[5]Rebeka ale poslouchala, když Izák mluvil se svým synem Ezauem. Jakmile Ezau odešel do polí lovit zvěř, aby ji přinesl Izákovi,

[6]Rebeka řekla svému synu Jákobovi: „Pohleď, vyslechla jsem tvého otce, jak říká tvému bratru Ezauovi:

[7]‚Přines mi zvěřinu a připrav mi pochoutku, abych pojedl a požehnal ti před Hospodinem, než umřu.‘

[8]Poslechni mě tedy, synu můj, a udělej, co ti řeknu:

[9]Jdi ke stádu, vyber mi z něj dvě pěkná kůzlata a já z nich pro tvého otce připravím jeho oblíbenou pochoutku.

[10]Tu přineseš svému otci, aby pojedl, a aby ti proto požehnal, než umře.“

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[11]Jákob ale své matce Rebece řekl: „Pohleď, můj bratr Ezau je chlupatý, kdežto já jsem holý.

[12]Co když na mě můj otec sáhne? Pak před ním budu vypadat jako podvodník a přivedu na sebe prokletí, a ne požehnání!“

[13]„Tvé prokletí beru na sebe, synu můj,“ odpověděla mu matka. „Jen mě poslechni a jdi mi přinést ta kůzlata.“

[14]A tak šel, vzal je a přinesl své matce, která z nich připravila otcovu oblíbenou pochoutku.

[15]Potom Rebeka vzala nejlepší šaty svého staršího syna Ezaua, které měla doma, oblékla je svému mladšímu synu Jákobovi

[16]a ovinula mu ruce i hladkou část krku kůzlečími kožkami.

[17]Onu pochoutku i chléb, který připravila, pak dala do rukou svému synu Jákobovi.

[18]Přišel ke svému otci a řekl: „Otče!“ A ten řekl: „Ano? Který jsi, můj synu?“

[19]„Já jsem Ezau, tvůj prvorozený,“ odpověděl Jákob svému otci. „Udělal jsem, co jsi mi přikázal. Vstaň, prosím, posaď se a jez z mého úlovku, abys mi proto s chutí požehnal.“

[20]Izák ale svému synovi řekl: „Jak to, že jsi tak rychle našel zvěř, můj synu?“ Odpověděl: „Protože ji ke mně přivedl Hospodin, tvůj Bůh.“

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[21]Izák ale Jákobovi řekl: „Pojď blíž, ať na tebe sáhnu, můj synu, zda jsi opravdu můj syn Ezau, nebo ne."

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[22]Jákob tedy přistoupil ke svému otci Izákovi. Ten na něj sáhl a řekl: „Hlas je Jákobův, ale ruce Ezauovy."

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[23]Nepoznal ho, protože měl ruce chlupaté jako jeho bratr Ezau, a tak mu požehnal.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[24]Potom se zeptal: „Jsi opravdu můj syn Ezau?" „Ano," odpověděl Jákob.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[25]Tehdy mu řekl: „Podej mi, ať se najím z úlovku svého syna, abych ti s chutí požehnal." A tak mu podal pokrm a on jedl; přinesl mu také víno a on pil.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[26]Potom ho jeho otec Izák vyzval: „Pojď blíž, synu můj, a polib mě."

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[27]Přistoupil tedy a políbil ho. A když Izák ucítil vůni jeho šatů, takto mu požehnal: „ Hle, vůně mého syna – jak vůně pole, jemuž Hospodin žehná!

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[28] Ať Hospodin dá ti nebeskou rosu, úrodnou zem, obilí i víno v hojnosti.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[29]Ať lidé slouží ti, ať se ti klaní národy. Pánem svých bratří buď, ať se ti klaní synové matky tvé. Ať jsou zlořečeni, kdo ti zlořečí, a požehnáni, kdo ti žehnají!"

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[30]A vtom, jakmile Izák Jákobovi požehnal, právě když Jákob vyšel od svého otce Izáka, vrátil se jeho bratr Ezau z lovu.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[31]Také on připravil pochoutku a přinesl ji svému otci se slovy: „Vstaň, otče, a jez z úlovku svého syna, abys mi proto s chutí požehnal."

[32]Izák, jeho otec, mu však řekl: „Kdo jsi?" „Já jsem tvůj syn," odpověděl. „Tvůj prvorozený, Ezau!"

[33]Izák se zhrozil a v nesmírné hrůze zvolal: „A kdo je potom ten, který ulovil zvěřinu a přinesl mi ji? Ještě než jsi přišel, jsem z toho všeho jedl. Požehnal jsem mu, a tak bude požehnán!"

[34]Když Ezau uslyšel slova svého otce, dal se do hrozného křiku a s nesmírnou hořkostí žádal otce: „Požehnej mně! Mně také, otče můj!"

[35]Ten však odpověděl: „Tvůj bratr přišel se lstí a vzal ti požehnání."

[36]Tu zvolal: „Tak proto dostal jméno Jákob, Podrazák! Vždyť mě už dvakrát podrazil: vzal mi prvorozenství a hle, teď mi vzal i požehnání!" Potom se zeptal: „Copak ti nezbylo žádné požehnání pro mě?"

[37]Izák Ezauovi odpověděl: „Hle, učinil jsem ho tvým pánem a všechny jeho bratry jsem mu dal za služebníky. Opatřil jsem ho obilím i vínem. Co bych mohl udělat pro tebe, můj synu?!"

[38]Ezau svému otci řekl: „Copak máš jen jedno požehnání, otče? Požehnej mně! Mně také, otče!" A Ezau se hlasitě rozplakal.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[39]Jeho otec Izák mu odpověděl: „ Hle, tvůj příbytek – daleko od úrodné země, od nebeské rosy shůry.

[40] Budeš se živit svým mečem a svému bratru budeš sloužit. Jen když se staneš tulákem, tehdy se zbavíš jeho jha.“

[41]Kvůli tomu požehnání, jež mu jeho otec udělil, pak Ezau Jákoba začal nenávidět. Tehdy si Ezau v srdci řekl: „Blíží se dny truchlení nad mým otcem. Potom svého bratra Jákoba zabiji!“

[42]A když byla Rebece oznámena slova jejího staršího syna Ezaua, nechala si zavolat svého mladšího syna Jákoba a řekla mu: „Pohleď, tvůj bratr Ezau se těší, že tě zabije!

[43]Nyní mě tedy, synu můj, poslechni: vstaň a uteč k mému bratru Lábanovi do Cháranu.

[44]Pobuď nějakou chvíli u něj, než pomine zuřivost tvého bratra,

[45]než se od tebe odvrátí jeho hněv a než zapomene, cos mu provedl. Potom pro tebe pošlu a vyzvednu tě odtamtud. Proč bych měla v jeden den ztratit vás oba?“

Ezauovo ženění

[46]Rebeka tenkrát řekla Izákovi: „Kvůli těm Chetejkám se mi zprotivil život. Vezme-li si Jákob za ženu nějakou domorodou Chetejku, jako jsou tyto, proč bych měla žít?“

Genesis 28

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[1]Izák si tedy zavolal Jákoba, požehnal mu a přikázal mu: „Neber si manželku z kanaánských dcer.

[2]Vstaň a jdi do Padan-aramu, do domu Betuela, otce tvé matky, a tam si vyber manželku z dcer svého strýce Lábana.

[3]Kéž ti Všemohoucí Bůh požehná, kéž tě rozplodí a rozmnoží, aby ses stal otcem svazku národů.

[4]Kéž ti dá požehnání Abrahamovo, tobě a s tebou tvému semeni, abys přijal za dědictví zem svého putování, kterou Bůh daroval Abrahamovi.“

[5]Tak Izák odeslal Jákoba pryč a ten se vydal do Padan-aramu k Lábanovi, synu Aramejce Betuela, bratru Rebeky, matky Jákoba a Ezaua.

[6]Ezau uviděl, že Izák Jákobovi požehnal, když ho posílal do Padan-aramu, aby si odtud vzal manželku, a že když mu žehnal, přikázal mu: „Neber si manželku z kanaánských dcer,“

[7]a že Jákob poslechl svého otce a matku a odešel do Padan-aramu.

[8]Ezau také viděl, že jeho otec nelibě snáší kanaánské dcery,

[9]a tak šel k Izmaelovi a kromě žen, které už měl, si vzal za manželku Machalat, dceru Abrahamova syna Izmaele, sestru Nebajotovu.

Žebřík do nebe

[10]Jákob odešel z Beer-šeby a vydal se k Cháranu.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[11]Dorazil na jedno místo a zůstal tam přes noc, neboť slunce už zapadlo. Vzal na tom místě jeden z kamenů, položil si ho pod hlavu a ulehl tam ke spánku.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[12]Ve snu pak spatřil žebřík sahající od země až k nebi a hle, vystupovali a sestupovali po něm Boží andělé.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[13]Vtom nad ním stanul Hospodin a řekl: „Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce Abrahama a Bůh Izákův. Zemi, na níž ležíš, dám tobě a tvému semeni.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[14]Tvého semene bude jako prachu země a rozmůžeš se na západ i na východ, na sever i na jih. Nadto v tobě a ve tvém semeni dojdou požehnání všechny rodiny země.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[15]Hle, já jsem s tebou! Budu tě chránit, kamkoli půjdeš, a znovu tě přivedu do této země. Neopustím tě, dokud nevykonám, co jsem ti řekl."

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[16]Jákob se probudil a zvolal: „Na tomto místě je opravdu Hospodin – a já jsem to nevěděl!"

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

[17]V posvátné hrůze pokračoval: „Jak hrozné je toto místo! Není to nic jiného než Boží dům a toto musí být nebeská brána!"

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[18]Časně ráno pak Jákob vstal, vzal kámen, který měl pod hlavou, vztyčil jej jako památník a polil jeho vrchol olejem.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[19]To místo nazval Bet-el, Boží dům, ačkoli se tomu městu předtím říkalo Luz.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,
[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;
[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.
[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.
[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.
[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[20]Jákob tehdy složil tento slib: „Bude-li Bůh se mnou, ochrání-li mne na mé cestě a dá mi chléb k jídlu a šaty k oblékání,

[21]takže se v pokoji vrátím do svého otcovského domu, bude Hospodin mým Bohem.

[22]Tento kámen, který jsem vztyčil jako památník, se stane Božím domem a ze všeho, co mi dáš, ti věrně oddělím desátek.“

Jákobovo ženění

Genesis 29

[1]Jákob tedy směle vykročil na cestu a přišel do země východních národů.

[2]Když se rozhlédl, spatřil v poli studnu. Poblíž ležela tři stáda ovcí, neboť ta studna sloužila k napájení stád. V jejím ústí však ležel veliký kámen.

[3]Pastýři ten kámen z ústí studny odvalovali, teprve když se tam shromáždila všechna stáda, a tehdy napájeli dobytek. Potom kámen vraceli zpět na jeho místo v ústí studny.

[4]Jákob se jich zeptal: „Odkud jste, bratři?“ „Z Cháranu,“ odpověděli.

[5]„A znáte Lábana, syna Náchorova?“ zeptal se jich. „Známe,“ odpověděli.

[6]Zeptal se jich: „Daří se mu dobře?“ „Ano,“ odpověděli. „Podívej, jeho dcera Ráchel právě přichází s ovcemi.“

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[7]Na to jim řekl: „Do večera je ještě daleko; teď přece není čas shánět dobytek. Napojte ovce a jděte ještě pást."

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[8]„To nejde," odpověděli. „Budeme moci napojit ovce, teprve až se shromáždí všechna stáda a odvalí se kámen z ústí studny."

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[9]A zatímco s nimi mluvil, přišla Ráchel se stádem svého otce. Byla totiž pastýřka.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[10]Když Jákob spatřil Ráchel, dceru svého strýce Lábana, a jeho stádo, přistoupil, odvalil kámen z otvoru studny a dal stádu svého strýce Lábana napít.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[11]Nato Ráchel políbil a hlasitě se rozplakal.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[12]A když jí řekl, že je příbuzný jejího otce, že je Rebečin syn, běžela to povědět svému otci.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[13]Jakmile Lában uslyšel zprávu o svém synovci Jákobovi, rozběhl se mu naproti. Objal ho, políbil a přivedl ho do svého domu. Když pak Jákob Lábanovi vyprávěl o všem, co se stalo,

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[14]Lában mu řekl: „Opravdu jsi má krev a tělo!" Když pak u něj Jákob zůstal už celý měsíc,

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[15]Lában mu řekl: „I když jsi můj příbuzný, nebudeš přece u mě sloužit zadarmo. Řekni mi, co chceš za odměnu."

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[16](Onen Lában měl dvě dcery: starší se jmenovala Léa a mladší Ráchel.

17 Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

18 Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

19 Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

20 Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

21 Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

22 Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

23 À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

24 (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

25 Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

26 Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

27 Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

28 Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

29 (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

17 Léa měla měkké oči, ale Ráchel byla nápadně krásná, překrásná dívka.)

18 Jákob si zamiloval Ráchel, a tak řekl: „Budu ti sloužit sedm let za tvou mladší dceru Ráchel.“

19 Lában odpověděl: „Dám ti ji raději než komukoli jinému. Zůstaň u mě.“

20 A tak Jákob sloužil za Ráchel sedm let a zdálo se mu to jako pouhá chvíle, protože ji miloval.

21 Potom Jákob Lábanovi řekl: „Můj čas se naplnil. Dej mi mou ženu, chci být s ní.“

22 Lában tedy shromáždil všechny místní muže a vystrojil hostinu.

23 Večer pak vzal svou dceru Léu, přivedl ji k Jákobovi a ten s ní spal.

24 (A Lában tenkrát své dceři Lée daroval svou otrokyni Zilpu jako děvečku.)

25 Přišlo ráno a hle – byla to Léa! „Cos mi to udělal?“ ptal se Jákob Lábana. „Copak jsem ti nesloužil za Ráchel? Proč jsi mě obelstil?“

26 „V našem kraji není zvykem vdávat mladší dříve než prvorozenou,“ odpověděl mu Lában.

27 „Až s ní strávíš svatební týden, dáme ti i tu druhou – za to, že mi budeš sloužit dalších sedm let.“

28 Jákob tedy souhlasil. Strávil svatební týden s Leou a Lában mu pak dal za ženu svoji dceru Ráchel.

29 (Také jí Lában daroval děvečku – svou otrokyni Bilhu.)

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[30]Jákob tedy spal i s Ráchel. Miloval ji ovšem více než Léu. Sloužil pak u Lábana ještě dalších sedm let.

Jákobovy děti

[31]Když Hospodin viděl, že Léa je nemilovaná, otevřel její lůno. Ráchel však byla neplodná.

[32]Léa počala a porodila syna. Dala mu jméno Ruben (Hleďte, syn!), neboť řekla: „Hospodin pohlédl na mé trápení. Teď už mě můj manžel bude milovat."

[33]Potom počala znovu, a když porodila syna, řekla: „Hospodin slyšel, že jsem nemilovaná, a tak mi dal i tohoto." Dala mu tedy jméno Šimeon, Vyslyšení.

[34]Potom počala znovu, a když porodila syna, řekla: „Tentokrát se ke mně můj muž připojí – vždyť jsem mu porodila tři syny!" A proto dostal jméno Levi, Spojení.

[35]Potom počala znovu, a když porodila syna, řekla: „Teď budu chválit Hospodina!" Proto mu dala jméno Juda, Chvála. Tehdy přestala rodit.

Genesis 30

[1]Když Ráchel viděla, že Jákobovi nerodí děti, záviděla své sestře a řekla Jákobovi: „Dej mi syny, nebo umřu!"

[2]Jákob se však na Ráchel rozhněval: „Máš mě snad za Boha, který ti nedopřál plod života?"

[3]„Zde je má děvečka Bilha," řekla mu. „Spi s ní, ať rodí na můj klín. Tak získám syny skrze ni."

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[4]A tak mu dala svou otrokyni Bilhu za ženu. Jákob s ní spal

[5]a Bilha počala a porodila mu syna.

[6]Tehdy Ráchel řekla: „Bůh mne rozsoudil – vyslyšel můj hlas a dal mi syna!“ Proto mu dala jméno Dan, Soudce.

[7]Ráchelina otrokyně Bilha pak počala znovu a porodila Jákobovi druhého syna.

[8]Tehdy Ráchel řekla: „Vedla jsem se sestrou Boží boje a zvítězila jsem!“ A tak mu dala jméno Neftalí, Můj boj.

[9]Když Léa viděla, že přestala rodit, vzala svou otrokyni Zilpu a dala ji Jákobovi za ženu.

[10]Její otrokyně Zilpa potom Jákobovi porodila syna.

[11]Léa řekla: „Přišlo mé štěstí!“ a dala mu jméno Gád, Štěstí.

[12]A když Léina otrokyně Zilpa porodila Jákobovi druhého syna,

[13]Léa řekla: „To je pro mé blaho! Ženy mi budou blahopřát!“ Dala mu tedy jméno Ašer, Blažený.

[14]Jednou, v době pšeničné sklizně, vyšel Ruben na pole, nalezl milostná jablíčka mandragory a přinesl je své matce Lée. Ráchel tehdy Lée řekla: „Dej mi prosím trochu těch milostných jablíček, co našel tvůj syn.“

[15]Ta jí však odpověděla: „Nestačí, žes mi vzala manžela? Teď mi chceš vzít ještě milostná jablíčka, která mám od syna?“ „Tak dobře,“ odvětila Ráchel. „Nechám ho

dnes v noci spát s tebou výměnou za milostná jablíčka od tvého syna."

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[16]Když se pak Jákob večer vracel z pole, vyšla mu Léa naproti se slovy: „Musíš spát se mnou! Dostala jsem tě odměnou za mandragoru od svého syna." A tak té noci spal s ní.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[17]A Bůh Léu vyslyšel: počala a porodila Jákobovi pátého syna.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[18]Tehdy řekla: „Bůh mě odměnil za to, že jsem svému muži dala svou otrokyni!" A tak mu dala jméno Isachar, Odměna.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[19]Potom Léa počala znovu a porodila Jákobovi šestého syna.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[20]Tehdy řekla: „Bůh mne obdařil vzácným darem! Konečně mě můj manžel bude mít v úctě, vždyť jsem mu porodila šest synů!" Dala mu tedy jméno Zabulon, Úcta.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[21]Potom porodila dceru a dala jí jméno Dína, Spravedlnost.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[22]Bůh však pamatoval i na Ráchel; vyslyšel ji a otevřel její lůno.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[23]Počala tedy, a když porodila syna, řekla: „Bůh mě zbavil mé hanby!"

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[24]A tak mu dala jméno Josef, Přídavek, neboť řekla: „Kéž mi Hospodin přidá dalšího syna!"

Jákobovo zbohatnutí

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[25]Když Ráchel Jákobovi porodila Josefa, řekl Jákob Lábanovi: „Propusť mě, ať se vrátím domů do své země.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

[26]Dej mi mé ženy a mé děti, za něž jsem ti sloužil, a nech mě odejít. Víš přece, jakou službu jsem ti odvedl."

Labão faz novo pacto com Jacó

27 Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

27Lában mu odpověděl: „Laskavě prosím, zůstaň se mnou. Zjistil jsem, že mi Hospodin kvůli tobě požehnal.“

28 E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

28A dodal: „Dám ti odměnu, o jakou si řekneš.“

29 Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

29Jákob mu na to odpověděl: „Sám víš, jak jsem ti sloužil a jak se tvému dobytku se mnou dařilo.

30 Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

30To málo, co jsi měl, než jsem přišel, se nesmírně rozrostlo, protože ti po mém příchodu Hospodin požehnal. Kdy se už budu moci starat také o svůj vlastní dům?“

31 Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

31Lában řekl: „Co ti mám dát?“ „Nedávej mi nic,“ odpověděl Jákob. „Budu znovu pást a střežit tvá stáda, uděláš-li pro mě toto:

32 Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

32Projdu dnes všechen tvůj dobytek a vyřadím z něj každé skvrnité a strakaté mládě, každé načernalé jehně a každé strakaté a skvrnité kůzle. To bude má odměna.

33 Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

33Má poctivost se v budoucnu prokáže takto: Až přijdeš přehlédnout mou odměnu, ať se mi každé kůzle, jež nebude skvrnité nebo strakaté, a každé jehně, jež nebude načernalé, počítá za krádež.“

34 Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

34Lában tedy řekl: „Dobrá, ať je po tvém.“

35 Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas,

35Ještě téhož dne však vyřadil pruhované a strakaté kozly, všechny skvrnité a strakaté kozy, všechno, co mělo bílé

todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

skvrny, i všechna načernalá jehňata, svěřil je do rukou svých synů

[36]a vzdálil se od Jákoba na tři dny cesty daleko. A tak Jákob pásl zbytek Lábanova dobytka.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

[37]Jákob si tenkrát vzal čerstvé topolové, mandloňové a platanové pruty, oloupal z nich proužky kůry, a tak odkryl bílé jádro prutů.

[38]Potom ty oloupané pruty kladl před dobytek do žlabů, totiž do koryt na vodu, k nimž zvířata přicházela pít a kde se pářila.

[39]Zvířata, jež se pářila před těmi pruty pak vrhala pruhovaná, skvrnitá a strakatá mláďata.

[40]Jákob ta jehňata odděloval a v Lábanově stádě obracel dobytek směrem k pruhovaným i všem načernalým kusům. Tak si Jákob pořídil svá vlastní stáda a ta nestavěl k Lábanovým zvířatům.

[41]A kdykoli se pářily statné kusy, Jákob jim před oči do žlabů kladl ty pruty, aby se pářily před pruty.

[42]Když však byla zvířata neduživá, pruty nekladl. A tak byl Lábanův dobytek neduživý, ale Jákobův statný.

[43]Takto se ten muž nesmírně rozmohl, takže měl množství stád, otrokyň, otroků, velbloudů i oslů.

Gênesis 31

Útěk od Lábana

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as

Genesis 31

[1]Jednou Jákob zaslechl, jak Lábanovi synové říkají: „Jákob obral našeho otce o všechno! Všechno to bohatství si pořídil na úkor našeho otce!“

[2]A když se Jákob podíval na Lábana, viděl, že už mu není nakloněn jako dříve.

[3]Tehdy Hospodin Jákobovi řekl: „Vrať se do země svých otců a ke svému příbuzenstvu, a já budu s tebou.“

[4]Jákob si tedy nechal zavolat Ráchel a Léu na pole ke svému stádu

[5]a řekl jim: „Vidím na vašem otci, že už mi není nakloněn jako dříve. Bůh mého otce však je se mnou.

[6]Samy víte, že jsem vašemu otci sloužil ze všech sil,

[7]ale váš otec mě šidil. Desetkrát změnil mou odměnu, ale Bůh mu nedovolil, aby mi ublížil.

[8]Když řekl: ‚Dostaneš za odměnu, co bude skvrnité,‘ všechen dobytek vrhal skvrnitá mláďata. Když řekl: ‚Dostaneš za odměnu, co bude pruhované,‘ vrhal všechen dobytek pruhovaná mláďata.

[9]Tak Bůh odebral stádo vašemu otci a dal je mně.

[10]Jednou, v době páření dobytka, jsem ve snu pozvedl oči a uviděl berany připouštěné ke stádu. Byli pruhovaní, skvrnití a strakatí.

ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[11]Tehdy mě v tom snu oslovil Boží anděl: ‚Jákobe!' A když jsem odpověděl: ‚Zde jsem,'

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[12]řekl: ‚Pozvedni oči a pohleď: Všichni berani připouštění ke stádu jsou pruhovaní, skvrnití a strakatí, neboť jsem viděl vše, co ti Lában dělá.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[13]Já jsem Bůh Bet-elu, kde jsi pomazal památný kámen a kde jsi mi složil slib. Nyní vstaň, odejdi z této země a vrať se do své vlasti.'"

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[14]Ráchel a Léa mu odpověděly: „Copak máme v domě našeho otce ještě nějaký podíl nebo dědictví?

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[15]Copak nás nemá za cizí? Vždyť nás prodal a všechny peníze shrábl!

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[16]Všechno bohatství, které Bůh vytrhl z rukou našeho otce, je proto naše a našich dětí! Udělej, cokoli ti Bůh řekl."

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17]A tak Jákob vstal, naložil své děti a ženy na velbloudy

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18]a shromáždil všechna svá stáda. Se vším majetkem, jehož nabyl, s dobytkem vlastního chovu, který získal v Padan-aramu, se vydal ke svému otci Izákovi do kanaánské země.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19](Když předtím Lában odešel stříhat své stádo, Ráchel svému otci ukradla jeho domácí bůžky.)

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[20]Jákob opustil Aramejce Lábana pokradmu, vůbec mu neoznámil, že odchází.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[21]Utekl se vším, co měl; vstal, překročil řeku Eufrat a vydal se směrem ke gileádským horám.

Mohyla svědectví

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[22]Lában se o Jákobově útěku dozvěděl až třetího dne.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

[23]Vzal tedy s sebou své druhy a hnal se za ním sedm dní, než ho dostihl v gileádských horách.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[24]Té noci však Aramejce Lábana navštívil ve snu Bůh a řekl mu: „Neodvažuj se Jákobovi něco vytýkat!“

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25]Lában tedy Jákoba dostihl. (Jákob si v tom pohoří postavil stan a i Lában se svými druhy se utábořili v gileádských horách.)

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[26]Lában Jákobovi řekl: „Cos to udělal? Odkradl ses ode mě a odvedl mé dcery, jako bys je zajal mečem!

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[27]Proč jsi tajně utekl? Zmizels pokradmu a nic jsi mi neřekl! Vyprovodil bych tě s veselím a písněmi, s tamburínou a citerou.

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[28]Nenechal jsi mě ani políbit mé syny a dcery – zachoval ses jako hlupák!

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[29]Mohl jsem vám býval ublížit, ale Bůh vašeho otce ke mně minulé noci promluvil a řekl: ‚Neodvažuj se Jákobovi něco vytýkat!‘

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?
[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.
[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.
[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.
[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.
[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.
[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?
[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[30]Takže ty jsi musel odejít, protože ses roztoužil po otcovském domě. Proč jsi ale ukradl mé bohy?!“
[31]Jákob Lábanovi odpověděl: „Utekl jsem, protože jsem se bál; myslel jsem si, že bys mi chtěl své dcery vzít násilím.
[32]Jestli ale u někoho najdeš své bohy, ať zemře! Prohledej mé věci před našimi druhy a vezmi si, co ti patří.“ (Jákob totiž nevěděl, že je Ráchel ukradla.)
[33]Lában tedy šel do Jákobova stanu, do stanu Léy i do stanů obou děveček, ale nic nenašel. Vyšel tedy z Léina stanu a šel do stanu Ráchel.
[34]Ráchel mezitím ty bůžky strčila pod velbloudí sedlo a posadila se na ně. Lában prohledal celý stan, ale nic nenašel.
[35]Ráchel svému otci řekla: „Nehněvej se, můj pane, že před tebou nemohu vstát. Mám měsíčky.“ A tak hledal, ale bůžky nenašel.
[36]Tehdy se Jákob rozhněval a začal Lábana hubovat. Řekl mu: „Čím jsem se provinil? Co jsem spáchal, že mě tak zuřivě stíháš?
[37]Prošťáral jsi všechny mé věci, a cos našel z celého svého domu? Polož to zde před mé i své druhy, ať nás dva rozsoudí!

38 Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

39 Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

40 De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

41 Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

42 Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

43 Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

44 Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

45 Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

46 E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

38Byl jsem u tebe celých dvacet let. Tvé ovce ani kozy nikdy nepotratily. Berany z tvého stáda jsem nejedl.

39Co roztrhaly šelmy, jsem ti nepřinášel, ale sám jsem nahrazoval škodu. Vymáhal jsi ode mne, co bylo ukradeno ve dne i co bylo ukradeno v noci.

40Ve dne mě stravoval žár a v noci mráz, až mi i spánek zmizel z očí.

41Tak mi bylo ve tvém domě oněch dvacet let. Čtrnáct let jsem ti sloužil za tvé dvě dcery a šest let za tvůj dobytek, ale ty jsi mou odměnu desetkrát změnil.

42Kdyby Bůh mého otce, Bůh Abrahamův a Strach Izákův, nebyl se mnou, určitě bys mě teď propustil s prázdnou! Bůh ale viděl mé trápení a dřinu mých rukou a minulou noc vyřkl svůj soud.“

43Lában na to Jákobovi odpověděl: „Tyto dcery jsou mé dcery, tyto děti jsou mé děti a tento dobytek je můj dobytek. Všechno, co vidíš, je moje. Co bych ale dnes neudělal pro své dcery a pro děti, jež se jim narodily?

44Proto nyní pojď, vstupme do smlouvy – já a ty – ať je to pro mne a pro tebe svědectvím.“

45Jákob tedy vzal kámen a vztyčil jej jako památník.

46Potom řekl svým druhům: „Nasbírejte kamení!“ A tak nanosili kamení, vytvořili mohylu a na té mohyle pojedli.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[47]Lában ji pojmenoval aramejsky Jegar-sahaduta, Mohyla svědectví, a Jákob jí dal stejné jméno hebrejsky, totiž Gal-ed.

[48]Lában řekl: „Tato mohyla ať je ode dneška mým i tvým svědkem.“ A proto dostala jméno Gal-ed, Mohyla svědectví,

[49]a také Micpa, Stráž, neboť řekl: „Až se rozejdeme, ať Hospodin nade mnou i tebou drží stráž.

[50]Budeš-li mým dcerám ubližovat nebo vezmeš-li si kromě mých dcer další ženy – ačkoli s námi není žádný člověk, hle, Bůh je mým i tvým svědkem!“

[51]Lában Jákobovi ještě řekl: „Pohleď na tuto mohylu a pohleď na ten památný kámen, který jsem mezi sebou a tebou umístil.

[52]Tato mohyla i ten památník jsou svědky, že se k tobě nepřiblížím za tuto mohylu a že ani ty se ke mně za tuto mohylu a za tento památník nepřiblížíš se zlým úmyslem.

[53]Bůh Abrahamův a Bůh Náchorův, Bůh jejich otce nechť je naším soudcem!“ Jákob tedy přísahal při Strachu svého otce Izáka.

[54]Potom na oné hoře obětoval dobytče a svolal své druhy, aby hodovali. A tak hodovali a zůstali na té hoře celou noc.

Dvojí tábor

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

Genesis 32

[1]Časně ráno Lában vstal, políbil své vnuky i dcery a požehnal jim. Potom odešel a vrátil se domů.

[2]Také Jákob odešel svou cestou a vtom se s ním setkali Boží andělé.

[3]Jakmile je Jákob uviděl, zvolal: „To je Boží tábor!“ A tak to místo nazval Machanajim, Dvojí tábor.

[4]Jákob pak před sebou vypravil posly do země Seír, na edomskou planinu, ke svému bratru Ezauovi

[5]a přikázal jim: „Povězte mému pánu Ezauovi: ‚Toto praví tvůj služebník Jákob: Pobýval jsem u Lábana; tam jsem se až dosud zdržoval.

[6]Mám voly, osly, brav, otroky i otrokyně a vypravil jsem posly, abych se ohlásil svému pánu, doufaje ve tvou laskavost.‘“

[7]Poslové se pak vrátili k Jákobovi se slovy: „Šli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale už ti jde naproti a je s ním čtyři sta mužů!“

[8]Na Jákoba padl veliký strach a úzkost. Rozdělil své lidi, brav, skot i velbloudy do dvou táborů,

[9]neboť si pomyslel: „Přijde-li Ezau k jednomu táboru a pobije ho, bude se ten druhý tábor moci zachránit.“

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú;

[10]Jákob zvolal: „Bože mého otce Abrahama, Bože mého otce Izáka, Hospodine, který jsi mi řekl: ‚Vrať se do své země a ke svému příbuzenstvu, a já způsobím, aby se ti vedlo dobře,

[11]nejsem hoden všeho milosrdenství a věrnosti, kterou jsi svému služebníku prokázal – vždyť jsem tento Jordán překročil pouze s holí, a teď jsou ze mne dva tábory!

[12]Vytrhni mě prosím z ruky mého bratra, z ruky Ezaua, neboť se bojím, že přijde a pobije mě i matky s dětmi.

[13]Řekl jsi přece: ‚Jistě způsobím, aby se ti vedlo dobře, a učiním, že tvého semene bude jako mořského písku, nespočetného pro své množství.‘“

[14]A když na tom místě strávil noc, vybral z toho, co získal, dar pro svého bratra Ezaua:

[15] 200 koz a 20 kozlů, 200 ovcí a 20 beranů,

[16] 30 kojících velbloudic s mláďaty, 40 krav a 10 býků, 20 oslic a 10 oslů.

[17]Svěřil je svým služebníkům, každé stádo zvlášť, a řekl jim: „Jděte přede mnou a mezi jednotlivými stády nechte odstup.“

[18]Tomu vpředu poručil: „Když se s tebou setká můj bratr Ezau a zeptá se tě: ‚Komu

e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

patříš a kam jdeš? A čí je to stádo před tebou?‘

[19]odpovíš: ‚Tvého služebníka Jákoba. Posílá to jako dar mému pánu Ezauovi a hle, sám jde za námi.‘“

[20]Také druhému, třetímu i všem ostatním, kteří hnali ta stáda, přikázal: „Takovým způsobem mluvte k Ezauovi, až ho najdete:

[21]‚Hle, tvůj služebník Jákob jde za námi.‘“ (Pomyslel si totiž: „Usmířím ho darem, který mě předchází. Když se s ním potom setkám, snad mě přijme.“)

[22]A tak šel dar před ním a on zůstal na noc v táboře.

Tvé jméno bude Izrael

[23]V noci pak vstal a vzal své dvě ženy, své dvě otrokyně a svých jedenáct synů a přebrodil potok Jabok.

[24]Vzal je a převedl je přes potok; převedl všechno, co měl.

[25]Tehdy Jákob zůstal sám. Někdo s ním ale zápasil, až dokud nezačalo svítat.

[26]Když viděl, že ho nepřemůže, udeřil ho do kyčelního kloubu, takže se Jákobovi při tom zápasu vymkl kyčel.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[27]Tehdy řekl: „Pusť mě, začíná svítat!“ „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš!“ odpověděl Jákob.

[28]„Jak se jmenuješ?“ zeptal se ho. „Jákob,“ odpověděl.

[29]Na to mu řekl: „Tvé jméno už nebude znít Jákob, ale Izrael, Boží bojovník, neboť jsi zápasil s Bohem i s lidmi a zvítězil jsi!“

[30]Jákob ho žádal: „Pověz mi prosím své jméno.“ On však odpověděl: „Proč se mě ptáš na jméno?“ A požehnal mu tam.

[31]Jákob pak to místo nazval Penuel, Boží tvář, neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl jsem zachráněn!“

[32]A když minul Penuel, zazářilo mu slunce; a kulhal kvůli té kyčli.

[33](Proto synové Izraele až do dnešního dne nejedí sedací šlachu u kyčelního kloubu, protože Jákoba udeřil do kyčelního kloubu u sedací šlachy.)

Setkání s Ezauem

Genesis 33

[1]Když potom Jákob pozvedl oči, hle, spatřil přicházet Ezaua a s ním čtyři sta mužů. Rozdělil tedy děti mezi Léu, Ráchel a ty dvě otrokyně

[2]a postavil otrokyně s jejich dětmi dopředu, Léu s jejími dětmi za ně a Ráchel s Josefem dozadu.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se

[3]Sám pak šel před nimi a sedmkrát se poklonil až k zemi, než došel ke svému bratru.

[4]Ezau mu vyběhl naproti, objal ho, padl mu kolem krku a líbal ho. Oba plakali.

[5]Když potom pozvedl oči, spatřil ženy s dětmi a řekl: „Kdo je to s tebou?“ Jákob odpověděl: „To jsou děti, kterými Bůh obdaroval tvého služebníka.“

[6]Mezitím se přiblížily otrokyně se svými dětmi a poklonily se.

[7]Potom se přiblížila také Léa se svými dětmi a poklonily se. Nakonec se přiblížili Josef a Ráchel a i oni se poklonili.

[8]Ezau se zeptal: „K čemu je celý ten průvod, který jsem potkal?“ On odpověděl: „Chtěl jsem si tě příznivě naklonit, můj pane.“

[9]Ezau řekl: „Mám dostatek, bratře, nech si, co ti patří.“

[10]Jákob však odpověděl: „Prosím, nikoli! Přijmi laskavě ode mě tento dar. Když vidím tvou tvář, je přívětivá jako tvář Boží.

[11]Přijmi prosím z mého požehnání, co jsem ti přinesl, neboť Bůh ke mně byl milostivý a mám všeho dostatek.“ A naléhal na něj, až Ezau přijal.

[12]Ten potom řekl: „Vydejme se na cestu, půjdu s tebou.“

[13]Jákob mu však odpověděl: „Můj pán ví, že tu jsou malé děti. Navíc mám s sebou

forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

březí ovce a krávy; budou-li hnány po celý den, všechen dobytek pomře.

[14]Nechť prosím můj pán jde před svým služebníkem napřed. Já pak budu pokračovat zvolna, jak bude moci stačit stádo, které mám před sebou, a jak budou moci stačit děti, dokud nedojdu ke svému pánu do Seíru.“

[15]Ezau řekl: „Nechám tedy s tebou některé ze svých lidí.“ Jákob však odpověděl: „K čemu to, můj pane? Kéž mi jen zachováš svou přízeň.“

[16]A tak se Ezau téhož dne vrátil svou cestou do Seíru,

[17]zatímco Jákob se vydal k Sukotu. Tam si postavil dům a pro svůj dobytek zhotovil přístřešky. Proto se to místo jmenuje Sukot, Přístřešky.

Dína mezi Šechemskými

[18]Jákob pak na cestě z Padan-aramu pokojně dorazil do města Šechem v kanaánské zemi a utábořil se před městem.

[19]Díl pole, na němž vztyčil svůj stan, koupil od synů Šechemova otce Chamora za sto mincí.

[20]Postavil tam oltář a nazval ho „Bůh je Bohem Izraele.“

Genesis 34

[1]Dína, dcera, kterou Jákobovi porodila Léa, si jednou vyšla navštívit domorodé dívky.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[2]Když ji uviděl kníže té země, Šechem, syn Hivejce Chamora, zmocnil se jí a spal s ní – znásilnil ji.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[3]Přilnul ale k Jákobově dceři Díně celou duší, zamiloval si ji a mluvil s ní laskavě.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[4]Potom Šechem přemlouval svého otce Chamora: „Vezmi mi tu dívenku za ženu!"

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[5]Když Jákob uslyšel, že Šechem poskvrnil jeho dceru Dínu, jeho synové byli právě se stádem na poli. Až do jejich příchodu tedy mlčel.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[6]Šechemův otec Chamor se mezitím vypravil k Jákobovi, aby s ním promluvil.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[7]Vtom přišli Jákobovi synové z pole, a když to uslyšeli, zasáhlo je to tak, že se velmi rozlítili. Spáchal přece v Izraeli hanebnost, když spal s Jákobovou dcerou – to se přece nesmí!

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[8]Chamor s nimi začal vyjednávat: „Můj syn Šechem prahne po vaší dceři celou duší; dejte mu ji, prosím, za ženu.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[9]Spřízněte se s námi – dávejte nám své dcery a berte si naše.

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[10]Když budete bydlet u nás, bude celá země před vámi. Bydlete v ní, obchodujte a mějte ji za svou!"

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[11]Šechem pak jejímu otci a jejím bratrům řekl: „Moc vás prosím; dám vám, cokoli si řeknete!

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[12]Uložte mi vysoké věno a mnoho darů a já dám, kolik mi řeknete, jen mi tu dívku dejte za ženu!"

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[13]Jákobovi synové odpověděli Šechemovi a Chamorovi lstivě, neboť poskvrnil jejich sestru Dínu.

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[14]Řekli jim: „Nic takového nemůžeme udělat. Dát svou sestru neobřezanému muži – to by pro nás byla hanba!

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[15]Vyhovíme vám, jen když budete jako my. Ať se každý z vás, kdo je mužského pohlaví, dá obřezat.

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[16]Pak vám budeme dávat své dcery a brát si vaše, budeme bydlet s vámi a budeme jeden lid.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[17]Pokud nás však neposlechnete a neobřežete se, vezmeme si svou dceru a odejdeme.“

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[18]Jejich slova se Chamorovi i jeho synu Šechemovi zalíbila

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[19]a ten mládenec neváhal tu věc vykonat, neboť po Jákobově dceři velmi toužil. (Šechem byl z celé rodiny svého otce ten nejváženější.)

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[20]Chamor a jeho syn Šechem tedy přišli k bráně svého města a promluvili k tamním měšťanům:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[21]„Tito muži se k nám chovají pokojně. Ať tedy bydlí v této zemi a obchodují v ní. Hle, země je přece dost prostorná i pro ně; berme si tedy jejich dcery za ženy a své dcery dávejme jim.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós

[22]Vyhoví nám ovšem a budou s námi bydlet jako jeden lid jen s touto podmínkou: každý z nás, kdo je mužského

se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente,

pohlaví, se musí dát obřezat, jako jsou obřezaní oni.

[23]Nebudou snad potom jejich stáda, jejich majetek a všechna jejich zvířata naše? Vyhovme jim tedy, ať bydlí u nás!“

[24]A tak všichni, kdo vycházeli z brány jeho města, poslechli Chamora i jeho syna Šechema a dali se obřezat: každý, kdo byl mužského pohlaví, každý, kdo vycházel z brány toho města.

[25]Třetího dne, když měli největší bolesti, se dva Jákobovi synové, Dínini bratři Šimeon a Levi, chopili každý svého meče, v bezpečí vešli do města a pobili všechny, kdo byli mužského pohlaví.

[26]Také Chamora a jeho syna Šechema zabili ostřím meče. Vzali Dínu z Šechemova domu a odešli.

[27]Jákobovi synové pak přišli k pobitým a vyplenili město, kde byla poskvrněna jejich sestra.

[28]Vzali jejich brav, skot i osly, cokoli bylo ve městě i na poli –

[29]všechno jejich bohatství. Všechny jejich děti a ženy zajali a vše, co bylo v domech, vyplenili.

[30]Jákob pak Šimeonovi a Levimu vyčetl: „Přivedli jste mě do neštěstí! Zošklivili jste mě obyvatelům země, Kananejcům i Perizejcům. Mám jen hrstku mužů; spojí-li

reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

se proti mně, zabijí mě a budu vyhlazen – já i můj dům!“

[31]Oni však řekli: „To měl s naší sestrou zacházet jako s nevěstkou?“

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

Návrat domů

Genesis 35

[1]Potom Bůh Jákobovi řekl: „Vstaň a vydej se vzhůru do Bet-elu. Bydli tam a postav tam oltář Bohu, jenž se ti ukázal, když jsi utíkal před svým bratrem Ezauem.“

[2]Jákob tedy řekl své rodině a všem, kdo byli s ním: „Zbavte se cizích bohů, jež máte u sebe, očistěte se a převlečte si šaty!

[3]Potom vstaňme a pojďme vzhůru do Bet-elu. Tam postavím oltář Bohu, jenž mě vyslyšel v den mé úzkosti a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel.“

[4]Odevzdali tedy Jákobovi všechny cizí bohy, které měli při sobě, i náušnice, jež nosili v uších, a Jákob je zakopal pod tím dubem, který stál u Šechemu.

[5]Potom táhli dál. Boží hrůza padla na města kolem nich, a tak Jákobovi synové nebyli pronásledováni.

[6]Jákob tenkrát přišel do Luzu (to jest do Bet-elu) v kanaánské zemi – on i všichni, kdo byli s ním –

[7]a postavil tam oltář. Nazval to místo El-betel, Bůh Bet-elu, neboť tam se mu ukázal Bůh, když utíkal před svým bratrem.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[8]Tehdy zemřela Rebečina chůva Debora a byla pochována pod oním dubem u Bet-elu. Izák jej proto nazval Alon-bachut, Dub nářků.

[9]Jákobovi se na jeho cestě z Padan-aramu znovu ukázal Bůh a požehnal mu.

[10]Bůh mu řekl: „Jmenuješ se Jákob; tvé jméno však už nebude znít Jákob, ale budeš se jmenovat Izrael." A tak se mu říká Izrael.

[11]Bůh mu řekl: „Já jsem Všemohoucí Bůh. Ploď se a množ se, a bude z tebe národ, dokonce svazek národů; i králové vyjdou z tvých beder.

[12]Zem, kterou jsem dal Abrahamovi a Izákovi, dám tobě; i tvému budoucímu semeni dám tuto zem."

[13]Na místě, kde k němu mluvil, se pak od něj Bůh vznesl.

[14]Jákob tedy na místě, kde k němu mluvil, postavil památník, totiž kamenný sloup, vykonal na něm úlitbu a polil jej olejem.

[15]Jákob to místo, kde k němu Bůh mluvil, nazval Bet-el, Boží dům.

[16]Potom z Bet-elu táhli dál. Když už byli nedaleko Efraty, začala Ráchel rodit a měla těžký porod.

[17]V nejtěžší chvíli jí porodní bába řekla: „Neboj se, i tentokrát budeš mít syna!"

[18]A když ji opouštěl život (neboť umírala), dala dítěti jméno Ben-oní, Syn mé bolesti.

Jeho otec ho však pojmenoval Benjamín, Syn pravice.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[19]Ráchel zemřela a byla pohřbena na cestě k Efratě (což je Betlém).

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[20]Jákob pak nad jejím hrobem postavil památný kámen (a ten sloup je na hrobě Ráchel až dodnes).

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[21]Izrael táhl dál a vztyčil svůj stan za Migdal-ederem.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

[22]A když se Izrael zdržoval v tom kraji, stalo se, že Ruben šel a spal s Bilhou, družkou svého otce, a Izrael se o tom doslechl. Jákob měl dvanáct synů.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[23]Synové Léy: Ruben, Jákobův prvorozený, Šimeon, Levi, Juda, Isachar a Zabulon.

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[24]Synové Ráchel: Josef a Benjamín.

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[25]Synové Bilhy, Rácheliny otrokyně: Dan a Neftalí.

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[26]Synové Zilpy, Léiny otrokyně: Gád a Ašer. To jsou Jákobovi synové, kteří se mu narodili v Padan-aramu.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[27]Tak přišel Jákob ke svému otci Izákovi do Mamre v Kiriat-arbě (což je Hebron), kde pobýval Abraham i Izák.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[28]Izák se dožil 180 let.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

[29]Stár a spokojen se životem pak Izák vydechl naposled a byl připojen ke svému lidu. Pochovali ho jeho synové Ezau a Jákob.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

Ezauovo potomstvo

Genesis 36

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[1]Toto je Ezauův (totiž Edomův) rod.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[2]Ezau si vzal manželky z kanaánských dcer: Adu, dceru Chetejce Elona, Oholíbamu, dceru Anovu, vnučku Hivejce Cibeona,

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[3]a Izmaelovu dceru Basematu, sestru Nebajotovu.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[4]Ada Ezauovi porodila Elifaze. Basemat porodila Reuele.

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[5]Oholíbama porodila Jeuše, Jalama a Koracha. Toto jsou Ezauovi synové, kteří se mu narodili v kanaánské zemi.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[6]Ezau pak vzal své ženy, své syny a dcery a všechny, kdo žili v jeho domě, svůj dobytek a všechna svá zvířata – všechen svůj majetek, jehož nabyl v kanaánské zemi, a odešel do země Seír, daleko od svého bratra Jákoba.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[7]Jejich majetek byl totiž větší, než aby mohli bydlet spolu, a zem jejich putování jim nemohla kvůli jejich stádům stačit.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[8]Ezau se tedy usadil v pohoří Seír (a ten Ezau je Edom).

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[9]Toto je rod Ezaua, otce Edomců v pohoří Seír.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[10]Toto jsou jména Ezauových synů: Elifaz, syn Ezauovy manželky Ady, a Reuel, syn Ezauovy manželky Basematy.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[11]Synové Elifazovi: Teman, Omar, Sefo, Gatam a Kenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[12](Ezaův syn Elifaz měl také družku Timnu, která Elifazovi porodila Amaleka.) To jsou potomci Ezauovy manželky Ady.

[13]Synové Reuelovi: Nachat, Zerach, Šama a Miza. To jsou potomci Ezauovy manželky Basematy.

[14]Synové, jež Ezauovi porodila jeho manželka Oholíbama, dcera Anova, vnučka Cibeonova: Jeuš, Jalam a Korach.

[15]Toto jsou kmeny Ezauových synů. Synové Elifaze, Ezauova prvorozeného: kmen Teman, kmen Omar, kmen Sefo, kmen Kenaz,

[16]kmen Korach, kmen Gatam a kmen Amalek. To jsou kmeny vzešlé z Elifaze v edomské zemi. Jsou to potomci Ady.

[17]Synové Ezauova syna Reuele: kmen Nachat, kmen Zerach, kmen Šama a kmen Miza. To jsou kmeny vzešlé z Reuele v edomské zemi. Jsou to potomci Ezauovy manželky Basematy.

[18]Synové Ezauovy manželky Oholíbamy: kmen Jeuš, kmen Jalam a kmen Korach. To jsou kmeny vzešlé z Ezauovy manželky Oholíbamy, dcery Anovy.

[19]To jsou synové Ezaua (jenž je Edom) a jejich kmeny.

[20]Toto jsou synové Chorejce Seíra, domorodců v té zemi: Lotan, Šobal, Cibeon, Ana,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[21]Dišon, Ecer a Dišan. To jsou kmeny Chorejců, Seírovi synové v edomské zemi.

[22]Synové Lotanovi: Chori a Hemam. Lotanova sestra byla Timna.

[23]Synové Šobalovi: Alvan, Manachat, Ebal, Šefo a Onam.

[24]Synové Cibeonovi: Aja a Ana (to je ten Ana, který našel na poušti horké prameny, když pásl osly svého otce Cibeona).

[25]Děti Anovy: Dišon a Oholíbama, Anova dcera.

[26]Synové Dišonovi: Chemdan, Ešban, Jitran a Keran.

[27]Synové Ecerovi: Bilhan, Zavan a Akan.

[28]Synové Dišanovi: Úc a Aran.

[29]Toto jsou kmeny Chorejců: kmen Lotan, kmen Šobal, kmen Cibeon, kmen Ana,

[30]kmen Dišon, kmen Ecer a kmen Dišan. To je výčet chorejských kmenů v zemi Seír.

[31]Toto jsou králové, kteří vládli v edomské zemi předtím, než synům Izraele vládl král:

[32]Králem Edomu byl Bela, syn Beorův, a jeho město se jmenovalo Dinhaba.

[33]Když zemřel Bela, kraloval na jeho místě Jobab, syn Zerachův z Bosry.

[34]Když zemřel Jobab, kraloval na jeho místě Chušam z temanské země.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos

[35]Když zemřel Chušam, kraloval na jeho místě Hadad, syn Bedadův, který pobil Midiánce v moábském kraji. Jeho město se jmenovalo Avit.

[36]Když zemřel Hadad, kraloval na jeho místě Samla z Masreky.

[37]Když zemřel Samla, kraloval na jeho místě Šaul z Rechobot-naharu.

[38]Když zemřel Šaul, kraloval na jeho místě Baal-chanan, syn Akborův.

[39]Když zemřel Baal-chanan, syn Akborův, kraloval na jeho místě Hadad. Jeho město se jmenovalo Pau a jeho žena byla Mehetabel, dcera Matredova, vnučka Me-zahabova.

[40]Toto jsou jména Ezauových kmenů podle jejich rodin a jejich míst, jmenovitě: kmen Timna, kmen Alva, kmen Jetet,

[41]kmen Oholíbama, kmen Ela, kmen Pínon,

[42]kmen Kenaz, kmen Teman, kmen Mibcar,

[43]kmen Magdiel a kmen Iram. To jsou edomské kmeny podle svých sídlišť v jejich vlastní zemi. Tak tomu bylo s Ezauem, otcem Edomců.

Genesis 37

[1]Jákob však bydlel v zemi putování svého otce, v zemi Kanaán.

[2]To je Jákobův příběh.

JOSEF A JEHO BRATŘI

Mistr snů

Josef byl sedmnáctiletý mladík. Pásal ovce se svými bratry, syny manželek svého

de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

otce, Bilhy a Zilpy. A Josef na ně svému otci chodil žalovat.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[3]Izrael miloval Josefa víc než všechny své ostatní syny, neboť ho zplodil ve svém stáří. Dokonce mu udělal zdobenou suknici.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[4]Když ale jeho bratři zjistili, že ho jejich otec miluje víc než je, začali ho nenávidět. Nebyli s ním schopni ani klidně promluvit.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[5]Josef měl sen, ale když ho vyprávěl svým bratrům, nenáviděli ho tím více.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[6]Řekl jim: „Poslechněte si prosím můj sen:

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[7]Vázali jsme na poli snopy. Můj snop náhle vstal a zůstal stát a hle, vaše snopy obklopily ten můj a klaněly se mu!“

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

[8]Jeho bratři mu řekli: „Tak ty bys nad námi chtěl kralovat? Ty bys nám chtěl vládnout?!“ A tak ho nenáviděli ještě víc, kvůli jeho snům a jeho slovům.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[9]Josef pak měl ještě další sen a vyprávěl ho svým bratrům: „Měl jsem další sen. Hle, klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd!“

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[10]A když to vyprávěl otci a bratrům, otec ho okřikl: „Cos to měl za sen? To se ti já s tvojí matkou a bratry máme klanět k zemi?“

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[11]Bratři pak na něj žárlili, ale jeho otec o tom všem přemýšlel.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,
[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?
[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?
[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.
[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.
[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!
[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.
[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.
[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão

[12]Když pak jeho bratři odešli pást ovce svého otce do Šechemu,

[13]řekl Izrael Josefovi: „Nešli tvoji bratři pást do Šechemu? Pojď, pošlu tě za nimi.“ Odpověděl mu: „Jsem připraven.“

[14]Izrael mu řekl: „Jdi se prosím podívat, zda jsou tví bratři i ovce v pořádku, a přijď mi to povědět.“ A tak ho vyslal z hebronského údolí. Když dorazil k Šechemu,

[15]potkal ho nějaký muž. Viděl, že bloudí krajinou, a zeptal se ho: „Co hledáš?“

[16]„Hledám své bratry,“ odpověděl Josef. „Řekni mi prosím, kde pasou.“
[17]Muž odvětil: „Odešli odsud. Slyšel jsem je říkat: ‚Pojďme k Dotanu.‘“ Josef se tedy vydal za svými bratry a poblíž Dotanu je našel.
[18]Spatřili ho už zdálky, a ještě než k nim dorazil, domluvili se, že ho zabijí.
[19]Řekli si spolu: „Podívejme, přichází mistr snů!

[20]Pojďme ho zabít. Hodíme ho do nějaké jámy a řekneme: Sežrala ho divoká zvěř! Uvidíme, co pak bude z jeho snů!“
[21]Když to však uslyšel Ruben, chtěl ho před nimi zachránit, a tak řekl: „Neberme mu život!“
[22]Ruben pokračoval: „Neprolévejme krev; hoďme ho do téhle jámy zde v pustině, ale nevztahujme na něj ruku!“ (To řekl, aby

sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

23 Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

24 E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

25 Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

26 Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

27 Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

28 E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

29 Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

30 E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

31 Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

32 E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e

ho před nimi zachránil a vrátil ho jeho otci.)

23A tak se stalo, že když Josef přišel ke svým bratrům, strhli mu suknici, tu zdobenou suknici, co nosil,

24popadli ho a hodili do jámy. A ta jáma byla prázdná, bez vody.

25Potom se posadili k jídlu. Pozvedli oči a hle, spatřili od Gileádu přicházet karavanu Izmaelitů. Jejich velbloudi nesli vonnou pryskyřici, balzám a myrhu, aby to dopravili do Egypta.

26Juda svým bratrům navrhl: „Co z toho budeme mít, když svého bratra zabijeme? Jak utajíme jeho vraždu?

27Pojďme ho prodat Izmaelitům a nevztahujme na něj ruce – vždyť je to náš bratr, naše tělo!“ A bratři ho poslechli.

28Když je ti midiánští obchodníci míjeli, vytáhli Josefa z jámy a prodali ho Izmaelitům za dvacet šekelů stříbra. Ti tedy Josefa odvedli do Egypta.

29Ruben se potom vrátil k jámě a hle, Josef nikde! Roztrhl tedy v zoufalství své šaty

30a vrátil se k bratrům se slovy: „Hoch je pryč! Co teď, co si počnu?“

31A tak vzali Josefovu suknici, zabili kozla a namočili ji do krve.

32Potom tu zdobenou suknici poslali svému otci. Nechali mu ji donést se slovy:

lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

33 Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

35 Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

36 Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

Judá e Tamar

1 Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

2 Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

3 E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

4 Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

5 Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

6 Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

„Tohle jsme našli. Poznáváš v tom suknici svého syna?“

33Poznal ji hned: „To je suknice mého syna! Sežrala ho divá zvěř! Rozsápán, Josef je rozsápán!“

34Jákob v zoufalství roztrhl svůj plášť, přepásal se pytlovinou a truchlil nad svým synem po mnoho dní.

35Všichni jeho synové i dcery vstali a šli ho utěšit, ale on se nedal utěšit a říkal: „Nikoli! Půjdu za svým synem do hrobu v zármutku!“ A tak ho jeho otec oplakával.

36Midiánci zatím Josefa v Egyptě prodali faraonovu dvořanu Putifarovi, veliteli stráže.

Juda a Támar

Genesis 38

1Někdy v té době se Juda oddělil od svých bratrů a uchýlil se k adulamskému muži jménem Chíra.

2Tam Juda uviděl dceru jistého Kananejce jménem Šua; vzal si ji tedy a spal s ní.

3Ona počala, porodila syna a dala mu jméno Er.

4Počala znovu, porodila syna a dala mu jméno Onan.

5Potom porodila ještě dalšího syna a dala mu jméno Šela. A když ho porodila, byl Juda v Kezíbu.

6Juda pak svému prvorozenému Erovi vybral manželku jménem Támar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[7]Er, Judův prvorozený, však byl Hospodinu odporný a Hospodin ho nechal zemřít.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[8]Juda tedy řekl Onanovi: „Spi s manželkou svého bratra. Splň švagrovskou povinnost a vzbuď svému bratru potomka."

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[9]Onan však věděl, že by ten potomek nebyl jeho. Kdykoli proto spal s manželkou svého bratra, vypouštěl semeno na zem, aby svému bratrovi nedal potomka.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[10]To, co dělal, však bylo Hospodinu odporné, a tak nechal zemřít i jeho.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[11]Tehdy Juda řekl své snaše Támar: „Zůstaň jako vdova v domě svého otce, dokud nedospěje můj syn Šela." (Řekl si totiž: „Aby snad nezemřel jako jeho bratři.") Támar tedy odešla a zůstala v domě svého otce.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[12]Po dlouhé době Judova manželka, dcera Šuova, zemřela. Když se Juda po její smrti utěšil, odešel se svým adulamským přítelem Chírou na slavnost stříhání svých ovcí do Timny.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[13]Támar bylo oznámeno: „Hle, tvůj tchán jde vzhůru do Timny stříhat své ovce."

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14]Odložila tedy své vdovské šaty, vzala si závoj a zahalila se. Potom si sedla u vstupu do Enajim, což je po cestě do Timny. (Viděla totiž, že Šela je dospělý a že za něj nebyla provdána.)

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois

[15]A když ji Juda uviděl, považoval ji za nevěstku, neboť měla zahalenou tvář.

[16]Uchýlil se tedy cestou k ní a řekl: „Chci se s tebou vyspat.“ (Nevěděl totiž, že je to jeho snacha.) Zeptala se: „Co mi za to dáš?“

[17]Odpověděl: „Pošlu ti kůzle ze svého stáda.“ Ona na to: „Než je pošleš, musíš dát něco do zástavy.“

[18]Zeptal se: „Co ti mám dát do zástavy?“ Odpověděla: „Své pečetidlo, šňůru a hůl, co máš v ruce.“ Dal jí to, vyspal se s ní a ona otěhotněla.

[19]Potom vstala a odešla, odložila závoj a oblékla si své vdovské šaty.

[20]Juda poslal to kůzle po svém adulamském příteli. Měl od té ženy vyzvednout zástavu, ale nemohl ji najít.

[21]Vyptával se místních mužů: „Kde je ta prostitutka, co seděla v Enajim u cesty?“ Řekli mu ale: „Tady žádná prostitutka nikdy nebyla.“

[22]A tak se vrátil k Judovi se slovy: „Nemohl jsem ji najít. Místní muži mi navíc řekli, že tam žádná prostitutka nikdy nebyla.“

[23]Juda odpověděl: „Ať si to tedy nechá, abychom neměli ostudu. To kůzle jsem jí přece poslal, ale tys ji nemohl najít.“

[24]Asi za tři měsíce bylo Judovi oznámeno: „Tvoje snacha Támar se zachovala jako

está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

nevěstka! Dokonce už je z toho smilstva těhotná!“ Juda řekl: „Vyveďte ji ven, ať je upálena!“

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[25]Už ji vedli, když vtom poslala svému tchánovi vzkaz: „Jsem těhotná s mužem, jemuž patří tyto věci!“ Dodala: „Poznej prosím, čí je toto pečetidlo, šňůra a hůl.“

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[26]Když Juda ty věci poznal, zvolal: „Ona je spravedlivější než já – vždyť jsem ji nechtěl provdat za svého syna Šelu!“ A víckrát s ní už nespal.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[27]Když pak přišel čas jejího porodu, hle, v jejím lůnu byla dvojčata.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[28]Během porodu jeden syn vystrčil ruku. Porodní bába ho za ni chytila a uvázala na ni červenou nit se slovy: „Tento vyšel první.“

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[29]On ji však zase vtáhl zpět a hle, ven vyšel jeho bratr. Řekla tedy: „Jakou trhlinou ses prodral?“ A tak dostal jméno Peres, Průlom.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

[30]Když potom vyšel jeho bratr s onou červenou nití na ruce, dostal jméno Zerach, Červánek.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

Josef v Egyptě

Genesis 39

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[1]Josefa mezitím Izmaelité odvedli dolů do Egypta. Tam ho od nich koupil jeden Egypťan, faraonův dvořan Putifar, velitel stráže.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[2]Hospodin však byl s Josefem, a tak se mu všechno dařilo a zůstal v domě svého egyptského pána.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[3]Když jeho pán viděl, že Hospodin je s ním a že Hospodin působí, aby se vše, k čemu přiloží ruku, dařilo,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[4]oblíbil si Josefa a ten se stal jeho pomocníkem. Nakonec ho Putifar ustanovil správcem svého domu a svěřil mu do rukou všechno, co měl.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[5]Od té chvíle Hospodin domu toho Egypťana požehnal. Díky Josefovi bylo Hospodinovo požehnání na všem, co měl v domě i na poli,

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[6]a tak nechal všechen svůj majetek v Josefově správě. Když měl doma jeho, nestaral se o nic než o své jídlo. Josef byl nápadně krásný, překrásný muž.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[7]Po nějaké době mohla manželka jeho pána na Josefovi oči nechat. Nakonec řekla: „Spi se mnou!“

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[8]On však odmítl. Řekl manželce svého pána: „Když mě můj pán má doma, o nic se nestará. Vše, co mu patří, mi svěřil do rukou.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[9]Nikdo nemá v domě větší pravomoc než já; neodepřel mi nic kromě tebe, poněvadž jsi jeho žena! Jak bych mohl spáchat takovou hanebnost a zhřešit proti Bohu?“

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[10]A i když Josefa přemlouvala den za dnem, aby si k ní lehl a pobyl s ní, neposlechl ji.

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[11]Jednoho dne, když přišel dělat svou práci v domě, nebyl nikdo ze služebnictva doma.

[12]Tehdy ho chytila za šaty a řekla: „Spi se mnou!“ On však nechal šaty v její ruce, utekl a běžel ven.

[13]Když uviděla, že jí nechal své šaty v ruce a utekl ven,

[14]svolala služebnictvo a řekla jim: „Podívejte se! Přivedl k nám můj muž toho Hebreje, aby si s námi zahrával?! Přišel a chtěl se se mnou vyspat, ale já jsem začala hlasitě křičet.

[15]Když uslyšel, jak křičím, nechal své šaty u mě, utekl a běžel ven.“

[16]Ty jeho šaty nechala ležet vedle sebe, dokud nepřišel domů jeho pán.

[17]Tehdy mu vyprávěla: „Ten hebrejský otrok, jehož jsi k nám přivedl, ke mně přišel a chtěl si se mnou zahrávat!

[18]Když jsem se ale dala do křiku, nechal své šaty u mě a utekl ven.“

[19]Josefův pán naslouchal slovům své ženy, a když řekla: „Takto se ke mně zachoval tvůj otrok,“ vzplanul hněvem.

[20]A tak ho jeho pán vzal a vsadil do žaláře, na místo, kde bývají drženi královští vězni. Tak se Josef ocitl v žaláři.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa

[21]Hospodin však byl s ním. Zahrnul jej svým milosrdenstvím a zjednal mu přízeň u vrchního žalářníka.

[22]Vrchní žalářník nakonec svěřil všechny vězně v žaláři do Josefových rukou. Cokoli tam dělali, měl na starosti on.

[23]Vrchní žalářník ani nemusel na nic, co mu svěřil, dohlížet. Hospodin byl totiž s ním a působil, aby se mu všechno dařilo.

Číšník a pekař

Genesis 40

[1]Po nějaké době se číšník a pekař egyptského krále prohřešili proti svému pánu, králi Egypta.

[2]Farao se rozhněval na oba své dvořany – na vrchního číšníka i na vrchního pekaře –

[3]a dal je do vězení v domě velitele stráže, na stejné místo v žaláři, kde byl vězněn Josef.

[4]Velitel stráže je svěřil do Josefovy péče. Když už byli ve vězení dlouho,

[5]oba dva – číšník i pekař egyptského krále, kteří byli uvězněni v žaláři – měli sen. Každý měl téže noci svůj sen, každý s vlastním významem.

[6]Když k nim Josef ráno přišel, pohlédl na ně a hle, byli smutní.

[7]Zeptal se tedy faraonových dvořanů uvězněných spolu s ním v domě jeho pána: „Proč se dnes tváříte tak nešťastně?“

do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

[8]Odpověděli mu: „Měli jsme sen a není tu, kdo by ho vyložil." Josef jim řekl: „Nepatří snad výklady Bohu? Prosím, vyprávějte mi je."

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[9]Vrchní číšník tedy Josefovi vyprávěl svůj sen: „Hle, ve snu jsem před sebou viděl vinný keř

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10]a na něm tři výhonky. Na keři vyrazily pupeny, potom květy a nakonec zralé hrozny.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11]Měl jsem v ruce faraonův pohár, a tak jsem ty hrozny trhal a vymačkával je do faraonova poháru. Pak jsem ten pohár podal faraonovi."

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[12]Josef mu řekl: „Toto je výklad toho snu: Ty tři výhonky jsou tři dny.

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[13]Už za tři dny tě farao předvolá a vrátí ti tvůj úřad. Budeš faraonovi podávat pohár, jako jsi to dělával, když jsi býval jeho číšníkem.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[14]Až se ti však povede dobře, pamatuj na mě. Prokaž mi prosím laskavost, aby ses o mně zmínil faraonovi a dostal mě odsud ven.

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

[15]Byl jsem sprostě unesen ze země Hebrejů a ani zde jsem neudělal nic, za co bych měl být vsazen do jámy!"

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu

[16]Když vrchní pekař viděl, jak dobrý to byl výklad, řekl Josefovi: „I já jsem měl sen.

também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

17 e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

18 Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

19 dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

20 No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

21 Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

22 mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

23 O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

1 Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

2 Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

3 Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

Hle, měl jsem na hlavě tři proutěné košíky.

17V tom, který byl navrchu, bylo nejrůznější pečivo připravené pro faraona, ale ptáci mi je z košíku na hlavě klovali.“

18Josef odpověděl: „Toto je výklad toho snu: Ty tři koše jsou tři dny.

19Už za tři dny tě farao připraví o hlavu – pověsí tě na kůl a ptáci z tebe budou klovat maso!“

20Třetího dne pak měl farao narozeniny a vystrojil všem svým služebníkům hostinu. Tehdy před očima svých služebníků předvolal vrchního číšníka i vrchního pekaře.

21Vrchnímu číšníkovi vrátil jeho úřad, takže znovu podával pohár faraonovi,

22ale vrchního pekaře dal pověsit na kůl, jak jim to Josef vyložil.

23Vrchní číšník ale na Josefa nepamatoval. Úplně na něj zapomněl.

Faraonovy sny

Genesis 41

1Po dvou dlouhých letech měl farao sen: Stál u Nilu

2a hle, z Nilu vystoupilo sedm nápadně krásných a tučných krav a pásly se v mokřině.

3Náhle za nimi z Nilu vystoupilo sedm jiných krav, nápadně ošklivých a hubených; postavily se k těm prvním kravám na břehu Nilu

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.
[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.
[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.
[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.
[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,
[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.
[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.
[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[4]a tyto ošklivé a hubené krávy sežraly těch sedm krásných a tučných. Vtom se Farao probudil.
[5]Když znovu usnul, měl další sen: Na jednom stéble vyrostlo sedm bohatých a pěkných klasů.
[6]Náhle za nimi vyrazilo sedm klasů hubených a sežehlých východním větrem
[7]a ty hubené klasy pohltily těch sedm bohatých a pěkných. Vtom se farao probudil a hle, byl to sen.

[8]Ráno pak byl farao velmi rozrušen, a tak si dal zavolat všechny věštce a mudrce Egypta a vyprávěl jim své sny. Nikdo je však faraonovi neuměl vyložit.

[9]Tehdy k faraonovi promluvil vrchní číšník: „Musím dnes připomenout své prohřešky:

[10]Farao se kdysi rozhněval na své služebníky a dal mě do vězení v domě velitele stráže – mě a vrchního pekaře.

[11]Já i on jsme tam měli ve stejnou noc sen, každý jsme měli sen s vlastním významem.

[12]A byl tam s námi jeden hebrejský mladík, otrok velitele stráže. Vyprávěli jsme mu své sny a on nám je vyložil; každému dal výklad jeho snu.

[13]A jak nám vyložil, tak se stalo: mně byl vrácen můj úřad a pekař byl oběšen."

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[14]Farao si tedy dal Josefa zavolat. Spěšně ho vytáhli z jámy, a když se oholil a převlékl si šaty, přišel k faraonovi.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[15]Ten Josefovi řekl: „Měl jsem sen a nikdo ho neumí vyložit. Slyšel jsem však o tobě, že jakmile uslyšíš sen, vyložíš ho."

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[16]Josef faraonovi odpověděl: „Ne já, ale Bůh dá faraonovi příznivou odpověď!"

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[17]Farao tedy Josefovi řekl: „Měl jsem sen: Stál jsem na břehu Nilu

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[18]a hle, z Nilu vystoupilo sedm tučných a nápadně krásných krav a pásly se v mokřině.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[19]Náhle za nimi vystoupilo sedm jiných krav, churavých, nápadně ošklivých a tak vyhublých, že jsem takovou ošklivost v celé egyptské zemi ještě neviděl.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[20]Ty vyhublé a ošklivé krávy pak sežraly těch sedm prvních, tučných krav.

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[21]A ačkoli je sežraly, nebylo to na nich vůbec znát, neboť byly stejně ošklivé jako předtím. A vtom jsem se probudil.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[22]V dalším snu jsem viděl, jak na jednom stéble vyrostlo sedm klasů, bohatých a pěkných.

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[23]Náhle za nimi vyrazilo sedm klasů planých, hubených a sežehlých východním větrem

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[24]a ty hubené klasy pohltily těch sedm pěkných. Vyprávěl jsem to věštcům, ale nikdo mi to neuměl vysvětlit."

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[25]Josef tedy faraonovi řekl: „Faraonův sen je jeden a tentýž. Bůh faraonovi oznámil, co se chystá učinit:

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[26]Sedm pěkných krav je sedm let, sedm pěkných klasů je rovněž sedm let – je to jeden a tentýž sen.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[27]Sedm vyhublých a ošklivých krav vystupujících za nimi je sedm let, stejně jako těch sedm prázdných klasů sežehlých východním větrem. Je to sedm let hladu.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[28]Jak jsem už řekl, Bůh faraonovi ukázal, co se chystá učinit.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[29]Hle, na celou egyptskou zem přichází sedm let veliké hojnosti.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[30]Po nich však nastane sedm let hladu, kdy se v egyptské zemi na všechnu tu hojnost zapomene. Hlad stráví celou zem.

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[31]Tento hlad bude tak krutý, že předcházející hojnost nebude v zemi vůbec znát.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[32]A že byl ten sen faraonovi dvakrát zopakován, znamená, že ta věc je u Boha jistá a Bůh ji brzy vykoná.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[33]Nechť tedy farao vybere rozvážného a moudrého muže a ustanoví ho nad egyptskou zemí.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a

[34]Nechť farao začne jednat. Ať ustaví nad zemí úředníky a během těch sedmi let

quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

35 Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

36 Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

37 O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

38 Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

39 Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

40 Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

41 Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

42 Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

43 E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

hojnosti vybírá pětinu úrody egyptské země.

35Úředníci ať během těch nadcházejících dobrých let shromažďují všechny potraviny, ať uskladní obilí pod faraonovu pravomoc, uloží potraviny do měst a hlídají je.

36Tak vznikne pro celou zem zásoba jídla na těch sedm let hladu, který v Egyptě nastane, a země se nezhroutí hladem.“

37Faraonovi i všem jeho služebníkům se ten návrh líbil.

38Farao to probíral se svými služebníky: „Cožpak najdeme někoho, v kom by byl Boží Duch jako v něm?“

39Farao tedy oslovil Josefa: „Jelikož ti Bůh dal poznat toto vše, nikdo nebude tak rozvážný a moudrý jako ty!

40Ty budeš správcem mého domu a všechen můj lid se podrobí tvým rozkazům. Sám tě budu převyšovat jen trůnem.“

Josef správcem Egypta

41Potom farao Josefovi řekl: „Hle, ustanovuji tě správcem nad celou egyptskou zemí!“

42Farao sňal z ruky svůj pečetní prsten a navlékl ho na ruku Josefovi; oblékl mu kmentové roucho a na krk mu pověsil zlatý řetěz.

43Potom ho nechal vozit ve voze jako svého zástupce a provolávat před ním: „Na kolena!“ Tak ho ustanovil správcem nad celou egyptskou zemí.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[44]Farao Josefovi řekl: „Já jsem farao, ale bez tvého svolení nikdo v celém Egyptě nepohne rukou ani nohou!“

[45]Tehdy dal farao Josefovi jméno Cafnat-paneach a oženil ho s Asenat, dcerou Putifery, kněze z Heliopole. Tak se Josef dostal do čela egyptské země.

[46]Když stanul před faraonem, králem Egypta, bylo Josefovi třicet let. Josef pak vyšel od faraona a procházel celou egyptskou zem.

[47]V sedmi letech hojnosti země vydávala úrodu plnými hrstmi.

[48]Josef tedy po sedm let v egyptské zemi shromažďoval všechny potraviny a ukládal je ve městech. V každém městě ukládal potraviny z okolních polí.

[49]Tak Josef nashromáždil nesmírné množství obilí, jako je mořského písku. Nakonec ho přestal i počítat, neboť ho bylo bezpočtu.

[50]Ještě než přišla léta hladu, se Josefovi narodili dva synové. Porodila mu je Asenat, dcera Putifery, kněze z Heliopole.

[51]Josef dal prvorozenému jméno Manases, Zapomnění, neboť řekl: „Bůh mi dal zapomenout na všechno mé strádání, na celý můj otcovský dům.“

[52]Druhému pak dal jméno Efraim, Plodnost, neboť řekl: „Bůh mě v zemi mého trápení učinil plodným.“

[53]Když pak v Egyptě uplynulo sedm let hojnosti,

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da

[54]přišlo na řadu sedm let hladu, jak Josef předpověděl. Ve všech zemích byl hlad, ale v celém Egyptě byl chléb.

[55]A když začala hladovět i celá egyptská zem a lid volal k faraonovi o chléb, farao řekl všem Egypťanům: „Jděte za Josefem! Udělejte, cokoli vám řekne.“

[56]Hlad zachvátil celý svět. Josef tehdy otevřel všechny obilnice a prodával Egypťanům zrní, neboť hlad se rozmáhal i v egyptské zemi.

[57]Celý svět přicházel k Josefovi do Egypta nakupovat zrní, protože se po celém světě rozmohl hlad.

Jste špehové!

Genesis 42

[1]Když Jákob uviděl, že v Egyptě je zrní, řekl svým synům: „Co se na sebe jen tak díváte?

[2]Slyšel jsem, že v Egyptě je zrní. Jděte a nějaké tam pro nás nakupte, ať zůstaneme naživu a nezemřeme!“

[3]A tak šlo deset Josefových bratrů dolů do Egypta nakoupit obilí.

[4]Ale Benjamína, Josefova vlastního bratra, Jákob s bratry neposlal. Řekl si totiž: „Aby se mu snad nepřihodilo něco zlého.“

[5]Izraelovi synové přišli nakoupit zrní spolu s jinými příchozími, neboť v kanaánské zemi byl hlad.

[6]Protože nejvyšším zemským správcem byl Josef a byl to on, kdo prodával zrní

terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há

všemu lidu, Josefovi bratři přišli k němu a klaněli se tváří k zemi.

[7]Josef své bratry poznal na první pohled. Choval se k nim však jako cizí a mluvil s nimi tvrdě. „Odkud jste přišli?“ zeptal se jich. „Z kanaánské země,“ odpověděli, „abychom nakoupili jídlo.“

[8]Josef své bratry poznal, ale oni ho nepoznali.

[9]Josef si pamatoval sny, které o nich měl, a tak jim řekl: „Jste špehové! Přišli jste prozkoumat slabiny země!“

[10]Odpověděli mu: „Nikoli, pane, tvoji služebníci přišli nakoupit jídlo!

[11]Všichni jsme synové jednoho muže, jsme slušní lidé. Tvoji služebníci nikdy nebyli špehové!“

[12]On však řekl: „Ne! Přišli jste si prohlédnout slabiny země!“

[13]Odpověděli: „Tvoji služebníci jsou bratři. Bývalo nás dvanáct synů jednoho muže v kanaánské zemi; nejmladší je právě doma s naším otcem a jeden – ten už není.“

[14]Josef pokračoval: „Jak jsem řekl: Jste špehové!

[15]Proto si vás prověřím. Jakože je farao živ, nevyjdete odsud, dokud sem nepřijde váš nejmladší bratr!

[16]Pošlete jednoho z vás, aby vašeho bratra vyzvedl. Vy zatím budete uvězněni, aby se ověřila vaše slova a ukázalo se, zda jste

verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e

říkali pravdu. A pokud ne, jakože je farao živ, jste špehové!“

[17]A tak je nechal na tři dny zavřít do vězení.

[18]Třetího dne jim Josef řekl: „Jsem bohabojný člověk. Když uděláte, co říkám, budete žít.

[19]Když jste tak slušní, zůstane v tomto vězení jen jeden z vás. Vy ostatní jděte a přineste svým rodinám zrní k zahnání hladu.

[20]Přiveďte však ke mně svého nejmladšího bratra! Tak se vaše slova ověří a nezemřete.“ S tím souhlasili.

[21]Jeden druhému tehdy začali říkat: „Běda! Provinili jsme se na svém bratru! Viděli jsme ho ve smrtelné úzkosti, když nás prosil o milost, ale nechtěli jsme slyšet. To proto jsme teď v úzkých!“

[22]Ruben se ozval: „Copak jsem vám neříkal: Neubližujte tomu dítěti? Jenže jste nechtěli slyšet, a tak teď pykáme za jeho krev!“

[23]Josef s nimi mluvil skrze tlumočníka, a tak nevěděli, že jim rozumí.

[24]V tu chvíli se od nich odvrátil a rozplakal se. Potom se k nim vrátil, promluvil s nimi, vybral z nich Šimeona a před jejich očima ho spoutal.

[25]Potom přikázal, ať jim naplní měchy obilím, každému z nich ať do pytle vrátí

os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

26 E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

27 Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

28 Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

29 E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

30 O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

31 Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

32 somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

33 Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

34 trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

jeho stříbro a dají jim také jídlo na cestu. Tak se k nim zachoval.

26Naložili tedy zrní na osly a odešli.

27Když měli cestou nocovat, jeden z nich otevřel svůj pytel, aby dal svému oslu obrok, a vtom uviděl své stříbro: leželo navrchu v jeho vaku!

28„Mé stříbro je zpátky!“ zvolal ke svým bratrům. „Je přímo v mém vaku!“ Hrůzou se v nich zastavilo srdce. Jeden druhého se rozechvěle ptali: „Co nám to Bůh dělá?“

29Když pak přišli ke svému otci Jákobovi do kanaánské země, vyprávěli mu všechno, co je potkalo:

30„Ten muž, pán té země, s námi mluvil tvrdě. Považoval nás za špehy,

31ale my jsme mu řekli: ‚Jsme slušní lidé, nikdy jsme nebyli špehové!

32Bývalo nás dvanáct bratrů, synů našeho otce. Jeden už není a nejmladší je právě s naším otcem doma v kanaánské zemi.‘

33Ten muž, pán té země, nám však řekl: ‚Uvidíme, zda jste slušní lidé! Nechte jednoho z vás u mne, vezměte svým rodinám jídlo k zahnání hladu a jděte.

34Přiveďte však ke mně svého nejmladšího bratra! Tak se přesvědčím, že nejste špehové, ale slušní lidé. Tehdy vám vrátím vašeho bratra a budete sem moci chodit nakupovat.‘“

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não

[35]Začali vyprazdňovat své pytle a hle, každý ve svém pytli našel svůj váček s penězi! Když viděli ty váčky s penězi, dostali strach – oni i jejich otec.

[36]Jejich otec Jákob zvolal: „Připravili jste mě o syny! Josef není, Šimeon není, a teď mi vezmete Benjamína?! To je pro mě příliš!“

[37]Ruben svému otci odpověděl: „Jestliže ti ho nepřivedu, zabij mé dva syny! Svěř ho do mých rukou a přivedu ti ho zpět.“

[38]On však řekl: „Můj syn s vámi nepůjde! Jeho bratr je mrtev a zůstal jen on sám. Kdyby se mu na vaší cestě přihodilo něco zlého, přivedete mé šediny zármutkem do hrobu!“

Budou jíst se mnou

Genesis 43

[1]V zemi panoval krutý hlad.

[2]Když spotřebovali zrní, které přivezli z Egypta, řekl jim jejich otec: „Jděte nám tam znovu koupit něco k jídlu.“

[3]Juda mu odpověděl: „Ten muž nás přísně varoval: ‚Nechoďte mi na oči bez svého bratra!‘

[4]Pošleš-li s námi našeho bratra, půjdeme ti koupit jídlo.

[5]Nepošleš-li ho, nepůjdeme. Ten muž nám přece řekl: ‚Nechoďte mi na oči bez svého bratra!‘“

me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

6 Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

7 Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

8 Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

9 Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

10 Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

11 Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

12 levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

6Izrael zvolal: „Proč jste mi tolik ublížili? Proč jste tomu muži řekli, že máte dalšího bratra?“

7Odpověděli: „Ten muž se podrobně vyptával na nás i na naši rodinu: ‚Žije ještě váš otec? Máte ještě dalšího bratra?‘ Podle toho jsme mu odpovídali. Jak jsme mohli vědět, že řekne: ‚Přiveďte svého bratra sem‘?“

8Juda tehdy svému otci Izraelovi navrhl: „Pošli toho chlapce se mnou. Nech nás vstát a jít, ať zůstaneme naživu a nezemřeme my ani ty ani naše děti!

9Já se za něj zaručím, ode mě ho vyžaduj! Nepřivedu-li ho k tobě a nepostavím ho před tebou, ať za to před tebou nesu věčnou vinu.

10Kdybychom neotáleli, určitě bychom se už dvakrát vrátili!“

11Jejich otec Izrael jim nakonec řekl: „Ať se stane, co se musí stát. Udělejte tohle: Naberte do svých měchů nejvybranější plody země a odneste je tomu muži jako dar: něco balzámu, něco medu, vonné pryskyřice a myrhy, také pistácie a mandle.

12Vezměte s sebou dvojnásob stříbra, i to vrácené navrch vašich vaků, a odneste to s sebou zpět – snad šlo o omyl.

13 Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

14 Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

15 Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

16 Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

17 Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

18 Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

19 E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

20 e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

21 quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

13Vezměte si i svého bratra. Vstaňte a vraťte se k tomu muži.

14Kéž vám u něj Všemohoucí Bůh dopřeje slitování, aby s vámi propustil vašeho dalšího bratra i Benjamína. A já, mám-li přijít o syny, ať o ně přijdu!“

15Vzali tedy s sebou kromě daru také dvojnásob stříbra a Benjamína. Vstali, odešli do Egypta a stanuli před Josefem.

16Když s nimi Josef uviděl Benjamína, řekl správci svého domu: „Odveď ty muže do paláce, poraz dobytče a připrav je. Ti muži dnes budou obědvat se mnou.“

17Ten učinil, jak Josef řekl, a odvedl je do Josefova paláce.

18Když ale uviděli, kam je vedou, polekali se a říkali si: „Určitě nás sem dal odvést kvůli tomu stříbru, vrácenému prve do našich vaků. Teď se na nás vrhne, napadne nás a vezme nás do otroctví i s našimi osly!“

19Ještě na nádvoří tedy přistoupili ke správci Josefova domu a promluvili k němu:

20„Odpusť, pane, opravdu jsme sem prve přišli nakoupit jídlo.

21Když jsme cestou zpět měli nocovat, otevřeli jsme své vaky a hle, stříbro každého z nás leželo navrchu v jeho vaku – naše stříbro v plné váze! Proto jsme je teď přinesli s sebou.

22 Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

22Přinesli jsme ještě další stříbro na nákup jídla. Nevíme, kdo nám to stříbro dal do vaků!“

23 Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

23On však řekl: „Buďte klidní, nebojte se. Ten poklad vám dal do vaků váš Bůh, Bůh vašeho otce. Vaše stříbro jsem dostal v pořádku.“ Načež k nim přivedl Šimeona.

24 Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

24Poté je uvedl do Josefova paláce, dal jim vodu na umytí nohou a jejich oslům dal obrok.

25 Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

25Slyšeli, že tam mají obědvat, a tak připravili svůj dar, než Josef v poledne přijde.

26 Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

26A když Josef přišel domů, předložili mu ten dar, který měli s sebou, a klaněli se mu až k zemi.

27 Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

27Zeptal se jich, jak se jim daří, a řekl: „Jak se daří vašemu starému otci, o němž jste vyprávěli? Žije ještě?“

28 Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

28Odpověděli: „Našemu otci, tvému služebníku, se daří dobře, ještě žije.“ Tehdy padli na kolena a klaněli se mu.

29 Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

29On pozvedl oči a spatřil svého bratra Benjamína, syna své matky. Zeptal se: „Je tohle váš nejmladší bratr, o němž jste mi vyprávěli?“ Potom řekl: „Kéž je ti Bůh milostiv, synu!“

30 José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

30Nato Josef odspěchal, neboť byl náklonností ke svému bratrovi pohnut až k slzám. Šel do svého pokoje a tam plakal.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue

[31]Pak si umyl tvář, vyšel ven a s přemáháním řekl: „Podávejte jídlo!“

[32]Podávali tedy zvlášť pro něj, zvlášť pro ně a zvlášť pro Egypťany, kteří jedli s ním. (Egypťané totiž nemohou jíst s Hebreji – je to pro ně ohavnost.)

[33]Bratři před ním seděli v přesném pořadí, od prvorozeného až po nejmladšího, a s úžasem hleděli jeden na druhého.

[34]Nechal jim podávat čestné porce ze svého stolu a Benjamínova porce byla pětkrát větší než porce všech ostatních. A tak hodovali a hojně se s ním napili.

Stříbrný pohár

Genesis 44

[1]Josef potom přikázal správci svého domu: „Naplň vaky těch mužů jídlem, kolik jen unesou, a vlož stříbro každého z nich navrch jejich vaků.

[2]A můj pohár, ten stříbrný pohár, vlož navrch vaku toho nejmladšího spolu se stříbrem zaplaceným za zrní.“ Učinil tedy, jak mu Josef řekl.

[3]Ráno za úsvitu byli muži i se svými osly propuštěni.

[4]Sotva vyšli kousek za město, Josef řekl správci svého domu: „Vstaň, pronásleduj

após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

5 Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

6 E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

7 Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

8 O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

10 Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

11 E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

12 O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

13 Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

ty muže, a až je dostihneš, řekni jim: ‚Proč oplácíte dobro zlem?

5Z toho poháru přece pije můj pán a používá ho k věštění! Co jste to provedli za špatnost?!'“

6Dostihl je tedy a opakoval jim ta slova.

7Odpověděli: „O čem to můj pán mluví? Tvoji služebníci by takovou věc nikdy neudělali!

8Vždyť jsme ti z kanaánské země přišli vrátit stříbro, které jsme našli navrchu svých vaků. Proč bychom v domě tvého pána kradli stříbro nebo zlato?

9U koho z tvých služebníků se to najde, ať zemře a z nás ať jsou pánovi otroci!“

10On řekl: „Dobrá. Mým otrokem ale bude jen ten, u koho se to najde. Vy ostatní budete volní.“

11Všichni tedy rychle složili své vaky na zem a rozvázali je.

12Začal je prohledávat, počínaje od nejstaršího a konče u nejmladšího. A ten pohár se našel v Benjamínově vaku!

13V zoufalství roztrhli své pláště, každý naložil svého osla a vrátili se do města.

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[14]Josef byl dosud v paláci, když tam Juda se svými bratry dorazil. Padli před ním na zem

[15]a Josef jim řekl: „Co jste se to pokoušeli provést? Nevíte snad, že muž jako já dokáže věštit?“

[16]Juda řekl: „Co máme říci, pane můj? Není se jak omluvit ani ospravedlnit. Sám Bůh odhalil vinu tvých služebníků. Hle, jsme otroci svého pána – my i ten, u něhož se našel ten pohár!“

[17]On však řekl: „To bych nikdy nepřipustil. Mým otrokem bude muž, u kterého se našel ten pohár. Vy ostatní se v pokoji vraťte ke svému otci!“

[18]Nato k němu Juda přistoupil se slovy: „Odpusť, pane můj, dovol prosím svému služebníku promluvit slovo k pánovým uším. Nehněvej se prosím na svého služebníka – jsi přece jako sám farao!

[19]Když se můj pán zeptal svých služebníků: ‚Máte otce nebo bratra?‘

[20]řekli jsme: ‚Pane, máme starého otce a malého bratra, dítě, jež zplodil ve svém stáří. Jeho bratr je mrtev. Zůstal z dětí své matky sám a otec ho velmi miluje.‘

[21]Tehdy jsi svým služebníkům řekl: ‚Přiveďte ho ke mně, ať ho vidím na vlastní oči.‘

[22]Odpověděli jsme: ‚Pane, ten chlapec nemůže opustit svého otce. Když ho opustí, otec zemře!‘

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[23]Ty jsi však svým služebníkům řekl: ‚Nepřijde-li s vámi váš nejmladší bratr, nechoďte mi už nikdy na oči!‘

[24]A tak jsme se vrátili ke tvému služebníku, našemu otci, a vyprávěli mu slova mého pána.

[25]Když potom náš otec řekl: ‚Jděte nám znovu koupit něco k jídlu,‘

[26]odpověděli jsme: ‚Nemůžeme jít! Půjdeme, jen když s námi bude náš nejmladší bratr. Když s námi náš nejmladší bratr nebude, nesmíme tomu muži na oči.‘

[27]Tvůj služebník, náš otec, nám na to řekl: ‚Sami víte, že mi má manželka porodila dva syny.

[28]Jeden mi odešel. Rozsápán, ach, je rozsápán! naříkal jsem a víckrát jsem ho nespatřil.

[29]Vezmete-li mi také tohoto a přihodí-li se mu něco zlého, přivedete mé šediny tím neštěstím do hrobu!‘

[30]Což teď mohu přijít ke tvému služebníku, svému otci, bez chlapce, na němž on lpí celou duší?

[31]Až uvidí, že s námi chlapec není, zemře. Tak přivedeme šediny tvého služebníka, našeho otce, zármutkem do hrobu.

[32]Pane můj, osobně jsem se za toho chlapce svému otci zaručil. Řekl jsem: ‚Nepřivedu-li ho k tobě, ať za to před tebou nesu věčnou vinu!‘

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.
[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.
[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.
[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.
[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.
[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.
[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[33]Prosím, pane můj, ať tu mohu zůstat jako tvůj otrok místo toho chlapce, a chlapec ať prosím odejde se svými bratry!
[34]Jak bych se mohl ke svému otci vrátit bez chlapce? Což bych se mohl dívat na neštěstí, jež by mého otce postihlo?!“

Já jsem Josef!

Genesis 45

[1]Tu se už Josef nemohl déle přemáhat. „Všichni ven!“ křikl na svůj doprovod. (A tak s Josefem nikdo nezůstal, když se dával poznat svým bratrům.

[2]Plakal ale tak hlasitě, že to Egypťané uslyšeli, a doneslo se to až do faraonova paláce.)

[3]„Já jsem Josef!“ řekl Josef svým bratrům. „Žije ještě můj otec?“ Bratři oněměli hrůzou, jak se ho lekli.

[4]„Pojďte ke mně blíž,“ řekl Josef svým bratrům. A když přišli blíž, řekl: „Já jsem Josef, váš bratr, kterého jste prodali do Egypta.

[5]Netrapte se ale a nehněvejte se na sebe, že jste mě sem prodali. Sám Bůh mě sem poslal před vámi, aby vám zachránil život.

[6]Už dva roky je přece na zemi hlad a přichází ještě pět let, kdy se nebude orat ani sklízet.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[7]Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše přežití na zemi a zachránil vám život velikým vysvobozením.

[8]Nebyli jste to tedy vy, kdo mě sem poslal, ale Bůh! To on mě učinil faraonovým otcem, pánem celého jeho domu a vládcem nad celou egyptskou zemí.

[9]Pospěšte si tedy, vraťte se k mému otci a řekněte mu: ‚Toto praví tvůj syn Josef: Bůh mě učinil pánem celého Egypta. Neotálej a přijď ke mně!

[10]Budeš bydlet v kraji Gošen, kde mi budeš nablízku – ty, tví synové i synové tvých synů, tvůj brav, tvůj skot a všechno, co máš.

[11]Tam se o tebe postarám (neboť přijde ještě pět hladových let), abys netrpěl nouzí ty ani tvůj dům ani nic, co ti patří.‘

[12]Vidíte na vlastní oči – i můj bratr Benjamín to vidí – že s vámi mluvím já sám.

[13]Povězte mému otci o vší mé slávě v Egyptě a o všem, co jste viděli. Pospěšte si a přiveďte mého otce sem!“

[14]Tehdy padl svému bratru Benjamínovi kolem krku a plakal a Benjamín plakal v jeho objetí.

[15]Potom líbal všechny své bratry a plakal nad nimi. Teprve pak na něj jeho bratři byli schopni promluvit.

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[16]Mezitím se do faraonova paláce donesla zpráva: „Přišli Josefovi bratři!“ Farao i jeho služebníci byli rádi,

[17]a tak farao Josefovi řekl: „Vzkaž svým bratrům: Učiňte toto – naložte svá zvířata a vydejte se na cestu. Až dorazíte do kanaánské země,

[18]vezměte svého otce i své rodiny a přijďte ke mně. Dám vám to nejlepší z Egypta, abyste sáli tuk země.

[19]Dostal jsi příkaz, splňte jej: Vezměte si z Egypta povozy pro své děti a ženy, přijďte a přivezte i svého otce.

[20]A neohlížejte se s lítostí za svým majetkem – vždyť vám bude patřit to nejlepší z Egypta!“

[21]A Izraelovi synové souhlasili. Josef jim podle faraonova pokynu dal povozy a jídlo na cestu.

[22]Všem jim dal také sváteční pláště, ale Benjamínovi dal tři sta šekelů stříbra a pět svátečních plášťů.

[23]Svému otci pak poslal tyto věci: deset oslů nesoucích nejlepší věci Egypta a deset oslic nesoucích zrní, chléb a potraviny pro jeho otce na cestu.

[24]A když se loučil s odcházejícími bratry, řekl jim: „Cestou se nehádejte!“

[25]A tak odešli z Egypta a přišli ke svému otci Jákobovi do Kanaánu.

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.
[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.
[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.
[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!
[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.
[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.
[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.
[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[26]Oznámili mu: „Josef žije! Dokonce se stal vládcem celého Egypta!“ Jeho srdce zůstalo zprvu netečné, neboť jim nevěřil.

[27]Když mu ale vyřídili všechna slova, která po nich Josef vzkázal, a když spatřil povozy, které Josef poslal, aby ho přivezli, tehdy duch jejich otce Jákoba okřál

[28]a Izrael řekl: „To stačí! Můj syn Josef žije! Půjdu, abych ho spatřil, než umřu!“

Neboj se jít do Egypta

Genesis 46

[1]A tak se Izrael se vším, co měl, vydal na cestu. Když přišel do Beer- -šeby, přinesl oběti Bohu svého otce Izáka.

[2]Tu noc Bůh Izraelovi dal vidění. Zavolal: „Jákobe! Jákobe!“ „Zde jsem,“ odpověděl.

[3]„Já jsem Bůh, Bůh tvého otce,“ řekl on. „Neboj se odejít do Egypta, neboť tam z tebe učiním veliký národ.

[4]Já půjdu do Egypta s tebou a já tě odtud znovu přivedu; tvé oči zatlačí svou vlastní rukou Josef.“

[5]Tehdy se Jákob odvážil opustit Beer-šebu. Izraelovi synové posadili svého otce Jákoba i své děti a ženy na povozy, které farao poslal, aby je přivezli,

[6]vzali svá stáda i svůj majetek, jehož nabyli v Kanaánu, a přišli do Egypta – Jákob a veškeré jeho potomstvo.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

[7]Jeho synové i vnukové přišli s ním, také jeho dcery a vnučky. Přivedl s sebou do Egypta veškeré své potomstvo.

[8]Toto jsou jména Izraelových synů, kteří přišli do Egypta – Jákob a jeho synové: Ruben, Jákobův prvorozený.

[9]Rubenovi synové: Chanoch, Palu, Checron a Karmi.

[10]Šimeonovi synové: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Cochar a Šaul, syn kanaánské ženy.

[11]Synové Leviho: Geršon, Kehat a Merari.

[12]Synové Judy: Er, Onan, Šela, Peres a Zerach (Er a Onan však v kanaánské zemi zemřeli). Peres měl syny Checrona a Chamula.

[13]Synové Isacharovi: Tola, Pua, Jašub a Šimron.

[14]Synové Zabulonovi: Sered, Elon a Jachleel.

[15]To jsou potomci Léy, které Jákobovi porodila v Padan-aramu stejně jako dceru Dínu – celkem 33 synů a dcer.

[16]Synové Gádovi: Cefon, Chagi, Šuni, Esbon, Eri, Arodi a Areli.

[17]Synové Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Beria. Měli také sestru Serach a Beria měl syny Chebera a Malkiela.

[18]To jsou potomci Zilpy, kterou Lában daroval své dceři Lée, a ty zplodila Jákobovi – celkem 16 osob.

[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

[23] O filho de Dã: Husim.

[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[19]Synové Ráchel, Jákobovy manželky: Josef a Benjamín.

[20]Josefovi se v Egyptě narodili synové Manases a Efraim, které mu porodila Asenat, dcera Putifery, kněze z Heliopole.

[21]Synové Benjamínovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Echi, Roš, Mupim, Chupim a Ard.

[22]To jsou potomci, kteří se Jákobovi narodili z Ráchel – celkem 14 osob.

[23]Syn Danův: Chušim.

[24]Synové Neftalímovi: Jachceel, Guni, Jecer a Šilem.

[25]To jsou potomci Bilhy, kterou Lában daroval své dceři Ráchel. Ty zplodila Jákobovi – celkem 7 osob.

[26]Celkový počet těch, kdo vyšli z Jákobových beder a přišli s ním do Egypta (kromě manželek Jákobových synů) – 66 osob.

[27]Dále pak synové Josefovi, kteří se mu narodili v Egyptě – 2 osoby. Celkem tedy přišlo z Jákobova domu do Egypta 70 osob.

V kraji Gošen

[28]Juda byl vyslán napřed, aby od Josefa získal pokyny k cestě do Gošenu. A když tam dorazili,

[29]Josef zapřáhl do svého vozu a vyrazil do Gošenu vstříc svému otci Izraelovi. Jakmile se před ním objevil, padl mu kolem krku a dlouho plakal v jeho objetí.

[30]Izrael tehdy Josefovi řekl: „Teď mohu zemřít. Vždyť vidím tvou tvář – ty opravdu žiješ!“

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te

[31]Josef pak řekl svým bratrům a celé rodině svého otce: „Půjdu dát faraonovi zprávu, že za mnou z Kanaánu přišli moji bratři a otec s rodinou. Řeknu mu:

[32]‚Ti lidé jsou pastevci. Chovají dobytek, a tak s sebou vzali svůj brav, skot a vše, co mají.‘

[33]Až si vás potom farao zavolá a zeptá se, jaké máte zaměstnání,

[34]odpovíte: ‚Tvoji služebníci byli odjakživa chovateli dobytka – jak my, tak naši otcové.‘ To proto, aby vás nechal bydlet v kraji Gošen.“ (Egypťané totiž chovají ke všem pastevcům odpor.)

Genesis 47

[1]Josef tedy přišel a oznámil faraonovi: „Můj otec a bratři přišli z Kanaánu se svým bravem, skotem a se vším, co mají. Hle, jsou v kraji Gošen.“

[2]Vzal pět ze svých bratrů a představil je faraonovi.

[3]„Jaké máte zaměstnání?“ zeptal se jich farao. „Tvoji služebníci jsou pastevci,“ odpověděli mu. „Jak my, tak naši otcové.“

[4]Načež faraonovi řekli: „Přišli jsme do této země jako přistěhovalci, neboť v Kanaánu panuje krutý hlad a pro stáda tvých služebníků tam není pastva. Prosíme, nech své služebníky bydlet v gošenském kraji.“

rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

5 Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

6 A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

7 Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

8 Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

9 Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

10 E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

11 Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

12 E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

13 Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

5Farao pak promluvil s Josefem: „Přišli k tobě tvůj otec a tví bratři.

6Nuže, egyptská země leží před tebou! Usaď svého otce a bratry na nejlepším kusu země; ať bydlí v kraji Gošen. A znáš-li mezi nimi zvlášť schopné muže, ustanov je správci mých vlastních stád.“

7Potom Josef přivedl svého otce Jákoba. Když ho postavil před faraona, Jákob faraonovi požehnal.

8Farao se ho zeptal: „Kolik je ti let?“

9„Mé putování trvá sto třicet let,“ odpověděl mu Jákob. „Byl to krátký a těžký život. Zdaleka se nevyrovnal putování mých otců.“

10Nato Jákob faraonovi požehnal a odešel od něj.

11Josef podle faraonova rozkazu usadil svého otce a bratry na pozemcích, které jim věnoval v nejlepší části egyptské země, v kraji Rameses.

12Tam Josef opatřoval svého otce i bratry chlebem; staral se o celou otcovu rodinu až po ty nejmenší.

Egyptský hlad

13V celé zemi panoval tak krutý hlad, že nikde nebyl chléb. Egyptská i kanaánská země byla vyčerpána hladem.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo,

[14]Josef tenkrát shromáždil všechny peníze, které se jen v Egyptě a Kanaánu našly, neboť za ně kupovali zrní. Ty peníze Josef odváděl do faraonova domu.

[15]A když v Egyptě a Kanaánu došly peníze, přišli všichni Egypťané k Josefovi a řekli: „Dej nám chléb! To máme před tebou umírat, když došly peníze?“

[16]Josef odpověděl: „Dejte mi svůj dobytek, a dám vám za něj chléb, když peníze došly.“

[17]Přiváděli tedy k Josefovi svůj dobytek a Josef jim dával chléb za koně, brav, skot i za osly. Za všechen jejich dobytek je krmil chlebem po celý rok.

[18]A když ten rok uplynul, přišli k němu v dalším roce a řekli: „Nebudeme před svým pánem skrývat, že peníze došly. Také stáda dobytka už patří našemu pánu. Jak pán vidí, nezbylo nám nic než naše tělo a naše půda.

[19]To ti máme i s naší půdou umírat před očima? Kup nás i s naší půdou za chléb, a budeme faraonovými otroky! Dej nám osivo, ať zůstaneme naživu a nezemřeme a naše půda ať nezpustne!“

[20]Tak Josef pro faraona skoupil všechnu půdu v Egyptě. Všichni Egypťané totiž

porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

prodávali svá pole, neboť na ně doléhal hlad. Všechnu zem tedy získal pro faraona

[21]a lid od jednoho konce Egypta ke druhému podrobil nevolnictví.

[22]Pouze kněžskou půdu neskoupil, neboť kněží od faraona pobírali stanovené dávky a z těch dávek od faraona žili. Proto své pozemky neprodávali.

[23]Josef tenkrát lidu řekl: „K dnešnímu dni jsem vás i s vaší půdou koupil pro faraona. Zde máte osivo a osejte půdu!

[24]Až bude úroda, odevzdáte pětinu faraonovi. Čtyři díly si necháte na osivo pro pole a na jídlo pro sebe, své rodiny a své děti.“

[25]Tehdy zvolali: „Zachránil jsi nám život, pane! Prokazuješ nám laskavost, že smíme být faraonovými otroky!“

[26]Josef tedy vydal o egyptské půdě ustanovení platné až dodnes: pětina patří faraonovi. Pouze kněžská půda faraonovi nepřipadla.

Nepohřbívej mě v Egyptě

[27]Tak se tedy Izrael usadil v egyptské zemi, v kraji Gošen. Nabývali tam majetku a velice se rozplodili a rozmnožili.

[28]Jákob žil v egyptské zemi sedmnáct let a dožil se věku 147 let.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e

[29]Když se přiblížil čas Izraelovy smrti, přivolal svého syna Josefa a řekl mu: „Prokaž mi prosím laskavost a vlož ruku do mého klína na znamení lásky a věrnosti. Prosím, nepohřbívej mě v Egyptě!

[30]Až ulehnu ke svým otcům, vynes mě z Egypta a pochovej mě v jejich hrobě.“ „Udělám, co říkáš,“ odpověděl Josef.

[31]On však řekl: „Přísahej!“ A tak mu to odpřisáhl a Izrael se v hlavách svého lůžka poklonil Bohu.

Manases a Efraim

Genesis 48

[1]Po nějaké době Josefovi bylo řečeno: „Hle, tvůj otec je nemocný!“ Vzal tedy s sebou své dva syny, Manasese a Efraima.

[2]A když bylo Jákobovi řečeno: „Hle, přichází k tobě tvůj syn Josef!“ Izrael se vzchopil a posadil se na lůžku.

[3]Jákob pak Josefovi řekl: „Všemohoucí Bůh se mi ukázal v Luzu v kanaánské zemi, požehnal mi

[4]a řekl mi: ‚Hle, způsobím, aby ses rozplodil a rozmnožil. Učiním z tebe svazek národů a tuto zem dám tvému budoucímu semeni do věčného vlastnictví.‘

[5]Nyní tedy přijímám za své oba tvé syny, kteří se ti zde narodili před mým příchodem do Egypta: Efraim a Manases mi budou jako Ruben a Šimeon.

Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[6]Potomci, které zplodíš po nich, budou tví. Pokud jde o jejich dědictví, budou uvedeni pod jménem svých bratrů.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[7]Chci to tak proto, že mi Ráchel na cestě z Padanu zemřela. Byli jsme už v kanaánské zemi, zbýval jen kousek cesty do Efraty, a tam jsem ji pohřbil, na cestě k Efratě“ (což je Betlém).

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[8]Tehdy si Izrael všiml Josefových synů a zeptal se: „Kdo to je?“

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[9]Josef svému otci odpověděl: „To jsou moji synové, které mi zde dal Bůh.“ Řekl tedy: „Přiveď je prosím ke mně, ať jim požehnám.“

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

[10](Izraelovy oči už byly zesláblé stářím, takže sotva viděl.) Josef je k němu přivedl a on je líbal a objímal.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[11]Tehdy Izrael Josefovi řekl: „Ani jsem nedoufal, že ještě uvidím tvou tvář, a hle, Bůh dal, že vidím i tvé potomky!“

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[12]Josef pak oba syny odvedl z jeho klína a poklonil se tváří k zemi.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[13]Pravou rukou postavil Efraima k Izraelově levici a levou postavil Manasese k Izraelově pravici.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as

[14]Izrael však zkřížil ruce a položil svou pravici na hlavu Efraima, který byl mladší, a svou levici na hlavu Manasese, ačkoli ten byl prvorozený.

mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

15 E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

16 o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

17 Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

18 E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

19 Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

20 Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

21 Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

22 Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão

15A takto Josefovi požehnal: „ Bůh, před jehož tváří chodili mí otcové Abraham a Izák, Bůh, jenž byl mým pastýřem po celý můj život až po dnešní den,

16Anděl, jenž mě ze všeho zlého vykoupil, nechť požehná těmto chlapcům. Nechť mé jméno díky nim dál zní, tak jako jméno mých otců Abrahama a Izáka, a nechť se na zemi jak potěr rozmnoží!“

17Když ale Josef spatřil, že jeho otec položil pravici na Efraimovu hlavu, nelíbilo se mu to. Vzal tedy otcovu ruku, aby ji přenesl z Efraimovy hlavy na Manasesovu,

18a řekl svému otci: „Tak ne, otče. Tenhle je prvorozený – jemu polož na hlavu svou pravici!“

19Jeho otec to však odmítl: „Vím, synu, vím. I z něho vzejde lid, i on se rozroste. Jeho mladší bratr se však rozroste víc než on a z jeho semene vzejde celé množství národů.“

20Toho dne jim požehnal slovy: „ Tvým jménem bude žehnat Izrael: ‚ Dej Bůh, abys byl jako Efraim a Manases!‘“ A tak dal Izrael přednost Efraimovi před Manasesem.

21Potom řekl Josefovi: „Hle, já už umírám, ale Bůh bude s vámi a přivede vás zpět do země vašich otců.

22Tobě pak odkazuji o jeden díl země víc než tvým bratrům – Šechem, který jsem

dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

získal z rukou Emorejců svým mečem a lukem.“

Jákobova závěť

Genesis 49

[1]Jákob tenkrát svolal své syny: „ Sejděte se, ať vám oznámím, co vás potká ve dnech budoucích.

[2] Shromážděte se a slyšte, synové Jákobovi, naslouchejte svému otci Izraelovi:

[3] Rubene, tys můj prvorozený, mé síly a mého mužství první plod: přední co do vznešenosti, přední co do moci.

[4] Jak voda vzkypěl jsi – ztratil jsi prvenství! Do ložnice svého otce vstoupil jsi, mé lože odvážil ses poskvrnit.

[5]Šimeon a Levi, to jsou bratři; jejich meče jsou kruté nářadí.

[6] Do jejich rady nevstupuj, duše má, k jejich spolku se nepřidávej, slávo má! Vždyť pobili muže ve svém hněvu, zmrzačili býky ve svém rozmaru.

[7]Zlořečený jejich hněv, že je tak prudký, a jejich prchlivost, že je tak krutá! Rozdělím je v Jákobovi, v Izraeli je rozptýlím.

[8]Judo, tebe tví bratři budou chválit, tvá ruka na šíji tvých nepřátel! Synové tvého otce ať před tebou se sklánějí.

[9]Mladý lev je Juda; svou kořistí jsi vzrostl, synu můj! Schoulil se, jako lev ulehl, jako lvice – kdo přiměje ho vstát?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!

[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

[10] Vůdcovská hůl nevzdálí se od Judy, žezlo v jeho klíně zůstane, než přijde Ten, jemuž náleží a jehož budou poslouchat národy.

[11] K vinnému keři přiváže oslíka, k ušlechtilé révě oslátko své. Ve víně své roucho vypere, v krvi hroznů svůj šat.

[12] Jeho oči se nad víno třpytí, zuby jeho nad mléko bílé jsou.

[13] Zabulon u mořského břehu bydlí, pro lodi bude přístavem, až k dalekému Sidonu se přivine.

[14] Isachar je osel houževnatý, mezi ohradami ležící.

[15] Až uvidí odpočinek, jak dobrý je, a zemi, jak je líbezná, hřbet sehne, aby břímě nosil, stane se nevolníkem, otrokem!

[16] Dan soudit bude lid svůj jako jeden z kmenů Izraele.

[17] Hadem na cestě bude Dan, růžkatou zmijí na stezce, jež koně uštkne do paty a jezdec se skácí zpět.

[18] Ó Hospodine, čekám na tvé spasení!

[19] Gád– horda se na něj nahrne, on se však v patách vrhne za ní.

[20] Ašer bude mít tučný pokrm, královské lahůdky obstará.

[21] Neftalí je laň vypuštěná, jež vrhá krásné kolouchy.

[22] Josef je ratolest plodná, plodná ratolest nad pramenem, jejíž výhonky se po zdi pnou.

[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,
[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.
[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.
[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.
[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,
[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.
[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[23] Zraňovali ho, stříleli, lukostřelci jej stíhali.
[24] Pevný však zůstal jeho luk, přijaly sílu paže rukou jeho z rukou Mocného Jákobova. Odtud je Pastýř, Kámen Izraelův –

[25] od Boha tvého otce, jenž ti pomůže. Všemohoucí kéž požehná tě požehnáním nebes nahoře, požehnáním propasti ležící dole, požehnáním prsou jakož i lůna!

[26] Požehnání tvého otce překonala požehnání mých rodičů až k vrcholům věčných návrší. Na hlavu Josefovu nechť přijdou, na temeno vyvoleného z bratří!

[27] Benjamín jako dravý vlk ráno úlovek bude žrát a večer svou kořist rozdělí.“
[28] Toto je všech dvanáct izraelských kmenů a takto k nim jejich otec promluvil, když jim žehnal. Každému z nich udělil požehnání, jaké mu patřilo.

Pochovejte mě k mým otcům

[29] Potom jim přikázal: „Až budu připojen ke svému lidu, pochovejte mě k mým otcům do jeskyně na poli Efrona Chetejského,

[30] do jeskyně na poli Makpela, která leží v kanaánské zemi naproti Mamre, na poli, jež Abraham koupil od Efrona Chetejského jako své vlastní pohřebiště.
[31] Tam pochovali Abrahama i jeho ženu Sáru, tam pochovali Izáka i jeho ženu Rebeku a tam jsem pochoval Léu.

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

[32]To pole i s jeskyní, která je na něm, je koupeno od Chetových synů!“

[33]A když Jákob dokončil tyto příkazy svým synům, stáhl nohy zpět na lůžko, vydechl naposled a byl připojen ke svému lidu.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

Genesis 50

[1]Josef se vrhl na otcovu tvář, skrápěl ji slzami a líbal ho.

[2]Potom Josef přikázal lékařům, kteří mu sloužili, aby jeho otce nabalzamovali. Lékaři balzamovali Izraele

[3]plných čtyřicet dní (tak dlouho totiž trvá balzamování) a Egypťané za něj drželi smutek po sedmdesát dní.

[4]Když uplynula doba jeho oplakávání, promluvil Josef k faraonovu dvoru: „Prokažte mi prosím laskavost a předneste faraonovým uším mou prosbu.

[5]Můj otec mě zavázal přísahou a řekl: ‚Hle, už umírám. Pochovej mě v mé hrobce, kterou jsem si vytesal v kanaánské zemi!‘ Proto mi prosím dovol odejít. Jakmile svého otce pohřbím, vrátím se zpět.“

[6]Farao odpověděl: „Jdi a pohřbi svého otce podle přísahy, jíž tě zavázal.“

[7]Josef se tedy vydal pohřbít svého otce a doprovázelo jej celé faraonovo služebnictvo, jeho přední dvořané i všichni egyptští hodnostáři.

[8]Šla také celá Josefova rodina, jeho bratři a rodina jeho otce – jen své děti, svůj brav a skot zanechali v gošenském kraji.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[9]Jely s nimi i vozy s jezdci; byl to velkolepý průvod.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[10]Když pak dorazili ke Goren-atadu poblíž Jordánu, dali se do hlubokého a bolestného truchlení. Po sedm dní tam Josef pořádal smuteční slavnost za svého otce.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[11]Když kananejští obyvatelé země viděli tu smuteční slavnost v Goren-atadu, řekli: „To mají Egypťané hluboký smutek!“ A tak to místo poblíž Jordánu dostalo jméno Abel-micrajim, Smutek Egypta.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[12]Jákobovi synové s otcem naložili, jak jim přikázal.

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[13]Přinesli ho do kanaánské země a pochovali ho v jeskyni na poli Makpela naproti Mamre, na poli, jež Abraham koupil od Efrona Chetejského jako své vlastní pohřebiště.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

[14]Po otcově pohřbu se Josef vrátil do Egypta a s ním i jeho bratři a všichni, kdo s ním šli pochovat jeho otce.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

Odpusť nám

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[15]Když si pak Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: „Co když nás Josef stále nenávidí? Určitě se nám pomstí za všechno zlé, co jsme mu provedli!“

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[16]Vzkázali tedy Josefovi: „Tvůj otec nám před smrtí přikázal:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a

[17]‚Toto řekněte Josefovi: Prosím tě, odpusť svým bratrům jejich provinění, jejich hřích a všechno zlé, co ti provedli.‘ Prosíme tě tedy, odpusť nám, služebníkům

transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

Boha tvého otce, naše provinění.“ Josef se při těch slovech rozplakal.

[18]Tehdy jeho bratři šli a padli před ním se slovy: „Hle, jsme tvoji služebníci!“

[19]Josef jim však řekl: „Nebojte se, copak mne máte za Boha?

[20]Zamýšleli jste proti mně zlé věci; Bůh to však zamýšlel k dobrému, aby se stalo, co dnes vidíte – aby byl zachráněn život mnoha lidí.

[21]Už se tedy nebojte, postarám se o vás i o vaše děti!“ Tak je utěšoval a mluvil s nimi laskavě.

Bůh vás odsud vyvede

[22]Josef tedy bydlel v Egyptě spolu s rodinou svého otce a dožil se věku 110 let.

[23]Viděl Efraimovy syny až do třetího pokolení a syny Manasesova syna Machíra přijal na svůj klín.

[24]Nakonec Josef řekl svým bratrům: „Já umírám, ale Bůh k vám obrátí zřetel a vyvede vás odsud do země, kterou s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi!“

[25]Tehdy Josef zavázal syny Izraele přísahou: „Až k vám Bůh obrátí zřetel, vyneste mé kosti odsud!“

[26]Josef zemřel ve věku 110 let. Nabalzamovali ho a uložili v Egyptě do rakve.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:
[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,
[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,
[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.
[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.
[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.
[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.
[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.
[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.
[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.
[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

Exodus

VYSVOBOZENÍ

Soužení Izraele v Egyptě

Exodus 1

[1]Toto jsou jména Izraelitů, kteří s Jákobem přišli do Egypta, každý se svou rodinou:
[2]Ruben, Šimeon, Levi a Juda,
[3]Isachar, Zabulon a Benjamín,
[4]Dan a Neftalí, Gád a Ašer.
[5]Celkem vyšlo z Jákobových beder sedmdesát osob. Josef už byl v Egyptě.
[6]Josef pak zemřel a také všichni jeho bratři a celé to pokolení.
[7]Synové Izraele však byli plodní a nesmírně se rozrůstali, množili a rozmáhali, takže se jimi naplnila země.
[8]Později ale v Egyptě nastoupil nový král, který nezažil Josefa.
[9]Ten řekl svému lidu: „Izraelský lid je pro nás příliš veliký a mocný!
[10]Pojďme si rozmyslet, co s nimi, aby se nerozmnožili ještě více! Kdyby vypukla válka, mohli by se přidat k našim nepřátelům a odejít ze země!“
[11]Ustanovili tedy nad nimi dozorce, aby je utiskovali robotou, a izraelský lid pro faraona vystavěl zásobovací města Pitom a Rameses.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[12]Čím více jej však utiskovali, tím více rostl a tím více se rozmáhal. Egypťany jímala z Izraelitů hrůza,

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[13]a tak je začali nemilosrdně zotročovat.

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[14]Ztrpčovali jim život těžkou dřinou s hliněnými cihlami i všemožnou dřinou na poli. Do vší té dřiny je nemilosrdně nutili.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15]Egyptský král tehdy řekl hebrejským porodním bábám (z nichž jedna se jmenovala Šifra a druhá Pua):

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16]„Až budete Hebrejkám pomáhat při porodu, dávejte pozor, jakého jsou pohlaví: když to bude syn, zabijte ho, když to bude dcera, nechte ji žít.“

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17]Ty porodní báby se ale bály Boha, a tak nejednaly, jak jim řekl egyptský král, a nechávaly chlapce naživu.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18]Egyptský král si ty porodní báby dal předvolat. „Co to provádíte?“ láteřil. „Necháváte chlapce naživu!“

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19]Porodní báby faraonovi odpověděly: „Hebrejky nejsou jako egyptské ženy – kypí životem! Než k nim porodní bába dorazí, už mají po porodu.“

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20]Bůh pak ty porodní báby odměnil a lid se množil a velmi se rozmáhal.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[21]A že se ty porodní báby bály Boha, dal jim rodiny.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem

[22]Farao nakonec přikázal všemu svému lidu: „Každého syna, který se Hebrejům

aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

narodí, hoďte do Nilu; každou dceru můžete nechat žít!“

Mojžíšovo narození

Exodus 2

[1]Jeden muž z rodu Levi se oženil s jednou levitskou dcerou.

[2]Ta pak počala a porodila syna. Když viděla, jak je krásný, celé tři měsíce ho skrývala.

[3]A když už ho nemohla skrývat déle, pořídila pro něj třtinovou ošatku, vymazala ji dehtem a smolou a vložila dítě do ní. Ošatku pak vložila do rákosí u břehu Nilu

[4]a chlapcova sestra si stoupla opodál, aby zjistila, co se s ním bude dít.

[5]Vtom se k Nilu přišla koupat faraonova dcera; její služebné zatím kráčely podél řeky. Když mezi rákosím uviděla ošatku, poslala děvečku, ať ji vytáhne.

[6]Otevřela ji a hle, bylo tam děťátko – plačící chlapec! Pohnuta soucitem řekla: „To musí být jedno z hebrejských dětí.“

[7]Tehdy k faraonově dceři přistoupila jeho sestra s otázkou: „Mám ti z hebrejských žen přivést chůvu, aby ti to děťátko odkojila?“

[8]„Ano, přiveď!“ odpověděla jí faraonova dcera. Dívka tedy přivedla matku dítěte.

[9]Faraonova dcera jí řekla: „Vezmi si to děťátko, odkoj mi je, a já ti zaplatím.“ Žena tedy vzala dítě k sobě a kojila je.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[10]A když chlapec odrostl, odvedla ho k faraonově dceři a ta ho přijala za syna. Dala mu jméno Mojžíš, neboť řekla: „Vytáhla jsem ho z vody.“

Útěk do Midiánu

[11]Čas plynul a Mojžíš vyrostl. Jednoho dne zašel ke svým bratrům a viděl jejich těžkou dřinu. Viděl také, jak jeden Egypťan bije jednoho Hebreje, jednoho z jeho bratrů.

[12]Rozhlédl se tedy na obě strany, a když viděl, že tam nikdo není, zabil toho Egypťana a zahrabal ho do písku.

[13]Když k nim pak přišel druhého dne, hle, dva Hebrejové se prali. Řekl tedy tomu, kdo začal: „Proč biješ svého druha?“

[14]Ten opáčil: „Kdo tě udělal naším vůdcem a soudcem? Chceš mě snad zabít, jako jsi zabil toho Egypťana?“ Mojžíš tedy dostal strach, neboť si pomyslel: „Určitě se o tom už ví!“

[15]Když se o tom doslechl farao, chtěl Mojžíše dát zabít, ale Mojžíš před ním utekl do midiánské země. Když tam dorazil, posadil se u studny.

[16]Midiánský kněz měl sedm dcer a ty chodívaly ke studni čerpat vodu. Když ale naplnily žlaby vodou, aby napojily stádo svého otce,

[17]přicházeli pastýři a odháněli je. Tentokrát se však za ně postavil Mojžíš. Pomohl jim a napojil jejich ovce.

[18]„Co že jste dnes přišly tak brzy?“ zeptal se dívek jejich otec Reuel, když se vrátily.

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[19]„Jeden Egypťan nás ochránil před pastýři,“ odpověděly. „Také nám ochotně načerpal vodu a napojil ovce!“

[20]„A kde je?“ ptal se Reuel svých dcer. „Proč jste ho tam nechaly? Pozvěte ho k jídlu!“

[21]Mojžíš svolil, že u něj zůstane. Ten muž mu pak dal svou dceru Siporu.

[22]Když porodila syna, dal mu Mojžíš jméno Geršom, Přistěhovalec, neboť řekl: „Byl jsem přistěhovalcem v cizí zemi.“

[23]Po mnoha letech pak egyptský král zemřel. Synové Izraele kvůli svému zotročení sténali a úpěli a jejich křik o pomoc stoupal z jejich zotročení k Bohu.

[24]A Bůh uslyšel jejich úpění. Bůh si připomněl svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem.

[25]Bůh pohlédl na syny Izraele. Bůh rozuměl.

Hořící keř

Exodus 3

[1]Mojžíš zatím pásl ovce svého tchána, midiánského kněze Jetra. Jednou, když vedl stádo hluboko do pouště, přišel až k Boží hoře Oréb.

[2]Vtom se mu v ohnivém plameni z prostředku keře ukázal Hospodinův anděl. Mojžíš se podíval a hle, keř planul ohněm, ale nebyl stravován.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois

[3]Řekl si tedy: „Musím tam přece jít, abych viděl tu velikou podívanou – jak to, že ten keř neshoří!“

[4]Když Hospodin viděl, že se Mojžíš přichází podívat, zavolal na něj Bůh z prostředku keře: „Mojžíši! Mojžíši!“ „Zde jsem,“ odpověděl Mojžíš.

[5]Na to mu řekl: „Nepřibližuj se! Zuj si obuv z nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svatá půda.“

[6]Potom řekl: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si ihned zakryl tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

[7]Hospodin pokračoval: „Zřetelně jsem viděl trápení svého lidu v Egyptě, slyšel jsem i jejich naříkání na jejich biřice. Ano, znám jejich bolesti.

[8]Proto jsem sestoupil, abych je vytrhl z ruky Egypťanů a abych je z té země vyvedl do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a medem – do bydliště Kananejců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců.

[9]Hle, nářek synů Izraele dolehl ke mně; viděl jsem také útisk, jakým je Egypťané utiskují.

[10]Nyní tedy pojď, pošlu tě k faraonovi a ty vyvedeš můj lid, syny Izraele, z Egypta!“

[11]Mojžíš Bohu namítl: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi a vyvedl syny Izraele z Egypta?“

[12]„Já budu s tebou!“ odpověděl Bůh. „A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal

de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

13 Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

14 Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

15 Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

16 Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

17 Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

18 E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

já: až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“

13Mojžíš ale pokračoval: „Hle, přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‚Poslal mě k vám Bůh vašich otců.‘ Co jim odpovím, když se mě zeptají: ‚Jaké má jméno?‘“

14Tehdy Bůh Mojžíšovi řekl: „Jsem, který jsem.“ A dodal: „Takto promluvíš k synům Izraele: ‚Poslal mě k vám Jsem.‘“

15Bůh ještě Mojžíšovi řekl: „Takto promluvíš k synům Izraele: ‚Poslal mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců – Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ To je navěky mé jméno a tak budu připomínán po všechna pokolení.

16Jdi, shromáždi izraelské stařešiny a řekni jim: ‚Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců – Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův – a řekl: Obrátil jsem zřetel k vám i k tomu, co se vám děje v Egyptě.

17Prohlašuji, že vás odvedu z egyptského trápení vzhůru do země Kananejců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců – do země oplývající mlékem a medem.‘

18Uposlechnou tě a tehdy půjdeš s izraelskými stařešiny k egyptskému králi a řekneš mu: ‚Setkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Prosím, dovol nám vydat se na třídenní cestu do pouště, abychom tam obětovali Hospodinu, našemu Bohu!‘

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.
[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.
[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.
[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.
[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.
[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.
[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);
[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.
[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[19]Já však vím, že vás egyptský král nenechá odejít jinak než donucen mocnou rukou.
[20]Vztáhnu tedy svou ruku a udeřím na Egypt všemi divy, které uprostřed něj vykonám. Teprve pak vás propustí.
[21]Zároveň nakloním Egypťany k tomuto lidu tak příznivě, že až půjdete, rozhodně neodejdete s prázdnou.

[22]Každá žena požádá svou sousedku i její návštěvu o stříbrné a zlaté šperky a šaty, které obléknete svým synům a dcerám. Dočista Egypťany oberete!“

Neuvěří mi!

Exodus 4

[1]Mojžíš znovu namítl: „Pohleď, neuvěří mi a neposlechnou mě. Určitě řeknou: ‚Žádný Hospodin se ti neukázal!‘“
[2]Hospodin se ho zeptal: „Co to máš v ruce?“ „Hůl,“ odpověděl.
[3]Řekl mu: „Hoď ji na zem.“ Hodil ji tedy na zem a proměnila se v hada! Mojžíš se před ním dal na útěk,
[4]ale Hospodin ho vyzval: „Natáhni ruku a chyť ho za ocas.“ Mojžíš tedy natáhl ruku, chytil ho a had se mu v ruce proměnil v hůl!
[5]„To aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců – Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“
[6]Poté Hospodin řekl: „Vlož si ruku do podpaží.“ Vložil si tedy ruku do podpaží, a když ji vytáhl, jeho ruka byla malomocná, bílá jako sníh.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[7]„Vlož si ruku znovu do podpaždí," řekl mu potom. Mojžíš si tedy znovu vložil ruku do podpaždí, a když ji odtud vytáhl, byla znovu zdravá jako zbytek jeho těla!

[8]„Když ti neuvěří a neposlechnou první znamení, uvěří druhému znamení.

[9]A pokud neuvěří ani těm dvěma znamením a neposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu, vyliješ ji na suchou zem. Ta voda, kterou jsi nabral z Nilu, se pak na zemi promění v krev."

[10]Mojžíš ale Hospodinu odporoval: „Promiň, Pane můj, ale nejsem výřečný člověk – ani dříve, ani teď, když jsi promluvil ke svému služebníku. Vždyť se mi plete jazyk v ústech!"

[11]„Kdo dal člověku ústa?" odpověděl mu Hospodin. „Kdo může někoho učinit němým nebo hluchým, vidoucím nebo slepým? Kdo jiný než já, Hospodin?

[12]Nuže, pojď. Já sám budu při tvých ústech a budu tě učit, co máš říkat."

[13]Mojžíš ale řekl: „Promiň, Pane můj; pošli prosím někoho jiného."

[14]Tehdy se na něj Hospodin rozhněval: „A co tvůj bratr, levita Áron? Mám za to, že je výřečný dost! Podívej se, už ti jde naproti. Až tě uvidí, bude mít velikou radost.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[15]Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já pak budu při tvých i jeho ústech a naučím vás, co máte dělat.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[16]On bude mluvit k lidu za tebe, a tak se stane, že on ti bude za ústa a ty mu budeš za Boha.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

[17]A tu hůl vezmi s sebou. Budeš s ní konat divy!“

Moisés regressa ao Egito

Vrať se do Egypta

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[18]Mojžíš se tedy vrátil ke svému tchánu Jetrovi a řekl mu: „Chtěl bych jít zpátky za svými bratry do Egypta podívat se, zda ještě žijí.“ „Jdi v pokoji,“ odpověděl mu Jetro.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[19]Hospodin totiž Mojžíšovi v Midiánu řekl: „Jdi, vrať se do Egypta, neboť všichni, kdo ti usilovali o život, zemřeli.“

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[20]Mojžíš tedy vzal manželku a syny, posadil je na osla a vydal se zpátky do Egypta. Mojžíš s sebou vzal také Boží hůl.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[21]Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Až se vrátíš do Egypta, buď připraven konat před faraonem všechny divy, ke kterým jsem tě zmocnil. Já však posílím jeho hrdost, a tak nenechá lid odejít.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[22]Tehdy faraonovi řekneš: Takto praví Hospodin – Izrael je můj syn, můj prvorozený.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[23]Řekl jsem ti: ‚Propusť mého syna, aby mi sloužil.‘ Ty jsi ho však odmítl propustit. Hle, nyní zabiji tvého syna, tvého prvorozeného!“

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.
[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.
[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.
[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.
[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.
[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.
[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.
[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.
[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a

[24]Na místě, kde cestou nocovali, se s ním střetl Hospodin a chystal se ho zabít.

[25]Sipora však vzala kamenný nůž, odřízla předkožku svého syna, dotkla se s ní jeho údu a řekla: „Jsi mým pokrevním ženichem!“

[26]A tak ho nechal. („Pokrevním ženichem“ ho tenkrát nazvala kvůli obřízce.)

[27]Hospodin zatím řekl Áronovi: „Jdi na poušť vstříc Mojžíšovi.“ Šel tedy, a když se s ním setkal u Boží hory, políbil ho.

[28]Mojžíš pak Áronovi vyprávěl všechno, co mu Hospodin řekl, a jak ho poslal a jaká všechna znamení mu přikázal konat.

[29]A tak šel Mojžíš do Egypta s Áronem. Shromáždili všechny izraelské stařešiny

[30]a Áron jim vyprávěl všechno, co Hospodin řekl Mojžíšovi, a konal znamení před očima lidu.

[31]A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin obrátil zřetel k synům Izraele a že viděl jejich trápení, padli na kolena a klaněli se.

Kdo je to ten Hospodin?

Exodus 5

[1]Mojžíš s Áronem tedy šli k faraonovi a řekli mu: „Takto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propusť můj lid, aby mi konali slavnost na poušti!“

[2]Farao odpověděl: „Kdo je to ten Hospodin, že bych ho měl poslechnout a

Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

propustit Izrael? Žádného Hospodina neznám a Izrael nepropustím!“

3 Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

3Řekli tedy: „Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Prosím, dovol nám vydat se na třídenní cestu do pouště, abychom tam obětovali Hospodinu, našemu Bohu, aby nás snad nepostihl morem nebo mečem.“

4 Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

4Egyptský král ale vykřikl: „Mojžíši a Árone, proč odvádíte lid od práce? Zpátky k vašim robotám!“

5 Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

5Farao pokračoval: „Jen se podívejte, jak se ta cháska v zemi rozmnožila – a vy je chcete zdržovat od roboty?!“

Faraó aflige os israelitas

6 Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

6Ještě týž den farao přikázal biřicům a dozorcům lidu:

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

7„Nedávejte už jim k výrobě cihel slámu jako dosud. Ať si ji jdou sbírat sami!

8 E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

8Požadujte ale od nich stejné množství cihel, jako vyráběli dosud. Nic jim neslevujte, vždyť zahálejí. To proto vykřikují: ‚Pojďme obětovat našemu Bohu!‘

9 Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não deem ouvidos a palavras mentirosas.

9Zavalte ty mužské dřinou, ať mají co dělat a přestanou poslouchat báchorky!“

10 Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

10Biřici a dozorci tedy vyšli a řekli lidu: „Tak praví farao: Nebudu vám dávat slámu.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[11]Jděte si ji sbírat, kde chcete, ale z práce, kterou musíte odvést, se nic neslevi!"

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[12]A tak se lid rozběhl po celé egyptské zemi, aby na strništích paběrkoval slámu.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[13]Biřici je poháněli: „Odveďte svou práci – stejný denní úkol, jako když byla sláma!"

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

[14]Izraelští předáci, ustanovení faraonovými biřici, byli biti a vyslýcháni: „Proč jste včera ani dnes nevyrobili stanovené množství cihel jako dříve?!"

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[15]Izraelští předáci tedy přišli a úpěli k faraonovi: „Proč takto nakládáš se svými služebníky?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[16]Tvoji služebníci nedostávají slámu, a přitom se nám říká: ‚Dělejte cihly!' Pohleď, tvoji služebníci jsou biti, ale na vině jsou tví lidé!"

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[17]Farao zvolal: „Zahálíte, nemáte co dělat, a tak říkáte: ‚Pojďme obětovat Hospodinu.'

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[18]Hned se vraťte k práci! Sláma se vám dávat nebude, ale odvedete stejný počet cihel!"

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[19]Izraelští předáci viděli, že je s nimi zle. Museli totiž říkat: „Ať z vašich denních odvodů nechybí ani cihla!"

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[20]Cestou od faraona potkali Mojžíše a Árona, kteří jim tam přišli naproti.

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço

[21]Předáci jim řekli: „Ať na vás Hospodin pohlédne a soudí! Zošklivili jste nás faraonovi i jeho dvořanům; dali jste jim do rukou meč, kterým nás zahubí!“

Vyvedu vás z Egypta

[22]Mojžíš se obrátil na Hospodina. „Pane můj,“ ptal se, „proč tento lid tak trápíš? Proč jsi mě sem vůbec poslal?

[23]Od chvíle, kdy jsem přišel, abych tvým jménem mluvil k faraonovi, se lidu vede ještě hůř, a ty svůj lid vůbec nevysvobozuješ!“

Exodus 6

[1]Hospodin ale Mojžíšovi řekl: „Teprve teď uvidíš, co s faraonem provedu. Donutím ho, aby je propustil; sám je donutí, aby opustili jeho zem!“

[2]Bůh promluvil k Mojžíšovi: „Já jsem Hospodin.

[3]Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh Všemohoucí, ačkoli jsem se jim nedal poznat svým jménem Hospodin.

[4]Sám jsem s nimi uzavřel smlouvu, že jim dám kanaánskou zemi, zemi, kterou procházeli jako poutníci.

[5]Slyšel jsem rovněž úpění synů Izraele v egyptském otroctví a připomněl jsem si svou smlouvu.

[6]Proto řekni synům Izraele: ‚Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptských robot, vysvobodím vás z jejich otroctví a

estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

vykoupím vás vztaženou paží a velikými soudy.

[7]Přijmu vás za svůj vlastní lid a budu vaším Bohem a poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás vyvádí z egyptských robot.

[8]Přivedu vás do země, o níž jsem přísahal, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, a dám vám ji za dědictví. Já jsem Hospodin.'"

[9]Mojžíš to pověděl synům Izraele, ale ti ho kvůli své malomyslnosti a těžké dřině ani neslyšeli.

[10]Hospodin tehdy k Mojžíšovi promluvil znovu:

[11]„Jdi, mluv k egyptskému králi faraonovi, ať propustí syny Izraele ze své země."

[12]Mojžíš ale Hospodinu řekl: „Pohleď, synové Izraele mě neposlechli – jak by mě tedy poslechl farao? Vždyť mám neobratné rty!"

Mojžíšův a Áronův rodokmen

[13]Hospodin pak mluvil k Mojžíšovi a Áronovi a dal jim příkazy ohledně synů Izraele i ohledně egyptského krále faraona. Řekl jim, ať vyvedou Izraelity z Egypta.

[14]A toto jsou vůdcové jejich otcovských rodů: Synové Rubena, Izraelova prvorozeného: Chanoch, Palu, Checron a Karmi – to jsou Rubenovy rodiny.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[15]Synové Šimeonovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Cochar a Šaul, syn kanaánské ženy – to jsou Šimeonovy rodiny.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[16]Toto jsou jména synů Leviho podle pořadí jejich narození: Geršon, Kehat a Merari. Levi se dožil věku 137 let.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[17]Synové Geršonovi: Libni a Šimei se svými rodinami.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[18]Synové Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron a Uziel. Kehat se dožil věku 133 let.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[19]Synové Merariho: Machli a Muši. To jsou levitské rodiny podle svého pořadí.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[20]Amram si vzal za ženu svou tetu Jochebed a ta mu porodila Árona a Mojžíše. Amram se dožil věku 137 let.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[21]Synové Jisharovi: Korach, Nefeg a Zichri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[22]Synové Uzielovi: Mišael, Elcafan a Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[23]Áron si vzal za ženu Elišebu, dceru Aminadabovu a sestru Nachšonovu, a ta mu porodila Nádaba, Abihua, Eleazara a Itamara.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24]Synové Korachovi: Asir, Elkána a Abiasaf – to jsou korachovské rodiny.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[25]Áronův syn Eleazar si pak vzal za ženu jednu z Putielových dcer a ta mu porodila Pinchase. To jsou vůdcové levitských rodů po jednotlivých rodinách.

26 São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.
27 São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

28 No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,
29 disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.
30 Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Êxodo 7

1 Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

2 Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.
3 Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.
4 Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.
5 Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

26To je ten Áron a Mojžíš, kterým Hospodin řekl: „Vyveďte syny Izraele z egyptské země houf za houfem.“
27To oni řekli egyptskému králi faraonovi, že mají vyvést Izraelity z Egypta. To je ten Mojžíš a Áron.

Farao vás neposlechne

28Hospodin tenkrát v Egyptě mluvil k Mojžíšovi. Hospodin Mojžíšovi řekl:

29„Já jsem Hospodin. Řekni egyptskému králi faraonovi vše, co já říkám tobě.“

30Mojžíš ale Hospodinu namítl: „Pohleď, vždyť koktám! Copak mě farao bude poslouchat?“

Exodus 7

1Hospodin Mojžíšovi řekl: „Pohleď, způsobil jsem, že budeš pro faraona jako Bůh a tvůj bratr Áron bude tvým prorokem.
2Budeš mluvit všechno, co ti přikážu, a tvůj bratr Áron bude mluvit k faraonovi, aby propustil syny Izraele ze své země.
3Já však posílím faraonovu hrdost a budu v egyptské zemi množit svá znamení a divy.

4Farao vás neposlechne, a tak na Egypt dolehne má ruka. Své houfy, svůj lid, syny Izraele, vyvedu z egyptské země uprostřed velikých soudů.

5Až na Egypt dolehne má ruka a vyvedu syny Izraele z jejich středu, tehdy Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.
[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.
[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:
[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.
[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.
[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.
[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.
[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.
[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente
[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer:

[6]Mojžíš a Áron udělali přesně to, co jim Hospodin přikázal.
[7]Když mluvili k faraonovi, bylo Mojžíšovi osmdesát let a Áronovi osmdesát tři.
[8]Hospodin Mojžíšovi a Áronovi řekl:
[9]„Když vás farao vyzve: ‚Prokažte se nějakým divem,‘ řekneš Áronovi: ‚Vezmi svou hůl, hoď ji před faraona a promění se v hada.‘“
[10]A tak šel Mojžíš s Áronem k faraonovi a udělali, co jim Hospodin přikázal: Áron hodil svou hůl před faraona a jeho dvořany a proměnila se v hada.
[11]Farao si ale zavolal mudrce a čaroděje a tito egyptští věštci dokázali svými čáry totéž.
[12]Hodili své hole na zem a proměnily se v hady. Áronova hůl však jejich hole spolykala.
[13]Farao byl ale neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

Krev

[14]Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Farao je neoblomný, odmítá propustit lid.
[15]Ráno jdi za ním. Až půjde farao k vodě, půjdeš mu naproti a na břehu Nilu se mu postavíš do cesty. Vezmi s sebou tu hůl, která se proměnila v hada,
[16]a řekni mu: ‚Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě poslal se slovy: ‚Propusť můj lid,

Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

17 Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

18 Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

19 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

20 Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

21 De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

22 Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

23 Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

aby mi sloužili na poušti!‘ a hle, až dosud jsi nechtěl uposlechnout.

17Takto praví Hospodin: ‚Nyní poznáš, že já jsem Hospodin!‘ Pohleď, holí, kterou mám v ruce, udeřím do vody Nilu a ta se obrátí v krev.

18Ryby, které jsou v Nilu, pomřou a nilská voda bude páchnout tak, že se jí Egypťané budou štítit napít.‘“

19Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Řekni Áronovi, ať vezme svou hůl a napřáhne ji k egyptským vodám – k jejich průplavům, říčním ramenům i mokřinám, ke všem jejich vodním nádržím – ať se promění v krev! Po celé egyptské zemi bude krev, dokonce i ve džberech a džbánech.“

20Mojžíš s Áronem tedy učinili, jak Hospodin přikázal. Zvedl hůl, a když jí před očima faraona a jeho dvořanů udeřil na vodu v Nilu, obrátila se všechna nilská voda v krev.

21Ryby, které byly v Nilu, pomřely a nilská voda páchla tak, že Egypťané nebyli s to se jí napít. Po celé egyptské zemi byla krev.

22Egyptští věštci ale svými kouzly dokázali totéž, a tak farao zůstal neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

23Farao se otočil a šel domů. Vůbec si to nevzal k srdci.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

[24]Všichni Egypťané ale museli kopat kolem Nilu, aby našli pitnou vodu. Nilskou vodu totiž nebyli s to pít.

Žáby

[25]Když uplynulo sedm dní poté, co Hospodin udeřil na Nil,

[26]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin: Propusť můj lid, aby mi sloužili.

[27]Pokud je však odmítáš propustit, dávej pozor: Chystám se udeřit na celý tvůj kraj žabami!

[28]Nil bude plný žab; ty pak vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice i do tvé postele, do domů tvých dvořanů i mezi tvůj lid, do tvých pecí a do tvých díží.

[29]I po tobě, po tvém lidu a po tvých dvořanech polezou žáby!‘“

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

Exodus 8

[1]Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Řekni Áronovi: ‚Napřáhni hůl, kterou máš v ruce, k průplavům, říčním ramenům i mokřinám a na celou egyptskou zem z nich vyveď žáby!‘“

[2]A když Áron napřáhl ruku k egyptským vodám, vylezly z nich žáby a pokryly celou egyptskou zem.

[3]Věštci však dokázali svými kouzly totéž – i oni vyvedli žáby na egyptskou zem.

[4]Farao si tehdy nechal Mojžíše a Árona zavolat. „Modlete se k Hospodinu, ať mě i

můj lid zbaví těch žab," řekl jim. „Potom lid propustím, aby obětovali Hospodinu."

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[5]Mojžíš mu odvětil: „Sděl mi laskavě, kdy to má být. Budu se za tebe, za tvé dvořany i za tvůj lid modlit, a Hospodin ty žáby od tebe i od tvých domů odejme. Zůstanou jen v Nilu."

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

[6]„Zítra," odpověděl farao. Mojžíš tedy řekl: „Abys poznal, že není nikdo jako Hospodin, náš Bůh, stane se, jak říkáš!

[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

[7]Žáby opustí tebe i tvé domy, dvořany i lid. Zůstanou jen v Nilu."

[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[8]Mojžíš s Áronem odešel od faraona a volal k Hospodinu ohledně těch žab, kterými faraona postihl.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[9]Hospodin splnil Mojžíšovu prosbu a žáby v domech, dvorech i na polích pošly.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[10]Shrabali je na spoustu hromad a zemi naplnil hrozný puch.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[11]Když ale farao pocítil úlevu, znovu se zatvrdil. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

Komáři

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[12]Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Napřáhni svou hůl a udeř do prachu, ať se po celé egyptské zemi promění v komáry!"

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[13]A tak to učinili: Áron napřáhl hůl, udeřil s ní do prachu, a lidi i dobytek obsypali komáři. Veškerý prach v celé egyptské zemi se proměnil v komáry!

[14]Také věštci se pokoušeli svými kouzly vyvést z prachu komáry, ale nemohli. Když byli lidé i dobytek pokryti komáry,

[15]řekli ti věštci faraonovi: „To musí být boží prst!“ Farao však zůstal neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

Mouchy

[16]Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Časně ráno vstaň, a až farao půjde k vodě, postav se před něj se slovy: ‚Takto praví Hospodin – Propusť můj lid, aby mi sloužili.

[17]Pokud však můj lid nepropustíš, dávej pozor: Na tebe, na tvé dvořany, na tvůj lid i do tvých domů vypustím mračna much. Domy Egypťanů i zemi pod jejich nohama zaplní mouchy!

[18]V ten den však odliším kraj Gošen, kde bydlí můj lid – tam žádné mouchy nebudou. Abys poznal, že já Hospodin jsem přítomen v této zemi,

[19]učiním rozdíl mezi svým a tvým lidem. To znamení se stane zítra.‘“

[20]A Hospodin tak učinil: Ve faraonově paláci, v domě jeho dvořanů a v celé egyptské zemi se objevila hustá mračna much. Celá země byla zamořena mouchami.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[21]Tehdy si farao nechal Mojžíše a Árona zavolat. „Jděte, obětujte svému Bohu," řekl jim, „ale zůstaňte v této zemi!"

[22]„To by nebylo vhodné," odpověděl Mojžíš. „Oběti Hospodinu, našemu Bohu, se Egypťanům hnusí. Copak by nás neukamenovali, kdybychom jim před očima obětovali, co mají za ohavnost?

[23]Vydáme se na třídenní cestu do pouště a tam budeme obětovat Hospodinu, našemu Bohu, jak nám přikázal."

[24]Farao tedy řekl: „Dobrá, propustím vás, abyste obětovali Hospodinu, vašemu Bohu, na poušti. Nechoďte ale příliš daleko. Modlete se za mě."

[25]Mojžíš odpověděl: „Budu se modlit k Hospodinu hned, jak od tebe odejdu. To mračno much opustí faraona, jeho dvořany i jeho lid už zítra. Ať se nás ale farao nepokouší znovu obelstít a nepropustit lid, aby obětoval Hospodinu."

[26]Nato Mojžíš odešel od faraona a modlil se k Hospodinu.

[27]Hospodin splnil Mojžíšovu prosbu a zbavil faraona, jeho dvořany i jeho lid toho mračna much; nezůstala ani jediná.

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.
[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.
[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.
[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.
[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.
[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,
[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[28]I tentokrát se však farao zatvrdil a lid nepropustil.

Dobytčí mor

Exodus 9

[1]Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužili.
[2]Pokud je však odmítáš propustit a chceš je nadále zadržovat,
[3]dávej pozor: Hospodinova ruka dolehne na tvá stáda. Vše, co máš na pastvinách, koně, osly, velbloudy, skot i brav, zasáhne prudký mor!

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[4]Hospodin ale odliší izraelská stáda od egyptských – synům Izraele nezajde jediný kus.‘“

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[5]Hospodin určil i dobu, když řekl: „Hospodin to v zemi učiní už zítra.“

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[6]A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda pošla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

[7]Farao si to dal zjistit – a vskutku, z izraelských stád nepošel ani kus! Farao však zůstal zatvrzelý a lid nepropustil.

Sexta praga: úlceras

Vředy

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[8]Hospodin tedy Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Naberte si plné hrsti popela z pece a Mojžíš ať jej vyhodí před faraonovýma očima k nebi.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[9]Vznikne poprašek, který pokryje celou egyptskou zem a na lidech i dobytku po celém Egyptě se promění v hnisavé vředy neštovic.“

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[10]A tak vzali popel z pece, postavili se před faraona, a když jej Mojžíš vyhodil k nebi, vypukly na lidech i dobytku vředy hnisavých neštovic.

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[11]Věštci se kvůli těm vředům ani nemohli před Mojžíše postavit! Měli totiž na sobě vředy tak jako všichni Egypťané.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[12]Hospodin však posílil faraonovu hrdost. Jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl, neposlechl je.

Sétima praga: chuva de pedras

13 Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

14 Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

15 Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

16 mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

17 Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

19 Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

20 Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

21 aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

Krupobití

13Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Časně ráno vstaň, postav se před faraona a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužili.

14Tentokrát tě totiž spolu s tvými dvořany a s celým tvým lidem zasáhnu naplno, a poznáš, že na celé zemi není nikdo jako já!

15Kdybych teď býval vztáhl ruku, mohl jsem tím morem zasáhnout tebe i tvůj lid tak, že bys zmizel ze země.

16Přesto jsem tě však zachoval, a to z jediného důvodu – abych ti ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.

17Stále se povyšuješ nad můj lid a odmítáš je propustit?

18Dávej tedy pozor: Zítra touto dobou způsobím hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho založení až doteď.

19Rychle nech odvést svá stáda a vše, co máš na poli, pod střechu. Kdokoli zůstane venku, ať člověk nebo zvíře, toho to krupobití utluče!‘“

20Kdo z faraonových dvořanů tedy bral Hospodinova slova vážně, zahnal své otroky a dobytek pod střechu.

21Kdo si ale Hospodinovo slovo nevzal k srdci, nechal své otroky i dobytek na poli.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de

[22]Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku k nebi, ať se na celou egyptskou zem spustí krupobití – na lidi, dobytek i na každou polní rostlinu v Egyptě.“

[23]Mojžíš napřáhl svou hůl k nebi a vtom Hospodin spustil hromy a kroupy a k zemi začaly šlehat blesky. To Hospodin chrlil na egyptskou zem kroupy.

[24]Nastalo hrozné krupobití a uprostřed toho krupobití se klikatily blesky. Nic takového se v celém Egyptě neudálo ode dne, kdy se stal národem.

[25]Po celé egyptské zemi potlouklo to krupobití vše, co bylo na poli – jak lidi, tak dobytek. Také všechny polní rostliny to krupobití potlouklo a polámalo všechno polní stromoví.

[26]Jen v gošenském kraji, kde bydleli synové Izraele, žádné krupobití nebylo.

[27]Farao si tehdy nechal zavolat Mojžíše a Árona. „Tentokrát přiznávám svou vinu!“ vykřikl. „Hospodin je v právu a já se svým lidem v neprávu!

[28]Modlete se k Hospodinu. Božích hromů a krupobití už bylo dost! Propustím vás, už se tu nemusíte zdržovat.“

[29]Mojžíš mu odpověděl: „Jakmile vyjdu z města a vzepnu ruce k Hospodinu, hromy přestanou a krupobití skončí. To abys poznal, že země je Hospodinova.

pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30]Vím ale, že ty ani tví dvořané dosud nemáte bázeň před Hospodinem, naším Bohem."

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31](Len a ječmen byl potlučen, neboť ječmen už měl klasy a len pučel.

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32]Pšenice a špalda ale potlučeny nebyly, protože raší později.)

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[33]Mojžíš tedy odešel od faraona ven z města a vzepjal ruce k Hospodinu. Hromy i krupobití rázem skončily a na zem se přestal valit déšť.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[34]A když farao uviděl, že déšť, krupobití i hromy přestaly, pokračoval zarytě ve svém hříchu, stejně jako jeho dvořané.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[35]Farao zůstal neoblomný. Jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl, Izraelity nepropustil.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

Kobylky

Exodus 10

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[1]Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi. Zatvrdil jsem ho i jeho dvořany proto, abych uprostřed nich konal tato znamení.

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[2]Svým synům a vnukům budeš vyprávět o tom, co jsem Egypťanům provedl, a o znameních, která jsem mezi nimi činil, abyste věděli, že já jsem Hospodin."

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando

[3]A tak šel Mojžíš s Áronem k faraonovi a řekli mu: „Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: ‚Jak dlouho se budeš odmítat

recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.	přede mnou pokořit? Propusť můj lid, aby mi sloužili.
4 Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;	4Pokud však můj lid odmítáš propustit, dávej pozor: Zítra přivedu na tvůj kraj kobylky.
5 eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;	5Pokryjí každý kousek země tak, že země ani nebude vidět! Sežerou zbytek toho, co se zachránilo, vše, co vám zbylo po tom krupobití, ožerou i všechny stromy, které vám raší na poli.
6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.	6Naplní tvé paláce, domy všech tvých dvořanů i domy všech Egypťanů. Tví otcové ani otcové tvých otců neviděli nic takového ode dne, kdy se ocitli na zemi, až dodnes!‘“ Nato se Mojžíš odvrátil a odešel od faraona.
7 Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?	7Dvořané tehdy na faraona naléhali: „Jak dlouho ještě budeme v této pasti? Propusť ty lidi, ať slouží Hospodinu, svému Bohu! Ještě pořád nechápeš, že s Egyptem je konec?“
8 Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?	8A tak Mojžíše s Áronem přivedli zpět k faraonovi. Ten jim řekl: „Jděte, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo přesně má jít?“
9 Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.	9Mojžíš řekl: „Půjdeme se svými mladíky i starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme Hospodinovu slavnost.“
10 Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.	10Farao jim odpověděl: „Hospodin by opravdu musel být s vámi, kdybych vás měl nechat odejít i s dětmi! Dejte si pozor, nebo špatně dopadnete!

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[11]To tedy ne! Když po tom tak toužíte, jděte sloužit Hospodinu, ale jen muži!“ A vyhnali je od faraona.

[12]Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku na egyptskou zem, ať na ni přijdou kobylky a sežerou všechny rostliny v zemi – vše, co zbylo po tom krupobití.“

[13]Mojžíš tedy napřáhl svou hůl na egyptskou zem a Hospodin přihnal do země východní vítr, který vál celý ten den a celou noc. Ráno ten východní vítr přinesl kobylky.

[14]Kobylky přeletěly nad celým Egyptem a snesly se na celý egyptský kraj. Byla jich taková spousta, že tolik kobylek ještě nikdy nebylo a také už nikdy nebude.

[15]Pokryly každý kousek země, až se jimi černala. Sežraly všechno, co zbylo po krupobití, byliny i ovoce na stromech. V celém Egyptě nezůstalo nic zeleného, stromy ani polní byliny.

[16]Farao si spěšně zavolal Mojžíše a Árona. „Provinil jsem se proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám,“ řekl.

[17]„Prosím, odpusť mi tentokrát můj hřích. Modlete se za mě k Hospodinu, vašemu Bohu, ať jen ode mě odvrátí tuto smrt!“

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com

[18]A tak Mojžíš od faraona odešel a modlil se k Hospodinu.

[19]Vtom Hospodin obrátil k Egyptu velmi silný západní vítr, který ty kobylky odnesl a vmetl je do Rudého moře. V celém egyptském kraji nezůstala ani kobylka!

[20]Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak syny Izraele nepropustil.

Tma

[21]Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku k nebi, ať na celý Egypt padne tma – taková tma, že se dá nahmatat."

[22]Mojžíš tedy napřáhl ruku k nebi a na celou egyptskou zem padla děsivá tma. Po tři dny, co trvala,

[23]lidé neviděli jeden druhého. Po tři dny se nikdo neodvážil pohnout z místa. Synové Izraele, ať bydleli kdekoli, však měli světlo.

[24]Farao si tedy zavolal Mojžíše. „Jděte a služte Hospodinu!" řekl. „Zůstane tu jen váš brav a skot. Smíte vzít s sebou i své děti."

[25]Mojžíš odpověděl: „To nám chceš sám poskytnout zvířata k obětem a zápalům? Musíme mít co obětovat Hospodinu, našemu Bohu!

[26]Náš dobytek půjde s námi – nezůstane tu ani kopyto. Budeme z nich brát, co bude potřeba ke službě Hospodinu, našemu Bohu. Než tam ale dojdeme, nevíme, co bude ke službě Hospodinu potřeba."

que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

4 Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

5 E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

27Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak je nebyl ochoten propustit.

28Farao mu řekl: „Odejdi ode mne a chraň se mi znovu chodit na oči. V den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!“

29Mojžíš odpověděl: „Máš pravdu – už se neuvidíme.“

Poslední rána

Exodus 11

1Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Zasadím faraonovi a Egyptu ještě jednu ránu a potom vás odsud propustí. Propustí vás nadobro, přímo vás odsud vyžene.

2Řekni lidu, ať každý muž požádá svého souseda a každá žena svou sousedku o stříbrné a zlaté šperky.“

3A Hospodin naklonil Egypťany přízní k jeho lidu. Samotný Mojžíš byl v egyptské zemi velmi vážený – v očích faraonových dvořanů i v očích lidu.

4Mojžíš pak faraonovi řekl: „Takto praví Hospodin: ‚O půlnoci projdu Egyptem.

5Všichni prvorození v egyptské zemi zemřou, od prvorozeného syna faraonova, jenž měl sedět na jeho trůnu, až po prvorozeného syna otrokyně, jež mele ručním mlýnkem. I všechen prvorozený dobytek zemře.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[6]Po celém Egyptě propukne hrozný nářek, nesrovnatelný s ničím, co kdy bylo nebo bude.

[7]Na žádného z Izraelitů – na člověka ani na dobytek – však ani pes nezavrčí. Tak poznáte, že Hospodin odlišuje Izrael od Egypta.‘

[8]Tehdy přijdou všichni tví dvořané za mnou a budou se mi klanět a prosit: ‚Odejdi ty i všechen lid, který tě následuje!‘ Teprve potom odejdu.“ A tak odešel od faraona rozpálen hněvem.

[9]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Farao vás neposlechne. Proto mých divů v egyptské zemi ještě přibude.“

[10]Mojžíš a Áron před faraonem vykonali všechny tyto divy. Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak Izraelity ze své země nepropustil.

Hod beránka

Exodus 12

[1]Hospodin Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi řekl:

[2]„Tento měsíc pro vás bude počátkem měsíců, bude pro vás první mezi měsíci roku.

[3]Mluvte k celé izraelské obci: Desátého dne tohoto měsíce ať každý otec vezme beránka pro svou rodinu. Každá rodina ať má beránka.

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

4 Kdyby byla rodina na beránka moc malá, přibere k sobě nejbližšího souseda. Počítejte s beránkem podle počtu osob a podle toho, kolik kdo sní.

5 O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

5 Budete mít beránka bez vady, ročního samce; vezmete jej z ovcí nebo koz.

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

6 Budete ho mít u sebe až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho za soumraku celé shromáždění izraelské obce zabije.

7 Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

7 Pak vezmou trochu krve a potřou jí obě veřeje i nadpraží domů, v nichž ho budou jíst.

8 naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

8 Tu noc budou jíst maso pečené na ohni a nekvašené chleby; budou je jíst s trpkými bylinami.

9 Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

9 Nejezte z něj nic syrového nebo vařeného ve vodě – jen pečené na ohni, s hlavou, nohama i vnitřnostmi.

10 Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

10 Nic z něho nenecháte do rána. Pokud z něj do rána něco zbude, spálíte to v ohni.

11 Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

11 A takto ho budete jíst: budete mít přepásaná bedra, na nohou obuv a v ruce hůl. Jezte ho chvatně, je totiž Pesach – Minutí Hospodinovo.

12 Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

12 V tuto noc projdu egyptskou zemí a pobiji všechny prvorozené v Egyptě – jak lidi, tak dobytek. Tehdy vykonám soud nad všemi egyptskými bohy: Já jsem Hospodin.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[13]Tu krev budete mít na svých domech jako znamení. Až udeřím na egyptskou zem, spatřím tu krev a ušetřím vás. Tak se vám ta zhoubná rána vyhne.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[14]Tento den pro vás bude památný. Budete jej slavit jako Hospodinovu slavnost, budete jej slavit ve všech svých pokoleních – to je věčné ustanovení.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[15]Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby; hned první den odstraníte ze svých domů kvas. Kdokoli by mezi prvním a sedmým dnem jedl něco kvašeného, bude vyobcován z Izraele.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[16]Prvního a stejně tak sedmého dne budete mít svaté shromáždění. V těch dnech se nesmí dělat žádná práce; smíte pouze připravit, co každý potřebuje k jídlu.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

[17]Budete zachovávat svátek nekvašených chlebů, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše zástupy z Egypta. Tento den budete zachovávat ve všech svých pokoleních – to je věčné ustanovení.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[18]Od večera čtrnáctého dne prvního měsíce až do večera jedenadvacátého dne téhož měsíce budete jíst nekvašené chleby.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

[19]Po sedm dní se ve vašich domech nenajde kvas. Kdokoli by jedl něco kvašeného, bude vyloučen z izraelské obce, ať to bude host anebo domácí.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[20]Nebudete jíst nic kvašeného; ve všech svých příbytcích budete jíst nekvašené chleby.“

[21]Mojžíš tedy svolal všechny stařešiny Izraele a řekl jim: „Jděte, vezměte si ze stáda kus pro své rodiny a zabijte jej pro Hod beránka.

[22]Pak vezměte svazek yzopu, namočte jej do misky s krví a tou krví potřete nadpraží i obě veřeje. Nikdo z vás nesmí až do rána vyjít ze dveří svého domu,

[23]neboť Hospodin půjde bít Egypt. Když spatří nade dveřmi a na obou veřejích krev, mine Hospodin ty dveře a nedovolí zhoubci vejít do vašich domů a ranit vás.

[24]Toto slovo dodržujte, neboť je to věčné ustanovení pro tebe i pro tvé syny.

[25]Až přijdete do země, kterou vám Hospodin dá, jak zaslíbil, zachovávejte tento obřad.

[26]Až se vás vaši synové zeptají: ‚Co pro vás tento obřad znamená?‘

[27]odpovíte: ‚Pesach je oběť beránka Hospodinu, který v Egyptě ušetřil domy Izraelitů. Udeřil na Egypt, ale naše rodiny zachránil.‘“ Tehdy lid padl na kolena a klaněl se.

[28]Synové Izraele šli a zachovali se přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Veliká noc

29 Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

29O půlnoci pak Hospodin v egyptské zemi pobil všechny prvorozené – od prvorozeného syna faraonova, jenž měl sedět na jeho trůnu, až po prvorozeného syna vězně v žaláři, dokonce i všechno prvorozené z dobytka.

30 Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

30Té noci byl farao vzhůru, tak jako všichni jeho dvořané a všichni Egypťané. V Egyptě propukl hrozný nářek, neboť nebylo domu, kde by nebyl mrtvý.

31 Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

31Té noci si dal zavolat Mojžíše a Árona. „Seberte se a jděte pryč od mého lidu – vy i ti vaši Izraelité!“ řekl jim. „Jděte a služte Hospodinu, jak jste žádali!

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

32Vezměte si svůj brav i skot, jak jste žádali, jen už jděte! A požehnejte i mně.“

33 Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

33Egypťané pak lid pobízeli, aby urychlili jeho odchod ze země, neboť si říkali: „Všichni pomřeme!“

34 O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

34Lid tedy vzal těsto, ještě než vykynulo, díže zabalil do šatů a nesl je na ramenou.

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

35Synové Izraele se zachovali podle Mojžíšova slova a požádali Egypťany o stříbrné a zlaté šperky i o šaty.

36 E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

36Hospodin naklonil Egypťany k lidu tak příznivě, že jim vyhověli. Dočista Egypt obrali!

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[37]Synové Izraele pak vytáhli z Ramesesu do Sukotu – jen pěších mužů bylo asi 600.000, kromě žen a dětí.

[38]Vyšlo s nimi také množství přimíšeného lidu a obrovské stádo bravu i skotu.

[39]Z těsta, které vynesli z Egypta, pak napekli nekvašené chlebové placky, protože ještě nevykynulo. Byli totiž z Egypta vyhnáni a nemohli se zdržovat, takže si ani nepřipravili jídlo na cestu.

[40]Pobyt synů Izraele v Egyptě trval 430 let.

[41]Právě toho dne, kdy uplynulo 430 let, vyšly všechny Hospodinovy zástupy z Egypta.

[42]To je ta noc, kdy Hospodin držel stráž, aby je vyvedl z Egypta. To je ta noc, jež patří Hospodinu, noc, kdy všichni synové Izraele ve svých pokoleních budou držet stráž.

[43]Hospodin Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Toto jsou ustanovení o Hodu beránka: Nesmí ho jíst žádný cizinec.

[44]Každý otrok koupený za peníze ho smí jíst, bude-li obřezán.

[45]Nesmí ho jíst přistěhovalec ani nádeník.

[46]Musí být sněden v jednom domě – nic z jeho masa nevyneseš z domu ven. Nezlámete v něm jedinou kost.

[47]Tak to bude činit celá izraelská obec.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[48]Kdyby chtěl Hospodinův Hod beránka slavit přistěhovalec žijící u tebe, ať je u něj obřezán každý mužského pohlaví. Potom může přistoupit, aby jej slavil, a bude brán jako domácí. Žádný neobřezanec ho však jíst nesmí.

[49]Pro domácího i hosta žijícího u vás bude platit stejný zákon.“

[50]A všichni synové Izraele se zachovali přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi a Áronovi.

[51]Právě toho dne vyvedl Hospodin syny Izraele z egyptské země houf za houfem.

Zasvěcení prvorozených

Exodus 13

[1]Hospodin k Mojžíšovi znovu promluvil:

[2]„Zasvěť mi všechny prvorozené. Všechno, co mezi Izraelci otvírá lůno, jak z lidí, tak z dobytka, je mé.“

[3]Mojžíš tedy lidu řekl: „Pamatuj na tento den, v němž jsi vyšel z Egypta, z domu otroctví, neboť Hospodin vás odtud vyvedl silou své ruky. Proto ať se nejí nic kvašeného.

[4]Dnes vycházíte, v měsíci avivu.

[5]Až tě Hospodin přivede do země Kananejců, Chetejců, Emorejců, Hivejců a Jebusejců, o níž přísahal tvým otcům, že ti ji dá, do země oplývající mlékem a medem, budete v tento měsíc konat tento obřad:

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.
[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.
[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.
[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,
[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.
[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.
[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[6]Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby a sedmého dne bude Hospodinova slavnost.
[7]Po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. Nevyskytne se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se nevyskytne kvas.
[8]V ten den řekneš svým dětem: ‚To kvůli tomu, co pro mě udělal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.‘
[9]A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby Hospodinův zákon zůstával ve tvých ústech, neboť Hospodin tě vyvedl z Egypta mocnou rukou.
[10]Proto zachovávej toto ustanovení v patřičný čas rok co rok.

[11]Až tě Hospodin přivede do země Kananejců, kterou s přísahou zaslíbil tobě a tvým otcům, a až ti ji dá,

[12]tehdy oddělíš vše, co otvírá lůno, pro Hospodina. Samci z každého prvního vrhu tvého dobytka patří Hospodinu.

[13]Každého osla otvírajícího lůno však vyplatíš jehnětem; kdybys ho nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Rovněž každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš.
[14]Až se tě v budoucnu tvůj syn zeptá: ‚Co to znamená?‘ odpovíš mu: ‚Hospodin nás vyvedl z Egypta, z domu otroctví, silou své ruky.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[15]Když nás farao neústupně odmítal propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené – od prvorozeného člověka až po prvorozené dobytče. Proto obětuji Hospodinu všechny samce otvírající lůno a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.‘

[16]Bude to jako znamení na tvé ruce a jako pásek na tvém čele, že nás Hospodin vyvedl z Egypta silou své ruky.“

Cesta mořem

[17]Když farao konečně lid propustil, Bůh je nevedl cestou přes filištínskou zem, ačkoli byla kratší. Bůh si totiž řekl: „Kdyby lid viděl, že hrozí válka, mohl by litovat a vrátit se do Egypta.“

[18]Bůh je tedy vedl oklikou, cestou přes poušť k Rudému moři. Synové Izraele vyšli z egyptské země v bojovém šiku.

[19]Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti, neboť ten zavázal syny Izraele přísahou: „Až k vám Bůh obrátí zřetel, vyneste odsud mé kosti s sebou!“

[20]Vytáhli tedy ze Sukotu a utábořili se v Etamu na kraji pouště.

[21]Hospodin je ve dne předcházel v oblakovém sloupu, aby je vedl na cestě, a v noci v ohnivém sloupu, aby jim svítil. Tak mohli jít ve dne i v noci.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[22]Oblakový sloup ve dne ani ohnivý sloup v noci se od lidu nikdy nevzdálil.

Êxodo 14

Exodus 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[2]„Mluv k synům Izraele, ať se obrátí a utáboří před Pi-chirotem, mezi Migdolem a mořem. Utábořte se u moře naproti Baal-cefonu.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[3]Farao si o synech Izraele pomyslí: ‚Zabloudili v zemi, sevřela je poušť!‘

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[4]Tehdy posílím faraonovo odhodlání, takže je bude pronásledovat. Tehdy se na faraonovi a celém jeho vojsku oslavím a Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“ A tak se stalo.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

[5]Když bylo egyptskému králi oznámeno, že lid uprchl, srdce faraona i jeho dvořanů se obrátilo proti lidu. „Co jsme to udělali? Proč jsme Izrael propustili z otroctví?“ zvolali.

[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[6]Farao dal zapřáhnout do svého vozu a vzal s sebou svůj lid:

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[7]vzal šest set vybraných vozů a všechny ostatní vozy Egypta a na každém tři jezdce.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

[8]Hospodin posílil odhodlání egyptského krále faraona, aby pronásledoval Izraelity, kteří se opovážili odejít.

[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[9]Egypťané je pronásledovali – všechny faraonovy vozy, jeho jezdci i celé jeho vojsko – a dostihli je, když tábořili u moře u Pi-chirotu před Baal-cefonem.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[10]Když se farao přiblížil, synové Izraele pozvedli oči a hle, táhli na ně Egypťané! Izraelité samým strachem úpěli k Hospodinu.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[11]Tehdy začali Mojžíšovi vyčítat: „Nebylo snad v Egyptě dost hrobů? Proč jsi nás odtud vyvedl? Abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal? Proč jsi nás vyváděl z Egypta?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[12]Neříkali jsme ti to už v Egyptě? Říkali jsme: Nech nás být, ať otročíme Egyptu! Otročit Egyptu bylo určitě lepší než zemřít na poušti!“

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[13]Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Zůstaňte stát a dívejte se, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak dnes vidíte Egypťany, tak je už nikdy neuvidíte.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

[14]Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčet.“

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[15]Hospodin tehdy Mojžíšovi řekl: „Proč ke mně úpíš? Řekni synům Izraele, ať jdou dál.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[16]Zvedni svou hůl, napřáhni ruku k moři a rozděl je! Synové Izraele projdou skrz moře suchou nohou.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[17]Já sám zatím posílím odhodlání Egypťanů, takže vejdou do moře za vámi. Tehdy se oslavím na faraonovi a celém jeho vojsku, na jeho vozech i jeho jezdcích.

[18]Tehdy Egypťané poznají, že já jsem Hospodin – až se oslavím na faraonovi i na jeho vozech a jezdcích.“

[19]Vtom se Boží anděl, který kráčel před izraelským táborem, pohnul a šel teď za nimi. Oblakový sloup, který byl před nimi, se totiž pohnul, postavil se za ně

[20]a vstoupil mezi egyptský a izraelský tábor. Jedněm byl oblakem a tmou, ale druhým osvěcoval noc, a tak se jedni k druhým po celou noc nepřiblížili.

[21]Mojžíš pak napřáhl ruku nad moře a Hospodin se do moře opřel silným východním větrem. Ten vanul celou noc, až se z moře stala souš. Vody se rozestoupily

[22]a synové Izraele prošli skrz moře suchou nohou. Vody jim byly stěnou po pravici i levici!

[23]Egypťané je pronásledovali – všichni faraonovi koně, jeho vozy i jezdci – a tak za nimi vešli doprostřed moře.

[24]K ránu pak Hospodin shlédl z ohnivého a oblakového sloupu na tábor Egypťanů a uvrhl egyptský tábor do zmatku.

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

[25]Zadrhl jejich vozům kola, aby je museli těžce táhnout. Tehdy Egypťané vykřikli: „Utečme před Izraelem! Hospodin za ně bojuje proti Egyptu!“

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[26]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku nad moře, ať se vody vrátí zpět – na Egypťany, na jejich vozy i jejich jezdce.“

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[27]Mojžíš tedy napřáhl ruku nad moře. Když nastalo ráno, moře se vrátilo na původní místo a Egypťané utíkali proti němu. Tak Hospodin vmetl Egypťany doprostřed moře.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[28]Jak se vody vracely, pohřbily vozy i jezdce, celé faraonovo vojsko, jež vešlo za Izraelity do moře. Nezůstal z nich ani jeden.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[29]Synové Izraele však prošli skrz moře suchou nohou a vody jim byly stěnou po pravici i levici.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[30]Toho dne Hospodin zachránil Izrael z ruky Egypťanů; Izrael pak viděl egyptské mrtvé na břehu moře.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

[31]Izrael viděl velikou moc, kterou Hospodin prokázal na Egypťanech, a tak se lid bál Hospodina a uvěřil Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram:

Mojžíšova píseň

Exodus 15

[1]Tehdy zpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu: „Zazpívám Hospodinu,

Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

slavně se vyvýšil: Koně i s jezdcem smetl do moře!

[2] Má síla, má píseň je Hospodin, to on se stal mým spasením. Toto je můj Bůh a já ho chci chválit, Bůh mého otce, chci ho velebit.

[3] Hospodin je udatný bojovník, jeho jméno zní: Hospodin.

[4] Faraonovy vozy i s jeho vojskem do moře svrhl, nejlepší z jeho jezdců v Rudém moři ztonuli.

[5] Propast je pohřbila, jako kámen klesli do hlubin.

[6] Tvá pravice, Hospodine, je velkolepá v moci, tvá pravice, Hospodine, nepřítele drtí!

[7] Svou mohutnou vznešeností své protivníky ničíš. Když vypouštíš svůj hněv, jak strniště je sežehne!

[8] Dechem tvého chřípí se vody nakupily, proudy vod stály jako hromady, v nitru moře ztuhly propasti.

[9] Nepřítel řekl: ‚Stíhat je budu, doženu je, kořist uchvátím, svou chtivost jimi nasytím, vytasím meč, má ruka si je podrobí!‘

[10] Svým dechem zavál jsi, moře je přikrylo, jak olovo klesli do mohutných vod.

[11] Kdo je jako ty mezi bohy, Hospodine? Kdo je jako ty – mohutný ve svatosti, úžasný ve chvalách, konající divy?

12 Estendeste a destra; e a terra os tragou.

13 Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

14 Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

15 Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

16 Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

17 Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

18 O SENHOR reinará por todo o sempre.

19 Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

20 A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

21 E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

12 Napřáhls pravici, země je pohltila.

13 Lid, jejž jsi vykoupil, však láskou provázíš, svou silou zvolna vedeš jej až k příbytku své svatosti.

14 Národy roztřesou se, až to uslyší, filištínský lid úzkost zachvátí.

15 Tehdy se zhrozí kmeny edomské, moábských siláků se zmocní děs, všichni obyvatelé Kanaánu už se potácí!

16 Hrůza a strach je přepadne, pro velikost paže tvé zmlknou jak kámen, než přejde tvůj lid, Hospodine, než přejde lid, jejž sis vytvořil.

17 Přivedeš je a zasadíš na hoře, jež je tvým dědictvím, na místě, jež svým sídlem, ó Hospodine, učiníš, ve svatyni, kterou tvé ruce, ó Pane, upevní!

18 Hospodin bude kralovat na věky věků.“

19 Když faraonovi koně i s vozy a jezdci vešli do moře, Hospodin je zavalil spoustou vod, ale synové Izraele prošli prostředkem moře suchou nohou.

20 Áronova sestra, prorokyně Miriam, tehdy vzala do ruky tamburínu a všechny ženy s tamburínami šly za ní a tančily.

21 Miriam jim předzpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, slavně se vyvýšil: Koně i s jezdcem smetl do moře!“

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

Hořkost

[22]Když Mojžíš odvedl Izrael od Rudého moře, vydali se k poušti Šur. Tři dny šli pouští, aniž nalezli vodu.

[23]Když potom přišli do Mary, nemohli místní vodu pít, neboť byla hořká. (A proto se jmenuje Mara, Hořkost.)

[24]Tehdy lid reptal proti Mojžíšovi. „Co máme pít?“ říkali.

[25]Mojžíš tedy volal k Hospodinu a Hospodin mu ukázal kus dřeva. Když jej hodil do vody, voda zesládla. Tam dal Hospodin lidu ustanovení a řád a tam jej vyzkoušel.

[26]Řekl: „Budeš-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha, činit, co on považuje za správné, řídit se jeho přikázáními a zachovávat všechna jeho ustanovení, pak na tebe nedopustím žádnou nemoc, kterou jsem dopustil na Egypt – neboť já jsem Hospodin, tvůj lékař.“

[27]A tak přišli do Elimu, kde bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili u vody.

Chléb z nebe

Exodus 16

[1]Potom vytáhli z Elimu. V patnáctý den druhého měsíce po jejich odchodu z Egypta přišla celá izraelská obec na poušť Sin ležící mezi Elimem a Sinajem.

2 Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

3 disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

4 Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

5 Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

6 Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

7 e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

8 Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

2Na poušti pak celá izraelská obec reptala proti Mojžíšovi a Áronovi.

3Synové Izraele před nimi naříkali: „Proč jsme jen nezemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě? Tam jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chléb do sytosti! Vy jste nás ale odvedli sem na poušť, jen abyste celé toto shromáždění umořili hladem!“

4Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, nechám na vás pršet chléb z nebe! Lid bude každý den vycházet a sbírat, kolik potřebují na ten den. Vyzkouším, zda budou žít podle mých pokynů, či nikoli.

5Až budou šestého dne připravovat, co přinesli, ukáže se, že je toho dvakrát více, než kolik nasbírají každý den.“

6Mojžíš a Áron tedy mluvili ke všem synům Izraele: „Večer poznáte, že vás z Egypta vyvedl Hospodin,

7a ráno spatříte Hospodinovu slávu, neboť slyšel vaše reptání proti Hospodinu. Vždyť kdo jsme my, že reptáte proti nám?“

8Mojžíš pokračoval: „Až vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno chléb do sytosti, poznáte, že Hospodin slyšel vaše reptání proti němu. Kdo jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu!“

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[9]Potom Mojžíš řekl Áronovi: „Řekni celé izraelské obci: ‚Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.‘“

[10]A tak Áron mluvil k izraelské obci, a když se obrátili k poušti, hle, v oblaku se tam ukázala Hospodinova sláva.

[11]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[12]„Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim: ‚Za soumraku budete jíst maso a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“

[13]Když nastal večer, přiletěly křepelky a zasypaly tábor. Ráno pak okolo tábora padala rosa.

[14]A když rosa přestala padat, hle, na poušti leželo cosi jako drobné lupínky, cosi jako drobné jíní na zemi.

[15]Když to synové Izraele spatřili, říkali jeden druhému: Man-hu („Co je to?“). Opravdu nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je ten chléb, který vám Hospodin dal za pokrm.

[16]Hospodin přikázal toto: ‚Nasbírejte si, kolik kdo potřebuje k jídlu, omer na osobu. Vezměte pro každého, koho máte ve stanu.‘“

[17]Synové Izraele tak tedy učinili a nasbírali někdo více, někdo méně.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[18]Potom to měřili po omeru. Kdo nasbíral hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek. Každý nasbíral, kolik potřeboval k jídlu.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[19]Mojžíš jim řekl: „Ať si z toho nikdo nenechává na zítřek!“

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[20]ale oni Mojžíše neposlechli. Někteří si něco nechali na zítřek, a to jim zčervivělo a zasmrádlo. Mojžíš se proto na ně hněval.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

[21]A tak to sbírali každé ráno, kolik kdo potřeboval k jídlu (ve slunečním žáru se to totiž rozpouštělo).

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[22]Šestého dne se pak stalo, že toho pokrmu nasbírali dvakrát více – dva omery na osobu. Všichni vůdcové obce tedy přišli a oznámili to Mojžíšovi.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[23]Ten jim řekl: „To je to, o čem Hospodin mluvil. Zítra bude den odpočinku, svatá sobota pro Hospodina. Napečte, co se má péci, a uvařte, co se má vařit. Všechno, co zbude, si nechte do zásoby na zítřek.“

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[24]A tak si to nechali na zítřek, jak Mojžíš přikázal, a nezasmrádlo to ani v tom nebyli červi.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[25]Tehdy Mojžíš řekl: „Snězte to dnes, neboť dnes je Hospodinova sobota; dnes na poli nic nenajdete.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[26]Šest dní budete sbírat, ale sedmého dne, v sobotu, nic nebude.“

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[27]Sedmého dne pak někteří z lidu vyšli sbírat, ale nic nenašli.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[28]Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jak dlouho budete odmítat zachovávat má přikázání a mé pokyny?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[29]Nechápete, že vám sobotu dal Hospodin? Proto vám on sám dává šestého dne chléb na dva dny. Každý zůstaňte, kde jste. V sedmý den ať nikdo nevychází.“

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[30]A tak lid sedmého dne odpočíval.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[31]Dům Izraele pak ten pokrm nazval mana. Byl jako semeno koriandru, bílý, a chutnal jako medový koláč.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[32]Mojžíš řekl: „Hospodin přikázal toto: Naber toho jeden omer, ať je to uchováno pro všechna vaše pokolení. Ať vidí pokrm, jímž jsem vás krmil na poušti, když jsem vás vyvedl z Egypta.“

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[33]Áronovi pak Mojžíš řekl: „Vezmi džbán, naplň jej omerem many a postav jej před Hospodina, ať je to uchováno pro všechna vaše pokolení.“

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[34]A tak jej Áron postavil před Truhlou svědectví, aby to bylo uchováno, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[35]Synové Izraele jedli manu čtyřicet let, dokud nevešli do země, v níž měli bydlet; tu manu jedli, dokud nepřišli k hranicím kanaánské země.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[36](Omer je desetina efy.)

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

Voda ze skály

Exodus 17

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do

[1]Celá izraelská obec potom podle Hospodinova rozkazu vytáhla z pouště Sin na další cestu. Když se však utábořili v

SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

2 Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

3 Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

4 Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

5 Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

6 Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

Refidimu, nebyla tam voda, aby lid mohl pít.

2Začali tedy na Mojžíše dotírat: „Dejte nám vodu, ať máme co pít!“ Mojžíš jim řekl: „Proč na mě dotíráte? Proč pokoušíte Hospodina?“

3A tak tam lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. „Proč jsi nás vyvedl z Egypta?“ vyčítali mu. „Abys nás i s našimi syny a dobytkem umořil žízní?!“

4Mojžíš tedy volal k Hospodinu: „Co mám s tímto lidem dělat? Za chvíli mě ukamenují!“

5Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid a vezmi s sebou některé z izraelských stařešinů. Vezmi s sebou i svou hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi.

6Pohleď, já budu stát před tebou tam na té skále, na Orébu. Udeř do skály a vyjde z ní voda, aby lid měl co pít.“ A Mojžíš to před očima izraelských stařešinů učinil.

7To místo pak pojmenoval Massa a Meriba, Pokušení a Svár, kvůli dotírání synů Izraele a proto, že pokoušeli Hospodina slovy: „Je mezi námi Hospodin, nebo ne?“

Boj s Amalekem

8Potom přitáhl Amalek a bojoval v Refidimu s Izraelem.

9Mojžíš tenkrát řekl Jozuovi: „Vyber si muže a vytáhni s nimi do boje proti Amalekovi. Já se zítra postavím na vrchol pahorku a budu mít v ruce Boží hůl.“

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.
[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.
[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.
[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.
[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.
[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.
[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.
[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[10]Jozue udělal, jak mu Mojžíš řekl, a bojoval s Amalekem. Mojžíš, Áron a Hur zatím vystoupili na vrchol pahorku.
[11]A dokud Mojžíš držel ruku zvednutou, vítězil Izrael, jakmile však ruku nechával klesnout, vítězil Amalek.
[12]Když pak už Mojžíšovi ztěžkly ruce, vzali kámen, přistrčili ho pod něj a on si na něj sedl. Áron a Hur mu pak podpírali ruce každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly na místě až do západu slunce.
[13]Tak Jozue porazil Amaleka i jeho lid mečem.
[14]Hospodin potom Mojžíšovi řekl: „Zapiš to na památku do knihy a vštěpuj Jozuovi, že Amalekovu památku naprosto vyhladím zpod nebe.“
[15]Tehdy Mojžíš postavil oltář a nazval jej „Hospodin je má korouhev.“
[16]Řekl totiž: „Ruka nad Hospodinovým trůnem dosvědčuje Hospodinův boj proti Amalekovi až do posledního pokolení.“

Jetrova rada

Exodus 18

[1]Mojžíšův tchán, midiánský kněz Jetro, se doslechl o všem, co Bůh učinil pro Mojžíše a pro svůj lid Izrael, totiž že Hospodin vyvedl Izrael z Egypta.
[2]Poté, co Mojžíš odeslal svou ženu Siporu, vzal ji jeho tchán Jetro k sobě

3 com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

4 e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

5 Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

6 e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

7 Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

8 Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

9 Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

10 e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

11 agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

3spolu s jejími dvěma syny. První se jmenoval Geršom, Přistěhovalec, neboť Mojžíš řekl: „Byl jsem přistěhovalcem v cizí zemi.“

4Druhý se jmenoval Eliezer, Boží pomoc, neboť řekl: „Bůh mého otce mi přispěl na pomoc; zachránil mě před faraonovým mečem.“

5Mojžíšův tchán Jetro tedy přišel s jeho syny a manželkou na poušť, kde Mojžíš tábořil u Boží hory.

6Vzkázal Mojžíšovi: „Já, tvůj tchán Jetro, jdu k tobě s tvojí manželkou a oběma jejími syny.“

7Mojžíš vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Když se jeden druhého vyptali, jak se jim daří, vešli do stanu.

8Tam Mojžíš vyprávěl svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraonovi a Egypťanům, i o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin pokaždé vysvobodil.

9Jetro se radoval ze všeho dobrodiní, jež Hospodin Izraeli prokázal, když je vysvobodil z ruky Egypťanů.

10Jetro tenkrát řekl: „Požehnán buď Hospodin, jenž vás vysvobodil z ruky Egypťanů, z ruky faraona!

11Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové – vždyť vysvobodil svůj lid z moci Egypťanů, kteří je pyšně ponižovali.“

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

[12]Mojžíšův tchán Jetro pak přinesl Bohu zápalnou oběť a připravil obětní hody. Přišel také Áron a všichni izraelští stařešinové a hodovali s Mojžíšovým tchánem před Bohem.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[13]Druhého dne se Mojžíš posadil, aby soudil lid, a lid stál před ním od rána až do večera.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[14]Když Mojžíšův tchán viděl, co všechno Mojžíš dělá pro lid, řekl: „Co to s lidem děláš? Proč ty sám sedíš a všechen lid stojí od rána do večera před tebou?“

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[15]Mojžíš mu odpověděl: „Lid se ke mně přichází ptát Boha.

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[16]Když mají nějakou nesnáz, přijdou ke mně a já soudím mezi stranami a oznamuji Boží ustanovení a pokyny.“

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[17]Mojžíšův tchán mu řekl: „To, co děláš, není dobré.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[18]Úplně se vyčerpáš – ty i tento lid, který je s tebou. Ten úkol je nad tvé síly, sám jej nezvládneš.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[19]Proto mě teď poslechni, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přinášej k němu nesnadné věci.

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[20]Vysvětluj lidu ustanovení a pokyny a oznamuj jim, kudy mají jít a co mají dělat.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

[21]Vyhlédni si také ze všeho lidu schopné a bohabojné muže, věrné muže, kteří nenávidí úplatky. Ty nad nimi ustanov jako správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti.

[22]Oni ať běžně soudí lid. Každou větší věc ať přednesou tobě, ale každou menší věc ať soudí sami. Ulehči si, oni ponesou břemeno s tebou!

[23]Uděláš-li to, budeš moci obstát, až ti Bůh dá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji.“

[24]Mojžíš tedy svého tchána poslechl a udělal všechno, co mu řekl.

[25]Mojžíš vybral schopné muže z celého Izraele a ustanovil je za vůdce lidu, za správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti.

[26]Ti běžně soudili Izrael; těžší věci přednášeli Mojžíšovi, ale každou menší věc soudili sami.

[27]Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten odešel do své země.

SMLOUVA NA SINAJI

Budete mým lidem

Exodus 19

[1]Přesně tři měsíce po vyjití z Egypta přišli synové Izraele na poušť Sinaj.

[2]Když totiž vytáhli z Refidimu, přišli na poušť Sinaj a tam postavili tábor. Izrael se utábořil naproti hoře.

[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

[6] vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

[7] Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

[8] Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[3]Mojžíš pak vystoupil k Bohu a Hospodin na něj z té hory zavolal: „Toto promluvíš k domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele:

[4]‚Sami jste viděli, co jsem učinil Egypťanům a jak jsem vás nesl na orlích křídlech, abych vás přivedl k sobě.

[5]Nyní tedy, budete-li opravdu poslouchat můj hlas a zachovávat mou smlouvu, budete mi zvláštním pokladem jako žádný jiný lid. Ano, celý svět patří mně,

[6]ale vy mi budete královstvím kněží a svatým národem.‘ Toto jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“

[7]Mojžíš se vrátil, svolal stařešiny z lidu a předložil jim všechna tato slova, jež mu Hospodin přikázal.

[8]Všechen lid mu společně odpověděl: „Budeme dělat vše, co Hospodin řekl!“ a Mojžíš vyřídil slova lidu Hospodinovi.

[9]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, já k tobě přijdu v hustém oblaku, aby lid slyšel, jak s tebou mluvím, a aby i tobě věřil navěky.“ Mojžíš pak Hospodinu opět vyřídil slova lidu.

[10]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj. Ať si vyperou šaty

[11]a připraví se na třetí den, neboť třetího dne Hospodin sestoupí před očima všeho lidu na horu Sinaj.

12 Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.	12Vymezíš lidu hranice ze všech stran a řekneš: ‚Neopovažujte se vystoupit na horu nebo se jen dotknout jejího okraje. Každý, kdo se dotkne hory, musí zemřít,
13 Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.	13ovšem bez doteku lidské ruky. Bude ukamenován nebo zastřelen šípem. Ať už to bude zvíře nebo člověk, nesmí zůstat naživu.‘ Na horu budou smět vystoupit, teprve až zazní dlouhé troubení rohu.“
14 Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.	14Mojžíš tedy sestoupil z hory k lidu, posvětil je a oni si vyprali šaty.
15 E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.	15Řekl lidu: „Připravte se na třetí den; vyvarujte se manželského styku.“
16 Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.	16Ráno třetího dne pak nastalo hřmění a blýskání. Nad horou se objevil těžký oblak a znělo mocné troubení rohu. Všechen lid v táboře se třásl.
17 E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.	17Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a lid se postavil při úpatí hory.
18 Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.	18Hora Sinaj byla celá zahalena kouřem, neboť na ni Hospodin sestoupil v ohni. Stoupal z ní dým jako z pece a celá hora se mohutně otřásala.
19 E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.	19Troubení rohu sílilo stále více, Mojžíš mluvil a Bůh mu odpovídal hromovým hlasem.
20 Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,	20Hospodin sestoupil na vrchol hory Sinaj. Hospodin zavolal Mojžíše na vrchol hory a ten tam vystoupil.
21 e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite	21Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi dolů a varuj lid, ať se nepokoušejí proniknout k

até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

22 Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

23 Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

24 Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

25 Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

Êxodo 20

Os dez mandamentos

Deuteronômio 5.1-21

1 Então, falou Deus todas estas palavras:

2 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

3 Não terás outros deuses diante de mim.

4 Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

5 Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

6 e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

Hospodinu, aby ho spatřili. Mnoho by jich padlo.

22Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, ať se posvětí, aby se na ně Hospodin neobořil.“

23„Lid nemůže vystupovat na horu Sinaj,“ odpověděl Mojžíš Hospodinu. „Sám jsi nás přece varoval slovy: ‚Ohranič horu a posvěť ji.‘“

24„Jdi dolů!“ opakoval Hospodin. „Potom se vrátíš nahoru spolu s Áronem. Kněží ani lid ať se však nepokoušejí proniknout vzhůru k Hospodinu, aby se na ně neobořil.“

25Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.

Deset přikázání

Exodus 20

1Bůh promluvil všechna tato slova:

2„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví.

3Neměj žádné bohy kromě mne.

4Nevytvářej si modly v podobě čehokoli nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

5Neklaň se jim a nesluž jim, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Trestám nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí,

6a prokazuji milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají má přikázání.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[7]Neužívej jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo, neboť toho, kdo by užil jeho jména nadarmo, Hospodin neponechá bez trestu.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

[8]Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý.

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[9]Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci,

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[10]ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci – ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá děvečka, tvé dobytče ani přistěhovalec ve tvých branách.

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[11]V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[12]Cti svého otce i matku, ať jsi dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

[13] Não matarás.

[13]Nezabíjej.

[14] Não adulterarás.

[14]Necizolož.

[15] Não furtarás.

[15]Nekraď.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[16]Nelži o svém bližním.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

[17]Nezáviď svému bližnímu jeho dům. Nezáviď svému bližnímu jeho manželku, jeho otroka, jeho děvečku, jeho býka ani osla – nezáviď svému bližnímu vůbec nic.“

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

Êxodo 21

[18]Když všechen lid viděl a slyšel to hřmění a blýskání, troubení rohu a dýmající horu, třásl se strachy. Přesunuli se opodál

[19]a řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat, ale ať s námi nemluví Bůh, ať nezemřeme!“

[20]Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se. Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel a abyste ho měli v úctě, abyste nehřešili.“

[21]Lid tedy zůstal stát opodál, zatímco Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh.

Nic mi nepostavíte naroveň

[22]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Takto promluvíš k synům Izraele: Sami jste viděli, že jsem s vámi mluvil z nebe.

[23]Nic mi nepostavíte naroveň: neuděláte si bohy ze stříbra ani bohy ze zlata.

[24]Uděláš mi pouze hliněný oltář a na něm budeš obětovat své zápalné a pokojné oběti, svůj brav i skot. Na každém místě, kde nechám připomínat své jméno, k tobě přijdu a požehnám ti.

[25]Jestliže mi uděláš kamenný oltář, nestav jej z tesaných kamenů; dotkneš-li se jej dlátem, znesvětíš jej.

[26]Také nebudeš k mému oltáři vystupovat po stupních, aby se při tom neodkryla tvá nahota.

Exodus 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[1]A toto jsou zákony, které jim předložíš:“

Otroctví a svoboda

[2]„Když koupíš hebrejského otroka, ať u tebe slouží šest let, ale sedmého roku ať zadarmo odejde na svobodu.

[3]Jestliže přijde sám, odejde sám; jestliže měl ženu, odejde s ním i jeho žena.

[4]Jestliže mu jeho pán dal ženu a ta mu porodila syny nebo dcery, zůstane žena s dětmi u svého pána a on odejde sám.

[5]Jestliže ale otrok prohlásí: ‚Miluji svého pána, svou ženu a své syny, nechci odejít na svobodu,‘

[6]pak ho jeho pán přivede před Boha; přivede ho ke dveřím nebo k veřeji, probodne mu ucho šídlem a on zůstane navždy jeho otrokem.

[7]Když někdo prodá svou dceru jako děvečku, ta pak neodejde na svobodu, jako odcházejí otroci.

[8]Jestliže se znelíbí svému pánu, který si ji vybral, nechá ji vykoupit. Nesmí ji však podvést tím, že by ji prodal cizincům.

[9]Jestliže ji vybral pro svého syna, bude se k ní chovat jako k dceři.

[10]Jestliže si vezme další ženu, nesmí tu první zkrátit na stravě, oděvu ani na manželském styku.

[11]Jestliže jí toto trojí nesplní, bude od něj moci odejít zadarmo, bez výkupného.“

Hrdelní zločiny

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que

[12]„Kdo udeří člověka tak, že zemře, musí zemřít.

[13]Pokud mu však neukládal o život, ale Bůh ho vydal do jeho ruky, určím ti místo, kam bude moci utéct.

[14]Kdo se opováží úkladně zavraždit svého bližního, takového odtrhneš i od mého oltáře, aby zemřel.

[15]Kdo udeří svého otce nebo matku, musí zemřít.

[16]Kdo unese člověka, musí zemřít, ať už byl dotyčný prodán anebo nalezen v jeho držení.

[17]Kdo by zlořečil svému otci nebo matce, musí zemřít.“

Ublížení na těle

[18]„Když při potyčce jeden muž udeří druhého kamenem nebo pěstí a ten nezemře, ale klesne na lůžko

[19]a potom vstane a bude moci chodit venku o holi, bude ten, kdo ho udeřil, zproštěn trestu. Uhradí mu jen ušlý zisk a náklady na léčení.

[20]Když někdo udeří svého otroka nebo děvečku holí tak, že mu zemře pod rukou, musí být dotyčný pomstěn.

[21]Jestliže však zůstane naživu den nebo dva, nebude pomstěn, neboť je jeho majetkem.

[22]Když se budou muži prát a uhodí těhotnou ženu tak, že z ní vyjde plod, ale k dalšímu ublížení nedojde, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží manžel té ženy; zaplatí podle rozhodnutí soudců.

lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[23]Jestliže však dojde k ublížení, musíš dát život za život,

[24]oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,

[25]spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, podlitinu za podlitinu.

[26]Když někdo udeří svého otroka nebo děvečku do oka tak, že oko poškodí, propustí je za to oko na svobodu.

[27]Jestliže vyrazí svému otroku nebo děvečce zub, propustí je na svobodu za ten zub.

[28]Když býk potrká muže nebo ženu tak, že zemřou, musí být ten býk ukamenován a jeho maso se nebude jíst; majitel toho býka pak bude bez viny.

[29]Jestliže ale byl ten býk trkavý už od dřívějška a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho a ten býk zabije muže nebo ženu, bude býk ukamenován a zemře i jeho majitel.

[30]Jestliže mu bude uloženo výkupné, dá výplatou za svůj život vše, co mu bude uloženo.

[31]Ať už býk potrká něčího syna nebo dceru, bude s ním naloženo podle téhož zákona.

[32]Jestliže býk potrká otroka nebo děvečku, dá majitel jejich pánu 30 šekelů stříbra a býk bude ukamenován.“

Škody a krádeže

[33]„Když někdo odkryje jámu nebo ji vykope a nepřikryje a spadne do ní býk nebo osel,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.
[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.
[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

[34]vyrovná se majitel té jámy s jeho majitelem: dá mu peníze a mrtvé zvíře si nechá.
[35]Když něčí býk potrká sousedova býka tak, že pojde, prodají živého býka a peníze za něj si rozdělí napůl; také o mrtvé zvíře se rozdělí napůl.
[36]Pokud se však vědělo, že býk byl trkavý již od dřívějška, ale jeho majitel ho nehlídal, musí nahradit býka za býka a toho mrtvého si nechá.
[37]Když někdo ukradne býka nebo beránka a zabije ho nebo prodá, nahradí býka pěti dobytčaty a beránka čtyřmi ovcemi.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com

Exodus 22

[1]Jestliže bude zloděj přistižen při vloupání a bude udeřen tak, že zemře, nebude ten, kdo ho udeřil, vinen prolitou krví.
[2]Jestliže se to však stane za bílého dne, bude prolitou krví vinen. Zloděj musí nahradit škodu. Jestliže nemá čím, bude za svou krádež prodán.

[3]Jestliže se u něj to, co ukradl, najde živé – ať býk, osel nebo beránek – nahradí to dvojnásobně.

[4]Když někdo spase pole nebo vinici tím, že nechá svůj dobytek, aby se pásl na cizím poli, nahradí to tím nejlepším ze svého pole a ze své vinice.

[5]Když vypukne oheň a zachvátí křoví, takže shoří stoh nebo stojící obilí nebo

o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

celé pole, musí ten, kdo požár způsobil, nahradit škodu.

[6]Když někdo svěří svému bližnímu do úschovy peníze nebo cenné předměty a bude to z domu toho muže ukradeno, jestliže bude zloděj nalezen, nahradí to dvojnásobně.

[7]Jestliže zloděj nalezen nebude, přivedou majitele domu před Boha, aby odpřisáhl, že nevztáhl ruku na majetek svého bližního.

[8]V každé majetkové při, půjde-li o býka, osla nebo beránka, o plášť nebo o jakoukoli ztracenou věc, kterou by někdo označil za svou, ať přijde spor obou stran před Boha. Koho Bůh označí za viníka, ten dá svému bližnímu dvojnásobnou náhradu.

[9]Když někdo svěří svému bližnímu do opatrování osla, býka, beránka nebo jakékoli zvíře a ono beze svědků pojde nebo zchromne nebo bude odehnáno,

[10]rozsoudí je přísaha při Hospodinu, že nevztáhli ruku na majetek svého bližního. Majitel přísahu přijme a k náhradě nedojde.

[11]Jestliže to však bylo ukradeno, majitel dostane náhradu.

12 Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

13 Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

14 Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

15 Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

16 Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

17 Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

18 A feiticeira não deixarás viver.

19 Quem tiver coito com animal será morto.

20 Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

21 Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

22 A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

12Jestliže bylo rozsápáno, ať přinesou důkaz; rozsápané se nahrazovat nebude.

13Když si někdo od svého bližního vypůjčí zvíře a ono zchromne nebo pojde, když u toho nebude jeho majitel, musí je nahradit.

14Jestliže u toho majitel bude, k náhradě nedojde. Jestliže bylo najaté, je to zahrnuto v ceně.“

Buďte svatí

15„Když někdo svede nezasnoubenou pannu a vyspí se s ní, musí za ni zaplatit věno a vzít si ji za ženu.

16Jestliže mu ji dívčin otec odmítne dát, musí mu svůdce odvážit stříbro ve výši panenského věna.

17Čarodějnici nenech naživu.

18Kdokoli by obcoval se zvířetem, musí zemřít.

19Kdo by obětoval jakýmkoli bohům kromě samotného Hospodina, propadne klatbě.

20Přistěhovalci neubližuj ani ho neutiskuj – vždyť jste sami byli přistěhovalci v Egyptě!

21Nikdy neubližuj vdově ani sirotku.

22Budeš-li jim nelítostně ubližovat, věz, že ke mně budou volat a já jejich volání jistě vyslyším.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[23]Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich dětí sirotci.

[24]Jestliže půjčíš peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který je s tebou, nechovej se k němu jako lichvář, neukládej mu úrok.

[25]Jestliže vezmeš do zástavy plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce.

[26]Vždyť je to jeho jediná přikrývka, tím pláštěm přikrývá svou nahotu! V čem by spal? Až ke mně bude volat, vyslyším jej, neboť jsem milostivý.

[27]Nerouhej se Bohu a vůdci svého lidu nespílej.

[28]Neváhej se podělit o úrodu, o víno a olej ze svého lisu. Svého prvorozeného syna odevzdej mně.

[29]Právě tak nalož se svým skotem a bravem: sedm dní zůstane u matky, osmého dne jej dáš mně.

[30]Buďte pro mě svatí. Nejezte maso zvířete rozsápaného na poli. Hoďte je psu.“

Spravedlnost pro všechny

Exodus 23

[1]„Neroznášej pomluvy. Nepomáhej darebákovi křivým svědectvím.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[2]Nepřikláněj se k většině v žádné špatnosti. Nevypovídej u soudu pod vlivem většiny.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3]Nestraň ani chudákovi v jeho při.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4]Když narazíš na býka svého nepřítele nebo na jeho osla, který zabloudil, poctivě mu jej přiveď zpátky.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5]Když uvidíš osla někoho, kdo tě nenávidí, jak leží pod svým břemenem, neopouštěj ho! Ochotně mu jej pomoz vyprostit.

Deveres dos juízes

Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]Nepřekrucuj právo v ubožákově při.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]Nezabývej se lživým obviněním. Nedopusť smrt nevinného, poctivého člověka a neospravedlňuj darebáka.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8]Nepřijímej úplatek, neboť úplatek zaslepuje i vidoucí a převrací i slova poctivých.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]Neutiskuj přistěhovalce – vy sami jste přece poznali život přistěhovalců, když jste žili v Egyptě!“

O Ano de Descanso

Levítico 25.1-7

Sobota

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]„Šest let osívej svou zem a shromažďuj její úrodu.

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[11]Sedmého roku ji ale nech ležet ladem, aby se najedli ubožáci z tvého lidu. Co zbude po nich, spase polní zvěř. Právě tak nalož se svou vinicí a svým olivovím.

O Sábado

Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

[12]Šest dní dělej svou práci, ale sedmého dne přestaň, aby si tvůj býk i osel odpočinul a tvůj otrok i námezdník nabrali dech.

[13]Dbejte na všechno, co jsem vám řekl. Jména cizích bohů nezmiňujte; ať se ze tvých úst ani neozvou.“

Výroční slavnosti

[14]„Třikrát ročně mi budeš slavit slavnost.

[15]Zachovávej Slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní jez nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, v určený čas měsíce avivu, neboť v něm jsi vyšel z Egypta. Nikdo ať se přede mnou neukáže s prázdnou.

[16]Zachovávej Slavnost žní, kdy sklidíš prvotiny své práce, prvotiny toho, co jsi zasel na poli. Zachovávej Slavnost dožínek na konci roku, když z pole sklidíš plody své práce.

[17]Třikrát za rok ať se každý, kdo je u tebe mužského pohlaví, ukáže před Hospodinem, svým Pánem.

[18]Neobětuj krev mé oběti s čímkoli kvašeným. Z tuku mé slavnostní oběti ať do rána nic nezbude.

[19]Nejlepší prvotiny své země přines do domu Hospodina, svého Boha. Nevař kůzle v mléce jeho matky.“

Posílám před tebou anděla

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.
[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.
[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.
[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.
[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.
[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.
[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.
[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.
[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.
[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em

[20]„Hle, posílám před tebou anděla, aby tě opatroval na cestě a přivedl tě na místo, které jsem připravil.
[21]Měj ho ve vážnosti a poslouchej ho, nepopouzej ho. Neodpustí totiž vaše provinění – vždyť v něm přebývá mé jméno!
[22]Budeš-li jej však opravdu poslouchat a činit vše, co říkám, budu nepřítelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků.
[23]Můj anděl půjde před tebou a přivede tě k Emorejcům, Chetejcům, Perizejcům, Kananejcům, Hivejcům a Jebusejcům. Až je vyhladím,
[24]nebudeš se klanět jejich bohům, sloužit jim ani se chovat podle jejich zvyklostí, ale naprosto je zničíš a jejich posvátné sloupy roztříštíš na kusy.
[25]Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu i tvé vodě. Z tvého středu odejmu nemoc.
[26]Ve tvé zemi nebude ženy, která by potratila nebo byla neplodná. Obdařím tě dlouhým životem.
[27]Pošlu před tebou svou hrůzu. Každý národ, k němuž přijdeš, rozvrátím. Všechny tvé nepřátele obrátím před tebou na útěk.
[28]Pošlu před tebou také sršně, aby před tebou vyhnali Hivejce, Kananejce i Chetejce.
[29]Nevyženu je před tebou v jednom roce, aby země nezpustla a nerozmnožila se proti tobě divoká zvěř.

desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[30]Budu je před tebou vyhánět postupně, dokud se nerozplodíš a nebudeš moci převzít zem do dědictví.

[31]Vytyčím tvé hranice od Rudého moře až ke Středozemnímu moři a od pouště až k řece Eufrat, neboť vydám obyvatele země do vašich rukou, takže je před sebou vyženeš.

[32]Nevstupuj s nimi ani s jejich bohy do smlouvy.

[33]Nebudou smět bydlet ve tvé zemi, aby tě nesvedli k hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, octl by ses v pasti.“

Uzavření smlouvy

Exodus 24

[1]Potom řekl Mojžíšovi: „Vystup k Hospodinu. Ty, Áron, Nádab, Abihu a sedmdesát izraelských stařešinů se budete zdálky klanět.

[2]K Hospodinu však přistoupí jen Mojžíš, oni ať se nepřibližují. Také lid ať nevystupuje spolu s ním.“

[3]Když pak Mojžíš přišel a přednesl lidu všechna Hospodinova slova a všechny zákony, všechen lid odpověděl jedním hlasem: „Budeme dělat vše, co Hospodin řekl!“

[4]Mojžíš pak všechna Hospodinova slova zapsal. Časně ráno vstal a postavil pod horou oltář a dvanáct památných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[5]Izraelské mládence pak poslal, aby přinášeli zápalné oběti a obětovali Hospodinu býčky jako pokojné oběti.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[6]Mojžíš vzal polovinu krve, nalil ji do misek a tou polovinou krve pokropil oltář.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[7]Vzal také Knihu smlouvy a předčítal ji lidu. Ten řekl: „Budeme dělat vše, co Hospodin řekl. Budeme poslušní.“

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[8]Mojžíš tedy vzal zbytek krve a pokropil lid se slovy: „Hle, krev smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavírá na základě všech těchto slov.“

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[9]Mojžíš, Áron, Nádab, Abihu a sedmdesát izraelských stařešinů pak vystoupilo na horu

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[10]a spatřili Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo něco jako safírové dláždění, jasné jako samo nebe.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

[11]Nevztáhl však ruku na přední ze synů Izraele, ačkoli zahlédli Boha. Potom jedli a pili.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

Vystup ke mně

[12]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vystup ke mně na horu a zůstaň tam. Dám ti kamenné desky – zákon a přikázání – které jsem napsal k jejich vyučování.“

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[13]Mojžíš i jeho pomocník Jozue tedy vstali a Mojžíš vystoupil na Boží horu.

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e

[14]Stařešinům řekl: „Zůstaňte tu, dokud se k vám nevrátíme. Hle, Áron a Hur budou

Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

15 Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

16 E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

17 O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

18 E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

3 Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

4 e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

5 e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

6 azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

7 pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

8 E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

s vámi. Kdo bude něco potřebovat, ať jde za nimi.“

15Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak.

16Hospodinova sláva přebývala na hoře Sinaj a oblak ji přikrýval šest dní. Sedmého dne pak na Mojžíše zprostřed oblaku zavolal.

17Z pohledu Izraelitů vypadala Hospodinova sláva na vrcholu hory jako stravující oheň.

18Mojžíš vešel doprostřed oblaku a vystoupil na horu. Mojžíš byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.“

Sbírka na svatyni

Exodus 25

1Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

2„Řekni synům Izraele, ať pro mne vyberou sbírku. Vyberte pro mne příspěvek od každého člověka, jehož srdce bude ochotné.

3Jako příspěvek od nich vyberte zlato, stříbro, bronz,

4modrou, purpurovou a šarlatovou látku, kment, kozí srst,

5červeně barvené beraní kůže, odolné usně, akáciové dřevo,

6olej na svícení, také balzámy na olej pomazání a na vonné kadidlo,

7onyxové kameny a kameny pro zasazení do efodu a náprsníku.

8Ať mi udělají svatyni, abych přebýval uprostřed nich.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

[9]Příbytek a veškeré jeho vybavení uděláte přesně podle vzoru, který ti ukážu.“

A arca
Êxodo 37.1-5

Truhla

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[10]„Ať mi vyrobí truhlu z akáciového dřeva: bude dva a půl lokte dlouhá, jeden a půl lokte široká a jeden a půl lokte vysoká.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[11]Obložíš ji zevnitř i zvenčí čistým zlatem a po jejím obvodu uděláš zlatý věnec.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[12]Uliješ pro ni čtyři zlaté kruhy a připevníš je k jejím čtyřem nohám: dva kruhy po jednom jejím boku a dva kruhy po druhém.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[13]Z akáciového dřeva zhotovíš tyče a obložíš je zlatem;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[14]tyče provlékneš skrz kruhy po bocích truhly, aby se na nich truhla dala nosit.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[15]Tyče budou zůstávat v kruzích truhly, nebudou z nich vytahovány.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

[16]Do té truhly pak vložíš Svědectví, které ti dám.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[17]Vyrobíš k ní také příkrov z čistého zlata, totiž slitovnici: bude dva a půl lokte dlouhá a jeden a půl lokte široká.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[18]Vytvoříš také dva cheruby. Zhotovíš je z tepaného zlata na obou koncích slitovnice:

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra

[19]jednoho cheruba na jednom konci a druhého na druhém konci. Uděláte

parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa

Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

cheruby tak, aby vystupovali ze slitovnice na obou jejích koncích.

[20]Cherubové ať mají rozpjatá křídla, jimiž budou zastiňovat slitovnici. Ať jsou obráceni čelem k sobě a tvářemi se sklánějí nad slitovnici.

[21]Slitovnici pak položíš jako příkrov na truhlu, do níž vložíš Svědectví, které ti dám.

[22]Tam se s tebou budu setkávat. Z místa mezi oběma cheruby nad slitovnicí, jež přikrývá Truhlu svědectví, s tebou budu mluvit o všem, co ti přikážu ohledně synů Izraele."

Stůl

[23]„Vyrobíš také stůl z akáciového dřeva: bude dva lokte dlouhý, jeden loket široký a jeden a půl lokte vysoký.

[24]Obložíš jej čistým zlatem a po jeho obvodu uděláš zlatý věnec.

[25]Uděláš po jeho obvodu také na dlaň širokou obrubu a kolem ní další zlatý věnec.

[26]Zhotovíš k němu také čtyři zlaté kruhy, které připevníš ke čtyřem rohům u jeho čtyř nohou.

[27]Kruhy budou upevněny těsně pod obrubou jako úchyty pro tyče, aby se stůl dal nosit.

[28]Tyče uděláš z akáciového dřeva a obložíš je zlatem; na nich se bude stůl nosit.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro
Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[29]Vyrobíš k němu také mísy, pohárky, konvice a číše na úlitby; uděláš je z čistého zlata.

[30]A na ten stůl budeš přede mne stále klást chleby předložení."

Svícen

[31]„Dále vyrobíš svícen z čistého zlata. Svícen bude mít tepanou patu i dřík a budou z něj vystupovat pohárky, pupeny a květy.

[32]Z jeho boků bude vycházet šest prutů: tři pruty z jedné strany svícnu a tři pruty z druhé.

[33]Na jednom prutu budou tři mandlovité pohárky s pupenem a květem, na dalším prutu také tři a tak to bude na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu.

[34]Na dříku pak budou čtyři mandlovité pohárky s pupeny a květy.

[35]Pod jedním párem prutů, jež z něj vystupují, bude jeden pupen, pod druhým párem další pupen a pod třetím další – takto u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu.

[36]Tyto pupeny i pruty budou vystupovat ze svícnu a všechno to bude vytepáno z jednoho kusu čistého zlata.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.
[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.
[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.
[40] Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à

[37]Zhotovíš k němu také sedm kahanů. Kahany se nasadí tak, aby vrhaly světlo dopředu.
[38]Ke svícnu zhotovíš z čistého zlata také kleště a pánvice na oharky.
[39]Svícen bude spolu se vším tímto náčiním vyroben z talentu čistého zlata.
[40]Hleď, abys vše udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázán na hoře."

Příbytek

Exodus 26

[1]„Samotný Příbytek pak zhotovíš z deseti pruhů soukaného kmentu a z modré, purpurové a šarlatové látky; necháš na ně umným způsobem vytkat cheruby.

[2]Jeden pruh bude dvacet osm loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny pruhy budou mít stejné rozměry.

[3]Pět pruhů ať je spojeno v jeden kus; rovněž tak druhých pět pruhů.

[4]Podél pruhu, jenž bude na konci spojeného kusu, udělej poutka z modré látky. Totéž udělej podél krajního pruhu ve druhém spojeném kusu.

[5]Na první koncový pruh připevni padesát poutek a stejně tak na koncový pruh druhého spojeného kusu; ta poutka ať leží naproti sobě.

[6]Vyrob také padesát zlatých spon, kterými ty pruhy spojíš k sobě. Tak bude Příbytek tvořit jeden celek.

outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7]Pro stan nad Příbytkem připravíš houně z kozí srsti; připravíš jedenáct takových houní.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8]Jedna houně bude třicet loket dlouhá a čtyři lokte široká. Všech jedenáct houní bude mít stejné rozměry.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]Spoj zvlášť pět houní a šest houní. Tu šestou houni pak v polovině přehni přes průčelí stanu.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]Podél první koncové houně připevni padesát poutek; stejně tak podél krajní houně druhého spojeného kusu.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Vyrob také padesát bronzových spon. Ty spony provlékneš poutky, a tak spojíš stan v jeden celek.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]Zbývající polovina houně bude splývat přes zadní stranu Příbytku.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Onen loket, o který budou stanové houně z jedné i druhé strany delší, bude po obou stranách splývat přes bok Příbytku, a tak jej přikrývat.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]Navrch stanu ještě zhotovíš pokrývku z červeně barvených beraních kůží a vrchní pokrývku z odolných usní.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]Dále pro Příbytek vyrobíš svislé rámy z akáciového dřeva.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16]Každý rám bude deset loktů vysoký a jeden a půl lokte široký

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17]a každý bude mít dva spojovací čepy. Všechny rámy Příbytku vyrobíš stejně.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18]Pro pravou, jižní stranu Příbytku vyrobíš dvacet rámů.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[19]Pod těch dvacet rámů vyrobíš čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod dva čepy jednoho rámu a stejně tak pod každý další rám.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20]Také pro druhý bok Příbytku, pro severní stranu, vyrobíš dvacet rámů

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[21]a k nim čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod jeden rám a stejně tak pod každý další rám.

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[22]Pro zadní, západní stranu Příbytku pak vyrobíš šest rámů.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[23]Vyrobíš také dva zvláštní rámy pro oba rohy u zadní stěny Příbytku.

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[24]Zespodu budou k sobě přiléhat a shora budou pevně spojeny jedním prstencem. Tak to bude s nimi oběma; budou stát v obou rozích.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[25]Bude tam tedy osm rámů a jejich šestnáct stříbrných patek; dvě patky pod jedním rámem a stejně tak pod každým dalším rámem.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[26]Dále zhotovíš svlaky z akáciového dřeva: pět svlaků pro rámy na jednom boku Příbytku,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[27]pět pro rámy na druhém boku Příbytku a pět svlaků pro rámy na zadní, západní straně Příbytku.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[28]Prostřední svlak pak bude procházet středem rámů od jednoho konce k druhému.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[29]Ty rámy obložíš zlatem a připevníš k nim zlaté prstence jako úchyty pro svlaky. Také svlaky obložíš zlatem.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

[30]Pak vztyčíš Příbytek podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[31]Vyrobíš také oponu z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu; uděláš ji s umně vetkanými cheruby.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[32]Zavěsíš ji na čtyřech sloupech z akáciového dřeva obložených zlatem. Budou mít na sobě zlaté háčky a budou stát na čtyřech stříbrných patkách.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[33]Až zavěsíš oponu na spony, vneseš dovnitř za oponu Truhlu svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni od nejsvětější svatyně.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[34]V nejsvětější svatyni pak na Truhlu svědectví umístíš slitovnici.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[35]Venku před oponu postavíš stůl; naproti stolu, při jižním boku Příbytku, postavíš svícen a stůl dáš k severnímu boku.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[36]Pro vchod do stanu zhotovíš vyšívaný závěs z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.

[37]K závěsu zhotovíš pět sloupů z akáciového dřeva a obložíš je zlatem. Budou na nich zlaté háčky a uliješ pro ně pět bronzových patek.“

Oltář pro zápalné oběti

Exodus 27

[1]„Vyrobíš také čtvercový oltář z akáciového dřeva. Ať má pět loket na délku, pět loket na šířku a tři lokte na výšku.

[2]V jeho čtyřech koutech vytvaruješ rohy, jež budou vystupovat z oltáře, a obložíš jej bronzem.

[3]K oltáři vyrobíš nádoby na vynášení popela, lopaty, obětní misky, vidlice a pánvice na oharky. Veškeré jeho náčiní vyrobíš z bronzu.

[4]Zhotovíš k němu také mřížový rošt z bronzu a na jeho čtyři konce připevníš čtyři bronzové kruhy.

[5]Mříž připevníš pod obrubu oltáře tak, aby byla v polovině výšky oltáře.

[6]K oltáři zhotovíš také tyče z akáciového dřeva a obložíš je bronzem.

[7]Tyče se provléknou skrz kruhy a budou po obou bocích oltáře, aby se dal nosit.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas

[8]Uděláš jej dutý, z desek. Ať udělají vše podle toho, jak ti bylo ukázáno na hoře.“

Nádvoří

[9]„Pro Příbytek postavíš nádvoří. Na pravé, jižní straně bude ohraničeno zástěnami ze soukaného kmentu v délce 100 loket.

[10]Dvacet sloupů s dvaceti patkami na této straně bude z bronzu, sloupové háčky a příčky budou stříbrné.

[11]Totéž platí pro severní stranu: zástěny budou mít délku 100 loket, jejích dvacet sloupů s dvaceti patkami bude z bronzu, sloupové háčky a příčky budou stříbrné.

[12]Na západní straně bude nádvoří po šířce ohraničeno zástěnami na 50 loket, s deseti sloupy a deseti patkami.

[13]Stejně tak přední, východní strana bude široká 50 loket.

[14]Bude ji tvořit

[15] loket zástěn se třemi sloupy a třemi patkami z jedné strany 15 a 15 loket zástěn se třemi sloupy a třemi patkami z druhé strany.

[16]Bránu nádvoří pak bude tvořit vyšívaný závěs z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu, široký 20 loket, se čtyřmi sloupy a čtyřmi patkami.

colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[17]Všechny sloupy okolo nádvoří budou propojeny stříbrnými příčkami; jejich háčky budou stříbrné a jejich patky z bronzu.

[18]Nádvoří bude 100 loket dlouhé a po obou stranách 50 loket široké. Bude mít zástěnu ze soukaného kmentu 5 loket vysokou, s patkami z bronzu.

[19]Veškeré náčiní pro veškerou službu v Příbytku včetně všech jeho kolíků a všech kolíků nádvoří bude z bronzu.“

Olej

[20]„Přikaž synům Izraele, ať k tobě nanosí čistý vytlačený olivový olej ke svícení, aby mohl stále zapalovat svícen.

[21]Ve Stanu setkávání, před oponou zastírající Svědectví, o něj bude Áron se svými syny pečovat před Hospodinem, aby hořel. To je věčné ustanovení pro všechna pokolení synů Izraele.“

Kněžská roucha

Exodus 28

[1]„Přiveď k sobě svého bratra Árona a jeho syny z řad Izraelitů, aby mi konali kněžskou službu – Áron a jeho synové Nádab a Abihu, Eleazar a Itamar.

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.	[2]Zhotovíš svému bratru Áronovi svatá roucha ke slávě a ozdobě.
[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.	[3]Promluv se všemi nadanými řemeslníky, jimž jsem dal důmyslného ducha, ať Áronovi udělají roucha, v nichž bude posvěcen, aby mi konal kněžskou službu.
[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.	[4]Toto jsou roucha, která zhotoví: náprsník, efod, plášť, tkaná suknice, turban a šerpa. Tato svatá roucha zhotoví pro tvého bratra Árona a pro jeho syny, aby mi konali kněžskou službu.
[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino	[5]Použijí na ně zlato, modrou, purpurovou a šarlatovou látku a kment.
[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.	[6]Ať zhotoví umně tkaný efod ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.
[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.	[7]Na obou okrajích ať má připojené ramenní díly, jimiž bude spojen.
[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.	[8]Stejně tak tkaný pás obepínající efod bude ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.
[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:	[9]Vezmi dva onyxové kameny a vyryj na ně jména synů Izraele
[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.	[10]podle pořadí jejich narození: šest jmen na jeden kámen a šest zbývajících na druhý kámen.
[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.	[11]Jako kamenorytec vyrývá pečeť, tak vyryješ na obou těch kamenech jména synů Izraele. Zasadíš je do zlatých obrouček

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[13] Farás também engastes de ouro

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[12]a oba kameny připevníš k ramenním dílům efodu jako pamětné kameny synů Izraele. Tak bude Áron nosit jejich jména před Hospodinem na obou svých ramenou jako připomínku.

[13]Vyrobíš také zlaté obroučky

[14]a dva řetízky z čistého zlata; uděláš je točené na způsob šňůrek a ty stočené řetízky připevníš k těm obroučkám.

[15]Dále zhotovíš umně tkaný náprsník Božích rozhodnutí. Zhotovíš jej podobně jako efod: ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.

[16]Bude čtvercový a dvojitý, na píď dlouhý a na píď široký.

[17]Celý jej posázíš čtyřmi řadami drahých kamenů: v první řadě rubín, topas a smaragd,

[18]v druhé řadě tyrkys, safír a jaspis,

[19]ve třetí řadě opál, achát a ametyst,

[20]ve čtvrté řadě chrysolit, onyx a beryl. V tomto pořadí ať jsou zasazeny do zlatých obrouček.

[21]Kamenů bude dvanáct, tak jako jmen Izraelových synů. Každý bude mít na sobě jako na pečeti vyryto jméno jednoho ze dvanácti izraelských kmenů.

[22]K náprsníku vyrobíš točené řetízky na způsob šňůrek z čistého zlata.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.
[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.
[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.
[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.
[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.
[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.
[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.
[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[23]Dále k náprsníku vyrobíš dva zlaté kroužky, které připevníš na oba jeho horní okraje.

[24]Ty dvě zlaté šňůry pak připevníš k oběma kroužkům na okrajích náprsníku.

[25]Druhé konce obou šňůr připevníš k oněm dvěma obroučkám připevněným zepředu k ramenním dílům efodu.

[26]Vyrobíš také dva zlaté kroužky, které připevníš ke dvěma dolním okrajům náprsníku, k jeho vnitřní obrubě.

[27]Dále vyrobíš dva zlaté kroužky, které připevníš zepředu k dolní části obou ramenních dílů efodu, těsně u jeho švu nad tkaným pásem efodu.

[28]Náprsník pak bude modrou šňůrou přivázán za své kroužky ke kroužkům efodu. Tak bude spočívat na tkaném pásu efodu a nebude od něj odstávat.

[29]Kdykoli bude Áron vstupovat do svatyně, ponese na náprsníku Božích rozhodnutí na svém srdci jména Izraelových synů jako stálou připomínku před Hospodinem.

[30]Do náprsníku Božích rozhodnutí vložíš urim a tumim. Kdykoli bude Áron vstupovat před Hospodina, bude je mít na srdci; tak bude Áron stále nosit osud synů Izraele na svém srdci před Hospodinem.

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[31]K efodu zhotovíš plášť, celý z modré látky.

[32]Uprostřed něj bude otvor pro hlavu, jenž bude mít dokola tkanou obrubu, jako má otvor pancíře; plášť se nebude trhat.

[33]Podél celého jeho spodního lemu udělej granátová jablka z modré, purpurové a šarlatové látky. Ty prostřídej zlatými zvonky:

[34]zlatý zvonek a granátové jablko, zlatý zvonek a granátové jablko, takto po celém spodním lemu pláště.

[35]To bude mít Áron při konání služby na sobě. Kdykoli bude vstupovat do svatyně před Hospodina a kdykoli bude vycházet, budou znít zvonky, a tak nezemře.

[36]Vyrobíš také štítek z čistého zlata a jako na pečeť na něj vyryješ: Svatý Hospodinu.

[37]Modrou šňůrou jej zepředu připevníš na turban.

[38]Áron jej bude mít na čele a bude snímat nepravosti synů Izraele při svatých obětech, které zasvěcují, při všech jejich svatých darech. Bude ho mít stále na čele, a tak dojdou zalíbení před Hospodinem.

[39]Utkáš rovněž kmentovou suknici, zhotovíš kmentový turban a vyšívanou šerpu.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[40]Také Áronovým synům uděláš suknice, šerpy a pokrývky hlavy; zhotovíš jim je ke slávě a ozdobě.

[41]Až do nich oblékneš svého bratra Árona a jeho syny, pomažeš je, pověříš a posvětíš, aby mi konali kněžskou službu.

[42]Uděláš jim také plátěné spodky, aby zakrývaly jejich nahotu: budou jim sahat od beder po stehna.

[43]Áron a jeho synové je budou nosit, kdykoli budou vcházet do Stanu setkávání nebo přistupovat k oltáři, aby konali službu ve svatyni. Tak neponesou vinu a nezemřou. To je věčné ustanovení pro Árona a jeho potomky.“

Pověřování kněží

Exodus 29

[1]„A toto s nimi uděláš, abys je posvětil pro kněžskou službu: Vezmi jednoho mladého býčka a dva berany bez vady,

[2]dále nekvašený chléb, nekvašené bochánky zadělané olejem a nekvašené placky pomazané olejem; uděláš je z jemné pšeničné mouky.

[3]Vložíš je do jednoho koše a v tom koši je budeš obětovat spolu s tím býčkem a oběma berany.

[4]Potom přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do Stanu setkávání a omyješ je vodou.

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[5]Vezmeš kněžská roucha a oblékneš Áronovi suknici, plášť patřící k efodu, efod i náprsník a opášeš ho tkaným pásem efodu.

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6]Na hlavu mu nasadíš turban a na turban připevníš korunu svatosti.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7]Nakonec vezmeš olej pomazání, vyliješ mu jej na hlavu a pomažeš ho.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8]Přivedeš jeho syny a oblékneš jim suknice.

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9]Přepášeš je šerpami, Árona i jeho syny, a uvážeš jim pokrývky hlavy. Kněžství jim připadne věčným ustanovením. Takto pověříš Árona a jeho syny kněžstvím:

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10]Přivedeš před Stan setkávání býčka a Áron a jeho synové mu vloží ruce na hlavu.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11]Býčka pak před Hospodinem u vchodu do Stanu setkávání zabiješ.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12]Vezmeš trochu býčkovy krve a prstem jí potřeš rohy oltáře. Všechnu zbývající krev vyliješ k patě oltáře.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13]Vezmeš všechen tuk přikrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich, a necháš to dýmat na oltáři.

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[14]Maso z toho býčka, jeho kůži a výkaly však spálíš na ohni venku za táborem. Je to oběť za hřích.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[15]Potom vezmeš prvního berana a Áron a jeho synové mu vloží ruce na hlavu.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[16]Berana zabiješ, vezmeš jeho krev a pokropíš jí oltář ze všech stran.

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[17]Potom berana rozsekáš na díly. Vnitřnosti a nohy omyješ a přiložíš k ostatním dílům a hlavě.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[18]Celého berana pak necháš dýmat na oltáři. Je to zápalná oběť Hospodinu, příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[19]Potom vezmeš druhého berana a Áron a jeho synové mu vloží ruce na hlavu.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[20]Berana zabiješ, vezmeš trochu jeho krve a potřeš jí lalůček Áronova ucha, lalůček pravého ucha jeho synů, palec jejich pravé ruky a palec jejich pravé nohy. Zbytkem krve pokropíš oltář ze všech stran.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[21]Poté vezmeš trochu krve, která bude na oltáři, a trochu oleje pomazání a postříkáš tím Árona a jeho roucha a s ním i jeho syny a jejich roucha. Tak bude posvěcen on i jeho roucha a s ním i jeho synové a jejich roucha.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[22]Potom z berana vezmeš tučné části – ocas, tuk přikrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich – a pravou kýtu, neboť je to beran pověření.

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]Z koše nekvašeného pečiva, který je před Hospodinem, vezmeš jeden pecen chleba, jeden chlebový bochánek zadělaný olejem a jednu placku.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]To všechno vložíš Áronovi a jeho synům do dlaní, aby to zvedáním nabízeli Hospodinu.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Potom to přijmeš z jejich rukou a necháš to dýmat na oltáři spolu se zápalnou obětí, aby to bylo příjemnou vůní před Hospodinem. Je to ohnivá oběť Hospodinu.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26]Z berana Áronova pověření pak vezmeš hrudí a budeš je zvedáním nabízet Hospodinu. To bude tvůj podíl.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27]Hrudí pozvedání i kýtu odevzdání posvětíš. To, co se pozvedá a odevzdává z berana pověření, náleží Áronovi a jeho synům.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28]Áron a jeho synové to budou věčným ustanovením přijímat od synů Izraele, neboť je to obětní příspěvek. Ten bude mezi syny Izraele vybírán z jejich pokojných obětí jako jejich příspěvek Hospodinu.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[29]Áronova svatá roucha připadnou po něm jeho synům, aby v nich bývali pomazáni a pověřeni.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[30]Syn, který se stane knězem po něm, je bude oblékat po sedm dní, kdy bude vcházet do Stanu setkávání, aby konal službu ve svatyni.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[31]Onoho berana pověření vezmeš a jeho maso uvaříš na svatém místě.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[32]Áron a jeho synové budou u vchodu do Stanu setkávání jíst maso z toho berana s chlebem, který je v koši.

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[33]Budou to jíst jen ti, kdo byli těmito obětmi očištěni, kdo byli pověřeni a posvěceni. Nepovolaný to jíst nebude, neboť je to svaté.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[34]Jestliže z masa oběti pověření nebo z toho chleba něco zůstane až do rána, spálíš ty zbytky na ohni. Nebude se to jíst, neboť je to svaté.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35]Takto naložíš s Áronem a s jeho syny, přesně jak jsem ti přikázal. Budeš je pověřovat kněžstvím po sedm dní.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36]Každý den budeš pro smíření obětovat býčka za hřích. Vykonáš na oltáři obřad smíření, abys jej očistil od hříchu, a pomažeš jej, aby byl posvěcen.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37]Po sedm dní budeš očišťovat oltář, abys jej posvětil. Tak bude oltář svatosvatý. Cokoli se dotkne oltáře, bude svaté.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[38]Toto pak budeš každodenně a stále obětovat na oltáři: dva roční beránky.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[39]Jednoho beránka budeš obětovat ráno a druhého za soumraku.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[40]S prvním beránkem obětuješ také desetinu efy jemné mouky zadělané čtvrtkou hinu vytlačeného oleje a jako úlitbu čtvrtku hinu vína.

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação

[41]Druhého beránka budeš obětovat za soumraku spolu s moučnou obětí a úlitbou

como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

43 Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

44 e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

46 E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

3 De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

tak jako ráno. Bude to příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

42Toto ať je po všechna vaše pokolení stálá zápalná oběť před Hospodinem u vchodu do Stanu setkávání. Tam se s vámi budu setkávat, abych tam s tebou mluvil.

43Tam se budu setkávat se syny Izraele, a tak bude to místo posvěceno mou slávou.

44Posvětím Stan setkávání i oltář, také Árona a jeho syny posvětím, aby mi konali kněžskou službu.

45Budu přebývat uprostřed synů Izraele a budu jejich Bohem.

46A poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, který je vyvedl z Egypta, abych přebýval uprostřed nich. Já jsem Hospodin, jejich Bůh.“

Kadidlový oltář

Exodus 30

1„Z akáciového dřeva zhotovíš také oltář k pálení kadidla.

2Ať je čtvercový, loket na délku a loket na šířku; na výšku ať má dva lokte a ať z něj vystupují rohy.

3Obložíš jej čistým zlatem: jeho vršek, jeho stěny kolem dokola i jeho rohy. Po jeho obvodu uděláš zlatý věnec.

4Pod tím věncem k němu na obou bocích připevníš dva zlaté kruhy, a to po obou stranách. Budou to úchyty pro tyče, aby se na nich dal nosit.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[5]Tyče vyrobíš z akáciového dřeva a obložíš je zlatem.

[6]Tento oltář postavíš před oponu zastírající Truhlu svědectví, před slitovnici přikrývající Svědectví, kde se s tebou budu setkávat.

[7]Áron na něm bude pálit vonné kadidlo. Bude je pálit každé ráno, když vyčistí kahany,

[8]a bude je pálit za soumraku, když kahany zapálí. Kadidlo bude před Hospodinem stále, po všechna vaše pokolení.

[9]Nezapálíte na něm nepatřičné kadidlo ani zápalnou ani moučnou oběť, nevylijete na něj ani úlitbu.

[10]Jen jednou za rok vykoná Áron na jeho rozích obřad smíření. Po všechna vaše pokolení se na něm bude krví oběti za hřích konat obřad smíření, a to jednou za rok, v Den smíření. Kadidlový oltář bude svatosvatý Hospodinu.“

Výkupné za život

[11]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[12]„Když budeš sčítáním zjišťovat počet synů Izraele, dá při tom každý z nich Hospodinu výkupné za svůj život, aby mezi ně kvůli tomu sčítání nepřišla zhoubná rána.

[13]Každý, kdo bude zahrnut do sčítání, odevzdá půl šekelu stříbra (měřeno podle šekelu svatyně, což je 20 ger). Tento půlšekel je příspěvkem Hospodinu.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze
Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a

[14]Ten věnuje Hospodinu každý, kdo bude zahrnut do sčítání, od dvacetiletých výše.

[15]Když budete Hospodinu odevzdávat tento příspěvek k vykoupení vašich životů, nedá bohatý více a chudý nedá méně než půl šekelu.

[16]Toto výkupné stříbro, které vybereš od synů Izraele, vynaložíš na službu ve Stanu setkávání. Synům Izraele to bude před Hospodinem připomínkou vykoupení vašich životů."

Umyvadlo

[17]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[18]„Zhotov bronzové umyvadlo s bronzovým podstavcem. Postav je mezi Stanem setkávání a oltářem a nalij do něj vodu.

[19]Tou si pak Áron a jeho synové budou omývat ruce a nohy.

[20]Kdykoli budou vcházet do Stanu setkávání nebo přistupovat k oltáři, aby sloužili Hospodinu dýmáním ohnivé oběti, omyjí se vodou, aby nezemřeli.

[21]Budou si omývat ruce a nohy, aby nezemřeli. To pro ně bude věčné ustanovení – pro Árona i pro jeho símě po všechna jejich pokolení."

Olej pomazání

[22]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[23]„Vezmi nejlepší balzámy: 500 šekelů tekuté myrhy a poloviční množství, totiž

saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

250 šekelů, vonné skořice, dále 250 šekelů vonného puškvorce,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[24] 500 šekelů kasie (vše měřeno podle šekelu svatyně) a jeden hin olivového oleje.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[25]Voňavkářským způsobem pak z toho připravíš olej svatého pomazání jako vonnou mast. To je olej svatého pomazání.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[26]Pomažeš jím Stan setkávání i Truhlu svědectví,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[27]stůl s veškerým jeho náčiním, svícen s jeho náčiním, kadidlový oltář,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[28]oltář pro zápalné oběti s veškerým jeho náčiním a také umyvadlo s podstavcem.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[29]Tak je posvětíš a budou svatosvaté. Cokoli se jich dotkne, bude svaté.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[30]Pomažeš také Árona s jeho syny a posvětíš je, aby mi konali kněžskou službu.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[31]Synům Izraele řekneš: ‚Toto bude po všechna vaše pokolení můj olej svatého pomazání.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[32]Nebude se lít na tělo kteréhokoli člověka a neuděláte žádný olej podobného složení. Je svatý a svatý pro vás zůstane.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

[33]Každý, kdo namíchá takovou mast nebo ji vylije na nepovolaného, bude vyobcován ze svého lidu.‘“

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e

Kadidlo

[34]Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi vonné látky: tekutou pryskyřici, onychu a

gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

35 e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

36 Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

37 Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

38 Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo

Êxodo 35.30–36.1

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

3 e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

4 para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

5 para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

6 Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

galbanum. Tyto vonné látky a smíchej stejným dílem s čistým kadidlem

35a voňavkářským způsobem z toho připrav kadidlovou směs: osolenou, čistou a svatou.

36Část z ní rozdrtíš na prášek a položíš před Svědectví ve Stanu setkávání, kde se s tebou budu setkávat. Kadidlo pro vás bude svatosvaté.

37Neuděláte si kadidlo stejného složení jako toto. Bude ti svaté; patří Hospodinu.

38Každý, kdo takové udělá, aby jím voněl, bude vyobcován ze svého lidu."

Povolání řemeslníků

Exodus 31

1Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

2„Pohleď, povolal jsem osobně Becaleela, syna Uriho, syna Hurova z pokolení Juda.

3Naplnil jsem ho Božím Duchem – zručností, důvtipem a znalostí každého řemesla,

4aby vymýšlel plány a prováděl je ve zlatě, stříbře a bronzu,

5aby opracovával a osazoval drahokamy, opracovával dřevo a ovládal každé řemeslo.

6Hle, přidal jsem mu také Oholiaba, syna Achisamachova z pokolení Dan. A každého nadaného řemeslníka jsem obdařil důmyslem, aby zhotovili vše, co jsem ti přikázal:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[7] Stan setkávání, Truhlu svědectví i slitovnici ležící na ní, veškeré náčiní stanu,

[8]stůl a jeho náčiní, svícen z čistého zlata a všechno jeho náčiní, kadidlový oltář,

[9] oltář pro zápalné oběti a všechno jeho náčiní, umyvadlo i jeho podstavec,

[10] svatá bohoslužebná roucha kněze Árona, roucha jeho synů ke konání kněžské služby,

[11] olej pomazání a vonné kadidlo pro svatyni. Ať vše udělají přesně tak, jak jsem ti přikázal.“

Zachovávejte sobotu

[12]Hospodin Mojžíšovi řekl:

[13]„Promluv k synům Izraele: Zachovávejte mé soboty, neboť to je znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Posvětitel.

[14]Zachovávejte sobotu; ať je vám svatá. Kdo ji znesvětí, musí zemřít. Každý, kdo by v ten den pracoval, bude vyobcován ze svého lidu.

[15]Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne je sobota, Hospodinův svatý den odpočinku. Každý, kdo by v sobotní den dělal nějakou práci, musí zemřít.

[16]Ať synové Izraele zachovávají sobotu; ať sobotu dodržují jako věčnou smlouvu po všechna svá pokolení.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[17]Je to věčné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, ale sedmého dne odpočinul a nabral dech.“

[18]Když Hospodin k Mojžíšovi na hoře Sinaj domluvil, dal mu dvě Desky svědectví – kamenné desky psané Božím prstem.

VZPOURA A POSLUŠNOST

Zlaté tele

Exodus 32

[1]Když lid viděl, že se Mojžíš z hory dlouho nevrací, shromáždili se kolem Árona. „Honem, udělej nám boha, který by nás vedl!“ pobízeli ho. „Kdo ví, co je s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.“

[2]Áron jim řekl: „Strhejte svým ženám, synům i dcerám zlaté náušnice a přineste je ke mně.“

[3]Všechen lid si tedy strhal zlaté náušnice a přinesli je k Áronovi.

[4]Ten od nich to zlato přijal, vytvaroval formu a odlil z toho sochu telete. Tehdy zvolali: „Toto je tvůj bůh, Izraeli, ten tě vyvedl z Egypta!“

[5]Když to Áron uviděl, postavil před sochou oltář. Potom oznámil: „Zítra bude Hospodinova slavnost!“

[6]Nazítří pak vstali časně zrána, obětovali zápalné oběti a pořádali obětní hody. Lid se posadil, aby jedl a pil, a pak vstali, aby se povyrazili.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[7]Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Hned sestup dolů! Tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta, spáchal zvrácenost.

[8]Brzy sešli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili sochu telete, klaněli se mu, obětovali mu a říkali: ‚Toto je tvůj bůh, Izraeli, ten tě vyvedl z Egypta!'"

[9]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Pozoruji tento lid – ó, jak je tvrdošíjný!

[10]Nech mě, ať je zachvátí plamen mého hněvu; vyhladím je, ale z tebe učiním veliký národ!"

[11]Mojžíš se snažil Hospodina, svého Boha, upokojit: „Hospodine, proč hoříš hněvem proti svému lidu? Vždyť jsi jej vyvedl z Egypta velikou silou a mocnou rukou.

[12]Proč mají Egypťané říkat: ‚Vyvedl je zlomyslně, aby je pobil na horách, aby je vyhladil z povrchu země'? Zastav plamen svého hněvu! Upusť od neštěstí, jež proti svému lidu zamýšlíš!

[13]Vzpomeň na Abrahama, Izáka a Izraele, své služebníky. Vzpomeň, jak jsi jim sám při sobě přísahal: ‚Rozmnožím vaše semeno jako hvězdy na nebi. Celou tuto zem dám vašemu semeni, jak jsem řekl, aby ji zdědili navěky!'"

[14]A Hospodin upustil od neštěstí, které proti svému lidu zamýšlel.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[15]Mojžíš se otočil a sestoupil z hory. Měl v ruce dvě Desky svědectví, desky popsané z obou stran, popsané zepředu i zezadu.

[16]Ty desky byly Boží dílo a to písmo bylo Boží písmo vyryté na deskách.

[17]Když Jozue uslyšel hluk křičícího lidu, řekl Mojžíšovi: „Z tábora zní hluk boje!“

[18]Ten však odpověděl: „To není jásot vítězství, to není poražených křik – já slyším prozpěvování!“

[19]Jakmile se přiblížil k táboru, spatřil to tele a tance. Mojžíš vzplanul hněvem. Desky, které měl v rukou, zahodil a roztříštil je pod onou horou.

[20]Pak vzal to tele, které si udělali, roztavil je v ohni, rozdrtil na prach, rozptýlil na hladinu vody a dal pít synům Izraele.

[21]Pak Mojžíš řekl Áronovi: „Co ti tento lid udělal, že jsi je přivedl do takového hříchu?“

[22]Áron odpověděl: „Nehněvej se, pane můj. Sám víš, jaké má tento lid sklony ke zlému.

[23]Řekli mi: ‚Udělej nám boha, který by nás vedl! Kdo ví, co je s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.‘

[24]Odpověděl jsem jim: ‚Kdo má zlato, strhněte si je!‘ Oni mi je dali, a když jsem to hodil do ohně, vzniklo tohle tele!“

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[25]Mojžíš viděl, jak je lid zdivočelý. (Áron je totiž k posměchu jejich protivníků nechal zdivočet.)

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[26]Postavil se tedy k bráně tábora a zvolal: „Kdo je Hospodinův, ke mně!“ Shromáždili se kolem něj všichni synové Leviho.

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[27]Mojžíš jim řekl: „Takto praví Hospodin, Bůh Izraele: Každý si připásejte k boku meč. Procházejte táborem od brány k bráně a každý pobíjejte i své bratry, přátele a příbuzné!“

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28]Leviho synové se zachovali podle Mojžíšova slova, a toho dne padlo z lidu na tři tisíce mužů.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29]Mojžíš totiž řekl: „Vstupte dnes do služby Hospodinu, i kdyby měl každý jít proti svému synu nebo bratru. Tak na sebe dnes přivedete požehnání.“

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30]Druhého dne Mojžíš lidu řekl: „Spáchali jste veliký hřích. Nyní však vystoupím k Hospodinu – snad ho ohledně vašeho hříchu usmířím.“

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31]A tak se Mojžíš vrátil k Hospodinu. „Běda!“ zvolal. „Tento lid spáchal veliký hřích; udělali si boha ze zlata!

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32]Kéž bys jim ten hřích nyní odpustil… A pokud ne, vymaž mne prosím z knihy, kterou píšeš.“

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33]Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Ze své knihy vymažu toho, kdo proti mně zhřešil.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial;

[34]Nyní však jdi a veď lid, kam jsem ti řekl. Hle, můj anděl půjde před tebou. Až však přijde den zúčtování, potrestám je za jejich hřích.“

[35]Hospodin pak udeřil na lid za to, že si udělali to tele, to, které udělal Áron.

Ukaž mi svou slávu

Exodus 33

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Jdi, pokračuj odsud dál. Spolu s lidem, který jsi vyvedl z Egypta, jdi do země, kterou jsem zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi s přísahou: ‚Dám ji tvému semeni.‘

[2]Pošlu před tebou svého anděla a vyženu Kananejce, Emorejce, Chetejce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.

[3]Půjdeš do země oplývající mlékem a medem, avšak já s tebou nepůjdu, abych tě cestou nevyhladil, neboť jste tvrdošíjný lid.“

[4]A když lid uslyšel tu zlou zprávu, truchlili a nikdo na sebe nevzal žádnou ozdobu.

[5]Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Vyřiď synům Izraele: Jste tvrdošíjný lid. Kdybych s vámi šel jedinou chvíli, musel bych vás vyhladit. Nyní se zbavte ozdob, potom se rozhodnu, co s vámi učiním.“

[6]Od hory Oréb šli tedy synové Izraele bez ozdob.

[7]Mojžíš bral stan a vztyčoval si jej venku za táborem, daleko od tábora. Nazval jej

e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

Stan setkávání. Když chtěl kdokoli hledat Hospodina, musel vycházet ke Stanu setkávání, který byl venku za táborem.

8 Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

8Když Mojžíš vycházel ke Stanu, všechen lid vstával. Zůstali stát každý u vchodu do svého stanu a dívali se za Mojžíšem, dokud nevešel do Stanu.

9 Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

9Kdykoli Mojžíš vcházel do Stanu, sestupoval oblakový sloup a stavěl se ke vchodu do Stanu, kde Bůh mluvil s Mojžíšem.

10 Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

10Všechen lid tehdy viděl oblakový sloup stojící u vchodu do Stanu a všechen lid vstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu.

11 Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

11Hospodin mluvíval s Mojžíšem tváří v tvář, jako mluví člověk se svým přítelem. Mojžíš se potom vracel do tábora, ale jeho pomocník, mladý Jozue, Nunův syn, od Stanu neodcházel.

Moisés roga a Deus a sua presença

12 Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

12Mojžíš Hospodinu namítl: „Pohleď, říkáš mi: ‚Veď tento lid dál,‘ ale neukázal jsi mi, koho se mnou pošleš. Řekl jsi: ‚Znám tě osobně a našel jsem v tobě zalíbení.‘

13 Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

13Máš-li ve mně zalíbení, dej mi prosím poznat své cesty, abych tě znal a nacházel u tebe milost. Pohleď, vždyť tento národ je tvůj lid!“

14 Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

14Ten odpověděl: „Má přítomnost půjde s tebou a dám ti odpočinout.“

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[15]Mojžíš mu řekl: „Nemá-li s námi jít tvá přítomnost, nikam nás odsud nevoď!

[16]Jak by se jinak poznalo, že máš ve mně a v mém lidu zalíbení, než když půjdeš s námi? Právě to mě i tvůj lid odliší od každého lidu na povrchu země.“

[17]Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Splním i tuto tvou prosbu, neboť jsem v tobě našel zalíbení a znám tě osobně.“

[18]Mojžíš řekl: „Ukaž mi prosím svou slávu!“

[19]Odpověděl: „Nechám před tebou projít všechnu svou dobrotu a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“

[20]Potom dodal: „Nebudeš moci spatřit mou tvář. Žádný člověk mě nemůže spatřit a zůstat naživu.“

[21]Hospodin ještě řekl: „Hle, u mne je místo, kde staneš na skále.

[22]Až tudy půjde má sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a přikryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu.

[23]Až potom dlaň odtáhnu, spatříš má záda; mou tvář však nikdo nespatří.“

Obnovení smlouvy

Exodus 34

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura

[1]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky podobné těm prvním a já na ně napíšu slova, jež byla na těch prvních deskách, které jsi roztříštil.

[2]Připrav se na ráno. Ráno vystoupíš na horu Sinaj a tam, na vrcholu hory, staneš u mne.

[3]Nikdo ať ale nevystupuje s tebou. Na celé hoře se nikdo nesmí ani ukázat. Ani brav a skot ať se před touto horou nepase.“

[4]Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky podobné těm prvním. Brzy ráno pak vstal, vystoupil na horu Sinaj, jak mu Hospodin přikázal, a v ruce nesl dvě kamenné desky.

[5]Hospodin sestoupil v oblaku a postavil se k němu. Tehdy vyslovil jméno Hospodin.

[6]Hospodin prošel kolem něj a volal: „Hospodin, Hospodin! Bůh soucitný a milostivý, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a věrný,

[7] pamatující na milosrdenství tisícům pokolení, odpouštějící nepravost, provinění i hřích. Nezapomíná však trestat, ale za nepravost otců volá k odpovědnosti syny i vnuky do třetího i čtvrtého pokolení.“

[8]Mojžíš rychle padl k zemi a klaněl se.

[9]Potom řekl: „Pane můj, máš-li ve mně zalíbení, ať prosím jde můj Pán uprostřed nás, ačkoli je to tvrdošíjný lid. Odpusť naši

cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

nepravost i hřích a přijmi nás jako své vlastní!“

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

10 Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

10Hospodin odpověděl: „Hle, vstupuji do této smlouvy: Před celým tvým lidem budu konat divy, jaké se neděly v žádném národě na celé zemi. Všechen lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo, neboť to, co s tebou učiním, bude ohromující.

11 Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

11Zachovávej, co ti dnes přikazuji. Hle, chystám se před tebou vyhnat Emorejce, Kananejce, Chetejce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.

12 Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

12Měj se však na pozoru, abys nevstoupil do smlouvy s obyvateli země, do které jdeš. Jinak se ti stanou pastí přímo ve tvém středu.

13 Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

13Proto zbořte jejich oltáře, jejich posvátné sloupy roztříštěte a jejich posvátné kůly skácejte.

14 (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

14Nesmíte se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je žárlivě milující Bůh.

15 para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

15Měj se na pozoru, abys nevstoupil do smlouvy s obyvateli té země! Když půjdou smilnit za svými bohy a přinášet svým bohům oběti, pozvou tě, abys jedl z jejich obětí.

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

16Když pak z jejich dcer vybereš manželky svým synům, půjdou jejich dcery smilnit za svými bohy a svedou tvé syny, aby šli smilnit za jejich bohy.

17 Não farás para ti deuses fundidos.

17Neodlévej si sochy bohů.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[18]Zachovávej Slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní jez nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, v určený čas měsíce avivu, neboť v měsíci avivu jsi vyšel z Egypta.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19]Vše, co otvírá lůno, je mé, včetně všech prvorozených samců ze tvého stáda, ať už to bude býk či beran.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[20]Osla otvírajícího lůno však vyplatíš jehnětem; kdybys ho nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš. Nikdo ať se přede mnou neukáže s prázdnou.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[21]Šest dní pracuj, ale sedmého dne odpočívej; odpočívej i v době orání či žně.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[22]Konej Slavnost týdnů na začátku pšeničné žně a Slavnost dožínek na konci roku.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[23]Třikrát za rok ať se každý, kdo je u tebe mužského pohlaví, ukáže před svým Pánem Hospodinem, Bohem Izraele.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[24]Až před tebou vypudím národy a rozšířím tvé hranice, nikdo nezatouží po tvé zemi, když budeš přicházet, aby ses třikrát za rok ukázal před Hospodinem, svým Bohem.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[25]Neobětuj krev mé oběti s ničím kvašeným. Z beránka pesachové oběti ať do rána nic nezbude.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus.

[26]Nejlepší prvotiny své země přines do domu Hospodina, svého Boha. Nevař kůzle v mléce jeho matky.“

Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria

[27]Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Tato slova zapiš. Podle těchto slov vstupuji do smlouvy s tebou a s Izraelem.“

[28]Mojžíš byl s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Byl tam bez chleba a bez vody. Slova smlouvy, totiž Desatero, zapsal na desky.

Zářící tvář

[29]Cestou z hory Sinaj nesl Mojžíš v rukou dvě Desky svědectví. Mojžíš ale nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září tvář.

[30]Když pak Áron a všichni Izraelité Mojžíše spatřili, hle, tvář mu zářila tak, že se k němu báli přiblížit.

[31]Mojžíš je však zavolal, a tak se k němu Áron i všichni předáci obce vrátili a Mojžíš s nimi mluvil.

[32]Potom přistoupili všichni synové Izraele a on jim vyřídil všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sinaj.

[33]Když k nim Mojžíš domluvil, přikryl si obličej rouškou.

[34]Kdykoli ale vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, Mojžíš tu roušku odkládal, dokud odtud nevyšel. Pak vycházel a říkal synům Izraele, co mu bylo přikázáno.

[35]Tehdy synové Izraele vídali Mojžíšovu zářící tvář. Potom si Mojžíš znovu

de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

1 Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

2 Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

4 Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

5 Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

6 estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

7 peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

8 azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

9 pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

zakrýval tvář rouškou, dokud nešel mluvit s Hospodinem.

Den odpočinku

Exodus 35

1Když Mojžíš shromáždil celou izraelskou obec, řekl jim: „Tyto věci vám Hospodin přikázal.

2Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne budete mít svatou sobotu, den odpočinku pro Hospodina. Každý, kdo by v ten den dělal nějakou práci, zemře.

3V sobotní den nerozděláte oheň v žádném ze svých příbytků."

Sbírka na svatyni

4Mojžíš celé izraelské obci řekl: „Hospodin přikázal toto:

5Vyberte mezi sebou pro Hospodina sbírku; každý, kdo má ochotné srdce, ať přinese Hospodinu příspěvek – zlato, stříbro, bronz,

6modrou, purpurovou a šarlatovou látku, kment, kozí srst,

7červeně barvené beraní kůže, odolné usně, akáciové dřevo,

8olej na svícení, také balzámy na olej pomazání a na vonné kadidlo,

9onyxové kameny a kameny pro zasazení do efodu a náprsníku.

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[10]Přijďte, všichni nadaní řemeslníci, a vyrobte vše, co Hospodin přikázal:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[11] Příbytek, jeho stan a pokrývku, jeho spony, rámy, svlaky, sloupy a patky,

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[12] Truhlu, její tyče a slitovnici, zastírající oponu,

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[13] stůl, jeho tyče a všechno náčiní, chleby předložení,

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[14] svícen, jeho náčiní a kahany, olej ke svícení,

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[15] kadidlový oltář a jeho tyče, olej pomazání a vonné kadidlo, vchodový závěs ke vchodu do Příbytku,

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[16] oltář pro zápalné oběti, jeho bronzový rošt, tyče a všechno jeho náčiní, umyvadlo a jeho podstavec,

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[17] zástěny nádvoří, jejich sloupy a patky, závěs pro bránu nádvoří,

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[18] kolíky Příbytku, kolíky nádvoří a jejich lana,

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

[19] bohoslužebná roucha pro službu ve svatyni, svatá roucha kněze Árona i roucha jeho synů ke konání kněžské služby."

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[20]Nato se celá izraelská obec od Mojžíše rozešla.

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da

[21]Potom přicházeli – každý, kdo cítil nutkání, každý, kdo měl ochotného ducha – a přinášeli Hospodinu příspěvek na

congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

22 Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

23 e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

24 Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

25 Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

27 Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

28 e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

29 Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra

přípravu Stanu setkávání, na veškerou službu v něm i na svatá roucha.

22Přicházeli muži i ženy, každý s ochotným srdcem, a přinášeli spínadla, náušnice, prsteny, náramky a všelijaké zlaté předměty. Každý, kdo chtěl Hospodinu poskytnout jako dar zlato,

23i každý, kdo u sebe měl modrou, purpurovou nebo šarlatovou látku, kment, kozí srst, červeně barvené beraní kůže či odolné usně, přinášel je.

24Každý, kdo chtěl přispět stříbrem nebo bronzem, přinášel tento příspěvek Hospodinu. Přinášel také každý, kdo měl u sebe akáciové dřevo k jakémukoli dílu služby.

25Všechny ženy zručné v tkaní přinášely, co utkaly: modrou, purpurovou a šarlatovou látku a kment.

26Všechny ženy, které cítily nutkání, také zručně spřádaly kozí srst.

27Předáci obce přinášeli onyxové kameny a další drahokamy k posázení efodu a náprsníku,

28také balzám a olej na svícení i na přípravu oleje pomazání a vonného kadidla.

29A tak všichni Izraelité, muži i ženy, kteří měli ochotné srdce, přinášeli Hospodinu dobrovolné dary na veškeré dílo, které Hospodin skrze Mojžíše přikázal udělat.

que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe
Êxodo 31.1-11

30 Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

31 e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

32 e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

33 e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

34 Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

35 Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

Êxodo 36

1 Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

2 Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a

Povolaní řemeslníci

30Mojžíš pak synům Izraele řekl: „Pohleďte, Hospodin povolal osobně Becaleela, syna Uriho, syna Hurova z pokolení Juda.

31Naplnil ho Božím Duchem – zručností, důvtipem a znalostí každého řemesla,

32aby vymýšlel vzory a prováděl je ve zlatě, stříbře a bronzu,

33aby opracovával a osazoval drahokamy, opracovával dřevo a ovládal každé řemeslo.

34Dal mu také schopnost vyučovat, jemu i Oholiabovi, synu Achisamachovu z pokolení Dan.

35Obdařil je nadáním pro každé řemeslo, od rytectví přes vytkávání a vyšívání modrých, purpurových a šarlatových látek i kmentu až po tkaní. Ovládají každé řemeslo a umí vymýšlet plány.

Exodus 36

1Ať tedy Becaleel a Oholiab spolu s každým nadaným řemeslníkem, jehož Hospodin obdařil zručností a důvtipem k vykonání veškeré potřebné práce na svatyni, udělají vše tak, jak přikázal Hospodin.“

2A tak Mojžíš povolal Becaleela a Oholiaba spolu s každým nadaným řemeslníkem, jehož Hospodin obdařil

todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

zručností. Ti všichni cítili nutkání přistoupit k té práci a dát se do ní.

[3]Převzali tedy od Mojžíše vše, čím synové Izraele přispěli na práci při stavbě svatyně. Lidé mu ale každé ráno přinášeli stále další dobrovolné dary.

[4]Všichni řemeslníci zapojení do prací na stavbě svatyně tedy jeden po druhém odcházeli od svého díla

[5]a říkali Mojžíšovi: „Lid přináší mnohem více, než je potřeba k dílu, jež nám Hospodin přikázal vykonat.“

[6]Mojžíš tedy nechal v táboře vyhlásit: „Muži, ženy, přestaňte už přispívat na stavbu svatyně!“ Tak bylo lidu zabráněno přinášet více.

[7]Materiálu na veškeré potřebné dílo již bylo dost – dokonce víc než dost!

Příbytek

[8]Nejnadanější z řemeslníků, kteří se účastnili stavby, pak pro Příbytek připravili deset pruhů ze soukaného kmentu a z modré, purpurové a šarlatové látky s umně vetkanými cheruby.

[9]Jeden pruh byl dvacet osm loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny pruhy měly stejné rozměry.

[10]Pět pruhů spojili k sobě; rovněž tak druhých pět pruhů.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[11]Podél pruhu, jenž byl na konci spojeného kusu, udělali poutka z modré látky. Totéž udělali podél krajního pruhu ve druhém spojeném kusu.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12]Na první koncový pruh připevnili padesát poutek a stejně tak na koncový pruh druhého spojeného kusu; poutka byla přesně proti sobě.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13]Vyrobili také padesát zlatých spon, kterými ty pruhy spojili k sobě. Tak Příbytek tvořil jeden celek.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Pro stan nad Příbytkem pak připravili houně z kozí srsti; připravili jedenáct takových houní.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Jedna houně byla třicet loket dlouhá a čtyři lokte široká. Všech jedenáct houní mělo stejné rozměry.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Spojili zvlášť pět houní a šest houní.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]Potom připevnili padesát poutek podél koncové houně spojeného kusu a stejně tolik podél krajní houně druhého spojeného kusu.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Vyrobili také padesát bronzových spon ke spojení stanu, aby tvořil jeden celek.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Navrch stanu zhotovili pokrývku z červeně barvených beraních kůží a vrchní pokrývku z odolných usní.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Dále pro Příbytek vyrobili svislé rámy z akáciového dřeva.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Každý rám byl deset loktů vysoký a jeden a půl lokte široký

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]a každý měl dva spojovací čepy. Tak vyrobili všechny rámy Příbytku.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Pro pravou, jižní stranu Příbytku vyrobili dvacet rámů.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24]Pod těch dvacet rámů vyrobili čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod dva čepy jednoho rámu a stejně tak pod každý další rám.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25]Také pro druhý bok Příbytku, pro severní stranu, vyrobili dvacet rámů

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26]a k nim čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod jeden rám a stejně tak pod každý další rám.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27]Pro zadní, západní stranu Příbytku pak vyrobili šest rámů.

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[28]Vyrobili také dva zvláštní rámy pro oba rohy u zadní stěny Příbytku.

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[29]Zespodu k sobě přiléhaly a shora byly pevně spojeny jedním prstencem. Tak to udělali s oběma rámy v obou rozích.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[30]Bylo tam tedy osm rámů a jejich šestnáct stříbrných patek; dvě patky pod každým rámem.

31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

32 cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

33 A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

34 Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 26.31-37

35 Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

36 E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

37 Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

38 e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca

Êxodo 25.10-15

31Dále vyrobili svlaky z akáciového dřeva: pět svlaků pro rámy na jednom boku Příbytku,

32pět pro rámy na druhém boku Příbytku a pět svlaků pro rámy na zadní, západní straně Příbytku.

33Vyrobili i prostřední svlak, který procházel středem rámů od jednoho konce k druhému.

34Ty rámy obložili zlatem a připevnil k nim zlaté prstence jako úchyty pro svlaky. Také svlaky obložili zlatem.

35Udělali také oponu z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu; udělali ji s umně vetkanými cheruby.

36K ní udělali čtyři sloupy z akáciového dřeva, obložili je zlatem, udělali k nim zlaté háčky a ulili k nim čtyři stříbrné patky.

37Pro vchod do stanu pak udělali vyšívaný závěs z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu

38a k němu pět sloupů s háčky. Jejich hlavice a příčky obložili zlatem, jejich pět patek však bylo z bronzu.

Truhla

Exodus 37

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório

Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

A mesa

Êxodo 25.23-30

[1]Potom Becaleel vyrobil truhlu z akáciového dřeva: byla dva a půl lokte dlouhá, jeden a půl lokte široká a jeden a půl lokte vysoká.

[2]Obložil ji zevnitř i zvenčí čistým zlatem a po jejím obvodu udělal zlatý věnec.

[3]Ulil pro ni čtyři zlaté kruhy a připevnil je k jejím čtyřem nohám: dva kruhy po jednom jejím boku a dva kruhy po druhém.

[4]Z akáciového dřeva zhotovil rovněž tyče a obložil je zlatem.

[5]Tyče pak provlékl skrz kruhy po bocích truhly, aby se truhla dala nosit.

[6]Vyrobil také příkrov z čistého zlata, totiž slitovnici: byla dva a půl lokte dlouhá a jeden a půl lokte široká.

[7]Vytvořil také dva cheruby. Zhotovil je z tepaného zlata na obou koncích slitovnice:

[8]jednoho cheruba na jednom konci a druhého cheruba na druhém konci. Udělal cheruby tak, aby vystupovali ze slitovnice na obou jejích koncích.

[9]Cherubové měli rozpjatá křídla, jimiž zastiňovali slitovnici. Byli obráceni čelem k sobě a tvářemi se skláněli nad slitovnici.

Stůl

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

O candelabro

Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta

[10]Vyrobil také stůl z akáciového dřeva: byl dva lokte dlouhý, jeden loket široký a jeden a půl lokte vysoký.

[11]Obložil jej čistým zlatem a po jeho obvodu udělal zlatý věnec.

[12]Udělal po jeho obvodu také na dlaň širokou obrubu a kolem ní další zlatý věnec.

[13]Ulil k němu také čtyři zlaté kruhy, které připevnil ke čtyřem rohům u jeho čtyř nohou.

[14]Kruhy byly upevněny těsně pod obrubou jako úchyty pro tyče, aby se stůl dal nosit.

[15]Tyče udělal z akáciového dřeva, aby se stůl dal nosit, a obložil je zlatem.

[16]Vyrobil rovněž nádoby patřící na stůl, mísy, pohárky, číše a konvice na úlitby, a to z čistého zlata.

Svícen

[17]Vyrobil také svícen z čistého zlata. Svícen měl tepanou patu i dřík a vystupovaly z něj pohárky, pupeny a květy.

[18]Z jeho boků vycházelo šest prutů: tři pruty svícnu z jedné strany svícnu a tři pruty z druhé.

[19]Na jednom prutu byly tři mandlovité pohárky s pupenem a květem, na dalším prutu také tři a tak to bylo na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu.

e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo

Êxodo 30.22-38

[20]Na dříku pak byly čtyři mandlovité pohárky s pupeny a květy.

[21]Pod jedním párem prutů, jež z něj vystupují, byl jeden pupen, pod druhým párem další pupen a pod třetím další – takto u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu.

[22]Tyto pupeny i pruty vystupovaly ze svícnu a všechno to bylo vytepáno z jednoho kusu čistého zlata.

[23]Ke svícnu zhotovil z čistého zlata také sedm kahanů, kleště a pánvice na oharky.

[24]Svícen spolu se vším tímto náčiním vyrobil z talentu čistého zlata.

Kadidlový oltář

[25]Zhotovil také kadidlový oltář z akáciového dřeva. Byl čtvercový, loket na délku a loket na šířku; na výšku měl dva lokte a vystupovaly z něj rohy.

[26]Obložil jej čistým zlatem: jeho vršek, jeho stěny kolem dokola i jeho rohy. Po jeho obvodu udělal zlatý věnec.

[27]Pod tím věncem k němu na obou bocích připevnil dva zlaté kruhy, a to po obou stranách. Sloužily jako úchyty pro tyče, aby se na nich dal nosit.

[28]Tyče vyrobil z akáciového dřeva a obložil je zlatem.

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto

Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze

Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

[29]Voňavkářským způsobem pak připravil olej svatého pomazání a čisté kadidlo z vonných látek.

Oltář pro zápalné oběti

Exodus 38

[1]Z akáciového dřeva zhotovil také čtvercový oltář pro zápalné oběti. Měl pět loket na délku, pět loket na šířku a tři lokte na výšku.

[2]V jeho čtyřech koutech vytvaroval rohy vystupující z oltáře a obložil jej bronzem.

[3]Vyrobil veškeré náčiní k oltáři, hrnce, lopaty, obětní misky, vidlice a pánvice na uhlí; veškeré jeho náčiní vyrobil z bronzu.

[4]K oltáři zhotovil také mřížový rošt z bronzu a připevnil jej zespodu pod obrubu oltáře, do poloviny jeho výšky.

[5]Na čtyřech koncích bronzového roštu ulil čtyři kruhy jako úchyty pro tyče.

[6]Tyče vyrobil z akáciového dřeva a obložil je bronzem.

[7]Pak je provlékl skrz kruhy po bocích oltáře, aby se na nich dal nosit. Udělal jej dutý, z desek.

Umyvadlo

[8]Bronzové umyvadlo a jeho bronzový podstavec vyrobil ze zrcadel žen shromážděných ke konání služby u vchodu do Stanu setkávání.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura,

Nádvoří

[9]Postavil také nádvoří. Na pravé, jižní straně nádvoří byly zástěny ze soukaného kmentu v délce 100 loket.

[10]Dvacet sloupů s dvaceti patkami na této straně bylo z bronzu, sloupové háčky a příčky byly stříbrné.

[11]Rovněž na severní straně byly zástěny v délce 100 loket; jejích dvacet sloupů s dvaceti patkami bylo z bronzu, sloupové háčky a příčky byly stříbrné.

[12]Na západní straně byly zástěny v délce 50 loket, s deseti sloupy a deseti patkami, sloupové háčky a příčky byly stříbrné.

[13]Rovněž přední, východní strana měřila 50 loket.

[14]Tvořilo ji

[15] loket zástěn se třemi sloupy a třemi patkami z jedné strany 15 a 15 loket zástěn se třemi sloupy a třemi patkami z druhé strany. Uprostřed pak byla brána nádvoří.

[16]Všechny zástěny kolem nádvoří byly ze soukaného kmentu.

[17]Patky sloupů byly z bronzu, sloupové háčky a příčky byly stříbrné, obložení jejich hlavic bylo stříbrné. Všechny sloupy nádvoří byly propojeny stříbrnými příčkami.

[18]Vyšívaný závěs pro bránu nádvoří byl z modré, purpurové a šarlatové látky a ze

carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

20 Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

A enumeração das coisas do tabernáculo

21 Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

22 Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

23 E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

24 Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

25 A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

26 um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima,

soukaného kmentu. Byl dlouhý 20 loket a v celé šířce vysoký 5 loket, tak jako zástěny nádvoří.

19K němu patřily čtyři sloupy se čtyřmi bronzovými patkami a stříbrnými háčky; obložení jejich hlavic i jejich příčky byly stříbrné.

20Všechny kolíky okolo Příbytku a nádvoří byly z bronzu.

Soupis materiálu

21Toto je soupis Příbytku, totiž Příbytku svědectví, sečtený podle Mojžíšova rozkazu. Je to práce levitů pod vedením Itamara, syna kněze Árona.

22Becaleel, syn Uriho, syna Hurova z pokolení Juda, udělal všechno, co Hospodin přikázal Mojžíšovi.

23S ním byl Oholiab, syn Achisamachův z pokolení Dan, zručný v rytectví, vytkávání a vyšívání na modré, purpurové a šarlatové látce i kmentu.

24Zlata použitého na veškeré dílo svatyně (šlo o zlato poskytnuté jako dar) bylo celkem 29 talentů a 730 šekelů, měřeno šekelem svatyně.

25Stříbra od členů obce zahrnutých do sčítání bylo 100 talentů a 1.775 šekelů, podle šekelu svatyně.

26Jeden beka z hlavy (to jest půl šekelu svatyně) – tolik bylo vybráno od každého, kdo byl zahrnut do sčítání, od

que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes

Êxodo 28.1-43

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

dvacetiletých výše, tedy od 603.550 mužů.

[27]Oněch 100 talentů stříbra připadlo na odlévání patek pro svatyni a pro oponu: 100 patek ze 100 talentů; talent na patku.

[28]Zbývajících 1.775 šekelů připadlo na výrobu sloupových háčků, obložení jejich hlavic a na spojovací příčky.

[29]Bronzu poskytnutého jako dar bylo 70 talentů a 2.400 šekelů.

[30]Z něj byly vyrobeny patky ke vchodu do Stanu setkávání, bronzový oltář s jeho bronzovým roštem, veškeré náčiní k oltáři,

[31]patky sloupů kolem nádvoří, patky pro bránu nádvoří a všechny kolíky kolem Příbytku a kolem nádvoří.

Kněžská roucha

Exodus 39

[1]Z modré, purpurové a šarlatové látky zhotovili bohoslužebná roucha pro službu ve svatyni. Připravili také svatá roucha pro Árona, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[2]Efod byl zhotoven ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.

[3]Vytepali zlaté plíšky a z nich nastříhali nitě, aby je umně vetkali do modré, purpurové a šarlatové látky a do kmentu.

4 Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

5 O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

7 e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

8 Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

9 Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

10 Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

11 a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

12 a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

13 e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

4K oběma okrajům efodu připojili ramenní díly, aby byl spojen.

5Tkaný pás, který jej obepínal, byl stejně jako efod ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

6Do zlatých obrouček zasadili onyxové kameny, a jako kamenorytec vyrývá pečeť, tak na nich vyryli jména synů Izraele.

7Potom je připevnili k ramenním dílům efodu jako pamětné kameny synů Izraele, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

8Podobným způsobem jako efod byl zhotoven umně tkaný náprsník: ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.

9Náprsník byl čtvercový; udělali jej dvojitý, po přehnutí byl na píď dlouhý a na píď široký.

10Posázeli jej čtyřmi řadami drahých kamenů: v první řadě rubín, topas a smaragd,

11v druhé řadě tyrkys, safír a jaspis,

12ve třetí řadě opál, achát a ametyst,

13ve čtvrté řadě chrysolit, onyx a beryl. V tomto pořadí byly kameny zasazeny do zlatých obrouček.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[14]Kamenů bylo dvanáct, tak jako jmen Izraelových synů. Každý měl na sobě jako na pečeti vyryto jméno jednoho ze dvanácti izraelských kmenů.

[15]K náprsníku vyrobili točené řetízky na způsob šňůrek, z čistého zlata.

[16]Vyrobili také dvě zlaté obroučky a dva zlaté kroužky. Ty dva kroužky připevnili na oba horní okraje náprsníku.

[17]Ty dvě zlaté šňůry pak připevnili k oběma kroužkům na okrajích náprsníku.

[18]Druhé konce obou šňůr připevnili k oněm dvěma obroučkám připevněným zepředu k ramenním dílům efodu.

[19]Vyrobili také dva zlaté kroužky, které připevnili ke dvěma dolním okrajům náprsníku, k jeho vnitřní obrubě.

[20]Dále vyrobili dva zlaté kroužky, které připevnili zepředu k dolní části obou ramenních dílů efodu, těsně u jeho švu nad tkaným pásem efodu.

[21]Náprsník pak modrou šňůrou přivázali za jeho kroužky ke kroužkům efodu. Takto spočíval na tkaném pásu efodu a neodstával od efodu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[22]K efodu byl zhotoven také plášť celý utkaný z modré látky.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[23]Uprostřed něj byl otvor, jako bývá v pancíři, s tkanou obrubou, aby se netrhal.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[24]Podél spodního lemu pláště udělali granátová jablka z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[25]Prostřídali je zvonky z čistého zlata, jež připevnili mezi granátová jablka po celém spodním lemu pláště:

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26]zvonek a granátové jablko, zvonek a granátové jablko, po celém spodním lemu pláště, v němž se koná služba, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[27]Pro Árona a jeho syny utkali kmentové suknice,

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[28]kmentový turban, ozdobné kmentové pokrývky hlavy, plátěné spodky ze soukaného kmentu

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]a vyšívanou šerpu ze soukaného kmentu a z modré, purpurové a šarlatové látky, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[30]Vyrobili také štítek z čistého zlata, totiž korunu svatosti, a jako na pečeť na něj vyryli: Svatý Hospodinu.

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Připevnili k němu modrou šňůru, aby mohl být přivázán na vrchol turbanu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

Dokončení díla

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[32]Tak bylo dokončeno veškeré dílo Příbytku, totiž Stanu setkávání. Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[33]Tehdy přinesli Příbytek k Mojžíšovi: Stan a všechno jeho náčiní, jeho spony, rámy, svlaky, sloupy a patky,

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

[34]přikrývku z červeně barvených beraních kůží, přikrývku z odolných usní, zastírající oponu,

[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

[35]Truhlu svědectví, její tyče a slitovnici,

[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

[36] stůl a všechno jeho náčiní, chleby předložení,

[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

[37]svícen z čistého zlata, jeho uspořádané kahany a všechno náčiní, olej ke svícení,

[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

[38] zlatý oltář, olej pomazání, vonné kadidlo, závěs pro vchod do Stanu,

[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

[39]bronzový oltář, jeho bronzový rošt, tyče a všechno náčiní, umyvadlo a jeho podstavec,

[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

[40]zástěny nádvoří, jejich sloupy a patky, závěs do brány nádvoří, jeho lana a kolíky, všechno náčiní ke službě v Příbytku, ve Stanu setkávání,

[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de

[41] bohoslužebná roucha pro službu ve svatyni, svatá roucha kněze Árona i

seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.
[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.
[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

roucha jeho synů ke konání kněžské služby.
[42]Synové Izraele udělali všechnu práci přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.
[43]Mojžíš viděl všechno to dílo a hle, udělali je přesně tak, jak Hospodin přikázal. A Mojžíš jim požehnal.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:
[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.
[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.
[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.
[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.
[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.
[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.
[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.
[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o

Vztyčení Příbytku

Exodus 40

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
[2]„Prvního dne prvního měsíce vztyčíš Příbytek, Stan setkávání.
[3]Postavíš tam Truhlu svědectví a zastřeš ji oponou.
[4]Přineseš stůl a uspořádáš vše na něm, přineseš i svícen a zapálíš jeho kahany.
[5]Před Truhlu svědectví postavíš zlatý oltář k pálení kadidla a ve vchodu do Příbytku pověsíš závěs.
[6]Před vchodem do Příbytku, do Stanu setkávání, postavíš oltář pro zápalné oběti.
[7]Mezi Stanem setkávání a oltářem postavíš umyvadlo a naliješ do něj vodu.
[8]Kolem dokola vztyčíš zástěny nádvoří a v jeho bráně pověsíš závěs.
[9]Potom vezmeš olej pomazání a pomažeš Příbytek i všechno, co je v něm. Tak jej i s

consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

veškerým vybavením posvětíš, a bude svatý.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10]Pomažeš také oltář pro zápalné oběti a veškeré jeho náčiní. Tak oltář posvětíš, a bude svatosvatý.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11]Pomažeš i umyvadlo a jeho podstavec, a tak je posvětíš.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12]Potom přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do Stanu setkávání a omyješ je vodou.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[13]Oblékneš Áronovi svatá roucha a pomažeš ho. Tak jej posvětíš, aby mi konal kněžskou službu.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[14]Přivedeš také jeho syny, oblékneš jim suknice

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

[15]a pomažeš je, jako jsi pomazal jejich otce, aby mi konali kněžskou službu. Toto pomazání je i všechna jejich pokolení uvede do věčného kněžství.“

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[16]A Mojžíš udělal všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[17]Prvního dne prvního měsíce druhého roku byl Příbytek vztyčen.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[18]Mojžíš vztyčil Příbytek: položil jeho patky, postavil jeho rámy, provlékl jeho svlaky a vztyčil jeho sloupy.

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]Nad Příbytkem roztáhl stan a seshora na něj položil jeho přikrývku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[20]Potom vzal Svědectví a vložil je do truhly. K truhle připevnil sochory a seshora ji přikryl slitovnicí.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Když vnesl truhlu do Příbytku, pověsil v něm zastírající oponu. Tak zastřel Truhlu svědectví, jak mu Hospodin přikázal.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[22]Před oponou, na severní straně Příbytku, pak ve Stanu setkávání postavil stůl

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[23]a před Hospodinem na něm uspořádal chleby, jak mu Hospodin přikázal.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[24]Naproti stolu, na jižní straně Příbytku, postavil do Stanu setkávání svícen

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[25]a zapálil před Hospodinem kahany, jak mu Hospodin přikázal.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[26]Před oponu ve Stanu setkávání postavil také zlatý oltář

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27]a zapálil na něm vonné kadidlo, jak mu Hospodin přikázal.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28]Ve vchodu do Příbytku pověsil závěs.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Před vchodem do Příbytku, do Stanu setkávání, postavil oltář pro zápalné oběti a obětoval na něm zápalné i moučné oběti, jak mu Hospodin přikázal.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[30]Mezi Stanem setkávání a oltářem postavil umyvadlo a nalil do něj vodu k omývání,

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[31]aby si v něm Mojžíš i Áron a jeho synové omývali ruce a nohy.

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[32]Kdykoli vcházeli do Stanu setkávání nebo přistupovali k oltáři, omývali se, jak mu Hospodin přikázal.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

[33]Okolo Příbytku a oltáře pak vztyčil zástěny nádvoří a do jeho brány pověsil závěs. Tak Mojžíš to dílo dokončil.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[34]Tehdy Stan setkávání přikryl oblak a Příbytek naplnila Hospodinova sláva.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[35]A Mojžíš nemohl vejít do Stanu setkávání, neboť na něm spočíval oblak a Příbytek naplňovala Hospodinova sláva.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[36]Kdykoli se potom oblak nad Příbytkem vznesl, synové Izraele se vždy vydávali na cesty.

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[37]Pokud se však oblak nevznesl, nevycházeli až do dne, kdy se vznesl.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

[38]Ve dne byl nad Příbytkem Hospodinův oblak a v noci v něm byl oheň, před očima celého domu Izraele, na všech jejich cestách.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	Leviticus
	ZÁKON OBĚTI
	Zápalné oběti
Levítico 1	**Leviticus 1**
Os holocaustos	
1 Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:	1Hospodin zavolal Mojžíše a promluvil k němu ze Stanu setkávání:
2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.	2„Promluv k synům Izraele takto: Když někdo z vás bude Hospodinu přinášet obětní dar, ať je to dar z dobytka – ze skotu nebo z bravu.
3 Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.	3Přináší-li darem zápalnou oběť ze skotu, ať přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do Stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem.
4 E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.	4Vloží ruku na hlavu zápalné oběti a ta bude přijata jako jeho smírčí výkupné.
5 Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.	5Potom to dobytče zabije před Hospodinem. Kněží, synové Áronovi, přinesou jeho krev jako oběť a tou krví pokropí ze všech stran oltář, který je u vchodu do Stanu setkávání.
6 Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.	6Potom ať zápalnou oběť stáhne z kůže a rozseká ji na díly.
7 E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.	7Kněží, synové Áronovi, zapálí na oltáři oheň a narovnají na něj dříví.
8 Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.	8Na ně pak rozloží ty díly i s hlavou a tukem.
9 Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto,	9Vnitřnosti a nohy se však musí omýt vodou. Kněz to vše nechá dýmat na oltáři

oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

10 Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

11 E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

12 Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

13 porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

15 O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

16 tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

17 rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Levítico 2

jako zápalnou oběť, jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

10Přináší-li darem zápalnou oběť z bravu – z ovcí nebo koz – ať přivede samce bez vady

11a zabije ho před Hospodinem u severní strany oltáře. Kněží, synové Áronovi, pak tou krví pokropí oltář ze všech stran.

12Potom ať rozseká oběť na díly i s hlavou a tukem. Kněz je narovná na dříví, které je na ohni na oltáři.

13Vnitřnosti a nohy se však musí omýt vodou. Kněz to všechno přinese jako oběť a nechá to dýmat na oltáři. To je zápalná oběť, ohnivá oběť příjemně vonící Hospodinu.

14Přináší-li Hospodinu darem zápalnou oběť z ptactva, ať přinese svůj dar z hrdliček nebo z holoubat.

15Kněz přinese ptáče k oltáři, nehtem mu poodštípne hlavu a nechá je dýmat na oltáři; jeho krev bude vymáčknuta na stěnu oltáře.

16Odejme mu také vole i s obsahem a odhodí je poblíž oltáře východním směrem na místo pro popel.

17Natrhne ptáka u křídel, ale neroztrhne jej. Potom jej kněz nechá dýmat na oltáři, na dříví, které je na ohni. To je zápalná oběť, ohnivá oběť příjemně vonící Hospodinu.“

Moučné oběti

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

Leviticus 2

[1]„Přináší-li někdo Hospodinu moučnou oběť, ať ji daruje z jemné mouky. Tu polije olejem, položí na ni kadidlo

[2]a přinese ji k Áronovým synům, kněžím. Kněz pak z toho vezme hrst jemné mouky s olejem a všechno kadidlo. Tento památeční díl nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

[3]Zbytek moučné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako svatosvatý díl z ohnivých obětí Hospodinu.

[4]Přinášíš-li darem moučnou oběť pečenou v peci, udělej z jemné mouky nekvašené bochánky zadělané olejem nebo nekvašené placky pomazané olejem.

[5]Je-li tvým darem moučná oběť smažená na pánvi, ať je z jemné mouky zadělané olejem, nekvašená.

[6]Rozdrob ji na kousky a polij olejem; je to moučná oběť.

[7]Je-li tvým darem moučná oběť připravená v kotlíku, ať je připravena z jemné mouky s olejem.

[8]Když takto připravenou moučnou oběť přineseš Hospodinu, bude předána knězi. Ten ji donese k oltáři,

[9]odejme z ní památeční díl a nechá jej dýmat na oltáři jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda

[10]Zbytek moučné oběti připadne Áronovi a jeho synům jako svatosvatý díl z ohnivých obětí Hospodinu.

[11]Žádná moučná oběť, kterou přinesete Hospodinu, nesmí být kvašená. Nikdy nedáte dýmat jako ohnivou oběť Hospodinu žádný kvas ani med.

[12]Můžete je Hospodinu přinášet jako dar z prvotin, ale nesmíte je obětovat na oltáři jako příjemnou vůni.

[13]Každý dar moučné oběti ochuť solí; nedopusť, aby při tvé moučné oběti chyběla sůl smlouvy tvého Boha. S každým svým darem přines sůl.

[14]Přinášíš-li Hospodinu darem moučnou oběť z prvotin, přines k této oběti drcené zrní z čerstvých klasů pražených na ohni.

[15]Přidej k ní olej a polož na ni kadidlo; je to moučná oběť.

[16]Kněz pak část drceného zrní a oleje a všechno kadidlo nechá dýmat jako památeční díl; je to ohnivá oběť Hospodinu.“

Pokojné oběti

Leviticus 3

[1]„Přináší-li někdo darem pokojnou oběť ze skotu, ať přivede před Hospodina samce či samici bez vady.

[2]Vloží ruku na hlavu své oběti a zabije ji u vchodu do Stanu setkávání; kněží, synové

da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

3 Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

4 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

5 E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

6 Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

8 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

9 Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

10 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o

Áronovi, pak pokropí oltář krví ze všech stran.

3Potom ať z této pokojné oběti přinese ohnivou oběť Hospodinu: tuk přikrývající vnitřnosti i všechen tuk kolem vnitřností,

4obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami.

5Áronovi synové to pak nechají dýmat na oltáři spolu se zápalnou obětí ležící na dříví, jež bude na ohni, jako ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

6Přináší-li Hospodinu darem pokojnou oběť z bravu, ať přivede samce nebo samici bez vady.

7Přináší-li darem jehně, přivede je před Hospodina,

8vloží ruku na hlavu své oběti a zabije ji před Stanem setkávání; Áronovi synové pak její krví pokropí oltář ze všech stran.

9Potom z pokojné oběti přinese ohnivou oběť Hospodinu: její tuk, totiž celý tučný ocas, který odejme těsně u kostrče, tuk přikrývající vnitřnosti a všechen tuk kolem vnitřností,

10obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami.

redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[11]Kněz to pak nechá dýmat na oltáři jako pokrm ohnivé oběti Hospodinu.

[12]Přináší-li darem kůzle, přivede je před Hospodina,

[13]vloží ruku na jeho hlavu a zabije je před Stanem setkávání; Áronovi synové pak jeho krví pokropí oltář ze všech stran.

[14]Potom z něj přinese ohnivou oběť Hospodinu: tuk přikrývající vnitřnosti a všechen tuk kolem vnitřností,

[15]obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami.

[16]Kněz to pak nechá dýmat na oltáři jako pokrm ohnivé oběti, jako příjemnou vůni. Všechen tuk patří Hospodinu.

[17]Toto je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích: Nesmíte jíst žádný tuk a žádnou krev.“

Oběti za hřích

Leviticus 4

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k synům Izraele: Když se někdo neúmyslně prohřeší proti některému z Hospodinových přikázání a dopustí se něčeho, co se nesmí, učiňte toto:

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[3]Prohřeší-li se pomazaný kněz, poskvrní vinou všechen lid. Ať tedy za hřích, jehož se dopustil, obětuje Hospodinu mladého býčka bez vady jako oběť za hřích.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[4]Býčka přivede před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání, vloží mu ruku na hlavu a zabije ho před Hospodinem.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[5]Pomazaný kněz pak vezme trochu krve z toho býčka a přinese ji do Stanu setkávání.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[6]Namočí prst v krvi a sedmkrát jí stříkne před Hospodinem, před oponou svatyně.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[7]Trochou krve potře rohy oltáře k pálení vonného kadidla, který stojí před Hospodinem ve Stanu setkávání. Všechnu zbývající krev z býčka pak vylije k patě oltáře pro zápalné oběti, který stojí u vchodu do Stanu setkávání.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[8]Potom z býčka obětovaného za hřích odejme všechen tuk: tuk přikrývající vnitřnosti i všechen tuk kolem vnitřností,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[9]obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který odejme spolu s ledvinami

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[10](tak jako se odjímá tuk z dobytčete při pokojné oběti). Kněz to pak nechá dýmat na oltáři pro zápalné oběti.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[11]Celý zbytek býčka – jeho kůži, veškeré maso i s hlavou, nohama, vnitřnostmi a výkaly –

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

[12]vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel, a spálí jej na ohni z dříví. Ať je spálen na místě, kam se sype popel.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[13]Prohřeší-li se neúmyslně celá izraelská obec (neboť si to shromáždění neuvědomí) a překročí některé Hospodinovo přikázání, když se proviní něčím, co se nesmí, učiňte toto:

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[14]Jakmile si uvědomí hřích, jehož se dopustili, přivede shromáždění mladého býčka před Stan setkávání jako oběť za hřích.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[15]Stařešinové obce vloží před Hospodinem ruce na jeho hlavu a býček bude zabit před Hospodinem.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[16]Pomazaný kněz přinese trochu jeho krve do Stanu setkávání,

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[17]namočí prst v krvi a sedmkrát jí stříkne před Hospodinem, před oponou.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[18]Trochou krve také potře rohy oltáře, který stojí před Hospodinem ve Stanu setkávání. Všechnu zbývající krev vylije k patě oltáře pro zápalné oběti, který stojí u vchodu do Stanu setkávání.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[19]Potom z něj odejme všechen tuk a nechá jej dýmat na oltáři.

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe

[20]Naloží s tím býčkem přesně tak, jak se nakládá s býčkem oběti za hřích. Tak za ně

fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

kněz vykoná obřad smíření a bude jim odpuštěno.

[21]Vynese býčka ven za tábor a spálí jej, jako spálil toho prvního býčka. To je oběť za hřích shromáždění.

[22]Prohřeší-li se vůdce lidu, když neúmyslně překročí některé přikázání Hospodina, svého Boha, a tak se proviní něčím, co se nesmí, učiňte toto:

[23]Jakmile si uvědomí hřích, jehož se dopustil, přinese darem kozla, samce bez vady.

[24]Vloží ruku na jeho hlavu a zabije ho před Hospodinem na místě, kde se zabíjí zápalná oběť; je to oběť za hřích.

[25]Kněz pak prstem nabere trochu krve z oběti za hřích a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; zbytek krve vylije k patě oltáře.

[26]Všechen tuk nechá dýmat na oltáři tak jako tuk pokojné oběti. Tak za něj kněz kvůli jeho hříchu vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno.

[27]Prohřeší-li se neúmyslně někdo z prostého lidu, když se proviní překročením jednoho z Hospodinových přikázání něčím, co se nesmí, učiňte toto:

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28]Jakmile si uvědomí hřích, jehož se dopustil, přinese jako oběť za svůj hřích kozu, samici bez vady.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29]Vloží ruku na hlavu této oběti za hřích a zabije ji na místě pro zápalné oběti.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30]Kněz pak prstem nabere trochu krve a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu zbývající krev pak vylije k patě oltáře.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[31]Všechen tuk odejme, jako se odnímá tuk pokojné oběti, a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[32]Chce-li jako oběť za svůj hřích přinést jehně, ať přivede samičku bez vady.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[33]Vloží ruku na hlavu této oběti za hřích a zabije ji jako oběť za hřích na místě, kde se zabíjí zápalná oběť.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[34]Kněz pak prstem nabere trochu krve z oběti za hřích a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu zbývající krev vylije k patě oltáře.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[35]Všechen tuk odejme (tak jako se z jehněte odnímá tuk při pokojné oběti) a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

1 Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

2 ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

3 ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

4 ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

5 Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

6 Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

7 Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que

Leviticus 5

1Člověk se prohřeší v těchto případech: Když něco viděl nebo se to dozvěděl, a ačkoli slyšel přísežnou výzvu ke svědectví, neoznámil to. Takový ponese vinu.

2Také když se někdo dotkne něčeho nečistého, jako je zdechlina nečisté zvěře, nečistého dobytka nebo nečisté drobné havěti, neúmyslně se znečistil, a tak se provinil.

3Také když se dotkne lidské nečistoty – jakékoli nečistoty poskvrňující člověka – a teprve pak si to uvědomí, provinil se.

4Také když nerozvážně pronese přísahu, zlou či dobrou – ať už nerozvážně přísahal o čemkoli, aniž si toho byl vědom – a teprve pak si to uvědomí, provinil se.

5Když se tedy jednou z těchto věcí proviní, ať vyzná, v čem se prohřešil.

6Jako odškodnění za hřích, jehož se dopustil, ať Hospodinu přinese samici z bravu, ovci nebo kozu, jako oběť za hřích. Kněz pak za něj kvůli jeho hříchu vykoná obřad smíření.

7Nemůže-li si dovolit jehně, přinese Hospodinu jako odškodnění za svůj prohřešek dvě hrdličky nebo dvě

cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

holoubata, jedno k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Přinese je ke knězi a ten bude obětovat nejprve to, které je určeno k oběti za hřích. Nehtem mu zespodu poodštípne hlavu, ale neodtrhne ji.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Trochou krve oběti za hřích stříkne na stěnu oltáře a zbytek krve bude vymáčknut k patě oltáře; je to oběť za hřích.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]Z druhého pak připraví zápalnou oběť podle pravidel. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]Jsou-li však i dvě hrdličky nebo dvě holoubata nad jeho možnosti, přinese ten, kdo se prohřešil, jako svou oběť za hřích desetinu efy jemné mouky. Nepolije ji olejem a nepoloží na ni kadidlo, neboť je to oběť za hřích.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]Přinese ji ke knězi a ten z ní vezme hrst jako památeční díl a nechá ji dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu; to bude oběť za hřích.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

[13]Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se v kterémkoli z těchto případů dopustil, a bude mu odpuštěno. Zbytek mouky pak připadne knězi tak jako při moučné oběti.“

O sacrifício pelo sacrilégio

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

Oběti odškodnění

[14]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[15]„Zklame-li někdo a neúmyslně zanedbá, co je svaté Hospodinu, pak ať přivede Hospodinu jako oběť odškodnění berana bez vady o patřičné ceně v šekelech stříbra (měřeno podle šekelu svatyně). To je oběť odškodnění.

[16]To, co ze svatých věcí zanedbal, nahradí, přidá k tomu ještě pětinu ceny a dá to knězi. Kněz pak za něj obětováním berana odškodnění vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno.

[17]Prohřeší-li se někdo tím, že nevědomě překročí některé Hospodinovo přikázání a udělá něco, co se nesmí, provinil se a ponese vinu.

[18]Přivede tedy ke knězi berana bez vady o patřičné ceně jako oběť odškodnění. Kněz za něj vykoná obřad smíření kvůli neúmyslnému hříchu, jehož se dopustil, aniž to věděl, a bude mu odpuštěno.

[19]Je to oběť odškodnění, neboť se vskutku provinil proti Hospodinu.“

[20]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[21]„Člověk se prohřeší a zklame Hospodina v těchto případech: Když svého bližního podvede ohledně věci svěřené do úschovy či do zástavy nebo když bude svého bližního okrádat či vydírat

[22]anebo když najde ztracenou věc a křivopřísežně ji zapře. Čehokoli takového se člověk dopustí, zhřeší.

[23]Protože se tedy prohřešil a provinil, musí vše vrátit – ať už to ukradl nebo si to vynutil vydíráním nebo mu to bylo svěřeno do úschovy nebo to byla ztracená věc, kterou našel,
[24]anebo cokoli, o čem křivě přísahal. Nahradí to v plné výši a přidá k tomu ještě pětinu ceny. V den své oběti odškodnění to odevzdá právoplatnému majiteli.
[25]Jako odškodnění přivede Hospodinu berana bez vady o patřičné ceně; přivede jej ke knězi jako oběť odškodnění.
[26]Kněz za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno, čehokoli se dopustil a čím se provinil."

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:
[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;
[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,
[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,
[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte;

Zákon o zápalné oběti

Leviticus 6

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
[2]„Dej Áronovi a jeho synům následující pokyny. Toto je zákon o zápalné oběti: Zápalná oběť ať zůstane celou noc až do rána v ohništi na oltáři, kde bude planout oheň.
[3]Kněz ať si oblékne plátěné roucho a pod něj plátěné spodky. Vybere popel ze zápalné oběti strávené ohněm na oltáři a vysype jej poblíž oltáře.
[4]Potom se převlékne a vynese popel na čisté místo ven za tábor.
[5]Ať na oltáři plane oheň, ať nikdy nezhasne! Na něm kněz každé ráno zapálí dříví, na něm narovná zápalnou oběť a na něm nechá dýmat tuk pokojných obětí.

àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre

[6]Ať na oltáři stále plane oheň, ať nikdy nezhasne!“

Zákon o moučné oběti

[7]„Toto je zákon o moučné oběti: Áronovi synové ji přinesou před Hospodina k přední straně oltáře.

[8]Kněz z té oběti vezme hrst jemné mouky s olejem i všechno kadidlo, které je na moučné oběti, a nechá tento památeční díl dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu.

[9]Áron a jeho synové budou jíst, co z ní zůstane. Budou to jíst nekvašené, a sice na svatém místě, na nádvoří Stanu setkávání.

[10]Nebudou to péci s kvasem, neboť jsem jim to dal jako podíl ze svých ohnivých obětí. Je to svatosvaté, tak jako oběť za hřích a oběť odškodnění.

[11]Každý Áronův mužský potomek smí jíst z ohnivých obětí Hospodinu. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. Cokoli se jich dotkne, bude svaté.“

[12]Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi:

ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13]„Áron i jeho synové budou v den svého pomazání přinášet Hospodinu tento obětní dar: desetinu efy jemné mouky jako stálou moučnou oběť, polovinu ráno a polovinu večer.

[14]Bude se smažit na plotně. Nasáklou olejem a rozdrobenou na kousky ji pak přineseš, abys ji obětoval jako příjemnou vůni Hospodinu.

[15]Áronův syn, který přijme kněžské pomazání po něm, udělá totéž. Věčným ustanovením náleží Hospodinu; nechť se celá obrátí v dým.

[16]Každá moučná oběť přinášená knězem ať celá shoří; nebude se jíst.“

Zákon o oběti za hřích

[17]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[18]„Promluv k Áronovi a jeho synům. Toto je zákon o oběti za hřích: Na místě, kde se zabíjí zápalná oběť, se bude před Hospodinem zabíjet i oběť za hřích. Bude svatosvatá.

[19]Kněz, který ji obětuje, ji bude jíst; ať je snědena na svatém místě, na nádvoří Stanu setkávání.

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso

[20]Cokoli se dotkne jejího masa, bude svaté. Kdyby trochu její krve stříklo na roucho, vyper potřísněnou látku na svatém místě.

[21]Hliněná nádoba, v níž se vařilo její maso, ať je rozbita. Pokud se vařilo v mosazné nádobě, ať je vydrhnuta a vypláchnuta vodou.

[22]Každý mužského pohlaví v kněžských rodinách ji smí jíst; bude svatosvatá.

[23]Nesmí se však jíst žádná oběť za hřích, jejíž krev se vnáší do Stanu setkávání k vykonání obřadu smíření ve svatyni. Ta musí být spálena.“

de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

30 Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

1 Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

2 No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

3 Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

5 O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

7 Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

8 O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

Zákon o oběti odškodnění

Leviticus 7

1„Toto je zákon o oběti odškodnění: Bude svatosvatá.

2Oběť odškodnění bude zabita na místě, kde se zabíjí zápalná oběť. Její krví ať se pokropí oltář ze všech stran.

3Potom bude obětován všechen její tuk: tučný ocas, tuk přikrývající vnitřnosti,

4obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok, který bude odňat spolu s ledvinami.

5Kněz to pak nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu; je to oběť odškodnění.

6Každý mužského pohlaví v kněžských rodinách ji smí jíst. Bude se jíst na svatém místě a bude svatosvatá.

7Pro oběť za hřích a oběť odškodnění platí tentýž zákon: Připadne knězi, který s ní vykonal obřad smíření.

8Knězi, který přinese něčí zápalnou oběť, připadne kůže ze zápalné oběti, kterou vykonal.

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a

[9]Rovněž každá moučná oběť upečená v peci, připravená na pánvi nebo na plotně připadne knězi, který ji vykonal.

[10]Každá moučná oběť zadělaná olejem nebo suchá pak připadne všem Áronovým synům rovným dílem.“

Zákon o pokojné oběti

[11]„Toto je zákon o pokojné oběti přinášené Hospodinu:

[12]Přináší-li ji někdo z vděčnosti, ať spolu s ní přinese jako oběť díkůvzdání nekvašené bochánky zadělané olejem, nekvašené placky pomazané olejem a smažené bochánky z jemné mouky zadělané olejem.

[13]Se svou pokojnou obětí díkůvzdání ať přinese darem kromě bochánků také kvašený chléb.

[14]Z každého z těchto darů pak poskytne jeden kus jako obětní příspěvek pro Hospodina. Ten připadne knězi, který kropil oltář krví pokojné oběti.

[15]Maso pokojné oběti díkůvzdání se bude jíst v den jejího obětování; ať z něj nic nezůstane do rána.

[16]Přináší-li se tato oběť na základě slibu nebo jako dobrovolný dar, bude se jíst v den jejího obětování. Co z masa oběti zbude, se však smí jíst i nazítří.

[17]Co zbude až do třetího dne, bude spáleno.

[18]Kdyby se maso pokojné oběti jedlo i třetího dne, nedojde ten, kdo ji obětoval,

ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

19 A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

20 Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

21 Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

Deus proíbe comer gordura e sangue

22 Disse mais o SENHOR a Moisés:

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

24 A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

26 Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

27 Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

zalíbení. Nebude mu počítána, bude ohavností a člověk, který by z ní jedl, ponese vinu.

19Maso se rovněž nesmí jíst, dotkne-li se čehokoli nečistého; musí být spáleno. Ostatní maso smí jíst každý, kdo je čistý.

20Kdyby však někdo jedl maso Hospodinovy pokojné oběti ve stavu vlastní nečistoty, bude vyobcován ze svého lidu.

21Rovněž kdyby se někdo dotkl čehokoli nečistého – ať už lidské nečistoty, nečistého zvířete nebo jakékoli nečisté ohavnosti – a potom jedl něco z masa Hospodinovy pokojné oběti, bude vyobcován ze svého lidu.“

Zákaz tuku a krve

22Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

23„Mluv k synům Izraele: Nesmíte jíst žádný tuk – ať už z hovězího dobytka nebo z ovce či kozy.

24Tuk zdechlého nebo rozsápaného zvířete se smí užívat k různým účelům, ale jíst jej rozhodně nesmíte.

25Každý, kdo by jedl tuk dobytčete, z něhož přinesl ohnivou oběť Hospodinu, bude vyobcován ze svého lidu.

26V žádném ze svých příbytků nesmíte jíst žádnou krev – ať už z ptactva nebo z dobytka.

27Kdokoli by jedl jakoukoli krev, bude vyobcován ze svého lidu.“

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

Kněžský podíl

[28]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[29]„Mluv k synům Izraele: Ten, kdo obětuje pokojnou oběť Hospodinu, ať ze své pokojné oběti přinese Hospodinu dar.

[30]Vlastníma rukama ať přinese ohnivé oběti Hospodinu: přinese tuk s hrudím, aby je zvedáním nabídl Hospodinu.

[31]Kněz nechá tuk dýmat na oltáři, ale hrudí připadne Áronovi a jeho synům.

[32]Pravou kýtu ze svých pokojných obětí odevzdáte jako obětní příspěvek knězi.

[33]Podíl pravé kýty připadne tomu z Áronových synů, který bude obětovat krev a tuk z pokojné oběti.

[34]Hrudí pozvedání i kýtu odevzdání jsem totiž synům Izraele odebral z jejich pokojných obětí a dal jsem je knězi Áronovi a jeho synům. Ti je budou věčným ustanovením přijímat od synů Izraele.“

[35]Toto je podíl z Hospodinových ohnivých obětí, patřící Áronovi a jeho synům ode dne, kdy budou uvedeni do kněžské služby Hospodinu.

[36]Hospodin přikázal, aby jej dostávali od synů Izraele ode dne svého pomazání. Je to věčné ustanovení pro všechna jejich pokolení.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,
[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos
[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.
[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.
[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.
[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.
[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.
[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;
[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de

[37]Toto je zákon o zápalné oběti, moučné oběti, oběti za hřích, oběti odškodnění, oběti pověření a pokojné oběti.

[38]Hospodin jej vydal Mojžíšovi na hoře Sinaj v den, kdy přikázal synům Izraele, aby obětovali své dary Hospodinu na Sinajské poušti.

Obřad pověření kněží

Leviticus 8

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Vezmi Árona s jeho syny a jejich roucha, olej pomazání, býčka k oběti za hřích, dva berany a koš nekvašeného pečiva

[3]a shromáždi celou obec ke vchodu do Stanu setkávání.“

[4]Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal.

[5]Když se obec shromáždila u vchodu do Stanu setkávání, Mojžíš jim řekl: „Toto nám přikázal vykonat Hospodin.“
[6]Tehdy Mojžíš nechal přistoupit Árona s jeho syny a omyl je vodou.

[7]Navlékl mu suknici, přepásal ho šerpou, oblékl mu plášť, na něj umístil efod, přepásal ho tkaným pásem efodu, a tak mu jej připevnil.

[8]Na něj umístil náprsník a do náprsníku vložil urim a tumim.
[9]Na hlavu mu nasadil turban a na turban zepředu připevnil zlatý štítek, totiž

ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

korunu svatosti, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

[10]Potom vzal Mojžíš olej pomazání a pomazal Příbytek i všechno, co bylo v něm, aby to posvětil.

[11]Sedmkrát jím stříkl na oltář a pomazal oltář s veškerým jeho náčiním i umyvadlo s podstavcem, aby je posvětil.

[12]Část oleje pomazání také vylil na Áronovu hlavu a pomazal ho, aby ho posvětil.

[13]Potom Mojžíš nechal přistoupit Áronovy syny, oblékl jim suknice, přepásal je šerpou a uvázal jim pokrývky hlavy, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

[14]Přivedl býčka k oběti za hřích, a když Áron se svými syny vložil ruce na hlavu býčka obětovaného za hřích,

[15]Mojžíš jej zabil. Pak vzal jeho krev a prstem potřel rohy oltáře ze všech stran, aby oltář očistil od hříchu. Zbytek krve vylil k patě oltáře. Tak jej posvětil ke konání obřadů smíření.

[16]Mojžíš vzal také všechen tuk, který byl kolem vnitřností, jaterní lalok, obě ledviny i jejich tuk a nechal to dýmat na oltáři.

[17]Samotného býčka, jeho kůži, maso a výkaly pak spálil na ohni venku za táborem, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo

[18]Pak přivedl berana k zápalné oběti, a když Áron se svými syny vložili ruce na hlavu berana,

[19]Mojžíš jej zabil. Potom pokropil oltář ze všech stran krví.

[20]Berana rozsekal na díly a nechal ty díly i s hlavou a tukem dýmat na oltáři.

[21]Jeho vnitřnosti a nohy Mojžíš omyl vodou a celého berana nechal dýmat na oltáři. Byla to příjemně vonící zápalná oběť, byla to ohnivá oběť Hospodinu, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

[22]Pak přivedl druhého berana, berana pověření, a když Áron se svými syny vložili ruce na hlavu berana,

[23]zabil jej. Mojžíš pak vzal trochu jeho krve a potřel jí lalůček Áronova pravého ucha, palec jeho pravé ruky a palec jeho pravé nohy.

[24]Potom nechal přistoupit Áronovy syny a krví jim potřel lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy. Zbytkem krve pak ze všech stran pokropil oltář.

[25]Potom vzal tuk (tučný ocas a všechen tuk kolem vnitřností, jaterní lalok i obě ledviny s jejich tukem) a pravou kýtu.

[26]Z koše nekvašeného pečiva, který je před Hospodinem, vzal jeden nekvašený

asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

28 Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

29 Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

30 Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

31 Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

32 Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da

bochánek, jeden chlebový bochánek zadělaný olejem a jednu placku a položil je na onen tuk a pravou kýtu.

27To vše vložil do Áronových dlaní a do dlaní jeho synů, aby to zvedáním nabízeli Hospodinu.

28Potom to Mojžíš vzal z jejich dlaní a nechal vše dýmat na oltáři spolu se zápalnou obětí. Byla to příjemně vonící oběť pověření, byla to ohnivá oběť Hospodinu.

29Mojžíš vzal také hrudí a zvedáním je nabídl Hospodinu. To byl Mojžíšův podíl z berana pověření, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

30Potom vzal Mojžíš trochu oleje pomazání a trochu krve, která byla na oltáři, a postříkal tím Árona a jeho roucha a s ním i jeho syny a jejich roucha. Tak posvětil Árona i jeho roucha a s ním i jeho syny a jejich roucha.

31Tehdy Mojžíš Áronovi a jeho synům řekl: „Uvařte maso u vchodu do Stanu setkávání a tam ho snězte s chlebem, který je v koši pověření, jak jsem přikázal: ‚Áron a jeho synové je budou jíst.‘

32Co z masa a chleba zbude, spálíte.

33Po sedm dní neodejdete od vchodu do Stanu setkávání, dokud se nevyplní doba vašeho pověřování. Vaše pověřování potrvá sedm dní.

vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[34]Hospodin přikázal, aby za vás byl konán obřad smíření tak, jak byl vykonán dnešního dne.

[35]Zůstanete u vchodu do Stanu setkávání dnem i nocí po sedm dní a budete držet Hospodinovu stráž, abyste nezemřeli, neboť tak mi to bylo přikázáno.“

[36]Áron pak se svými syny vykonal vše, co Hospodin skrze Mojžíše přikázal.

Zahájení kněžské služby

Leviticus 9

[1]Osmého dne pak Mojžíš zavolal Árona a jeho syny i stařešiny Izraele

[2]a řekl Áronovi: „Vezmi si mladé tele k oběti za hřích a berana k zápalné oběti, oba bez vady, a obětuj je před Hospodinem.

[3]Synům Izraele pak řekni: Vezměte kozla k oběti za hřích, tele a beránka k zápalné oběti (oba roční, bez vady),

[4]také býka a berana k pokojné oběti, aby byli obětováni před Hospodinem spolu s moučnou obětí zadělanou olejem. Dnes se vám totiž ukáže Hospodin.“

[5]Vzali tedy to, co Mojžíš přikázal, před Stan setkávání a celá obec přistoupila a postavila se před Hospodina.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[6]Tehdy Mojžíš řekl: „Toto nám přikázal Hospodin. Když to vykonáte, ukáže se vám Hospodinova sláva.“

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[7]Potom Mojžíš řekl Áronovi: „Přistup k oltáři, obětuj svou oběť za hřích a svou zápalnou oběť, a vykonej tak za sebe i za lid obřad smíření. Obětuj také dar lidu a vykonej za ně obřad smíření, jak přikázal Hospodin.“

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[8]Áron tedy přistoupil k oltáři a zabil své tele jako oběť za hřích.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[9]Když mu pak jeho synové podali krev, namočil si v ní prst a potřel rohy oltáře. Zbytek krve vylil k patě oltáře.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10]Tuk, ledviny a jaterní lalok z oběti za hřích nechal dýmat na oltáři, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[11]Maso a kůži však spálil na ohni venku za táborem.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[12]Poté zabil zápalnou oběť. Jeho synové mu podali krev a on jí pokropil oltář ze všech stran.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13]Podali mu zápalnou oběť rozsekanou na díly a hlavu a on to dal dýmat na oltář.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[14]Když omyl vnitřnosti a nohy, dal je dýmat na oltáři spolu se zápalnou obětí.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[15]Potom obětoval dar lidu. Vzal kozla oběti za hřích lidu, zabil jej a obětoval jej za hřích tak jako předešlou oběť.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram

[16]Nechal přinést také zápalnou oběť a obětoval ji podle pravidel.

[17]Pak nechal přinést moučnou oběť, vzal z ní hrst a dal ji dýmat na oltáři vedle ranní zápalné oběti.

[18]Potom zabil býka a berana pokojné oběti za lid. Jeho synové mu podali krev, jíž pokropil oltář ze všech stran,

[19]a tučné kusy z býka i z berana – tučný ocas, tuk přikrývající vnitřnosti, ledviny a jaterní lalok.

[20]Tyto tučné kusy položili na hrudí a on je nechal dýmat na oltáři.

[21]Hrudí a pravou kýtu pak Áron zvedáním nabídl Hospodinu, jak Mojžíš přikázal.

[22]Potom Áron vztáhl ruce k lidu a žehnal jim. Tak dokončil oběť za hřích, zápalnou i pokojnou oběť a sestoupil z oltáře.

[23]Mojžíš s Áronem pak vešli do Stanu setkávání, a když vyšli ven, žehnali lidu. Vtom se všemu lidu ukázala Hospodinova sláva.

[24]Od Hospodina totiž vyšlehl oheň a pohltil zápalnou oběť i tučné kusy na oltáři. A když to všechen lid spatřil, vykřikli a padli na tvář.

Nepatřičný oheň

Leviticus 10

[1]Áronovi synové Nádab a Abihu pak vzali každý svou kadidelnici, dali do nich oheň, položili na něj kadidlo a obětovali před

fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

2 Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

3 E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

4 Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

5 Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

6 Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais;

Hospodinem nepatřičný oheň, jaký jim nepřikázal.

2Tehdy vyšlehl od Hospodina oheň a pohltil je, a tak zemřeli před Hospodinem.

3Mojžíš řekl Áronovi: „To měl Hospodin na mysli, když řekl: Na těch, kdo ke mně přistupují, projevím svou svatost; před tváří všeho lidu projevím svou slávu.“ A Áron mlčel.

4Mojžíš tedy zavolal Mišaele a Elsafana, syny Uziele, Áronova strýce, a řekl jim: „Přistupte a vyneste své bratrance od svatyně ven za tábor!“

5Přistoupili tedy a odnesli je v jejich suknicích ven za tábor, jak jim Mojžíš řekl.

6Mojžíš řekl Áronovi a jeho zbylým synům Eleazarovi a Itamarovi: „Nerozpouštějte si vlasy na znamení smutku a netrhejte svá roucha, abyste nezemřeli a aby se Bůh nerozhněval na celou obec! Vaši bratři, celý dům Izraele, budou oplakávat ty, jež Hospodin sežehl.

7Vy však neodcházejte od vchodu do Stanu setkávání, abyste nezemřeli, neboť je na vás olej Hospodinova pomazání.“ Zachovali se tedy podle Mojžíšova slova.

8Hospodin promluvil k Áronovi:

9„Když budete vcházet do Stanu setkávání, nebudeš ty ani tví synové pít víno ani jiný kvašený nápoj, abyste nezemřeli. To je

estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení:

10 para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

10Rozlišujte mezi svatým a nesvatým a mezi čistým a nečistým

11 e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

11a učte syny Izraele všem ustanovením, která jim Hospodin vydal skrze Mojžíše.“

12 Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

12Mojžíš pak Áronovi a jeho zbylým synům Eleazarovi a Itamarovi řekl: „Vezměte moučnou oběť, která zbyla z Hospodinových ohnivých obětí, a jezte ji nekvašenou poblíž oltáře, neboť je svatosvatá.

13 Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

13Sníte ji na svatém místě, neboť je to stanovený příděl z Hospodinových ohnivých obětí pro tebe i pro tvé syny. Tak mi to bylo přikázáno.

14 Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

14Také hrudí pozvedání i kýtu odevzdání budete jíst na čistém místě – ty a s tebou tvoji synové i tvé dcery – neboť jsou tobě i tvým potomkům dány jako stanovený příděl z pokojných obětí synů Izraele.

15 A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

15Kýtu odevzdání a hrudí pozvedání přinesou spolu s ohnivými oběťmi tuku, aby to zvedáním nabídli Hospodinu. Věčným ustanovením to připadne tobě a tvým synům, jak Hospodin přikázal.“

16 Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

16Mojžíš pak zjišťoval, co se stalo s kozlem oběti za hřích, a ukázalo se, že byl spálen. Rozhněval se tedy na Eleazara a Itamara, Áronovy zbývající syny, a řekl:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[17]„Proč jste oběť za hřích nesnědli na svatém místě? Vždyť je svatosvatá a byla vám dána, abyste sňali vinu obce, abyste za ně před Hospodinem vykonali obřad smíření!

[18]Pohleďte, krev oběti nebyla vnesena dovnitř svatyně. Proto jste ji měli sníst na svatém místě, jak jsem přikázal!“

[19]Áron však Mojžíšovi odpověděl: „Pohleď, dnes obětovali před Hospodinem svou oběť za hřích a svou zápalnou oběť, a mě postihly takové věci! Kdybych dnes jedl oběť za hřích, copak by s tím Hospodin souhlasil?“

[20]A když to Mojžíš uslyšel, souhlasil.

ZÁKON ČISTOTY

Čisté a nečisté pokrmy

Leviticus 11

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[2]„Mluvte k synům Izraele: Ze všech živočichů na zemi smíte jíst tyto:

[3]Smíte jíst každého přežvýkavého sudokopytníka.

[4]Nesmíte však jíst ty, kteří jsou jen přežvýkavci nebo jen sudokopytníci. Velbloud sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý.

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;
[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.
[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;
[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.
[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.
[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.
[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.
[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.
[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;
[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,
[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,
[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[5]Daman sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý.
[6]Zajíc sice přežvykuje, ale nemá rozdělené kopyto – je tedy pro vás nečistý.
[7]Prase sice má rozdělené kopyto, ale nepřežvykuje – je tedy pro vás nečisté.
[8]Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete. Budou pro vás nečistí.
[9]Ze všech vodních živočichů smíte jíst tyto: Smíte jíst všechny sladkovodní i mořské tvory, kteří mají ploutve a šupiny.
[10]Všichni mořští i sladkovodní tvorové bez ploutví a šupin (ať už drobná vodní havěť nebo velcí vodní tvorové) však pro vás budou ohavností
[11]a ohavností pro vás zůstanou. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se budete štítit.
[12]Cokoli ve vodách nemá ploutve a šupiny, bude pro vás ohavností.
[13]Toto jsou ptáci, jichž se budete štítit. Nesmějí se jíst, jsou ohavní: orel, orlosup, mořský orel,
[14]luňák, různé druhy jestřábů,
[15]všechny druhy havranů,
[16]dále pštros, sova, racek, různé druhy sokolů,
[17]sýček, kormorán, výr,
[18]ibis, pelikán, sup,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[19]čáp, různé druhy volavek a také dudek a netopýr.

[20]Všechen křídlatý hmyz lezoucí po čtyřech pro vás bude ohavností.

[21]Smíte z něj ale jíst to, co má další členěné nožky ke skákání po zemi,

[22]jako jsou různé druhy kobylek, sarančat, cvrčků a koníků.

[23]Všechen ostatní křídlatý čtvernohý hmyz pro vás bude ohavností.

[24]Těmito živočichy byste se poskvrnili. Kdokoli se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera.

[25]Kdokoli by nesl něco z jejich zdechliny, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera.

[26]Každý kopytník, který nemá rozdělené kopyto a který nepřežvykuje, pro vás bude nečistý. Kdokoli se ho dotkne, bude nečistý.

[27]Každý čtyřnohý živočich, který chodí po tlapách, pro vás bude nečistý. Kdokoli se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera.

[28]Kdokoli by nesl jejich zdechlinu, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera. Jsou pro vás nečistí.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[29]Z drobné havěti hemžící se po zemi pro vás bude nečisté toto: lasice, krysa, různé druhy ještěrů,

[30]gekon, varan, ještěrka, mlok a chameleon.

[31]To je pro vás ze vší havěti nečisté. Kdokoli se dotkne jejich mršiny, bude nečistý až do večera.

[32]Cokoli, nač jejich mršina upadne, bude nečisté. Ať je to předmět ze dřeva nebo oděv, kůže, pytlovina či jakékoli nářadí, položí se to do vody a bude nečisté až do večera; potom to bude čisté.

[33]Kdyby taková mršina spadla do nějaké hliněné nádoby, všechno v ní bude nečisté a nádobu musíte rozbít.

[34]Každý pokrm, který přišel do styku s vodou z té nádoby, bude nečistý. Také každý nápoj v jakékoli takové nádobě bude nečistý.

[35]Cokoli, nač upadne taková zdechlina, bude nečisté. Pec i krb budou zbořeny – jsou nečisté a nečisté pro vás zůstanou.

[36]Pramen nebo jímka na vodu ovšem zůstanou čisté. Cokoli se však dotkne takových zdechlin, bude nečisté.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[37]Když taková zdechlina upadne na jakékoli osivo, zůstane osivo čisté.

[38]Bylo-li však předtím, než na něj taková zdechlina upadla, namočeno vodou, bude pro vás nečisté.

[39]Když pojde nějaké zvíře, které smíte jíst, bude ten, kdo se dotkl jeho zdechliny, nečistý až do večera.

[40]Kdo by z té zdechliny něco snědl, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera. Také ten, kdo by tu zdechlinu nesl, vypere svůj oděv a bude nečistý až do večera.

[41]Veškerá havěť hemžící se po zemi pro vás bude ohavností, nejezte ji.

[42]Nesmíte jíst žádnou havěť hemžící se po zemi, ať už se plazí po břiše nebo leze po čtyřech či více nohách. Je to ohavnost.

[43]Neposkvrňujte se jakoukoli hemžící se havětí. Neposkvrňujte se jimi, abyste se nestali nečistými.

[44]Vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh! Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý, a neposkvrňujte se žádnou havětí plazící se po zemi.

[45]Vždyť já jsem Hospodin, který vás vyvedl z Egypta, abych byl vaším Bohem. Buďte svatí, neboť já jsem svatý.“

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,
[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.
[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.
[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.
[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.
[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;
[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[46]Toto je zákon ohledně zvěře, ptactva, všech vodních živočichů i všeho, co se hemží po zemi.

[47]Podle něj se rozlišuje mezi čistým a nečistým a mezi povolenými a zakázanými pokrmy.

Čistota po porodu

Leviticus 12

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
[2]„Mluv k synům Izraele: Když žena počne a porodí chlapce, bude po sedm dní nečistá, stejně jako v době svého pravidelného krvácení.

[3]Osmého dne bude chlapec obřezán,

[4]ale matčino očišťování od krve potrvá ještě třicet tři dny. Dokud se nevyplní doba jejího očišťování, nedotkne se ničeho svatého a nepřijde ke svatyni.

[5]Porodí-li dívku, bude po dva týdny nečistá jako při svém krvácení a její očišťování od krve potrvá ještě šedesát šest dní.
[6]Když uplyne doba jejího očišťování po narození syna nebo dcery, přivede knězi ke vchodu do Stanu setkávání ročního beránka k zápalné oběti a holoubě nebo hrdličku k oběti za hřích.

[7]Kněz je bude obětovat před Hospodinem a vykoná za ni obřad smíření, a tak bude očištěna od svého krvácení. Toto je zákon o ženě, která porodila chlapce nebo dívku.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

[8]Nemůže-li si dovolit jehně, vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k zápalné oběti a druhé k oběti za hřích. Kněz za ni vykoná obřad smíření, a tak bude očištěna.“

Čistota pokožky

Leviticus 13

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[2]„Když někdo bude mít na kůži otok, vyrážku nebo světlou skvrnu jevící se jako rána malomocenství, ať je přiveden ke knězi Áronovi nebo k jednomu z jeho synů, kněží.

[3]Kněz pak ránu na kůži prohlédne: Pokud ochlupení na ráně zbělelo a rána je napohled hlubší než okolní kůže, je to rána malomocenství. Po prohlídce jej kněz prohlásí za nečistého.

[4]Je-li to však jen bílá skvrna, jež napohled není hlubší než okolní kůže a jejíž ochlupení nezbělelo, kněz postiženého odloučí na sedm dní.

[5]Sedmého dne jej prohlédne: Shledá-li, že se rána zastavila a nešíří se po kůži, odloučí ho na dalších sedm dní.

[6]Sedmého dne jej kněz prohlédne znovu: Je-li rána matná a nešíří se po kůži, prohlásí jej za čistého – je to jen vyrážka. Vypere svůj oděv a bude čistý.

7 Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

7Rozšíří-li se vyrážka poté, co se ukázal knězi a byl prohlášen za čistého, musí se knězi ukázat znovu.

8 Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

8Kněz ho prohlédne: Šíří-li se vyrážka po kůži, kněz jej prohlásí za nečistého – je to malomocenství.

9 Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

9Když se na člověku objeví rána malomocenství, ať je přiveden ke knězi.

10 E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

10Kněz ho prohlédne: Je-li na kůži bílý otok, od něhož zbělelo ochlupení, a na otoku je jizva živého masa,

11 é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

11je to pokročilé malomocenství kůže – kněz jej prohlásí za nečistého. Neodloučí ho, neboť je zjevně nečistý.

12 Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

12Jestliže však malomocenství na kůži propukne tak, že pokryje celou kůži postiženého od hlavy až k patě, kamkoli padne knězův zrak,

13 então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

13kněz ho prohlédne: Pokrylo-li malomocenství celé jeho tělo, prohlásí postiženého za čistého – jestliže všechno zbělelo, je čistý.

14 Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

14Kdykoli by se však na něm ukázalo živé maso, bude nečistý.

15 Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

15Jakmile kněz spatří živé maso, prohlásí jej za nečistého. Živé maso je nečisté – je to malomocenství.

16 Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

16Jakmile živé maso zmizí a místo zbělá, přijde postižený ke knězi.

17 e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

17Kněz ho prohlédne: Pokud postižené místo zbělelo, prohlásí jej za čistého – je čistý.

18 Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

18Když bude na kůži vřed, který se zhojil,

19 e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

19a na místě toho vředu vznikne bílý otok nebo bělavě narudlá skvrna, musí být ukázán knězi.

20 O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

20Kněz místo prohlédne: Je-li napohled hlubší než okolní kůže a ochlupení na něm zbělelo, kněz jej prohlásí za nečistého – je to rána malomocenství, vypukla na vředu.

21 Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

21Jestliže však kněz místo prohlédne a uvidí, že ochlupení na něm není bílé, že není hlubší než okolní kůže a je matné, odloučí ho kněz na sedm dní.

22 Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

22Pokud se po kůži rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého – je to rána malomocenství.

23 Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

23Pokud skvrna zůstane na místě a nerozšíří se, je to jizva po vředu – kněz jej prohlásí za čistého.

24 Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

24Když bude na kůži spálenina od ohně a na jizvě po ní vznikne bělavě narudlá nebo bílá skvrna,

25 o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

25kněz ji prohlédne: Pokud ochlupení na skvrně zbělelo a je napohled hlubší než okolní kůže, je to malomocenství, vypuklo na spálenině. Kněz jej prohlásí za nečistého – je to rána malomocenství.

26 Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e

26Jestliže však kněz skvrnu prohlédne a uvidí, že její ochlupení není bílé, není

ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

hlubší než okolní kůže a je matné, odloučí ho kněz na sedm dní.

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

27Sedmého dne jej kněz prohlédne: Pokud se skvrna po kůži rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého – je to rána malomocenství.

28 Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

28Pokud ale skvrna zůstane na místě, nerozšíří se po kůži a bude matná, je to otok po spálenině – kněz jej prohlásí za čistého, neboť je to jizva po spálenině.

29 Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

29Když bude nějaký muž nebo žena postižen na hlavě nebo na bradě,

30 o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

30kněz ránu prohlédne: Bude-li napohled hlubší než okolní kůže a bude-li její ochlupení nažloutlé a tenké, prohlásí jej kněz za nečistého – je to prašivina, druh malomocenství na hlavě nebo na bradě.

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

31Když ale kněz ránu prašiviny prohlédne a ta nebude napohled hlubší než okolní kůže a nebude na ní žádné černé ochlupení, odloučí kněz postiženého prašivinou na sedm dní.

32 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

32Sedmého dne kněz ránu prohlédne znovu: Pokud se prašivina nešíří, její ochlupení není zažloutlé a není napohled hlubší než okolní kůže,

33 então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

33pak ať se postižený oholí; ať však neholí místo zasažené prašivinou. Kněz potom člověka s prašivinou odloučí na dalších sedm dní.

34 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na

34Sedmého dne kněz prašivinu prohlédne znovu: Pokud se prašivina po kůži nešíří a

pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

não napohled hlubší než okolní kůže, prohlásí jej kněz za čistého. Vypere svůj oděv a bude čistý.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35]Rozšíří-li se prašivina poté, co byl prohlášen za čistého,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36]musí ho prohlédnout kněz: Šíří-li se prašivina po kůži, ať kněz již nehledá zažloutlé ochlupení – postižený je nečistý.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37]Shledá-li však, že se prašivina zastavila a že na ní vyrostlo černé ochlupení, prašivina se zhojila – je čistý a kněz jej prohlásí za čistého.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38]Když bude mít muž nebo žena na kůži bílé skvrny,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39]kněz je prohlédne: Jsou-li skvrny na kůži matně bělavé, je to lišej, který vypukl na kůži – je čistý.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40]Když někomu vypadají vlasy na temeni, takže má pleš, je čistý.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[41]Vypadají- li mu vlasy na skráních, takže má holé čelo, je čistý.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[42]Když ale na holém čele nebo na pleši vznikne bělavě narudlá rána, je to malomocenství bující na holém čele nebo na pleši.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[43]Kněz ho prohlédne: Je-li na jeho holém čele nebo na pleši rána s bělavě narudlým otokem, podobná kožnímu malomocenství,

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.
[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,
[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,
[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.
[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.
[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.
[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[44]je ten člověk malomocný. Je nečistý – kněz jej musí prohlásit za nečistého, neboť je postižen na hlavě.
[45]Člověk postižený malomocenstvím bude mít roztržený oděv, rozpuštěné vlasy a s rouškou na ústech bude volat: ‚Nečistý! Nečistý!‘
[46]Po celou dobu svého postižení zůstane nečistý. Jako nečistý musí bydlet o samotě, ve zvláštním příbytku venku za táborem.“

Čistota oděvu

[47]„Když rána malomocenství napadne vlněný nebo lněný oděv,

[48]vlněnou nebo lněnou tkaninu, kůži nebo cokoliv koženého

[49]a ta rána bude nazelenalá nebo narudlá, je to rána malomocenství na oděvu, na kůži, na tkanině či na koženém předmětu – musí být ukázána knězi.

[50]Když kněz ránu prohlédne, nechá napadenou věc odloučit na sedm dní.

[51]Sedmého dne pak ránu prohlédne znovu. Jestliže se po oděvu, tkanině nebo koženém předmětu šíří, je to rána zhoubného malomocenství – je to nečisté.

[52]Ať je tedy oděv, vlněná či lněná tkanina i jakýkoli kožený předmět napadený tou ranou spálen, neboť jde o zhoubné malomocenství – musí to být spáleno.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,
[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;
[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.
[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.
[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.
[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.
[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[53]Pokud kněz ránu prohlédne a uvidí, že se po oděvu, tkanině nebo jakémkoli koženém předmětu nešíří,

[54]přikáže, aby napadenou věc vyprali, a odloučí ji na dalších sedm dní.

[55]Po vyprání kněz ránu prohlédne: Shledá-li, že rána nezměnila barvu (i když se nerozšířila), je to nečisté – spálíš to, ať už je hniloba na líci či na rubu.

[56]Pokud však kněz ránu prohlédne a uvidí, že je po vyprání matná, pak ji od oděvu, kůže či tkaniny odtrhne.

[57]Ukáže-li se rána na oděvu, tkanině či koženém předmětu znovu, je to bující malomocenství – napadenou věc spálíš.

[58]Oděv, tkanina či kožený předmět, z něhož rána po vyprání zmizí, bude vyprán znovu a bude čistý."

[59]Toto je zákon o ráně malomocenství na vlněném či lněném oděvu, na tkanině i jakémkoli koženém předmětu. Podle něj to bude prohlášeno za čisté, nebo nečisté.

Očišťování malomocného

Leviticus 14

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares,

[2]„Pro malomocného bude v čas jeho očišťování platit tento zákon: Musí být přiveden ke knězi.

[3]Kněz vyjde ven za tábor a prohlédne ho: Uvidí-li, že se rána malomocenství na postiženém zhojila,

[4]nechá pro toho, kdo chce být očištěn, přinést dva živé čisté ptáky, kus cedrového dřeva, šarlatovou látku a yzop.

[5]Kněz nechá jednoho ptáka zabít nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou.

[6]Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, šarlatovou látku a yzop a namočí to i s tím živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou.

[7]Sedmkrát tou krví stříkne na člověka očišťovaného od malomocenství a prohlásí jej za čistého. Živého ptáka pak vypustí do kraje.

[8]Ten, kdo se očišťuje, si vypere oděv, oholí si veškeré ochlupení, omyje se vodou a bude čistý. Potom vejde do tábora, ale po sedm dní ještě zůstane mimo svůj stan.

[9]Sedmého dne si znovu oholí veškeré ochlupení: vlasy, vousy, obočí i všechno ostatní ochlupení. Vypere si oděv, omyje si tělo vodou a bude čistý.

[10]Osmého dne pak vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny efy jemné mouky zadělané olejem jako moučnou oběť a jednu mírku oleje.

amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11]Očišťující kněz postaví očišťovaného člověka s tím vším před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12]Potom kněz vezme jednoho beránka a bude ho obětovat s mírkou oleje jako oběť odškodnění; zvedáním to nabídne Hospodinu.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13]Beránka zabije na místě, kde se zabíjí oběť za hřích a zápalná oběť, na svatém místě. Jak oběť za hřích, tak oběť odškodnění náleží knězi – je svatosvatá.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[14]Kněz pak nabere trochu krve z oběti odškodnění a potře očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[15]Vezme také trochu oleje z té mírky, odlije si do levé dlaně,

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[16]namočí si v tom oleji pravý prst a sedmkrát jím stříkne před Hospodinem.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[17]Ze zbytku oleje, který má v dlani, kněz potře očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy na místech, kde má krev oběti odškodnění.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua

[18]Zbývajícím olejem v dlani kněz potře hlavu toho, kdo se očišťuje, a tak za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření.

[19]Potom kněz vykoná oběť za hřích, a tak očistí toho, kdo chce být očištěn, od jeho nečistoty. Nakonec kněz zabije zápalnou oběť

[20]a obětuje ji spolu s moučnou obětí na oltáři. Tak za něj vykoná obřad smíření a bude čistý.

[21]Je-li však ten člověk chudý a je to nad jeho možnosti, poskytne pro obřad smíření jednoho beránka jako oběť odškodnění, desetinu efy jemné mouky zadělané olejem jako moučnou oběť, jednu mírku oleje

[22]a podle svých možností také dvě hrdličky nebo dvě holoubata: jedno k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti.

[23]Osmého dne svého očišťování je přinese knězi před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání.

[24]Kněz vezme beránka oběti odškodnění a mírku oleje a zvedáním to nabídne Hospodinu.

[25]Potom beránka zabije jako oběť odškodnění, nabere trochu jeho krve a potře očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy.

mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

26 Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

27 e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

28 porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

29 o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

30 Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

31 será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

32 Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

33 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

34 Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

35 o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

26Z oleje si kněz trochu odlije do levé dlaně

27a pravým prstem jím sedmkrát stříkne před Hospodinem.

28Trochou oleje, který má v dlani, pak potře očišťovanému lalůček pravého ucha, palec pravé ruky a palec pravé nohy na místech, kde má krev oběti odškodnění.

29Zbývajícím olejem v dlani kněz potře hlavu očišťovaného, a tak za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření.

30Potom podle svých možností připraví jednu hrdličku nebo holoubě.

31Podle svých možností přinese jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou oběť spolu s moučnou obětí. Takto kněz vykoná před Hospodinem obřad smíření za toho, kdo se očišťuje."

32Toto je zákon o člověku, který je postižen malomocenstvím a jehož očišťování je nad jeho možnosti.

Čistota staveb

33Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

34„Až vejdete do kanaánské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já na některý dům v té zemi dopustím ránu malomocenství,

35přijde majitel domu a oznámí knězi: ‚Zdá se, že můj dům je napaden ranou.'

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

[36]Předtím, než kněz přijde ránu prohlédnout, přikáže, aby byl dům vyprázdněn, aby nic z toho domu nebylo nečisté. Teprve potom kněz přijde prohlédnout dům.

[37]Prohlédne ránu: Je-li na stěnách domu rána, totiž nazelenalé nebo narudlé důlky napohled hlubší než okolní stěna,

[38]vyjde kněz před vchod domu a na sedm dní dům uzavře.

[39]Sedmého dne se kněz vrátí a ránu znovu prohlédne: Šíří-li se rána po stěnách domu,

[40]přikáže, aby napadené kameny byly vyňaty a vyhozeny na nečisté místo venku za městem.

[41]Vnitřek domu pak nechá na všech stranách oškrábat. Hlínu, kterou seškrabali, vysypou na nečisté místo venku za městem.

[42]Vyňaté kameny nahradí jinými; vezme se také jiná hlína a dům se znovu vymaže.

[43]Vrátí-li se však rána a vypukne na domě i po vyjmutí kamenů, vyškrabání a novém vymazání domu,

[44]přijde kněz a ránu prohlédne: Šíří-li se rána po domě, je na domě zhoubné malomocenství; je nečistý.

[45]Dům se musí zbořit. Kamení, dříví i všechna hlína toho domu se odnesou na nečisté místo venku za městem.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.
[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.
[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.
[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,
[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,
[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.
[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.
[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.
[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,
[55] e da lepra das vestes, e das casas,
[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,
[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

[46]Kdo by do toho domu vešel v době, kdy bude uzavřen, bude nečistý až do večera.
[47]Kdo by v tom domě spal, vypere svůj oděv; také ten, kdo by v tom domě jedl, vypere svůj oděv.
[48]Pokud kněz přijde, ránu prohlédne a uvidí, že se v domě po jeho vymazání nešíří, prohlásí dům za čistý. Rána se zhojila.
[49]Aby dům očistil od hříchu, vezme dva ptáky, kus cedrového dřeva, šarlatovou látku a yzop.
[50]Jednoho ptáka zabije nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou.
[51]Pak vezme cedrové dřevo, yzop, šarlatovou látku a živého ptáka, namočí to v krvi zabitého ptáka s pramenitou vodou a sedmkrát stříkne na dům.
[52]Poté, co krví zabitého ptáka, pramenitou vodou, živým ptákem, cedrovým dřevem, yzopem a šarlatovou látkou očistí dům od hříchu,
[53]vypustí živého ptáka za městem do kraje. Tak za dům vykoná obřad smíření a ten bude čistý.“
[54]Toto je zákon o jakékoli ráně malomocenství – ať jde o prašivinu,
[55]o malomocenství na oděvu či na domě,
[56]otok, vyrážku či světlou skvrnu.
[57]Podle něj se určí, kdy je co nečisté a kdy čisté. Toto je zákon o malomocenství.

Intimní čistota

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

Leviticus 15

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[2]„Mluvte k synům Izraele: Kterýkoli muž by trpěl výtokem ze svého údu, bude pro ten výtok nečistý.

[3]Pro nečistotu jeho výtoku platí toto: Ať už výtok z jeho těla uniká nebo se v jeho těle zadržuje, bude pro tento výtok nečistý.

[4]Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté; cokoli, na čem by seděl, bude nečisté.

[5]Kdokoli se dotkne jeho lůžka, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[6]Kdo by si sedl na něco, na čem seděl trpící výtokem, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[7]Kdo by se dotkl člověka trpícího výtokem, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[8]Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, vypere dotyčný svůj oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[9]Každé sedlo, na němž by jezdil trpící výtokem, bude nečisté.

[10]Kdokoli by se dotkl něčeho, co měl trpící výtokem pod sebou, bude nečistý až do večera. Kdo by ty věci nesl, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua

[11]Každý, koho by se trpící výtokem dotkl, aniž by si umyl ruce vodou, si vypere oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[12]Hliněná nádoba, jíž by se trpící výtokem dotkl, musí být rozbita; každý dřevěný předmět musí být omyt vodou.

[13]Když bude ten muž od svého výtoku uzdraven, napočítá po svém uzdravení ještě sedm dní. Vypere si oděv, omyje si tělo pramenitou vodou a bude čistý.

[14]Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, půjde před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání a dá je knězi.

[15]Ten bude obětovat jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou oběť; tak za něj před Hospodinem vykoná obřad smíření kvůli jeho výtoku.

[16]Muž, který by měl výron semene, si omyje celé tělo vodou a bude nečistý až do večera.

[17]Každý oděv i všechno kožené, na čem se výron semene ocitne, budou vyprány vodou a budou nečisté až do večera.

[18]Když bude muž spát se ženou a vyjde z něj semeno, oba se omyjí vodou a budou nečistí až do večera.

[19]Trpí-li žena výtokem krve z těla, bude kvůli svému krvácení oddělena po sedm dní. Každý, kdo se jí dotkne, bude nečistý až do večera.

menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[20]Všechno, na čem by během svého krvácení ležela, bude nečisté; rovněž všechno, na čem by seděla, bude nečisté.

[21]Kdokoli by se dotkl jejího lůžka, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[22]Kdokoli by se dotkl něčeho, na čem seděla, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[23]Rovněž dotkne-li se něčeho, co bylo na lůžku nebo na tom, na čem seděla, bude nečistý až do večera.

[24]Jestliže s ní ovšem někdo spal a její krvácení se ocitlo na něm, bude nečistý po sedm dní. Také každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté.

[25]Trpí-li žena dlouhodobým výtokem krve mimo své pravidelné krvácení nebo když výtok trvá déle než její běžné krvácení, bude po všechny dny svého nečistého výtoku nečistá tak jako v době svého běžného krvácení.

[26]Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, bude jako lůžko jejího běžného krvácení; cokoli, na čem by seděla, bude nečisté jako při jejím běžném krvácení.

[27]Kdokoli by se toho dotkl, bude nečistý; vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[28]Když bude od svého výtoku uzdravena, napočítá ještě sedm dní a potom bude čistá.

[29]Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata a přinese je knězi ke vchodu do Stanu setkávání.

[30]Kněz bude obětovat jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou oběť; tak za ni před Hospodinem vykoná obřad smíření kvůli nečistotě jejího výtoku.

[31]Tak budete Izraelity oddělovat od jejich nečistot, aby kvůli svým nečistotám nezemřeli, když by poskvrnili můj Příbytek, který je uprostřed nich."

[32]Toto je zákon o tom, kdo trpí výtokem, o muži majícím výron semene, který jej znečišťuje,

[33]a o ženě při jejím krvácení. Platí pro každého, kdo trpí nějakým výtokem, ať je to muž nebo žena, a pro muže, který by spal s nečistou.

Den smíření

Leviticus 16

[1]Hospodin k Mojžíšovi promluvil po smrti dvou Áronových synů, kteří zemřeli, když přistoupili před Hospodina.

[2]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Řekni svému bratru Áronovi, ať nepřichází kdykoli do nejsvětější svatyně (totiž za oponu, před slitovnici ležící na Truhle), aby nezemřel, neboť se budu ukazovat v oblaku nad slitovnicí.

3 Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

3Takto smí Áron vcházet do svatyně: s mladým býčkem k oběti za hřích a s beranem k zápalné oběti.

4 Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

4Oblékne si svatou plátěnou suknici a pod ni plátěné spodky, přepáše se plátěnou šerpou a hlavu si ovine plátěným turbanem. Jsou to svatá roucha; než je oblékne, omyje si tělo vodou.

5 Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

5Od izraelské obce Áron přijme dva kozly k oběti za hřích a jednoho berana k zápalné oběti.

6 Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

6Přivede také svého býka k oběti za hřích, aby jím vykonal obřad smíření za sebe a za svůj dům.

7 Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

7Potom Áron vezme oba kozly a postaví je před Hospodina ke vchodu do Stanu setkávání.

8 Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

8Na ty dva kozly vloží losy: jeden los ‚pro Hospodina' a druhý ‚pro Azazela'.

9 Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

9Kozla, na něhož vyšel los ‚pro Hospodina', Áron přivede a obětuje ho jako oběť za hřích.

10 Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

10Kozla, na něhož vyšel los ‚pro Azazela', však postaví živého před Hospodina, aby jím vykonal obřad smíření a aby jej zahnal k Azazelovi na poušť.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

11 Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

11Áron tedy přivede svého býka k oběti za hřích, aby vykonal obřad smíření za sebe a za svůj dům, zabije ho jako oběť za hřích.

12 Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante

12Nabere plnou kadidelnici žhavého uhlí, jež bylo na oltáři před Hospodinem, do

do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

13 Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

14 Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

O sacrifício pelo povo

15 Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

16 Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

17 Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

18 Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

obou hrstí nabere jemně drcené kadidlo z vonných látek a vnese to dovnitř za oponu.

13Před Hospodinem položí kadidlo na oheň, a slitovnici ležící na Truhle svědectví zakryje oblak z kadidla, aby nezemřel.

14Vezme také trochu krve z toho býka a stříkne prstem na východní stranu slitovnice; rovněž před slitovnici sedmkrát stříkne prstem trochu krve.

15Potom zabije kozla oběti za hřích lidu a jeho krev vnese dovnitř za oponu. Naloží s jeho krví tak, jako naložil s krví býka: stříkne ji na slitovnici a před slitovnici.

16Tak očistí nejsvětější svatyni od nečistot synů Izraele, od jejich provinění a všech hříchů. Totéž učiní se Stanem setkávání, který s nimi zůstává uprostřed jejich nečistot.

17Když vejde do nejsvětější svatyně, aby ji očistil, ať není ve Stanu setkávání žádný člověk, až dokud nevyjde. Tam vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům i za celé izraelské shromáždění.

18Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a očistí jej: vezme trochu krve z onoho býka a kozla, potře rohy oltáře ze všech stran

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]a trochu krve na něj sedmkrát stříkne prstem. Tak jej očistí a posvětí od nečistot synů Izraele.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[20]Když tedy dokončí očišťování nejsvětější svatyně, Stanu setkávání a oltáře, přivede toho živého kozla.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[21]Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla a bude nad ním vyznávat všechny viny synů Izraele, všechna jejich provinění a hříchy; tak je vloží na kozlovu hlavu. Potom ho nechá člověkem k tomu připraveným vyhnat na poušť

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[22]a kozel na sobě odnese všechny jejich viny do odlehlé země. Na poušti pak kozla propustí.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[23]Tehdy Áron vejde do Stanu setkávání, svlékne si plátěná roucha, jež si vzal, když měl vejít do nejsvětější svatyně, a nechá je tam.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[24]Když si na svatém místě omyje tělo vodou, oblékne si svá původní roucha a vyjde, aby vykonal svou zápalnou oběť i zápalnou oběť za lid, a tak aby vykonal obřad smíření za sebe i za lid.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[25]Tuk oběti za hřích pak nechá dýmat na oltáři.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[26]Ten, kdo zahnal kozla k Azazelovi, si vypere oděv a omyje si tělo vodou; teprve pak smí vejít do tábora.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer

[27]Býka oběti za hřích a kozla oběti za hřích, jejichž krev byla vnesena do

expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

nejsvětější svatyně k vykonání obřadu smíření, nechá vynést ven za tábor. Jejich kůže, maso a výkaly tam budou spáleny na ohni.

28 Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

28Také ten, kdo je spálil, si vypere oděv a omyje si tělo vodou; teprve pak smí vejít do tábora.

A Festa anual das Expiações

29 Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

29Stane se vám to věčným ustanovením: Desátého dne sedmého měsíce se budete pokorně postit. Nebudete dělat žádnou práci – domácí ani přistěhovalec, který žije u vás.

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

30V tento den za vás bude vykonáno smíření a budete očištěni; před Hospodinem budete čistí ode všech svých hříchů.

31 É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

31Bude to pro vás sobota všech sobot, kdy se budete pokorně postit – to je věčné ustanovení.

32 Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

32Smíření vykoná kněz, který bude pomazán a pověřen ke kněžské službě místo svého otce: oblékne si svatá plátěná roucha,

33 fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

33 očistí nejsvětější svatyni i Stan setkávání, očistí oltář i kněží, očistí také všechen shromážděný lid.

34 Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

34Toto se vám stane věčným ustanovením. Jednou za rok budou synové Izraele očišťováni ode všech svých hříchů.“ A stalo se, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Levítico 17

ZÁKON SVATOSTI

Posvátnost krve

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

Leviticus 17

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k Áronovi, k jeho synům a ke všem Izraelitům: Toto přikázal Hospodin:

[3]Kdokoli z domu Izraele by zabil kus hovězího dobytka, ovci nebo kozu v táboře nebo venku za táborem,

[4]aniž to zvíře přivedl před Hospodinův příbytek ke vchodu do Stanu setkávání, aby z něj Hospodinu přinesl oběť, takovému člověku se bude počítat vina za prolitou krev: Prolil krev, proto bude vyobcován ze svého lidu.

[5]To proto, aby synové Izraele přinášeli své oběti, jež dosud zabíjeli na poli, aby je nyní přinášeli Hospodinu ke vchodu do Stanu setkávání, ke knězi. Ať je obětují Hospodinu jako pokojné oběti.

[6]Kněz pokropí krví oběti Hospodinův oltář u vchodu do Stanu setkávání a tuk nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu.

[7]Nebudou již tedy zabíjet své oběti běsům, za nimiž chodili smilnit. Toto bude věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení.

[8]Dále jim řekneš: Kdokoli z domu Izraele nebo z přistěhovalců, kteří žijí u vás, by obětoval zápal nebo jinou oběť,

[9]aniž to zvíře přivedl ke vchodu do Stanu setkávání, aby je obětoval Hospodinu,

A proibição de comer sangue

10 Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

11 Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

13 Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

14 Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

15 Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

16 Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

takový člověk bude vyobcován ze svého lidu.

10Kdokoli z domu Izraele nebo z přistěhovalců, kteří žijí u vás, by jedl jakoukoli krev, proti takovému člověku se postavím. Toho, kdo jí krev, vyvrhnu z jeho lidu.

11Vždyť život těla je v krvi! Proto jsem vám ji určil na oltář, k vykoupení vašich životů. Vždyť krev, ta vykupuje život!

12Proto jsem synům Izraele řekl: Nikdo z vás nebude jíst krev. Ani přistěhovalec, který žije u vás, nebude jíst krev.

13Kdokoli ze synů Izraele nebo z přistěhovalců, kteří žijí u vás, by ulovil zvíře nebo ptáka, který se smí jíst, musí vycedit jeho krev a přikrýt ji prachem.

14Vždyť životem každého tvora je krev, právě ta je jeho životem! Proto jsem synům Izraele řekl: Nesmíte jíst krev žádného tvora, neboť životem každého tvora je jeho krev. Každý, kdo by ji jedl, bude vyobcován.

15Kdokoli, ať už domácí nebo host, by jedl něco zdechlého nebo rozsápaného, vypere si oděv, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. Teprve pak bude čistý.

16Pokud si však oděv nevypere a tělo neomyje, ponese vinu.“

Posvátnost intimních vztahů

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

Leviticus 18

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k synům Izraele: Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[3]Nechovejte se podle způsobů egyptské země, v níž jste bydleli, nechovejte se ani podle způsobů kanaánské země, do níž vás uvádím; nenásledujte jejich zvyklosti.

[4]Chovejte se podle mých zákonů, zachovávejte má pravidla a řiďte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[5]Zachovávejte má pravidla a mé zákony. Ten, kdo je plní, díky nim bude žít. Já jsem Hospodin.

[6]Nikdo nesmí pohlavně obcovat s žádnou svou pokrevní příbuznou. Já jsem Hospodin.

[7]Nezostuzuj svého otce tím, že bys obcoval se svou matkou. Je to tvá matka, nesmíš s ní obcovat!

[8]Neobcuj ani s jinou manželkou svého otce. Zostudil bys tím svého otce!

[9]Neobcuj se svou sestrou. Ať je to dcera tvého otce nebo tvé matky, ať je zplozená ve tvé rodině nebo mimo ni, nesmíš s ní obcovat!

[10]Neobcuj se svou vnučkou. Je to dcera tvého syna nebo tvé dcery, nesmíš s ní obcovat. Zostudil bys sám sebe!

[11]Neobcuj s dcerou manželky svého otce. Je jako zplozená tvým otcem, je tvojí sestrou, nesmíš s ní obcovat!

[12]Neobcuj se sestrou svého otce. Je pokrevní příbuznou tvého otce!

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Neobcuj se sestrou své matky. Je přece pokrevní příbuznou tvé matky!

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Nezostuzuj bratra svého otce tím, že bys obcoval s jeho manželkou. Je to tvá teta!

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Neobcuj se svou snachou. Je to manželka tvého syna, nesmíš s ní obcovat!

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]Neobcuj s manželkou svého bratra. Zostudil bys svého bratra!

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17]Neobcuj se ženou a její dcerou. Neber si ani její vnučku, abys s ní obcoval, ať už je to dcera jejího syna nebo její dcery. Jsou si pokrevně příbuzné, je to zvrhlost!

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18]Neber si ženu i s její sestrou. Trápil bys jednu, když bys za jejího života obcoval s tou druhou.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19]Nesmíš pohlavně obcovat se ženou během nečistoty jejího krvácení.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]Nesmíš obcovat s manželkou svého bližního, a tak se s ní poskvrňovat.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Nedovol, aby někdo z tvých potomků byl obětován Molochovi – znesvětil bys tak jméno svého Boha. Já jsem Hospodin.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Nesmíš obcovat s mužem jako se ženou, je to ohavnost!

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]Nesmíš obcovat se žádným zvířetem, a tak se jím poskvrňovat. Ani žena se nepoddá zvířeti, aby se s ní pářilo. Je to zvrácenost!

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[24]Neposkvrňujte se žádnou z těchto věcí. Tím vším se přece poskvrňují národy, které před vámi vyháním!

[25]Sama země se jimi poskvrnila; proto ji potrestám za její hřích a země vyvrhne své obyvatele.

[26]Vy však zachovávejte má pravidla a zákony a nedopouštějte se žádné z těchto ohavností – domácí ani host, který žije u vás.

[27]Všechny tyto ohavnosti páchali lidé, kteří byli v té zemi před vámi, a tak se země poskvrnila.

[28]Pokud tu zem poskvrníte, vyvrhne i vás, tak jako vyvrhla národ, který tam byl před vámi.

[29]Kdokoli se dopustí kterékoli z těchto ohavností, bude vyobcován ze svého lidu.

[30]Proto zachovávejte, co jsem vám svěřil, a nechovejte se podle ohavných zvyklostí, jež se dodržovaly před vámi. Neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Svatost v životě

Leviticus 19

[1]Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k celé Izraelské obci: Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý!

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[3]Každý mějte v úctě svou matku a svého otce a zachovávejte mé soboty. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[4]Neobracejte se k bůžkům a neodlévejte si sochy bohů. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[5]Když budete obětovat pokojnou oběť Hospodinu, obětujte ji tak, abyste došli zalíbení.

[6]Ať je snědena v den, kdy ji budete obětovat, a v den následující. Co zbude až do třetího dne, ať je spáleno.

[7]Kdyby se jedla i třetího dne, bude to ohavnost, nedojde zalíbení.

[8]Kdo by ji jedl, ponese vinu, neboť znesvětil, co je svaté Hospodinu. Takový člověk bude vyobcován ze svého lidu.

[9]Když budete sklízet obilí své země, nesklízej své pole až do kraje a nepaběrkuj, co po sklizni zůstalo.

[10]Ani svou vinici úplně neobírej a nepaběrkuj, co na vinici upadlo. Nech to chudákovi a přistěhovalci. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[11]Nesmíte krást ani lhát ani podvádět svého bližního.

[12]Nesmíte v mém jménu křivě přísahat – tak bys znesvětil jméno svého Boha! Já jsem Hospodin.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[13]Nesmíš svého bližního utiskovat ani vykořisťovat. Mzda najatého dělníka se u tebe nesmí zdržet do rána.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[14]Nesmíš nadávat hluchému ani podrážet nohy slepému – boj se svého Boha! Já jsem Hospodin.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[15]Nesmíte nikomu křivdit u soudu. Neber ohled na chudého a nestraň bohatému; musíš svého bližního soudit po právu.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[16]Neobcházej svůj lid jako pomlouvač. Neohrožuj život svého bližního. Já jsem Hospodin.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[17]Nenos v srdci nenávist ke svému bratru. Svého bližního otevřeně napomeň – jinak jsi jeho spoluviníkem!

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[18]Nemsti se ani nechovej zášť proti synům svého lidu. Miluj svého bližního jako sám sebe. Já jsem Hospodin.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[19]Zachovávejte má pravidla. Nedávej spolu pářit dvojí druh dobytka. Neosívej své pole dvojím druhem semene. Nenos roucho z dvojího druhu tkaniny.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[20]Kdyby někdo spal s otrokyní určenou pro jiného muže, která však dosud nebyla vyplacena ani propuštěna, bude pokutován. Nezemřou, neboť nebyla svobodná.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[21]Dotyčný přinese Hospodinu ke vchodu do Stanu setkávání svou oběť odškodnění – berana odškodnění.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[22]Tím beranem pak za něj kněz vykoná před Hospodinem obřad smíření kvůli jeho hříchu, aby mu byl hřích, jehož se dopustil, odpuštěn.

[23]Až přijdete do své země a zasadíte jakýkoli ovocný strom, nechte na něm jeho ovoce jako neobřízku. Po tři roky pro vás bude nepřijatelné tak jako neobřízka – nesmí se jíst.

[24]Čtvrtého roku ať je všechno jeho ovoce posvěceno k oslavě Hospodina,

[25]aby vám rozmnožil jeho úrodu. Teprve pátý rok jezte jeho ovoce. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[26]Nejezte maso s krví. Nezabývejte se věštěním ani jasnovidectvím.

[27]Nezastřihujte si vlasy na skráních a nezkracuj si vousy na bradě.

[28]Nedělejte si na těle smuteční jizvy ani žádné tetování. Já jsem Hospodin.

[29]Nesmíš znesvětit svou dceru tím, že bys ji nechal smilnit – země by jinak propadla smilstvu a naplnila se zvrhlostí!

[30]Zachovávejte mé soboty a mou svatyni mějte v úctě. Já jsem Hospodin.

[31]Neobracejte se k vyvolávačům duchů a věštkyním. Nevyhledávejte je a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[32]Před šedinami povstaň, starci prokaž čest a měj v úctě svého Boha. Já jsem Hospodin.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.
[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[33]Až s tebou ve tvé zemi bude žít přistěhovalec, nesmíte mu ubližovat.
[34]K přistěhovalci žijícímu mezi vámi se budete chovat jako k vlastnímu. Miluj ho jako sám sebe – vždyť jste sami byli přistěhovalci v Egyptě! Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[35]Nedopouštějte se křivdy při soudu ani při měření, vážení či odměřování.
[36]Mějte poctivé váhy, poctivá závaží, poctivou efu a poctivý hin. Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z Egypta.
[37]Zachovávejte všechna má pravidla a všechny mé zákony plňte. Já jsem Hospodin.“

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.
[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.
[4] Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,
[5] então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do

Leviticus 20

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Řekni synům Izraele: Kdokoli, ať už Izraelita nebo přistěhovalec žijící v Izraeli, by daroval své dítě Molochovi, musí zemřít. Prostý lid jej ukamenuje.

[3]Já sám se postavím proti takovému člověku a vyvrhnu jej z jeho lidu. Když daroval své dítě Molochovi, poskvrnil mou svatyni a znesvětil mé svaté jméno!
[4]Zavře-li prostý lid oči nad člověkem, který daroval své dítě Molochovi, a neusmrtí ho,
[5]já sám se postavím proti takovému člověku i proti jeho rodině. Jeho i

meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

všechny, kdo jej v tom smilstvu následovali a smilnili s Molochem, vyvrhnu z jejich lidu.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

6Kdo by se obrátil k vyvolávačům duchů a věštkyním, aby je následoval v jejich smilstvu, postavím se proti němu a vyvrhnu jej z jeho lidu.

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7Proto se posvěťte a buďte svatí – vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh!

8 Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

8Zachovávejte má pravidla a plňte je. Já jsem Hospodin, váš Posvětitel.

9 Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

9Kdokoli by zlořečil svému otci nebo matce, musí zemřít. Zlořečil svému otci a matce – jeho krev ať padne na něj!

10 Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

10Kdokoli by cizoložil s manželkou svého bližního, musí zemřít – jak cizoložník, tak cizoložnice.

11 O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

11Kdokoli by spal s manželkou svého otce, zostudil svého otce. Oba musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně!

12 Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

12Kdokoli by spal se svou snachou, oba musí zemřít. Spáchali zvrácenost – jejich krev ať padne na ně!

13 Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

13Kdokoli by obcoval s mužem jako se ženou, oba spáchali ohavnost. Musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně!

14 Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

14Kdokoli by si vzal ženu i její matku, je to zvrhlost. Ať ho spolu s nimi upálí – zvrhlost ve svém středu netrpte!

15 Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

15Kdokoli by obcoval se zvířetem, musí zemřít. Rovněž to zvíře zabijte.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[16]Kdyby žena přistoupila ke zvířeti, aby se s ní pářilo, pak tu ženu i zvíře zabij. Musejí zemřít – jejich krev ať padne na ně!

[17]Kdokoli by vzal svou sestru, ať už dceru svého otce nebo své matky, a obcoval s ní a ona s ním, je to hanebnost. Musí být zavrženi před očima synů svého lidu. Obcoval se svou sestrou – ponese za to vinu.

[18]Kdokoli by spal se ženou při jejím krvácení a obcoval by s ní, takový obnažil její krvácení a ona to dovolila. Oba ať jsou vyvrženi ze svého lidu.

[19]Neobcuj se sestrou své matky nebo otce. Takový zostudil svou pokrevní příbuznou – oba ponesou svou vinu.

[20]Kdokoli by spal se svou tetou, zostudil svého strýce. Oba ponesou svůj hřích – zemřou bezdětní.

[21]Kdokoli by si vzal manželku svého bratra, je to nepřístojnost. Zostudil svého bratra – budou bezdětní.

[22]Zachovávejte všechna má pravidla a zákony. Plňte je, aby vás nevyvrhla země, do níž vás uvádím, abyste v ní bydleli.

[23]Neřiďte se pravidly národa, který před vámi vyháním, neboť páchali všechny tyto věci, až se mi zhnusili.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[24]Vám jsem však řekl: Jejich zem převezmete vy, já sám vám ji dám, abyste ji obsadili – zem oplývající mlékem a medem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás oddělil od národů.

[25]Proto rozlišujte mezi čistými a nečistými zvířaty a mezi čistým a nečistým ptactvem. Neposkvrňujte se zvířaty, ptáky nebo jakýmkoli zemským plazem, které jsem oddělil, aby pro vás byli nečistí.

[26]Buďte mi svatí, neboť já Hospodin jsem svatý a oddělil jsem vás od národů, abyste byli moji.

[27]Kdyby nějaký muž nebo žena byl vyvolávačem duchů nebo věštkyní, musí zemřít. Budou ukamenováni – jejich krev ať padne na ně!“

Svatost kněžství

Leviticus 21

[1]Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv ke kněžím, Áronovým synům: Nikdo z kněží se nesmí poskvrnit kvůli mrtvému ve svém lidu,

[2]jedině kvůli svému nejbližšímu příbuznému. Smí se poskvrnit jen kvůli matce, otci, synu, dceři a bratru,

[3]také kvůli své vlastní sestře, panně, která neměla muže.

[4]Nesmí se však poskvrnit kvůli příbuzným své manželky; tím by se znesvětil.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[5]Kněží si nesmí vyholovat lysinu na hlavě, nesmí si zastřihávat vousy na bradě ani si dělat jizvy na těle.

[6]Ať jsou svatí svému Bohu a neznesvěcují jméno svého Boha. Přinášejí Hospodinovy ohnivé oběti, pokrm svého Boha; proto ať jsou svatí.

[7]Nesmí se oženit s nevěstkou ani se zneuctěnou nebo zapuzenou ženou, neboť kněz je svatý svému Bohu.

[8]Měj ho tedy za svatého, neboť přináší pokrm tvého Boha. Bude pro tebe svatý, neboť já Hospodin, váš Posvětitel, jsem svatý.

[9]Když se dcera některého kněze znesvětí smilstvem, znesvětí tak svého otce; ať je upálena.

[10]Kněz, který je mezi svými bratry nejvyšší, ten, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a který byl pověřen nosit svatá roucha, si na znamení smutku nesmí rozpustit vlasy ani roztrhnout své roucho.

[11]Nepřijde k žádnému mrtvému, nesmí se poskvrnit ani kvůli otci nebo matce.

[12]Nesmí vyjít ze svatyně, a znesvětit tak svatyni svého Boha – vždyť je na něm znak zasvěcení, olej pomazání jeho Boha! Já jsem Hospodin.

[13]Ožení se jen s pannou.

[14]Nesmí se oženit s žádnou ovdovělou, zapuzenou či zneuctěnou ženou nebo s nevěstkou. Ožení se jen s pannou ze svého lidu,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.
[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,
[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,
[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.
[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.
[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.
[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[15]aby neznesvětil své símě ve svém lidu. Vždyť já jsem Hospodin, jeho Posvětitel!“
[16]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:
[17]„Mluv k Áronovi: Žádný tvůj potomek v budoucích pokoleních, který by měl tělesnou vadu, nesmí přistoupit, aby přinesl pokrm svého Boha.
[18]Nepřistoupí nikdo s tělesnou vadou: nikdo slepý či chromý, zohyzděný či znetvořený,
[19]se zmrzačenou nohou či rukou,
[20]hrbatý či zakrnělý, s oční vadou, se svrabem či lišejem, ani kleštěnec.
[21]Nikdo ze semene kněze Árona, kdo by měl tělesnou vadu, se nepřiblíží, aby přinesl ohnivé oběti Hospodinu. Má vadu, a tak se nepřiblíží, aby přinesl pokrm svého Boha.
[22]Smí ovšem jíst z pokrmu svého Boha, a to ze svatosvatých i svatých darů.
[23]Kvůli své vadě však nesmí vcházet za oponu ani se přiblížit k oltáři – jinak by znesvětil mou svatyni. Vždyť já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.“
[24]Tak Mojžíš promluvil k Áronovi, k jeho synům a ke všem synům Izraele.

Svatost obětí

Leviticus 22

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o

[2]„Mluv k Áronovi a jeho synům, ať zacházejí uctivě se svatými dary, jež mi synové Izraele obětují jako svaté – jinak by znesvětili mé svaté jméno. Já jsem Hospodin.

[3]Řekni jim: Kdokoli z vašich potomků ve všech vašich pokoleních by přistoupil ke svatým darům (jež synové Izraele obětují Hospodinu jako svaté) ve stavu vlastní nečistoty, takový člověk bude vyvržen z mé přítomnosti. Já jsem Hospodin.

[4]Kdokoli z Áronových potomků by byl malomocný nebo by trpěl výtokem, nesmí jíst ze svatých darů, dokud se neočistí. Dotkne-li se něčeho poskvrněného mrtvolou nebo má výron semene

[5]nebo se dotkne nějaké havěti, jež by ho poskvrnila, anebo člověka, který by ho poskvrnil nějakou nečistotou,

[6]každý takový bude nečistý až do večera. Nebude jíst ze svatých darů, pokud si neomyje tělo vodou.

[7]Jakmile zapadne slunce, bude čistý a bude moci jíst ze svatých darů – vždyť je to jeho pokrm.

[8]Nesmí se však poskvrnit tím, že by jedl něco zdechlého nebo rozsápaného. Já jsem Hospodin.

[9]Ať zachovávají, co jsem jim svěřil, aby na sebe neuvalili hřích a kvůli němu nezemřeli, když by to znesvětili. Já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.

profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

10 Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

11 Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

12 Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

13 Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

14 Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

15 Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

16 pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como

10Svaté věci nesmí jíst nikdo nepovolaný. Ani knězův host nebo nádeník nesmí jíst nic svatého.

11Když si ale kněz koupí otroka, ten z toho jíst smí; rovněž otroci narození v jeho domě smí jíst z jeho pokrmu.

12Pokud se kněžská dcera provdá za nekněze, nebude již moci jíst ze svatých obětních příspěvků.

13Pokud kněžská dcera ovdoví nebo ji její muž zapudí a vrátí se bezdětná do domu svého otce, smí jíst z pokrmu svého otce jako za svého mládí. Žádný nepovolaný to však jíst nesmí.

14Když někdo nedopatřením sní, co je svaté, musí to knězi nahradit a přidat k tomu ještě pětinu ceny.

15Svaté dary, jež synové Izraele oddělují pro Hospodina, nesmí být znesvěceny.

16Kdyby jedli svaté dary, uvalili by na sebe provinění vyžadující oběť odškodnění. Já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.“

17Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

18„Mluv k Áronovi, k jeho synům a ke všem Izraelitům: Kdokoli z domu Izraele nebo z přistěhovalců žijících v Izraeli přinese Hospodinu zápalnou oběť, aby splnil svůj slib, nebo jako dobrovolný dar,

ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[19]ať přivede ze skotu, z ovcí nebo koz samce bez vady, abyste došli zalíbení.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[20]Nepřivedete nic, na čem by byla vada, neboť byste tím nedošli zalíbení.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[21]Kdo přinese Hospodinu pokojnou oběť, aby splnil svůj slib, nebo jako dobrovolný dar, ať už ze skotu nebo z bravu, musí ta oběť být bez vady, aby došla zalíbení – nesmí na ní být vada.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[22]Nesmíte Hospodinu přinést nic slepého, polámaného, zmrzačeného, vředovitého, se svrabem či lišejem. Nic takového nedáte Hospodinu na oltář jako ohnivou oběť.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[23]Býka nebo berana s pokroucenými nebo zakrslými údy smíš obětovat jako dobrovolný dar, jako slib však nedojde zalíbení.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[24]Nesmíte Hospodinu přinést zvíře s rozmáčknutými, roztlučenými, utrženými nebo uříznutými varlaty; to ve své zemi dělat nebudete.

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[25]Ani od cizince nepřivedete žádné takové jako pokrm svého Boha, neboť mají na sobě porušení, je na nich vada – nedojdete jimi zalíbení."

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é

[27]„Když se narodí tele, jehně nebo kůzle, ať zůstane po sedm dní u své matky. Teprve počínaje osmým dnem dojde zalíbení jako dar ohnivé oběti Hospodinu.

[28]Nezabíjejte krávu ani ovci v tentýž den s jejím mládětem.

[29]Když budete Hospodinu přinášet oběť díkůvzdání, obětujte ji tak, abyste došli zalíbení.

[30]Ať je snědena téhož dne, nenechte z ní nic do rána. Já jsem Hospodin.

[31]Zachovávejte má přikázání a plňte je. Já jsem Hospodin.

[32]Neznesvěcujte mé svaté jméno; tak budu posvěcen uprostřed synů Izraele. Já jsem Hospodin, váš Posvětitel,

[33]který vás vyvedl z Egypta, abych byl vaším Bohem. Já jsem Hospodin.“

Svaté dny

Leviticus 23

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k synům Izraele: Toto jsou Hospodinovy slavnosti, jež budete vyhlašovat jako svatá shromáždění; jsou to mé slavnosti:

[3]Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne je sobota, den odpočinku, svaté shromáždění: nedělejte žádnou práci. Ve

sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

4 São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

6 E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

7 No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

11 este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

12 no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

všech vašich příbytcích bude sobota náležet Hospodinu.

4Toto jsou Hospodinovy slavnosti, svatá shromáždění, jež budete vyhlašovat v jejich určený čas:

5Za soumraku čtrnáctého dne prvního měsíce bude Pesach – Hospodinův Hod beránka.

6Patnáctého dne téhož měsíce bude Hospodinův Svátek nekvašených chlebů. Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby.

7Prvního dne budete mít svaté shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci.

8Po sedm dní budete Hospodinu přinášet ohnivé oběti. Sedmého dne bude další svaté shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci.“

9Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

10„Mluv k synům Izraele: Až přijdete do země, kterou vám dávám, a budete sklízet její obilí, přineste první snop své sklizně ke knězi.

11Kněz pak ten snop pozvedne před Hospodinem, abyste došli zalíbení; pozvedne jej v den následující po sobotě.

12V den pozvedání vašeho snopu připravíte Hospodinu jako zápalnou oběť ročního beránka bez vady.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[13]Jako moučnou oběť k němu přidáte dvě desetiny efy jemné mouky zadělané olejem. To je příjemně vonící ohnivá oběť Hospodinu. K tomu přidáte čtvrtku hinu vína jako úlitbu.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[14]Nebudete ze sklizně jíst chléb ani pražené nebo čerstvé zrní, dokud nepřinesete tento dar svému Bohu. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[15]Ode dne následujícího po oné sobotě, totiž ode dne, kdy jste přinesli snop pozvedání, si odpočítáte sedm plných týdnů.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[16]Do dne následujícího po sedmé sobotě tak napočítáte padesát dní. Tehdy přinesete Hospodinu novou moučnou oběť.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[17]Ze svých příbytků přinesete jako prvotiny Hospodinu dva chleby pozvedání; budou ze dvou desetin efy jemné mouky pečené s kvasem.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18]S tím chlebem přinesete sedm ročních beránků bez vady, jednoho mladého býčka a dva berany – to bude zápalná oběť Hospodinu. Spolu s moučnými oběťmi a úlitbami budou ohnivou obětí příjemně vonící Hospodinu.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[19]Obětujte rovněž jednoho kozla jako oběť za hřích a dva roční beránky jako pokojnou oběť.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida

[20]Kněz je pak spolu s chleby prvotin a se dvěma beránky zvedáním nabídne

perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

21 No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

22 Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

23 Disse mais o SENHOR a Moisés:

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

25 Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

28 Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

29 Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

30 Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

Hospodinu. Bude to svaté Hospodinu, připadne to knězi.

21V ten den vyhlásíte slavnost. Budete mít svaté shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich příbytcích.

22Když budete sklízet obilí své země, nesklízej své pole až do kraje a nepaběrkuj, co po sklizni zůstalo; nech to chudákovi a přistěhovalci. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

23Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

24„Mluv k synům Izraele: Prvního dne sedmého měsíce budete mít den odpočinku, svaté shromáždění s památným troubením.

25Nebudete dělat žádnou běžnou práci; budete přinášet ohnivé oběti Hospodinu.“

26Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

27„Desátého dne téhož sedmého měsíce bude Den smíření. Budete mít svaté shromáždění: budete se pokorně postit a přinášet ohnivé oběti Hospodinu.

28Toho dne nebudete dělat žádnou práci, neboť je to Den smíření, kdy budete smířeni před Hospodinem, vaším Bohem.

29Kdokoli by se toho dne nepostil, bude vyobcován ze svého lidu.

30Kdokoli by toho dne dělal jakoukoli práci, toho vyhubím z jeho lidu.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[31]Nebudete dělat žádnou práci – to je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení, ve všech vašich příbytcích.

[32]Bude to pro vás sobota všech sobot. Od večera devátého dne onoho měsíce do následujícího večera se budete postit a zachovávat sobotní odpočinek.“

[33]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[34]„Mluv k synům Izraele: Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce bude po sedm dní trvat Hospodinův Svátek stánků.

[35]Prvního dne bude svaté shromáždění; nebudete dělat žádnou běžnou práci.

[36]Po sedm dní budete Hospodinu přinášet ohnivé oběti. Osmého dne budete mít další svaté shromáždění; budete přinášet ohnivé oběti Hospodinu. Je to svátek; nebudete dělat žádnou běžnou práci.

[37]Toto jsou Hospodinovy slavnosti, jež budete vyhlašovat jako svatá shromáždění. Při nich budete Hospodinu přinášet ohnivé oběti – zápalnou i moučnou oběť, oběť pokojnou i úlitbu, každou z nich v příslušný den.

[38]To vše kromě Hospodinových sobot a kromě všech vašich darů, slibů a dobrovolných obětí, jež budete přinášet Hospodinu.

[39]Patnáctého dne sedmého měsíce, když shromáždíte úrodu země, tedy budete po sedm dní slavit Hospodinovu slavnost. Prvního dne bude den odpočinku, rovněž osmého dne bude den odpočinku.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[40]Prvního dne si vezmete ovoce citrusových stromů, palmové ratolesti, větve myrtových keřů a potočních vrb a po sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem.

[41]Tuto Hospodinovu slavnost budete slavit sedm dní v roce – to je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci.

[42]Po sedm dní budete bydlet ve stáncích. Všichni narození v Izraeli budou bydlet ve stáncích,

[43]aby vaši potomci věděli, že když jsem syny Izraele vyváděl z Egypta, nechal jsem je bydlet ve stanech. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

[44]A Mojžíš oznámil Hospodinovy slavnosti synům Izraele.

Olej a chléb pro svatyni

Leviticus 24

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Přikaž synům Izraele, ať k tobě nanosí čistý vytlačený olivový olej ke svícení, aby se mohl stále zapalovat svícen.

[3]Ve Stanu setkávání, před oponou zastírající Svědectví, ať o něj Áron stále pečuje před Hospodinem, aby hořel od večera až do rána. To je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[4]Ať před Hospodinem stále pečuje o kahany na svícnu z čistého zlata.

[5]Vezmi také jemnou mouku a upeč z ní dvanáct bochánků, každý ze dvou desetin efy.

[6]Potom je na stole z čistého zlata narovnej před Hospodinem do dvou sloupců, po šesti v každém sloupci.

[7]Na každý sloupec polož čisté kadidlo, aby bylo na chlebu jako památeční díl, jako ohnivá oběť Hospodinu.

[8]Vždy v sobotní den ať jsou narovnány před Hospodinem; věčnou smlouvou mu náleží od synů Izraele.

[9]Chléb pak připadne Áronovi a jeho synům a budou ho jíst na svatém místě. Je to jeho svatosvatý podíl mezi ohnivými oběťmi Hospodinu. Je to věčné ustanovení.“

Případ rouhání

[10]Syn jisté izraelské ženy a jednoho Egypťana jednou vyšel mezi syny Izraele a popral se v táboře s jedním Izraelcem.

[11]Onen syn izraelské ženy se přitom rouhal Božímu jménu a klel, a tak ho přivedli k Mojžíši. (Jeho matka se jmenovala Šelomít, dcera Dibrího z pokolení Dan.)

[12]Nechali jej hlídat, dokud se nevyjasní, co jim Hospodin přikáže.

[13]Hospodin pak promluvil k Mojžíšovi:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.
[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.
[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.
[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:
[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.
[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.
[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.
[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 25

O Ano de Descanso

Êxodo 23.10,11

[14]„Vyveď rouhače ven z tábora. Všichni, kdo to slyšeli, ať vloží ruce na jeho hlavu a celá obec ať ho ukamenuje.

[15]Potom promluv k synům Izraele: Kdokoli by zlořečil svému Bohu, ponese svůj hřích.

[16]Kdo by se rouhal jménu Hospodina, musí zemřít! Celá obec jej bez milosti ukamenuje. Bude-li se rouhat Božímu jménu, zemře, ať je to host anebo domácí.

[17]Když někdo smrtelně udeří kteréhokoli člověka, musí zemřít.

[18]Kdo ubije dobytče, nahradí je kus za kus.

[19]Když někdo zmrzačí svého bližního, udělají mu, co udělal on:

[20]zlomeninu za zlomeninu, oko za oko, zub za zub. Jaké zmrzačení způsobil, takové mu bude způsobeno.

[21]Kdo ubije dobytče, nahradí je, ale kdo ubije člověka, zemře.

[22]Pro hosta i domácího budete mít stejný zákon. Já jsem Hospodin, váš Bůh!“

[23]Když Mojžíš takto promluvil k synům Izraele, vyvedli onoho rouhače ven z tábora a ukamenovali ho. Synové Izraele učinili, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin.

Svaté roky

Leviticus 25

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sinaj:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[2]„Mluv k synům Izraele: Až přijdete do země, kterou vám dávám, bude země zachovávat Hospodinův sobotní odpočinek.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[3]Šest let osívej své pole, prořezávej svou vinici a shromažďuj její úrodu.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

[4]Sedmého roku však ať má země sobotu, čas odpočinku, sobotu pro Hospodina: své pole neosívej a neprořezávej svou vinici.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[5]To, co se ti samo urodilo, nežni a na své netknuté vinici nepořádej vinobraní: ať má země rok odpočinku.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[6]To, co země v odpočinku urodí, ovšem smíte jíst – jak ty, tak tvůj otrok, tvá děvečka, tvůj nádeník i tvůj host, kteří jsou s tebou.

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

[7]Také tvůj dobytek a zvěř ve tvé zemi budou jíst její úrodu.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[8]Odpočítáš si též sedm sobotních let, sedmkrát sedm let, takže ti doba sedmi sobotních let vyjde na čtyřicet devět let.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[9]Desátého dne sedmého měsíce pak zatrub na beraní roh. V Den smíření ať celou vaší zemí zní troubení na roh.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e

[10]Padesátý rok pak posvěťte a vyhlaste v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. To bude vaše léto milosti: vrátíte se každý ke

tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

svému vlastnictví, každý se vrátíte ke své rodině.

11 O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

11Tento padesátý rok pro vás bude létem milosti: nebudete sít, ani sklízet, co samo vyrostlo, a na své netknuté vinici nebudete pořádat vinobraní.

12 Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

12Protože je to léto milosti, bude vám svaté. Budete jíst jen to, co se samo urodí na poli.

13 Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

13V tomto létě milosti se vrátíte každý ke svému vlastnictví.

14 Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

14Když budeš svému bližnímu prodávat pozemek nebo jej budeš od svého bližního kupovat, nepoškozujte jeden druhého.

15 Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

15Podle počtu let od léta milosti nakoupíš od svého bližního; podle počtu let, kdy budeš sklízet úrodu, ti jej prodá.

16 Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

16Čím více zbývá let, tím vyšší bude cena. Čím méně zbývá let, tím bude cena nižší – prodává ti přece počet úrod.

17 Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

17Nepoškozujte svého bližního, ale každý se boj svého Boha – vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh!

18 Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

18Plňte má pravidla a mé zákony zachovávejte a plňte; tehdy budete v té zemi bydlet v bezpečí.

19 A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

19Země vám bude přinášet své plody, takže budete jíst do sytosti a budete v ní bydlet v bezpečí.

20 Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

20Řeknete snad: ‚Co budeme sedmého roku jíst, když nebudeme sít ani shromažďovat úrodu?‘

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[21]Šestého roku na vás sešlu takové požehnání, že země vydá úrodu na tři roky!

[22]Až budete osmého roku sít, budete ještě moci jíst starou úrodu; ještě devátého roku, než přijde nová úroda, budete moci jíst tu starou.

[23]Země se nesmí prodávat natrvalo. Země totiž patří mně a vy jste u mě hosté a přistěhovalci.

[24]U veškeré půdy, již budete vlastnit, tedy zajistíte právo zpětného vykoupení.

[25]Zchudl-li jeden z tvých bratří tak, že musel prodat část svého vlastnictví, ať přijde jeho nejbližší příbuzný a vykoupí prodaný pozemek svého bratra.

[26]Nemá-li někdo vykupitele, ale později se vzmůže a získá, co je potřeba k jeho vykoupení,

[27]ať spočítá léta od prodeje svého pozemku a zbytek nahradí tomu, komu jej prodal. Tak se vrátí ke svému vlastnictví.

[28]Nezíská-li však, co je potřeba k jeho navrácení, zůstane prodaný pozemek v rukou kupce až do léta milosti. V létě milosti pak bude vydán, a tak se majitel vrátí ke svému vlastnictví.

[29]Prodá-li někdo obytný dům v hrazeném městě, bude mít právo k jeho vykoupení, dokud neuplyne rok od jeho prodeje. Právo vykoupit jej bude dočasné.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[30]Nebude-li vykoupen, než uběhne celý rok, zůstane onen dům v hrazeném městě tomu, kdo jej koupil, i jeho potomkům natrvalo. Nebude vydán ani v létě milosti.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[31]Domy v osadách, jež nejsou obehnány hradbou, se však budou počítat za polní půdu; bude pro ně platit právo vykoupení a v létě milosti budou vydány zpět.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[32]V levitských městech ovšem bude právo levitů na vykoupení jejich městských domů trvalé.

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[33]I kdyby prodaný dům v jejich městě nikdo z levitů nevykoupil, bude v létě milosti vydán zpět. Domy levitů v jejich městech jsou totiž jejich vlastnictvím uprostřed synů Izraele.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

[34]Polnosti přiléhající k jejich městům se nesmí prodávat vůbec, neboť je to jejich trvalé vlastnictví.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[35]Zchudne-li poblíž tebe jeden z tvých bratří, takže nebude moci obstát, ujmi se jej jako hosta a přistěhovalce, aby mohl žít u tebe.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[36]Neber od něj úrok ani přirážku – boj se svého Boha! – aby tvůj bratr mohl žít poblíž tebe.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[37]Nechtěj úrok na peníze ani přirážku na jídlo, jež mu poskytneš.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao

[38]Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z Egypta, abych vám dal kanaánskou zem, abych byl vaším Bohem.

[39]Zchudne-li poblíž tebe jeden z tvých bratří, takže ti sám sebe prodá, nepodrobuj ho otrocké službě.

[40]Ať je u tebe jako nádeník, jako přistěhovalec; bude u tebe sloužit až do léta milosti.

[41]Tehdy od tebe odejde – on a s ním i jeho děti – a vrátí se ke své rodině, vrátí se k vlastnictví svých otců.

[42](Jsou to přece moji služebníci, které jsem vyvedl z Egypta: nebudou na prodej jako otroci!)

[43]Nebudeš nad ním krutě panovat – boj se svého Boha!

[44]Tvůj otrok i tvá děvečka, které budeš vlastnit, budou z národů okolo vás; od těch si smíte koupit otroka i děvečku.

[45]Smíte si je koupit také z potomků přistěhovalců, kteří u vás pobývají, i z jejich soukmenovců, kteří jsou u vás a kteří se narodili ve vaší zemi – ti budou vaším vlastnictvím.

[46]Po sobě je smíte odkázat svým synům jako dědičné vlastnictví. Je smíte trvale vlastnit jako otroky, ale své izraelské bratry nikoli. Nad svým bratrem nikdo nesmí krutě panovat.

[47]Když se přistěhovalec žijící u tebe vzmůže a tvůj bratr vedle něj zchudne,

estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

takže sám sebe prodá tomu přistěhovalci anebo jeho příbuznému,

[48]bude jeho právo na vykoupení trvat i poté, co se prodal. Jeho bratr,

[49]strýc či bratranec nebo jiný pokrevní příbuzný z jeho rodu ho vykoupí anebo se vzmůže a vykoupí se sám.

[50]Spolu s tím, kdo jej koupil, spočítá roky od svého prodeje do léta milosti. Jeho výkupní cena ať je úměrná mzdě nádeníka za daný počet let.

[51]Zbývá-li ještě mnoho let, zaplatí jako své výkupné odpovídající část z ceny, za niž byl koupen.

[52]Zbývá-li do léta milosti jen málo let, spočítá cenu svého výkupného podle nich.

[53]Bude s ním nakládáno jako s nádeníkem najímaným rok po roce. Dohlédni, aby nad ním nikdo krutě nepanoval.

[54]Nebude-li však v těchto letech vykoupen, odejde v létě milosti – on a s ním i jeho děti.

[55]Synové Izraele jsou přece moji služebníci, jsou to mí služebníci, které jsem vyvedl z Egypta! Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Požehnání a prokletí

Leviticus 26

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[1]„Nevytvářejte si žádné bůžky. Nevztyčujte si modlu ani posvátný sloup, nestavte ve své zemi ani tvarovaný kámen, abyste se mu klaněli. Vždyť já jsem Hospodin, váš Bůh!

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[2]Zachovávejte mé soboty a mou svatyni mějte v úctě. Já jsem Hospodin.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[3]Jestliže budete následovat má pravidla a zachovávat má přikázání a plnit je,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[4]dám vám vydatné deště ve správný čas, takže země vydá svou úrodu a stromy v sadu vydají své ovoce.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[5]Vaše mlácení potrvá až do vinobraní a vinobraní až do setí. Svůj chléb budete jíst do sytosti a budete ve své zemi bydlet v bezpečí.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[6]Způsobím v zemi pokoj, takže budete spát a nikdo vás nevyděsí; odstraním ze země zlou zvěř a vaší zemí neprojde meč.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[7]Poženete své nepřátele, takže před vámi padnou mečem.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[8]Pět z vás jich požene sto a sto z vás jich požene deset tisíc, takže vaši nepřátelé před vámi padnou mečem.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

[9]Obrátím se k vám a způsobím, abyste se rozplodili a rozmnožili; tak potvrdím svou smlouvu s vámi.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[10]Budete moci jíst starou úrodu ze zásob a tu starou budete muset vyklízet kvůli nové.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.

[11]Umístím svůj Příbytek mezi vás a nebudu si vás ošklivit.

[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[12]Budu se mezi vámi procházet, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

[13]Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z Egypta, abyste už nebyli jejich otroky. Rozlámal jsem vaše jho, abyste mohli chodit vzpřímeně.

Os castigos da desobediência

Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[14]Jestliže mne však nebudete poslouchat a nebudete plnit všechna tato přikázání,

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[15]jestliže zavrhnete má pravidla a zošklivíte si mé zákony, takže přestanete plnit všechna má přikázání, pak porušíte mou smlouvu

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[16]a já vám učiním toto: Uvedu na vás hrůzu, úbytě a zimnici, jež vám pokazí oči a vysají dech. Své zrní budete sít nadarmo, vaši nepřátelé je snědí.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[17]Obrátím svou tvář proti vám, takže padnete před svými nepřáteli a ti, kdo vás nenávidí, nad vámi budou panovat. Budete utíkat, i kdyby vás nikdo nehonil.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[18]Jestliže mne ani potom nebudete poslouchat, budu vás za vaše hříchy trestat sedmkrát více:

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[19]Zlomím vaši pyšnou zatvrzelost; způsobím, že nebe nad vámi bude jako železo a země pod vámi jako mosaz.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[20]Svou sílu spotřebujete nadarmo; země vám nevydá svou úrodu a stromoví v zemi nevydá své ovoce.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos

[21]Jestliže se budete nadále stavět proti mně a nebudete ochotni mě poslouchat, přidám vám kvůli vašim hříchům sedmkrát více ran:

[22]Pustím na vás divokou zvěř, jež vás připraví o děti, vyhubí váš dobytek a sníží váš počet tak, že vaše cesty zpustnou.

[23]Jestliže se ani tehdy nenecháte ode mne napravit a budete se nadále stavět proti mně,

[24]postavím se i já proti vám. Já sám vás budu za vaše hříchy bít sedmkrát více:

[25]Přivedu na vás meč pomsty, aby pomstil moji smlouvu. Když se nahrnete do svých měst, pošlu mezi vás mor, takže budete vydáni do rukou nepřítele.

[26]Až vás odříznu od chleba, deset žen bude péci chléb v jedné peci a odváží vám jej na příděl. Až budete jíst, nenasytíte se.

[27]Jestliže mě přesto všechno nebudete poslouchat a budete se nadále stavět proti mně,

[28]postavím se i já zuřivě proti vám a budu vás trestat za vaše hříchy sedmkrát více:

[29]Budete jíst maso vlastních synů a maso vlastních dcer!

[30]Tehdy zruším vaše obětní výšiny, vymýtím vaše kadidlové oltáříky, položím

deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

31 Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

32 Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

33 Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

36 Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

37 Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

38 Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

39 Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras

vaše mrtvoly k mrtvolám vašich hnusných model a budu si vás ošklivit.

31Vaše města obrátím v sutiny, vaše svatyně zpustoším a k vašim příjemným vůním nepřivoním.

32Já sám zpustoším zemi tak, že nad ní strnou i vaši nepřátelé, když se v ní přijdou usadit.

33Rozptýlím vás mezi národy, s taseným mečem vás poženu! Vaše země se stane pustinou a vaše města se obrátí v sutiny.

34Po celou dobu svého zpustošení bude země konečně užívat svých sobot; vy však budete v zemi svých nepřátel. Tehdy si země odpočine a vynahradí si své soboty.

35Po celou dobu svého zpustošení bude země odpočívat, protože během vašich sobot (když jste v ní ještě bydleli) neodpočívala.

36Těm, kdo z vás zbudou, pak v zemích jejich nepřátel přivedu do srdcí takovou ochablost, že je zažene i šelest poletujícího listí. Dají se na útěk jako před mečem a padnou, i kdyby je nikdo nehonil.

37Budou klopýtat jeden přes druhého jako před mečem, i kdyby je nikdo nehonil. Neobstojíte před svými nepřáteli,

38zahynete mezi národy a země vašich nepřátel vás pohltí.

39Ti, kdo z vás zbudou, pak budou skomírat v zemi svých nepřátel. Svou

dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

[40] Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

[41] pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

[42] então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

[43] Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

[44] Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

[45] Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

Levítico 27

vlastní vinou i vinou svých otců tam budou skomírat.

[40]Potom však vyznají svou vinu i vinu svých otců, že mi byli nevěrní a že se postavili proti mně,

[41]takže jsem se i já postavil proti nim a zavedl je do země jejich nepřátel, dokud se jejich neobřezané srdce nepokoří a dokud nepřijmou svůj trest.

[42]Tehdy si připomenu svou smlouvu s Jákobem, svou smlouvu s Izákem i svou smlouvu s Abrahamem a připomenu si jejich zem.

[43]Země zatím bude opuštěna, a když bez nich zpustne, bude užívat svých sobot, než si odpykají trest za to, že zavrhli mé zákony a zošklivili si má pravidla.

[44]Přes to všechno, ačkoli budou v zemi svých nepřátel, je nezavrhnu a nezošklivím si je tak, abych s nimi skoncoval a porušil svou smlouvu s nimi. Vždyť já jsem Hospodin, jejich Bůh!

[45]Vzpomenu si kvůli nim na smlouvu s jejich předky, jež jsem před očima národů vyvedl z Egypta, abych byl jejich Bohem. Já jsem Hospodin."

[46]Toto jsou pravidla, zákony a pokyny, jež Hospodin skrze Mojžíše vydal na hoře Sinaj, aby byly mezi ním a syny Izraele.

Dary zasvěcené Hospodinu

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

Leviticus 27

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k synům Izraele: Když někdo zasvětí život zvláštním slibem Hospodinu, smí jej za určenou cenu vyplatit.

[3]Cena bude určena takto: cena za muže od dvaceti do šedesáti let bude 50 šekelů stříbra (měřeno šekelem svatyně).

[4]Bude-li to žena, její cena bude 30 šekelů.

[5]Ve věku od pěti do dvaceti let bude cena za muže 20 šekelů a za ženu 10 šekelů.

[6]Ve věku od jednoho měsíce do pěti let bude cena za chlapce 5 a za dívku 3 šekely stříbra.

[7]Ve věku od šedesáti let výše bude cena za muže 15 a za ženu 10 šekelů.

[8]Bude-li však dotyčný na určenou cenu příliš chudý, postaví zaslíbeného před kněze a ten určí jeho cenu podle možností toho, kdo učinil slib.

[9]Půjde-li o dobytek, z něhož se přináší dar Hospodinu, bude vše, co bylo odevzdáno Hospodinu, svaté.

[10]Nelze je nahradit ani vyměnit lepší kus za horší nebo horší za lepší. Kdyby někdo přece jen vyměnil dobytče za jiné, bude svaté to původní i to, jímž je zaměnil.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[11]Půjde-li o jakoukoli nečistou zvěř, z níž se dar Hospodinu nepřináší, postaví to zvíře před kněze.

[12]Ten určí jeho cenu, ať už bude lepší nebo horší. Jakou cenu kněz určí, taková bude.

[13]Bude-li majitel chtít zvíře vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu.

[14]Zasvětí-li někdo svůj dům, aby byl svatý Hospodinu, kněz určí jeho cenu, ať už bude lepší nebo horší. Na kolik jej kněz ocení, při tom zůstane.

[15]Bude-li jej ten, kdo svůj dům zasvětil, chtít vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu peněz navíc a dům bude jeho.

[16]Zasvětí-li někdo Hospodinu část své dědičné polnosti, bude její cena určena podle jejího osevu: 50 šekelů stříbra za plochu osetou chomerem ječmene.

[17]Zasvětí-li své pole hned od léta milosti, zůstane při určené ceně.

[18]Zasvětí-li své pole až po létě milosti, spočítá mu kněz cenu podle let zbývajících do léta milosti, takže určenou cenu sníží.

[19]Bude-li je ten, kdo pole zasvětil, chtít vykoupit, přidá k určené ceně ještě pětinu peněz navíc, a zůstane mu.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[20]Nevykoupí-li to pole, ale prodá je někomu jinému, nebude již moci být vykoupeno.

[21]Až bude to pole v létě milosti vydáno, bude svaté Hospodinu jako pole jemu propadlé; stane se majetkem kněze.

[22]Zasvětí-li však Hospodinu koupené pole, které není z jeho dědičné polnosti,

[23]spočítá mu kněz výši určené ceny až do léta milosti a dotyčný toho dne vyplatí určenou cenu jako svatou Hospodinu.

[24]V létě milosti bude pole vráceno tomu, od koho bylo koupeno, jemuž náleží jako dědičný pozemek.

[25]Všechny určené ceny budou v šekelech svatyně. Šekel je 20 ger.

[26]Prvorozené dobytče, jež patří Hospodinu právem prvorozenství, však nikdo zasvětit nemůže. Ať je ze skotu nebo z bravu, patří již Hospodinu.

[27]Půjde-li o nečisté zvíře, vyplatí je podle určené ceny a přidá k ní ještě pětinu navíc. Nebude-li vykoupeno, prodá se za určenou cenu.

[28]Zasvětí-li člověk něco ze svého majetku tak, že to propadne Hospodinu – ať už člověka, zvíře nebo část dědičné polnosti – nebude to možné prodat ani vykoupit. Cokoli propadlo Hospodinu, mu svatosvatě patří.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

[29]Žádný člověk, který propadne Hospodinu, nebude moci být vyplacen; musí zemřít.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[30]Veškeré desátky země, ať už z obilí země nebo z ovoce stromů, patří Hospodinu; jsou svaté Hospodinu.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[31]Bude-li někdo chtít své desátky vykoupit, přidá ještě pětinu navíc.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[32]Každý desátek ze skotu i bravu, každý desátý kus procházející pod pastýřskou holí, je svatý Hospodinu.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[33]Majitel nebude zjišťovat, zda je lepší, nebo horší; nebude jej moci vyměnit. Kdyby jej však přece vyměnil, bude svatý ten původní i ten, jímž jej zaměnil; nebude jej moci vykoupit.“

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

[34]To jsou přikázání, jež Hospodin přikázal Mojžíšovi pro syny Izraele na hoře Sinaj.

O quarto livro de Moisés chamado Números

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

Numeri

SINAJSKÝ TÁBOR

Sčítání Izraele

Numeri 1

1 Na Sinajské poušti, prvního dne druhého měsíce druhého roku po jejich odchodu z Egypta, promluvil Hospodin k Mojžíšovi ve Stanu setkávání:

2 „Sečtěte celou izraelskou obec podle jejich rodů a otcovských domů; pořiďte jmenný seznam všech mužů.

3 Ty a Áron započtete do jejich oddílů všechny bojeschopné Izraelce od dvaceti let výše.

4 Z každého pokolení vám bude pomáhat jeden muž, který je hlavou svého otcovského domu.

5 Toto jsou jména mužů, kteří vám budou stát po boku: z Rubena: Elicur, syn Šedeurův,

6 ze Šimeona: Šelumiel, syn Curišadajův,

7 z Judy: Nachšon, syn Aminadabův,

8 z Isachara: Netaneel, syn Cuarův,

9 ze Zabulona: Eliab, syn Chelonův,

10 z Josefových synů: z Efraima: Elišama, syn Amihudův, z Manasese: Gamaliel, syn Pedacurův,

11 z Benjamína: Abidan, syn Gideoniho,

12 z Dana: Achiezer, syn Amišadajův,

13 z Ašera: Pagiel, syn Okranův,

[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[14]z Gáda: Eljasaf, syn Deuelův,

[15]z Neftalíma: Achira, syn Enanův.

[16]To jsou členové sněmu, vůdcové svých otcovských pokolení, náčelníci izraelských tisíců.“

[17]Mojžíš s Áronem tedy vzali jmenované muže

[18]a prvního dne druhého měsíce shromáždili celou obec ke sčítání podle jejich rodů a otcovských domů. Všichni od dvaceti let výše byli jeden po druhém zahrnuti do jmenného seznamu,

[19]jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. Takto je na Sinajské poušti sečetl

[20]a tolik jich bylo: Synové Rubena, Izraelova prvorozeného, podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů, uvedení ve jmenném seznamu všech bojeschopných mužů od dvaceti let výše:

[21]pokolení Ruben čítalo 46.500 mužů.

[22]Synové Šimeona podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů, uvedení ve jmenném seznamu všech bojeschopných mužů od dvaceti let výše:

[23]pokolení Šimeon čítalo 59.300 mužů.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados

[24]Synové Gáda podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

[25]pokolení Gád čítalo 45.650 mužů.

[26]Synové Judy podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

[27]pokolení Juda čítalo 74.600 mužů.

[28]Synové Isachara podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

[29]pokolení Isachar čítalo 54.400 mužů.

[30]Synové Zabulona podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

[31]pokolení Zabulon čítalo 57.400 mužů.

[32]Synové Josefovi: Synové Efraimovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus

33pokolení Efraim čítalo 40.500 mužů.

34Synové Manasesovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

35pokolení Manases čítalo 32.200 mužů.

36Synové Benjamínovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

37pokolení Benjamín čítalo 35.400 mužů.

38Synové Danovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

39pokolení Dan čítalo 62.700 mužů.

40Synové Ašerovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

41pokolení Ašer čítalo 41.500 mužů.

42Synové Neftalímovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve

pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše:

[43]pokolení Neftalí čítalo 53.400 mužů.

[44]Toto jsou počty těch, které Mojžíš s Áronem a s dvanácti izraelskými vůdci sečetl, po jednom z každého otcovského domu.

[45]Celkový počet všech bojeschopných Izraelitů od dvaceti let výše, započtených podle jejich otcovských domů:

[46]Úhrnem bylo sečteno 603.550 mužů.

[47]Mezi ně však nebyli podle svých otcovských pokolení započteni levité.

[48]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[49]„Pokolení Levi nesčítej, nezahrnuj je do počtu synů Izraele.

[50]Levitům svěříš Příbytek svědectví, veškeré jeho vybavení i vše, co k němu náleží. Oni budou Příbytek s veškerým jeho vybavením nosit, budou při něm sloužit a kolem Příbytku budou tábořit.

[51]Když se bude Příbytek chystat na cestu, levité jej složí; když se bude Příbytek chystat k táboření, levité jej vztyčí. Nepovolaný, jenž by se přiblížil, však zemře.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.
[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.
[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.
[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.
[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.
[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.
[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.
[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[52]Synové Izraele budou tábořit po svých uskupeních, každý při svém praporu, po svých oddílech.

[53]Levité však budou tábořit kolem Příbytku svědectví, aby obec synů Izraele nestihl hrozný hněv; proto budou levité držet stráž u Příbytku svědectví.“

[54]A synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Uspořádání tábora

Numeri 2

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:
[2]„Ať synové Izraele táboří každý při svém praporu, pod korouhví svých otcovských domů; ať táboří vpovzdálí okolo Stanu setkávání.“

[3]Vepředu, na východě, táboří po svých oddílech prapor Judova uskupení: vůdce Judových synů Nachšon, syn Aminadabův,

[4]a jeho vojsko o počtu 74.600 mužů.

[5]Vedle něj táboří pokolení Isachar: vůdce Isacharových synů Netaneel, syn Cuarův,

[6]a jeho vojsko o počtu 54.400 mužů.

[7]Dále pokolení Zabulon: vůdce Zabulonových synů Eliab, syn Chelonův,

8 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

8a jeho vojsko o počtu 57.400 mužů.

9 Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

9Celkem v oddílech Judova uskupení: 186.400 mužů. Ti pochodují jako první.

10 O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

10Na jihu táboří po svých oddílech prapor Rubenova uskupení: vůdce Rubenových synů Elicur, syn Šedeurův,

11 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

11a jeho vojsko o počtu 46.500 mužů.

12 E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

12Vedle něj táboří pokolení Šimeon: vůdce Šimeonových synů Šelumiel, syn Curišadajův,

13 E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

13a jeho vojsko o počtu 59.300 mužů.

14 Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

14Dále pokolení Gád: vůdce Gádových synů Eljasaf, syn Deuelův,

15 E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

15a jeho vojsko o počtu 45.650 mužů.

16 Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

16Celkem v oddílech Rubenova uskupení: 151.450 mužů. Ti pochodují druzí.

17 Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

17Uprostřed všech uskupení putuje Stan setkávání s uskupením levitů. Jak táboří, tak pochodují; každý na svém místě při svém praporu.

18 O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado

18Na západě táboří po svých oddílech prapor Efraimova uskupení: vůdce

ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

Efraimových synů Elišama, syn Amihudův,

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[19]a jeho vojsko o počtu 40.500 mužů.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[20]Vedle něj pokolení Manases: vůdce Manasesových synů Gamaliel, syn Pedacurův,

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[21]a jeho vojsko o počtu 32.200 mužů.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[22]Dále pokolení Benjamín: vůdce Benjamínových synů Abidan, syn Gideoniho,

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[23]a jeho vojsko o počtu 35.400 mužů.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[24]Celkem v oddílech Efraimova uskupení: 108.100 mužů. Ti pochodují třetí.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[25]Na severu táboří po svých oddílech prapor Danova uskupení: vůdce Danových synů Achiezer, syn Amišadajův,

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[26]a jeho vojsko o počtu 62.700 mužů.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[27]Vedle něj táboří pokolení Ašer: vůdce Ašerových synů Pagiel, syn Okranův,

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[28]a jeho vojsko o počtu 41.500 mužů.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[29]Dále pokolení Neftalí: vůdce Neftalímových synů Achira, syn Enanův,

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[30]a jeho vojsko o počtu 53.400 mužů.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[31]Celkem v oddílech Danova uskupení: 157.600 mužů. Ti pochodují po svých praporech jako poslední.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[32]Toto je součet synů Izraele podle jejich otcovských domů. Celkem jich v oddílech všech uskupení bylo 603.550 mužů.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[33]Podle Hospodinova příkazu Mojžíšovi však s ostatními Izraelity nebyli sečteni levité.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[34]Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi: tak tábořili po svých praporech a tak táhli, každý podle svých rodů při domě svých otců.

Números 3

Número e ofício dos levitas

Levité

Numeri 3

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[1]Toto je příběh Árona a Mojžíše v době, kdy Hospodin mluvil s Mojžíšem na hoře Sinaj.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2]A toto jsou jména Áronových synů: prvorozený Nádab, dále Abihu, Eleazar a Itamar;

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[3]to jsou jména Áronových synů, pomazaných kněží pověřených ke kněžské službě.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar

[4]Nádab a Abihu však bezdětní zemřeli před Hospodinem, když na poušti Sinaj před Hospodinem obětovali nepatřičný oheň. Proto spolu se svým otcem Áronem konali kněžskou službu Eleazar a Itamar.

oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

5 Disse o SENHOR a Moisés:

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

7 e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

8 Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

11 Disse o SENHOR a Moisés:

12 Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

13 Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

14 Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás

5Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

6„Přiveď pokolení Levi a postav je před kněze Árona, aby mu pomáhali.

7Svou službou při Příbytku budou plnit jeho povinnost i povinnost celé obce vůči Stanu setkávání.

8Budou také pečovat o veškeré náčiní Stanu setkávání a službou při Příbytku budou plnit povinnost synů Izraele.

9Odevzdej tedy levity Áronovi a jeho synům, ať mu jsou z řad Izraelitů zcela odevzdáni.

10Árona a jeho syny pověříš, aby zachovávali své kněžství. Nepovolaný, jenž by se přiblížil, však zemře.“

11Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

12„Hle, já jsem si namísto všech prvorozených, kteří mezi Izraelci otvírají lůno, vybral z řad synů Izraele levity. Levité jsou tedy moji,

13neboť všichni prvorození jsou moji. V den, kdy jsem pobil všechny prvorozené v Egyptě, jsem zasvětil všechny prvorozené v Izraeli, jak lidi, tak zvířata, sobě. Jsou moji. Já jsem Hospodin.“

14Hospodin promluvil k Mojžíšovi na poušti Sinaj:

15„Sečti Leviho syny podle jejich otcovských domů a rodů; sečti všechny muže od stáří jednoho měsíce.“

todo homem da idade de um mês para cima.

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[16]Mojžíš je tedy podle Hospodinova rozkazu sečetl, jak mu bylo přikázáno.

[17]Toto jsou Leviho synové, jmenovitě: Geršon, Kehat a Merari.

[18]Toto jsou jména Geršonových synů po jejich rodech: Libni a Šimei.

[19]Kehatovi synové po svých rodech: Amram, Jishar, Hebron a Uziel.

[20]Synové Merariho po svých rodech: Machli a Muši. Toto jsou levitské rody podle svých otcovských domů.

[21]Z Geršona vzešel rod libnijský a šimeiský; to jsou geršonské rody.

[22]Podle seznamu čítaly 7.500 mužů starších jednoho měsíce.

[23]Geršonské rody tábořily za Příbytkem, na západní straně.

[24]Vůdcem geršonského otcovského domu byl Eljasaf, syn Laelův.

[25]Geršonovi synové dostali ve Stanu setkávání do opatrování Příbytek, stan, jeho pokrývku, závěs ke vchodu do Stanu setkávání,

[26]zástěny nádvoří, závěs pro vchod do nádvoří, které je kolem Příbytku a oltáře, jeho lana, a to se vší příslušnou službou.

[27]Z Kehata vzešel rod amramský, jisharský, hebronský a uzielský; to jsou kehatské rody.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[28]Čítaly celkem 8.600 mužů starších jednoho měsíce. Ti měli na starost svatyni.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[29]Rody Kehatových synů tábořily na jižní straně Příbytku.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[30]Vůdcem otcovského domu kehatských rodů byl Elicafan, syn Uzielův.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[31]Dostali do opatrování Truhlu, stůl, svícen, oltáře, vybavení svatyně, které používali ke službě, a závěs, a to se vší příslušnou službou.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[32]Vůdcem levitských vůdců byl Eleazar, syn kněze Árona; jemu byli svěřeni ti, kdo plní povinnost vůči svatyni.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[33]Z Merariho vzešel rod machlijský a mušijský; to jsou merarijské rody.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[34]Podle seznamu čítaly 6.200 mužů starších jednoho měsíce.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[35]Vůdcem otcovského domu merarijských rodů byl Curiel, syn Abichailův. Tábořili na severní straně Příbytku.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[36]Synům Merariho byly do opatrování svěřeny desky Příbytku, jeho svlaky, sloupy, patky a veškeré náčiní k nim, a to se vší příslušnou službou.

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[37]Dále sloupy okolo nádvoří, jejich patky a kolíky s jejich lany.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[38]Vepředu, na východě, tábořili před Příbytkem, totiž před Stanem setkávání, Mojžíš, Áron a jeho synové. Drželi za syny Izraele stráž před svatyní. Nepovolaný, jenž by se přiblížil, však měl zemřít.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

[39]Levité, které Mojžíš s Áronem podle Hospodinova rozkazu sečetl po jejich rodech, čítali celkem 22.000 mužů starších jednoho měsíce.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[40]Hospodin řekl Mojžíšovi: „Sečti mezi syny Izraele všechny prvorozené muže starší jednoho měsíce a pořiď jejich jmenný seznam.

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[41]Namísto všech prvorozených synů Izraele pak pro mne vezmeš levity. Já jsem Hospodin. Namísto všeho prvorozeného dobytka synů Izraele vezmeš dobytek levitů.“

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[42]Mojžíš tedy podle Hospodinova příkazu sečetl všechny prvorozené syny Izraele.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[43]Všech prvorozených starších jednoho měsíce bylo na jmenném seznamu 22.273.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[44]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[45]„Vezmi levity namísto všech prvorozených mezi syny Izraele a dobytek levitů namísto jejich dobytka, neboť levité jsou moji. Já jsem Hospodin.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,
[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.
[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.
[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.
[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.
[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;
[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.
[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[46]A jako výplatné za těch 273 prvorozených synů Izraele, kteří převyšují počet levitů,
[47]vybereš po pěti šekelech za hlavu (měřeno podle šekelu svatyně; šekel je 20 ger).
[48]To stříbro pak dáš Áronovi a jeho synům jako výplatné za ty, kdo převyšují jejich počet.“
[49]A tak Mojžíš vybral výplatné stříbro za ty, kdo převyšovali počet mužů vykoupených levity.

[50]Vybral za prvorozené syny Izraele 1.365 šekelů stříbra (měřeno podle šekelu svatyně).

[51]Podle Hospodinova rozkazu pak Mojžíš předal výplatné stříbro Áronovi a jeho synům, jak mu Hospodin přikázal.

Synové Kehatovi

Numeri 4

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[2]„Sečti Kehatovy syny z řad synů Leviho podle jejich rodů a otcovských domů.

[3]Započti každého ve věku od třiceti do padesáti let, kdo je schopen služby, aby pracoval na díle při Stanu setkávání.

[4]Toto bude služba Kehatových synů ve Stanu setkávání: nejsvětější věci.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5]Než tábor potáhne dál, vstoupí Áron se svými syny dovnitř, sejmou zastírající oponu a tou přikryjí Truhlu svědectví.

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6]Na ni pak položí přikrývku z odolných usní a navrch rozprostřou přehoz, celý z modré látky, a provléknou tyče.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7]Potom prostřou přehoz z modré látky na stole chlebů předložení a na něj rozloží mísy, pohárky, číše a konvice pro úlitby; na stole bude zůstávat každodenní chléb.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[8]Na to vše pak rozprostřou přehoz z šarlatové látky, přikryjí ho pokrývkou z odolných usní a provléknou tyče.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[9]Potom vezmou přehoz z modré látky, přikryjí svícen k svícení i s jeho kahany, kleštěmi, pánvicemi na uhlí a veškerými nádobami na olej, jichž se užívá k jeho obsluze,

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[10]zabalí jej i s jeho veškerým náčiním do pokrývky z odolných usní a položí na nosítka.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[11]Také na zlatý oltář prostřou přehoz z modré látky, přikryjí ho pokrývkou z odolných usní a provléknou tyče.

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[12]Potom vezmou veškeré služebné náčiní, které se používá ke službě ve svatyni, zabalí je do přehozu z modré látky, přikryjí je pokrývkou z odolných usní a položí na nosítka.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[13]Pak vyberou z oltáře popel, prostřou na oltáři přehoz z purpurové látky

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos,

[14]a na něj položí veškeré oltářní náčiní, které používají k jeho obsluze – pánvice

as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

15 Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

16 Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

17 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

18 Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

19 Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

20 Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

21 Disse mais o SENHOR a Moisés:

22 Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

na uhlí, vidlice, lopaty a obětní misky – všechno oltářní náčiní. Přes ně rozprostřou přikrývku z odolných usní a provléknou tyče.

15Poté, co Áron se svými syny dokončí přikrývání svatých věcí a veškerého vybavení svatyně, než tábor potáhne dál, teprve tehdy přijdou Kehatovi synové, aby to nesli. Svatých věcí se nedotknou, aby nezemřeli. Toto je břemeno Kehatových synů při Stanu setkávání.

16Eleazarovi, synu kněze Árona, pak bude svěřen olej ke svícení, kadidlo z vonných látek, každodenní moučná oběť a olej pomazání. Bude mít dozor nad celým Příbytkem a nade vším, co je v něm – nad svatými věcmi i jejich příslušenstvím.“

17Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

18„Nedopustíte, aby byl kmen kehatských rodů vyhlazen z řad levitů.

19Aby zůstali naživu a nezemřeli, když přistupují k nejsvětějším věcem, naložíte s nimi takto: přijde Áron a jeho synové a každému z nich určí jeho službu a jeho břemeno.

20Oni sami však nesmí vejít a zahlédnout, jak jsou baleny svaté věci, aby nezemřeli.“

Synové Geršonovi

21Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

22„Sečti také Geršonovy syny podle jejich otcovských domů a rodů.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da

[23]Sečti ve věku od třiceti do padesáti let každého, kdo je schopen nastoupit službu, aby konal práci při Stanu setkávání.

[24]Toto bude služba geršonských rodů, jejich úkoly a břemena:

[25]Budou nosit plachty a houně Příbytku, Stan setkávání, jeho pokrývku i pokrývku z odolných usní, která je na ní, dále závěs ke vchodu do Stanu setkávání,

[26]zástěny nádvoří, závěs pro vchod do brány nádvoří, které je kolem Příbytku a oltáře, jejich lana a veškeré příslušenství k jejich službě. A budou konat službu ve všem, co jim bylo uloženo.

[27]Veškerá služba Geršonových synů se bude dít podle rozkazů Árona a jeho synů – to platí pro všechna jejich břemena a pro všechnu jejich službu. Všechna jejich břemena svěříte do jejich opatrování.

[28]To bude služba geršonských rodů při Stanu setkávání a jejich zodpovědnost pod vedením Itamara, syna kněze Árona.“

Synové Merariho

[29]„Syny Merariho rovněž sečti podle jejich rodů a otcovských domů.

[30]Sečti ve věku od třiceti do padesáti let každého, kdo je schopen nastoupit službu, aby konal práci při Stanu setkávání.

[31]Při veškeré své službě při Stanu setkávání budou zodpovědni za tato

congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[32] as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

[33] É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

[34] Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[35] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[36] Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

[37] São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número dos filhos de Gérson

[38] Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[39] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou

břemena: desky Příbytku, jejich svlaky, sloupy, patky,

[32]dále sloupy okolo nádvoří, jejich patky a kolíky s jejich lany a veškerým jejich náčiním, a to se vší příslušnou službou. Každému jmenovitě určíte, jaké břemeno má nosit.

[33]To bude služba merarijských rodů při veškeré jejich práci při Stanu setkávání pod vedením Itamara, syna kněze Árona.“

Sčítání levitských rodů

[34]Mojžíš s Áronem a s představenými obce sečetl Kehatovy syny podle jejich rodů a otcovských domů.

[35]Započítal ve věku od třiceti do padesáti let každého, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání,

[36]a bylo jich po jejich rodech započteno 2.750.

[37]Toto je součet kehatských rodů, součet všech sloužících při Stanu setkávání, které Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem.

[38]Rovněž Geršonovi synové byli sečteni podle svých rodů a otcovských domů:

[39]Ve věku od třiceti do padesáti let byl započten každý, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání.

neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

40Jejich součet po jejich rodech a otcovských domech činil 2.630.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

41Toto je součet geršonských rodů, součet všech sloužících při Stanu setkávání, které Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu.

Número dos filhos de Merari

42 Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

42Také merarijské rody byly sečteny podle svých rodů a otcovských domů:

43 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

43Ve věku od třiceti do padesáti let byl započten každý, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání.

44 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

44Jejich součet po jejich rodech a otcovských domech činil 3.200.

45 São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

45Toto je součet merarijských rodů, které Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem.

Número de todos os levitas

46 Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

46Mojžíš s Áronem a s vůdci Izraele sečetl všechny levity podle jejich rodů a otcovských domů,

47 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

47všech, kdo byli ve věku od třiceti do padesáti let schopni díla služby při Stanu setkávání a díla nošení břemen.

48 os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

48Jejich celkový počet byl 8.580.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote,

[49]Podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem byla každému z nich určena jeho služba a jeho břemeno. A tak byli sečteni, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Čistota tábora

Numeri 5

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Přikaž synům Izraele, ať z tábora vykážou každého malomocného, každého trpícího výtokem a každého, kdo se poskvrnil při mrtvém.

[3]Vykažte jak muže, tak ženu, vykažte je z tábora ven, aby neposkvrnili tábor těch, mezi nimiž přebývám já sám.“

[4]Synové Izraele tak tedy učinili a vykázali je z tábora ven přesně tak, jak Hospodin pověděl Mojžíšovi.

Náhrada škody

[5]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[6]„Mluv k synům Izraele: Když se muž nebo žena dopustí kteréhokoli hříchu vůči člověku, a tak se zpronevěří Hospodinu, takový člověk se provinil.

[7]Vyzná tedy svůj hřích, jehož se dopustil, nahradí škodu v plné výši, přidá ještě pětinu navíc a odevzdá to tomu, vůči komu se provinil.

[8]Kdyby po poškozeném nezůstal příbuzný, jemuž by se nahradila škoda, bude odškodnění odevzdáno Hospodinu pro kněze, a to kromě berana, jímž se za něj vykoná obřad smíření.

além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

A prova da mulher suspeita de adultério

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que

[9]Ze všech svatých darů, které mu synové Izraele přinesou, připadne vždy obětní příspěvek knězi.

[10]Všechny svaté dary patří vždy dárci, ale co kdo dá knězi, patří knězi.“

Zákon žárlivosti

[11]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[12]„Mluv k synům Izraele: Kdyby se od někoho odklonila manželka a byla mu nevěrná,

[13]kdyby s ní spal jiný muž a kdyby s ní bez vědomí jejího manžela obcoval, takže by se v tajnosti poskvrnila beze svědků a nepřistižena, učiníte toto:

[14]Zmocní-li se muže žárlivost vůči jeho manželce, ať už se skutečně poskvrnila či nikoliv,

[15]přivede ji ke knězi a přinese za ni jako oběť desetinu efy ječné mouky. Nepolije ji však olejem a nepoloží na ni kadidlo, neboť je to moučná oběť žárlivosti, moučná oběť připomínky, která má poukázat na vinu.

[16]Kněz ji pak vezme a postaví ji před Hospodina.

[17]Kněz nabere do hliněné nádoby svatou vodu, vezme trochu prachu z podlahy Příbytku a hodí jej do té vody.

houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

18 Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

19 O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

20 Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

21 (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

22 e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

23 O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

24 E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

25 Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

18Když tu ženu postaví před Hospodina, rozpustí jí vlasy a do rukou jí vloží moučnou oběť připomínky, jež je moučnou obětí žárlivosti. Kněz pak bude mít v ruce hořkou vodu prokletí

19a bude ženu zapřísahat: „Jestliže s tebou žádný muž nespal a neodklonila ses od svého manžela k nečistotě, buď zproštěna účinku této hořké vody prokletí.

20Jestliže ses však od svého manžela odklonila a poskvrnila ses, když s tebou obcoval jiný muž než tvůj manžel‘ –

21tehdy kněz bude tu ženu zapřísahat přísežnou kletbou a řekne jí – ‚pak ať tě Hospodin uprostřed tvého lidu učiní kletbou a zlořečením! Ať dopustí, aby tvůj klín zvadl a tvé lůno oteklo!

22Ať tato hořká voda prokletí vnikne do tvých útrob, aby tvé lůno oteklo a tvůj klín zvadl!‘ A žena odpoví: ‚Amen, ať se tak stane.‘

23Kněz pak tyto kletby napíše na pergamen a spláchne je do hořké vody.

24Hořkou vodu prokletí dá té ženě vypít, aby se v ní obrátila v hořkost.

25Potom kněz vezme z její ruky moučnou oběť žárlivosti, nabídne ji Hospodinu a přinese ji k oltáři.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens

[26]Vezme z té moučné oběti do hrsti památeční díl a nechá jej dýmat na oltáři. Potom dá ženě vypít tu vodu.

[27]Pokud se poskvrnila a dopustila se vůči svému manželu nevěry, voda prokletí v ní zhořkne, její lůno oteče a její klín zvadne, a tak se ta žena stane ve svém lidu kletbou.

[28]Pokud se však neposkvrnila a je čistá, bude zproštěna nařčení a bude moci počít dítě.

[29]Toto je zákon žárlivosti. Platí v případech, kdy se žena odklonila od svého manžela, a tak se poskvrnila,

[30]nebo když se muže zmocní žárlivost vůči jeho manželce. Postaví ji před Hospodina a kněz při ní vykoná vše podle tohoto předpisu.

[31]Manžel bude prost viny, žena však svou vinu ponese.“

Zákon o nazírech

Numeri 6

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Mluv k synům Izraele: Když se muž nebo žena rozhodne složit zvláštní nazírský slib, aby se zasvětil Hospodinu,

[3]bude se zdržovat vína i piva; nenapije se vinného octu ani jiného kvašeného nápoje, nenapije se žádné šťávy z hroznů

de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

[10] Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

[11] o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

[12] Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela

a nebude hrozny ani jíst, ať už čerstvé nebo sušené.

[4]Po celou dobu svého zasvěcení neokusí nic pocházejícího z vinné révy, od zrnka až po slupku.

[5]Po celou dobu jeho nazírského slibu se jeho hlavy nedotkne břitva. Dokud nevyprší doba jeho oddělení pro Hospodina, bude svatý; vlasy na hlavě si nechá volně růst.

[6]Po všechny dny svého zasvěcení Hospodinu se nepřiblíží k mrtvému.

[7]Neposkvrní se ani při svém otci, matce, bratru ani sestře, kdyby zemřeli, neboť má na hlavě znak zasvěcení svému Bohu.

[8]Po všechny dny svého zasvěcení bude svatý Hospodinu.

[9]Kdyby však v jeho blízkosti někdo zemřel náhlou smrtí, a tak poskvrnil znak zasvěcení na jeho hlavě, oholí si hlavu v den svého očišťování; oholí si ji v sedmý den.

[10]Osmého dne pak přinese knězi ke vchodu do Stanu setkávání dvě hrdličky nebo dvě holoubata

[11]a kněz přinese jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápalnou oběť. Tak za něj vykoná obřad smíření, neboť se prohřešil při mrtvém. Toho dne znovu posvětí svou hlavu

[12]a všechny dny svého nazírství zasvětí Hospodinu. Přinese ročního beránka jako

culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

oběť odškodnění a předchozí dny se zruší, neboť poskvrnil své nazírství.

[13] Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

[13]A toto je zákon ohledně nazíra: V den, kdy vyprší doba jeho zasvěcení, bude přiveden ke vchodu do Stanu setkávání

[14] Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

[14]a bude obětovat svůj dar Hospodinu: jednoho ročního beránka bez vady jako zápalnou oběť, jednu roční ovečku bez vady jako oběť za hřích a jednoho berana bez vady jako pokojnou oběť,

[15] e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[15]dále koš nekvašeného pečiva z jemné mouky, bochánky zadělané olejem, nekvašené placky pomazané olejem a s nimi patřičné moučné oběti a úlitby.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[16]Kněz to přinese před Hospodina a vykoná nazírovu oběť za hřích a jeho zápalnou oběť.

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[17]Berana pak připraví jako pokojnou oběť Hospodinu spolu s košem nekvašeného pečiva a vykoná jeho moučnou oběť a jeho úlitbu.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[18]Nazír si pak u vchodu do Stanu setkávání oholí vlasy, znamení svého nazírského zasvěcení, vezme je a vloží do ohně pod pokojnou obětí.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[19]Kněz vezme z onoho berana vařené plece, z koše vezme jeden nekvašený bochánek a jednu nekvašenou placku a poté, co si nazír oholí znamení svého zasvěcení, vloží to vše do jeho dlaní.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[20]Kněz to pak zvedáním nabídne Hospodinu. Společně s hrudím pozvedání a kýtou odevzdání jsou tyto věci svatým darem pro kněze. Teprve poté smí nazír znovu pít víno.

[21]Toto je zákon o nazírovi skládajícím slib. Jeho dar Hospodinu za jeho zasvěcení bude odpovídat slibu, který učinil (kromě toho, co by chtěl přidat podle svých možností).“

Kněžské požehnání

[22]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[23]„Mluv k Áronovi a jeho synům: Takto budete žehnat synům Izraele; budete jim říkat:

[24]‚Ať ti Hospodin žehná a chrání tě!

[25]Ať Hospodin nad tebou rozjasní svou tvář a daruje ti přízeň!

[26]Ať Hospodin k tobě obrátí svou tvář a obdaří tě pokojem!‘

[27]Tak budou pronášet mé jméno nad syny Izraele, a já jim požehnám.“

Dary izraelských vůdců

Numeri 7

[1]V den, kdy Mojžíš dokončil stavbu Příbytku, pomazal a posvětil jej i veškeré jeho vybavení a rovněž tak oltář a veškeré jeho vybavení. Když to vše pomazal a posvětil,

[2]přistoupili vůdcové Izraele, náčelníci otcovských rodů, totiž vůdcové pokolení, pověření sčítáním,

3 e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.	3a přivedli jako svůj dar před Hospodina šest krytých vozů a dvanáct býků (vůz za každé dva vůdce a za každého jeden býk). Když je přivedli před Příbytek,
4 Disse o SENHOR a Moisés:	4Hospodin řekl Mojžíšovi:
5 Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.	5„Přijmi to od nich, ať to slouží ke službě při Stanu setkávání. Rozděl to levitům, každému v souladu s jeho službou.“
6 Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.	6Mojžíš tedy vzal vozy i býky a dal je levitům.
7 Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;	7Geršonovým synům dal vzhledem k jejich službě dva vozy a čtyři býky.
8 quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.	8Synům Merariho dal vzhledem k jejich službě pod vedením Itamara, syna kněze Árona, čtyři vozy a osm býků.
9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.	9Kehatovým synům ale nedal žádné, neboť jim náleží služba při svatých věcech, které se nosí na ramenou.
10 Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.	10V den, kdy byl oltář pomazán, přinesli vůdcové své dary k jeho zasvěcení a položili je před oltář.
11 Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.	11Hospodin Mojžíšovi řekl: „Ať přináší své dary k zasvěcení oltáře jeden vůdce po druhém, každý vůdce v jeden den.“
12 O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.	12Prvního dne přinesl svůj dar Nachšon, syn Aminadabův z pokolení Juda.
13 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,	13Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

amassada com azeite, para oferta de manjares;

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

19 Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

20 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

22 um bode, para oferta pelo pecado;

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

24 No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

14jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

15jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

16jeden kozel k oběti za hřích,

17dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Nachšona, syna Aminadabova.

18Druhého dne svůj dar přinesl Netaneel, syn Cuarův, vůdce pokolení Isachar.

19Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

20jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

21jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

22jeden kozel k oběti za hřích,

23dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Netaneela, syna Cuarova.

24Třetího dne předstoupil vůdce Zabulonových synů Eliab, syn Chelonův.

25Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

amassada com azeite, para oferta de manjares;

26 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

27 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

28 um bode, para oferta pelo pecado;

29 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

30 No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

34 um bode, para oferta pelo pecado;

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

26jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

27jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

28jeden kozel k oběti za hřích,

29dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Eliaba, syna Chelonova.

30Čtvrtého dne předstoupil vůdce Rubenových synů Elicur, syn Šedeurův.

31Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

32jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

33jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

34jeden kozel k oběti za hřích,

35dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar vůdce Rubenových synů Elicura, syna Šedeurova.

36Pátého dne předstoupil vůdce Šimeonových synů Šelumiel, syn Curišadajův.

37Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

amassada com azeite, para oferta de manjares;
38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
40 um bode, para oferta pelo pecado;
41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.
42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
46 um bode, para oferta pelo pecado;
47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.
48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.
49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,
38jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,
39jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,
40jeden kozel k oběti za hřích,
41dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Šelumiela, syna Curišadajova.
42Šestého dne předstoupil vůdce Gádových synů Eljasaf, syn Deuelův.
43Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,
44jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,
45jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,
46jeden kozel k oběti za hřích,
47dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Eljasafa, syna Deuelova.
48Sedmého dne předstoupil vůdce Efraimových synů Elišama, syn Amihudův.
49Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

amassada com azeite, para oferta de manjares;

[50] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[51] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[52] um bode, para oferta pelo pecado;

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

[50]jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

[51]jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

[52]jeden kozel k oběti za hřích,

[53]dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Elišamy, syna Amihudova.

[54]Osmého dne předstoupil vůdce Manasesových synů Gamaliel, syn Pedacurův.

[55]Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

[56]jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

[57]jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

[58]jeden kozel k oběti za hřích,

[59]dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Gamaliela, syna Pedacurova.

[60]Devátého dne předstoupil vůdce Benjamínových synů Abidan, syn Gideoniho.

[61]Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

62 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

62jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

63jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

64 um bode, para oferta pelo pecado;

64jeden kozel k oběti za hřích,

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

65dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Abidana, syna Gideoniho.

66 No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

66Desátého dne předstoupil vůdce Danových synů Achiezer, syn Amišadajův.

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

67Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

68 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

68jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

69jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

70 um bode, para oferta pelo pecado;

70jeden kozel k oběti za hřích,

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

71dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Achiezera, syna Amišadajova.

72 No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

72Jedenáctého dne předstoupil vůdce Ašerových synů Pagiel, syn Okranův.

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha,

73Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem

amassada com azeite, para oferta de manjares;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

[78] No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[79] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[80] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[81] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[82] um bode, para oferta pelo pecado;

[83] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

[84] Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

[74]jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

[75]jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

[76]jeden kozel k oběti za hřích,

[77]dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Pagiela, syna Okranova.

[78]Dvanáctého dne předstoupil vůdce Neftalímových synů Achira, syn Enanův.

[79]Jeho darem byla jedna stříbrná mísa o váze 130 šekelů, jedna stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně), obě plné jemné mouky zadělané olejem k moučné oběti,

[80]jeden zlatý pohárek o 10 šekelech, plná kadidla,

[81]jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k zápalné oběti,

[82]jeden kozel k oběti za hřích,

[83]dva býci, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků k pokojné oběti. To byl dar Achiry, syna Enanova.

[84]Toto byl dar vůdců Izraele k zasvěcení oltáře v den, kdy byl pomazán: 12 stříbrných mís, 12 stříbrných obětních misek, 12 zlatých pohárků.

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[85]Každá stříbrná mísa vážila 130 šekelů a každá obětní miska 70. Stříbrné nádobí vážilo celkem 2.400 šekelů svatyně.

[86]Každý z dvanácti zlatých pohárků plných kadidla vážil 10 šekelů. Zlaté pohárky vážily celkem 120 šekelů svatyně.

[87]Souhrn dobytka k zápalné oběti (s jejich moučnou obětí): 12 býčků, 12 beranů, 12 ročních beránků. K oběti za hřích: 12 kozlů.

[88]Souhrn dobytka k pokojné oběti: 24 býčků, 60 beranů, 60 kozlů, 60 ročních beránků. Toto byl dar k zasvěcení oltáře poté, co byl pomazán.

[89]A když Mojžíš vcházel do Stanu setkávání, aby s ním Bůh mluvil, slyšel hlas, jenž k němu promlouval z místa mezi dvěma cheruby nad slitovnicí ležící na Truhle svědectví; tak k němu promlouval.

Rozsvěcování svícnu

Numeri 8

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Řekni Áronovi: Když budeš rozsvěcovat kahany, dbej, ať těch sedm kahanů vrhá světlo dopředu před svícen.“

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para

[3]Áron to tedy učinil; rozsvítil kahany směrem dopředu před svícen, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[4]Samotný svícen byl od dříku až po květy vytepán ze zlata. Mojžíš zhotovil svícen přesně podle vzoru, který mu Hospodin ukázal na hoře.

Očištění levitů

[5]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[6]„Vezmi z řad synů Izraele levity a očisti je.

[7]Očistíš je tímto způsobem: pokropíš je vodou rozhřešení a oni si oholí celé tělo břitvou a vyperou si oděv. Tak budou očištěni.

[8]Ať vezmou mladého býčka spolu s moučnou obětí z jemné mouky zadělané olejem; ty pak vezmi druhého mladého býčka k oběti za hřích.

[9]Přiveď levity před Stan setkávání a shromáždi tam celou izraelskou obec.

[10]Když levity přivedeš před Hospodina, synové Izraele na ně vloží ruce

[11]a Áron levity nabídne Hospodinu jako obětní dar synů Izraele, aby konali službu Hospodinu.

[12]Levité ať pak vloží ruce na hlavy těch býků. Jednoho obětuj jako oběť za hřích a druhého jako zápalnou oběť Hospodinu k vykoupení levitů.

holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

13 Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

15 Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

16 porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

18 Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

13Potom levity postav před Árona a před jeho syny a nabídni je jako obětní dar Hospodinu.

14Tak oddělíš levity z řad synů Izraele a levité budou moji.

15Poté, co je očistíš a nabídneš jako obětní dar, vstoupí levité do služby při Stanu setkávání,

16neboť jsou mi z řad synů Izraele zcela odevzdáni. Vzal jsem si je namísto všech, kteří otvírají lůno, namísto všech prvorozených synů Izraele,

17neboť všechno prvorozené mezi syny Izraele, jak z lidí, tak ze zvířat, je mé. V den, kdy jsem pobil všechny prvorozené v Egyptě, jsem je zasvětil sobě,

18avšak namísto všech prvorozených mezi syny Izraele jsem si vzal levity.

19Tyto levity odevzdané z řad synů Izraele jsem pak dal Áronovi a jeho synům, aby za syny Izraele konali službu při Stanu setkávání a byli za ně výkupným, aby na syny Izraele nepřišla zhoubná rána, když by přistupovali ke svatým věcem.“

20Mojžíš, Áron a celá obec synů Izraele tedy naložili s levity přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi ohledně levitů přikázal; právě tak s nimi synové Izraele naložili.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[21]Levité se očistili od hříchu a vyprali si oděv. Áron je nabídl jako obětní dar Hospodinu a vykonal za ně obřad smíření, aby byli očištěni.

[22]Poté tedy levité vstoupili do své služby při Stanu setkávání před tváří Árona a jeho synů. Jak Hospodin přikázal Mojžíšovi ohledně levitů, tak s nimi naložili.

[23]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[24]„Toto platí pro levity: Od pětadvaceti let každý z nich nastoupí službu, aby konal práci při Stanu setkávání.

[25]Od padesáti let se pak z pracovní služby vrátí a nebude už sloužit.

[26]Bude moci pomáhat svým bratrům plnit povinnosti při Stanu setkávání, ale službu konat nebude. Takto naložíš s levity, pokud jde o jejich povinnosti.“

Slavení Hodu beránka

Numeri 9

[1]V prvním měsíci druhého roku po vyjití z Egypta promluvil Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinaj:

[2]„Ať synové Izraele v určený čas slaví Hod beránka.

[3]Slavte jej v určený čas, čtrnáctého dne tohoto měsíce za soumraku. Budete jej slavit podle všech jeho ustanovení a podle všech jeho pravidel.“

[4]Mojžíš řekl synům Izraele, ať slaví Hod beránka,

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[5]a tak za soumraku čtrnáctého dne prvního měsíce slavili Hod beránka na poušti Sinaj. Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[6]Vyskytli se však muži, kteří nemohli v onen den slavit Hod beránka, neboť se poskvrnili při mrtvému člověku. Proto přišli toho dne před Mojžíše a Árona.

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[7]Řekli: „Poskvrnili jsme se při mrtvému člověku. Proč bychom ale nemohli v určený čas přinést dar Hospodinu spolu se syny Izraele?“

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[8]Mojžíš jim odpověděl: „Počkejte, než vyslechnu, co o vás přikáže Hospodin.“

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[9]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10]„Mluv k synům Izraele: Kdokoli z vás nebo z vašich potomků by se poskvrnil při mrtvém nebo byl na daleké cestě, ať přesto Hospodinu slaví Hod beránka.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[11]Ať jej slaví za soumraku čtrnáctého dne druhého měsíce. Ať jí beránka s nekvašenými chleby a s trpkými bylinami.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12]Ať z něj nenechají nic do rána a nezlámou v něm jedinou kost. Ať slaví Hod beránka podle všech jeho ustanovení.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu

[13]Kdokoli je ovšem čistý a není na cestách, avšak zanedbá slavení Hodu beránka, ať je vyobcován ze svého lidu, neboť v určený čas nepřinesl dar Hospodinu. Takový člověk ponese hřích.

tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[14]Kdyby chtěl Hospodinův Hod beránka slavit přistěhovalec žijící u vás, ať jej slaví podle ustanovení a pravidel pro Hod beránka. Pro domácího i hosta žijícího u vás budou platit stejná pravidla.“

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

CESTA POUŠTÍ

Pod Božím vedením

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[15]V den, kdy byl Příbytek postaven, přikryl Příbytek při Stanu svědectví oblak. Od večera do rána pak spočíval nad Příbytkem v podobě ohně.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[16]Tak tomu bylo stále: Příbytek přikrýval oblak a v noci měl podobu ohně.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[17]Kdykoli se oblak od Stanu vznesl, synové Izraele hned vyráželi na cestu. Kdekoli oblak spočinul, tam synové Izraele tábořili.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[18]Podle Hospodinova rozkazu vyráželi synové Izraele na cestu a podle Hospodinova rozkazu tábořili. Tábořili tak dlouho, dokud oblak spočíval nad Příbytkem.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[19]Někdy oblak prodléval nad Příbytkem mnoho dní; tehdy synové Izraele drželi Hospodinovu stráž a netáhli dál.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[20]Jindy se oblak nad Příbytkem zdržel jen několik dní; tehdy tábořili podle Hospodinova rozkazu a podle Hospodinova rozkazu pak táhli dál.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[21]Když oblak zůstal jen od večera do rána a ráno se opět vznesl, hned táhli dál. Ať se oblak vznesl ve dne nebo v noci, hned táhli dál.

[22]Ať už oblak prodléval nad Příbytkem dva dny, měsíc nebo rok, dokud nad ním přebýval, synové Izraele tábořili a nevydávali se na cestu. Jakmile se však vznesl, táhli dál.

[23]Podle Hospodinova rozkazu tábořili a podle Hospodinova rozkazu táhli dál. Podle Hospodinova rozkazu skrze Mojžíše drželi Hospodinovu stráž.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se

Stříbrné trubky

Numeri 10

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Vyrob dvě stříbrné trubky. Nech je vytepat, aby ti sloužily ke svolávání obce a když se budou oddíly dávat na pochod.

[3]Když se na ně dlouze zatroubí, sejde se k tobě před vchod do Stanu setkávání celá obec.

[4]Zatroubí-li se jen na jednu, sejdou se k tobě jen vůdcové, náčelníci izraelských tisíců.

[5]Když zatroubíte s přefukováním, dají se na pochod oddíly tábořící na východě.

[6]Když zatroubíte s přefukováním podruhé, dají se na pochod oddíly tábořící na jihu.

acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

K odchodu se tedy bude troubit s přefukováním,

[7]zatímco ke svolání shromáždění budete troubit dlouze, bez přefukování.

[8]Na trubky budou troubit kněží, Áronovi synové; to pro vás bude věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení.

[9]Půjdete-li ve své zemi do války proti útočníku, který by vás napadl, budete na trubky troubit s přefukováním, abyste se připomenuli Hospodinu, svému Bohu, a byli zachráněni od svých nepřátel.

[10]Na trubky budete troubit také ve dnech svých oslav, při slavnostech, při začátcích měsíců, při zápalných obětech a při pokojných obětech. Tak se budete připomínat svému Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Odchod ze Sinaje

[11]Dvacátého dne druhého měsíce druhého roku se oblak vznesl od Příbytku svědectví.

[12]Synové Izraele se tedy vydali z pouště Sinaj na svá putování, než oblak spočinul v poušti Paran.

[13]Tak táhli poprvé podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem:

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;
[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;
[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.
[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;
[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;
[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.
[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

[14]Nejprve táhl po svých oddílech prapor Judova uskupení; v jejich čele šel Nachšon, syn Aminadabův.
[15]V čele pokolení Isachar šel Netaneel, syn Cuarův,
[16]a v čele pokolení Zabulon šel Eliab, syn Chelonův.
[17]Po složení Příbytku se s nimi vydali na cestu i synové Geršona a Merariho, kteří Příbytek nosili.
[18]Potom táhl po svých oddílech prapor Rubenova uskupení; v jejich čele šel Elicur, syn Šedeurův.
[19]V čele pokolení Šimeonových synů šel Šelumiel, syn Curi-šadajův,
[20]a v čele pokolení Gád Eljasaf, syn Reuelův.
[21]Za nimi táhli Kehatovci, kteří nosili svaté předměty. Než došli na místo, Příbytek býval postaven.
[22]Potom táhl po svých oddílech prapor Efraimova uskupení; v jejich čele šel Elišama, syn Amihudův.
[23]V čele pokolení Manases šel Gamaliel, syn Pedacurův,
[24]a v čele pokolení Benjamín Abidan, syn Gideoniho.
[25]Jako zadní voj všech uskupení táhl po svých oddílech prapor Danova uskupení; v jejich čele šel Achiezer, syn Ami-šadajův.

[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

[26]V čele pokolení Ašer šel Pagiel, syn Okranův,

[27]a v čele Neftalímova pokolení Achira, syn Enanův.

[28]Takto táhli synové Izraele po svých oddílech, když se vydávali na cestu.

[29]Mojžíš řekl Chobabovi, synu Midiánce Reuela, svého tchána: „Vydáváme se k místu, o němž nám Hospodin řekl: ‚Dám je vám.‘ Pojď s námi a dobře se o tebe postaráme, neboť Hospodin zaslíbil Izraeli dobré věci.“

[30]On mu však odpověděl: „Nepůjdu. Chci se vrátit do své země a ke svým příbuzným.“

[31]Mojžíš mu řekl: „Neopouštěj nás prosím. Vyznáš se přece na poušti a víš, kde bychom mohli tábořit. Staň se naším průvodcem.

[32]Půjdeš-li s námi, podělíme se s tebou o dobrodiní, které nám Hospodin prokáže.“

[33]A tak se vydali na cestu. Po tři dny putovali od hory Hospodinovy. Ty tři dny putovala Truhla Hospodinovy smlouvy před nimi, aby jim hledala místo k odpočinku.

[34]Během dne, když byli na cestě z tábora, býval nad nimi Hospodinův oblak.

[35]Kdykoli se Truhla vydávala na cestu, Mojžíš říkával: „Povstaň, Hospodine, ať se tví nepřátelé rozprchnou, a ti, kdo tě nenávidí, ať utečou před tebou!“

[36]Kdykoli pak měla spočinout, říkával: „Navrať se, Hospodine, k nesčíslným tisícům Izraele.“

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e

Těžkosti

Numeri 11

[1]Lid si pak před Hospodinem začal stěžovat na těžkosti. Když to Hospodin uslyšel, vzplanul hněvem. Hospodinův oheň vyšlehl proti nim a pohltil okraj tábora.

[2]Lid tedy volal k Mojžíšovi, a když se Mojžíš modlil k Hospodinu, oheň uhasl.

[3]To místo nazvali Tabera, Spáleniště, neboť tam proti nim vyšlehl Hospodinův oheň.

Vzpoura kvůli masu

[4]Chátry přimíšené k nim se pak zmocnila lačnost. Synové Izraele se k nim připojili a dali se znovu do pláče: „Kdo nás nakrmí masem?

[5]Vzpomínáme na ryby, které jsme v Egyptě jedli zadarmo, na okurky a melouny, na pórek, cibuli a česnek.

[6]Teď máme jen vyprahlé krky a v dohledu nic než ta mana!“

[7]Mana byla jako semeno koriandru a barvou připomínala vonnou pryskyřici.

[8]Lid ji vycházel sbírat, potom ji mleli ručním mlýnkem nebo drtili v moždíři, vařili v hrnci nebo z ní pekli chlebové placky. Chuť měla šťavnatou jako čerstvý olej.

[9]Když na tábor v noci padala rosa, mana padala s ní.

[10]Mojžíš tedy slyšel, jak lid pláče, každý u vchodu do svého stanu, jeden rod za

a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto

druhým. Hospodin vzplanul velikým hněvem. Mojžíš byl z toho nešťastný

[11]a řekl Hospodinu: „Proč jsi na svého služebníka tak zlý? Čím jsem se ti znelíbil, žes mne obtěžkal celým tímto lidem?

[12]Byl jsem to já, kdo je všechny počal? Byl jsem to já, kdo ten lid zplodil, že mi říkáš: ‚Nes jej v náručí, jako nosí chůva nemluvně‘? Jak je mám vést do země, kterou jsi s přísahou slíbil jejich otcům?

[13]Kde mám vzít maso pro všechen tento lid? Vždyť na mě s pláčem naléhají: ‚Dej nám maso, chceme jíst!‘

[14]Sám je všechny neunesu, je to nad mé síly!

[15]Chceš-li se mnou jednat takto, prokaž mi prosím laskavost a raději mě zabij. Už se nemohu dívat na své neštěstí!“

[16]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Shromáždi mi z izraelských stařešinů sedmdesát mužů, které znáš jako stařešiny a správce lidu. Vezmi je ke Stanu setkávání, ať se tam postaví s tebou.

[17]Já sestoupím a budu tam s tebou mluvit. Tehdy vezmu z Ducha, který je na tobě, a vložím jej na ně, aby nesli břímě lidu s tebou a nemusel jsi je nést sám.

[18]Lidu řekni: Posvěťte se pro zítřek. Budete jíst maso, neboť jste před Hospodinem

chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

naříkali: ‚Kdo nám dá najíst masa? To jsme se měli lépe v Egyptě!' Hospodin vás tedy nakrmí masem.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[19]Nebudete ho jíst jeden nebo dva dny, pět, deset nebo dvacet dní,

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[20]ale celý měsíc. Poleze vám z chřípí a zhnusí se vám, protože jste zavrhli Hospodina, který je uprostřed vás, a naříkali jste před ním: ‚Proč jsme jen odešli z Egypta?'"

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

[21]Mojžíš ale namítl: „Lid kolem mě čítá šest set tisíc pěších, a ty říkáš: ‚Dám jim masa, že budou jíst celý měsíc!'

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[22]Má se snad pro ně pobít všechen brav a skot, aby měli dost? Mají se pro ně vylovit všechny ryby z moře, aby měli dost?"

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[23]„Je na to snad Hospodinova ruka krátká?" odpověděl Hospodin Mojžíšovi. „Teď uvidíš, zda se mé slovo při tobě naplní, nebo ne."

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[24]Mojžíš tedy vyšel ven a vyřídil Hospodinova slova lidu. Shromáždil sedmdesát z lidu stařešinů a postavil je okolo Stanu.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

[25]Tehdy Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil s ním. Vzal z Ducha, který byl na Mojžíšovi, a udělil jej těm sedmdesáti stařešinům. Jakmile na nich Duch spočinul, prorokovali, ale pak už nikdy.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade.

[26]Dva muži ovšem zůstali v táboře; jeden se jmenoval Eldad a druhý Medad. Protože

Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

byli na seznamu, spočinul Duch i na nich (ačkoli nevyšli ke Stanu), a tak prorokovali v táboře.

[27]Jeden mládenec přiběhl a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“

[28]Jozue, Nunův syn, který byl od mládí Mojžíšovým pomocníkem, na to řekl: „Mojžíši, pane můj, zabraň jim v tom!“

[29]Mojžíš mu odpověděl: „Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin udělil svého Ducha!“

[30]A tak se Mojžíš se stařešiny Izraele vrátil do tábora.

[31]Vtom se zvedl vítr od Hospodina, přivál od moře křepelky a zasypal jimi tábor ze všech stran, na jeden den cesty široko daleko, do výše kolem dvou loktů od země.

[32]Lid pak byl celý den a celou noc a celý následující den na nohou a sbíral křepelky. Kdo nasbíral nejméně, měl jich deset chomerů, takže si je rozprostřeli po celém táboře.

[33]Ještě měli maso v zubech, ještě ho ani nerozžvýkali, když Hospodin vzplanul proti lidu hněvem a udeřil na lid přetěžkou ranou.

[34]To místo pak dostalo jméno Kibrot-hataava, Hroby lačnosti, neboť tam pohřbili lidi propadlé lačnosti.

[35]Z Kibrot-hataavy pak lid vytáhl do Chacerotu a v Chacerotu zůstali.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

Vzpoura Mojžíšových sourozenců

Numeri 12

[1]Miriam pak s Áronem pomlouvala Mojžíše kvůli kúšské ženě, kterou si vzal: „Vzal si za ženu Kúšanku!“

[2]Říkali také: „Mluví snad Hospodin jen skrze Mojžíše? Nemluví také skrze nás?“ A Hospodin to slyšel.

[3](Mojžíš byl velmi pokorný člověk, nejpokornější ze všech lidí na zemi.)

[4]Hospodin ihned Mojžíšovi, Áronovi a Miriam řekl: „Všichni tři jděte ke Stanu setkávání!“ Všichni tři tedy šli.

[5]Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu, postavil se u vchodu do Stanu a zvolal: „Árone a Miriam!“ A když ti dva přišli,

[6]řekl: „Slyšte má slova: Je-li mezi vámi Hospodinův prorok, dám se mu poznat skrze vidění, promluvím k němu skrze sen.

[7]S mým služebníkem Mojžíšem je to však jiné, jemu byl svěřen můj celý dům!

[8]S ním rozmlouvám tváří v tvář, zřetelně, a ne v hádankách, spatřuje Hospodina tak, jak je! Jak to, že jste se nezalekli pomluvit mého služebníka Mojžíše?“

[9]Hospodin proti nim vzplanul hněvem a odešel.

[10]Oblak se vzdálil od Stanu a hle, Miriam byla malomocná, bílá jako sníh! Když se Áron otočil k Miriam a spatřil, že je malomocná,

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[11]řekl Mojžíšovi: „Odpusť, můj pane! Netrestej nás prosím za hřích, který jsme tak pošetile spáchali.

[12]Prosím, ať má sestra není jako mrtvý plod, co vyšel z lůna matky s tělem napůl zetlelým!“

[13]Mojžíš tedy volal k Hospodinu: „Snažně prosím, Bože, uzdrav ji!“

[14]Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Kdyby jí otec plivl do tváře, nenesla by tu hanbu sedm dní? Ať je tedy na sedm dní vykázána z tábora; teprve pak bude přijata zpět.“

[15]Miriam tedy byla na sedm dní vykázána z tábora. Lid se nehnul dál, dokud Miriam nebyla přijata zpět.

[16]Potom lid vytáhl z Chacerotu a utábořil se v poušti Paran.

Vzpoura deseti zvědů

Numeri 13

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Vyšli muže, aby prozkoumali kanaánskou zem, kterou dám synům Izraele. Z každého otcovského pokolení vyšlete po jednom muži. Ať to jsou samí vůdcové.“

[3]A tak je Mojžíš vyslal z pouště Paran podle Hospodinova rozkazu. Všichni to byli přední mužové mezi syny Izraele.

[4]A toto jsou jejich jména: Šamua, syn Zakurův, z pokolení Ruben,

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;
[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;
[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;
[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;
[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;
[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;
[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;
[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;
[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;
[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;
[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.
[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.
[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.
[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.
[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.
[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.
[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[5]Šafat, syn Choriův, z pokolení Šimeon,
[6]Káleb, syn Jefunův, z pokolení Juda,
[7]Jigal, syn Josefův, z pokolení Isachar,
[8]Hošea, syn Nunův, z pokolení Efraim,
[9]Palti, syn Rafuův, z pokolení Benjamín,
[10]Gadiel, syn Sodiův, z pokolení Zabulon,
[11]Gadi, syn Susiův, z pokolení Josefova syna Manasese,
[12]Amiel, syn Gemaliův, z pokolení Dan,
[13]Setur, syn Mikaelův, z pokolení Ašer,
[14]Nachbi, syn Vofsiův, z pokolení Neftalí,
[15]Geuel, syn Makiův, z pokolení Gád.
[16]To jsou jména mužů, které Mojžíš vyslal prozkoumat zem. Nunova syna jménem Hošea, Spása, Mojžíš přejmenoval na Jozue, Hospodin je spása.
[17]Když je Mojžíš vysílal prozkoumat kanaánskou zem, řekl jim: „Jděte vzhůru do Negevu, potom vystupte do hor
[18]a podívejte se, jaká je ta země a jaký lid v ní bydlí. Je silný, nebo slabý? Je jich málo, nebo hodně?
[19]Jaká je země, v níž bydlí? Dobrá, nebo špatná? Jaká jsou města, v nichž sídlí? Otevřená, nebo opevněná?
[20]Jaká je to země? Úrodná, nebo chudá? Jsou v ní stromy, nebo ne? Osmělte se a přineste z té země něco ovoce!“ (Byl totiž právě čas prvních hroznů.)
[21]A tak vyrazili prozkoumat tu zem od pouště Cin až po Rechob u Lebochamátu.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[22]Když vystoupili do Negevu, vydali se k Hebronu, kde žili Achiman, Šešaj a Talmaj, potomci Anakovi. (Hebron byl postaven o sedm let dříve než egyptský Soan.)

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[23]Když došli k údolí Eškol, uřízli tam ratolest s takovým vinným hroznem, že ji museli nést na sochoru dva muži. Vzali také granátová jablka a fíky.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

[24]Podle hroznu, který tam synové Izraele uřízli, se tomu místu říká Nachal Eškol, Údolí hroznu.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[25]Po čtyřiceti dnech se pak z průzkumu země vrátili.

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[26]Vydali se rovnou k Mojžíši a Áronovi a k celé izraelské obci do Kádeše v Paranské poušti. Podali jim všem zprávu a ukázali jim ovoce té země.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[27]Vyprávěli: „Přišli jsme do země, do níž jsi nás poslal. Skutečně oplývá mlékem a medema toto je její ovoce.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[28]Jenže lid, který v té zemi bydlí, je silný, města jsou opevněná a velmi veliká, a navíc jsme tam viděli syny Anakovy.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[29]V negevském kraji žije Amalek; v horách bydlí Chetejci, Jebusejci a Emorejci; při moři a podél Jordánu pak bydlí Kananejci!“

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.
[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.
[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.
[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.
[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!
[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[30]Káleb však lid stojící před Mojžíšem uklidňoval: „Pojďme přece vzhůru a obsaďme tu zem. Dokážeme ji ovládnout!“

[31]Muži, kteří šli s ním, ale řekli: „Nemůžeme jít proti tomu lidu. Je silnější než my!“

[32]Zemi, kterou prozkoumali, pak začali synům Izraele pomlouvat: „Země, kterou jsme prošli a prozkoumali, požírá své obyvatele. Všichni lidé, které jsme tam viděli, jsou muži ohromné postavy!

[33]Viděli jsme tam i zrůdné obry, mezi něž patří synové Anakovi. Připadali jsme si proti nim jako kobylky a stejně tak jsme připadali i my jim!“

Vzpoura proti Hospodinu

Numeri 14

[1]V celé obci tehdy nastalo pozdvižení. Lid se dal do křiku a naříkal celou noc.

[2]Všichni synové Izraele reptali proti Mojžíšovi a Áronovi. Celá obec jim vyčítala: „Ach, proč jsme nezemřeli v Egyptě! Ach, proč jsme nezemřeli na této poušti!

[3]Proč nás Hospodin vede do té země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Není pro nás lepší vrátit se do Egypta?“

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a

[4]Mezi sebou pak začali říkat: „Určeme si vůdce a vraťme se do Egypta!“

[5]Mojžíš a Áron tehdy před celou shromážděnou izraelskou obcí padli na tvář.

[6]Dva z těch, kdo šli prozkoumat zem – Jozue, syn Nunův, a Káleb, syn Jefunův – roztrhli svá roucha

[7]a promluvili k celé izraelské obci: „Země, kterou jsme prošli a prozkoumali, je velmi, velmi dobrá zem!

[8]Budeme-li se Hospodinu líbit, uvede nás do té země a dá nám tu zem oplývající mlékem a medem.

[9]Jenom se nebuřme proti Hospodinu! Lidu té země se nebojte, zhltneme je jako sousto chleba! Jejich záštita je opustila, ale s námi je Hospodin; nebojte se jich!“

[10]Celá obec se už chystala ukamenovat je, když vtom se všem synům Izraele ukázala ve Stanu setkávání Hospodinova sláva.

[11]Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho mnou bude tento lid pohrdat? Jak dlouho mi bude odmítat věřit i přes všechna znamení, která jsem uprostřed nich vykonal?

[12]Udeřím na ně morem, zřeknu se jich a z tebe udělám větší a mocnější národ, než jsou oni!“

[13]Mojžíš ale Hospodinu odpověděl: „Egypťané, z jejichž středu jsi vyvedl tento lid svou silou, se to doslechnou

tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no

[14]a povědí to obyvatelům této země. Ti už slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed tohoto lidu; že ty, Hospodine, jsi spatřován tváří v tvář, že tvůj oblak stojí nad nimi, že ty sám je předcházíš v oblakovém sloupu ve dne a v ohnivém sloupu v noci.

[15]Když tento lid do posledního vybiješ, národy, které o tobě slyšely, řeknou:

[16]‚Hospodin pobil ten lid na poušti, protože je nedokázal uvést do země, kterou jim s přísahou zaslíbil.‘

[17]Kéž se teď prosím rozmůže tvá síla, Pane můj. Vždyť jsi sám řekl:

[18]‚Hospodin je nesmírně trpělivý a velmi laskavý, odpouštějící nepravost i provinění. Nezapomíná však trestat; za nepravost otců volá k odpovědnosti jejich syny do třetího i čtvrtého pokolení.‘

[19]Prosím, pro své veliké milosrdenství odpusť tomuto lidu jeho nepravost, tak jak jsi jim odpouštěl od Egypta až doposud!“

[20]Hospodin odpověděl: „Odpouštím, jak jsi řekl.

[21]Avšak, jakože jsem živ a Hospodinova sláva naplňuje celou zem:

[22]Nikdo z těch, kdo spatřili mou slávu a má znamení, která jsem konal v Egyptě a

Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

na poušti, nikdo z těch, kdo mne už desetkrát pokoušeli a neposlouchali,

23 nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

23nespatří zem, kterou jsem s přísahou zaslíbil jejich otcům. Nikdo z těch, kdo mnou pohrdli, ji nespatří!

24 Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

24Můj služebník Káleb má ale jiného ducha – vydal se mi cele. Jej uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho símě ji získá za dědictví.

25 Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

25Jelikož prý ‚v nížině bydlí Amalekovci a Kananejci,' zítra se obraťte a táhněte pouští zpět k Rudému moři!"

26 Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

26Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

27 Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

27„Jak dlouho bude proti mně toto zlé srocení reptat? Slyšel jsem reptání synů Izraele, slyšel jsem, jak proti mně reptají!

28 Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

28Řekni jim: Jakože jsem živ, praví Hospodin, že s vámi naložím tak, jak jste přede mnou sami řekli:

29 Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

29Vaše mrtvoly padnou na této poušti. Nikdo z vás všech, kdo byli sečteni, nikdo od dvaceti let výše, nikdo z vás, kdo jste proti mně reptali,

30 não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

30nevejde do země, o níž jsem přísahal, že vás v ní usadím – jedině Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar

[31]Vaše děti, o nichž jste říkali, že se stanou kořistí, ty do ní uvedu a poznají tu zem, kterou jste zavrhli.

[32]Vaše mrtvoly však padnou na této poušti.

[33]Vaši synové budou čtyřicet let tuláky v poušti a ponesou následky vašeho smilstva, dokud vaše mrtvoly až do poslední nepadnou na poušti.

[34]Po čtyřicet let ponesete svůj trest, podle počtu dní, v nichž jste prozkoumávali zem. Z každého z těch čtyřiceti dní se stane rok, abyste poznali mou nelibost.

[35]To říkám já, Hospodin. Takto naložím s celým tímto zlým srocením, které se proti mně srotilo: zde na této poušti do posledního pomřou!“

[36]Muži, které Mojžíš vyslal prozkoumat zem a kteří o ní po svém návratu roznášeli pomluvy (čímž podnítili celou obec k reptání proti Mojžíšovi),

[37]mezitím zemřeli. Všechny, kdo o té zemi roznesli hanebnou pomluvu, zasáhla před Hospodinem náhlá rána.

[38]Z těch, kdo šli prozkoumat zem, zůstal naživu jen Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův.

Marný pokus dobýt Kanaán

[39]Jakmile Mojžíš všechna ta slova vyřídil synům Izraele, lid se dal do velikého nářku.

[40]Časně ráno pak vstali a vydali se vzhůru k horskému hřebenu se slovy: „Ano, zhřešili jsme, ale teď jsme připraveni!

que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

41 Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

42 Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

43 Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

44 Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

45 Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

3 e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

4 então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de

Vyrazíme k místu, které nám Hospodin slíbil.“

41Mojžíš ale řekl: „Proč znovu přestupujete Hospodinův rozkaz? Nemůžete uspět!

42Nevyrážejte, vždyť mezi vámi není Hospodin a vaši nepřátelé vás porazí!

43Amalekovci a Kananejci se postaví proti vám a padnete mečem, protože jste se odvrátili od Hospodina a přestali jej následovat. Hospodin s vámi nebude.“

44Přesto se opovážili vyrazit k horskému hřebenu, ačkoli Truhla Hospodinovy smlouvy ani Mojžíš neopustili tábor.

45Amalekovci a Kananejci, kteří v těch horách bydleli, tedy sestoupili, udeřili na ně a bili je až k Chormě.

Přídavky k obětem

Numeri 15

1Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

2„Mluv k synům Izraele a řekni jim: Až přijdete do země, kterou vám dávám, abyste ji osídlili,

3a budete chtít Hospodinu přinést ohnivou oběť, abyste Hospodinu připravili příjemnou vůni – ať už zápalnou nebo pokojnou oběť, ať už jako splnění slibu nebo jako dobrovolný dar nebo při vašich slavnostech, ať už ze skotu nebo z bravu,

4pak ať ten, kdo přináší Hospodinu takovýto dar, přinese rovněž moučnou oběť: desetinu efy jemné mouky zadělané čtvrtkou hinu oleje.

farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

5 E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

6 Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

7 e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

8 Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

9 com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

13 Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma

5Při zápalné či pokojné oběti s každým beránkem obětuj čtvrtku hinu vína jako úlitbu.

6S beranem pak obětuj dvě desetiny efy jemné mouky zadělané třetinou hinu oleje jako moučnou oběť

7a třetinu hinu vína jako úlitbu – to vše přineseš Hospodinu jako příjemnou vůni.

8Připravíš-li jako zápalnou či pokojnou oběť dobytče, ať už jako splnění slibu nebo jako pokojnou oběť Hospodinu,

9přines s tím dobytčetem jako moučnou oběť tři desetiny efy jemné mouky zadělané půlkou hinu oleje

10a jako úlitbu půl hinu vína – to je ohnivá oběť příjemně vonící Hospodinu.

11Tak bude naloženo s každým býkem, s každým beranem, beránkem či kůzletem.

12Ať jich připravíte jakékoli množství, takto naložíte s každým z nich.

13Takto s nimi naloží každý narozený v Izraeli, když bude přinášet ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu.

14Kdyby v budoucích pokoleních některý přistěhovalec nebo kdokoli u vás bude žít chtěl přinést ohnivou oběť příjemně vonící

agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de

Hospodinu, musí se při tom zachovat stejně jako vy.

[15]Pro shromáždění i pro přistěhovalce žijícího u vás budou platit stejná pravidla. Toto je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení: před Hospodinem si budete vy i přistěhovalec rovni.

[16]Pro vás i pro přistěhovalce žijícího u vás bude platit stejný zákon a stejný řád.“

Prvotiny z těsta

[17]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[18]„Řekni synům Izraele: Až vejdete do země, do níž vás uvádím,

[19]a budete jíst její chléb, odevzdávejte z něj obětní příspěvek Hospodinu.

[20]Jako obětní příspěvek z humna odevzdávejte bochánek ze svého prvního těsta.

[21]Po všechna vaše pokolení odevzdávejte Hospodinu obětní příspěvek ze svého prvního těsta.

Oběť za neúmyslný hřích

[22]Jestliže se neúmyslně prohřešíte tím, že nesplníte některé z těchto přikázání, která Hospodin oznámil Mojžíšovi

[23](cokoli vám Hospodin skrze Mojžíše přikázal, ode dne, kdy to Hospodin přikázal, dále, po všechna vaše pokolení), učiníte toto:

[24]Pokud se to stane neúmyslně nedopatřením celé obce, obětuje obec jednoho mladého býčka jako zápalnou oběť příjemně vonící Hospodinu spolu s

aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

25 O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

26 Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

27 Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

28 O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

30 Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

patřičnou moučnou obětí a úlitbou podle pravidel a rovněž jednoho kozla k oběti za hřích.

25Kněz pak za celou izraelskou obec vykoná obřad smíření, a bude jim odpuštěno. Bylo to nedopatření a oni za své nedopatření přinesli darem ohnivou oběť Hospodinu a rovněž oběť za hřích před Hospodinem.

26Celé izraelské obci bude odpuštěno, stejně jako přistěhovalci žijícímu u vás, neboť se to celé obci přihodilo neúmyslně.

27Pokud neúmyslně zhřeší jednotlivec, přinese jako oběť za hřích roční kůzle.

28Kněz pak vykoná obřad smíření za toho, kdo nedopatřením neúmyslně zhřešil před Hospodinem. Vykoná za něj obřad smíření, a bude mu odpuštěno.

29Pro rodilého Izraelitu i pro přistěhovalce žijícího u vás budete mít stejný zákon o neúmyslném hříchu.

30Pokud však někdo hřeší opovážlivě, ať je to rodilý Izraelita nebo přistěhovalec, rouhá se Hospodinu; takový bude vyobcován ze svého lidu.

31Protože pohrdl Hospodinovým slovem a porušil jeho přikázání, musí být vyobcován; lpí na něm vina.“

Porušení soboty

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Números 16

[32]Jednou, když byli synové Izraele na poušti, přistihli muže, jak v sobotní den sbírá dříví.

[33]Ti, kdo ho přistihli sbírat dříví, jej přivedli k Mojžíšovi, Áronovi a celé obci

[34]a nechali jej ve vězení, neboť nebylo jasné, co se s ním má stát.

[35]Hospodin pak řekl Mojžíšovi: „Ten muž musí zemřít. Ať jej celá obec za táborem ukamenuje."

[36]Celá obec ho tedy vyvedla za tábor a kamenovali jej, až zemřel, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Třásně

[37]Hospodin řekl Mojžíšovi:

[38]„Řekni synům Izraele, ať si po všechna pokolení dělají na cípech svých oděvů třásně. Nad tyto třásně v cípech ať si připevní modrou šňůrku.

[39]Toto budou vaše třásně. Když na ně pohlédnete, připomenete si všechna Hospodinova přikázání, abyste je plnili. Kdybyste se totiž řídili jen svým srdcem a svýma očima, dovedly by vás ke smilstvu.

[40]Takto si budete připomínat všechna moje přikázání a plnit je. Budete svatí svému Bohu.

[41]Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z Egypta, abych byl vaším Bohem. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Vzpoura levity Koracha

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço

Numeri 16

[1]Levita Korach, syn Jishara, syna Kehatova, přibral Rubenovce Dátana a Abirama, syny Eliabovy, a Óna, syna Peletova,

[2]a spolu s dalšími dvěma sty padesáti izraelskými muži povstali proti Mojžíšovi. Byli to představení obce, členové sněmu, samí věhlasní muži.

[3]Srotili se proti Mojžíšovi a Áronovi a řekli jim: „Osobujete si příliš! Celá tato obec, ti všichni jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se tedy pozdvihujete nad Hospodinovo shromáždění?“

[4]Když to Mojžíš uslyšel, padl na tvář.

[5]Potom promluvil ke Korachovi a celé jeho tlupě: „Ráno Hospodin ukáže, kdo mu patří, kdo je svatý a koho k sobě nechá přistoupit. Přistoupí k němu ten, koho vyvolil.

[6]Udělejte toto: Vezměte si kadidelnice, Korach a celá jeho tlupa.

[7]Zítra do nich dejte žhavé uhlí a na ně před Hospodinem položte kadidlo. Hospodin potom rozhodne, kdo je svatý. Osobujete si příliš, Leviho synové!“

[8]Mojžíš tehdy Korachovi řekl: „Dobře poslouchejte, Leviho synové:

[9]Je vám to málo, že vás Bůh Izraele oddělil od izraelské obce a dovolil vám přistupovat k němu, sloužit u Hospodinova Příbytku, stát před obcí a sloužit jí?

do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

10 e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

11 Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

12 Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

13 porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

16 Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

17 Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles

10Dovolil ti spolu s tvými bratry levity přistupovat k němu, a vy si žádáte ještě kněžství?!

11Ty a celá tvoje tlupa jste se tedy srotili proti Hospodinu – vždyť kdo je Áron, že reptáte proti němu?“

12Mojžíš pak nechal zavolat Dátana a Abirama, syny Eliabovy, ale oni řekli: „Nepůjdeme!

13Je ti to málo, že jsi nás odvedl ze země oplývající mlékem a medem, abys nás nechal pomřít na poušti? To se ještě musíš dělat naším vůdcem?!

14Do žádné ‚země oplývající mlékem a medem‘ jsi nás nedovedl, žádné ‚pole a vinici‘ jsi nám za dědictví nedal. Chceš snad těm mužům vyloupnout oči? Nepůjdeme!“

15Mojžíš se tedy velmi rozlítil a řekl Hospodinu: „Nevšímej si jejich obětí! Ani jediného osla jsem si od nich nevzal, ani jedinému z nich jsem neublížil!“

16Potom Mojžíš řekl Korachovi: „Ty a celá tvoje tlupa buďte zítra před Hospodinem – ty s nimi a také Áron.

17Každý vezměte svou kadidelnici, dejte do ní kadidlo a každý přineste svou kadidelnici před Hospodina – dvě stě padesát kadidelnic. Také ty a Áron přineste svou kadidelnici.“

18Každý tedy vzal svou kadidelnici, dali do nich řeřavé uhlí, na ně položili kadidlo a

deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

postavili se ke vchodu do Stanu setkávání k Mojžíšovi a Áronovi.

[19]Korach proti nim shromáždil ke vchodu do Stanu setkávání celou obec. Vtom se celé obci ukázala Hospodinova sláva a

[20]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[21]„Oddělte se od této obce, neboť je v okamžiku zahubím!“

[22]Padli tedy na tvář. „Ó Bože, Bože duchů veškerého tvorstva!“ zvolali. „Jeden muž zhřeší a ty se hněváš na celou obec?“

[23]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[24]„Řekni obci: Odstupte ze všech stran od Korachova, Dátanova a Abiramova příbytku!“

[25]Mojžíš vstal a šel k Dátanovi a Abiramovi; izraelští stařešinové šli za ním.

[26]„Odvraťte se od stanů těch ničemů,“ řekl obci. „Nedotýkejte se ničeho, co jim patří, abyste nebyli smeteni se všemi jejich hříchy.“

[27]Vyklidili tedy prostor kolem dokola Korachova, Dátanova a Abiramova příbytku. Dátan a Abiram vyšli a stáli u vchodu do svých stanů se svými ženami, syny i malými dětmi.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do

[28]Mojžíš řekl: „Takto poznáte, že mě Hospodin poslal činit všechny tyto skutky a že to nedělám o své vůli:

[29]Zemřou-li tito muži přirozenou smrtí, přihodí-li se jim, co se lidem běžně stává, pak mě neposlal Hospodin.

[30]Způsobí-li však Hospodin něco úplně nového a země otevře ústa, aby je pohltila se vším, co mají, takže se zaživa propadnou do podsvětí, pak poznáte, že tito muži pohrdli Hospodinem!“

[31]Sotva Mojžíš dořekl ta slova, země se pod nimi rozestoupila.

[32]Země otevřela ústa a pohltila je, jejich rodiny i všechny ty, kdo byli s Korachem, i veškerý jejich majetek.

[33]Zaživa se propadli do podsvětí i se vším, co měli. Země se nad nimi zavřela a zmizeli zprostřed shromáždění.

[34]Celý kolemstojící Izrael se dal před jejich křikem na útěk a volali: „Ať země nepohltí i nás!“

[35]Od Hospodina pak vyšlehl oheň a těch 250 mužů, kteří přinesli kadidlo, pohltil.

meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num

momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

[47] Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

[48] Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

[49] Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

Numeri 17

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Řekni Eleazarovi, synu kněze Árona, ať ze spáleniště posbírá ony kadidelnice, neboť jsou svaté. Uhlí z nich rozmetej do daleka.

[3]Z kadidelnic těch, kdo pro svůj hřích přišli o život, se udělají tepané pláty k obložení oltáře, neboť je přinesli před Hospodina, a tak jsou posvěceny. Zůstanou pak synům Izraele jako znamení.“

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[4]Kněz Eleazar tedy vzal mosazné kadidelnice, které přinesli ti, kdo byli spáleni, a nechal z nich vytepat obložení oltáře.

[5]To se stalo pro syny Izraele připomínkou, aby žádný nepovolaný, který by nebyl z Áronova semene, nepřistupoval a nepálil před Hospodinem kadidlo, aby nedopadl jako Korach a jeho tlupa. Stalo by se mu to, o čem Hospodin mluvil skrze Mojžíše.

[6]Nazítří se celá izraelská obec dala do reptání proti Mojžíšovi a Áronovi: „To vy jste způsobili smrt v Hospodinově lidu!“

[7]Když se však obec srotila proti Mojžíšovi a Áronovi, obrátili se ke Stanu setkávání a hle – přikryl jej oblak a ukázala se tam Hospodinova sláva!

[8]Mojžíš a Áron pak přišli před Stan setkávání

[9]a Hospodin tam k Mojžíšovi promluvil:

[10]„Oddělte se od této obce, neboť je v okamžiku zahubím!“ Padli tedy na tvář.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

[11]Mojžíš pak řekl Áronovi: „Vezmi kadidelnici, dej do ní žhavé uhlí z oltáře a na něj kadidlo. Pospěš si k obci a vykonej za ně obřad smíření. Od Hospodina vzešel hrozný hněv a vypukla zhoubná rána!“

[12]Áron tedy vzal kadidelnici, jak mu Mojžíš řekl, a běžel doprostřed shromáždění (a hle, v lidu už vypukla rána). Zapálil kadidlo a vykonal za lid obřad smíření.

[13]Postavil se mezi mrtvé a živé, a rána se zastavila.

[14]Těch, kteří tou ranou zemřeli, bylo 14.700 (kromě těch, kdo zemřeli kvůli Korachovi).

[15]A když se rána zastavila, Áron se vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do Stanu setkávání.

Áronova hůl

[16]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[17]„Mluv k synům Izraele a vyber od vůdců jejich otcovských rodů dvanáct holí – po jedné holi na každý rod. Každému vyryješ na hůl jeho jméno

[18]a na hůl Leviho vyryješ Áronovo jméno; tak připadne na každého rodového vůdce jedna hůl.

[19]Necháš je ve Stanu setkávání před Truhlou svědectví, kde se s vámi setkávám,

[20]a stane se, že hůl toho, jehož jsem vyvolil, vypučí. Tak se zbavím reptání synů Izraele, kteří proti vám stále reptají.“

[21]Mojžíš tedy promluvil k synům Izraele a jejich vůdcové mu dali dvanáct holí – po

jedné holi na každý rod. Mezi holemi byla i hůl Áronova.

[22]Mojžíš pak ty hole nechal před Hospodinem ve Stanu svědectví.

[23]Nazítří Mojžíš vešel do Stanu svědectví a hle, hůl Árona z rodu Leviho vypučela: vyrašila v pupeny, nasadila květy a vydala zralé mandle!

[24]Mojžíš pak všechny hole vynesl od Hospodina před syny Izraele. Ti je prohlédli a každý si vzal svou hůl.

[25]Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vrať Áronovu hůl před Truhlu svědectví, ať je opatrována jako znamení pro vzbouřence. Tak ukončíš jejich reptání proti mně a nezemřou.“

[26]A Mojžíš učinil přesně tak, jak mu Hospodin přikázal.

[27]Synové Izraele tehdy Mojžíšovi řekli: „Pohleď, umíráme! Hyneme, všichni hyneme!

[28]Kdokoli se jen přiblíží k Hospodinovu Příbytku, umírá! To snad vymřeme do posledního?“

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam,

Zodpovědnost kněží a levitů

Numeri 18

[1]Hospodin řekl Áronovi: „Ty a tvoji synové spolu s celým tvým otcovským domem ponesete zodpovědnost za přestupky vůči svatyni. Za přestupky vůči vašemu kněžství poneseš zodpovědnost jen ty a tvoji synové.

[2]Když budeš se svými syny sloužit před Stanem svědectví, ber s sebou rovněž své

quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

3 Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

4 Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

5 Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

6 Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

7 Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

8 Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

9 Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me

bratry z pokolení Levi, z tvého otcovského kmene, ať se připojí k tobě a slouží ti.

3Budou držet stráž a starat se o tebe i o celý Stan. Nesmí se však přiblížit k vybavení svatyně ani k oltáři – jinak by zemřeli jak oni, tak vy.

4Připojí se k tobě, aby se starali o Stan setkávání a o veškerou službu Příbytku. Nikdo nepovolaný se k vám ale nepřiblíží.

5Budete držet stráž při svatyni a při oltáři, aby na syny Izraele už nedolehl hrozný hněv.

6Hle, já sám jsem z řad synů Izraele vybral vaše bratry levity. Byli odevzdáni Hospodinu a darováni vám, aby sloužili při Stanu setkávání.

7Jen ty a tvoji synové však smíte sloužit jako kněží ve všem, co souvisí s oltářem a se službou uvnitř za oponou. Kněžskou službu vám dávám jako dar. Nepovolaný, jenž by se přiblížil, zemře.“

Kněžské a levitské podíly

8Hospodin promluvil k Áronovi: „Hle, já sám jsem ti svěřil do péče své obětní příspěvky se všemi svatými dary od synů Izraele. Věčným ustano- vením jsem je dal jako kněžský podíl tobě a tvým synům.

9Ze svatosvatých darů, z ohnivých obětí, ti připadne toto: Každý jejich dar, který mi přinášejí jako svatosvatý – každá jejich moučná oběť, oběť za hřích i oběť odškodnění – to připadne tobě a tvým synům.

apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[10]Budeš to jíst jako svatosvaté, smí to jíst každý, kdo je u tebe mužského pohlaví. Co je svaté, připadne tobě.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[11]Také toto ti připadne: Obětní příspěvek, který synové Izraele darují při všech obětech, které mi nabízejí zvedáním. To jsem dal věčným ustanovením tobě a tvým synům a dcerám. Smí to jíst každý, kdo je ve tvém domě čistý.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[12]Všechen nejlepší olej a všechno nejlepší víno i obilí, jejich prvotiny, které odevzdávají Hospodinu, jsem dal tobě.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[13]Prvotiny všeho, co ve své zemi vypěstují a co přinesou Hospodinu, připadnou tobě. Smí to jíst každý, kdo je ve tvém domě čistý.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[14]Cokoli by v Izraeli propadlo Hospodinu, připadne tobě.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[15]Vše, co otvírá kterékoli lůno, jak z lidí, tak ze zvířat, se přináší Hospodinu a připadne tobě. Prvorozené z lidí však musíš nechat vyplatit; rovněž tak prvorozené z nečistých zvířat.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[16]Od stáří jednoho měsíce se budou moci vyplatit. Necháš je vyplatit za určenou cenu 5 šekelů stříbra (měřeno podle šekelu svatyně, což je 20 ger).

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua

[17]Prvorozené ze skotu ani bravu ale vyplatit nenecháš, je to svaté. Jejich krví pokropíš oltář a jejich tuk necháš dýmat

gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

jako ohnivou oběť, jako příjemnou vůni Hospodinu.

[18]Jejich maso připadne tobě, tak jako ti připadne hrudí pozvedání a pravá kýta.

[19]Všechny svaté obětní příspěvky, které synové Izraele odevzdávají Hospodinu, jsem dal věčným ustanovením tobě a tvým synům a dcerám. Je to smlouva soli, věčně platná před Hospodinem, pro tebe i pro tvé potomstvo.“

[20]Hospodin řekl Áronovi: „Nezískáš v jejich zemi žádné dědictví; nepřipadne ti mezi nimi podíl. Já jsem tvůj podíl a tvé dědictví uprostřed synů Izraele.

[21]Hle, synům Leviho jsem za jejich službu při Stanu setkávání dal jako dědictví všechny desátky v Izraeli.

[22]Ať se synové Izraele už nepřibližují ke Stanu setkávání, aby na sebe neuvalili hřích a nezemřeli.

[23]Službu při Stanu setkávání ať konají jen levité, svá provinění ať nesou oni sami. Toto je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení: nebudou mít dědictví mezi syny Izraele.

[24]Levitům jsem totiž dal za dědictví desátky, které synové Izraele odevzdávají jako příspěvek Hospodinu. To proto jsem o nich řekl: Nebudou mít dědictví mezi syny Izraele.“

[25]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[26]„Řekni levitům: Když od synů Izraele přijmete jejich desátky, které jsem vám dal za dědictví, odevzdáte z nich Hospodinu jako příspěvek desátky z desátků.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[27]To se vám bude počítat jako obětní příspěvek. Jako se to děje s obilím z humna a s vínem z lisu,

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[28]tak i vy odevzdáte Hospodinu příspěvek ze všech desátků, které přijmete od synů Izraele. Příspěvek Hospodinu z nich dáte knězi Áronovi.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[29]Ze všeho, co vám bude darováno, vždy odevzdáte příspěvek Hospodinu. Ať je ze všeho posvěcen vždy ten nejlepší díl.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[30]Řekni jim rovněž: Poté, co z desátků odevzdáte nejlepší díl, budou se vám levitům počítat jako úroda z humna a jako víno z lisu.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[31]Budete to moci jíst kdekoli – vy i vaše rodiny – neboť je to vaše mzda za vaši službu při Stanu setkávání.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

[32]Když z toho odevzdáte nejlepší díl, neuvalíte na sebe hřích; neznesvětíte svaté dary synů Izraele a nezemřete.“

Números 19

A água purificadora

Očistná voda

Numeri 19

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos

[2]„Toto je ustanovení zákona, jež přikázal Hospodin: Řekni synům Izraele, ať k tobě

filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

přivedou červenou jalovici bez vady, na níž není poskvrny a na niž dosud nebylo vloženo jho.

[3]Dáte ji knězi Eleazarovi; ten ji odvede ven za tábor, kde bude v jeho přítomnosti zabita.

[4]Kněz Eleazar pak prstem nabere trochu krve a tou krví sedmkrát stříkne směrem ke Stanu setkávání.

[5]Jalovice pak bude před jeho očima spálena; spálí se její kůže, maso, krev i výkaly.

[6]Potom kněz vezme cedrové dřevo, yzop a šarlatovou látku a hodí to do ohně, v němž se pálí ta jalovice.

[7]Kněz si pak vypere oděv, omyje si tělo vodou a teprve potom vejde do tábora. Až do večera však bude nečistý.

[8]Rovněž ten, kdo jalovici spálil, si vypere oděv ve vodě a omyje si tělo vodou. Až do večera však bude nečistý.

[9]Někdo čistý zatím nabere popel té jalovice a uloží jej na čisté místo za táborem; tam bude pro izraelskou obec uchován k přípravě očistné vody. Je to oběť za hřích.

[10]Rovněž ten, kdo sbíral popel té jalovice, si vypere oděv. Až do večera však bude nečistý. Toto bude věčné ustanovení pro syny Izraele i pro přistěhovalce, který žije u nich:

[11]Kdo by se dotkl mrtvoly kteréhokoli člověka, bude nečistý po sedm dní.

[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao

[12]Třetího a sedmého dne se tou vodou bude očišťovat, a bude čistý. Nebude-li se však třetího a sedmého dne očišťovat, pak čistý nebude.

[13]Kdokoli se dotkne těla mrtvého člověka a neočistí se, poskvrnil Hospodinův příbytek. Takový člověk bude vyobcován z Izraele, neboť nebyl pokropen očistnou vodou. Bude nečistý, jeho nečistota zůstane na něm.

[14]Toto je zákon o člověku, který by zemřel ve stanu: Kdokoli do toho stanu vejde a kdokoli v něm je, bude nečistý po sedm dní.

[15]Rovněž každá otevřená nádoba v tom stanu, která není uzavřena poklicí, bude nečistá.

[16]Kdokoli se na poli dotkne člověka zabitého mečem nebo zemřelého nebo jeho kostí nebo hrobu, bude nečistý po sedm dní.

[17]Tehdy vezmou trochu popela jalovice spálené jako oběť za hřích a nalijí na něj do nádoby pramenitou vodu.

[18]Někdo čistý pak vezme yzop, namočí jej ve vodě a postříká onen stan, všechno nádobí i všechny lidi, kteří tam byli. Stejně tak postříká toho, kdo se dotkl kostí nebo zabitého nebo zemřelého nebo hrobu.

[19]Třetího a sedmého dne postříká čistý nečistého, a tak jej sedmého dne očistí.

sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

Dotyčný pak vypere svůj oděv, omyje se vodou, a večer bude čistý.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[20]Kdo by však byl nečistý a neočistil se, takový bude vyobcován ze shromáždění, neboť poskvrnil Hospodinovu svatyni. Nebyl pokropen očistnou vodou; bude nečistý.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[21]Toto pro ně bude věčné ustanovení. Kdo bude postříkán očistnou vodou, vypere si oděv. Kdokoli se pak dotkne té očistné vody, bude nečistý až do večera.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[22]Čehokoli se nečistý dotkne, bude nečisté, a kdokoli se toho dotkne, bude nečistý až do večera."

Números 20

A morte de Miriã

Selhání Mojžíše a Árona

Numeri 20

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

[1]Celá izraelská obec dorazila v prvním měsíci na poušť Cin. Lid pobýval v Kádeši. Tam zemřela Miriam a tam byla pochována.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[2]Obci tam ale chyběla voda, a tak se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[3]a lid se pustil s Mojžíšem do sváru. „Ó, proč jsme nezemřeli, když naši bratři umírali před Hospodinem!"

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[4]volali. „Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění sem do pouště? Abychom tu my i náš dobytek zemřeli?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[5]Proč jste nás odvedli z Egypta? Abyste nás přivedli na toto bídné místo? Tohle není místo pro obilí, fíky, víno ani granátová jablka! Není tu ani voda k pití!"

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[6]Mojžíš tedy s Áronem odešel od shromáždění ke vchodu do Stanu setkávání. Padli na tvář a vtom se jim ukázala Hospodinova sláva.

[7]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[8]„Vezmi hůl a spolu se svým bratrem Áronem shromáždi obec. Před jejich očima řeknete skále, ať vydá vodu. Vyvedeš jim vodu ze skály, aby obec i dobytek měli co pít.“

[9]Mojžíš tedy podle jeho rozkazu vzal hůl, která byla před Hospodinem.

[10]Spolu s Áronem pak svolal shromáždění před skálu. Řekl jim: „Nuže, slyšte, vy buřiči – máme vám z této skály vyvést vodu?“

[11]Nato se Mojžíš rozpřáhl a dvakrát udeřil holí do skály. Vytrysklo z ní tolik vody, že se napila obec i jejich dobytek.

[12]Hospodin ale Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Protože jste mi nevěřili a neprokázali před syny Izraele mou svatost, nedovedete toto shromáždění do země, kterou jim dávám!“

[13]To je ta Mej-meriba, Voda sváru, kde se synové Izraele svářili s Hospodinem a Hospodin jim prokázal svou svatost.

Edomský odpor

[14]Mojžíš z Kádeše vyslal posly k edomskému králi se slovy: „Toto praví tvůj bratr Izrael: Jistě víš o všech útrapách, které nás potkaly.

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[15]Naši otcové sestoupili do Egypta a v té zemi jsme dlouho bydleli. Egypťané ale s námi a s našimi otci začali nakládat zle.

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[16]Volali jsme tedy k Hospodinu a vyslyšel nás, poslal svého anděla a vyvedl nás z Egypta. Hle, nyní jsme ve městě Kádeš u hranic tvého území.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[17]Nech nás prosím projít tvou zemí. Nepůjdeme přes pole ani vinice, nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou a neodbočíme napravo ani nalevo, dokud nepřejdeme tvé území.“

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[18]Edom však řekl: „Neprojdeš mou zem. Jinak proti tobě vytáhnu s mečem!“

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[19]Synové Izraele mu odpověděli: „Půjdeme po silnici. Kdybychom se my nebo náš dobytek napili tvé vody, zaplatíme ji. Nejde o nic víc, chceme jen pěšky projít.“

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[20]Edom však řekl: „Neprojdeš!“ a vytáhl proti nim s velikým a mocným vojskem.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

[21]Edom odepřel Izraeli průchod svým územím, a tak jej Izrael musel obejít.

A morte de Arão

Números 33.38,39

Áronova smrt

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[22]Celá izraelská obec vytáhla z Kádeše a dorazila k hoře Hór.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[23]Na hoře Hór u hranic edomské země řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.
[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;
[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.
[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.
[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.
[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.
[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.
[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[24]„Áron bude připojen ke svému lidu. Nevejde do země, kterou dávám synům Izraele, protože jste se u Mej-meriby vzepřeli mému příkazu.
[25]Vezmi Árona i jeho syna Eleazara a vyveď je na horu Hór.
[26]Svlékni Áronovi roucho a obleč je jeho synu Eleazarovi. Áron pak bude připojen ke svému lidu – zemře tam.“
[27]Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal; před očima celé obce vystoupili na horu Hór.
[28]Mojžíš svlékl Áronovi jeho roucho a oblékl je jeho synu Eleazarovi. Tam, na vrcholu hory, pak Áron zemřel a Mojžíš sestoupil z hory s Eleazarem.
[29]Když celá obec viděla, že Áron zemřel, celý dům Izraele ho oplakával po třicet dní.

První vítězství

Numeri 21

[1]Když aradský král, Kananejec sídlící v Negevu, uslyšel, že Izrael přichází atarimskou cestou, napadl Izrael a některé z nich zajal.
[2]Izrael tehdy složil slib Hospodinu: „Vydáš-li tento lid do našich rukou, zničíme jejich města jako proklatá.“
[3]Hospodin Izrael vyslyšel, vydal mu Kananejce a Izrael je i s jejich městy vyhladil jako proklaté. To místo pak nazvali Chorma, Klatba.

Bronzový had

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no

[4]Aby se vyhnuli edomské zemi, táhli od hory Hór směrem k Rudému moři. Lid ale na cestě ztratil trpělivost

[5]a začal Bohu a Mojžíšovi vyčítat: „Proč jste nás odvedli z Egypta? Abychom zemřeli na poušti? Není tu chléb, není tu voda a ten mizerný pokrm se nám už hnusí!“

[6]Hospodin tedy na lid poslal jedovaté hady. Na jejich uštknutí mnoho lidí v Izraeli zemřelo.

[7]Lid pak přišel k Mojžíši se slovy: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, ať nás zbaví těch hadů!“ A tak se Mojžíš za lid modlil.

[8]Hospodin řekl Mojžíšovi: „Udělej si jedovatého hada a připevni ho na kůl. Každý, kdo se na něj podívá, bude žít.“

[9]Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na kůl. Když někoho uštkl had a on se podíval na toho bronzového hada, zůstal naživu.

Cesta Zajordáním

[10]Synové Izraele pak táhli dál a utábořili se v Obotu.

[11]Z Obotu táhli dál a utábořili se v Ije-abarimu na poušti, která na východě sousedí s Moábem.

[12]Odtud táhli dál a utábořili se v údolí Zered.

[13]Odtud táhli dál a utábořili se na druhé straně řeky Arnon, na poušti, která vybíhá

deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao

z emorejského území. (Arnon totiž tvoří hranici mezi Moábem a Emorejci.)

[14]Kniha Hospodinových bojů se o něm zmiňuje: „Vaheb v Sufě a údolí Arnonu,

[15]svahy údolí, jež se táhne ke vsi Ar a k moábské hranici se přimyká.“

[16]Odtud pak táhli do Beéru; to je ta studna, kde Hospodin řekl Mojžíšovi: „Shromáždi lid a dám jim vodu.“

[17]Tehdy Izrael zpíval tuto píseň: „Tryskej, studnice! Prozpěvujte o ní:

[18]Vůdcové kopali studnici, přední z lidu ji hloubili žezlem a svými holemi.“ Z pouště pak táhli do Matany,

[19]z Matany do Nachalielu, z Nachalielu do Bamotu

[20]a z Bamotu ke strži v moábském kraji při vrcholu Pisgy tyčící se nad pustinou.

Porážka Sichona a Oga

[21]Izrael vyslal posly k emorejskému králi Sichonovi se slovy:

[22]„Chtěl bych projít tvou zemí. Neodbočíme do polí ani do vinic, nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou, dokud nepřejdeme tvé území.“

[23]Sichon ale Izraeli nedovolil projít svým územím. Shromáždil všechen svůj lid a vytáhl proti Izraeli na poušť. Když dorazil do Jahcy, napadl Izrael.

deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

27 Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

29 Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

30 Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

33 Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra

24Ten jej však porazil ostřím meče a obsadil jeho zem od Arnonu po Jabok, až k území Amonců (hranice Amonců byla totiž opevněná).

25Tak Izrael zabral všechna emorejská města a usadil se v nich, včetně Chešbonu a všech jeho vesnic.

26Chešbon byl městem emorejského krále Sichona, který bojoval s dřívějším králem Moábu a vzal mu všechnu jeho zem až po Arnon.

27Proto vypravěči říkají: „Jen jděte do Chešbonu, zkuste ho vystavět, zkuste opevnit město Sichonovo!

28Z Chešbonu totiž vyšlehl oheň, z města Sichonova plamen, jenž pohltil Ar Moábský, obyvatele arnonských návrší.

29 Běda tobě, Moábe! Kemošův lide, zahyneš! Ze svých synů učinil běžence, ze svých dcer zajatkyně Sichona, krále Emorejců.

30Svrhli jsme je, zničeno vše od Chešbonu až k Dibonu; plenili jsme jej až k Nofachu, oheň plál až k Medebě.“

31Tak se Izrael usadil v zemi Emorejců.

32Mojžíš poslal vyzvědače do Jaezeru. Dobyli jeho vesnice a vyhnali Emorejce, kteří tam bydleli.

33Potom se obrátili a vydali se vzhůru směrem k Bášanu. Bášanský král Og však

eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

proti nim s celým svým lidem vytáhl a utkal se s nimi u Edrei.

[34]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Neboj se ho! Vydal jsem ho do tvých rukou s celým jeho lidem i s jeho zemí. Naložíš s ním, jako jsi naložil s emorejským králem Sichonem, který bydlel v Chešbonu.“

[35]A tak jej pobili i s jeho syny a s celým jeho lidem, až z nich nikdo nezůstal naživu, a obsadili jeho zem.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

Numeri 22

[1]Synové Izraele pak táhli dál a utábořili se na moábských pláních za Jordánem naproti Jerichu.

Balák si zve Balaáma

[2]Balák, syn Ciporův, se dozvěděl o všem, co Izrael provedl Emorejcům.

[3]Když Moáb viděl, kolik je Izraelitů, děsil se; z toho lidu ho jímala hrůza.

[4]Proto řekl midiánským stařešinům: „Ten dav teď spase všechno kolem, jako vůl spásá trávu!“ Balák, syn Ciporův, byl toho času moábským králem.

[5]Vyslal posly k Balaámovi, synu Beorovu, do Petoru ležícího na řece Eufrat v jeho rodné zemi. Měli ho pozvat těmito slovy: „Hle, nějaký lid vyšel z Egypta a už pokryl celou zem. Usazuje se přímo přede mnou!

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[6]Prosím pojď, proklej mi ten lid – je na mě moc silný. Snad jej pak zvládnu porazit a vyhnat ze země. Vím, že komu požehnáš, je požehnaný, a koho proklegeš, je prokletý."

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7]Moábští i midiánští stařešinové tedy odešli s věšteckou odměnou v rukách, a když přišli k Balaámovi, vyřídili mu Balákova slova.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8]On jim řekl: „Zůstaňte tu na noc. Ráno vám sdělím, jakou odpověď mi Hospodin dal." A tak moábští hodnostáři zůstali u Balaáma.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9]Bůh přišel k Balaámovi a řekl: „Kdo jsou ti muži u tebe?"

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10]Balaám Bohu odpověděl: „Moábský král Balák, syn Ciporův, pro mě poslal se slovy:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11]‚Hle, nějaký lid vyšel z Egypta a pokryl celou zem. Pojď a zatrať mi jej – snad s ním pak budu moci bojovat a vyhnat jej.'"

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12]Bůh Balaámovi řekl: „Nechoď s nimi. Neproklínej ten lid, neboť je požehnaný!"

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[13]Balaám tedy ráno vstal a řekl Balákovým hodnostářům: „Vraťte se do své země. Hospodin mi nedovolil jít s vámi."

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[14]Moábští hodnostáři tedy vstali a vrátili se k Balákovi se slovy: „Balaám s námi odmítl jít."

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se

[15]Balák potom vyslal další hodnostáře – bylo jich ještě více a ještě váženějších.

[16]Když přišli k Balaámovi, řekli mu: „Tak praví Balák, syn Ciporův: ‚Prosím, nezdráhej se ke mně přijít.

[17]Chci tě zahrnout velikými poctami a udělám, cokoli mi řekneš. Pojď, zatrať mi ten lid.‘“

[18]Balaám však Balákovým služebníkům odpověděl: „I kdyby mi Balák dával svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit rozkaz Hospodina, svého Boha, a udělat cokoli, ať malého či velkého.

[19]Zůstaňte tu ale na noc. Já zatím zjistím, co dalšího mi řekne Hospodin.“

[20]V noci pak Hospodin přišel k Balaámovi a řekl mu: „Když tě ti muži přišli pozvat, vstaň a jdi s nimi. Dělej však jen to, co ti řeknu.“

Balaámova oslice

[21]Balaám tedy ráno vstal, osedlal svou oslici a odjel s moábskými hodnostáři.

[22]Bůh ale kvůli jeho odjezdu vzplanul hněvem a Hospodinův anděl vyšel proti němu, aby mu zahradil cestu. Balaám zatím jel na své oslici spolu se dvěma svými služebníky.

[23]Když oslice spatřila Hospodinova anděla stojícího v cestě s taseným mečem v ruce,

desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

uhnula z cesty a šla polem. Balaám tedy oslici bil, aby ji zavedl zpět na cestu.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

24Hospodinův anděl se pak postavil na pěšinu mezi vinicemi, z obou stran lemovanou zídkami.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

25Když oslice spatřila Hospodinova anděla, otřela se o zeď, takže otřela o zeď také Balaámovu nohu. Bil ji tedy znovu.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

26Hospodinův anděl pak popošel a postavil se do soutěsky, kde nebyla možnost uhnout vpravo ani vlevo.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

27Když oslice spatřila Hospodinova anděla, lehla si pod Balaámem. Tehdy Balaám vybuchl hněvem a bil oslici holí.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

28Vtom Hospodin rozvázal oslici jazyk. Řekla Balaámovi: „Co jsem ti udělala, že mě už potřetí biješ?“

29 Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

29Balaám oslici odpověděl: „Děláš si ze mě blázny! Mít po ruce meč, už bych tě zabil!“

30 Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

30Oslice mu řekla: „Nejsem snad tvá oslice? Jezdil jsi na mně odjakživa až dodnes. Mám snad ve zvyku chovat se k tobě takhle?“ Odpověděl: „Ne.“

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

31Vtom Hospodin Balaámovi odkryl oči. Když spatřil Hospodinova anděla stojícího v cestě s taseným mečem v ruce, poklonil se a padl na tvář.

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

33 a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

34 Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

35 Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

36 Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

37 Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

38 Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

39 Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

40 Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

32Hospodinův anděl mu řekl: „Proč jsi už třikrát zbil svou oslici? Hle, to já jsem ti zahradil cestu, neboť se mi vůbec nelíbí.

33Oslice mě spatřila a už třikrát přede mnou uhnula. Kdyby mi neuhnula, už bych tě zabil, ale ji bych nechal žít!“

34Balaám Hospodinovu andělu odpověděl: „Zhřešil jsem! Nevěděl jsem, že ses mi postavil do cesty. Pokud se ti ta věc nelíbí, vrátím se domů.“

35Hospodinův anděl Balaámovi řekl: „Jdi s těmi muži; mluv ale jen to, co ti řeknu.“ Balaám tedy jel s Balákovými hodnostáři dál.

36Když Balák uslyšel, že Balaám přichází, vyšel mu vstříc k Ír Moábskému na samém kraji arnonské hranice.

37Balák uvítal Balaáma slovy: „Cožpak jsem ti neposílal pozvání? Proč jsi ke mně nešel? Že bych tě neuměl náležitě poctít?“

38Balaám Balákovi odpověděl: „Hle, přišel jsem k tobě. Nicméně, nebudu moci říkat jen tak něco. Řeknu jen to, co mi do úst vloží Bůh.“

39A tak šel Balaám s Balákem do Kiriat-chucotu.

40Tam Balák obětoval skot a brav a pozval k hostině Balaáma i hodnostáře, kteří ho přivedli.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[41]Ráno pak Balák vzal Balaáma a vyvedl ho na Baalovo návrší, odkud byl vidět zadní voj lidu.

Balaámova první průpověď

Numeri 23

[1]Balaám tehdy Balákovi řekl: „Postav mi tu sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů.“

[2]Balák učinil, jak Balaám řekl, a obětoval s Balaámem na každém oltáři býka a berana.

[3]Balaám Balákovi řekl: „Postůj u své zápalné oběti, já zatím půjdu opodál. Snad se Hospodin se mnou setká; co mi ukáže, to ti oznámím.“ A tak odešel sám.

[4]Bůh se s ním setkal a Balaám mu řekl: „Připravil jsem sedm oltářů a na každém jsem obětoval býka a berana.“

[5]Hospodin vložil Balaámovi do úst slovo. Potom řekl: „Vrať se k Balákovi a mluv takto.“

[6]Vrátil se tedy k němu; stál dosud obklopen všemi moábskými hodnostáři u své zápalné oběti.

[7]Tehdy Balaám pronesl svou průpověď: „Z Aramu přivedl mě Balák, z východních hor král moábský. Řekl: ‚Pojď a proklej mi Jákoba, pojď a spílej Izraeli!‘

[8] Jak mám zatratit, koho nezatratil Bůh? Jak spílat, komu Hospodin nespílá?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[9] Z vrcholků skal jej vidím a z pahorků jej spatřuji: Hle, lid, jenž o samotě bydlí, jenž se nepočítá mezi národy.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[10] Kdo sečte prach Jákobův, kdo oblak Izraele vyčíslí? Kéž i já zemřu smrtí spravedlivých, kéž jednou skončím jako oni!“

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[11] „Co mi to děláš?“ řekl Balák Balaámovi. „Přivedl jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a hle, ty jen žehnáš a žehnáš!“

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

[12] On však odpověděl: „Cožpak nemusím dbát o to, abych říkal, co mi do úst vloží Hospodin?“

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

Balaámova druhá průpověď

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[13] Balák ho vyzval: „Pojď se na ně se mnou podívat odjinud. Uvidíš jen konec jejich zadního voje, neuvidíš je všechny. Zatrať mi je odtamtud!“

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[14] A tak ho vzal na pláň Cofim na vrcholu Pisgy, postavil sedm oltářů a na každém obětoval býka a berana.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[15] Balaám pak Balákovi řekl: „Postůj zde u své zápalné oběti. Já zatím půjdu tam, vstříc Hospodinu.“

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[16] Hospodin se s Balámem setkal a vložil mu do úst slovo. Potom řekl: „Vrať se k Balákovi a mluv takto.“

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17] Vrátil se tedy k němu; stál dosud u své zápalné oběti, obklopen moábskými hodnostáři. Balák se ho zeptal: „Co pravil Hospodin?“

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[18]Tehdy Balaám pronesl svou průpověď: „Vstaň, Baláku, a slyš, naslouchej mi, synu Ciporův!

[19]Bůh není člověk, aby lhal, není lidský syn, aby litoval. Promluví snad, a nedodrží to, řekne snad něco, a nesplní?

[20]Hle, dostal jsem za úkol žehnat; když on žehná, já to nezvrátím.

[21]Nevidí se trápení v Jákobovi, nejsou na dohled těžkosti v Izraeli. Hospodin, jeho Bůh, je s ním, jsou u něj slyšet královské fanfáry!

[22]Bůh, jenž z Egypta vyvedl je, je pro ně silou rohů buvolích.

[23]Není žádné věštby proti Jákobovi, není zaklínání proti Izraeli. Vše se včas oznámí Jákobovi, Izrael se dozví, co chystá Bůh.

[24]Hle, ten lid vstává jako lvice, zvedá se jako lev! Neulehne, než kořist zhltne, krev skolených než vypije!“

[25]Balák na to Balaámovi řekl: „Když už ho nezatracuješ, aspoň mu nežehnej!“

[26]Balaám však Balákovi odpověděl: „Copak jsem ti neříkal, že udělám, cokoli řekne Hospodin?“

Balaámova třetí průpověď

[27]Balák pak Balaáma vyzval: „Pojď prosím, vezmu tě na jiné místo; snad se Bohu zalíbí, abys mi je zatratil odtamtud.“

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.
[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.
[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[28]A tak vzal Balaáma a vyvedl ho na vrchol Peoru, čnícího nad pustinou.

[29]Tehdy Balaám Balákovi řekl: „Postav mi tu sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů.“

[30]Balák udělal, co mu Balaám řekl, a obětoval na každém oltáři býka a berana.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.
[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.
[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;
[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:
[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

Numeri 24

[1]Balaám viděl, že se Hospodinu líbí, aby Izraeli žehnal, a tak nešel vyhledávat věštby jako předešle, ale vydal se k poušti.

[2]Když pak Balaám pozvedl oči a spatřil Izrael tábořící podle kmenů, přišel na něj Boží Duch.

[3]Tehdy Balaám pronesl svou průpověď: „Toto praví Balaám, syn Beorův, toto praví jasnozřivý muž.

[4]Toto praví ten, jenž slyší Boží řeč, jenž vidění Všemohoucího spatřuje, jenž padá na tvář a jeho oči jsou odkryty:

[5] Jak krásné jsou tvé stany, Jákobe, tvé příbytky, ó Izraeli!

[6]Jak palmové háje se prostírají, jako nad řekou zahrady, jako aloe, jež sázel Hospodin, jak cedry u vody.

[7]Z jeho věder voda poteče, jeho símě bude mít vody bohatě. Jeho král bude nad Agaga vyvýšen, jeho království se pozvedne.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.
[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.
[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.
[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.
[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:
[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?
[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,
[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-

[8] Bůh, jenž vyvedl je z Egypta, je pro ně silou rohů buvolích. Národy nepřátel svých spolyká, jejich kosti ohryže, jejich šípy rozláme.
[9] Schoulil se, ulehl jako lev, jako lvice – kdo vstát ho přiměje? Ať jsou požehnáni, kdo ti žehnají, a zlořečeni, kdo ti zlořečí!“
[10] Balák na to proti Balaámovi vybuchl hněvem. Spráskl ruce a řekl mu: „Pozval jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a hle, ty jim už potřetí jen žehnáš a žehnáš!
[11] Hned zmiz, vrať se domů! Říkal jsem: ‚Zahrnu tě poctami,‘ ale Hospodin tě o tu poctu připravil.“
[12] Balaám Balákovi odpověděl: „Copak jsem neříkal už tvým poslům, které jsi za mnou poslal:
[13] ‚I kdyby mi Balák dával svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit Hospodinův rozkaz a udělat o své vůli cokoli dobrého nebo zlého – řeknu jen to, co řekne Hospodin‘?
[14] Hned odejdu domů ke svým, ale ještě ti povím, jak ten lid v budoucnu naloží s tvým lidem.“

Balaámova čtvrtá průpověď

[15] Tehdy Balaám pronesl svou průpověď: „Toto praví Balaám, syn Beorův, toto praví jasnozřivý muž.
[16] Toto praví ten, jenž slyší Boží řeč, jenž má poznání od Nejvyššího, jenž vidění

Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

Všemohoucího spatřuje, jenž padá na tvář a jeho oči jsou odkryty:

[17] Vidím jej, i když to není teď, hledím na něj, i když ne zblízka: Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele; rozdrtí spánky Moábovy a temeno všech synů Setových.

[18] Také Edom bude poražen, poražen bude Seír od svých nepřátel, Izrael bude slavně vítězit.

[19] Panovat bude, kdo z Jákoba vzejde, vyhubí ty, kdo v Íru přežijí.“

Balaámovy závěrečné průpovědi

[20] Když pak Balaám spatřil Amaleka, pronesl tuto průpověď: „První mezi národy je Amalek, jeho koncem je však věčná záhuba.“

[21] Když spatřil Kenijce, pronesl tuto průpověď: „Tvůj příbytek je pevný, na skále leží hnízdo tvé.

[22] Přesto však přijde vniveč, Kaine, jen co tě Ašur vezme do zajetí.“

[23] Potom pronesl další průpověď: „Běda! Kdo přežije, až to Bůh udělá?

[24] Loďstvo od kyperských břehů porobí Ašura, porobí Hebera, i je však čeká věčná záhuba!“

[25] Nato Balaám vstal a odešel zpátky domů. Rovněž Balák odešel svou cestou.

Izrael se klaní Baalovi

Numeri 25

[1] Když Izrael pobýval v Šitimu, začal lid smilnit s místními Moábkami.

2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

2Ty je pozvaly k obětním hodům svého božstva a lid jedl a klaněl se jejich božstvu.

3 Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

3Tak se Izrael spřáhl s božstvem Baal-peor. Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem.

4 Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

4Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vezmi všechny náčelníky lidu a veřejně je kvůli Hospodinu pověs na kůl, aby se Hospodinův planoucí hněv odvrátil od Izraele."

5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

5Mojžíš pak řekl izraelským soudcům: „Každý pobijte ze svých mužů ty, kdo se spřáhli s Baal-peorem!"

6 Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

6Zatímco ostatní plakali u vchodu do Stanu setkávání, jeden ze synů Izraele přišel a před očima Mojžíše i celé izraelské obce si přivedl domů Midiánku.

7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

7Když to spatřil Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, vzdálil se od ostatních a vzal do ruky kopí.

8 foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

8Vešel za tím Izraelcem až do vnitřní části stanu a oba je probodl – onoho Izraelce i tu ženu až k jejímu podbřišku. Tehdy se rána mezi syny Izraele zastavila.

9 Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

9Těch, kdo tou ranou zemřeli, bylo 24.000.

10 Então, disse o SENHOR a Moisés:

10Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

11 Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que,

11„Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil mou zuřivost od synů Izraele. Rozhorlil se totiž uprostřed nich

no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

12 Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

13 E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

14 O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

15 O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

18 porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

Números 26

O censo de todos os israelitas

1 Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

mou horlivostí, a tak jsem ve svém rozhorlení syny Izraele nezahubil.

12Proto mu řekni, že já sám mu daruji svou smlouvu pokoje.

13Ta bude pro něj i pro jeho potomstvo smlouvou věčného kněžství, neboť horlil pro svého Boha, a tak pro syny Izraele dosáhl smíření.“

14Onen izraelský muž, který byl zabit spolu s Midiánkou, se jmenoval Zimri, syn Salův. Byl to vůdce svého otcovského rodu z pokolení Šimeonova.

15Ona midiánská žena se jmenovala Kozbi, dcera Curova. Ten byl hlavou svého otcovského kmene v Midiánu.

16Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

17„Napadněte Midiánce a bijte je,

18neboť oni lstivě napadli vás. Chtěli vás přelstít pomocí Peora a pomocí své sestry Kozbi, dcery midiánského vůdce, zabité v den té zhoubné rány kvůli Peorovi.“

NOVÁ GENERACE

Nové sčítání

Numeri 26

1Po této ráně Hospodin řekl Mojžíšovi a Eleazarovi, synu kněze Árona:

2„Sečtěte celou izraelskou obec. Od dvaceti let výše započtěte podle jejich otcovských domů každého, kdo je v Izraeli schopen vycházet do boje.“

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[3]Mojžíš s knězem Eleazarem k nim tedy na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu promluvili takto:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[4]„Sečtěte lid od dvacetiletých výše, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi." Toto jsou synové Izraele, kteří vyšli z Egypta:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[5]Synové Rubena, Izraelova prvorozeného: Chanoch a z něj rod chanošský, Palu a z něj rod paluský,

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[6]Checron a z něj rod checronský, Karmi a z něj rod karmijský.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[7]To jsou rubenské rody. Čítaly 43.730 mužů.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8]Palu měl syna Eliaba

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9]a Eliab měl syny Nemuela, Dátana a Abirama. To byl ten Dátan a Abiram, zástupci obce, kteří s Korachovou tlupou bojovali proti Mojžíšovi a Áronovi při svém odboji proti Hospodinu.

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10]Tehdy země otevřela ústa a pohltila je i Koracha. Celá ta tlupa pomřela a oněch 250 mužů pohltil oheň, takže se stali výstražným znamením.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11]Korachovi synové ale nevymřeli.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[12]Synové Šimeonovi po svých rodech: Nemuel a z něj rod nemuelský, Jamin a z něj rod jaminský, Jachin a z něj rod jachinský,

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[13]Cochar a z něj rod cocharský, Šaul a z něj rod šaulský.

[14]To jsou šimeonské rody. Čítaly 22.200 mužů.

[15]Synové Gádovi po svých rodech: Cefon a z něj rod cefonský, Chagi a z něj rod chagijský, Šuni a z něj rod šunijský,

[16]Ozni a z něj kmen oznijský, Eri a z něj kmen erijský,

[17]Arodi a z něj kmen arodijský, Areli a z něj kmen arelijský.

[18]To jsou rody Gádových synů. Čítaly 40.500 mužů.

[19](Er a Onan, Judovi synové, zemřeli v kanaánské zemi.)

[20]Synové Judovi po svých rodech: Šela a z něj rod šelský, Peres a z něj rod pereský, Zerach a z něj rod zerašský.

[21]Synové Peresovi: z Checrona rod checronský, z Chamula rod chamulský.

[22]To jsou rody Judovy. Čítaly 76.500 mužů.

[23]Synové Isacharovi po svých rodech: Tola a z něj rod tolský, Pua a z něj rod pujský,

[24]Jašub a z něj rod jašubský, Šimron a z něj rod šimronský.

[25]To jsou rody Isacharovy. Čítaly 64.300 mužů.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.
[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.
[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.
[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.
[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.
[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.
[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[26]Synové Zabulonovi po svých rodech: Sered a z něj rod seredský, Elon a z něj rod elonský, Jachleel a z něj rod jachleelský.
[27]To jsou zabulonské rody. Čítaly 60.500 mužů.
[28]Synové Josefovi po svých rodech: Manases a Efraim.
[29]Synové Manasesovi: Machir a z něj rod machirský (a Machir zplodil Gileáda), Gileád a z něj rod gileádský.
[30]Synové Gileádovi: Iezer a z něj rod iezerský, Chelek a z něj rod chelecký,
[31]Asriel a z něj rod asrielský, Šechem a z něj rod šechemský,
[32]Šemid a z něj rod šemidský, Chefer a z něj rod cheferský.
[33]Celofchad, syn Cheferův, neměl syny, jen samé dcery. Ty se jmenovaly: Machla, Noa, Chogla, Milka a Tirsa.
[34]To jsou rody Manasesovy. Čítaly 52.700 mužů.
[35]Synové Efraimovi po svých rodech: Šutelach a z něj rod šutelašský, Beker a z něj rod bekerský, Tachan a z něj rod tachanský.
[36]Synové Šutelachovi: Eran a z něj rod eranský.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num

[37]To jsou rody synů Efraimových. Čítaly 32.500 mužů. To jsou synové Josefovi po svých rodech.

[38]Synové Benjamínovi po svých rodech: Bela a z něj rod belský, Ašbel a z něj rod ašbelský, Achiram a z něj rod achiramský,

[39]Šufam a z něj rod šufamský, Chufam a z něj rod chufamský.

[40]Synové Belovi: Ard a Naáman: z Arda rod ardský, z Naámana rod naámanský.

[41]To jsou synové Benjamínovi po svých rodech. Čítaly 45.600 mužů.

[42]Toto jsou synové Danovi po svých rodech: Šucham a z něj rod šuchamský. To jsou čeledi Danovy po svých rodech.

[43]Všechny šuchamské rody čítaly 64.400 mužů.

[44]Synové Ašerovi po svých rodech: Jimna a z něj rod jimenský, Jišvi a z něj rod jišvijský, Berija a z něj rod berijský.

[45]Synové Beriovi: Cheber a z něj rod chebersky, Malkiel a z něj kmen malkielský.

[46]Ašerova dcera se jmenovala Serach.

[47]To jsou rody synů Ašerových. Čítaly 53.400 mužů.

total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

50 São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

51 São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

52 Disse o SENHOR a Moisés:

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

54 À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

56 Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

57 São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

58 São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas,

48Synové Neftalímovi po svých rodech: Jachceel a z něj rod jachceelský, Guni a z něj rod gunijský,

49Jecer a z něj rod jecerský, Šilem a z něj rod šilemský.

50To jsou čeledi Neftalímovy po svých rodech. Čítaly 45.400 mužů.

51Toto je celkový součet synů Izraele: 601.730 mužů.

52Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

53Ať je těmto rodům přiděleno dědičné území podle počtu zapsaných osob.

54Většímu rodu přiděl větší dědictví, menšímu menší – každému podle jeho velikosti.

55Země bude ovšem rozdělena losem; budou přijímat dědictví podle počtu osob ve svém otcovském pokolení.

56Dědictví jim bude rozděleno losem, ať už malému či velkému.

57Toto je výčet levitů po jejich rodech: Geršon a z něj rod geršonský, Kehat a z něj rod kehatský, Merari a z něj rod merarijský.

58Patří do nich tyto levitské rody: rod libnijský, rod hebronský, rod machlijský,

a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

59 A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

60 A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

61 Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

62 Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

63 São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

64 Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

65 Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

1 Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as

rod mušijský, rod korachovský. Kehat zplodil Amrama.

59Amramova žena jménem Jochebed byla levitská dcera narozená Levimu v Egyptě. Ta Amramovi porodila Árona, Mojžíše a jejich sestru Miriam.

60Áronovi se narodil Nádab, Abihu, Eleazar a Itamar.

61Nádab a Abihu však zemřeli, když před Hospodinem obětovali nepatřičný oheň.

62Z levitů bylo započteno celkem 23.000 mužů starších jednoho měsíce. Nebyli započteni mezi syny Izraele, neboť jim mezi nimi nepřipadlo žádné dědictví.

63Toto jsou synové Izraele, které sečetl Mojžíš s knězem Eleazarem na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu.

64Nebyl mezi nimi nikdo ze synů Izraele, které sečetl Mojžíš s knězem Áronem na poušti Sinaj.

65O těch totiž Hospodin řekl: „Musejí zemřít na poušti," a nezůstal z nich nikdo než Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův.

Dědictví pro dcery

Numeri 27

1Tehdy přistoupily dcery Celofchada, syna Cheferova, syna Gileádova, syna Machirova, syna Manasesova z rodu

famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

2 Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

3 Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

4 Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

5 Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

6 Disse o SENHOR a Moisés:

7 As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

8 Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

9 E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

10 Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

11 Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de

Josefova syna Manasese. Jeho dcery se jmenovaly Machla, Noa, Chogla, Milka a Tirsa.

2Postavily se před Mojžíše, před kněze Eleazara, před vůdce a před celou obec ke vchodu do Stanu setkávání a řekly:

3„Náš otec zemřel na poušti, ale nepatřil k té tlupě, která se srotila proti Hospodinu, k tlupě Korachově. Zemřel pro svůj vlastní hřích, aniž měl syny.

4Má jméno našeho otce vymizet z jeho rodu jen proto, že neměl syna? Přiděl nám dědičné vlastnictví mezi bratry našeho otce.“

5Mojžíš tedy jejich případ přednesl Hospodinu.

6Hospodin Mojžíšovi řekl:

7„Celofchadovy dcery mluví správně. Bezodkladně jim přiděl dědičné vlastnictví mezi bratry jejich otce; dědictví jejich otce převeď na ně.

8K synům Izraele pak promluv takto: Když někdo zemře, aniž měl syna, převedete jeho dědictví na jeho dceru.

9Kdyby neměl ani dceru, přidělíte jeho dědictví jeho bratrům.

10Kdyby neměl ani bratry, přidělíte jeho dědictví bratrům jeho otce.

11Kdyby ani jeho otec neměl bratry, přidělíte jeho dědictví nejbližšímu příbuznému z jeho rodu a ten je obdrží.“ A to se pro syny Izraele stalo právním

direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

12 Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

13 E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

14 porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

15 Então, disse Moisés ao SENHOR:

16 O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

17 que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

18 Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

19 apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

20 Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

21 Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará,

ustanovením, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Nový vůdce

12Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vystup na toto pohoří Abarim a pohleď na zem, kterou dávám synům Izraele.

13Až ji spatříš, budeš i ty připojen ke svému lidu, jako byl k němu připojen tvůj bratr Áron.

14To proto, že jste se vzepřeli mému příkazu na poušti Cin, kde se obec se mnou pustila do sváru, místo abyste před nimi prokázali mou svatost.“ To je ta Mej-meriba, Voda sváru, v Kádeši na poušti Cin.

15Mojžíš Hospodinu odpověděl:

16„Ó Hospodine, Bože duchů veškerého tvorstva! Opatři této obci někoho,

17kdo by před nimi vycházel i vcházel, kdo by je vyváděl i uváděl, aby Hospodinova obec nebyla jako ovce bez pastýře.“

18Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jozue, syn Nunův, je muž, ve kterém přebývá Duch. Vezmi jej k sobě a vlož na něj ruku.

19Postav jej před kněze Eleazara a před očima celé obce mu dej pověření.

20Předej mu svou důstojnost, aby jej celá izraelská obec poslouchala.

21Ať se postaví před kněze Eleazara. Ten se za něj bude dotazovat na Hospodinova

segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

rozhodnutí pomocí urim. Na jeho rozkaz budou vycházet a na jeho rozkaz budou vcházet – on a s ním všichni synové Izraele, totiž celá obec."

[22]Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal. Vzal Jozuu, postavil ho před kněze Eleazara a před celou obec,

[23]vložil na něj ruce a dal mu pověření, jak o tom Hospodin promluvil skrze Mojžíše.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

[3] Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

[4] um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

[5] e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

[6] É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

Každodenní oběti

Numeri 28

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Přikaž synům Izraele: Dbejte na to, ať mi v určený čas přinášíte mé oběti, můj pokrm, mou ohnivou oběť, mou příjemnou vůni.

[3]Řekni jim: Toto je ohnivá oběť, kterou budete přinášet Hospodinu každý den: dva roční beránci bez vady ke stálé zápalné oběti.

[4]Jednoho beránka obětuj ráno a druhého za soumraku.

[5]Jako moučnou oběť k němu přidej desetinu efy jemné mouky zadělané čtvrtkou hinu vytlačeného oleje.

[6]To je stálá zápalná oběť, ustanovená na hoře Sinaj jako příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

[7] A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

[7]K beránku patří úlitba čtvrtky hinu kvašeného nápoje, kterou pro Hospodina vyliješ ve svatyni.

[8] E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[8]Druhého beránka obětuj za soumraku. Připrav stejnou moučnou oběť i úlitbu jako ráno. Bude to příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu."

Sobotní oběti

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[9]„V sobotní den obětuj dva roční beránky bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidej dvě desetiny efy jemné mouky zadělané olejem s příslušnou úlitbou.

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[10]To je sobotní zápalná oběť – tu přinášejte kromě stálé zápalné oběti a úlitby každou sobotu."

Oběti při novoluní

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[11]„Při začátcích vašich měsíců přineste jako zápalnou oběť Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady.

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[12]Jako moučnou oběť pak přidejte tři desetiny efy jemné mouky zadělané olejem ke každému býčku, dvě desetiny k jednomu beranu

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[13]a po desetině ke každému beránku. To je zápalná oběť, připravená jako příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça

[14]K nim náleží tyto úlitby: půl hinu vína na býčka, třetina hinuna berana a čtvrtina

parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

hinu na beránka. To je zápalná obět při novoluní každého měsíce v roce.

15 Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

15Kromě stálé zápalné oběti a příslušné úlitby ať je obětován také jeden kozel jako oběť za hřích."

Oběti při Hodu beránka

16 No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16„Čtrnáctého dne prvního měsíce bude Pesach – Hospodinův Hod beránka.

17 Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

17Patnáctého dne toho měsíce pak bude slavnost. Po sedm dní jezte nekvašené chleby.

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

18Prvního dne mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci.

19 mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

19Jako ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků; hleďte, ať jsou bez vady.

20 A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

20Jako moučnou oběť k nim přidejte jemnou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na berana

21 Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

21a na každého z těch sedmi beránků po desetině.

22 e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

22Dále přines jednoho kozla jako oběť za hřích, aby za vás byl vykonán obřad smíření.

23 Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

23Toto vše budete obětovat kromě ranní zápalné oběti, která patří ke stálé zápalné oběti.

24 Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

24Stejně tak budete po sedm dní každý den obětovat pokrm ohnivé oběti příjemně vonící Hospodinu; ať je obětován kromě stálé zápalné oběti a její úlitby.

25 No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

26 Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

27 Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

28 a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

29 uma décima para cada um dos sete cordeiros;

30 e um bode, para fazer expiação por vós.

31 Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

1 No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

2 Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

25Sedmého dne pak mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci.“

Oběti při Slavnosti týdnů

26„V Den prvotin, až budete o vaší Slavnosti týdnů přinášet Hospodinu novou moučnou oběť, mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci.

27Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků.

28Jako moučnou oběť k nim přidejte jemnou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na jednoho býčka, dvě desetiny na jednoho berana

29a na každého z těch sedmi beránků po desetině.

30Přines také jednoho kozla, aby za vás byl vykonán obřad smíření.

31To vše připravíte kromě stálé zápalné oběti a moučné oběti, která k ní náleží; hleďte, ať jsou bez vady. Rovněž tak úlitby, které k nim náleží.“

Oběti při Slavnosti troubení

Numeri 29

1„Prvního dne sedmého měsíce mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci – je to Den troubení.

2Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu jednoho ročního býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady.

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[4] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[5] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

[6] além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil

[3]Jako moučnou oběť k nim přidejte jemnou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na berana

[4]a jednu desetinu na každého z těch sedmi beránků.

[5]Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, aby za vás byl vykonán obřad smíření.

[6]To vše (kromě novolunní zápalné oběti s její moučnou obětí, kromě stálé zápalné oběti s její moučnou obětí a kromě patřičných úliteb) připravíte podle příslušných pravidel jako příjemnou vůni, jako ohnivou oběť Hospodinu.“

Oběti v Den smíření

[7]„Desátého dne téhož sedmého měsíce mějte svaté shromáždění, kdy se budete pokorně postit; nedělejte žádnou práci.

[8]Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu jednoho ročního býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků; hleďte, ať jsou bez vady.

[9]Jako moučnou oběť k nim přidejte jemnou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na jednoho berana

[10]a na každého z těch sedmi beránků po desetině.

[11]Dále přineste jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě oběti za hřích při obřadu smíření, kromě stálé zápalné oběti s její moučnou obětí a kromě jejich úliteb).“

Oběti při Slavnosti stánků

[12]„Patnáctého dne sedmého měsíce mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou

fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

běžnou práci. Po sedm dní budete slavit Hospodinovu slavnost:

[13]Jako příjemnou vůni, jako ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti 13 mladých býčků, 2 berany a 14 ročních beránků; ať jsou bez vady.

[14]Jako moučnou oběť k nim přidejte jemnou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na každého z těch třinácti býčků, dvě desetiny na každého z těch dvou beranů

[15]a na každého z těch čtrnácti beránků po desetině.

[16]Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

[17]Druhý den slavnosti: 12 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

[18]K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

[19]Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a jejich úliteb).

[20]Třetí den: 11 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

[21]K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

22 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

22Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

23 No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

23Čtvrtý den: 10 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

24 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

24K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

25 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

25Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

26 No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

26Pátý den: 9 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

27 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

27K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

28 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

28Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

29 No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

29Šestý den: 8 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

30 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

30K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

31 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

31Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a jejích úliteb).

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

[32]Sedmý den: 7 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.

[33]K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle příslušných pravidel, úměrně jejich počtu.

[34]Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

[35]Osmého dne mějte svátek; nedělejte žádnou běžnou práci.

[36]Jako příjemnou vůni, ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti jednoho býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady.

[37]K tomu býčku, beranu a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.

[38]Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

[39]Tyto zápalné oběti, moučné oběti, úlitby a pokojné oběti budete přinášet Hospodinu při vašich slavnostech, a to kromě svých slibů a dobrovolných darů.“

Numeri 30

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido

[1]Mojžíš řekl synům Izraele všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Sliby manželek a dcer

[2]Mojžíš promluvil k náčelníkům izraelských pokolení: „Hospodin přikázal toto:

[3]Když se muž zaváže Hospodinu slibem nebo přísahou, nebude moci své slovo zrušit; učiní přesně to, co slíbil.

[4]Když se mladá žena, dosud žijící v domě svého otce, zaváže Hospodinu nějakým slibem nebo závazkem

[5]a její otec o tom uslyší a nic nenamítne, pak budou všechny sliby a závazky, které na sebe vzala, platit.

[6]Pokud jí to však otec v den, kdy o tom uslyší, zakáže, pak žádný slib ani závazek, který na sebe vzala, neplatí. Hospodin jí slib odpustí, neboť jí zabránil její otec.

[7]Vdá-li se poté, co na sebe vzala slib nebo nějaký nerozvážný závazek,

[8]a její muž proti tomu v den, kdy o tom uslyší, nic nenamítne, pak budou její sliby i závazky platit.

dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[9]Pokud jí to však manžel v den, kdy o tom uslyší, zakáže, pak tím zrušil jakýkoli její slib i nerozvážný závazek. Hospodin jí slib odpustí.

[10](Každý slib, jímž se zavázala vdova či zapuzená žena ovšem platí.)

[11]Složí-li žena slib nebo se zaváže přísahou v domě svého muže,

[12]pak, pokud její muž nic nenamítne, až o tom uslyší, a nebude jí bránit, budou všechny její sliby i závazky platit.

[13]Pokud by je však manžel v den, kdy o tom uslyší, zrušil, pak nic ze slibů a závazků, které vyšly z jejích rtů, neplatí. Její muž je zrušil, Hospodin jí je odpustí.

[14]Jakýkoli slib nebo přísežný závazek, jímž by se omezovala, potvrdí, anebo zruší její muž.

[15]Pokud by však k tomu až do příštího dne nic nenamítal, pak tím potvrdil všechny její sliby i závazky, jimiž je vázána. Potvrdil je, neboť v den, kdy o nich uslyšel, mlčel.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

[16]Pokud by je zrušil později, ponese vinu."

[17]Toto jsou pravidla, která Hospodin přikázal Mojžíšovi ohledně muže a jeho ženy a ohledně otce a jeho mladé dcery, která ještě žije v jeho domě.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur

Pomsta nad Midiánci

Numeri 31

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Než budeš připojen ke svému lidu, vykonej pomstu synů Izraele nad Midiánci."

[3]Mojžíš proto řekl lidu: „Vyzbrojte mezi sebou muže způsobilé k boji. Ať vytáhnou proti Midiánu a vykonají nad ním Hospodinovu pomstu.

[4]Z každého izraelského pokolení vyšlete k boji po tisíci mužů."

[5]A tak bylo z izraelských tisíců povoláno po tisíci z každého pokolení, 12.000 mužů vyzbrojených k boji.

[6]Mojžíš je vyslal do boje po tisíci z každého pokolení a s nimi Pinchase, syna kněze Eleazara, se svatým náčiním a s trubkami k troubení v ruce.

[7]Vytáhli tedy do boje proti Midiánu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi, a pobili je do posledního muže.

[8]Zabili také midiánské krále: Eviho, Rekema, Cura, Chura a Rebu – pět midiánských králů. Také Balaáma, syna Beorova, zabili mečem.

e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[9]Midiánské ženy i jejich děti ale Izraelci zajali. Ukořistili také všechen jejich dobytek, stáda a veškeré bohatství.

[10]Všechna jejich města, v nichž sídlili, i všechny jejich osady vypálili.

[11]Zmocnili se veškeré kořisti včetně lidí a dobytka.

[12]Všechnu kořist, jíž se zmocnili, i všechny zajatce pak přivedli k Mojžíšovi, ke knězi Eleazarovi a k izraelské obci do tábora na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu.

[13]Mojžíš, kněz Eleazar a všichni vůdcové obce jim vyšli z tábora naproti.

[14]Mojžíš se však na velitele vojska, na vůdce tisíců a stovek, kteří se vraceli z válečného tažení, rozhněval:

[15]„Vy jste nechali všechny ty ženy naživu?

[16]Vždyť právě ony na Balaámovu radu svedly syny Izraele od Hospodina k Peorovi. Kvůli tomu přišla na Hospodinovu obec ta rána!

[17]Pobijte tedy všechny chlapce. Pobijte i každou ženu, která už spala s mužem.

18 Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

A purificação dos soldados e da presa

19 Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

20 Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

21 Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

22 Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

23 tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

24 Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

25 Disse mais o SENHOR a Moisés:

26 Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

18Všechny dívky, které ještě nepoznaly muže, si nechte živé.

19Vy sami pak zůstaňte po sedm dní venku za táborem. Všichni, kdo jste někoho zabili, a všichni, kdo jste se dotkli něčeho zabitého, se budete třetího a sedmého dne očišťovat – jak vy, tak vaši zajatci.

20Očistěte také všechny oděvy, všechny kožené předměty, vše vyrobené z kozí srsti i každý předmět ze dřeva.“

21Kněz Eleazar pak řekl bojovníkům, kteří byli v té bitvě: „Toto je ustanovení Zákona, jejž Hospodin přikázal Mojžíšovi:

22Zlato, stříbro, bronz, železo, cín a olovo,

23vše, co snese oheň, přepálíte ohněm, a bude to čisté. Musí se to ale ještě očistit očistnou vodou. Vše, co oheň nesnese, propláchněte vodou.

24Sedmého dne si vyperte roucha, a budete čistí. Teprve potom se vrátíte do tábora.“

Dělení kořisti

25Hospodin Mojžíšovi řekl:

26„Spolu s knězem Eleazarem a s rodovými náčelníky obce pořiď soupis zajaté kořisti, jak z lidí, tak z dobytka.

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[27]Rozděl kořist rovným dílem mezi bojovníky, kteří šli do bitvy, a mezi zbytek obce.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[28]Od bojovníků, kteří šli do bitvy, vyber příspěvek pro Hospodina. Bude to jeden život z každých pěti set, a to jak z lidí, tak ze skotu, oslů i bravu.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[29]Tento podíl z jejich poloviny odevzdej knězi Eleazarovi jako příspěvek Hospodinu.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[30]Z poloviny patřící ostatním synům Izraele vyber po jednom ukořistěném z padesáti, a to jak z lidí, tak ze všeho dobytka (ze skotu, oslů i bravu). Ty odevzdej levitům pečujícím o Hospodinův Příbytek."

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Mojžíš a kněz Eleazar tedy učinili, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[32]Zbytek kořisti uchvácené vojskem činil: 675.000 kusů bravu,

[33] setenta e dois mil bois,

[33] 72.000 kusů skotu,

[34] sessenta e um mil jumentos

[34] 61 000 oslů,

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[35] 32 000 žen, které ještě nepoznaly muže.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36]Polovina podílu těch, kteří vyšli do boje, činila: 337.500 kusů bravu;

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37]z nich bylo Hospodinu odvedeno 675.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[44] em bois, trinta e seis mil;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de

[38] 36.000 kusů skotu; z nich bylo Hospodinu odvedeno 72.

[39] 30.500 oslů; z nich bylo Hospodinu odvedeno 61.

[40] 16.000 osob; z nich bylo Hospodinu odvedeno 32.

[41]Tento příspěvek Hospodinu předal Mojžíš knězi Eleazarovi, jak mu Hospodin přikázal.

[42]Druhá polovina, patřící zbytku izraelské obce (polovina, kterou Mojžíš oddělil od té patřící bojovníkům),

[43]činila: 337.500 kusů bravu,

[44] 36. 000 kusů skotu,

[45] 30.500 oslů,

[46] 16.000 osob.

[47]Z této poloviny patřící synům Izraele vybral Mojžíš po jednom z každých padesáti ukořistěných, a to jak z lidí, tak z dobytka. Ty odevzdal levitům pečujícím o Hospodinův Příbytek, jak mu Hospodin přikázal.

[48]Poté k Mojžíšovi přistoupili velitelé vojenských oddílů, vůdcové tisíců a stovek,

[49]a řekli Mojžíšovi: „Tvoji služebníci sečetli bojovníky, jimž jsme veleli, a ani jeden nám nechybí.

[50]Proto každý z nás přinášíme Hospodinu dar ze získaných zlatých šperků – spony,

ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

51 Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

52 Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

53 Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

54 Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

1 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

3 Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

náramky, prsteny, náušnice a přívěsky – k vykoupení našich životů před Hospodinem.“

51Mojžíš a kněz Eleazar tedy od nich přijali všechny ty mistrovské zlaté šperky.

52Všechno zlato odevzdané Hospodinu vážilo 16.750 šekelů.

53(Bojovníci ovšem kořistili každý pro sebe.)

54Mojžíš a kněz Eleazar od vůdců tisíců a stovek to zlato přijali a odnesli je do Stanu setkávání jako připomínku synů Izraele před Hospodinem.

Obsazení Zajordání

Numeri 32

1Synové Rubenovi a synové Gádovi měli obrovské množství dobytka. Uviděli jaezerskou a gileádskou zem a hle, bylo to místo vhodné pro dobytek.

2Rubenovi a Gádovi synové tedy přišli a řekli Mojžíšovi, knězi Eleazarovi a vůdcům obce:

3„Atarot, Dibon, Jaezer, Nimra, Chešbon, Eleale, Sebam, Nebó a Beon,

4země, kterou Hospodin dobyl pro izraelskou obec, je země vhodná pro dobytek – a tvoji služebníci mají spoustu dobytka.“

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[5]Dále řekli: „Prokaž nám prosím laskavost, ať tato země připadne do vlastnictví nám, tvým služebníkům. Nevoď nás přes Jordán."

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

[6]Mojžíš Rubenovým a Gádovým synům odpověděl: „Mají snad vaši bratři jít do boje, zatímco vy zůstanete zde?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[7]Proč chcete syny Izraele odradit od vstupu do země, kterou jim Hospodin dal?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[8]Totéž udělali vaši otcové, když jsem je vyslal z Kádeš-barné, aby prohlédli zem.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[9]Došli až k údolí Eškol, prohlédli zem, ale pak syny Izraele odradili od vstupu do země, kterou jim Hospodin dal.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[10]Hospodin toho dne vzplanul hněvem a odpřisáhl:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[11]‚Nikdo z těch, kdo vyšli z Egypta, nikdo starší dvaceti let nespatří zem, kterou jsem s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, neboť se mi nevydali cele.

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[12]Jen Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův, se cele vydali Hospodinu.‘

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[13]Hospodin tehdy vzplanul proti Izraeli hněvem a nechal je čtyřicet let bloudit po poušti, dokud to pokolení, které se znelíbilo Hospodinu, do posledního nevymřelo.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[14]Hle, nyní jste nastoupili na místo svých otců, vy plemeno hříšníků, abyste ještě více roznítili Hospodinův planoucí hněv proti Izraeli!

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[15]Jestliže se od něj odvrátíte, nechá tento lid na poušti ještě déle, a tak je všechny přivedete do záhuby!“

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[16]Přistoupili tedy k Mojžíšovi blíž a řekli: „Chceme tu postavit ohrady pro svůj dobytek a města pro své děti.

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[17]Sami pak půjdeme v plné zbroji v čele synů Izraele, dokud je nepřivedeme na jejich místo. Naše děti zatím zůstanou v opevněných městech, chráněny před obyvateli země.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[18]My se ale domů nevrátíme, dokud se každý syn Izraele neujme svého dědictví.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[19]Nebudeme s nimi zabírat zem za Jordánem ani nikde dále, neboť nám připadlo dědictví na východ od Jordánu.“

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[20]Mojžíš jim odpověděl: „Chcete-li to slovo splnit, připravte se před Hospodinem k boji.

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[21]Každý z vašich ozbrojenců půjde před Hospodinem za Jordán, dokud on před vámi nevyžene své nepřátele.

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[22]Až bude země před Hospodinem podmaněna, budete se moci vrátit a budete zproštěni tohoto závazku k Hospodinu a k Izraeli. Tehdy se před Hospodinem tato země stane vaším vlastnictvím.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[23]Pokud se tak nezachováte, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a vězte, že váš trest si vás najde.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[24]Postavte si města pro děti a ohrady pro ovce a kozy; splňte však, co jste slíbili."

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[25]Rubenovi a Gádovi synové Mojžíšovi odpověděli: „Tvoji služebníci učiní, jak jim náš pán přikazuje.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[26]Naše děti, naše ženy, náš dobytek a všechna naše zvířata zůstanou v gileádských městech,

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[27]zatímco tvoji služebníci, každý v plné zbroji, přejdou Jordán, aby bojovali před Hospodinem, jak praví náš pán."

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[28]Mojžíš tedy o nich vydal příkaz knězi Eleazarovi, Jozuovi, synu Nunovu, a náčelníkům izraelských pokolení.

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[29]Mojžíš jim řekl: „Pokud s vámi Gádovi a Rubenovi synové přejdou Jordán, každý vyzbrojen k boji před Hospodinem, pak jim po dobytí země dáte do vlastnictví gileádskou zem.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30]Pokud však s vámi nepůjdou jako ozbrojenci, připadne jim vlastnictví mezi vámi v kanaánské zemi."

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31]Gádovi a Rubenovi synové na to řekli: „Uděláme, co Hospodin tvým služebníkům řekl:

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32]Přejdeme vyzbrojeni před Hospodinem do země Kanaán a získáme dědičné vlastnictví v Zajordání."

Distribuição da Transjordânia
Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[33]Mojžíš tedy Gádovým a Rubenovým synům a polovině pokolení Manasesova, syna Josefova, přidělil království emorejského krále Sichona a bášanského krále Oga – zemi i s jejími městy včetně území pohraničních měst.

[34]Synové Gádovi pak vystavěli Dibon, Atarot, Aroer,

[35]Atarot-šofan, Jaezer, Jogbehu,

[36]opevněná města Bet-nimra a Bet-haran a ohrady pro ovce a kozy.

[37]Synové Rubenovi vystavěli Chešbon, Eleale, Kiriatajim,

[38]Nebó, Baal- -meon (jejichž jména byla změněna) a také Sibmu. Města, která vystavěli, přejmenovali.

[39]Synové Machira, syna Manasesova, šli do Gileádu, dobyli jej a vyhnali Emorejce, kteří tam bydleli.

[40]Mojžíš tedy Gileád přidělil Machirovi, synu Manasesovu, a ten se v ní usadil.

[41]Manasesův syn Jair pak vytáhl, dobyl jejich vesnice a nazval je Chavot-jair, Jairovy vesnice.

[42]Také Noba vytáhl, dobyl Kenat i jeho vesnice a nazval je svým jménem: Noba.

Trasa exodu

Numeri 33

[1]Toto jsou zastávky na cestě synů Izraele, když pod Mojžíšovým a Áronovým vedením táhli po svých oddílech z Egypta.

2 Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:	2 Mojžíš během jejich tažení zapisoval, odkud podle Hospodinova rozkazu vycházeli. Toto jsou zastávky na jejich tažení:
3 partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,	3 Patnáctého dne prvního měsíce, ráno po Hodu beránka, vytáhli synové Izraele z Ramesesu. Před očima celého Egypta směle vyrazili na cestu.
4 enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.	4 Egypťané zatím pohřbívali všechny své prvorozené, které mezi nimi Hospodin pobil, když vykonal soud nad jejich bohy.
5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.	5 Synové Izraele vyšli z Ramesesu a utábořili se v Sukotu.
6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.	6 Vyšli ze Sukotu a utábořili se v Etamu na kraji pouště.
7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.	7 Vyšli z Etamu, obrátili se zpět k Pi-chirotu naproti Baal-cefonu a utábořili se před Migdolem.
8 E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.	8 Vyšli z Pi-chirotu, prošli prostředkem moře na poušť, ušli tři dny cesty etamskou pouští a utábořili se v Maře.
9 E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.	9 Vyšli z Mary a přišli do Elimu. V Elimu bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili u vody.
10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;	10 Vyšli z Elimu a utábořili se u Rudého moře.
11 partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;	11 Vyšli od Rudého moře a utábořili se v poušti Sin.
12 partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;	12 Vyšli z pouště Sin a utábořili se v Dofce.
13 partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;	13 Vyšli z Dofky a utábořili se v Aluši.

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[14]Vyšli z Aluše a utábořili se v Refidimu, kde lid neměl vodu k pití.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15]Vyšli z Refidimu a utábořili se na poušti Sinaj.

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16]Vyšli z pouště Sinaj a utábořili se v Kibrot-hataavě.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17]Vyšli z Kibrot-hataavy a utábořili se v Chacerotu.

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18]Vyšli z Chacerotu a utábořili se v Ritmě.

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19]Vyšli z Ritmy a utábořili se v Rimon-perecu.

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20]Vyšli z Rimon-perecu a utábořili se v Libně.

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[21]Vyšli z Libny a utábořili se v Rise.

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[22]Vyšli z Risy a utábořili se v Kehelatě.

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[23]Vyšli z Kehelaty a utábořili se na hoře Šefer.

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[24]Vyšli od hory Šefer a utábořili se v Charadě.

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[25]Vyšli z Charady a utábořili se v Makhelotu.

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[26]Vyšli z Makhelotu a utábořili se v Tachatu.

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[27]Vyšli z Tachatu a utábořili se v Terachu.

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[28]Vyšli z Terachu a utábořili se v Mitce.

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[29]Vyšli z Mitky a utábořili se v Chašmoně.

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[30]Vyšli z Chašmony a utábořili se v Moserotu.

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;	[31]Vyšli z Moserotu a utábořili se v Bne-jaakanu.
[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;	[32]Vyšli z Bne-jaakanu a utábořili se v Chor-gidgadu.
[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;	[33]Vyšli z Chor-gidgadu a utábořili se v Jotbatě.
[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;	[34]Vyšli z Jotbaty a utábořili se v Abroně.
[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;	[35]Vyšli z Abrony a utábořili se v Ecjon-geberu.
[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;	[36]Vyšli z Ecjon-geberu a utábořili se v Kádeši na poušti Cin.
[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.	[37]Vyšli z Kádeše a utábořili se u hory Hór na kraji edomské země.
A morte de Arão Números 20.22-29	
[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.	[38]Prvního dne pátého měsíce čtyřicátého roku po vyjití synů Izraele z Egypta vystoupil kněz Áron podle Hospodinova rozkazu na horu Hór a tam zemřel.
[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.	[39]Když Áron zemřel na hoře Hór, bylo um 123 let.
[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.	[40]Tenkrát se aradský král, Kanaánec sídlící v Negevu v kanaánské zemi, dozvěděl o příchodu synů Izraele.
[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;	[41]Vyšli od hory Hór a utábořili se v Calmoně.
[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;	[42]Vyšli z Calmony a utábořili se v Punonu.
[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;	[43]Vyšli z Punonu a utábořili se v Obotu.
[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;	[44]Vyšli z Obotu a utábořili se v Ije-abarimu na moábské hranici.

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os

[45]Vyšli z Ijimu a utábořili se v Dibon-gadu.

[46]Vyšli z Dibon-gadu a utábořili se v Almon-diblataimu.

[47]Vyšli z Almon-diblatajmu a utábořili se v pohoří Abarim proti Nebó.

[48]Vyšli z pohoří Abarim a utábořili se na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu.

[49]Jejich tábor na moábských pláních u Jordánu sahal od Bet-ješimotu až po Abel-šitim.

Příkaz k dobytí Kanaánu

[50]Na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu, promluvil Hospodin k Mojžíšovi:

[51]„Řekni synům Izraele: Až přejdete Jordán a vstoupíte do kanaánské země,

[52]vyžeňte všechny obyvatele země. Zničte všechny jejich tvarované kameny, zničte všechny jejich lité sochy a zrušte jejich obětní výšiny.

[53]Podrobte si tu zem a osídlete ji, neboť jsem vám ji dal – obsaďte ji!

[54]Rozdělte si tu zemi losem na dědičné podíly podle svých rodů. Většímu rodu přidělte větší dědictví a menšímu menší. Kamkoli padne čí los, to bude jeho. Rozdělte si zem podle otcovských pokolení.

[55]Pokud obyvatele té země nevyženete, pak se vám ti, které tam ponecháte, stanou

que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

trním v očích a ostny v bocích. Budou vás trýznit v zemi, v níž budete bydlet.

[56]To, co jsem zamýšlel učinit jim, pak nakonec učiním vám.“

Hranice zaslíbené země

Numeri 34

[1]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[2]„Přikaž synům Izraele: Až vejdete do Kanaánu, toto budou hranice země, která vám připadne za dědictví:

[3]Vaše jižní hranice povede od pouště Cin podél Edomu. Začne od konce Mrtvého moře na východě,

[4]stočí se jižně od srázu Akrabim, bude pokračovat k Cinu, až dosáhne na jih od Kádeš-barné. Odtud povede k Chacar-adaru a bude pokračovat k Acmonu,

[5]kde se stočí, a podél Egyptského potoka dosáhne k moři.

[6]Vaši západní hranici bude tvořit Středozemní moře. Jeho pobřeží bude vaše západní hranice.

[7]Vaše severní hranice povede takto: od Středozemního moře ji vytyčíte k hoře Hór

[8]a odtud dál k Lebo-chamátu, až dosáhne Cedadu.

9 dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

10 E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

11 O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

12 descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

13 Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

15 Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

19 São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

20 da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

9Odtud povede k Zifronu, až dosáhne k Chacar-enanu. To bude vaše severní hranice.

10Svou východní hranici vytyčíte od Chacar-enanu k Šefamu.

11Odtud sestoupí k Rible východně od Ajinu; odtud bude sestupovat dál podél svahů východně od Galilejského jezera.

12Odtud hranice sestoupí k Jordánu a dosáhne až k Mrtvému moři. To budou hranice vaší země ze všech stran.“

13Mojžíš synům Izraele přikázal: „To je ta země – rozdělte si ji losem! Hospodin přikázal, aby byla přidělena devíti a půl pokolením.

14Rubenovu a Gádovu pokolení s jejich rodinami se totiž už dostalo dědictví, stejně jako polovině pokolení Manasesova.

15Tato dvě a půl pokolení už získala dědictví na východní straně Jordánu naproti Jerichu.“

16Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

17„Toto jsou jména mužů, kteří vám rozdělí zemi do dědictví: kněz Eleazar a Jozue, syn Nunův.

18Z každého pokolení určete jednoho vůdce, aby jim pomáhali rozdělovat zem.

19A toto jsou jména těch mužů: Káleb, syn Jefunův, z pokolení Juda,

20 Šemuel, syn Amihudův, z pokolení Šimeon,

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[21] Elidad, syn Kislonův, z pokolení Benjamín,

[22] Buki, syn Jogliův, vůdce pokolení Dan,

[23] Chaniel, syn Efodův, vůdce pokolení Josefova syna Manasese,

[24] Kemuel, syn Šiftanův, vůdce pokolení Josefova syna Efraima,

[25] Elicafan, syn Parnachův, vůdce pokolení Zabulon,

[26] Paltiel, syn Azanův, vůdce pokolení Isachar,

[27] Achihud, syn Šelomiův, vůdce pokolení Ašer,

[28] Pedahel, syn Amihudův, vůdce pokolení Neftalí.“

[29] To jsou ti, kterým Hospodin přikázal, aby synům Izraele přidělili dědictví v zemi Kanaán.

Levitská města

Numeri 35

[1] Na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu, promluvil Hospodin k Mojžíšovi:

[2] „Přikaž synům Izraele, ať ze svého dědičného území dají levitům města k bydlení; také pastviny okolo těch měst dejte levitům.

[3] Ta města jim budou sloužit k bydlení a přilehlé pastviny budou pro jejich dobytek a pro všechna jejich zvířata.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida

[4]Předměstské pastviny, které dáte levitům, ať obklopují městskou zeď ze všech stran do vzdálenosti tisíce loktů.

[5]Proto vyměřte dva tisíce loktů na východní straně města a stejně tolik na jižní, západní a severní straně města, tak aby město bylo uprostřed. Toto budou jejich předměstské pastviny."

Útočištná města

[6]„Z měst, která dáte levitům, bude šest měst útočištných. Tam se bude moci uchýlit ten, kdo někoho zabil. K nim přidáte levitům další čtyřicet dvě města –

[7]celkem čtyřicet osm měst s přilehlými pastvinami.

[8]Ta města jim z vlastnictví synů Izraele přidělíte takto: od většího pokolení více, od menšího méně. Každé pokolení dá levitům část měst, odpovídající jeho dědičnému území."

[9]Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

[10]„Řekni synům Izraele: Až přejdete Jordán a vstoupíte do kanaánské země,

[11]vyberte si města, která vám budou sloužit jako útočiště. Bude se do nich moci uchýlit ten, kdo někoho neúmyslně zabil.

[12]Ta města vám budou sloužit jako útočiště před mstitelem, aby ten, kdo

não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

někoho zabil, nezemřel dříve, než se dostaví k soudu před obcí.

13 As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

13Určete si šest měst, která vám budou sloužit jako útočiště:

14 Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

14tři města v Zajordání a tři města v zemi Kanaán. Ta ať slouží jako útočištná města.

15 Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

15Těchto šest měst ať synům Izraele, hostům i přistěhovalcům slouží za útočiště, aby se tam uchýlil každý, kdo někoho neúmyslně zabil.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

16 Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

16Udeří-li někdo někoho železným předmětem tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít.

17 Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

17Vezme-li do ruky kámen, kterým lze zabít, a udeří někoho tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít.

18 Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

18Vezme-li do ruky dřevěný předmět, kterým lze zabít, a udeří někoho tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít.

19 O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

19Vraha zabije krevní mstitel; jakmile ho dopadne, zabije ho.

20 Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

20Strčí-li někdo do někoho z nenávisti nebo po něm něco úmyslně hodí tak, že dotyčný zemře,

21 ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

21anebo někoho z nepřátelství udeří pěstí tak, že dotyčný zemře, pak musí ten, kdo ho udeřil, zemřít – je to vrah. Vraha zabije krevní mstitel; jakmile ho dopadne, zabije ho.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[22]Strčí-li však někdo do někoho náhodou, a ne z nepřátelství, anebo po něm hodí nějaký předmět, ale neúmyslně,

[23]anebo na něj z nepozornosti shodí jakýkoli kámen, který může zabít, a dotyčný zemře, ačkoli viník nebyl jeho nepřítelem a nezamýšlel mu nic zlého,

[24]pak mezi tím, kdo udeřil, a krevním mstitelem rozhodne obec podle těchto soudních pravidel.

[25]Obec ochrání toho, kdo zabil, před krevním mstitelem a umožní mu návrat do útočištného města, kam se uchýlil. Tam bude bydlet až do smrti nejvyššího kněze pomazaného svatým olejem.

[26]Pokud se ale ten, kdo někoho zabil, odváží vyjít za hranice svého útočištného města

[27]a krevní mstitel ho najde mimo jeho hranice a zabije ho, nebude mstitel vinen prolitou krví.

[28]Ten, kdo někoho zabil, má totiž pobývat ve svém útočištném městě až do smrti nejvyššího kněze. Teprve po jeho smrti se smí vrátit na svůj vlastní pozemek.

[29]Toto se vám stane právním ustanovením pro všechna budoucí pokolení, kdekoli se usadíte.

[30]Každý vrah, který někoho zabil, bude popraven, ovšem pouze na základě výpovědi svědků. Jediné svědectví k popravě člověka nestačí.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à

[31]Vrah zaslouží smrt. Za jeho život nepřijímejte výkupné; musí zemřít.

[32]Ani za toho, kdo se uchýlil do útočištného města, nepřijímejte výkupné, chtěl-li by se vrátit domů dříve, než zemře nejvyšší kněz.

[33]Neposkvrňujte zemi, v níž jste; právě krev totiž zemi poskvrňuje. Země nemůže být očištěna od krve, která na ní byla prolita, jinak než krví toho, kdo ji prolil.

[34]Nesmíš poskvrnit zem, v níž bydlíte. Vždyť uprostřed ní přebývám já sám – já Hospodin bydlím uprostřed synů Izraele!“

Dědičky v Izraeli

Numeri 36

[1]Tehdy přistoupili rodoví náčelníci z rodu Gileáda, syna Machirova, syna Manasesova z rodů Josefových synů, aby promluvili před Mojžíšem a před izraelskými rodovými náčelníky.

[2]Řekli: „Hospodin našemu pánu přikázal, aby synům Izraele rozdělil zemi losem na dědičné podíly. Našemu pánu bylo rovněž od Hospodina přikázáno, aby dědictví našeho bratra Celofchada přidělil jeho dcerám.

[3]Vdají-li se však za někoho z jiných izraelských kmenů, pak jejich dědictví ubude z dědictví našich otců a bude přidáno k dědictví kmene, do něhož se

herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

vdají. Tak by z našeho dědičného losu ubylo.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[4]Dokonce i když synům Izraele nastane milostivé léto, dědictví těchto dcer setrvá v kmeni, do něhož se vdají. Tak by jejich dědictví ubylo z dědictví našeho otcovského kmene.“

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[5]Mojžíš pak na Hospodinův rozkaz synům Izraele oznámil: „Kmen Josefových synů mluví správně.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[6]Hospodin ohledně Celofchadových dcer přikazuje toto: Mohou se vdávat, za koho chtějí, ale jen uvnitř svého otcovského rodu a kmene.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[7]Tak nebude izraelské dědictví přecházet z kmene na kmen. Synové Izraele budou spjati každý s dědictvím svého otcovského kmene.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

[8]Každá dcera, která má mezi izraelskými kmeny dostat dědictví, ať se vdá za někoho ve svém otcovském rodu a kmeni, aby si všichni synové Izraele udrželi dědictví svých otců.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[9]Tak nebude dědictví přecházet z kmene na kmen. Každý z izraelských kmenů bude spjat se svým dědictvím.“

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

[10]Celofchadovy dcery pak učinily přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.
[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.
[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[11]Celofchadovy dcery Machla, Tirsa, Chogla, Milka a Noa se vdaly za syny svých strýců.
[12]Vdaly se do rodin synů Manasese, syna Josefova, a jejich dědictví zůstalo v jejich otcovském kmeni a rodu.

[13]To jsou přikázání a zákony, které Hospodin skrze Mojžíše vydal synům Izraele na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	Deuteronomium

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão

Moisés conta a história de Israel

1 São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

2 Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

3 Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

5 Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

7 Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

POHLED ZPĚT

Odchod ze Sinaje

Deuteronomium 1

1Toto jsou slova, která Mojžíš promluvil k celému Izraeli na poušti v Zajordání, totiž na pláni Arava naproti Sufu mezi Paranem, Tofelem, Labanem, Chacerotem a Di-zahabem.

2Přes pohoří Seír trvá cesta od hory Oréb do Kádeš-barné jedenáct dní.

3Prvního dne jedenáctého měsíce čtyřicátého roku oznámil Mojžíš synům Izraele všechno, co mu Hospodin pro ně přikázal.

4Poté, co porazil emorejského krále Sichona sídlícího v Chešbonu a bášanského krále Oga sídlícího v Aštarotu a v Edrei,

5začal Mojžíš v moábské zemi v Zajordání vysvětlovat tento Zákon. Řekl:

6Hospodin, náš Bůh, k nám promluvil na Orébu takto: „Už jste na této hoře byli dost dlouho.

7Obraťte se a jděte dál. Vejděte do pohoří Emorejců a ke všem jejich sousedům v Aravě, na horách, v podhůří, v Negevu i na mořském pobřeží. Vejděte do celé kanaánské země i do Libanonu až po tu velikou řeku, řeku Eufrat.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

[8]Pohleď, tu zemi jsem vám dal. Jděte a obsaďte zem, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ji dá jim a po nich jejich semeni."

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

Ustanovení vůdců

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]Tenkrát jsem vám řekl: „Nemohu vás dále nést sám.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10]Hospodin, váš Bůh, vás rozmnožil. Pohleďte, dnes je vás jako hvězd na nebi!

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Kéž vás Hospodin, Bůh vašich otců, rozhojní ještě tisíckrát více a kéž vám žehná, jak vám pověděl!

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12]Jak bych však mohl sám nést vaše nesnáze, vaše břemena a rozepře?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Vyberte ve svých kmenech moudré, rozvážné a zkušené muže, abych je učinil vašimi vůdci."

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14]Odpověděli jste mi: „Co navrhuješ, je dobré."

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15]Vzal jsem tedy představitele vašich kmenů, moudré a zkušené muže, a ustanovil jsem je za vaše vůdce, za správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti a za představené vašich kmenů.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16]Vašim soudcům jsem tenkrát přikázal: „Vyslechnete své bratry a budete soudit spravedlivě, ať půjde o při mezi člověkem a jeho druhem nebo mezi ním a přistěhovalcem.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for

[17]Při soudu buďte nestranní. Vyslechněte malého stejně jako velkého; nikoho se nelekejte, neboť soud náleží Bohu. Záležitost, která by pro vás byla příliš

demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

nesnadná, vznesete na mě a já ji vyslechnu.“

[18]Tenkrát jsem vám přikázal všechno, co máte dělat.

Vyslání zvědů

[19]Potom jsme vytáhli od Orébu a podle příkazu Hospodina, našeho Boha, jsme šli celou touto velikou, hroznou pouští, kterou jste viděli, směrem k emorejskému pohoří, až jsme dorazili do Kádeš-barné.

[20]Tehdy jsem vám řekl: „Přišli jste až k pohoří Emorejců – Hospodin, náš Bůh, nám je dává.

[21]Pohleď, Hospodin, tvůj Bůh, ti dal celou tu zem; vytáhni a obsaď ji, jak ti Hospodin, Bůh tvých otců, řekl. Neboj se a nestrachuj.“

[22]Vy všichni jste však ke mně přišli se slovy: „Pošleme napřed muže, kteří nám tu zem prohlédnou a podají nám zprávu o cestě, kterou se máme vydat, i o městech, do nichž máme vejít.“

[23]Ten návrh se mi líbil, a tak jsem z vás vybral dvanáct mužů, po jednom z každého kmene.

[24]Vypravili se vzhůru do hor a přišli až do údolí Eškol. Když prozkoumali zem,

[25]vzali s sebou něco z jejího ovoce a přinesli je nám. Poté nám podali zprávu: „Země, kterou nám Hospodin, náš Bůh, dává, je dobrá.“

Vzpoura v Kádeši

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

[26]Vy jste však nebyli ochotni vydat se vzhůru a vzepřeli jste se příkazu Hospodina, svého Boha.

[27]Začali jste ve svých stanech reptat: „Hospodin nás vyvedl z Egypta, protože nás nenáviděl! Vydal nás do rukou Emorejců, aby nás vyhladil!

[28]Kam to jdeme? Naši bratři nás připravili o odvahu, když řekli: ‚Ten lid je silnější a vyšší než my, města jsou veliká a opevněná až k nebi, a navíc jsme tam viděli Anakovce!‘“

[29]Odpověděl jsem vám: „Nebojte se, nemějte strach!

[30]Hospodin, váš Bůh, který jde před vámi, bude před vašima očima bojovat za vás. Učiní totéž, co s vámi učinil v Egyptě

[31]a na poušti. Tehdy jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh, nesl, jako nosí člověk svého syna, a to celou cestu, kterou jste šli, než jste dorazili sem.“

[32]Ani tenkrát jste však nevěřili Hospodinu, svému Bohu,

[33]ačkoli vás předcházel na cestě, hledal vám místo k odpočinku a ukazoval vám cestu, kterou máte jít – za noci ohněm a za dne oblakem.

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:
[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,
[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.
[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.
[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.
[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.
[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma

Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.
[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[34]Když Hospodin uslyšel vaše slova, rozhněval se a přísahal:
[35]„Žádný z těchto lidí – nikdo z tohoto zlého pokolení – nespatří tu krásnou zem, o níž jsem přísahal, že ji dám vašim otcům.
[36]Jedině Káleb, syn Jefunův, ten ji spatří; jemu a jeho synům dám zem, kterou prochodil, neboť se cele vydal Hospodinu.“
[37]Kvůli vám se Hospodin rozzlobil i na mne. Řekl: „Ani ty tam nevejdeš!
[38]Jozue, syn Nunův, který ti pomáhá, ten tam vejde. Povzbuď ho, neboť on tu zemi dá za dědictví Izraeli.
[39]A vaše děti, o nichž jste říkali, že se stanou kořistí – vaši synové, kteří dnes ještě nerozeznají dobré a zlé – ti do ní vejdou. Jim ji dám a oni ji obsadí.
[40]Vy se však obraťte a táhněte pouští zpět k Rudému moři.“

Marný pokus dobýt zem

[41]Tehdy jste mi odpověděli: „Zhřešili jsme proti Hospodinu! Chceme vytáhnout a bojovat, přesně jak nám přikázal Hospodin, náš Bůh.“ Všichni jste si oblékli válečnou zbroj a lehkomyslně jste se chystali vystoupit do hor.
[42]Hospodin ale ke mně promluvil: „Řekni jim – Nevydávejte se vzhůru a nepouštějte se do boje, neboť nejsem ve vašem středu. Jinak vás vaši nepřátelé porazí.“

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.
[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.
[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.
[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.
[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:
[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.
[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.
[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.
[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[43]Řekl jsem vám to, ale neposlechli jste. Vzepřeli jste se Hospodinovu příkazu a opovážlivě jste se vydali do hor.

[44]Emorejci, kteří v těch horách bydleli, vytáhli proti vám, hnali se za vámi jako vosy a rozprášili vás po Seíru až k Chormě.

[45]Když jste se pak vrátili, naříkali jste před Hospodinem, ale Hospodin vás nevyslyšel, nepopřál vám sluchu.

[46]Proto jste museli tak dlouho zůstat v Kádeši.

Čtyřicet let na poušti

Deuteronomium 2

[1]Potom jsme se obrátili a táhli jsme na poušť směrem k Rudému moři, jak mi Hospodin řekl, a dlouhou dobu jsme obcházeli pohoří Seír.
[2]Hospodin mi řekl:
[3]„Už jste to pohoří obcházeli dost dlouho; obraťte se na sever.
[4]Lidu pak přikaž: Procházíte územím svých bratří, synů Ezauových, bydlících na Seíru. Budou se vás bát, ale vy si dávejte dobrý pozor.

[5]Nebojujte s nimi, neboť vám z jejich země nedám ani šlépěj. Pohoří Seír jsem totiž dal do vlastnictví Ezauovi.

[6]Za jídlo, které sníte, i za vodu, kterou vypijete, jim proto zaplatíte stříbrem.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se

[7]Hospodin, tvůj Bůh, ti přece žehnal při veškerém tvém počínání. Zná tvé putování touto velikou pouští. Už čtyřicet let je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou a nic ti nescházelo.“

[8]A tak jsme obešli své bratry, syny Ezauovy, bydlící na Seíru. Vyhnuli jsme se cestě přes pláň Arava, jež vede od Eilatu a Ecjon-geberu, a vydali se cestou přes moábskou poušť.

[9]Hospodin mi řekl: „Neútoč na Moábské a nebojuj s nimi. V jejich zemi ti nedám žádné vlastnictví, neboť Ar jsem určil do vlastnictví synům Lotovým.“

[10](Původně tam bydleli Emejci, silný a početný lid, vysoký jako Anakovci.

[11]Stejně jako Anakovci se i oni počítali za Refajce, ale Moábští je nazývali Emejci.

[12]Na Seíru zase původně bydleli Chorejci, ale synové Ezauovi je vyhnali, vyhladili je a usadili se na jejich místě, jako to učinil Izrael se svou vlastní zemí, kterou jim dal Hospodin.)

[13]Přikázal: „Vzhůru, překročte potok Zered!“ a tak jsme překročili potok Zered.

[14]Naše putování od Kádeš-barné po překročení potoku Zered trvalo třicet osm let. Celé to pokolení bojovníků mezitím v

consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

22 assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

23 também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

táboře až do posledního vymřelo, jak jim Hospodin přísahal.

15Ruka Hospodinova byla vskutku proti nim a až do posledního je vymýtila z tábora.

16Všichni bojovníci z lidu až do posledního vymřeli.

17Hospodin mi řekl:

18„Dnes procházíš moábským územím u města Ar

19a blížíš se k Amoncům. Neútoč na ně a nebojuj s nimi. V zemi Amonců ti nedám žádné vlastnictví, neboť jsem ji určil do vlastnictví synům Lotovým.“

20(I toto území bývá počítáno k zemi Refajců. Původně tam bydleli Refajci – Amonci je ovšem nazývali Zamzumci –

21mohutný a početný lid, vysoký jako Anakovci. Hospodin je však před nimi vyhladil, takže je vyhnali a usadili se na jejich místě.

22Totéž učinil pro syny Ezauovy bydlící na Seíru, když před nimi vyhladil Chorejce, takže je vyhnali a usadili se na jejich místě, kde jsou až dodnes.

23Avijce, bydlící v osadách v okolí Gazy, zase vyhladili Kaftorští. Ti přišli z Kréty a usadili se na jejich místě.)

Porážka krále Sichona

24 Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

25 Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

27 deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

31 Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

32 Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

24„Vzhůru! Jděte dál a překročte potok Arnon! Pohleď, dal jsem do tvé ruky chešbonského krále, Emorejce Sichona, i jeho zem. Začni ji obsazovat, dej se s ním do boje!

25Dnes začínám na národy pode vším nebem pouštět strach a hrůzu z tebe. Až o tobě uslyší, budou se před tebou třást a chvět se úzkostí.“

26Tehdy jsem z pouště Kedemot vyslal k Sichonovi, králi Chešbonu, posly s nabídkou míru:

27„Chtěl bych projít tvou zemí. Půjdu jen a jen po cestě, neuchýlím se od ní napravo ani nalevo.

28Potravu k jídlu i vodu k pití od tebe koupím za peníze. Chtěl bych jen pěšky projít tak,

29jak mi to dovolili synové Ezauovi bydlící na Seíru i Moábští v Aru. Potom přejdu Jordán do země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh.“

30Chešbonský král Sichon nás však nenechal projít svým územím. Hospodin, tvůj Bůh, totiž posílil jeho hrdost a odhodlání, aby jej pak vydal do tvé ruky, jak je tomu dodnes.

31Hospodin mi řekl: „Pohleď, už to začíná! Vydávám ti Sichona i jeho zem. Začni si ji podmaňovat a obsaď ji.“

32Sichon se vším svým lidem proti nám vytáhl do boje v Jahce.

33 E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

34 Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

35 Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

36 Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

37 Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

1 Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

2 Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

3 Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã,

33Hospodin, náš Bůh, nám ho však vydal, takže jsme ho porazili i s jeho syny a se vším jeho lidem.

34Tenkrát jsme dobyli všechna jeho města. Každé z nich jsme vyhladili jako proklaté včetně mužů, žen i dětí. Nikoho jsme nenechali naživu.

35Z dobytých měst jsme si rozebrali dobytek a kořist.

36Od Aroeru na břehu potoka Arnon a od města v údolí až po Gileád nebylo tvrze, která by před námi obstála. Hospodin, náš Bůh, nám je všechny dal.

37Nepřiblížil ses ale k zemi Amonců, k okolí potoka Jabok, k městům v horách a vůbec k ničemu, co Hospodin, náš Bůh, zakázal.

Porážka krále Oga

Deuteronomium 3

1Potom jsme se obrátili a vydali se vzhůru cestou k Bášanu. Bášanský král Og proti nám s celým svým lidem vytáhl do boje u Edrei.

2Hospodin mi řekl: „Neboj se ho! Vydal jsem ho s celým jeho lidem i s jeho zemí do tvých rukou. Naložíš s ním, jako jsi naložil s emorejským králem Sichonem, sídlícím v Chešbonu.“

3Hospodin, náš Bůh, tehdy vydal do našich rukou i bášanského krále Oga se vším jeho

e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

lidem. Bili jsme je, až z nich nezůstal jediný živý.

[4]Všechna jeho města jsme tenkrát dobyli. Nebylo tvrze, již bychom jim nezískali – šedesát měst, celý kraj Argob, Ogovo království v Bášanu.

[5]Všechna ta města byla opevněná vysokými hradbami, branami a závorami. Navíc jsme dobyli veliké množství venkovských osad.

[6]Vyhladili jsme je jako proklaté, jako jsme to učinili chešbonskému králi Sichonovi, vyhladili jsme každé město – muže, ženy i děti.

[7]Všechen dobytek a kořist z těch měst jsme si pak rozebrali.

[8]Tenkrát jsme oběma emorejským králům v Zajordání odebrali zem od potoka Arnon až k hoře Hermon.

[9](Sidonci říkají Hermonu Sirion, kdežto Emorejci mu říkají Senír.)

[10]Zmocnili jsme se všech měst náhorní roviny, celého Gileádu a celého Bášanu až po Salchu a Edrei, hlavní města Ogova bášanského království.

[11](Bášanský král Og byl jediný, kdo zbyl z přežívajících Refajců. Ano, jeho lože je to železné lože, které je k vidění v Rabě Amonců – devět loket nadél a čtyři lokty našíř, měřeno běžným loktem!)

Dělení zajordánského území

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

[15] A Maquir dei Gileade.

[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[12]Zemi, kterou jsme tenkrát obsadili, jsem dal synům Rubenovým a Gádovým – území od Aroeru na potoce Arnon a polovinu pohoří Gileád s jeho městy.

[13]Zbytek Gileádu s celým Bášanem, totiž Ogovo království, jsem dal polovině kmene Manasesova. (Celému kraji Argob s celým Bášanem se říkávalo Země Refajců.

[14]Celého tohoto kraje až po gešurské a maachatské pomezí se zmocnil Manasesův syn Jair. Ten pojmenoval Bášan podle sebe Chavot-jair, Jairovy vesnice, a tak se jmenuje až dodnes.)

[15]Gileád jsem dal Machirovi.

[16]Synům Rubenovým a Gádovým jsem dal území od Gileádu k potoku Arnon (jehož středem vede hranice) a až k potoku Jabok, který tvoří hranici Amonců.

[17]Jejich západní hranici tvoří jordánské údolí Arava, a to od Galilejského jezera až po Mrtvé moře v Aravě pod úbočím Pisgy na východě.

[18]Tenkrát jsem vám přikázal: „Hospodin, váš Bůh, vám dal tuto zem za dědictví. Všichni vaši bojovníci však přejdou Jordán v plné zbroji jako předvoj svých bratrů, synů Izraele.

[19]Pouze vaše ženy, vaše děti a váš dobytek (vím, že máte množství dobytka) zůstanou ve městech, která jsem vám přidělil.

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá além do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[20]Hospodin, váš Bůh, pak dá vašim bratrům odpočinutí stejně jako vám. Až obsadí zem, kterou jim Hospodin, váš Bůh, dává za Jordánem, tehdy se vrátíte každý k vlastnictví, které jsem vám přidělil."

Mojžíš nepřejde Jordán

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[21]Jozuovi jsem tenkrát přikázal: „Na vlastní oči jsi viděl všechno, co Hospodin, váš Bůh, učinil těm dvěma králům. Totéž Hospodin učiní všem královstvím, do nichž se chystáš vejít.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

[22]Nebojte se jich. Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás!"

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[23]Tenkrát jsem Hospodina úpěnlivě prosil:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[24]„Hospodine, Pane můj, začal jsi svému služebníkovi ukazovat svou velikost a svou moc. Který bůh na nebi či na zemi by dokázal činy podobné tvým?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está além do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[25]Nech mne prosím přejít Jordán, ať spatřím tu krásnou zem, která je za ním, ty krásné hory a Libanon!"

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[26]Hospodin se ale na mě kvůli vám hněval, a tak mě nevyslyšel. „To stačí!" řekl mi. „Už o tom se mnou nemluv.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[27]Vystup na vrchol Pisgy a pozvedni oči na západ, na sever, na jih a na východ. Podívej se dobře, neboť tento Jordán nepřejdeš.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.
[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.
[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.
[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.
[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.
[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.
[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[28]Pověř však Jozuu, posilni a povzbuď ho, neboť on tam v čele tohoto lidu přejde. On jim dá za dědictví zem, kterou spatříš.“

[29]A tak jsme zůstali v rokline naproti Bet-peoru.

Připomenutí smlouvy

Deuteronomium 4

[1]Nyní tedy, Izraeli, slyš pravidla a zákony, které vás učím dodržovat, abyste byli živi a vešli do země, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců, a obsadili ji.
[2]Ke slovům, která vám udílím, nic nepřidávejte a nic z nich neubírejte, ale zachovávejte přikázání Hospodina, svého Boha, která vám udílím.

[3]Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil v Baal-peoru. Hospodin, tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu každého, kdo následoval peorského Baala.

[4]Vy, kdo jste se přimkli k Hospodinu, jste však až dodnes všichni naživu.

[5]Pohleď, učím vás pravidla a zákony, které mi Hospodin, můj Bůh, svěřil, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit.

[6]Řiďte se jimi, dodržujte je a ostatní národy uvidí vaši moudrost a rozumnost. Až uslyší o všech těchto pravidlech, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid! Jak znamenitý národ!“

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[7]A vskutku – který mocný národ má bohy tak blízké, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme?

[8]A který mocný národ má pravidla a zákony tak spravedlivé, jako je celý tento Zákon, který vám dnes předkládám?

[9]Střez se však a dávej dobrý pozor, abys nezapomněl, co jsi na vlastní oči spatřil. Po všechny dny svého života to nenech vymizet ze svého srdce, ale seznamuj s tím své syny a vnuky.

[10]Toho dne, kdy jste stáli před Hospodinem, svým Bohem, na Orébu, mi Hospodin řekl: „Shromáždi mi lid. Chci, ať slyší má slova a učí se mne ctít po všechny dny svého života na zemi. Témuž ať učí i své děti.“

[11]A tak jste se přiblížili a stanuli pod horou. Hora plála ohněm až k samému nebi; kolem tma, oblak a mračno.

[12]Tehdy k vám Hospodin promluvil z prostředku ohně. Slyšeli jste slova, ale nerozeznávali žádnou podobu, pouze hlas.

[13]Vyhlásil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal plnit, totiž Desatero, jež napsal na dvě kamenné desky.

[14]Tenkrát mi Hospodin přikázal, abych vás učil těmto pravidlům a zákonům, abyste je dodržovali v zemi, kterou jdete obsadit.

Zákaz modlářství

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;
[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,
[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,
[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.
[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.
[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.
[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.
[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.
[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem

[15]Toho dne, kdy k vám Hospodin promluvil na Orébu z prostředku ohně, jste přece neviděli žádnou podobu. Mějte se tedy velmi na pozoru,
[16]abyste se nezvrhli a nevytvořili si modlu v jakékoli podobě, ať by to byla socha ve tvaru muže či ženy,
[17]jakéhokoli zvířete na zemi, jakéhokoli ptáka létajícího po nebi,
[18]čehokoli, co leze po zemi, nebo jakékoli ryby ve vodě pod zemí.
[19]Když pozvedneš oči k nebi a pohlédneš na slunce, měsíc a hvězdy, na celý nebeský zástup, nenech se strhnout, aby ses jim klaněl a sloužil jim. Hospodin, tvůj Bůh, je věnoval všem národům pod nebem,
[20]ale vás Hospodin vzal a vyvedl z tavicí pece, z Egypta. Tak jste se jako lid stali jeho dědictvím a tak je tomu dodnes.
[21]Na mě se ale Hospodin kvůli vašim slovům rozhněval. Přísahal, že nepřekročím Jordán a nevejdu do té krásné země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví.
[22]Ano, zemřu v této zemi. Nepřejdu Jordán, ale vy ho přejdete a obsadíte tu krásnou zem.
[23]Mějte se tedy na pozoru, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a

esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

26 hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

27 O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

28 Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

29 De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

31 então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

nevytvořili si modlu v jakékoli podobě, což ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal.

24Hospodin, tvůj Bůh, je stravující oheň, žárlivě milující Bůh!

25V té zemi budeš plodit syny a vnuky a zestárneš. Jestliže se pak zvrhnete a vytvoříte si modlu v jakékoli podobě, spácháte v očích Hospodina, svého Boha, zlou věc a popudíte ho.

26Dosvědčuji vám dnes před nebem a zemí, že pak v zemi, kterou se za Jordánem chystáte obsadit, rychle a naprosto vyhynete. Nezůstanete v ní dlouho; budete naprosto vyhlazeni.

27Hospodin vás rozptýlí mezi národy, takže vás uprostřed pohanů, kam vás Hospodin zažene, zůstane jen hrstka.

28Tam budete sloužit bohům vytvořeným lidskýma rukama, bohům ze dřeva a kamene, kteří nevidí ani neslyší, nejedí ani necítí.

29Tam pak začnete hledat Hospodina, svého Boha. Budeš-li jej hledat celým svým srdcem a celou svou duší, najdeš ho.

30Toto vše tě ve tvém trápení postihne, avšak nakonec se vrátíš k Hospodinu, svému Bohu, a budeš jej poslouchat.

31Hospodin, tvůj Bůh, je soucitný Bůh – nenechá tě a nedopustí tvou záhubu; nezapomene na smlouvu s tvými otci, kterou jim potvrdil přísahou.

Hospodin je Bůh

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;
[33] ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;
[34] ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.
[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.
[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.
[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,
[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.
[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[32]Vyptávej se na staré časy. Ptej se, co bylo před tebou ode dne, kdy Bůh na zemi stvořil člověka. Ptej se od jednoho konce nebe po druhý, zda se kdy stalo něco tak velikého anebo bylo o něčem takovém slýcháno.
[33]Slyšel kdy nějaký lid hlas Boha mluvícího z prostředku ohně, jak jsi jej slyšel ty, a zůstal živ?
[34]Zkusil kdy nějaký bůh přijít a za velikých zkoušek, znamení a divů si vzít národ zprostřed jiného národa, a to bojem, mocnou rukou, vztaženou paží a velikými a hroznými činy, jak to vše před vašima očima v Egyptě udělal Hospodin, váš Bůh, pro vás?
[35]Tobě to však bylo ukázáno, abys poznal, že Hospodin je Bůh; kromě něj není žádný jiný.
[36]Z nebe ti dal slyšet svůj hlas, aby tě vyučil, a na zemi ti ukázal svůj veliký oheň, abys slyšel jeho slova z prostředku ohně.
[37]To proto, že miloval tvé otce, vyvolil jejich budoucí símě. Tebe pak osobně vyvedl svou velikou mocí z Egypta,
[38]aby před tebou vyhnal národy větší a mocnější, než jsi ty, aby tě uvedl do jejich země a dal ti ji za dědictví, jak se to právě dnes děje.
[39]Dnešního dne tedy věz a vezmi si k srdci, že Hospodin je Bůh; kromě něj žádný není.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

[40]Zachovávej tedy jeho pravidla a přikázání, která ti dnes udílím. Pak se tobě i tvým dětem povede šťastně a budeš mít dlouhý život v zemi, kterou ti navždy dává Hospodin, tvůj Bůh.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

Útočištná města v Zajordání

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[41]Mojžíš pak určil tři města na východní straně Jordánu,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

[42]aby se tam směl uchýlit každý, kdo někoho neúmyslně zabil, aniž ho kdy předtím měl v nenávisti. Uchýlí se do jednoho z těch měst a zůstane naživu:

[43] Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

[43]Becer na pusté náhorní rovině pro pokolení Ruben, Rámot v Gileádu pro pokolení Gád a Golan v Bášanu pro pokolení Manases.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

HOSPODINOVA SMLOUVA

[44] Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

[44]Toto je Zákon, který Mojžíš předložil synům Izraele.

[45] São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

[45]Toto jsou svědectví, pravidla a zákony, které Mojžíš přednesl synům Izraele po jejich odchodu z Egypta.

[46] além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

[46]Stalo se to v Zajordání, v roklině naproti Bet-peoru, v zemi emorejského krále Sichona, sídlícího v Chešbonu. Toho Mojžíš se syny Izraele po odchodu z Egypta porazil.

[47] e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

[47]Obsadili jeho zem i zem bášanského krále Oga, tedy zem obou emorejských králů na východním břehu Jordánu:

[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos

Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos

[48]od Aroeru na břehu potoka Arnon až k hoře Sirion (což je Hermon)

[49]a celou východní stranu jordánského údolí Arava až k Mrtvému moři pod úbočím Pisgy.

Deset přikázání

Deuteronomium 5

[1]Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Slyš, Izraeli, pravidla a zákony, které vám dnes předkládám k slyšení. Učte se jim a pečlivě je dodržujte.

[2]Hospodin, náš Bůh, s námi na Orébu uzavřel smlouvu.

[3]Tuto smlouvu Hospodin neuzavřel s našimi otci, ale s námi, kteří tu dnes jsme, s námi všemi, kteří žijeme.

[4]Hospodin s vámi na oné hoře mluvil z prostředku ohně tváří v tvář.

[5](Já jsem tenkrát stál mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli toho ohně a nechtěli jste vystoupit na horu.) Řekl:

[6]„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví.

[7]Neměj žádné bohy kromě mne.

[8]Nevytvářej si modly v podobě čehokoli nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

[9]Neklaň se jim a nesluž jim, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Trestám nepravost otců na

filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

10 e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

11 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

17 Não matarás.

18 Não adulterarás.

synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí,

10a prokazuji milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají má přikázání.

11Neužívej jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo, neboť toho, kdo by užil jeho jména nadarmo, Hospodin neponechá bez trestu.

12Zachovávej sobotní den, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh.

13Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svoji práci,

14ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci – ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá děvečka, tvůj býk ani tvůj osel, žádné z tvých dobytčat. Také přistěhovalec ve tvých branách ať si odpočine spolu s tebou, tvým otrokem a tvou děvečkou.

15Pamatuj, že jsi byl v egyptské zemi otrokem a Hospodin, tvůj Bůh, tě odtud vyvedl mocnou rukou a vztaženou paží. To proto ti Hospodin, tvůj Bůh, přikázal, abys dodržoval sobotní den.

16Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, ať jsi dlouho živ a vede se ti dobře na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

17Nezabíjej.

18Necizolož.

[19] Não furtarás.

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[19]Nekraď.

[20]Nelži o svém bližním.

[21]Neprahni po manželce svého bližního. Nezáviď svému bližnímu jeho dům, jeho pole, otroka, děvečku, býka ani osla – nezáviď svému bližnímu vůbec nic.“

Mojžíš prostředníkem

[22]Tato slova promluvil Hospodin k celému vašemu shromáždění na oné hoře. Řekl je mocným hlasem z prostředku ohně, oblaku a mračna a nic k nim nedodal. Napsal je na dvě kamenné desky a dal je mně.

[23]Když jste uslyšeli ten hlas z prostředku tmy, zatímco hora plála ohněm, přistoupili jste ke mně – všichni představitelé vašich kmenů a vaši stařešinové –

[24]a řekli jste: „Hle, Hospodin, náš Bůh, nám ukázal svou slávu a svou velikost; slyšeli jsme jeho hlas z prostředku ohně! Dnešního dne jsme viděli, že Bůh může mluvit s člověkem a ten může zůstat naživu.

[25]Proč ale máme riskovat smrt? Vždyť nás ten ohromný oheň může pohltit! Budeme-li nadále muset poslouchat hlas Hospodina, našeho Boha, zemřeme.

[26]Kdy který smrtelník slyšel hlas živého Boha mluvícího z prostředku ohně a zůstal naživu?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

[28] Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para

[27]Přistup k němu sám a vyslechni vše, co Hospodin, náš Bůh, řekne. Potom nám povíš všechno, co Hospodin, náš Bůh, poví tobě a my to poslechneme a vykonáme.“

[28]Když jste se mnou takto mluvili, Hospodin uslyšel vaše slova a řekl mi: „Slyšel jsem slova, která ti tento lid řekl. Dobře to všechno pověděli.

[29]Kéž by jen měli takové srdce, aby mne po všechny dny ctili a zachovávali všechna má přikázání, aby se jim i jejich dětem navěky vedlo dobře!

[30]Jdi a řekni jim, ať se vrátí ke svým stanům.

[31]Ty však zůstaň zde u mne. Sdělím ti všechna přikázání, pravidla a zákony, jimž je budeš učit, aby je dodržovali v zemi, kterou jim dávám za dědictví.“

[32]Proto pečlivě dodržujte, co vám Hospodin, váš Bůh, přikázal. Neuchylujte se napravo ani nalevo.

[33]Vždy jděte po cestě, kterou vám určil Hospodin, váš Bůh. Pak budete mít dlouhý a šťastný život v zemi, kterou se chystáte obsadit.

Slyš, Izraeli

Deuteronomium 6

[1]A toto jsou ta přikázání, pravidla a zákony. Hospodin, váš Bůh, mi přikázal, ať vás jim učím, abyste je dodržovali v zemi, kterou jdete obsadit.

que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

2 para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

6 Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

7 tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

8 Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

11 e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos,

2Chce, abys ty i tvůj syn a vnuk po všechny dny svého života ctili Hospodina, svého Boha, a zachovávali všechna jeho pravidla a přikázání, která ti udílím, abys byl dlouho živ.

3Slyš je, Izraeli, a pečlivě je dodržuj. Pak se ti povede dobře a v zemi oplývající mlékem a medem se mocně rozmnožíte, jak ti to řekl Hospodin, Bůh tvých otců.

4Slyš, Izraeli: Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný!

5Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.

6Ať tato slova, která ti dnes svěřuji, zůstanou ve tvém srdci.

7Vštěpuj je svým synům a mluv o nich, ať sedíš doma nebo jdeš po cestě, ať uléháš anebo vstáváš.

8Přivaž si je jako znamení na ruku a jako pásek na čelo.

9Napiš je na veřeje svého domu a na své brány.

10Hospodin, tvůj Bůh, tě přivede do země, kterou s přísahou zaslíbil tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Dá ti v ní veliká a krásná města, která jsi nestavěl,

11domy plné všeho dobrého, které jsi neplnil, vykopané studny, které jsi

que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

nekopal, vinice a olivoví, které jsi nesázel. Až pak budeš jíst a nasytíš se,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[12]měj se na pozoru, abys nezapomněl na Hospodina, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[13]Hospodina, svého Boha, budeš ctít, jemu budeš sloužit a při jeho jménu budeš přísahat.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[14]Nesmíš následovat cizí bohy, žádné z bohů okolních národů.

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[15]Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, jenž uprostřed tebe přebývá, je žárlivě milující Bůh! Jinak proti tobě vzplane hněv Hospodina, tvého Boha, a vyhladí tě z povrchu země.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[16]Nepokoušejte Hospodina, svého Boha, jako jste jej pokoušeli v Masse.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[17]Pečlivě zachovávejte přikázání Hospodina, svého Boha, i jeho svědectví a pravidla, která ti vydal.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[18]Čiň, co je v Hospodinových očích správné a dobré. Pak se ti povede dobře a vejdeš do té krásné země, kterou Hospodin s přísahou zaslíbil tvým otcům, obsadíš ji

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[19]a zaženeš všechny své nepřátele, jak ti to řekl Hospodin.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[20]Až se tě v budoucnu tvůj syn zeptá: „Co znamenají ta svědectví, pravidla a zákony, jež vám přikázal Hospodin, váš Bůh?“

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[21]odpovíš mu: „V Egyptě jsme byli faraonovými otroky, ale Hospodin nás mocnou rukou z Egypta vyvedl.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses;

[22]Před našima očima přivedl Hospodin na Egypt, na faraona i na celý jeho dvůr veliká a hrozná znamení a divy.

[23]Nás však odtud vyvedl, aby nás přivedl sem a dal nám zemi, kterou s přísahou zaslíbil našim otcům.

[24]Tehdy nám Hospodin přikázal, abychom se řídili všemi těmito pravidly a ctili Hospodina, svého Boha. Pak se nám po všechny dny našeho života povede dobře a tak je tomu dnes.

[25]Naše spravedlnost je v tom, abychom před Hospodinem pečlivě dodržovali všechna tato přikázání, jak nám uložil.“

Vyvolený lid

Deuteronomium 7

[1]Až tě Hospodin, tvůj Bůh, uvede do země, kterou přicházíš obsadit, vytlačí před tebou početné národy: Chetejce, Girgašejce, Emorejce, Kananejce, Perizejce, Hivejce a Jebusejce – sedm národů větších a mocnějších, než jsi ty.

[2]Hospodin, tvůj Bůh, ti je vydá, abys je pobil, a tak je vyhladíš jako proklaté. Neuzavřeš s nimi smlouvu a nesmiluješ se nad nimi.

[3]Nespřízníš se s nimi – nedáš svou dceru jejich synovi ani nevezmeš jejich dceru pro svého syna.

[4]To by pak tvé potomky odvrátilo ke službě cizím bohům. Hospodin by proti

e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

5 Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

6 Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

7 Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

8 mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

9 Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

10 e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a

vám vzplanul hněvem a rychle by tě vyhladil.

5Proto s nimi naložte takto: jejich oltáře zbořte, jejich posvátné sloupy roztříštěte, jejich posvátné kůly zporážejte a jejich tesané sochy spalte.

6Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha! Tebe Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil, abys byl jeho lidem, jeho zvláštním pokladem jako žádný jiný lid na zemi.

7Ne proto, že by vás bylo více než jiných národů, k vám Hospodin přilnul a vyvolil si vás – vždyť jste nejnepatrnější z národů!

8Avšak proto, že si vás Hospodin zamiloval, a proto, že chtěl splnit přísahu, kterou dal tvým otcům, vyvedl vás Hospodin mocnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z ruky egyptského krále faraona.

9Věz tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh. Je to věrný Bůh, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisícího pokolení těch, kdo jej milují a dodržují jeho přikázání.

10 Těm, kdo jej nenávidí, však odplácí osobně, aby je vyhubil. Nebude váhat – tomu, kdo jej nenávidí, odplatí osobně.

11Zachovávej tedy přikázání, pravidla a zákony, jež ti dnes udílím, a dodržuj je.

Hospodin tě bude milovat

12Budeš-li tato pravidla poslouchat, zachovávat a dodržovat, pak Hospodin,

misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

tvůj Bůh, vůči tobě dodrží svou smlouvu oddané lásky, jak přísahal tvým otcům.

13Bude tě milovat, bude ti žehnat a rozmnoží tě. Požehná plodu tvého lůna i plodům tvé půdy – tvému obilí, vínu i oleji, vrhu tvého skotu i mláďatům tvého bravu v zemi, o níž přísahal tvým otcům, že ti ji dá.

14Budeš požehnaný nade všechny národy. Nevyskytne se u tebe neplodný ani neplodná, ani mezi tvým dobytkem.

15Hospodin od tebe odejme každou nemoc. Nevloží na tebe žádnou ze zlých chorob, které jsi poznal v Egyptě, ale postihne jimi všechny, kdo tě nenávidí.

16Pohltíš všechny národy, které ti Hospodin, tvůj Bůh, dává. Nebudeš na ně hledět s účastí – tak by ses octl v pasti a nakonec sloužil jejich bohům.

17Možná si v srdci řekneš: „Tyto národy jsou početnější než já – jak je budu moci vyhnat?“

18Neboj se jich! Jen si vzpomeň, jak Hospodin, tvůj Bůh, naložil s faraonem a s celým Egyptem!

19Vzpomeň si na veliké zkoušky, které jsi viděl na vlastní oči, na znamení a divy, na mocnou ruku a vztaženou paži, jíž tě Hospodin, tvůj Bůh, vyvedl. Takto Hospodin, tvůj Bůh, naloží se všemi národy, jichž se obáváš.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e

[20]Hospodin, tvůj Bůh, na ně pošle i sršně, dokud nezahyne i poslední z těch, kdo se před tebou skryli.

[21]Neměj z nich strach, vždyť uprostřed tebe je Hospodin, tvůj Bůh, veliký a hrozný Bůh!

[22]Hospodin, tvůj Bůh, před tebou ty národy vytlačí postupně; nebudeš je moci zdolat rychle, aby se proti tobě nerozmnožila divoká zvěř.

[23]Hospodin, tvůj Bůh, ti je vydá, a budou žít v naprosté hrůze, dokud nebudou vyhlazeni.

[24]Vydá do tvých rukou i jejich krále, takže vymažeš jejich jméno pod nebem. Žádný před tebou neobstojí, všechny je vyhladíš.

[25]Sochy jejich bohů spal. Nesmíš zatoužit po stříbru ani zlatu, které je na nich. Neber si je, abys neupadl do léčky. Pro Hospodina, tvého Boha, je to ohavnost!

[26]Nesmíš si tu ohavnost přinést domů, jinak propadneš klatbě jako ona. Budeš se jí štítit a pokládat ji za hnusnou ohavnost, neboť propadla klatbě.

Nezapomeň na Hospodina

Deuteronomium 8

[1]Pečlivě dodržujte všechna přikázání, která ti dnes udílím, abyste byli živi, rozmnožili se a mohli vejít a obsadit zem,

possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

kterou Hospodin s přísahou zaslíbil tvým otcům.

2 Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

2Pamatuj na celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vedl těchto čtyřicet let po poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a aby poznal, co je v tvém srdci – zda budeš zachovávat jeho přikázání, nebo ne.

3 Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

3Pokořoval tě a dopouštěl na tebe hlad; krmil tě manou, kterou jsi neznal ty ani tví otcové, aby ti dal poznat, že nejen chlebem bude člověk živ, ale vším, co vychází z Hospodinových úst.

4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

4Tvůj oděv za těch čtyřicet let nezchátral a tvé nohy neotekly.

5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

5Věz tedy ve svém srdci, že jako člověk vychovává svého syna, tak Hospodin, tvůj Bůh, vychovává tebe.

6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

6Zachovávej přikázání Hospodina, svého Boha, choď po jeho cestách a cti jej.

7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

7Hospodin, tvůj Bůh, tě totiž uvádí do krásné země, do země s potoky a vodními prameny, jež vyvěrají z hlubin v údolích i na horách;

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

8do země pšenice a ječmene, vinné révy, fíků a granátových jablek, do země olivového oleje a medu,

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas

9do země, v níž nebudeš jíst chléb poskrovnu a v ničem nebudeš mít

pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

nedostatek, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[10]Tam budeš jíst do sytosti a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu krásnou zem, kterou ti dal.

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[11]Měj se však na pozoru, abys nezapomněl na Hospodina a nepřestal zachovávat jeho přikázání, pravidla a ustanovení, která ti dnes udílím.

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[12]Až se najíš do sytosti, až postavíš krásné domy a zabydlíš se v nich,

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[13]až se tvůj skot a brav rozmnoží, až budeš mít hojnost stříbra a zlata, až se všechen tvůj majetek bude rozrůstat,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[14]pak ať se tvé srdce nepozdvihne, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha. To on tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví!

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[15]To on tě provedl velikou a hroznou pouští plnou jedovatých hadů a štírů, tím suchopárem bez vody. To on ti vyvedl vodu z nejtvrdší skály.

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[16]To on tě na poušti krmil manou, kterou tví otcové neznali, aby tě pokořil a vyzkoušel, aby se ti v budoucnu vedlo šťastně.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[17]Neříkej si proto v srdci: „Díky svým schopnostem a své vlastní síle jsem se takto vzmohl,“

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua

[18]ale pamatuj na Hospodina, svého Boha. Je to přece on, kdo ti dává sílu, aby ses vzmáhal, aby tak potvrdil svou smlouvu,

aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a

kterou odpřisáhl tvým otcům a která platí dodnes.

[19]Pokud bys však skutečně zapomněl na Hospodina, svého Boha, a následoval cizí bohy, sloužil jim a klaněl se jim, pak vás dnes varuji, že zcela vyhynete.

[20]Jako národy, které před vámi Hospodin vyhubil, tak vyhynete, protože jste neposlouchali Hospodina, svého Boha.

Tvrdošíjný lid

Deuteronomium 9

[1]Slyš, Izraeli, dnes se chystáš přejít Jordán, abys ovládl národy větší a mocnější, než jsi ty: veliká města opevněná až k nebi,

[2]mohutný a početný lid, Anakovce, o kterých víš a o nichž jsi slyšel: „Kdo obstojí proti synům Anakovým?“

[3]Dnešního dne tedy věz, že Hospodin, tvůj Bůh, on sám jde před tebou jako stravující oheň. On sám je vyhladí, on je před tebou pokoří, takže je vyženeš a rychle je vyhubíš, jak ti Hospodin řekl.

[4]Až je však Hospodin, tvůj Bůh, před tebou zažene, neříkej si v srdci: „To pro mou spravedlnost mě Hospodin dovedl až sem, abych tu zemi obsadil.“ Hospodin ty národy před tebou vyhání pro jejich zkaženost!

[5]Ne pro svou spravedlnost a ne pro ryzost svého srdce vstupuješ do jejich země, abys

possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

ji obsadil. Hospodin, tvůj Bůh, ty národy před tebou vyhání pro jejich zkaženost a proto, aby splnil slovo, které odpřisáhl tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[6]Věz tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, ti tu krásnou zem nedává za dědictví pro tvou spravedlnost – jste přece tvrdošíjný lid!

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[7]Vzpomeň si a nezapomínej, jak jsi popouzel Hospodina, svého Boha, na poušti. Ode dne, kdy jsi vyšel z Egypta, až do svého příchodu sem jste se bouřili proti Hospodinu.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]Popouzeli jste Hospodina i na Orébu, až se na vás rozhněval tak, že vás chtěl vyhladit.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[9]Když jsem na tu horu vystoupil, abych přijal kamenné desky – desky smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel – zůstal jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí bez chleba a bez vody.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[10]Tehdy mi Hospodin dal dvě kamenné desky popsané Božím prstem. Na nich byla všechna slova, která k vám Hospodin promluvil z prostředku ohně na oné hoře v den shromáždění.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[11]Když uplynulo těch čtyřicet dní a čtyřicet nocí, Hospodin mi dal dvě kamenné desky – desky smlouvy.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se

[12]Potom mi Hospodin řekl: „Hned sestup dolů! Tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta,

desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

[16] Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

spáchal zvrácenost. Brzy sešli z cesty, kterou jsem jim přikázal: odlili si modlu!“

[13]Hospodin mi tehdy řekl: „Pozoruji tento lid – ó, jak je tvrdošíjný!

[14]Nech mě, ať je vyhladím a vymažu jejich jméno pod nebem, ale z tebe učiním národ mocnější a početnější, než jsou oni.“

[15]Otočil jsem se tedy a se dvěma deskami smlouvy v obou rukou jsem sestoupil z hory. A hora plála ohněm.

[16]Tenkrát jsem uviděl, jak jste zhřešili proti Hospodinu, svému Bohu: odlili jste si sochu telete! Brzy jste sešli z cesty, kterou vám přikázal Hospodin, váš Bůh!

[17]Vzal jsem ty dvě desky, oběma rukama je zahodil a před vašima očima je roztříštil.

[18]Vrhl jsem se na zem a ležel před Hospodinem tak jako předtím – čtyřicet dní a čtyřicet nocí bez chleba a bez vody. To pro všechen váš hřích, jenž jste spáchali, když jste v Hospodinových očích provedli tuto hanebnost a popudili jej.

[19]Děsil jsem se toho zuřivého hněvu! Hospodin se proti vám rozlítil tak, že by vás vyhladil. Ale i tenkrát mě Hospodin vyslyšel.

[20]Hospodin se hněval na Árona tak, že jej chtěl zahubit, a proto jsem se tenkrát modlil i za Árona.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[21]To vaše hříšné dílo, to tele, jsem pak vzal, roztavil v ohni, roztloukl a rozdrtil až na jemný prášek, který jsem vysypal do potoka stékajícího z té hory.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[22]Také v Tabeře, Masse a Kibrot-hataavě jste popouzeli Hospodina.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[23]Když vás pak Hospodin vysílal z Kádeš-barné se slovy: „Vzhůru, obsaďte zemi, kterou jsem vám dal,“ vzepřeli jste se příkazu Hospodina, svého Boha. Nevěřili jste mu a neposlechli ho.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

[24]Bouřili jste se proti Hospodinu ode dne, kdy jsem vás poznal!

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[25]Vrhal jsem se před Hospodina, ležel jsem před ním čtyřicet dní a čtyřicet nocí, když řekl, že vás vyhladí.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[26]A takto jsem se modlil k Hospodinu: „Hospodine, Pane můj, nedopouštěj záhubu na svůj lid, na své dědictví, které jsi ve své velikosti vykoupil a mocnou rukou vyvedl z Egypta.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[27]Vzpomeň si na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jákoba! Nehleď na zatvrzelost tohoto lidu, na jejich zkaženost a hřích.

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[28]Jinak v zemi, odkud jsi nás vyvedl, řeknou: ‚Hospodin je vyvedl, aby je pozabíjel na poušti, protože je nedokázal uvést do země, kterou jim slíbil, a protože je nenáviděl!‘

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca

[29]Oni jsou přece tvůj lid a tvé dědictví. Vyvedl jsi je svou velikou mocí a vztaženou paží!“

Desky podobné těm prvním

Deuteronomium 10

[1]Tenkrát mi Hospodin řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Zhotov také dřevěnou truhlu.

[2]Já na ty desky napíšu slova, která byla na oněch prvních deskách, jež jsi roztříštil, a ty je uložíš do truhly.“

[3]Vyrobil jsem tedy truhlu z akáciového dřeva, vytesal dvě kamenné desky podobné těm prvním a s oběma deskami v rukou jsem vystoupil na horu.

[4]On pak na ty desky napsal tentýž nápis jako předtím, totiž Desatero, které vám Hospodin vyhlásil z prostředku ohně na oné hoře v den shromáždění. A když mi je Hospodin dal,

[5]otočil jsem se a sestoupil z hory. Desky jsem pak uložil do truhly, kterou jsem vyrobil, a jsou v ní, jak mi Hospodin přikázal.

[6]Synové Izraele táhli od studní Bne-jaakan do Mosery. Tam zemřel Áron a tam byl pochován. Na jeho místě pak konal kněžskou službu jeho syn Eleazar.

[7]Odtud táhli do Gudgodu a z Gudgodu do Jotbaty, krajiny potoků plných vody.

[8]Tenkrát Hospodin oddělil kmen Levi, aby nosili Truhlu Hospodinovy smlouvy, aby

da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

stáli před Hospodinem, sloužili mu a v jeho jménu aby žehnali, jak to činí až dodnes.

[9]Proto nemá Levi žádný podíl ani dědictví mezi svými bratry – sám Hospodin je jeho dědictvím, jak mu to Hospodin, tvůj Bůh pověděl.

[10]Já jsem tedy na oné hoře zůstal, tak jako poprvé, čtyřicet dní a čtyřicet nocí. I tenkrát mě Hospodin vyslyšel a svolil, že tě nezahubí.

[11]Hospodin mi řekl: „Vstaň, vydej se na cestu v čele lidu. Ať vejdou a obsadí tu zem, o níž jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám!“

Co od tebe Bůh žádá

[12]Nyní tedy, Izraeli – co od tebe Hospodin, tvůj Bůh, žádá? Jen to, abys ctil Hospodina, svého Boha, kráčel po všech jeho cestách a miloval jej. Chce, abys sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší

[13]a abys zachovával Hospodinova přikázání a ustanovení, která ti dnes udílím pro tvé dobro.

[14]Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebe i nebesa nebes, země i vše, co je na ní.

[15]Pouze ke tvým otcům však Hospodin přilnul svou láskou. Ze všech národů vyvolil jejich potomstvo, totiž vás, a tak je tomu dodnes.

[16]Obřežte tedy svá neobřezaná srdce a nebuďte už tvrdošíjní.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar

[17]Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, veliký, mocný a hrozný Bůh, nestranný a neúplatný.

[18]Zjednává právo sirotku a vdově, miluje přistěhovalce, a tak jej krmí a šatí.

[19]Proto milujte přistěhovalce – vždyť jste sami byli přistěhovalci v Egyptě!

[20]Hospodina, svého Boha, cti a jemu služ, k němu se přimkni a v jeho jménu přísahej.

[21]To on je tvou chloubou, to on je tvůj Bůh! Na vlastní oči jsi viděl, jak veliké a hrozné věci pro tebe vykonal.

[22]Tvoji otcové sestoupili do Egypta v počtu sedmdesáti osob, ale Hospodin, tvůj Bůh, tě tak rozmnožil, že je vás teď jako hvězd na nebi.

Láska a poslušnost

Deuteronomium 11

[1]Proto miluj Hospodina, svého Boha, a po všechny dny zachovávej, co ti uložil – jeho pravidla, přikázání a zákony.

[2]Dnešního dne tedy vězte, že to nebyli vaši synové, kdo poznal a zažil ponaučení od Hospodina, vašeho Boha. To vy znáte jeho velikost, jeho mocnou ruku a vztaženou paži,

[3]jeho znamení a skutky, které uprostřed Egypta vykonal na faraonovi a celé jeho zemi.

[4]Vy víte, co Hospodin udělal s egyptským vojskem, s jeho koni i vozy – jak ty

sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

pronásledovatele zaplavil vodami Rudého moře, a tak je vyhubil. Až dodnes si pamatujete,

5 e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

5co s vámi činil na poušti, než jste dorazili sem,

6 e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

6i to, co učinil Dátanovi a Abiramovi, synům Eliaba, syna Rubenova – země otevřela ústa a pohltila je, jejich rodiny, jejich stany i všechno živé, co šlo za nimi!

7 porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

7Vy sami jste na vlastní oči viděli celé to veliké Hospodinovo dílo, které vykonal.

Os benefícios da obediência

8 Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

8Proto dodržujte všechna přikázání, která vám dnes udílím. Pak budete mít sílu vejít a obsadit zem, kterou přicházíte obsadit,

9 para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

9a budete užívat dlouhého života v zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům, že ji dá jim a jejich semeni – zem oplývající mlékem a medem.

10 Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

10Země, kterou přicházíš obsadit, totiž není jako egyptská zem, z níž jste vyšli, kterou jsi osíval semenem a zavlažoval ji prací svých nohou jako zelinářskou zahradu.

11 mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

11Země, kterou jdete obsadit, je země hor a údolí, zavlažovaná nebeským deštěm.

12 terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

12Je to země, o niž pečuje Hospodin, tvůj Bůh. Oči Hospodina, tvého Boha, jsou stále obráceny k ní, od počátku roku do jeho konce.

13 Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de

13Budete-li opravdu poslouchat přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste

amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým srdcem a celou duší,

[14]dám vaší zemi déšť v patřičný čas – déšť na podzim i na jaře, abys mohl sklízet své obilí, víno i olej.

[15]Na tvých pastvinách dám vyrůst trávě pro tvůj dobytek. Budeš moci jíst do sytosti.

[16]Mějte se však na pozoru, abyste se v srdcích nedali svést a neodvrátili se k cizím bohům. Kdybyste jim sloužili a klaněli se jim,

[17]Hospodin by proti vám vzplanul hněvem, zavřel by nebe, aby nevydalo déšť, a země by nevydala svou úrodu. Tak byste v té krásné zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vymřeli.

[18]Uložte si tato má slova v srdci a v duši, přivažte si je jako znamení na ruku a jako pásek na čelo.

[19]Vyučujte jim své syny. Mluv o nich, ať sedíš doma nebo jdeš po cestě, ať uléháš anebo vstáváš.

[20]Napiš je na veřejích svého domu i na svých branách.

[21]Pak budete vy i vaši synové žít dlouho v zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá – tak dlouho, dokud bude nebe nad zemí.

22 Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

23 o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

24 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

25 Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

26 Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

27 a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

28 a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

29 Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

30 Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá,

22Budete-li pečlivě dodržovat všechna tato přikázání, která vám udílím, budete-li milovat Hospodina, svého Boha, kráčet po všech jeho cestách a přimknete se k němu,

23Hospodin před vámi vyžene všechny tyto národy. Budete moci vyhnat národy větší a mocnější, než jste sami.

24Každé místo, na něž stoupne vaše noha, bude vaše. Vaše území bude sahat od pouště až k Libanonu a od té veliké řeky, řeky Eufrat, až ke Středozemnímu moři.

25Nikdo před vámi neobstojí; Hospodin, váš Bůh, uvede strach a hrůzu z vás na celou zem, kamkoli šlápnete, jak vám pověděl.

26Pohleď, dnes vám předkládám požehnání i prokletí.

27Požehnání – budete-li poslouchat přikázání Hospodina, svého Boha, která vám dnes udílím.

28Prokletí – nebudete-li poslouchat přikázání Hospodina, svého Boha, ale sejdete z cesty, kterou vám dnes přikazuji, a vydáte se za cizími bohy, které jste nepoznali.

29Až tě Hospodin, tvůj Bůh, přivede do země, kterou přicházíš obsadit, budeš pronášet požehnání na hoře Gerizim a prokletí na hoře Ebal.

30(Obě jsou za Jordánem, kus cesty směrem na západ, v zemi Kananejců bydlících na pláni proti Gilgalu poblíž háje More.)

defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas

[31]Chystáte se překročit Jordán a obsadit zem, kterou vám dává Hospodin, váš Bůh. Až ji obsadíte a usadíte se v ní,

[32]pečlivě dodržujte všechna ustanovení a pravidla, která vám dnes předkládám.

Místo, které si Bůh vyvolí

Deuteronomium 12

[1]Toto jsou pravidla a zákony, jež budete po všechny dny svého života pečlivě dodržovat v zemi, kterou ti Hospodin, Bůh tvých otců, dal za dědictví.

[2]Naprosto zničte všechna místa, kde národy, které vyháníte, sloužily svým bohům – ať už na vysokých horách a návrších nebo pod kdejakým košatým stromem.

[3]Jejich oltáře zbořte, jejich posvátné sloupy roztříštěte, jejich posvátné kůly spalte, sochy jejich bohů zporážejte a jejich jméno odtamtud vyhlaďte.

[4]Hospodinu, svému Bohu, nic takového nedělejte.

[5]Vyhledávejte místo, které si Hospodin, váš Bůh, uprostřed vašich kmenů vyvolí za příbytek a kde umístí své jméno. Tam choďte

[6]a tam přinášejte své zápalné a pokojné oběti, své desátky, obětní příspěvky z práce svých rukou, své slíbené i

voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

dobrovolné oběti a prvorozené ze svého skotu i bravu.

[7]Tam se svými rodinami jezte před Hospodinem, svým Bohem, a radujte se z veškerého díla svých rukou, v němž ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal.

[8]Nebudete jednat, jak tu jednáme dnes – každý tak, jak sám pokládá za správné.

[9]Až dosud jste přece nevstoupili do odpočinutí, do dědictví, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

[10]Chystáte se však přejít Jordán a usadit se v zemi, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dává za dědictví, kde vám dá odpočinout ode všech okolních nepřátel a kde budete přebývat v bezpečí.

[11]Na místo, které si Hospodin, váš Bůh, vyvolí za příbytek pro své jméno, tehdy přinášejte vše, co jsem vám přikázal – své zápalné a pokojné oběti, své desátky, obětní příspěvky z práce svých rukou a všechny své nejlepší věci, které jste přislíbili Hospodinu.

[12]Tam se před Hospodinem, svým Bohem, radujte se svými syny a dcerami, se svými otroky a děvečkami a také s levitou, který je ve tvém městě, neboť mezi vámi nemá žádný podíl ani dědictví.

[13]Měj se na pozoru, abys neobětoval své zápalné oběti na kterémkoli místě, které by sis sám vyhlédl.

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[14]Pouze na místě, které si Hospodin vyvolí v jednom z vašich kmenů, tam smíš obětovat své zápalné oběti a budeš dělat vše, co jsem ti přikázal.

[15]Porážet dobytek a jíst maso můžeš s požehnáním Hospodina, svého Boha, v kterémkoli svém městě, kdykoli se ti zachce. Smí je jíst čistý i nečistý, tak jako gazelu či jelena.

[16]Nesmíte však jíst krev – nech ji vytéci na zem jako vodu.

[17]Nesmíš však ve svém městě jíst desátky ze svého obilí, vína a oleje ani prvorozené ze svého skotu a bravu, žádnou ze svých slíbených či dobrovolných obětí ani obětní příspěvky z práce svých rukou.

[18]Smíš je jíst pouze před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, a to se svým synem a dcerou, se svým otrokem a děvečkou i s levitou, který je ve tvém městě. Před Hospodinem, svým Bohem, se budeš radovat z veškerého díla svých rukou.

[19]Měj se na pozoru, abys po všechny dny, kdy budeš žít ve své zemi, nezanedbával levity.

[20]Až Hospodin, tvůj Bůh, rozšíří tvé hranice, jak ti pověděl, a ty si řekneš: „Pojedl bych maso“, protože právě dostaneš chuť na maso, smíš je jíst podle své chuti.

21 Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

22 Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

23 Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

24 Não o comerás; na terra o derramarás como água.

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

26 Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais

21I když budeš daleko od místa, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam umístil své jméno, smíš porážet svůj skot i brav, jejž ti Hospodin dal, tak, jak jsem ti přikázal. Smíš je jíst ve svém městě podle své chuti.

22Smíš je jíst stejně, jako se jí gazela či jelen; smí je jíst nečistý stejně jako čistý.

23Jen se utvrď v tom, abys nejedl krev – vždyť krev, to je život! Nesmíš tedy s masem jíst jeho život.

24Nejez krev, nech ji vytéci na zem jako vodu.

25Nejez ji. Tobě i tvým dětem se povede šťastně, když budeš činit, co je v Hospodinových očích správné.

26Své svaté oběti i slíbené dary však odnášej na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh.

27Tam budeš obětovat své zápalné oběti – maso i krev – na oltář Hospodina, svého Boha. U tvých ostatních obětí bude krev vylita na oltář Hospodina, tvého Boha, a maso sníš.

28Dbej, abys poslouchal všechna tato slova, která ti udílím. Tobě i tvým dětem se povede šťastně až navěky, když budeš v očích Hospodina, svého Boha, dělat, co je dobré a správné.

29Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vykoření národy, které jdeš vyhnat. Až je vyženeš a usadíš se v jejich zemi,

vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

[32] Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR,

[30]měj se na pozoru i poté, co budou vyhlazeni. Nesmíš je následovat do pasti – nevyhledávej jejich bohy. Neříkej: „Jak asi ty národy sloužily svým bohům? Chtěl bych to zkusit i já.“

[31]Nic takového Hospodinu, svému Bohu, nedělej! Vždyť pro své bohy dělají vše, co Hospodin, tvůj Bůh, považuje za ohavnost a co nenávidí. Dokonce pro své bohy pálí své syny a dcery v ohni!

Výstraha před svůdci

Deuteronomium 13

[1]Pečlivě dodržujte vše, co vám přikazuji – nic k tomu nepřidávejte ani z toho neubírejte.

[2]Ve tvém středu by se mohl objevit prorok nebo vykladač snů a nabízet ti nějaké znamení či div

[3]se slovy: „Pojďme následovat cizí bohy“ (které jsi nepoznal) „a sloužit jim!“ Tehdy, i kdyby se stalo to znamení či div, o kterém ti říkal,

[4]neposlouchej jeho řeči. To vás Hospodin, váš Bůh, zkouší, aby se poznalo, zda milujete Hospodina, svého Boha, celým srdcem a celou duší.

[5]Hospodina, svého Boha, následujte, jeho ctěte, jeho přikázání zachovávejte, jeho

vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

poslouchejte, jemu služte a k němu se přimkněte.

6 Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

6Takový prorok nebo vykladač snů ať je popraven, neboť nabádal k odpadnutí od Hospodina, vašeho Boha, který vás vyvedl z Egypta a vykoupil vás z domu otroctví. Odstraň ze svého středu zlo – vždyť tě ten bludař chtěl strhnout z cesty, po níž ti přikázal jít Hospodin, tvůj Bůh!

7 dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

7Mohl by tě tajně ponoukat tvůj vlastní bratr nebo syn, dcera, manželka ve tvém náručí nebo přítel, jehož miluješ jako sebe sama. Mohl by říkat: „Pojďme sloužit cizím bohům“ (které jsi nepoznal ty ani tví otcové,

8 não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

8totiž některému z bohů okolních národů, blízkých či vzdálených, z jednoho konce světa či z druhého).

9 mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

9Nesvoluj a neposlouchej ho! Nesmíš se nad ním slitovat a ušetřit jej. Nesmíš ho krýt,

10 Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

10musíš ho popravit. Sám na něj vztáhneš ruku jako první, aby zemřel, a pak se připojí všechen lid.

11 E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

11Ukamenuj ho k smrti – vždyť tě chtěl odtrhnout od Hospodina, tvého Boha, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví!

12 Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

12Až o tom uslyší všechen Izrael, přijde na ně bázeň a už nikdy ve tvém středu podobné zlo nespáchají.

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

Deuteronômio 14

[13]Mohl by ses doslechnout o jednom ze svých měst, která ti Hospodin, tvůj Bůh, dá k bydlení,

[14]že z vašeho středu vyšli ničemové, aby svedli obyvatele svého města slovy: „Pojďme sloužit cizím bohům“ (které jsi nepoznal).

[15]Tehdy to prozkoumej a vyšetři; důkladně se na to vyptej. Pokud se najisto potvrdí, že ve tvém středu byla spáchána taková ohavnost,

[16]musíš obyvatele toho města pobít mečem. To město se vším, co je v něm, musíš vyhladit jako proklaté. I jeho dobytek musíš pobít mečem.

[17]Veškerou kořist z něj shromáždi doprostřed jeho náměstí a spal to město i s jeho kořistí jako zápalnou oběť Hospodinu, svému Bohu. Ať je z něj navěky hromada sutin, ať už nikdy není vystavěno.

[18]Nic z toho, co propadlo klatbě, ti nesmí zůstat v rukou. Pak se Hospodin odvrátí od svého planoucího hněvu, prokáže ti milosrdenství a ve svém smilování tě rozmnoží, jak s přísahou zaslíbil tvým otcům.

[19]Proto poslouchej Hospodina, svého Boha, zachovávej všechna jeho přikázání, která ti dnes udílím, a čiň, co je v očích Hospodina, tvého Boha, správné.

Čisté a nečisté pokrmy

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

Deuteronomium 14

[1]Jste děti Hospodina, svého Boha. Nedělejte si kvůli mrtvému jizvy ani si neholte hlavu.

[2]Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha! Tebe Hospodin vyvolil, abys byl jeho lidem, jeho zvláštním pokladem jako žádný jiný lid na zemi.

[3]Nejez žádnou ohavnost.

[4]Toto jsou zvířata, která smíte jíst: hovězí dobytek, ovce, koza,

[5]jelen, gazela, daněk, kozorožec, kamzík, antilopa a muflon.

[6]Ze zvířat smíte jíst každého přežvýkavého sudokopytníka.

[7]Nesmíte však jíst ty, kteří jsou jen přežvýkavci nebo jen sudokopytníci. Velbloud, zajíc a daman sice přežvykují, ale nemají rozdělené kopyto – budou tedy pro vás nečistí.

[8]Vepř sice má rozdělené kopyto, ale nepřežvykuje – bude tedy pro vás nečistý. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete.

[9]Ze všech vodních živočichů smíte jíst tyto: Smíte jíst všechno, co má ploutve a šupiny.

[10]Cokoli nemá ploutve a šupiny, to jíst nesmíte – bude to pro vás nečisté.

[11]Smíte jíst všechny čisté ptáky.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,
[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;
[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;
[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;
[16] o mocho, a íbis, a gralha,
[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,
[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.
[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.
[20] Toda ave limpa comereis.
[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.
[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.
[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome,

[12]Tyto však jíst nesmíte: orla, orlosupa, mořského orla,
[13]luňáka, sokola, různé druhy supů,
[14]všechny druhy havranů,
[15]dále pštrosa, sovu, racka, různé druhy jestřábů,
[16]sýčka, výra, ibise,
[17]pelikána, mrchožrouta, kormorána,
[18]čápa, různé druhy volavek ani dudka a netopýra.
[19]Také všechna okřídlená havěť pro vás bude nečistá – nesmí se jíst.
[20]Všechno čisté ptactvo však jíst smíte.
[21]Nesmíte jíst žádnou zdechlinu. Dej ji přistěhovalci, který žije ve tvých branách, ať ji sní, nebo ji prodej cizinci. Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha! Nevař kůzle v mléce jeho matky.

Odděluj desátek

[22]Věrně odděluj desátek z veškeré úrody své setby, která každoročně vyroste na poli.
[23]Desátky ze svého obilí, vína a oleje, stejně jako prvorozené ze svého skotu a bravu, budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si vyvolí za příbytek pro své jméno. Tak se budeš po všechny dny učit ctít Hospodina, svého Boha.
[24]Bude-li však místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam umístil své jméno, od tebe příliš daleko, takže tam

quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

25 então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

26 Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

27 porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

28 Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

29 Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

1 Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

2 Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

3 Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

nebudeš moci donést desátky z toho, čím ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal,

25můžeš je zpeněžit. Peníze zavaž, vezmi s sebou a vydej se k místu, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil.

26Za ty peníze tam pořiď vše, nač budeš mít chuť – hovězí, skopové, víno, pivo nebo cokoli budeš chtít. Jez to tam před Hospodinem, svým Bohem, a raduj se s celou svou rodinou.

27Nezanedbávej ovšem levitu, který je ve tvém městě, neboť u tebe nemá žádný podíl ani dědictví.

28Každý třetí rok vezmi všechny desátky z úrody toho roku a slož je ve svém městě.

29Přijde levita (jenž u tebe nemá podíl ani dědictví) a také přistěhovalec, sirotek a vdova, kteří jsou ve tvém městě, a budou jíst do sytosti. Hospodin, tvůj Bůh, pak požehná každou práci, k níž přiložíš ruku.

Rok promíjení dluhů

Deuteronomium 15

1Každý sedmý rok budeš promíjet dluhy.

2Promíjení dluhů se bude dít takto: Každý věřitel promine svému bližnímu, co mu osobně půjčil. Nebude to od svého bližního, totiž od svého bratra, vymáhat, neboť je vyhlášeno Hospodinovo promíjení dluhů.

3Od cizince dluh vymáhat smíš, ale co máš u svého bratra, to mu osobně promineš.

4 para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

5 se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

6 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

8 antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

9 Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

10 Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

4Jen ať u tebe nikdo není chudý! Hospodin, tvůj Bůh, ti bohatě požehná v zemi, kterou ti dává za dědictví, abys ji obsadil.

5Musíš jen bedlivě poslouchat Hospodina, svého Boha, a pečlivě dodržovat všechna tato přikázání, která ti dnes udílím.

6Hospodin, tvůj Bůh, ti pak požehná, jak ti slíbil: budeš moci půjčovat mnohým národům, ale sám si nevypůjčíš a budeš ovládat mnohé národy, ale tebe neovládnou.

7Bude-li u tebe někdo chudý (kterýkoli tvůj bratr v kterémkoli městě v zemi, již ti dává Hospodin, tvůj Bůh), pak před svým chudým bratrem nezatvrzuj srdce a neodpírej mu pomoc.

8Naopak, ochotně mu nabídni pomoc a půjč mu, co ve své nouzi potřebuje.

9Měj se na pozoru, abys v srdci nechoval ničemnou myšlenku: „Blíží se sedmý rok, rok promíjení dluhů…“ Hleděl-li bys na svého bratra lakotně a nic mu nedal, volal by kvůli tobě k Hospodinu a ty bys měl hřích.

10Dávej ochotně, nepouštěj si do srdce lakotu! Hospodin, tvůj Bůh, pak požehná veškerou tvou práci a vše, k čemu přiložíš ruku.

11 Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

11A protože v zemi nikdy nepřestanou být chudí, přikazuji ti: „Ochotně nabízej pomoc svému bratru – tomu, kdo je ve tvé zemi chudý a potřebný."

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

12 Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

12Když se ti tvůj bratr, ať Hebrej či Hebrejka, prodá do otroctví, odslouží u tebe šest let, ale sedmého roku jej propustíš na svobodu.

13 E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

13Až ho budeš propouštět na svobodu, nenech jej odejít s prázdnou.

14 Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

14Štědře ho obdaruj ze svého stáda, humna i lisu. Podělíš se s ním o vše, čím ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal.

15 Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

15Pamatuj, že jsi v egyptské zemi sám byl otrokem, ale Hospodin, tvůj Bůh, tě vykoupil. Proto ti to dnes přikazuji.

16 Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

16Řekne-li ti však: „Neodejdu od tebe", protože miluje tebe i tvou rodinu a je mu u tebe dobře,

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

17pak vezmeš šídlo, na dveřích mu jím probodneš ucho a zůstane ve službě navždy. Totéž uděláš, půjde-li o tvou děvečku.

18 Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

18Ať ti není zatěžko propustit jej na svobodu – vždyť se ti za těch šest let vyplatil dvakrát více nežli nádeník! Hospodin, tvůj Bůh, ti pak požehná ve všem, co děláš.

Leis acerca dos primogênitos do gado

Zasvěcení prvorozených

19 Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás,

19Každého prvorozeného samce ze svého skotu a bravu zasvěť Hospodinu, svému Bohu. Prvorozeného býčka nepoužívej k práci a prvorozeného beránka nestříhej.

nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus

A Páscoa

Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[20]Každý rok je se svou rodinou sněz před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si Hospodin vyvolí.

[21]Bude-li však na něm nějaká vada – bude-li kulhavý, slepý nebo s jinou vážnou vadou – nesmíš ho obětovat Hospodinu, svému Bohu.

[22]Můžeš jej sníst ve svém městě, tak jako gazelu či jelena, ať jsi čistý nebo nečistý.

[23]Jen nejez jeho krev – nech ji vytéci na zem jako vodu.

Tři výroční slavnosti

Deuteronomium 16

[1]Zachovávej měsíc aviv, kdy budeš Hospodinu, svému Bohu, slavit Pesach, Hod beránka. Oné noci v měsíci avivu vás přece Hospodin, váš Bůh, vyvedl z Egypta.

[2]Na místě, které Hospodin vyvolí za příbytek pro své jméno, přines pro tento hod Hospodinu, svému Bohu, oběť z bravu či skotu.

[3]Nesmíš k němu jíst nic kvašeného. Po sedm dní jez nekvašený chléb, chléb tísně (neboť jsi z Egypta vyšel ve chvatu). Takto si po celý život připomínej den svého odchodu z Egypta.

[4]Po sedm dní ať se u tebe nevyskytne nic kvašeného. Z masa, které jsi obětoval večer prvního dne, ať nezůstane nic až do rána.

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

5Nesmíš pořádat Hod beránka v kterémkoli z měst, která ti Hospodin, tvůj Bůh, dává.

6 senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

6Hod beránka pořádej pouze na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí za příbytek pro své jméno, a to večer při západu slunce, v dobu, kdy jsi odcházel z Egypta.

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

7Připrav a sněz jej na místě, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, a ráno se vydej zpátky domů.

8 Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

8Po šest dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne pak bude svátek Hospodina, tvého Boha: nebudeš dělat žádnou práci.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

9 Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

9Odpočítej si sedm týdnů. Až napočítáš sedm týdnů od začátku obilné žně,

10 E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

10uspořádej Hospodinu, svému Bohu, Slavnost týdnů. Přines dobrovolnou oběť podle své možnosti, podle toho, jak ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal.

11 Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

11Na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí za příbytek pro své jméno, se pak před Hospodinem, svým Bohem, raduj se svým synem a dcerou, se svým otrokem a děvečkou, s levitou, který je ve tvém městě, a s přistěhovalcem, sirotkem a vdovou ve tvém středu.

12 Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

12Pamatuj, že jsi sám byl v Egyptě otrokem. Proto pečlivě dodržuj tato ustanovení.

Os Tabernáculos

Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes
Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[13]Až shromáždíš úrodu ze svého humna i lisu, uspořádej sedmidenní Slavnost stánků.

[14]Při této slavnosti se raduj se svým synem a dcerou, se svým otrokem a děvečkou, s levitou i s přistěhovalcem, sirotkem a vdovou, kteří jsou ve tvém městě.

[15]Po sedm dní pořádej pro Hospodina, svého Boha, slavnost na místě, které si Hospodin vyvolí. Hospodin, tvůj Bůh, ti přece požehnal ve vší tvé úrodě a ve vší tvé práci, a tak to náležitě oslav!

[16]Třikrát za rok ať se každý, kdo je u tebe mužského pohlaví, ukáže před Hospodinem, tvým Bohem, na místě, které si on vyvolil: při Slavnosti nekvašených chlebů, při Slavnosti týdnů a při Slavnosti stánků. Nikdo ať se před Hospodinem neukáže s prázdnou.

[17]Každý ať přinese, co si může dovolit, podle toho, jak mu požehnal Hospodin, tvůj Bůh.

Zákon o soudcích

[18]Ve městech, která ti Hospodin, tvůj Bůh, dá, si pro každý svůj kmen ustanovte soudce a správce. Ti ať soudí lid spravedlivým soudem.

[19]Nepřekrucuj právo. Buď nestranný a neúplatný, neboť úplatek zaslepuje i oči moudrých a podvrací i rozhodnutí spravedlivých.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.
[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

[20]Usiluj o spravedlnost, o skutečnou spravedlnost! Pak teprve budeš žít a ovládneš zem, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává.
[21]U oltáře, který postavíš Hospodinu, svému Bohu, si nezasadíš žádný strom ani posvátný kůl.
[22]Také si nevztyčíš posvátný sloup – to Hospodin, tvůj Bůh, nenávidí!

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.
[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,
[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.
[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

Deuteronomium 17

[1]Neobětuj Hospodinu, svému Bohu, býka ani berana, na němž by byla vada nebo cokoli špatného – pro Hospodina, tvého Boha, je to ohavnost!
[2]Ve tvém středu, v kterémkoli městě, které ti Hospodin, tvůj Bůh, dá, by se mohl objevit muž nebo žena, kteří by v očích Hospodina, tvého Boha, spáchali tu špatnost, že by přestoupili jeho smlouvu
[3]a odešli sloužit a klanět se cizím bohům – slunci, měsíci či celému nebeskému zástupu (což jsem nikdy nepřikázal).
[4]Bude-li ti to oznámeno nebo se o tom doslechneš, důkladně to prošetři. Pokud se najisto potvrdí, že v Izraeli byla spáchána taková ohavnost,
[5]vyvedeš muže nebo ženu, kteří tu špatnost spáchali, ke svým branám a ukamenuješ je k smrti.
[6]Ten, kdo má zemřít, ať je popraven na základě výpovědi dvou nebo tří svědků. Nesmí být popraven na základě jediného svědectví.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7]Svědkové ať na něj vztáhnou ruku jako první, aby zemřel, a potom se přidá všechen lid. Odstraň ze svého středu zlo!

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[8]Ve tvém městě by se mohlo stát něco mimořádného, co bys nedovedl rozsoudit. Ať už půjde o vraždu, spor či napadení, v těchto sporných případech vstaň a vydej se na místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[9]Přijď se dotázat levitských kněží nebo soudce, který tam v oněch dnech bude, a oni ti oznámí soudní výrok.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10]Zachovej se pak podle výroku, který ti oznámí z místa, které si Hospodin vyvolil. Pečlivě dodrž všechny jejich pokyny.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]Zachovej se podle pravidla, o němž tě poučí, a podle rozsudku, který ti řeknou. Od výroku, který ti oznámí, se neuchyluj napravo ani nalevo.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Kdyby se někdo odvážil neuposlechnout kněze, stojícího tam ve službě Hospodinu, tvému Bohu, anebo soudce, pak ať ten člověk zemře. Odstraň z Izraele zlo!

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13]Až o tom všechen lid uslyší, přijde na ně bázeň a nebudou už jednat opovážlivě.

A eleição e os deveres de um rei

Zákon o králi

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[14]Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, ovládneš ji a usadíš se v ní. Řekneš-li si: „Ustanovím nad sebou krále, tak jako všechny národy kolem mne“,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[15]pak nad sebou ustanov jen takového krále, jehož si vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ustanovíš nad sebou krále ze svých bratří; cizince, jenž by nebyl tvým bratrem, si dosadit nesmíš.

[16]Ať ale nemá mnoho koní, aby neposílal lid zpátky do Egypta pro další koně. Hospodin vám přece řekl: „Touto cestou se už nikdy nevrátíte."

[17]Ať nemá mnoho žen, aby snad jeho srdce nezabloudilo. Také ať nemá příliš mnoho zlata a stříbra.

[18]Až dosedne na svůj královský trůn, ať si nechá od levitských kněží pořídit opis tohoto Zákona.

[19]Tu knihu ať má stále u sebe a čte ji po všechny dny svého života. Tak se bude učit ctít Hospodina, svého Boha, a pečlivě dodržovat všechna slova tohoto Zákona a tato pravidla,

[20]aby se jeho srdce nepozdvihlo nad jeho bratry a aby se neuchýlil od tohoto přikázání napravo ani nalevo. Pak bude moci dlouho kralovat on i jeho synové uprostřed Izraele.

Zákon o knězích

Deuteronomium 18

[1]Levitští kněží, totiž celý kmen Levi, nebudou mít podíl ani dědictví v Izraeli. Budou žít z ohnivých obětí Hospodinu, z jeho dědictví.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[2]Nebudou mít dědictví mezi svými bratry – sám Hospodin je jejich dědictvím, jak jim pověděl.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[3]Toto budou kněží právoplatně dostávat od lidu: Ti, kdo budou přinášet oběť – ať už ze skotu nebo z bravu – dají knězi plece, obě čelisti a žaludek.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[4]Budeš mu také dávat prvotiny ze svého obilí, vína a oleje a prvotiny z vlny svých ovcí.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[5]Jeho si totiž Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech tvých kmenů, aby po všechny dny stál se svými syny ve službě v Hospodinově jménu.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[6]Kterýkoli levita smí odejít z tvého města (ať už bydlel v Izraeli kdekoli) na místo, které vyvolil Hospodin. Smí odejít, kdykoli se mu zachce.

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[7]Bude sloužit ve jménu Hospodina, svého Boha, tak jako jeho ostatní bratři levité, kteří tam stojí před Hospodinem.

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

[8]Budou jíst stejný podíl bez ohledu na to, co kdo prodal po otcích.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

Zákon o prorocích

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[9]Až vejdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, neuč se jednat podle ohavných způsobů oněch národů.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[10]Ať se u tebe nenajde, kdo by svého syna či dceru provedl ohněm! Stejně tak žádný věštec, jasnovidec, hadač, čaroděj,

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[11]zaříkávač, vyvolávač duchů, věštkyně ani ten, kdo se radí s mrtvými.

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[12]Každý, kdo páchá něco takového, je pro Hospodina ohavný! Právě kvůli takovýmto ohavnostem je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[13]Buď cele oddán Hospodinu, svému Bohu.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

[14]Národy, které ovládneš, totiž poslouchají jasnovidce a věštce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedopouští.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[15]Hospodin, tvůj Bůh, ti zprostřed tvých bratrů vzbudí proroka, jako jsem já – toho poslouchejte.

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[16]Přesně to jsi žádal od Hospodina, svého Boha, na Orébu v den shromáždění, když jsi říkal: „Ať už neslyším hlas Hospodina, svého Boha, a nevidím ten veliký oheň – jinak zemřu!“

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[17]Tehdy mi Hospodin řekl: „Dobře to pověděli.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[18]Zprostřed jejich bratrů jim vzbudím proroka, jako jsi ty. Vložím svá slova do jeho úst a on jim poví vše, co mu přikáži.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[19]Kdokoli neposlechne má slova, která promluví mým jménem, s takovým zúčtuji já sám.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[20]Kdyby se však nějaký prorok opovážil promluvit mým jménem slovo, které jsem mu nesvěřil, takový prorok ať zemře stejně, jako kdyby mluvil jménem cizích bohů.“

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[21]Můžeš si říci: „Jak poznáme, že to slovo nemluví Hospodin?“

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

[22]Nuže, jestliže prorok řekne Hospodinovým jménem něco, co se nestane, pak to slovo nemluvil Hospodin. Onen prorok mluvil opovážlivě. Neboj se ho.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

Zákon o útočištných městech

Deuteronomium 19

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[1]Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vykoření národy; Hospodin, tvůj Bůh, ti dá jejich zem. Až je vyženeš a usadíš se v jejich městech a v jejich domech,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[2]odděl si uprostřed země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dá za dědictví, tři města.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[3]V zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dá za dědictví, rozměř vzdálenosti a rozděl její území na tři díly, aby se každý, kdo někoho zabil, měl kam uchýlit.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

[4]Když někdo někoho zabije a uteče, aby si zachránil život (v případě, že svého bližního zabil neúmyslně, aniž ho kdy předtím měl v nenávisti), se to bude mít takto:

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[5]Když například někdo půjde se svým druhem do lesa na dříví, při kácení stromu se rozmáchne sekerou, železo sklouzne z topůrka a smrtelně zraní jeho druha, bude se dotyčný moci uchýlit do jednoho z těchto měst a zachránit si život.

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe

[6]Kdyby to bylo příliš daleko, mohl by vraha dostihnout krevní mstitel, jenž by

enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

jej pronásledoval, a ve své zuřivosti by jej mohl zabít. On však nebyl hoden smrti, neboť zabitého nikdy předtím neměl v nenávisti.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7]A proto ti přikazuji: Odděl si tři města.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[8]Až Hospodin, tvůj Bůh, podle přísahy dané tvým otcům rozšíří tvé území a dá ti celou zem, kterou zaslíbil tvým otcům

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9](budeš-li ovšem pečlivě dodržovat všechna přikázání, která vám dnes udílím, totiž abys miloval Hospodina, svého Boha, a kráčel po jeho cestách po všechny dny), potom k těmto třem městům přidáš ještě další tři.

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]To proto, aby se v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví, neprolévala nevinná krev. Ta krev by padla na tebe!

Execução do homicida

Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[11]Pokud by však někdo úkladně napadl svého bližního z nenávisti a poté, co jej smrtelně zranil, by utekl do jednoho z těchto měst,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[12]v takovém případě pro něj stařešinové jeho města pošlou, vezmou ho odtud a vydají jej do rukou krevního mstitele, aby zemřel.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

[13]Neslituješ se nad ním. Odstraň z Izraele nevinně prolitou krev, a povede se ti dobře.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na

[14]Neposunuj mezník svého bližního, kterým tví předkové vymezili tvé dědictví

terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

15 Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

17 então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

18 Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

20 para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

21 Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

1 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do vlastnictví.

Zákon o svědcích

15Proti nikomu nepostačí jediný svědek, ať už se dotyčný jakkoli provinil či spáchal jakýkoli hřích, jenž se dá spáchat. Výrok musí být potvrzen výpovědí dvou nebo tří svědků.

16Povstane-li proti někomu zlomyslný svědek, aby jej nařkl z odpadlictví,

17obě strany sporu se musí postavit před Hospodina – před kněze a soudce, kteří tam v těch dnech budou.

18Soudci ať věc důkladně prošetří. Ukáže-li se, že to byl křivý svědek, křivě svědčící proti svému bratru,

19uděláte mu totéž, co chtěl, aby se stalo jeho bratru. Odstraň ze svého středu zlo!

20Až o tom uslyší ostatní, přijde na ně bázeň a tato špatnost se ve tvém středu už nikdy nestane.

21Neslitueš se nad ním – život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu.

Zákon o válce

Deuteronomium 20

1Když vytáhneš do boje proti svým nepřátelům a uvidíš koně, vozy a více lidu, než máš sám, neboj se jich, neboť s tebou je Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[2]Než půjdete do bitvy, přistoupí kněz a promluví k lidu:

[3]„Slyš, Izraeli! Dnes jdete do boje proti svým nepřátelům. Nebuďte malomyslní, nebojte se ani neděste – nemějte z nich strach.

[4]Hospodin, váš Bůh, který vás předchází, bude proti vašim nepřátelům bojovat za vás a dá vám vítězství.“

[5]Potom k lidu promluví správcové: „Kdo postavil nový dům a ještě se tam nenastěhoval? Ať se vrátí domů, aby snad nepadl v boji a nenastěhoval se tam někdo jiný.

[6]Kdo vysázel vinici a ještě neokusil její ovoce? Ať se vrátí domů, aby snad nepadl v boji a její ovoce neokusil někdo jiný.

[7]Kdo se zasnoubil se ženou, ale ještě si ji nevzal? Ať se vrátí domů, aby snad nepadl v boji a nevzal si ji někdo jiný.“

[8]Správcové pak k lidu promluví ještě takto: „Kdo se bojí? Kdo je malomyslný? Ať se vrátí domů, aby jeho bratři neztratili odvahu jako on.“

[9]Teprve když správcové dokončí svou řeč k lidu, postaví do jeho čela velitele oddílů.

[10]Když přitáhneš k městu, abys je dobýval, nejprve mu nabídni mír.

11 Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

14 mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

16 Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

17 Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

18 para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

19 Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

11Pokud nabídnutý mír přijmou a otevřou ti, pak všechen lid, který tam bude, podrob nuceným pracím a budou ti sloužit.

12Pokud však tvou nabídku nepřijmou a začnou s tebou bojovat, oblehni je,

13a až je Hospodin, tvůj Bůh, vydá do tvých rukou, pobij ostřím meče všechny, kdo tam budou mužského pohlaví.

14Avšak ženy, děti, dobytek a všechnu kořist z toho města si rozeber a užívej kořist svých nepřátel, které ti Hospodin, tvůj Bůh, vydal.

15Takto nalož se všemi městy, která jsou od tebe velmi vzdálená – s těmi, která nepatří k městům zdejších národů.

16Z měst patřících národům, které ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví, však nenech nikoho naživu.

17Chetejce, Emorejce, Kananejce, Perizejce, Hivejce a Jebusejce totiž musíš vyhladit jako proklaté, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh.

18Jinak by vás učili jednat podle svých ohavných způsobů, jimž se oddávají kvůli svým bohům, a vy byste hřešili proti Hospodinu, svému Bohu.

19Budeš-li ve válce některé město dlouho obléhat, aby ses jej zmocnil, neničjeho stromy; nedotkni se jich sekerou. Jistě, můžeš z nich jíst, ale nesmíš je vykácet. Copak je ten polní strom člověk, aby před tebou utekl za hradbu?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a

[20]Smíš zničit jen ty stromy, o kterých víš, že nenesou ovoce. Takové smíš kácet a stavět z nich obléhací zařízení, dokud město, které s tebou bojuje, nepadne.

Zákon o neobjasněné vraždě

Deuteronomium 21

[1]Když se v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví, najde někde venku ležet zabitý člověk a nezjistí se, kdo ho zabil,

[2]vyjdou tvoji stařešinové a soudci, aby změřili vzdálenost od toho zabitého k okolním městům

[3]a zjistili, které město je k mrtvému nejblíže. Stařešinové toho města ať vezmou jalovici, která ještě nebyla použita k práci a ještě netahala jho.

[4]Tu jalovici ať stařešinové města odvedou do říčního údolí, na místo, kde se neoralo ani neselo, a tam jí zlomí vaz.

[5]Potom ať přistoupí kněží, Leviho synové (neboť je Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil, aby mu sloužili a aby v Hospodinově jménu žehnali. Podle nich se rozhodne každá pře a každé napadení.)

[6]Všichni stařešinové města, které bude k zabitému nejblíže, si pak umyjí ruce nad jalovicí, jíž byl v údolí zlomen vaz,

[7]a prohlásí: „Naše ruce tu krev neprolily, naše oči nic neviděly.

[8]Hospodine, zprosť viny svůj lid Izrael, který jsi vykoupil! Nenech nevinně

culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

prolitou krev uprostřed svého lidu Izraele!“ Tehdy budou zproštěni viny za tu krev.

[9]Takto odstraníš nevinně prolitou krev ze svého středu, neboť uděláš, co je v Hospodinových očích správné.

Zákony o rodinném životě

[10]Když vytáhneš do boje proti svým nepřátelům a Hospodin ti je vydá do rukou, budeš je moci brát do zajetí.

[11]Spatříš-li mezi zajatými krásnou ženu a zatoužíš po ní, smíš si ji vzít za ženu.

[12]Až si ji odvedeš domů, oholí si hlavu, ostříhá nehty

[13]a svlékne šaty, v nichž byla zajata. Zůstane ve tvém domě celý měsíc a bude oplakávat svého otce a matku. Teprve poté se s ní spojíš a staneš se jejím mužem a ona tvou ženou.

[14]Pokud se ti však znelíbí, propustíš ji na svobodu. Nesmíš ji prodat za peníze ani s ní zacházet jako s otrokyní, neboť jsi ji zneuctil.

[15]Když někdo bude mít dvě ženy, z nichž jednu bude milovat a druhou ne, a obě mu porodí syny, přičemž prvorozený bude synem té nemilované,

[16]otec pak nesmí ve své závěti majetkově upřednostnit syna milované namísto syna nemilované.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[17]Ať přizná prvorozenství synu té nemilované a dá mu dvojnásobný díl z celého dědictví. Protože je prvotinou jeho mužství, náleží právo prvorozenství jemu.

[18]Když někdo bude mít svéhlavého a vzpurného syna, který neposlouchá otce ani matku a neposlechne je, ani když ho trestají,

[19]pak ho otec s matkou vezmou a odvedou k bráně jeho města za městskými stařešiny.

[20]Těm řeknou: „Tento náš syn je svéhlavý a vzpurný. Neposlouchá nás, jen hoduje a pije."

[21]Všichni muži toho města ať jej ukamenují k smrti. Odstraň ze svého středu zlo! Uslyší o tom všechen Izrael a přijde na něj bázeň.

Další zákony

[22]Když někdo spáchá smrtelný zločin a bude popraven pověšením na kůl,

[23]ať jeho tělo nezůstane na kůlu. Musíš je pochovat ještě téhož dne, neboť ten pověšený je před Bohem prokletý. Neposkvrňuj zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví!

Deuteronomium 22

[1]Když uvidíš bloudícího býka či ovci svého bratra, nebuď lhostejný, ale poctivě je přiveď svému bratru zpět.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[2]Pokud tvůj bratr nebydlí poblíž anebo ho neznáš, přiveď to zvíře k sobě domů, ať u tebe zůstane, dokud se po něm tvůj bratr nebude ptát. Tehdy mu je vrátíš.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3]Totéž uděláš s jeho oslem, s jeho pláštěm a s čímkoli, co se tvému bratru ztratilo. Když to najdeš, nesmíš být lhostejný.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4]Když uvidíš osla nebo býka svého bratra, jak leží na cestě, nebuď lhostejný. Ochotně mu jej pomoz zvednout.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5]Žena se nesmí oblékat jako muž ani muž jako žena. Kdokoli to dělá, je Hospodinu, tvému Bohu, ohavný!

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6]Když cestou narazíš na ptačí hnízdo (ať už na stromě nebo na zemi) s matkou sedící na ptáčatech či vejcích, neber matku i s mladými.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7]Mladé si smíš vzít, ale matku musíš pustit, aby se ti vedlo šťastně a byl jsi dlouho živ.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8]Když budeš stavět nový dům, udělej na střeše zábradlí. Kdyby z ní totiž někdo spadl, uvedl bys na svůj dům krev.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9]Neosívej svou vinici dalším druhem semene. Jinak to vše propadne svatyni – jak úroda toho semene, tak plody vinice.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10]Neorej volem a oslem zapřaženými spolu.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a

[11]Neoblékej si látku z dvojího vlákna, ze směsi vlny a lnu.

[12]Na čtyřech cípech pláště, který nosíš, si udělej třásně.

Ochrana panenství

[13]Když si někdo vezme manželku, ale poté, co s ní bude spát, se mu znelíbí,

[14]a tak ji začne očerňovat a pomlouvat: „Vzal jsem si tuto ženu, ale když jsem se s ní spojil, zjistil jsem, že není panna“,

[15]pak ať otec s matkou té dívky přinesou důkaz jejího panenství ke stařešinům do městské brány.

[16]Otec dívky ať stařešinům řekne: „Dal jsem svou dceru za ženu tomuto muži. On si ji ale zprotivil

[17]a teď ji očerňuje. Prý: ‚Zjistil jsem, že tvá dcera není panna.‘ Zde je ale důkaz panenství mé dcery!“ A rozestřou její roucho před stařešiny města.

[18]Stařešinové města pak onoho muže vezmou a potrestají ho.

[19]Za to, že pomlouval izraelskou pannu, mu uloží pokutu sto šekelů stříbra a dají je otci té dívky. Ta zůstane jeho manželkou a on ji po celý svůj život nesmí propustit.

[20]Kdyby však to obvinění bylo pravdivé, kdyby se u té dívky nenašel důkaz panenství,

[21]ať ji vyvedou ke vchodu do domu jejího otce a muži toho města ať ji ukamenují k

apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

22 Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

23 Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

25 Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

26 à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

28 Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será

smrti za to, že spáchala v Izraeli hanebnost, když smilnila v domě svého otce. Odstraň ze svého středu zlo!

22Když někdo bude přistižen, jak spí s vdanou ženou, ať oba zemřou – muž, který s tou ženou spal, i ta žena. Odstraň z Izraele zlo!

23Když někdo ve městě potká dívku, pannu zasnoubenou jinému muži, a vyspí se s ní,

24vyveďte oba k městské bráně a ukamenujte je k smrti – dívku proto, že ve městě nekřičela, a muže proto, že zneuctil snoubenku svého bližního. Odstraň ze svého středu zlo!

25Když někdo potká zasnoubenou dívku venku na poli, znásilní ji a vyspí se s ní, pak ať zemře jen ten muž.

26Dívku netrestej, nezaslouží si smrt. Je to, jako když někdo napadne a zavraždí svého bližního.

27Byla přece na poli – zasnoubená dívka křičela, ale nebyl tam nikdo, kdo by ji zachránil.

28Když někdo potká dívku, pannu, která není zasnoubená, znásilní ji a vyspí se s ní, pak, budou-li přistiženi,

29dá ten muž jejímu otci padesát šekelů stříbra a ta dívka se stane jeho manželkou.

por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

Zneuctil ji, a tak ji po celý svůj život nesmí propustit.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

Deuteronomium 23

[1]Nikdo si nesmí vzít manželku svého otce – tím by zneuctil svého otce.

Ochrana čistoty shromáždění

[2]Do Hospodinova shromáždění nesmí vejít muž s rozdrceným nebo uříznutým přirozením.

[3]Do Hospodinova shromáždění nesmí vejít bastard. Ani jeho desáté pokolení nevejde do Hospodinova shromáždění.

[4]Do Hospodinova shromáždění nesmí vejít nikdo z Amonců ani z Moábců. Ani jejich desáté pokolení nikdy nevejde do Hospodinova shromáždění,

[5]protože vám nevyšli naproti s chlebem a vodou, když jste táhli z Egypta. Namísto toho si na tebe najali Beorova syna Balaáma z Petoru v mezopotamském Aramu, aby tě proklel.

[6](Hospodin, tvůj Bůh, ovšem odmítl Balaáma vyslyšet. Z lásky k tobě obrátil Hospodin, tvůj Bůh, kletbu v požehnání.)

[7]Po všechny své dny nikdy nebudeš usilovat o mír s nimi ani o jejich prospěch.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[8]Edomských se však nestraň – vždyť jsou to tvoji příbuzní. Nestraň se ani Egypťanů – vždyť jsi v jejich zemi žil jako přistěhovalec.

[9]Potomci, kteří se jim narodí ve třetím pokolení, smí vejít do Hospodinova shromáždění.

[10]Když vojensky vytáhneš proti svým nepřátelům, vyvaruj se každé nepřístojnosti.

[11]Jestliže se mezi vámi někdo znečistí noční příhodou, ať vyjde ven za tábor. Nesmí vkročit do tábora.

[12]Kvečeru se pak omyje vodou a po západu slunce se vrátí do tábora.

[13]Venku za táborem měj vyhrazené místo, kam budeš chodit na stranu.

[14]Ve své výstroji budeš mít kolík. Když si půjdeš ven ulevit, vyhrabeš jím důlek a potom své výkaly přikryješ.

[15]Hospodin, tvůj Bůh, totiž kráčí uprostřed tvého tábora, aby tě vysvobozoval a vydal ti tvé nepřátele. Ať je tedy tvůj tábor svatý! Ať u tebe nevidí žádnou nepatřičnost!

Další zákony

[16]Otroka, jenž k tobě utekl, nevydávej jeho pánu.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[17]Ať bydlí u tebe, kdekoli se mu zalíbí, v kterémkoli městě, které si u vás vybere. Nesmíš jej utiskovat.

[18]Mezi dcerami Izraele ať není žádná prostitutka a mezi syny Izraele žádný prostitut.

[19]Odměnu té coury ani mzdu toho psa nesmíš přinést do domu Hospodina, svého Boha, k naplnění jakéhokoli slibu. Oba dva jsou před Hospodinem, tvým Bohem, ohavní!

[20]Svému bratru nepůjčuj na úrok, ať půjde o peníze, potraviny nebo o cokoli, nač se dává úrok.

[21]Cizinci smíš půjčit na úrok, ale svému bratru půjč bez úroku. Hospodin, tvůj Bůh, ti pak požehná ve všem, k čemu přiložíš ruku v zemi, kterou jdeš obsadit.

[22]Pokud Hospodinu, svému Bohu, něco slíbíš, neotálej to splnit. Hospodin, tvůj Bůh, to od tebe rozhodně očekává, a tak bys měl hřích.

[23]Zdržet se slibu však není žádný hřích.

[24]Co vyšlo z tvých úst, to splň. Co jsi vlastními ústy dobrovolně slíbil Hospodinu, svému Bohu, to vykonej.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

[25]Půjdeš-li vinicí svého bližního, můžeš jíst hrozny podle chuti až do sytosti, ale nesmíš je sbírat do nádoby.

[26]Půjdeš-li obilím svého bližního, můžeš trhat klasy, ale nesmíš na obilí svého bližního vztáhnout srp.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

Zákon o rozluce

Deuteronomium 24

[1]Může se stát, že se někdo ožení s manželkou, ale ta se mu znelíbí, neboť na ní najde nějakou nepatřičnost. Napíše jí tedy rozlukový list, dá jí ho do ruky a pošle ji pryč z domu.

[2]Ona se po odchodu z jeho domu vdá za jiného muže,

[3]ale ten si ji také zprotiví, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do ruky a pošle ji z domu. Anebo tento její druhý manžel zemře.

[4]Její původní manžel, který ji poslal pryč, si ji pak už nebude moci vzít zpět za manželku, neboť už byla poskvrněna. Nesváděj k hříchu lid země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví!

Další zákony

[5]Kdo se nedávno oženil, ať nechodí do boje a není povoláván k žádné službě. Na jeden rok ať je uvolněn domů pro potěšení ženy, kterou si vzal.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[6]Nikdo nesmí vzít do zástavy domácí mlýnek, ba ani jeho horní kámen – vždyť by vzal do zástavy sám život!

[7]Bude-li někdo přistižen, že unesl jednoho ze svých bratrů, synů Izraele, aby jej zotročil či prodal, pak ať ten únosce zemře. Odstraň ze svého středu zlo!

[8]Pozor! Při ráně malomocenství pečlivě dodržuj všechny pokyny levitských kněží. Pečlivě dodržujte, co jsem jim přikázal.

[9]Pamatuj, co Hospodin, tvůj Bůh, udělal Miriam na vaší cestě z Egypta.

[10]Když budeš svému bližnímu poskytovat půjčku, nevstupuj do jeho domu, aby sis vybral zástavu.

[11]Zůstaň venku, než ti věřitel přinese zástavu ven.

[12]Bude-li chudý, nechoď spát s pláštěm, který ti dal do zástavy.

[13]Při západu slunce mu zástavu vrať. Když půjde spát ve svém plášti, bude ti žehnat. V tom bude spočívat tvá spravedlnost před Hospodinem, tvým Bohem.

[14]Nevykořisťuj nádeníka, chudého a potřebného, ať už je to tvůj bratr anebo se do některého města ve tvé zemi přistěhoval.

[15]Každý den ještě před západem slunce mu vyplať mzdu. Vždyť je chudý, závisí na tom jeho život! Jinak bude kvůli tobě volat k Hospodinu, a budeš mít hřích.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[16]Rodiče nemohou platit životem za své děti ani děti za své rodiče. Každý zaplatí životem za svůj vlastní hřích.

[17]Nepřekrucuj právo přistěhovalce ani sirotka a nezabavuj roucho vdově.

[18]Pamatuj, že jsi byl v Egyptě otrokem a že tě odtud Hospodin, tvůj Bůh, vykoupil. To proto ti přikazuji, abys činil tyto věci.

[19]Když budeš na svém poli sklízet obilí a zapomeneš na poli snop, nevracej se pro něj. Připadne přistěhovalci, sirotku a vdově, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal ve všem, k čemu přiložíš ruku.

[20]Když budeš střásat své olivy, znovu je po sobě nečeš. Připadnou přistěhovalci, sirotku a vdově.

[21]Když budeš sbírat hrozny na své vinici, znovu je po sobě nečeš. Připadnou přistěhovalci, sirotku a vdově.

[22]Pamatuj, že jsi byl v Egyptě otrokem. To proto ti přikazuji, abys činil tyto věci.

Deuteronomium 25

[1]Když mezi lidmi vznikne spor, ať se jdou nechat rozsoudit k soudu. Soudci ať zjednají právo tomu, kdo je v právu, a viníka ať odsoudí.

[2]Zaslouží-li si viník bičování, soudce jej dá položit a zbičovat pod svým dohledem tolika ranami, kolik si zaslouží.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[3]Nechá mu dát čtyřicet ran, ne víc. Kdyby totiž tvůj bratr dostal při bičování více ran, byl by před tebou znevážen.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

[4]Mlátícímu dobytčeti nedáš náhubek.

O levirato

Ochrana vdovy

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[5]Když budou bratři bydlet pospolu a jeden z nich zemře, aniž by měl syna, neprovdá se žena zesnulého ven z rodiny, za cizího muže. Ať se s ní spojí její švagr; ten ať si ji vezme za ženu, aby splnil švagrovskou povinnost.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[6]Prvorozený, jehož mu porodí, pak ponese jméno onoho zesnulého bratra, aby jeho jméno nevymizelo z Izraele.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[7]Když si ten muž nebude chtít svou švagrovou vzít, půjde švagrová ke stařešinům do městské brány a řekne: „Můj švagr odmítá svému bratru vzbudit potomstvo v Izraeli. Nechce vůči mně splnit svou švagrovskou povinnost!“

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[8]Stařešinové města jej tedy předvolají a promluví s ním. Bude-li stát na svém a řekne: „Nechci si ji vzít“,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[9]přistoupí k němu jeho švagrová a před zraky stařešinů mu zuje z nohy sandál, plivne mu do tváře a prohlásí: „To si zaslouží muž, který nechce zbudovat rodinu svého bratra!“

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[10]Jeho rodina pak bude v Izraeli známá pod jménem „Rodina vyzutého“.

Další zákony

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar

[11]Když se budou muži prát, může se stát, že manželka jednoho přistoupí, aby svého

para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

12 cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

13 Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

14 Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

15 Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

16 Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

17 Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

18 como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

19 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

muže uchránila před tím, který ho bije. Pokud vztáhne ruku a chytí jej za přirození,

12pak jí bez milosti usekni dlaň.

13Neměj ve váčku dvojí závaží, jedno těžší a jedno lehčí.

14Neměj doma dvojí míru, jednu větší a jednu menší.

15Měj naprosto poctivé závaží a naprosto poctivou míru. Pak budeš dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

16Kdokoli totiž činí tyto věci, kdokoli se dopouští křivdy, je před Hospodinem, tvým Bohem, ohavný!

17Pamatuj, co ti provedl Amalek na vaší cestě z Egypta:

18Aniž se bál Boha, přepadl tě na cestě, když jsi byl námahou vyčerpán, a pobil tvůj zadní voj, všechny, kdo pro slabost zůstávali pozadu.

19Až ti Hospodin, tvůj Bůh, dá odpočinout ode všech okolních nepřátel, až obsadíš zemi, kterou ti dává za dědictví, tehdy musíš vyhladit Amalekovu památku pod nebem. Nezapomeň!

Vyznání Izraele

Deuteronomium 26

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[1]Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává za dědictví, ovládneš ji a usadíš se v ní,

[2]odděl prvotiny všech plodů, jež sklidíš v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Vlož je do nůše a jdi na místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí za příbytek pro své jméno.

[3]Až přijdeš ke knězi, který tam v oněch dnech bude, řekneš mu: „Vyznávám dnes Hospodinu, tvému Bohu, že jsem vstoupil do země, o níž přísahal našim otcům, že nám ji dá."

[4]Kněz od tebe nůši přijme a postaví ji před oltář Hospodina, tvého Boha.

[5]Tehdy před Hospodinem, svým Bohem, prohlásíš: „Můj otec, kočovný Aramejec, sestoupil do Egypta v nepatrném počtu. Tam pobýval a tam se stal národem – velikým, mocným a početným.

[6]Egypťané nás ale trápili, utiskovali a drtili těžkou robotou.

[7]Volali jsme tedy k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel. Viděl naše utrpení, dřinu a porobu

[8]a vyvedl nás z Egypta mocnou rukou a vztaženou paží, ve veliké hrůze, uprostřed znamení a zázraků.

[9]Přivedl nás až sem a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-

[10]Proto teď přináším prvotiny, první ovoce země, kterou jsi mi, Hospodine, dal.“ Když to položíš před Hospodina, svého Boha, pokloníš se před ním.

[11]Spolu s levitou a přistěhovalcem se pak budeš radovat ze všeho dobrého, co ti Hospodin, tvůj Bůh, dal.

[12]Když budeš třetího roku, v roce desátků, dokončovat odvod všech desátků ze své úrody, poskytneš je levitovi, přistěhovalci, sirotku a vdově, aby ve tvém městě jedli do sytosti.

[13]Tehdy před Hospodinem, svým Bohem, prohlásíš: „Vynesl jsem z domu, co bylo svaté, a dal jsem to levitovi, přistěhovalci, sirotku a vdově, přesně jak jsi mi přikázal. Nepřestoupil jsem tvé přikázání, nezapomněl jsem ani na jedno.

[14]Nic z toho jsem nejedl ve svém truchlení, nic z toho jsem neubral ve své nečistotě, nic z toho jsem nevěnoval mrtvému. Poslechl jsem Hospodina, svého Boha; zachoval jsem se přesně, jak jsi mi přikázal.

[15]Shlédni tedy ze svého svatého příbytku, z nebe, a požehnej svému lidu Izraeli i zemi, kterou jsi nám dal, jak jsi s přísahou slíbil našim otcům – tu zemi oplývající mlékem a medem!“

[16]Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato ustanovení

os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés

Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

a pravidla. Proto je pečlivě dodržuj celým srdcem a celou duší.

[17]Dnes prohlašuješ, že Hospodin bude tvým Bohem, že budeš kráčet po jeho cestách, že budeš zachovávat jeho pravidla, přikázání a zákony a že mu budeš poslušný.

[18]Hospodin pak prohlašuje, že budeš jeho lidem, jeho zvláštním pokladem, jak ti zaslíbil. Budeš-li zachovávat všechna jeho přikázání,

[19]pak tě vyvýší, abys měl chválu, věhlas a slávu nade všechny národy, které učinil, a tak budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak ti zaslíbil.

Vyhlášení smlouvy

Deuteronomium 27

[1]Mojžíš tehdy se staršiny Izraele přikázal lidu: Zachovávejte všechna přikázání, která vám dnes udílím.

[2]V den, kdy přejdeš Jordán do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, vztyč veliké kameny, které nabílíš vápnem.

[3]Jakmile překročíš Jordán, napiš na ně všechna slova tohoto Zákona. Pak budeš moci vejít do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh – do země oplývající mlékem a medem, kterou ti zaslíbil Hospodin, Bůh tvých otců.

[4]Dnes vám přikazuji: Až přejdete Jordán, vztyčte tyto kameny na hoře Ebal a nabělte je vápnem.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[5]Postav tam oltář Hospodinu, svému Bohu, oltář z kamenů neopracovaných železem.

[6]Až Hospodinu, svému Bohu, postavíš oltář z netknutých kamenů, přineseš na něm Hospodinu, svému Bohu, zápalné oběti.

[7]Přineseš také pokojné oběti, budeš je tam jíst a radovat se před Hospodinem, svým Bohem.

[8]Na ty kameny pak napíšeš všechna slova tohoto Zákona, a to důkladně a zřetelně.

[9]Mojžíš s levitskými kněžími pak promluvil k celému Izraeli: Zmlkni a slyš, Izraeli! Dnešního dne se stáváš lidem Hospodina, svého Boha.

[10]Proto poslouchej Hospodina, svého Boha, a dodržuj jeho přikázání a pravidla, která ti dnes udílím.

[11]Toho dne Mojžíš lidu přikázal:

[12]Až přejdete Jordán, ať se Šimeon, Levi, Juda, Isachar, Josef a Benjamín postaví na hoře Gerizim, aby žehnali lidu.

[13]Ruben, Gád, Ašer, Zabulon, Dan a Neftalí se pak postaví na hoře Ebal, aby zlořečili.

[14]Levité tehdy začnou na všechny Izraelity hlasitě volat:

[15] „Zlořečený, kdo vytesá či odlije modlu, ohavnost před Hospodinem, výtvor šikovných rukou, i kdyby ji schoval do skrýše!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!
[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!
[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!
[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!
[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!
[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!
[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!
[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!
[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!
[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!
[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[16] „Zlořečený, kdo zneváží svého otce či matku!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[17] „Zlořečený, kdo posune mezník svého bližního!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[18] „Zlořečený, kdo svede slepého z cesty!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[19] „Zlořečený, kdo překroutí právo přistěhovalce, sirotka či vdovy!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[20] „Zlořečený, kdo obcuje s manželkou svého otce – takový zneuctil svého otce!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[21] „Zlořečený, kdo obcuje s jakýmkoli zvířetem!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[22] „Zlořečený, kdo obcuje se svojí sestrou – dcerou svého otce nebo své matky!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[23] „Zlořečený, kdo obcuje se svou tchyní!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[24] „Zlořečený, kdo tajně zabije svého bližního!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[25] „Zlořečený, kdo se dá uplatit, aby prolil nevinnou krev!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“
[26] „Zlořečený, kdo by neplnil a nedodržoval slova tohoto Zákona!“ A všechen lid odpoví: „Amen!“

Požehnání poslušnosti

Deuteronomium 28

[1]Budeš-li opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a pečlivě dodržovat všechna jeho přikázání, která ti dnes udílím, Hospodin, tvůj Bůh, tě vyvýší nade všechny národy země.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas

[2]Budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, přijdou na tebe a dostihnou tě všechna tato požehnání:

[3] Požehnaný budeš ve městě, požehnaný budeš i na poli!

[4] Požehnaný plod tvého lůna, plody tvé půdy, plod tvého dobytka, vrh tvého skotu i mláďata tvého bravu.

[5] Požehnaná tvá nůše i tvá díže!

[6] Požehnaný budeš při vcházení, požehnaný budeš i při vycházení.

[7]Hospodin před tebou porazí nepřátele, kteří tě napadnou. Jednou cestou proti tobě vytáhnou, sedmi cestami před tebou utečou.

[8]Hospodin ti sešle požehnání pro tvé sýpky i pro vše, k čemu přiložíš ruku; Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná v zemi, kterou ti dává.

[9]Hospodin si tě zbuduje ve svatý lid, jak ti přísahal, budeš-li zachovávat přikázání Hospodina, svého Boha, a kráčet po jeho cestách.

[10]Všechny národy země spatří, že neseš Hospodinovo jméno, a budou se tě bát.

[11]Hospodin ti dá nadbytek všeho dobrého: plodu tvého lůna, plodu tvého dobytka i plodů tvé země, o níž Hospodin přísahal tvým otcům, že ti ji dá.

[12]Hospodin ti otevře svůj nádherný poklad – nebesa – aby dal tvé zemi déšť v pravý čas a požehnal všechno tvé počínání, takže

mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

13 O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

14 Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência

Levítico 26.14-46

15 Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

16 Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

17 Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

18 Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

19 Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

20 O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

21 O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

budeš půjčovat mnohým národům, ale sám si nevypůjčíš.

13Hospodin tě učiní hlavou, nikoli chvostem a budeš vždycky nahoře a nikdy dole, budeš-li poslouchat a pečlivě dodržovat přikázání Hospodina, svého Boha, která ti dnes udílím.

14Od těchto slov, která vám dnes vydávám, se neuchyluj napravo ani nalevo – nechoď za cizími bohy a nesluž jim!

Prokletí neposlušnosti

15Nebudeš-li však poslouchat Hospodina, svého Boha, nebudeš-li pečlivě dodržovat všechna jeho přikázání a pravidla, která ti dnes udílím, přijdou na tebe a dostihnou tě všechna tato prokletí:

16Prokletý budeš ve městě, prokletý budeš i na poli.

17Prokletá tvá nůše i tvá díže.

18 Prokletý plod tvého lůna, plody tvé půdy, vrh tvého skotu i mláďata tvého bravu.

19 Prokletý budeš při vcházení, prokletý budeš i při vycházení.

20Hospodin na tebe pošle prokletí, děs a zmar při veškerém tvém počínání, dokud nebudeš vyhlazen. Kvůli svému zlému jednání rychle zahyneš, protože jsi ho opustil.

21Hospodin tě postihne morem, dokud s tebou neskoncuje v zemi, kterou jdeš obsadit.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento

[22]Hospodin tě raní úbytěmi, zimnicí a zánětem, palčivým horkem a vyprahlostí, plísní a snětí; to vše tě bude pronásledovat, dokud nezahyneš.

[23]Nebe se ti nad hlavou promění v bronz a země pod tebou v železo.

[24]Hospodin ti pro tvou zem dá místo deště prach; z nebe tě bude zasypávat písek, dokud nebudeš vyhlazen.

[25]Hospodin nechá tvé nepřátele, ať tě porazí. Jednou cestou vytáhneš proti nim, sedmi cestami utečeš před nimi. Staneš se odstrašujícím příkladem pro všechna království země.

[26]Na vašich mrtvolách se bude pást veškeré ptactvo i divá zvěř a nebude, kdo by je odháněl.

[27]Hospodin tě raní egyptskými vředy, nádory, svrabem a prašivinou, z nichž se nikdy nevyléčíš.

[28]Hospodin tě raní šílenstvím, slepotou a pomatením mysli.

[29]I v poledne budeš tápat jako slepec v temnotách. Tvé snažení nebude mít úspěch, po všechny dny budeš jen utiskován a vykořisťován a nebude, kdo by tě zachránil.

[30]Zasnoubíš se s ženou a jiný muž ji zneuctí; postavíš si dům, a nebudeš v něm bydlet; vysázíš vinici, a neokusíš její ovoce.

[31]Tvého býka ti porazí před očima, a nebudeš z něj jíst; tvého osla ti vezmou

será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

před nosem a nikdy se ti nevrátí; tvé ovce dají tvým nepřátelům a nebude, kdo by tě zachránil.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32Tvé syny a dcery dají cizím lidem; vlastníma očima tomu budeš přihlížet. Celý den pro ně budeš prolévat slzy, ale budeš bezmocný.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33Plody tvé země a všechno tvé úsilí zhltne národ, který jsi neznal, a po všechny dny budeš jen utiskován a utlačován.

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34Zešílíš z podívané, kterou uvidíš.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35Hospodin tě na kolenou i stehnech raní nejhoršími vředy, z nichž se nikdy nevyléčíš, od hlavy až k patě.

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36Hospodin tě odvede i s králem, jehož si ustanovíš, k národu, který jsi neznal ty ani tví otcové. Tam budete sloužit cizím bohům ze dřeva a kamene.

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37Všem národům, mezi něž tě Hospodin rozptýlí, budeš za strašáka, pořekadlo a posměšek.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38I když na poli zaseješ spoustu zrní, sklidíš málo; sežerou je kobylky.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

39I když vysázíš vinice a budeš je obdělávat, nebudeš mít víno k pití ani skladování; sežerou to červi.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

40I když budeš mít olivy po celém kraji, nepomažeš se olejem; tvá oliva opadá.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[41]I když zplodíš syny a dcery, nezůstanou ti; odejdou do zajetí.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[42]Všechny tvé stromy a plody tvé země si vezme hmyz.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[43]Přistěhovalec ve tvém středu tě bude přerůstat výš a výš a ty budeš klesat níž a níž.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[44]On bude půjčovat tobě, a ne ty jemu; on bude hlavou a ty ocasem.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[45]Všechna tato prokletí na tebe přijdou, protože jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, a nedodržoval jeho přikázání a pravidla, která jsem ti udělil. Budou tě pronásledovat a stíhat, dokud nebudeš vyhlazen.

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[46]Budou na tobě i na tvém semeni znamením a divem až navěky.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[47]Když jsi měl naprostou hojnost, nesloužil jsi s radostným a vděčným srdcem Hospodinu, svému Bohu.

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[48]Proto budeš sloužit svým nepřátelům, které na tebe Hospodin pošle, a to v hladu a žízni, v nahotě a naprostém nedostatku. Vloží na tvou šíji železné jho, dokud tě nevyhladí.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[49]Z daleka, až od konce světa, na tebe Hospodin přivede národ, jenž přiletí jako orel, národ, jehož jazyku nerozumíš,

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[50]surový národ, jenž nebere ohled na starce a neslituje se nad dítětem.

51 Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

52 Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

53 Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

54 O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

56 A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de

51Bude požírat plod tvého dobytka i plody tvé půdy, dokud nebudeš vyhlazen. Nenechá ti obilí, víno ani olej, vrh tvého skotu ani mláďata tvého bravu, dokud tě nevyhubí.

52Sevře tě ve tvých všech městech po celé zemi, dokud se nezhroutí tvé vysoké hradby a opevnění, na něž jsi spoléhal. Sevře tě ve všech tvých městech po celé zemi, kterou ti dal Hospodin, tvůj Bůh!

53V tom zoufalém sevření, až tě sevřou tví nepřátelé, budeš pojídat svůj vlastní plod – maso vlastních synů a vlastních dcer, které ti dal Hospodin, tvůj Bůh.

54Nejcitlivější a nejchoulostivější z vás se bude lakomě ohlížet po svém bratru, po manželce ve svém náručí i po dětech, které mu ještě zbyly.

55V tom zoufalém sevření, až tě tví nepřátelé sevřou ve všech tvých městech, nedá nikomu ani kousek masa svých dětí. Bude je pojídat, protože mu nic jiného nezbylo.

56Nejcitlivější a nejchoulostivější z vás, která se dříve pro samý útlocit a choulostivost sotva dotkla země špičkou nohy, se bude lakomě ohlížet po manželovi ve svém náručí, po svém synu i své dceři,

57po plodovém lůžku, které jí vyjde mezi nohama, i po děťátkách, která porodí. V tom naprostém nedostatku a v zoufalém

tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

sevření, až tě tví nepřátelé sevřou ve tvých městech, je tajně sní!

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

58Nebudeš-li pečlivě dodržovat všechna slova tohoto Zákona, zapsaná v této knize, nebudeš-li mít úctu k tomu slavnému a hroznému Jménu, k Hospodinu, svému Bohu,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

59pak Hospodin podivuhodně rozmnoží tvé rány i rány tvého semene – mohutné a vytrvalé rány, hrozné a vytrvalé nemoci!

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

60Obrátí na tebe všechny egyptské choroby, jichž ses děsil, a tak tě postihnou.

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

61Hospodin na tebe přivede i všechny nemoci a všechny rány, které nejsou zapsány v knize tohoto Zákona, dokud nebudeš vyhlazen.

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62Protože jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, zůstane vás jen nepatrný počet, ačkoli vás bylo jako hvězd na nebi!

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

63Stane se, že tak jako vám Hospodin rád prokazoval dobrodiní a dával vám vzrůst, stejně tak rád vás Hospodin zničí a vyhladí, takže budete vyrváni ze země, kterou přicházíš obsadit.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

64Hospodin vás rozptýlí mezi všechny národy, od jednoho konce světa po druhý. Tam budete sloužit cizím bohům, které jsi nepoznal ty ani tví otcové, bohům ze dřeva a z kamene.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará

65Mezi těmi národy si však neoddychneš; nenajdeš tam odpočinek ani pro své

coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés

Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

chodidlo. Hospodin ti tam dá bázlivé srdce, vyhaslé oči a sklíčenou duši.

[66]Tvůj život bude stále viset na vlásku, v noci i ve dne se budeš strachovat, nikdy si nebudeš jistý životem!

[67]Kvůli obavám, kterých se bojíš, a kvůli podívané, kterou uvidíš, budeš ráno vzdychat: „Kéž by byl večer!“ a večer zas: „Kéž by bylo ráno!“

[68]Hospodin tě vrátí do Egypta! S naříkáním půjdeš cestou, o níž jsem ti řekl, že už ji nikdy nespatříš. Tam se budete prodávat svým nepřátelům za otroky a otrokyně, ale nikdo vás ani nebude chtít koupit.

[69]Toto jsou slova smlouvy, o níž Hospodin Mojžíšovi přikázal, aby ji uzavřel se syny Izraele v moábské zemi, kromě smlouvy, kterou s nimi uzavřel na Orébu.

Závěrečná výzva

Deuteronomium 29

[1]Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Sami jste v egyptské zemi viděli vše, co Hospodin před vašima očima udělal s faraonem, se všemi jeho služebníky a s celou jeho zemí.

[2]Na vlastní oči jsi viděl veliké zkoušky, znamení a ty veliké divy.

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[3]Až do dnešního dne vám však Hospodin nedal srdce k porozumění, oči k vidění ani uši k slyšení.

[4]Čtyřicet let jsem vás vodil po poušti. Vaše oděvy na vás nezchátraly, obuv na vašich nohou nezpuchřela,

[5]chléb jste nejedli a víno ani pivo nepili. To vše proto, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.

[6]Když jste došli až sem, vytáhl proti vám do boje chešbonský král Sichon a bášanský král Og, ale porazili jsme je.

[7]Jejich zem jsme zabrali a dali ji za dědictví synům Rubenovým, Gádovým a polovině kmene Manasesova.

[8]Zachovávejte slova této smlouvy. Plňte je, a bude se dařit veškeré vaše počínání.

[9]Vy všichni dnes stojíte před Hospodinem, svým Bohem – vaši kmenoví náčelníci, vaši stařešinové a správcové, všichni izraelští muži,

[10]vaše děti a ženy i cizinci žijící ve vašem táboře, od dřevařů po nosiče vody –

[11]abyste vstoupili do přísežné smlouvy Hospodina, svého Boha. Tu s tebou Hospodin, tvůj Bůh, dnes uzavírá,

[12]aby si tě ustavil za lid a stal se tvým Bohem, jak ti slíbil a jak to přísahal tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

13 para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

14 Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

15 porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

17 vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

18 para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

19 ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

20 O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição

13Tuto přísežnou smlouvu uzavírám nejen s vámi,

14kdo tu dnes společně stojíte před Hospodinem, naším Bohem, ale i s těmi, kdo tu dnes s námi nejsou.

15Sami víte, jak jsme žili v Egyptě a jak jsme cestou sem prošli územím různých národů.

16Viděli jste jejich nechutnosti, jejich hnusné modly – dřevo a kamení, stříbro a zlato, jichž se drží.

17Ať se mezi vámi nevyskytne muž ani žena, rodina ani kmen, jenž by se dnes v srdci odvrátil od Hospodina, našeho Boha, a šel by sloužit bohům oněch národů. Ať se mezi vámi nevyskytne kořen plodící takový hořký jed!

18Kdyby takový člověk uslyšel tato přísežná slova, možná by si představoval požehnání a říkal by si: „I když se řídím jen svým zatvrzelým srdcem, budu se mít dobře!“ (Jako by počítal zpitého mezi žíznivé.)

19Hospodin nikomu takovému nikdy neodpustí – naopak, vzplane proti němu Hospodinův vášnivý hněv! Hospodin jej zahrne každou kletbou zapsanou v této knize Zákona a jeho jméno pod nebem vymaže.

20Hospodin jej k jeho zkáze oddělí ode všech kmenů Izraele a naloží s ním podle

escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

21 O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

22 Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

23 e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

24 isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

25 Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

26 e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

27 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

všech kleteb smlouvy zapsané v této knize Zákona.

21Budoucí pokolení, vaši synové, kteří vás nahradí, i cizinec, který přijde z daleké země, pak spatří pohromy, které postihnou tuto zem, a neduhy, jimiž ji Hospodin vyčerpá, a řeknou:

22„Všechna zem spálená sírou a solí, nic se neseje, nic neraší, ani stéblo trávy na ní neroste – tak přece byla rozvrácena Sodoma a Gomora, Adma a Cebojim, které Hospodin rozvrátil v zuřivém hněvu!“

23Všechny národy se budou ptát: „Proč to Hospodin té zemi provedl? Proč takový výbuch hněvu?“

24A dostanou odpověď: „Protože opustili smlouvu Hospodina, Boha svých otců, kterou s nimi uzavřel, když je vyvedl z Egypta.

25Odešli sloužit cizím bohům a klaněli se jim – bohům, které nepoznali a které jim neurčil.

26Proto Hospodin vzplanul vůči této zemi hněvem a přivedl na ni každé prokletí zapsané v této knize.

27Hospodin je v zuřivém hněvu a hrozném rozlícení vyrval z jejich země a vyhnal je do jiné země, kde jsou až dodnes.“

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência,

[28]Skryté věci náležejí Hospodinu, našemu Bohu. Zjevné věci však navěky náležejí nám a našim synům – totiž abychom plnili všechna slova tohoto Zákona.

Vyber si život

Deuteronomium 30

[1]Všechny tyto věci, požehnání i prokletí, jež ti předkládám, na tebe přijdou. Kdekoli budeš mezi všemi národy, do nichž tě Hospodin, tvůj Bůh, zažene, můžeš si je vzít k srdci

[2]a obrátit se zpět k Hospodinu, svému Bohu. Až ho budeš spolu se svými syny poslouchat celým srdcem a celou duší, jak ti to dnes přikazuji,

[3]potom Hospodin, tvůj Bůh, obrátí tvůj úděl. Slituje se nad tebou, vrátí tě zpět a shromáždí tě ze všech národů, mezi něž tě Hospodin, tvůj Bůh, rozptýlil.

[4]I kdybys byl zahnán na sám konec světa, i odtamtud tě Hospodin, tvůj Bůh, shromáždí, i odtamtud tě posbírá!

[5]Hospodin, tvůj Bůh, tě přivede do země, kterou získali tví otcové, a znovu ji získáš. Způsobí, aby se ti vedlo šťastně, a rozmnoží tě více než tvé otce.

[6]Hospodin obřeže tvé srdce a srdce tvého semene, a budeš milovat Hospodina,

para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

svého Boha, celým srdcem a celou duší, a nalezneš život.

7 O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

7Hospodin, tvůj Bůh, pak všechny tyto kletby uvede na tvé nepřátele, kteří tě nenáviděli a kteří tě pronásledovali.

8 De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

8Ty pak budeš znovu poslouchat Hospodina a dodržovat všechna jeho přikázání, která ti dnes udílím.

9 O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

9Hospodin, tvůj Bůh, ti proto vrchovatě požehná ve všem tvém počínání, v plodu tvého lůna, v plodu tvého dobytka i v plodech tvé půdy. Hospodin se bude znovu těšit z tvého blahobytu, jako se těšil z blahobytu tvých otců,

10 se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

10když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, a dodržovat jeho přikázání a pravidla zapsaná v této knize Zákona a když se obrátíš k Hospodinu, svému Bohu, celým srdcem a celou duší.

11 Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

11Přikázání, které ti dnes vydávám, není nad tvé síly, není ti nijak vzdálené!

12 Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

12Není na nebi, abys říkal: „Kdo z nás vystoupí na nebe, aby nám je odtud přinesl a oznámil nám je, abychom je mohli plnit?“

13 Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

13Není za mořem, abys říkal: „Kdo z nás se vydá za moře, aby nám je odtud přinesl a oznámil nám je, abychom je mohli plnit?“

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições

Josué, sucessor de Moisés

[14]Naopak, to slovo je ti velmi blízké – je ve tvých ústech a ve tvém srdci. Jen je plň!

[15]Pohleď, co ti dnes předkládám: Život a blahobyt, nebo smrt a neštěstí.

[16]Proto ti dnes přikazuji: Miluj Hospodina, svého Boha, kráčej po jeho cestách a zachovávej jeho přikázání, pravidla a zákony. Pak budeš žít a růst a Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit.

[17]Pokud se však v srdci odvrátíš a nebudeš poslušný, ale necháš se strhnout, aby ses klaněl cizím bohům a sloužil jim,

[18]pak vám dnes oznamuji, že zcela vyhynete; v zemi za Jordánem, kterou jdete obsadit, dlouho nezůstanete.

[19]Volám si dnes proti vám za svědky nebe a zemi: Dnes jsem vám předložil život a smrt, požehnání a prokletí. Vyber si život, a budeš živ ty i tvé símě.

[20]Miluj Hospodina, svého Boha, poslouchej ho a přimkni k němu. Vždyť na tom záleží tvůj život a délka tvých dnů! Pak budeš moci žít v zemi, o níž Hospodin přísahal tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

POSLEDNÍ SLOVA

Pověření Jozuy

Deuteronomium 31

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel
[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.
[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.
[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.
[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.
[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.
[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.
[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a

[1]Když Mojžíš domluvil tato slova všemu Izraeli,
[2]řekl jim: „Je mi už sto dvacet let; nemohu dále vycházet a vcházet před vámi. Navíc mi Hospodin řekl: ‚Tento Jordán nepřejdeš.‘
[3]Sám Hospodin, váš Bůh, půjde před vámi. On sám před vámi vyhladí ony národy, abyste obsadili jejich zem. Jak Hospodin řekl, půjde před vámi Jozue.
[4]Hospodin s nimi naloží, jako naložil s emorejskými králi Sichonem a Ogem, které vyhladil, i s jejich zemí.
[5]Až ti je Hospodin, tvůj Bůh, vydá, naložte s nimi přesně podle příkazu, který jsem vám dal.
[6]Buďte silní a stateční, nebojte se jich ani nelekejte. Sám Hospodin, váš Bůh, jde přece s vámi; on vás neopustí ani nenechá!“
[7]Nato Mojžíš zavolal Jozuu a před očima celého Izraele mu řekl: „Buď silný a statečný, neboť ty vejdeš s tímto lidem do země, o níž Hospodin přísahal našim otcům, že jim ji dá. Právě ty jim ji předáš do dědictví.
[8]Sám Hospodin jde před tebou, on sám bude s tebou. On tě neopustí ani nenechá, neboj se a nestrachuj.“

Pravidelné čtení Zákona

[9]Když Mojžíš sepsal tento Zákon, předal jej levitským kněžím, kteří nosili Truhlu

arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio

Hospodinovy smlouvy, i všem izraelským stařešinům.

[10]Mojžíš jim přikázal: „Každého sedmého roku, v roce určeném k promíjení dluhů, během Slavnosti stánků

[11]se sejde všechen Izrael, aby se ukázal před Hospodinem, tvým Bohem, na místě, které si on vyvolí. Tehdy budeš celému Izraeli předčítat tento Zákon, tak aby jej slyšeli.

[12]Shromážděte lid – muže, ženy, děti i přistěhovalce žijící ve vašich branách – aby jej slyšeli a učili se ctít Hospodina, vašeho Boha, a pečlivě dodržovali všechna slova tohoto Zákona.

[13]Tak to uslyší i jejich synové, kteří toto vše nezažili, a budou se učit ctít Hospodina, vašeho Boha, po všechny dny vašeho života v zemi za Jordánem, kterou jdete obsadit."

Budoucí neposlušnost Izraele

[14]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, přiblížil se den tvé smrti. Zavolej Jozuu a postavte se do Stanu setkávání, kde mu dám pověření." Mojžíš a Jozue tedy šli a postavili se do Stanu setkávání.

[15]Hospodin se ve Stanu ukázal v oblakovém sloupu. Oblakový sloup se postavil nad vchodem do Stanu.

[16]Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, brzy ulehneš ke svým otcům. Tento lid pak vstane a půjde smilnit s cizími bohy, mezi nimiž se ocitne v zemi, do níž přichází.

vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

Opustí mne a zruší smlouvu, kterou jsem s nimi uzavřel.

[17]V ten den proti nim vzplane můj hněv; opustím je a skryji před nimi svou tvář. Tehdy je potkají veliké pohromy a soužení, takže se stanou snadnou kořistí. V ten den si řeknou: ‚Nepotkala nás ta hrozná neštěstí proto, že uprostřed nás není náš Bůh?‘

[18]Kvůli všemu zlu, které napáchali, však v ten den zcela skryji svou tvář – vždyť se obrátili k cizím bohům!

[19]Proto teď napište tuto píseň. Nauč ji syny Izraele a vlož jim ji do úst, aby mi ta píseň byla svědkem proti synům Izraele.

[20]Až je přivedu do země oplývající mlékem a medem, kterou jsem s přísahou zaslíbil jejich otcům, budou jíst do sytosti, až k otylosti. Tehdy se obrátí k cizím bohům a budou jim sloužit; mnou pak pohrdnou a mou smlouvu zruší.

[21]Až je pak potkají hrozné pohromy a soužení, bude tato píseň vypovídat jako svědek proti nim (nebude totiž zapomenuta, ani jejich potomkům nesejde ze rtů). Již dnes přece znám jejich představy i skutky, ještě než je uvedu do země, kterou jsem jim s přísahou zaslíbil.“

[22]Mojžíš tu píseň napsal ještě téhož dne a syny Izraele ji naučil.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico

[23]Nato Hospodin přikázal Jozuovi, synu Nunovu: „Buď silný a statečný! Ty přivedeš syny Izraele do země, kterou jsem jim s přísahou zaslíbil, a já budu s tebou.“

[24]Když Mojžíš sepsal slova tohoto Zákona od začátku až do konce,

[25]přikázal levitům nosícím Truhlu Hospodinovy smlouvy:

[26]„Vezměte tuto knihu Zákona a uložte ji vedle Truhly smlouvy Hospodina, našeho Boha, ať je tam svědkem proti vám.

[27]Znám přece vaši vzpurnost a tvrdošíjnost! Hle, bouříte se proti Hospodinu už dnes, když jsem mezi vámi. Čím spíš poté, co umřu?

[28]Shromážděte ke mně všechny stařešiny svých kmenů a své správce, abych jim přednesl tato slova a dosvědčil je před nebem a zemí.

[29]Vím, že po mé smrti se zvrhnete a sejdete z cesty, kterou jsem vám přikázal. Budete-li v očích Hospodina, svého Boha, páchat špatnost a popouzet ho svými výtvory, potká vás nakonec neštěstí.“

Mojžíšova píseň

[30]Mojžíš pak celému izraelskému shromáždění přednesl slova této písně od začátku až do konce:

aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

Deuteronomium 32

[1]Naslouchejte, nebesa, neboť promluvím, poslechni, země, výroky úst mých.

[2]Kéž se mé naučení lije jako déšť, kéž se jak rosa snáší moje řeč, kéž je jak sprška pro zeleň a jako liják bylině.

[3] Jméno Hospodinovo totiž provolám – chvalte velebnost našeho Boha!

[4] On je Skála! Jeho dílo je dokonalé, všechny jeho cesty pravé jsou. Věrný je Bůh, každé křivdy vzdálen, on je spravedlivý a upřímný!

[5]Jeho nesynové se ale zvrhli, zkažení jsou, zvrácený a zpustlý rod.

[6] Takhle se Hospodinu odplácíte, lide nerozumný a nemoudrý? Copak on není tvůj Otec a Stvořitel, který tě učinil a upevnil?

[7]Na dávné dny si teď vzpomeň, na léta všech pokolení myslete. Svého otce ptej se, poučí tě, svých stařešinů a poví ti:

[8]Když Nejvyšší usazoval národy, lidské syny když rozmístil na zemi, dle počtu synů Izraele hranice ostatním lidem vymezil.

[9]Hospodinův lid je jeho dědictví, Jákob je jeho vlastní pozemek.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[10] V pouštní krajině ho našel, v pustině divé, kvílící. Obklopil jej a pečoval o něj, jak oko v hlavě chránil jej.

[11] Jako když orlice bdí nad hnízdem a vznáší se nad svými mladými, křídly rozpjatými v pádu chytí je a dál je nese na svých perutích.

[12] Hospodin sám je takto provázel, žádný cizí bůh nebyl s ním!

[13] Dovedl svůj lid na výšiny země, úrodou pole aby sytil se. Medem ze skály je napájel, olejem ze skály přetvrdé,

[14] smetanou od krav i mlékem koz. Těmi nejlepšími jehňaty je sytil, berany i kozly z Bášanu, pšeničnou moukou nejvybranější; i víno rudých hroznů směl jsi pít!

[15] Ješurun ale ztučněl, zbujněl. Ztučněl jsi, ztloustl, spravil ses! Opustil Boha, jenž učinil jej, Skálu své spásy potupil.

[16] Cizími bohy popouzeli Boha, ohavnostmi jej dráždili.

[17] Obětovali ďáblům, a ne Bohu, těm novým bohům, jež nikdy neznali, těm, co až nedávno se objevili – vaši otcové je neměli!

[18] Zbavil ses Skály, která zplodila tě, na Boha, svého rodiče, jsi zapomněl.

[19] Hospodin to viděl! Odmítl je, na své syny a dcery dostal zlost.

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[20] Řekl: „Svou tvář před nimi ukryji a uvidím, jak dopadnou! Zvrácené pokolení – to jsou oni, synové, kteří věrnost neznají.

[21] Nebohem svým vzbudili mé žárlení, popudili mě svými marnostmi. Nelidem proto vzbudím jejich žárlení, nerozumným národem je popudím.

[22] Už vzplanul oheň mého hněvu, už šlehá do hlubin podsvětí. Pohltí zemi i její úrodu, zapálí i horské základy!

[23] Zavalím je samým neštěstím, své šípy na ně vystřílím.

[24] Hladem až budou vysíleni, horečkou stráveni i morem urputným, pak na ně pošlu zuby šelem, v prachu je potká hadí jed!

[25] V ulicích bude řádit meč, v domech zavládne hrůza nad mládencem i děvčetem, nad děťátkem i mužem v šedinách!

[26] Zamýšlel jsem, že je rozdrtím, jejich památku že mezi lidmi vyhladím.

[27] Děsím se ale zpupnosti nepřítele, jak si to jejich protivníci vyloží. Že řeknou: ‚To naše ruka přemohla je, to vůbec neudělal Hospodin!‘“

[28] Ten národ úplně ztratil soudnost, docela cizí je mu rozumnost.

29 Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

29 S trochou moudrosti by pochopili, porozuměli by, jak dopadnou.

30 Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

30 Jak to, že jeden jich honí tisíce a dva jich obrátí deset tisíc na útěk? To museli být svou Skálou prodáni, musel je vydat Hospodin!

31 Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

31 Jejich skála přece není jak Skála naše, to mohou naši nepřátelé dosvědčit!

32 Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

32 Jejich réva je z révy sodomské, původem z vinic Gomory. Jejich hrozny jsou jedovaté, jejich plody plné hořkosti.

33 o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

33 Jejich víno je dračí utrejch, jed zmijí, ten nejprudší.

34 Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

34 „Což není u mne dobře uloženo, zapečetěno v mých sklepích vybraných?

35 A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

35 Má je pomsta, já zjednám odplatu! Noha jim uklouzne v čas náležitý, den jejich pohromy blíží se, jejich úděl už je pro ně připraven!“

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

36 Ano, Hospodin bude svůj lid hájit a nad svými služebníky se slituje, až uvidí, že už je opustily síly, s pánem i kmánem že konec je.

37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

37 Zeptá se: „Kde jsou ti jejich bohové, ta skála, v níž útočiště hledali?

38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

38 Kde jsou ti, kdo jedli tuk jejich obětí, kdo pili víno jejich úliteb? Jen ať vstanou, aby vám pomohli, ať se vám stanou úkrytem!

39 Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato

39 Prohlédněte – já, jen já jsem jediný a není Boha kromě mne. Já dávám smrt a

e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

40 Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

41 se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

42 Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

43 Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

44 Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

45 Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

46 disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

47 Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

48 Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

49 Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe,

život daruji, já mohu zranit i uzdravit – z mé ruky vás nikdo nevyrve!

40 Svou ruku pozvedám k nebi a přísahám: Jakože žiji navěky,

41 jakmile čepel svého meče zostřím, má ruka právo uchopí! Vykonám pomstu nad svými nepřáteli, těm, kdo mě nenávidí, odplatím.

42 Své šípy opiji jejich krví, můj meč se jejich masem nasytí, krví padlých i zajatých, hlavami nepřátel a jejich vůdci."

43 Jásejte, národy, tak jako jeho lid! On jistě pomstí krev služebníků svých, vykoná pomstu nad svými protivníky, od krve očistí svou zem i lid.

44 Mojžíš šel a přednesl všechna slova této písně lidu. Byl s ním také Hošea, syn Nunův.

45 A když Mojžíš domluvil všechna tato slova celému Izraeli,

46 řekl jim: „Všechna tato slova, jimiž jsem vás dnes varoval, si vezměte k srdci. Předávejte je svým synům, aby pečlivě dodržovali všechna slova tohoto Zákona.

47 To slovo pro vás vůbec není plané – vždyť je to váš život! Díky němu budete dlouho živi v zemi, kterou jdete za Jordán obsadit."

48 Téhož dne Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

49 „Vystup na toto pohoří Abarim, na horu Nebó v moábské zemi naproti Jerichu, a

defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

pohleď na kanaánskou zem, kterou dám do vlastnictví synům Izraele.

[50]Na hoře, na niž vystoupíš, pak zemřeš a budeš připojen ke svému lidu stejně, jako zemřel tvůj bratr Áron na hoře Hór a byl připojen ke svému lidu.

[51]To proto, že jste mě zradili uprostřed synů Izraele při vodách Meriby v Kádeši na poušti Cin, místo abyste uprostřed synů Izraele prokázali mou svatost.

[52]Ano, spatříš tu zemi před sebou, ale nevejdeš tam. Do země, kterou dávám synům Izraele, nevkročíš.“

Mojžíšova závěť

Deuteronomium 33

[1]Toto je požehnání, které Boží muž Mojžíš před svou smrtí udělil synům Izraele.

[2]Řekl: „Hospodin přišel ze Sinaje, ze Seíru, jako když slunce vychází, tak jim z pohoří Paran zazářil. S nesčíslnými tisíci kráčel od Kádeše, oheň Zákona vzešel z jeho pravice.

[3]Ó, jak miluješ lidi! Všechny své svaté v ruce máš. Oni se k tvým nohám přivinuli, aby přijímali slova tvá –

[4]Zákon, jenž Mojžíš vydal nám, dědictví shromáždění Jákobova.

[5]Ješurunovi stal se králem, vůdcové lidu když sešli se společně s kmeny Izraele.

[6]Ruben ať žije, ať nikdy nevymře, ač jeho mužů jen hrstka je!“

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.
[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;
[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.
[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.
[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.
[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.
[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,
[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,
[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,
[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência

[7]O Judovi řekl: „Vyslýchej, Hospodine, hlas Judův, k jeho lidu jej zpět přiváděj. Když bojuje svou vlastní rukou, proti nepřátelům mu pomáhej."
[8]O Levim řekl: „Kéž tvé urim a tumim, Hospodine, připadne muži tobě věrnému! Zkusils jej onou zkouškou v Masse, přel ses s ním u vod sváru v Meribě.
[9]O otci i matce řekl: ‚Nehledím na ně!' Na vlastní bratry nebral zřetel a ke svým dětem neznal se. Ano, tvé slovo zachovali, tvou smlouvu budou střežit levité.
[10] Jákoba budou tvým pravidlům učit a Zákonu tvému Izrael. Kadidlo před tebe budou klást, zápaly přinášet ti na oltář.
[11] Požehnej, Hospodine, jeho síle, v díle jeho rukou zalíbení měj. Jeho protivníky udeř do slabin, aby jeho nepřátelé už nikdy nevstali!"
[12]O Benjamínovi řekl: „Hospodinův miláček to je – kéž zůstává u něj v bezpečí! On jej ochraňuje každý den, vždyť odpočívá v jeho náručí."
[13]O Josefovi řekl: „Jeho zemi ať žehná Hospodin nejlepší rosou z nebe nahoře, prameny sahajícími dolů do hloubky,
[14]nejlepšími dary slunce, nejlepší úrodou všech měsíců,
[15]největší chloubou hor odvěkých, nejlepšími dary věčných pahorků,
[16]nejlepším ze země a její plnosti! Přízeň Toho, jenž přebývá v keři, na hlavě

daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

Josefově nechť spočine, na temeni vyvoleného z bratří!

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17] Jak prvorozenému býku čest mu náleží, jeho rohy jsou rohy buvolí; národy ze všech zemských končin on těmi rohy porazí. Takové ať jsou desetitisíce Efraimovy, takové tisíce Manasesovy!"

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[18] O Zabulonovi řekl: „Raduj se, Zabulone, kdykoli vycházíš, a ty, Isachare, v stanech svých!

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[19] Na horu svolají různé národy, tam budou přinášet pravé oběti. Budou sytit z mořského bohatství, z pokladů v písku ukrytých."

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[20] O Gádovi řekl: „Požehnán buď Ten, jenž Gáda rozšiřuje! Gád se uložil jako lvice, s ramenem i hlavu utrhne!

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[21] To nejlepší si nechal pro sebe, díl, jenž je velitelům vyhrazen. V čele lidu totiž směle šel a Hospodinovu spravedlnost prováděl, jeho rozhodnutí pro celý Izrael."

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[22] O Danovi řekl: „Dan je mladý lev, z Bášanu vyskakuje!"

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[23] O Neftalímovi řekl: „Přízní jsi nasycen, Neftalíme, požehnání Hospodinova jsi pln, jezero i s jižní stranou opanuj!"

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[24] O Ašerovi řekl: „Nad jiné syny požehnán je Ašer, mezi bratry ať je oblíben, své nohy ať smáčí olejem!

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[25] Z železa a bronzu ať jsou tvé závory, po všechny své dny žij v bezpečí.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.
[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.
[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.
[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;
[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;
[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.
[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.
[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[26] Nikdo není jako Bůh, Ješurune! Na pomoc tobě spěchá nebem, brázdí oblaka ve slávě své!

[27] Odvěký Bůh je tvým útočištěm, věčné náručí tě podepře. Tvé nepřátele před tebou žene a říká: ‚Vyhlaď je!‘

[28] Izrael proto bydlí v bezpečí, Jákobův příbytek nikdo neruší v zemi obilí a vína, kde z nebe padá rosa.

[29] Jak jsi, Izraeli, blažený! Kdo je ti podobný, lide, jejž Hospodin zachránil! On je štítem tvé ochrany a mečem tvého vítězství. Ať se tví nepřátelé před tebou krčí a ty ať jim šlapeš po šíji!“

Mojžíšova smrt

Deuteronomium 34

[1]Mojžíš pak vystoupil z moábských plání na horu Nebó, na vrchol Pisgy naproti Jerichu, a Hospodin mu ukázal celou tu zem: Gileád a dále, až po Dan,
[2]celý Neftalímův kraj, zemi Efraima a Manasese, celé území Judy až ke Středozemnímu moři,
[3]Negev i údolní rovinu Palmového města Jericha až po Coar.
[4]Hospodin mu řekl: „Toto je zem, kterou jsem s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi se slovy: ‚Dám ji tvému semeni.‘ Dovolil jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale vejít do ní nesmíš.“
[5]Tam, v moábské zemi, pak Hospodinův služebník Mojžíš zemřel, jak Hospodin řekl.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.
[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.
[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.
[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.
[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,
[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;
[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[6]Pochoval jej v moábské zemi, v rokline naproti Bet-peoru, ale jeho hrob až dodnes nikdo nezná.

[7]Když Mojžíš zemřel, bylo mu sto dvacet let. Jeho oči nezeslábly a jeho svěžest nevyprchala.

[8]Synové Izraele oplakávali Mojžíše na moábských pláních třicet dní, než uplynula doba pláče a truchlení.

[9]Jozue, syn Nunův, byl naplněn duchem moudrosti, neboť na něj Mojžíš vložil ruce. Synové Izraele ho poslouchali a jednali, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[10]V Izraeli už ale nepovstal prorok, jako byl Mojžíš, se kterým se Hospodin znal tváří v tvář.

[11]Kolik jen znamení a divů jej Hospodin poslal vykonat v Egyptě proti faraonovi, všem jeho služebníkům a celé jeho zemi!

[12]Jak mocnou sílu a jak hrozné činy předvedl Mojžíš před očima celého Izraele!

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

Jozue

OBSAZENÍ ZEMĚ

Buď silný a statečný

Jozue 1

[1]Po smrti Hospodinova služebníka Mojžíše promluvil Hospodin k Mojžíšovu pomocníku Jozuovi, synu Nunovu:

[2]„Mojžíš, můj služebník, zemřel. Ty ale teď vstaň a spolu se vším tímto lidem zde přejdi Jordán do země, kterou dávám synům Izraele.

[3]Každé místo, na něž stoupne vaše noha, jsem vám dal, jak jsem slíbil Mojžíšovi.

[4]Vaše území bude sahat od pouště až k Libanonu a od té veliké řeky, řeky Eufrat, podél celé země Chetitů až ke Středozemnímu moři, kde zapadá slunce.

[5]Po všechny dny tvého života před tebou nikdo neobstojí; jako jsem býval s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě samotného a neopustím tě.

[6]Buď silný a statečný, neboť ty dáš tomuto lidu za dědictví zem, o níž jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám.

[7]Jen buď silný a velmi statečný, abys pečlivě dodržoval celý Zákon, který ti přikázal můj služebník Mojžíš. Neuchyluj se od něj napravo ani nalevo, a bude se ti dařit, kamkoli půjdeš.

[8]Kniha tohoto Zákona ať se nevzdálí od tvých úst, ale přemítej o něm dnem i nocí, abys pečlivě dodržoval vše, co je v něm

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

psáno. Tehdy budeš mít na svých cestách úspěch a tehdy se ti bude dařit.

[9]Přikazuji ti: Buď silný a statečný, neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, kamkoli půjdeš.“

[10]Jozue tedy přikázal správcům lidu:

[11]„Projděte táborem a přikažte lidu: Připravte si jídlo na cestu, neboť po třech dnech zde překročíte Jordán, abyste obsadili zem, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dává za dědictví.“

[12]Pokolení Rubenovu, Gádovu a polovině Manasesova kmene Jozue řekl:

[13]„Pamatujte na to, co vám přikázal Hospodinův služebník Mojžíš – Hospodin, váš Bůh, vám dává odpočinek již zde a věnuje vám tuto zem.

[14]Vaše ženy, vaše děti i vaše stáda zůstanou v zemi, kterou vám Mojžíš dal v Zajordání. Vy muži ale musíte jít v bojovém šiku jako udatní hrdinové před svými bratry a pomáhat jim,

[15]dokud Hospodin nedá vašim bratrům odpočinek tak jako vám a dokud i oni neobdrží zem, kterou jim dává Hospodin, váš Bůh. Potom se vrátíte na východní břeh Jordánu a ujmete se své země, kterou vám dal Hospodinův služebník Mojžíš.“

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.
[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.
[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.
[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.
[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.
[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.
[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[16]Na to Jozuovi odpověděli: „Vše, cos nám přikázal, vykonáme, a kamkoli nás pošleš, půjdeme.

[17]Jako jsme poslouchali Mojžíše, budeme poslouchat i tebe. Jen ať je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou, jako býval s Mojžíšem!

[18]Kdokoli se vzbouří proti tvým rozkazům a neposlechne tvá slova, ať mu přikážeš cokoli, zemře. Jen buď silný a statečný!“

Zvědové a nevěstka

Jozue 2

[1]Jozue, syn Nunův, pak ze Šitimu tajně vyslal dva muže na výzvědy se slovy: „Jděte prohlédnout tu zem, a zvláště Jericho.“ Šli tedy a vstoupili do domu jedné nevěstky jménem Rachab, kde přespali.

[2]Králi Jericha se doneslo: „Dnes večer sem přišli nějací Izraelci, aby proslídili zem.“

[3]Jerišský král proto vzkázal Rachab: „Vydej ty muže, co k tobě přišli, ty, co vstoupili k tobě do domu! Přišli proslídit celou zem!“

[4]Ta žena ale oba muže odvedla a ukryla. Proto odpověděla: „Ano, ti muži ke mně přišli, ale nevím odkud.

[5]Odešli, když se za soumraku měla zavírat brána. Kam se vydali, nevím. Běžte rychle za nimi, ať je doženete!“

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não

[6](Rachab ale špehy odvedla na střechu a schovala je pod snopky lnu, které tam měla rozložené.)

[7]Pronásledovatelé tedy vyrazili za nimi směrem k Jordánu, kde jsou brody. Jakmile opustili město, brána se ihned zavřela.

[8]Zvědové ještě ani neulehli, když k nim na střechu vystoupila Rachab.

[9]„Vím, že Hospodin vám dal tuto zem," řekla jim. „Vždyť jsme kvůli vám strachy bez sebe! Všichni obyvatelé země se před vámi třesou!

[10]Slyšeli jsme, jak Hospodin před vámi vysušil vody Rudého moře, když jste vycházeli z Egypta, i co jste provedli oběma emorejským králům v Zajordání, Sichonovi a Ogovi, které jste vyhladili jako proklaté.

[11]Jak jsme to uslyšeli, vyrazilo nám to dech a všichni jsme před vámi ztratili odvahu. Hospodin, váš Bůh, je přece Bohem nahoře na nebi i dole na zemi!

[12]Proto mi, prosím vás, přísahejte při Hospodinu, že za milosrdenství, které jsem vám prokázala, i vy prokážete milosrdenství rodině mého otce. Dejte mi prosím záruku,

[13]že necháte naživu mého otce a matku, mé bratry a sestry i všechny, kdo k nim patří. Zachraňte nás před smrtí!"

[14]„Položíme za vás život!" odpověděli jí ti muži. „Nesmíte ale naši úmluvu vyzradit.

denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

Až nám Hospodin dá tuto zem, zachováme se k tobě milosrdně a věrně.“

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]Spustila je tedy oknem po provaze; její dům byl totiž v hradební zdi, takže bydlela na hradbách.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]„Běžte do hor,“ řekla jim, „ať vás pronásledovatelé nenajdou. Skrývejte se tam tři dny, dokud se nevrátí, a pak se vraťte svou cestou.“

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]Muži jí řekli: „Budeme zproštěni přísahy, kterou jsi nás zavázala,

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]jestliže po našem vstupu do země neuvážeš tuto šňůru z karmínových provázků do okna, kterým jsi nás spustila, a neshromáždíš k sobě domů svého otce, matku, sourozence a celou rodinu svého otce.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Kdyby někdo vyšel ze dveří tvého domu, jeho krev padne na jeho hlavu, a my budeme bez viny. Kdyby se ale někdo dotkl kohokoli u tebe doma, jeho krev padne na naši hlavu.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Kdybys ale naši úmluvu vyzradila, budeme tvé přísahy zproštěni.“

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[21]„Ať se stane, jak jste řekli,“ odpověděla jim. Potom se s nimi rozloučila a když odešli, uvázala do okna karmínovou šňůru.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

[5] Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

[22]Zvědové vyrazili, a když přišli do hor, zůstali tam tři dny, dokud se jejich pronásledovatelé nevrátili. Hledali je totiž po všech cestách, ale nenašli.

[23]Oba muži se pak vydali zpět. Sestoupili z hor, přebrodili se, a když přišli k Jozuovi, synu Nunovu, vyprávěli mu všechno, co se jim přihodilo.

[24]„Opravdu! Hospodin dal celou tu zem do našich rukou," řekli Jozuovi. „Všichni její obyvatelé se už před námi třesou!"

Přes Jordán

Jozue 3

[1]Jozue časně ráno se všemi syny Izraele vytáhl ze Šitimu. Došli až k Jordánu, a než jej překročili, přenocovali tam.

[2]Ke konci těch tří dnů prošli táborem správcové

[3]a přikázali lidu: „Jakmile uvidíte Truhlu smlouvy Hospodina, vašeho Boha, a levitské kněze, jak ji nesou, opustíte svá místa a půjdete za ní.

[4]Mezi vámi a ní ale zůstane odstup asi dvou tisíc loket– nesmíte se k ní přiblížit! Půjdete za ní, abyste poznali cestu, kterou máte jít, neboť tou cestou jste nikdy předtím nešli."

[5]Jozue lidu řekl: „Posvěťte se, neboť zítra mezi vámi Hospodin učiní podivuhodné věci."

[6] E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

[7] Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

[8] Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

[9] Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

[10] Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

[11] Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os

[6]Potom řekl kněžím: „Vezměte Truhlu smlouvy a jděte před lidem.“ Vzali tedy Truhlu smlouvy a šli před lidem.

[7]Hospodin tehdy řekl Jozuovi: „Dnešního dne ti začnu v očích celého Izraele dodávat na vážnosti, aby věděli, že jako jsem býval s Mojžíšem, budu i s tebou.

[8]A ty přikážeš kněžím nesoucím Truhlu smlouvy: ‚Až dojdete ke kraji jordánských vod, zastavte se v Jordánu.‘“

[9]Jozue tedy řekl synům Izraele: „Pojďte sem a slyšte slova Hospodina, vašeho Boha.“

[10]Pak pokračoval: „Podle toho poznáte, že je mezi vámi živý Bůh: dozajista před vámi vyžene Kananejce, Chetejce, Hivejce, Perizejce, Girgašejce, Emorejce a Jebusejce.

[11]Hle, Truhla smlouvy Pána vší země přechází Jordán před vámi.

[12]Proto si z izraelských kmenů vyberte dvanáct mužů, z každého kmene po jednom.

[13]Jakmile kněží nesoucí Truhlu Hospodina, Pána vší země, stanou nohama ve vodách Jordánu, tehdy se jordánské vody rozdělí, takže se voda přitékající shora nahromadí na jednom místě.“

[14]Když pak lid vytáhl ze svých stanů, aby přešel Jordán, kněží nesli před lidem Truhlu smlouvy.

sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

15 e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

16 pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

17 Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

1 Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:
2 Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

3 e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

4 Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

15Jakmile nosiči Truhly došli k Jordánu a kněží nesoucí Truhlu se nohama dotkli okraje vody (Jordán se pokaždé během sklizně všude vylévá z břehů),

16vtom se vody přitékající shora zastavily. Nahromadily se velmi daleko odtud, u města Adam ležícího u Caretánu, zatímco vody odtékající směrem k Aravskému (neboli Mrtvému) moři se dočista vytratily. Tak přešel lid přímo proti Jerichu.

17Kněží nesoucí Truhlu Hospodinovy smlouvy stáli nepohnutě na suché zemi uprostřed Jordánu, zatímco celý Izrael přecházel po suchu, dokud celý národ nepřešel Jordánem.

Dvanáct kamenů

Jozue 4

1Když pak celý národ překročil Jordán, Hospodin promluvil k Jozuovi:
2„Vyberte si z lidu dvanáct mužů, po jednom z každého kmene,

3a přikažte jim: ‚Odtud, zprostřed Jordánu, kde stály nepohnutě nohy kněží, vyneste dvanáct kamenů, vezměte je s sebou a složte je v táboře, kde se dnes v noci uložíte.‘“

4Jozue tedy povolal dvanáct mužů, které ustanovil ze synů Izraele, po jednom z každého kmene,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[5]a řekl jim: „Jděte doprostřed Jordánu před Truhlu Hospodina, vašeho Boha. Každý si zvedne na rameno jeden kámen, podle počtu izraelských kmenů,

[6]aby se pro vás staly znamením. Až se vás v budoucnu děti zeptají: ‚Proč tu máte ty kameny?‘

[7]povíte jim: ‚Protože se vody Jordánu rozdělily před Truhlou Hospodinovy smlouvy. Když přecházela Jordán, vody se rozdělily.‘ Proto budou tyto kameny synům Izraele připomínkou až na věky.“

[8]Synové Izraele tedy udělali, co jim Jozue přikázal. Vynesli zprostřed Jordánu dvanáct kamenů podle počtu izraelských kmenů, jak Jozuovi uložil Hospodin, a přenesli je s sebou do tábora, kde je složili.

[9]Dalších dvanáct kamenů postavil Jozue uprostřed Jordánu tam, kde stály nohy kněží nesoucích Truhlu smlouvy. Jsou tam až dodnes.

[10]Kněží nesoucí Truhlu tehdy stáli uprostřed Jordánu, než byly splněny všechny příkazy, které Hospodin udělil pro lid Jozuovi, přesně jak to Jozuovi přikázal Mojžíš. Lid spěšně přešel řeku,

[11]a poté, co přešel všechen lid, přešla před jejich zraky také Hospodinova truhla s kněžími.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;	[12]V čele synů Izraele přešli v bojovém šiku synové Rubenovi, synové Gádovi a polovina kmene Manasesova, jak jim přikázal Mojžíš.
[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.	[13]Na čtyřicet tisíc vyzbrojených bojovníků přešlo před Hospodinem na jerišské pláně, aby svedli boj.
[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.	[14]Toho dne Hospodin v očích celého Izraele dodal Jozuovi na vážnosti, takže ho měli v úctě, jako měli v úctě Mojžíše po celý jeho život.
[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:	[15]Hospodin řekl Jozuovi:
[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.	[16]„Přikaž kněžím nesoucím Truhlu svědectví, ať vystoupí z Jordánu."
[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.	[17]Jozue tedy kněžím přikázal: „Vystupte z Jordánu."
[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.	[18]A jakmile kněží nesoucí Truhlu smlouvy Hospodinovy vystoupili zprostřed Jordánu a stanuli nohama na souši, vrátily se vody Jordánu na místo a vylévaly se z břehů jako předtím.
[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.	[19]Lid vystoupil z Jordánu desátého dne prvního měsíce a utábořil se v Gilgalu u východního okraje Jericha.
[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.	[20]Oněch dvanáct kamenů, které vzali z Jordánu, vztyčil Jozue v Gilgalu
[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,	[21]a řekl synům Izraele: „Až se vaše děti v budoucnu zeptají svých otců: ‚Proč jsou tu ty kameny?'
[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.	[22]poučíte je: ‚Izrael tu přešel Jordán po suchu.'

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois

[23]Hospodin, váš Bůh, před vámi vysušil tyto jordánské vody, dokud jste nepřešli, tak jako to Hospodin, váš Bůh, provedl s Rudým mořem, které před námi vysušil, dokud jsme nepřešli.

[24]To aby všechny národy země poznaly, že ruka Hospodinova je mocná; to abyste ctili Hospodina, vašeho Boha, po všechny dny.“

Jozue 5

[1]Když potom všichni emorejští králové na západním břehu Jordánu a všichni kananejští králové u Středozemního moře uslyšeli, že Hospodin před syny Izraele vysušil vody Jordánu, dokud nepřešli, vyrazilo jim to dech a úplně před syny Izraele ztratili odvahu.

Hospodinovo vojsko

[2]V té době řekl Hospodin Jozuovi: „Vyrob si kamenné nože a znovu obřež syny Izraele.“

[3]Jozue si tedy vyrobil kamenné nože a obřezal syny Izraele u Gibeat-aralot, totiž Pahorku předkožek.

[4]Důvod, proč je Jozue obřezal, je tento: Všechen lid mužského pohlaví, který vyšel z Egypta, všichni ti bojovníci, po vyjití z Egypta pomřeli cestou na poušti.

[5]Všechen lid, který vycházel, byl sice obřezán, ale z lidu narozeného po vyjití z Egypta cestou na poušti neobřezali nikoho.

de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[6]Synové Izraele chodili po poušti čtyřicet let, dokud celý ten národ bojovníků vyšlých z Egypta do posledního nevymřel, protože neposlouchali Hospodina. Hospodin jim odpřisáhl, že jim nedá spatřit tu zem, o níž Hospodin přísahal jejich otcům, že nám ji dá, totiž zem oplývající mlékem a medem.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[7]Místo nich postavil jejich syny. Ty Jozue obřezal, poněvadž byli neobřezaní – cestou je totiž nikdo neobřezával.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[8]Když pak byli všichni v celém národě obřezáni, zůstali na místě v táboře, dokud se nezotavili.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

[9]Hospodin tehdy Jozuovi řekl: „Dnešního dne jsem z vás odvalil egyptskou pohanu.“ A tak se to místo až dodnes jmenuje Gilgal, Odvalení.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[10]Synové Izraele tedy tábořili v Gilgalu a navečer čtrnáctého dne onoho měsíce slavili na jerišských pláních Hod beránka.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[11]Druhého dne jedli nekvašené chleby a téhož dne i pražené zrní z úrody té země.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

[12]Toho dne, kdy jedli z úrody země, také ustala mana. Synové Izraele již pak žádnou manu neměli, ale toho roku začali jíst ze sklizně kanaánské země.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá

[13]Jednou, když byl Jozue poblíž Jericha, pozvedl oči a hle – kdosi před ním stojí s vytaseným mečem v ruce! Jozue šel k němu a oslovil ho: „Patříš k nám, nebo k našim nepřátelům?“

[14]„Nikoli,“ odpověděl on. „Já jsem vůdce Hospodinova vojska. Teď jsem tu.“ Jozue padl tváří k zemi a poklonil se. „Jaké příkazy má můj pán pro svého služebníka?“ zeptal se.

[15]Vůdce Hospodinova vojska na to Jozuovi řekl: „Zuj si obuv z nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svaté.“ A Jozue to udělal.

Jericho

Jozue 6

[1]Jericho bylo kvůli synům Izraele úplně uzavřeno. Nikdo nevycházel ani nevcházel.

[2]Hospodin ale Jozuovi řekl: „Pohleď, dal jsem ti do rukou Jericho, jeho krále i udatné hrdiny.

[3]Vy bojovníci to město všichni obklíčíte a jednou denně město obejdete dokola. To budeš dělat po šest dní.

[4]Sedm kněží ať před Truhlou nese sedm trub z beraních rohů. Sedmého dne obejdete město sedmkrát a kněží ať troubí na trouby.

[5]Jakmile dlouze zatroubí na beraní roh, jakmile uslyšíte troubení, pak ať všechen lid vyrazí mohutný pokřik. Městská hradba se zhroutí a lid vnikne do města, každý tam, kde bude.“

abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[6]Jozue, syn Nunův, tedy zavolal kněze a řekl jim: „Vezměte Truhlu smlouvy a sedm kněží ať před Hospodinovou truhlou nosí sedm trub z beraních rohů."

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[7]Lidu pak řekl: „Jděte a obcházejte město. Ozbrojenci ať jdou před Hospodinovou truhlou."

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[8]Když to Jozue řekl lidu, sedm kněží nesoucích před Hospodinem sedm trub z beraních rohů vykročilo, začalo troubit na trouby a Truhla Hospodinovy smlouvy se vydala za nimi.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[9]Před kněžími troubícími na trouby kráčeli ozbrojenci, zatímco zadní voj kráčel za Truhlou za zvuku trub.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[10]Jozue lidu přikázal: „Nebudete křičet, nevydáte ani hlásku, nevypustíte z úst ani slovo až do dne, kdy vám řeknu: ‚Křičte!' Tehdy budete křičet."

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[11]Nato nechal Hospodinovu truhlu obejít město jednou kolem dokola. Pak odešli do tábora a tam přenocovali.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[12]Jozue pak vstal časně ráno a kněží vynesli Hospodinovu truhlu.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam

[13]Sedm kněží neslo před Hospodinovou truhlou sedm trub z beraních rohů a za pochodu troubilo na trouby. Před nimi

adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

kráčeli ozbrojenci, kdežto zadní voj kráčel za Hospodinovou truhlou za zvuku trub.

14 No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

14I druhého dne obešli město jednou kolem dokola, načež se vrátili do tábora. Tak to dělali šest dní.

15 No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

15Sedmého dne ráno vstali už za svítání a stejným způsobem obešli město, ale sedmkrát. Pouze onoho dne obcházeli město sedmkrát.

16 E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

16Když obcházeli posedmé a kněží zatroubili na trouby, Jozue řekl lidu: „Křičte! Hospodin vám dal to město!

17 Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

17Ať to město propadne Hospodinu i se vším, co je v něm! Pouze nevěstka Rachab zůstane naživu a s ní i všichni v jejím domě, protože ukryla posly, které jsme vyslali.

18 Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

18Jenom se vyvarujte toho, co propadlo klatbě, abyste jí nepropadli i vy. Kdybyste si vzali něco z toho, co propadlo klatbě, přivolali byste na izraelský tábor stejnou klatbu a přivedli jej do neštěstí.

19 Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

19Všechno stříbro, zlato i bronzové a železné předměty budou zasvěceny Hospodinu. Přejdou do Hospodinova pokladu.“

20 Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

20Zazněly trouby a lid začal křičet. Jakmile lid uslyšel troubení a vyrazili mohutný pokřik, hradby se zhroutily a lid vnikl do města, každý tam, kde byl. Tak město dobyli.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[21]Vše, co bylo ve městě, pak vyhladili jako proklaté: muže i ženy, mladé i staré, skot, ovce i osly.

[22]Těm dvěma mužům, kteří byli v zemi na výzvědách, ale Jozue řekl: „Jděte do domu té nevěstky a vyveďte ji odtud i se všemi, kdo k ní patří, jak jste jí odpřisáhli."

[23]A tak ti mladí vyzvědači šli a vyvedli Rachab, jejího otce i matku, její sourozence i všechny, kdo k ní patřili; vyvedli celé její příbuzenstvo a poskytli jim útočiště za izraelským táborem.

[24]To město pak vypálili i se vším, co bylo v něm. Pouze stříbro, zlato a bronzové i železné předměty dali do pokladu Hospodinova domu.

[25]Nevěstku Rachab s rodinou jejího otce a se všemi, kdo k ní patřili, ale Jozue nechal naživu. Zůstala uprostřed Izraele dodnes, neboť ukryla posly, které Jozue vyslal na výzvědy do Jericha.

[26]Tehdy Jozue přísahal: „Zlořečený buď před Hospodinem, kdo povstane, aby stavěl toto město Jericho! Za cenu svého prvorozeného je založí, za svého nejmladšího tam bránu osadí."

[27]Hospodin pak byl s Jozuem a pověst o něm se šířila po celé zemi.

Achanův hřích

Jozue 7

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[1]Synové Izraele se ale provinili porušením klatby. Achan, syn Karmiho, syna Zimriho, syna Zerachova z pokolení Juda, vzal něco z věcí propadlých klatbě, a Hospodin vzplanul proti synům Izraele hněvem.

[2]Jozue totiž z Jericha vyslal muže do místa zvaného Aj (jež leží u Bet-avenu východně od Bet-elu) a řekl jim, ať jdou prozkoumat tu zem. Muži tedy šli a prozkoumali Aj.

[3]Když se vrátili k Jozuovi, řekli mu: „Není potřeba, aby se tam vypravoval všechen lid. Stačí, když vytáhnou dva nebo tři tisíce mužů a obyvatele Aj pobijí. Nezatěžuj všechen lid, vždyť je jich tam málo.“

[4]A tak z lidu vytáhlo asi tři tisíce mužů, ale museli se před ajskými dát na útěk.

[5]Ajští muži z nich pobili asi třicet šest; pronásledovali je od brány až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid tehdy ztratil odvahu, rozplynula se jako voda.

[6]Jozue roztrhl svůj plášť, padl před Hospodinovou truhlou tváří na zem, zůstal tak až do večera spolu se stařešiny Izraele a sypali si na hlavu prach.

[7]„Ach, Pane můj, Hospodine!“ řekl Jozue, „Proč jsi vůbec převáděl tento lid přes Jordán? Abys nás vydal do rukou Emorejců? Abys nás zahubil? Mohlo nám přece stačit, abychom se usadili za Jordánem!

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[8]Odpusť, Pane můj, ale co mám říci, když se Izrael před svými nepřáteli dal na útěk!

[9]Až to uslyší Kananejci a všichni obyvatelé této země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země! Co pro své veliké jméno uděláš pak?“

[10]„Vstaň!“ odpověděl Hospodin Jozuovi. „Proč tu ležíš na tváři?

[11]Izrael zhřešil. Porušili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali něco z věcí, které propadly klatbě – ukradli to, zatajili a uložili mezi své věci!

[12]Proto synové Izraele nemohou obstát před svými nepřáteli a obrací se před nimi na útěk, protože té klatbě propadli sami. Nebudu už s vámi, pokud to prokladé neodstraníte ze svého středu!

[13]Vstaň, posvěť lid a řekni jim: ‚Posvěťte se pro zítřek. Neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Proklaté je ve tvém středu, Izraeli! Nebudeš moci obstát před svými nepřáteli, dokud to proklaté neodstraníte ze svého středu.

[14]Proto budete ráno přistupovat po kmenech. Ten kmen, který Hospodin zadrží, bude přistupovat po rodech. Rod, který Hospodin zadrží, bude přistupovat po jednotlivých rodinách. Rodina, kterou Hospodin zadrží, bude přistupovat po mužích.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos

[15]Kdo bude zadržen s věcmi propadlými klatbě, bude upálen se vším, co k němu patří, neboť porušil Hospodinovu smlouvu a spáchal v Izraeli hanebnost.‘“

[16]Časně ráno pak Jozue nechal Izrael předstupovat po kmenech. Los označil kmen Juda.

[17]Nechal tedy předstupovat judské rody a označen byl rod Zerachův. Když nechal předstupovat Zerachův rod po rodinách, byl označen Zimri.

[18]Nechal tedy přistupovat jeho rodinu po mužích a označen byl Achan, syn Karmiho, syna Zimriho, syna Zerachova z pokolení Juda.

[19]„Synu můj,“ řekl Jozue Achanovi, „vzdej slávu Hospodinu, Bohu Izraele, a vyznej před ním pravdu. Pověz mi, co jsi provedl; netaj to přede mnou.“

[20]„Je to pravda. Zhřešil jsem proti Hospodinu, Bohu Izraele,“ odpověděl mu Achan. „Provedl jsem toto:

[21]Mezi kořistí jsem uviděl jeden krásný babylonský plášť, dvě stě šekelů stříbra a jednu zlatou cihlu o váze padesát šekelů. Zatoužil jsem po tom a vzal jsem si to. Tamhle to je, schované v zemi uvnitř mého stanu; stříbro je pod tím.“

[22]Jozue vyslal posly, ti se rozeběhli ke stanu a hle – bylo to ukryto u něj ve stanu a stříbro pod tím.

[23]Vzali to tedy ze stanu, přinesli k Jozuovi a všem synům Izraele a vysypali vše před Hospodinem.

os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[24]Jozue s celým Izraelem pak vzal Achana, syna Zerachova, i to stříbro, plášť a zlatou cihlu a také jeho syny a dcery i jeho skot, osly, ovce a kozy i jeho stan a všechno, co k němu patřilo, a odnesli to všechno do rokle Achor.

[25]Tam Jozue zvolal: „Proč jsi nás přivedl do neštěstí? Hospodin dnes přivede do neštěstí tebe!“ A celý Izrael ho tam ukamenoval. Spálili je a zaházeli kamením.

[26]Navršili nad ním velikou hromadu kamení, která je tam až dodnes. Tehdy se Hospodin odvrátil od svého planoucího hněvu, a to místo se proto až dodnes jmenuje Emek-achor, Rokle neštěstí.

Dobytí Aje

Jozue 8

[1]Poté Hospodin řekl Jozuovi: „Neboj se a nestrachuj. Vezmi s sebou všechen bojeschopný lid a vytáhni proti Aji. Pohleď, dal jsem ti do rukou ajského krále a jeho lid i s jejich městem a územím.

[2]S Ajem i s jeho králem naložíš stejně, jako jsi naložil s Jerichem a s jeho králem. Ukořistěné zboží a dobytek si ale můžete nechat pro sebe. Vzadu za městem si proti němu nachystej zálohu.“

[3]Jozue se tedy se vším bojeschopným lidem přichystal vytáhnout proti Aji. Vybral třicet tisíc udatných bojovníků a vypravil je v noci

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

[4]s rozkazem: „Dávejte pozor! Budete vzadu za městem číhat v záloze. Nebuďte od města moc daleko. Všichni buďte připraveni.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[5]Já a všechen lid, který bude se mnou, se zatím přiblížíme k městu. Vytáhnou proti nám jako prve a my se dáme na útěk.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

[6]Vydají se za námi, a tak je odlákáme od města. Řeknou si totiž: ‚Utíkají před námi jako prve.' Budeme tedy před nimi utíkat

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

[7]a vy zatím vyrazíte ze zálohy, obsadíte město a Hospodin, váš Bůh, vám je vydá do rukou.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

[8]Až se města zmocníte, zapálíte ho; zachováte se podle Hospodinova slova. Držte se mých příkazů."

[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

[9]Vysláni Jozuem se tedy šli ukrýt do zálohy a zaujali místo mezi Bet-elem a Ajem, na západ od Aje. Té noci Jozue zůstal uprostřed lidu.

[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

[10]Brzy ráno Jozue sebral lid a spolu se staršiny Izraele se vydal v jeho čele proti Aji.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[11]Všechen bojeschopný lid táhl s ním. Když tam dorazili, zamířili přímo před město a utábořili se na sever od Aje. Mezi nimi a Ajem byla rokle.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]Jozue vzal asi pět tisíc mužů a umístil je jako zálohu mezi Bet-elem a Ajem, na západ od města.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]Hlavní voj lidu tedy stál severně od města, zadní voj pak západně od města. Té noci Jozue sestoupil do údolí.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[14]Jakmile to spatřil ajský král, on i všechen lid, obyvatelé toho města, vyrazili brzy ráno na stanoviště před plání Arava, k bitvě proti Izraeli. Král ovšem nevěděl, že na něj za městem číhá záloha.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]Jozue s celým Izraelem předstírali porážku a utíkali směrem k poušti.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]Všechen lid ve městě byl zburcován, aby je pronásledovali. Hnali se za Jozuem, a tak se nechali odlákat od města.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]V Aji a Bet-elu nezůstal nikdo, kdo by nevyrazil za Izraelem. Nechali město otevřené a pronásledovali Izrael.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[18]Tehdy Hospodin řekl Jozuovi: „Napřáhni šavli, kterou máš v ruce, proti Aji, neboť je dám do tvých rukou.“ Jozue tedy napřáhl šavli ve své ruce proti Aji.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]Jakmile ji napřáhl, ti, kdo číhali v záloze, rychle vstali a vyrazili ze svého místa. Vnikli do města, dobyli je a rychle je zapálili.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o

[20]Ajští muži se ohlédli a hle – z města stoupal k nebi dým! Nemohli ovšem utéci ani tam, ani tam, protože lid prchající k poušti se obrátil proti pronásledovatelům.

povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o

[21]Když totiž Jozue i všechen lid viděli, že záloha dobyla město a že z města stoupá dým, otočili se nazpět a udeřili na ajské muže.

[22](Ti se totiž z města vydali za nimi, takže je Izrael měl uprostřed.) Pobíjeli je z jedné i druhé strany, až nezůstal, kdo by přežil ani kdo by unikl.

[23]Jen ajského krále zajali živého a přivlekli ho k Jozuovi.

[24]Když byl Izrael hotov s pobíjením všech obyvatel Aje venku na poušti, kam je pronásledovali, dokud všichni do posledního nepadli ostřím meče, vrátil se celý Izrael do Aje a také tam je pobili ostřím meče.

[25]Všech padlých toho dne bylo dvanáct tisíc mužů i žen – všichni obyvatelé Aje.

[26]Jozue totiž nespustil ruku s napřaženou šavlí, dokud nebyli všichni obyvatelé Aje vyhlazeni jako proklatí.

[27]Izrael si pro sebe nechal jen ukořistěný dobytek a zboží z onoho města, jak Hospodin určil Jozuovi.

[28]Tak Jozue vypálil Aj a natrvalo jej obrátil v pustou hromadu sutin až dodnes.

[29]Ajského krále pak nechal až do večera viset na kůlu. Když slunce zapadalo, Jozue dal jeho tělo sejmout z kůlu a pohodili je u

cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

30 Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

31 como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

32 Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

33 Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

34 Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

35 Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

Josué 9

vchodu do městské brány. Navršili nad ním velikou hromadu kamení, která je tam až dodnes.

Ebal a Gerizim

30Jozue pak vystavěl Hospodinu, Bohu Izraele, oltář na hoře Ebal,

31jak synům Izraele přikázal Hospodinův služebník Mojžíš. Jak je psáno v knize Mojžíšova zákona: „Oltář z netknutých kamenů, neopracovaných železem." Na něm pak přinesli zápalné oběti Hospodinu a obětovali pokojné oběti.

32Jozue tam napsal na kameny opis Mojžíšova zákona; zapsal jej v přítomnosti synů Izraele.

33Celý Izrael se svými stařešiny, správci a soudci stál po obou stranách Truhly před levitskými kněžími, kteří nosí Truhlu Hospodinovy smlouvy. Stáli tam spolu cizinci i domácí, polovina proti hoře Gerizim a polovina proti hoře Ebal, jak kdysi přikázal Hospodinův služebník Mojžíš, že se má žehnat lidu Izraele.

34Jozue pak předčítal všechna slova Zákona, požehnání i zlořečení, přesně jak je to psáno v knize Zákona.

35Ze všeho, co Mojžíš přikázal, Jozue nevynechal ani slovo. Předčítal je celému shromáždění Izraele včetně žen a dětí i včetně cizinců pobývajících mezi nimi.

Gibeonský podvod

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

Jozue 9

[1]Když se to doslechli všichni králové na západním břehu Jordánu, na horách, v podhůří a po celém pobřeží Středozemního moře před Libanonem – král chetejský, emorejský, kananejský, perizejský, hivejský a jebusejský –

[2]sešli se, aby společně bojovali proti Jozuovi a Izraeli.

[3]Také obyvatelé Gibeonu se doslechli, jak Jozue naložil s Jerichem a s Ajem.

[4]Vymysleli proto lest: Vypravili se na cestu jako poselstvo; na osly si naložili staré pytle a opotřebované, potrhané, záplatované měchy na víno,

[5]na nohy si vzali ošlapanou, pospravovanou obuv a na sebe chatrné šaty. Všechen chléb, který měli s sebou, byl vyschlý, až se drolil.

[6]Když přišli k Jozuovi do gilgalského tábora, řekli jemu a izraelským mužům: „Přicházíme z daleké země; uzavřete s námi smlouvu.“

[7]Izraelští muži ale těm Hivejcům odpověděli: „A co když bydlíte mezi námi? Jak bychom s vámi mohli uzavřít smlouvu?“

[8]„Jsme tvoji služebníci,“ řekli na to Jozuovi. Ten se jich ale ptal: „Co jste zač? Odkud jste přišli?“

[9]„Tvoji služebníci přišli z daleké, předaleké země díky pověsti Hospodina, tvého Boha,“ tvrdili mu. „Slyšeli jsme zprávu o něm i o všem, co udělal v Egyptě,

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[10]a také o všem, co udělal dvěma emorejským králům v Zajordání – chešbonskému králi Sichonovi a bášanskému králi Ogovi v Aštarotu.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Proto nám naši stařešinové i všichni obyvatelé naší země řekli: Vezměte s sebou jídlo na cestu, jděte jim naproti a řekněte jim: ‚Jsme vaši služebníci; uzavřete s námi smlouvu.'

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Tohle je náš chléb. Když jsme se za vámi chystali, balili jsme ho doma ještě teplý – a podívejte se: je vyschlý, až se drolí.

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[13]Tyto měchy na víno byly nové, když jsme je plnili – a podívejte se: už popraskaly. Toto jsou naše šaty a obuv: tou předlouhou cestou úplně zchátraly."

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14]Izraelští muži dali na jejich zásoby a neptali se na Hospodinův výrok.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15]Jozue jim zaručil pokoj a uzavřel s nimi smlouvu, že je nechá naživu. Také vůdcové obce jim to odpřisáhli.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16]Tři dny poté, co s nimi uzavřeli smlouvu, se ale dozvěděli, že ti lidé jsou z jejich sousedství – že vlastně bydlí uprostřed nich!

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17]Synové Izraele totiž postupovali dál a třetího dne došli k jejich městům. Byla to města Gibeon, Kefira, Beerot a Kiriat-jearim.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação

[18]Synové Izraele je ovšem nepobili, poněvadž jim vůdcové obce přísahali při

lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

20 Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

22 Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

23 Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

24 Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

25 Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

26 Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

Hospodinu, Bohu Izraele. Celá obec ale proti vůdcům reptala.

19Všichni vůdcové jim proto vysvětlovali: „My jsme jim přísahali při Hospodinu, Bohu Izraele! Teď na ně přece nesmíme sáhnout.

20Uděláme s nimi toto: Necháme je naživu, aby na nás nedopadl Boží hněv, kdybychom porušili přísahu, kterou jsme jim dali."

21Vůdcové tehdy prohlásili: „Ať zůstanou naživu," a tak se z nich podle rozhodnutí vůdců stali dřevaři a nosiči vody pro celou obec.

22Jozue si je potom zavolal a řekl jim: „Jak to, že jste nás podvedli?! Tvrdili jste: ‚Žijeme od vás velmi daleko.' A přitom bydlíte uprostřed nás!

23Proklatci! Od teď už nikdy nepřestanete otročit: Budou z vás dřevaři a nosiči vody pro dům mého Boha."

24Na to Jozuovi odpověděli: „Tvým služebníkům bylo spolehlivě oznámeno, co Hospodin, tvůj Bůh, přikázal svému služebníku Mojžíšovi. Prý vám dá celou tuto zem a všechny obyvatele této země před vámi vyhubí. Hrozně jsme se před vámi báli o život, proto jsme to udělali.

25Teď jsme ve tvých rukou. Udělej s námi, co považuješ za dobré a správné."

26Jozue s nimi tedy naložil takto: Vysvobodil je z rukou synů Izraele, aby je nepobili,

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as

[27]a téhož dne z nich udělal dřevaře a nosiče vody pro obec a pro Hospodinův oltář na místě, které vyvolí. A tak je tomu až dodnes.

Slunce, zastav se!

Jozue 10

[1]Potom se doslechl jeruzalémský král Adoni-cedek, že Jozue dobyl Aj a vyhladil je jako proklaté a že stejně, jak naložil s Jerichem a jeho králem, naložil i s Ajem a jeho králem a že obyvatelé Gibeonu s Izraelem uzavřeli mír a zůstávají mezi nimi.

[2]Tehdy dostali hrozný strach, protože Gibeon bylo veliké město, jako bývají královská sídla, a protože bylo větší než Aj a všichni jeho obyvatelé byli udatní.

[3]Jeruzalémský král Adoni-cedek proto poslal vzkaz hebronskému králi Hohamovi, k jarmutskému králi Pireamovi, k lachišskému králi Jafiovi a k eglonskému králi Debirovi:

[4]„Pojďte mi na pomoc a udeřme na Gibeon, protože uzavřel mír s Jozuem a se syny Izraele!“

[5]A tak se spojilo pět emorejských králů: král Jeruzaléma, král Hebronu, král Jarmutu, král Lachiše a král Eglonu. Ti vytáhli se všemi svými vojsky, oblehli Gibeon a zaútočili na něj.

[6]Obyvatelé Gibeonu proto poslali vzkaz Jozuovi do gilgalského tábora: „Neodpírej

tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

ochranu svým služebníkům. Rychle k nám pospěš a zachraň nás! Pomoz nám! Všichni emorejští králové z hor se spojili proti nám!“

7 Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

7Nato Jozue vytáhl z Gilgalu a s ním všechen bojeschopný lid i všichni udatní hrdinové.

8 Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

8Hospodin Jozuovi řekl: „Neboj se jich, neboť jsem ti je vydal do rukou. Nikdo z nich před tebou neobstojí.“

9 Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

9Jozue táhl z Gilgalu celou noc a pak je náhle přepadl.

10 O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

10Hospodin je před Izraelem rozprášil a způsobil jim u Gibeonu hroznou porážku. Izrael je pronásledoval směrem k bet-choronskému svahu a pobíjel je až k Azece a Makedě.

11 Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

11Když pak před Izraelem prchali po bet-choronské stráni, Hospodin je až do Azeky zasypával z nebe kroupami velkými jako kameny. Tak jich pomřelo více od toho krupobití, než kolik jich synové Izraele pobili mečem.

O sol e a lua são detidos

12 Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

12Tenkrát mluvil Jozue s Hospodinem. Toho dne, kdy Hospodin synům Izraele vydal Emorejce, Jozue před zraky Izraele řekl: „Slunce, zastav se v Gibeonu! Ty, měsíci, v údolí Ajalonu!“

13 E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

13 Stanulo slunce, měsíc stál, než národ nepřátele potrestal. Právě tak se to píše v Knize Upřímného. Slunce se zastavilo uprostřed nebe a nespěchalo k západu skoro celý den.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[14]Takový den nenastal nikdy předtím ani potom, aby Hospodin poslechl něčí hlas. To proto, že Hospodin bojoval za Izrael.

[15]Jozue se pak s celým Izraelem vrátil do gilgalského tábora.

Pět králů

[16]Oněch pět králů ale uteklo a ukrylo se v jeskyni u Makedy.

[17]Když Jozue dostal zprávu, že těch pět králů našli ukryté v jeskyni u Makedy,

[18]nařídil: „Přivalte k ústí jeskyně velké balvany a postavte tam stráže.

[19]Vy ostatní ale nepřestávejte pronásledovat nepřátele. Vpadněte jim do zad a nedovolte jim vrátit se do jejich měst. Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou!“

[20]Jozue a synové Izraele pak tu velikou, drtivou porážku dovršili a skoncovali s nimi. Ti, kdo z nich přece přežili, utekli do opevněných měst.

[21]Všechen lid se pak v pořádku vrátil k Jozuovi do tábora v Makedě. Nikdo se proti synům Izraele neodvážil ani ozvat.

[22]Potom Jozue řekl: „Odkryjte ústí jeskyně a přiveďte z ní těch pět králů ke mně!“

[23]A tak k němu z jeskyně přivedli těch pět králů: krále Jeruzaléma, krále Hebronu, krále Jarmutu, krále Lachiše a krále Eglonu.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[24]Když ty krále přiváděli, Jozue svolal všechny izraelské muže. Velitele bojovníků, kteří šli s ním, tehdy vyzval: „Pojďte sem, položte si nohu na šíji těch králů!“ Přicházeli tedy a stoupali jim na šíje.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[25]Jozue jim řekl: „Nebojte se a nestrachujte, buďte silní a stateční. Takto Hospodin naloží se všemi nepřáteli, proti nimž budete bojovat.“

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[26]Potom je Jozue dal pobít a pověsit na pěti kůlech. Na těch kůlech pak viseli až do večera.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

[27]Když slunce zapadalo, Jozue přikázal, ať je sejmou z kůlů a hodí je do jeskyně, kde se předtím skrývali. K ústí jeskyně pak navršili veliké balvany, které tam jsou až dodnes.

Josué vence mais sete reis

Tažení na jih

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[28]Makedu Jozue dobyl ještě téhož dne. Vyhubil ji ostřím meče i s jejím králem; všechno živé v ní vyhladil jako proklaté. Nikoho nenechal naživu; s králem Makedy naložil stejně, jako naložil s králem Jericha.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[29]Potom Jozue s celým Izraelem táhl od Makedy k Libně a zaútočil na ni.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[30]I Libnu a jejího krále vydal Hospodin Izraeli do rukou. Ten ji vyhubil ostřím meče se vším živým, co bylo ve městě. Nikoho tam nenechal naživu; s jejím králem naložil stejně, jako naložil s králem Jericha.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

[36] Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a

[31]Potom Jozue s celým Izraelem táhl od Libny k Lachiši. Oblehl jej, zaútočil na něj

[32]a Hospodin vydal Izraeli do rukou i Lachiš. Dobyl jej druhého dne a ostřím meče v něm vyhubil všechno živé stejně, jako to provedl v Libně.

[33]Na pomoc Lachiši tehdy přitáhl Horam, král Gezeru. Jozue ho ale i s jeho lidem porazil; nikoho nenechal naživu.

[34]Potom Jozue s celým Izraelem táhl od Lachiše k Eglonu. Oblehli jej a zaútočili na něj.

[35]Téhož dne jej dobyli a vyhubili ostřím meče; všechno živé v něm toho dne vyhladil jako proklaté, stejně jako to provedl s Lachišem.

[36]Potom Jozue s celým Izraelem táhl od Eglonu k Hebronu a zaútočili na něj.

[37]Dobyli ho a ostřím meče vyhubili i s jeho králem, se všemi vesnicemi i se vším živým, co bylo ve městě. Nikoho nenechal naživu, stejně jako to provedl v Eglonu. Město i všechno živé v něm vyhladil jako proklaté.

[38]Potom se Jozue s celým Izraelem obrátil k Debiru a zaútočili na něj.

[39]Dobyli ho i s jeho vesnicemi a jeho krále zajali. Město vyhubili ostřím meče a všechno živé v něm vyhladili jako proklaté. Nikoho nenechal naživu. Jak naložil s Hebronem, tak naložil s Debirem

Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

a jeho králem, stejně jako provedl s Libnou a jejím králem.

[40]Tak Jozue dobyl celou tu zem se všemi jejími králi: hory i Negev, podhůří i východní srázy. Nikoho nenechal naživu; vše, co dýchalo, vyhladil jako proklaté, jak přikázal Hospodin, Bůh Izraele.

[41]Jozue dobyl vše od Kádeš-barné až po Gazu a od celého kraje Gošen až po Gibeon.

[42]Všech těchto králů i jejich území se Jozue zmocnil jedním rázem, protože Hospodin, Bůh Izraele, bojoval za Izrael.

[43]Potom se Jozue s celým Izraelem vrátil do gilgalského tábora.

Tažení na sever

Jozue 11

[1]Když se to doslechl chacorský král Jabín, obeslal madonského krále Jobaba a krále šimronského, krále akšafského

[2]a další krále na severu v horách, v Aravě jižně od Galilejského jezera, v podhůří a v Náfot-doru na západě.

[3]Na východě i na západě byli Kananejci, v pohořích Emorejci, Chetejci, Perizejci a Jebusejci a pod Hermonem v kraji Micpa byli Hivejci.

[4]Ti vytáhli se všemi svými vojsky – lidí jako písku na mořském břehu a nesmírné množství koní a vozů.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[5]Všichni ti králové se smluvili, přitáhli a utábořili se společně u meromských vod, aby vedli válku proti Izraeli.

[6]Hospodin ale řekl Jozuovi: „Neboj se jich. Způsobím, že zítra touto dobou budou všichni ležet před Izraelem mrtví. Jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš."

[7]Jozue a všechen bojeschopný lid tedy proti nim ihned vytáhli k meromským vodám, kde na ně zaútočili.

[8]Hospodin je vydal Izraeli do rukou, takže je pobíjeli a pronásledovali až k Velkému Sidonu, k Misrefot-majim a směrem na východ až k údolí Micpe. Pobíjeli je, až nikdo nepřežil.

[9]Jozue s nimi naložil, jak mu řekl Hospodin: ochromil jim koně a jejich vozy spálil.

[10]V tu dobu se Jozue vrátil, dobyl Chacor a jeho krále zabil mečem. (Chacor byl předtím hlavou všech těch království.)

[11]Všechno živé v něm pobili ostřím meče; vyhladili je jako proklaté, takže nezůstala ani živá duše. Chacor potom vypálil.

[12]Jozue se zmocnil všech těchto královských měst i jejich králů a pobil je ostřím meče. Vyhladil je jako proklaté, jak přikázal Hospodinův služebník Mojžíš.

[13]Z měst postavených na dřívějších sutinách ale Izrael nevypálil žádné kromě Chacoru – to město Jozue vypálil.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[14]Synové Izraele si mezi sebou rozdělili všechnu kořist i dobytek z těch měst. Všechny lidi ale pobili ostřím meče, úplně je vyhubili. Neušetřili ani živou duši.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[15]Jak přikázal Hospodin svému služebníku Mojžíšovi, tak přikázal Mojžíš Jozuovi a Jozue tak učinil. Neopomněl jediné slovo ze všeho, co Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[16]Tak Jozue zabral celou tu zem – hory, celý Negev, celý kraj Gošen, podhůří i pláň Arava – izraelské hory i jejich podhůří,

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[17]vše od hory Chalak, jež se zvedá k Seíru, až po Baal-gád v Libanonském údolí pod horou Hermon. Zajal všechny jejich krále a nechal je pobít.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[18]Se všemi těmito králi vedl Jozue dlouhý boj.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[19]Kromě Hivejců bydlících v Gibeonu nebylo města, které by se syny Izraele uzavřelo mír. Vše získali bojem.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[20]Sám Hospodin totiž zatvrdil jejich srdce, aby válčili proti Izraeli, aby je vyhladil jako proklaté a bez milosti je vyhubil, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as

[21]V té době Jozue na svém tažení vyhladil Anakovce z hor: z Hebronu, Debiru, Anabu i ze všech judských a izraelských hor.

montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.
[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.
[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:
[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;
[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.
[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;
[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos

Jozue je vyhladil jako proklaté i s jejich městy.

[22]V zemi synů Izraele nikdo z Anakovců nezůstal; přežili jen v Gaze, v Gatu a v Ašdodu.

[23]Tak Jozue zabral celou zem, přesně jak Hospodin řekl Mojžíšovi. Jozue ji potom dal Izraeli za dědictví podle jejich kmenových podílů. Země tehdy odpočinula od válek.

Poražení králové

Jozue 12

[1]Toto jsou králové té země, které synové Izraele pobili a jejichž zem na východní straně Jordánu obsadili od potoka Arnon až k hoře Hermon i s celou východní částí pláně Arava:

[2]Emorejský král Sichon se sídlem v Chešbonu. Ten ovládal území od Aroeru na břehu potoka Arnon, totiž od středu toho potoka přes polovinu Gileádu až k potoku Jabok, tvořícímu hranici Amonců;

[3]dále pláň Arava až k východnímu okraji Galilejského jezera a také až k východnímu okraji Aravského (neboli Mrtvého) moře směrem k Bet-ješimotu a na jih až pod úbočí Pisgy.

[4]Dále bášanský král Og z přežívajících Refajců. Ten sídlil v Aštarotu a v Edrei

[5]a ovládal horu Hermon, Salchu i celý Bášan až po gešurské a maachatské pomezí

gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

6 Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

Os reis vencidos por Josué

7 São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

8 a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

9 o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

10 o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

11 o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

12 o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

13 o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

14 o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

15 o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

16 o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

17 o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

18 o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

a také polovinu Gileádu hraničícího se Sichonem, králem Chešbonu.

6Mojžíš, Hospodinův služebník, je pobil se syny Izraele a Hospodinův služebník Mojžíš dal jejich zem do vlastnictví synům Rubenovým a Gádovým a polovině kmene Manasesova.

7A toto jsou králové té země, které pobil Jozue se syny Izraele na západním břehu Jordánu od Baal-gádu v Libanonském údolí až k hoře Chalak, jež se zvedá k Seíru. Tuto zem dal Jozue izraelským kmenům do vlastnictví podle jejich podílů

8v podhůří, na pláni Arava i na východních srázech, v poušti i v Negevu – v zemi Chetejců, Emorejců, Kananejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců:

9 Král Jericha jeden, král Aje u Bet-elu jeden,

10 král Jeruzaléma jeden, král Hebronu jeden,

11král Jarmutu jeden, král Lachiše jeden,

12král Eglonu jeden, král Gezeru jeden,

13král Debiru jeden, král Gederu jeden,

14král Chormy jeden, král Aradu jeden,

15král Libny jeden, král Adulamu jeden,

16král Makedy jeden, král Bet-elu jeden,

17král Tapuachu jeden, král Cheferu jeden,

18král Afeku jeden, král Šáronu jeden,

[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.
[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;
[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;
[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;
[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[19] král Madonu jeden, král Chacoru jeden,
[20] král Šimron-meronu jeden, král Achšafu jeden,
[21] král Taanachu jeden, král Megida jeden,
[22] král Kedeše jeden, král Jokneamu u Karmelu jeden,
[23] král Doru (z Náfot-doru) jeden, král Gojim v Galileji jeden,
[24] král Tirsy jeden, celkem jedenatřicet králů.

DĚLENÍ ZEMĚ

Ještě zbývá mnoho země

Jozue 13

[1] Jozue byl už stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: „Jsi starý a sešlý věkem, ale ještě je velmi mnoho země, kterou zbývá obsadit.
[2] Toto je zbývající zem: Celé území Filištínů a Gešurců
[3] od řeky Šichor před Egyptem až k severní hranici u Ekronu (který se přičítá Kananejcům) – pětice filištínských států: Gaza, Ašdod, Aškelon, Gat a Ekron. Dále území Avijců
[4] na jihu. Dále celé území Kananejců od sidonské Ary až po Afek u emorejské hranice.
[5] Dále území Gebalských a celý Libanon na východ od Baal-gádu pod horou Hermon až k Lebo-chamátu.

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do

[6]Všechny obyvatele hor, od Libanonu až k Misrefot-majim, všechny Sidonce já sám před syny Izraele vyženu. Zbývá jen rozdělit tu zem Izraeli losem na dědičné podíly, jak jsem ti přikázal.

[7]Proto teď rozděl tuto zemi jako dědictví devíti kmenům a polovině kmene Manasesova.“

Území na východě

[8]Druhá polovina Manasese a synové Rubenovi a Gádovi už své dědictví dostali, neboť jim je dal Mojžíš na východní straně Jordánu. Hospodinův služebník Mojžíš jim přidělil toto území:

[9]Od Aroeru na břehu potoka Arnon, včetně města uprostřed onoho údolí, celou medebskou náhorní rovinu až k Dibonu.

[10]Dále všechna města emorejského krále Sichona, který vládl v Chešbonu, až k hranicím Amonců.

[11]Dále Gileád, gešurské i maachatské pomezí, celou horu Hermon a celý Bášan až po Salchu,

[12]totiž celé bášanské království Oga, který patřil k přeživším Refajcům a vládl v Aštarotu a v Edrei. Ty všechny Mojžíš porazil a vyhnal.

[13]Gešurské a Maachatské ale synové Izraele nevyhnali, a tak Gešur a Maachat žijí uprostřed Izraele až dodnes.

[14]Kmenu Levi však Mojžíš jako jedinému žádné dědictví nepřidělil. Jejich dědictvím

SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

jsou ohnivé oběti Hospodinu, Bohu Izraele, jak jim pověděl.

Ruben

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[15]Toto dal Mojžíš pokolení Ruben pro jejich rody:

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[16]Území od Aroeru na břehu potoka Arnon, včetně města uprostřed onoho údolí; dále celá náhorní rovina u Medeby,

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[17]Chešbon i všechna města na náhorní rovině: Dibon, Bamot-baal, Bet-baalmeon,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[18]Jahca, Kedemot, Mefaat,

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[19]Kiriatajim, Sibma, Ceret-šachar na kopci v údolí,

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[20]Bet-peor, úbočí Pisgy a Bet-ješimot

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[21]– všechna města té náhorní roviny a celé království emorejského krále Sichona, který vládl v Chešbonu. Mojžíš ho porazil stejně jako midiánské prince, Sichonovy vazaly Eviho, Rekema, Cura, Chura a Revu, kteří v té zemi bydlili.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[22]Kromě těch, které pobili v boji, synové Izraele zabili mečem také věštce Balaáma, syna Beorova.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[23]Hranici synů Rubenových tvořil břeh Jordánu. To je dědictví Rubenových synů pro jejich rody – tato města a přilehlé osady.

Gád

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[24]Toto dal Mojžíš pokolení Gád, synům Gádovým pro jejich rody:

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;
[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;
[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.
[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.
[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;
[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.
[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.
[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

[25]Území Jaezeru a všechna gileádská města, polovina země Amonců až k Aroeru naproti Rabě,
[26]dále od Chešbonu až k Ramat- micpe a Betonim a od Machanajim až k pomezí Debiru;
[27]v údolí pak Bet-ram, Bet-nimra, Sukot a Cafon se zbytkem království chešbonského krále Sichona (východní břeh Jordánu až k okraji Galilejského jezera).
[28]To je dědictví Gádových synů pro jejich rody – tato města a přilehlé osady.

Východní Manases

[29]Toto dal Mojžíš polovině Manasesova kmene, totiž polovině Manasesova pokolení pro jejich rody:
[30]Území od Machanajim přes celý Bášan, přes celé království bášanského krále Oga: všech šedesát městeček, jež patří k Chavot--jair v Bášanu;
[31]dále polovina Gileádu a také Aštarot a Edrei, Ogova královská města v Bášanu. To dostali synové Machira, syna Manasesova, pro polovinu Machirových synů podle jejich rodů.
[32]Toto jsou dědictví, která Mojžíš udělil na moábských pláních na východní straně Jordánu naproti Jerichu.
[33]Kmenu Levi však Mojžíš dědictví nedal. Jejich dědictvím je Hospodin, Bůh Izraele, jak jim pověděl.

Území na západě

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir
[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.
[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.
[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.
[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

Jozue 14

[1]A toto jsou dědictví, která synové Izraele získali v kanaánské zemi, jak jim je přidělil kněz Eleazar a Jozue, syn Nunův, s náčelníky otcovských pokolení Izraele.

[2]Devět a půl pokolení získalo své dědictví losem, jak to Hospodin přikázal skrze Mojžíše,

[3]kdežto dvě a půl pokolení už dostala svá dědictví od Mojžíše v Zajordání. Levitům však mezi nimi žádné dědictví nepřipadlo.

[4]Ze synů Josefových vznikla dvě pokolení, Manases a Efraim. Levitům ovšem žádný podíl v zemi nepřipadl, pouze města k bydlení a přilehlé pastviny pro jejich dobytek a stáda.

[5]Synové Izraele udělali, co Hospodin přikázal Mojžíšovi, a rozdělili si zem.

Kálebův podíl

[6]Synové Judovi přišli v Gilgalu za Jozuem a Káleb, syn Kenizejce Jefuna, k němu promluvil: „Ty víš, co Hospodin v Kádeš-barné pověděl Božímu muži Mojžíšovi o mně a o tobě.

[7]Bylo mi čtyřicet let, když mě Hospodinův služebník Mojžíš vyslal z Kádeš-barné, abych prozkoumal tuto zem. Přinesl jsem mu zprávu podle svého nejlepšího svědomí.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8]Mí bratři, kteří šli se mnou, připravili všechen lid o odvahu, ale já jsem se cele vydal Hospodinu, svému Bohu.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9]Onoho dne Mojžíš přísahal: ‚Země, kterou prošly tvé nohy, jistě připadne navěky za dědictví tobě a tvým synům, neboť ses cele vydal Hospodinu, mému Bohu.‘

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[10]A hle, Hospodin mě uchoval naživu, jak slíbil. Je tomu čtyřicet pět let od chvíle, kdy to Hospodin řekl Mojžíšovi, když Izrael putoval pouští. A hle, dnes tu jsem a je mi osmdesát pět let.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

[11]Dodnes jsem ale silný jako tehdy, když mě vyslal Mojžíš. Jakou sílu jsem měl tenkrát, takovou mám i teď, k boji i k životu.

[12] Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

[12]Dej mi ty hory, o nichž onoho dne mluvil Hospodin. Sám jsi tenkrát slyšel, že tam jsou Anakovci a veliká opevněná města. Bude-li Hospodin se mnou, vyženu je, jak Hospodin řekl.“

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[13]Jozue tedy Kálebovi, synu Jefunovu, požehnal a dal mu do dědictví Hebron.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[14]Proto Hebron až dodnes dědičně patří Kálebovi, synu Kenizejce Jefuna, neboť se cele vydal Hospodinu, Bohu Izraele.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[15](Hebron se dříve jmenoval Kiriat-arba, tedy Město Arbovo, podle největšího z Anakovců.) Země tehdy odpočinula od válek.

Juda

Jozue 15

[1]Díl, který losem připadl Judovu pokolení pro jejich rody, dosahoval na jihu až k edomské hranici, až k poušti Cin úplně na jihu:

[2]Jejich jižní hranice vede od zálivu na jižním konci Mrtvého moře,

[3]vybíhá na jih k průsmyku Akrabim, pokračuje k Cinu, stoupá jižně od Kádeš-barné, prochází Checronem, vystupuje k Adaru, stáčí se ke Karce

[4]a pokračuje k Acmoně. Dál pak hranice vede Egyptským potokem, až dosáhne ke Středozemnímu moři. To je jejich jižní hranice.

[5]Východní hranici tvoří Mrtvé moře až po ústí Jordánu. Severní hranice začíná od zálivu, kde se Jordán vlévá do Mrtvého moře,

[6]odkud pak stoupá k Bet-chogle, prochází severně od Bet-aravy a vystupuje ke kameni Rubenova syna Bohana.

[7]Hranice pak stoupá z údolí Achor k Debiru a dále na sever, kde se stáčí ke Gelilotu naproti průsmyku Adumim na jižní straně údolí; dále hranice pokračuje podél vod En-šemeše, až dosáhne k En-rogelu.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[8]Potom se zvedá údolím Ben-hinom jižně od skalního hřebene Jebusejců (což je Jeruzalém) a míří k vrcholu hory, jež se tyčí ze západu nad údolím Hinom na severním konci údolí Refaim.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[9]Od vrcholu té hory vede hranice k vodnímu prameni Neftoach, míří k městům pohoří Efron a dále k Baale (což je Kiriat-jearim).

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10]Hranice se pak stáčí okolo Baaly na západ k hoře Seír, pokračuje podél severního svahu hory Jearim (což je Kesalon), dále klesá k Bet-šemeši a prochází Timnou.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[11]Potom hranice míří k severnímu svahu Ekronu, vede k Šikeronu, přechází horu Baala a pokračuje na Jabneel, než dosáhne k moři.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12]Západní hranici tvoří Středozemní moře a jeho pobřeží. To jsou hranice okolo synů Judových podle jejich rodů.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[13]Kálebovi, synu Jefunovu, dal Jozue podle Hospodinova příkazu podíl uprostřed synů Judových – Kiriat-arbu, což je Hebron. (Ten Arba byl otcem Anaka.)

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[14]Káleb odsud vyhnal trojici Anakových synů: Šešaje, Achimana a Talmaje, potomky Anakovy,

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[15]a táhl odtud dál proti obyvatelům Debiru (dříve nazývanému Kiriat-sefer).

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[26] Amã, Sema, Molada,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[16]Káleb tehdy řekl: „Kdo udeří na Kiriat-sefer a dobude ho, tomu dám za ženu svou dceru Aksu."

[17]Dobyl ho Otniel, syn Kálebova bratra Kenaze, a tak mu Káleb dal svou dceru Aksu za ženu.

[18]Jednou za ním přišla a nabádala ho, ať jejího otce žádá o pole. Když sesedla z osla, Káleb se jí zeptal: „Co bys ráda?"

[19]„Dej mi, prosím, dárek," odpověděla. „Vždyť jsi mi dal zem v negevské poušti. Kéž bys mi dal studánky s vodou." A tak jí dal studánky – Horní i Dolní Gulot.

[20]Toto je dědictví pokolení Juda pro jejich rody:

[21]V Negevu úplně na jihu dostalo pokolení Juda následující města u edomské hranice: Kabceel, Eder, Jagur,

[22]Kina, Dimona, Adada,

[23]Kedeš, Chacor, Jitnan,

[24]Zif, Telem, Bealot,

[25]Chacor-chadata, Keriot-checron (což je Chacor),

[26]Amam, Šema, Molada,

[27]Chacar- gada, Chešmon, Bet-pelet,

[28]Chacar-šual, Beer-šeba, Biziotia,

[29]Baala, Ijim, Ecem,

[30]Eltolad, Kesil, Chorma,

[31]Ciklag, Madmana, Sansana,

[32]Levaot, Šilchim, Ajin a Rimon – celkem dvacet devět měst s jejich osadami.

[33]V podhůří: Eštaol, Corea, Ašna,

[34]Zanoach, En-ganim, Tapuach, Enam,

[35]Jarmut, Adulam, Socho, Azeka,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.
[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,
[38] Dileã, Mispa, Jocteel,
[39] Laquis, Boscate, Eglom,
[40] Cabom, Laamás, Quitlis,
[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.
[42] Libna, Eter, Asã,
[43] Ifta, Asná, Nezibe,
[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.
[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;
[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.
[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.
[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,
[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,
[50] Anabe, Estemoa, Anim,
[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.
[52] Arabe, Dumá, Esã,
[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,
[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.
[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,
[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,
[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[36]Šaaraim, Aditaim, Gedera a Gederotaim – celkem čtrnáct měst s osadami.
[37]Dále: Cenan, Chadaša, Migdal-gád,
[38]Dilhan, Micpe, Jokteel,
[39]Lachiš, Bockat, Eglon,
[40]Kabon, Lachmas, Kitliš,
[41]Gederot, Bet-dagon, Naama a Makeda – celkem šestnáct měst s osadami.
[42]Dále: Libna, Eter, Ašan,
[43]Jiftach, Ašna, Neciv,
[44]Keila, Achzíb a Mareša – celkem devět měst s osadami.
[45]Dále Ekron, jeho vesnice a osady,
[46]na západ od Ekronu celé okolí Ašdodu i s osadami,
[47]také Ašdod s jeho vesnicemi a osadami a Gaza s jejími vesnicemi a osadami až k Egyptskému potoku a k pobřeží Středozemního moře.
[48]Na horách: Šamir, Jatir, Socho,
[49]Dana, Kiriat-sana (což je Debir),
[50]Anav, Eštemo, Anim,
[51]Gošen, Cholon a Gilo – celkem jedenáct měst s osadami.
[52]Dále: Arab, Duma, Ešean,
[53]Janim, Bet-tapuach, Afeka,
[54]Chumta, Kiriat-arba (což je Hebron) a Cior – celkem devět měst s osadami.
[55]Dále: Maon, Karmel, Zif, Juta,
[56]Jizreel, Jokdeam, Zanoach,
[57]Kajin, Gibea a Timna – celkem deset měst s osadami.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,
[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.
[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,
[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.
[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.
[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;
[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até

[58]Dále: Chalchul, Bet-cur, Gedor,
[59]Maarat, Bet-anot a Eltekon – celkem šest měst s osadami.

[60]Dále: Kiriat-baal (což je Kiriat-jearim) a Raba – dvě města s osadami.

[61]Na poušti: Bet-arava, Midin, Sekaka,
[62]Nibšan, Ir-melach a Engedi – celkem šest měst s osadami.

[63]Synové Judovi ale nedokázali vyhnat Jebusejce bydlící v Jeruzalémě. Proto Jebusejci zůstali v Jeruzalémě s Judovými syny až dodnes.

Efraim

Jozue 16

[1]Díl, který losem připadl synům Josefovým, se táhne od Jordánu naproti Jerichu východně od jerišských vod, stoupá pouští od Jericha vzhůru do hor k Bet-elu
[2]a od Bet-elu (což je Luz) pokračuje k území Arkijců do Atarotu.
[3]Pak sestupuje na západ k území Jafletejců až po oblast Dolního Bet-choronu a dále ke Gezeru, až dosáhne ke Středozemnímu moři.
[4]Toto dědictví získali Josefovi synové Manases a Efraim.
[5]A toto je území, které pro své rody získali synové Efraimovi: Hranice jejich dědictví vede na východě od Atarot-adaru až k Hornímu Bet-choronu.
[6]Potom hranice vede k moři. Od Michmetatu na severu se hranice stáčí na

Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas,

východ u Taanat-šíla a míjí ho východně od Janoachu.

[7]Za Janoachem klesá k Atarotu a Naaratu, dotýká se Jericha a vybíhá k Jordánu.

[8]Západně od Tapuachu vede hranice potokem Kána, než dosáhne k moři. To je dědictví Efraimova pokolení pro je-jich rody.

[9]Navíc byla pro Efraimovy syny vyčleněna města uprostřed dědictví synů Manasesových; všechna ta města byla i s osadami.

[10]Nevyhnali ale Kananejce bydlící v Gezeru. Proto Kananejci zůstali uprostřed Efraima až dodnes a vykonávají nucené práce.

Západní Manases

Jozue 17

[1]Toto je díl, který losem připadl pokolení Josefova prvorozeného, Manasese. (Gileád a Bášan už připadly Machirovi, Manasesovu prvorozenému a otci Gileáda, protože to byl takový bojovník.)

[2]Dostalo se i na zbývající Manasesovy syny pro jejich rody, totiž pro pro syny Abiezerovy, Chelekovy, Asrielovy, Šechemovy, Cheferovy a Šemidovy. To jsou ostatní mužští potomci Manasese, syna Josefova, podle svých rodů.

[3]Celofchad, syn Chefera, syna Gileádova, syna Machirova, syna Manasesova, ale neměl syny, jen samé dcery. Jmenovaly se: Machla, Noa, Chogla, Milka a Tirsa.

cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

4Ty předstoupily před kněze Eleazara, před Jozuu, syna Nunova, a před izraelské vůdce se slovy: „Hospodin přikázal Mojžíšovi, že máme dostat dědictví mezi našimi bratry." A tak jim Jozue dal dědictví mezi bratry jejich otce, jak přikázal Hospodin.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5Manasesovi tedy připadlo deset přídělů (mimo gileádské a bášanské země v Zajordání),

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

6neboť Manasesovy dcery obdržely dědictví mezi jeho syny. Země Gileád připadla zbývajícím Manasesovým synům.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

7Manasesova hranice vede od Ašeru k Michmetatu, který leží východně od Šechemu, a pokračuje na jih k obyvatelům En-tapuachu.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

8Země kolem Tapuachu patří Manasesovi, zatímco samotný Tapuach na Manasesově hranici patří synům Efraimovým.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

9Hranice potom sestupuje potokem Kána. Zde, mezi Manasesovými městy jižně od potoka, jsou města patřící Efraimovi. Manasesova hranice vede po severní straně potoka, až dosáhne ke Středozemnímu moři.

10 Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

10Jižní strana patří Efraimovi a severní strana Manasesovi, jehož hranicí je moře. Na severu hranice dosahuje až k Ašerovi a na východě k Isacharovi.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às

[11]Na Isacharově a Ašerově území připadlo Manasesovi toto: Bet- -šean a Jibleam s jejich vesnicemi, obyvatelé Doru, En-doru a Taanachu s jejich vesnicemi a obyvatelé Megida s jeho vesnicemi. (Třetí ve výčtu je Náfot.)

[12]Synové Manasesovi se ale těchto měst nedokázali zmocnit; Kananejci totiž byli rozhodnuti v té zemi zůstat.

[13]Když synové Izraele později zesílili, podrobili Kananejce nuceným pracím, ale úplně se jich nezbavili.

Početný lid

[14]Synové Josefovi řekli Jozuovi: „Proč jsi nám dal za dědictví jen jeden los a jediný příděl? Jsme početný lid, neboť nám Hospodin až doposud žehnal."

[15]„Když jste tak početný lid," řekl jim na to Jozue, „jděte do lesů. Vykácejte si místo tam, v zemi Perizejců a Refajců, když je vám tak těsno v Efraimských horách."

[16]„Hory nám nestačí," odpověděli Josefovi synové. „A navíc, všichni Kananejci z nížiny, jak z Bet-šeanu a okolí, tak z údolí Jizreel, mají železné vozy!"

[17]Jozue na to Efraimovi a Manasesovi z Josefova domu řekl: „Jste početný lid a máte velkou sílu. Nezůstane vám jeden los.

[18]Hory jsou vaše. Že je tam les? Vykácíte ho, a kam až sahá, to bude vaše. Ty

suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

1 Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

2 Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

3 Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

4 De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

5 Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

6 Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

7 Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

Kananejce přece vyženete. Co na tom, že mají železné vozy a že jsou silní?“

Jak dlouho budete otálet

Jozue 18

1Celá izraelská obec se shromáždila v Šílu, kde postavili Stan setkávání. Země už byla podmaněna,

2ale zbývalo ještě sedm izraelských kmenů, které se neujaly svého dědictví.

3Jozue proto synům Izraele řekl: „Jak dlouho ještě budete otálet, než obsadíte zem, kterou vám dal Hospodin, Bůh vašich otců?

4Z každého kmene si určete tři muže. Ty vyšlu, aby prošli tu zem a popsali ji podle svých dědictví. Až se potom ke mně vrátí,

5rozdělí si ji na sedm podílů. Juda zůstane ve svých hranicích na jihu a dům Josefův zůstane ve svých hranicích na severu.

6Až těch sedm podílů země popíšete, přinesete popis sem ke mně a já tu budu za vás losovat před Hospodinem, naším Bohem.

7Levité totiž mezi vámi nemají podíl, neboť jejich dědictvím je Hospodinovo kněžství. A Gád, Ruben a polovina kmene Manasesova už přijali dědictví na východě v Zajordání, kde jim je přidělil Hospodinův služebník Mojžíš.“

8 Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

9 Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

10 Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

A herança de Benjamim

11 Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

12 O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

13 E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

14 Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

8Muži se tedy vypravili na cestu, aby popsali tu zem. Jozue těm, kdo měli jít, přikázal: „Vzhůru, projděte zem, popište ji a vraťte se ke mně. Zde v Šílu pak budu za vás losovat před Hospodinem.“

9Muži tedy vyrazili, prošli tu zem a zapsali na svitek, jaká města připadají na sedm podílů. Potom se vrátili k Jozuovi do tábora v Šílu.

10Jozue pak za ně v Šílu před Hospodinem losoval a přidělil synům Izraele území podle jejich podílů.

Benjamín

11První los vyšel na pokolení Benjamín pro jejich rody. Území, které jim losem připadlo, leží mezi syny Judovými a syny Josefovými.

12Na severní straně začíná jejich hranice u Jordánu, odkud pokračuje přes severní svah Jericha, směřuje na západ do hor a sahá až k bet-avenské poušti.

13Odtud hranice postupuje k jižnímu svahu Luzu (což je Bet-el) a pokračuje dolů k Atarot-adaru přes vrchovinu jižně od Dolního Bet-choronu.

14Zde na západní straně mění hranice směr, stáčí se na jih od hory ležící jižně od Bet-choronu a sahá až ke Kiriat-baalu (což je Kiriat-jearim, město synů Judových). To je západní strana.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;
[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;
[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;
[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.
[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.
[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,
[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,
[23] Avim, Pará, Ofra,
[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.
[25] Gibeão, Ramá, Beerote,
[26] Mispa, Cefira, Mosa,
[27] Requém, Irpeel, Tarala,
[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos

[15]Jižní strana začíná na západě okrajem Kiriat-jearimu, odkud hranice postupuje k vodnímu prameni Neftoach.
[16]Hranice potom klesá k úpatí hory stojící před údolím Ben-hinom, na severní straně údolí Refaim. Potom sestupuje údolím Hinom ke skalnímu hřebeni Jebusejců na jihu a dolů k En-rogelu.
[17]Stáčí se na sever a míří k En-šemeši a dále ke Gelilotu naproti průsmyku Adumim. Sestupuje ke kameni Rubenova syna Bohana,
[18]vede ke srázu severně od Bet-aravy, kde klesá do Aravy.
[19]Dále pokračuje přes severní svah Bet-chogly, než dosáhne k severnímu zálivu Mrtvého moře u jižního konce Jordánu. To je jižní hranice.
[20]Na východní straně tvoří hranici Jordán. Toto je dědictví synů Benjamínových, jak je pro jejich rody vymezeno hranicemi kolem dokola.
[21]Pokolení Benjamín připadla pro jejich rody tato města: Jericho, Bet-chogla, Emek-kecic,
[22]Bet-arava, Cemaraim, Bet-el,
[23]Avim, Para, Ofra,
[24]Kfar-amona, Ofni a Geba – celkem dvanáct měst s osadami.
[25]Dále Gibeon, Ráma, Beerot,
[26]Micpe, Kefira, Moca,
[27]Rekem, Jirpeel, Tarala,
[28]Cela, Elef, Jebus (což je Jeruzalém), Gibeat a Kiriat – celkem čtrnáct měst s

filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

osadami. To je dědictví Benjamínových synů pro jejich rody.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

Šimeon

Jozue 19

[1]Druhý los připadl na Šimeona. Dědictví pokolení Šimeon pro jejich rody leží na území Judy.

[2]Za dědictví jim připadla: Beer-šeba (neboli Šeba), Molada,

[3]Chacar-šual, Bála, Ecem,

[4]Eltolad, Betul, Chorma,

[5]Ciklag, Bet-markabot, Chacar-susa,

[6]Bet-lebaot a Šaruchen – třináct měst i s osadami.

[7]Dále Ajin, Rimon, Eter a Ašan – čtyři města s osadami,

[8]a také všechny osady okolo těchto měst až po Baalat-beer a Ramat- -negev. To je dědictví pokolení Šimeon pro jejich rody.

[9]Synové Šimeonovi dostali dědictví z Judova podílu, protože území Judových synů pro ně bylo příliš velké. Synové Šimeonovi proto obdrželi dědictví uvnitř jejich území.

Zabulon

[10]Třetí los vyšel na syny Zabulonovy pro jejich rody. Hranice jejich dědictví sahá k Saridu.

[11]Směrem na západ postupuje k Marale, dotýká se Dabešetu a dosahuje k potoku naproti Jokneamu.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[12]Směrem na východ vede od Saridu zpět k pomezí Kislot- tabor, dále pak k Daberatu a vzhůru k Jafiji.

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[13]Odtud pokračuje východně od Gat-cheferu a Et-kacinu, směřuje k Rimonu a stáčí se k Neji.

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[14]Kolem ní se hranice otáčí a probíhá severně od Chanatonu, až dosáhne údolí Jiftach-el.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[15]Patří sem také Katat, Nahalal, Šimron, Jidala a Bet-lechem – celkem dvanáct měst s osadami.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[16]To je dědictví Zabulonových synů pro jejich rody – tato města i jejich osady.

A herança de Issacar

Isachar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[17]Čtvrtý los připadl na syny Isacharovy pro jejich rody.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[18]Jejich hranice zahrnuje: Jizreel, Kesulot, Šunem,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[19]Chafaraim, Šion, Anacharat,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[20]Rabit, Kišjon, Ebec,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[21]Remet, En-ganim, En-chadu a Bet-pacec.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[22]Hranice se dotýká Tábora a vede podél Šachecimy a Bet-šemeše, než dosáhne Jordánu. Je to celkem šestnáct měst s osadami.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[23]To je dědictví pokolení Isachar pro jejich rody – tato města a jejich osady.

A herança de Aser

Ašer

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[24]Pátý los připadl na pokolení Ašer pro jejich rody.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,
[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;
[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,
[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.
[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.
[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.
[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.
[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,
[36] Adamá, Ramá, Hazor,
[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,

[25]Jejich hranice zahrnuje: Chelkat, Cheli, Beten, Achšaf,
[26]Alamelech, Amead a Mišal. Na západě sahá ke Karmelu a říčce Livnat,
[27]potom se obrací na východ k Bet-dagonu, dotýká se území Zabulonova a údolí Jiftach-el severně od Bet-emeku a Nei-elu, odkud míří na sever ke Kabulu,
[28]Abdonu, Rechobu, Chamonu, Káně a až k Velkému Sidonu.
[29]Pak se hranice vrací k Rámě a k opevněnému městu Týr. Dále se vrací k Chose, až dosáhne ke Středozemnímu moři v oblasti Achzíbu.

[30]Patří sem také Uma, Afek a Rechob – celkem dvacet dva měst s osadami.

[31]To je dědictví pokolení Ašerových synů pro jejich rody – tato města a jejich osady.

Neftalí

[32]Šestý los připadl na syny Neftalímovy pro jejich rody:
[33]Jejich hranice vede od Chelefu, od dubu v Caananimu přes Adami-nekeb a Jabneel a dále k Lakumu, než dosáhne Jordánu.

[34]Na západě se hranice obrací k Aznot-taboru a pokračuje odtud na Chukok; na jihu se dotýká Zabulonu, na západě Ašera, na východě pak Jordánu.
[35]Patří sem také opevněná města: Cidim, Cer, Chamát, Rakat, Kineret,
[36]Adama, Ráma, Chacor,
[37]Kedeš, Edrei, En-chacor,

[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

[38]Jiron, Migdal-el, Chorem, Bet-anat a Bet-šemeš – celkem devatenáct měst s osadami.

[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[39]To je dědictví pokolení Neftalímových synů pro jejich rody – tato města a jejich osady.

A herança de Dã

Dan

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

[40]Sedmý los připadl na pokolení Dan pro jejich rody.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[41]Do hranic jejich dědictví patří: Corea, Eštaol, Ir-šemeš,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,

[42]Šaalabin, Ajalon, Jitla,

[43] Elom, Timna, Ecrom,

[43]Elon, Timna, Ekron,

[44] Elteque, Gibetom, Baalate,

[44]Elteke, Gibeton, Baalat,

[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

[45]Jehud, Bene-berak, Gat-rimon,

[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[46]Me-jarkon a Rakon s územím naproti Jafě.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[47]Synové Danovi ale o své území přišli. Proto vytáhli a zaútočili na Lešem. Když se města zmocnili, vybili je ostřím meče, obsadili je a usadili se v něm. Na počest svého praotce Dana pak Lešem přejmenovali na Dan.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[48]To je dědictví pokolení Dan pro jejich rody – tato města a jejich osady.

A herança de Josué

Jozuův podíl

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[49]Když synové Izraele skončili s rozdělováním země podle jednotlivých území, dali mezi sebou dědictví také Jozuovi, synu Nunovu.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[50]Podle Hospodinova příkazu mu dali město, které si přál – Timnat-serach v Efraimských horách. To město vystavěl a usadil se v něm.

51 Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

51Toto jsou dědictví, která kněz Eleazar a Jozue, syn Nunův, s náčelníky otcovských pokolení přidělovali losem synům Izraele v Šílu před Hospodinem u vchodu do Stanu setkávání. Tím skončilo rozdělování země.

SPOČINUTÍ V ZEMI

Útočištná města

Jozue 20

1Hospodin tehdy promluvil k Jozuovi:

2„Řekni synům Izraele: Určete si útočištná města, jak jsem vám pověděl skrze Mojžíše,

3aby se tam uchýlil ten, kdo někoho nedopatřením nechtěně zabil. Budou vám sloužit za útočiště před krevní mstou.

4Když se provinilý uteče do jednoho z těchto měst, postaví se ke vchodu do městské brány a přednese svou věc stařešinům města. Ti ho pak přijmou k sobě do města a poskytnou mu místo, aby bydlel u nich.

5Když ho bude pronásledovat krevní mstitel, nevydají mu ho, poněvadž svého bližního zabil nechtěně, aniž ho kdy předtím měl v nenávisti.

6Bude v tomto městě bydlet, dokud se nepostaví před obec k soudu, a poté až do smrti toho, kdo bude v té době nejvyšším knězem. Teprve tehdy se ten, kdo zabil, bude moci vrátit zpět domů do města, odkud uprchl."

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.
[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.
[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;
[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.
[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.
[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que

[7]Vyčlenili tedy Kedeš v Galileji v pohoří Neftalí, dále Šechem v pohoří Efraim a Kiriat-arbu (což je Hebron) v Judském pohoří.

[8]Na východní straně Jordánu naproti Jerichu vybrali z Rubenova pokolení město Becer na pusté náhorní rovině, z pokolení Gád vybrali Rámot v Gileádu a z Manasesova pokolení Golan v Bášanu.

[9]To jsou města určená všem synům Izraele i cizincům pobývajícím mezi nimi; kdokoli někoho nechtěně zabil, uchýlí se tam, aby nezemřel rukou krevního mstitele, dokud se nepostaví před obec.

Levitská města

Jozue 21

[1]Vůdcové levitských rodů přišli ke knězi Eleazarovi, k Jozuovi, synu Nunovu, a k rodovým vůdcům izraelských pokolení

[2]v Šílu v kanaánské zemi a řekli jim: „Hospodin skrze Mojžíše přikázal, abychom dostali města k bydlení a pastviny pro náš dobytek.“

[3]Synové Izraele tedy podle Hospodinova příkazu dali levitům ze svého dědictví tato města a jejich pastviny:

[4]První los připadl na rody Kehatovy. Ti levité, kteří byli potomky kněze Árona,

eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

5 Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

6 Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

7 Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

8 Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

9 Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

10 para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

11 Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

12 Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

13 Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do

získali losem třináct měst od pokolení Juda, Šimeon a Benjamín.

5Ostatní Kehatovi synové získali losem deset měst od pokolení Efraim a Dan a od poloviny pokolení Manases.

6Synové Geršonovi získali losem třináct měst od pokolení Isachar, Ašer a Neftalí a od poloviny pokolení Manases v Bášanu.

7Synové Merariho obdrželi pro své rody dvanáct měst od pokolení Ruben, Gád a Zabulon.

8Tato města i s jejich pastvinami přidělili synové Izraele levitům losem, jak přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

9Z pokolení Juda a Šimeon byla odevzdána tato jmenovitě uvedená města

10(připadla Áronovým potomkům, Leviho synům z rodů Kehatových, neboť na ně padl první los):

11V Judském pohoří dostali Kiriat-arbu (to jest Hebron) s okolními pastvinami (Arba byl otcem Anaka).

12Pole a osady patřící k tomu městu ale dostal do vlastnictví Káleb, syn Jefunův.

13Synové kněze Árona tedy dostali jako útočištné město pro ty, kdo někoho zabili,

homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

Hebron a tato města s jejich pastvinami: Libna,

[14]Jatir, Eštemóa,

[15]Cholon, Debir,

[16]Ajin, Juta a Bet-šemeš – celkem devět měst od těchto dvou kmenů.

[17]Od pokolení Benjamín dostali tato města s jejich pastvinami: Gibeon, Geba,

[18]Anatot a Almon – celkem čtyři města.

[19]Áronovým synům, kněžím, tedy připadlo celkem třináct měst s pastvinami.

[20]Ostatním levitským rodům ze synů Kehatových los určil tato města: Od pokolení Efraim

[21]dostali jako útočištné město pro ty, kdo někoho zabili, Šechem v pohoří Efraim a tato města s jejich pastvinami: Gezer,

[22]Kibcaim a Bet-choron – celkem čtyři města.

[23]Od pokolení Dan dostali tato města s pastvinami: Elteke, Gibeton,

[24]Ajalon a Gat-rimon – celkem čtyři města.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[25]Od poloviny pokolení Manases dostali tato města s pastvinami: Taanach a Gat-rimon – celkem dvě města.

[26]Ostatním Kehatovým rodům tedy připadlo celkem deset měst s pastvinami.

[27]Synové Geršonovi, další z levitských rodů, dostali od poloviny pokolení Manases jako útočištné město pro ty, kdo někoho zabili, Golan v Bášanu i s jeho pastvinami. Dále to byla Beeštera s pastvinami – celkem dvě města.

[28]Od pokolení Isachar dostali tato města s pastvinami: Kišjon, Daberat,

[29]Jarmut a En-ganim – celkem čtyři města.

[30]Od pokolení Ašer dostali tato města s pastvinami: Mišal, Abdon,

[31]Chelkat a Rechob – celkem čtyři města.

[32]Od pokolení Neftalí dostali jako útočištné město pro ty, kdo někoho zabili, Kedeš v Galileji a tato města s jejich pastvinami: Chamot-dor a Kartan – celkem tři města.

[33]Geršonským rodům tedy připadlo celkem třináct měst s pastvinami.

[34]Synové Merariho, tedy zbývající levitské rody, dostali toto: Od pokolení Zabulon tato města s pastvinami: Jokneam, Karta,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[35]Dimna a Nahalal – celkem čtyři města.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[36]Od pokolení Ruben dostali tato města s pastvinami: Becer, Jahca,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[37]Kedemot a Mefaat – celkem čtyři města.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[38]Od pokolení Gád dostali jako útočištné město pro ty, kdo někoho zabili, Rámot v Gileádu a tato města s jejich pastvinami: Machanajim,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[39]Chešbon a Jaezer – celkem čtyři města.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[40]Merariho synům, totiž zbytku levitských rodů, tedy losem připadlo celkem dvanáct měst.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[41]Tak bylo na izraelském území celkem čtyřicet osm levitských měst s pastvinami.

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[42]Ke každému z těch měst patřily přilehlé pastviny. Tak tomu bylo se všemi těmi městy.

Vše se splnilo

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[43]Hospodin dal Izraeli celou tu zem, o níž přísahal jejich otcům, že jim ji dá. Zmocnili se jí a usadili se v ní.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[44]Hospodin jim dal odpočinout ze všech stran, přesně tak, jak odpřisáhl jejich otcům. Ze všech jejich nepřátel před nimi žádný neobstál, všechny nepřátele jim Hospodin vydal do rukou.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

[45]Ze všech těch dobrých slov, která Hospodin řekl domu Izraele, ani jediné neselhalo; vše se splnilo.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

1 Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

2 e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

3 A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

4 Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

5 Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

6 Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

7 Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

Domů za Jordán

Jozue 22

1Tehdy Jozue svolal pokolení Ruben, Gád a polovinu pokolení Manases

2a řekl jim: „Dodrželi jste vše, co vám přikázal Hospodinův služebník Mojžíš. I mě jste poslechli ve všem, co jsem vám přikázal.

3Po celý ten dlouhý čas jste až dodnes neopustili své bratry, ale dbali jste na svou povinnost, kterou vám svěřil Hospodin, váš Bůh.

4Teď, když Hospodin, váš Bůh, dal vašim bratrům odpočinutí, jak jim slíbil, vraťte se i vy domů do své vlastní země, kterou vám v Zajordání dal Hospodinův služebník Mojžíš.

5Jen velmi pečlivě dodržujte přikázání a Zákon, jak vám přikázal Hospodinův služebník Mojžíš: Milujte Hospodina, svého Boha, choďte po všech jeho cestách a dodržujte jeho přikázání. Přimkněte se k němu a služte mu celým svým srdcem a celou svou duší.“

6Nato jim Jozue požehnal, propustil je a oni se vydali domů.

7Polovině kmene Manases dal Mojžíš dědictví v Bášanu, druhé polovině pak dal Jozue dědictví s jejich bratry na západním břehu Jordánu. Když je Jozue posílal domů, požehnal jim

8 e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

9 Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

10 Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

11 Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

12 Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

13 E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

14 e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de

8a řekl: „Vraťte se domů s velikým bohatstvím, s velkým množstvím dobytka, se stříbrem a zlatem, s bronzem a železem a se spoustou vzácných oděvů. Rozdělte se o kořist svých nepřátel se svými příbuznými.“

9Synové Rubenovi, Gádovi a polovina kmene Manasesova se tedy vydali zpět. Odešli od synů Izraele ze Šíla v kanaánské zemi a zamířili do kraje Gileád, do své vlastní země, kterou získali podle Hospodinova rozkazu skrze Mojžíše.

Svědek na hranicích

10Ještě v kanaánské zemi, než překročili Jordán, postavili synové Rubenovi, Gádovi a polovina kmene Manasesova u jordánského Gelilotu oltář; byl tak veliký, že ho bylo vidět zdaleka.

11K Izraelcům se donesla zpráva: „Hle, synové Rubenovi, Gádovi a polovina kmene Manasesova postavili oltář u jordánského Gelilotu na izraelské straně kanaánské hranice!“

12Jakmile to Izraelci uslyšeli, celá izraelská obec se shromáždila v Šílu, aby proti nim vytáhli do boje.

13Izraelci vyslali k synům Rubenovým a Gádovým a k polovině kmene Manasesova do gileádské země Pinchase, syna kněze Eleazara,

14a s ním deset vůdců, po jednom z každého otcovského domu ze všech izraelských pokolení. Každý byl mezi

seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

15 Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

16 Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

17 Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

18 para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

19 Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

20 Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

21 Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de

izraelskými tisíci náčelníkem svého otcovského rodu.

15Když přišli do gileádské země k synům Rubenovým a Gádovým a k polovině kmene Manasesova, řekli jim:

16„Tak praví celá obec Hospodinova: Jak jste mohli takhle zradit Boha Izraele? Odvrátili jste se od Hospodina – postavili jste si oltář, abyste se dnes vzbouřili proti Hospodinu!

17To nám nestačil ten hřích u Peoru? Dodnes jsme se od něj neočistili! Jaká rána tehdy dolehla na Hospodinovu obec!

18A vy se dnes odvracíte od Hospodina. K čemu to povede? Vy se dnes bouříte proti Hospodinu, a on se zítra rozhněvá na celou izraelskou obec!

19Jestli je vaše země nečistá, pojďte do Hospodinovy země, kde stojí Hospodinův příbytek, a přijměte dědictví mezi námi. Jen se nebuřte proti Hospodinu ani proti nám stavbou jiného oltáře, než je oltář Hospodina, našeho Boha.

20Když se Achan, syn Zerachův, provinil porušením klatby, Boží hněv dopadl na celou izraelskou obec – i když byl jen jeden, nezahynul kvůli svému hříchu sám!“

21Synové Rubenovi a Gádovi s polovinou kmene Manasesova na to odpověděli náčelníkům izraelských tisíců těmito slovy:

Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

22 O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

23 Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

24 Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

25 Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

26 Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

27 mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

28 Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas

22„Bůh bohů Hospodin! Bůh bohů Hospodin! On to ví a ať to ví i Izrael: Pokud šlo o vzpouru, pokud šlo o zradu na Hospodinu – pak už nám, Bože, nepomáhej!

23Pokud jsme si postavili oltář, abychom se odvrátili od Hospodina nebo abychom na něm přinášeli zápalné, moučné nebo pokojné oběti, pak ať nás potrestá sám Hospodin!

24Udělali jsme to jen z obavy, aby vaši synové v budoucnu neřekli našim synům: ‚Co vám je do Hospodina, Boha Izraele,

25synové Rubenovi a Gádovi? Hospodin mezi nás a vás položil hranici: tento Jordán. Vy nemáte s Hospodinem co do činění!‘ A tak by vaši synové mohli naše syny odvrátit od úcty k Hospodinu.

26Řekli jsme si tedy: Přičiňme se a postavme si oltář. Ne pro zápaly a oběti,

27ale aby byl svědkem mezi námi a vámi i mezi našimi budoucími pokoleními, že sloužíme Hospodinu svými zápaly i pokojnými oběťmi před jeho tváří. Vaši synové tak v budoucnu nebudou moci říkat našim synům: ‚Vy nemáte s Hospodinem co do činění.‘

28Řekli jsme si: Kdyby nám nebo našim potomkům něco takového v budoucnu

gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

řekli, odpovíme: ‚Pohleďte na to zpodobení Hospodinova oltáře, jež vytvořili naši otcové – ne pro zápaly a oběti, ale aby byl svědkem mezi námi a vámi.‘

29 Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

29Ale bouřit se proti Hospodinu? To nikdy! Neodvrátili jsme se dnes od Hospodina stavbou oltáře pro zápalné, moučné nebo pokojné oběti. Jediný takový oltář stojí před příbytkem Hospodina, našeho Boha!“

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

30Když kněz Pinchas, vůdcové obce a s nimi náčelníci izraelských tisíců uslyšeli, co říkali synové Rubenovi, Gádovi a Manasesovi, líbilo se jim to.

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

31Kněz Pinchas, syn Eleazarův, pak Rubenovým, Gádovým a Manasesovým synům odpověděl: „Dnes jsme poznali, že Hospodin je mezi námi. Žádnou zradu proti Hospodinu jste nespáchali. Uchovali jste syny Izraele před Hospodinovým trestem.“

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

32Kněz Pinchas, syn Eleazarův, a vůdcové obce se pak vrátili z gileádského kraje od Rubenových a Gádových synů do kanaánské země k synům Izraele a podali jim zprávu.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem

33Synům Izraele se to líbilo. Dobrořečili Bohu a přestali říkat, že proti synům Rubenovým a Gádovým vytáhnou do boje a zpustoší zem, ve které bydlí.

a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[34]Rubenovi a Gádovi synové pak ten oltář pojmenovali Ed, Svědek, neboť řekli: „Je svědkem mezi námi, že Hospodin je Bůh.“

Buďte velmi silní

Jozue 23

[1]Hospodin už dlouho dopřával Izraeli odpočinek ode všech okolních nepřátel. Jozue, stařec pokročilého věku,

[2]svolal celý Izrael s jeho stařešiny, náčelníky, soudci i správci a řekl jim: „Jsem už stařec pokročilého věku.

[3]Sami jste viděli, co všechno Hospodin, váš Bůh, provedl se všemi těmi národy před vámi. Sám Hospodin, váš Bůh, bojoval za vás.

[4]Hle, rozdělil jsem vašim kmenům do dědictví území zbývajících národů i všechna území národů, které jsem vyhladil – od Jordánu až ke Středozemnímu moři, kde zapadá slunce.

[5]Sám Hospodin, váš Bůh, je před vámi zažene a vypudí a vy obsadíte jejich zem, jak vám to řekl Hospodin, váš Bůh.

[6]Buďte velmi silní, abyste pečlivě dodržovali vše, co je psáno v knize Mojžíšova zákona. Neuchylujte se od něj napravo ani nalevo.

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR,

[7]Rozhodně se nesměšujte s národy, které tu s vámi ještě zůstávají. Jména jejich bohů nepřipomínejte ani při nich nepřísahejte, nesložte jim ani se jim neklanějte.

[8]Přimkněte se k Hospodinu, svému Bohu, jak jste to dělali až dodnes.

[9]Hospodin před vámi vyhnal veliké a mocné národy; až dodnes před vámi nikdo neobstál.

[10]Jediný z vás jich zažene tisíc – vždyť za vás bojuje Hospodin, jak vám zaslíbil!

[11]Pečlivě dbejte, abyste milovali Hospodina, vašeho Boha.

[12]Pokud se ale odvrátíte a spojíte se ze zbytkem národů, které zůstávají mezi vámi, a budete se s nimi příznit, mísit se s nimi a oni s vámi,

[13]potom vězte, že Hospodin, váš Bůh, tehdy před vámi přestane ony národy vyhánět. Stanou se vám léčkou a pastí, bičem na vašich bocích a trním v očích, dokud nevymřete z této krásné země, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dal.

[14]Hle, já dnes odcházím, tak jako všichni lidé. Vězte tedy celým srdcem i duší, že ze všech těch dobrých slov, která vám řekl Hospodin, váš Bůh, ani jediné neselhalo. Všechna se vám splnila – neselhalo ani jediné z těch slov.

vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

[15]Ale tak jako se vám splnilo každé dobré slovo, které vám řekl Hospodin, váš Bůh, právě tak na vás Hospodin přivede každé zlé slovo, dokud vás nevyhubí z této krásné země, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dal.

[16]Jestliže budete porušovat smlouvu, kterou vám vydal Hospodin, váš Bůh, a půjdete sloužit cizím bohům a klanět se jim, vzplane proti vám Hospodinův hněv, takže z této krásné země, kterou vám dal, rychle vymřete.“

Budeme sloužit Hospodinu

Jozue 24

[1]Tehdy Jozue shromáždil všechny izraelské kmeny do Šechemu. Svolal izraelské stařešiny, náčelníky, soudce i správce, a tak se postavili před Bohem.

[2]Jozue promluvil ke všemu lidu: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Vaši předkové, jako Terach, otec Abrahamův a Náchorův, bydleli od pradávna za řekou Eufrat, kde sloužili cizím bohům.

[3]Vašeho otce Abrahama jsem ale vzal zpoza té řeky a provedl jsem ho celou kanaánskou zemí. Dal jsem mu mnoho potomků – dal jsem mu Izáka

[4]a Izákovi jsem dal Jákoba a Ezaua. Ezaua jsem nechal usadit se v pohoří Seír, ale Jákob a jeho synové odešli do Egypta.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[5]Tam jsem poslal Mojžíše a Árona a bil jsem Egypt znameními, která jsem mezi nimi konal. Potom jsem vás vyvedl.

[6]Když jsem vaše otce vyvedl z Egypta, přišli jste k Rudému moři, kde vaše otce dostihli Egypťané s vozy a jezdci.

[7]Tehdy jste volali k Hospodinu a on mezi vás a Egypťany položil temnotu, přihnal na ně moře a zatopil je. Na vlastní oči jste viděli, co jsem vykonal v Egyptě. Po dlouhé době, kterou jste strávili na poušti,

[8]jsem vás přivedl do země Emorejců, bydlících v Zajordání. Bojovali s vámi, ale vydal jsem je do vašich rukou; obsadili jste jejich zem a já jsem je před vámi vyhladil.

[9]Potom povstal moábský král Balák, syn Ciporův, a bojoval s Izraelem: Poslal pozvání Balaámovi, synu Beorovu, aby vás proklínal.

[10]Nehodlal jsem ale Balaáma vyslyšet, a tak vám žehnal a žehnal. Tak jsem vás vysvobodil z jeho ruky.

[11]Potom jste překročili Jordán a přišli k Jerichu. Obyvatelé Jericha, Emorejci, Perizejci, Kananejci, Chetejci, Girgašejci, Hivejci i Jebusejci proti vám bojovali, ale vydal jsem je do vašich rukou.

[12]Poslal jsem před vámi sršně, kteří před vámi vyhnali ty dva emorejské krále. Nebylo to vaším mečem ani lukem.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[13]Dal jsem vám zem, kterou jste neobdělávali, bydlíte ve městech, která jste nestavěli, a jíte z vinic a olivoví, které jste nesázeli.‘

[14]Proto tedy ctěte Hospodina a služte mu oddaně a věrně. Odvrhněte bohy, kterým sloužili vaši otcové za řekou Eufrat a v Egyptě, a služte Hospodinu.

[15]Pokud se vám ale nelíbí sloužit Hospodinu, vyberte si dnes, komu budete sloužit – ať už bohům, kterým sloužili vaši otcové za řekou, anebo bohům Emorejců, v jejichž zemi bydlíte. Já a můj dům však budeme sloužit Hospodinu.“

[16]Lid mu odpověděl: „Opustit Hospodina a sloužit cizím bohům? Nikdy!

[17]Hospodin je náš Bůh! To on nás a naše otce vyvedl z Egypta, z domu otroctví. On před našima očima konal ta veliká znamení a zachovával nás po celou cestu, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, mezi nimiž jsme procházeli.

[18]Hospodin před námi vyhnal Emorejce a všechny ty národy, které bydleli v zemi. I my tedy budeme sloužit Hospodinu – vždyť on je náš Bůh!“

[19]Ale Jozue lidu řekl: „Nebudete moci sloužit Hospodinu; vždyť je to svatý Bůh. Je to žárlivý Bůh; nesnese vaše provinění a hříchy.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[20]Jestliže Hospodina opustíte a budete sloužit cizím bohům, obrátí se a naloží s vámi zle. Skoncuje s vámi tak, jako vám předtím prokazoval dobro.“

[21]„Nikoli. Budeme sloužit Hospodinu!“ odpověděl lid Jozuovi.

[22]„Sami před sebou jste svědkové,“ řekl na to Jozue lidu, „že jste si zvolili Hospodina, abyste sloužili jemu.“ „Ano, jsme svědkové,“ odpověděli.

[23]„Tak tedy odvrhněte cizí bohy, které máte mezi sebou,“ pokračoval Jozue, „a nakloňte svá srdce k Hospodinu, Bohu Izraele!“

[24]„Budeme sloužit Hospodinu, našemu Bohu, a budeme ho poslouchat,“ odpověděl na to lid Jozuovi.

[25]Jozue toho dne v Šechemu uzavřel s lidem smlouvu a vydal jim ustanovení a řády.

[26]Tato slova Jozue zapsal do knihy Božího Zákona. Vzal také veliký kámen a vztyčil ho tam pod dubem při Hospodinově svatyni.

[27]„Hle, tento kámen nám bude svědkem,“ řekl Jozue všemu lidu, „neboť slyšel všechna slova, která nám řekl Hospodin. Bude vám svědkem, abyste neklamali svého Boha.“

[28]Poté Jozue lid propustil, každého do jeho dědictví.

Jozuova smrt

[29]Po těchto událostech Jozue, syn Nunův, služebník Hospodinův, zemřel. Bylo mu sto deset let.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[30]Pohřbili ho na jeho dědičném území v Timnat- -serachu v Efraimských horách severně od hory Gaaš.

[31]Izrael sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy i po všechny dny stařešinů, kteří Jozua přežili a zakusili to všechno, co Hospodin pro Izrael vykonal.

[32]Josefovy kosti, jež synové Izraele přinesli z Egypta, pohřbili v Šechemu na tom dílu pole, který Jákob koupil za sto mincí od synů Šechemova otce Chamora. Spočinuly tedy v dědictví Josefových synů.

[33]Také Eleazar, syn Áronův, zemřel. Pohřbili ho ve městě Gibeat, které připadlo jeho synu Pinchasovi v Efraimských horách.

Juízes	Kniha Soudců

ÚPA DEK

Dobývání zbytku země

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram

Soudců 1

[1]Po Jozuově smrti se synové Izraele ptali Hospodina: „Kdo z nás má vytáhnout do boje proti Kananejcům jako první?“

[2]Hospodin odpověděl: „Ať vytáhne Juda. Hle, dal jsem mu tu zem do rukou.“

[3]Kmen Juda pak řekl svým bratrům ze Šimeona: „Pojďte s námi do našeho podílu bojovat proti Kananejcům. My pak zase půjdeme s vámi do vašeho podílu.“ Kmen Šimeon s ním tedy šel.

[4]Juda vytáhl a Hospodin vydal Kananejce i Perizejce do jejich rukou. Pobili jich v Bezeku 10.000.

[5]Tam také narazili na Adoni-bezeka a bojovali s ním. Kananejce i Perizejce pobili,

[6]ale Adoni-bezek uprchl. Pronásledovali ho, a když ho dopadli, usekali mu palce na rukou i na nohou.

[7]Adoni- -bezek tehdy řekl: „Sedmdesát králů s usekanými palci na rukou i na nohou sbíralo drobty pod mým stolem. Jak jsem jednal, tak mi Bůh odplatil.“ Odvedli ho do Jeruzaléma a tam zemřel.

[8]Synové Judy zaútočili také na Jeruzalém a dobyli ho. Vybili město ostřím meče a vypálili.

seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[9]Potom sestoupili, aby bojovali proti Kananejcům bydlícím v horách, v Negevu a v podhůří.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[10]Vytáhli také proti Kananejcům obývajícím Hebron (dříve nazývaný Kiriat-arba), kde porazili Šešaje, Achimana a Talmaje.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[11]Odtamtud kmen Juda vytáhl proti obyvatelům Debiru (dříve nazývanému Kiriat-sefer).

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[12]Káleb tehdy řekl: „Kdo udeří na Kiriat-sefer a dobude ho, tomu dám za ženu svou dceru Aksu.“

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[13]Dobyl ho Otniel, syn Kálebova mladšího bratra Kenaze, a tak mu dal svou dceru Aksu za ženu.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[14]Jednou za ním přišla a nabádala ho, ať jejího otce žádá o pole. Když sesedla z osla, Káleb se jí zeptal: „Co bys ráda?“

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[15]„Dej mi, prosím, dárek,“ odpověděla. „Vždyť jsi mi dal zem v negevské poušti. Kéž bys mi dal studánky s vodou.“ A tak jí dal studánky – Horní i Dolní Gulot.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[16]S Judovými syny vytáhli z Palmového města do judské pouště na jih od Aradu také potomci Mojžíšova tchána, Kenijce. Když tam dorazili, usídlili se mezi místními.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os

[17]Juda ale táhl se svým bratrem Šimeonem dál, vybili Kananejce bydlící v Cefatu a

cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

vyhubili je jako proklaté. To město proto dostalo jméno Chorma, Klatba.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18]Juda dobýval také Gazu, Aškelon, Ekron a jejich okolí,

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19]ale nedokázal obyvatele nížiny vyhnat, protože měli železné vozy. Hospodin však byl s Judou, a tak se mu podařilo zabrat pohoří.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20]Hebron dali podle Mojžíšova slova Kálebovi a ten odsud vyhnal trojici Anakových synů.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[21]Synové Benjamínovi ale nevyhnali Jebusejce bydlící v Jeruzalémě, a tak Jebusejci žijí v Jeruzalémě spolu s Benjamínci až dodnes.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[22]Také Josefovi potomci vytáhli, a to na Bet-el, a Hospodin byl s nimi.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[23]Když vyslali muže, aby prozkoumali Bet-el (dříve nazývaný Luz),

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[24]uviděli zvědové z města vycházet nějakého muže. „Ukaž nám, prosím, kudy do města,“ řekli mu, „a zachováme se k tobě milosrdně.“

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[25]Ukázal jim tedy, kudy do města, a oni to město vybili ostřím meče. Toho muže ale i s celou rodinou propustili.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[26]Odešel pak do země Chetitů, vystavěl město, nazval je Luz a tak se jmenuje až dodnes.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as

[27]Kmen Manases ale nebyl s to dobýt Bet-šean ani Taanach s jejich vesnicemi. Nevyhnali ani obyvatele Doru, Jibleamu a Megida s jejich vesnicemi. Kananejci totiž byli rozhodnuti v té zemi zůstat.

[28]Když Izrael později zesílil, podrobil Kananejce nuceným pracím, ale úplně se jich nezbavil.

[29]Efraim nebyl s to vyhnat Kananejce bydlící v Gezeru, a tak zůstali Kananejci bydlet mezi nimi.

[30]Zabulon nebyl s to vyhnat obyvatele Kitronu ani Nahalolu, a tak zůstali Kananejci bydlet mezi nimi; byli však podrobeni nuceným pracím.

[31]Ašer nebyl s to vyhnat obyvatele Akka, Sidonu, Achlabu, Achzibu, Chelby, Afeku ani Rechobu.

[32]Ašerovci se tedy usídlili uprostřed kananejských obyvatel země, protože je nedokázali vyhnat.

[33]Neftalí nevyhnal obyvatele Bet-šemeše ani Bet-anatu, a tak se usídlil uprostřed kananejských obyvatel země. Později však podrobili obyvatele Bet-šemeše a Bet-anatu nuceným pracím.

[34]Syny Danovy zatlačili Emorejci do hor; vůbec je nenechali sestoupit do nížiny.

[35]Emorejci byli rozhodnuti zůstat v Har-cheresu, v Ajalonu i v Šaalbimu. Teprve

tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

když vzrostla moc domu Josefova, byli podrobeni nuceným pracím.

[36]Emorejská hranice vedla od průsmyku Akrabim, od Sely výše.

Neposlušnost Izraele

Soudců 2

[1]Z Gilgalu do Bokimu šel Hospodinův anděl a volal: „Vyvedl jsem vás z Egypta a přivedl vás do země, kterou jsem s přísahou zaslíbil vašim otcům. Řekl jsem: ‚Svou smlouvu s vámi nikdy nezruším.

[2]Nesmíte ale uzavřít smlouvu s obyvateli této země – jejich oltáře zbořte!‘ Vy jste mě ale neposlechli! Co jste to provedli?

[3]Proto jsem také řekl: ‚Nevyženu je před vámi, ale budou vám trním v bocích a jejich bohové se vám stanou pastí.‘“

[4]Když Hospodinův anděl promluvil tato slova ke všem synům Izraele, dal se lid do hlasitého pláče.

[5]To místo tedy nazvali Bokim (to jest Plačící) a obětovali tam Hospodinu.

[6]Poté, co Jozue propustil lid, rozešli se synové Izraele každý do svého dědictví obsadit svou zem.

[7]Lid sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy i po všechny dny stařešinů, kteří Jozua přežili a viděli všechny ty veliké věci, které Hospodin pro Izrael vykonal.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.
[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.
[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.
[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.
[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.
[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.
[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.
[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.
[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.
[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos

[8]Jozue, syn Nunův, služebník Hospodinův, zemřel ve věku sto deseti let.
[9]Pohřbili ho na jeho dědičném území v Timnat-cheresu v Efraimských horách severně od hory Gaaš.
[10]Když celé to pokolení zemřelo a připojilo se ke svým otcům, nastoupilo po nich další pokolení, které neznalo Hospodina ani to, co pro Izrael vykonal.
[11]Synové Izraele pak jednali v Hospodinových očích zle a sloužili baalům.
[12]Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z Egypta, a následovali cizí bohy okolních národů. Klaněli se jim, a popouzeli tak Hospodina.
[13]Opustili Hospodina, aby sloužili Baalovi a Aštartě.
[14]Hospodin proto vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal je napospas nájezdníkům, kteří je plenili. Vydal je napospas nepřátelům ze všech stran, takže už proti nim nemohli obstát.
[15]Kamkoli se vypravili, Hospodinova ruka byla proti nim a byli poraženi, přesně jak to Hospodin řekl a jak jim odpřisáhl. Přišlo na ně veliké soužení.
[16]Hospodin jim ale vzbuzoval soudce a ti je zachraňovali z ruky nájezdníků.
[17]Neposlouchali však ani své soudce. Odcházeli smilnit za cizími bohy a klaněli se jim. Brzy sešli z cesty svých otců, kteří

seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

poslouchali Hospodinova přikázání. Oni však nechtěli.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[18]Když jim Hospodin vzbuzoval soudce, býval Hospodin s ním a po všechny soudcovy dny je zachraňoval z rukou jejich nepřátel. Byl totiž pohnut lítostí, když úpěli pod svými utlačovateli a trýzniteli.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[19]Po smrti soudce se ale znovu zkazili, ještě hůře než jejich otcové, a odcházeli za cizími bohy, aby jim sloužili a klaněli se jim. Svého tvrdošíjného jednání a způsobů se odmítali vzdát.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[20]Hospodin proto vzplanul proti Izrael hněvem a řekl: „Tento národ porušil mou smlouvu, kterou jsem vydal jejich otcům. Neposlouchali mě,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[21]a proto už před nimi nevyženu žádný národ, který zůstal po Jozuově smrti.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[22]Skrze ně budu Izrael zkoušet, zda usiluje chodit po Hospodinově cestě, jako usilovali jejich otcové, anebo ne.“

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

[23]Hospodin tam tedy ony národy nechal: nespěchal s jejich vyhnáním, když je nedal do rukou Jozuovi.

Juízes 3

Soudců 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[1]Toto jsou národy, které Hospodin ponechal, aby jimi zkoušel Izraelce, kteří nezažili žádný z bojů o Kanaán.

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[2](Udělal to proto, aby izraelská pokolení, která neměla zkušenost s bojem, naučil bojovat.)

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[3]Ponechal tedy pětici filištínských států a všechny Kananejce, Sidonce a Hivejce bydlící v libanonském pohoří od hory Baal-hermon až k Lebo-chamátu.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[4]Ti zůstali, aby skrze ně byl Izrael zkoušen, aby se ukázalo, zda budou poslouchat Hospodinova přikázání, která skrze Mojžíše vydal jejich otcům.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[5]Synové Izraele bydleli uprostřed Kananejců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

[6]Brali si jejich dcery za manželky, své dcery dávali jejich synům a sloužili jejich bohům.

ZACHRÁNCI

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

Otniel

[7]Synové Izraele jednali v Hospodinových očích zle. Zapomínali na Hospodina, svého Boha, a sloužili baalům a ašerám.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[8]Hospodin proto vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal je napospas králi jménem Kušan Rišatajim z mezopotamského Aramu. Izraelci pak sloužili Kušanu Rišatajimovi osm let.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho

[9]Když potom synové Izraele volali k Hospodinu, vzbudil jim zachránce, aby je

de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

vysvobodil. Byl to Otniel, syn Kenaze, mladšího bratra Kálebova.

[10]Spočinul na něm Duch Hospodinův, a tak se stal v Izraeli soudcem. Vytáhl do boje a Hospodin mu vydal aramejského krále Kušana Rišatajima do rukou, takže ho přemohl.

[11]Země pak měla mír čtyřicet let, než Otniel, syn Kenazův, zemřel.

Ehud

[12]Potom však synové Izraele znovu jednali v Hospodinových očích zle. A protože v jeho očích páchali zlo, nechal Hospodin moábského krále Eglona, aby přemohl Izrael.

[13]Spojil se s Amonci i Amalekovci, vytáhl a udeřil na Izrael a zabral Palmové město.

[14]Izraelci pak sloužili moábskému králi Eglonovi osmnáct let.

[15]Když potom synové Izraele volali k Hospodinu, vzbudil jim zachránce. Byl to levák Ehud, syn Benjamínce Gery. Po něm Izraelci poslali svůj povinný dar moábskému králi Eglonovi.

[16]Ehud si vyrobil krátký dvojsečný meč, připásal si jej pod oděv k pravému stehnu

[17]a přinesl ten dar moábskému králi Eglonovi (který byl veliký tlusťoch).

[18]Po odevzdání povinného daru Ehud propustil ty, kdo dar přinesli,

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: "Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei". O rei respondeu: "Calado!" E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: "Tenho uma mensagem de Deus para ti". Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: "Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo".

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[28]"Sigam-me", ordenou, "pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de

[19]ale sám se od gilgalského Pesilim vrátil zpět. „Mám pro tebe, králi, něco tajného," řekl. „Tiše!" zavelel král, načež se všichni kolemstojící vzdálili.

[20]Eglon seděl o samotě v chládku svého střešního pokoje. Ehud k němu přistoupil a řekl: „Mám pro tebe Boží slovo!" Král se zvedl z křesla

[21]a vtom Ehud levicí tasil od pravého stehna meč a vrazil mu ho do břicha.

[22]Za čepelí vnikla dovnitř i rukojeť a tuk se nad ní zavřel, protože mu ten meč z břicha nevytáhl. Ven vyšel zadem.

[23]Ehud vyšel ven záchodem a dveře střešního pokoje za sebou zavřel na zástrčku.

[24]Po jeho odchodu přišli služebníci, a když viděli, že dveře střešního pokoje jsou zavřené na zástrčku, řekli si: Nejspíš koná v chladné komůrce potřebu.

[25]Přešlapovali tam, až z toho byli nesví, ale dveře střešního pokoje pořád nikdo neotvíral. Vzali tedy klíč, otevřeli – a hle, jejich pán leží na zemi mrtev!

[26]Zatímco čekali, Ehud už minul Pesilim a prchal směrem k Seiře.

[27]Když dorazil, zatroubil v Efraimských horách na beraní roh. Synové Izraele sestoupili z hor s Ehudem v čele.

[28]„Rychle za mnou!" zvolal. „Hospodin vydal vašeho nepřítele Moába do vašich

vocês, em suas mãos." Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

rukou." Sestoupili za ním, obsadili Moábcům jordánské brody a nedovolili nikomu přecházet.

[29]Pobili tenkrát asi 10.000 Moábců, samé silné a udatné bojovníky. Nikdo neunikl.

[30]Moáb se toho dne musel před Izraelem pokořit. Země pak měla mír osmdesát let.

Šamgar

[31]Po něm přišel Šamgar, syn Anatův. Ten pobil šest set Filištínů volským bodcem. Také on zachránil Izrael.

Debora

Soudců 4

[1]Po Ehudově smrti však synové Izraele znovu jednali v Hospodinových očích zle.

[2]Hospodin je proto vydal napospas kanaánskému králi Jabínovi, který vládl v Chacoru. Vůdcem jeho vojska byl Sisera, který sídlil v Charošet-hagojimu.

[3]Synové Izraele volali k Hospodinu, protože Sisera měl devět set železných vozů a po dvacet let syny Izraele krutě utiskoval.

[4]V té době soudila Izrael prorokyně Debora, manželka Lapidotova.

[5]Sedávala pod Debořinou palmou mezi Rámou a Bet-elem v Efraimských horách a Izraelci si k ní přicházeli pro rozhodnutí.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: "O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos".

[8]Baraque disse a ela: "Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei".

[9]Respondeu Débora: "Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher". Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[14]E Débora disse também a Baraque: "Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à

[6]Ta poslala pro Baráka, syna Abinoamova z neftalímského Kedeše, a vyzvala ho: „Hospodin, Bůh Izraele, ti přikazuje: Jdi, vezmi s sebou deset tisíc mužů z Neftalíma a Zabulona a vytáhni s nimi na horu Tábor.

[7]Já pak přivedu vůdce Jabínova vojska Siseru i s jeho jízdou a s jeho zástupy k potoku Kíšon a vydám ti ho do rukou."

[8]Barák jí odpověděl: „Půjdeš-li se mnou, půjdu. Nepůjdeš-li se mnou, nepůjdu!"

[9]„Dobrá, půjdu s tebou," řekla mu na to, „ale ty se svou cestou neproslavíš. Hospodin totiž vydá Siseru do rukou ženy." Potom Debora vstala a odešla s Barákem do Kedeše,

[10]kam Barák svolal Zabulona i Neftalíma. Následovalo ho 10.000 mužů a šla s ním i Debora.

[11]Cheber Kenijský se oddělil od ostatních Kenijců, potomků Mojžíšova švagra Chobaba, a utábořil se u dubu v Caananimu, což je u Kedeše.

[12]Když se Sisera dozvěděl, že Barák, syn Abinoamův, vytáhl na horu Tábor,

[13]povolal z Charošet-hagojimu celou svou jízdu devíti set železných vozů a celé své vojsko k potoku Kíšon.

[14]Debora tehdy řekla Barákovi: „Vzhůru! Toto je den, kdy ti Hospodin vydal Siseru do rukou. Vždyť před tebou jde sám

sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que

Hospodin!“ A tak Barák vyrazil z hory Tábor a za ním 10.000 mužů.

[15]Hospodin tehdy před Barákem rozprášil celou Siserovu jízdu a celé jeho vojsko ostřím meče. Sisera seskočil z vozu a prchal pěšky,

[16]zatímco Barák pronásledoval ty vozy a vojsko až k Charošet-hagojimu. Celé Siserovo vojsko padlo ostřím meče; nezůstal ani jediný.

[17]Sisera zatím pěšky prchal ke stanu Jael, ženy Kenijce Chebera. Mezi chacorským králem Jabínem a domem Kenijce Chebera totiž vládl mír.

[18]Jael vyšla Siserovi naproti a řekla mu: „Pojď dál, můj pane! Pojď ke mně dál a neboj se.“ Vešel tedy do jejího stanu a ona ho přikryla houní.

[19]„Dej mi prosím trochu vody,“ požádal ji. „Mám žízeň.“ Otevřela tedy měch s mlékem, dala mu napít a přikryla ho.

[20]„Postav se ke vchodu do stanu,“ řekl jí ještě, „a kdyby někdo přišel a vyptával se tě: ‚Není tu někdo?‘ odpověz mu: ‚Není.‘“

[21]Když pak vyčerpáním tvrdě usnul, Cheberova žena Jael vzala stanový kolík, sáhla pro kladivo, přikradla se k němu a vrazila mu ten kolík do spánku, až se zabodl do země. Tak zemřel.

[22]Vtom dorazil Barák pronásledující Siseru. Jael mu vyšla naproti se slovy: „Pojď, ukážu ti muže, kterého hledáš.“ Šel

você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

s ní tedy dovnitř – a hle, Sisera leží mrtev se stanovým kolíkem ve spánku!

[23]Toho dne Hospodin pokořil kanaánského krále Jabína před syny Izraele.

[24]Izraelci se proti kanaánskému králi Jabínovi vzmáhali víc a víc, až ho nakonec úplně zničili.

Debořina píseň

Soudců 5

[1]Onoho dne zpívala Debora a Barák, syn Abinoamův, tuto píseň:

[2]Vůdcové když vedou v Izraeli, když jeho lid je ochotný – veleben budiž Hospodin!

[3]Slyšte to, králové, vladaři, naslouchejte, já Hospodinu zazpívám, Hospodinu, Bohu Izraele, chci zpívat žalm!

[4] Když vytáhls, Hospodine, ze Seíru, z edomské pláně když kráčel jsi, země se třásla, nebesa dštila, z mraků voda padala.

[5] Před Hospodinem se třásly hory, před Hospodinem ze Sinaje, před Bohem Izraele.

[6]Za dnů Šamgara, syna Anatova, za dnů Jaeliných zpustly silnice a ten, kdo na cesty vydával se, stezkami klikatými šel.

[7]Opuštěni byli sedláci v Izraeli, opuštěni, než jsi, Deboro, povstala, než matka v Izraeli povstala.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[8] Bůh určil vůdce nové, když v branách byly boje. Najde se ale štít nebo kopí mezi čtyřiceti tisíci v Izraeli?

[9] Srdcem jsem s těmi, kdo velí Izraeli, s těmi z lidu, kdo jsou ochotní – veleben budiž Hospodin!

[10] Vy jezdci na plavých oslicích, kteří sedíte v sedlech zdobených, vy, kdo se ubíráte cestami – rozvažujte.

[11] Slyšte hlas pěvců, co mezi napajedly vyprávějí o Hospodinových vítězstvích, o vítězstvích izraelských sedláků. Tehdy opět lid Hospodinův k branám sestoupil.

[12] Vzhůru, vzhůru, Deboro, vzhůru, vzhůru, píseň pěj! Povstaň, Baráku, synu Abinoamův, chop se zajatců!

[13] Zbytek vznešených tehdy sestoupil, Hospodinův lid ke mně sestoupil proti udatným.

[14] Z Efraima ti, kdo Amaleka vykořenili, tvému lidu byl v patách Benjamín, z Machira sestoupili ti, kdo velí, ze Zabulona, kdo nosí velitelskou hůl.

[15] Vůdcové z Isachara při Deboře byli, Isachar držel s Barákem, když poslán byl tehdy do údolí, hned za ním šel. V Rubenových rodech byly velké domluvy.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[16]Pročpak jsi zůstal mezi ohradami? Abys poslouchal dobytka bučení? V Rubenových rodech byly velké omluvy.

[17]Gileád vězel v Zajordání a Dan – proč stěhoval se k lodím? Ašer si zůstal na pobřeží, u svých přístavů hoví si.

[18]Zabulon je lid, jenž pohrdá smrtí, Neftalí na bojiště vyrazil!

[19]Přišli králové, bojovali, bojovali tehdy králové kanaánští v Taanachu u megidské vody, stříbro za kořist však neměli.

[20]Z nebe se do boje daly hvězdy, proti Siserovi válčily ze svých drah.

[21]Kíšonský potok ty krále smetl – valící se proud potoka Kíšonu. Šíje silných pošlapej!

[22]Jaký dusot kopyt koní, prudký, prudký hřebců trysk!

[23] „Proklejte Meroz,“ praví anděl Hospodinův, „jeho obyvatele vydejte prokletí, za to, že nepřišli na pomoc Hospodinu, na pomoc Hospodinu proti udatným!“

[24] Požehnaná mezi ženami buď Jael, manželka Kenijce Chebera, požehnaná buď mezi ženami ve stanech!

[25] Požádal o vodu, dala mu mléko, ve vzácné číši přinesla smetanu.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[26]Levou rukou sáhla po kolíku, pravicí po těžkém kladivu. Dala Siserovi ránu, rozbila hlavu, spánky skrz naskrz probila.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[27] K nohám jí klesl, svalil se a ležel, k nohám jí klesl, svalil se, tam, kde klesl, svalil se zavražděn.

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[28] Za oknem vyhlíží matka Siserova, za okenní mříží naříká: Proč už tak dlouho jeho vůz nejede? Proč se zvuk jeho vozů tak dlouho zdržuje?

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[29]Odpovídají její nejmoudřejší kněžny to, co si sama opakuje dokola:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[30]Jistě jdou po kořisti, jistě se dělí, jedna dvě ženské pro každého hrdinu! Barevné látky – kořist pro Siseru, kořist barevných látek, samá výšivka, jedna dvě vyšívané látky co kořist na má ramena.

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

[31]Takto ať, Hospodine, zhyne každý, kdo je tvůj nepřítel! Ti, kdo tě milují, ať jsou však jako slunce, když vychází v síle své! Země pak měla mír čtyřicet let.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

Gedeon

Soudců 6

[1]Synové Izraele však jednali v Hospodinových očích zle, a tak je Hospodin vydal do rukou Midiánu na sedm let.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos

[2]Midiánci utlačovali Izrael tak krutě, že si Izraelci před nimi dělali úkryty v horách a

nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: "Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: 'Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos' ".

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás,

jeskyních a opevňovali se na nepřístupných vrcholcích.

[3]Kdykoli Izrael zasel, přitáhli Midiánci a Amalekovci s východními národy a přepadli jej.

[4]Tábořili v zemi a pustošili úrodu až ke Gaze; nenechali Izraeli žádné živobytí – jedinou ovci, dobytče ani osla.

[5]Přitáhli vždy se svými stády a stany, přicházelo jich jako kobylek, jich a jejich velbloudů bylo bezpočtu. Přicházeli, aby pustošili zem.

[6]Midián Izraelce úplně zbědoval, a tak začali volat k Hospodinu.

[7]Když tehdy synové Izraele kvůli Midiánu volali k Hospodinu,

[8]poslal k nim Hospodin jednoho proroka. Ten jim řekl: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem vás vyvedl z Egypta, vytáhl jsem vás z domu otroctví.

[9]Vytrhl jsem vás z ruky Egypťanů i z rukou všech, kdo vás trápili. Vyhnal jsem je před vámi a jejich zemi jsem dal vám.

[10]Tehdy jsem vám řekl: ‚Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nesmíte ctít bohy Emorejců, v jejichž zemi bydlíte.' Ale neposlechli jste mě."

[11]Hospodinův anděl přišel a posadil se pod dubem v Ofře, patřící Joašovi Abiezerskému. Jeho syn Gedeon právě

estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

mlátil pšenici – ve vinném lisu, aby si toho Midiánci nevšimli.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[12]Hospodinův anděl se mu ukázal a řekl mu: „Hospodin s tebou, udatný hrdino!“

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[13]Gedeon mu odpověděl: „Promiň, pane, ale jestli je Hospodin s námi, proč nás tohle všechno potkalo? Kde jsou všechny ty jeho divy, o kterých nám vyprávěli naši otcové? Prý: ‚Hospodin nás přece vyvedl z Egypta‘ – jenže teď nás Hospodin opustil a nechal nás v hrsti Midiánců!“

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[14]Tu se k němu Hospodin obrátil a pravil: „Jdi v této své síle a zachráníš Izrael z hrsti Midiánců. Já sám tě přece posílám!“

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[15]On však namítl: „Promiň, Pane, ale jak mám zachránit Izrael? Můj rod je v Manasesovi nejubožejší a já sám jsem v rodném domě poslední.“

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[16]„Ano, ale já budu s tebou, takže pobiješ Midiánce až do posledního,“ řekl mu na to Hospodin.

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[17]„V tom případě mi prokaž laskavost,“ odpověděl Gedeon. „Dej mi prosím znamení, že se mnou mluvíš ty.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

[18]Neodcházej prosím odsud, dokud se k tobě nevrátím s darem, který ti přinesu.“ On odpověděl: „Počkám, dokud se nevrátíš.“

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez

[19]Gedeon šel domů a připravil kůzle a nekvašené chleby z jedné efy mouky. Maso

pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

vložil do koše, vývar nalil do hrnce, odnesl to pod ten dub a položil to před něj.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: "Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo". Gideão assim o fez.

[20]Hospodinův anděl mu řekl: „Vezmi maso a chleby a polož je zde na skálu. Vývar vylij." A když to Gedeon udělal,

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21]Hospodinův anděl zvedl hůl, kterou měl v ruce, a dotkl se jejím koncem masa a chlebů. Ze skály vyšlehl oheň a maso i chleby pohltil. Mezitím se mu Hospodinův anděl ztratil z očí.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: "Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!"

[22]Když si Gedeon uvědomil, že to byl Hospodinův anděl, vykřikl: „Ach, Pane můj, Hospodine! Vždyť já jsem tváří v tvář uviděl Hospodinova anděla!"

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: "Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá".

[23]„Buď klidný," řekl mu Hospodin. „Neboj se, nezemřeš."

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24]Gedeon tam proto postavil Hospodinu oltář a nazval jej „Hospodin je pokoj". Ten oltář je v abiezerské Ofře až dodnes.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: "Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[25]Té noci mu Hospodin řekl: „Vezmi býka ze stáda svého otce, toho druhého býka, sedm let starého. Zboř Baalův oltář, jenž patří tvému otci, a ten Ašeřin kůl vedle něj pokácej.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar".

[26]Na vrchu toho kopce pak postav řádný oltář Hospodinu, svému Bohu. Vezmi toho druhého býka a obětuj ho jako zápalnou oběť na dřevě z Ašeřina kůlu, který pokácíš."

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[29]Perguntaram uns aos outros: "Quem fez isso?" Depois de investigar, concluíram: "Foi Gideão, filho de Joás".

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: "Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado".

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: "Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar".

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de "Jerubaal", dizendo: "Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar".

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[27]Gedeon tedy vzal deset mužů ze svých služebníků a udělal, jak mu Hospodin řekl. Kvůli strachu z rodiny i kvůli lidem z města to ovšem neudělal ve dne, ale v noci.

[28]Ráno lidé ve městě vstali – a hle, Baalův oltář je stržen, Ašeřin kůl u něj pokácen a ten druhý býk spálen na postaveném oltáři!

[29]„Kdo to udělal?" ptali se jeden druhého. Pátrali a zjišťovali, až na to přišli: „Udělal to Gedeon, syn Joašův."

[30]Lidé z města tedy řekli Joašovi: „Vyveď svého syna ven, ať zemře – za to, že strhl Baalův oltář a skácel Ašeřin kůl vedle něj!"

[31]Joaš ale odpověděl zástupu kolem něj: „Co že vy chcete hájit Baala? Že byste ho vy mohli zachránit? Kdokoli ho bude hájit, do rána zemře! Je-li to bůh, ať se hájí sám, když mu někdo zboří oltář."

[32]Toho dne tedy Gedeon dostal jméno Jerub-baal, Ať se Baal hájí. Říkali totiž: „Ať se Baal proti němu hájí, když mu zbořil oltář!"

[33]Všichni Midiánci a Amalekovci se spojili s východními národy, překročili Jordán a utábořili se v údolí Jizreel.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.
[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.
[36]E Gideão disse a Deus: "Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.
[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste".
[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.
[39]Disse ainda Gideão a Deus: "Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho".
[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[34]Na Gedeona tehdy sestoupil Duch Hospodinův. Zatroubil na beraní roh a svolal Abiezerské k sobě.
[35]Rozeslal posly po celém Manasesovi, aby se k němu přidali. Vyslal také posly k Ašerovi, Zabulonovi a Neftalímovi, aby jim i oni vytáhli vstříc.
[36]Gedeon pak Boha požádal: „Chceš opravdu skrze mě zachránit Izrael, jak jsi řekl?
[37]Hle, pokládám zde na mlatu ovčí rouno. Bude-li rosa jen na rounu, a na zemi všude kolem sucho, poznám, že skrze mě zachráníš Izrael, jak jsi řekl."
[38]A tak se stalo. Druhého dne, hned jak ráno vstal, stiskl rouno a vyždímal z něj rosu – plnou číši vody.
[39]Gedeon pak Bohu řekl: „Nehněvej se na mě, když ještě jednou promluvím. Prosím, ať mohu to rouno zkusit ještě jednou. Ať je, prosím, sucho jenom na rounu, a na zemi všude kolem rosa."
[40]A Bůh to té noci udělal. Jedině na rounu bylo sucho, ale na zemi všude kolem rosa.

Za Hospodina a Gedeona!

Soudců 7

[1]Ráno se pak Jerub-baal (totiž Gedeon) s celým svým vojskem utábořil u pramene Charod. Tábor Midiánců ležel severně od nich, v údolí pod vrchem More.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[2]Hospodin řekl Gedeonovi: „Máš příliš velké vojsko. Nemohu jim vydat Midiánce do rukou, aby se Izrael nechlubil na můj účet a neříkal: ‚Zvítězili jsme díky své síle.‘

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[3]Proto teď k vojsku provolej: ‚Kdo má obavy nebo strach, ať se vrátí domů a odejde z pohoří Gilboa!‘“ 22.000 mužů se tehdy vrátilo a 10.000 zůstalo.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[4]Hospodin řekl Gedeonovi: „Vojsko je stále příliš velké. Zaveď je dolů k vodě a tam ti je protříbím. O kom řeknu: ‚Půjde s tebou,‘ ten s tebou půjde. O kom řeknu: ‚Nepůjde s tebou,‘ ten nepůjde.“

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[5]Odvedl tedy vojsko dolů k vodě. Tam Hospodin Gedeonovi řekl: „Všechny, kdo chlemtají vodu jako pes, odděl od těch, kdo si k pití kleknou.“

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[6]Tři sta mužů chlemtalo vodu z ruky a všichni ostatní si k pití klekli.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[7]Hospodin řekl Gedeonovi: „S těmi třemi sty muži, kteří chlemtali, vás zachráním a vydám ti Midiánce do rukou. Zbytek vojska může jít domů.“

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[8]Gedeon tedy poslal zbytek Izraelců domů a ponechal si jen těch tři sta mužů. Ti převzali od zbytku vojska jejich zásoby a beraní rohy. Midiánský tábor ležel dole v údolí.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.
[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura
[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.
[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.
[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”
[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.
[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[9]Té noci Hospodin řekl Gedeonovi: „Vstaň a sejdi do tábora, neboť jsem ti ho vydal do rukou.
[10]Bojíš-li se tam jít sám, vezmi si s sebou zbrojnoše Puru.
[11]Až uslyšíš, co si v táboře říkají, osmělíš se k útoku.“ Sešel tedy se svým zbrojnošem Purou až k ozbrojeným hlídkám na kraji tábora.
[12]Midiánců, Amalekovců a všech východních národů leželo v údolí jako kobylek! I jejich velbloudů bylo bezpočtu, jako je písku na břehu moře.
[13]Jakmile Gedeon přišel, zaslechl, jak jeden voják vypráví druhému svůj sen: „Víš, zdál se mi takový sen: Viděl jsem, jak se na midiánský tábor valil pecen ječného chleba. Dostal se až ke stanu a vrazil do něj tak, že ho převrátil vzhůru nohama a zbořil.“
[14]Na to mu ten druhý odpověděl: „To může být jen meč Izraelce Gedeona, syna Joašova. Bůh mu dal do rukou Midiánce a celý tábor!“
[15]Když Gedeon uslyšel ten sen i jeho výklad, poklonil se Bohu. Vrátil se do izraelského tábora a zvolal: „Vzhůru! Hospodin vydal midiánský tábor do vašich rukou!“

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[16]Těch tři sta mužů rozdělil do tří oddílů, každému dal do rukou beraní roh a prázdný džbán a do toho džbánu pochodeň.

[17]E ele lhes disse: "Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[17]Pak jim nařídil: „Sledujte mě a dělejte, co já. Až dojdu k okraji tábora, udělejte přesně to, co já.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!"

[18]Jakmile se svými muži zatroubím na roh, i vy kolem celého tábora začněte troubit na rohy a křičet: Za Hospodina a Gedeona!"

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[19]Na začátku půlnoční hlídky, právě když se rozestavěly stráže, došel Gedeon se stovkou mužů k okraji tábora. Vtom zatroubili na rohy a rozbili džbány, které si nesli.

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: "À espada, pelo Senhor e por Gideão!"

[20]Všechny tři oddíly zatroubily na rohy a rozbily džbány. V levé ruce drželi pochodně, v pravé beraní rohy a křičeli: „Mečem za Hospodina a Gedeona!"

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[21]A jak tam stáli seřazeni okolo tábora, celý tábor začal zděšeně pobíhat a s křikem prchat.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[22]Jakmile zatroubilo těch tři sta beraních rohů, Hospodin po celém táboře obrátil meč jednoho muže proti druhému. Celé to vojsko se dalo na útěk směrem k Bet-šitě, směrem na Cereru, až ke břehu u Abel-mecholy naproti Tabatu.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[23]Izraelští muži z Neftalíma, Ašera a z celého Manasese byli povoláni, aby Midiánce pronásledovali.

[24]Gedeon také rozeslal posly po celém pohoří Efraim s rozkazem: „Sestupte z hor odříznout Midiánce! Obsaďte jim jordánské brody až k Bet-baře.“ Všichni Efraimští muži se tedy shromáždili a zabrali jordánské brody až k Bet-baře.

[25]Pronásledovali Midiánce a zajali dva jejich velitele, Oreba (totiž Havrana) a Zeeba (totiž Vlka). Oreba popravili u Havraní skály a Zeeba u Vlčího lisu. Orebovu a Zeebovu hlavu pak přinesli Gedeonovi na druhou stranu Jordánu.

Smrt midiánských králů

Soudců 8

[1]Efraimští muži potom Gedeonovi řekli: „Cos nám to udělal? Proč jsi nás nezavolal, když jsi šel bojovat s Midiánci?“ A dali se s ním do ostré hádky.

[2]On jim však odpověděl: „Co jsem vlastně dokázal ve srovnání s vámi? Není snad efraimské paběrkování lepší než abiezerské vinobraní?

[3]Bůh vydal midiánské velitele Oreba a Zeeba do vašich rukou. Co jsem já zmohl ve srovnání s vámi?“ A po těch slovech se na něj přestali hněvat.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.
[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.
[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”
[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”
[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.
[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.
[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.
[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.
[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[4]Gedeon pak zamířil k Jordánu a se svými třemi sty muži jej překročil. Protože byli vyčerpáni pronásledováním,
[5]řekl obyvatelům Sukotu: „Prosím, dejte mým mužům nějaké pecny chleba. Pronásleduji midiánské krále Zebacha a Calmunu a mí muži jsou už vyčerpaní.“
[6]Sukotští vůdcové mu ale odpověděli „To už máš Zebacha a Calmunu v hrsti, že máme tvému vojsku dávat chleba?“
[7]„Až mi Hospodin vydá Zebacha a Calmunu do rukou,“ prohlásil Gedeon, „za tohle vás nechám zmrskat pouštním trním a bodláčím!“
[8]Vydal se odtud vzhůru do Penuelu a požádal tam o totéž. Penuelští mu ale odpověděli stejně jako předtím Sukotští.
[9]Gedeon proto Penuelským řekl: „Až se vrátím jako vítěz, zbořím tuhle věž!“
[10]Zebach a Calmuna byli se svými vojsky v Karkoru. Z tábora východních národů zbylo jen asi 15.000 mužů; 120.000 bojovníků padlo.
[11]Gedeon táhl cestou kočovníků na východ od Nobachu a Jogbehy a překvapil jejich tábor nečekaným útokem.
[12]Oba midiánští králové Zebach a Calmuna se dali na útěk, ale on se pustil

za nimi, zajal je a celé jejich vojsko rozprášil.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[13]Gedeon, syn Joašův, se vracel z boje přes průsmyk Cheres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[14]Chytil tam jednoho mládence ze Sukotu a ten mu při výslechu vyjmenoval 77 sukotských vůdců a stařešinů.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: "Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: 'Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?' "

[15]Když potom Gedeon přišel k sukotským mužům, řekl: „Tady je Zebach a Calmuna, kvůli kterým jste se mi vysmívali: ‚To už máš Zebacha a Calmunu v hrsti, že máme tvým vyčerpaným mužům dávat chleba?'"

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[16]Pak ty stařešiny města vzal a dal Sukotským za vyučenou pouštním trním a bodláčím.

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[17]V Penuelu pak zbořil věž a pobil měšťany.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: "Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?" "Eram como você", responderam, "cada um tinha o porte de um príncipe."

[18]Potom se obrátil k Zebachovi a Calmunovi: „Co to bylo za muže, které jste pobili na hoře Tábor?" „Byli ti podobní," odpověděli. „Každý z nich vypadal jako královský syn."

[19]Gideão prosseguiu: "Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês".

[19]„To byli mí bratři, synové mé matky!" zvolal Gedeon. „Jakože je živ Hospodin – kdybyste je nechali naživu, nezabil bych vás!"

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: "Mate-os!" Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[20]Načež řekl Jeterovi, svému prvorozenému: „Pojď, zabij je!" On ale nebyl s to vytasit meč, protože se bál; byl to ještě chlapec.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça.

[21]Zebach a Calmuna řekli Gedeonovi: „Pojď, udělej to sám. Muž se pozná podle síly!“ Přistoupil tedy a oba je zabil. Vzal si také ozdobné půlměsíce z krků jejich velbloudů.

Gedeonův efod

[22]Izraelci potom Gedeona vybízeli: „Vládni nám – ty, tvůj syn i syn tvého syna. Vždyť jsi nás zachránil z rukou Midiánců!“

[23]Gedeon jim odpověděl: „Nebudu vám vládnout já ani můj syn. Bude vám vládnout Hospodin.“

[24]Potom dodal: „Mám na vás jen tuto prosbu: Každý mi ze své kořisti dejte jednu náušnici.“ (Našli u nich totiž zlaté náušnice, neboť to byli Izmaelité.)

[25]„Rádi dáme!“ odpověděli mu. Rozprostřeli plášť a každý tam hodil náušnici ze své kořisti.

[26]Nakonec ty zlaté náušnice, které si vyžádal, vážily 1.700 šekelů, nepočítaje ony půlměsíce a přívěsky a purpurová roucha midiánských králů ani náhrdelníky z krků jejich velbloudů.

[27]Gedeon z toho pak udělal efod a vystavil ho ve svém městě, v Ofře. Celý Izrael tam za ním chodil modlářsky smilnit, takže se Gedeonovi i jeho domu stal pastí.

[28]Midián se ale před syny Izraele musel pokořit a hlavu už nezvedl. Za

Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]"Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue".

Gedeonových dnů měla země mír po čtyřicet let.

[29]Jerub-baal, syn Joašův, se pak vrátil domů a bydlel tam.

[30]Gedeon měl sedmdesát synů, kteří vzešli z jeho beder – měl totiž mnoho žen.

[31]Jedna jeho družka mu v Šechemu porodila syna, kterému dal jméno Abimelech.

[32]Gedeon, syn Joašův, zemřel v utěšeném stáří a byl pohřben v hrobě svého otce Joaše v abiezerské Ofře.

[33]Po Gedeonově smrti Izraelci znovu odešli smilnit za baaly a přijali Baal-berita za svého boha.

[34]Synové Izraele nepamatovali na Hospodina, svého Boha, který je vysvobozoval z rukou všech jejich okolních nepřátel.

[35]Neprojevili ani oddanost domu Jerub-baala Gedeona, přes všechno dobrodiní, které Izraeli prokázal.

Abimelech

Soudců 9

[1]Jerub-baalův syn Abimelech přišel bydlet k bratrům své matky v Šechemu a řekl jim i celému příbuzenstvu své matky:

[2]„Zeptejte se šechemských měšťanů: ‚Co je pro vás lepší – aby vám vládlo všech sedmdesát Jerub-baalových synů, nebo aby vám vládl jeden muž?' Pamatujte, že jsem vaše krev a tělo."

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[3]Bratři jeho matky to všechno o něm pověděli šechemským měšťanům a ti se přiklonili k Abimelechovi. „Je to přece náš příbuzný,“ říkali si.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[4]Dali um 70 šekelů stříbra z Baal-beritova chrámu a Abimelech si za ně najal ničemy a dobrodruhy, kteří mu dělali doprovod.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[5]Pak odešel do domu svého otce v Ofře a na jednom kameni tam povraždil svých sedmdesát nevlastních bratrů, synů Jerub-baalových. Nejmladší syn Jerub-baalův Jotam ale přežil, protože se schoval.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[6]Všichni měšťané Šechemu i všichni z Bet-mila se potom shromáždili a šli k dubu u šechemského sloupu, kde Abimelecha prohlásili za krále.

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Když se to dozvěděl Jotam, vystoupil na vrchol hory Gerizim a odtud na ně hlasitě volal: „Slyšte mě, šechemští měšťané! A vás ať slyší Bůh!

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8] Jednou se stromy rozhodly krále nad sebou si stanovit. Řekly olivě: Kraluj nám!

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

[9]Oliva řekla: To snad mám svůj olej přestat vydávat, kterým se Bůh i lidé ctí, a jít kymácet se nad stromy?

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10]Řekly tedy stromy fíku: Pojď ty, kraluj nám!

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11]Fíkovník řekl: To snad mám své plody přestat vydávat, jež vynikají v sladkosti, a jít kymácet se nad stromy?

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que

[12]Řekly tedy stromy révě: Pojď ty, kraluj nám!

[13] Réva řekla: To snad mám své víno přestat vydávat, kterým se Bůh i lidé veselí, a jít kymácet se nad stromy?

[14]Řekly tedy všechny stromy trní: Pojď ty, kraluj nám!

[15]Trní tenkrát řeklo stromům: Pokud mě vskutku oddaně určíte sobě za krále, pak se do mého stínu uchylte. Ale pokud ne, z trní oheň vyšlehne, libanonské cedry sežehne!

[16]Nuže, zachovali jste se oddaně a čestně, když jste Abimelecha udělali králem? Zachovali jste se dobře k Jerub-baalovi a jeho domu? Zachovali jste se k němu, jak si zasloužil?

[17]Můj otec za vás bojoval, nasadil vlastní život, aby vás vysvobodil z rukou Midiánců.

[18]Vy jste ale dnes povstali proti jeho domu, povraždili jste sedmdesát jeho synů na jednom kameni a králem nad Šechemskými jste udělali Abimelecha, syna jeho děvečky – je to přece váš příbuzný!

[19]Pokud jste se dnes zachovali k Jerub-baalovi a jeho domu oddaně a čestně, radujte se z Abimelecha a on ať se raduje z vás!

[20]Ale pokud ne, pak ať z Abimelecha vyšlehne oheň a sežehne šechemské měšťany i Bet-milo! Ať vyšlehne oheň z

saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

Šechemských i z Bet-mila a sežehne Abimelecha!“

[21]Pak se dal Jotam na útěk. Uprchl před svým bratrem Abimelechem do Beeru a tam zůstal.

[22]Abimelech panoval nad Izraelem tři roky.

[23]Bůh ale mezi Abimelecha a šechemské měšťany poslal ducha sváru, a Šechemští Abimelecha zradili.

[24]To aby krutost spáchaná na sedmdesáti Jerub-baalových synech byla pomstěna a jejich krev dopadla na jejich nevlastního bratra Abimelecha, který je povraždil, i na šechemské měšťany, kteří ho podpořili, aby zabil své bratry.

[25]Šechemští mu na vrcholcích hor nastražili zálohy a ty přepadaly každého, kdo kolem nich procházel. Abimelech se to však dozvěděl.

[26]Tenkrát se do Šechemu přistěhoval jistý Gaal, syn Ebedův, se svými bratry a šechemští měšťané mu dali důvěru.

[27]Vyšli na vinice, sklízeli hrozny, šlapali je v lisu a slavili vinobraní. Přišli do chrámu svého boha, jedli, pili a nadávali na Abimelecha.

[28]Gaal, syn Ebedův, vykřikoval: „Kdo je Abimelech oproti Šechemu? Proč bychom mu sloužili? Copak to není Jerub- baalův syn? A Zebula tu má jako zástupce! Služte mužům Šechemova otce Chamora. Proč bychom sloužili Abimelechovi?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!"

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: "Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor".

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está confundindo as sombras dos montes com homens".

[37]Mas Gaal tornou a falar: "Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores".

[29]Kdybych tak já velel tomuto lidu, hned bych se Abimelecha zbavil! Řekl bych mu: ‚Abimelechu, sbírej si armádu! Pojď se bít!'"

[30]Když se o těchto řečech Gaala, syna Ebedova, dozvěděl správce města Zebul, vzplanul hněvem.

[31]Tajně poslal k Abimelechovi posly se vzkazem: „Pozor, do Šechemu přišel Gaal, syn Ebedův, se svými bratry. Pozor na ně, podněcují město proti tobě!

[32]Proto se v noci se svým vojskem vyprav a ukryj se v polích do zálohy.

[33]Brzy ráno za svítání zaútočíš na město. Až Gaal se svými muži vyrazí proti tobě, naložíš s ním, jak budeš moci."

[34]Abimelech se tedy v noci se svým vojskem vypravil a ukryli se do zálohy proti Šechemu ve čtyřech oddílech.

[35]Jakmile Gaal, syn Ebedův, vyšel a zastavil se ve vchodu do městské brány, zvedl se Abimelech se svými muži ze zálohy.

[36]Když je Gaal uviděl, řekl Zebulovi: „Podívej, z hřebenů hor sestupuje vojsko!" Zebul mu ale odpověděl: „To ti jen horské stíny připadají jako postavy."

[37]Gaal však pokračoval: „Podívej, z Tabur-erecu sestupuje vojsko a další houf se blíží od Věšteckého dubu!"

[38]Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[38]Nato mu Zebul řekl: „Kdepak jsou ty tvé řeči? Říkal jsi: ‚Kdo je Abimelech, abychom mu sloužili?‘ Není to snad to vojsko, kterému ses vysmíval? No tak, vzhůru, bojuj s ním!“

[39]Gaal tedy vytáhl v čele Šechemských, aby bojoval s Abimelechem.

[40]Abimelech ho ale hnal až k městské bráně, a jak utíkali, padlo mnoho mrtvých.

[41]Abimelech se pak vrátil do Arumy a Zebul vyhnal Gaala a jeho bratry ze Šechemu.

[42]Druhého dne Šechemští vyšli do polí. Když se to dozvěděl Abimelech,

[43]vzal své vojsko, rozdělil je na tři oddíly a ukryl do zálohy v polích. Když viděl, že lidé opravdu vycházejí z města, vyrazil proti nim a pobil je.

[44]Zatímco Abimelech se svým oddílem vyrazil a obsadil vchod do městské brány, zbývající dva oddíly přepadly všechny, kdo byli v polích, a pobily je.

[45]Abimelech útočil na město celý den, až je dobyl. Lidi ve městě pozabíjel, město pobořil a posypal solí.

[46]Jakmile o tom uslyšeli měšťané v Šechemské věži, uchýlili se všichni do pevnosti El-beritova chrámu.

[47]Když se Abimelech dozvěděl, že jsou tam všichni pohromadě,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[48]vystoupil s celým svým vojskem na horu Calmon. Vzal sekeru, usekl ze stromu větev, naložil si ji na rameno a řekl svým mužům: „Viděli jste, co dělám? Rychle to udělejte po mně!“

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[49]Každý ve vojsku tedy usekl větev a šli za Abimelechem. Obložili jimi pevnost a zapálili jim ji nad hlavou, takže všichni lidé v Šechemské věži zahynuli – na tisíc mužů a žen.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[50]Potom Abimelech táhl k Tebecu, oblehl jej a dobyl.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[51]Uprostřed města byla pevná věž, kam utekli všichni muži a ženy, všichni obyvatelé města. Zavřeli za sebou a vystoupili na střechu věže.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[52]Abimelech šel až k věži a vzal ji útokem. Když se ale přiblížil ke vchodu do věže, aby ji zapálil,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[53]nějaká žena mu shodila mlýnský kámen na hlavu a rozbila mu lebku.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[54]Abimelech k sobě rychle zavolal mládence, který mu nosil zbroj: „Vytas meč a zabij mě! Ať se o mně neříká: Žena ho zabila!“ Zbrojnoš ho tedy probodl a on zemřel.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[55]Když Izraelci uviděli, že Abimelech je mrtev, vrátili se každý domů.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[56]Tak Bůh Abimelechovi odplatil zločin, který spáchal na svém otci, když povraždil svých sedmdesát bratrů.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[57]Také všechny zločiny Šechemských obrátil Bůh na jejich hlavy. Přišlo na ně zlořečení Jotama, syna Jerub-baalova.

Tola

Soudců 10

[1]Po Abimelechovi povstal k záchraně Izraele Tola, syn Puy, syna Dodova, muž z pokolení Isachar. Bydlel v Šamiru v Efraimských horách

[2]a soudil Izrael třiadvacet let. Pak zemřel a byl pohřben v Šamiru.

Jair

[3]Po něm povstal Jair Gileádský. Ten soudil Izrael dvaadvacet let.

[4]Měl třicet synů, kteří jezdili na třiceti oslech a patřilo jim třicet měst v Gileádu. Až dodnes se jim říká Chavot-jair, Jairovy vesnice.

[5]Jair pak zemřel a byl pohřben v Kamonu.

[6]Synové Izraele znovu jednali v Hospodinových očích zle. Sloužili baalům a aštartám, bohům aramejským a sidonským, bohům moábským, amonským i bohům filištínským. Hospodina opustili a nesloužili mu.

[7]Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal je napospas Filištínům a Amoncům,

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: "Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!"

[11]O Senhor respondeu: "Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!"

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: "Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora".

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[8]kteří je toho roku porobili. Osmnáct let pak sužovali všechny Izraelce na emorejském území za Jordánem v Gileádu.

[9]Amonci dokonce překročili Jordán, aby napadli také Judu, Benjamína a dům Efraimův. Na Izrael přišlo veliké soužení.

[10]Synové Izraele tehdy volali k Hospodinu: „Zhřešili jsme proti tobě. Ano, opustili jsme svého Boha a sloužili baalům!"

[11]Hospodin synům Izraele odpověděl: „Když vás sužovali Egypťané, Emorejci, Amonci, Filištíni,

[12]Sidonci, Amalekovci a Maonci, volali jste ke mně, a cožpak jsem vás z jejich ruky nevysvobodil?

[13]Vy jste mě ale opustili a sloužili jste cizím bohům! Proto vás už vysvobozovat nebudu.

[14]Jděte si volat k bohům, které jste si zvolili; jen ať vás zachrání v dobách soužení."

[15]Synové Izraele na to Hospodinu řekli: „Zhřešili jsme. Udělej s námi, cokoli uznáš za dobré, ale vysvoboď nás, prosím, ještě tentokrát!"

[16]Pak ze svého středu odstranili cizí bohy a sloužili Hospodinu. A ten už nemohl strádání Izraele dále snášet.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.
[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.
[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.
[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.
[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,
[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.
[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”
[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”
[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os

[17]Amonci se tehdy sešikovali a utábořili se v Gileádu. Také Izraelci se shromáždili a utábořili se v Micpě.
[18]Velitelé gileádského vojska se spolu domluvili: „Kdo půjde jako první do boje s Amonci, ten bude vůdcem všech obyvatel Gileádu.“

Jiftach

Soudců 11

[1]Byl jeden udatný hrdina, Jiftach Gileádský. Byl to syn jedné nevěstky a jeho otcem byl Gileád.
[2]Ten měl ovšem syny také se svou manželkou. Když její synové vyrostli, Jiftacha vyhnali: „V domě našeho otce nemáš co dědit!“ řekli mu. „Jsi přece syn cizí ženy!“
[3]Jiftach tedy od svých bratrů utekl a bydlel v kraji Tov. Tam se k němu přidali různí ničemové a podnikali s ním výpady.
[4]Po nějaké době, když se Amonci dali do války s Izraelem,
[5]vypravili se gileádští stařešinové pro Jiftacha do kraje Tov.
[6]„Pojď,“ řekli mu, „staň se naším vůdcem v boji proti Amoncům.“
[7]Jiftach ale gileádským stařešinům odpověděl: „Copak jste mě z nenávisti nevyhnali z domu mého otce? Proč teď jdete za mnou?! Protože jste v úzkých?“
[8]Gileádští stařešinové mu na to řekli: „Ano, ale teď jsme se pro tebe vrátili. Pojď s námi bojovat proti Amoncům. Staň se

amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis

vůdcem nás všech, kdo bydlíme v Gileádu.“

[9]Jiftach jim odpověděl: „Když se s vámi vrátím, abych bojoval s Amonci, a Hospodin mi je vydá, budu pak opravdu vaším vůdcem?“

[10]„Hospodin je náš svědek!“ řekli mu gileádští stařešinové, „Uděláme přesně, co říkáš.“

[11]Jiftach tedy šel s nimi a lid si ho ustanovil za vůdce a velitele. Všechny své podmínky pak zopakoval před Hospodinem v Micpě.

[12]Potom Jiftach vyslal k amonskému králi posly se zprávou: „Co proti mně máš, že jsi přitáhl napadnout mou zem?“

[13]Amonský král jim odpověděl: „To, že Izrael na cestě z Egypta zabral mou zem od Arnonu k Jaboku až po Jordán. Teď ji vrať po dobrém!“

[14]Jiftach tedy k amonskému králi znovu vyslal posly

[15]se zprávou: „Toto praví Jiftach: Izrael nezabral zem Moábců ani zem Amonců.

[16]Na cestě z Egypta Izrael procházel pouští až k Rudému moři. Když přišli do Kádeše,

[17]vyslali posly k edomskému králi se slovy: ‚Nech nás prosím projít tvou zemí.‘ Edomský král o tom ale nechtěl ani slyšet.

ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

Poslali proto k moábskému králi, ale i on je odmítl. Izrael tedy zůstal v Kádeši.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[18]Potom se vydali na cestu pouští. Vyhnuli se edomské i moábské zemi, obešli moábskou zem z východu a utábořili se na druhé straně potoka Arnon, aby nevstoupili na moábské území – Arnon totiž tvořil moábskou hranici.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[19]Tehdy Izrael vyslal posly k emorejskému králi Sichonovi sídlícímu v Chešbonu. Izrael mu řekl: ‚Nech nás prosím projít tvou zemí až k nám domů.‘

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[20]Sichon ale Izraeli nevěřil, že jeho územím jen projde, a tak shromáždil celé své vojsko, utábořil se v Jahce a napadl Izrael.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[21]Hospodin, Bůh Izraele, však vydal Sichona i celé jeho vojsko do rukou Izraeli, takže je porazili. Tak Izrael obsadil celou zem Emorejců, kteří tehdy v té zemi bydleli.

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[22]Obsadil celé emorejské území od Arnonu k Jaboku a od pouště až po Jordán.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[23]Hospodin, Bůh Izraele, vyhnal Emorejce před svým lidem Izraelem, a ty chceš vyhnat nás?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[24]Nedržíš se snad toho, co ti dal tvůj bůh Kemoš? Stejně tak my se držíme toho, co nám dal Hospodin, náš Bůh.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma

[25]To jsi o tolik lepší než moábský král Balák, syn Ciporův? Copak se odvážil vzdorovat Izraeli? Copak s ním bojoval?

vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas".

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era

[26]Už tři sta let bydlí Izrael v Chešbonu a jeho vesnicích, v Aroeru a jeho vesnicích i ve všech městech podél Arnonu. Proč jste je za tu dobu nedobyli zpět?

[27]Já jsem ti tedy nijak neublížil, ale ty mi křivdíš, když proti mně válčíš. Soudce Hospodin ať dnes rozsoudí mezi syny Izraele a syny Amonovými!"

[28]Amonský král ale na tato Jiftachova slova vůbec nedbal.

[29]Na Jiftachovi tehdy spočinul Duch Hospodinův. Táhl Gileádem a Manasesem, prošel gileádskou Micpou a odtud vytáhl proti Amoncům.

[30]Jiftach dal Hospodinu slib: „Jestli mi vydáš Amonce do rukou

[31]a vrátím se domů jako vítěz, první, co mi vyjde ze vrat naproti, připadne Hospodinu jako má zápalná oběť."

[32]Jiftach vytáhl do boje proti Amoncům a Hospodin mu je vydal do rukou.

[33]Zpustošil dvacet měst od Aroeru směrem k Minítu až po Abel-keramim. Kvůli té hrozné porážce se tenkrát Amonci museli před syny Izraele pokořit.

[34]Jiftach se vracel domů do Micpy a hle, kdo mu vychází naproti – jeho dcera tančící za zvuku tamburín! Byla to jeho jediná. Neměl syna ani dceru kromě ní.

filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[35]Jakmile ji spatřil, roztrhl svá roucha: „Ach, má dcero!“ vykřikl. „Taková pohroma! Přivedla jsi mě do neštěstí! Já jsem dal slovo Hospodinu a nemohu je vzít zpět!“

[36]„Otče můj,“ řekla mu ona, „ty jsi dal slovo Hospodinu? Udělej se mnou, co jsi slíbil – Hospodin ti přece dopřál pomstu nad tvými nepřáteli Amonci.“

[37]Potom svého otce požádala: „Prosím jen o jedno: Pusť mě na dva měsíce, ať smím chodit po horách a se svými družkami plakat nad mým panenstvím.“

[38]„Jdi,“ řekl jí a propustil ji na dva měsíce. Šla tedy se svými družkami do hor a oplakávala své panenství.

[39]Po dvou měsících se vrátila ke svému otci a ten s ní udělal, co slíbil. Nikdy nepoznala muže. Tak vznikl v Izraeli ten zvyk,

[40]že izraelské dívky chodí rok co rok na čtyři dny oplakávat dceru Jiftacha Gileádského.

Soudců 12

[1]Efraimští muži se zatím sešikovali a překročili Jordán směrem k Cafonu. „Proč jsi nás nepozval, abychom šli s tebou, když jsi táhl do boje proti Amoncům?“ vyčítali Jiftachovi. „Zapálíme ti dům nad hlavou!“

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[2]Jiftach jim odpověděl: „Já a můj lid jsme měli s Amonci těžkou při. Volal jsem vás, ale nepřišli jste mi proti nim na pomoc.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

[3]Když jsem viděl, že mi nepomůžete, nasadil jsem vlastní život, vytáhl jsem proti Amoncům a Hospodin mi je vydal do rukou. Proč jste dnes za mnou přišli? Bojovat se mnou?“

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[4]Jiftach tedy shromáždil všechny gileádské muže a pustil se do boje proti Efraimovi. Gileádští muži na ně udeřili, protože Efraimci říkali: „Vy Gileáďané jste jen uprchlíci z Efraima – uprostřed Efraima a Manasese!“

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

[5]Gileáďané tehdy Efraimcům obsadili jordánské brody, a kdykoli někdo z efraimských uprchlíků žádal: „Nechte mě přejít,“ Gileáďané se ho ptali: „Nejsi Efraimec?“ Když odpověděl: „Nejsem,“

[6]diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[6]vyzvali ho: „Tak řekni: Šibolet.“ Když ale řekl: Sibolet (protože to neuměl vyslovit správně), popadli ho a zamordovali. Tenkrát u těch jordánských brodů padlo 42.000 Efraimců.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

[7]Jiftach soudil Izrael šest let. Když Jiftach Gileádský zemřel, byl pohřben ve svém městě v Gileádu.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

Ibcan

[8]Po něm byl v Izraeli soudcem Ibcan z Betléma.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[9]Měl třicet synů a třicet dcer. Ty provdal jinam a svým synům přivedl třicet dívek odjinud. Soudil Izrael sedm let.

[10]Když Ibcan zemřel, byl pohřben v Betlémě.

Elon

[11]Po něm byl v Izraeli soudcem Elon Zabulonský. Ten soudil Izrael deset let.

[12]Když Elon Zabulonský zemřel, byl pohřben v Ajalonu v zabulonském kraji.

Abdon

[13]Po něm byl v Izraeli soudcem Abdon, syn Hilela Piratonského.

[14]Ten měl čtyřicet synů a třicet vnuků, kteří jezdili na sedmdesáti oslech. Soudil Izrael osm let.

[15]Když Abdon, syn Hilela Piratonského, zemřel, byl pohřben v Piratonu v efraimském kraji na Amalekově pohoří.

Narození Samsona

Soudců 13

[1]Synové Izraele pak znovu jednali v Hospodinových očích zle, a tak je Hospodin vydal na čtyřicet let do rukou Filištínů.

[2]Byl jeden muž z Coreje, z Danova rodu, a jmenoval se Manoach. Jeho žena byla neplodná a neměla děti.

[3]Té ženě se ukázal Hospodinův anděl a řekl jí: „Hle, byla jsi neplodná a bezdětná, ale počneš a porodíš syna.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[4]Proto teď dávej pozor, abys nepila víno ani pivo a nejedla nic nečistého.

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus".

[5]Hle, počneš a porodíš syna. Jeho hlavy se nesmí dotknout břitva, protože bude už od matčina lůna zasvěcen Bohu jako nazír. On začne zachraňovat Izrael z rukou Filištínů."

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: "Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[6]Žena šla a vyprávěla svému muži: „Přišel za mnou Boží muž, vypadal jako Boží anděl! Samou hrůzou jsem se nezeptala, odkud je. Neřekl mi ani své jméno,

[7]mas ele me assegurou: 'Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte' ".

[7]ale oznámil mi: ‚Hle, počneš a porodíš syna. Proto teď nepij víno ani pivo a nejez nic nečistého, protože ten chlapec bude od matčina lůna až do své smrti zasvěcen Bohu jako nazír.'"

[8]Então Manoá orou ao Senhor: "Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer".

[8]Manoach se tedy modlil k Hospodinu: „Odpusť, Pane můj. Ať nás prosím ten Boží muž, kterého jsi poslal, navštíví znovu a poučí nás, co máme dělat s tím chlapcem, který se má narodit."

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[9]Bůh Manoacha vyslyšel a Boží anděl jeho ženu znovu navštívil, když byla na poli. Její muž Manoach s ní právě nebyl,

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: "O homem que me apareceu outro dia está aqui!"

[10]a tak se dala rychle do běhu, aby mu to oznámila. „Honem," řekla mu, „ukázal se mi ten muž, který mě předtím navštívil!"

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem,

[11]Manoach vstal a šel za svou ženou. Když došel k onomu muži, zeptal se ho: „Ty jsi

perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

ten muž, který mluvil s mou ženou?“ „Ano,“ odpověděl.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[12]Manoach mu řekl: „Až dojde na tvá slova, jak se máme ohledně toho chlapce zařídit? Jak s ním máme nakládat?“

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[13]Hospodinův anděl Manoachovi odpověděl: „Ať se tvá žena zdržuje všeho, o čem jsem jí řekl:

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[14]Ať neokusí nic pocházejícího z vinné révy, ať nepije víno ani pivo a ať nejí nic nečistého. Ať dodržuje všechno, co jsem jí přikázal.“

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[15]Manoach na to Hospodinovu andělu řekl: „Prosím, rádi bychom tě tu zdrželi a připravili kůzle.“

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[16]Hospodinův anděl Manoachovi odpověděl: „I kdybys mě tu zdržel, nejedl bych tvé jídlo. Chceš-li ale připravit zápalnou oběť, obětuj ji Hospodinu.“ (Manoach totiž stále nevěděl, že je to Hospodinův anděl.)

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[17]Tehdy se Manoach Hospodinova anděla zeptal: „Jaké máš jméno? Rádi bychom tě poctili, až dojde na tvá slova.“

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[18]Hospodinův anděl však opáčil: „Proč se mě ptáš na jméno? Je podivuhodné!“

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[19]Manoach tedy vzal kůzle a moučnou oběť a obětoval to na skále Hospodinu. Tu se před zraky Manoacha a jeho ženy stala podivuhodná věc:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai:

[20]Když se z oltáře vznesl k nebi plamen, vznesl se v tom plameni i Hospodinův anděl, přímo před zraky Manoacha a jeho ženy. Ti ihned padli tváří k zemi.

[21]Manoach ani jeho žena pak už Hospodinova anděla neviděli. Tehdy si Manoach uvědomil, že to byl Hospodinův anděl.

[22]„Určitě zemřeme!“ řekl své ženě. „Vždyť jsme viděli Boha!“

[23]„Kdyby nás Hospodin chtěl zabít,“ odpověděla mu jeho žena, „nepřijal by od nás zápalnou a moučnou oběť. Neukázal by nám to všechno a neoznámil nám to, co teď.“

[24]Ta žena potom porodila syna a dala mu jméno Samson. Chlapec rostl a Hospodin mu žehnal.

[25]V Machane-dan mezi Coreou a Eštaolem ho pak začal podněcovat Duch Hospodinův.

Samsonova svatba

Soudců 14

[1]Samson sestoupil do Timny a mezi filištínskými dívkami si tam vyhlédl ženu.

[2]Když se vrátil, oznámil svému otci a matce: „Vyhlédl jsem si v Timně jednu filištínskou dívku. Teď mě s ní ožeňte.“

[3]Otec a matka mu ale řekli: „Copak se nenajde žena ve tvém příbuzenstvu ani v celém našem lidu? Proč by ses chodil ženit k těm neobřezaným Filištínům?“ „Tuhle

"Consiga-a para mim. É ela que me agrada".

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da

chci," odpověděl Samson otci, „tahle se mi líbí!"

[4](Jeho otec a matka ovšem nevěděli, že to bylo od Hospodina – že hledá proti Filištínům záminku. Filištíni totiž v té době ovládali Izrael.)

[5]Samson tedy šel se svým otcem a matkou dolů do Timny. Když přišli k městským vinicím, náhle na něj s řevem vyskočil mladý lev.

[6]Samsona se ale zmocnil Duch Hospodinův, takže lva roztrhl holýma rukama, jako by trhal kůzle. Svému otci ani matce ale neřekl, co udělal.

[7]Samson šel dál až do Timny, promluvil s tou ženou a líbila se mu.

[8]Po nějaké době tam šel znovu, aby si ji vzal. Odbočil, aby se podíval na mrtvého lva a hle, ve lví zdechlině byl včelí roj a med.

[9]Nabral si ho do hrsti a šel a jedl. Když se vrátil k otci a matce, dal jim ho jíst také. Neřekl jim ale, že ten med nabral ze lví zdechliny.

[10]Jeho otec pak zašel za tou ženou, zatímco Samson chystal hostinu, jak se na ženicha sluší.

[11]Když místní viděli, že je sám, vybrali třicet družbů, aby mu dělali společnost.

[12]„Chci vám dát hádanku," řekl jim Samson. „Když mi ji za sedm dní téhle hostiny zodpovíte a uhodnete, dám vám třicet košil a třicatery sváteční šaty.

festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas." "Proponha-nos o seu enigma", disseram. "Vamos ouvi-lo."

[14]Disse ele então: "Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura". Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: "Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?"

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: "Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!" "Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma", respondeu ele. "Por que deveria explicá-lo a você?"

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: "O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?" Sansão lhes disse: "Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma".

[13]Když mi ale nedokážete odpovědět, dáte vy mně třicet košil a třicatery sváteční šaty." „Dej nám tu svou hádanku," řekli mu na to. „Chceme ji slyšet."

[14]Pověděl jim: „Kdo se krmí, vydal krmi, ze siláka sladkost láká." Tři dny nedokázali na tu hádanku odpovědět.

[15]Čtvrtého dne požádali Samsonovu ženu: „Vytáhni ze svého muže řešení té hádanky. Jinak tě i s domem tvého otce upálíme. To jste nás sem pozvali, abyste nás obrali?"

[16]Samsonova žena tedy na něj s pláčem dotírala: „Ty mě vůbec nemáš rád! Ty mě nemiluješ. Dal jsi mým lidem hádanku, a mně jsi ji neprozradil." „Neprozradil jsem ji ani svému otci a matce," řekl jí na to, „a tobě ji mám prozradit?"

[17]Ona však na něj celých sedm dní hostiny s pláčem naléhala. Trápila ho tak, že jí tu hádanku sedmého dne prozradil, a ona ji pak prozradila svým lidem.

[18]Sedmého dne před západem slunce mu tedy muži toho města řekli: „Co sladšího než med, kdo silnější než lev?" Na to jim odpověděl: „Mou jalovičkou kdybyste neorali, hádanku mou byste neuhodli!"

19Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

20E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

19Tehdy se ho zmocnil Duch Hospodinův. Sešel do Aškelonu, pobil tam třicet mužů, svlékl je a jejich šaty dal těm, kdo zodpověděli hádanku. Rozpálen hněvem se pak vrátil do domu svého otce.

20Samsonovu ženu pak dostal jeden z jeho družbů, který se s ním přátelil.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

1Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

2“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

3Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

4Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

5acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

6Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi

Samsonova pomsta

Soudců 15

1Za nějaký čas, v době pšeničné sklizně, šel Samson navštívit svou ženu a nesl jí kůzle. „Jdu za svou ženou do ložnice,“ řekl. Její otec ho tam ale nepustil:

2„Myslel jsem, že se ti znelíbila, tak jsem ji dal tvému družbovi.“ Potom mu navrhl: „A co její mladší sestra, ta je přece hezčí. Vezmi si ji místo ní!“

3Na to Samson odpověděl: „Tentokrát to nebude má vina, když Filištínům ublížím!“

4Potom šel a pochytal tři sta lišek. Svázal je po dvou ocasy k sobě a mezi ocasy jim vždy připevnil pochodeň.

5Pochodně pak zapálil a vypustil ty lišky Filištínům do obilí. Tak spálil sklizené i nesklizené obilí, ba i vinice a olivy.

6„Kdo to udělal?“ ptali se Filištíni. „Samson, zeť toho z Timny,“ doslechli se. „Prý za to, že mu vzal ženu a dal ji jeho

dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como

družbovi.“ A tak Filištíni šli a tu ženu i s jejím otcem upálili.

[7]„Tak vy takhle?“ řekl na to Samson. „Teď tedy nepřestanu, dokud se vám nepomstím!“

[8]A bil je hlava nehlava; byla to hrozná řež. Potom odešel a usadil se v Etamské jeskyni.

[9]Filištíni pak vytáhli do boje. Utábořili se v Judsku a chystali se zaútočit na Lechi (to jest Čelist).

[10]„Proč jste na nás vytáhli?“ ptali se judští muži. „Přišli jsme spoutat Samsona,“ odpověděli. „Uděláme mu totéž, co udělal nám!“

[11]Tři tisíce judských mužů se tedy vypravilo dolů k Etamské jeskyni. „Copak nevíš, že nás Filištíni mají v moci? Cos nám to udělal?“ vyčítali Samsonovi. „Udělal jsem jim totéž, co oni mně,“ odpověděl jim.

[12]„Přišli jsme tě spoutat,“ řekli mu. „Vydáme tě Filištínům.“ „Přísahejte, že mi sami neublížíte,“ odpověděl Samson.

[13]„Neublížíme,“ řekli mu. „Chceme tě jen spoutat a vydat jim. Zabít tě nechceme.“ A tak ho spoutali dvěma novými provazy a odvedli ho ze skal.

[14]Když se Samson blížil k Lechi, Filištíni mu s křikem vyrazili naproti. Vtom se ho zmocnil Duch Hospodinův. Provazy na

fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.
[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.
[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.
[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.
[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”
[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.
[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.
[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.
[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os

jeho pažích najednou byly jako hořící koudel a pouta mu spadla z rukou.
[15]Našel čerstvou oslí čelist, popadl ji a pobil s ní tisíc mužů.
[16]Samson tehdy řekl: „Čelistí osla oslům jsem čelil, čelistí osla tisíc jich skolil!“
[17]Když domluvil, čelist odhodil a nazval to místo Ramat-lechi, Čelistní vrch.
[18]Samson měl velikou žízeň, a tak volal k Hospodinu: „Po tom skvělém vítězství, které jsi dal svému služebníku, teď musím umřít žízní? To mám padnout do rukou těch neobřezanců?“
[19]Bůh tenkrát v Lechi prorazil prohlubeň, ze které vytryskla voda. Samson se napil, pookřál a ožil. Tu studánku proto nazval En-hakore, Pramen volajícího, a ten je v Lechi až dodnes.
[20]Samson soudil Izrael ve filištínských dobách po dvacet let.

Samson a Dalila

Soudců 16

[1]Samson se jednou vydal do Gazy. Uviděl tam jednu nevěstku a šel k ní.
[2]Mezi obyvateli Gazy se rozneslo: „Samson je tu!“ Obcházeli tedy kolem a celý den na něj číhali v městské bráně. Celou noc ale byli v klidu, protože si říkali: „Zabijeme ho, až se rozední.“
[3]Samson ale zůstal ležet jen do půlnoci. O půlnoci vstal, popadl vrata městské brány a vytrhl je i s oběma veřejemi a závorou.

arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

Naložil si je na záda a vynesl je až na vrchol té hory před Hebronem.

4Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

4Jednou se pak zamiloval do jedné ženy v údolí Sorek. Jmenovala se Dalila.

5Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

5Přišli za ní filištínští vládci a žádali ji: „Sveď ho a zjisti, v čem je ta jeho veliká síla a jak bychom ho mohli přemoci, spoutat a zkrotit. Každý z nás ti dá jedenáct set šekelů stříbra.“

6Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

6Dalila se tedy Samsona vyptávala: „Prozraď mi, prosím, v čem je ta tvoje veliká síla? Čím bys mohl být spoután a zkrocen?“

7Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

7Samson jí řekl: „Kdyby mě spoutali sedmi novými tětivami, které ještě nevyschly, byl bych slabý jako každý jiný.“

8Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

8Filištínští vládci za ní tedy přišli se sedmi novými tětivami, které ještě nevyschly, a ona ho jimi spoutala.

9Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

9(V pokoji přitom měla ukryté muže.) Vtom na něj zavolala: „Samsone, Filištíni jdou na tebe!“ On ale ty tětivy roztrhal, jako se trhá koudel, když se jí dotkne plamen. Tajemství jeho síly tedy nebylo odhaleno.

10Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

10Dalila pak Samsonovi vyčítala: „Ach, tys mě oklamal, říkal jsi mi lži! Teď už mi ale pověz, čím bys mohl být spoután.“

11Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido

11Řekl jí tedy: „Kdyby mě pevně spoutali novými provazy, které se ještě na nic

usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o

nepoužily, byl bych slabý jako každý jiný.“

[12]Dalila pak vzala nové provazy a spoutala ho jimi. Vtom na něj zavolala: „Samsone, Filištíni jdou na tebe!“ (V pokoji přitom měla ukryté muže.) On si ale ty provazy strhal z paží jako nitě.

[13]Dalila pak Samsonovi vyčítala: „Až doteď jsi mě klamal, říkal jsi mi lži! Pověz mi, čím bys mohl být spoután?“ Řekl jí tedy: „Kdybys těch sedm copů, co mám na hlavě, vpletla do osnovy a utáhla kolíkem, byl bych slabý jako každý jiný.“

[14]Když pak usnul, Dalila vzala sedm copů na jeho hlavě, vpletla je do osnovy a utáhla kolíkem. Vtom na něj zavolala: „Samsone, Filištíni jdou na tebe!“ Probudil se ze spánku a vytrhl kolík i se stavem a osnovou.

[15]A tak mu vyčítala: „Jak můžeš říkat, že mě miluješ, když u mě nemáš srdce? Už třikrát jsi mě oklamal! Copak mi nepovíš, v čem je ta tvoje veliká síla?“

[16]Těmi řečmi ho mučila den co den, až jednou měl toho dotírání k smrti dost.

[17]Tehdy jí všechno prozradil: „Mé hlavy se nedotkla břitva, protože jsem už od matčina lůna zasvěcen Bohu jako nazír.

cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

Kdyby mě oholili, má síla by mě opustila a byl bych slabý jako každý jiný.“

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[18]Dalila poznala, že jí všechno prozradil, a tak poslala pro filištínské vládce: „Přijďte ještě jednou – všechno mi prozradil!“ Filištínští vládci k ní tedy přišli a přinesli s sebou peníze.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[19]Potom uspala Samsona na klíně a zavolala někoho, ať mu z hlavy oholí těch sedm copů. Tak ho ovládla a podmanila; jeho síla ho opustila.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”. Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[20]Vtom zavolala: „Samsone, Filištíni jdou na tebe!“ Probudil se ze spánku a řekl si: „Z toho se dostanu jako už tolikrát; setřesu to ze sebe.“ Nevěděl, že od něj Hospodin odstoupil.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[21]Filištíni ho popadli a vyloupli mu oči. Potom ho odvedli dolů do Gazy, kde ho spoutali bronzovými řetězy a ve vězení musel otáčet mlýnským kamenem.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

[22]Vlasy na mu ale na oholené hlavě začaly znovu růst.

A Morte de Sansão

Samsonova smrt

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[23]Filištínští vládci se sešli, aby přinesli velikou oběť svému bohu Dágonovi a aby oslavovali. Prohlašovali totiž: „Do rukou nám bůh náš dal našeho nepřítele Samsona!“

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[24]Lid při pohledu na něj chválil svého boha: „Do rukou nám bůh náš dal našeho nepřítele, naší země ničitele – tolik našich zmordoval!“

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

[25]A když byli v nejlepším, řekli: „Zavolejte Samsona, ať je zábava!“ Zavolali tedy Samsona z vězení, aby je bavil. Když ho postavili mezi sloupy,

[26]Samson požádal chlapce, který ho vedl za ruku: „Nech mě sáhnout na sloupy, které drží tenhle chrám. Chci se o ně opřít.“

[27]Chrám byl plný mužů i žen. Byli tam i všichni filištínští vládci. I na střeše bylo kolem tří tisíc mužů a žen, kteří chtěli vidět tu zábavu se Samsonem.

[28]Tehdy Samson volal k Hospodinu: „Hospodine, Pane můj, rozpomeň se na mě! Ještě jednou mi prosím dej sílu, Bože! Ať se Filištínům najednou pomstím za obě své oči!“

[29]Pak nahmatal oba prostřední sloupy, které držely chrám, a opřel se o ně, pravicí o jeden a levicí o druhý.

[30]„Ať zemřu i s těmi Filištíny“ zvolal Samson a zatlačil vší silou, takže se chrám zřítil na vládce i na všechen lid uvnitř. Tak jich zabil při své smrti více než za svého života.

[31]Potom tam přišli jeho bratři a celá jeho rodina, aby si ho vzali. Odnesli ho a pohřbili mezi Coreou a Eštaolem v hrobě jeho otce Manoacha. Soudil Izrael dvacet let.

BEZ KRÁLE

Míkova svatyně

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: "Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei". Disse-lhe sua mãe: "O Senhor o abençoe, meu filho!"

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: "Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você".

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: "De onde você vem?" "Sou levita, de Belém de Judá",

Soudců 17

[1]V Efraimských horách byl jeden muž jménem Míkajáš.

[2]Ten řekl své matce: „Víš, jak ti někdo vzal těch jedenáct set šekelů stříbra? Slyšel jsem, jak jsi kvůli nim vyslovila kletbu. Nuže, to stříbro mám já. To já je vzal, teď ti je ale vracím." „Hospodin ti žehnej, můj synu!" zvolala jeho matka.

[3]Jakmile jí těch jedenáct set stříbrných vrátil, prohlásila: „To stříbro slavnostně zasvěcuji Hospodinu za svého syna a nechám z něj odlít modlu."

[4]Poté, co jí to stříbro vrátil, vzala jeho matka 200 šekelů stříbra a dala je kovotepci, který z něj odlil modlu. Tu pak měl Míkajáš v domě.

[5]Tento muž, Míka, měl doma svatyni. Vyrobil také efod a bůžky a pověřil jednoho ze svých synů, aby mu dělal kněze.

[6]Izrael byl tenkrát bez krále. Každý si dělal, co chtěl.

[7]V judském Betlémě byl jeden mladý levita, který bydlel v Judově rodu.

[8]Ten muž ale z judského Betléma odešel hledat si jiné místo k bydlení. Přišel do Efraimských hor a doputoval až k Míkovu domu.

[9]„Odkud jdeš?" zeptal se ho Míka. „Jsem levita z judského Betléma. Hledám si místo k bydlení," on na to.

respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

10“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

11O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

12Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

13E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

1Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

2Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

3Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

10„Zůstaň u mě,“ řekl mu Míka. „Dělej mi otce a kněze za deset šekelů stříbra ročně a k tomu ošacení a stravu.“

11A levita u něj ochotně zůstal; ten mladík pak byl pro Míku jako jeden z jeho synů.

12Míka ho pověřil, aby mu dělal kněze, a ten levitský mladík bydlel v jeho domě.

13Míka si říkal: „Teď ke mně Hospodin určitě bude dobrotivý – vždyť mám za kněze levitu!“

Danova svatyně

Soudců 18

1Izrael byl tenkrát bez krále. Danův kmen si hledal území, na němž by se usídlil, protože mu do té doby mezi izraelskými kmeny nepřipadl žádný dědičný podíl.

2Synové Danovi proto ze svého rodu vyslali pět udatných mužů z Coreje a Eštaolu, aby prozkoumali a obhlédli zem. Řekli jim: „Jděte obhlédnout zem.“ Dorazili až do Efraimských hor, k Míkovu domu, a tak tam přenocovali.

3Když k tomu domu přišli blíž, poznali po hlase toho levitského mladíka. Zašli tedy dovnitř a ptali se ho: „Jak ses sem dostal? Co tu děláš? Proč tu jsi?“

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[4]Vyprávěl jim tedy, jak se s ním Míka dohodl: „Najal mě, a tak mu dělám kněze.“

[5]Požádali ho tedy: „Chtěli bychom něco vědět. Zeptej se, prosím, Boha, zda bude naše cesta úspěšná.“

[6]„Jděte v pokoji,“ řekl jim ten kněz. „Nad vaší cestou bdí Hospodin.“

[7]A tak těch pět mužů šlo dál, až přišli do Laiše. Viděli, že tamní lid žije v bezpečí jako Sidonci, v klidu a bezstarostně, a že je nikdo v celém okolí nenapadá a neutiskuje. Od Sidonu byli daleko a s nikým neměli dohodu.

[8]Potom se ti muži vrátili do Coreje a Eštaolu. „Tak co?“ ptali se jich bratři.

[9]„Zvedejte se, pojďme na ně! “ odpověděli. „Viděli jsme tu zem – je výborná! To tu chcete jen tak sedět? Nezdržujte se a pojďte, půjdeme tu zem obsadit!

[10]Bůh vám ji dává do rukou! Až tam přijdete, najdete bezstarostný lid a doširoka otevřenou zem. Tomu místu neschází vůbec nic, co má země mít.“

[11]A tak z Coreje a Eštaolu vyrazilo šest set mužů z Danova rodu v plné zbroji.

[12]Táhli vzhůru a utábořili se v Kiriat-jearimu v Judsku. (Proto se tomu místu západně od Kiriat-jearimu dodnes říká Machane-dan, Danův tábor.)

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[13]Odtamtud pak šli do Efraimských hor a dorazili až k Míkovu domu.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[14]Vtom se ozvalo těch pět mužů, kteří propátrali kraj Laiš. „Víte, co je tamhle v těch domech?“ řekli svým bratrům. „Efod, bůžkové a odlitá modla! Víte, co teď máte dělat.“

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[15]Odbočili tam a vešli do domu toho levitského mladíka (totiž do Míkova domu). Poptali se ho, jak se daří.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[16]Šest set ozbrojenců z Danova kmene zůstalo stát u brány

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[17]a těch pět, kteří propátrali zem, vešlo dovnitř. Vzali tu modlu, efod i bůžky. Kněz zatím stál u brány s šesti sty muži v plné zbroji.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[18]Těch pět vešlo do Míkova domu a vzali modlu, efod, bůžky i ten odlitek. „Co to děláte?“ ptal se jich kněz.

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[19]„Mlč!“ řekli mu. „Zavři pusu a pojď s námi. Budeš dělat otce a kněze nám. Je lepší dělat domácího kněze pro jednoho muže, nebo kmenového kněze pro izraelský rod?“

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[20]Kněze to upřímně potěšilo. Vzal efod, bůžky i tu modlu a připojil se k nim.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[21]Vydali se tedy na další pochod. Děti a dobytek s majetkem nechali jít v čele.

[22]Když už byli od Míkova domu dost daleko, seběhli se Míkovi sousedé a Danovce dostihli.

[23]Volali za nimi, až se k nim Danovi synové otočili a řekli Míkovi: „Co ti je? Proč jste se tak sběhli?“

[24]Ten odpověděl: „Vzali jste mi kněze i bohy, které jsem si udělal, a šli jste pryč. Co mi zbude? Jak se mě můžete ptát: Co ti je?“

[25]Danovci mu ale řekli: „Radši už na nás nekřič. Prudší povahy by se na vás mohly vrhnout, a přijdeš o život i se svou rodinou!“

[26]Danovi synové pak pokračovali svou cestou. Míka viděl, že jsou silnější než on, a tak se otočil a vrátil se domů.

[27]Tak vzali ten Míkův výtvor i jeho kněze a přitáhli na Laiš, na ten klidný a bezstarostný lid. Pobili je ostřím meče a město vypálili.

[28]Nikdo je nezachránil; město bylo od Sidonu daleko a s nikým neměli dohodu. Leželo v údolí u Bet-rechobu. Danovi synové pak to město znovu vystavěli a usídlili se v něm.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.
[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.
[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.
[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,
[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.
[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.
[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço

[29]Pojmenovali to město Dan po svém praotci Danovi, který byl Izraelův syn. Předtím se ale to město jmenovalo Laiš.
[30]Danovci tam vztyčili tu modlu a Jonatan, syn Geršoma, syna Mojžíšova,jim se svými syny dělal kmenové kněží až do dne, kdy byli ze země vyhnáni.
[31]Tu modlu, kterou si Míka nechal udělat, tam udržovali celou dobu, kdy stál Boží dům v Šílu.

Gibejská hanebnost

Soudců 19

[1]Izrael byl tenkrát bez krále. Hluboko v Efraimských horách bydlel jeden levita. Našel si družku z judského Betléma,

[2]ale ta se s ním pohádala a odešla od něj do domu svého otce v judském Betlémě. Když už tam byla nějaké čtyři měsíce,
[3]její muž se rozhodl, že půjde za ní, vlídně s ní promluví a přivede ji zpět. Měl s sebou svého mládence a pár oslů. Ta dívka ho pozvala dál, a když ho její otec uviděl, radostně ho uvítal.
[4]Jeho tchán, dívčin otec, ho zdržoval, takže u něj zůstal tři dny. Jedli tam, pili a nocovali.
[5]Čtvrtého dne ráno si přivstali a zeť se zvedal, že už půjde. Dívčin otec mu ale řekl: „Posilni se trochou jídla, než půjdete.“
[6]A tak se posadili a oba spolu jedli a pili. Potom mu dívčin otec řekl: „Prosím, laskavě tu ještě přespi a pohov si.“

a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[7]On už se zvedal, že půjde, ale tchán na něj naléhal, takže tam znovu zůstal na noc.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[8]Ráno pátého dne si přivstal, že půjde. Dívčin otec mu ale řekl: „Prosím, pořádně se posilni.“ A než oba pojedli, zdrželi se až do odpoledne.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[9]Tehdy muž vstal, že se svou družkou a mládencem půjdou. Dívčin otec, jeho tchán, mu ale řekl: „Podívej se, den už se chýlí k večeru. Zůstaňte prosím na noc. Vždyť už se smráká. Přespi tu a pohov si. Zítra si přivstanete, vydáte se na cestu a dorazíte domů.“

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[10]On už tam ale nehodlal strávit další noc, a tak se zvedl a se svým párem oslů v postrojích a se svou družkou vyrazil k Jebusu (což je Jeruzalém).

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[11]Když míjeli Jebus, bylo už dost pozdě. Mládenec proto svému pánu řekl: „Pojď, prosím, odbočme do toho jebusejského města a přenocujme tam.“

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12]Jeho pán mu odpověděl: „Nepůjdeme do cizího města, které nepatří Izraelcům. Budeme pokračovat do Gibeje.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13]Pojď,“ pobídl mládence, „dojdeme do Gibeje nebo až do Rámy. V jednom z těch měst přespíme.“

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14]A tak šli dál. Když přicházeli k benjamínské Gibeji, slunce už zapadalo,

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: "Para onde você está indo? De onde vem?"

[18]Ele respondeu: "Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada".

[20]"Você é bem-vindo em minha casa", disse o homem idoso. "Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça."

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: "Traga para

[15]a tak odbočili, aby tam přenocovali. Když levita vešel do Gibeje, posadil se na městském prostranství, ale nikdo je na noc nepozval k sobě domů.

[16]A hle, jeden stařík se večer vracel z práce na poli. Pocházel z Efraimských hor a v Gibeji bydlel jako přistěhovalec (místní totiž byli Benjamínci).

[17]Když se rozhlédl, uviděl na městském prostranství pocestného. „Kam jdeš a odkud přicházíš?" zeptal se stařík.

[18]„Jsme na cestě z judského Betléma hluboko do Efraimských hor, odkud pocházím," odpověděl mu. „Šel jsem do judského Betléma a teď se vracím domů. Nikdo mě ale k sobě nepozval.

[19]Máme slámu i obrok pro své osly, mám i chléb a víno pro sebe, zde pro tvou služebnici i pro mládence, který tvého služebníka provází. Nic víc nepotřebujeme."

[20]„Buď vítán," řekl mu stařík. „Postarám se o všechno, co potřebuješ. Jen prosím nenocuj tady venku."

[21]Vzal je k sobě domů, nasypal oslům, umyli si nohy a pak jedli a pili.

[22]A jak si tak hověli, náhle dům obstoupili místní ničemové. Začali tlouct do dveří a křičet na starého hospodáře: „Vyveď toho mužského, co přišel k tobě domů, ať si ho užijeme!"

fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas

[23]Hospodář k nim vyšel ven se slovy: „To ne, bratři! Nedělejte prosím nic zlého! Ten muž je přece mým hostem! Neprovádějte takovou hanebnost.

[24]Je tu má dcera, ještě panna, a také jeho družka. Hned je vyvedu! Zneuctěte je, udělejte s nimi, co se vám zlíbí. Jen ale neprovádějte žádnou hanebnost tomu muži!“

[25]Nemínili ho však poslouchat. Levita nakonec vzal svou družku a vystrčil ji k nim ven. Znásilňovali ji a týrali celou noc až do rána. Pustili ji, až když začalo svítat.

[26]Nad ránem se žena vrátila. Až do rozednění zůstala ležet u dveří domu, kde byl její pán.

[27]Její pán ráno vstal, otevřel dveře domu, aby vyrazil na cestu, a hle – jeho družka leží u dveří domu s rukama na prahu.

[28]„Vstávej,“ řekl jí, „jdeme.“ Žádná odpověď. Naložil ji tedy na osla, sebral se a šel domů.

[29]Když dorazil domů, vzal nůž a rozřezal svou družku i s kostmi na dvanáct kusů. Ty pak rozeslal po všech končinách Izraele.

[30]Kdokoli to spatřil, říkal: „Něco tak neslýchaného se nestalo ode dne, kdy

desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!"

Izraelci vyšli z Egypta. Přemýšlejte! Poraďte se! Udělejte něco!"

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: "Como aconteceu essa perversidade?"

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: "Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto".

Benjamínská válka

Soudců 20

[1]Nato všichni Izraelci od Danu až po Beer-šebu i ti z gileádského kraje vyrazili jako jeden muž před Hospodina do Micpy, kde se shromáždila celá obec.

[2]Do shromáždění Božího lidu se dostavili vůdcové všeho lidu ze všech izraelských kmenů – 400.000 pěších bojovníků.

[3](To, že se Izraelci sešli v Micpě, se ovšem doslechli také Benjamínci.) Synové Izraele se ptali: „Řekněte, jak se ta hrozná věc stala."

[4]Onen levita, manžel té zavražděné ženy, odpověděl: „Přišel jsem se svou družkou přenocovat do benjamínské Gibeje.

[5]Gibejští měšťané mě ale tu noc napadli. Obklíčili mě v domě a chtěli mě zavraždit. Mou družku znásilnili tak, že zemřela.

[6]Vzal jsem ji, rozřezal a rozeslal do všech krajů izraelského dědictví, protože spáchali v Izraeli zvrhlost a hanebnost!

[7]Hle, vy všichni jste synové Izraele. Poraďte se a na místě rozhodněte."

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[8]Nato všechen lid povstal jako jeden muž se slovy: „Nikdo z nás nepůjde domů, nikdo se nevrátí do svého příbytku.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[9]S Gibejí naložíme takto: Budeme losovat

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[10]a ve všech izraelských kmenech vybereme deset mužů ze sta, sto z tisíce a tisíc z desetitisíce, aby zásobovali vojsko. To se vypraví na benjamínskou Gibeu, aby pomstilo tu nevýslovnou hanebnost, kterou spáchali v Izraeli.“

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[11]Všichni Izraelci se tedy svorně jako jeden muž shromáždili proti tomu městu.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[12]Izraelské kmeny pak do celého kmene Benjamín vyslaly muže se slovy: „Co se to u vás stalo za hroznou věc?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[13]Hned nám ty gibejské ničemy vydejte, ať je zabijeme a vymýtíme zlo z Izraele.“ Benjamínci ale své izraelské bratry nemínili poslechnout.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[14]Stáhli se ze svých měst ke Gibeji, aby proti Izraelcům vytáhli do boje.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[15]Toho dne se z měst nahlásilo 26.000 benjamínských bojovníků kromě sedmi set znamenitých mužů, kteří se nahlásili z Gibeje.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16]V celém tom vojsku bylo sedm set znamenitých mužů, leváků, z nichž každý střílel z praku navlas přesně a neminul.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17]Z Izraelců (bez Benjamína) se nahlásilo 400.000 bojovníků, samých udatných mužů.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18]Zvedli se a táhli do Bet-elu, aby se dotazovali Boha: „Kdo z nás má vytáhnout do boje proti Benjamíncům jako první?“ Hospodin jim řekl: „První bude Juda.“

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19]Izraelci tedy ráno vstali a položili se proti Gibeji.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20]Zatímco se ale před Gibeou šikovali k bitvě proti Benjamínovi,

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Benjamínci vyrazili z Gibeje a pobili toho dne 22.000 Izraelců.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[22]Když se pak izraelské vojsko vzchopilo, sešikovali se znovu k bitvě na stejném místě jako prvního dne.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[23](Izraelci totiž předtím šli a plakali před Hospodinem až do večera. Ptali se Hospodina: „Máme jít znovu do boje proti našim bratrům Benjamíncům?“ a Hospodin odpověděl: „Jděte proti nim.“)

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]A tak druhého dne Izraelci zaútočili na Benjamínce.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[25]Ti jim ale i druhého dne vyrazili z Gibeje naproti a pobili dalších 18.000 Izraelců ozbrojených mečem.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante

[26]Všichni Izraelci pak s celým vojskem táhli do Bet-elu. Když tam přišli, seděli

o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.
[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,
[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos”.
[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.
[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.
[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.
[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.
[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.
[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os

toho dne s pláčem před Hospodinem, postili se až do večera a přinášeli Hospodinu zápalné a pokojné oběti.
[27]Izraelci se tehdy dotazovali Hospodina, neboť tam v té době byla Truhla Boží smlouvy.
[28]Pinchas, syn Eleazara, syna Áronova, stál před ní a ptal se: „Máme jít znovu do boje proti našim bratrům Benjamíncům, anebo máme přestat?“ „Jděte,“ odpověděl Hospodin. „Zítra je vydám do vašich rukou.“
[29]Izrael tehdy rozestavil kolem Gibeje zálohy.
[30]Třetího dne Izraelci vytáhli proti Benjamíncům a sešikovali se před Gibejí jako už dvakrát předtím.
[31]Benjamínci vyrazili proti nim. Vzdálili se od města a jako už dvakrát předtím začali pobíjet vojáky. Na bitevním poli a na silnicích do Bet-elu a do Gibeje padlo z Izraele asi třicet mužů.
[32]„Porážíme je jako předtím!“ říkali si tehdy Benjamínci. Izraelci si ale řekli: „Utíkejme, ať je odlákáme od města až k silnicím.“
[33]Hlavní voj Izraelců tedy ustoupil a znovu se sešikoval v Baal-tamaru. Izraelská záloha zatím vyrazila ze svého stanoviště západně od Gibeje.
[34]Deset tisíc znamenitých mužů z celého Izraele podniklo přímý útok na Gibeu.

benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate.

Strhl se prudký boj. Benjamínci vůbec nevěděli, jaká pohroma se blíží.

[35]Hospodin tehdy Benjamína před Izraelem porazil. Onoho dne synové Izraele pobili 25.100 benjamínských mužů, samých bojovníků.

[36]Benjamínovi synové viděli, že jsou poraženi. Izraelci ustoupili před Benjamínem jen proto, že počítali se zálohou, kterou u Gibeje nastražili.

[37]Muži ze zálohy rychle vpadli do Gibeje, rozvinuli se a pobili celé město ostřím meče.

[38]Izraelci měli se zálohou domluveno: „Až začne z města stoupat oblak dýmu,

[39]Izraelci se v bitvě otočí.“ Benjamínci právě začali Izraelce pobíjet (padlo už asi třicet mužů), a tak si řekli: „Jistě, porážíme je jako v předchozí bitvě!“

[40]Z města ale začal stoupat oblak dýmu. Benjamínci se otočili a hle – z města stoupá k nebi dým jako ze zápalné oběti!

[41]Vtom se hlavní voj Izraelců obrátil. Když Benjamínci viděli, jaká pohroma se blíží, zhrozili se.

[42]Dali se před Izraelci na útěk směrem k poušti, ale bojovníci z města je dostihli, a tak je pobíjeli z obou stran.

E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[43]Obklíčili Benjamínce a neúnavně je pronásledovali až na východ od Gibeje, kde je rozdrtili.

[44]Osmnáct tisíc Benjamínců, samých udatných mužů, tam padlo.

[45]Ostatní se dali na útěk do pouště k Rimonské skále, ale Izraelci jich na silnicích dostihli ještě pět tisíc. Hnali je až ke Gidomu, kde z nich dva tisíce pobili.

[46]A tak toho dne nakonec padlo 25.000 benjamínských bojovníků, samých udatných mužů.

[47]Šesti stům mužů se ale podařilo utéct do pouště k Rimonské skále, kde zůstali čtyři měsíce.

[48]Izraelci se pak vrátili a vybíjeli všechna benjamínská města ostřím meče, včetně dobytka a všeho, nač narazili. Všechna města, na něž narazili, vypálili.

Co si počneme?

Soudců 21

[1]Izraelci v Micpě přísahali: „Nikdo z nás nedá svou dceru za ženu Benjamínci!“

[2]Potom se odebrali do Bet-elu a seděli tam před Bohem až do večera. S velikým pláčem hlasitě naříkali:

[3]"Ó Senhor Deus de Israel", lamentaram, "por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?"

[3]„Hospodine, Bože izraelský, co se to v Izraeli stalo? Proč dnes má být z Izraele odečten celý kmen?"

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[4]Druhého dne časně zrána tam lid postavil oltář a přinášel zápalné a pokojné oběti.

[5]Os israelitas perguntaram: "Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?" Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[5]Izraelci se ptali: „Kdo ze všech izraelských kmenů nepřišel do shromáždění k Hospodinu?" Zavázali se totiž přísahou, že každý, kdo nepřijde k Hospodinu do Micpy, musí zemřít.)

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. "Hoje uma tribo foi eliminada de Israel", diziam.

[6]Izraelcům tehdy přišlo jejich bratra Benjamína líto. Říkali: „Dnes byl z Izraele vyhlazen celý kmen!

[7]"Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?"

[7]Co si počneme s těmi, kdo zbyli? Jak jim opatříme ženy? Vždyť jsme přísahali při Hospodinu, že jim nikdo nedáme svou dceru za ženu."

[8]Então perguntaram: "Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?" Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

[8]Potom se ptali: „Kdo z izraelských kmenů nepřišel k Hospodinu do Micpy?" Ukázalo se, že do tábora na shromáždění nepřišel nikdo z Jábešgileádu.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[9]Spočítali totiž lid a hle – z obyvatel Jábeš-gileádu tam nebyl nikdo.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[10]Obec tam proto vyslala 12.000 udatných mužů s příkazem: „Jděte a pobijte obyvatele Jábeš-gileádu ostřím meče, včetně žen a dětí.

[11]"É isto o que vocês deverão fazer", disseram, "matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens."

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: "Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[11]Toto je úkol, který splníte: Každého muže i každou ženu, která poznala muže, pobijte."

[12]Mezi obyvateli Jábeš-gileádu se našlo 400 dívek, netknutých panen, které ještě nepoznaly muže. Ty přivedli do tábora v Šílu v kanaánské zemi.

[13]Obec pak poslala k oněm Benjamíncům na Rimonské skále vzkaz s vyhlášením míru.

[14]Benjamín se tenkrát vrátil a Izraelci jim dali ženy, které nechali z Jábeš-gileádu naživu. Nebylo jich ale dost.

[15]Lidu bylo Benjamína líto, protože Hospodin dopustil v izraelských kmenech trhlinu.

[16]Stařešinové obce říkali: „Co si počneme s těmi, kdo zbyli? Jak jim opatříme ženy? Benjamínské ženy byly přece vyhlazeny."

[17]Říkali také: „Ti, kdo se z Benjamína zachránili, potřebují dědice, aby z Izraele nevymizel celý kmen.

[18]Naše dcery jim ale za ženy dát nemůžeme, protože Izraelci přísahali: Zlořečený, kdo by dal ženu Benjamínovi!"

[19]Pak si ale řekli: „V Šílu je přece Hospodinova výroční slavnost!" (Je to severně od Bet-elu, východně od silnice vedoucí z Bet-elu do Šechemu a jižně od Lebony.)

[20]A tak Benjamíncům poradili: „Jděte se schovat do vinic.

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[21]Jakmile uvidíte, že dívky ze Šíla jdou tančit na veselici, vyskočte z vinic, každý si z nich polapte manželku a vraťte se do benjamínského kraje.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[22]Kdyby si k nám jejich otcové nebo bratři přišli stěžovat, řekneme jim: Mějte s nimi slitování, vždyť jsme v boji neukořistili dost žen pro všechny! Vy sami jste jim dcery nedali, takže jste nevinní."

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[23]A tak to Benjamínci udělali. Každý si z té veselice odvedl manželku, kterou si chytil. Pak šli a vrátili se do svého dědictví. Znovu vystavěli svá města a bydleli v nich.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[24]Synové Izraele se tenkrát odtamtud rozešli každý ke svému kmeni a ke svému rodu, každý do svého dědictví.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[25]Izrael byl tenkrát bez krále. Každý si dělal, co chtěl.

O livro de Rute	Rút

Rute 1

Noemi e Rute

1 Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

2 Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

3 Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

4 os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

5 Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

6 Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

7 Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

8 disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

Kam půjdeš, půjdu

Rút 1

1Za dnů, kdy rozhodovali soudcové, nastal v zemi hlad. Jeden muž z judského Betléma proto odešel, aby se svou manželkou a dvěma syny nějaký čas bydlel v moábském kraji.

2Ten muž se jmenoval Elimelech, jeho žena Noemi a jeho dva synové Machlon a Kiljon; byli to Efraimci z judského Betléma. Přišli do moábského kraje a bydleli tam.

3Elimelech, Noemin muž, pak zemřel a ona zůstala sama se dvěma syny.

4Ti si vzali moábské ženy; jedna se jmenovala Orpa a druhá Rút. Když tam bydleli asi deset let,

5zemřeli také Machlon a Kiljon. A tak ta žena zůstala sama, bez svých dvou synů a bez muže.

6Když se pak v moábském kraji dozvěděla, že Hospodin navštívil svůj lid a dal mu chléb, připravila se s oběma svými snachami k návratu.

7Noemi se svými snachami odešla z místa, kde žila, aby se vydala na cestu zpět do judské země.

8„Jděte," řekla tehdy oběma svým snachám, „vraťte se domů ke svým matkám. Kéž je k vám Hospodin laskav,

jako jste vy byly laskavé k našim mrtvým i ke mně.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[9]Kéž vám oběma Hospodin dá nový domov a manžela.“ Políbila je na rozloučenou, ale ony se hlasitě rozplakaly.

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[10]„Raději půjdeme s tebou k tvému lidu,“ říkaly.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[11]„Vraťte se, mé dcery,“ opakovala Noemi. „Proč byste chodily se mnou? Copak ještě mohu porodit syny, aby se stali vašimi manžely?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[12]Vraťte se, mé dcery, odejděte. Jsem už stará na vdávání. I kdybych si řekla, že mám ještě naději, i kdybych se ještě tuto noc vdala a porodila syny,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[13]copak byste čekaly, až vyrostou? Copak byste se kvůli tomu zdráhaly vdát? Ne, mé dcery, můj úděl je pro vás příliš trpký. Hospodinova ruka se obrátila proti mně!“

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[14]Tehdy se rozplakaly ještě více. Orpa nakonec svou tchyni políbila a odešla, ale Rút se jí stále držela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[15]„Pohleď, řekla jí Noemi, „tvá švagrová se vrací ke svému lidu a ke svým bohům. Vrať se s ní.“

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[16]Rút jí ale odpověděla: „Nenuť mě, abych tě opustila a odvrátila se od tebe. Kam půjdeš, půjdu, kde zůstaneš, tam budu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[17] Kde zemřeš, tam zemřu a klesnu do hrobu. Toto ať mi učiní a přidá Hospodin: jen smrt mě s tebou rozdělí!“

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[18]Když Noemi viděla, že se Rút pevně rozhodla jít s ní, přestala ji přemlouvat.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[19]A tak šly obě spolu, až došly k Betlému. Když dorazily do Betléma, nastal kvůli nim po celém městě rozruch. „To je přece Noemi!“ říkaly ženy.

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[20]Ona však odpověděla: „Neříkejte mi Noemi, Rozkoš má, ale spíš Mara, Zatrpklá – tak trpký úděl mi Všemohoucí dal!

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[21] S plnou náručí jsem odcházela, Hospodin s prázdnou vrátil mě. Proč říkáte mi Noemi? Hospodin stojí proti mně, Všemohoucí mě sužuje!“

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

[22]Tak se tedy Noemi vrátila a s ní z moábského kraje přišla Moábka Rút, její snacha. Když dorazily do Betléma, začínala právě sklizeň ječmene.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

Nečekaná laskavost

Rút 2

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[1]Noemi měla příbuzného z manželovy strany, znamenitého muže z Elimelechova rodu; jmenoval se Boáz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[2]Moábka Rút se jednou Noemi zeptala: „Mohla bych jít na pole sbírat klasy za někým, kdo mi to dovolí?“ „Jdi, má dcero,“ odpověděla Noemi.

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou

[3]Šla tedy, a když přišla na pole, paběrkovala za ženci. (A ten díl pole

na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

náhodou patřil tomu Boázovi z Elimelechova rodu.)

4 Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

4Vtom z Betléma přišel Boáz. „Hospodin s vámi!“ pozdravil žence. „Hospodin ti žehnej!“ odpověděli mu.

5 Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

5„Čí je ta dívka?“ zeptal se Boáz svého služebníka, který měl na starosti žence.

6 Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

6Služebník mu řekl: „To je ta mladá Moábka, která přišla s Noemi z moábského kraje.

7 Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

7Ptala se: ‚Mohla bych jít za ženci a paběrkovat mezi snopy?‘ Co přišla, je na nohou, od rána až doteď, jen na chvilku si odpočala.“

Boaz fala a Rute benignamente

8 Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

8Boáz tedy Rút oslovil: „Poslyš, dcero, nechoď paběrkovat na jiné pole. Neodcházej odsud, ale drž se u mých děveček.

9 Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

9Sleduj, kde budou na poli sklízet, a choď za nimi. Služebníkům přikážu, ať se tě ani nedotknou. Když budeš mít žízeň, jdi k nádobám a napij se vody, kterou služebníci načerpali.“

10 Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

10Rút padla na tvář a poklonila se až k zemi se slovy: „Čemu vděčím za tu laskavost, že se ke mně znáš? Vždyť jsem cizinka.“

11 Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra

11Boáz jí odpověděl: „Slyšel jsem, co všechno jsi po smrti svého muže udělala pro svou tchyni a že jsi opustila svého otce, matku i rodnou zem a odešla k lidu, který jsi předtím neznala.

onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[12]Kéž ti Hospodin za tvůj skutek odplatí! Kéž tě hojně odmění Hospodin, Bůh Izraele, pod jehož křídla ses přišla skrýt.“

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[13]„Jsi ke mně tak laskavý, pane,“ odvětila. „Potěšil jsi mě a mluvil jsi ke své služebnici přívětivě, přestože ani nepatřím k tvým služebným.“

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[14]Když pak přišel čas k jídlu, řekl jí Boáz: „Pojď sem, vezmi si chleba a namáčej si sousta ve víně.“Přisedla si tedy k žencům, a když jí podal pražené zrní, jedla do sytosti a ještě jí zbylo.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[15]Potom šla znovu paběrkovat a Boáz svým služebníkům přikázal: „Nechte ji sbírat mezi snopy, nebraňte jí.

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16]Naopak, vytahujte klasy ze snopů a nechávejte je pro ni. Jen ať sbírá, neokřikujte ji!“

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[17]A tak na tom poli paběrkovala až do večera. Co nasbírala, potom vymlátila a byla toho celá efa ječmene.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[18]Rút si jej odnesla do města a ukázala své tchyni, kolik toho nasbírala. Vzala také, co jí zbylo po jídle, a nabídla jí.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia

[19]„Kde jsi dnes sbírala?“ zeptala se jí tchyně, „kde jsi to pracovala? Ať je požehnán, kdo se tě ujal!“ „Pracovala jsem dnes u muže jménem Boáz.“ odpověděla Rút své tchyni.

trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

20 Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

21 Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

22 Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

23 Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

1 Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

2 Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

3 Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

20Na to Noemi řekla: „Hospodin mu žehnej! Neodmítl prokázat laskavost živým ani mrtvým!“ A dodala: „Ten muž je jeden z našich blízkých příbuzných.“

21Moábka Rút vyprávěla dál: „Řekl mi dokonce: ‚Drž se mých služebníků, dokud nesklidí celou moji úrodu.‘“

22Noemi své snaše Rút odpověděla: „Dobře, že budeš chodit s jeho děvečkami, dcero. Na jiném poli by ti někdo mohl ublížit.“

23Rút se tedy držela Boázových děveček a paběrkovala, dokud neskončila sklizeň ječmene a pšenice. A zůstávala dál se svou tchyní.

Pod křídlem pláště

Rút 3

1Její tchyně Noemi jí pak řekla: „Musím ti najít domov, má dcero, abys byla šťastná.

2Víš, že Boáz, s jehož děvečkami jsi pracovala, je náš příbuzný. Dnes večer bude na mlatě převívat ječmen.

3Vykoupej se, navoň se, vezmi si nejlepší šaty a jdi za ním na mlat. Nedávej mu ale o sobě vědět, dokud se nenají a nenapije.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz

[4]Až si půjde lehnout, všimni si, kde leží. Potom jdi, odkryj plášť po jeho boku a ulehni. On ti pak poví, co máš dělat.“

[5]„Udělám všechno, co mi říkáš,“ odpověděla Rút.

[6]Odešla na mlat a udělala všechno, co jí tchyně poradila.

[7]Boáz pojedl, napil se a v dobré náladě si šel lehnout na kraj stohu. Tehdy se přikradla, odkryla plášť po jeho boku a ulehla.

[8]Uprostřed noci pak sebou ten muž trhl, převalil se – a hle, po boku mu leží žena!

[9]„Kdo jsi?“ zeptal se. „Tvá služebnice Rút,“ odpověděla. „Přikryj svou služebnici křídlem svého pláště, vždyť jsi náš příbuzný.“

[10]„Hospodin ti žehnej, dcero,“ řekl jí na to. „Teď jsi projevila ještě větší oddanost než předtím, neboť jsi nešla za mládenci – za chudými ani bohatými.

[11]Proto se neboj, dcero. Udělám pro tebe vše, co žádáš. Každý v mém městě přece ví, že jsi znamenitá žena.

[12]Ano, je pravda, že jsem příbuzný; je tu ale ještě bližší příbuzný než já.

[13]Zůstaň tu přes noc. Splní-li ti zítra příbuzenskou povinnost, budiž, ať tě vykoupí. Pokud ji ale nesplní, pak, jakože

resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão,

je živ Hospodin, vykoupím tě já. Spi až do rána.“

[14]Spala tedy po jeho boku až do rána. Dříve než by kdo mohl rozeznat druhého, ale vstala, protože Boáz řekl: „Ať se nikdo nedozví, že na mlat přišla žena.“

[15]Řekl jí také: „Nastav pláštěnku a podrž ji.“ A když ji nastavila, odměřil jí šest měr ječmene. Když jí je naložil, odešel do města.

[16]Když se Rút vrátila ke své tchyni, ta se zeptala: „Jak jsi pořídila, dcero?“ A tak jí vyprávěla všechno, co pro ni ten muž udělal.

[17]Nakonec řekla: „Dal mi těchto šest měr ječmene se slovy: ‚Ať se ke své tchyni nevrátíš s prázdnou.‘“

[18]„Počkej, dcero, uvidíš, jak to dopadne,“ řekla jí na to Noemi. „Ten muž nepoleví, dokud tu věc ještě dnes nedovede do konce!“

Vykupitel

Rút 4

[1]Boáz mezitím šel k městské bráně. Posadil se tam a hle – právě tudy šel onen příbuzný, o kterém předtím mluvil. Boáz mu řekl: „Pojď sem, příteli, posaď se.“ A tak přišel a posadil se.

[2]Potom Boáz pozval deset z městských stařešinů a řekl: „Posaďte se tu.“ A když se posadili,

[3]pověděl tomu příbuznému: „Noemi, která se vrátila z moábského kraje, chce

Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado

postoupit nárok na díl pole, který patřil našemu bratru Elimelechovi.

[4]Řekl jsem si, že ti to dám vědět a navrhnu ti: Pořiď si ho před těmito přísedícími, před stařešiny mého lidu. Chceš-li to pole vykoupit, vykup je. Pokud je nevykoupíš, vyjádři se, ať to vím. Jsi totiž nejbližší příbuzný a já jsem hned po tobě.“ A on řekl: „Vykoupím je.“

[5]Tehdy Boáz dodal: „V den, kdy od Noemi získáš nárok na to pole, získáš i Moábku Rút, vdovu po mrtvém, abys tomu mrtvému vzbudil dědice, který ponese jeho jméno.“

[6]Načež ten příbuzný řekl: „Tak to ho vykoupit nemohu – vždyť bych ohrozil vlastní dědictví! Vykup to pole místo mě; já nemohu.“

[7](Za starodávna byl v Izraeli při výkupu a směně tento obyčej: Ke stvrzení každého jednání si člověk zul sandál a podal ho druhému. Tak se v Izraeli dávalo svědectví.)

[8]Ten příbuzný tedy Boázovi řekl: „Pořiď si ho sám,“ a zul si sandál.

[9]Boáz tehdy před stařešiny a vším lidem prohlásil: „Dnes jste svědkové, že jsem od Noemi získal všechno, co patřilo Elimelechovi, i všechno, co patřilo Kiljonovi a Machlonovi.

[10]Ano, i Moábku Rút, ženu po Machlonovi, jsem získal za manželku, abych mrtvému vzbudil dědice, aby jméno mrtvého

dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

11 Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

12 Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

13 Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

14 Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

15 Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

16 Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

17 As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

18 São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

19 Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

nezmizelo z kruhu jeho bratrů a z brány jeho města. Dnes jste toho svědkové.“

11Všechen lid, který byl v bráně, i stařešinové odpověděli: „Jsme svědkové. Kéž Hospodin dá, aby žena přicházející do tvého domu byla jako Ráchel a Léa, které společně zbudovaly dům Izraele! Buď úspěšný v Efratě, získej si jméno v Betlémě!

12Kéž ti Hospodin skrze tuto dívku dopřeje potomstvo, aby tvůj dům byl jako dům Perese, jehož porodila Támar Judovi!“

13Boáz si tedy Rút vzal a stala se jeho ženou. Miloval se s ní a Hospodin dal, že počala a porodila syna.

14Ženy tehdy řekly Noemi: „Požehnán buď Hospodin, který tě ode dneška nenechá bez příbuzného. Ať má v Izraeli jméno!

15On tě vrátí do života a ve stáří se o tebe postará. Porodila ho přece tvá milující snacha – a ta je ti vzácnější než sedm synů!“

16Noemi pak vzala dítě, položila si je na klín a byla mu chůvou.

17Sousedky říkaly: „Noemi se narodil syn!“ a daly mu jméno – pojmenovaly ho Obéd, Služebník. Ten se stal otcem Davidova otce Jišaje.

18A toto jsou Peresova pokolení: Peres zplodil Checrona,

19 Checron zplodil Rama, Ram zplodil Aminadaba,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[20] Aminadab zplodil Nachšona, Nachšon zplodil Salmona,

[21] Salmon zplodil Boáze, Boáz zplodil Obéda,

[22] Obéd zplodil Jišaje, Jišaj zplodil Davida.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

1 Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.
2 Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.
3 Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.
4 No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.
5 A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.
6 (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)
7 E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.
8 Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

První Kniha Samuelova

OD SAMUELA K SAULOVI

Vyprošené dítě

1 Samuelova 1

1Ramatajim byl jeden muž z Cufova rodu z Efraimských hor. Jmenoval se Elkána, syn Jerochama, syna Elihuova, syna Tochuova, syna Efraimce Cufa.
2Měl dvě ženy; jedna se jmenovala Hana a druhá Penina. Penina měla děti, ale Hana byla bezdětná.
3Tento muž chodil každoročně ze svého města do Šíla, aby se tam klaněl a obětoval Hospodinu zástupů. Hospodinovými kněžími tam byli dva synové Elího, Chofni a Pinchas.
4Vždy, když přišel čas oběti, Elkána dal své ženě Penině i všem jejím synům a dcerám porce masa,
5ale Haně dával dvojnásobnou porci. Miloval totiž Hanu, ačkoli jí Hospodin nedopřál plodnost.
6Její protivnice ji ale nesnesitelně ponižovala a trápila kvůli tomu, že jí Hospodin nedopřál plodnost.
7A tak to bývalo rok co rok, kdykoli šla do Hospodinovy svatyně. Jednou ji ponižovala tak, že se rozplakala a nemohla ani jíst.
8Její muž Elkána jí řekl: „Proč pláčeš, Hano? Proč nejíš? Proč si to tak bereš k srdci? Nejsem snad pro tebe lepší než deset synů?“

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[9]Když potom v Šílu pojedli a popili, Hana vstala. U veřejí Hospodinova svatostánku právě seděl na stolci kněz Elí.

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[10]Hana se tehdy v hluboké úzkosti modlila k Hospodinu a s velikým pláčem

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[11]složila tento slib: „Hospodine zástupů, kéž bys laskavě shlédl na trápení své služebnice a pomyslel na mě! Nezapomeneš-li na svou služebnici, ale dáš jí syna, pak ho na celý život odevzdám Hospodinu a jeho hlavy se nikdy nedotkne břitva.“

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[12]Když se tak před Hospodinem modlila, Elí si všiml jejích úst.

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[13]Hana totiž promlouvala srdcem, rty se jí chvěly, ale protože její hlas nebylo slyšet, Elí si myslel, že je opilá.

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[14]Proto jí Elí řekl: „Jak dlouho tu budeš opilá? Prober se!“

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[15]Hana mu ale odpověděla: „Tak to není, můj pane. Jsem jen zdrcená. Nepila jsem víno ani pivo; jen jsem si vylévala duši před Hospodinem.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[16]Nepokládej svou služebnici za ničemnou ženu. Modlila jsem se tu z velikého zármutku a rozrušení.“

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[17]„Jdi v pokoji," řekl jí na to Elí, „a kéž ti Bůh Izraele dá, o co jsi ho úpěnlivě prosila."

[18]„Jsi ke své služebnici tak laskav!" řekla Hana, a když odešla, pojedla a smutek z její tváře zmizel.

[19]Časně ráno vstali, a když se poklonili Hospodinu, vydali se zpátky domů do Rámy. Elkána se pak se svou ženou Hanou miloval a Hospodin na ni nezapomněl.

[20]Než se rok s rokem sešel, Hana počala a porodila syna. Dala mu jméno Samuel, Vyslyšel Bůh, neboť řekla: „Vyprosila jsem ho od Hospodina."

[21]Když se pak Elkána znovu vydal s celou svou rodinou předložit Hospodinu výroční oběť a splnit svůj slib,

[22]Hana nešla. „Až chlapce odkojím," řekla svému muži, „přivedu ho před Hospodina a zůstane tam navždy."

[23]„Dělej, jak myslíš," řekl jí na to Elkána. „Zůstaň tu, než ho odkojíš, a kéž Hospodin přivede tvůj slib k naplnění." A tak ta žena zůstala se svým synkem a pečovala o něj, dokud ho neodkojila.

[24]A když ho odkojila, vzala tříletého býčka, efu mouky a džbán vína a odvedla chlapce do Hospodinovy svatyně v Šílu. Bylo to ještě malé dítě.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

[25]Býčka porazili a chlapce přivedli k Elímu.

[26]„Můj pane," řekla Hana, „poslyš prosím. Jakože jsi, můj pane, živ, já jsem ta žena, která tu poblíž tebe stála a modlila se k Hospodinu.

[27]Za toto dítě jsem se tehdy modlila a Hospodin mi dal, o co jsem ho úpěnlivě prosila.

[28]Teď ho tedy odevzdávám Hospodinu, aby mu patřil po celý svůj život." A poklonili se tam Hospodinu.

V Hospodinu se raduji

1 Samuelova 2

[1]Hana se tenkrát modlila těmito slovy: „V Hospodinu se raduji srdcem svým, v Hospodinu svůj roh pozvedám. Svým protivníkům se teď zasměji, mou radostí je spása tvá.

[2]Není svatého kromě Hospodina, ne, není nikdo jako ty, není skály, jako je náš Bůh!

[3] Přestaňte s těmi pyšnými řečmi, povýšenost vám proudí z úst, Hospodin však je Bůh vševědoucí – on lidské skutky posoudí.

[4] Luky siláků rozlámaly se, ti, kdo klopýtali, síly nabyli.

[5]Kdo byli sytí, teď pro chléb nádeničí, kdo byli hladoví, lačnět přestali. Neplodné sedm narodí se, matka mnohých však uvadne.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[6] Hospodin dává smrt i život, do hrobu i z hrobu uvádí.

[7] Sesílá bídu, dává hojnost, ponížía rovněž povýší.

[8] Chudáka umí z prachu pozvednout, ubožáka bere ze smetiště, mezi knížaty jim dává usednout, dává jim místo na čestných sedadlech. Hospodinu patří sloupy země, založil na nich celý svět.

[9] Kroky svých věrných opatruje, darebáci však hynou v tmě. Svou vlastní silou se nikdo neprosadí,

[10] Hospodinovi protivníci budou zničeni. Nejvyšší z nebe zaburácí, končiny světa bude soudit Hospodin. Hospodin silou obdaří svého krále, roh svého pomazaného pozvedne!“

[11] Elkána se pak vrátil domů do Rámy, ale chlapec zůstal u kněze Elího, aby sloužil Hospodinu.

Elího synové

[12] Elího synové byli ničemové. Nedbali na Hospodina

[13] ani na pravidla ohledně kněží a lidu. Kdykoli někdo přinesl zápalnou oběť, přišel kněžský mládenec, a jak se vařilo maso, vzal trojzubou vidlici

[14] a vrazil ji do mísy nebo do hrnce, do pánve nebo do kotle. Co vidlice vytáhla, to si kněz nechal. Takto se chovali ke všem Izraelcům, kteří přicházeli do Šíla.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[15]Kněžský mládenec navíc přicházel, ještě než se zapálil tuk, a říkal tomu, kdo obětoval: „Odevzdej knězi maso na pečení. Vařené maso od tebe nevezme, jenom syrové.“

[16]Když ten člověk namítal: „Nejdříve se přece má zapálit tuk; potom si vezmi, co chceš,“ kněz odpovídal: „Ne. Dej mi to hned. Když nedáš, zabavím to násilím!“

[17]Tak se ti mladíci dopouštěli před Hospodinem hrozného hříchu, protože znevažovali Hospodinovy oběti.

[18]Tehdy před Hospodinem sloužil Samuel, hošík oblečený plátěným efodem.

[19]Matka mu dělávala i kabátek a každoročně mu ho přinášela, když přicházela se svým mužem přinést výroční oběť.

[20]Elí žehnal Elkánovi i jeho ženě se slovy: „Kéž Hospodin dá, abys měl s touto ženou potomky místo toho vyžádaného dítěte, které odevzdala Hospodinu.“ A tak se vraceli domů.

[21]Hospodin pak Hanu navštívil svou milostí, takže počala a porodila tři syny a dvě dcery. Mládenec Samuel ale vyrůstal u Hospodina.

[22]Elí byl už velmi starý. Slýchával o všem, co prováděli jeho synové celému Izraeli, i o tom, jak spali se ženami sloužícími u vchodu do Stanu setkávání.

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[23]„Co to provádíte?“ říkal jim. „Ode všech lidí se o vás doslýchám hrozné věci.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[24]To ne, synové moji! Slyším nedobré zprávy – vždyť svádíte Hospodinův lid!

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[25]Hřeší-li člověk proti člověku, Bůh může zasáhnout. Hřeší-li ale člověk proti Hospodinu, kdo se ho zastane?“ Oni ale na otcova slova vůbec nedali, neboť Hospodinova vůle byla, aby zemřeli.

[26] Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

[26]Chlapec Samuel však prospíval, rostl a byl milý jak Hospodinu, tak i lidem.

Profecia contra a casa de Eli

Proroctví proti Elího domu

[27] Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

[27]Za Elím přišel Boží muž a řekl mu: „Tak praví Hospodin: Cožpak jsem se neukázal rodu tvého praotce, když ještě byli otroci faraonova domu v Egyptě?

[28] Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

[28]Právě jeho jsem si ze všech izraelských kmenů vyvolil za kněze, aby vystupoval k mému oltáři, aby pálil kadidlo a nosil přede mnou efod. Rodu tvého praotce jsem svěřil všechny ohnivé oběti synů Izraele.

[29] Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

[29]Proč tedy pošlapáváte mé oběti a dary, které jsem určil Příbytku? Svých synů si vážíš více nežli mě. Vykrmili jste se tím nejlepším z obětních darů mého lidu Izraele!

[30] Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim

[30]Nuže, tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Ano, řekl jsem, že tvůj dům a tvůj otcovský rod zůstanou v mé službě

perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

navěky. Teď ale Hospodin praví: V žádném případě! Ty, kdo mě ctí, totiž poctím; ty, kdo mě znevažují, však zostudím.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

31Hle, přicházejí dny, kdy zlomím tvou moc a moc tvého otcovského rodu! Nikdo v tvém domě se nedočká stáří.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

32Uvidíš soužení, jež dolehne na můj Příbytek. Ačkoli se Izraeli přihodí mnoho dobrého, ve tvém rodu se nikdo nedočká stáří.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

33I pokud někoho z vás neodetnu od svého oltáře, oči mu vyhasnou a jeho duše se usouží. Celé to množství tvých potomků zemře předčasně.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

34To, co se stane tvým dvěma synům Chofnimu a Pinchasovi, ti bude znamením: oba zemřou v jediný den.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

35Já si pak vzbudím věrného kněze, který bude jednat podle mého srdce a podle mé duše. Jemu zbuduji trvalý dům a zůstane ve službě před mým pomazaným navždycky.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

36Každý, kdo bude zanechán z tvého domu, se mu půjde poklonit za kousek stříbra, za bochník chleba a řekne: ‚Zařaď mě, prosím, někam mezi kněží, ať mám alespoň co jíst!‘“

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

Tady jsem!

1 Samuelova 3

1 O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do

1Chlapec Samuel sloužil pod Elího dohledem Hospodinu. V oněch dnech

SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel,

bývalo Hospodinovo slovo vzácné. Ani vidění nebylo časté.

[2]Elí měl v té době už tak slabý zrak, že neviděl. Jednou v noci spal na svém obvyklém místě.

[3]Boží lampa ještě nezhasla. Samuel spal v Hospodinově svatostánku, kde byla Boží truhla.

[4]Vtom na Samuele zavolal Hospodin. „Tady jsem," odpověděl Samuel

[5]a rozběhl se za Elím. „Tady jsem," řekl mu. „Volal jsi mě." Elí však odvětil: „Nevolal jsem tě. Jdi zase spát." A tak si šel lehnout.

[6]Vtom na něj Hospodin znovu zavolal: „Samueli!" Vstal tedy a šel za Elím. „Tady jsem, volal jsi mě," řekl mu. „Nevolal jsem tě, synu," odpověděl Elí. „Jdi zase spát."

[7]Samuel totiž ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno.

[8]Hospodin ale Samuele zavolal znovu, potřetí. Vstal tedy a šel za Elím. „Tady jsem, volal jsi mě," řekl mu. Tehdy Elí pochopil, že chlapce volá Hospodin.

[9]Proto Samuelovi řekl: „Jdi spát, a když tě zavolá, řekni: ‚Mluv, Hospodine; tvůj služebník poslouchá.'" Samuel si tedy šel lehnout na své místo.

[10]Vtom přišel Hospodin, stanul tam a zavolal tak jako předtím: „Samueli!

Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

Samueli!“ „Mluv,“ odpověděl Samuel, „tvůj služebník poslouchá.“

[11]Tehdy Hospodin Samuelovi řekl: „Hle, chystám se v Izraeli udělat věc, která nikomu, kdo o ní uslyší, nepřestane znít v uších.

[12]Toho dne uvedu na Elího všechno, co jsem vyslovil proti jeho domu, od začátku až do konce.

[13]Oznámil jsem mu, že jeho dům navěky odsoudím kvůli provinění, o kterém věděl: Jeho synové se rouhali a on jim v tom nezabránil.

[14]Proto o Elího domě přísahám: Vina Elího domu nebude nikdy přikryta žádnou obětí ani darem!“

[15]Samuel zůstal ležet až do rána, kdy měl jít otevřít dveře Hospodinovy svatyně. Bál se totiž vyprávět to vidění Elímu.

[16]Ten si však Samuele zavolal: „Samueli, synu můj!“ „Tady jsem,“ odpověděl Samuel.

[17]„Co ti řekl?“ ptal se ho Elí. „Prosím, nic přede mnou netaj. Ať tě Bůh potrestá a ještě ti přidá, jestliže mi zatajíš jediné slovo z toho, co ti řekl!“

[18]A tak mu to Samuel všechno pověděl a nezatajil mu vůbec nic. Elí na to řekl: „On je Hospodin; ať učiní, co se mu zlíbí.“

[19]Samuel pak rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby jediné z jeho slov selhalo.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.
[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.
[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.
[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.
[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam

[20]Celý Izrael od Danu až po Beer-šebu tak poznal, že Samuel je skutečně Hospodinův prorok.

[21]Hospodin se pak i nadále ukazoval v Šílu, kde se zjevil Samuelovi svým slovem.

1 Samuelova 4

[1] Samuel měl slovo pro celý Izrael.

Ichabod

Tehdy Izrael vytáhl do boje proti Filištínům. Izraelci se utábořili poblíž Eben-ezeru a Filištíni v Afeku.

[2]Když se Filištíni proti Izraeli sešikovali, rozpoutal se boj a Filištíni je porazili; pobili v poli asi 4.000 mužů z izraelských řad.

[3]Když se lid vrátil do tábora, izraelští stařešinové se ptali: „Proč nás dnes Hospodin před Filištíny porazil? Pojďme si ze Šíla přinést Truhlu Hospodinovy smlouvy! Ať přijde mezi nás a vysvobodí nás z ruky našich nepřátel.“
[4]A tak lid poslal do Šíla, aby odtamtud přinesli Truhlu smlouvy Hospodina zástupů trůnícího na cherubech. S Truhlou Boží smlouvy šli oba Elího synové, Chofni a Pinchas.

[5]Když přinášeli Truhlu Hospodinovy smlouvy do tábora, všechen Izrael spustil mohutný pokřik, až duněla země.

[6]Jakmile ten pokřik zaslechli Filištíni, ptali se: „Co je to v hebrejském táboře za

que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

pokřik?“ Když se dozvěděli, že do tábora přišla Truhla Hospodinova,

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[7]dostali Filištíni strach. Řekli si totiž: „To bůh přišel do jejich tábora! Běda nám!“ Říkali: „Nic takového tu ještě nebylo!

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[8]Běda nám! Kdo nás vysvobodí z ruky těchto mocných bohů? To jsou ti bohové, kteří bili Egypt všemožnými ranami na poušti!

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[9]Jen odvahu! Vzmužte se, Filištíni, ať nemusíme sloužit Hebrejům, jako oni sloužili vám. Vzmužte se a bojujte!“

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[10]A Filištíni bojovali. Izrael byl poražen a rozutekli se každý domů. Byla to hrozná porážka; z Izraele padlo 30.000 pěších

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

[11]a Boží truhla padla do zajetí. Oba Elího synové, Chofni a Pinchas, zemřeli.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[12]Nějaký Benjamínec toho dne zběhl z bitvy a dorazil do Šíla. Roucho měl roztržené a na hlavě hlínu.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[13]Když dorazil, Elí právě seděl na stolci u cesty a vyhlížel, plný obav o Boží truhlu. Jakmile ten muž dorazil se zprávou do města, celé město propuklo v nářek.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[14]„Co je to za rozruch?“ ptal se Elí, když zaslechl ten hlasitý křik. Onen muž přispěchal, aby mu to oznámil.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

[15](Elímu bylo devadesát osm let a oči už mu nesloužily, takže neviděl.)

[16]„Právě jdu z bitvy, vlastně jsem z dnešní bitvy utekl," řekl ten muž Elímu. „Co se stalo, synu?" ptal se Elí.

[17]„Izrael se dal před Filištíny na útěk," odpověděl posel. „Lid utrpěl hroznou porážku. Oba tví synové, Chofni a Pinchas, padli. A Boží truhla padla do zajetí."

[18]Jakmile zmínil Boží truhlu, spadl Elí pozpátku ze svého křesla vedle brány, zlomil si vaz a zemřel. Byl totiž starý a těžký. Tento muž soudil Izrael čtyřicet let.

[19]Jeho snacha, Pinchasova manželka, byla těhotná a měla rodit. Když uslyšela zprávu, že Boží truhla je v zajetí a že její tchán i manžel jsou mrtví, zhroutila se a porodila, neboť ji přemohly bolesti.

[20]Ženy, které jí pomáhaly, jí ve chvíli, kdy umírala, řekly: „Neboj se, máš syna!" Ona však neodpovídala, jako by nevnímala.

[21]Chlapce pojmenovala Ichabod, Nesláva, neboť řekla: „Sláva opustila Izrael." To kvůli zajetí Boží truhly a kvůli svému tchánu a manželovi

[22]řekla: „Sláva opustila Izrael, Boží truhla je pryč!"

Truhla mezi Filištíny

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

1 Samuelova 5

[1]Boží truhly se zmocnili Filištíni a dopravili ji z Eben-ezeru do Ašdodu.

[2]Pak ji vzali, vnesli ji do Dágonova chrámu a postavili ji vedle Dágona.

[3]Druhý den Ašdoďané vstali a hle – Dágon leží tváří k zemi před Truhlou Hospodinovou! A tak Dágona zvedli a vrátili na místo.

[4]Druhý den ráno vstali a hle – Dágon leží tváří k zemi před Truhlou Hospodinovou a Dágonova hlava i obě ruce leží ulomeny na prahu. Zůstal z něj jenom trup.

[5](Proto Dágonovi kněží a vůbec všichni, kdo vstupují do Dágonova chrámu v Ašdodu, až dodnes nestoupají na Dágonův práh.)

[6]Na Ašdoďany pak těžce dolehla ruka Hospodinova – přinesla pohromu a Ašdod i s okolím ranila nádory.

[7]Když obyvatelé Ašdodu viděli, co se děje, říkali: „Truhla izraelského boha u nás nemůže zůstat. Jeho ruka drtí nás i našeho boha Dágona!“

[8]Obeslali proto všechny filištínské vládce, shromáždili je k sobě a pravili: „Co máme dělat s truhlou izraelského boha?“ Usnesli se potom, že ji převezme město Gat, a tak tam Truhlu Boha Izraele přestěhovali.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e

[9]Jakmile ji tam ale přestěhovali, ruka Hospodinova způsobila ve městě nesmírnou hrůzu a ranila tamní obyvatele od nejmenších po největší tak, že se jim vyrazily nádory.

[10]A tak Boží truhlu odeslali do Ekronu. Když ale Boží truhla přicházela do Ekronu, dali se Ekroňané do křiku: „Stěhují sem truhlu izraelského boha! To nás chtějí s celým naším lidem zahubit?“

[11]Obeslali proto a shromáždili všechny filištínské vládce. „Pošlete truhlu izraelského boha pryč,“ žádali. „Ať se vrátí, kam patří, jenom ať nehubí nás a náš lid!“ Po celém městě se totiž rozšířila smrtelná hrůza. Boží ruka na ně dolehla velmi těžce.

[12]Ti, kdo nezemřeli, byli raněni nádory a křik toho města stoupal až k nebi.

Truhla se vrací

1 Samuelova 6

[1]Hospodinova truhla zůstala ve filištínském kraji sedm měsíců.

[2]Filištíni svolali své kněze a věštce: „Co máme dělat s Hospodinovou truhlou?“ ptali se. „Oznamte nám, jak ji máme poslat, kam patří.“

[3]Ti odpověděli: „Až budete odesílat truhlu izraelského boha, neodesílejte ji s prázdnou. Rozhodně ji musíte poslat zpátky s odškodněním. Tak se uzdravíte a

sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

A arca chega a Bete-Semes

poznáte, proč se jeho ruka od vás neodvracela.“

[4]„A jaké odškodnění s ní máme poslat zpět?“ otázali se. „Pět zlatých nádorů a pět zlatých krys podle počtu filištínských vládců,“ zněla odpověď, „neboť tatáž pohroma postihla všechny včetně vašich vládců.

[5]Zhotovte podobizny svých nádorů a podobizny krys, které ničí vaši zem, a vzdejte čest bohu Izraele. Snad nadlehčí svou ruku nad vámi, vašimi bohy i vaší zemí.

[6]Proč byste měli zatvrzovat své srdce, jako to udělali Egypťané a farao? Když se s nimi tento bůh vypořádal, nakonec je stejně propustili a oni šli.

[7]Proto teď připravte jeden nový vůz a dvě otelené krávy, na něž nebylo nikdy vloženo jho. Obě krávy zapřáhněte do vozu a jejich telata od nich odveďte domů.

[8]Vezměte Hospodinovu truhlu, naložte ji na vůz, ty zlaté předměty, které s ní vracíte jako odškodnění, přidejte do mošny po straně a pošlete ji pryč.

[9]Pak uvidíte: Zamíří-li do svého kraje směrem k Bet-šemeši, pak nám toto hrozné neštěstí způsobil on. Pokud ne, budete vědět, že nás nezasáhla jeho ruka, ale stalo se nám to náhodou.“

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10]A tak to udělali. Vzali dvě otelené krávy, zapřáhli je do vozu a jejich telata zavřeli doma.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11]Hospodinovu truhlu naložili na vůz spolu s mošnou, v níž byly ty zlaté krysy a podobizny nádorů.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12]Krávy zamířily rovnou k Bet-šemeši. Šly stále stejným směrem po téže silnici. Bučely, ale neuhnuly napravo ani nalevo. Filištínští vládci kráčeli za nimi až k hranici u Bet-šemeše.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[13]Obyvatelé Bet-šemeše právě v údolí sklízeli pšenici. Když pozvedli zrak a spatřili Truhlu, ten pohled je rozradostnil.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[14]Vůz dojel až k poli Jošuy Betšemešského a zastavil tam u velikého kamene. Místní pak ten vůz rozštípali na dříví a krávy přinesli jako zápalnou oběť Hospodinu.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[15]Levité hned složili Truhlu Hospodinovu a s ní i mošnu, ve které byly ony zlaté předměty, a položili je u toho velikého kamene. Obyvatelé Bet-šemeše toho dne přinášeli zápalné oběti a připravili obětní hody Hospodinu.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[16]Když to pětice filištínských vládců viděla, vrátili se toho dne zpátky do Ekronu.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como

[17]Toto jsou zlaté nádory, které Filištíni vrátili jako odškodné Hospodinu: jeden za

oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

Ašdod, jeden za Gazu, jeden za Aškelon, jeden za Gat a jeden za Ekron.

18 como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

18I zlatých krys bylo do počtu podle všech filištínských měst náležejících oněm pěti vladařům od opevněného města až po venkovskou obec. Onen veliký kámen, na který složili Hospodinovu truhlu, je toho svědkem až dodnes na poli Jošuy Betšemešského.

A arca chega a Quiriate-Jearim

19 Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

19Hospodin ale srazil ty obyvatele Bet-šemeše, kteří nahlíželi do Truhly Hospodinovy. Ranil sedmdesát mužů (vždy pět mužů z tisíce). Lid pak držel smutek, protože Hospodin ranil lid tou hroznou ranou.

20 Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

20Proto si obyvatelé Bet-šemeše říkali: „Kdo může obstát před Hospodinem, tak svatým Bohem? A ke komu má zamířit od nás?“

21 Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

21Vyslali tedy posly k obyvatelům Kiriat-jearimu: „Filištíni vrátili Truhlu Hospodinovu! Pojďte si ji odnést k sobě.“

1 Samuel 7

1 Samuelova 7

1 Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

1Kiriat-jearimští přišli a Hospodinovu truhlu si odnesli. Vešli s ní do Abinadabova domu na kopci a posvětili jeho syna Eleazara, aby ji střežil.

Exortação de Samuel ao arrependimento

Soudce Samuel

2 Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se

2Od chvíle, kdy Truhla spočinula v Kiriat-jearimu, uběhlo mnoho let. Po dvaceti

passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

letech, když se celý dům Izraele roztoužil po Hospodinu,

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[3]promluvil Samuel k celému domu Izraele: „Obracíte-li se k Hospodinu celým srdcem, odstraňte ze svého středu cizí bohy i obrazy Aštarot. Přimkněte se srdcem k Hospodinu a služte jen jemu! Pak vás zachrání z ruky Filištínů."

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

[4]Nato synové Izraele odstranili baaly i aštarty a začali sloužit jen Hospodinu.

Os filisteus são vencidos

[5] Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

[5]Samuel dále pravil: „Shromážděte celý Izrael do Micpy, abych se za vás modlil k Hospodinu."

[6] Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

[6]Shromáždili se tedy do Micpy. Čerpali vodu, vylévali ji před Hospodinem, postili se toho dne a prohlašovali tam: „Zhřešili jsme proti Hospodinu." Tak se Samuel v Micpě stal izraelským soudcem.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

[7]Když se Filištíni doslechli, že se Izraelci shromáždili do Micpy, vytáhli filištínští vládci proti Izraeli. Jakmile to Izraelci uslyšeli, dostali z Filištínů strach

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[8]a říkali Samuelovi: „Teď nesmíš mlčet! Nepřestávej za nás volat k Hospodinu, našemu Bohu, ať nás vysvobodí z ruky Filištínů!"

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]Samuel tedy vzal jedno ještě neodstavené jehně a přinesl je celé jako zápalnou oběť Hospodinu. Pak volal k Hospodinu za Izrael a Hospodin mu odpověděl.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[10]Zatímco Samuel přinášel zápalnou oběť, Filištíni se už chystali k útoku na Izrael. Hospodin ale toho dne nad Filištíny zaburácel mohutným hromem, takže propadli zmatku a byli před Izraelem poraženi.

[11]Izraelští muži vyrazili z Micpy, pustili se za Filištíny a pobíjeli je až pod Bet-kar.

[12]Tehdy vzal Samuel jeden kámen, umístil ho mezi Micpu a Šen a nazval ho Eben- -ezer, Kámen pomoci. Řekl totiž: „Až sem nám pomohl Hospodin."

[13]Filištíni tedy byli poraženi a přestali útočit na území Izraele. Po všechny Samuelovy dny byla ruka Hospodinova proti Filištínům.

[14]Města od Ekronu až po Gat, která Filištíni předtím Izraeli vzali, byla znovu dobyta a Izrael osvobodil z jejich rukou i území v jejich okolí. Také mezi Izraelem a Emorejci vládl mír.

[15]Samuel soudil Izrael po všechny dny svého života.

[16]Rok co rok se vydával na cestu a obcházel Bet-el, Gilgal i Micpu a na všech těchto místech soudil Izrael.

[17]Potom se vracel do Rámy, kde bydlel, a soudil Izrael i tam. Tam také postavil oltář Hospodinu.

Chceme krále!

1 Samuelova 8

[1]Když potom Samuel zestárl, ustanovil za soudce v Izraeli své syny.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.	[2]Jeho prvorozený syn se jmenoval Joel, druhý Abiáš a byli soudci v Beer-šebě.
[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.	[3]Nechodili však po cestách svého otce. Šlo jim o zisk, brali úplatky a překrucovali právo.
[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,	[4]Všichni stařešinové Izraele se tehdy sešli a vydali se za Samuelem do Rámy.
[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.	[5]„Pohleď," řekli mu, „ty už jsi starý a tví synové nechodí po tvých cestách. Raději nám tedy ustanov krále, ať nás vede – tak je to přece u všech národů."
[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.	[6]Když ale řekli: „Dej nám krále, ať nás vede," Samuelovi se to nelíbilo. Modlil se proto k Hospodinu
[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.	[7]a Hospodin Samuelovi řekl: „Poslechni hlas lidu ve všem, co ti říkají. Nepohrdli přece tebou, ale mnou, abych nebyl jejich králem.
[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.	[8]Přesně jako se chovali ode dne, kdy jsem je vyvedl z Egypta, až dodnes – když mě opouštěli a sloužili cizím bohům – tak se zachovali i k tobě.
[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.	[9]Proto je teď poslechni. Důrazně je ale varuj a vylož jim, jakým způsobem nad nimi bude král vládnout."
[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,	[10]Samuel tedy pověděl všechna Hospodinova slova lidu, který se na něm dožadoval krále.
[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os	[11]„Toto je způsob, jakým nad vámi bude král vládnout," řekl. „Vezme vám syny,

vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

aby mu dělali vozataje a jezdce a aby běhali před jeho vozem.

12 e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

12Některé ustanoví za velitele nad tisíci nebo nad padesáti, jiné nechá orat jeho pole a sklízet jeho sklizeň a další pro něj budou vyrábět válečnou výzbroj a vozovou výstroj.

13 Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

13Vezme vám dcery, aby mu vařily, pekly a připravovaly voňavky.

14 Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

14Vezme vám nejlepší pole, vinice i olivy a rozdá je svým dvořanům.

15 As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

15Vaši setbu i vaše vinice zdaní desátkem a ten rozdá svým komorníkům a dvořanům.

16 Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

16Vezme si vaše služebníky i vaše děvečky, váš nejlepší dobytek i vaše osly, aby pracovali pro něj.

17 Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

17Vaše ovce a kozy zdaní desátkem. I vy sami nakonec budete jeho otroky.

18 Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

18Přijde den, kdy budete naříkat, že jste se rozhodli pro krále, ale Hospodin tehdy vaše volání nevyslyší.“

19 Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

19Lid ale odmítl Samuele poslechnout. „Ne, ne!“ prohlásili. „Chceme mít nad sebou krále.

20 Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

20Ať jsme jako všechny národy; ať nám vládne vlastní král, ať nás vede, ať za nás bojuje!“

21 Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

21Samuel tedy vyslechl všechna slova lidu a oznámil je Hospodinu.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[22]„Poslechni je," odpověděl mu Hospodin; „ustanov jim krále." Samuel pak Izraelcům řekl: „Vraťte se všichni domů."

To je ten muž

1 Samuelova 9

[1]Byl jeden muž z Benjamína, jmenoval se Kíš, syn Abiele, syna Cerorova, syna Bechoratova, syna Afiachova. Byl to mezi Benjamínci vynikající muž.

[2]Ten měl syna jménem Saul, mládence tak pěkného, že mezi syny Izraele nebylo pěknějšího. O hlavu převyšoval všechny ostatní.

[3]Saulovu otci Kíšovi se jednou zatoulaly oslice. Kíš proto řekl svému synu Saulovi: „Vezmi s sebou jednoho mládence a vyprav se ty oslice hledat."

[4]Prošel tedy Efraimské hory, prošel kraj Šališa, ale nenašli nic. Prošli kraj Šaalim a zase nic. Prošel kraj Jemini, a pořád nic nenašli.

[5]Když dorazili až do kraje Cuf, řekl Saul mládenci, kterého měl s sebou: „Pojďme se vrátit, ať se můj otec místo o oslice nezačne bát o nás."

[6]„Víš co?" odpověděl mu mládenec. „V tomhle městě bývá Boží muž. Je to vážený člověk; všechno, co řekne, se opravdu stane. Co se tam teď vydat? Třeba nám ukáže cestu, kterou máme jít."

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[7]Saul mu na to řekl: „Co ale tomu muži přineseme, když za ním půjdeme? Jídlo nám už v mošnách došlo. Nemáme pro Božího muže žádnou odměnu. Co u sebe máme?"

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[8]„Podívej," odpověděl mládenec Saulovi, „mám u sebe čtvrt šekelu stříbra. Dám je Božímu muži, aby nám ukázal cestu."

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[9](Když se v dávných dobách v Izraeli někdo šel dotázat Boha, říkal: Pojďme, půjdeme za vidoucím. Dnešní prorok byl tehdy nazýván vidoucí.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[10]„Dobrá," řekl Saul svému mládenci, „pojďme tedy." A tak šli do města, kde byl Boží muž.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[11]Když pak stoupali nahoru k městu, potkali se s děvečkami, které vyšly pro vodu. „Je tu vidoucí?" zeptali se jich.

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[12]„Ano," odpověděly jim, „kousek před tebou. Pospěš si! Přišel dnes do města, protože lidé pořádají na návrší obětní hostinu.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[13]Vyhledejte ho, hned jak přijdete do města, než se vydá k hostině na návrší. Lidé nezačnou jíst, dokud nepřijde, protože on má obětní hod požehnat. Teprve pak se pozvaní dají do jídla. Když vyrazíte hned, zastihnete ho právě včas."

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[14]Šli tedy do města. Jakmile vešli do města, hle – proti nim jde Samuel a míří vzhůru na návrší.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:
[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.
[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.
[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.
[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.
[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?
[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?
[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[15]Den před Saulovým příchodem Hospodin Samuelovi prozradil:
[16]„Zítra touto dobou k tobě pošlu muže z kraje Benjamín a ty ho pomažeš za vůdce nad mým lidem Izraelem. On vysvobodí můj lid z ruky Filištínů. Shlédl jsem totiž na svůj lid, neboť ke mně dolehl jejich nářek."
[17]Jakmile Samuel spatřil Saula, Hospodin promluvil: „Hle, to je ten muž, o němž jsem ti řekl, že bude spravovat můj lid."
[18]Saul uprostřed brány přistoupil k Samuelovi a požádal ho: „Ukaž mi, prosím, kde tu bydlí vidoucí."
[19]„Já jsem vidoucí," odpověděl mu Samuel. „Pojď přede mnou na návrší; dnes budete jíst se mnou. Než se s tebou ráno rozloučím, povím ti všechno, co máš na srdci.
[20]A o ty oslice, které se ti před třemi dny ztratily, si nedělej starosti. Už se našly. Vždyť ke komu se upíná touha celého Izraele? Přece k tobě a tvému otcovskému rodu!"
[21]„Cože?" opáčil Saul. „Já jsem přece Benjamínek, z nejmenšího kmene v Izraeli! A můj rod je navíc ze všech benjamínských rodů ten poslední. Co mi to tu říkáš?"
[22]Samuel ale Saula i s jeho mládencem vzal, přivedl je do síně a dal jim čelní místo mezi pozvanými, kterých bylo asi třicet.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.
[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.
[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?
[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu

[23]Samuel řekl kuchaři: „Přines tu porci, kterou jsem ti dal; tu, o níž jsem ti řekl, ať ji dáš stranou.“
[24]Kuchař tedy vytáhl kýtu i s tím, co bylo na ní, a položil ji před Saula. „To bylo připraveno pro tebe,“ řekl Samuel. „Přijmi to a jez. Pro tuto chvíli, právě pro tebe to bylo určeno, ještě než jsem pozval ostatní.“ A tak Saul toho dne pojedl se Samuelem.
[25]Když potom sestoupili z návrší do města, Samuel ještě se Saulem pohovořil na střešní terase.
[26]Brzy ráno, ještě za rozbřesku, pak Samuel na Saula na střeše zavolal: „Vstávej, ať se s tebou rozloučím.“ Saul tedy vstal a společně se Samuelem vyšli ven.

[27]Když se blížili k okraji města, Samuel Saulovi řekl: „Pošli toho mládence napřed.“ Když odešel, řekl mu: „Zastav se na chvíli. Uslyšíš ode mě Boží slovo.“

Proměněné srdce

1 Samuelova 10

[1]Tehdy vzal Samuel nádobku s olejem, vylil mu ji na hlavu a políbil ho. Pak řekl: „Hospodin tě právě pomazal za vůdce nad jeho dědictvím.

[2]Až dnes půjdeš ode mě, u hrobu Ráchel na benjamínském území v Celcachu potkáš dva muže. Řeknou ti: ‚Ty oslice, které jsi šel hledat, se našly. Tvůj otec už

pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

nemá starost o oslice, ale bojí se o vás. Říká si: Co můj syn? Co si počnu?‘

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[3]Potom odtud půjdeš dál, až přijdeš k táborskému dubu, kde tě potkají tři muži putující za Bohem do Bet-elu. Jeden ponese tři kůzlata, druhý tři pecny chleba a třetí džbán vína.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[4]Pozdraví tě, dají ti dva chleby a ty je od nich přijmeš.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[5]Přijdeš na Gibeat-elohim, Boží vrch, kde je filištínská posádka. Jakmile vejdeš do města, potkáš průvod proroků. S citerou, tamburínou, píšťalou a lyrou v čele budou v prorockém vytržení sestupovat z návrší.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[6]Tehdy tě uchvátí Duch Hospodinův, začneš prorokovat s nimi a proměníš se v jiného člověka.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[7]Až se ti vyplní tato znamení, dělej, co se ti naskytne, neboť Bůh je s tebou.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

[8]Potom jdi přede mnou napřed do Gilgalu. Věz, že jdu za tebou, abych tam obětoval zápalné a pokojné oběti. Budeš ale muset čekat sedm dní, než za tebou přijdu a oznámím ti, co máš dělat.“

Saul entre os profetas

[9] Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[9]Když se pak Saul otočil, aby od Samuele odešel, Bůh proměnil jeho srdce v jiné. Toho dne se také vyplnila všechna ta znamení.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o

[10]Když přišli ke Gibeji, hle – přímo proti nim jde průvod proroků. Vtom se ho

Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

12 Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

13 E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

14 Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

15 Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

16 Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

17 Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

18 e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

19 Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois,

zmocnil Duch Hospodinův a on s nimi upadl do prorockého vytržení.

11Když všichni, kdo ho znali z dřívějška, viděli, jak prorokuje s proroky, říkali jeden druhému: „Co se to Kíšovu synovi stalo? To už i Saul patří k prorokům?“

12Jeden místní k tomu řekl: „A koho mají za otce?“ Tak vzniklo přísloví: To už i Saul patří k prorokům?

13Když ho prorocké vytržení opustilo, odešel domů.

14„Kde jste chodili?“ ptal se Saulův strýc Saula a jeho mládence. „Hledali jsme oslice. Když jsme viděli, že nejsou k nalezení, šli jsme za Samuelem,“ odpověděl Saul.

15„Tak mi pověz, co vám Samuel řekl,“ ptal se dál Saulův strýc.

16„Ujistil nás, že se oslice našly,“ odvětil Saul. To, co Samuel řekl ohledně kralování, mu ale neprozradil.

Saul králem

17Samuel potom svolal lid k Hospodinu do Micpy,

18kde Izraelcům řekl: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem přivedl Izrael z Egypta a vysvobodil vás z ruky Egypťanů i z ruky všech království, která vás utlačovala.

19Vy jste ale dnes zavrhli svého Boha, který vás vysvobozuje ze všech vašich neštěstí a úzkostí. Řekli jste: ‚Ustanov nad námi krále.‘ Teď se tedy podle svých

ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o

kmenů a rodů postavte před Hospodinem.“

[20]Samuel pak nechal předstupovat všechny izraelské kmeny. Los označil kmen Benjamín.

[21]Nechal tedy po jednotlivých rodech přistupovat kmen Benjamín a označen byl rod Matri. Nakonec byl označen Saul, syn Kíšův. Hledali ho, ale nenašli.

[22]Ptali se proto Hospodina dále: „Přišel už ten muž sem?“ Hospodin odpověděl: „Schovává se tamhle mezi výstrojí.“

[23]Rozběhli se tam pro něj. Když se pak postavil doprostřed lidu, o hlavu převyšoval všechny ostatní.

[24]„Vidíte, koho vám Hospodin vybral?“ řekl jim Samuel. „V celém lidu mu není rovného.“ Nato všechen lid zvolal: „Ať žije král!“

[25]Samuel tehdy lidu vysvětlil pravidla kralování, zapsal je do knihy a uložil před Hospodinem. Potom Samuel propustil všechen lid domů.

[26]Také Saul odešel domů do Gibeje, doprovázen oddílem bojovníků, jejichž srdcí se dotkl Bůh.

[27]Nějací ničemové ale říkali: „Tenhle že nás zachrání?“ Pohrdli jím a nevzdali mu hold. On ale jako by to neslyšel.

desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR

Záchrana Jábeše

1 Samuelova 11

[1]Potom přitáhl Nachaš Amonský a utábořil se proti Jábeš-gileádu. Všichni obyvatelé Jábeše Nachašovi vzkázali: „Uzavři s námi smlouvu a budeme ti sloužit.“

[2]Nachaš Amonský jim ale odpověděl: „Uzavřu ji s vámi tak, že každému z vás vyloupnu pravé oko, abych potupil celý Izrael.“

[3]Stařešinové z Jábeše ho požádali: „Dej nám sedm dní, ať rozešleme posly do celého Izraele. Pokud nás nikdo nepřijde zachránit, vzdáme se ti.“

[4]Když pak ti poslové přišli do Gibeje Saulovy a vyprávěli to všechno lidu, dali se všichni do hlasitého pláče.

[5]Saul se právě vracel se svým dobytkem z pole. „Co je lidem, že pláčou?“ ptal se. A tak mu vyprávěli, co říkali obyvatelé Jábeše.

[6]Jakmile Saul ta slova uslyšel, zmocnil se ho Duch Hospodinův a vzplanul nesmírným hněvem.

[7]Vzal jeden pár volů, rozsekal je na kusy a rozeslal po těch poslech do celého Izraele se slovy: „Takhle dopadne dobytek toho, kdo nejde se Saulem a Samuelem!“ Na lid padla hrůza z Hospodina a vytáhli jako jeden muž.

sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[8]Nechal je nastoupit v Bezeku: Izraelců bylo 300.000 a judských mužů 30.000.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[9]Poslům, kteří za nimi přišli, pak řekli: „Toto vzkažte obyvatelům Jábešgileádu: Zítra okolo poledne k vám přijde záchrana." Poslové se tedy vrátili a oznámili to obyvatelům Jábeše. Ti se zaradovali

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[10]a vzkázali Amoncům: „Zítra se vám vzdáme a vy s námi naložíte, jak uznáte za vhodné."

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

[11]Druhého dne Saul rozdělil své muže do tří oddílů. Během poslední hlídky nad ránem vpadli do tábora a pobíjeli Amonce až do poledne. Nějací zbyli, ale ti se rozutekli, takže z nich nezůstali ani dva pospolu.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[12]Lid tehdy řekl Samuelovi: „Kdo že se ptal: ‚To nám bude kralovat Saul?' Dej nám ty muže, ať je zabijeme!"

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[13]Saul ale prohlásil: „V tento den nebude nikdo zabit; Hospodin dnes přece Izraeli daroval vítězství."

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[14]Samuel nato řekl lidu: „Pojďme teď do Gilgalu a potvrdíme tam království."

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[15]A tak se všechen lid vydal do Gilgalu, kde Saula před Hospodinem prohlásili za krále. Obětovali před Hospodinem pokojné oběti a Saul tam se všemi Izraelci pořádal velikou oslavu.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.
[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.
[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.
[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.
[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

Samuelova korunovační řeč

1 Samuelova 12

[1]Samuel tehdy promluvil ke všemu Izraeli: „Hleďte, poslechl jsem vás ve všem, co jste mi říkali, a ustanovil jsem nad vámi krále.

[2]Teď vás tedy povede král. Já už jsem starý a šedivý a moji synové jsou mezi vámi. Vedl jsem vás od svého mládí až dodnes.

[3]Tady jsem. Odpovězte mi před Hospodinem a před jeho pomazaným: Vzal jsem někomu býka? Vzal jsem někomu osla? Ukřivdil jsem někomu? Ublížil jsem někomu? Vzal jsem od někoho úplatek, abych nad něčím přimhouřil oko? Pokud ano, nahradím vám to.“

[4]„Nekřivdil jsi nám,“ odpověděli. „Nijak jsi nám neublížil ani jsi od nikoho nic nevzal.“

[5]Na to jim Samuel řekl: „Hospodin je před vámi svědkem a také jeho pomazaný je dnes svědkem, že jste na mně nic nenalezli.“ „Ano, je svědkem,“ odpověděli.

[6]„Ano, Hospodin, který ustanovil Mojžíše a Árona a který vyvedl vaše otce z Egypta,“ řekl na to Samuel lidu.

[7]„Teď předstupte, abych se s vámi před Hospodinem soudil kvůli všem Hospodinovým spravedlivým skutkům, které pro vás a vaše otce vykonal:

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será

[8]Poté, co Jákob odešel do Egypta, vaši otcové volali k Hospodinu a on jim poslal Mojžíše a Árona. Ti vaše otce vyvedli z Egypta a usadili je na tomto místě.

[9]Oni však na Hospodina, svého Boha, zapomněli. Vydal je tedy do rukou Sisery, velitele chacorského vojska, a také do rukou Filištínů a do rukou moábského krále. Ti všichni proti nim bojovali.

[10]Tehdy volali k Hospodinu: ‚Zhřešili jsme! Opustili jsme Hospodina a sloužili jsme baalům i aštartám. Teď nás ale zachraň z rukou našich nepřátel a budeme sloužit tobě!‘

[11]Hospodin tedy posílal Jerub-baala, Baráka, Jiftacha a Samuele, aby vás zachránil z rukou vašich okolních nepřátel, takže jste bydlili v bezpečí.

[12]Potom jste uviděli, jak proti vám táhne amonský král Nachaš, a řekli jste mi: ‚To ne. Ať nad námi vládne král.‘ Vaším králem je ale Hospodin, váš Bůh!

[13]Nuže, zde je král, kterého jste si vybrali a vyžádali. Pohleďte: Hospodin ho nad vámi ustanovil za krále.

[14]Budete ctít Hospodina, sloužit mu a poslouchat ho? Nebudete se vzpírat Hospodinovým příkazům a půjdete za Hospodinem, svým Bohem – vy i král, který nad vámi vládne?

[15]Jestliže totiž nebudete poslouchat Hospodina a budete se vzpírat jeho

contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.

[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.

[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar

příkazům, bude Hospodinova ruka proti vám, tak jako byla proti vašim otcům.

[16]Předstupte znovu a pohleďte, jak velikou věc Hospodin způsobí před vašima očima.

[17]Není snad právě sklizeň pšenice? Budu volat k Hospodinu, aby seslal hromobití a déšť. Tehdy jasně pochopíte, jak veliké zlo jste v Hospodinových očích spáchali, když jste si vyžádali krále.“

[18]Samuel tedy volal k Hospodinu a Hospodin toho dne seslal hromobití a déšť. Všechen lid pak měl před Hospodinem i před Samuelem velikou bázeň.

[19]„Modli se za své služebníky k Hospodinu, svému Bohu, abychom nezemřeli,“ řekl pak všechen lid Samuelovi. „Ke všem svým hříchům jsme přidali ještě tu zlou věc, že jsme si vyžádali krále!“

[20]„Nebojte se,“ odpověděl jim Samuel. „Provedli jste sice všechno to zlo, jen se ale neodvracejte od Hospodina, ale služte mu celým srdcem.

[21]Neodvracejte se k marnostem, které nemohou nijak prospět ani zachránit – vždyť jsou to marnosti!

[22]Hospodin pro své veliké jméno svůj lid neopustí, protože se rozhodl učinit vás svým lidem.

[23]Také mne ať ani nenapadne hřešit proti Hospodinu a přestat se za vás modlit.

por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.
[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.
[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,
[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.
[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.
[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.
[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

Budu vám ukazovat cestu dobrou a přímou.
[24]Jen ctěte Hospodina a služte mu věrně celým srdcem. Považte, jak veliké věci pro vás vykonal.
[25]Budete-li však přesto jednat zle, budete i se svým králem zničeni.“

Saulovo selhání

1 Samuelova 13

[1]Saul se stal králem ve třiceti letech. Když kraloval nad Izraelem druhým rokem,
[2]vybral si z Izraele tři tisíce mužů. Dva tisíce jich bylo se Saulem v Michmasu a v betelských horách a tisíc s Jonatanem v benjamínské Gibeji. Zbytek lidu poslal zpátky domů.
[3]Jonatan pobil filištínskou posádku v Gebě. Filištíni se to dozvěděli, a tak Saul nechal po celé zemi zatroubit na beraní roh se slovy: „Ať to Hebrejové slyší!“
[4]Když se celý Izrael doslechl, že Saul pobil filištínskou posádku, a poštval tak Filištíny na Izrael, lid se shromáždil k Saulovi do Gilgalu.
[5]Také Filištíni se shromáždili, aby bojovali s Izraelem – 3.000 vozů, 6.000 jezdců a lidu jako písku na mořském břehu. Vytáhli a utábořili se v Michmasu na východ od Bet-avenu.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[6]Když Izraelci viděli, že jsou v úzkých a že vojsko je v tísni, poschovávali se v jeskyních, v houštinách, v rozsedlinách, vyhloubeninách a jamách.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[7]Někteří Hebrejové se brodili i přes Jordán do kraje Gád a Gileád. Saul se stále držel v Gilgalu a všichni jeho muži se třásli strachy.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[8]Čekal sedm dní, než se dostaví Samuel, jenže ten do Gilgalu stále nepřicházel a Saulovo vojsko se začínalo rozprchávat.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9]Proto řekl: „Přineste ke mně oběť zápalnou i pokojnou." A obětoval zápalnou oběť.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10]Jakmile byl s obětí hotov, hle – přichází Samuel! Saul mu vykročil naproti, aby ho přivítal.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[11]Samuel mu ale řekl: „Cos to udělal?" Saul odpověděl: „Když jsem viděl, že se lid rozbíhá a ty v dohodnutý čas nejdeš a že se Filištíni shromažďují v Michmasu,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12]řekl jsem si: Filištíni mě teď v Gilgalu přepadnou, a já jsem si ještě nenaklonil Hospodina. Proto jsem se odhodlal přinést tu oběť sám."

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR

[13]„Zachoval ses jako hlupák!" zvolal Samuel. „Nesplnil jsi rozkaz, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh. Vždyť Hospodin by tvé kralování nad Izraelem utvrdil na věky!

confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

14 Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

15 Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

16 Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

17 Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

18 outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

19 Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

20 Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

21 Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

14Teď ale tvé kralování neobstojí. Hospodin si už našel muže podle svého srdce. Jeho určil za vůdce svého lidu, protože ty jsi nesplnil, co ti Hospodin přikázal.“

15Potom Samuel vstal a odešel z Gilgalu do Gibeje Benjamínovy. Saul spočetl vojsko, které zůstalo při něm – asi 600 mužů.

16Saul se svým synem Jonatanem a s muži, kteří s ním ještě zůstali, se tedy drželi v Gibeji Benjamínově, zatímco Filištíni tábořili v Michmasu.

17Z filištínského tábora vyrazily tři oddíly nájezdníků. Jeden oddíl se vydal směrem k Ofře v šualském kraji.

18Druhý oddíl se vydal směrem k Bet-choronu a třetí směrem k poušti, ke srázu nad údolím Ceboim.

19V celé izraelské zemi nebyl jediný kovář. Filištíni si totiž řekli: „Aby si ti Hebrejové nemohli dělat meče nebo kopí.“

20Celý Izrael si tedy chodil k Filištínům nechat brousit radlice, motyky, sekery i srpy.

21Broušení radlice nebo motyky stálo dvě třetiny šekelu, broušení vidlí, seker nebo ostření bodce pak třetinu šekelu.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR

[22]Ve válce tedy všem Saulovým a Jonatanovým mužům scházely meče i kopí. Jen Saul a jeho syn Jonatan je měli.

[23]Filištínská hlídka se zatím přesunula k průsmyku Michmas.

Statečný Jonatan

1 Samuelova 14

[1]Jednoho dne řekl Saulův syn Jonatan svému zbrojnošovi: „Pojď, pronikneme k té filištínské hlídce tamhle naproti." Svému otci to ale neřekl.

[2](Saul se zatím zdržoval na okraji Gibeje pod granátovníkem u Migronu. Jeho vojsko čítalo asi 600 mužů

[3]včetně Achiáše, který nosil efod. Byl to syn Ichabodova bratra Achituba, syna Pinchase, syna Elího, Hospodinova kněze v Šílu.) O Jonatanově odchodu nikdo nevěděl.

[4]Na obou stranách průsmyku, kterým chtěl Jonatan proniknout k filištínské hlídce, byly skalní útesy. Jeden se jmenoval Bocec a druhý Sene;

[5]jeden se tyčil na severu proti Michmasu, druhý proti Gebě.

[6]„Pojď," řekl Jonatan svému zbrojnoši, „pronikneme ke hlídce těch neobřezanců. Snad bude Hospodin při nás. Vždyť

nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

7 Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

8 Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

9 Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

10 Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

11 Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

12 Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

13 Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

14 Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

Hospodinu není zatěžko zvítězit, ať už jich je mnoho nebo málo.“

7„Udělej, cokoli máš na srdci,“ odpověděl mu zbrojnoš. „Obrať se, kam chceš – jsem přece s tebou jedno srdce.“

8Jonatan mu na to řekl: „Podívej se, pronikneme k těm mužům a ukážeme se jim.

9Jestli nám řeknou: ‚Zastavte se, dokud k vám nedorazíme!‘ zůstaneme na místě a nebudeme k nim šplhat.

10Jestliže řeknou: ‚Vylezte k nám!‘ polezeme, protože to pro nás bude znamením, že nám je Hospodin vydal do rukou.“

11Oba se tedy ukázali filištínské hlídce a Filištíni si řekli: „Podívejme, Hebrejové lezou z děr, do kterých se schovali.“

12Muži z té hlídky pak na Jonatana a jeho zbrojnoše zavolali: „Vylezte k nám a něco vám ukážeme.“ Tehdy Jonatan řekl svému zbrojnoši: „Stoupej za mnou. Hospodin je vydal Izraeli do rukou!“

13Jonatan šplhal po čtyřech a zbrojnoš za ním. Filištíni před Jonatanem padali a jeho zbrojnoš je dobíjel.

14V této první bitvě pobil Jonatan se svým zbrojnošem asi dvacet mužů na půlakrovém políčku.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.	[15]Nepřátelské vojsko zachvátila hrůza. Jak v táboře, tak na poli, jak mezi hlídkami, tak v oddílech nájezdníků se všichni třásli strachy. I sama země se chvěla hrůzou z Boha.
[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.	[16]Saulovi strážní v Gibeji Benjamínově viděli, jak se to vojsko rozbíhá do všech stran.
[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.	[17]Saul řekl svým mužům: „Nastupte a zjistěte, kdo z našich odešel." Počítali a hle – chyběl Jonatan a jeho zbrojnoš.
[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).	[18]Saul tehdy řekl Achiášovi: „Přines Boží truhlu." (Boží truhla totiž tehdy byla mezi Izraelci.)
[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.	[19]Zatímco ale Saul hovořil s knězem, hluk ve filištínském táboře rostl stále víc. Saul proto řekl knězi: „Nech to být."
[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.	[20]Saul a jeho muži se shromáždili, vyrazili do bitvy a hle – oni se tam v hrozném zmatku navzájem pobíjeli meči!
[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.	[21]Ti Hebrejové, kteří předtím byli s Filištíny a přešli do jejich tábora, se teď přidali k Izraelcům, kteří byli se Saulem a s Jonatanem.
[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.	[22]Když se všichni Izraelci ukrytí v Efraimských horách doslechli, že Filištíni utíkají, připojili se i oni k pronásledování a bitvě.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[23]Tak Hospodin toho dne vysvobodil Izrael.

Můj otec škodí zemi

Boj se pak přesunul do Bet-avenu.

[24]Izraelští muži byli toho dne už vysíleni, ale Saul zavázal vojsko touto přísahou: „Zlořečený ten, kdo by okusil pokrm před večerem, dokud se nepomstím svým nepřátelům.“ Nikdo z vojska proto nic nejedl.

[25]Celé vojsko vstoupilo do lesa, kde na zemi ležel med.

[26]Když muži přišli do lesa, uviděli med kanoucí z pláství, ale nikdo z vojska se ho ani nedotkl, aby ho ochutnal, protože se báli té přísahy.

[27]Jonatan ale svého otce neslyšel, když zavázal lid tou přísahou, a tak vztáhl hůl, kterou měl v ruce, a ponořil její konec do plástve medu. Nabral ho, ochutnal a oči se mu rozjasnily.

[28]Jeden z mužů mu tehdy řekl: „Tvůj otec zavázal vojsko přísahou: ‚Zlořečený ten, kdo by dnes okusil pokrm.‘ Proto jsou muži tak vyčerpaní.“

[29]„Můj otec tím škodí zemi,“ řekl na to Jonatan. „Jen se podívejte, jak se mi rozjasnily oči, sotva jsem ochutnal trochu medu.

[30]Co teprve, kdyby se dnes vojsko pořádně najedlo z nepřátelské kořisti? Nebyla by pak porážka Filištínů ještě větší?“

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;
[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.
[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.
[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

[31]Toho dne pobíjeli Filištíny od Michmasu až po Ajalon a muži byli velmi vyčerpaní.

[32]Proto se vrhli na kořist a brali ovce, dobytek i telata, na místě je poráželi a jedli i s krví.

[33]Saulovi bylo oznámeno: „Hle, vojsko hřeší proti Hospodinu. Jí maso s krví.“ „To je zrada!“ prohlásil Saul. „Hned ke mně přivalte veliký kámen.“

[34]Potom rozkázal: „Rozejděte se do vojska a řekněte jim: Přiveďte každý svého býka nebo ovci ke mně a tady je porážejte a jezte. Nehřešte proti Hospodinu pojídáním masa s krví!“ Každý z vojska tedy té noci přivedl svého býka a porazil ho tam.

[35]Saul tenkrát postavil oltář Hospodinu; bylo to poprvé, co Hospodinu postavil oltář.

[36]Potom Saul prohlásil: „Pojďme! V noci vyrazíme za Filištíny a budeme je plenit až do svítání. Ani jednoho z nich nenecháme!“ „Udělej, jak myslíš,“ odpověděli mu. Kněz ale řekl: „Přistupme sem k Bohu.“

[37]Saul se tedy ptal Boha: „Mám vyrazit za Filištíny? Vydáš je Izraeli do rukou?“ On mu ale toho dne neodpověděl.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.
[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.
[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.
[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.
[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus

[38]Saul proto řekl: „Pojďte sem, všichni vůdcové vojska! Zkoumejte a zjistěte, jaký hřích byl dnes spáchán.

[39]Jakože je živ Hospodin, zachránce Izraele, i kdyby šlo o mého syna Jonatana, musí zemřít!“ Nikdo z mužů mu neodpovídal.

[40]Řekl tedy celému Izraeli: „Vy budete na jedné straně a já se svým synem Jonatanem na druhé.“ „Udělej, jak myslíš,“ odpověděl Saulovi lid.
[41]Saul se pak modlil: „Hospodine, Bože Izraele, proč jsi dnes svému služebníku neodpověděl? Je-li vina na mě nebo na mém synu Jonatanovi, ať padne urim; je-li však vina na tvém lidu Izraeli, pak ať padne tumim.“ Los pak označil Jonatana a Saula, kdežto lid vyvázl.
[42]„Losujte mezi mnou a Jonatanem,“ řekl Saul. A los označil Jonatana.
[43]„Pověz mi, cos provedl,“ řekl Saul Jonatanovi. „Ochutnal jsem trochu medu na konci hole, kterou jsem měl v ruce,“ odpověděl Jonatan. „A za to teď mám zemřít.“
[44]Saul prohlásil: „Jestli ne, ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá! Musíš zemřít, Jonatane.“
[45]Lid se ale proti Saulovi ozval: „Jonatan že má zemřít? Ten, který Izraeli získal to veliké vítězství? To tedy ne! Jakože je živ Hospodin, ani vlas mu z hlavy nespadne. Vždyť mu dnes pomáhal Hospodin!“ A tak lid zachránil Jonatana před smrtí.

que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel:

[46]Saul pak ukončil pronásledování Filištínů a ti se vrátili, odkud přišli.

[47]Když se Saul ujal kralování nad Izraelem, bojoval se všemi okolními nepřáteli: s Moábci, Amonci, Edomci, s králi Cóby i s Filištíny. Kamkoli se obrátil, vítězil.

[48]Odvážně napadl Amalekovce a zachránil Izrael z rukou nájezdníků.

[49]Saulovi synové byli Jonatan, Jišvi a Malki-šua. Měl také dvě dcery: prvorozenou jménem Merab a mladší Míkal.

[50]Saulova manželka se jmenovala Achinoam, dcera Achimaacova. Velitel jeho vojska se jmenoval Abner; byl to syn Saulova strýce Nera.

[51]Saulův otec Kíš a Abnerův otec Ner totiž byli synové Abiele.

[52]Po celý Saulův život probíhala urputná válka proti Filištínům. Kdykoli Saul viděl někoho schopného a udatného, povolal ho do své služby.

Poslušnost je lepší než oběti

1 Samuelova 15

[1]Samuel promluvil k Saulovi: „Hospodin mě kdysi poslal, abych tě pomazal za krále nad jeho lidem, Izraelem; proto teď slyš Hospodinova slova.

[2]Tak praví Hospodin zástupů: Chci potrestat Amaleka za to, co provedl Izraeli

ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

3 Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

4 Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

5 Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

6 E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

7 Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

8 Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

9 E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

10 Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

11 Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não

– že se proti němu postavil na jejich cestě z Egypta.

3Teď tedy jdi a napadni Amalekovce. Všechny, kdo k nim patří, vyhlaďte jako proklaté. Nešetři je; pobij muže i ženy, děti i nemluvňata, skot i brav, velbloudy i osly!“

4Saul tedy svolal vojsko a nechal je nastoupit v Telaimu: 200.000 pěších a k tomu 10.000 mužů z Judska.

5Potom Saul přitáhl až k Amalekovu městu a v údolí ukryl zálohu.

6Kenijcům zatím vzkázal: „Odejděte, odstěhujte se, opusťte Amalekovce, abych vás nesmetl s nimi. Vy jste se přece ke všem Izraelcům zachovali laskavě, když vycházeli z Egypta.“ A tak se Kenijci od Amalekovců odstěhovali.

7Saul potom Amalekovce pobíjel celou cestu od Chavíly až k Šuru před egyptskou hranicí.

8Agaga, krále Amalekovců, dopadli živého, ale všechen lid vyhubili mečem jako proklatý.

9Saul se svým vojskem však ušetřil Agaga i nejlepší brav a skot. Chovné ani mladé kusy a vůbec všechno, co bylo dobré, nechtěli vyhladit, ale všechno podřadné a slabé vyhladili jako proklaté.

10Tehdy Samuel dostal slovo Hospodinovo:

11„Je mi líto, že jsem Saula ustanovil za krále, protože se ode mě odvrátil a

executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

nevyplnil mé slovo.“ Samuel vzplanul hněvem a celou noc volal k Hospodinu.

12 Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

12Brzy ráno se vydal za Saulem. Řekli mu ale: „Saul odešel na Karmel. Víš, že si tam staví pomník? Odtud se vydal dolů do Gilgalu.“

13 Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

13Když pak Samuel dorazil za Saulem, ten ho pozdravil: „Hospodin ti žehnej! Vyplnil jsem Hospodinovo slovo.“

14 Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

14„A co to bečení ovcí, které ke mně doléhá?“ řekl mu na to Samuel. „Co to bučení dobytka, které slyším?“

15 Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

15„Ty přivedli od Amalekovců,“ odpověděl Saul. „Lid ušetřil nejlepší brav a skot, aby je obětovali Hospodinu, tvému Bohu. Všechno ostatní jsme ale vyhladili jako prokleté.“

16 Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

16„Přestaň,“ zarazil Samuel Saula. „Povím ti, co mi dnes v noci řekl Hospodin.“ „Pověz,“ řekl Saul.

17 Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

17Samuel tedy promluvil: „Nepřipadal sis kdysi nepatrný? Přesto ses právě ty stal vůdcem izraelských kmenů. Sám Hospodin tě pomazal za krále nad Izraelem.

18 Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

18A Hospodin tě vyslal na cestu s úkolem: ‚Jdi a vyhlaď ty hříšné Amalekovce jako prokleté. Bojuj s nimi, dokud s nimi neskoncuješ!‘

19 Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

19Proč jsi tedy Hospodina neposlechl? Proč ses vrhl na kořist a zachoval se v Hospodinových očích zle?“

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[20]„Vždyť jsem Hospodina poslechl!“ odpověděl Saul. „Vydal jsem se na cestu, na kterou mě Hospodin poslal. Přivedl jsem amaleckého krále Agaga a Amalekovce jsem vyhladil jako proklaté.

[21]Lid pak vzal z kořisti nejlepší brav a skot propadlý klatbě, aby je v Gilgalu obětovali Hospodinu, tvému Bohu.“

[22]Samuel tehdy prohlásil: „Těší snad Hospodina zápaly a oběti, jako když ho někdo poslušností ctí? Poslouchat je lepší nežli obětovat, věnovat mu pozornost je nad tuk beraní.

[23]Hříchem jak věštění je totiž vzpoura, zlá jak modlářství je svévole. Protožes odmítl slovo Hospodina, on tě odmítl za krále!“

[24]„Zhřešil jsem!“ řekl mu na to Saul. „Porušil jsem Hospodinův rozkaz i tvé pokyny. Bál jsem se totiž lidu, proto jsem je poslechl.

[25]Teď mi už ale prosím odpusť můj hřích. Vrať se se mnou, abych se poklonil Hospodinu.“

[26]„Nevrátím se s tebou,“ odpověděl mu Samuel. „Protože jsi odmítl Hospodinovo slovo, i Hospodin odmítl tebe. Nebudeš králem Izraele.“

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

1 Samuel 16

[27]Samuel se tehdy obrátil k odchodu, ale Saul ho chytil za cíp pláště a ten se odtrhl.

[28]Samuel mu na to řekl: „Hospodin dnes od tebe odtrhl izraelské království a dal je tvému bližnímu, lepšímu, než jsi ty.

[29]Věčný izraelský to rozhodně neodvolá a nebude toho litovat. Není to přece člověk, aby litoval.“

[30]„Zhřešil jsem,“ opakoval Saul. „Teď mi ale prosím prokaž poctu před stařešiny mého lidu a před Izraelem a vrať se se mnou, abych se poklonil Hospodinu, tvému Bohu.“

[31]Samuel se tedy vrátil za Saulem a Saul se poklonil Hospodinu.

[32]Potom Samuel přikázal: „Přiveďte ke mně Agaga, krále Amalekovců.“ Agag k němu zvolna vykročil. „Snad už to smrtelné utrpení končí,“ říkal si. Samuel tehdy prohlásil:

[33]„Za to, že tvůj meč bral ženám děti, bude tvá matka bezdětná nad jiné ženy!“ A Samuel tam v Gilgalu před Hospodinem rozsekal Agaga na kusy.

[34]Potom Samuel odešel do Rámy a Saul se vrátil domů do Gibeje Saulovy.

[35]Samuel pak už Saula do smrti nespatřil, ale truchlil nad ním. A Hospodin litoval, že Saula učinil králem Izraele.

OD SAULA K DAVIDOVI

Bůh se dívá na srdce

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

1 Samuelova 16

[1]Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho budeš truchlit nad Saulem? Já jsem ho přece jako krále nad Izraelem odmítl. Naplň si roh olejem a jdi. Posílám tě k Jišajovi Betlémskému, neboť jsem si jednoho z jeho synů vybral za krále."

[2]„Jak bych mohl jít?" namítl Samuel. „Až se to dozví Saul, zabije mě." Hospodin mu odpověděl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: ‚Přišel jsem obětovat Hospodinu.'

[3]Jišaje pozveš k oběti a já ti ukážu, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o kterém ti řeknu."

[4]Samuel tedy udělal, jak mu Hospodin řekl. Když přišel do Betléma, stařešinové města se vylekali a vyšli mu naproti s otázkou: „Přinášíš pokoj?"

[5]„Ano, pokoj," odpověděl. „Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a přijďte za mnou k oběti." Také Jišaje a jeho syny posvětil a pozval je k oběti.

[6]Když přišli, uviděl Eliaba a řekl si: „To jistě bude Hospodinův pomazaný."

[7]Hospodin ale Samuelovi řekl: „Nevšímej si jeho zevnějšku ani jeho výšky, protože jsem ho odmítl. Hospodinův pohled je jiný než lidský. Člověk se dívá na zevnějšek, Hospodin se dívá na srdce."

[8]Jišaj pak zavolal Abinadaba a přivedl ho před Samuele. On ale řekl: „Ani jeho si Hospodin nevybral."

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[9]Potom Jišaj přivedl Šamu. On ale řekl: „Ani jeho si Hospodin nevybral."

[10]Tak přivedl Jišaj před Samuele sedm svých synů, ale Samuel řekl Jišajovi: „Hospodin si nikoho z nich nevybral."

[11]Samuel se pak Jišaje zeptal: „To už jsou všichni tvoji chlapci?" „Ještě zbývá nejmladší," odpověděl Jišaj. „Pase někde ovce." „Pošli pro něj a přiveď ho!" řekl mu Samuel. „Nebudeme pokračovat, dokud sem nepřijde."

[12]A tak pro něj poslal a přivedl ho. Byl to zrzek s krásnýma očima a pěkně urostlý. „To je on," řekl Hospodin. „Vstaň a pomaž ho."

[13]Samuel tedy vzal roh s olejem a uprostřed jeho bratrů ho pomazal. Od toho dne se Davida zmocnil Duch Hospodinův. Samuel pak vstal a odešel do Rámy.

[14]Duch Hospodinův tehdy opustil Saula a začal ho děsit zlý duch od Hospodina.

[15]Saulovi služebníci mu řekli: „To tě děsí zlý duch od Boha.

[16]Ať náš pán rozkáže zde svým služebníkům, aby vyhledali někoho, kdo umí hrát na citeru. Zahraje na ni, kdykoli na tebe přijde zlý duch od Boha, a uleví se ti."

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[17]Saul tedy svým služebníkům poručil: „Podívejte se mi po někom, kdo umí dobře hrát, a přiveďte mi ho.“

[18]„Já jsem viděl jednoho ze synů Jišaje Betlémského, ten umí hrát,“ promluvil jeden ze sluhů. „Je to schopný a statečný muž, dobře mluví, krásně vypadá a Hospodin je s ním.“

[19]Saul tedy vyslal k Jišajovi posly se vzkazem: „Pošli ke mně svého syna Davida, který pase ovce.“

[20]Jišaj vzal osla, chléb, měch vína a jedno kůzle a po svém synu Davidovi to poslal Saulovi.

[21]Tak přišel David k Saulovi a vstoupil k němu do služby. Saul si ho velmi oblíbil a David se stal jeho zbrojnošem.

[22]Saul potom vzkázal Jišajovi: „Ať u mě David zůstane ve službě, neboť získal mou přízeň.“

[23]Kdykoli potom na Saula přišel ten duch od Boha, David bral citeru a hrál. Saulovi se pak ulevilo a cítil se lépe, neboť ho ten zlý duch opouštěl.

David a Goliáš

1 Samuelova 17

[1]Filištíni tehdy spojili svá vojska a vytáhli do boje. Shromáždili se u judského Socha a utábořili se v Efes-danimu mezi Sochem a Azekou.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[2]Také Saul a izraelští muži se shromáždili. Utábořili se v údolí Ela a sešikovali se k bitvě proti Filištínům.

[3]Filištíni stáli na jednom kopci, Izraelci na protějším a mezi nimi bylo údolí.

[4]Z filištínského tábora vystoupil jejich zápasník jménem Goliáš z Gatu. Byl vysoký šest loktů a píď.

[5]Na hlavě měl bronzovou přilbu. Oblečen byl do bronzového šupinatého pancíře o váze 5.000 šekelů.

[6]Na nohou měl bronzové chrániče a na zádech bronzovou šavli.

[7]Jeho kopí mělo násadu jako tkalcovské vratidlo a železný hrot o váze 600 šekelů. Před ním šel štítonoš.

[8]Goliáš se stavěl před izraelské šiky a volal na ně: „Proč jste sem přišli? Šikujete se do boje? Já jsem přece Filištín a vy jste Saulovi sluhové. Vyberte si někoho, ať přijde sem ke mně.

[9]Jestli mě v boji přemůže a zabije, budeme vám sloužit. A jestli já přemůžu a zabiju jeho, budete jako naši otroci sloužit vy nám.“

[10]Potom ten Filištín dodal: „Vyzývám dnes izraelské šiky: Dejte mi někoho, kdo se mnou půjde na souboj!“

[11]Když Saul s celým Izraelem slyšeli slova onoho Filištína, byli zděšeni a hrozně se báli.

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[12]David byl synem onoho Efratejce z judského Betléma jménem Jišaj, který měl osm synů. Ten byl v Saulově době už příliš starý,

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[13]ale jeho tři nejstarší synové táhli se Saulem do války. Prvorozený se jmenoval Eliab, druhý Abinadab a třetí Šama – tito tři odešli do války.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[14]David byl ale nejmladší. Tři nejstarší odešli se Saulem,

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[15]kdežto David se musel od Saula vrátit do Betléma pást ovce svého otce.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[16]Filištín zatím po čtyřicet dnů každé ráno i večer přicházel a předváděl se.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[17]Jednou řekl Jišaj svému synu Davidovi: „Vezmi svým bratřím tady efu praženého zrní a těchto deset chlebů a běž to odnést do tábora svým bratrům.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[18]Tady těch deset kusů sýra vezmi pro velitele jejich oddílu. Navštiv své bratry, vyřiď jim pozdrav a přines od nich zprávy.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[19]Jsou se Saulem a se všemi izraelskými muži v údolí Ela a bojují s Filištíny.“

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[20]David tedy ráno vstal, svěřil ovce hlídači, všechno to vzal a šel, jak mu Jišaj přikázal. Dorazil k okraji tábora, právě když vojsko v šiku vyráželo s válečným pokřikem.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço

[21]Izraelci i Filištíni se seřadili, jeden šik proti druhému.

[22]David nechal své věci u hlídače zásob a běžel k šiku. Když tam dorazil, ptal se bratrů, jak se mají.

[23]Ještě s nimi mluvil, když vtom z filištínských řad vystoupil jejich zápasník jménem Goliáš z Gatu. Vykřikoval tak jako předtím a David to slyšel.

[24]Jakmile Izraelci toho muže spatřili, všichni se před ním v hrozném strachu dali na útěk.

[25]„Vidíte toho muže, co vystoupil?“ říkali Izraelci. „Jde urážet Izrael. Kdyby ho někdo zabil, král by ho zahrnul spoustou bohatství, dal by mu svou dceru a jeho otcovský rod by v Izraeli osvobodil od daní.“

[26]David se mužů kolem sebe zeptal: „Cože dostane ten, kdo toho Filištína zabije a zbaví Izrael té ostudy? Kdo je tenhle filištínský neobřezanec, že uráží šiky živého Boha?“

[27]Muži mu tedy pověděli stejně jako předtím, co čeká toho, kdo by ho zabil.

[28]Jeho nejstarší bratr Eliab ale zaslechl, jak s nimi mluví, a hrozně se na Davida rozhněval: „Proč jsi sem vlastně přišel? A komu jsi svěřil těch pár ovcí na poušti? Znám tu tvou drzost a zlomyslnost! Přišel ses podívat na bitvu, co?“

a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]„Co jsem zase provedl? To se nemůžu zeptat?“ bránil se David.

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]Potom se obrátil na dalšího se stejnou otázkou a muži mu odpovídali právě tak jako předtím.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]To, co David říkal, se rozneslo. Ohlásili to i Saulovi a ten si ho dal zavolat.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32]„Ať se toho Filištína nikdo neleká!“ řekl David Saulovi. „Tvůj služebník půjde a bude se s ním bít.“

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33]„Nemůžeš se s tím Filištínem bít,“ namítl mu Saul. „Jsi ještě chlapec a on je bojovník už odmalička.“

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[34]David mu odpověděl: „Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev nebo medvěd a vzal ze stáda ovci,

[35] eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

[35]pustil jsem se za ním, srazil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. A když se vrhl na mě, chytil jsem ho za hřívu a tloukl ho, dokud jsem ho nezabil.

[36] O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

[36]Tvůj služebník už zabil lva i medvěda. A tenhle filištínský neobřezanec dopadne stejně, protože urážel šiky živého Boha,“

[37] Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

[37]pokračoval David. „Hospodin, který mě vysvobodil ze spárů lva i medvěda, mě vysvobodí i ze spárů toho Filištína.“ „Tak tedy jdi,“ řekl na to Saul Davidovi. „Kéž je Hospodin s tebou!“

[38] Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

[39] Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

[40] Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos

[38]Saul pak Davida nechal obléci do svých šatů, na hlavu mu nasadil bronzovou přilbu a oblékl mu pancíř.

[39]David si na ty jeho šaty připásal také jeho meč a chtěl jít, jenže na to nebyl zvyklý, a tak Saulovi řekl: „V tom jít nemůžu. Nejsem na to zvyklý," a svlékl to ze sebe.

[40]Pak si vzal svou hůl, vybral si pět oblázků z potoka, vložil je do kapsy ve své pastýřské mošně, do ruky vzal prak a vyrazil na Filištína.

[41]Filištín, vpředu se svým štítonošem, vyrazil proti Davidovi.

[42]Jakmile si ho všiml, pohrdavě si ho prohlédl. Byl to přece ještě chlapec, takový pohledný zrzek.

[43]„Copak jsem pes, že na mě jdeš s holí?" křikl Filištín na Davida a začal ho proklínat při svých bozích.

[44]„Pojď ke mně," hulákal na Davida, „a nechám tvé tělo ptákům a divoké zvěři!"

[45]David mu ale odpověděl: „Ty proti mně jdeš s mečem, kopím a šavlí, ale já jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů, Boha izraelských šiků, které jsi urážel.

[46]Dnes tě Hospodin sevře do mé ruky, zabiju tě a useknu ti hlavu. Mrtvoly filištínského vojska dnes nechám ptákům a divoké zvěři, takže celá zem pozná, že Bůh je s Izraelem.

céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[47]Všichni, kdo se tu shromáždili, poznají, že ne mečem ani kopím vysvobozuje Hospodin. Toto je Hospodinův boj a on vás vydá do našich rukou!“

[48]Jakmile Filištín vykročil a zamířil k Davidovi, aby ho napadl, David rychle vyběhl z řady proti němu.

[49]Sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vystřelil z praku a zasáhl Filištína do čela. Kámen se mu zaryl do čela a on se skácel tváří k zemi.

[50]Tak David přemohl onoho Filištína prakem a kamenem. Zasáhl Filištína a zabil ho, i když neměl žádný meč.

[51]Potom David přiběhl a stanul nad Filištínem, chytil jeho meč, vytáhl ho z pochvy a dorazil ho; usekl mu hlavu. Když Filištíni viděli, že jejich hrdina padl, dali se na útěk.

[52]Izraelští a judští muži vyrazili za nimi a s pokřikem hnali Filištíny až ke vchodu do Gatu a k samým branám Ekronu. Filištínští padlí leželi podél cesty k Šaarimu a také až ke Gatu a Ekronu.

[53]Když se synové Izraele vrátili z honby za Filištíny, vyplenili jejich tábořiště.

[54]David potom vzal hlavu toho Filištína, přenesl ji do Jeruzaléma a jeho zbroj uložil ve svém stanu.

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.
[56] Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.
[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.
[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.
[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.
[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.
[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.
[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.
[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir

[55]Když Saul viděl Davida, jak jde na Filištína, zeptal se svého vojevůdce Abnera: „Čí syn je ten chlapec, Abnere?“ „Jakože jsi živ, králi, nevím,“ odpověděl Abner.
[56]„Vyptej se na toho mladíka, čí je syn,“ poručil král.
[57]Jakmile se David po zabití toho Filištína vrátil, Abner ho vzal a přivedl před Saula. Hlavu Filištína ještě držel v ruce.
[58]„Čípak jsi syn, chlapče?“ zeptal se ho Saul. „Syn tvého služebníka Jišaje Betlémského,“ odpověděl David.

Saulova žárlivost

1 Samuelova 18

[1]Tak skončil Davidův rozhovor se Saulem. Jonatan tehdy celou duší přilnul k duši Davidově a zamiloval si ho jako sebe sama.
[2]Toho dne Saul přijal Davida k sobě do služby a už ho nepouštěl domů k otci.
[3]Jonatan s Davidem uzavřel smlouvu, neboť ho miloval jako sebe sama.
[4]Svlékl si plášť, který nosil, a dal ho Davidovi; rovněž tak svou výstroj, svůj meč, luk i opasek.
[5]David se vydával, kamkoli ho Saul posílal, a na všech taženích si vedl úspěšně. Saul ho proto jmenoval velitelem bojovníků. V celém vojsku i mezi Saulovými dvořany se těšil oblibě.
[6]Když se poté, co David zabil Filištína, vojáci vraceli z boje, ženy ze všech

os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

izraelských měst vyšly králi Saulovi naproti se zpěvem a tancem. Vesele hrály na tamburíny a drnkačky

O cântico das mulheres indigna a Saul

7 As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

7a při tanci prozpěvovaly: „Saul pobil své tisíce, David desetkrát více!“

8 Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

8Saula to velmi rozzlobilo, ten popěvek se mu vůbec nelíbil. Říkal si: „Davidovi přiznali desetkrát více, a mně jen tisíce. Aby mu tak ještě dali království!“

9 Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

9Od toho dne Saul hleděl na Davida už vždycky podezíravě.

10 No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

10Druhý den se Saula zmocnil zlý duch od Boha, takže doma blouznil v prorockém vytržení. David hrál tak jako vždycky, ale Saul vzal kopí

11 que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

11a mrštil ho po něm. Napadlo ho totiž : „Přibodnu Davida ke zdi!“ David mu ale dvakrát uhnul.

12 Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

12Saul se Davida začal bát, protože s ním byl Hospodin, kdežto od Saula se odvrátil.

13 Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

13Aby se ho zbavil, jmenoval ho velitelem nad tisíci, takže táhl v čele vojska do boje i zpět.

14 Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

14David si ale na všech taženích vedl úspěšně a Hospodin byl s ním.

15 Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

15Když Saul viděl, jak úspěšně si vede, měl z něj hrůzu.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[16]Všichni v Izraeli i v Judovi ale Davida milovali, protože v jejich čele táhl do boje i zpět.

[17]Saul jednou Davidovi řekl: „Tady je má starší dcera Merab, dám ti ji za ženu. Jen buď mým vojevůdcem a veď Hospodinovy boje.“ (Saul si totiž říkal: Ať nepadne mou rukou, ale rukou Filištínů.)

[18]David na to Saulovi odpověděl: „Kdo jsem já a jaký mám původ – co je můj otcovský rod v Izraeli, abych se měl stát královým zetěm?“

[19]Když pak přišel čas její svatby s Davidem, provdal Saul svou dceru Merab za Adriela Mecholatského.

[20]Saulova dcera Míkal se ale do Davida zamilovala. Když to sdělili Saulovi, líbilo se mu to.

[21]Pomyslel si totiž: „Dám mu ji. Díky ní se chytí do pasti a padne rukou Filištínů. A tak Saul Davidovi řekl: „Teď máš druhou možnost stát se mým zetěm.“

[22]Svým dvořanům přikázal: „Říkejte potají Davidovi: Jen se podívej, král tě má rád a všichni jeho dvořané tě milují. Teď se můžeš stát královým zetěm.“

[23]A tak o tom Saulovi dvořané Davida přesvědčovali. David jim ale odpověděl: „Myslíte, že je to maličkost, stát se

24 Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

25 Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

26 Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

27 dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

28 Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

29 Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

30 Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

1 Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

královým zetěm? Vždyť jsem jen bezvýznamný chudák.“

24Když dvořané Saulovi sdělili, co David řekl,

25Saul jim odpověděl: „Povězte Davidovi toto: Král nechce žádné věno, jen stovku filištínských předkožek jako pomstu nad královskými nepřáteli.“ (Saul totiž chtěl, aby David padl rukou Filištínů.)

26Dvořané to sdělili Davidovi a jemu se líbilo, že by se mohl stát královým zetěm. Ještě než lhůta uplynula,

27David vyrazil se svými muži, pobil dvě stě Filištínů, přinesl jejich předkožky a odpočítal je před králem, aby se stal jeho zetěm. Saul mu tedy dal svou dceru Míkal za ženu.

28Když si Saul uvědomil, že Hospodin je s Davidem a že ho jeho dcera Míkal miluje,

29bál se Davida ještě více a stal se navždy Davidovým nepřítelem.

30Filištínští vládci stále vyráželi do boje. A kdykoli vyrazili, David byl pokaždé úspěšnější než všichni Saulovi hodnostáři. Tak si David získal slavnou pověst.

Ať zemře!

1 Samuelova 19

1Saul řekl Jonatanovi a všem svým hodnostářům, že chce, aby David zemřel.

Saulův syn Jonatan měl ale Davida velmi rád,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[2]a tak Davida varoval: „Můj otec Saul tě chce zabít. Zítra ráno si prosím dávej pozor. Schovej se a zůstaň v úkrytu.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[3]Já půjdu se svým otcem na pole, kde budeš, a promluvím s ním o tobě. Potom ti povím, co jsem zjistil."

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[4]Jonatan pak před Saulem Davida chválil. „Ať král neubližuje svému služebníku Davidovi," řekl mu. „Vždyť ti nijak neublížil. Naopak, velmi ti svou službou prospěl.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5]Nasadil vlastní život, aby zabil toho Filištína, a tak Hospodin daroval celému Izraeli veliké vítězství. Když jsi to viděl, radoval ses. Proč bys ubližoval nevinnému člověku? Proč bys Davida pro nic za nic zabíjel?"

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6]Saul tedy Jonatana poslechl a přísahal: „Jakože je živ Hospodin, nebude zabit!"

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7]Jonatan pak Davida zavolal a všechno mu to vyprávěl. Potom Davida přivedl k Saulovi, aby byl s ním tak jako předtím.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8]Opět došlo k válce. David vytáhl, bojoval s Filištíny a udeřil na ně tak prudce, že se před ním dali na útěk.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[9]Jednou, když Saul seděl ve svém domě s kopím v ruce, přišel na něj zlý duch od Hospodina. Zatímco mu David hrál,

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[10]Saul po něm mrštil kopí, aby Davida připíchl ke zdi. Ten ale Saulovi uhnul a kopí se zabodlo do zdi. David se dal na útěk a ještě té noci uprchl.

[11]Saul poslal k Davidovu domu své muže, aby ho hlídali. Ráno ho chtěl nechat zabít. Davidova žena Míkal ho ale varovala: „Zachraň si život a ještě dnes v noci uteč; jinak budeš zítra mrtev."

[12]Míkal pak spustila Davida oknem; ten se dal na útěk a uprchl.

[13]Míkal vzala sochu bůžka, položila ji na lůžko, na místo hlavy dala polštář z kozí srsti a přikryla lůžko pláštěm.

[14]Když přišli Saulovi poslové, aby Davida zadrželi, řekla jim: „Je nemocný."

[15]Saul je pak vyslal za Davidem znovu, aby se sami přesvědčili. Řekl jim: „Přineste ho ke mně třeba na lůžku, ať ho zabiju!"

[16]Poslové tedy přišli a hle – na lůžku byla soška a na místě hlavy polštář z kozí srsti!

[17]Saul se na Míkal obořil: „Proč jsi mě takhle podvedla? Nechalas uniknout mého nepřítele!" Míkal mu odpověděla: „On mi vyhrožoval: Nech mě jít, nebo tě zabiju!"

[18]David mezitím utíkal pryč, až dorazil k Samuelovi do Rámy. Když mu pověděl o všem, co mu Saul udělal, odešli se Samuelem pryč a bydleli v chýších.

[19]Saulovi bylo oznámeno: „David je v chýších v Rámě."

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem

[20]Vyslal tedy posly, aby Davida zajali. Jakmile však uviděli houf proroků v čele se Samuelem, jak ve vytržení prorokují, sestoupil i na Saulovy posly Boží Duch a také oni začali prorokovat.

[21]Když se to Saul dozvěděl, vyslal jiné posly, ale i ti začali prorokovat. A tak vyslal další posly, ale ti také začali prorokovat.

[22]Nakonec se tedy do Rámy vypravil sám. Došel až k té veliké studni v Sechu. „Kde je Samuel a David?“ ptal se. „Tamhle v chýších v Rámě,“ řekli mu.

[23]Zamířil tedy k chýším v Rámě, ale i na něj sestoupil Boží Duch, a tak celou cestu prorokoval. Když dorazil k chýším v Rámě,

[24]hned ze sebe shodil šaty a také on upadl před Samuelem do prorockého vytržení. Ležel tam nahý celý den a celou noc. A proto se říká: To už i Saul patří k prorokům?

Smlouva s Jonatanem

1 Samuelova 20

[1]David ale z chýší v Rámě uprchl. Přišel k Jonatanovi a ptal se: „Co jsem provedl? Čím jsem se provinil? Jak jsem tvému otci ublížil, že mi chce vzít život?“

[2]„Nic takového!“ odpověděl Jonatan. „Nemáš zemřít. Můj otec přece nedělá nic velkého ani malého, aniž by se mi svěřil.

primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

3 Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

4 Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

5 Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

6 Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

7 Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

8 Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

9 Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

Proč by právě tohle přede mnou skrýval? Tak to není.“

3David mu to ale odpřisáhl. Řekl mu: „Tvůj otec určitě ví, že sis mě oblíbil. Proto si říká: ‚Raději ať o tom Jonatan neví, aby se netrápil.‘ Ale jakože je živ Hospodin a živ jsi ty, od smrti mě dělí už jen krok!“

4Jonatan odpověděl: „Udělám pro tebe, cokoli budeš chtít.“

5David tedy Jonatanovi řekl: „Jak víš, zítra je slavnost novoluní a já bych měl sedět s králem u jídla. Nech mě ale odejít a skrýt se venku na poli až do pozítří večer.

6Pokud si tvůj otec všimne mé nepřítomnosti, řekneš: ‚David mě prosil o svolení, aby mohl rychle domů do Betléma, protože tam jejich rod koná výroční oběť.‘

7Pokud na to řekne: ‚Dobrá,‘ pak jsem v bezpečí. Pokud se ale rozzuří, pak věz, že se mě rozhodl zabít.

8Tehdy mě, svému služebníku, prokaž laskavost – vždyť jsi se mnou před Hospodinem vstoupil do smlouvy. Jsem-li vinen, zabij mě sám. Proč bys mě vodil ke svému otci?“

9„To nikdy!“ zvolal Jonatan. „Pokud zjistím, že se tě můj otec rozhodl zabít, určitě ti to dám vědět!“

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que

[10]„A kdo mi poví, jestli ti tvůj otec odpověděl hrubě?“ zeptal se David Jonatana.

[11]„Pojď,“ vyzval Jonatan Davida, „půjdeme ven.“ Když pak spolu vyšli ven,

[12]Jonatan Davidovi řekl: „Při Hospodinu, Bohu Izraele, zjistím, co můj otec zamýšlí! Pozítří v určenou dobou ti vzkážu, zda je to s Davidem dobré, nebo ne. Přece bych ti to nezatajil.

[13]Pokud ti ale můj otec bude chtít ublížit, pak ať mě Hospodin potrestá a ještě mi přidá, kdybych ti to zatajil a nepropustil tě v pokoji. Ať je Hospodin s tebou, jako býval s mým otcem.

[14]Pokud budu živ, i ty mi prokazuj Hospodinovu laskavost. A pokud zemřu,

[15]neodvracej nikdy svou laskavost od mého domu. Hospodin ať vyhladí všechny Davidovy nepřátele ze země!“

[16]Tak Jonatan uzavřel smlouvu s domem Davidovým: „Hospodin ať zúčtuje s Davidovými nepřáteli!“

[17]Jonatan z lásky k Davidovi zopakoval svou přísahu, neboť ho miloval jako sám sebe.

[18]Pak mu Jonatan pověděl: „Zítra je novoluní. Všimnou si tvé nepřítomnosti, protože vědí, kde sedáváš.

[19]Pozítří rychle přijď k tomu místu, kde ses ukryl prve, a zůstaň tam u kamene Ezel.

te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[20]Já poblíž vystřelím tři šípy, jako bych střílel na terč.

[21]Hned nato pošlu mládence: ‚Běž najít ty šípy.' Jestliže tomu chlapci řeknu: ‚Podívej se, šípy jsou za tebou, přines je' – pak můžeš přijít, neboť jsi v bezpečí a nic ti nehrozí, jakože je živ Hospodin.

[22]Pokud ale tomu chlapci řeknu: ‚Podívej se, šípy jsou daleko před tebou' – pak musíš odejít, neboť tě Hospodin posílá pryč.

[23]Hospodin ať je svědkem naší úmluvy až navěky."

[24]David se tedy ukryl venku. Bylo novoluní a král zasedl k hostině.

[25]Král zaujal své obvyklé místo u zdi naproti Jonatanovi a po Saulově boku zasedl Abner. Davidovo místo zůstalo prázdné.

[26]Toho dne Saul neříkal nic, myslel si: Něco se mu asi přihodilo, že se poskvrnil, a tak je nečistý.

[27]Nazítří, druhého dne po novoluní, bylo Davidovo místo stále prázdné. Saul se tedy zeptal svého syna Jonatana: „Proč Jišajův syn včera ani dnes nepřišel k jídlu?"

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[28]„David mě prosil o svolení, aby směl do Betléma," odpověděl mu Jonatan.

[29]„Říkal: ‚Propusť mě prosím. Naše rodina koná ve městě oběť a můj bratr mi přikázal, ať přijdu. Buď tedy prosím tak laskav a uvolni mě, ať smím navštívit své bratry.' To proto nepřišel ke královskému stolu."

[30]„Ty mizerný parchante!" rozlítil se Saul na Jonatana. „Copak nevím, že ses s tím Jišajovým synem spřáhnul?! Že ti není hanba! Jsi hanba a ostuda své matky!

[31]Dokud bude Jišajův syn na světě, nebudeš si jist sebou ani svým královstvím! Hned ho nech zajmout, protože musí zemřít!"

[32]„A proč má zemřít?" zeptal se Jonatan svého otce Saula. „Co provedl?"

[33]Vtom po něm Saul mrštil kopím, aby ho probodl. Tak Jonatan poznal, že jeho otec je odhodlán Davida zabít.

[34]Jonatan vstal od stolu, rozpálen hněvem, a toho druhého dne novoluní už nejedl. Trápil se totiž kvůli Davidovi i kvůli tomu, že ho otec tak zostudil.

[35]Když přišlo ráno, Jonatan vyšel ven, jak se dohodli s Davidem. Měl s sebou malého chlapce

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[36]a tomu řekl: „Běž a hledej šípy, které budu střílet." Chlapec se rozběhl a on vystřelil šíp přes něj.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[37]Když chlapec dorazil blízko Jonatanova šípu, Jonatan na chlapce zavolal: „Ten šíp je přece ještě dál!"

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[38]Potom na chlapce volal: „Rychle, pospěš si, nestůj!" Jonatanův chlapec pak ten šíp našel a vrátil se ke svému pánovi.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[39]Ten chlapec nic netušil. Jen Jonatan a David věděli, o co jde.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[40]Jonatan pak dal chlapci, který ho provázel, svou zbraň a řekl mu: „Jdi, odnes to do města."

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[41]Jakmile chlapec odešel, od jihu se vynořil David. Padl tváří k zemi a třikrát se poklonil. Políbili se navzájem a společně plakali, hlavně David.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[42]„Jdi v pokoji," řekl mu Jonatan. „Co jsme si v Hospodinově jménu přísahali, toho ať je Hospodin svědkem mezi námi dvěma i mezi naším potomstvem až navěky."

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

David prchá k Filištínům

1 Samuelova 21

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[1]David pak vyrazil na cestu, zatímco Jonatan se vrátil do města.

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[2]Přišel do Nobu ke knězi Achimelechovi, ale toho setkání s Davidem vylekalo. „Jak to, že jsi sám?“ ptal se ho. „Proč s tebou nikdo není?“

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[3]David knězi Achimelechovi odpověděl: „Král mi dal jistý úkol a řekl mi: ‚Ať se nikdo nedozví, proč tě posílám a čím jsem tě pověřil.‘ S mládenci jsem se domluvil, kde se sejdeme.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[4]Takže, co máš po ruce? Dej mi pět chlebů anebo co se najde.“

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[5]„Obyčejný chléb nemám,“ odpověděl kněz Davidovi. „Je tu jen svatý chléb – pokud ale mládenci neměli nic se ženami.“

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[6]David mu odpověděl: „Žen jsme se opravdu ani nedotkli – jako obvykle, když jsem na válečné výpravě. Těla mládenců jsou svatá i při běžné výpravě, tím spíše tedy dnes.“

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[7]A tak mu kněz dal svatý chléb, protože tam jiný nebyl, pouze chleby předložení odebrané z Hospodinovy přítomnosti, aby byly téhož dne nahrazeny chlebem teplým.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem

[8](Byl tam ale i jeden ze Saulových služebníků, který toho dne zůstával před Hospodinem. Jmenoval se Doeg Edomský

as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

a byl to Saulův zmocněnec nad jeho pastýři.)

[9]„A nemáš tu po ruce nějaké kopí nebo meč?“ zeptal se ještě David Achimelecha. „Nevzal jsem si totiž s sebou meč ani jinou zbraň, protože králův rozkaz spěchal.“

[10]Kněz odpověděl: „Je tu meč Filištína Goliáše, kterého jsi zabil v údolí Ela. Je zabalen v plášti za efodem. Jestli chceš, vezmi si ho. Žádný jiný tu nemám.“ Na to David řekl: „Ten je nejlepší, dej mi ho.“

[11]Potom David vyrazil a prchal toho dne před Saulem, až dorazil k Achišovi, králi Gatu.

[12]„To je přece David, král země,“ řekli Achišovi jeho dvořané. „To o něm se přece při tancích zpívalo: ‚Saul pobil své tisíce, David desetkrát více!‘“

[13]David si jejich slova vzal k srdci a velmi se gatského krále Achiše bál.

[14]Protože byl v jejich moci, začal před nimi předstírat šílenství. Vyrýval značky na vrata brány a pouštěl sliny po bradě.

[15]„Copak nevidíte, že je to blázen?“ řekl Achiš svým dvořanům. „Proč mi ho sem vodíte?

[16]Mám tu snad málo bláznů, že jste ho sem přivedli, aby mi tu bláznil? Tenhle mi má vejít do domu?“

Všichni jste se spikli!

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos

1 Samuelova 22

[1]Tak odtamtud David unikl a ukryl se v jeskyni Adulam. Když se to doslechli jeho bratři, vydali se s celým otcovským rodem za ním.

[2]Shromáždili se k němu také všichni, kdo byli v nesnázích a kdo byli zadlužení a zatrpklí. Bylo s ním na čtyři sta mužů a on se stal jejich velitelem.

[3]Odtamtud David odešel do moábské Micpy a požádal moábského krále: „Mohli by můj otec s mou matkou přijít k vám, dokud nepoznám, jak se mnou Bůh naloží?“

[4]Odvedl je tedy k moábskému králi a zůstali u něj celou dobu, kdy se David zdržoval ve skalní pevnosti.

[5]Prorok Gád pak ale Davidovi řekl: „Nezůstávej v pevnosti, odejdi do judského kraje.“ David proto odešel a dorazil do cheretského lesa.

[6]Saul se doslechl, že se David se svými muži znovu objevil. Seděl právě pod tamaryškem na výšině v Gibeji, v ruce třímal kopí a všichni jeho služebníci stáli před ním.

[7]„Poslouchejte, Benjamínci!“ řekl Saul služebníkům, kteří stáli před ním. „Copak vám Jišajův syn všem rozdá pole a vinice?

fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

Copak z vás všech udělá velitele tisíců a stovek?

[8]Vždyť jste se proti mně všichni spikli! Nikdo mi neřekne, když se můj vlastní syn spřáhne s Jišajovým synem. Nikdo mě nelituje. Nikdo mi neřekne, když na mě vlastní syn poštve mého služebníka, aby na mě číhal, tak jako dnes!“

[9]Nato se ozval Doeg Edomský, představený Saulových služebníků: „Viděl jsem Jišajova syna, jak přišel do Nobu k Achimelechovi, synu Achitubovu.

[10]Ten se o něm radil s Hospodinem a dal mu jídlo na cestu, dokonce mu dal meč Filištína Goliáše.“

[11]Král si hned nechal zavolat kněze Achimelecha, syna Achitubova, i celý jeho otcovský rod nobských kněží. Když se všichni dostavili ke králi,

[12]Saul promluvil: „Poslouchej, synu Achitubův.“ „Ano, můj pane?“ odpověděl kněz.

[13]Saul se rozkřičel: „Proč jste se proti mně spikli – ty a Jišajův syn? Jak to, že jsi mu poskytl chléb a meč? Radil ses o něm s Bohem, aby proti mně povstal a číhal na mě, jak se dnes ukazuje!“

[14]Achimelech na to králi odpověděl: „Který ze všech tvých služebníků je věrný jako David? Vždyť je to králův zeť, velitel tvé tělesné stráže a požívá úcty tvého domu.

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Copak jsem se o něm dnes radil s Bohem poprvé? Jistěže ne. Ať král svého služebníka ani mé příbuzné neobviňuje, neboť tvůj služebník o celé věci neví vůbec nic.“

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[16]Král ale prohlásil: „Teď zemřeš, Achimelechu – ty i všichni tví příbuzní!“

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]A hned rozkázal strážím, které stály u něj: „Na ně! Pobijte Hospodinovy kněze, protože i oni drží s Davidem! Věděli, že je na útěku, ale neohlásili mi to.“ Královi služebníci se ale neodvažovali vztáhnout ruku a dotknout se Hospodinových kněží.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[18]Král se proto obrátil k Doegovi: „Na ně! Pobij ty kněze!“ A Doeg Edomský se na ně vrhl a pobil je. Toho dne zabil osmdesát pět mužů, kteří nosili plátěný efod.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

[19]Také kněžské město Nob pobil ostřím meče –muže i ženy, děti i nemluvňata, dobytek, osly i ovce, vše pobil mečem.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[20]Jeden ze synů Achimelecha, syna Achitubova, jménem Abiatar ale unikl. Uprchl k Davidovi

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[21]a oznámil mu, že Saul povraždil Hospodinovy kněze.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[22]David na to Abiatarovi řekl: „Už toho dne, kdy tam byl Doeg Edomský, jsem věděl, že to Saulovi určitě řekne. To kvůli mně zemřeli všichni tví příbuzní.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.
[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.
[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.
[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.
[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.
[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.
[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.
[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[23]Zůstaň se mnou, neboj se. Ten, kdo usiluje o můj život, usiluje i o tvůj, u mě jsi ale v bezpečí.“

V pouštních úkrytech

1 Samuelova 23

[1]Tehdy bylo Davidovi oznámeno: „Filištíni oblehli Keilu. Už plení obilí na humnech.“
[2]David se tedy ptal Hospodina: „Mám jít? Porazím Filištíny?“ „Jdi,“ odpověděl mu Hospodin. „Filištíny porazíš a Keilu osvobodíš.“
[3]Davidovi muži ale namítali: „Vždyť se bojíme už tady v Judsku. To máme ještě ke všemu jít do Keily proti filištínským šikům?“
[4]David se tedy ptal Hospodina znovu a Hospodin mu odpověděl: „Vstaň a táhni na Keilu. Filištíny ti vydám do rukou.“
[5]A tak David se svými muži přišel do Keily, pustil se s Filištíny do boje a na hlavu je porazil. Odehnal jejich stáda a osvobodil obyvatele Keily.
[6]Abiatar, syn Achimelechův, utekl za Davidem do Keily a vzal s sebou efod.
[7]Když bylo Saulovi oznámeno, že David vstoupil do Keily, řekl si: „Teď mi ho Bůh vydal do rukou! Sám se uvěznil, když vešel do města s vraty a závorami.“
[8]A tak Saul nechal všechen lid svolat k válečnému tažení do Keily, aby oblehl Davida i jeho muže.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.
[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.
[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.
[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.
[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.
[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.
[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,
[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu

[9]David se ale dozvěděl, jakou pohromu na něj Saul chystá, a řekl knězi Abiatarovi: „Přines efod."
[10]Potom se David ptal: „Hospodine, Bože Izraele, tvůj služebník se dozvěděl, že se Saul chystá dorazit do Keily, aby kvůli mně to město zničil.
[11]Přitáhne Saul, jak tvůj služebník slyšel? Hospodine, Bože Izraele, oznam to prosím svému služebníkovi." „Ano, přitáhne," odpověděl Hospodin.
[12]David se tedy zeptal: „A vydali by Keilští mě a mé muže Saulovi do rukou?" „Ano, vydali," odpověděl Hospodin.
[13]A tak David se svými asi šesti sty muži opustil Keilu a přesunovali se z místa na místo. Když Saulovi bylo oznámeno, že David unikl z Keily, ukončil tažení.
[14]David pak pobýval v pouštních úkrytech na horách pouště Zif. Saul ho sice pořád hledal, ale Bůh mu ho nevydal do rukou.
[15]Když byl David v Choreši na poušti Zif, zjistil, že Saul vytáhl a usiluje mu o život.
[16]Saulův syn Jonatan se tehdy vydal za Davidem do Choreše a pomohl mu najít sílu v Bohu.
[17]„Neboj se," řekl mu, „ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat Izraeli

reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

a ve mně budeš mít pobočníka. Však i můj otec Saul to dobře ví."

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

[18]Ti dva tehdy spolu před Hospodinem uzavřeli smlouvu. David pak zůstal v Choreši a Jonatan se vrátil domů.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[19]K Saulovi do Gibeje se ale vypravili Zifejci a řekli: „David se přece ukrývá u nás! Opevnil se v Choreši na kopci Chakila jižně od Ješimonu.

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[20]Nechť tedy král vytáhne, kdykoli se mu zlíbí, a my se postaráme, aby padl králi do rukou."

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[21]Saul na to řekl: „Hospodin vám žehnej, že jste se mnou cítili.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[22]Ještě si to ale jděte přesně ověřit a obhlédněte místo, kde se zdržuje. Kdo ho tam viděl? Bylo mi řečeno, že se chová velmi vychytrale.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[23]A tak si obhlédněte a prověřte všechny úkryty, kde by se mohl skrývat. Až si budete jistí, vraťte se ke mně a vypravím se s vámi. Jestliže je v kraji, já ho mezi všemi judskými rody vypátrám!"

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[24]Vydali se tedy před Saulem zpátky do Zifu. David byl se svými muži na poušti Maon v údolí Arava jižně od Ješimonu.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25]Saul a jeho muži se pustili do hledání, ale Davidovi to bylo oznámeno, a tak se přesunul do skal na poušti Maon, kde zůstal. Když se to Saul dozvěděl, začal Davida v maonské poušti pronásledovat.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[26]Saul postupoval po jednom úbočí hory a David se svými muži po druhém. David se snažil před Saulem rychle uniknout, neboť Saul se svými muži už Davida a jeho muže obkličovali, aby je zajali.

[27]Vtom k Saulovi dorazil posel: „Rychle přijď. Do země vtrhli Filištíni.“

[28]Saul tedy přestal pronásledovat Davida a vytáhl proti Filištínům. Proto se tomu místu říká Sela-machlekot, Skála rozdělení.

Já na tebe nesáhnu

1 Samuelova 24

[1]Odtud pak odešel a usadil se v pevnosti En-gedi.

[2]Když se Saul vrátil z tažení proti Filištínům, bylo mu oznámeno: „David je právě v poušti En-gedi.“

[3]Saul tedy vzal tři tisíce mužů vybraných z celého Izraele a šel Davida s jeho muži hledat v Kamzičích skalách.

[4]Cestou přišel k ovčím ohradám; byla tam jeskyně a Saul zašel dovnitř, aby si ulevil. V zadních koutech jeskyně ale seděl David se svými muži.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei

[5]Ti mu zašeptali: „Vidíš – to je ten den, o kterém ti říkal Hospodin: ‚Hle, vydám ti tvého nepřítele do rukou, abys s ním udělal, co budeš chtít.'" David tedy vstal a nepozorovaně Saulovi uřízl cíp pláště.

[6]Potom ho ale trápilo svědomí, že Saulovi uřízl ten cíp pláště,

[7]a tak svým mužům řekl: „Chraň mě Hospodin, abych svému pánu, Hospodinovu pomazanému, provedl něco takového. Nevztáhnu na něj ruku – vždyť je to Hospodinův pomazaný!"

[8]Těmi slovy David své muže zarazil a nedovolil jim Saula napadnout. Saul pak vyšel z jeskyně a pokračoval po cestě.

[9]Hned potom vyšel z jeskyně i David a zavolal za Saulem: „Můj pane! Králi!" Saul se ohlédl. David padl tváří k zemi a poklonil se.

[10]Potom Saulovi řekl: „Proč posloucháš lidské řeči, že se ti David snaží ublížit?

[11]Pohleď, dnes vidíš na vlastní oči, že mi tě v té jeskyni Hospodin vydal do rukou. Říkali mi, ať tě zabiju, ale mně tě bylo líto. Řekl jsem si, že na svého pána nevztáhnu ruku – vždyť je to Hospodinův pomazaný.

contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

13 Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

15 Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

16 Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

17 Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

18 Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

19 Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

20 Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

12Podívej se, otče, jen se podívej: Mám v ruce cíp tvého pláště. Odřízl jsem ti cíp pláště, ale nezabil jsem tě. Pohleď a uznej, že jsem nespáchal žádný zločin ani zradu. Nijak jsem ti neublížil, ale ty na mě číháš, abys mě připravil o život!

13Ať mě s tebou rozsoudí Hospodin. Hospodin ať pomstí křivdu, kterou jsi mi způsobil, ale já na tebe nesáhnu.

14Staré přísloví říká: ‚Zlo páchají zločinci.‘ Já na tebe nesáhnu.

15Na koho to vytáhl král Izraele? Koho to pronásleduješ? Mrtvého psa, pouhou blechu!

16Ať je tedy Hospodin naším soudcem a rozsoudí mě s tebou. Ať pohlédne a ujme se mé pře a obhájí mě před tebou!“

17Když David domluvil tuto řeč k Saulovi, Saul zvolal: „Je to tvůj hlas, Davide, synu můj?“ a hlasitě se rozplakal.

18„Jsi spravedlivější než já,“ řekl Davidovi. „Vždyť jsi mi odplácel dobrem, ale já jsem ti odplácel zlem.

19Dnes jsi prokázal, že se mnou jednáš dobře. Hospodin mě vydal do tvých rukou, ale ty jsi mě nezabil.

20Když někdo najde svého nepřítele, copak ho nechá odejít po dobrém? Kéž ti Hospodin odplatí dobrem za to, jak ses ke mně dnes zachoval.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[21]Teď už vím, že se jistě staneš králem a izraelské království bude v tvých rukou vzkvétat.

[22]Proto mi teď přísahej při Hospodinu, že nevyhladíš mé potomstvo, až tu nebudu, a nevymažeš mé jméno z mého otcovského rodu."

[23]David to Saulovi odpřisáhl. Saul pak odešel domů a David se svými muži vystoupil do skalní pevnosti.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

Abigail

1 Samuelova 25

[1]Samuel pak zemřel. Všichni Izraelci se sešli, aby ho oplakávali a pohřbili ho v Rámě, kde bydlel. David se pak rozhodl odejít na poušť Paran.

[2]V Maonu žil jeden člověk a ten měl hospodářství v Karmelu. Byl to zámožný člověk a patřilo um 3.000 ovcí a 1.000 koz. Právě v Karmelu stříhal své ovce.

[3]Tento muž se jmenoval Nábal a jeho žena se jmenovala Abigail. Byla to velmi chytrá a neobyčejně krásná žena, ale její muž byl hrubý a choval se zle. Byl to potomek Kálebův.

[4]Když se David na poušti doslechl, že Nábal stříhá své ovce,

[5]poslal deset mládenců a řekl jim: „Jděte do Karmelu, navštivte Nábala a pozdravte ho mým jménem:

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

[6]‚Buď zdráv. Pokoj tobě, pokoj tvé rodině, pokoj všemu, co máš.

[7]Jak slyším, stříháš právě ovce. Víš, že tví pastýři byli s námi. Chovali jsme se k nim slušně a za celou dobu, co byli v Karmelu, se vůbec nic neztratilo.

[8]Zeptej se svých mládenců a potvrdí ti to. Prokaž tedy mým chlapcům laskavost, přicházíme přece ve šťastnou chvíli. Dej tedy prosím svým služebníkům i svému synu Davidovi, co máš po ruce.‘“

[9]Davidovi mládenci tedy šli za Nábalem a promluvili Davidovým jménem přesně, jak jim řekl. Když se odmlčeli,

[10]Nábal se na ně rozkřikl: „Jaký David? Jaký syn Jišajův? Všude je teď plno sluhů, kteří utíkají od svých pánů.

[11]To mám vzít svůj chleba, svou vodu a maso, které jsem připravil pro své střihače, a dát to lidem, o kterých ani nevím, odkud jsou?“

[12]Davidovi mládenci se tedy otočili a vydali se zpátky. Jakmile dorazili k Davidovi, vyřídili mu všechna Nábalova slova.

[13]David svým mužům řekl: „Každý si připásejte meč.“ Všichni včetně Davida si tedy připásali meč a asi čtyři sta mužů vyrazilo za Davidem. Dvě stě jich zůstalo u zásob.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[14]Jeden z Nábalových mládenců mezitím řekl Nábalově ženě Abigail: „Víš, že David poslal z pouště k našemu pánovi posly s pozdravem, ale on jim vynadal?

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[15]Ti muži na nás byli velmi hodní, chovali se k nám slušně a po celou dobu, kdy jsme s nimi byli na pastvinách, se nám vůbec nic neztratilo.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[16]Ve dne i v noci nás chránili jako hradba, celou tu dobu, kterou jsme s nimi strávili, když jsme pásli stáda.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

[17]Rozmysli si teď dobře, co bys měla udělat, protože náš pán i celý jeho dům se řítí do neštěstí. Jenže je to takový ničema, že s ním není řeč.“

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[18]Abigail rychle vzala dvě stě chlebů, dva měchy vína, pět připravených ovcí, pět měr praženého zrní, sto sušených hroznů a dvě stě hrud fíků a naložila to na osly.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[19]Potom řekla svým mládencům: „Jděte napřed, já jdu za vámi.“ Svému muži Nábalovi ale nic neřekla.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[20]Vsedla na osla a sjížděla do horské rokle, když tu proti ní přichází David se svými muži. (Než je potkala,

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta

[21]David si právě říkal: „To jsem tedy na poušti hlídal všechen jeho majetek

de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

22 Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

23 Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

24 Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

25 Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

26 Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

27 Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

28 Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

zbytečně – vůbec nic se mu neztratilo, a teď mi za mou dobrotu oplácí zlem.

22Bůh ať Davida potrestá a ještě mu přidá, jestli ze všech, kdo k Nábalovi patří, nechám do rána jediného pacholka!“)

23Jakmile Abigail uviděla Davida, rychle sesedla z osla, padla před Davidem na tvář a poklonila se až k zemi.

24Padla mu k nohám a zvolala: „Je to jen má vina, pane můj! Ale dovol, prosím, své služebnici promluvit; vyslechni laskavě má slova.

25Kéž si můj pán vůbec nevšímá toho ničemy Nábala. Jak se jmenuje, takový i je – jmenuje se Nábal, Hlupák, a hlouposti má dost. Já, tvá služebnice, jsem neviděla ty mládence, které jsi, můj pane, poslal.

26Teď ale, pane můj, jakože je živ Hospodin a živ jsi ty – protože ti Hospodin zabránil prolít krev a vzít pomstu do vlastních rukou, ať tvoji nepřátelé a všichni, kdo mému pánu chtějí ublížit, dopadnou jako Nábal!

27A tento dárek, který tvá služebnice přinesla svému pánu, ať se rozdá mládencům, kteří jdou ve šlépějích mého pána.

28Odpusť prosím provinění své služebnice. Hospodin mému pánu jistě zbuduje trvalý dům, neboť můj pán vede Hospodinovy boje a za celou tu dobu se na tobě nenašlo nic zlého.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29]Kdyby se někdo rozhodl tě pronásledovat a usilovat ti o život, tvůj život, můj pane, zůstane pevně ve svazku živých, při Hospodinu, tvém Bohu. Život tvých nepřátel však Bůh jako z praku odmrští.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]A potom, až Hospodin prokáže mému pánu všechno to dobrodiní, které ti zaslíbil, a přikáže ti být vůdcem Izraele,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[31]tehdy, můj pane, nebudeš mít v srdci výčitky, že jsi daremně prolil krev, aby ses pomstil. Až Hospodin prokáže mému pánu dobrodiní, vzpomeň si na svou služebnici.“

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32]David řekl Abigail: „Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, že mi tě dnes poslal vstříc.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33]A požehnána tvá moudrost, ty sama buď požehnána, žes mě dnes zadržela, abych neprolil krev a nevzal pomstu do svých rukou.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[34]Jakože je živ Hospodin, Bůh Izraele, který mi zabránil ublížit ti, věz, že kdybys mi nepřišla tak rychle vstříc, do rozednění by Nábalovi nezůstal jediný pacholek!“

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

[35]Potom od ní David přijal, co mu přinesla, a řekl jí: „Vrať se v pokoji domů. Uvidíš, že jsem tě poslechl a vyhověl jsem ti.“

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

[40] Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[36]Abigail se tedy vrátila k Nábalovi. Ten právě doma pořádal hody. Hodoval jako král, cítil se skvěle a byl úplně opilý. Proto mu až do rozednění neřekla vůbec nic.

[37]Teprve ráno, když Nábal vystřízlivěl, mu to všechno vyprávěla. V tu chvíli ho ranila mrtvice a on ztuhl jako kámen.

[38]Asi po deseti dnech Hospodin Nábala zasáhl tak, že zemřel.

[39]Když se David doslechl o Nábalově smrti, řekl: „Požehnán buď Hospodin, že se mě zastal proti Nábalovým urážkám! Hospodin svému služebníku zabránil spáchat zlo, ale Nábalovo zlo obrátil zpátky na jeho hlavu.“ Potom David poslal pro Abigail a nabídl jí, že si ji vezme za ženu.

[40]Davidovi služebníci přišli za Abigail do Karmelu a řekli jí: „David nás za tebou posílá, že si tě chce vzít za ženu.“

[41]Hned se poklonila tváří k zemi se slovy: „Hle, tvá služebnice bude služkou, jež umývá nohy služebníků svého pána.“

[42]Poté Abigail rychle nasedla na osla a provázena svými pěti děvečkami odešla s Davidovými posly a stala se jeho ženou.

[43]David si vzal také Achinoam z Jizreelu a obě byly jeho manželkami.

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

[44]Saul ale svou dceru, Davidovu manželku Míkal, provdal za Paltiho, syna Laiše z Galimu.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo;

Nedotknu se pomazaného

1 Samuelova 26

[1]Za Saulem do Gibeje znovu přišli Zifejci: „David se přece ukrývá na kopci Chakila před Ješimonem."

[2]Saul se tedy se třemi tisíci mužů vybraných z Izraele vypravil na poušť Zif, aby tam Davida hledali.

[3]Saul se utábořil u cesty na kopci Chakila před Ješimonem. David se zatím zdržoval v poušti. Když viděl, že za ním Saul přišel na poušť,

[4]vyslal zvědy, aby se o Saulově příchodu dověděl přesně.

[5]Potom se David vypravil k Saulovu tábořišti. Viděl místo, kde se uložil Saul a jeho vojevůdce Abner, syn Nerův. Saul ležel uprostřed tábora obklopen vojskem ze všech stran.

[6]David se pak zeptal Chetejce Achimelecha a Cerujina syna Abišaje, bratra Joábova: „Kdo se mnou půjde k Saulovi do tábora?" „Já s tebou půjdu," odpověděl Abišaj.

[7]David s Abišajem tedy vešli v noci do vojska a hle – Saul spal uprostřed ležení a kopí měl zaražené do země hned u hlavy. Abner a ostatní spali okolo.

[8]„Dnes ti Bůh vydal tvého nepřítele do rukou," řekl Abišaj Davidovi. „Dovol, ať

deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

ho teď tím kopím probodnu až do země. Stačí jedna rána, druhá nebude potřeba."

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[9]David mu ale odpověděl: „Neubližuj mu. Kdo může beztrestně vztáhnout ruku na Hospodinova pomazaného?

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[10]Jakože je živ Hospodin," pokračoval David, „sám Hospodin ho raní. Buď přijde jeho den a zemře, anebo vytáhne do války a zahyne.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

[11]Mě ale Hospodin chraň, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného! Vezmi raději to kopí i džbán na vodu, co má u hlavy, a pojďme pryč."

[12] Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[12]A tak David vzal Saulovi od hlavy kopí a džbán vody a šli pryč. Nikdo si jich nevšiml, nikdo nic nevěděl, nikdo se neprobudil. Všichni spali, protože na ně padl tvrdý spánek od Hospodina.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[13]David přešel na druhou stranu a postavil se opodál na vrchol kopce, aby byl od něj dost daleko.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

[14]„Co je s tebou, Abnere?" zavolal odtud na vojsko a na Abnera, syna Nerova. „Kdo mě to volá?"odpověděl Abner.

[15] Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

[15]„Nejsi snad muž, kterému není v Izraeli rovno?" volal David na Abnera. „Proč tedy nehlídáš svého krále a pána? Někdo tvému králi a pánu přišel ublížit!

[16] Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós

[16]Moc ses nevyznamenal. Jakože je živ Hospodin, zasloužíte si zemřít, protože

que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

jste neochránili svého pána, Hospodinova pomazaného. Jen se podívej, kde je královo kopí a ten džbán vody, co měl u hlavy!“

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[17]Vtom Saul poznal Davida po hlase. „Je to tvůj hlas, Davide, synu můj?“ zavolal na něj. „Ano, můj králi a pane,“ odpověděl David.

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[18]A pokračoval: „Proč můj pán pronásleduje svého služebníka? Co jsem provedl? Jaký zločin jsem spáchal?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19]Vyslechni teď prosím, můj králi a pane, slova svého služebníka. Pokud tě proti mně podnítil Hospodin, ať tedy přijme předloženou oběť. Pokud to ale byli lidé, pak ať jsou před Hospodinem prokletí, protože mě teď vyhánějí z domova v Hospodinově dědictví. Jako by řekli: ‚Běž sloužit cizím bohům!‘

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20]Kéž má krev neskropí zem daleko od Hospodinovy tváře. Vždyť izraelský král vytáhl hledat pouhou blechu. Jako kdyby po horách pronásledoval koroptev.“

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[21]„Zhřešil jsem,“ řekl Saul. „Vrať se, můj synu Davide! Už ti neublížím, neboť sis dnes tolik cenil mého života! Ano, jednal jsem jako hlupák – hrozně jsem se zmýlil!“

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22]David na to řekl: „Zde je královo kopí. Ať sem pro něj někdo z mládenců přijde.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[23]Hospodin odplatí každému za jeho spravedlnost a věrnost. Hospodin mi tě dnes vydal do rukou, ale já jsem nechtěl vztáhnout ruku na Hospodinova pomazaného.

[24]Jako jsem si dnes cenil tvého života, kéž je i můj život právě tak cenný v Hospodinových očích a kéž mě vysvobodí z každého soužení.“

[25]Saul Davidovi odpověděl: „Požehnaný jsi, můj synu Davide. Dokážeš veliké věci a jistě uspěješ.“ David šel potom dál svou cestou a Saul se vrátil domů.

Znovu mezi Filištíny

1 Samuelova 27

[1]David si ale pomyslel: „Teď mohu kdykoli Saulovou rukou zahynout. Nezbývá mi nic lepšího než utéct do filištínské země. Pak mě Saul nechá a přestane mě hledat po celém Izraeli. Takhle mu uniknu z rukou.“

[2]Proto David vyrazil na cestu a se šesti sty svými muži přešel ke gatskému králi Achišovi, synu Maochovu.

[3]David i jeho muži se tedy usadili u Achiše v Gatu. Každý měl s sebou svoji rodinu, David pak obě své ženy, Achinoam Jizreelskou a Abigail, vdovu po Nábalovi Karmelském.

[4]Když bylo Saulovi oznámeno, že David utekl do Gatu, přestal ho hledat.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[5]David řekl Achišovi: „Mohl bys mi prokázat laskavost? Prosím, ať mi poskytnou místo v některém venkovském městečku, abych se tam usadil. Proč by měl tvůj služebník bydlet s tebou v královském městě?“

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[6]Toho dne mu tedy Achiš dal Ciklag. Proto Ciklag patří až dodnes judským králům.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[7]David strávil ve filištínském kraji celkem rok a čtyři měsíce.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[8]David se svými muži podnikal nájezdy na Gešurejce, Girzejce i Amalekovce. (Ti totiž odpradávna bydleli v tom kraji, který se táhne až k Šuru směrem k egyptské k zemi.)

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[9]David útočil na celý ten kraj a nenechával naživu muže ani ženy, zabíral brav i skot, osly, velbloudy i oděvy. Potom se vracel k Achišovi.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[10]Když se Achiš ptal: „Na koho jste dnes podnikli nájezd?“ David odpovídal: „Do judského Negevu,“ nebo „do Negevu Jerachmeelců,“ nebo „do kenijského Negevu.“

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[11]David nenechával naživu muže ani ženy, aby je nemusel vodit do Gatu. Říkal si: „Aby na nás nevyzradili, co vlastně David dělá.“ Tak si David počínal celou dobu, kdy bydlel ve filištínském kraji.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

[12]Achiš ale Davidovi věřil; myslel si: „Ten se svému lidu Izraeli nadobro zprotivil. Zůstane mým služebníkem už napořád.“

1 Samuel 28

1 Samuelova 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[1]V té době Filištíni shromáždili svá vojska do války proti Izraeli. Achiš oznámil Davidovi: „Musíš počítat s tím, že se mnou do války potáhneš i ty se svými muži.“

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[2]Ten mu odpověděl: „Pak tedy poznáš, co tvůj služebník dovede.“ Achiš na to Davidovi řekl: „Tak to tě jmenuji natrvalo svým osobním strážcem.“

Zítra budeš se mnou

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[3]Samuel byl mrtev. Všichni Izraelci ho oplakávali a pohřbili ho v Rámě, ve městě, kde bydlel. Saul ze země odstranil všechny věštce a duchaře.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[4]Filištíni se shromáždili, přitáhli a utábořili se v Šunemu. Saul tedy shromáždil celý Izrael a utábořili se v pohoří Gilboa.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[5]Když Saul viděl filištínský tábor, byl naplněn hrůzou, uvnitř se celý chvěl strachy.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[6]Saul se tenkrát ptal Hospodina, ale ten mu neodpovídal ani skrze sny, ani skrze urim, ani skrze proroky.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[7]Nakonec tedy řekl svým služebníkům: „Najděte mi nějakou věštkyni. Půjdu za ní a poradím se s ní.“ „Jedna věštkyně je tamhle v En-doru,“ odpověděli mu jeho služebníci.

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[8]Saul se pak v noci, přestrojen do jiných šatů, vydal se dvěma muži za onou ženou. „Věšti mi prosím skrze duchy,“ požádal ji, „a vyvolej mi, koho ti řeknu.“

[9]„Copak nevíš, co udělal Saul?“ řekla mu na to ta žena. „Vymýtil věštce a duchaře ze země! To mě chceš nachytat a připravit o život?“

[10]Saul jí ale přísahal při Hospodinu: „Jakože je živ Hospodin, žádný trest tě za to nečeká.“

[11]Nakonec se ho tedy zeptala: „Koho ti mám vyvolat?“ „Vyvolej mi Samuela,“ odpověděl.

[12]Když ta žena spatřila Samuela, najednou hlasitě vykřikla: „Proč jsi mě podvedl? Vždyť ty jsi Saul!“

[13]„Neboj se,“ řekl jí král. „Co vidíš?“ „Vidím ze země vystupovat jakési božstvo,“ řekla žena.

[14]„Jak vypadá?“ ptal se. „Zvedá se nějaký stařec zahalený pláštěm,“ odpověděla. Tehdy Saul poznal, že je to Samuel, padl tváří k zemi a poklonil se.

[15]Samuel k Saulovi promluvil: „Proč mě rušíš? Proč jsi mě nechal vyvolat?“ „Je mi tak úzko!“ odpověděl Saul. „Filištíni proti mně bojují a Bůh se ode mě odvrátil! Vůbec mi neodpověděl – ani skrze proroky, ani skrze sny. Proto jsem tě zavolal, abys mi poradil, co mám dělat.“

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[16]Samuel mu na to řekl: „Proč se ptáš mě, když se od tebe Hospodin odvrátil a stal se tvým nepřítelem?

[17]Hospodin udělal, co skrze mě předpověděl: Hospodin od tebe odtrhl království a dal je tvému bližnímu, Davidovi!

[18]Protože jsi neposlechl Hospodina a nevykonal jeho planoucí hněv proti Amalekovi, proto s tebou dnes Hospodin naloží takto:

[19]Hospodin tě i s Izraelem vydá do rukou Filištínů! Zítra budeš ty i tví synové se mnou, neboť Hospodin vydá izraelské vojsko do rukou Filištínů.“

[20]Vtom se Saul, jak byl dlouhý, skácel k zemi. Samuelova slova ho tak vyděsila, že ho opustil zbytek sil. Celý den a noc totiž nic nejedl.

[21]Když ta žena přistoupila k Saulovi a viděla, jak je vyděšený, řekla mu: „Pohleď, tvá služebnice tě poslechla. Nasadila jsem vlastní život, když jsem udělala, o cos mě žádal.

[22]Teď tedy prosím vyslechni ty svou služebnici. Nabídnu ti něco k jídlu a ty se najíš, abys měl sílu. Musíš pokračovat v cestě.“

[23]On ale odmítal: „Nebudu jíst!“ Jeho služebníci i ta žena ale naléhali, až je nakonec poslechl, vstal ze země a posadil se na lůžko.

24 Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

25 E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

1 Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

2 Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

3 Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

4 Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

24Žena rychle porazila vykrmené tele, které měla doma, vzala mouku, zadělala a napekla z ní nekvašené chleby.

25Potom to nabídla Saulovi a jeho služebníkům. Pojedli, vstali a ještě té noci odešli.

Nesmí s námi do boje!

1 Samuelova 29

1Filištíni shromáždili všechna svá vojska do Afeku, zatímco Izrael tábořil u pramene v Jizreelu.

2Když filištínští vládci pochodovali se svými stovkami a tisíci, David a jeho muži pochodovali vzadu s Achišem.

3Filištínští velitelé se ptali: „Co to tam je za Hebreje?“ „To je přece David, sluha izraelského krále Saula,“ řekl jim Achiš. „Je se mnou už nejmíň rok. Ode dne, kdy od něj odpadl, až dodnes mu nemám co vytknout.“

4Filištínští velitelé se ale na něj rozzlobili. „Pošli ho pryč,“ řekli mu, „ať se vrátí, kam mu řekneš. Přece s námi nepůjde do boje! Vždyť by se v bitvě postavil proti nám! Čím by se mohl svému pánu zalíbit více než hlavami těchto mužů?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague,

[5]Vždyť je to přece ten David, o kterém se při tancích zpívalo: ‚Saul pobil své tisíce, David desetkrát více!‘“

[6]Achiš si tedy Davida zavolal a řekl mu: „Jakože je živ Hospodin, jsi spolehlivý a líbí se mi, jak si v mém vojsku vedeš. Ode dne, kdy jsi ke mně přišel, až dodnes ti opravdu nemám co vytknout. Vládcům se ale nelíbíš.

[7]Vrať se tedy v pokoji, abys filištínské vládce nedráždil.“

[8]„Co jsem provedl?“ odpověděl mu na to David. „Co můžeš svému služebníku vytknout ode dne, kdy jsem k tobě přišel, až dodnes? Proč nemohu jít bojovat proti nepřátelům svého krále a pána?“

[9]„Vím, jak jsi dobrý,“ řekl mu Achiš. „Pro mě jsi jako Boží anděl, ale filištínští velitelé řekli: ‚Nesmí s námi do boje!‘

[10]Proto zítra brzy vstaň – ty i sluhové tvého pána, kteří přišli s tebou – a hned za rozbřesku odejděte.“

[11]A tak se David i se svými muži hned ráno vypravil na cestu do filištínské země, zatímco Filištíni táhli na Jizreel.

Davidova kořist

1 Samuelova 30

[1]Třetího dne pak David se svými muži dorazil do Ciklagu. Amalekovci mezitím

já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

podnikli nájezd do Negevu a Ciklagu, který dobyli a vypálili.

2 tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

2Všechny, kdo tam zůstali, ženy, děti i starce, zajali. Nikoho nezabili, ale odvedli je s sebou pryč.

3 Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

3Když David se svými muži dorazil do města, hle – bylo vypálené a jejich ženy, synové i dcery odvlečeni do zajetí!

4 Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

4David i jeho muži se dali do hlasitého pláče, až už neměli sílu plakat dál.

5 Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

5Byly zajaty i obě Davidovy ženy, Achinoam Jizreelská a Abigail, vdova po Nábalovi Karmelském.

6 Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

6David byl tehdy v úzkých, protože muži začali mluvit o tom, že ho ukamenují. Všichni byli rozhořčení, každý kvůli svým synům a dcerám. David ale našel sílu v Hospodinu, svém Bohu.

Davi livra os cativos

7 Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

7Potom David požádal kněze Abiatara, syna Achimelechova: „Přines mi sem efod.“ A když k němu Abiatar přinesl efod,

8 Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

8David se ptal Hospodina: „Mám tu hordu pronásledovat? Dostihnu je?“ „Pronásleduj,“ zněla odpověď. „Jistě je dostihneš a zajatce vysvobodíš.“

9 Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

9David tedy vyrazil se šesti sty muži. Když přišel k potoku Besor, část jich tam zůstala.

10 Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que

10David pak pokračoval v pronásledování se čtyřmi sty muži; dvě stě jich zůstalo u

duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só

potoka Besor, protože byli příliš vyčerpáni, než aby šli dál.

[11]Našli venku jakéhosi Egypťana a vzali ho k Davidovi. Dali mu něco k jídlu, vodu k pití,

[12]hroudu fíků a dva trsy rozinek. Když se najedl, pookřál, protože už tři dny a tři noci nic nejedl a nepil.

[13]„Ke komu patříš?“ ptal se ho David. „Odkud jsi?“ „Jsem Egypťan, otrok jednoho Amalekovce,“ odpověděl mladík. „Můj pán mě tu před třemi dny nechal, protože jsem byl nemocný.

[14]Podnikli jsme nájezd do Negevu Kréťanů a také do Negevu Kálebova na judském území. Ciklag jsme vypálili.“

[15]„Můžeš mě k té hordě dovést?“ zeptal se ho David. Odpověděl: „Přísahej mi při Bohu, že mě nezabiješ a nevydáš mě do rukou mého pána, a já tě k nim dovedu.“

[16]Dovedl ho tedy k nim a hle – roztáhli se všude po zemi, jedli, pili a slavili, že ve filištínské a judské zemi pobrali takovou spoustu kořisti.

[17]David je pobíjel od ranního šera až do večera druhého dne a nikdo z nich neunikl kromě čtyř set mladíků, kteří nasedli na velbloudy a uprchli.

quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja,

[18]Tak David dobyl zpět všechno, co Amalekovci pobrali, a osvobodil i obě své ženy.

[19]Neztratili nikoho, mladé ani staré, syny ani dcery, nic z kořisti a ze všeho, co jim vzali. David to všechno získal zpět.

[20]Pobral také všechen brav a skot. Hnali to stádo před sebou se slovy: „To je Davidova kořist."

[21]Tak David dorazil k těm dvěma stům mužů, kteří zůstali u potoka Besor, protože byli příliš vyčerpáni, než aby šli dál s Davidem. Vyšli Davidovi a jeho mužům naproti, David k nim přistoupil a pozdravil je.

[22]Mezi muži, kteří šli s Davidem, se ale ozvali všichni zlí a ničemní: „Tihle s námi přece nešli! Nedáme jim nic z kořisti, kterou jsme získali. Ať si každý vezme svou ženu a děti a jdou!"

[23]David ale prohlásil: „Bratři, takhle nejednejte s tím, co nám dal Hospodin. On sám nás ochránil a tu hordu, co nás napadla, nám vydal do rukou.

[24]Kdo by s tou vaší řečí souhlasil? Podíl toho, kdo zůstal u zásob, bude stejný jako

tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

25 E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

26 Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

27 aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

28 aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

29 aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

30 aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

31 aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

1 Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

2 Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

3 Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

podíl toho, kdo šel do bitvy. Všichni se rozdělíme.“

25A tak to od toho dne až dodnes v Izraeli platí jako závazné ustanovení.

26Když se David vrátil do Ciklagu, poslal něco z té kořisti judským stařešinům, svým přátelům. Vzkázal jim: „Zde je dar pro vás z kořisti od Hospodinových nepřátel.“

27A rozeslal to stařešinům do Bet-elu, Rámot-negevu, Jatiru,

28Aroeru, Sifmotu, Eštemoy,

29Rachalu, do jerachmeelských a kenijských měst,

30do Chormy, Bor-ašanu, Atachu,

31Hebronu – do všech míst, kam David se svými muži chodíval.

Saulova smrt

1 Samuelova 31

1Na Izrael zaútočili Filištíni. Izraelští muži se před nimi dali na útěk a padali mrtví na svazích Gilboa.

2Když se Filištínům podařilo zabít Saulovy syny Jonatana, Abinadaba a Malki-šuu,

3rozhořel se prudký boj proti Saulovi. Našli ho lukostřelci a těžce ho zranili svými střelami.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[4]Saul proto řekl svému zbrojnošovi: „Vytáhni svůj meč a probodni mě. Jinak přijdou ti neobřezanci a vrhnou se na mě!“ Zbrojnoš se ale zdráhal, protože měl veliký strach. Saul tedy vzal meč a nalehl na něj.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[5]Když zbrojnoš viděl, že Saul je mrtev, nalehl i on na svůj meč a zemřel s ním.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[6]Tak zahynul Saul, jeho tři synové i jeho zbrojnoš; společně s ním toho dne padli i všichni jeho muži.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Jakmile Izraelci v tom údolí a za Jordánem spatřili, že izraelské vojsko uteklo a že Saul se svými syny zahynul, opustili svá města a uprchli. Pak přišli Filištíni a obsadili je.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Druhého dne, když Filištíni přišli do pohoří Gilboa obírat pobité, našli tam ležet Saula a jeho syny.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9]Usekli mu hlavu, svlékli mu zbroj a poslali to po celé filištínské zemi, aby tu zprávu ohlásili v chrámu jejich model i mezi lidem.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[10]Jeho výzbroj uložili v chrámu Aštarot a tělo přibili na hradbu Bet-šanu.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[11]Když se obyvatelé Jábeš-gileádu doslechli, co Filištíni provedli se Saulem,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[12]všichni jejich bojovníci vyrazili a šli celou noc. Sňali Saulovo tělo i těla jeho synů z betšanské hradby, vrátili se do Jábeše a tam je spálili.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13]Potom vzali jejich ostatky a pohřbili je pod jábešským tamaryškem. Sedm dní se pak postili.

O segundo livro de Samuel	Druhá Kniha Samuelova
## 2 Samuel 1 **Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul**	**DAVIDŮV VZESTUP** **Zpráva o Saulově smrti** ## 2 Samuelova 1
[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,	[1]Saul byl už mrtev, když se David po porážce Amalekitů vrátil do Ciklagu, kde strávil dva dny.
[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.	[2]Třetího dne dorazil nějaký muž ze Saulova tábora. Měl roztržený oděv a na hlavě hlínu. Přišel k Davidovi, padl na zem a poklonil se.
[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.	[3]„Odkud jdeš?“ zeptal se David. „Unikl jsem z izraelského tábora,“ zněla odpověď.
[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.	[4]„Pověz mi, co se stalo?“ ptal se David. „Muži utekli z boje. Mnoho jich padlo a zemřelo. Také Saul a jeho syn Jonatan zemřeli,“ odpověděl muž.
[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?	[5]„Jak víš, že zemřel Saul a jeho syn Jonatan?“ zeptal se David mladíka, který mu to oznamoval.
[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.	[6]Mladík odpověděl: „Náhodou jsem byl v pohoří Gilboa, když vtom jsem uviděl Saula, jak se opírá o kopí. Vozy a jezdci už ho doháněli,
[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.	[7]a tak se rozhlédl, a když mě uviděl, zavolal na mě. ‚Ano, pane?‘ odpověděl jsem
[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.	[8]a on se mě zeptal: ‚Kdo jsi?‘ Odpověděl jsem: ‚Amalekovec‘
[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.	[9]a on mi řekl: ‚Pojď sem a dobij mě. Smrt mě má ve spárech, ale život mě ještě neopouští.‘

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[10]A tak jsem šel k němu a zabil ho. Bylo mi jasné, že své zranění nepřežije. Vzal jsem mu z hlavy korunu a z paže náramek a přinesl jsem ti to sem, můj pane."

[11]David vzal své roucho a roztrhl je, stejně jako všichni, kdo byli s ním.

[12]Truchlili, naříkali a postili se až do večera kvůli Saulovi a jeho synu Jonatanovi, kvůli Hospodinovu vojsku a kvůli domu Izraele, že padli mečem.

[13]Potom se David mladíka, který mu přinesl tu zprávu, zeptal: „Odkud že jsi?" „Jsem syn jednoho amalekovského přistěhovalce," odpověděl.

[14]„A to ses nebál vztáhnout ruku a zabít Hospodinova pomazaného?!" řekl mu na to David.

[15]Tehdy zavolal na jednoho z mládenců: „Pojď sem, zabij ho!" A tak ho udeřil, až zemřel.

[16]Ještě předtím mu David řekl: „Tvá krev na tvou hlavu! Vlastními ústy jsi na sebe řekl: To já jsem zabil Hospodinova pomazaného."

Jak padli hrdinové!

[17]David pak nad Saulem a jeho synem Jonatanem zpíval tento žalozpěv

[18]a přikázal, aby se synové Judy učili tuto Píseň luku. Takto je zapsána v Knize Upřímného:

[19] Ach, Izraeli, tvá ozdoba zabita leží na tvých výšinách! Jak padli hrdinové!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[20] Ať se to v Gatu nikdo nedozví, ať to neohlašují v aškelonských ulicích, ať se neradují filištínské dcery, ať nejásají dcery neobřezaných!

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[21] Svahy Gilboa, ano, vy – deště a rosy buďte zbaveny! Ať už se nenajde pole úrodné tam, kde štít hrdinů byl pohaněn, štít Saulův, již nepomazán olejem!

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[22] Bez krve raněných, bez tuku udatných luk Jonatanův se nevracel, ani meč Saulův, než býval nasycen.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[23] Saule a Jonatane, v životě druhové milí, ve smrti nejste rozloučeni, rychlejší než orli, silnější než lvi!

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[24] Dcery izraelské, oplakávejte Saula – šatil vás vzácným šarlatem a krášlil šperky ze zlata.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[25] Jak padli hrdinové vprostřed boje! Na tvých výšinách proboden Jonatan!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[26] Stesknim po tobě, Jonatane, bratře – jak jsem tě miloval! Tvá láska ke mně byla úžasná, vzácnější nežli láska žen.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[27] Jak padli hrdinové, jak zmařena zbroj válečná!

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

David králem Judy

2 Samuelova 2

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o

[1] Později se David ptal Hospodina: „Mám jít do některého judského města?“ „Jdi,“ odpověděl Hospodin. „A kam mám jít?“

SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar

zeptal se David. „Do Hebronu," odpověděl mu.

[2]A tak tam David odešel s oběma svými manželkami, Achinoam Jizreelskou a Abigail, vdovou po Nábalovi Karmelském.

[3]David vzal s sebou také své muže, každého s jeho rodinou, a usadili se v Hebronu a okolních městech.

[4]Tam za ním potom přišli judští muži, aby Davida pomazali za krále nad domem judským. Když pak bylo Davidovi oznámeno: „Obyvatelé Jábeš-gileádu pohřbili Saula,"

[5]poslal k nim posly se slovy: „Kéž vám Hospodin požehná za to, že jste svému pánu Saulovi prokázali tuto laskavost a pohřbili ho.

[6]Kéž i vám teď Hospodin prokáže laskavost a věrnost. Také já vám prokáži dobrodiní za to, co jste vykonali.

[7]Buďte tedy stateční a silní. Váš pán Saul je mrtev, ale judský dům si za svého krále pomazal mě."

Iš-bošet králem Izraele

[8]Saulův vojevůdce Abner, syn Nerův, tehdy vzal Saulova syna Iš-bošeta, odvedl ho do Machanajim

[9]a prohlásil ho králem Gileádu, Ašerovců, Jizreele, Efraima, Benjamína a celého Izraele.

[10]Iš-bošet, syn Saulův, začal kralovat ve věku čtyřiceti let a kraloval dva roky. Dům Judy ale následoval Davida.

sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

11 O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

11David kraloval nad domem Judy v Hebronu sedm let a šest měsíců.

Vitória de Davi sobre Isbosete

12 Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

12Abner, syn Nerův, vytáhl s vojáky Saulova syna Iš-bošeta z Machanajim do Gibeonu.

13 Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

13S Davidovými vojáky pak vytáhl Joáb, syn Ceruji, a setkali se s nimi u Gibeonského rybníka. Jedni zůstali na jedné straně rybníka a druzí na druhé.

14 Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

14Abner tehdy promluvil k Joábovi: „Ať raději předstoupí mládenci a ukáží před námi, co dovedou." „Budiž, ať předstoupí," odpověděl Joáb.

15 Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

15Nastoupili tedy, z každé strany ve stejném počtu: dvanáct Benjamínců za Saulova syna Iš-bošeta proti dvanácti Davidovým vojákům.

16 Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

16Každý popadl svého protivníka za hlavu a vrazil mu do boku meč, takže padli všichni společně. Proto se tomu místu u Gibeonu říká Chelkat-curim, Pole břitů.

17 Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

17V urputné bitvě, která se toho dne strhla, pak Davidovi vojáci Abnera a zbytek Izraelců porazili.

Abner mata a Asael

18 Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

18Byli tam také tři synové Ceruji: Joáb, Abišaj a Asael. Tento Asael uměl běhat jako divoká gazela.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[19]Pustil se za Abnerem, neuhnul napravo ani nalevo, jen za ním.

[20]Abner se obrátil: „To jsi ty, Asaeli?“ zavolal. „To jsem,“ odpověděl Asael.

[21]„Uhni napravo nebo nalevo,“ přemlouval ho Abner, „chop se jednoho z mých mládenců a vezmi si jeho výstroj!“ Asael ho ale nechtěl nechat být.

[22]Abner tedy na Asaela zavolal ještě jednou: „Nech mě být, jinak tě srazím k zemi! Jak se pak podívám tvému bratru Joábovi do očí?“

[23]Když ho ale stále nechtěl nechat být, Abner ho udeřil zadním koncem svého kopí do břicha. Kopí jím projelo naskrz, takže tam padl a na místě zemřel. Každý, kdo přišel na místo, kde Asael padl a zemřel, se tam zastavil.

[24]Potom se za Abnerem pustili Joáb s Abišajem. Když už slunce zapadalo, dorazili k pahorku Ama naproti Giachu cestou ke gibeonské poušti.

[25]Benjamínovci se v jednom šiku shromáždili k Abnerovi na vrchol pahorku.

[26]Abner pak zavolal na Joába: „To musí meč stále hubit? Copak nevíš, že nakonec zbude jen hořkost? Kdy už konečně řekneš svým mužům, ať přestanou honit své bratry?“

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[27]Joáb mu odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, kdybys nepromluvil, mí muži by nepřestali stíhat své bratry až do rána!“

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[28]Poté Joáb zatroubil na roh a všichni jeho muži přestali Izraelce pronásledovat. Boj skončil.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[29]Abner pak se svými muži šel celou noc přes pláň Arava, přebrodili Jordán, šli celé dopoledne, až přišli do Machanajim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[30]Joáb přestal pronásledovat Abnera a shromáždil své vojsko; kromě Asaela scházelo z Davidových vojáků 19 mužů.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[31](Davidovi vojáci ale pobili 360 Benjamínců, kteří byli s Abnerem.)

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

[32]Potom vzali Asaela a pohřbili ho v hrobě jeho otce v Betlémě. Joáb pak se svými muži šel celou noc, až za svítání dorazili do Hebronu.

2 Samuel 3

2 Samuelova 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

[1]Boj mezi domem Saulovým a Davidovým byl dlouhý. David byl stále silnější a dům Saulův stále slabší.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[2]Davidovi se v Hebronu narodili synové: prvorozený byl Amnon z Achinoam Jizreelské;

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te

[3] druhý Kileab z Abigail, vdovy po Nábalu Karmelském; třetí Abšalom, syn Maaky, dcery gešurského krále Talmaje;

[4] čtvrtý Adoniáš, syn Chagity; pátý Šefatiáš, syn Abitaly;

[5] šestý Jitream, syn Davidovy ženy Egly. Tito synové se Davidovi narodili v Hebronu.

Abnerův konec

[6] Během boje mezi domem Saulovým a Davidovým získával Abner v Saulově domě stále silnější postavení.

[7] Saul míval konkubínu jménem Ricpa, dcera Ajova. Saulův syn Iš-bošet řekl Abnerovi: „Jak to, že jsi spal s konkubínou mého otce?“

[8] Ta slova Abnera rozzuřila. „Copak jsem nějaká judská psí hlava?“ odpověděl. „Doteď jsem domu tvého otce Saula, jeho bratrům i přátelům prokazoval oddanost a nevydal jsem tě do Davidových rukou. A ty mě dnes budeš obviňovat kvůli téhle ženě?

[9] Ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá, jestli se k Davidovi nezachovám podle toho, co mu přísahal Hospodin –

[10] že království bude odňato domu Saulovu a Davidův trůn bude nastolen nad Izraelem i Judou od Danu až po Beer-šebu!“

[11] Potom už se Iš-bošet neodvážil říct Abnerovi ani slovo – tak se ho bál.

[12] Abner pak vyslal k Davidovi posly se slovy: „Čí je to země? Uzavři se mnou

ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo;

smlouvu, a já ti pomohu obrátit na tvou stranu celý Izrael!“

[13]„Dobře,“ odpověděl David. „Uzavřu s tebou smlouvu. Mám ale jednu podmínku: Neukážeš se přede mnou, dokud sem nepřivedeš Saulovu dceru Míkal. Teprve poté se budeš moci se mnou setkat.“

[14]David pak vyslal posly k Saulovu synu Iš-bošetovi: „Vrať mi mou ženu Míkal, kterou jsem si zasnoubil za stovku filištínských předkožek.“

[15]Iš-bošet ji tedy nechal přivést od jejího manžela Paltiele, syna Lajišova.

[16]Její muž ale šel za ní a plakal celou cestu až do Bachurim. Tam mu Abner řekl: „Vrať se zpátky,“ a tak se vrátil.

[17]Mezitím Abner oslovil izraelské stařešiny: „Už dávno jste toužili, aby vaším králem byl David.

[18]Teď tedy jednejte, neboť Hospodin o Davidovi řekl: ‚Skrze Davida vysvobodím svůj lid Izrael z rukou Filištínů i všech ostatních nepřátel.‘“

[19]Abner si také promluvil s Benjamínci. Potom šel do Hebronu, aby s Davidem probral vše, co Izrael a celý dům Benjamínův považoval za správné.

[20]Když Abner přišel s dvaceti muži za Davidem do Hebronu, David jemu i jeho mužům připravil hostinu.

[21]Abner pak Davidovi řekl: „Dovol mi teď jít a shromáždit pro svého krále a pána celý Izrael, aby s tebou uzavřeli smlouvu.

tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

22 Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

23 Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

24 Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

25 Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

26 Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

Pak budeš kralovat, kdekoli si budeš přát.“ S tím David Abnera propustil a ten odešel v pokoji.

22Právě tehdy se Davidovi vojáci s Joábem vrátili z nájezdu se spoustou kořisti. Abner už tehdy nebyl u Davida v Hebronu, protože ho David propustil, a tak odešel v pokoji.

23Jakmile Joáb se vším svým vojskem dorazil, bylo mu oznámeno: „Za králem přišel Abner, syn Nerův, ale on ho propustil, takže odešel v pokoji.“

24Joáb šel za králem. „Co jsi to provedl?“ řekl mu. „Vždyť za tebou přišel Abner! Jak to, žes ho propustil a on si jen tak odešel?

25Znáš přece Abnera, syna Nerova! Přišel tě oklamat – chtěl vyzvědět, jak si vedeš; chtěl vyzvědět všechno, co děláš!“

26Jakmile Joáb od Davida odešel, vyslal posly za Abnerem. Ti ho přivedli zpět od studny Sira. David o tom ale nevěděl.

27Když byl Abner zpátky v Hebronu, Joáb si ho vzal stranou dovnitř městské brány, aby si s ním promluvil o samotě. Tam ho ale ranou do břicha zabil, aby pomstil krev svého bratra Asaela.

28Když se o tom doslechl David, prohlásil: „Já i mé království jsme před Hospodinem navěky nevinní, pokud jde o krev Abnera, syna Nerova.

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[29]Ať padne na hlavu Joába a na celý jeho otcovský rod! Ať v Joábově domě nikdy nechybí muž trpící výtokem, malomocný, kulhající o holi, padlý mečem nebo nemající na chleba!“

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

[30]Tak tedy Joáb a jeho bratr Abišaj zavraždili Abnera za to, že zabil jejich bratra Asaela v bitvě u Gibeonu.

Davi lamenta a morte de Abner

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

[31]David pak řekl Joábovi a všemu lidu, který byl s ním: „Roztrhněte svá roucha, přepásejte se pytlovinou a naříkejte nad Abnerem.“ Také král David kráčel za márami,

[32] Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

[32]a když Abnera v Hebronu pochovávali, král nad Abnerovým hrobem hlasitě plakal. Také všechen lid plakal.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

[33]Král tehdy nad Abnerem zpíval tento žalozpěv: „Měl Abner zemřít jako ničema?

[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[34] Tvé ruce nebyly spoutány, na nohou neměls okovy – ranou zlosynů jsi padl!“ A lidé ho oplakávali o to víc.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[35]Potom všichni chodili za Davidem, aby se ještě za světla najedl, ale David přísahal: „Ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá, okusím-li chleba nebo cokoli jiného před západem slunce!“

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[36]Všechen lid si toho všiml a líbilo se jim to, tak jako se jim líbilo všechno, co král dělal.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[37]Onoho dne celé vojsko a celý Izrael poznali, že zabití Abnera, syna Nerova, nevzešlo od krále.

[38]Král tehdy řekl svým mužům: „Nerozumíte, že dnes v Izraeli padl vojevůdce a velikán?

[39]Ale já, pomazaný král, jsem dnes tak bezmocný! Tito muži, synové Ceruji, jsou nad mé síly. Zločinci za jeho zločin odplatí Hospodin!“

Iš-bošetův konec

2 Samuelova 4

[1]Když se Saulův syn Iš-bošet doslechl, že Abner v Hebronu zemřel, ztratil odvahu a také celý Izrael se zhrozil.

[2]Saulův syn měl tenkrát dva velitele úderných oddílů. Jeden se jmenoval Baana a druhý Rechab; byli to synové Rimona Beerotského ze synů Benjamínových. Také Beerot se totiž počítá k Benjamínovi;

[3]Beerotští uprchli do Gitajim a od té doby tam pobývají až dodnes.

[4](Saulův syn Jonatan měl syna chromého na nohy. Tenkrát, když z Jizreelu dorazila zpráva o Saulovi a Jonatanovi, mu bylo pět let. Jeho chůva ho vzala do náruče a dala se na útěk. Jak ale pospíchala, upustila ho a on zchroml. Jmenoval se Mefibošet.)

[5]Synové Rimona Beerotského, Rechab a Baana, se vypravili do Iš-bošetova domu. Dorazili tam kolem poledne, v době, kdy kvůli horku odpočíval.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[6]Rechab a jeho bratr Baana vstoupili do domu, jako by si šli pro pšenici, bodli ho do břicha a utekli.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[7]Když totiž vnikli do domu, spal na lůžku ve své ložnici. Ubodali ho k smrti, uřízli mu hlavu a šli s ní celou noc přes pláň Arava,

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[8]až ji přinesli k Davidovi do Hebronu. „Zde je hlava Iš- -bošeta, syna Saulova, tvého nepřítele, který ti usiloval o život," oznámili králi. „Hospodin dnes našemu pánu a králi dopřál pomstu nad Saulem a jeho potomstvem."

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[9]David na to Rechabovi a jeho bratru Baanovi, synům Rimona Beerotského, řekl: „Jakože je živ Hospodin, který mě vykoupil z každého soužení:

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[10]Muž, který mi v Ciklagu ohlásil, že Saul je mrtev, si myslel, že nese dobré zprávy. Já jsem ho ale za tu zprávu odměnil tak, že jsem ho dal zabít.

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[11]Čím spíše když nějací zlosynové zavraždí nevinného člověka v jeho vlastním domě na jeho vlastním lůžku? Nemám snad teď jeho krev žádat po vás a sprovodit vás ze světa?!"

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao

[12]Nato David rozkázal svým mládencům, aby je zabili. Usekali jim ruce i nohy a pověsili je u rybníka v Hebronu. Iš-

açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

bošetovu hlavu pak vzali a pohřbili ji v Hebronu do Abnerova hrobu.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião

1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

David králem celého Izraele

2 Samuelova 5

[1]Všechny izraelské kmeny přišly za Davidem do Hebronu se slovy: „Hle, jsme tvá krev a tělo!

[2]Už za časů našeho krále Saula jsi vodíval Izrael do boje a znovu jej přiváděl. Tobě Hospodin řekl: ‚Ty budeš pastýřem mého lidu Izraele, ty budeš Izraeli vůdcem.‘“

[3]Když tehdy za králem do Hebronu přišli všichni stařešinové Izraele, král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem a oni Davida pomazali za krále nad Izraelem.

[4]Davidovi bylo třicet let, když se stal králem, a kraloval čtyřicet let.

[5]Sedm let a šest měsíců kraloval v Hebronu nad Judou a dalších třiatřicet let kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem i Judou.

[6]Král pak se svými muži vytáhl na Jeruzalém, totiž na Jebusejce, kteří v tom kraji bydleli. Ti Davidovi řekli: „Sem se nedostaneš – i slepci a mrzáci tě odrazí!“ Prohlašovali, že se tam David nedostane.

[7]David ale pevnost Sion dobyl. Teď je to Město Davidovo.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[8]David toho dne prohlásil: „Kdo chce zaútočit na Jebusejce, ten ať na ty mrzáky a slepce udeří vodním tunelem!“ Velice totiž Davida popudili. Proto se začalo říkat: „Slepec ani mrzák nesmí do paláce.“

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[9]David se pak v té pevnosti usadil, a tak dostala jméno Město Davidovo. Vystavěl město okolo ní od terasy Milo až k paláci.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

[10]Tak se David stále více vzmáhal a Hospodin, Bůh zástupů, byl s ním.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[11]Chíram, král Týru, pak vyslal k Davidovi posly s cedrovým dřevem a také tesaře a kameníky, aby Davidovi postavili palác.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

[12]Tehdy David poznal, že jej Hospodin potvrdil za krále nad Izraelem a že vyzdvihl jeho království ve prospěch jeho lidu, Izraele.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[13]Když David přišel z Hebronu, vzal si v Jeruzalémě další konkubíny a manželky, a tak se Davidovi narodili další synové a dcery.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[14]Toto jsou jména těch, kteří se mu narodili v Jeruzalémě: Šamua, Šobab, Nátan, Šalomoun,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[15]Jibchar, Elišua, Nefeg, Jafia,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

[16]Elišama, Eliada a Elifelet.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para

[17]Jakmile Filištíni uslyšeli, že David byl pomazán za krále nad Izraelem, všichni se

prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

ho vypravili hledat. David se o tom doslechl a uchýlil se do pevnosti.

[18]Když Filištíni přitáhli a rozložili se v údolí Refaim,

[19]David se ptal Hospodina: „Mám na Filištíny zaútočit? Vydáš mi je do rukou?“ „Zaútoč!“ odpověděl mu Hospodin. „Filištíny ti jistě vydám do rukou.“

[20]David tedy přitáhl do Baal-peracimu a porazil je tam. Tehdy řekl: „Jako proráží vodní proud, tak přede mnou Hospodin prolomil řady mých nepřátel.“ To místo pak nazval Baal-peracim, Pán průlomů.

[21]Filištíni tam nechali své modly a David je se svými muži odnesl.

[22]Filištíni později znovu vytáhli a rozložili se v údolí Refaim.

[23]David se ptal Hospodina, a ten mu řekl: „Neútoč. Obejdi je zezadu a napadni je od moruší.

[24]Až v korunách moruší uslyšíš šelest šlépějí, vyrazíš, neboť tehdy před tebou vytáhl Hospodin, aby porazil vojsko Filištínů.“

[25]David udělal, co mu Hospodin přikázal, a porážel Filištíny od Gibeonu až po Gezer.

Přenesení Truhly do Jeruzaléma

2 Samuelova 6

[1]David pak opět shromáždil všechny vybrané muže z Izraele – celkem třicet tisíc –

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[2]a s celým tím zástupem se vypravil do Baaly v Judsku, aby odtamtud přivezli Boží truhlu nesoucí jméno Hospodina zástupů trůnícího nad cheruby.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[3]Naložili Boží truhlu na nový vůz a vyzvedli ji z Abinadabova domu na kopci. Ten nový vůz řídili Abinadabovi synové Uza a Achio,

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[4]a když ji odváželi z domu Abinadabova na kopci, Achio kráčel před Truhlou.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[5]David a celý dům Izraele křepčili před Hospodinem ze všech sil a zpívali a hráli na lyry a citery, na tamburíny, chřestítka a činely.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

[6]Když pak přišli k Náchonovu mlatu, Uza vztáhl ruku k Boží truhle a přidržel ji, protože ji volské spřežení naklonilo.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7]Vtom Hospodin vzplanul proti Uzovi hněvem. Pro tu opovážlivost ho Bůh na místě zasáhl tak, že tam u Boží truhly zemřel.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8]Davida hněvalo, že se Hospodin na Uzu tak prudce utrhl. Proto se to místo dodnes jmenuje Perec-uza, Uzova trhlina.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9]Toho dne dostal David z Hospodina strach. „Jak by mohla Truhla Hospodinova vejít ke mně!" řekl si.

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10]Proto už nechtěl Hospodinovu truhlu vzít k sobě do Města Davidova, ale odložil ji do domu Obed-edoma Gatského.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11]Hospodinova truhla zůstala v domě Obed-edoma Gatského tři měsíce a Hospodin požehnal Obed-edoma i celý jeho dům.

A arca é levada para Jerusalém
1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[12]Králi Davidovi pak bylo oznámeno: „Hospodin kvůli Boží truhle požehnal dům Obed-edoma i všechno, co má." David tedy radostně vykročil, aby nechal Boží truhlu přenést z Obed-edomova domu do Města Davidova.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[13]Jakmile ti, kdo nesli Truhlu Hospodinovu, ušli šest kroků, obětoval býka a vykrmené dobytče.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[14]David přitom křepčil ze všech sil před Hospodinem, oblečen plátěným efodem.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[15]Takto David a celý dům Izraele přinášeli Hospodinovu truhlu, s pokřikem a s troubením na roh.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[16]Když Hospodinova truhla vcházela do Města Davidova, Saulova dcera Míkal se dívala z okna. Viděla, jak král David poskakuje a křepčí před Hospodinem, a ve svém srdci jím pohrdla.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[17]Když Hospodinovu truhlu přinesli, umístili ji doprostřed stanu, který pro ni David postavil. David pak přinesl před Hospodinem zápalné i pokojné oběti.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[18]Poté, co David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu ve jménu Hospodina zástupů.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um

[19]Podělil také všechen lid, všechno množství Izraele, muže i ženy, každého jedním pecnem chleba, jedním datlovým a

bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

jedním rozinkovým koláčem. Všechen lid se pak rozešel, každý k sobě domů.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[20]Také David se vrátil, aby požehnal svůj dům. Saulova dcera Míkal ale Davida uvítala slovy: „To se dnes izraelský král vyznamenal! Předváděl se dnes před děvečkami svých poddaných, jako se předvádí nějaký ubožák!“

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[21]„Bylo to před Hospodinem!“ odpověděl jí David. „Před Hospodinem, který mě vyvolil místo tvého otce a celé tvé rodiny, aby mě postavil za vůdce Hospodinova lidu, Izraele – před ním jsem se radoval!

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[22]A klidně se znevážím ještě víc, až si budu i sám připadat jako nic, ale u těch – jak říkáš – děveček, u těch budu v úctě!“

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

[23]Saulova dcera Míkal pak celý život až do smrti zůstala bez dětí.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

Boží smlouva s Davidem

2 Samuelova 7

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[1]Jednou, když už se král zabydlel ve svém domě a Hospodin mu dal odpočinout ode všech okolních nepřátel,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[2]řekl král proroku Nátanovi: „Podívej se, já bydlím v cedrovém paláci, a Boží truhla zůstává mezi plachtami.“

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[3]„Jdi a udělej vše, co máš na srdci,“ odpověděl Nátan králi. „Hospodin je s tebou.“

4 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

4Té noci ale Nátan dostal Boží slovo:

5 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

5„Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin – Ty mi chceš postavit dům, kde bych bydlel?

6 Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

6Ode dne, kdy jsem vyvedl syny Izraele z Egypta, až dodnes jsem přece nebydlel v domě, ale stěhoval jsem se ve stanu, v Příbytku.

7 Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

7Po celou tu dobu jsem se stěhoval, kamkoli šli všichni synové Izraele. Řekl jsem snad někdy některému vůdci izraelských kmenů, jemuž jsem přikázal pást můj lid Izrael: ‚Proč jste mi nepostavili dům z cedrů?‘

8 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

8Řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin zástupů – Já jsem tě vzal z pastvin, od ovcí, abys byl vůdcem mého lidu Izraele.

9 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

9Byl jsem s tebou všude, kam ses vydal, a všechny tvé nepřátele jsem před tebou vyhladil. Proslavím tvé jméno jako jméno jednoho z největších mužů na zemi.

10 Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

10I svému lidu Izraeli zajistím místo a zasadím jej tak, aby bydlel doma a nikdo ho nerušil. Už jej nebudou utiskovat zlosynové jako dříve,

11 desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

11za dnů, kdy jsem nad svým izraelským lidem ustanovil soudce. Dopřeji ti odpočinout ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on zbuduje dům tobě.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[12]Až se naplní tvé dny a ulehneš ke svým předkům, pozdvihnu tvého potomka, jenž vzejde z tvých beder, a jeho království upevním.

[13]To on postaví dům mému jménu a já navěky upevním trůn jeho království.

[14]Já mu budu otcem a on mi bude synem. Když pochybí, potrestám jej holí smrtelníků, lidskými ranami.

[15]Svou laskavost ale od něj neodvrátím, jako jsem ji odvrátil od tvého předchůdce.

[16]Tvůj dům a tvé království zůstanou přede mnou navěky, tvůj trůn se navěky nepohne.“

[17]Přesně těmito slovy, přesně podle tohoto vidění promluvil Nátan k Davidovi.

[18]Král David pak přišel, posadil se před Hospodinem a řekl: „Kdo jsem já, Hospodine, Pane můj, a co je můj dům, žes mě dovedl až sem?

[19]A i to se ti ještě zdálo málo, Hospodine, Pane můj, takže jsi domu svého služebníka dokonce přislíbil budoucnost. Bývá snad takový úděl člověka, Hospodine, Pane můj?

[20]Co k tomu David ještě může říci? Ty přece znáš svého služebníka, Hospodine, Pane můj!

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[21]Pro své slovo a podle svého srdce jsi svému služebníku zjevil všechny tyto velkolepé věci.

[22]Jak jsi veliký, Hospodine, Pane můj! Nikdo není jako ty a není Boha kromě tebe, jak jsme vždy na vlastní uši slyšeli.

[23]A kdo je jako tvůj lid Izrael, jediný národ na zemi, který si Bůh přišel vykoupit jako svůj lid, a získal si tak jméno? Vykonal jsi pro něveliké věci, ohromné věci pro svou zem před tváří svého lidu, který sis vykoupil z Egypta, z jeho národů i jeho bohů!

[24]Svůj lid Izrael jsi navěky ustanovil svým lidem a ty, Hospodine, jsi jejich Bůh.

[25]Nuže, Hospodine Bože, potvrď navěky slovo, které jsi dal svému služebníkovi a jeho domu. Učiň, jak jsi řekl.

[26]Kéž se tvé jméno navěky proslaví! Kéž se říká: ‚Hospodin zástupů je Bohem nad Izraelem!' Kéž je dům tvého služebníka Davida před tebou upevněn!

[27]Hospodine zástupů, Bože Izraele, ty jsi svému služebníku prozradil: ‚Zbuduji ti dům.' Proto tvůj služebník nalezl odvahu modlit se k tobě tuto modlitbu.

[28]Ano, Hospodine, Pane můj, ty sám jsi Bůh! Ty jsi svému služebníku zaslíbil toto dobrodiní a tvá slova jsou pravda.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

[29]Kéž se ti zalíbí požehnat domu svého služebníka, aby před tebou trval navěky, jak jsi, Hospodine, Pane můj, sám řekl. Kéž je díky tvému požehnání dům tvého služebníka navěky požehnán!“

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Davidova vítězství

2 Samuelova 8

[1]Po nějaké době David udeřil na Filištíny, porazil je a dobyl Meteg-ama z rukou Filištínů.

[2]Porazil také Moábce. Nechal je lehnout na zem a odměřoval je šňůrou. Odměřil vždy dvě šňůry k zabití a jednu celou šňůru k ponechání naživu. Moábci se stali Davidovými poddanými a odváděli povinné dávky.

[3]David také porazil Hadad-ezera, syna Rechobova, krále Cóby, když vytáhl, aby obnovil svou moc u řeky Eufrat.

[4]David vzal do zajetí 1.000 jeho vozů, 7.000 jezdců a 20.000 pěšáků. Všechna jeho spřežení ochromil, jen sto si ponechal.

[5]Aramejci z Damašku přitáhli Hadad-ezerovi, králi Cóby, na pomoc, ale David z nich pobil 22.000 mužů.

[6]Potom umístil do aramejského Damašku svoji posádku. Aramejci se stali Davidovými poddanými a odváděli povinné dávky. Hospodin dával Davidovi vítězství, kamkoli se obrátil.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.
[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.
[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,
[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,
[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi
2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[7]David také vzal zlaté štíty, které nosila Hadad-ezerova stráž, a dopravil je do Jeruzaléma.

[8]Z Hadad-ezerových měst Tebach a Berotaj pobral král David veliké množství bronzu.

[9]Když se Toú, král Chamátu, doslechl, že David porazil celé Hadad-ezerovo vojsko,

[10]vyslal ke králi Davidovi svého syna Jorama s pozdravem a blahopřáním k jeho vítězství nad Hadad-ezerem. Předtím totiž Hadad- -ezer a Toú spolu válčili. Joram s sebou přinesl stříbrné, zlaté a bronzové předměty

[11]a král David je zasvětil Hospodinu stejně jako stříbro a zlato ze všech ostatních národů, které si podmanil:

[12]Edomců, Moábců, Amonců, Filištínů a Amalekovců. Rovněž tak zasvětil i kořist od Hadad-ezera, syna Rechobova, krále Cóby.

[13]David si získal proslulost, když se vrátil ze Solného údolí, kde porazil 18.000 Edomců.

[14]Umístil mezi Edomci posádky a rozmístil je po celém Edomu. Všichni Edomci se stali Davidovými poddanými. Hospodin dával Davidovi vítězství, kamkoli se obrátil.

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se

[15]David kraloval nad celým Izraelem a zjednával právo a spravedlnost všemu svému lidu.

[16]Joáb, syn Ceruji, byl vrchním velitelem, Jošafat, syn Achiludův, byl kancléřem,

[17]Sádok, syn Achitubův, a Achimelech, syn Abiatarův, byli kněžími, Serajáš byl písařem

[18]a Benajáš, syn Jojadův, velel gardě Kréťanů a Pléťanů. Davidovi synové byli knížata.

David a Mefibošet

2 Samuelova 9

[1]Jednou se David zeptal: „Zůstal ještě někdo ze Saulova domu naživu? Kvůli Jonatanovi bych mu chtěl projevit přízeň."

[2]V Saulově domě sloužíval otrok jménem Cíba, a tak ho zavolali k Davidovi. „Ty jsi Cíba?" zeptal se král. „Tvůj služebník!" odpověděl.

[3]„Nezbyl ze Saulova domu ještě někdo?" zeptal se ho král. „Chtěl bych mu projevit Boží přízeň." „Zůstal ještě jeden Jonatanův syn, chromý na nohy," odpověděl králi Cíba.

[4]„A kde je?" ptal se král. „V domě Machira, syna Amielova, v Lo-debaru," odpověděl Cíba.

[5]Král David ho tedy z Lo-debaru, z domu Machira, syna Amielova, nechal přivést.

[6]Když Mefibošet, syn Jonatana, syna Saulova, přišel k Davidovi, padl na tvář a

com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

poklonil se. „Mefibošete," oslovil ho David. „Jsem tvůj služebník!" odpověděl.

[7]„Neboj se," řekl mu David. „Kvůli tvému otci Jonatanovi ti chci projevit přízeň. Vrátím ti všechny pozemky tvého děda Saula a budeš vždy jíst u mého stolu."

[8]Mefibošet se mu začal klanět. „Co je tvůj služebník?" říkal. „Proč se obracíš k mrtvému psu, jako jsem já?"

[9]Král pak zavolal Cíbu, někdejšího Saulova sluhu, a řekl mu: „Všechno, co patřilo Saulovi a celému jeho domu, jsem dal vnukovi tvého pána.

[10]Ty budeš se svými syny a služebníky obdělávat jeho půdu a sklízet úrodu, aby vnuk tvého pána měl dost potravy. A Mefibošet, vnuk tvého pána, bude vždy jíst u mého stolu." (A Cíba měl patnáct synů a dvacet služebníků.)

[11]„Tvůj služebník udělá, cokoli můj pán a král přikáže," odpověděl Cíba králi. Mefibošet pak jídal u Davidova stolu jako jeden z královských synů.

[12]Měl také malého syna jménem Míka. Všichni, kdo patřili k Cíbovu domu, se stali Mefibošetovými služebníky.

[13]Mefibošet ovšem zůstával v Jeruzalémě, neboť vždy jídal u královského stolu. Byl chromý na obě nohy.

Porážka Amonců a Aramejců

2 Samuelova 10

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[1]Po nějaké době zemřel amonský král a na jeho místo nastoupil jeho syn Chanun.

[2]David si řekl: „Projevím přízeň Nachašovu synu Chanunovi, jako jeho otec projevoval přízeň mně.“ Poslal proto své služebníky, aby mu vyřídili soustrast nad úmrtím jeho otce. Když Davidovi služebníci přišli do země Amonců,

[3]amonští vojevůdci řekli svému pánu Chanunovi: „Myslíš, že David měl tvého otce v takové úctě, že ti poslal těšitele? Neposlal za tebou své služebníky spíše proto, aby prohledali a proslídili město, aby je mohli podvrátit?“

[4]Chanun tedy Davidovy služebníky zajal, oholil jim polovinu brady, roucha jim uřezal v půli až u zadnic a tak je poslal zpátky.

[5]Jakmile se to doneslo Davidovi, poslal jim naproti posly. Protože ti muži byli velmi zostuzeni, král jim vzkázal: „Zůstaňte v Jerichu, dokud vám nenaroste vous. Pak se můžete vrátit.“

[6]Amonci si uvědomili, jak moc Davida popudili, a tak si najali 20.000 aramejských pěšáků z Bet-rechobu a z Cóby, 1.000 mužů od maackého krále a 12.000 mužů od Iš-toba.

[7]David se to ale dozvěděl a vyslal tam Joába se všemi nejlepšími bojovníky.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[8]Amonci vyrazili a sešikovali se k boji u brány, zatímco Aramejci z Cóby, Rechobu, Iš-tobu a Maaky zaujali postavení v poli.

[9]Když Joáb viděl, že musí čelit boji zepředu i zezadu, vybral ty nejlepší z izraelských bojovníků a seřadil je proti Aramejcům.

[10]Zbytek vojska svěřil pod velení svého bratra Abišaje, aby je seřadil proti Amoncům.

[11]Joáb mu řekl: „Budou-li Aramejci nad mé síly, přijdeš mi na pomoc. Budou-li Amonci nad tvé síly, přijdu na pomoc já tobě.

[12]Buď silný! Odvahu! Za náš lid a za města našeho Boha! Ať Hospodin učiní, co se mu zalíbí."

[13]Nato se Joáb se svým vojskem pustil do boje proti Aramejcům a ti se před nimi dali na útěk.

[14]Jakmile Amonci uviděli, že Aramejci utekli, dali se i oni na útěk před Abišajem a stáhli se do města. Joáb tehdy ukončil boj proti Amoncům a vrátil se do Jeruzaléma.

[15]Aramejci viděli, že je Izrael porazil, a tak se přeskupili.

[16]Hadad-ezer poslal také pro Aramejce z druhého břehu Eufratu, a když je přivedl, přitáhli do Chelamu v čele s Hadad-ezerovým vojevůdcem Šobachem.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

[17]Když se to David dozvěděl, shromáždil celý Izrael, překročil Jordán a přitáhl k Chelamu. Aramejci se sešikovali proti Davidovi a pustili se s ním do boje.

[18]Museli se ale před Izraelem dát na útěk. David mezi Aramejci pobil 700 vozatajů a 40.000 pěšáků. Jejich vojevůdce Šobacha zranil tak, že na místě zemřel.

[19]Všichni králové, kteří byli Hadad-ezerovými vazaly, viděli, že ho Izrael porazil. Uzavřeli tedy s Izraelci mír a stali se jejich vazaly. Aramejci se pak báli přijít ještě někdy Amoncům na pomoc.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com

DAVIDŮV PÁD

David a Batšeba

2 Samuelova 11

[1]Na jaře, když králové vyrážejí do boje, poslal David Joába, aby se svými vojáky a s celým Izraelem rozdrtil Amonce. Oblehli tedy Rabu, ale David zůstal v Jeruzalémě.

[2]Jednou pozdě odpoledne, když David vstal z lože a procházel se po střešní terase královského paláce, zahlédl ze střechy nějakou ženu, jak se koupe. Ta žena byla překrásná.

[3]David někoho poslal, ať zjistí, kdo to je. Dozvěděl se: „Je to Batšeba, dcera Eliamova, manželka Uriáše Chetejského.“

[4]David si pro ni nechal poslat, a když k němu přišla, vyspal se s ní (právě se totiž

ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

5 A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

6 Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

7 Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

8 Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

9 Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

10 Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

11 Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

12 Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

13 Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os

očistila od svého krvácení). Potom se vrátila domů.

5Když ta žena zjistila, že otěhotněla, poslala Davidovi vzkaz: „Jsem těhotná.“

6David vzkázal Joábovi: „Pošli mi Uriáše Chetejského.“ Joáb tedy poslal Uriáše za Davidem.

7Když k němu Uriáš přišel, David se vyptával, jak se daří Joábovi, jak se daří lidu a jak se daří v boji.

8Potom Uriášovi řekl: „Zajdi domů a dej si koupel.“ Jakmile Uriáš opustil palác, král za ním poslal svůj dar.

9Uriáš ale nešel domů. Ulehl mezi služebníky svého pána u vchodu do královského paláce.

10Davidovi bylo oznámeno, že Uriáš nešel domů. Proto s Uriášem znovu promluvil: „Vrátil ses přece z výpravy. Proč nejdeš domů?“

11Uriáš mu odpověděl: „Boží truhla a Izrael s Judou zůstávají pod stany; také můj pán Joáb táboří v poli s tvými služebníky, pane – a já bych měl jít domů jíst a pít a spát se svou manželkou? Na tvůj život a na tvou duši, něco takového bych neudělal!“

12David tedy Uriášovi řekl: „Zůstaň tu ještě jeden den. Odešlu tě až zítra.“ Toho dne tedy Uriáš ještě zůstal v Jeruzalémě. Nazítří

13si ho David zavolal a jedl s ním a pil, dokud ho neopil. On ale večer přesto nešel

servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

domů. Odešel spát na své lehátko mezi služebníky svého pána.

[14]David tedy ráno napsal dopis Joábovi a poslal mu ho po Uriášovi.

[15]V dopise psal: „Postavte Uriáše do nejprudšího boje. Pak od něj odstupte, ať je zasažen a zemře."

[16]Joáb tedy při obléhání města postavil Uriáše na místo, o kterém věděl, že tam jsou zvláště udatní bojovníci.

[17]Když pak muži toho města vyrazili do boje proti Joábovi, někteří z Davidových vojáků padli. Jedním z mrtvých byl také Uriáš Chetejský.

[18]Joáb pak Davidovi poslal zprávu o celém průběhu bitvy.

[19]Poslovi dal tyto pokyny: „Až králi vypovíš celý průběh bitvy,

[20]možná to krále popudí k hněvu a řekne ti: ‚Proč jste v boji zašli tak blízko k městu – to nevíte, že se z hradeb střílí?

[21]Kdo zabil Abimelecha, syna Jerub-baalova? Copak nezemřel, když na něj ta žena v Tebecu shodila z hradeb mlýnský kámen? Proč jste šli tak blízko ke hradbám?!' A tehdy mu řekneš: ‚Také tvůj služebník Uriáš je mrtev.'"

[22]Posel tedy vyrazil, a když přišel k Davidovi, vylíčil mu vše, s čím ho Joáb poslal:

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do

[23]„Nepřátelé podnikli protiútok, vyrazili za námi do pole, ale my jsme je zatlačili zpět až k bráně.

[24]Vtom začali z hradeb střílet lučištníci a několik královských služebníků zabili. Také tvůj služebník Uriáš je mrtev.“

[25]David na to poslu odpověděl: „Vyřiď Joábovi: ‚Už se tím netrap. Meč si jednou vybere toho a jindy onoho. Zaútoč na město ještě silněji a zboř je.‘ Tak ho povzbuď.“

[26]Když se Uriášova manželka dozvěděla, že její muž Uriáš je mrtev, oplakávala ho.

[27]Jakmile jí doba truchlení skončila, David pro ni poslal a nechal si ji přivést domů. Stala se jeho ženou a porodila mu syna. To, co David provedl, ale bylo v Hospodinových očích zlé.

Ten muž jsi ty!

2 Samuelova 12

[1]Hospodin za Davidem poslal Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: „V jednom městě žili dva muži, jeden bohatý a jeden chudý.

[2]Bohatý měl velikou spoustu ovcí a dobytka.

[3]Chudý neměl nic než jednu malou ovečku, kterou koupil a choval. Vyrůstala u něj s jeho dětmi, z jeho skrovného pokrmu jedla, z jeho poháru pila, v jeho klíně spala, jako by byla jeho dcerou.

seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

4 Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

4Jednou k onomu boháči přišel pocestný. Jemu ale bylo líto vzít a připravit pro hosta jednu ze svých ovcí nebo dobytka, a tak vzal ovečku onoho chudáka a tu tomu příchozímu připravil.“

5 Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

5David se na toho muže hrozně rozhněval. „Jakože je živ Hospodin,“ řekl Nátanovi, „muž, který to spáchal, musí zemřít!

6 E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

6A tu ovečku zaplatí čtyřnásobně – za to, že provedl takovou věc a neměl slitování.“

7 Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

7„Ten muž jsi ty!“ řekl Nátan Davidovi. „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vysvobodil ze Saulových rukou.

8 dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

8Dal jsem ti dům tvého pána. I ženy svého pána jsi dostal do klína. Dal jsem ti dům Izraele a Judy. A kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti ještě mnohem víc!

9 Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

9Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem? Provedl jsi, co je v jeho očích zlé. Uriáše Chetejského jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku. Zavraždil jsi ho mečem Amonců!

10 Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

10Proto, že jsi mnou pohrdl a vzal sis za ženu manželku Uriáše Chetejského, se od tvého domu od nynějška nikdy neodvrátí meč.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e

[11]Tak praví Hospodin: Hle, vzbudím proti tobě zlo z tvého vlastního domu. Před tvýma očima vezmu tvé ženy a dám je tvému bližnímu, aby s nimi spal všem na očích.

[12]Ty jsi to udělal tajně, ale já to udělám veřejně, před celým Izraelem!“

[13]„Zhřešil jsem proti Hospodinu!“ řekl mu na to David. „Ano,“ odpověděl mu Nátan, „ale Hospodin z tebe tvůj hřích sňal. Nezemřeš.

[14]Protože jsi ale tímto činem znevážil Hospodina, musí zemřít tvůj novorozený syn.“

[15]A po těch slovech se Nátan vrátil domů. Hospodin pak postihl dítě, které Davidovi porodila Uriášova manželka, a to onemocnělo.

[16]David kvůli tomu chlapci hledal Boha. Držel půst a v noci ležel na holé zemi.

[17]Stařešinové jeho domu se postavili okolo, aby ho přiměli vstát ze země, ale on nechtěl. Ani pokrm od nich nepřijal.

[18]Po sedmi dnech pak dítě zemřelo. Davidovi služebníci se mu chlapcovu smrt báli oznámit. „Když ještě chlapec žil,“ říkali si, „domlouvali jsme mu, ale nechtěl nás poslechnout. Co až mu řekneme: ‚Dítě umřelo?‘ Mohl by provést něco hrozného!“

[19]David si ale všiml, že si jeho služebníci šeptají, a pochopil, že chlapec zemřel.

entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

„Dítě umřelo?“ zeptal se svých služebníků. „Ano, umřelo,“ odpověděli.

[20]Nato David vstal ze země, a když se umyl, pomazal mastí a převlékl, šel se poklonit do Hospodinovy svatyně. Pak se vrátil domů, požádal o pokrm a pojedl.

[21]„Co to děláš?“ řekli mu jeho služebníci. „Dokud chlapec žil, postil ses a plakal, ale jakmile zemřel, vstal jsi a dal ses do jídla!“

[22]„Dokud chlapec žil,“ odpověděl jim, „postil jsem se a plakal, protože jsem si říkal: ‚Kdo ví? Třeba se nade mnou Hospodin slituje a nechá ho naživu.‘

[23]Teď je mrtvý. Proč bych se měl postit? Copak ho mohu přivést zpět? Já půjdu za ním, ale on se ke mně nevrátí.“

[24]Potom David utěšoval svou manželku Batšebu; přišel k ní a miloval se s ní. Když pak porodila syna, dala mu jméno Šalomoun, Pokojný. Hospodin si ho zamiloval

[25]a skrze proroka Nátana sdělil, že pro Hospodina se bude jmenovat Jedidiáš, Miláček Hospodinův.

[26]Joáb mezitím bojoval proti Rabě Amonců. Když to královské město téměř dobyl,

[27]vyslal k Davidovi posly se vzkazem: „Zaútočil jsem na Rabu a dobyl jsem městský zdroj vody.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[28]Vezmi tedy zbytek vojska, oblehni město a dobuď je, abych je nedobyl já a vítězství nebylo připisováno mně."

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[29]David tedy vzal všechno zbývající vojsko a vytáhl proti Rabě. Zaútočil na ni a dobyl ji.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[30]Potom sňal z Molochovy hlavy korunu vážící talent zlata. Měla na sobě drahokam, který pak David nosíval na hlavě. Vyvezl z města také veliké množství kořisti.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

[31]Jeho obyvatele odvedl a dal k pile, k železným dlátům a sekyrám; některé poslal do cihelny. Tak naložil se všemi městy Amonců. Potom se David se vším vojskem vrátil do Jeruzaléma.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

Amnon a Támar

2 Samuelova 13

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[1]Uplynul nějaký čas. Davidův syn Abšalom měl krásnou sestru jménem Támar a jiný Davidův syn, Amnon, se do ní zamiloval.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[2]Amnon se pro svou sestru Támar tak soužil, až z toho onemocněl. Byla to panna a jemu se zdálo nemožné něčeho u ní dosáhnout.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[3]Amnon měl jednoho přítele jménem Jonadab. Tento Jonadab, syn Davidova bratra Šimey, byl velmi chytrý člověk.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo

[4]„Co že tak den za dnem chřadneš, královský synu? Nesvěříš se mi?" vyptával

dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

se ho. „Miluji Támar, sestru mého bratra Abšaloma," prozradil mu Amnon.

[5]„Ulehni na lůžko a dělej, že jsi nemocný," poradil mu Jonadab. „Až se na tebe přijde podívat otec, řekneš mu: Kdyby tak mohla přijít má sestra Támar a nakrmila mě. Připravila by jídlo tady u mě, abych se díval, a pak by mě krmila."

[6]Amnon si tedy lehl a dělal, že je nemocný. Když se na něj přišel podívat král, Amnon mu řekl: „Kdyby tak mohla přijít má sestra Támar, připravit mi tu pár srdíček a nakrmit mě."

[7]David poslal k Támar domů vzkaz: „Zajdi prosím do domu svého bratra Amnona a připrav mu jídlo."

[8]Támar tedy šla do domu svého bratra Amnona. Zatímco ležel a díval se, vzala těsto, uhnětla z něj srdíčka a upekla je.

[9]Potom mu je z pánve nabídla, ale Amnon odmítl jíst. „Ať jdou všichni pryč!" zvolal. Když všichni odešli,

[10]požádal Támar: „Přines mi jídlo do ložnice a nakrm mě." Támar tedy vzala srdíčka, která připravila, a donesla je Amnonovi do ložnice.

[11]Když mu je podávala, aby se najedl, zmocnil se jí a začal ji přemlouvat: „Pojď, lehni si se mnou, sestřičko."

[12]„Bratře, to ne!" vykřikla. „Nesmíš mě zneuctít! To se přece v Izraeli nedělá! Neprováděj takovou hanebnost!

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[13]Co pak bude se mnou? Kam se poděju se svou hanbou? A co ty? Byl bys v Izraeli jako nějaký hanebník. Prosím, promluv raději s králem – tobě mě jistě neodepře!“

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[14]On však nedbal, neslyšel. Přemohl ji a znásilnil. Jakmile se s ní ale vyspal,

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[15]začal ji nenávidět. Nenávist, kterou k ní cítil, byla ještě větší než láska, kterou ji předtím miloval. „Vstaň! Jdi pryč!“ přikázal jí.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[16]„To ne,“ prosila ho. „Vyhnat mě by byla ještě větší špatnost, než co jsi mi už udělal!“ On však nedbal, neslyšel.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[17]Zavolal svého sluhu a přikázal: „Tuhle ať odsud vyvedou. A zamkni za ní!“

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[18]Sluha ji tedy vyvedl ven a zamkl za ní dveře. Měla na sobě zdobenou suknici; takové šaty totiž nosívaly královy panenské dcery.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[19]Támar si posypala hlavu popelem a tu zdobenou suknici na sobě roztrhla. Zakryla si tvář rukama a plakala, kudy chodila.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[20]„Že s tebou byl ten tvůj bratr Amnon?“ řekl jí Abšalom, její bratr. „Zatím o tom ale musíš mlčet, má sestro – vždyť je to tvůj bratr. Neber si to tak.“ Támar pak zůstala opuštěná v domě svého bratra Abšaloma.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se

[21]Když se o tom všem dozvěděl král David, velice se rozhněval.

[22]Abšalom pak s Amnonem vůbec nemluvil – ani po dobrém, ani po zlém. Nenáviděl totiž Amnona za to, že zneuctil jeho sestru Támar.

Abšalomova pomsta

[23]Dva roky nato pořádal Abšalom v Baal-chacoru poblíž efraimské hranice slavnost stříhání ovcí, na kterou sezval všechny královské syny.

[24]Předtím přišel za králem se slovy: „Mám prosbu. Tvůj služebník slaví stříhání ovcí. Chtěl by se král se svou družinou připojit ke svému služebníku?"

[25]„Raději ne, můj synu," odpověděl král Abšalomovi, „nemůžeme jít všichni. Byli bychom ti na obtíž." A ačkoli na něj naléhal, nechtěl jít, ale požehnal mu.

[26]„A nemohl by s námi jít alespoň můj bratr Amnon?" zeptal se Abšalom. „Proč by s tebou chodil?" řekl král.

[27]Když ale na něj Abšalom naléhal, poslal s ním Amnona i všechny královské syny.

[28]Abšalom přikázal svým mládencům: „Dávejte pozor. Až se Amnon po víně rozveselí, zavelím: ‚Na Amnona!' a vy ho zabijete. Nebojte se. Je to přece na můj rozkaz. Buďte silní a stateční!"

[29]Abšalomovi mládenci pak s Amnonem naložili, jak jim Abšalom přikázal. Všichni královi synové se hned zvedli, každý nasedl na svého mezka a dali se na útěk.

levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

30 Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

30Ještě byli na cestě, když se Davidovi doneslo, že prý Abšalom povraždil všechny královské syny a že z nich nezůstal ani jeden.

31 Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

31Tehdy král vstal, roztrhl svá roucha a vrhl se na zem. Všichni jeho služebníci stáli kolem, roucha roztržená.

32 Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

32Pak promluvil Jonadab, syn Davidova bratra Šimey: „Ať se můj pán a král nedomnívá, že byli zabiti všichni mladí královští synové. Zemřel jen Amnon! Abšalom byl k tomu odhodlán už ode dne, kdy byla zneuctěna jeho sestra Támar.

33 Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

33Ať se můj pán a král vůbec neobává, že by snad zemřeli všichni královští synové. Vždyť zemřel jen Amnon!“

34 Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

34Abšalom mezitím uprchl. Když se mladík na stráži rozhlédl do dálky, spatřil, jak od západu z horského úbočí přichází množství lidí.

35 Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

35„Vidíš,“ řekl Jonadab králi, „to jdou královští synové! Stalo se, jak říkal tvůj služebník.“

36 Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

36Sotva to dořekl, opravdu dorazili královští synové s hlasitým pláčem. Tehdy se i král a všichni jeho služebníci dali do velmi hlasitého pláče.

Absalão foge para Talmai

37 Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

37Abšalom zatím prchal. Zamířil ke gešurskému králi Talmajovi, synu

Amihudovu. David pak svého syna dlouho oplakával.

38 Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

38 Abšalom nalezl útočiště v Gešuru, kde zůstal tři roky.

39 Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

39 Když král David konečně Amnonovu smrt oželel, začalo se mu po Abšalomovi stýskat.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

Příběh tekojské vdovy

2 Samuelova 14

1 Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

1 Joáb, syn Ceruji, poznal, že král myslí na Abšaloma.

2 mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

2 Poslal proto do Tekoje a přivedl odtud jednu moudrou ženu, které řekl: „Budeš dělat, že máš smutek. Oblékni si smuteční šaty, nemaž se mastí a chovej se jako žena, která už dlouho truchlí nad mrtvým.

3 Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

3 Půjdeš ke králi a tohle mu povíš." A Joáb ji naučil, co má říkat.

4 A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

4 A tak ta tekojská žena šla za králem. Padla tváří k zemi, poklonila se a zvolala: „Králi, pomoz!"

5 Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

5 „Co je ti?" zeptal se král. „Jsem vdova," odpověděla, „muž mi zemřel.

6 Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

6 Tvá služebnice měla dva syny. Ti se ale na poli pohádali; nebyl tam nikdo, kdo by je od sebe odtrhl, a tak jeden druhého udeřil a zabil.

7 Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem

7 Teď se ale všichni příbuzní obrátili proti tvé služebnici. Říkají: ‚Vydej toho bratrovraha! Zabijeme ho za to, že zavraždil svého bratra.' Tak chtějí zahubit

ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

i dědice. Uhasí i tu jiskřičku, co mi zbývá! Po manželovi mi tu na zemi nezůstane ani jméno, ani potomstvo…“

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[8]„Vrať se domů, já o tvé věci rozhodnu,“ přerušil ji král.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[9]Tekojská žena ale králi řekla: „Všechna vina, pane králi, ať padne na mě a na můj dům. Král a jeho trůn ať jsou bez viny.“

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, trazemo a mim; e nunca mais te tocará.

[10]Na to jí král odpověděl: „Kdyby někdo tobě nebo tvému domu vyhrožoval, přiveď ho ke mně. Pak už si na tebe nikdy nedovolí!“

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[11]Tehdy řekla: „Kéž prosím král prohlásí při Hospodinu, svém Bohu, že zabrání krevnímu mstiteli rozmnožit neštěstí zabitím mého syna.“ Na to prohlásil: „Jakože je živ Hospodin, tvému synovi nespadne z hlavy ani vlas!“

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[12]„Smí tvá služebnice povědět panu králi ještě něco?“ zeptala se žena. „Mluv,“ přivolil.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

[13]Tehdy mu řekla: „Proč ty sám smýšlíš podobně proti Božímu lidu? Když král takto mluví, jako by obvinil sám sebe – vždyť sám nedovolil svému vyhnanci vrátit se domů.

[14] Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

[14]Všichni jsme přece smrtelní. Jsme jako voda na zem rozlitá, která se nedá posbírat. Bůh ale nechce brát život. Připravuje způsoby, aby od něj vyhnanec nezůstal zahnán nadobro.

[15] Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

[15]Proto jsem přišla; chtěla jsem to panu králi vypovědět, protože mi ti lidé nahnali strach. Tvá služebnice si řekla: Povím to králi. Co když král prosbě své služky vyhoví?

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

[16]Možná král svou služku vyslyší a zachrání ji ze spárů toho, kdo mě chce i s mým synem vyhladit z Božího dědictví.

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[17]Tvá služebnice si řekla: Kéž slovo pana krále přinese klid. Vždyť pan král rozlišuje dobro a zlo jako Boží anděl. Kéž je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou!“

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[18]„Na něco se tě zeptám, přerušil ji král. „Nic přede mnou netaj.“ „Mluv prosím, pane králi,“ odpověděla.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[19]„Nemá v tom všem prsty Joáb?“ zeptal se jí. „Jakože jsi živ, pane králi!“ zvolala. „Před slovy pana krále člověk neunikne napravo ani nalevo. Ano, tvůj služebník Joáb mi to přikázal; to on tvou služebnici naučil všechna tato slova.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20]Tvůj služebník Joáb to udělal, aby změnil stav té věci. Můj pán je ale moudrý jako Boží anděl; ví o všem, co se děje na zemi.“

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe

[21]Král pak promluvil s Joábem: „Tak dobře, udělám to. Jdi a přiveď mého chlapce Abšaloma zpátky."

[22]Joáb padl tváří k zemi, klaněl se a děkoval králi: „Dnes tvůj služebník poznal, že jsem u tebe došel přízně, můj pane a králi, neboť král vyhověl prosbě svého služebníka."

[23]Potom Joáb vstal, odešel do Gešuru a přivedl Abšaloma do Jeruzaléma.

[24]Král však prohlásil: „Smí jít k sobě domů, ale ať mi nechodí na oči." Abšalom se tedy vrátil domů, ale králi na oči nesměl.

Abšalomův převrat

[25]V celém Izraeli nebyl tak vyhlášený krasavec jako Abšalom. Od hlavy až k patě neměl jedinou vadu.

[26]Když si stříhal vlasy (nechával si je stříhat vždy jednou za rok, protože ho už tížily), potom je zvážil a bylo to 200 šekelů podle královské váhy!

[27]Abšalomovi se narodili tři synové a jedna dcera jménem Támar; vyrostla z ní překrásná žena.

[28]Abšalom už byl v Jeruzalémě dva roky, ale stále ještě nesměl králi na oči.

[29]Chtěl proto ke králi vyslat Joába, ale když si pro něj poslal, Joáb nechtěl přijít. Poslal pro něj tedy znovu, ale on nechtěl přijít ani podruhé.

[30]Tehdy Abšalom řekl svým služebníkům: „Víte, že Joábovo pole sousedí s mým. Má

fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

31 Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

32 Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

33 Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

1 Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

2 Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

3 Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

4 Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim

na něm ječmen; jděte a zapalte mu ho.“ A tak Abšalomovi služebníci to pole vypálili.

31Joáb pak hned přišel za Abšalomem domů. „Jak to, že mi tví služebníci vypálili pole?“ ptal se ho.

32„Víš, že jsem ti vzkazoval, že máš za mnou přijít,“ odpověděl mu Abšalom. „Chci tě poslat za králem, aby ses ho zeptal, proč jsem se vlastně měl vrátit z Gešuru. Bylo by mi lépe, kdybych tam zůstal! Chci už krále vidět! Jestli na mně zůstává vina, ať mě dá raději zabít.“

33Joáb tedy šel za králem a vyřídil mu to. Král potom Abšaloma k sobě pozval, a ten k němu přišel a poklonil se před ním až k zemi. Král pak Abšaloma políbil.

2 Samuelova 15

1Abšalom si později opatřil vůz, koně a padesát mužů, kteří před ním běhali.

2Od časného rána stával u cesty vedle brány. Zavolal si každého, kdo chtěl přednést králi nějakou věc k rozsouzení. „Z kteréhopak jsi města?“ ptal se. Odpovídali mu: „Tvůj služebník je z toho a toho izraelského kmene.“

3Abšalom pak říkal: „Víš, tvá žádost je správná a oprávněná, ale u krále se žádného vyslyšení nedočkáš.

4Kdybych tak byl soudcem v této zemi já!“ dodával. „Pak by každý mohl přijít se

todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

5 Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

6 Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

7 Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

8 Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

9 Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

10 Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

11 De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

12 Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

13 Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

svým sporem nebo žalobou za mnou a já bych mu zjednal právo.“

5A když k němu někdo přistoupil, aby se mu poklonil, Abšalom k němu vztáhl ruku, objal ho a políbil.

6Takovým způsobem se choval ke všem Izraelcům, kteří chodili hledat zastání u krále. Tak si získal srdce Izraelců.

7Po čtyřech letech pak Abšalom řekl králi: „Dovol mi prosím jít do Hebronu splnit slib, který jsem dal Hospodinu.

8Když jsem totiž bydlel v aramejském Gešuru, složil jsem tento slib: ‚Jestli mě Hospodin přivede zpět do Jeruzaléma, budu sloužit Hospodinu.‘“

9Král mu odpověděl: „Jdi v pokoji,“ a tak se Abšalom vypravil do Hebronu.

10Po všech izraelských kmenech ale rozeslal tajné posly se vzkazem: „Jakmile uslyšíte troubení rohu, zvolejte: ‚Abšalom se v Hebronu stal králem!‘“

11S Abšalomem odešlo z Jeruzaléma dvě stě mužů (byli ovšem pozváni, a tak šli bezelstně s ním, protože nic netušili).

12Když se Abšalom chystal přinášet oběti, poslal také pro Davidova rádce Achitofela Gilonského, aby přišel ze svého města Gilo. Spiknutí narůstalo a s Abšalomem bylo stále více lidu.

David na útěku

13K Davidovi pak dorazil posel se zprávou: „Srdce Izraelců je s Abšalomem.“

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[14]David řekl všem svým služebníkům, kteří s ním byli v Jeruzalémě: „Musíme ihned utéct! Abšalom by nás už vyváznout nenechal. Pojďme rychle, jinak nás brzy přepadne, udělá nám to nejhorší a město vybije mečem."

[15]„Jsme ti k službám," odpověděli královi služebníci, „uděláme, cokoli náš pán a král rozhodne."

[16]A tak král odešel, následován celým svým dvorem. Zanechal tam jen deset konkubín, aby se staraly o dům.

[17]Když král s celým tím zástupem odcházel, zastavili se u posledního domu.

[18]Všichni jeho služebníci procházeli kolem něj – všichni Kréťané a Pléťané i všech šest set mužů, kteří ho následovali z Gatu – ti všichni procházeli před králem.

[19]Tehdy král řekl Itajovi Gatskému: „Proč bys odcházel s námi? Vrať se a zůstaň u nového krále. Jsi přece cizinec, který už opustil svou vlast.

[20]Jako bys přišel teprve včera, a dnes bych tě měl zase vláčet s námi někam dál? Já půjdu, kam jen to půjde. Ty se ale i se svými bratry vrať. Kéž ti Hospodin projeví milosrdenství a věrnost."

[21]Itaj ale králi namítl: „Jakože je živ Hospodin a živ je můj pán a král – kdekoli bude můj královský pán, ať mrtev nebo živ, tam bude i tvůj služebník."

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o

[22]David na to Itajovi řekl: „Pojď, pokračuj tedy s námi.“ A tak Itaj Gatský se všemi svými muži i se všemi dětmi, které měli s sebou, pokračovali dál.

[23]Celá země hlasitě plakala, když celý ten zástup procházel kolem. Král překročil potok Kidron a se všemi svými lidmi zamířil do pouště.

[24]Vtom se objevil i Sádok a s ním všichni levité nesoucí Truhlu Boží smlouvy. Postavili Boží truhlu a nechali ji stát, dokud celý zástup neopustil město. Přišel tam i Abiatar.

[25]Král ale Sádokovi řekl: „Vrať se s Boží truhlou do města. Najdu-li u Hospodina milost, přivede mě zpět a dovolí mi znovu spatřit Truhlu i jeho Příbytek.

[26]Řekne-li však: ‚Nemám v tobě zalíbení‘ – zde jsem; ať se mnou naloží, jak bude chtít.“

[27]Král ještě knězi Sádokovi řekl: „Dávej pozor. Vrať se s Abiatarem pokojně do města. Ať jsou s vámi také oba vaši synové – tvůj syn Achimaac a jeho syn Jonatan.

[28]Počkám totiž v poušti naproti brodu, než od vás dostanu další zprávu.“

[29]A tak Sádok s Abiatarem vrátili Boží truhlu do Jeruzaléma a zůstali tam.

[30]David pak stoupal na Olivetskou horu a celou cestu plakal, hlavu zahalenou a bos. Také všichni, kdo byli s ním, si zahalili hlavu a celou cestu vzhůru plakali.

povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

31 Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

32 Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

33 Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

34 Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

35 Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

36 Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

37 Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

1 Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles

31David se tehdy dozvěděl, že mezi Abšalomovými spiklenci je také Achitofel, a tak se modlil: „Hospodine, obrať prosím Achitofelovu radu vniveč!“

32Když David dorazil na vrchol hory, kde bylo zvykem klanět se Bohu, hle – naproti mu jde Chušaj Arkijský, roucho roztržené a na hlavě hlínu.

33David mu řekl: „Když půjdeš se mnou, budeš mi břemenem.

34Když se ale vrátíš do města a řekneš Abšalomovi: ‚Jsem ti k službám, králi; dříve jsem sloužil tvému otci, teď ale budu sloužit tobě,‘ pak pro mě budeš moci mařit Achitofelovy rady.

35Budou tam s tebou také kněží Sádok a Abiatar. Cokoli tedy na královském dvoře uslyšíš, to oznámíš kněžím Sádokovi a Abiatarovi.

36Jsou tam s nimi i jejich dva synové, Achimaac Sádokův a Jonatan Abiatarův. Po nich mi vzkážete, cokoli se dozvíte.“

37Davidův důvěrník Chušaj tedy odešel do města, právě když do Jeruzaléma vstupoval Abšalom.

2 Samuelova 16

1Sotva David minul vrchol hory, hle – naproti mu jde Cíba, Mefibošetův sluha, se dvěma osedlanými osly a na nich dvě stě

duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

2 Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

chlebů, sto sušených hroznů, sto kusů letního ovoce a měch vína.

2„Na co to máš?“ zeptal se ho král. „Osli jsou k jízdě pro královský dům,“ odpověděl Cíba, „chleba s ovocem je k jídlu pro mládence a víno je k pití, až budete na poušti unavení.“

3„A kde je vnuk tvého pána?“ zeptal se král. „Ten čeká v Jeruzalémě,“ odpověděl Cíba. „Myslí si: ‚Izraelský lid mi dnes navrátí království mého děda.‘“

4„Ať tedy všechen Mefibošetův majetek připadne tobě,“ řekl mu na to král. „Klaním se, můj pane a králi,“ odpověděl Cíba. „Jsi ke mně tak laskav!“

5Když se potom král David blížil k Bachurim, hle – vyšel odtud nějaký muž rodem ze Saulova domu. Jmenoval se Šimei, syn Gerův, a jak šel, zlořečil

6a házel po Davidovi i všech jeho služebnících kamení, ačkoli byl král David zprava i zleva obklopen svými lidmi i všemi bojovníky.

7Šimei chrlil nadávky: „Táhni, ty vrahu! Táhni, ty bídáku!

8Hospodin ti oplatil za všechnu krev Saulova domu. Stal ses králem místo něj, ale Hospodin dal království do rukou tvého syna Abšaloma. To máš za svou špatnost, protože jsi vrah!“

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

[9]Abišaj, syn Ceruji, tehdy řekl králi: „Proč má tenhle chcíplý pes zlořečit mému pánu a králi? Půjdu mu srazit hlavu, ano?“

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10]Král však odpověděl: „Co je vám do toho, synové Ceruji, že mi zlořečí? Jestli mu Hospodin přikázal: ‚Zlořeč Davidovi,‘ kdo pak smí říci: ‚Co to děláš?‘“

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[11]David tehdy Abišajovi a všem svým služebníkům řekl: „Vždyť i můj vlastní syn mi usiluje o život, natožpak tento Benjamínec. Nechte ho, ať zlořečí, jestli mu to Hospodin přikázal.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[12]Snad Hospodin pohlédne na mé trápení a odplatí mi za ty dnešní nadávky dobrodiním.“

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[13]David tedy se svými muži pokračoval v cestě. Šimei ale šel podél nich po protějším svahu, a jak šel, zlořečil, házel po něm kameny a vířil prach.

[14] O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

[14]Utrmácený král i všichni, kdo byli s ním, nakonec dorazili na místo, kde si odpočinuli.

Husai professa lealdade a Absalão

Abšalomovi rádci

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[15]Abšalom zatím s celým izraelským vojskem vstoupil do Jeruzaléma. Také Achitofel byl s ním.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[16]Tehdy k Abšalomovi přišel i Davidův důvěrník Chušaj Arkijský a zvolal: „Ať žije král! Ať žije král!“

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[17]„Takhle se odvděčuješ svému příteli?“ řekl mu Abšalom. „Proč jsi nešel s ním?“

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.
[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.
[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.
[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.
[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.
[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem

[18]„To ne," odpověděl mu Chušaj. „Koho vyvolil Hospodin a celý tento izraelský lid, s tím jsem a s tím zůstanu.

[19]A komu jinému bych měl sloužit než jeho synu? Jako jsem sloužil tvému otci, tak budu sloužit tobě."

[20]Abšalom se obrátil na Achitofela: „Poraďte, co máme dělat."
[21]Achitofel mu odpověděl: „Spi s konkubínami svého otce, které tu nechal, aby se staraly o dům. Když celý Izrael uslyší, jak ses svému otci zprotivil, posílí to odhodlání všech, kdo jsou s tebou."
[22]A tak pro Abšaloma roztáhli na střeše baldachýn a Abšalom před zraky všeho Izraele spal s konkubínami svého otce.
[23]Radit se s Achitofelem, který byl tenkrát rádcem, bylo jako doptávat se na Boží slovo. Takto bral všechny jeho rady jak David, tak Abšalom.

2 Samuelova 17

[1]Achitofel také Abšalomovi řekl: „Dovol prosím, ať vyberu dvanáct tisíc mužů a ještě dnes v noci se vypravím pronásledovat Davida.

[2]Překvapím ho útokem, dokud je znavený a sklesly. Všichni jeho muži se rozutečou, takže zabiji samotného krále.

[3]Tak přivedu všechen lid k tobě, jako se přivádí nevěsta k ženichovi. Jde ti přece o

procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

život jediného muže – všechen lid může zůstat v pokoji."

[4]Abšalomovi i všem izraelským stařešinům se ten návrh líbil.

[5]Abšalom ale přikázal: „Raději ještě zavolej Chušaje Arkijského, ať si vyslechneme také jeho názor."

[6]Chušaj tedy přišel k Abšalomovi a ten mu řekl: „Toto navrhuje Achitofel. Máme se řídit jeho výrokem? Pokud ne, promluv ty."

[7]Chušaj Abšalomovi odpověděl: „Achitofelova rada tentokrát není dobrá.

[8]Znáš přece svého otce i jeho muže, jak jsou udatní," pokračoval Chušaj. „Jsou rozzuření jako medvědice, která v divočině přišla o mladé. A tvůj otec je zkušený válečník; ten nebude nocovat s vojskem.

[9]Určitě se už schoval v nějaké jeskyni nebo někde jinde. Kdyby hned napoprvé někteří z našich padli, kdekdo se to doslechne a řekne: ‚Abšalomovo vojsko je poraženo!'

[10]Každý bojovník, i kdyby měl srdce jako lev, pak ztratí odvahu. Celý Izrael přece ví, jaký je tvůj otec hrdina a jak jsou jeho muži udatní.

[11]Proto radím, ať se k tobě shromáždí celý Izrael od Danu až po Beeršebu; je jich jako písku v moři a ty osobně je povedeš do boje.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[12]Přitáhneme na něj, ať se schovává kdekoli. Sneseme se na něj jako rosa na zem, a nepřežije on ani žádný z jeho mužů.

[13]Jestli se stáhne někam do města, celý Izrael k tomu městu nanosí provazy a strhneme je do údolí, takže z něj nezůstane ani kamínek!“

[14]Nato Abšalom se všemi izraelskými muži prohlásil: „Rada Chušaje Arkijského je lepší než rada Achitofelova.“ (Hospodin se totiž rozhodl zmařit Achitofelovu dobrou radu, aby na Abšaloma přivedl neštěstí.)

[15]Chušaj pak oznámil kněžím Sádokovi a Abiatarovi: „Achitofel radil Abšalomovi a izraelským stařešinům tak a tak, kdežto já jsem radil tak a tak.

[16]Teď rychle pošlete Davidovi zprávu: ‚Nenocuj v poušti před brodem. Ihned překroč Jordán – jinak je s králem i všemi jeho muži konec!‘“

[17]Jonatan a Achimaac zůstávali u pramene En-rogel. Chodívala tam služebná a říkala jim, co mají oznámit králi Davidovi. Nesměli se totiž prozradit chozením do města.

[18]Nějaký mládenec je zahlédl a ohlásil to Abšalomovi. Ti dva ale zatím utekli. Dorazili do domu jednoho muže v Bachurim, který měl na dvoře studnu, a spustili se do ní.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[19]Jeho žena zakryla otvor studny plachtou a navrch nasypala zrní, takže nebylo nic poznat.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[20]Abšalomovi služebníci přišli za ženou do domu a ptali se: „Kde je Achimaac a Jonatan?“ „Už za potokem,“ odpověděla jim. Hledali je tedy, ale nenašli, a tak se vrátili do Jeruzaléma.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[21]Když byli pryč, vylezli ti dva ze studny a šli uvědomit krále Davida: „Rychle, musíš se přebrodit. Achitofel proti vám radil tak a tak.“

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[22]David se tedy zvedl a se všemi svými lidmi překročil Jordán. Než se rozednilo, nezůstal jediný, kdo by Jordán nepřekročil.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[23]Achitofel viděl, že se nestalo podle jeho rady, a tak osedlal osla a vydal se domů do svého města. Pořídil závěť o svém domě a oběsil se. Zemřel a byl pochován v hrobě svého otce.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

Abšalomův konec

[24]David už vstupoval do Machanajim, když Abšalom se všemi izraelskými muži překročil Jordán.

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[25]Abšalom jmenoval namísto Joába vrchním velitelem Amasu. (To byl syn muže jménem Jeter Izmaelský, který si vzal Abigail, dceru Nachašovu, sestru Joábovy matky Ceruji.)

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

[26]Izrael s Abšalomem v čele se tedy utábořil v gileádském kraji.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo

[27]Když David dorazil do Machanajim, Šobi, syn Nachaše z Raby Amonců, spolu s Machirem, synem Amiela z Lo-debaru, a s Barzilajem Gileádským z Rogelim

[28]mu tam přinesli lůžka a přikrývky, misky a džbány s pšenicí, ječmenem a moukou, s praženým zrním, fazolemi a čočkou,

[29]s medem, ovčím tvarohem a kravským sýrem. To vše přinesli pro Davida a jeho muže k jídlu. Řekli si totiž: Jistě jsou na poušti hladoví, unavení a žízniví.

2 Samuelova 18

[1]David pak sečetl své vojsko a ustanovil velitele tisíců a velitele stovek.

[2]Třetinu lidu svěřil Joábovi, třetinu jeho bratru Abišajovi, synu Ceruji, a třetinu Itajovi Gatskému. „Také já s vámi půjdu do boje," řekl král vojsku.

[3]Namítli ale: „Nemůžeš jít s námi! Kdybychom museli utíkat, nebude jim záležet na nás; nebude je zajímat, ani kdyby nás polovina padla. Ty jsi přece cennější než deset tisíc z nás. Teď nám lépe pomůžeš, když zůstaneš ve městě."

[4]„Udělám, co chcete," svolil tedy král. Postavil se k bráně a všechen lid pochodoval ven po stovkách a tisících.

[5]Král tehdy přikázal Joábovi, Abišajovi a Itajovi: „Zacházejte mi s Abšalomem šetrně – vždyť je to můj chlapec!" Celé

ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

vojsko slyšelo, jaké příkazy dal král všem velitelům ohledně Abšaloma.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[6]A tak vytáhli do pole proti Izraeli. K bitvě došlo v Efraimském lese

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[7]a Davidovi muži tam izraelské vojsko porazili. V té hrozné řeži onoho dne padlo na 20.000 vojáků.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8]Boj se rozšířil po celém kraji a les toho dne pohltil více mužů, než kolik jich padlo mečem.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[9]Abšalom znenadání narazil na Davidovy muže, a tak na svém mezku ujížděl pryč. Když ale mezek probíhal pod hustými větvemi velikého dubu, Abšalom v nich uvízl za vlasy. Mezek pod ním běžel dál, ale on zůstal viset mezi nebem a zemí.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]Jeden z mužů to viděl a oznámil Joábovi: „Právě jsem viděl Abšaloma, jak visí na dubu!“

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]„Tak tys ho viděl?“ opáčil Joáb. „A proč jsi ho na místě nesrazil k zemi? Dlužil bych ti pak deset šekelů stříbra a jeden pás!“

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]Ten muž ale Joábovi odpověděl: „Ani kdybych dostal na ruku tisíc šekelů stříbra, na králova syna bych ruku nevztáhl! Slyšeli jsme přece na vlastní uši, jaké rozkazy dal král tobě, Abišajovi a Itajovi: ‚Dávejte pozor na mého chlapce Abšaloma.‘

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[13]Vždyť bych tím ohrozil vlastní život! Před králem se nic neutají. I ty sám by ses postavil proti mně.“

[14]„Nebudu se tu s tebou zdržovat,“ řekl Joáb. Vzal tři šípy a vrazil je Abšalomovi do srdce. Protože byl v koruně dubu stále naživu,

[15]obstoupilo ho deset Joábových zbrojnošů a ubili Abšaloma k smrti.

[16]Joáb potom zatroubil na roh a zastavil vojsko v dalším pronásledování Izraele.

[17]Abšaloma vzali, hodili ho v lese do velké jámy a navršili nad ním velkou hromadu kamení. Celý Izrael se tehdy rozutekl, každý tam, odkud přišel.

[18]Abšalom si ještě za svého života nechal v Královském údolí postavit památný sloup. Říkal totiž: „Nemám syna, aby připomínal mé jméno.“ Proto ten sloup nazval po sobě. Až dodnes se mu říká Jad-abšalom, Abšalomův pomník.

Synáčku můj!

[19]Sádokův syn Achimaac tehdy požádal Joába: „Dovol mi běžet a ohlásit králi, že jej Hospodin obhájil před jeho nepřáteli.“

[20]Ten mu ale namítl: „Dnes bys nebyl vítaným poslem. Můžeš zvěstovat jindy, ale dnes ne – vždyť zemřel královský syn.“

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[21]Joáb tedy poručil jednomu Habešanovi: „Běž oznámit králi, co jsi viděl." Habešan se Joábovi poklonil a rozběhl se.

[22]Sádokův syn Achimaac ale Joába žádal znovu: „Přesto mi dovol běžet za tím Habešanem." „Proč bys běžel právě ty, synu? Vždyť nemáš dobré zprávy," odpověděl Joáb.

[23]„Přesto chci běžet," opakoval. „Tak tedy běž," odpověděl Joáb. Achimaac běžel přes jordánskou rovinu a Habešana předběhl.

[24]David právě seděl mezi vnitřní a vnější branou. Na střechu hradební brány vystoupila hlídka, rozhlédla se a spatřila osamělého běžce.

[25]Když to hlídka ohlásila králi, řekl na to: „Když běží sám, nese dobré zprávy." Ale zatímco se stále blížil,

[26]hlídka uviděla dalšího běžce. „Další osamělý běžec!" zavolala na strážného. „I ten má dobrou zprávu," odpověděl král.

[27]„Vidím, jak běží ten první," ohlásila hlídka, „takhle běhá Achimaac, syn Sádokův." „To je dobrý muž," řekl na to král. „Přichází s dobrou zprávou."

[28]„Pokoj!" pozdravil Achimaac krále a poklonil se mu až k zemi. Potom řekl: „Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, jenž porazil muže, kteří pozvedli ruce proti mému pánu a králi!"

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[29]„Je v pořádku můj chlapec Abšalom?“ zeptal se král. Achimaac odpověděl: „Když mě, králi, tvůj služebník Joáb posílal, viděl jsem velký rozruch, ale nevím, co to bylo.“

[30]„Postav se tamhle na stranu,“ řekl mu král. Poodešel tedy a postavil se stranou.

[31]Vtom dorazil Habešan: „Dobrá zpráva pro mého pána a krále! Hospodin tě dnes obhájil přede všemi, kdo proti tobě povstali.“

[32]„Je v pořádku můj chlapec Abšalom?“ zeptal se ho král. Habešan odpověděl: „Ať nepřátelé mého pána a krále i všichni, kdo ti chtějí škodit, dopadnou jako ten mladík!“

2 Samuelova 19

[1]Král byl otřesen. S pláčem stoupal do horní místnosti brány a cestou naříkal: „Synáčku Abšalome, synáčku můj! Synáčku Abšalome! Proč jsem jen místo tebe neumřel já, Abšalome? Synáčku můj, synáčku můj!“

[2]Joábovi bylo oznámeno, jak král pláče a naříká pro Abšaloma.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos,

[3]Když vojsko uslyšelo, jak král truchlí nad svým synem, vítězství toho dne se všem obrátilo v nářek.

[4]Vojáci se toho dne kradli do města, jako se krade vojsko, které s hanbou prchlo z boje.

[5]Král si zakryl tvář a hlasitě bědoval: „Synáčku Abšalome! Abšalome, synáčku můj! Synáčku můj!“

[6]Joáb tehdy šel za králem domů a řekl: „Dnes jsi urazil všechny své muže, kteří dnes tobě, tvým synům a dcerám, tvým manželkám i konkubínám zachránili život.

[7]Miluješ ty, kdo tě nenávidí, a nenávidíš ty, kdo tě milují! Dnes jsi ukázal, že tví velitelé ani vojáci pro tebe nic neznamenají. Dnes je mi jasné, že kdyby Abšalom žil a my všichni dnes byli mrtví, byl bys spokojen.

[8]Tak se vzchop a jdi povzbudit své muže! Přísahám při Hospodinu, že jinak s tebou do večera nezůstane jediný z nich. To pro tebe bude horší neštěstí než všechno, co tě potkalo od mládí!“

[9]Král tedy vstal a posadil se do brány. Když se všichni vojáci dozvěděli, že král sedí v bráně, celé vojsko před králem vykonalo přehlídku.

Král se vrací

livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu

Ostatní z Izraele se rozutekli, každý odkud přišel.

[10]V celém lidu, ve všech izraelských kmenech se dohadovali: „Král nás zachránil z rukou našich nepřátel; vysvobodil nás ze spárů Filištínů. Pak ale uprchl ze země před Abšalomem

[11]a Abšalom, kterého jsme si pomazali za krále, padl v boji. Na co tedy čekáte? Proč nepřivedeme krále zpět?“

[12]Když se do králova domu doneslo, o čem mluvil celý Izrael, vzkázal král David kněžím Sádokovi a Abiatarovi: „Vyřiďte judským stařešinům: Proč máte být poslední při královĕ návratu domů?

[13]Jste mí bratři, má krev a tělo – proč máte být při návratu krále poslední?

[14]A pokud jde o Amasu, tomu vyřiďte: Nejsi snad má krev a tělo? Ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá, jestli se nestaneš natrvalo mým vojevůdcem namísto Joába.“

[15]Tím si naklonil srdce všech obyvatel Judska. Jednomyslně králi vzkázali: „Pojď se vrátit i se všemi svými muži.“

[16]Král se tedy vypravil zpět. Když dorazil k Jordánu, judští muži vyšli králi naproti do Gilgalu, aby ho převedli přes Jordán.

com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

[17]Také Šimei, syn Gerův, Benjamínec z Bachurim, si pospíšil a vydal se s judskými muži přivítat krále Davida.

[18]Byla s ním i tisícovka mužů z Benjamína a také Cíba, sluha ze Saulova domu, a jeho patnáct synů a dvacet služebníků. Ti před králem vběhli do Jordánu,

[19]že se budou brodit tam a zpět, aby přepravili královský dvůr a splnili každé královo přání. Když už měl král překročit Jordán, Gerův syn Šimei padl před králem k zemi

[20]se slovy: „Kéž mi to můj pán nepočítá za vinu a kéž zapomene, čím se tvůj služebník provinil onoho dne, kdy můj pán a král opouštěl Jeruzalém; kéž to král nechová v srdci.

[21]Zhřešil jsem – to tvůj služebník ví. Pohleď ale, přišel jsem dnes svému pánu a králi naproti jako první z celého domu Josefova.“

[22]Abišaj, syn Ceruji, ho přerušil: „Nemá snad Šimei zemřít? Vždyť zlořečil pomazanému Hospodinovu!“

[23]„Co je vám do toho, synové Ceruji?“ odpověděl mu David. „To mi dnes musíte dělat žalobce? To by dnes měl v Izraeli

někdo zemřít? Copak nevím, že jsem dnes opět králem Izraele?“

Mefibosete encontra-se com Davi

24 Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

24Poté se král obrátil k Šimeimu: „Nezemřeš,“ řekl a potvrdil to královskou přísahou.

25 Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

25Také Mefibošet, vnuk Saulův, šel přivítat krále. Nedbal o své nohy ani o své vousy a oděv si nepral ode dne králova odchodu až do dne jeho vítězného návratu.

26 Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

26Když přišel do Jeruzaléma přivítat krále, král se ho zeptal: „Proč jsi nešel se mnou, Mefibošete?“

27 Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

27Ten odpověděl: „Pane můj, králi, můj sluha mě oklamal! Řekl jsem mu: ‚Osedlej mi osla, nasednu na něj a pojedu s králem!‘ Víš přece, že tvůj služebník je chromý.

28 Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

28Jenže on mě, tvého služebníka, u tebe pomluvil. Můj pán a král je ale jako Boží anděl. Udělej tedy, co pokládáš za dobré.

29 Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

29Celý můj otcovský dům si přece od tebe zasloužil smrt. Ty jsi ale svému služebníku dovolil jíst u tvého stolu. Jaké další právo bych ještě měl chtít? Čeho bych se ještě u krále dovolával?“

30 Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

30„Nech už těch řečí,“ přerušil ho král. „Říkám: To pole si s Cíbou rozdělíte.“

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu

[31]„Ať si klidně vezme všechno," řekl na to Mefibošet, „hlavně že se pan král v pořádku vrátil domů!"

[32]Také Barzilaj Gileádský se vypravil z Rogelim a provázel krále až k Jordánu, aby se tam s ním rozloučil.

[33]Barzilaj byl už velmi starý, bylo mu osmdesát let. To on se o krále staral během jeho pobytu v Machanajim, neboť to byl zámožný člověk.

[34]Proto král Barzilajovi nabídl: „Pojď se mnou. V Jeruzalémě se postarám já o tebe."

[35]Barzilaj ale namítl: „Kolik let života mi ještě zbývá, abych šel s králem vzhůru do Jeruzaléma?

[36]Je mi už osmdesát let. Copak ještě rozeznám dobré od špatného? Copak by tvůj služebník vůbec věděl, co jí a pije? Slyšel bych ještě hlas zpěváků a zpěvaček? Proč by tvůj služebník ještě měl být mému pánu a králi břemenem?

[37]Tvůj služebník vyprovodí krále jen kousek cesty, k Jordánu. Proč by se mi král tak štědře odplácel?

[38]Dovol prosím svému služebníku, aby se vrátil. Ať zemřu ve svém městě, kde je

agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

hrob mého otce a matky. Mého pána a krále ale může doprovodit zde tvůj služebník Kimham. K němu se zachovej, jak uznáš za dobré.“

[39]Na to král řekl: „Ať tedy se mnou jde Kimham, a já pro něj udělám, co uznáš za dobré. Splním ti, cokoli si budeš přát.“

[40]A tak král se všemi svými lidmi překročil Jordán. Políbil Barzilaje, požehnal mu a on se vrátil domů.

[41]Král pak pokračoval do Gilgalu doprovázen Kimhamem. S králem šlo celé judské vojsko a polovina izraelského vojska.

[42]Vtom ke králi dorazili také ostatní Izraelci. „Jak to, že si tě ukradli naši judští bratři?“ ptali se. „Jak to, že sami přepravili krále i jeho dvůr a všechny Davidovy muže přes Jordán?“

[43]„Král je přece náš příbuzný,“ řekli jim na to Judští. „Proč se kvůli tomu zlobíte? Copak jsme krále vyjídali? Nebo nás zahrnul nějakými dary?“

[44]Izraelci jim ale odpověděli: „Máme na krále desetkrát větší nárok –David nám patří víc než vám! Jak jste námi mohli

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

1 Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.
2 Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.
3 Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.
4 Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.
5 Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.
6 Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não

takhle pohrdnout? My jsme přece byli první, kdo začal mluvit o královĕ návratu!“ A Judští muži pak Izraelcům odpovídali ještě ostřeji.

Šebovo povstání

2 Samuelova 20

1Tehdy se objevil jakýsi ničema jménem Šeba, syn Benjamínce Bichriho. Ten zatroubil na roh a prohlásil: „Co máme společného s Davidem? S Jišajovým synem mít podíl nebudem! Jen ať se vrátí domů všechen Izrael!“

2Všichni Izraelci tehdy od Davida odstoupili k Šebovi, synu Bichriho. Judští muži od Jordánu až po Jeruzalém ale stáli při svém králi.

3Když král v Jeruzalémě přišel do svého paláce, vzal těch deset konkubín, které tam předtím nechal, aby se staraly o dům, a dal je hlídat v ústraní. Postaral se o ně, ale sám s nimi nic neměl. Až do smrti zůstaly v ústraní a žily jako vdovy.

4Potom král přikázal Amasovi: „Svolej mi judské muže a do tří dnů se ke mně vrať.“

5Amasa tedy odešel svolávat Judu, ale v určené lhůtě to nestihl.

6David proto řekl Abišajovi: „Ten Šeba, syn Bichriho, nám teď může uškodit více než Abšalom. Vezmi služebníky svého

ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

pána a pronásleduj ho, než si najde nějaká opevněná města a zmizí nám z očí."

[7]A tak za ním vytáhli Joábovi muži, Kréťané a Pléťané i všichni válečníci. Vytáhli z Jeruzaléma a pronásledovali Šebu, syna Bichriho.

[8]Právě byli u toho velikého kamene v Gibeonu, když za nimi přišel Amasa. Joáb byl ve vojenské zbroji; přes šaty byl opásán mečem v pochvě. Když vykročil, meč se vysunul.

[9]„Jak se daří, bratře?" oslovil Joáb Amasu a pravou rukou ho uchopil za vousy, aby ho políbil.

[10]Amasa přitom už nesledoval meč v Joábově druhé ruce. Joáb ho jím bodl do břicha, až mu vyhřezly vnitřnosti na zem. Nebylo třeba další rány, aby zemřel. Joáb se potom se svým bratrem Abišajem pustil za Šebou, synem Bichriho.

[11]Jeden z Joábových mužů stál nad tím mrtvým tělem a volal: „Kdo má rád Joába a kdo je pro Davida – za Joábem!"

[12]Amasa zatím ležel v krvi uprostřed cesty. Když ten muž viděl, že se všichni ve vojsku zastavují, odvlekl Amasu z cesty do pole a hodil přes něj plášť. Viděl totiž, že se každý, kdo šel okolo, zastavil.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[13]Jakmile ho odklidil z cesty, pokračovali všichni za Joábem a pronásledovali Šebu, syna Bichriho.

[14]Ten prošel všemi izraelskými kmeny až po Abel-bet-maaku. Všichni Bichrijci se tam shromáždili a přidali se k němu.

[15]Joábovi muži přitáhli a oblehli ho v Abel-bet-maace. Navršili k městu násep, který dosahoval až na ochranný val. Když celé Joábovo vojsko začalo bořit hradbu,

[16]jakási moudrá žena z toho města náhle zavolala: „Slyšte! Slyšte! Řekněte Joábovi: Přijď sem, ať s tebou promluvím."

[17]„Ty jsi Joáb?" zeptala se ta žena, když k ní přišel blíž. „Ano," odpověděl. „Vyslechni, co ti poví tvá služebnice," požádala ho. „Poslouchám," odvětil.

[18]Pokračovala tedy: „Odpradávna se říká: ‚V Abelu se zeptejte, pak teprve jednejte.'

[19]My jsme pokojní, věrní Izraelci. Ty ale chceš zahubit jedno z hlavních měst v Izraeli. Proč ničíš Hospodinovo dědictví?"

[20]„To ne, to ne!" zvolal Joáb. „Nechci ničit ani hubit.

[21]Jde o něco jiného: Jeden muž z Efraimských hor jménem Šeba, syn Bichriho, pozvedl ruku proti králi Davidovi. Vydejte mi ho, a já od města odejdu." „Dobrá," odpověděla žena Joábovi, „hodíme ti jeho hlavu přes hradbu."

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

[22]Ta žena se ve své moudrosti obrátila na svůj lid. Ti Šebovi, synu Bichriho, usekli hlavu a hodili ji Joábovi. On pak zatroubil na roh a všichni se od města rozešli, odkud přišli. Také Joáb se vrátil do Jeruzaléma ke králi.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[23]A tak byl Joáb znovu vrchním velitelem izraelského vojska. Benajáš, syn Jojadův, velel gardě Kréťanů a Pléťanů,

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[24]Adoniram velel nuceným pracím, Jošafat, syn Achiludův, byl kancléřem,

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[25]Šeja písařem a Sádok a Abiatar kněžími.

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[26]Ira Jairský pak byl Davidovým knížetem.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

EPILOG

Hlad a válka v zemi

2 Samuelova 21

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[1]Za Davidových dnů byl po tři roky za sebou hlad, a tak David hledal Hospodinovu tvář. Hospodin řekl: „Na Saulovi a jeho rodině lpí krev, protože dal zabíjet Gibeonce.“

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[2]Král si je tedy zavolal a promluvil s nimi. (Gibeonci nepocházejí ze synů Izraele, ale ze zbytku Emorejců. Synové Izraele se jim zavázali přísahou, ale Saul se je ve své horlivosti pro Izrael a Judu snažil vybít.)

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos

[3]David se tedy Gibeonců ptal: „Co pro vás mohu udělat? Čím vás usmířím, abyste dobrořečili Hospodinovu dědictví?“

darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

4 Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

4Gibeonci mu odpověděli: „Nemáme právo žádat od Saula a jeho domu stříbro nebo zlato ani nemáme právo někoho v Izraeli zabít.“ „Splním vám, o co si řeknete,“ prohlásil král.

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

5Odpověděli mu: „Za toho muže, který nás chtěl zničit a vyhubit z celého izraelského území,

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

6chceme sedm jeho potomků. Pověsíme je před Hospodinem v Gibeji Saulově, na Hospodinově vrchu.“ „Máte je mít,“ řekl jim na to.

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

7Král ovšem ušetřil Mefibošeta, syna Jonatana, syna Saulova, a to kvůli přísaze, kterou spolu kdysi David a Saulův syn Jonatan uzavřeli v Hospodinově jménu.

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

8Král vzal dva syny, které Saulovi porodila Ricpa, dcera Ajova, totiž Armoniho a Mefibošeta, a pět synů, které Merab, dcera Saulova, porodila Adrielovi, synu Barzilaje Mecholatského.

9 e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

9Vydal je Gibeoncům a ti je na tom vrchu pověsili před Hospodinem. Tak jich zahynulo sedm naráz. Zemřeli v prvních dnech žní, když se začíná sklízet ječmen.

10 Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre

10Ricpa, dcera Ajova, vzala pytlovinu a prostřela si ji na té skále. Od počátku

uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

sklizně, až dokud se na ně z nebe nespustil déšť, k nim nepouštěla nebeské ptactvo ve dne ani divokou zvěř v noci.

11 Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

11Když bylo Davidovi oznámeno, jak se Saulova družka Ricpa, dcera Ajova, zachovala,

12 Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

12šel a vzal si od měšťanů Jábeš-gileádu ostatky Saula a jeho syna Jonatana. (Ti je totiž kdysi ukradli z prostranství v Bet-šanu, kde je Filištíni pověsili onoho dne, kdy Saula porazili v pohoří Gilboa.)

13 Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

13David odtud nechal vyzvednout ostatky Saula i jeho syna Jonatana a dal také posbírat ostatky oněch popravených.

14 Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

14Ostatky Saula a jeho syna Jonatana pak pochovali do hrobu jeho otce Kíše v Céle v benjamínském kraji. Vykonali všechno, co král přikázal. Teprve potom Bůh vyslyšel modlitby za zemi.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

15 De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

15Mezi Filištíny a Izraelem znovu vypukla válka. David šel se svými muži, ale v boji proti Filištínům se unavil.

16 Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

16Išbi-benob, potomek Refajců (který měl bronzové kopí o váze 300 šekelů a také novou výzbroj), tehdy prohlásil, že Davida zabije.

17 Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os

17Abišaj, syn Ceruji, ale Davidovi přispěchal na pomoc; zasáhl toho Filištína

homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

a zabil ho. Davidovi muži tehdy Davida zapřísahali: „Už s námi do boje nechoď, ať neuhasíš svíci Izraele!“

[18]Později vypukla v Gobu další válka s Filištíny. Tehdy Sibechaj Chušatský zabil Safa, dalšího potomka Refajců.

[19]Když pak v Gobu začala další válka s Filištíny, tehdy Elchanan, syn Jaíra Betlémského, zabil bratra Goliáše Gatského, jehož kopí mělo násadu jako tkalcovské vratidlo.

[20]Také v Gatu proběhla válka s Filištíny. Byl tam jeden obr, který měl na rukou i na nohou po šesti prstech, celkem dvacet čtyři. Také on byl potomek Refajců.

[21]Urážel Izrael, ale Jonatan, syn Davidova bratra Šimey, ho zabil.

[22]Tak tito čtyři potomci gatských Refajců padli rukou Davida a jeho služebníků.

Davidův žalm

2 Samuelova 22

[1]V den, kdy Hospodin Davida vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i z ruky Saulovy, zpíval David Hospodinu tuto píseň:

[2] Hospodin je má skála, má tvrz a záchrana!

[3] Můj Bůh je má skála, v něm úkryt nalézám, můj štít, roh vítězství, můj hrad, má skrýš, mé vítězství – před násilím mě ochráníš!

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[4] Vzýval jsem Hospodina – je hoden chvály – od mých nepřátel mě zachránil!

[5] Smrtelné vlny mě obklopily, svým proudem mě strhla záhuba,

[6] provazy hrobu mě ovinuly, osidla smrti mě dostihla.

[7] Vzýval jsem Hospodina ve své úzkosti, ke svému Bohu křičel jsem – on ve svém chrámu slyšel mé volání, až k jeho uším dolehl můj křik.

[8] Zem se třásla, zem se chvěla, základy nebe se pohnuly, před jeho hněvem se roztřásly.

[9] Dým se valil z jeho chřípí, stravující oheň z jeho úst, plamenné blesky z něj vyšlehly.

[10] Nebe rozťal, sestupuje, pod nohama černý mrak!

[11] Cheruba zapřáhl, rozletěl se, vznesl sena křídlech větrných.

[12] Závojem tmy obklopil se, mrak plný deště byl jeho stan.

[13] Od žáru jeho obličeje roznítily se blesky plamenné,

[14] Hospodin v nebi zaburácel, hlas Nejvyššího zněl!

[15] Deštěm šípů rozehnal je, bleskem svým je rozdrtil!

[16] Koryta moří byla obnažena, základy světa odkryty před řevem Hospodina, před jeho dechem zuřivým!

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.
[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.
[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.
[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.
[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.
[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.
[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.
[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.
[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.
[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.
[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.
[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.
[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.
[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[17] Sehnul se z výšin, uchopil mě, z mohutných vod mě vyprostil,
[18] vyrval mě mocnému nepříteli, odpůrcům silnějším, než jsem byl.
[19] Přepadli mě v den mé bídy, Hospodin mě však podpíral,
[20] vyvedl mě na svobodu, uhájil mě, vždyť má mě rád!
[21] Hospodin odplatil mi za moji spravedlnost, za čistotu mých rukou mě odměnil.
[22] Hospodinových cest jsem se pevně držel, svého Boha jsem nezradil!
[23] Před sebou mám všechny jeho soudy, od jeho nařízení jsem se nevzdálil,
[24] zůstal jsem před ním bez úhony, varoval jsem se hříchů svých.
[25] Hospodin odměnil mě za moji spravedlnost, za moji čistotu před jeho očima.
[26] Ty, Pane, s věrným nakládáš věrně, k oddanému se chováš oddaně,
[27] s čistým člověkem čistě naložíš, od zvráceného se však odvracíš.
[28] Ty sám zachraňuješ ubožáky, povýšené však hledíš ponížit.
[29] Ty, Hospodine, jsi přece mou svící, sám Hospodin mi září v tmách.
[30] S tebou vyrazím proti vojsku, ve svém Bohu hradby překonám!

31 O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

31 Jak dokonalá je cesta Boží, jak ryzí je, co praví Hospodin – on je štít všech, kdo v něho doufají!

32 Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

32 Kdo by byl Bohem kromě Hospodina? Kdo by byl skalou, ne-li náš Bůh?

33 Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

33 Tento Bůh mě vyzbrojuje silou, otvírá dokonale cestu mou,

34 Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

34 Mým nohám udílí hbitost laní, staví mě na mé výšiny.

35 Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

35 Mé paže učí, jak obstát v boji, mé ruce napínají i luk bronzový.

36 Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

36 Podal jsi mi štít své spásy, sklonil ses, abys mě povýšil!

37 Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

37 Daroval jsi mým krokům volnost, mé nohy nesklouznou.

38 Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

38 Stíhal jsem nepřátele, dostihl je, nepřestal jsem, než jsem je porazil.

39 Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

39 Udeřil jsem je, nevstanou znovu, skáceli se mi pod nohy!

40 Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

40 Ty jsi mě vyzbrojil silou k boji, na kolena srážíš mé soky přede mnou.

41 Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

41 Šíji mých nepřátel nastavil jsi mi, se svými protivníky jsem skoncoval.

42 Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

42 Volali o pomoc, nikdo je nezachránil, volali k Hospodinu – žádná odpověď.

43 Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.
44 Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.
45 Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.
46 Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.
47 Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!
48 O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
49 o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.
50 Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
51 É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

1 São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.
2 O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

43 Jako prach na zemi rozdrtil jsem je, jak bláto na ulici jsem je rozdupal!
44 Z různic v lidu zachránils mě, jako vůdce národů jsi mě ochránil, lid, jejž jsem ani neznal, slouží mi!
45 Cizáci přede mnou už se krčí, jen co mě uslyší, musí poslechnout.
46 Cizáci přede mnou už se hroutí, vrávorajíven ze svých nor!
47 Živ buď Hospodin, má skála buď požehnána, Bůh buď vyvýšen, má záchrana!
48 Bůh mi dopřává zadostiučinění, podmaňuje mi národy.
49 Zprostřed nepřátel mě vyvádíš, pozvedáš mě nad soky, před násilníkem zachráníš.
50 Proto tě budu chválit mezi národy, tvé jméno, Hospodine, písní oslavím!
51 Svému králi dává mocná vítězství, svému pomazanému je milostiv – Davidovi a jeho semeni až navěky!

Poslední slova

2 Samuelova 23

1 Toto jsou Davidova poslední slova: Tak praví David, syn Jišajův, tak praví povýšený Nejvyšším, jehož pomazal Bůh Jákobův, líbezný pěvec izraelský.

2 Promlouvá ze mě Hospodinův duch, jeho slovo ve svých ústech mám.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[3] Toto mi řekl izraelský Bůh, On, skála Izraele, praví sám: Kdo lidem spravedlivě vládne, kdo v Boží bázni panuje,

[4] je jako úsvit za východu slunce, jak jasné jitro bezmračné; je jako po dešti vyjasnění, když tráva raší ze země.

[5] Kdyby můj dům před Bohem tak nestál, což by mi věčnou smlouvu dal, cele platnou a stvrzenou? Všechnu tu spásu, všechno to blaho by rozkvést nenechal!

[6] Darebák jak trní vyvržen bude, rukou se takového nikdo nedotkne,

[7] železo a tyč se na něj bere, oheň ho spálí tam, kde je!

Davidovi hrdinové

[8] Zde jsou jména Davidových hrdinů: Jošeb-bašebet Tachkemonský, velitel Trojice. Uměl to s kopím tak, že jich jednou pobil na osm set.

[9] Další z té trojice hrdinů byl Eleazar, syn Doda, syna Achochiova. Ten byl s Davidem, když se odvážili na Filištíny. Ti se shromáždili k boji, a tak vytáhli také Izraelci;

[10] tehdy vstal a pobíjel Filištíny, až mu ruka ztuhla, že nemohl pustit meč. Lid jen postupoval za ním a obíral pobité. Hospodin toho dne způsobil veliké vítězství.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.
[12] Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.
[13] Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.
[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.
[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!
[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.
[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.
[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[11]Po něm byl Šama, syn Agea Hararského. Filištíni se jednou shromáždili u dílu pole osetého čočkou a lid se před nimi dal na útěk.
[12]Šama se ale postavil doprostřed toho pole, uhájil je a Filištíny odrazil. Hospodin tehdy způsobil veliké vítězství.
[13]Tito tři z třicítky velitelů sestoupili o žních k Davidovi do jeskyně Adulam, když v údolí Refaim tábořil oddíl Filištínů.
[14]David byl tehdy ve skalní pevnosti. Betlém byl obsazen Filištíny.
[15]David tenkrát zatoužil: „Kéž bych se mohl napít vody z té betlémské studny u brány."
[16]A tak se ta trojice hrdinů probila do filištínského tábora a navážila vodu z betlémské studny u brány. Vzali ji a donesli Davidovi. Ten se jí ale odmítl napít, ale vylil ji jako oběť Hospodinu.
[17]„Hospodin chraň," zvolal, „vždyť je to krev těch mužů! Šli tam s nasazením života!" A nechtěl se napít. Takové činy konala tato trojice hrdinů.
[18]Velitelem Třicítky byl Joábův bratr Abišaj, syn Ceruji. Oháněl se kopím tak, že jich pobil na tři sta, a tak se stal stejně známým jako ona Trojice.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[19]Vskutku, mezi Třicítkou byl slavný a byl jejich velitelem, ale Trojici se nevyrovnal.

[20]Také Benajáš, syn Jojadův z Kabceelu, byl udatný bojovník mocných činů. To on zabil ty dva Moábce, kteří se bili jako lvi. A jednou slezl do jámy a zabil v ní lva, tenkrát, když napadl sníh.

[21]Jindy šel a zabil Egypťana jen s holí v ruce. Egypťan vypadal hrozivě, byl ozbrojen kopím. On mu je ale vytrhl z ruky a zabil ho jím.

[22]Takové činy konal Benajáš, syn Jojadův, a tak se stal stejně známým jako Trojice.

[23]Mezi Třicítkou byl slavný, ale Trojici se nevyrovnal. David mu svěřil svou tělesnou stráž.

[24]Ke Třicítce patřili: Asael, bratr Joábův, Elchanan, syn Doda Betlémského;

[25]Šama Charodský; Elika Charodský;

[26] Chelec Paltiský; Ira, syn Ikeše Tekojského;

[27]Abiezer Anatotský; Sibechaj Chušatský;

[28]Calmon Achochijský; Mahraj Netofský;

[29]Cheled, syn Baany Netofského; Itaj, syn Ribaje z benjamínské Gibeje;

[30] Benajáš Piratonský; Hidaj od potoka Gaaš;

[31] Abi-albon Arbatský; Azmavet Bachurimský;

[32] Eliachba Šaalbonský; Jašenovi synové Jonatan,

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[33]syn Šamy Hararského, Achiam, syn Šarara Hararského;

[34]Elifelet, syn Achasbaje z Maaky; Eliam, syn Achitofela Gilonského;

[35]Checro Karmelský; Paaraj Arbejský;

[36]Jigal, syn Nátanův z Cóby; syn Hagriho;

[37] Selek Amonský; Nachraj Beerotský, zbrojnoš Joába, syna Ceruji;

[38]Ira Jitrejský; Gareb Jitrejský;

[39] a Uriáš Chetejský. Všech celkem bylo třicet sedm.

Sčítání lidu a Boží trest

2 Samuelova 24

[1]Hospodin znovu vzplanul hněvem proti Izraeli. „Jdi, sečti Izraele a Judu," podnítil proti nim Davida.

[2]Král tedy řekl veliteli svého vojska Joábovi: „Obejdi všechny izraelské kmeny od Danu až po Beer-šebu. Sečtěte lid – chci znát jeho počet."

[3]Joáb ale králi namítl: „Hospodin, tvůj Bůh, kéž rozmnoží lid před zraky mého pána a krále nastokrát! Proč bys ale dělal něco takového?"

[4]Proti královskému slovu ale Joáb ani velitelé vojska nic nezmohli, a tak se od krále vydali sčítat lid Izraele.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[5]Překročili Jordán a utábořili se poblíž Aroeru, v údolí jižně od města. Prošli Gád a pokračovali k Jaezeru.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[6]Přišli do Gileádu, do kraje Tachtim-chodši a dále do Dan-jaanu. Obešli Sidon

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[7]a pokračovali k týrské pevnosti a ke všem hivejským a kanaánským městům, odkud se vydali na jih k judskému Negevu do Beer-šeby.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[8]Po devíti měsících a dvaceti dnech obešli celou zem a vrátili se do Jeruzaléma.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9]Joáb předal králi seznam sečteného lidu: Izrael čítal 800.000 udatných mužů schopných boje. Judských mužů bylo 500.000.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10]Po tom sčítání lidu ale Davida začalo trápit svědomí. „Spáchal jsem veliký hřích!“ volal David k Hospodinu. „Prosím tě, Hospodine, odpusť vinu svého služebníka! Zachoval jsem se jako hrozný hlupák.“

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11]Ráno, když David vstal, dostal Davidův vidoucí, prorok Gád, slovo Hospodinovo:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[12]„Jdi a promluv k Davidovi: Tak praví Hospodin – Nabízím ti trojí trest. Vyber si jeden a ten ti dám.“

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles

[13]Gád tedy přišel k Davidovi a řekl mu: „Mají na tvou zem přijít tři roky hladu? Nebo chceš být tři měsíce pronásledován a prchat před nepřáteli? Anebo má být ve

te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

14 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

15 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

16 Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

17 Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna

1 Crônicas 21.18-27

18 Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

19 Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

20 Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

tvé zemi tři dny mor? Teď se rozmysli a uvaž, jak mám odpovědět Tomu, který mě posílá.“

14„Je mi tak úzko!“ odpověděl David Gádovi. „Raději ať padneme do rukou Hospodinových, neboť jeho slitování je nesmírné. Jen ať nepadnu do rukou lidem.“

15Hospodin tedy na Izrael dopustil mor od toho rána až do určeného času. Od Danu po Beer-šebu zemřelo z lidu 70.000 mužů.

16Když pak anděl vztáhl ruku, aby hubil Jeruzalém, Hospodina nad tím neštěstím pojala lítost a řekl andělovi hubícímu lid: „Dost už, zadrž!“ Hospodinův anděl byl právě u mlatu Aravny Jebusejského.

David staví oltář

17Když David viděl, jak anděl pobíjí lid, řekl Hospodinu: „To přece já jsem zhřešil, to já jsem se provinil! Co ale provedly tyto ovečky? Ať tvá ruka dolehne na mě a na mou rodinu!“

18Ještě téhož dne k Davidovi přišel Gád se slovy: „Jdi a postav Hospodinu oltář na mlatu Aravny Jebusejského.“

19David tedy poslechl Gádovo slovo a šel, jak Hospodin přikázal.

20Aravna vyhlédl ven, a když uviděl, že k němu míří král se svou družinou, vyšel z domu a poklonil se králi až k zemi.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[21]„Proč můj pán a král přichází za svým služebníkem?“ zeptal se Aravna. „Chci od tebe koupit ten mlat,“ odpověděl David. „Postavím na něm oltář Hospodinu, aby se ta rána mezi lidem zastavila.“

[22]Aravna mu řekl: „Jen ať si můj královský pán vezme a obětuje, co se mu zlíbí. Zde je skot k oběti a zde smyky a jha na dříví.

[23]To vše dává Aravna králi.“ A dodal: „Kéž Hospodin, tvůj Bůh, ráčí přijmout tvoji oběť.“

[24]„To ne,“ odpověděl král Aravnovi. „Koupím to od tebe za plnou cenu. Přece Hospodinu, svému Bohu, nepřinesu oběť, která je zadarmo.“ A tak David koupil ten mlat i ten skot za 50 šekelů stříbra.

[25]Potom tam postavil oltář Hospodinu a přinesl zápalné i pokojné oběti. Hospodin vyslyšel modlitby za zemi, a tak se ta rána od Izraele odvrátila.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

1 Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

2 Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

3 Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

4 A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

5 Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

6 Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

7 Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

První Kniha Královská

ŠALOMOUN

Boj o trůn

1 Královská 1

1Král David byl už stařec v pokročilém věku. Nemohl se zahřát, ani když ho přikrývali plášti.

2Jeho dvořané mu navrhli: „Když dovolíš, necháme pro pana krále vyhledat nějakou mladou pannu, aby byla králi k službám a pečovala o něj. Bude léhat ve tvé náruči, aby se pan král zahřál.“

3A tak po všech izraelských končinách hledali nejkrásnější dívku, až nalezli Šunemitku Abišag, a přivedli ji ke králi.

4Byla to překrásná dívka. Obsluhovala krále, pečovala o něj, ale král s ní nic neměl.

5Tehdy se začal pozvedat Chagitin syn Adoniáš. „Kralovat budu já,“ prohlašoval. Opatřil si vozy a jízdu a běhalo před ním padesát mužů.

6Jeho otec ho ale nikdy nepokáral, neptal se: „Co to provádíš?“ Adoniáš se narodil hned po Abšalomovi a byl velmi krásný, podobně jako on.

7Domlouval se s Joábem, synem Ceruji, a s knězem Abiatarem. Ti Adoniáše podporovali.

8Kněz Sádok, Jojadův syn Benajáš, prorok Nátan a Šimei, Rei ani Davidovi přední bojovníci ale za Adoniášem nestáli.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[9]Adoniáš odešel obětovat ovce, býky a vykrmená telata ke kameni Zochelet nedaleko pramene En-rogel a sezval tam všechny své bratry, královské syny, i všechny královské dvořany z kmene Juda.

[10]Proroka Nátana, Benajáše, přední bojovníky, ba ani svého bratra Šalomouna ale nepozval.

[11]Nátan tehdy promluvil s Šalomounovou matkou Batšebou: „Už jsi to slyšela? Chagitin syn Adoniáš kraluje, a náš pán David o tom ani neví!

[12]Pojď tedy, poradím ti, jak zachráníš život sobě i svému synu Šalomounovi.

[13]Jdi hned ke králi Davidovi a řekni: ‚Můj pane a králi, nepřísahal jsi své služebnici: »Po mně bude kralovat tvůj syn Šalomoun; na můj trůn usedne on«? Jak to, že tedy kraluje Adoniáš?‘

[14]Zatímco budeš mluvit s králem, přijdu tam za tebou a tvá slova potvrdím.“

[15]Batšeba tedy vešla ke králi do ložnice. Král už byl velmi starý a pečovala o něj Šunemitka Abišag.

[16]Batšeba padla na kolena a poklonila se králi. „Co si přeješ?“ zeptal se.

[17]„Pane můj,“ odpověděla mu, „ty jsi své služebnici přísahal při Hospodinu, svém Bohu: ‚Po mně bude králem tvůj syn Šalomoun. Na můj trůn usedne on.‘

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[18]A hle, teď kraluje Adoniáš, a ty, můj královský pane, o tom ani nevíš.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[19]Obětoval ovce, vykrmená telata a množství skotu a sezval tam všechny královské syny i kněze Abiatara a velitele vojska Joába, ale tvého služebníka Šalomouna nepozval.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[20]Oči celého Izraele teď vzhlíží k tobě, můj pane a králi, abys jim oznámil, kdo usedne na královský trůn po mém pánovi.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[21]Jinak, až můj královský pán ulehne ke svým otcům, já i můj syn Šalomoun dopadneme jako zločinci.“

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[22]Ještě hovořila s králem, když vtom přišel prorok Nátan.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[23]„Je zde prorok Nátan,“ ohlásili králi. Když Nátan předstoupil před krále, poklonil se mu tváří k zemi

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[24]a řekl: „Můj pane a králi, prohlásil jsi snad: ‚Po mně bude kralovat Adoniáš; na můj trůn usedne on‘?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[25]Dnes totiž odešel obětovat skot, vykrmená telata a množství ovcí a sezval všechny královské syny i vojenské velitele a také kněze Abiatara. Ti s ním hodují, pijí a volají: ‚Ať žije král Adoniáš!‘

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[26]Mě, tvého služebníka, ani kněze Sádoka, ani Benajáše, syna Jojadova, ba ani tvého služebníka Šalomouna ale nepozval.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[27]Je to snad nařízení od mého královského pána? Můj pán a král nesdělil svému služebníkovi, kdo usedne na trůn po něm.“

Šalomoun králem

[28]„Zavolejte mi Batšebu,“ odpověděl král David. Když přišla ke králi a postavila se před ním,

[29]král jí přísahal: „Jakože je živ Hospodin, který vykoupil můj život z každého soužení,

[30]dnes ti splním, co jsem přísahal při Hospodinu, Bohu Izraele: Po mně bude králem tvůj syn Šalomoun; po mně na můj trůn usedne on.“

[31]Batšeba padla na kolena a poklonila se králi tváří k zemi se slovy: „David, můj pán a král, ať žije navěky!“

[32]Král David potom řekl: „Zavolejte mi kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jojadova.“ Když přišli ke králi,

[33]řekl jim: „Vezměte s sebou služebníky svého pána, posaďte mého syna Šalomouna na moji mulu a dovezte ho k prameni Gíchon.

[34]Tam ať ho kněz Sádok a prorok Nátan prohlásí za krále nad Izraelem. Potom trubte na beraní roh a volejte: ‚Ať žije král Šalomoun!‘

[35]Pak ho doprovodíte zpět. Až přijde, usedne na můj trůn a bude kralovat místo mě. Jeho určuji za vůdce nad Izraelem i Judou.“

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.
[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.
[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.
[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!
[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?
[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.
[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.
[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia,

[36]„Amen," odpověděl králi Benajáš, syn Jojadův. „Tak promluvil Hospodin, Bůh mého pána a krále.
[37]Jako býval Hospodin s mým královským pánem, tak ať je i s Šalomounem. Ať jeho trůn zvelebí ještě více než trůn mého pána, krále Davida!"
[38]Kněz Sádok, prorok Nátan a Benajáš, syn Jojadův, se tedy vydali s gardou Kréťanů a Pléťanů na cestu. Šalomouna posadili na mulu krále Davida a odvedli ho ke Gíchonu.
[39]Kněz Sádok vzal z Hospodinova stánku roh s olejem a pomazal Šalomouna. Pak zatroubili na beraní roh a všichni přítomní zvolali: „Ať žije král Šalomoun!"
[40]Celý ten zástup ho pak doprovázel zpět, pískali na píšťaly a radovali se tak nadšeně, až se tím hlukem otřásala zem.
[41]Zaslechl to Adoniáš i všichni jeho hosté. Právě když končili hostinu, Joáb uslyšel zvuk beraního rohu. „Co je to ve městě za hluk?" ptal se.
[42]Ještě to ani nedořekl, když vtom přišel Jonatan, syn kněze Abiatara. Adoniáš ho vyzval: „Pojď blíž. Jsi ctihodný muž, jistě neseš dobré zprávy."
[43]„Nenesu," odpověděl mu Jonatan. „Náš pán, král David, ustanovil za krále Šalomouna.
[44]Poslal s ním kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jojadova, s

filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

45 Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

46 Também Salomão já está assentado no trono do reino.

47 Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

48 Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

49 Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

50 Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

51 Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

52 Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

gardou Kréťanů a Pléťanů. Posadili ho na královu mulu

45a kněz Sádok s prorokem Nátanem ho u Gíchonu pomazali za krále. Vraceli se odtamtud s veselím a celé město teď oslavuje. To byl ten hluk, který jste slyšeli.

46Šalomoun usedl na královský trůn.

47Královi dvořané přišli našemu pánu a králi Davidovi blahopřát. Říkali: ‚Kéž tvůj Bůh zve- lebí Šalomounovo jméno ještě více než tvé a kéž jeho trůn pozvedne ještě více než tvůj.‘ Nato se král na loži poklonil

48a řekl: ‚Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který dnes před mýma očima dosadil následníka na můj trůn.‘“

49Mezi Adoniášovými hosty zavládlo zděšení. Všichni přítomní se zvedli a rozprchli se každý svou cestou.

50Adoniáš vstal a ze strachu před Šalomounem se běžel chytit rohů oltáře.

51Šalomounovi bylo oznámeno: „Hle, Adoniáš má z krále Šalomouna strach. Drží se rohů oltáře a říká: ‚Ať mi dnes král Šalomoun odpřisáhne, že svého služebníka nenechá popravit!‘“

52„Ukáže-li se jako čestný muž,“ prohlásil Šalomoun, „nespadne mu z hlavy ani vlásek. Zjistí-li se však na něm něco zlého, zemře.“

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

[53]S tím ho Šalomoun nechal odvést od oltáře. Adoniáš pak přišel a poklonil se Šalomounovi jakožto králi. „Jdi domů," řekl mu na to Šalomoun.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

[6] Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

Davidova smrt

1 Královská 2

[1]Když se přiblížil čas Davidovy smrti, dal svému synu Šalomounovi tyto pokyny:

[2]„Já odcházím jako všechno pozemské, ty ale jednej statečně a mužně

[3]a zachovávej, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh. Choď po jeho cestách, dodržuj jeho ustanovení, přikázání, pravidla i svědectví zapsaná v Mojžíšově zákoně, aby se ti dařilo vše, co podnikneš, všude, kam se obrátíš.

[4]Potom Hospodin splní slovo, které mi dal: ‚Budou-li tví synové dbát na svou cestu a budou-li věrně, z celého srdce a ze vší duše žít přede mnou, pak na izraelském trůnu nikdy nebude chybět tvůj potomek.'

[5]Víš také, co mi provedl Joáb, syn Ceruji – co provedl dvěma izraelským vojevůdcům – Abnerovi, synu Nerovu, a Amasovi, synu Jeterovu. Zavraždil je, prolil jejich krev jako ve válečné řeži, ačkoli byl mír. Prolitou krví potřísnil pás na svých bedrech i obuv na svých nohou.

[6]Zachovej se tedy podle své moudrosti, ale nenech ho v šedinách pokojně ulehnout do hrobu.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[7]Synům Barzilaje Gileádského ale prokaž přízeň – přijmi je mezi své spolustolovníky, neboť se ke mně zachovali jako přátelé, když jsem prchal před tvým bratrem Abšalomem.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[8]Hle, máš u sebe také Šimeiho, syna Gerova, Benjamínce z Bachurim. Tenkrát, když jsem šel do Machanajim, zlořečil mi hroznými kletbami. Potom mi vyšel vstříc k Jordánu a já jsem mu přísahal při Hospodinu, že ho nezabiji.

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[9]Ty ho ale nenech bez trestu. Však jsi moudrý a budeš vědět, jak s ním máš naložit, abys jeho šediny poslal do hrobu v krvi."

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

[10]Poté David ulehl ke svým předkům a byl pohřben ve Městě Davidově.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[11]David kraloval nad Izraelem celkem čtyřicet let. Sedm let kraloval v Hebronu a třiatřicet let kraloval v Jeruzalémě.

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

[12]Na trůn svého otce Davida usedl Šalomoun a vzal královskou vládu pevně do rukou.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

Vláda pevné ruky

[13]Za Šalomounovou matkou Batšebou přišel Adoniáš, syn Chagity. „Přicházíš v pokoji?" otázala se ho. „Ano," odvětil.

[14]„Rád bych s tebou promluvil." „Mluv," vybídla ho.

[15]„Ty víš, že následnictví bylo na mně a celý Izrael očekával, že budu kralovat. To se ale změnilo a království z Hospodinovy vůle připadlo mému bratrovi.

16 Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

17 Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

18 Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

19 Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

20 Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

21 Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

22 Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

23 E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

24 Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me

16Teď tedy mám k tobě jedinou prosbu, neodmítni mě.“ „Mluv,“ odpověděla.

17„Požádej prosím krále Šalomouna – tebe přece neodmítne – ať mi dá za ženu Šunemitku Abišag.“

18„Dobrá,“ odpověděla Batšeba, „promluvím o tobě s králem.“

19Potom šla za králem Šalomounem, aby mu řekla o Adoniášovi. Král vstal a vykročil jí vstříc, poklonil se jí a posadil se na trůn. Také své matce dal král přistavit trůn a ona zasedla po jeho pravici.

20„Chci tě požádat o jednu maličkost,“ řekla. „snad mě neodmítneš.“ „Žádej, matko, tebe neodmítnu,“ odpověděl král.

21Tehdy řekla: „Mohl by tvůj bratr Adoniáš dostat za ženu Šunemitku Abišag?“

22„Proč žádáš pro Adoniáše Šunemitku Abišag?“ odpověděl jí král Šalomoun. „To už pro něj rovnou žádej království! Vždyť je to můj starší bratr a navíc má na své straně kněze Abiatara i Joába, syna Ceruji.“

23A král Šalomoun tehdy přísahal při Hospodinu: „Ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá, jestli Adoniáš za ta slova nezaplatí životem!

24Jakože je živ Hospodin, který mě pevně usadil na trůnu mého otce Davida a který mi podle svého slova vybudoval dům – Adoniáš zemře ještě dnes!“

edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

[25]Král Šalomoun pak poslal Benajáše, syna Jojadova, a ten ho popravil.

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[26]Kněze Abiatara král vykázal do Anatotu. „Odejdi ke svým polím. Zasloužíš si smrt, ale dnes tě nenechám zemřít, protože jsi před mým otcem Davidem nosil Truhlu Panovníka Hospodina a snášel jsi všechna strádání mého otce."

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

[27]Tak Šalomoun Abiatarovi odebral Hospodinovo kněžství, aby se naplnilo slovo, které Hospodin v Šílu promluvil o domu Elího.

Morte de Joabe

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

[28]Zpráva o tom se donesla i k Joábovi, který se také přiklonil k Adoniášovi (ačkoli k Abšalomovi se předtím nepřidal). Joáb proto utekl k Hospodinovu stánku a chytil se rohů oltáře.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[29]Králi Šalomounovi bylo oznámeno, že Joáb utekl k Hospodinovu stánku a že je u oltáře. Šalomoun poslal Benajáše, syna Jojadova, se slovy: „Jdi ho zabít."

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[30]Benajáš přišel k Hospodinovu stánku a řekl Joábovi: „Král nařizuje: Vyjdi ven!" On ale odpověděl: „Ne. Raději umřu tady." Benajáš tedy vyřídil králi: „Joáb mi odpověděl tak a tak."

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[31]Král na to prohlásil: „Udělej, jak řekl – zabij ho. Pak ho pohřbíš a sejmeš tak ze mě i z domu mého otce krev, kterou Joáb bezdůvodně prolil.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[32]Hospodin obrátí jeho krev na jeho hlavu, protože napadl dva muže spravedlivější a lepší, než je sám, a zavraždil je mečem. Můj otec David přece o vraždě izraelského vojevůdce Abnera, syna Nerova, ani o vraždě judského vojevůdce Amasy, syna Jeterova, nevěděl.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[33]To krveprolití provždy padne na hlavu Joába a jeho potomků. Na Davida a jeho símě, na jeho dům i jeho trůn ať ale přijde Hospodinův pokoj až navěky.“

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[34]Benajáš, syn Jojadův, tedy šel a popravil ho. Potom ho pohřbili u něj doma na venkově.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

[35]Král místo něj ustanovil vrchním velitelem Benajáše, syna Jojadova, a knězem namísto Abiatara ustanovil Sádoka.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[36]Potom král poslal pro Šimeiho a řekl mu: „Postav si dům v Jeruzalémě a bydli v něm. Nebudeš ale odtud nikam odcházet.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[37]Buď si jist, že v den, kdy bys přece jen odešel a překročil potok Kidron, jistě zemřeš. Tvá krev pak padne na tvou hlavu.“

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[38]Šimei králi odpověděl: „Můj pán a král rozhodl dobře. Tvůj služebník udělá, jak jsi řekl." Šimei pak dlouho bydlel v Jeruzalémě.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[39]Po třech letech utekli dva Šimeiho otroci ke gatskému králi Achišovi, synu Maaky. Šimei dostal zprávu: „Víš, že tví otroci jsou v Gatu?"

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[40]A tak vstal, osedlal osla a vydal se do Gatu k Achišovi hledat své otroky. Když odcházel z Gatu, vedl si otroky s sebou.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[41]Když se Šalomoun dozvěděl, že Šimei odešel z Jeruzaléma do Gatu a zase se vrátil,

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[42]dal si ho zavolat a řekl mu: „Nezapřísahal jsem tě při Hospodinu? Nevaroval jsem tě: ‚Buď si jist, že v den, kdy odejdeš a někam se vydáš, jistě zemřeš'? Ještě jsi mi na to řekl: ‚Rozhodl jsi dobře. Poslechnu.'

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[43]Proč jsi tedy nedodržel Hospodinovu přísahu ani můj příkaz?"

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[44]Král tehdy Šimeimu řekl: „Sám v srdci dobře víš, jak zle jsi mému otci Davidovi ublížil. Hospodin tvé zlo obrátil na tvou hlavu!

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45]Král Šalomoun ale bude požehnaný a trůn Davidův bude před Hospodinem pevný navěky."

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele,

[46]Potom král přikázal Benajášovi, synu Jojadovu, a ten šel a popravil ho. A tak

de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

vzal Šalomoun královskou vládu pevně do rukou.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

Dej mi moudrost!

1 Královská 3

[1]Šalomoun se spříznil s faraonem, vládcem Egypta. Vzal si totiž faraonovu dceru a přivedl si ji do Města Davidova. Tam bydlela, než dostavěl svůj palác, Hospodinův chrám a hradby okolo Jeruzaléma.

[2]Lid ovšem v té době obětoval na různých výšinách, neboť ještě nebyl postaven chrám jménu Hospodinovu.

[3]Šalomoun miloval Hospodina a řídil se vším, co mu přikázal jeho otec David, až na to, že obětoval a pálil kadidlo na výšinách.

[4]Král chodil obětovat na výšinu v Gibeonu, která z nich byla nejvýznamnější. Na tamním oltáři Šalomoun obětoval na tisíc zápalných obětí.

[5]Jednou v noci se Šalomounovi v Gibeonu zjevil Hospodin. „Žádej mě o cokoli a dám ti to," řekl mu Bůh ve snu.

[6]Šalomoun odpověděl: „Prokázal jsi mému otci Davidovi velikou přízeň, neboť žil před tebou věrně a spravedlivě a s upřímným srdcem stál při tobě. Tuto velikou přízeň jsi mu zachoval, když jsi dal, aby jeho syn seděl na jeho trůnu, jak tomu dnes je.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.	[7]Hospodine, Bože můj, ty jsi učinil svého služebníka králem po mém otci Davidovi. Já jsem ale velmi mladý a nezkušený ve vedení.
[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.	[8]Tvůj služebník je přitom obklopen tvým vyvoleným lidem, lidem tak velikým, že ho nelze sepsat ani spočítat.
[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?	[9]Dej tedy svému služebníku chápavé srdce, aby dokázal soudit tvůj lid a rozlišovat dobro od zla. Kdo by jinak mohl soudit tento tvůj nesmírný lid?“
[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.	[10]Hospodinu se líbilo, že Šalomoun žádal právě o to.
[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;	[11]Bůh mu řekl: „Protože jsi žádal právě o to – nežádal jsi dlouhý život, nežádal jsi bohatství, nežádal jsi ani smrt svých nepřátel, ale žádal jsi rozum schopný soudu –
[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.	[12]proto udělám, co jsi řekl. Dám ti moudré a rozumné srdce, takže ti nebude rovného v minulosti ani v budoucnu.
[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.	[13]K tomu ti přidám i to, oč jsi nežádal: bohatství a slávu, takže ti po všechny tvé dny nebude mezi králi rovného.
[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.	[14]A budeš-li chodit po mých cestách a dbát na mé zákony a nařízení, jako to dělal tvůj otec David, dám ti dlouhý život.“
[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu	[15]Šalomoun se pak probudil a hle – byl to sen. Přišel tedy do Jeruzaléma a postavil se před Truhlu Panovníkovy smlouvy.

holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Obětoval zápalné a pokojné oběti a všem svým dvořanům vystrojil hostinu.

Salomão julga a causa de duas mulheres

Šalomounův soud

16 Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

16 Jednou přišly ke králi dvě nevěstky a postavily se před ním.

17 Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

17 „Prosím, pane můj!“ promluvila jedna z nich. „Já a tahle žena bydlíme v jednom domě. A když jsme byly spolu doma, porodila jsem.

18 No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

18 Tři dny po mně pak porodila i ona. Byly jsme doma jen my dvě, kromě nás tam nebyl nikdo cizí.

19 De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

19 V noci ale syn téhle ženy umřel, protože ho zalehla.

20 Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

20 A tak ještě tu noc vstala a vzala mi mého syna, když tvá služebnice spala. Vzala si ho do náručí a toho svého mrtvého syna dala do náručí mně.

21 Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

21 Nad ránem vstanu, že svého syna nakojím – a on je mrtvý! Pak jsem se ale na něj podívala v ranním světle a vidím – to není můj syn; tohohle jsem neporodila!“

22 Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

22 Ta druhá žena ale tvrdila: „Ne, ne! Ten živý syn je můj a ten mrtvý tvůj!“ „Ne, ne,“ bránila se ta první. „Ten mrtvý je tvůj a ten živý můj!“ Tak se před králem hádaly.

23 Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

23 Král je přerušil: „Takže jedna tvrdí: ‚Ten živý syn je můj a ten mrtvý tvůj,‘ a druhá tvrdí: ‚Ne, ne, ten mrtvý je tvůj a ten živý můj.‘“

24 Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

24 Tehdy král rozkázal: „Přineste mi meč.“ Přinesli mu tedy meč.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[25]„Rozsekněte to živé dítě vedví,“ řekl král. „Polovinu dejte jedné a polovinu druhé.“

[26]Vtom ale žena, které patřil ten živý syn, zvolala ke králi: „Prosím, pane můj! Dejte jí to živé dítě! Jen ho nezabíjejte!“ Srdce se jí totiž sevřelo soucitem nad jejím synem. Ta druhá ale řekla: „Nebude moje ani tvoje. Sekejte!“

[27]Král tehdy rozhodl: „Nezabíjejte ho! Dejte to živé dítě té první ženě – to je jeho matka.“

[28]Když se v celém Izraeli doslechli o rozsudku, který král vynesl, pojala je před králem bázeň. Viděli totiž, že má v sobě Boží moudrost, aby vynášel soud.

Správa království

1 Královská 4

[1]Tak tedy král Šalomoun kraloval nad celým Izraelem.

[2]Toto jsou jeho hodnostáři: Azariáš, syn Sádokův, byl knězem;

[3] Elichoref a Achiáš, synové Šišovi, byli písaři; Jošafat, syn Achiludův, byl kancléřem;

[4] Benajáš, syn Jojadův, byl velitelem vojska; Sádok a Abiatar byli kněžími;

[5] Azariáš, syn Nátanův, byl vrchním správcem; kněz Zábud, syn Nátanův, byl královým důvěrníkem;

[6]Achišar byl správcem paláce; Adoniram, syn Abdův, velel nuceným pracím.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[7]Šalomoun měl nad celým Izraelem dvanáct správců, kteří zásobovali krále a jeho palác. Každý měsíc v roce se o zásobování staral jeden z nich.

[8]Toto jsou jejich jména: Ben-hur spravoval pohoří Efraim;

[9] Ben-deker spravoval Makac, Šaalbim, Bet-šemeš, Elon a Bet-chanan;

[10] Ben-chesed spravoval Arubot, což zahrnovalo Socho a kraj Chefer;

[11] Ben-abinadab (který měl za ženu Šalomounovu dceru Táfat) spravoval celý Náfot-dor;

[12] Baana, syn Achiludův, spravoval Taanach, Megido a celý Bet-šean u Caretánu pod Jizreelem a od Bet-šeanu po Abel-mecholu a až za Jokmeam;

[13] Ben-geber spravoval Rámot-gileád, což zahrnovalo vesnice Manasesova syna Jaira v Gileádu a argobský kraj v Bášanu – šedesát velkých hrazených měst s bronzovými závorami;

[14] Achinadab, syn Idův, spravoval Machanajim;

[15] Achimaac (který měl za ženu Šalomounovu dceru Basemat) spravoval kraj Neftalí;

[16] Baana, syn Chušaje, spravoval kraj Ašer a Alot;

[17] Jošafat, syn Paruachův, spravoval kraj Isachar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[18] Šimei, syn Elův, spravoval kraj Benjamín;

[19] Geber, syn Uriho, spravoval zemi Gileád, zemi emorejského krále Sichona a bášanského krále Oga; celou zemi pak spravoval jeden místodržící.

[20]Judy a Izraele bylo takové množství, jako je písku v moři, a tak jedli, pili a veselili se.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

Šalomounovo bohatství a moudrost

1 Královská 5

[1]Šalomoun vládl nade všemi královstvími od řeky Eufrat po filištínskou zem až k hranici s Egyptem. Ti všichni Šalomounovi přinášeli dary a sloužili mu po celý jeho život.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as

[2]Denní dávka potravin pro Šalomounův dvůr představovala: 30 korů jemné mouky, 60 korů hrubé mouky,

[3] 10 kusů krmného dobytka, 20 kusů dobytka z pastvin, 100 kusů bravu a mimo to jelení, gazelí a srnčí maso a tu nejlepší drůbež.

[4]Panoval totiž nad celým územím a nad všemi králi na západ od Eufratu od Tifsachu po Gazu a se všemi okolními zeměmi žil v míru.

[5]Po celý Šalomounův život žil Juda a Izrael od Danu až po Beer-šebu v bezpečí, každý ve stínu své révy a svého fíkoví.

[6]Šalomoun měl také 4.000 stájí pro koně ke svým vozům a 12.000 jezdců.

[7]Správcové se střídali po měsíci v zásobování krále Šalomouna i všech, kdo byli pozváni k jeho stolu, a starali se o to, aby nic nechybělo.

[8]Každý ve svém pořadí také dodávali ječmen a slámu pro tažné a jezdecké koně, kdekoli byli rozmístěni.

[9]Bůh obdařil Šalomouna nesmírnou moudrostí a důvtipem a dal mu tolik rozumu, jako je písku na břehu moře.

receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

10 Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

11 Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

12 Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo
2 Crônicas 2.17-18

13 Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

14 E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

15 Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

16 afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

17 Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

10Šalomounova moudrost převyšovala moudrost všech východních národů i veškerou moudrost Egypta.

11Moudrostí předčil všechny lidi, dokonce i Etana Ezrachejského a Macholovy syny Hemana, Kalkola a Dardu. Jeho jméno proslulo po všech okolních národech.

12Složil tři tisíce přísloví a jeho písní bylo tisíc a pět.

13 Hovořil o rostlinách od cedru v libanonském pohoří po yzop u zdi nádvoří. Hovořil o zvěři a ptácích, o rybách a také o broucích.

14Králové všech zemí slyšeli o jeho moudrosti, a tak přicházeli vyslanci ze všech národů, aby si poslechli Šalomounovu moudrost.

Přípravy na stavbu chrámu

15Také týrský král Chíram poslal své služebníky k Šalomounovi, jakmile uslyšel, že byl pomazán za krále po svém otci. Chíram byl totiž vždy Davidovým přítelem.

16Šalomoun pak Chíramovi poslal zprávu:

17„Jak sám víš, můj otec David nemohl postavit chrám jménu Hospodina, svého Boha. Musel bojovat s nepřáteli na všech

18 Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

stranách, dokud mu je Hospodin nepoložil pod nohy.

18Mně ale Hospodin, můj Bůh, dal odpočinutí ze všech stran. Nezbyl žádný protivník, žádná hrozba.

19Proto mám teď v úmyslu postavit chrám jménu Hospodina, svého Boha, jak to Hospodin pověděl mému otci Davidovi: ‚Tvůj syn, jehož dosadím na tvůj trůn po tobě, ten postaví chrám mému jménu.‘

20Prosím, nech tedy pro mě v Libanonu kácet cedry. Moji služebníci budou pomáhat tvým a mzdu tvých služebníků ti uhradím, jak si řekneš. Jak sám víš, nikdo u nás neumí kácet stromy tak jako Sidonci.“

21Když Chíram uslyšel Šalomounova slova, byl velmi potěšen a prohlásil: „Ať je dnes požehnán Hospodin, který dal Davidovi moudrého syna, aby vládl tomuto velikému lidu.“

22Potom poslal Šalomounovi tuto odpověď: „Tvou zprávu jsem dostal. Postarám se o všechno cedrové i cypřišové dříví podle tvého přání.

23Mí služebníci je z Libanonu svezou ke Středozemnímu moři, kde z něj nadělám vory a přepravím je, kam mi určíš. Tam je dám rozebrat a ty si je vyzvedneš. Jistě také vyhovíš mému přání a postaráš se o stravu pro můj dvůr.“

24Tak tedy Chíram dodal Šalomounovi veškeré cedrové a cypřišové dřevo podle jeho přání.

[25]Šalomoun dal Chíramovi na oplátku 20.000 korů pšenice jako stravu pro jeho dvůr a 20.000 batů panenského oleje. To pak Šalomoun dával Chíramovi rok co rok.
[26]Hospodin dal Šalomounovi moudrost, jak mu slíbil. Mezi Chíramem a Šalomounem vládl mír a stali se spojenci.
[27]Král Šalomoun zavedl v celém Izraeli nucené práce. Nasazených bylo celkem 30.000
[28]a do Libanonu jich posílal 10.000 v měsíčních směnách; měsíc bývali v Libanonu, dva měsíce doma. Nuceným pracím velel Adoniram.
[29]Šalomoun měl v horách 70.000 nosičů a 80.000 lamačů kamene.
[30]Kromě toho Šalomoun ustanovil 3.300 dozorců, kteří veleli pracím a dohlíželi na dělníky.
[31]Král nechal navézt veliké ušlechtilé kameny, neboť chtěl, aby chrám měl základy z otesaných kvádrů.
[32]Šalomounovi kameníci je otesávali spolu s kameníky od Chírama a z Gebalu. Tak tedy bylo připraveno dřevo i kameny ke stavbě chrámu.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

Hospodinův chrám

1 Královská 6

[1]Čtyřstého osmdesátého roku po vyjití synů Izraele z Egypta, v měsíci ziv (což je druhý měsíc), totiž čtvrtého roku své vlády nad Izraelem, Šalomoun zahájil stavbu Hospodinova chrámu.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[2]Chrám, který král Šalomoun postavil Hospodinu, byl 60 loktů dlouhý, 20 loktů široký a 30 loktů vysoký.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

[3]Před chrámovou lodí stála přes celou šířku chrámu předsíň. Byla 20 loktů široká a vystupovala před chrám na 10 loktů.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

[4]Šalomoun nechal v chrámu udělat také zužující se okénka s mřížovím.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[5]Po celém obvodu vnější chrámové stěny, která obepínala chrámovou loď a vnitřní svatyni, vybudoval přístavbu, která měla po celé délce postranní komory.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[6]Její spodní patro bylo široké 5 loktů, prostřední 6 loktů a horní 7 loktů. Podél obvodu vnější chrámové stěny totiž udělal stupňovité římsy, aby nosníky ochozů nezasahovaly do samotných stěn chrámu.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[7](Chrám se stavěl z kamenů již opracovaných v lomu, takže se v chrámu během stavby neozývalo kladivo, dláto ani jiné železné nářadí.)

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[8]Vstup do spodního patra byl z jižní strany chrámu; po točitých schodech se stoupalo do prostředního para a z něj pak do horního.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[9]Když Šalomoun dokončil stavbu chrámu, zastřešil ho kazetovým stropem připevněným na cedrových trámech.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[10]Přístavbu vybudoval okolo celého chrámu; každé její patro bylo 5 loktů vysoké a k chrámu byla připojena cedrovými trámy.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[11]Tehdy Šalomoun dostal slovo Hospodinovo:

[12]„Pokud jde o chrám, který stavíš: Budeš-li dodržovat mé zákony, vykonávat mé úsudky a věrně plnit mé příkazy, potvrdím ti slovo, které jsem dal tvému otci Davidovi.

[13]Budu přebývat uprostřed synů Izraele a svůj lid Izrael nikdy neopustím.“

[14]Když Šalomoun dokončil stavbu chrámu,

[15]obložil zdi chrámu zevnitř cedrovými deskami – od podlahy až ke stropu obložil vnitřek chrámu dřevem. Podlahu chrámu pak vyložil cypřišovými deskami.

[16]Ve vzdálenosti 20 loktů od zadní strany chrámu postavil od podlahy ke stěnám přepážku z cedrových desek a postavil uvnitř chrámu svatostánek pro nejsvětější svatyni.

[17]Přední část chrámu, totiž chrámová loď, tedy měřila 40 loktů.

[18]Na vnitřním cedrovém obložení chrámu byla vyřezávaná poupata a rozvité květy – vše bylo z cedru; kámen nebylo vidět.

[19]V nejvnitřnější části chrámu Šalomoun zřídil svatostánek pro umístění Truhly Hospodinovy smlouvy.

[20]Tento 20 loktů dlouhý, 20 loktů široký a 20 loktů vysoký svatostánek pokryl ryzím zlatem, kterým pokryl také cedrový oltář před ním.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[21]Šalomoun pokryl celý vnitřek chrámu ryzím zlatem. Také svatostánek pokryl zlatem a natáhl před ním zlaté řetězy.

[22]Celý chrám byl tedy úplně pokryt zlatem a stejně tak byl zlatem pokryt i celý oltář před svatostánkem.

[23]Pro svatostánek zhotovil dva cheruby z olivového dřeva. Každý byl 10 loktů vysoký.

[24]Jedno i druhé cherubovo křídlo měřilo 5 loktů, a tak bylo rozpětí jeho křídel celkem 10 loktů.

[25]Také druhý cherub měl rozpětí křídel 10 loktů. Oba cherubové měli stejný rozměr a stejný tvar.

[26]Jeden i druhý cherub byl 10 loktů vysoký.

[27]Tyto cheruby umístil do nejvnitřnější části chrámu. Měli rozprostřená křídla, a tak se křídlo jednoho dotýkalo jedné stěny a křídlo druhého se dotýkalo druhé stěny, zatímco uprostřed chrámu se jejich křídla dotýkala navzájem.

[28]I tyto cheruby pokryl zlatem.

[29]Ve vnitřní i vnější části chrámu nechal na všech stěnách kolem dokola vyřezat rytiny cherubů, palem a rozvitých květů.

[30]Podlahu obou částí chrámu pokryl zlatem.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[31]Do vchodu svatostánku zavěsil dveře z olivového dřeva na pětihranných zárubních.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[32]Na tyto dvojité dveře z olivového dřeva vyřezal rytiny cherubů, palem a rozvitých květů a pokryl je zlatem. Zlato nanesl i na cheruby a palmy.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[33]Podobně zhotovil čtverhranné zárubně z olivového dřeva pro vchod do chrámové lodi

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[34]a k nim dvojité dveře z cypřišového dřeva. Každé dveře měly dvě křídla, která se otáčela v závěsech.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[35]Vyřezal na nich cheruby, palmy a rozvité květy a řezbu pokryl po celé ploše zlatem.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[36]Kolem vnitřního nádvoří pak postavil zeď – po třech vrstvách tesaných kvádrů následovala vrstva cedrových trámů.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[37]Základy Hospodinova chrámu byly položeny čtvrtého roku v měsíci ziv.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

[38]Jedenáctého roku v měsíci bul (což je osmý měsíc) byl chrám dokončen se všemi podrobnostmi a podle všech plánů. Šalomoun ho stavěl sedm let.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

1 Královská 7

[1]Svůj vlastní palác ovšem stavěl třináct let – tak dlouho mu trvalo dokončit celý palác.

Šalomounův palác

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta

[2]Vystavěl si palác zvaný Libanonský les. Ten byl 100 loktů dlouhý, 50 loktů široký

de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

a 30 loktů vysoký, s cedrovými trámy na čtyřech řadách cedrových sloupů.

3 A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

3Zastřešen byl cedrovým kazetovým stropem připevněným na trámech spočívajících na sloupech – pětačtyřicet trámů, patnáct v každé řadě.

4 Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

4Palác měl tři řady okenic, takže leželo okno proti oknu, třikrát nad sebou.

5 Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

5Všechny vchody i zárubně byly tvořeny čtverhrannými rámy; i zepředu bylo okno proti oknu, třikrát nad sebou.

6 Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

6Postavil také Sloupovou síň, 50 loktů dlouhou a 30 loktů širokou. Před ní byla předsíň a před ní sloupy s římsou.

7 Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

7Dále postavil Trůnní sál, neboli Soudní síň, kde soudil; ta byla od podlahy ke stropu obložená cedrovým dřevem.

8 A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

8Podobně byl postaven i palác, v němž bydlel; ten stál na zvláštním nádvoří za Síní. Podobně jako Síň postavil Šalomoun také palác pro faraonovu dceru, kterou si vzal za ženu.

9 Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

9To vše bylo ze samých ušlechtilých kamenů, na míru otesaných, pilami přiřezaných zepředu i zezadu, od základů po střechu, zvenku až po Velké nádvoří.

10 O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

10Základy byly z velikých kvádrů ušlechtilého kamene měřících 8 i 10 loktů.

11 por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

12 Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

13 Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

14 Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

15 Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

16 Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

17 Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

18 Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

11Nad nimi byly na míru přitesané kusy ušlechtilého kamene a cedrové dřevo.

12Velké nádvoří bylo kolem dokola obklopeno zdí ze třech řad tesaných kvádrů a jedné vrstvy cedrových trámů tak jako vnitřní nádvoří Hospodinova chrámu s jeho předsíní.

Vybavení chrámu

13Král Šalomoun poslal pro Churama z Týru.

14Byl to syn jedné vdovy z pokolení Neftalí a jeho otec byl týrský měditepec. Byl nadán moudrostí, znalostí i dovedností k veškeré práci s mědí. Ten tedy přišel ke králi Šalomounovi a dal se do všeho svěřeného díla.

15Vytvořil dvojici bronzových sloupů. Jeden sloup měřil 18 loktů na výšku a 12 loktů po obvodu; stejně tak i ten druhý.

16Na vrch těch sloupů odlil z bronzu dvě hlavice; každá z nich byla vysoká 5 loktů.

17Hlavice na vrchu sloupů byly ozdobeny proplétaným mřížováním a věnci z řetězů. Na jedné i druhé hlavici jich bylo po sedmi.

18Udělal sloupy tak, že okolo mřížování pokrývajícího hlavici na vrchu sloupu byly dvě řady granátových jablek. Totéž udělal i s druhou hlavicí.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo

[19]Hlavice na vrcholu sloupů stojících v předsíni měly tvar lilií o rozměru čtyř loktů.

[20]Na hlavicích obou sloupů byly nahoře pod vydutím k mřížování připevněny řady granátových jablek. Těch bylo kolem obou hlavic dohromady dvě stě.

[21]Sloupy postavil v chrámové předsíni. Jeden sloup vztyčil vpravo a druhý vlevo a pojmenoval je Jachin, Opora, a Boáz, Posila.

[22]Vrchol sloupů měl tvar lilie. Tak byla dokončena práce na sloupech.

[23]Poté odlil kulatou nádrž zvanou Moře. Napříč od okraje k okraji měřila 10 loktů, na výšku 5 loktů a po obvodu 30 loktů.

[24]Pod okrajem lemovaly nádrž po celém obvodu dvě řady ozdobných poupat odlitých zároveň s ní.

[25]Moře spočívalo na dvanácti býcích: tři byli obráceni k severu, tři k západu, tři k jihu a tři k východu. Leželo na nich tak, že je všechny zezadu přikrývalo.

[26]Bylo na dlaň silné a jeho okraje byly vytvarovány do liliového květu jako okraj poháru. Mohlo pojmout 2.000 batů.

2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[27]Dále vyrobil deset bronzových stojanů na umyvadla. Každý stojan byl 4 lokte dlouhý, 4 lokte široký a 3 lokte vysoký.

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[28]Byl proveden takto: Sestával z postranic, které spojovaly rámy.

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[29]Na postranicích mezi rámy byly rytiny lvů, býků a cherubů a na rámech nad lvy a býky i pod nimi byly zavěšeny věnce.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[30]Každý stojan měl čtyři bronzová kola na bronzových nápravách. Z jeho čtyř rohových sloupků vybíhala ramena pod umyvadlo. Každé odlité rameno mělo po stranách věnce.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[31]Ze stojanu vyčnívalo na loket vysoké prstencové ústí. Toto ústí bylo kruhové, o průměru jeden a půl lokte. Podobně jako na stojanu, i na ústí byly rytiny. Postranice ovšem nebyly do kruhu, ale do čtverce.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[32]Pod postranicemi byla čtyři kola s ojnicemi zapuštěnými do stojanu. Každé kolo bylo jeden a půl lokte vysoké.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[33]Kola byla provedením stejná jako kola od vozu: jejich osy, loukotě, paprsky i náboje, vše bylo odlité.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[34]Ke čtyřem rohům každého stojanu vedla čtyři ramena jednolitá se stojanem.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os

[35]Na vrcholu měl stojan kolem dokola půl lokte hlubokou obrubu. K vrcholu stojanu byla připevněna držadla a postranice.

apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

36 Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

36Plochy držadel i postranic pokryl na každém volném místě rytinami cherubů, lvů a palem a kolem dokola je vroubily věnce.

37 Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

37Takto vyrobil deset stojanů. Všechny byly stejně odlité, stejných rozměrů a stejného tvaru.

38 Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

38Vyrobil také deset bronzových umyvadel, každé o objemu 40 batů. Každé umyvadlo měřilo 4 lokte a spočívalo na jednom z deseti stojanů.

39 Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

39Pět stojanů postavil po pravé straně chrámu a pět po levé. Moře postavil po pravé straně v jihovýchodním rohu.

40 Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

40Dále Churam vyrobil kotlíky, lopatky a mísy. Tak Churam završil veškeré dílo, které pro krále Šalomouna konal na Hospodinově chrámu:

41 as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

41 dva sloupy, dvě kulovité hlavice na vrcholech sloupů, dvoje mřížování pokrývající obě kulovité hlavice na vrcholech sloupů,

42 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

42 čtyři sta granátových jablek ke dvěma mřížováním (dvě řady granátových jablek ke každému mřížování pokrývajícímu obě kulovité hlavice sloupů),

43 os dez suportes e as dez pias sobre eles;

43 deset podstavců, deset umyvadel na podstavce,

44 o mar com os doze bois por baixo;

44 jedno Moře, dvanáct býků nesoucích Moře,

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[45] kotlíky, lopatky a mísy. Všechny předměty, které Churam zhotovil králi Šalomounovi pro Hospodinův schrám, byly z leštěného bronzu.

[46] Král je nechal odlévat na jordánské rovině v jílovité půdě mezi Sukotem a Caretánem.

[47] Bylo jich dohromady tolik, že je Šalomoun kvůli tomu množství ani nevážil. Váha bronzu nebyla nikdy zjištěna.

[48] Šalomoun také nechal zhotovit veškeré vybavení pro Hospodinův chrám: zlatý oltář, zlatý stůl pro chleby předložení,

[49] pět svícnů z ryzího zlata napravo a pět nalevo před svatostánek, k nim květy, kahany a kleště ze zlata,

[50] misky, kratiknoty, nádobky, pohárky a pánvice z ryzího zlata a zlaté panty ke dveřím do nejsvětější svatyně v nejvnitřnější části chrámu i ke dveřím do chrámové lodi.

[51] Tak bylo završeno veškeré dílo, které král Šalomoun konal na Hospodinově chrámu. Šalomoun pak přinesl zasvěcenou kořist svého otce Davida, totiž stříbro, zlato a další předměty, a uložil je do pokladnice Hospodinova chrámu.

Vnesení Truhly

1 Královská 8

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a

[1]Tehdy Šalomoun shromáždil k sobě do Jeruzaléma všechny stařešiny Izraele, kmenové náčelníky a vůdce izraelských rodů, aby přenesli Truhlu Hospodinovy smlouvy ze Sionu, z Města Davidova.

[2]Všichni izraelští muži se tedy shromáždili ke králi Šalomounovi o svátcích v měsíci etanim, což je sedmý měsíc.

[3]Když přišli všichni izraelští stařešinové, kněží zvedli Truhlu Hospodinovu

[4]a vynesli ji i Stan setkávání se vším jeho posvátným vybavením. Zatímco to kněží a levité vynášeli,

[5]král Šalomoun s celým shromážděním Izraele, jež se k němu dostavilo před Truhlu, obětoval tolik bravu i skotu, že nešlo spočítat ani sledovat, kolik ho bylo.

[6]Kněží pak vnesli Truhlu Hospodinovy smlouvy na její místo do chrámového svatostánku, do nejsvětější svatyně pod křídla cherubů.

[7]Cherubové totiž rozprostírali svá křídla nad Truhlou, takže svrchu přikrývali Truhlu i její tyče.

[8]Ty byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět ze svatyně před svatostánkem. Zvenku je ovšem vidět nebylo. Jsou tam až dodnes.

[9]V Truhle nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Orébu,

Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

když Hospodin se syny Izraele uzavřel smlouvu po jejich odchodu z Egypta.

10 Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

10Když potom kněží vycházeli ze svatyně, naplnil Hospodinův chrám oblak.

11 de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

11Kněží se kvůli tomu oblaku nemohli postavit ke službě, protože Hospodinův chrám naplnila Hospodinova sláva.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

12 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

12Tehdy Šalomoun prohlásil: „‚Zůstávám v mračnu,' pravil Hospodin.

13 Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

13Já jsem ti ale postavil chrám vznešený, místo, kde bys bydlel už navěky!"

14 Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

14Potom se král otočil a požehnal celému stojícímu shromáždění Izraele:

15 e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

15„Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl:

16 Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

16‚Ode dne, kdy jsem svůj lid Izrael vyvedl z Egypta, jsem ze žádného izraelského kmene nevyvolil město k postavení chrámu, v němž by zůstávalo mé jméno. Vyvolil jsem však Davida, aby vedl Izrael.'

17 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

17Můj otec David toužil postavit chrám jménu Hospodina, Boha Izraele.

18 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

18Hospodin mu ale řekl: ‚Je dobře, že chceš mému jménu postavit chrám.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[19]Nepostavíš ho však ty, ale tvůj syn, který vzejde ze tvých beder. Ten vystaví chrám mému jménu.‘

[20]A Hospodin dodržel slovo, které dal. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi, usedl jsem na izraelský trůn, jak řekl Hospodin, a postavil jsem chrám jménu Hospodina, Boha Izraele.

[21]V něm jsem připravil místo pro Truhlu, v níž je Hospodinova smlouva, kterou uzavřel s našimi otci, když je vyvedl z Egypta.“

Vyslýchej na nebi!

[22]Poté se Šalomoun postavil před Hospodinův oltář. Před očima celého izraelského shromáždění vztáhl ruce k nebi

[23]a řekl: „Hospodine, Bože Izraele! Nahoře na nebi ani dole na zemi není bůh podobný tobě, jenž by zachovával smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří před tebou žijí s oddaným srdcem.

[24]Svému služebníku Davidovi, mému otci, jsi dodržel svůj slib. Vlastními ústy jsi promluvil a vlastní rukou jsi to, jak vidíme, splnil.

[25]Nuže, Hospodine, Bože Izraele, dodrž, co jsi slíbil, když jsi svému služebníku Davidovi, mému otci, řekl: ‚Postarám se, aby na izraelském trůnu nikdy nechyběl tvůj potomek, budou-li jen tví synové dbát na svou cestu a žít přede mnou, jako jsi přede mnou žil ty.‘

26 Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

27 Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

28 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

29 Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

30 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

31 Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

32 ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

33 Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

26Nyní tedy, Bože Izraele, kéž se prosím potvrdí slovo, které jsi dal svému služebníku Davidovi, mému otci.

27Bude snad Bůh opravdu přebývat na zemi? Nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou obsáhnout – čím méně tento chrám, který jsem postavil!

28Shlédni však na modlitbu svého služebníka a na jeho prosby, Hospodine, Bože můj; vyslyš toto volání a modlitbu, kterou ti tvůj služebník dnes předkládá.

29Kéž jsou tvé oči dnem i nocí upřeny k tomuto chrámu, k místu, o němž jsi řekl: ‚Tam bude mé jméno.' Kéž nasloucháš modlitbě, jíž se tvůj služebník bude modlit směrem k tomuto místu.

30Kéž vyslyšíš prosbu svého služebníka i svého lidu Izraele, kdykoli se budou modlit směrem k tomuto místu. Vyslýchej na nebesích, kde přebýváš, vyslýchej a odpouštěj.

31Kdyby se někdo provinil proti svému bližnímu a měl by se zapřisáhnout slibem, kdyby pak přišel a složil přísahu před tvým oltářem v tomto chrámu,

32vyslýchej na nebesích. Zasáhni a rozsuď své služebníky tak, abys viníka označil za vinného a odplatil mu jeho skutky, a spravedlivého abys ospravedlnil a odplatil mu jeho spravedlnost.

33Kdyby tvůj lid Izrael hřešil proti tobě, a utrpěl by proto porážku od svých nepřátel, kdyby se pak ale vrátili k tobě, chválili tvé jméno, modlili se a prosili tě v tomto chrámu,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[34]vyslýchej na nebesích. Odpusť hřích svého lidu Izraele a přiveď je zpátky do země, kterou jsi dal jejich otcům.

[35]Kdyby hřešili proti tobě, a zavřela by se proto nebesa a nebyl déšť, kdyby se pak ale modlili směrem k tomuto místu, chválili tvé jméno a po svém potrestání by se odvrátili od svých hříchů,

[36]vyslýchej na nebesích. Odpusť svým služebníkům, svému lidu Izraeli, jejich hřích. Vyuč je správné cestě, kterou mají jít, a sešli déšť na svou zem, kterou jsi dal svému lidu za dědictví.

[37]Kdyby v zemi nastal hlad nebo mor, plíseň nebo sněť, kobylky nebo housenky nebo kdyby tvůj lid v zemi až u samých bran utlačoval nepřítel nebo jakákoli rána či nemoc –

[38]kdyby si pak ale kdokoli ze všeho tvého lidu Izraele připustil, že jde o ránu, a vzepjal by ruce k tomuto chrámu, pak každou modlitbu, každou prosbu, kterou by přednesl,

[39]vyslýchej na nebesích, kde přebýváš. Odpusť, zasáhni a odplať každému jeho skutky, neboť znáš jeho srdce – jen ty sám přece znáš srdce všech lidí –

[40]aby tě měli v úctě po všechny dny svého života v zemi, kterou jsi dal našim otcům.

[41]Rovněž kdyby cizinec, ačkoli nepatří k tvému lidu Izraeli, přišel z daleké země kvůli tvému jménu

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[42](neboť uslyšel o tvém velikém jménu, o tvé mocné ruce a vztažené paži), kdyby přišel a modlil se směrem k tomuto chrámu,

[43]vyslýchej na nebesích, kde přebýváš. Učiň vše, oč by tě ten cizinec prosil, aby všechny národy země poznaly tvé jméno a měly tě v úctě tak jako tvůj lid Izrael a aby věděly, že tvé jméno je vzýváno nad tímto chrámem, který jsem postavil.

[44]Kdyby tvůj lid vytáhl do války proti nepříteli, kamkoli bys je poslal, a modlili by se k Hospodinu směrem k městu, jež jsi vyvolil, a k chrámu, který jsem postavil tvému jménu,

[45]vyslýchej na nebesích jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo.

[46]Kdyby zhřešili proti tobě – vždyť není člověka, který by nehřešil – a ty by ses na ně rozhněval a vydal je nepříteli a jejich uchvatitelé by je odvedli jako zajatce do nepřátelské země, daleké či blízké,

[47]kdyby si to však potom v zemi svého zajetí vzali k srdci, obrátili by se a prosili tě o milost v zemi svých věznitelů se slovy: ‚Zhřešili jsme, zkazili se, jednali jsme zle!‘

[48]a kdyby se v zemi svých nepřátelských věznitelů celým srdcem a celou duší vrátili k tobě a modlili by se k tobě směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k chrámu, který jsem postavil tvému jménu,

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[49]vyslýchej na nebesích, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo.

[50]Odpusť svému lidu jejich hřích i všechny jejich vzpoury proti tobě a daruj jim milost u jejich věznitelů, aby se nad nimi slitovali.

[51]Vždyť jsou tvůj lid, tvé vlastní dědictví! Vyvedl jsi je z Egypta, zprostřed té tavicí pece!

[52]Kéž tedy jsou tvé oči upřeny k modlitbě tvého služebníka i k modlitbě tvého lidu Izraele, a kdykoli k tobě budou volat, vyslýchej.

[53]Vždyť ty jsi je, Hospodine, Pane můj, oddělil ze všech národů země jako své vlastní dědictví, jak jsi to řekl skrze svého služebníka Mojžíše, když jsi naše otce vyvedl z Egypta.“

[54]Jakmile Šalomoun dokončil tuto modlitbu a prosbu k Hospodinu, vstal od Hospodinova oltáře, kde klečel na kolenou s rukama vztaženýma k nebi,

[55]postavil se a mocným hlasem požehnal celému shromáždění Izraele:

[56]„Požehnán buď Hospodin, který svému lidu Izraeli dopřál odpočinutí, jak zaslíbil. Ani jediné ze všech těch dobrých slov, která promluvil skrze svého služebníka Mojžíše, neselhalo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era

[57]Kéž je Hospodin, náš Bůh, s námi, jako byl s našimi otci. Kéž nás neopustí, kéž nás nezanechá,

[58]kéž naklání naše srdce k sobě, abychom chodili po všech jeho cestách a dodržovali jeho přikázání, ustanovení i pravidla, která dal našim otcům.

[59]A tato má slova, jimiž jsem Hospodina prosil o milost, kéž jsou Hospodinu, našemu Bohu, blízká dnem i nocí, aby zjednával právo svému služebníku i svému lidu Izraeli den co den,

[60]aby všechny národy země poznaly, že Hospodin je Bůh a není žádného kromě něj.

[61]Kéž vaše srdce cele patří Hospodinu, našemu Bohu, abyste žili podle jeho ustanovení a dodržovali jeho přikázání tak jako dnes.“

Zasvěcení chrámu

[62]Král a s ním celý Izrael pak před Hospodinem slavili obětní hody.

[63]Šalomoun obětoval jako pokojnou oběť 22.000 býků a 120.000 ovcí. Takto král a všichni synové Izraele zasvětili Hospodinův chrám.

[64]Toho dne král posvětil střed nádvoří před Hospodinovým chrámem. Tam totiž obětoval zápalnou a moučnou oběť i tuk pokojných obětí, neboť bronzový oltář před Hospodinem byl příliš malý, než aby

muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

mohl pojmout onu zápalnou a moučnou oběť i tuk oněch pokojných obětí.

65 No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

65Šalomoun tehdy slavil slavnost a s ním všechen Izrael od Lebo-chamátu po Egyptský potok, jedno veliké shromáždění před Hospodinem, naším Bohem, po sedm dní a dalších sedm dní, celkem čtrnáct dní.

66 No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

66Následujícího dne pak lid propustil. Dobrořečili králi a vraceli se domů s veselím a radostí ze všeho dobrodiní, které Hospodin prokázal svému služebníku Davidovi a svému lidu Izraeli.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão
2 Crônicas 7.11-22

1 Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

2 o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

3 e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

4 Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo

1 Královská 9

1Tak Šalomoun dokončil stavbu Hospodinova chrámu i královského paláce a uskutečnil všechno, co si přál.

2Šalomounovi se tehdy znovu ukázal Hospodin, tak jako se mu předtím ukázal v Gibeonu.

3Hospodin mu řekl: „Vyslyšel jsem tvou modlitbu a tvou prosbu, kterou jsi mi předložil. Posvětil jsem tento chrám, který jsi vystavěl, aby tam navěky zůstávalo mé jméno. Mé oči i mé srdce tam zůstanou navždy.

4Budeš-li žít přede mnou s ryzím srdcem a poctivě tak jako tvůj otec David a budeš-li

tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

6 Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

7 então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

8 E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

9 Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão

2 Crônicas 8.1-18

10 Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

11 Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e

konat vše, co jsem ti přikázal, a dodržovat má ustanovení i má pravidla,

5potvrdím trůn tvého království nad Izraelem navěky, jak jsem slíbil tvému otci Davidovi: ‚Na izraelském trůnu nikdy nebude chybět tvůj potomek.‘

6Pokud se však ode mě ty a tvoji synové odvrátíte a nebudete dodržovat má přikázání a ustanovení, jež jsem vám svěřil, ale půjdete sloužit cizím bohům a budete se jim klanět,

7pak vyhladím Izrael ze země, kterou jsem jim dal, a z chrámu, který jsem posvětil pro své jméno. Vyženu Izrael ze své přítomnosti, takže bude mezi národy za pořekadlo a posměšek.

8A tento chrám, kdysi tak vznešený? Každý, kdo půjde kolem, strne a zašeptá: ‚Proč to Hospodin této zemi a tomuto chrámu provedl?‘

9A dostanou odpověď: ‚Protože opustili Hospodina, svého Boha, který vyvedl jejich otce z Egypta, a chytili se cizích bohů, jimž se klaněli a jimž sloužili – to proto na ně Hospodin uvedl všechno to zlo!‘“

Šalomounovy úspěchy

10Šalomoun vystavěl oba domy, Hospodinův chrám i královský palác, během dvaceti let. Po jejich uplynutí

11dal král Šalomoun týrskému králi Chíramovi dvacet měst v galilejském kraji

ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

12 Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

13 Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

14 Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

15 A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

16 porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

17 Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

18 Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

19 todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

20 Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

21 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não

za to, že mu Chíram dodával cedrové i cypřišové dřevo a zlata, kolik si jen přál.

12Chíram se tedy vypravil z Týru, aby si ta města, která mu dal Šalomoun, prohlédl. Ale nelíbila se mu.

13Řekl: „Cos mi to, bratře, dal za města?“ A tak se ten kraj až dodnes jmenuje Kabul (to jest: Nanic).

14Chíram totiž králi poslal 120 talentů zlata.

15Důvodem, proč král Šalomoun zavedl nucené práce, bylo, aby vystavěl: Hospodinův chrám, svůj palác, terasu Milo, jeruzalémské hradby, města Chacor, Megido a Gezer

16(egyptský vládce farao totiž vytáhl, dobyl Gezer a vypálil ho, pobil jeho kanaánské obyvatele a město dal věnem své dceři, Šalomounově manželce;

17proto Šalomoun stavěl Gezer), dále Dolní Bet-choron,

18Baalat a Tadmor v judské zemi,

19 všechna Šalomounova zásobovací města, města pro vozy, města pro jízdu, a cokoli se Šalomounovi zlíbilo stavět v Jeruzalémě, v Libanonu nebo kdekoli po celé zemi pod jeho vládou.

20Všechno obyvatelstvo pozůstalé z Emorejců, Chetejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců, kteří nepatřili k synům Izraele,

21totiž jejich potomky, kteří po nich zůstali v zemi a které synové Izraele

puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.
[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.
[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.
[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.
[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.
[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.
[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.
[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

nedokázali vyhladit, Šalomoun podrobil nuceným pracím, a tak otročí dodnes.
[22]Syny Izraele ovšem Šalomoun nebral do otroctví, ale jako vojáky, úředníky, velitele, pobočníky, vozataje a jezdce.
[23]Dozorců, kteří veleli Šalomounovým pracím, bylo 550. Ti měli na starosti veškerou pracovní sílu.
[24]Jakmile se faraonova dcera přestěhovala z Města Davidova do paláce, který pro ni vystavěl, začal budovat terasu Milo.
[25]Třikrát ročně přinášel Šalomoun zápalné i pokojné oběti na oltáři, který postavil Hospodinu, a nechal z něj stoupat dým před Hospodinem. Tak završil budování chrámu.
[26]Král Šalomoun v Ecjon-geberu u Eilatu na pobřeží Rudého moře v edomské zemi vybudoval loďstvo.
[27]Chíram pak se Šalomounovými služebníky vyslal na lodích také své služebníky, zkušené námořníky.
[28]Vypravili se do Ofiru, naložili tam 420 talentů zlata a přivezli je králi Šalomounovi.

Královna ze Sáby

1 Královská 10

[1]Také královna ze Sáby se doslechla o Šalomounově proslulosti (kterou měl díky jménu Hospodinovu), a tak přijela, aby ho vyzkoušela v hádankách.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2]Když dorazila do Jeruzaléma s početnou družinou a s velbloudy nesoucími vonné balzámy, velké množství zlata i drahokamů, přišla k Šalomounovi a hovořila s ním o všem, co měla na srdci.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3]Šalomoun všechny její otázky zodpověděl; žádná z nich nebyla pro krále tak těžká, aby na ni neodpověděl.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4]Když královna ze Sáby viděla všechnu Šalomounovu moudrost i palác, který vystavěl,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[5]pokrmy na jeho stole, zasedání jeho dvořanů, práci jeho služebníků a jejich roucha, jeho číšníky i to, jaké oběti král přináší v Hospodinově chrámu, byla naprosto ohromena

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[6]a řekla mu: „To, co jsem u nás slyšela o tvých slovech a o tvé moudrosti, je pravda.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[7]Dokud jsem nepřijela a neviděla to na vlastní oči, nevěřila jsem tomu. Teď ale vidím, že mi neřekli ani polovinu! Moudrostí a dobrotou jsi překonal pověst, kterou jsem slyšela.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[8]Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří stále stojí před tebou a naslouchají tvé moudrosti.

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[9]Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil a dosadil tě na izraelský trůn! Hospodin miluje Izrael navěky, a tak tě učinil králem, abys zjednával právo a spravedlnost.“

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras

[10]Poté darovala králi 120 talentů zlata a veliké množství balzámů a drahokamů. Už

preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

nikdy se pak nedovezlo tolik vonných balzámů, jako dala králi Šalomounovi královna ze Sáby.

[11](K tomu ještě Chíramovo loďstvo, které jelo do Ofiru pro zlato, dovezlo odtud veliké množství santálového dřeva a drahokamů.

[12]Král z toho santálového dřeva vyrobil schody pro Hospodinův chrám i pro královský palác a také lyry a citery pro zpěváky. Dodnes se nedovezlo, ba ani nevidělo, tolik santálového dřeva.)

[13]Král Šalomoun pak královně ze Sáby splnil každé přání, které vyslovila, a dal jí mnohem více darů, než králi Šalomounovi přinesla ona. Královna se pak se svým služebnictvem vydala zpět na cestu do vlasti.

Sláva a bohatství

[14]Král Šalomoun ročně získával 666 talentů zlata,

[15]nepočítaje příjmy od pocestných, z obchodování kupců i ode všech arabských králů a krajských hejtmanů.

[16]Král Šalomoun nechal zhotovit 200 pavéz z tepaného zlata (na jednu pavézu vynaložil 600 šekelů zlata)

[17]a 300 štítů z tepaného zlata (na jeden štít vynaložil 3 hřivny zlata). Král je umístil v Paláci libanonského lesa.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.
[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.
[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.
[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.
[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.
[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.
[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.
[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às

[18]Král také pořídil veliký trůn ze slonoviny a pokryl ho čistým zlatem.

[19]K trůnu vedlo šest stupňů. Opěradlo měl okrouhlé, po obou stranách sedadla područky a vedle područek stáli lvi.

[20]Na šesti stupních po obou stranách stálo dvanáct dalších lvů. Nic takového nebylo vyrobeno v žádném království.

[21]Také všechny nádoby na pití měl král Šalomoun zlaté a stejně tak všechno vybavení Paláce libanonského lesa bylo z ryzího zlata. Nic nebylo ze stříbra – to nebylo v Šalomounových dobách vůbec považováno za cenné.

[22]Král totiž měl na moři vedle Chíramova loďstva také zámořské lodě, které připlouvaly jednou za tři roky a přivážely zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy.

[23]Král Šalomoun co do bohatství i co do moudrosti předčil všechny krále světa.

[24]Ti všichni se ucházeli o přijetí u Šalomouna, aby slyšeli jeho moudrost, kterou mu do srdce vložil Bůh.

[25]Všichni mu přinášeli dary, stříbrné a zlaté předměty, oděvy, zbraně, balzámy, koně i mezky – a tak tomu bylo rok co rok.

[26]Šalomoun nashromáždil vozy i koně, takže měl 1.400 vozů a 12.000 koní, které umístil do vozových měst i k sobě do Jeruzaléma.

cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

27 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

29 Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

1 Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

2 mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

3 Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

4 Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

27Za jeho vlády bylo v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fíků v podhůří.

28Koně si král nechával dovážet z Egypta a Kilikie. Královští obchodníci je v Kilikii nakupovali za dohodnuté ceny.

29Vozy dováželi z Egypta za 600 šekelů stříbra a koně za 150. Také je vyváželi dál pro všechny chetitské a aramejské krále.

Šalomounovo odvrácení

1 Královská 11

1Král Šalomoun ale kromě faraonovy dcery miloval mnoho dalších cizích žen – Moábky, Amonky, Edomky, Sidoňanky, Chetejky –

2z národů, o nichž Hospodin synům Izraele řekl: „Nespojujte se s nimi a oni ať se nespojují s vámi, aby se vaše srdce neobrátilo k jejich bohům.“ Šalomoun k nim ale přilnul a velmi je miloval.

3Měl sedm set urozených manželek a tři sta konkubín. A jeho ženy mu odvrátily srdce.

4Když zestárl, odvrátily mu srdce k cizím bohům. Jeho srdce totiž nepatřilo tak cele Hospodinu, jeho Bohu, jako srdce jeho otce Davida.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

[5]Šalomoun chodil za sidonskou bohyní Aštartou a za amonskou ohavností Molochem.

[6]Šalomoun dělal, co bylo v Hospodinových očích zlé, a neoddal se cele Hospodinu jako jeho otec David.

[7]Na hoře východně od Jeruzaléma Šalomoun dokonce postavil obětní výšinu moábské ohavnosti Kemošovi a amonské ohavnosti Molochovi.

[8]Totéž udělal pro všechny své cizí ženy, které uctívaly své bohy kadidlem a oběťmi.

[9]Hospodin se na Šalomouna rozhněval, protože se jeho srdce odvrátilo od Hospodina, Boha Izraele, který se mu dvakrát ukázal.

[10]Ačkoli mu výslovně zakázal následovat cizí bohy, Šalomoun Hospodinův zákaz nedodržel.

[11]Proto Hospodin Šalomounovi řekl: „Protože je to s tebou takové, že jsi nedodržel mou smlouvu ani ustanovení, která jsem ti přikázal, odtrhnu od tebe království a dám ho tvému služebníkovi!

[12]Kvůli tvému otci Davidovi to ale neudělám za tvého života. Odtrhnu království z ruky tvého syna.

[13]Navíc je neodtrhnu celé. Kvůli svému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, který jsem vyvolil, ponechám tvému synovi jeden kmen.“

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

Královi protivníci

[14]Hospodin tehdy Šalomounovi vzbudil protivníka v Hadadovi z edomského královského rodu.

[15]Když totiž David kdysi pustošil Edom a jeho vojevůdce Joáb vyrazil pohřbít padlé, nechal v Edomu pobít všechny muže.

[16]Joáb tam s celým izraelským vojskem zůstal šest měsíců, dokud všechny Edomce nevyhladil.

[17]Hadad, tehdy ještě chlapec, tenkrát s několika edomskými služebníky svého otce uprchl do Egypta.

[18]Přes Midián pokračovali do Paranu, kde přibrali další muže, a dorazili do Egypta k egyptskému vládci faraonovi. Ten mu zajistil dům a stravu a dal mu i pozemky.

[19]Farao si Hadada oblíbil natolik, že mu dal za manželku sestru své ženy, sestru Jejího Veličenstva Tachpenes.

[20]Tachpenesina sestra mu porodila syna Genubata a Tachpenes ho odchovala ve faraonově paláci. Genubat tedy žil ve faraonově paláci mezi faraonovými syny.

[21]Pak ale Hadad v Egyptě uslyšel, že David ulehl ke svým otcům a že zemřel i jeho vojevůdce Joáb. „Propusť mě zpět do mé vlasti," požádal tehdy faraona.

[22]„Co ti u mě schází, že chceš odejít do své země?" řekl mu farao. „Nic mi neschází," odpověděl, „ale přesto mě propusť."

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[23]Dalšího protivníka Bůh Šalomounovi vzbudil v Rezonovi, synu Eliadovu, který uprchl od svého pána Hadad-ezera, krále Cóby.

[24]Když David pobil jejich vojsko, Rezon kolem sebe shromáždil nájezdníky a stal se jejich velitelem. Odešli do Damašku, usídlili se v něm a založili tam Damašské království.

[25]Vedle zla, které představoval Hadad, byl i on protivníkem Izraele po celý Šalomounův život. Kraloval nad Aramem a nenáviděl Izrael.

Jeroboámova vzpoura

[26]Také Jeroboám, syn Nebatův, se vzbouřil proti králi. Byl to jeden z Šalomounových dvořanů, Efraimec z Ceredy, jehož matka byla vdova jménem Cerua.

[27]Důvod, proč se vzbouřil proti králi, byl tento: Šalomoun stavěl terasu Milo a uzavřel mezeru v hradbách města svého otce Davida.

[28]Jeroboám byl schopný mladík, a když si Šalomoun všiml, jak se má k dílu, svěřil mu všechnu pracovní sílu z domu Josefova.

[29]Jednou, když byl Jeroboám na cestě z Jeruzaléma, potkal ho prorok Achiáš Šíloský, oblečený do nového pláště. Oba tam venku byli sami.

[30]Achiáš vzal svůj nový plášť, roztrhal ho na dvanáct kusů

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[31]a řekl Jeroboámovi: „Vezmi si deset kusů, neboť tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Hle, odtrhnu království z ruky Šalomounovy a tobě dám deset kmenů.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[32]Jemu zůstane jeden kmen kvůli mému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, městu, které jsem vyvolil ze všech kmenů Izraele.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[33]To proto, že mě opustil a klaněl se sidonské bohyni Aštartě, moábskému bohu Kemošovi a amonskému bohu Molochovi. Nedržel se mých cest a nedělal, co je v mých očích správné; nedbal na má ustanovení a pravidla, jako to dělal jeho otec David.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[34]Celé království mu ale z ruky nevezmu. Nechám ho vládnout po celý jeho život kvůli svému služebníku Davidovi, kterého jsem vyvolil a který dodržoval má přikázání a ustanovení.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[35]Království pak vezmu z ruky jeho syna. Deset kmenů dám tobě

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[36]a jeden kmen nechám jeho synovi. Postarám se, aby mému služebníku Davidovi po všechny dny zářila svíce v Jeruzalémě, městě, které jsem si vyvolil, aby tam zůstávalo mé jméno.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[37]Tebe ale vezmu a budeš kralovat, kdekoli si budeš přát, neboť se staneš králem Izraele.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os

[38]Budeš-li poslouchat vše, co ti přikážu, chodit po mých cestách, dělat, co je v mých očích správné, a dodržovat má

meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

39 Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

40 Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão

2 Crônicas 9.29-31

41 Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

42 Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

43 Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos

2 Crônicas 10.1-15

1 Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

2 Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

ustanovení a přikázání, jako to dělal můj služebník David, pak budu s tebou a zbuduji ti trvalý dům, jako jsem ho zbudoval Davidovi, a Izrael dám tobě.

39Tak pokořím Davidovo símě, ale ne natrvalo.‘“

40Šalomoun se pak snažil Jeroboáma zabít. Ten ale uprchl do Egypta k egyptskému vládci Šišakovi a zůstal v Egyptě, dokud Šalomoun nezemřel.

41Ostatní Šalomounovy skutky – co všechno vykonal a jakou měl moudrost – o tom se, jak známo, píše v Knize skutků Šalomounových.

42Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let.

43Potom ulehl ke svým otcům a byl pochován ve městě svého otce Davida. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Rechoboám.

ROZDĚLENÍ

Odtržení severního království

1 Královská 12

1Rechoboám se odebral do Šechemu, neboť se tam sešel celý Izrael, aby ho prohlásili králem.

2Jeroboám, syn Nebatův, se o tom dozvěděl ještě v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem. Vrátil se tedy z Egypta,

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[3]protože pro něj poslali a zvali ho zpět. Jeroboám přišel s celým shromážděním Izraele za Rechoboámem a společně mu řekli:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[4]„Tvůj otec na nás vložil těžké jho. Ulev nám teď od tvrdé služby a od těžkého jha, které nám tvůj otec naložil, a budeme ti sloužit."

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[5]„Jděte a vraťte se ke mně za tři dny," odpověděl jim Rechoboám. Lid se tedy rozešel.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[6]Král Rechoboám se pak radil se starci, kteří bývali ve službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil: „Co mi radíte? Jak mám odpovědět lidu?"

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[7]„Pokud se dnes zachováš jako služebník lidu," řekli mu, „pokud jim vyhovíš a dáš jim laskavou odpověď, budou ti sloužit navždycky."

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[8]On ale odmítl radu, kterou mu dávali starci, a poradil se s mladíky, kteří s ním vyrůstali a teď se ocitli v jeho službách.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[9]„Co radíte vy?" zeptal se jich. „Jak mám odpovědět těmto lidem, kteří po mně žádají: ‚Ulev nám od jha, které nám naložil tvůj otec'?"

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[10]Mladíci, kteří s ním vyrůstali, mu odpověděli: „Lidem, kteří ti říkají: ‚Tvůj otec nám naložil těžké jho, ulev nám od něj,' odpověz takhle: ‚Já mám silnější malík, než měl můj otec pupík!

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[11] Můj otec vám naložil těžké jho? Já vám ho ještě ztížím! Můj otec na vás brával bič, já na vás vezmu karabáč!'"

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[12] Třetího dne přišel Jeroboám a všechen lid za Rechoboámem. (Řekl jim totiž: „Vraťte se ke mně za tři dny.")

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[13] Král jim odpověděl tvrdě, nedbaje na radu, kterou mu dali starci.

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[14] Odpověděl jim podle rady mladíků: „Můj otec vám naložil těžké jho? Já vám ho ještě ztížím! Můj otec na vás brával bič, já na vás vezmu karabáč!"

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

[15] Král tedy nevyslyšel lid, neboť to tak zařídil Hospodin, aby se naplnilo jeho slovo, které promluvil k Jeroboámovi, synu Nebatovu, skrze Achiáše Šíloského.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[16] Když celý Izrael viděl, že je král nevyslyšel, odpověděli králi těmito slovy: „Co máme společného s Davidem? S Jišajovým synem mít podíl nebudem! Jen ať se vrátí domů Izrael, ty si hleď svého domu, Davide!" A tak se Izrael rozešel do svých domů.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[17] Rechoboám pak kraloval jen nad těmi syny Izraele, kteří bydleli ve městech Judových.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam

[18] Král Rechoboám sice vyslal Adonirama, který velel nuceným pracím, ale Izraelci

forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

ho společně ukamenovali k smrti. Král Rechoboám sotva stačil naskočit do vozu a ujet do Jeruzaléma.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

[19]Tak zůstává Izrael ve vzpouře proti domu Davidovu až dodnes.

Jeroboám, král izraelský

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

[20]Jakmile všechen Izrael uslyšel, že se vrátil Jeroboám, poslali pro něj a pozvali ho do shromáždění, kde ho prohlásili králem nad celým Izraelem. S domem Davidovým nezůstal nikdo než samotný kmen Juda.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[21]Když Rechoboám dorazil do Jeruzaléma, shromáždil celý dům Judův i kmen Benjamín, 180.000 vybraných bojovníků, aby bojovali s domem Izraele a navrátili království Rechoboámovi, synu Šalomounovu.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[22]Šemajáš, Boží muž, tehdy dostal Boží slovo:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[23]„Řekni Rechoboámovi, synu Šalomounovu, králi judskému, i celému domu Judovu a Benjamínovu i ostatnímu lidu:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

[24]Tak praví Hospodin – Nebojujte proti svým bratrům, synům Izraele. Vraťte se každý domů, neboť ta věc vzešla ode mě.“ Uposlechli tedy Hospodinovo slovo a zrušili tažení, jak jim řekl Hospodin.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[25]Jeroboám vystavěl město Šechem v Efraimských horách, kde se usídlil. Odtud se vypravil dál a vystavěl Penuel.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.
[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.
[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.
[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.
[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.
[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[26]Potom si pomyslel: „Co kdyby se království navrátilo k domu Davidovu?
[27]Když bude lid chodit obětovat do Hospodinova chrámu v Jeruzalémě, obrátí se srdce lidu k jejich pánu, judskému králi Rechoboámovi, vrátí se k němu a mě zabijí!“
[28]Král se tedy poradil a pak nechal zhotovit dvě zlatá telata. „Dost jste se nachodili do Jeruzaléma,“ prohlásil. „Toto je tvůj bůh, Izraeli, ten tě vyvedl z Egypta!“
[29]Jedno tele postavil v Bet-elu a druhé v Danu.
[30]Způsobil tak veliký hřích. Lidé totiž chodili obětovat jednomu z nich do Bét-elu a druhému až do Danu.

[31]Jeroboám vystavěl na výšinách svatostánky a nadělal kněží z kdekoho v lidu, i když to nebyli synové Leviho.

[32]V patnáctý den osmého měsíce také zavedl svátek podobný svátku judskému a obětoval na oltáři. Tak to provedl i v Bet-elu: obětoval telatům, která zhotovil, a ustanovil kněžstvo pro posvátné výšiny, které vystavěl.

[33]V patnáctý den osmého měsíce, onoho měsíce, v němž si usmyslel zavést pro Izraelce svátek, vystoupil k oltáři, který postavil v Bet-elu, aby na něm obětoval.

Proroctví proti bételskému oltáři

1 Královská 13

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

[1]Právě když Jeroboám stál u oltáře a chystal se na něm obětovat, vtom na Hospodinův rozkaz přišel do Bet-elu Boží muž z Judska.

[2]„Oltáři, oltáři," zvolal k oltáři na Hospodinův rozkaz, „tak praví Hospodin: Hle, domu Davidovu se narodí syn jménem Jošiáš. Ten na tobě bude obětovat kněze posvátných výšin, kteří na tobě přinášejí oběti. I lidské kosti na tobě budou páleny!"

[3]Tehdy také určil znamení: „Toto bude znamení, že promluvil Hospodin. Hle, tento oltář se roztrhne a popel na něm se rozsype!"

[4]Jakmile král Jeroboám uslyšel, co Boží muž zvolal k betelskému oltáři, namířil na něj od oltáře rukou a poručil: „Chopte se ho!" Ruka, kterou na něj ukázal, mu ale odumřela, a už ji nemohl přitáhnout zpět k sobě.

[5]Vtom se oltář roztrhl a popel z něj se rozsypal – přesně podle znamení, které Boží muž na Hospodinův rozkaz určil.

[6]Tehdy se král obrátil na Božího muže: „Přimluv se prosím u Hospodina, svého Boha, a modli se za mě, abych mohl ruku zase přitáhnout k sobě." Boží muž se přimluvil u Hospodina, král přitáhl ruku k sobě a byla zase jako dřív.

[7]Poté král Božího muže vyzval: „Pojď ke mně domů, posilni se a já tě obdaruji."

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem

[8]Boží muž ale králi odpověděl: „I kdybys mi dal polovinu svého domu, nešel bych s tebou. Nic na tomto místě nesním, ani vody se nenapiju.

[9]Hospodin mi dal jasný rozkaz: ‚Nic nejez ani nepij a nevracej se cestou, kterou jsi přišel.‘“

[10]Odešel tedy jinou cestou, aby se vrátil jinudy, než kudy do Bet-elu přišel.

[11]V Bet-elu ale bydlel jeden starý prorok. Jeho synové přišli a pověděli mu o všem, co toho dne v Bet-elu udělal ten Boží muž a co řekl králi. Když to svému otci vylíčili,

[12]zeptal se jich: „Kterou cestou šel?“ Synové mu ukázali cestu, kterou ten Boží muž, příchozí z Judska, odešel.

[13]„Osedlejte mi osla,“ řekl nato svým synům. Když mu ho osedlali, nasedl na něj

[14]a vypravil se za Božím mužem. Zastihl ho, jak sedí pod dubem. „Ty jsi ten Boží muž, který přišel z Judska?“ zeptal se ho. „Ano,“ odpověděl.

[15]„Pojď ke mně domů a najez se,“ řekl mu.

[16]Boží muž ale odpověděl: „Nemohu se s tebou vrátit, nemohu s tebou jít. Nebudu tu s tebou ani nic jíst, ani vody se nenapiju,

[17]protože jsem od Hospodina dostal jasný rozkaz: ‚Nic tam nejez ani nepij a nevracej se cestou, kterou jsi přišel.‘“

beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[18]„I já jsem prorok jako ty," řekl mu na to. „Na Hospodinův rozkaz ke mně promluvil anděl: ‚Přiveď ho zpátky k sobě domů, ať něco sní a napije se vody.'" (To mu ale lhal.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[19]Boží muž se tedy vrátil s ním, pojedl u něj doma a napil se vody.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[20]Ještě seděli za stolem, když vtom prorok, který ho přivedl, dostal slovo Hospodinovo

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[21]a zvolal na Božího muže, který přišel z Judska: „Tak praví Hospodin: ‚Vzepřel ses Hospodinovu rozkazu! Nedodržel jsi příkaz, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[22]ale vrátil ses a jedl jsi pokrm a pil jsi vodu na místě, o kterém jsem ti řekl: ‚Nic tam nejez ani nepij.' Proto tvé tělo nebude pochováno v hrobě tvých otců!"

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[23]Když Boží muž dojedl a dopil, osedlal mu ten prorok, který ho přivedl, svého osla

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[24]a on odjel. Na cestě ho ale potkal lev a zabil ho. Jeho tělo pak leželo přes cestu a osel stál u něj. Také lev stál u té mrtvoly.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[25]Vtom šli okolo nějací muži a viděli, jak přes cestu leží mrtvola a u ní stojí lev. Přišli do města, kde bydlel ten starý prorok, a vyprávěli to.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[26]Když je ten prorok, který ho odvrátil z cesty, uslyšel, prohlásil: „To byl Boží muž. Protože se vzepřel Hospodinovu rozkazu, Hospodin ho vydal lvu. Ten ho roztrhal a zabil, jak ho Hospodin svým slovem varoval.“

[27] Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

[27]Potom ten starý prorok řekl svým synům: „Osedlejte mi osla.“ Jakmile ho osedlali,

[28] Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[28]vyrazil na cestu, kde našel mrtvolu a osla se lvem, jak stojí u ní. Lev ji nesežral ani neroztrhal osla.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[29]Prorok zvedl tělo Božího muže, naložil ho na osla a vezl zpět. Dovezl ho do svého města, aby ho oplakal a pohřbil.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[30]Jeho tělo pochoval do svého hrobu. „Ach, bratře můj!“ naříkali nad ním.

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[31]Když ho pohřbil, řekl svým synům: „Až umřu, pochovejte mě do hrobu, kde je pochován Boží muž. Uložte mé kosti k jeho kostem.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

[32]To slovo, které na Hospodinův rozkaz provolal proti oltáři v Bet-elu i proti všem svatostánkům na výšinách samařských měst, se totiž jistě naplní.“

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria,

[33]Ani po tom všem se Jeroboám neodvrátil od své zlé cesty. Naopak, z kdekoho nadělal kněze posvátných výšin. Kdokoli

consagrava para sacerdote dos lugares altos.

34 Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

1 Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

2 Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

3 Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

4 A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

5 Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

6 Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

chtěl, toho pověřil, aby se na těch výšinách stal knězem.

34Toto byl hřích Jeroboámova domu, který vedl k jeho pádu a k jeho vyhlazení ze země.

Proroctví proti Jeroboámovi

1 Královská 14

1V té době onemocněl Jeroboámův syn Abiáš.

2Jeroboám řekl své ženě: „Jdi, převlékni se, aby nepoznali, že jsi moje žena, a vydej se do Šíla. Tam je totiž prorok Achiáš, který mi předpověděl, že budu králem tohoto lidu.

3Vezmi s sebou deset chlebů, koláče a džbán medu a jdi za ním. On ti oznámí, co bude s chlapcem.“

4Jeroboámova žena udělala, jak řekl. Vypravila se do Šíla a přišla k Achiášovu domu. Achiáš už neviděl, oči mu pro stáří nesloužily.

5Hospodin mu ale řekl: „Hle, přichází Jeroboámova žena, aby se u tebe vyptala na svého syna. Je nemocný. Řekneš jí to a to. Až přijde, bude se vydávat za někoho jiného.“

6Jakmile pak Achiáš zaslechl zvuk jejích kroků u dveří, řekl: „Pojď dál, ženo Jeroboámova. Proč se vydáváš za někoho jiného? Mám pro tebe špatnou zprávu.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[7]Jdi a řekni Jeroboámovi: Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Pozvedl jsem tě z lidu a učinil tě vůdcem svému lidu Izraele.

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[8]Odtrhl jsem království od domu Davidova a dal je tobě, ale tys nebyl jako můj služebník David. On dodržoval má přikázání, následoval mě celým srdcem a konal jen to, co je v mých očích správné.

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[9]Tys ale jednal hůře než všichni před tebou! Zašels tak daleko, že sis vyrobil cizí bohy, odlitky, jimiž jsi mě popouzel. Protožes mě zahodil za hlavu,

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10]hle, já uvedu na dům Jeroboámův zlé věci: Vyhladím Jeroboámovi v Izraeli pána i kmána až do posledního pacholka. Jako se od hnoje zametá brána, vymetu jeho dům dočista.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]Kdo Jeroboámovi zemře ve městě, toho psi sežerou; kdo mu zemře venku na cestě, toho ptáci rozklovou! Tak promluvil Hospodin.‘

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Teď vstaň a jdi domů. Jakmile vkročíš do města, dítě zemře.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[13]Celý Izrael ho bude oplakávat, až ho budou pohřbívat. On bude z Jeroboámova domu jediný, kdo bude pochován v hrobě, neboť je jediný, na kom Hospodin, Bůh Izraele, nalezl něco dobrého.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[14]Hospodin nad Izraelem pozvedne krále, který vyhladí dům Jeroboámův, a to ještě dnes. Co dnes, právě teď!

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[15]Hospodin udeří na Izrael, až se rozkýve jako rákosí ve vodě, vyrve Izrael z této krásné země, kterou dal jejich otcům, a rozptýlí je až za Eufrat, protože si nadělali posvátné kůly, a tak popudili Hospodina.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[16]Proto se Hospodin Izraele vzdá – kvůli hříchům, které spáchal Jeroboám a ke kterým svedl Izrael.“

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[17]Jeroboámova žena tedy vstala a vrátila se do Tirsy. Jakmile vkročila na práh domu, chlapec zemřel.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[18]Pohřbili ho a celý Izrael ho oplakával, jak řekl Hospodin skrze svého služebníka, proroka Achiáše.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[19]Ostatní Jeroboámovy skutky – jak válčil a kraloval – o tom se píše v Kronice izraelských králů.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Jeroboám kraloval dvacet dva let. Potom ulehl ke svým otcům a místo něj začal kralovat jeho syn Nádab.

O reinado de Roboão, de Judá
2 Crônicas 12.1-16

Rechoboám, král judský

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu

[21]V Judsku kraloval Rechoboám, syn Šalomounův. Stal se králem v jedenačtyřiceti letech a sedmnáct let kraloval v Jeruzalémě, ve městě, které Hospodin vyvolil ze všech izraelských kmenů, aby tam zůstávalo jeho jméno.

nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

Jeho matka, Amonka, se jmenovala Naama.

[22]Juda páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Svými hříchy a vším, co páchali, ho popouzeli k žárlivosti víc než jejich otcové.

[23]Na kdejakém vyšším návrší a pod kdejakým košatým stromem si nastavěli obětní výšiny, sloupy a posvátné kůly.

[24]V zemi se dokonce objevila i modlářská prostituce. Dopouštěli se všech ohavností těch národů, které Hospodin před Izraelem vyhnal.

[25]Pátého roku Rechoboámova kralování přitáhl k Jeruzalému egyptský vládce Šišak

[26]a pobral poklady Hospodinova chrámu i poklady královského paláce. Vzal všechno; vzal i všechny zlaté štíty, které zhotovil Šalomoun.

[27]Místo nich potom král Rechoboám zhotovil bronzové štíty a svěřil je velitelům stráže, která hlídala vchod do královského paláce.

[28]Kdykoli král chodíval do Hospodinova chrámu, stráže je vynášely a pak opět vracely do strážní komory.

[29]Ostatní Rechoboámovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[30]Mezi Rechoboámem a Jeroboámem po celou tu dobu trvala válka.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

[2] Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[3] Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

[4] Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[31]Rechoboám pak ulehl ke svým otcům a byl pohřben mezi svými předky ve Městě Davidově. Jeho amonská matka se jmenovala Naama. Na jeho místě začal kralovat jeho syn Abiáš.

Abiáš, král judský

1 Královská 15

[1]Osmnáctého roku vlády Jeroboáma, syna Nebatova, začal nad Judou kralovat Abiáš.

[2]Kraloval v Jeruzalémě tři roky. Jeho matka se jmenovala Maaka, dcera Abšalomova.

[3]Pokračoval ve všech hříších, které před ním páchal jeho otec. Jeho srdce nepatřilo tak cele Hospodinu, jeho Bohu, jako srdce jeho otce Davida.

[4]Kvůli Davidovi však Hospodin, jeho Bůh, nechal v Jeruzalémě zářit jeho svíci; vzbudil po něm jeho syna a upevnil Jeruzalém.

[5]David totiž dělal, co je v Hospodinových očích správné, a po celý svůj život se neodchýlil od žádného přikázání – kromě onoho případu s Uriášem Chetejským.

[6]Mezi Abiášem a Jeroboámem po celou tu dobu trvala válka.

[7]Ostatní Abiášovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů. Mezi Abiášem a Jeroboámem trvala válka.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou

[8]Abiáš ulehl ke svým otcům a pohřbili ho ve Městě Davidově. Místo něj začal kralovat jeho syn Asa.

Asa, král judský

[9]Dvacátého roku izraelského krále Jeroboáma začal nad Judou kralovat Asa.

[10]Kraloval v Jeruzalémě čtyřicet jedna let. Jeho babička se jmenovala Maaka, dcera Abšalomova.

[11]Asa dělal, co bylo v Hospodinových očích správné, tak jako jeho otec David.

[12]Vymýtil ze země modlářskou prostituci a odstranil všechny hnusné modly, které si vyrobili jeho otcové.

[13]Dokonce svou babičku Maaku zbavil postavení královny matky kvůli té zrůdnosti, kterou nechala vyrobit pro Ašeru. Asa tu zrůdnou modlu rozsekal a spálil u potoka Kidron.

[14]Obětní výšiny sice nebyly odstraněny, ale Asovo srdce bylo po celý jeho život oddáno Hospodinu.

[15]Vnesl do Hospodinova chrámu svaté dary svého otce i vlastní svaté dary, stříbro, zlato a různé předměty.

[16]Mezi Asou a izraelským králem Baašou trvala neustálá válka.

[17]Izraelský král Baaša vytáhl proti Judsku. Vystavěl Rámu, takže od krále Asy nemohl nikdo odejít ani tam přijít.

[18]Asa proto vzal všechno stříbro i zlato, které zbylo v pokladnicích Hospodinova chrámu a v pokladnicích královského

nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[24] Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

paláce, svěřil je svým služebníkům a poslal je k aramejskému králi Ben- -hadadovi, synu Tabrimonovu, synu Chezionovu, sídlícímu v Damašku. Vzkázal mu:

[19]„Pojďme spolu uzavřít smlouvu tak jako naši otcové. Hle, posílám ti darem stříbro a zlato. Zruš svou smlouvu s izraelským králem Baašou, ať ode mě odtáhne.“

[20]Ben-hadad králi Asovi vyhověl a vyslal do izraelských měst své vojevůdce. Dobyl Ijon, Dan, Abel-bet-maaku, celý Kineret a celý kraj Neftalí.

[21]Jakmile se to Baaša doslechl, přestal stavět Rámu a stáhl se do Tirsy.

[22]Potom král Asa dal provolat po celém Judsku, aby všichni bez výjimky odnášeli kamení a dřevo z Rámy, kterou chtěl Baaša vystavět. Král Asa z toho vystavěl Gebu Benjamínovu a Micpu.

[23]Všechny ostatní Asovy skutky – jak byl udatný, co všechno vykonal a jaká města vystavěl – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů. K stáru byl ale nemocný na nohy.

[24]Potom Asa ulehl ke svým otcům a byl pohřben mezi svými předky ve městě svého otce Davida. Místo něj začal kralovat jeho syn Jošafat.

Nádab, král izraelský

[25] Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

[25]Druhého roku judského krále Asy začal kralovat nad Izraelem Nádab, syn Jeroboámův. Kraloval Izraeli dva roky

[26] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

[26]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Držel se cesty svého otce a jeho hříchu, kterým svedl celý Izrael.

[27] Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

[27]Baaša, syn Achiášův, z domu Isacharova proti němu zosnoval spiknutí a porazil ho u filištínského Gibetonu. Když Nádab s celým izraelským vojskem obléhal Gibeton,

[28] Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

[28]Baaša ho zabil a začal ve třetím roce judského krále Asy kralovat místo něj.

[29] Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

[29]Jakmile se stal králem, vyhubil celý dům Jeroboámův. Neponechal z Jeroboáma živou duši, vyhladil je úplně všechny, jak to Hospodin řekl skrze svého služebníka Achiáše Šíloského.

[30] por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[30]To vše kvůli hříchům, které Jeroboám spáchal a ke kterým svedl celý Izrael, čímž popudil Hospodina, Boha Izraele.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[31]Ostatní Nádabovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[32]Mezi Asou a izraelským králem Baašou trvala neustálá válka.

O reinado de Baasa, de Israel

Baaša, král izraelský

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar

[33]Třetího roku judského krále Asy začal v Tirse kralovat nad Izraelem Baaša, syn Achiášův. Kraloval dvacet čtyři let

sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

[34]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Držel se cesty Jeroboámovy a jeho hříchu, kterým svedl celý Izrael.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

1 Královská 16

[1]Jehu, syn Chananiho, tehdy pro Baašu dostal slovo Hospodinovo:

[2]„Pozvedl jsem tě z prachu a učinil vůdcem mého lidu, Izraele. Ty ses ale držel cesty Jeroboámovy a svedl jsi můj lid Izrael, aby mě popouzeli svými hříchy.

[3]Proto smetu Baašu i jeho dům, takže dopadne jako dům Jeroboáma, syna Nebatova:

[4] Kdo Baašovi zemře ve městě, toho psi sežerou, kdo mu zemře venku na cestě, toho ptáci rozklovou!“

[5]Ostatní Baašovy skutky – co všechno vykonal a jak byl udatný – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[6]Když Baaša ulehl ke svým otcům, pohřbili ho v Tirse a místo něj začal kralovat jeho syn Ela.

[7]Prorok Jehu, syn Chananiho, dostal slovo Hospodinovo proti Baašovi i proti jeho domu, že dopadne jako dům Jeroboámův, který sám vybil, a to kvůli všemu tomu zlu, které v Hospodinových očích napáchal, když ho popouzel výtvory svých rukou.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

Ela, král izraelský

[8]Šestadvacátého roku judského krále Asy začal v Tirse kralovat nad Izraelem Ela, syn Baašův, a kraloval dva roky.

[9]Jeho dvořan Zimri, velitel poloviny vozů, proti němu zosnoval spiknutí. Ela se právě opíjel v Tirse, v domě Arcy, správce tirského paláce.

[10]Vtom přišel Zimri, udeřil ho a zabil a začal v sedmadvacátém roce judského krále Asy kralovat místo něj.

[11]Jakmile dosedl na královský trůn, vyhubil celý Baašův dům. Neponechal mu jediného pacholka, žádného příbuzného ani přítele.

[12]Tak Zimri vyhladil celý Baašův dům, jak to Hospodin Baašovi uložil skrze proroka Jehua,

[13]a to kvůli všem hříchům, které páchal Baaša i jeho syn Ela a ke kterým svedli celý Izrael, když svými marnostmi popouzeli Hospodina, Boha Izraele.

[14]Ostatní Elovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

Zimri, král izraelský

[15]Sedmadvacátého roku judského krále Asy začal v Tirse kralovat Zimri a kraloval sedm dní. Vojsko tehdy obléhalo filištínský Gibeton.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o

[16]Jakmile se v táboře doslechli: „Zimri zosnoval spiknutí a zabil krále," ještě téhož dne na místě prohlásili izraelským králem svého vojevůdce Omriho.

[17]Omri pak s celým izraelským vojskem vytáhl od Gibetonu a oblehli Tirsu.

[18]Když Zimri viděl, že město je dobyto, vešel do opevnění královského paláce a zapálil ho nad sebou. Tak zemřel

[19]za svůj hřích, že se držel cesty Jeroboámovy a dělal, co je v Hospodinových očích zlé, a za svůj další hřích, že svedl celý Izrael.

[20]Ostatní Zimriho skutky – včetně spiknutí, které zosnoval – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

Omri, král izraelský

[21]Izraelský lid se tenkrát rozdělil na dva tábory. Polovina lidu stála za Tibnim, synem Ginatovým, a chtěli ho prohlásit za krále, zatímco druhá polovina stála za Omrim.

[22]Omriho stoupenci ale přemohli stoupence Tibniho, syna Ginatova, a tak Tibni zemřel a Omri se stal králem.

[23]Omri začal nad Izraelem kralovat v jedenatřicátém roce judského krále Asy a kraloval dvanáct let. Prvních šest let kraloval v Tirse,

[24]pak ale koupil od Šemera za dva talenty stříbra kopec Šomron. Na tom kopci

monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

25 Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

26 Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

27 Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

28 Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

29 Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

30 Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

31 Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

32 Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

33 Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações

postavil město a nazval je Šomron (čili Samaří) podle pána té hory Šemera.

25Omri dělal, co je v Hospodinových očích zlé, a to ještě horší věci než všichni před ním.

26Ve všem se držel cesty Jeroboáma, syna Nebatova, a jeho hříchů, kterými svedl celý Izrael, aby svými marnostmi popouzeli Hospodina, Boha Izraele.

27Ostatní skutky Omriho – co všechno vykonal a jak byl udatný – o tom všem se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

28Omri pak ulehl ke svým otcům a byl pohřben v Samaří. Místo něj kraloval jeho syn Achab.

Achab, král izraelský

29Osmatřicátého roku judského krále Asy začal kralovat Achab, syn Omriho. Kraloval v Samaří nad Izraelem dvacet dva let

30a páchal v Hospodinových očích horší zlo než všichni před ním.

31Jako by mu nestačilo držet se hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, vzal si za ženu Jezábel, dceru sidonského krále Et-baala. Odešel sloužit Baalovi a klanět se mu.

32V Samaří postavil Baalův chrám a v něm Baalův oltář.

33Kromě toho také vztyčil Ašeřin posvátný kůl. Takto Achab svými skutky popouzel

para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

Hospodina, Boha Izraele, více než všichni izraelští králové před ním.

[34]Chiel Betelský v jeho době vystavěl Jericho. Založil ho za cenu svého prvorozeného Abirama a za cenu svého nejmladšího Seguba tam osadil bránu – přesně jak řekl Hospodin skrze Jozua, syna Nunova.

ELIÁŠ

Boží muž

1 Královská 17

[1]Eliáš Tišbejský, přistěhovalec z Gileádu, řekl Achabovi: „Jakože je živ Hospodin, Bůh Izraele, před jehož tváří stojím, v těchto letech nebude rosa ani déšť – jedině na mé slovo."

[2]Potom dostal slovo Hospodinovo:

[3]„Odejdi odsud, obrať se na východ a skryj se u potoka Kerít na protější straně Jordánu.

[4]Z toho potoka budeš pít a havranům jsem přikázal, aby tě tam živili."

[5]Odešel tedy a zachoval se podle Hospodinova slova: šel a usadil se u potoka Kerít na protější straně Jordánu.

[6]Havrani mu ráno i večer nosili chléb a maso a z potoka pil.

[7]Po nějaké době ale potok vyschl, protože v zemi nepršelo.

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[8]Tehdy dostal slovo Hospodinovo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[9]„Vstaň, jdi do Sarepty Sidonské a zůstaň tam. Hle, přikázal jsem jedné tamější vdově, aby tě živila."

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[10]Vstal tedy a vydal se do Sarepty. Přišel k městské bráně a hle, jakási vdova tam právě sbírala dříví. „Přinesla bys mi trochu vody ve džbánku?" zavolal na ni. „Chtěl bych se napít."

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[11]A když otočila, že pro ni půjde, zavolal za ní: „Přines mi prosím také kousek chleba."

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

[12]Na to mu odpověděla: „Jakože je živ Hospodin, tvůj Bůh, nemám ani kousek. Mouky je ve džbánu jen tak na dlaň a v láhvi jen troška oleje. Nasbírám teď trochu dříví a půjdu to připravit sobě a synovi. Sníme to a umřeme."

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[13]„Neboj se," řekl jí Eliáš. „Jdi, udělej, cos řekla, ale nejdřív mi z toho připrav chlebovou placku a dones mi ji. Potom připravíš jídlo sobě a synovi.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[14]Neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Mouka z toho džbánu nedojde a oleje z láhve neubude až do dne, kdy Hospodin sešle na zem déšť.'"

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[15]Šla tedy a udělala, jak Eliáš řekl. Ona i její dům pak měli dlouho co jíst.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

[22] O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

[23] Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

[24] Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

[16]Mouka ve džbánu nedocházela a olej v láhvi neubýval, přesně jak řekl Hospodin skrze proroka Eliáše.

[17]Po nějaké době syn té ženy, paní domu, onemocněl. Byl tak těžce nemocný, že nakonec přestal dýchat.

[18]„Co proti mně máš, Boží muži?“ vyčetla Eliášovi. „To jsi mi přišel připomenout můj hřích a zabít mi syna?“

[19]„Podej mi svého syna,“ řekl jí. Vzal jí ho z náruče, vynesl ho do horní místnosti, kde bydlel, a položil ho na své lůžko.

[20]Pak volal k Hospodinu: „Hospodine, Bože můj, to budeš i s tou vdovou, u které bydlím, nakládat tak zle? To jí chceš zabít syna?“

[21]Potom se třikrát za sebou položil na chlapce a volal k Hospodinu: „Prosím, Hospodine, Bože můj, ať se do toho dítěte vrátí duše!“

[22]A Hospodin Eliáše vyslyšel. Do chlapce se vrátila duše, a on ožil.

[23]Eliáš ho vzal, snesl ho z horní místnosti dolů do domu a předal ho matce. „Podívej se, tvůj syn žije,“ řekl jí.

[24]„Teď vím, že jsi Boží muž,“ odpověděla žena Eliášovi. „Opravdu máš v ústech slovo Hospodinovo!“

Baal, nebo Hospodin?

1 Královská 18

[1] Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

[2] Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

[3] Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

[4] porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

[5] Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está;

[1]Po dlouhé době, ve třetím roce sucha, dostal Eliáš slovo Hospodinovo: „Jdi, ukaž se Achabovi. Hodlám na zemi seslat déšť.“

[2]Eliáš se tedy šel ukázat Achabovi. V Samaří panoval velký hlad.

[3]Achab si tehdy zavolal Obadiáše, správce paláce. (Obadiáš hluboce ctil Hospodina.

[4]Když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky, Obadiáš jich sto vzal, ukryl je po padesáti ve dvou jeskyních a obstarával jim jídlo a vodu.)

[5]Achab Obadiášovi řekl: „Pojďme ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi – snad se někde ještě najde čerstvá tráva, abychom zachovali naživu koně i mezky a nepřišli o dobytek.“

[6]Rozdělili si tedy zem, že ji projdou. Achab vyrazil jedním směrem a Obadiáš druhým.

[7]Obadiáš šel svou cestou a hle – naproti mu jde Eliáš! Jakmile ho Obadiáš poznal, padl před ním na tvář: „Jsi to ty, můj pane, Eliáši?“ zvolal.

[8]„Ano,“ odpověděl mu. „Jdi oznámit svému pánovi: ‚Eliáš je tu.‘“

[9]„Co jsem komu udělal?“ zvolal Obadiáš. „Proč vydáváš svého služebníka do rukou Achabovi? Vždyť mě zabije!

[10]Jakože je živ Hospodin, tvůj Bůh, není národ ani království, kde tě můj pán nedal hledat. A když řekli: ‚Není tu,‘ muselo se v tom království nebo národě přísahat, že tě nenašli.

fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

11 Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

11A ty teď říkáš: ‚Jdi oznámit svému pánovi – Eliáš je tu!‘

12 Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

12Jakmile od tebe odejdu, Hospodinův duch tě odnese kdoví kam. Já s tou zprávou přijdu k Achabovi, a když tě nenajde, zabije mě. Přitom tvůj služebník od mládí hluboce ctí Hospodina.

13 Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

13Neví snad můj pán, co jsem udělal, když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky? Ukryl jsem sto Hospodinových proroků po padesáti ve dvou jeskyních a obstarával jim chléb a vodu.

14 E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

14A ty teď říkáš: ‚Jdi oznámit svému pánovi – Eliáš je tu.‘ Vždyť mě zabije!“

15 Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

15Eliáš mu odpověděl: „Jakože je živ Hospodin zástupů, před jehož tváří stojím, dnes se mu ukážu.“

16 Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

16Obadiáš se tedy vydal za Achabem, aby mu to oznámil. Achab ihned vyrazil Eliášovi naproti.

17 Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

17„To jsi ty, ten škůdce Izraele?!“ zavolal na něj, jakmile ho uviděl.

18 Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

18„Já Izraeli neškodím,“ odpověděl mu Eliáš. „To děláš ty a dům tvého otce, protože opouštíte Hospodinovy příkazy a ty následuješ baaly.

19 Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de

19Svolej ke mně na horu Karmel všechen izraelský lid a také těch čtyři sta padesát Baalových proroků a čtyři sta proroků Ašery, kteří jedí z Jezábelina stolu.“

Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e,

[20]Achab obeslal všechny Izraelce a shromáždil je na horu Karmel.

[21]Eliáš předstoupil před lid. „Jak dlouho se budete kývat na obě strany?“ řekl jim. „Je-li Hospodin Bohem, následujte ho! Je-li jím Baal, následujte jeho!“ Lid mu na to neodpověděl ani slovo.

[22]„Já sám jsem zbyl jako jediný prorok Hospodinův,“ řekl Eliáš lidu, „ale Baalových proroků je čtyři sta padesát.

[23]Dejte nám dva býky. Ať si z nich jednoho vyberou, rozporcují ho a položí na dříví, ale ať je nezapalují. Já připravím toho druhého býka a také ho položím na dříví a nezapálím.

[24]Budete vzývat jméno svých bohů a já budu vzývat jméno Hospodinovo. Bůh, který odpoví ohněm, ten je Bůh.“ Na to všechen lid odpověděl: „Ano, správně!“

[25]„Vyberte si jednoho býka,“ řekl pak Eliáš Baalovým prorokům, „a připravte ho jako první, protože vás je víc. Vzývejte jméno svých bohů, ale oheň nezapalujte.“

[26]Vzali tedy býka, jak jim navrhl, připravili ho a vzývali jméno Baalovo od rána až do poledne: „Baali, vyslyš nás!“ Neozval se ani hlásek, žádná odpověď. Jen poskakovali kolem oltáře, který udělali.

manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Kolem poledne se jim Eliáš začal posmívat: „Křičte hlasitěji, vždyť je to bůh! Třeba se zapovídal nebo si šel ulevit. Možná není doma anebo spí – tak ať se probudí!“

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[28]Křičeli, co mohli, a podle svého zvyku se bodali noži a oštěpy, až z nich crčela krev.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29]Minulo poledne a oni stále pokračovali ve svém křepčení až do doby večerní moučné oběti. Neozval se ani hlásek, žádná odpověď, žádná odezva.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30]Tehdy Eliáš vyzval lid: „Pojďte ke mně.“ Když k němu všichni přistoupili, Eliáš opravil zbořený Hospodinův oltář.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[31]Vzal dvanáct kamenů podle počtu kmenů, jež vzešly z Jákoba, který dostal slovo Hospodinovo: „Budeš se jmenovat Izrael.“

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[32]Eliáš z těch kamenů postavil v Hospodinově jménu oltář a kolem něj udělal strouhu, do níž by se vešly dvě míry zrní.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[33]Narovnal dřevo, rozporcoval býka, položil na dřevo

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[34]a řekl: „Naplňte čtyři džbery vodou a polijte oběť i dřevo.“ Pak řekl: „Znovu.“ Když to udělali znovu, řekl: „Ještě potřetí.“ Když to udělali potřetí,

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[35]voda se roztékala kolem oltáře a zaplnila i strouhu.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[36]Potom, v čas večerní oběti, přistoupil prorok Eliáš a pravil: „Hospodine, Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův, dnes se pozná, že ty jsi Bůh Izraele a já jsem tvůj služebník a že jsem toto vše udělal na tvůj příkaz.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[37]Odpověz mi, Hospodine, odpověz mi. Ať tento lid pozná, že ty, Hospodine, jsi Bůh, a že jejich srdce obrátíš zpět."

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[38]Vtom spadl Hospodinův oheň a pohltil oběť i dřevo, ba i ty kameny a hlínu, dokonce i vodu ve strouze vypil.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[39]Jakmile to lid spatřil, všichni padli na tvář a volali: „Hospodin je Bůh! Hospodin je Bůh!"

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

[40]Eliáš jim přikázal: „Zajměte Baalovy proroky! Žádný ať neunikne." A když je zajali, Eliáš je odvedl k potoku Kíšon a tam je pobil.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[41]Potom řekl Achabovi: „Vzhůru, jez a pij! Už je slyšet hukot deště."

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[42]Achab se tedy odešel najíst a napít. Eliáš vystoupil na vrchol Karmelu a schoulil se na zemi, hlavu mezi koleny.

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não

[43]Pak řekl svému mládenci: „Vzhůru, jdi se podívat na moře." Vyšel se tedy

há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

rozhlédnout. „Nic tam není," řekl. „Udělej to sedmkrát," odpověděl Eliáš.

[44]Teprve posedmé mládenec zvolal: „Vidím, jak od moře stoupá obláček, ne větší než dlaň." Tehdy mu Eliáš řekl: „Jdi vyřídit Achabovi: Zapřáhni a jeď, než tě zastaví liják!"

[45]Mezitím nebe pozvolna zčernalo mračny, zvedl se vítr a spustil se liják. Achab zapřáhl a vyrazil do Jizreelu.

[46]S Eliášem ale byla ruka Hospodinova, takže si podkasal oděv a doběhl do Jizreelu dříve než on.

Tichý, jemný hlas

1 Královská 19

[1]Achab pověděl Jezábel o všem, co Eliáš udělal, a jak pobil všechny proroky mečem.

[2]Jezábel pak za Eliášem poslala vzkaz: „Ať mě bohové potrestají a ještě mi přidají, jestli s tebou zítra touto dobou neskoncuji tak jako ty s nimi!"

[3]Eliáš dostal strach a utíkal o život. Dorazil do Beer-šeby v Judsku, kde nechal svého mládence,

[4]a sám pokračoval celý den cesty do pouště. Když už nemohl dál, sedl si pod jeden jalovec a přál si umřít: „Už dost, Hospodine! Vezmi si můj život. Nejsem o nic lepší než moji otcové."

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.	[5]Pak si pod tím jalovcem lehl a usnul. Vtom se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“
[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.	[6]Rozhlédl se tedy a hle – u hlavy má chlebové placky a džbán vody. Najedl se, napil a znovu ulehl.
[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.	[7]Hospodinův anděl se ale vrátil a dotkl se ho podruhé. „Vstaň a jez!“ řekl mu. „Máš před sebou dlouhou cestu.“
[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.	[8]Vstal tedy, najedl se a napil a v síle toho pokrmu pak šel čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Oréb.
[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?	[9]Tam vešel do jeskyně a přenocoval. Vtom dostal slovo Hospodinovo: „Co tu chceš, Eliáši?“
[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.	[10]Odpověděl: „Velmi jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, ale synové Izraele opustili tvou smlouvu, zbořili tvé oltáře a tvé proroky popravili. Zůstal jsem jen já, ale i mě teď chtějí připravit o život.“
[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;	[11]On mu řekl: „Vystup na horu a postav se před Hospodina, neboť tudy projde Hospodin.“ Vtom se strhl mohutný a prudký vichr, který rval hory a tříštil skály před Hospodinem. V tom vichru ale nebyl Hospodin. Po vichru přišlo zemětřesení, ale ani v něm nebyl Hospodin.
[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.	[12]Po zemětřesení přišel oheň, ale ani v něm nebyl Hospodin. A po ohni – tichý, jemný hlas.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[13]Jakmile ho Eliáš uslyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Vtom k němu ten hlas promluvil: „Co tu chceš, Eliáši?“

[14]Odpověděl: „Velmi jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, ale synové Izraele opustili tvou smlouvu, zbořili tvé oltáře a tvé proroky popravili. Zůstal jsem jen já, ale i mě teď chtějí připravit o život.“

[15]„Vrať se, odkud jsi přišel,“ řekl mu Hospodin, „a pokračuj dál k Damašské poušti. Až tam dojdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem.

[16]Pak pomažeš Jehua, syna Nimšiho, za krále nad Izraelem a Elíšu, syna Šafatova z Abel-mecholy, pomažeš za proroka místo sebe.

[17]Kdo unikne před mečem Chazaela, toho zabije Jehu, a kdo unikne před mečem Jehua, toho zabije Elíša.

[18]Ponechám si ale v Izraeli sedm tisíc mužů – všechny, kdo neklekali před Baalem a nelíbali ho.“

[19]Eliáš tedy odešel a nalezl Elíšu, syna Šafatova, jak oře s dvanácti páry dobytka. Jedenáct párů bylo před ním a on byl u dvanáctého. Když ho Eliáš míjel, přehodil přes něj svůj plášť.

[20]Elíša tam nechal dobytek a běžel za Eliášem. „Jenom políbím otce a matku,“ volal za ním, „a hned půjdu za tebou!“ Eliáš mu řekl: „Vrať se a považ, co jsem ti udělal.“

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres,

[21]Elíša se obrátil, vzal volské spřežení, porazil je, uvařil jejich maso na dříví z pluhu a dal je jíst svým lidem. Potom vstal a následoval Eliáše jako jeho služebník.

Válka s Aramejci

1 Královská 20

[1]Aramejský král Ben-hadad shromáždil celé své vojsko a vytáhl společně s dvaatřiceti králi s koni a vozy, oblehl Samaří a dobýval je.

[2]Vyslal do města k izraelskému králi Achabovi posly

[3]se vzkazem: „Takto praví Ben-hadad: Tvé stříbro i zlato patří mně. Také tvé ženy a nejlepší děti patří mně.“

[4]Izraelský král mu odpověděl: „Jak pravíš, můj pane a králi. Patřím ti já i vše, co mám.“

[5]Potom přišli poslové znovu se slovy: „Takto praví Ben-hadad: Vzkázal jsem ti: ‚Dáš mi své stříbro a zlato i své ženy a děti.‘

[6]Zítra touto dobou k tobě navíc pošlu své služebníky, aby prohledali tvůj dům i domy tvých služebníků a zabavili a odnesli, cokoli se jim zalíbí.“

[7]Izraelský král svolal všechny stařešiny země a řekl jim: „Sami vidíte, že ten člověk chce jen škodit. Když si ke mně

meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

8 Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

9 Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

10 Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

11 Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

12 Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

13 Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

14 Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

poslal pro mé ženy a děti i pro mé stříbro a zlato, neodmítl jsem mu to.“

8„Neposlechni ho!“ radili mu stařešinové i všichni ostatní. „Nepodvoluj se!“

9A tak Ben-hadadovým poslům odpověděl: „Vyřiďte mému pánu a králi: Splním všechno, co jsi svému služebníku vzkázal prve. Toto ale splnit nemohu.“ S touto odpovědí pak poslové odešli.

10Ben-hadad mu na to vzkázal: „Ať mě bohové potrestají a ještě mi přidají, jestli v Samaří bude dost prachu, aby každý z mých mužů nabral aspoň trochu!“

11Izraelský král mu nechal vyřídit: „Ať se ten, kdo zbroj obléká, nechlubí jako ten, kdo už ji svléká!“

12Ben-hadad právě ve stanech popíjel se svými králi. Jakmile uslyšel ten vzkaz, rozkázal svým mužům: „Nástup!“ a tak nastoupili proti městu.

13Mezitím přišel k izraelskému králi Achabovi jeden prorok se slovy: „Tak praví Hospodin: Vidíš to ohromné množství vojska? Hle, dnes ti je vydám do rukou, abys poznal, že já jsem Hospodin.“

14„Jak se to stane?“ zeptal se Achab. „Tak praví Hospodin: Skrze mladíky sloužící u krajských hejtmanů,“ odpověděl prorok. „Kdo zahájí útok?“ zeptal se ještě. „Ty,“ odpověděl prorok.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas

[15]Nechal tedy nastoupit mladíky od krajských hejtmanů a bylo jich 232. Po nich nechal nastoupit celé izraelské vojsko a bylo jich 7.000.

[16]Vytáhli v poledne. (Ben-hadad se právě opíjel ve stanech se svými dvaatřiceti královskými spojenci.)

[17]Nejprve vyrazili mladíci od krajských hejtmanů. Ben-hadad vyslal průzkumníky, protože dostal hlášení, že ze Samaří vyrazili nějací muži.

[18]„Zajměte je živé," rozkázal, „ať už jdou vyjednávat nebo bojovat!"

[19]Za mladíky od krajských hejtmanů ale z města vytáhlo celé izraelské vojsko.

[20]Každý z nich zabil jednoho muže, a tak se Aramejci obrátili na útěk a Izrael za nimi. Aramejský král Ben-hadad uprchl na koni spolu s jízdou.

[21]Izraelský král vyrazil vpřed, zaútočil na koně i vozy a způsobil Aramejcům hroznou porážku.

[22]K izraelskému králi tehdy přistoupil ten prorok a řekl mu: „Jdi, opatři si posily a dobře rozvaž, co máš dělat. Aramejský král totiž proti tobě za rok na jaře vytáhne znovu."

[23]Aramejští hodnostáři mezitím řekli svému králi: „Jejich bůh je bohem hor, proto nás přemohli. Kdybychom se s nimi utkali na rovině, porazíme je!

pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

24 Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

24Proveď to takhle: Králů se zbav a místo nich jmenuj hejtmany.

25 e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

25Postav si vojsko jako to, které jsi ztratil, s takovou jízdou a vozy, a utkejme se s nimi na rovině. Uvidíš, že je porazíme.“ Ben-hadad je poslechl a zařídil se tak.

26 Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

26Po roce pak nechal nastoupit Aramejce a vytáhl k Afeku, aby bojoval proti Izraeli.

27 Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

27Také synové Izraele nastoupili, nabrali si zásoby a vyrazili jim vstříc. Izraelci proti nim tábořili jako dva houfy koziček; Aramejci zaplavili celý kraj.

28 Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

28Vtom k izraelskému králi přišel Boží muž a řekl: „Tak praví Hospodin: Protože Aramejci tvrdili, že Hospodin je bohem hor, a nikoli bohem nížin, vydám ti celé to ohromné vojsko do rukou, abyste poznali, že já jsem Hospodin.“

29 Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

29Celý týden tábořili proti sobě a sedmého dne se strhla bitva. Izraelci za jediný den pobili na 100.000 aramejských pěšáků.

30 Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

30Ti, kdo zbyli, utekli do města Afek, ale tam se na těch zbývajících 27.000 mužů zřítily hradby. Ben-hadad ale uprchl a schoval se v nejzazším pokojíku.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.
32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.
33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.
36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

31Jeho služebníci mu řekli: „Slyšeli jsme, že králové domu Izraele bývají milosrdní. Nuže, opášeme se pytlovinou, hlavy si ovážeme provazem a vzdáme se izraelskému králi. Snad tě ponechá naživu.“
32A tak opásáni pytlovinou a s hlavami ovázanými provazem přišli k izraelskému králi a řekli mu: „Tvůj služebník Ben-hadad prosí: Daruj mi život!“ „On ještě žije?“ podivil se Achab. „Vždyť je to můj spojenec!“

33Ti muži to pochopili jako dobré znamení a rychle ho vzali za slovo: „Ano, Ben-hadad je tvůj spojenec!“ „Jděte pro něj,“ řekl na to král. Ben-hadad k němu tedy vyšel a on ho pozval k sobě do vozu.

34Ben-hadad mu tehdy nabídl: „Vrátím ti města, která můj otec vzal tvému otci. A v Damašku si můžeš zřídit trhy, jako si je zřídil můj otec v Samaří.“ „Za těchto podmínek tě propustím,“ odpověděl Achab. A tak s ním uzavřel smlouvu a propustil ho.

Proroctví proti Achabovi

35Jeden z prorockých učedníků na Hospodinův rozkaz řekl svému příteli: „Zbij mě!“ On ale odmítl,

36a tak mu řekl: „Protože jsi neposlechl Hospodina, až půjdeš ode mě, zabije tě lev.“ A když pak šel od něj, potkal ho lev a zabil ho.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[37]Vyhledal tedy jiného muže a řekl mu: „Zbij mě!“ A on ho zbil a poranil.

[38]Prorok si pak zakryl oči páskou, aby ho nepoznali, a odešel k cestě čekat na krále.

[39]Když ho král míjel, zavolal na něj: „Tvůj služebník šel do bitvy. Někdo tam ke mně přivedl zajatce a řekl mi: ‚Hlídej ho. Jestli se ztratí, zaplatíš za něj svým životem anebo dáš talent stříbra.‘

[40]Tvůj služebník se pak zabýval tím a oním, a ten muž se ztratil.“ Izraelský král mu odpověděl: „Nuže, sám jsi nad sebou vyřkl rozsudek!“

[41]Vtom si ten muž strhl pásku z očí a izraelský král poznal, že patří k prorokům.

[42]Poté mu řekl: „Tak praví Hospodin: Protože jsi nechal odejít mého odsouzence, zaplatíš za něj svým životem a svůj lid dáš za jeho.“

[43]Izraelský král pak jel domů a dorazil do Samaří mrzutý a nevrlý.

Nábotova vinice

1 Královská 21

[1]Později došlo k následující události: Palác samařského krále Achaba v Jizreelu sousedil s vinicí jistého Nábota Jizreelského.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[2]Achab Nábota přemlouval: „Dej mi tu svou vinici. Udělám si z ní zelinářskou zahradu – vždyť sousedí s mým palácem! Dám ti místo ní jinou vinici, lepší, anebo jestli chceš, zaplatím ti její cenu ve stříbře."

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[3]Nábot ale Achabovi odpověděl: „Hospodin mě chraň! Nemůžu ti dát své otcovské dědictví."

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[4]Achab se vrátil domů mrzutý a nevrlý, protože mu Nábot Jizreelský řekl: „Své otcovské dědictví ti nedám!" Lehl si do postele, otočil se ke zdi a nechtěl ani jíst.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[5]Když za ním přišla za ním jeho žena Jezábel, ptala se ho: „Co že jsi tak mrzutý? Ani jsi nic nesnědl."

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Vyprávěl jí tedy: „Ale, mluvil jsem s Nábotem Jizreelským. Říkám mu: ‚Prodej mi svou vinici za stříbro, anebo jestli chceš, dám ti za ni jinou.' Jenže on na to: ‚Tu vinici ti nedám!'"

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Jeho žena Jezábel mu řekla: „No tak, jsi přece král Izraele. Vstaň, něco sněz a rozvesel se. Já ti tu vinici Nábota Jizreelského obstarám."

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Potom napsala dopisy Achabovým jménem, zapečetila jeho pečetí a rozeslala je stařešinům a urozeným mužům ve městě, kde Nábot bydlel.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[9]V těch dopisech psala: „Vyhlaste půst a posaďte Nábota do čela lidu.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[10]Naproti němu posaďte nějaké dva ničemy, ať dosvědčí, že zlořečil Bohu i králi. Pak ho vyveďte a ukamenujte k smrti."

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[11]Stařešinové a urození muži z města, kde Nábot bydlel, tedy udělali, co jim Jezábel nařídila v dopisech, které jim poslala.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[12]Vyhlásili půst a posadili Nábota do čela lidu.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[13]Pak přišli dva ničemové, posadili se naproti němu a veřejně Nábota obvinili: „Nábot zlořečil Bohu i králi!" Vyvedli ho tedy za město a ukamenovali k smrti.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[14]Potom poslali Jezábel zprávu: „Nábot byl ukamenován a je mrtev."

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[15]Jakmile Jezábel slyšela, že Nábot byl ukamenován a je mrtev, řekla Achabovi: „Vstávej. Tu vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítal prodat, už můžeš zabrat. Nábot není naživu, zemřel."

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

[16]Když Achab uslyšel, že Nábot zemřel, vstal a šel tu vinici Nábota Jizreelského zabrat.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[17]Eliáš Tišbejský tehdy dostal slovo Hospodinovo:

[18]„Vstaň, jdi do Samaří vstříc izraelskému králi Achabovi. Hle, je na vinici, kterou přišel zabrat.

[19]Řekni mu: ‚Toto praví Hospodin: Vraždil jsi a teď ještě zabíráš?‘ A dodej: ‚Toto praví Hospodin: Tam, kde psi chlemtali krev Nábotovu, budou chlemtat i tvou.‘“

[20]„Tak jsi mě našel, můj nepříteli?“ oslovil Achab Eliáše. „Ano,“ odpověděl, „protože ses zaprodal, abys páchal, co je v Hospodinových očích zlé.

[21]Vzkazuje ti: ‚Hle, uvedu na tebe zlé věci. Vymetu za tebou tak, že Achabovy potomky dočista vyhladím z Izraele – pána i kmána až do posledního pacholka!

[22]Naložím s tvým domem jako s domem Jeroboáma, syna Nebatova, a jako s domem Baašy, syna Achiášova, protože jsi mě popouzel a svedl jsi Izrael k hříchu.‘

[23]A ohledně Jezábel Hospodin praví: ‚Jezábel budou žrát psi z celého jizreelského okolí.‘

[24]Kdo Achabovi zemře ve městě, toho psi sežerou, kdo mu zemře venku na cestě, toho ptáci rozklovou!“

[25](Vskutku nebyl nikdo jako Achab, kdo by se tak zaprodal, aby páchal, co je v Hospodinových očích zlé, jak ho k tomu ponoukala jeho žena Jezábel.

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas

2 Crônicas 18.4-11

[26]Páchal hrozné ohavnosti. Následoval hnusné modly přesně tak, jako to dělali Emorejci, které Hospodin vyhnal před syny Izraele.)

[27]Jakmile Achab uslyšel ta slova, roztrhl své roucho, vzal na sebe pytlovinu, postil se, spával v pytlovině a choval se pokorně.

[28]Eliáš Tišbejský tehdy dostal slovo Hospodinovo:

[29]„Vidíš, jak se přede mnou Achab pokořil? Protože se přede mnou tak pokořil, nepřivedu to neštěstí na jeho dům už za jeho dnů, ale až za dnů jeho syna.“

Lživý duch

1 Královská 22

[1]Po tři roky se mezi Aramem a Izraelem neválčilo.

[2]Třetího roku přijel izraelského krále navštívit judský král Jošafat.

[3]Izraelský král řekl svým dvořanům: „Víte přece, že Rámot-gileád patří nám. Proč nic neděláme, abychom ho dobyli z rukou aramejského krále?“

[4]Potom se zeptal Jošafata: „Půjdeš se mnou do války o Rámot-gileád?“ „Udělám to, co ty,“ odpověděl mu Jošafat. „Můj lid je jako tvůj, mí koně jako tví!“

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías

2 Crônicas 18.12-27

[5]Jošafat ale izraelského krále ještě požádal: „Nejdříve se vyptej na slovo Hospodinovo."

[6]Izraelský král tedy shromáždil na čtyři sta proroků a ptal se jich: „Mám jít do války o Rámot-gileád, nebo ne?" „Jdi," odpovídali, „a Pán je vydá králi do rukou!"

[7]Jošafat ale naléhal: „To už tu není žádný Hospodinův prorok, abychom se zeptali jeho?"

[8]„Vlastně tu jeden takový je," řekl izraelský král. „Skrze něj se lze ptát Hospodina, ale já ho nesnáším, protože mi neprorokuje nic dobrého, jen samé neštěstí. Je to Michajáš, syn Jimlův." „Tak by král neměl mluvit," odpověděl Jošafat.

[9]Izraelský král tedy zavolal jednoho komorníka a rozkázal: „Rychle, Michajáše, syna Jimlova!"

[10]Král Izraele a Jošafat, král Judy, seděli ve slavnostním rouchu na svých trůnech na prostranství u vchodu do samařské brány a všichni ti proroci prorokovali před nimi.

[11]Cidkiáš, syn Kenaanův, si zhotovil železné rohy a prohlásil: „Toto praví Hospodin: Takhle utrkáš Aramejce k smrti!"

[12]A všichni ti proroci prorokovali podobně: „Jdi na Rámot-gileád! Čeká tě úspěch! Hospodin ho králi vydá do rukou!"

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[13]Posel, který šel pro Michajáše, mu tedy radil: „Podívej se, všichni proroci jako jeden muž předpovídají králi dobré věci. Raději mluv jako oni. Řekni mu něco dobrého.“

[14]„Jakože je živ Hospodin,“ odpověděl Michajáš, „budu mluvit jen to, co mi řekne Hospodin.“

[15]A tak přišel ke králi. Ten se ho zeptal: „Michajáši, máme jít do války o Rámot-gileád, nebo ne?“ „Jdi,“ odpověděl. „Čeká tě úspěch. Hospodin je králi vydá do rukou.“

[16]Král ho však přerušil: „Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi v Hospodinově jménu neříkal nic než pravdu!“

[17]Michajáš mu tedy řekl: „Viděl jsem všechen Izrael jak ovce po horách rozptýlen, jak ovce bez svého pastýře. Hospodin řekl mi: Pány nemají, ať vrátí se domů každý v pokoji!“

[18]„Vždyť jsem ti to říkal,“ obrátil se izraelský král k Jošafatovi. „Neprorokuje mi nic dobrého, jen samé neštěstí.“

[19]Michajáš ale pokračoval: „Nuže, slyš slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina sedícího na trůnu a všechen nebeský zástup po jeho pravici a levici.

[20]Hospodin se ptal: ‚Kdo svede Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot- gileádu?‘ Ten říkal to a ten zas ono.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21]Vtom vyšel duch, stanul před Hospodinem a řekl: ‚Já ho svedu.‘ Hospodin se zeptal: ‚Jak?‘

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22]a on odpověděl: ‚Vyjdu a budu lživým duchem v ústech všech jeho proroků.‘ Na to Hospodin řekl: ‚Ano, podaří se ti to; svedeš ho. Jdi a proveď to.‘

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23]Nuže, pohleď – do úst všech těchto tvých proroků vložil Hospodin lživého ducha. Hospodin ti ale předpovídá neštěstí.“

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[24]Vtom vykročil Cidkiáš, syn Kenaanův, a udeřil Michajáše do tváře se slovy: „Kudy asi přešel Hospodinův duch ode mě, aby mluvil k tobě?“

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25]„To uvidíš v den, kdy se ukryješ v nejzazším pokojíku!“ odpověděl mu Michajáš.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26]Nato izraelský král rozkázal: „Seberte Michajáše a odveďte ho k veliteli města Amonovi a princi Joašovi.

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27]Řeknete: ‚Tak praví král: Tohoto muže vsaďte do vězení a odměřujte mu chleba a vodu, dokud se v pořádku nevrátím.‘“

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

[28]Michajáš ale řekl: „Jestli se vrátíš v pořádku, nemluvil skrze mě Hospodin.“ A dodal: „Slyšte to, všichni lidé!“

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29]Izraelský král pak s judským králem Jošafatem táhli na Rámot-gileád.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém,

[30]Izraelský král Jošafatovi řekl: „Já půjdu do bitvy v přestrojení, ty ale zůstaň v

traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

31 Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

32 Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

33 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

34 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

35 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

36 Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

37 Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

38 Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

královském rouchu.“ A tak se král Izraele před bitvou přestrojil.

31Aramejský král rozkázal svým dvaatřiceti vozatajům: „Nebojujte s malým ani velkým, jedině s králem Izraele!“

32Když potom vozatajové uviděli Jošafata, řekli si: „To je určitě izraelský král.“ Obrátili se tedy, aby ho napadli. Když ale Jošafat vykřikl,

33vozatajové poznali, že to není izraelský král, a nechali ho být.

34Někdo tehdy náhodně vystřelil z luku a zasáhl izraelského krále mezi pláty a pancíř. „Zpátky!“ rozkázal král svému vozatajovi. „Odvez mě z boje! Jsem raněn!“

35Bitva ale zuřila celý den, a tak král musel zůstat před Aramejci podepřen na svém voze. Krev crčící z jeho rány plnila vůz, dokud večer nezemřel.

36Při západu slunce se nad bojištěm neslo volání: „Všichni domů, každý do své vlasti!“

37Král byl mrtev. Přivezli ho do Samaří, kde ho pohřbili.

38Když myli jeho vůz v samařském rybníku, kde se koupou nevěstky, jeho krev chlemtali psi, přesně tak, jak řekl Hospodin.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

[39]Ostatní Achabovy skutky – co všechno vykonal, jaký postavil palác vykládaný slonovinou a jaká všechna města vystavěl – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[40]Tak Achab ulehl ke svým otcům a místo něj začal kralovat Achaziáš.

Jošafat, král judský

[41]Jošafat, syn Asův, začal kralovat nad Judou ve čtvrtém roce izraelského krále Achaba.

[42]Jošafat se ujal království v pětatřiceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azuba, dcera Šilchiho.

[43]Plně se držel cesty svého otce Asy a nepřestával dělat, co je v Hospodinových očích správné.

[44]Pouze obětní výšiny nebyly odstraněny, a tak lid nadále obětoval a pálil kadidlo na výšinách.

[45]Jošafat uzavřel mír s izraelským králem.

[46]Ostatní Jošafatovy skutky – jak byl udatný a jak bojoval – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[47]Vymýtil ze země zbytky modlářské prostituce, které přetrvaly vládu jeho otce Asy.

[48]V Edomu tehdy neměli krále, vládl tam místodržitel.

[49]Jošafat vybudoval zámořské loďstvo, aby se vydalo do Ofiru pro zlato. Z cesty ale sešlo, protože lodě ztroskotaly v Ecjon-geberu.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[50]Achaziáš, syn Achabův, nabídl Jošafatovi: „Ať spolu s tvými služebníky jedou na lodích i mí služebníci.“ Jošafat ale nechtěl.

[51]Potom Jošafat ulehl ke svým otcům a byl pochován ke svým předkům ve městě svého otce Davida. Místo něj pak začal kralovat jeho syn Jehoram.

Achaziáš, král izraelský

[52]V sedmnáctém roce judského krále Jošafata začal nad Izraelem kralovat Achaziáš, syn Achabův. Kraloval nad Izraelem v Samaří dva roky.

[53]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, a držel se cesty svého otce a své matky i cesty Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl Izrael k hříchu.

[54]Sloužil Baalovi, klaněl se mu a popouzel Hospodina, Boha Izraele, přesně jako jeho otec.

O segundo livro dos Reis	Druhá Kniha Královská

ELÍŠA

Baal-zebub

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

2 Královská 1

[1]Po Achabově smrti se Moáb vzbouřil proti Izraeli.

[2]Achaziáš v Samaří propadl mříží své střešní terasy a zranil se. Vyslal posly a řekl jim: „Jděte se vyptat Baal-zebuba, božstva Ekronu, jestli se z toho uzdravím.“

[3]Hospodinův anděl ale promluvil k Eliášovi Tišbejskému: „Vstaň, vyjdi poslům samařského krále naproti a řekni jim: ‚Copak už není Bůh v Izraeli, že se jdete vyptávat Baal-zebuba, božstva Ekronu?

[4]Nuže, toto praví Hospodin: Nejenže nevstaneš z lože, na něž jsi ulehl, ale zemřeš!‘“ Pak Eliáš odešel.

[5]Když se poslové vrátili zpět, král se jich ptal: „Proč jste se vrátili?“

[6]„Vyšel nám naproti jeden muž,“ odpověděli, „a řekl nám: ‚Vraťte se ke králi, který vás poslal, a vyřiďte mu: Tak praví Hospodin: Copak už není Bůh v Izraeli, že se necháváš ptát Baal-zebuba, božstva Ekronu? Proto nejenže nevstaneš z lože, na něž jsi ulehl, ale zemřeš!‘“

[7]„Jak vypadal ten muž, který vám s těmi slovy vyšel naproti?“ ptal se král.

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[8]„Měl plášť z kožešiny," odpověděli, „a kolem boků kožený pás." „To je Eliáš Tišbejský!" řekl král.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[9]Poslal tedy na něj velitele s padesáti vojáky. Eliáš seděl na vrcholu hory, a tak velitel hned vylezl za ním a přikázal mu: „Boží muži, král praví: Sestup dolů!"

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[10]„Jestli jsem Boží muž," odpověděl Eliáš veliteli, „tak ať z nebe sestoupí oheň a pohltí tě i těch tvých padesát." Vtom z nebe sestoupil oheň a pohltil velitele i s jeho padesáti.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[11]Král tedy na něj poslal dalšího velitele s padesáti vojáky. Ten za ním vylezl a přikázal mu: „Boží muži, tak praví král: Ihned sestup!"

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[12]„Jestli jsem Boží muž," odpověděl Eliáš, „tak ať z nebe sestoupí oheň a pohltí tě i těch tvých padesát." Vtom z nebe sestoupil Boží oheň a pohltil velitele i s jeho padesáti.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[13]Král tedy poslal ještě třetího velitele s padesáti muži. Když ale ten třetí velitel padesáti mužů vystoupal k Eliášovi, padl před ním na kolena a prosil ho: „Boží muži, prosím ušetři život můj i těchto tvých padesáti služebníků.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém,

[14]Hle, z nebe sestoupil oheň a pohltil oba první velitele i s jejich padesáti muži, můj život ale prosím ušetři!"

agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

15 Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

16 E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

17 Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

18 Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

1 Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

2 Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

3 Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o

15Hospodinův anděl tehdy promluvil k Eliášovi: „Sestup s ním, neboj se ho." A tak vstal a šel s ním ke králi.

16Řekl mu: „Tak praví Hospodin: Copak už není Bůh v Izraeli, aby ses tázal na jeho slova? Ty jsi ale vyslal posly, aby se vyptávali Baal-zebuba, božstva Ekronu. Proto nejenže nevstaneš z lože, na něž jsi ulehl, ale zemřeš!"

17Achaziáš pak zemřel, jak Hospodin řekl skrze Eliáše. Neměl syna, a tak na jeho místě začal druhého roku judského krále Jehorama, syna Jošafatova, kralovat Joram.

18O ostatních Achaziášových skutcích, které vykonal, se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

Kde je Bůh Eliášův?

2 Královská 2

1Hospodin se pak chystal vzít Eliáše ve vichru do nebe. Ten byl právě s Elíšou na cestě z Gilgalu.

2„Zůstaň tu," řekl Eliáš Elíšovi. „Hospodin mě posílá do Bet-elu." Elíša ale odpověděl: „Jakože je živ Hospodin a živ jsi ty, neopustím tě!" A tak šli do Bet-elu.

3Z Bet-elu přišli za Elíšou34 proročtí učedníci. „Víš, že Hospodin ti dnes vezme

SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

tvého pána?“ řekli mu. „Já vím, mlčte,“ odpověděl.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4]Potom mu Eliáš řekl: „Zůstaň tu. Hospodin mě posílá do Jericha.“ On ale odpověděl: „Jakože je živ Hospodin a živ jsi ty, neopustím tě!“ A tak šli do Jericha.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5]Proročtí učedníci z Jericha přišli za Elíšou a řekli mu: „Víš, že Hospodin ti dnes vezme tvého pána?“ „Já vím, mlčte,“ odpověděl.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6]Potom mu Eliáš řekl: „Zůstaň tu. Hospodin mě posílá k Jordánu.“ On ale odpověděl: „Jakože je živ Hospodin a živ jsi ty, neopustím tě!“ A tak šli dál spolu.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7]Padesát prorockých učedníků šlo za nimi. Zastavili se opodál, na dohled od místa, kde se u Jordánu zastavili ti dva.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8]Eliáš vzal svůj plášť, svinul ho a udeřil jím do vody. Ta se rozestoupila a oba přešli po suchu na druhou stranu.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[9]Když přešli, Eliáš Elíšu vyzval: „Řekni, co pro tebe mám udělat, než budu od tebe vzat.“ „Prosím, ať mi připadnou dva díly tvého ducha!“ odpověděl Elíša.

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o

[10]„Žádáš o nelehkou věc," řekl mu Eliáš. „Pokud ale uvidíš, jak jsem od tebe vzat, tvá žádost se splní. Pokud ne, nesplní se."

[11]Šli tedy spolu dál a rozmlouvali, když vtom je náhle rozdělil ohnivý vůz s ohnivými koni – Eliáš ve vichru vystoupil do nebe!

[12]Když to Elíša uviděl, vykřikl: „Otče můj, otče můj! Jízdo izraelská!" A víckrát už ho neviděl. Elíša vzal své roucho a roztrhl je na dva kusy.

[13]Pak zvedl plášť, který spadl z Eliáše, a šel zpátky. Když stanul na břehu Jordánu,

[14]vzal Eliášův plášť a udeřil jím do vody. „Kde je Hospodin, Bůh Eliášův?" zvolal. „Kde je on sám?!" A jakmile jím udeřil do vody, rozestoupila se a Elíša přešel na druhou stranu.

[15]„Duch Eliášův spočinul na Elíšovi!" řekli proročtí učedníci z Jericha, kteří stáli opodál. Vyrazili mu naproti a klaněli se mu až k zemi

[16]se slovy: „Jsme tví služebníci!" Potom řekli: „Pohleď, máme tu padesát schopných mužů. Když dovolíš, pošleme je hledat tvého pána. Třeba ho Duch Hospodinův vzal a upustil na některou horu nebo do některého údolí." „Nikam je neposílejte!" řekl jim Elíša.

[17]Když ale na něj naléhali, až z toho byl nesvůj, svolil: „Dobrá, pošlete je." Poslali

procuraram três dias, porém não o acharam.

18 Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

19 Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

20 Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

21 Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

22 Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

23 Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

24 Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

25 Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

1 Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

tedy těch padesát mužů a ti ho hledali tři dny, ale nenašli.

18Když se pak vrátili do Jericha za Elíšou, řekl jim: „Copak jsem vám neříkal: Nechoďte?“

Elíšovy první zázraky

19Tamější muži Elíšovi řekli: „Pohleď, prosím, pane. V tomto městě se dobře bydlí, jak sám vidíš, ale voda je špatná a zem neúrodná.“

20Odpověděl jim: „Přineste mi novou mísu a dejte do ní sůl.“ Když mu to přinesli,

21šel k vodnímu prameni a vhodil do něj sůl se slovy: „Tak praví Hospodin: Uzdravuji tyto vody. Už odsud nevzejde smrt ani neplodnost!“

22A ty vody jsou zdravé až dodnes, přesně jak Elíša řekl.

23Potom se odtud vydal vzhůru do Bet-elu. Když stoupal po cestě, vyšli z města nějací výrostci, posmívali se mu a pokřikovali na něj: „Táhni, plešoune! Táhni, plešoune!“

24On se otočil, podíval se na ně a zlořečil jim v Hospodinově jménu. Vtom z lesa vyběhly dvě medvědice a dvaačtyřicet z těch výrostků rozsápaly.

25Elíša se pak odebral na horu Karmel a odtud se vrátil do Samaří.

Joram, král izraelský

2 Královská 3

1Osmnáctého roku judského krále Jošafata se izraelským králem stal Joram, syn Achabův, a kraloval v Samaří dvanáct let.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[2]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, ačkoli ne tolik jako jeho otec a jeho matka – odstranil alespoň Baalův sloup, který nechal vztyčit jeho otec.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

[3]Zůstával ale v hříších Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl Izrael k hříchu, a neodvrátil se od nich.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[4]Moábský král Méša choval ovce. Odváděl izraelskému králi sto tisíc jehňat a sto tisíc beranů na vlnu.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[5]Po Achabově smrti se ale moábský král proti izraelskému králi vzbouřil.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[6]Král Joram proto ihned vytáhl ze Samaří a svolal do boje celý Izrael.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[7]Tehdy vzkázal také judskému králi Jošafatovi: „Moábský král se proti mně vzbouřil. Potáhneš se mnou do války s Moábem?“ „Udělám to, co ty,“ odpověděl Jošafat. „Můj lid je jako tvůj, mí koně jako tví!

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[8]Kudy potáhneme?“ zeptal se pak ještě. „Pouštní cestou přes Edom,“ odpověděl Joram.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]Král Izraele tedy vytáhl spolu s králem Judy a s králem Edomu. Po sedmidenní cestě oklikou už ale vojsko nemělo vodu pro sebe ani pro svá zvířata.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[10]Izraelský král si povzdechl: „Ach, copak nás tři krále Hospodin svolal proto, aby nás vydal do rukou Moábcům?“

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel:

[11]Jošafat ale řekl: „To už tu není žádný Hospodinův prorok, abychom se skrze něj zeptali Hospodina?“ Jeden ze služebníků izraelského krále se ozval: „Je tu Elíša, syn

Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

Šafatův, který líval vodu na ruce Eliášovy.“

[12]„Ten má slovo Hospodinovo,“ odpověděl Jošafat. Vydali se tedy spolu s izraelským a edomským králem za ním.

[13]Elíša ale izraelskému králi řekl: „Co je mi do tebe? Jdi si za proroky svého otce nebo své matky!“ „To ne,“ odpověděl mu izraelský král. „Byl to Hospodin, kdo nás tři krále svolal, aby nás vydal do rukou Moábcům.“

[14]Elíša mu na to řekl: „Jakože je živ Hospodin zástupů, před jehož tváří stojím – kdybych si nevážil judského krále Jošafata, nevěnoval bych ti jediný pohled!

[15]Nuže, přiveďte mi tedy hudebníka.“ Když pak hudebník začal hrát, nad Elíšou byla ruka Hospodinova.

[16]„Tak praví Hospodin,“ řekl. „Prohlubně v tomto vyschlém říčním korytu budou plné vody!

[17]Ano, tak praví Hospodin: Nespatříte vítr ani déšť, ale koryto se naplní vodou, tak že se napijete vy, váš dobytek i všechna vaše zvířata.

[18]To by ale v Hospodinových očích bylo málo. Proto vám také vydá do rukou Moábce.

[19]Všechna hrazená města, všechna větší města dobudete, všechny ovocné stromy pokácíte, všechny vodní prameny zasypete a všechny dobré pozemky zaházíte kamením!“

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[20]Druhý den ráno, v době, kdy se přináší moučná oběť, se náhle od Edomu přivalila spousta vody, která zaplavila celé okolí.

[21]Všichni Moábci slyšeli, že proti nim vytáhli do boje tito králové, a tak povolali všechny, kdo unesli zbroj, staré i mladé. Pak se rozestavěli na hranici.

[22]Když ráno vstali, vycházející slunce ozářilo vodu. Moábcům ta voda z druhého břehu připadala rudá jako krev.

[23]„To je krev!“ zvolali. „Ti králové se na sebe museli vrhnout a navzájem se povraždit. Nuže, Moábe, vzhůru za kořistí!“

[24]Když ale došli k izraelskému táboru, Izraelci vyrazili a bili je, až se Moábci před nimi dali na útěk. Oni je ale dostihli a pobili je.

[25]Jejich města rozbořili, všechny dobré pozemky úplně zaházeli kamením, všechny vodní prameny zasypali, všechny ovocné stromy pokáceli. Jedině kamenné hradby v Kircharešetu zůstaly stát, a tak to město obklíčili prakovníci a dobývali je.

[26]Moábský král viděl, že boj je nad jeho síly, a tak si vzal 700 mužů ozbrojených mečem, aby se probil k edomskému králi, ale nedokázal to.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga

[27]Tehdy vzal svého prvorozeného syna, který měl kralovat po něm, a obětoval ho jako zápalnou oběť na hradbách. Izraelci byli tak zděšeni, že od nich odtáhli a vrátili se do vlasti.

Olej ve džbánech

2 Královská 4

[1]Jedna z manželek prorockých učedníků před Elíšou úpěnlivě naříkala: „Tvůj služebník, můj muž, umřel. Sám víš, jak tvůj služebník ctil Hospodina. Teď ale přišel věřitel a chce si oba mé chlapce odvést jako otroky!“

[2]„Co pro tebe mohu udělat?“ ptal se jí Elíša. „Pověz mi, co máš doma?“ „Tvá služebnice nemá doma nic než lahvičku oleje,“ odpověděla.

[3]„Jdi ven,“ řekl, „a vypůjči si od všech sousedů prázdné džbány. Ať jich není málo!

[4]Pak se vrať, zavři za sebou i za svými syny dveře a lij do všech těch džbánů olej. Plné dávej stranou.“

[5]A tak šla ven. Potom za sebou a za svými syny zavřela dveře, oni jí podávali džbány a ona nalévala.

[6]Když byly džbány plné, řekla synovi: „Podej mi další.“ „Další nemáme,“ řekl a vtom olej došel.

[7]Šla to povědět Božímu muži a ten jí řekl: „Jdi ten olej prodat a vyrovnej svůj dluh.

a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Z toho, co zbude, pak budeš se svými syny žít.“

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela

Šunemitka a její syn

[8]Když jednou Elíša procházel Šunemem, jedna místní zámožná žena ho pozvala k jídlu. Od té doby se pokaždé, když tudy procházel, zastavil u ní na jídlo.

[9]Ta žena řekla svému manželovi: „Podívej se, ten muž, co tudy často chodí, je určitě Boží světec.

[10]Pojďme mu na střeše postavit pokojík. Dáme mu tam postel, stůl, židli a svícen, ať má kde odpočívat, když k nám přijde.“

[11]Jednoho dne si tam tedy Elíša přišel odpočinout. Lehl si ve svém pokojíku

[12]a svému mládenci Gehazimu řekl: „Zavolej tu Šunemitku.“ Ten ji zavolal, a když stanula před ním,

[13]Elíša mládenci řekl: „Pověz jí: Zahrnulas nás všemožnou péčí. Co pro tebe mohu udělat? Mám se o tobě zmínit u krále nebo u velitele vojska?“ Ona mu však odpověděla: „Žiju si spokojeně mezi svými.“

[14]„Co bych jen pro ni mohl udělat?“ ptal se potom Elíša. „Vlastně nemá syna a její muž je starý,“ odpověděl Gehazi.

[15]„Zavolej ji,“ řekl mu. A tak ji zavolal, a když stanula ve dveřích,

[16]Elíša jí řekl: „Za rok touto dobou budeš chovat syna.“ „To ne, můj pane,“ zvolala.

disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

„Jsi Boží muž, nepodváděj svou služebnici!“

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[17]Ta žena pak ale opravdu počala a za rok tou dobou porodila syna, přesně jak jí Elíša řekl.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[18]Když chlapec povyrostl, jednoho dne o žních šel za otcem na pole.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[19]Tam ale začal naříkat: „Moje hlava! Moje hlava!“ „Odnes ho k matce,“ řekl otec mládenci,

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[20]a tak ho vzal a přinesl matce. Okolo poledne jí umřel v náručí.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[21]Vynesla ho nahoru a položila na lůžko Božího muže, zavřela za sebou a odešla.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[22]Potom zavolala manžela: „Pošli mi jednoho z mládenců a oslici. Musím rychle za Božím mužem. Hned se vrátím.“

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[23]„Proč bys za ním dnes chodila?“ namítl jí. „Není přece novoluní ani sobota.“ „Buď klidný,“ řekla mu.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[24]Osedlala oslici a svému mládenci řekla: „Jen ji žeň! Kvůli mně nezpomaluj, dokud ti neřeknu.“

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[25]A tak jela, až dorazila k Božímu muži na horu Karmel. Když Boží muž uviděl, jak k němu míří, řekl svému mládenci Gehazimu: „Podívej, to je ta Šunemitka.

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[26]Utíkej jí naproti a zeptej se: Jak se ti daří? Jak se daří manželovi? Jak se daří dítěti?“ „Dobře,“ odpověděla.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se

[27]Když ale došla až nahoru k Božímu muži, vrhla se k zemi a objala mu nohy. Gehazi

chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

hned přistoupil, aby ji odstrčil, ale Boží muž mu řekl: „Nech ji, má v duši hořkost. Hospodin mi to ale zatajil a nic mi o tom neřekl."

28 Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

28„Pane," řekla pak ta žena, „chtěla jsem snad od tebe syna? Neříkala jsem ti, ať mě nepodvádíš?!"

29 Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

29Na to Elíša řekl Gehazimu: „Přepásej se, vezmi si tuto hůl a běž! Cestou nikoho nezdrav a ani na pozdrav neodpovídej. Mou hůl pak polož chlapci na tvář."

30 Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

30Chlapcova matka ale prohlásila: „Jakože je živ Hospodin a živ jsi ty, nepustím se tě!" A tak vstal a šel s ní.

31 Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

31Gehazi vyrazil napřed. Položil chlapci hůl na tvář, ale ten ani nehlesl, ani se nepohnul. Vrátil se tedy Elíšovi naproti a řekl mu: „Chlapec se nevzbudil."

32 Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

32Když Elíša vešel do domu, chlapec ležel mrtvý na lůžku.

33 Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

33Elíša šel dovnitř, zavřel se s ním o samotě a začal se modlit k Hospodinu.

34 Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

34Potom vstal a šel k chlapci. Položil se na něj, ústa na ústa, oči na oči, dlaně na dlaně. Jak na něm ležel, chlapcovo tělo se zahřálo.

35 Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

35Potom se zvedl a přecházel po domě sem a tam. Opět k němu přistoupil a položil se na něj. Tu chlapec kýchl, pak znovu, celkem sedmkrát a nakonec otevřel oči.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele

[36]Elíša přivolal Gehaziho: „Zavolej Šunemitku!“ Zavolal ji tedy, a když přišla, Elíša jí řekl: „Tady máš svého syna.“

[37]Vešla dovnitř, padla mu k nohám a klaněla se mu až k zemi. Pak vzala syna a odešla.

Ať se najedí

[38]Elíša se vrátil do Gilgalu. V zemi byl hlad. Jednou, když před ním seděli proročtí učedníci, řekl svému mládenci: „Přistav ten velký hrnec a uvař jim polévku.“

[39]Jeden z nich šel ven pro nějakou zeleninu. Našel ale divoké tykve a nasbíral si jich plnou zástěru. Vrátil se, a aniž si toho kdo všiml, nakrájel je do hrnce s tou polévkou.

[40]Tu pak všem rozlévali k jídlu. Jakmile ji ale okusili, začali křičet: „Boží muži! V hrnci je smrt!“ Nedalo se to jíst.

[41]„Přineste mouku,“ řekl Elíša. Nasypal ji do hrnce a řekl: „Rozlévejte všem, ať se najedí.“ A v hrnci už nic špatného nebylo.

[42]Jeden muž přišel z Baal-šališy a přinesl Božímu muži prvotiny své úrody – dvacet ječných chlebů a snopek obilí. Elíša řekl: „Dej to lidem, ať se najedí.“

[43]„Cože?“ namítl jeho pomocník. „Tohle mám nabídnout stovce mužů?“ On ale

tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

opakoval: „Dej to lidem, ať se najedí. Neboť tak praví Hospodin: Najedí se a ještě zbude."

[44]A opravdu – když jim to nabídl, najedli se a ještě zbylo, přesně jak řekl Hospodin.

Malomocný Náman

2 Královská 5

[1]Náman byl vojevůdce aramejského krále. Byl to muž důležitý a velmi vážený v očích svého pána, neboť skrze něj Hospodin Aramejcům daroval vítězství. Tento udatný válečník ale onemocněl malomocenstvím.

[2]Při jednom ze svých nájezdů na izraelské území si odtud Aramejci přivedli mladou dívku, která pak sloužila u Námanovy manželky.

[3]Jednou řekla své paní: „Kdyby se tak můj pán dostal k prorokovi, který žije v Samaří. Ten by ho jistě malomocenství zbavil."

[4]Náman pak šel za svým pánem a vyprávěl mu, co ta dívka z izraelské země říkala.

[5]„Vydej se na cestu!" odpověděl aramejský král. „Já zatím pošlu list izraelskému králi." Náman se tedy vypravil na cestu. Vzal s sebou deset talentů stříbra, šest tisíc šekelů zlata a desatero slavnostních šatů.

[6]Izraelskému králi doručil list tohoto znění: „Posílám ti tento list po svém služebníku Námanovi. Zbav ho malomocenství."

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[7]Jakmile si izraelský král ten list přečetl, roztrhl své roucho a zvolal: „Copak jsem Bůh, který bere nebo dává život? Tak on mi vzkazuje, ať někoho zbavím malomocenství! Posuďte sami – zjevně si proti mně hledá záminku!“

[8]Když Boží muž Elíša uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal mu: „Proč jsi roztrhl své roucho? Pošli ho za mnou, ať pozná, že v Izraeli je prorok.“

[9]Když pak Náman dorazil se svým vozem a spřežením a zastavil se u vchodu do Elíšova domu,

[10]Elíša mu po svém poslu vzkázal: „Jdi a sedmkrát se omyj v Jordánu. Tak se tvé tělo uzdraví a budeš čistý.“

[11]Námana to tak popudilo, že šel pryč. „Myslel jsem, že ke mně aspoň vyjde ven!“ rozčiloval se. „Myslel jsem, že bude vzývat jméno svého Boha Hospodina a mávat rukou nad nemocným místem, aby malomocenství odehnal.

[12]Copak nejsou damašské řeky Amana a Parpar lepší než všechna voda v Izraeli? Copak jsem se nemohl umýt v nich, abych byl očištěn?“ S tím se otočil a rozčilen odjel.

[13]Jeho služebníci ale přistoupili a řekli mu: „Otče, kdyby ti prorok uložil něco těžkého, neudělal bys to? Čím spíše tedy, když ti řekl: Omyj se, a budeš čistý.“

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR,

[14]A tak sestoupil a sedmkrát se ponořil v Jordánu, jak mu Boží muž řekl, a jeho tělo se uzdravilo – bylo čisté jako tělo malého chlapce!

[15]Hned se tedy s celým svým doprovodem vydal zpátky k Božímu muži. Předstoupil před něj a řekl: „Hle, teď jsem poznal, že na celém světě není Bůh jako v Izraeli. Zde, prosím, přijmi od svého služebníka tyto dary."

[16]Elíša ale odpověděl: „Jakože je živ Hospodin, před jehož tváří stojím, nic si nevezmu!" A i když ho Náman přemlouval, ať si něco vezme, odmítl.

[17]„Když jinak nedáš, pane," řekl potom Náman, „dovol prosím, ať si tvůj služebník alespoň naloží dva mezky zdejší půdou. Tvůj služebník už totiž nechce přinášet zápaly ani oběti žádným bohům kromě Hospodina.

[18]Jednu věc ale kéž Hospodin tvému služebníku odpustí: Když můj pán vchází do Rimonova chrámu, aby se tam klaněl, opírá se o mé rámě, takže i já se musím v Rimonově chrámu poklonit. Když se tedy budu klanět v Rimonově chrámu, kéž to Hospodin tvému služebníku odpustí."

[19]„Jdi v pokoji," odpověděl mu Elíša. Ještě ani nebyl daleko,

[20]když si Gehazi, mládenec Božího muže Elíšy, řekl: „Tak vida, můj pán si odmítl vzít, co ten Aramejec Náman přinesl. Jakože je živ Hospodin, poběžím za ním a něco si od něj vezmu!"

hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre.

[21]A tak se Gehazi rozeběhl za Námanem. Jakmile si Náman všiml, že za ním běží, vystoupil z vozu a šel mu vstříc. „Je všechno v pořádku?“ ptal se.

[22]„Ano, v pořádku,“ odpověděl Gehazi. „Můj pán mě jen posílá se vzkazem: Teď právě ke mně přišli dva mládenci od prorockých učedníků z Efraimských hor. Dej jim, prosím, talent stříbra a dvoje slavnostní šaty.“

[23]„Ale jistě!“ odpověděl Náman a přemlouval ho: „Vezmi si prosím dva talenty.“ Zavázal tedy dva talenty stříbra do dvou pytlů, přidal k tomu dvoje slavnostní šaty a všechno to svěřil dvěma svým mládencům, aby to nesli před Gehazim.

[24]Když ale došli k návrší, Gehazi to od nich převzal a schoval to tam v jednom domě. S muži se rozloučil a oni odešli.

[25]Také on odešel a vrátil se ke svému pánu. „Kde jsi byl, Gehazi?“ zeptal se Elíša. „Tvůj služebník nešel celkem nikam.“

[26]„Copak jsem tam v duchu nebyl, když ten muž vystoupil z vozu a šel ti vstříc?“ řekl mu na to Elíša. „Copak je teď vhodná chvíle brát stříbro a šaty, háje a vinice, brav a skot, sluhy a služky?

[27]Námanovo malomocenství proto navěky ulpí na tobě a na tvých potomcích!“ A

Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

1 Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

2 Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

3 Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

4 E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

5 Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

6 Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

7 e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

8 O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

9 Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

Gehazi od něj odešel malomocný – bílý jako sníh!

Ztracená sekera

2 Královská 6

1Proročtí učedníci řekli Elíšovi: „Podívej se, místo, kde s tebou bydlíme, je nám příliš těsné.

2Pojďme k Jordánu; každý odtamtud vezmeme jeden trám a postavíme si tam místo k bydlení.“ Odpověděl jim: „Můžete jít.“

3„A nechtěl bys jít se svými služebníky?“ řekl jeden z nich. „Dobrá, půjdu,“ odpověděl Elíša

4a šel s nimi. Přišli k Jordánu a začali kácet stromy.

5Jednomu z nich při tom náhle sklouzla sekera z topůrka a spadla do vody. „Ach, pane!“ vykřikl, „byla vypůjčená!“

6„Kam spadla?“ zeptal se Boží muž. Když mu to místo ukázal, Elíša usekl kus dřeva, hodil ho tam a sekera vyplavala.

7„Vytáhni si ji,“ řekl a on natáhl ruku a vzal si ji.

S námi jich je víc

8Když aramejský král válčil s Izraelem, poradil se se svými služebníky a řekl: „Položím svůj tábor tam a tam.“

9Boží muž ale vzkázal izraelskému králi: „Dej pozor, ať neprocházíš tímto místem; skrývají se tam Aramejci.“

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te,

[10]Izraelský král pak na to místo, o kterém mu Boží muž řekl, poslal varování, ať si tam dávají pozor. Tak se to dělo znovu a znovu.

[11]Aramejského krále to přivádělo k nepříčetnosti. „Tak řeknete mi už," křičel na své služebníky, „kdo z nás tady donáší izraelskému králi?"

[12]Jeden z jeho služebníků se ozval: „Nikdo, pane můj, králi. To Elíša, ten prorok v Izraeli, prozradí izraelskému králi i to, co říkáš v ložnici."

[13]Král tedy rozkázal: „Jděte zjistit, kde je! Nechám ho tam zajmout." Když pak přišla zpráva: „Je právě v Dotanu,"

[14]hned tam poslal koně, vozy a množství vojáků. Dorazili tam v noci a město obklíčili.

[15]Ráno sluha Božího muže vstal, vyšel ven a hle – kolem celého města vojsko, koně a vozy! „Ach, můj pane," řekl mládenec Elíšovi, „co si počneme?"

[16]„Neboj se," odpověděl mu. „S námi jich je víc než s nimi."

[17]Pak se Elíša modlil: „Hospodine, otevři mu oči, ať vidí." Hospodin mládenci otevřel oči a hle – uviděl kolem Elíši horu ohnivých koní a vozů!

[18]Když se k němu Aramejci začali stahovat, Elíša se modlil k Hospodinu:

esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

„Prosím, oslep ten zástup!“ A on je naráz oslepil, jak Elíša řekl.

[19]Elíša pak na ně zavolal: „To není ta cesta! To není to město! Pojďte za mnou a dovedu vás k muži, kterého hledáte.“ A dovedl je do Samaří.

[20]Jakmile vešli do Samaří, Elíša řekl: „Hospodine, otevři jim oči, ať vidí.“ Hospodin jim otevřel oči a hle – uviděli, že jsou uprostřed Samaří!

[21]Vtom je spatřil izraelský král. „Mám je pobít, otče? Mám je pobít?“ ptal se Elíši.

[22]„Ne!“ odpověděl. „Nezajal jsi je vlastním mečem a lukem, a teď bys je chtěl pobíjet? Dej jim jídlo a vodu, ať se najedí a napijí a pak ať se vrátí ke svému pánu.“

[23]Král jim tedy vystrojil velikou hostinu, a když se najedli a napili, propustil je. Vrátili se ke svému pánu a od té doby aramejské nájezdy na izraelské území přestaly.

Hlad v Samaří

[24]Později ale aramejský král Ben-hadad znovu shromáždil celé své vojsko, vytáhl proti Samaří a oblehl je.

[25]V Samaří nastal veliký hlad. Obléhání pokračovalo, až byla oslí hlava za osmdesát šekelů stříbra a čtvrt dížky „holubího trusu“ za pět šekelů stříbra.

[26]Jednou, když izraelský král obcházel hradby, nějaká žena na něj vykřikla: „Pomoz, pane můj, králi!“

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

[27]„Když ti nepomáhá Hospodin, jak ti mám pomoci já? Je libo obilí z mlatu nebo víno z lisu?!“ odpověděl jí král.

[28]Potom se zeptal: „Tak co chceš?“ Začala mu vyprávět: „Tahle žena mi řekla: ‚Dej sem svého syna. Dnes ho sníme a zítra sníme zase mého.‘

[29]A tak jsme mého syna uvařily a snědly. Druhý den jí povídám: ‚Dej sem svého syna, ať ho sníme.‘ Jenže ona svého syna schovala!“

[30]Když král uslyšel slova té ženy, roztrhl své roucho. Jak obcházel hradby, lidé si všimli, že má na holém těle pytlovinu.

[31]„Ať mě Bůh potrestá a ještě mi přidá,“ zvolal král, „jestli ten Elíša, syn Šafatův, ještě dnes nepřijde o hlavu!“

[32]Pak poslal pro Elíšu. Ten zatím seděl doma se stařešiny Izraele. Ještě než k němu královský posel dorazil, řekl jim: „Vidíte, ten vrahoun už někoho poslal, aby mě připravil o hlavu. Dávejte pozor; až ten posel přijde, zavřete za ním dveře a pevně je držte. Slyším, jak mu jde v patách jeho pán.“

[33]Sotva to dořekl, přišel posel se vzkazem: „Za to neštěstí může Hospodin! Proč bych v něj ještě doufal?“

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos

2 Královská 7

[1]„Slyšte slovo Hospodinovo," řekl na to Elíša. „Tak praví Hospodin: Zítra touto dobou se v samařské bráně bude prodávat míra jemné mouky za šekel a stejně tak dvě míry ječmene!"

[2]Králův pobočník, jeho pravá ruka, Božímu muži namítl: „Hospodin sice otevírá nebeské průduchy, ale copak se může stát něco takového?" „Uvidíš to na vlastní oči, ale neokusíš to!" odpověděl Elíša.

Hluk velikého vojska

[3]U vrat brány seděli čtyři malomocní. Řekli si: „Co tu tak sedíme a čekáme na smrt?

[4]Máme snad jít do města, když je ve městě hlad? Tam bychom zemřeli. Když tu zůstaneme sedět, zemřeme zrovna tak. Přeběhněme raději do aramejského tábora. Když nás nechají naživu, přežijeme. Když nás zabijí, beztak zemřeme."

[5]Ještě za šera se tedy zvedli, že půjdou do tábora Aramejců. Došli až k jeho okraji a hle – nikde nikdo!

[6]Hospodin způsobil, že Aramejci v táboře slyšeli hluk vozů, hluk koní, hluk velikého vojska a řekli si: „Podívejte! Izraelský král si proti nám najal chetitské a egyptské krále! Už táhnou na nás!"

heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[7]A tak se zvedli a ještě za tmy se dali na úprk. Nechali tam své stany, koně, osly i tábor tak, jak byl, a utíkali o život.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[8]Potom dorazili k táboru ti malomocní. Vešli do jednoho stanu a dali se do jídla a pití. Nabrali si odtud stříbro, zlato a oděvy a odběhli si to schovat. Pak se vrátili, šli do jiného stanu, nabrali si i odtud a znovu si to odběhli schovat.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[9]Potom si ale řekli: „Neděláme dobře. Dnes je den dobrých zpráv, a my mlčíme! Bylo by trestuhodné čekat až do rána. Pojďme to raději hned oznámit v královském paláci."

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[10]Když dorazili k městské bráně, zavolali stráž a řekli: „Přišli jsme k aramejskému táboru a hle – nikde nikdo! Po nikom ani vidu ani slechu. Na místě zůstali kromě stanů jen uvázaní koně a osli."

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[11]Strážní tu zprávu předali dál, až se dostala do královského paláce.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

[12]Král ještě v noci vstal a řekl svým služebníkům: „Já vám povím, co na nás Aramejci uchystali. Vědí, že hladovíme, a tak opustili tábor a skryli se v poli. Říkají si: ‚Až vyjdou z města, zajmeme je živé a vpadneme dovnitř!'"

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

[14] Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

[15] Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

[16] Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta:

[13]Na to mu jeden z jeho dvořanů odpověděl: „Co kdybychom vyslali několik mužů na průzkum; ať si vezmou těch pět koní, co ve městě zbývají. Budou na tom stejně jako všichni Izraelci, co tu ještě zbyli. Všechny Izraelce přece stejně čeká smrt.“

[14]A tak vzali dvě koňská spřežení a král je vyslal za aramejským vojskem: „Jeďte na průzkum!“

[15]Vyrazili tedy po jejich stopě až k Jordánu a hle – po celé cestě viděli plno výstroje a výzbroje, kterou Aramejci na úprku odhazovali! A tak se poslové vrátili a podali zprávu králi.

[16]Lid tehdy vyrazil a vyplenil aramejský tábor. Míra jemné mouky náhle stála pouhý šekel a stejně tak dvě míry ječmene, přesně jak řekl Hospodin.

[17]Král tehdy odvelel svého pobočníka, svou pravou ruku, k bráně. Dav ho tam ale ušlapal k smrti, přesně jak Boží muž řekl, když za ním onen posel přišel.

[18]Tak se stalo, co Boží muž předpověděl: „Zítra touto dobou se v samařské bráně budou prodávat dvě míry ječmene za šekel a stejně tak míra jemné mouky.“

[19]Králův pobočník mu tehdy namítl: „Hospodin otevírá nebeské průduchy, ale copak se může stát něco takového?“ a Boží muž mu odpověděl: „Uvidíš to na vlastní oči, ale neokusíš to.“

Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

[20]A tak se stalo: dav ho v bráně ušlapal k smrti.

To je ta žena!

2 Královská 8

[1]Elíša řekl té ženě, jejíhož syna vzkřísil: „Ihned se s celou rodinou odstěhuj a nějaký čas zůstaň, kde to půjde. Hospodin do této země přivolal hlad a ten potrvá sedm let.“

[2]Žena se zařídila, jak Boží muž řekl. Odstěhovala se s celou rodinou pryč a strávila sedm let ve filištínské zemi.

[3]Když těch sedm let uplynulo, vrátila se odtud a přišla ke králi, aby se domohla svého domu a pozemků.

[4]Král právě říkal sluhovi Božího muže, Gehazimu: „Vyprávěj mi prosím o všech těch velikých věcech, které Elíša vykonal!“

[5]Gehazi právě líčil králi, jak Elíša vzkřísil mrtvého, když vtom vešla ta žena, jejíhož syna vzkřísil, a domáhala se u krále svého domu a pozemků. „Pane můj, králi!“ zvolal Gehazi. „To je ta žena a to je ten syn, kterého Elíša vzkřísil!“

[6]Král se jí hned začal vyptávat a ona mu vše vyprávěla. Potom jí přidělil jednoho ze svých dvořanů a přikázal: „Zařiď, ať dostane zpátky všechen majetek včetně všech polních výnosů ode dne, kdy odešla ze země, až dodnes!“

Eliseu e Hazael de Damasco

[7] Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

[8] Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

Nový král v Damašku

[7]Elíša se vypravil do Damašku. Aramejský král Ben-hadad byl totiž nemocen. Když mu oznámili, že přichází Boží muž,

[8]poručil král Chazaelovi: „Vezmi s sebou dary a jdi Božímu muži naproti. Vyptej se u něj Hospodina, jestli se uzdravím."

[9]Chazael se mu tedy vydal naproti a vzal s sebou dary – čtyřicet velbloudů naložil tím nejlepším, co v Damašku bylo. Když přišel, zastavil se před ním a řekl: „Posílá mě za tebou tvůj syn, aramejský král Ben-hadad, a ptá se: Uzdravím se?"

[10]„Ano, jdi mu říct, že se uzdraví," odpověděl Elíša. „Hospodin mi ale ukázal, že přesto zemře."

[11]Potom se na něj upřeně zadíval; jeho tvář se ani nepohnula, až z toho byl Chazael nesvůj. Tehdy se Boží muž rozplakal.

[12]„Proč pláčeš, pane můj?" ptal se ho Chazael. „Protože vím," odpověděl, „jakého zla se dopustíš na synech Izraele. Jejich opevněná města vypálíš, chlapce pobiješ, nemluvňata utlučeš a těhotné rozpáříš."

[13]„Co je tvůj služebník?" řekl na to Chazael. „Pouhý pes! Jak by mohl dokázat něco takového?" „Hospodin mi tě ukázal jako krále nad Aramem," odpověděl mu Elíša.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[14]Chazael se pak od něj vrátil za svým pánem. Ten se ho zeptal: „Co ti říkal Elíša?“ „Říkal mi, že se určitě uzdravíš,“ odpověděl Chazael.

[15]Druhého dne pak vzal pokrývku, namočil ji do vody a držel mu ji na tváři, dokud nezemřel. Tak se Chazael stal králem místo něj.

PÁD IZRAELE

Jehoram, král judský

[16]Pátého roku vlády izraelského krále Jorama, syna Achabova, ještě za vlády judského krále Jošafata, začal nad Judou kralovat Jehoram, syn Jošafatův.

[17]Stal se králem ve dvaatřiceti letech a kraloval v Jeruzalémě osm let.

[18]Řídil se ale způsoby izraelských králů, tak jako to dělali v domě Achabově, neboť se oženil s Achabovou dcerou. Páchal, co je v Hospodinových očích zlé.

[19]Kvůli svému služebníku Davidovi ale Hospodin nechtěl Judu zničit, neboť mu slíbil, že jeho synům po všechny dny nechá zářit svíci.

[20]V jeho dobách se Edom vzbouřil proti judské nadvládě a ustanovil si krále.

[21]Jehoram proto vytáhl se všemi svými vozy do Caíru. Edomci ho i s jeho veliteli vozů obklopili ze všech stran, ale on v noci vstal a obklíčení prolomil. Vojsko se mu pak rozuteklo domů.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.
[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias
2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.
[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.
[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[22]Edom tedy zůstává ve vzpouře proti Judovi až dodnes. V téže době se vzbouřila i Libna.
[23]Ostatní Jehoramovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.
[24]Jehoram pak ulehl ke svým otcům a byl pochován mezi svými předky ve Městě Davidově. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Achaziáš.

Achaziáš, král judský

[25]Dvanáctého roku izraelského krále Jorama, syna Achabova, začal nad Judou kralovat Achaziáš, syn Jehoramův.
[26]Stal se králem ve dvaadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jeden rok. Jeho matka se jmenovala Atalia, vnučka izraelského krále Omriho.
[27]Také on se řídil způsoby domu Achabova a páchal, co je v Hospodinových očích zlé, tak jako dům Achabův. Vždyť se do Achabova domu přiženil!
[28]Spolu s Achabovým synem Joramem vytáhl proti aramejskému králi Chazaelovi do války o Rámot-gileád. Aramejci ale Jorama porazili.

[29]Král Joram se vrátil do Jizreelu, aby se léčil z ran, které utržil, když v Rámotu bojoval s aramejským králem Chazaelem. Judský král Achaziáš, syn Jehoramův, pak přijel do Jizreelu, aby zraněného Jorama, syna Achabova, navštívil.

Jehu, král izraelský

2 Královská 9

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[1]Prorok Elíša zavolal jednoho z prorockých učedníků a řekl mu: „Přepásej se, vezmi s sebou tuhle nádobku s olejem a jdi do Rámot-gileádu.

[2]Až tam přijdeš, vyhledej Jehua, syna Jošafatova, syna Nimšiho. Jdi za ním, odveď ho od jeho druhů a vezmi ho do nejzazšího pokojíku.

[3]Tam vezmi nádobku s olejem, vylij mu ji na hlavu a řekni: ‚Tak praví Hospodin: Pomazal jsem tě za krále nad Izraelem.‘ Pak otevři dveře a uteč. Na nic nečekej!“

[4]A tak ten mládenec, ten mladý prorok, odešel do Rámot-gileádu.

[5]Když tam dorazil, probíhala právě porada vojevůdců. „Mám pro tebe slovo, veliteli,“ řekl mládenec. „Pro kterého z nás?“ zeptal se Jehu. „Pro tebe, veliteli!“ řekl mu.

[6]A tak vstal a šel s ním dovnitř. On mu tam polil hlavu olejem a řekl mu: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Pomazal jsem tě za krále nad Hospodinovým lidem Izraelem.

[7]Vyhladíš dům svého pána Achaba, a tak pomstím krev svých služebníků proroků i krev všech Hospodinových služebníků, prolitou rukama Jezábel.

[8]Celý dům Achabův zahyne. Achabovy potomky dočista vyhladím z Izraele – pána i kmána až do posledního pacholka!

[9]Naložím s domem Achabovým jako s domem Jeroboáma, syna Nebatova, a jako s domem Baašy, syna Achiášova.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma

[10]A Jezábel budou žrát psi z celého jizreelského okolí a nikdo ji nepohřbí!“ Pak otevřel dveře a utekl.

[11]Jehu se vrátil mezi vojevůdce svého pána. „Všechno v pořádku? Co ti ten blázen chtěl?“ vyzvídal jeden z nich. „Sami víte, jak takoví lidé blábolí,“ odpověděl jim.

[12]„Nelži,“ oni na to. „Pěkně nám to řekni!“ A tak jim vyprávěl: „Mluvil se mnou tak a tak. Že prý: ‚Tak praví Hospodin: Pomazal jsem tě za krále nad Izraelem.‘“

[13]A oni hned vzali každý svůj plášť, prostřeli ho pod ním na schody, troubili na beraní roh a volali: „Jehu je král!“

Smrt Jorama a Achaziáše

[14]Tak Jehu, syn Jošafata, syna Nimšiho, zahájil spiknutí proti Joramovi. (Joram zatím v čele izraelského vojska hájil Rámot-gileád před aramejským králem Chazaelem.

[15]Pak se ale král Joram vrátil do Jizreelu, aby se léčil z ran, které v boji s aramejským králem Chazaelem utržil.) Jehu prohlásil: „Jestli mě opravdu chcete za krále, nedovolte nikomu uniknout z města a prozradit to v Jizreelu.“

[16]Jehu pak nasedl do vozu a jel do Jizreelu, kam Jorama k jeho lůžku přijel navštívit judský král Achaziáš.

[17]Když strážný na jizreelské věži uviděl, jak se blíží Jehuův houf, zvolal: „Vidím nějaký houf!“ Joram na to řekl: „Vyber

um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

jezdce a pošli jim ho vstříc, ať se zeptá, zda přináší pokoj.“

[18]Jezdec jim tedy vyrazil naproti: „Král se ptá – přinášíš pokoj?“ „Co se staráš o pokoj?“ opáčil Jehu. „Zařaď se za mě!“ Strážný tedy ohlásil: „Posel dojel až k nim, ale nevrací se.“

[19]Král jim tedy vyslal naproti dalšího jezdce: „Král se ptá – přinášíš pokoj?“ „Co se staráš o pokoj?“ opáčil Jehu. „Zařaď se za mě!“

[20]Strážný pak ohlásil: „Dojel až k nim, ale nevrací se. Podle jízdy je to Jehu, syn Nimšiho; jede jako šílený.“

[21]„Zapřahej!“ rozkázal na to Joram. Zapřáhl mu tedy vůz a izraelský král Joram vyrazil. Také judský král Achaziáš vyjel; každý se vydal ve svém voze naproti Jehuovi. Setkali se na pozemku Nábota Jizreelského.

[22]Když Joram uviděl Jehua, zeptal se: „Jehu, je pokoj?“ „Jak může být pokoj,“ zvolal Jehu, „dokud je tu všude kolem smilstvo a čarodějnictví tvé matky Jezábel!“

[23]Nato Joram prudce obrátil vůz a ujížděl pryč. Ještě stačil křiknout na Achaziáše: „Achaziáši, zrada!“

[24]Vtom ale Jehu napjal luk a zasáhl Jorama mezi lopatky, takže mu šíp pronikl srdcem a on se zhroutil na podlahu svého vozu.

25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

26 Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

27 À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

28 Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

29 No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

30 Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

31 Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

32 Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

25„Vezmi ho a pohoď na poli Nábota Jizreelského," řekl pak Jehu svému pobočníku Bidkarovi. „Jen si vzpomeň, jak jsme spolu jeli na vozech za jeho otcem Achabem, když nad ním Hospodin vynesl ortel:

26‚Za krev Nábota a jeho synů, kterou jsem tu včera viděl prolévat, mi zaplatíš zde na tomto poli, praví Hospodin.' Takže ho vezmi a pohoď na tom poli, jak řekl Hospodin."

27Jakmile judský král Achaziáš viděl, co se děje, ujížděl pryč k Bet-haganu. Jehu se ale pustil za ním a křičel: „Toho taky!" Zasáhli ho ve voze na svahu Gur poblíž Jibleamu. Dojel ale až do Megida, kde zemřel.

28Jeho služebníci ho převezli do Jeruzaléma a pochovali ho k jeho otcům do jeho hrobu ve Městě Davidově.

29Achaziáš kraloval nad Judou od jedenáctého roku Achabova syna Jorama.

Smrt Jezábel

30Jehu pak dorazil do Jizreelu. Když to Jezábel uslyšela, nalíčila si oči, upravila si účes a vyhlédla z okna.

31Jehu právě vjížděl do brány. „Přinášíš pokoj, ty Zimri, vrahu svého pána?" zavolala.

32On se podíval směrem k oknu a vykřikl: „Kdo je se mnou? Kdo?" Vyhlédli dva nebo tři komorníci.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[3] escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

[33]„Shoďte ji dolů,“ zavolal, a tak ji shodili. Krev vystříkla na zeď i na koně, kteří ji udupali.

[34]Jehu vešel dovnitř, pojedl, popil a potom řekl: „Postarejte se o tu proklatou a pohřběte ji. Přece jen to byla královská dcera.“

[35]Šli ji tedy pohřbít, ale našli z ní už jen lebku, nohy a ruce.

[36]Když se vrátili a oznámili mu to, odpověděl: „Tak znělo slovo Hospodinovo skrze jeho služebníka Eliáše Tišbejského: ‚Tělo Jezábel budou žrát psi z celého jizreelského okolí.

[37]Mrtvola Jezábel zůstane jako hnůj na jizreelském poli, aby nikdo nemohl říci: To byla Jezábel.‘“

Vyhlazení Achabova domu

2 Královská 10

[1]Achab měl v Samaří sedmdesát synů. Jehu proto do Samaří poslal listy jizreelským velmožům, stařešinům města a vychovatelům Achabových synů. Napsal jim:

[2]„Máte syny svého pána, máte vozy a koně, opevněné město a zbraně. Nuže, jakmile dostanete tento list,

[3]vyberte ze synů svého pána toho nejlepšího a nejschopnějšího, dosaďte ho na trůn jeho otce a bojujte za dům svého pána!“

[4] Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

[4]Oni ale dostali hrozný strach. Řekli si: „Když před ním neobstáli dva králové, jak obstojíme my?“

[5] Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

[5]Správce paláce i správce města se stařešiny a vychovateli proto Jehuovi vzkázali: „Jsme tvoji služebníci! Uděláme, cokoli nám řekneš. Nikoho za krále nedosadíme. Uděláme, co budeš chtít.“

[6] Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

[6]Napsal jim tedy druhý list: „Jestli jste se mnou a chcete mě poslouchat, vezměte hlavy všech synů svého pána a přijďte zítra touto dobou za mnou do Jizreelu.“ Oněch sedmdesát královských synů vyrůstalo u předních mužů města, kteří se o ně starali.

[7] Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

[7]Jakmile ten list dostali, vzali královské syny a všech sedmdesát jich povraždili. Jejich hlavy naskládali do košů, které pak odeslali do Jizreelu.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[8]K Jehuovi přišel posel a oznamoval: „Přinesli hlavy královských synů.“ „Složte je u brány na dvě hromady a nechte je tam do rána!“ odpověděl.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[9]Ráno pak vyšel ven, postavil se před lid a promluvil k nim: „Tak vy jste spravedliví. Ano, já jsem zosnoval spiknutí proti svému pánu a zabil jsem ho. Kdo ale povraždil všechny tyhle?!

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[10]Proto vězte, že ani jediné slovo, které Hospodin vyřkl proti domu Achabovu, neselže. Hospodin vykonal, co řekl skrze svého služebníka Eliáše!“

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

[11]Pak Jehu v Jizreelu pobil všechny pozůstalé z Achabova domu a také všechny jeho přední muže, přátele i kněze. Nikoho nenechal naživu.

[12]Poté se Jehu vypravil do Samaří. Když projížděl Bet-ekedem pastýřů,

[13]narazil tam na příbuzné judského krále Achaziáše. „Kdo jste?“ zeptal se. „Jsme Achaziášovi příbuzní. Jdeme pozdravit syny krále a syny královny matky.“

[14]„Zajměte je živé!“ rozkázal Jehu. Zajali je tedy živé a všech dvaačtyřicet jich pak pobili u bet-ekedské nádrže. Nikoho neušetřil.

[15]Cestou odtud narazil na Jonadaba, syna Rechabova, který ho přicházel pozdravit. „Jsi mi oddaný tak jako já tobě?“ zeptal se ho. „Ano, jistěže ano,“ odvětil Jonadab. „Tak mi podej ruku,“ vyzval ho. Když mu Jonadab podal ruku, vytáhl ho k sobě na vůz

[16]a řekl: „Pojeď se mnou a sleduj mou horlivost pro Hospodina!“ A tak jeli spolu v jeho voze.

[17]Jakmile přijel do Samaří, pobil tam všechny Achabovy příbuzné, kteří ještě zbyli. Úplně je vyhladil, přesně jak Hospodin řekl skrze Eliáše.

Vyhlazení ctitelů Baala

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[18]Pak Jehu shromáždil všechen lid a promluvil k nim: „Achab sloužil Baalovi málo. Jehu mu bude sloužit víc.

[19]Proto teď ke mně svolejte všechny Baalovy proroky, všechny jeho ctitele a všechny jeho kněze. Nikdo ať nechybí, protože chci uspořádat velikou oběť Baalovi. Kdokoli bude chybět, nezůstane naživu!“ (Byla to ovšem Jehuova lest, aby mohl vyhubit Baalovy ctitele.)

[20]„Zasvěťte slavnost Baalovi,“ přikázal Jehu, a tak to rozhlásili.

[21]Jehu nechal obeslat celý Izrael, a tak přišli všichni Baalovi ctitelé. Nebyl jediný, který by nepřišel. Vešli do Baalova chrámu a naplnili ho od jednoho konce k druhému.

[22]„Vydávej roucha všem Baalovým ctitelům!“ přikázal Jehu správci rouch a ten jim rozdal roucha.

[23]Nakonec do Baalova chrámu přišel Jehu s Jonadabem, synem Rechabovým, a řekl Baalovým ctitelům: „Přesvědčte se, jestli mezi vámi nejsou nějací ctitelé Hospodina. Dohlédněte, aby tu byli jen ctitelé Baalovi.“

[24]Poté přistoupili k obětním hodům a zápalným obětem. Jehu zatím venku rozestavěl osmdesát mužů a varoval je: „Za ty lidi mi ručíte. Kdo nechá jediného z nich uniknout, zaplatí za něj životem!“

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer,

[25]Když byli hotovi s přípravou zápalné oběti, Jehu přikázal svým strážcům a pobočníkům: „Jděte a bijte je. Nikdo ať neunikne!“ Pobili je tedy ostřím meče a nechali je tam ležet. Strážci a pobočníci pronikli až do vnitřní svatyně Baalova chrámu.

[26]Pak z Baalova chrámu vynesli posvátný sloup a spálili ho.

[27]Strhli Baalův sloup, strhli Baalův chrám a zřídili tam veřejné záchody, které tam jsou dodnes.

[28]Tak Jehu vymýtil Baala z Izraele.

[29]Jehu se ale neodvrátil od hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael, totiž od těch zlatých telat v Bet-elu a Danu.

[30]Hospodin Jehuovi řekl: „Dobře jsi vykonal, co je v mých očích správné. Udělal jsi s Achabovým domem všechno, co jsem chtěl, a proto budou na izraelském trůnu sedět čtyři tví potomci.“

[31]Jehu se ale nesnažil dodržovat Zákon Hospodina, Boha Izraele, celým svým srdcem a neodvrátil se od hříchů Jeroboáma, který svedl celý Izrael.

[32]Hospodin v té době začal Izrael ořezávat. Chazael na ně zaútočil po celé hranici

[33]východně od Jordánu. Zabral celou zemi Gileád, totiž území Gáda, Rubena a Manasese od Aroeru na potoce Arnon přes Gileád až k Bášanu.

que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte

[34]Ostatní Jehuovy skutky – co všechno vykonal, a jak byl udatný – o tom všem se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[35]Jehu pak ulehl ke svým otcům a byl pochován v Samaří. Na jeho místě se stal králem jeho syn Joachaz.

[36]Jehu kraloval v Samaří nad Izraelem celkem dvacet osm let.

Atalia, královna judská

2 Královská 11

[1]Když Achaziášova matka Atalia viděla, že její syn je mrtev, rychle vyhladila všechny, kdo měli královský původ.

[2]Achaziášově sestře Jošebě, dceři krále Jehorama, se ale podařilo unést Achaziášova syna Joaše zprostřed královských synů, kteří měli zemřít, a spolu s jeho kojnou ho před Ataliou ukryla v ložnici. Díky tomu nebyl zabit.

[3]Ukrýval se s ní v Hospodinově chrámu šest let, dokud v zemi vládla Atalia.

[4]Sedmého roku kněz Jojada obeslal setníky, palácovou gardu i stráže a pozval je k sobě do Hospodinova chrámu. Tam s nimi pod přísahou uzavřel smlouvu a ukázal jim královského syna.

[5]Potom jim nařídil: „Provedete to takhle: Třetina z vás, kteří máte v sobotu

de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

nastoupit službu, bude hlídat u královského paláce,

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[6]další třetina u brány Sur a další u brány za strážnicí. Tak budete držet stráž kolem chrámu ze všech stran.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[7]Vy ze dvou zbývajících oddílů, kteří máte v sobotu odejít, zůstanete na stráži Hospodinova chrámu při králi.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[8]Obklopíte krále, každý se zbraní v ruce. Kdokoli se přiblíží k vašim řadám, zemře. Musíte zůstat při králi, kamkoli se pohne.“

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9]Setníci to provedli přesně, jak jim kněz Jojada nařídil. Každý vzal své muže, jak ty, kteří v sobotu nastupovali, tak ty, kteří právě odcházeli, a přišli ke knězi Jojadovi.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[10]Ten rozdal setníkům kopí a Davidovy štíty uložené v Hospodinově chrámu.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[11]Strážní se rozestavěli, aby všichni se zbraní v ruce obklopili krále od pravé strany chrámu až k jeho levé straně, u oltáře před chrámem.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12]Potom k nim Jojada přivedl králova syna, vložil mu na hlavu korunu, dali mu opis smlouvy a prohlásili ho za krále. Když ho pomazali, začali tleskat a volat: „Ať žije král!“

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da

[13]Jak se všichni sbíhali, Atalia zaslechla hluk. Vešla za nimi do Hospodinova chrámu,

[14]a hle – u sloupu stojí právoplatný král s veliteli a trubači po boku! Všechen lid země se radoval a troubil na trubky. Atalia roztrhla své roucho a vykřikla: „Spiknutí! Spiknutí!“

[15]Kněz Jojada za ní poslal setníky velící vojsku. Přikázal jim: „Odveďte ji mezi oddíly. Kdo bude s ní, toho popravte.“ (Kněz totiž nechtěl, aby byla zabita u Hospodinova chrámu.)

[16]Chopili se jí, a když vešla Koňskou bránou do královského paláce, zabili ji.

[17]Jojada zavázal krále i lid Hospodinovou smlouvou, že budou Hospodinův lid. Uzavřel také smlouvu mezi králem a lidem.

[18]Všechen lid země pak vyrazil k Baalovu chrámu a zbořili ho. Jeho oltáře a sochy rozbili napadrť a Baalova kněze Matana zabili před těmi oltáři. Kněz Jojada pak ustanovil dohled nad Hospodinovým chrámem.

[19]Vzal setníky, palácovou gardu i stráže a spolu se vším lidem země vedli krále z Hospodinova chrámu Bránou strážců do

guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

královského paláce. Tam dosedl na královský trůn.

[20]Všechen lid země se radoval a ve městě zavládl klid, protože Altalia byla u královského paláce popravena.

2 Reis 12

O reinado de Joás

2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

Joaš, král judský

2 Královská 12

[1]Joaš se stal králem v sedmi letech.

[2]Začal kralovat sedmého roku Jehuova a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Cibia z Beer-šeby.

[3]Po celou dobu, kdy Joaše učil kněz Jojada, dělal, co je v Hospodinových očích správné.

[4]Obětní výšiny ale nebyly odstraněny, a tak lid nadále obětoval a pálil kadidlo na výšinách.

[5]Joaš řekl kněžím: „Shromážděte všechno zasvěcené stříbro, které se přináší do Hospodinova chrámu – stříbro vybírané při sčítání, stříbro věnované při osobních slibech a všechno stříbro, které se přináší do Hospodinova chrámu jako dobrovolný dar.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e

[6]Každý kněz ať vezme stříbro od jednoho z pokladníků a opraví za něj jakoukoli škodu, která se na chrámu najde."

[7]Kněží ale ještě ani třiadvacátého roku krále Joaše škody na chrámu neopravili.

[8]Král Joaš si proto zavolal kněze Jojadu i ostatní kněze a otázal se: „Proč neopravujete škody na chrámu? Neberte od pokladníků už žádné další stříbro, ale věnujte ho na opravy chrámu."

[9]Kněží tedy souhlasili, že už od lidí nebudou vybírat stříbro a že nebudou opravovat chrám sami.

[10]Kněz Jojada pak vzal jednu truhlici, udělal v jejím víku otvor a postavil ji vedle oltáře vpravo od brány k Hospodinovu chrámu. Kněží, strážci prahu, pak do ní dávali všechno stříbro, které se přinášelo do Hospodinova chrámu.

[11]Když viděli, že je v truhlici už hodně stříbra, přišel královský písař s nejvyšším knězem a stříbro přinesené do Hospodinova chrámu spočítali a zabalili.

[12]Odměřené stříbro pak předávali mistrům zodpovědným za práci na

pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

Hospodinově chrámu. Ti na obnovu Hospodinova chrámu najímali tesaře a stavitele,

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[13]zedníky a kameníky. Platili také za dřevo a tesaný kámen na opravu Hospodinova chrámu a za všechny ostatní výdaje při opravě chrámu.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[14]Stříbro přinesené do Hospodinova chrámu se nepoužívalo k výrobě stříbrných kalichů, kratiknotů, misek, trub ani žádného jiného vybavení Hospodinova chrámu, ať zlatého či stříbrného.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[15]Používalo se totiž na platy dělníků, kteří za ně opravovali Hospodinův chrám.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[16]Mistři, kterým se vydávalo stříbro na výplaty dělníků, jednali tak svědomitě, že se od nich ani nežádalo vyúčtování.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[17]Stříbro z obětí odškodnění a z obětí za hřích se ovšem na Hospodinův chrám neodevzdávalo; to patřilo kněžím.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[18]Tehdy vytáhl aramejský král Chazael, zaútočil na Gat a dobyl ho. Potom se Chazael rozhodl, že potáhne na Jeruzalém.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-

[19]Judský král Joaš proto vzal všechny zasvěcené dary svých předků, judských králů Jošafata, Jehorama a Achaziáše, i vlastní zasvěcené dary a všechno zlato, které se našlo v pokladnicích Hospodinova chrámu i královského paláce, a poslal to aramejskému králi Chazaelovi. Ten pak od Jeruzaléma odtáhl.

[20]Ostatní Joašovy skutky – o všem, co vykonal – se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[21]Proti Joašovi se spikli jeho vlastní dvořané a zabili ho poblíž Bet-mila na cestě do Sily.

[22]Dvořané, kteří ho zavraždili, byli Jozabad, syn Šimeatův, a Jehozabad, syn Šomerův. Joaš byl pochován ke svým otcům ve Městě Davidově. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Amaciáš.

Joachaz, král izraelský

2 Královská 13

[1]Třiadvacátého roku judského krále Joaše, syna Achaziášova, se izraelským králem stal Joachaz, syn Jehuův. Kraloval v Samaří sedmnáct let

[2]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Následoval hříchy Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael, a neodvrátil se od nich.

[3]Hospodin proto vzplanul proti Izraeli hněvem a nadlouho je vydal do rukou

Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

4 Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

5 O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

6 Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

7 E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

8 Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

9 Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

10 No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

11 Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

aramejského krále Chazaela i jeho syna Ben-hadada.

4Joachaz ale prosil Hospodina o milost a Hospodin ho vyslyšel. Viděl totiž trápení, kterým aramejský král Izrael sužoval.

5Hospodin tehdy Izraeli dal zachránce, takže se synové Izraele z moci Aramu vymanili a mohli žít ve svém vlastním tak jako kdysi.

6Neodvrátili se ale od hříchů domu Jeroboámova, který svedl celý Izrael, a pokračovali v nich. V Samaří dokonce stál Ašeřin posvátný kůl.

7Proto z Joachazova vojska nezbylo více než 50 jezdců, 10 vozů a 10.000 pěšáků. Tak je aramejský král zničil. Rozdrtil je na prach.

8Ostatní Joachazovy skutky – co všechno vykonal a jak byl udatný – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

9Potom Joachaz ulehl ke svým otcům a byl pochován v Samaří. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Jehoaš.

Jehoaš, král izraelský

10Sedmatřicátého roku judského krále Joaše se izraelským králem stal Jehoaš, syn Joachazův. Kraloval šestnáct let

11a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Neodvrátil se od žádných hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael, ale pokračoval v nich.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[12]Ostatní Jehoašovy skutky – co všechno vykonal a jak udatně bojoval s judským králem Amaciášem – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[13]Potom Jehoaš ulehl ke svým otcům a na jeho trůn dosedl Jeroboám. Jehoaš byl pochován v Samaří mezi izraelskými králi.

Elíšova smrt

[14]Když Elíša na smrt onemocněl, izraelský král Jehoaš ho navštívil, plakal nad ním a volal: „Otče můj, otče můj! Jízdo izraelská!“

[15]Elíša mu řekl: „Přines luk a šípy.“ Když je přinesl,

[16]Elíša mu řekl: „Polož ruku na luk.“ A když to udělal, Elíša položil své ruce na ruce královy.

[17]„Otevři okno na východ,“ řekl mu Elíša, a když je otevřel, řekl mu: „Střel!“ Jakmile vystřelil, Elíša zvolal: „Šíp Hospodinova vítězství! Šíp vítězství nad Aramem! Udeříš na Arama v Afeku a úplně ho rozdrtíš.“

[18]Potom řekl: „Vezmi šípy.“ Když je vzal, Elíša mu řekl: „Udeř jimi o zem! Izraelský král udeřil třikrát a přestal.

[19]Tehdy se na něj Boží muž rozhněval: „Měl jsi udeřit pětkrát nebo šestkrát – pak bys Arama úplně rozdrtil! Teď ho ale porazíš jen třikrát.“

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[20]Elíša pak zemřel a byl pochován. Příští jaro do země vtrhli moábští nájezdníci.

[21]Izraelci právě kohosi pohřbívali, když vtom uviděli nájezdníky. Hodili ho tedy do Elíšova hrobu a utekli. Jakmile ten muž dopadl na Elíšovy kosti, ožil a postavil se na nohy.

[22]Aramejský král Chazael trápil Izrael po celou dobu Joachazovy vlády.

[23]Hospodin se ale nad nimi smiloval. Slitoval se a shlédl na ně kvůli své smlouvě s Abrahamem, Izákem a Jákobem. Nechtěl dopustit jejich zkázu a dosud je nevyhnal ze své blízkosti.

[24]Aramejský král Chazael pak zemřel a na jeho místě začal kralovat jeho syn Ben-hadad.

[25]Jehoaš, syn Joachazův, tehdy na Ben-hadadovi, synu Chazelovu, znovu dobyl města, která Chazael ve válce vzal jeho otci Joachazovi. Jehoaš ho třikrát porazil a dobyl ta izraelská města zpět.

Amaciáš, král judský

2 Královská 14

[1]Druhého roku izraelského krále Jehoaše, syna Joachazova, začal kralovat Amaciáš, syn Joaše, krále judského.

[2]Stal se králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Joadan a byla z Jeruzaléma.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[3]Dělal, co je v Hospodinových očích správné, ale ne tak jako jeho otec David. Ve všem se řídil příkladem svého otce Joaše.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4]Obětní výšiny ale nebyly odstraněny, a tak lid nadále obětoval a pálil kadidlo na výšinách.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[5]Jakmile měl Amaciáš království pevně v rukou, nechal pobít ty své dvořany, kteří zabili jeho královského otce.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

[6]Syny těch vrahů ale nepopravil, neboť v knize Mojžíšova zákona je psáno, že Hospodin přikázal: „Rodiče nemohou platit životem za své děti ani děti za své rodiče. Každý zaplatí životem za svůj vlastní hřích."

Amazias vence os edomitas

2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

[7]To on porazil 10.000 Edomců v Solném údolí. V oné bitvě dobyl Selu, přejmenoval ji na Jokteel a tak se jmenuje dodnes.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[8]Amaciáš tenkrát vzkázal izraelskému králi Jehoašovi, synu Joachaze, syna Jehuova: „Pojďme se utkat!"

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[9]Izraelský král Jehoaš ale judskému králi Amaciášovi vzkázal: „Jeden bodlák v Libanonu vzkázal cedru v Libanonu: Dej svou dceru mému synu za ženu! Jedno zvíře v Libanonu šlo okolo a ten bodlák pošlapalo.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[10]Porazil jsi Edoma, srdce se ti dme. Jen se chlub, ale raději zůstaň doma. Proč si říkáš o neštěstí? Chceš padnout a strhnout s sebou i Judu?"

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

A morte de Amazias, rei de Judá

2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[11]Amaciáš ale neposlechl. Izraelský král Jehoaš tedy vytáhl a utkal se s judským králem Amaciášem u judského Bet-šemeše.

[12]Juda byl Izraelem poražen a celé jeho vojsko se rozuteklo domů.

[13]Izraelský král Jehoaš zajal judského krále Amaciáše, syna Joašova, syna Achaziášova, u Bet-šemeše, odkud se vypravil na Jeruzalém. Od Efraimské brány až k Nárožní bráně proboural v jeruzalémských hradbách trhlinu na 400 loktů širokou.

[14]Pobral všechno zlato a stříbro i všechny nádoby, které se našly v Hospodinově chrámu i v pokladnicích královského paláce. Potom se s rukojmími vrátil do Samaří.

[15]Ostatní Jehoašovy skutky – co všechno vykonal a jak udatně bojoval s judským králem Amaciášem – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[16]Potom Jehoaš ulehl ke svým otcům a byl pochován v Samaří mezi izraelskými králi. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Jeroboám.

[17]Judský král Amaciáš, syn Joašův, žil po smrti izraelského krále Jehoaše, syna Joachazova, ještě patnáct let.

[18]Ostatní Amaciášovy skutky jsou, jak známo, sepsány v Kronice judských králů.

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém

[19]V Jeruzalémě proti němu zosnovali spiknutí. Utekl sice do Lachiše, ale i tam za ním poslali vrahy, kteří ho zabili.

[20]Převezli ho na koni a pochovali ho v Jeruzalémě, ve Městě Davidově, k jeho předkům.

[21]Všechen judský lid pak vzal Azariáše, kterému bylo šestnáct let, a prohlásili ho za krále na místě jeho otce Amaciáše.

[22]To on vybudoval Eilat a vrátil ho Judovi poté, co král Amaciáš ulehl ke svým otcům.

Jeroboám II., král izraelský

[23]Patnáctého roku judského krále Amaciáše, syna Joašova, se stal izraelským králem Jeroboám, syn Jehoašův. Kraloval v Samaří čtyřicet jedna let

[24]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Neodvrátil se od žádných hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael.

[25]To on obnovil hranice Izraele od Lebo-chamátu až k Mrtvému moři v Aravě, jak to Hospodin, Bůh Izraele, řekl ústy svého služebníka Jonáše, syna Amitajova, proroka z Gat-cheferu.

[26]Hospodin viděl trpké trápení Izraele, že je konec s pánem i kmánem a že Izrael nemá, kdo by mu pomohl.

[27]A protože se Hospodin rozhodl, že nevyhladí jméno Izraele pod nebem,

os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá

2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra

2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

zachránil je skrze Jeroboáma, syna Jehoašova.

[28]Ostatní Jeroboámovy skutky – co všechno vykonal a jak udatně bojoval, když Izraeli navrátil Damašek i judský Chamát – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[29]Potom Jeroboám ulehl ke svým otcům a byl pochován mezi izraelskými králi. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Zachariáš.

Azariáš, král judský

2 Královská 15

[1]Sedmadvacátého roku izraelského krále Jeroboáma začal nad Judou kralovat Azariáš, syn Amaciáše.

[2]Stal se králem v šestnácti letech a kraloval v Jeruzalémě padesát dva let. Jeho matka se jmenovala Jecholia a byla z Jeruzaléma.

[3]Dělal, co je správné v Hospodinových očích, přesně jako jeho otec Amaciáš.

[4]Obětní výšiny ale nebyly odstraněny, a tak lid nadále obětoval a pálil kadidlo na výšinách.

[5]Hospodin tohoto krále ranil malomocenstvím, takže až do dne své smrti bydlel v odděleném domě. Královský palác tehdy spravoval jeho syn Jotam, který také vládl lidu.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[6]Ostatní Azariášovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[7]Když Azariáš ulehl ke svým otcům, pochovali ho mezi jeho předky ve Městě Davidově. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Jotam.

Zachariáš, král izraelský

[8]Osmatřicátého roku judského krále Azariáše se izraelským králem stal Zachariáš, syn Jeroboámův. Kraloval v Samaří šest měsíců

[9]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé, tak jako jeho otcové. Neodvrátil se od hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael.

[10]Šalum, syn Jábešův, proti němu zosnoval spiknutí a před lidmi ho napadl. Poté, co ho zavraždil, se stal králem místo něj.

[11]Ostatní Zachariášovy skutky jsou, jak známo, sepsány v Kronice izraelských králů.

[12]Hospodin kdysi dal Jehuovi slovo: „Na izraelském trůnu budou sedět čtyři tví potomci." A tak se také stalo.

Šalum, král izraelský

[13]Devětatřicátého roku judského krále Uziáše se v Samaří stal králem Šalum, syn Jábešův. Kraloval jeden měsíc.

[14]Z Tirsy totiž vytáhl Menachem, syn Gadiho, dorazil k Samaří a tam Šaluma, syna Jábešova, napadl. Poté, co ho zavraždil, se stal králem místo něj.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[15]Ostatní Šalumovy skutky – včetně spiknutí, které zosnoval – jsou sepsány v Kronice izraelských králů.

[16]Menachem tenkrát vytáhl z Tirsy, přepadl Tipsach, a když mu odmítli otevřít, vybil celé to město i okolí a všechny těhotné tam rozpáral.

Menachem, král izraelský

[17]Devětatřicátého roku judského krále Uziáše se izraelským králem stal Menachem, syn Gadiho. Kraloval v Samaří deset let

[18]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Za celou tu dobu se neodvrátil od žádného z hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael.

[19]Do země pak přitáhl asyrský král Pul a Menachem mu odevzdal 1.000 talentů stříbra, aby získal jeho podporu a udržel si královskou moc.

[20]Menachem to stříbro vymohl od Izraelců. Každý zámožný člověk musel králi odevzdat 50 šekelů stříbra, aby měl Menachem co dát asyrskému králi. Ten se pak ale obrátil zpět a v zemi se nezdržel.

[21]Ostatní Menachemovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice izraelských králů.

[22]Když Menachem ulehl ke svým otcům, na jeho místě začal kralovat jeho syn Pekachiáš.

Pekachiáš, král izraelský

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[23]Padesátého roku judského krále Azariáše se izraelským králem stal Pekachiáš, syn Menachemův. Kraloval v Samaří dva roky

[24]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Neodvrátil se od hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael.

[25]Pekach, syn Remaliášův, jeho pobočník, proti němu zosnoval spiknutí. Vzal s sebou padesát mužů z Gileádu a zavraždil ho v královském paláci v Samaří a s ním i Argoba a Aria. Poté, co ho zavraždil, se stal králem místo něj.

[26]Ostatní Pekachiášovy skutky – co všechno vykonal – o tom se píše v Kronice izraelských králů.

Pekach, král izraelský

[27]Dvaapadesátého roku judského krále Azariáše se izraelským králem stal Pekach, syn Remaliášův. Kraloval v Samaří dvacet let

[28]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé. Neodvrátil se od hříchů Jeroboáma, syna Nebatova, který svedl celý Izrael.

[29]Za vlády izraelského krále Pekacha přitáhl asyrský král Tiglat-pilesar a dobyl Ijon, Abel-bet-maaku, Janoach, Kedeš a Chacor. Zabral Gileád, Galileu i celý kraj Neftalí a lid odvlekl do Asýrie.

[30]Hošea, syn Ely, pak proti Pekachovi, synu Remaliášovu, zosnoval spiknutí. Napadl ho a zavraždil, a tak se dvacátého roku Jotama, syna Uziášova, stal králem místo něj.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá

2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[31]Ostatní Pekachovy skutky – co všechno vykonal – o tom se píše v Kronice izraelských králů.

Jotam, král judský

[32]Druhého roku izraelského krále Pekacha, syna Remaliášova, začal nad Judou kralovat Jotam, syn Uziášův.

[33]Stal se králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jeruša, dcera Sádokova.

[34]Dělal, co je správné v Hospodinových očích, přesně jako jeho otec Uziáš.

[35]Obětní výšiny ale nebyly odstraněny, a tak lid nadále obětoval a pálil kadidlo na výšinách. To on vystavěl Horní bránu Hospodinova chrámu.

[36]Ostatní Jotamovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[37](V té době začal Hospodin proti Judovi podněcovat aramejského krále Recina a Pekacha, syna Remaliášova.)

[38]Jotam pak ulehl ke svým otcům a byl pochován mezi svými předky ve městě svého otce Davida. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Achaz.

Achaz, král judský

2 Královská 16

[1]Sedmnáctého roku Pekacha, syna Remaliášova, začal nad Judou kralovat Achaz, syn Jotamův.

2 Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

3 Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

5 Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

6 Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

7 Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

8 Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

9 O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

A idolatria de Acaz

2 Crônicas 28.22-25

2Stal se králem ve dvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Nedělal však, co je v Hospodinových očích správné, jako kdysi jeho otec David,

3ale řídil se způsoby izraelských králů. Vlastního syna dokonce nechal provést ohněm podle ohavných zvyklostí národů, které Hospodin vyhnal před syny Izraele.

4Obětoval a pálil kadidlo na posvátných výšinách, návrších a pod kdejakým košatým stromem.

5Aramejský král Recin tehdy s izraelským králem Pekachem, synem Remaliášovým, vytáhl do boje proti Jeruzalému. Oblehli Achaze, ale nedokázali ho porazit.

6V té době aramejský král Recin vyhnal Judejce z Eilatu a dobyl ho pro Aramejce. Potom se do Eilatu nastěhovali Edomci a bydlí tam až dodnes.

7Achaz proto vyslal k asyrskému králi Tiglat-pilesarovi posly s prosbou: „Jsem tvůj služebník, tvůj syn! Přijď mě prosím vysvobodit z rukou aramejského a izraelského krále, kteří mě napadli."

8Achaz tehdy pobral stříbro a zlato, které se našlo v Hospodinově chrámu i v pokladnicích královského paláce, a poslal to asyrskému králi jako úplatu.

9Asyrský král ho vyslyšel. Přitáhl k Damašku, dobyl ho, obyvatele odvlekl do Kíru a Recina popravil.

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[10]Král Achaz se pak vypravil vstříc asyrskému králi Tiglat-pilesarovi do Damašku. Když spatřil damašský oltář, poslal knězi Uriášovi jeho nákres a podrobný popis jeho provedení.

[11]Kněz Uriáš pak postavil oltář přesně podle údajů, které poslal král Achaz z Damašku. Stihl to ještě předtím, než se král Achaz odtamtud vrátil.

[12]Když král dorazil z Damašku, prohlédl si oltář, přistoupil k němu a obětoval na něm.

[13]Zažehl svou zápalnou i moučnou oběť, přinesl úlitbu a skropil oltář krví své pokojné oběti.

[14]Bronzový oltář, který stával před Hospodinem, ale nechal odnést z průčelí chrámu, z místa mezi novým oltářem a Hospodinovým chrámem, a postavil ho stranou onoho oltáře směrem na sever.

[15]Potom král Achaz přikázal knězi Uriášovi: „Na tomto velkém novém oltáři obětuj ranní zápaly, večerní moučné oběti – zápalnou a moučnou oběť za krále i zápalnou a moučnou oběť s úlitbou za všechen lid země. Skrápěj ho krví zápalů a obětí. Co dělat s tím bronzovým oltářem, si ještě rozmyslím.“

[16]A kněz Uriáš udělal všechno přesně tak, jak mu Achaz přikázal.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz
2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano

[17]Král Achaz pak osekal postranice z bronzových stojanů a sejmul z nich umyvadla. Moře sňal z bronzových býků, na nichž spočívalo, a položil je na kamenné dláždění.

[18]Aby se zalíbil asyrskému králi, nechal z chrámu odstranit podstavec trůnu, který tam předtím postavili, a zrušil vnější královský vchod do Hospodinova chrámu.

[19]Ostatní Achazovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[20]Achaz ulehl ke svým otcům a byl pochován mezi svými předky ve Městě Davidově. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Ezechiáš.

Hošea, poslední král izraelský

2 Královská 17

[1]Dvanáctého roku judského krále Achaze se izraelským králem stal Hošea, syn Ely. Kraloval v Samaří devět let

[2]a páchal, co je v Hospodinových očích zlé, i když ne tak jako izraelští králové před ním.

[3]Napadl ho asyrský král Šalman-assar. Hošea byl totiž jeho vazalem a odváděl mu dávky,

[4]ale asyrský král odhalil jeho zradu: Hošea poslal vyslance k egyptskému vládci do Soa a přestal asyrskému králi odvádět

em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

5 Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

6 No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

7 Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

8 Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

9 Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

10 Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

11 Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

12 e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

každoroční daň. Proto ho asyrský král zajal a v poutech vsadil do vězení.

5Asyrský král vtrhl do celé země, přitáhl až k Samaří a tři roky město obléhal.

6Devátého roku Hošeovy vlády konečně Samaří dobyl a Izraelce odvlekl do Asýrie. Usídlil je v Chalachu a Chaboru na řece Gozan a v médských městech.

7Stalo se to proto, že synové Izraele hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, který je vyvedl z Egypta, z moci egyptského vládce faraona. Uctívali cizí bohy

8a řídili se zvyklostmi národů, které před nimi Hospodin vyhnal, a zvyklostmi izraelských králů.

9Synové Izraele prováděli špatnosti proti Hospodinu, svému Bohu. Ve všech svých městech – od hlídkových věží až po pevnosti – si nastavěli obětní výšiny.

10Na kdejakém vyšším návrší a pod kdejakým košatým stromem si nadělali posvátné sloupy a Ašeřiny kůly.

11Na všech těch výšinách pálili kadidlo, jako to dělali pohané, které před nimi Hospodin vyhnal. Prováděli zlé věci a popouzeli Hospodina.

12Sloužili hnusným modlám, ačkoli jim Hospodin řekl: „To nesmíte!“

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[13]Hospodin varoval Izrael i Judu skrze všechny své proroky a vidoucí: „Odvraťte se od svých zlých cest a dodržujte má přikázání a ustanovení! Tak to stojí v celém Zákoně, který jsem svěřil vašim otcům a který jsem vám předal skrze své služebníky proroky."

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[14]Oni však neposlechli a zatvrdili se. Byli tvrdošíjní stejně jako jejich otcové, kteří nevěřili v Hospodina, svého Boha.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[15]Zavrhli jeho pravidla, jeho smlouvu, kterou uzavřel s jejich otci, i jeho výstrahy, jimiž je varoval. Marnost následovali a marností se stali. Následovali národy ve svém okolí, ačkoli jim Hospodin řekl: „To nesmíte!"

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[16]Opustili všechna přikázání Hospodina, svého Boha, a odlili si dvě telata. Vyrobili si také posvátné kůly, klaněli se všem nebeským zástupům a sloužili Baalovi.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

[17]Své syny a dcery prováděli ohněm a zabývali se čarováním a věštěním. Zaprodali se, páchali, co je v Hospodinových očích zlé, a popouzeli ho.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[18]Hospodin se na Izrael nesmírně rozhněval a vyhnal je ze své blízkosti. Ponechal tam jen samotný kmen Juda.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[19]Ani Juda však nedodržoval přikázání Hospodina, svého Boha. Řídili se zvyklostmi Izraele, jednali jako oni.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[20]Hospodin pak celé pokolení Izraele zavrhl. Ponížil je, vydával je do rukou nájezdníků, až je nakonec zapudil ze své blízkosti.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21]Když odtrhl Izrael od domu Davidova, udělali si králem Jeroboáma, syna Nebatova. Jeroboám ale Izrael odvrátil od Hospodina a svedl je k velikému hříchu.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[22]Synové Izraele pak pokračovali ve všech hříších, které páchal Jeroboám, a neodvrátili se od nich.

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

[23]Nakonec tedy Hospodin vyhnal Izrael ze své blízkosti, jak je varoval skrze všechny své služebníky proroky. Izrael je proto až dodnes vystěhován ze své země do Asýrie.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

Pohané v Samaří

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[24]Asyrský král pak přivedl pohany z Babylonu, Kúty, Avy, Chamátu a Sefarvaimu a usídlil je v samařských městech namísto synů Izraele. Tak ovládli Samaří a zabydleli se v izraelských městech.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[25]Když tam začali žít, nesloužili Hospodinu, a tak na ně poslal lvy, kteří je zabíjeli.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a

[26]Asyrský král tehdy dostal zprávu: „Národy, které jsi vystěhoval a přesídlil do samařských měst, neznají způsoby Boha té

maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR,

země, a tak na ně poslal lvy, kteří je zabíjejí. Je to proto, že neznají způsoby Boha té země.“

[27]Asyrský král proto vydal rozkaz: „Doveďte tam jednoho z kněží, které jste odtud vyhnali. Smí se tam vrátit a žít tam, aby je vyučoval způsobům Boha té země.“

[28]Jeden z kněží odvlečených ze Samaří tedy přišel, usadil se v Bet-elu a učil je, jak uctívat Hospodina.

[29]Každý z těch národů si ale ve městě, kam přišel bydlet, nadělal vlastní bohy a vystavili si je ve svatyních, které Samaritáni postavili na svých obětních výšinách.

[30]Babylóňané si udělali Sukot-benot, obyvatelé Kútu si udělali Nergala, Chamáťané si udělali Ašima,

[31]Avijci si udělali Nibchaza a Tartaka. Obyvatelé Sefarvaimu spalovali své děti v ohni sefarvaimským božstvům Adramelechovi a Anamelechovi.

[32]K tomu pak ještě uctívali Hospodina; zřídili si ale své vlastní kněze posvátných výšin, kteří za ně obětovali ve svatyních na výšinách.

[33]Uctívali sice Hospodina, ale sloužili také svým vlastním bohům podle zvyklostí těch národů, z nichž byli vystěhováni.

[34]Až dodnes se řídí podle svých starých zvyků. Nebojí se Hospodina a neřídí se

não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

35 Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

36 mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

37 Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

38 Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

40 Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

41 Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

podle jeho ustanovení a práv ani podle Zákona a přikázání, která Hospodin svěřil synům Jákoba, jemuž dal jméno Izrael.

35S těmi Hospodin kdysi uzavřel smlouvu a přikázal jim: „Neuctívejte cizí bohy, neklaňte se jim, nesložte jim ani jim neobětujte!

36Pouze Hospodina, který vás vyvedl z Egypta velikou silou a vztaženou paží, jeho jediného ctěte, jemu se klanějte a jemu obětujte.

37Po všechny dny pečlivě dodržujte ustanovení, práva, Zákon a přikázání, která vám napsal. Neuctívejte cizí bohy.

38Nezapomínejte na smlouvu, kterou jsem s vámi uzavřel, a neuctívejte cizí bohy.

39Ctěte jen Hospodina, svého Boha. On vás zachrání z rukou všech vašich nepřátel!“

40Oni však neposlechli a řídili se podle svých starých zvyků.

41Tyto národy sice začaly uctívat Hospodina, ale nadále sloužily svým modlám. Také jejich synové a synové jejich synů až dodnes jednají tak jako předtím jejich otcové.

PÁD JUDY

Ezechiáš, král judský

2 Královská 18

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.	[1]Třetího roku izraelského krále Hošey, syna Elova, začal nad Judou kralovat Ezechiáš, syn Achazův.
[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.	[2]Stal se králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Abija, dcera Zachariášova.
[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.	[3]Dělal, co je v Hospodinových očích správné, přesně jako kdysi jeho otec David.
[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.	[4]To on odstranil obětní výšiny, rozbil posvátné sloupy a rozřezal Ašeřiny kůly. Roztloukl i bronzového hada, kterého kdysi zhotovil Mojžíš; až do té doby mu totiž synové Izraele pálili kadidlo. Říkalo se mu Nechuštan, Bronzovec.
[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.	[5]Ezechiáš spoléhal na Hospodina, Boha Izraele. Mezi všemi judskými králi před ním ani po něm nebyl nikdo jako on.
[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.	[6]Lnul k Hospodinu a neuchyloval se od něj. Dodržoval přikázání, která Hospodin vydal Mojžíšovi,
[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.	[7]a Hospodin byl s ním. Ve všem, co podnikl, se mu dařilo. Vzbouřil se proti asyrskému králi a přestal mu sloužit.
[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.	[8]Také porazil Filištíny až po Gazu a okolí, od hlídkových věží až po pevnosti.
[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.	[9]Čtvrtého roku Ezechiášovy vlády (což byl sedmý rok izraelského krále Hošey, syna Elova,) vytáhl asyrský král Šalman-assar proti Samaří a oblehl je.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias,

[10]Teprve po třech letech je dobyl. Samaří padlo v šestém roce Ezechiášovy vlády, což byl devátý rok izraelského krále Hošey.

[11]Asyrský král odvlekl Izrael do Asýrie a usadil je v Chalachu a Chaboru na řece Gozan a v médských městech.

[12]Stalo se to proto, že neposlouchali Hospodina, svého Boha, ale porušovali jeho smlouvu. Neposlouchali a neřídili se ničím z toho, co přikázal Hospodinův služebník Mojžíš.

Asyrská hrozba

[13]Čtrnáctého roku krále Ezechiáše vytáhl asyrský král Senacherib proti všem judským opevněným městům a dobyl je.

[14]Judský král Ezechiáš vzkázal asyrskému králi do Lachiše: „Pochybil jsem. Jakékoli břímě mi uložíš, to ponesu, jen ode mě prosím odtáhni." Asyrský král tedy judskému králi Ezechiášovi uložil zaplatit 300 talentů stříbra a 30 talentů zlata.

[15]Ezechiáš mu odevzdal všechno stříbro, které se našlo v Hospodinově chrámu a v pokladnicích královského paláce.

[16]Judský král Ezechiáš tenkrát oloupal dveře i sloupy Hospodinova chrámu, které předtím sám nechal pokrýt zlatem, a odevzdal to asyrskému králi.

[17]Asyrský král vyslal z Lachiše do Jeruzaléma ke králi Ezechiášovi svého vrchního velitele, nejvyššího správce a

a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

18 Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

19 Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

20 Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

21 Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

22 Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

23 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

24 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu

nejvyššího komořího s mocným vojskem. Vytáhli a zamířili k Jeruzalému, vystoupali vzhůru, a když dorazili, postavili se u strouhy Horního rybníka, u silnice k Valchářovu poli.

18Volali krále, ale vyšel k nim správce paláce Eliakim, syn Chilkiášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův.

19Nejvyšší komoří k nim promluvil: „Vyřiďte Ezechiášovi: Tak praví velkokrál, král Asýrie: V co to doufáš?

20To si myslíš, že pouhá slova nahradí válečné umění a sílu? Na koho to spoléháš, že se mi protivíš?

21Spolehl ses na Egypt, na ten nalomený rákos? Kdo se o něj opře, tomu probodne dlaň! Takový je egyptský vládce farao ke všem, kdo na něj spolehnou.

22Možná mi řeknete: ‚Spoléháme na Hospodina, svého Boha.‘ Není to snad ten, jehož obětní výšiny a oltáře Ezechiáš sám odstranil? Judovi a Jeruzalému pak nařídil: ‚Před tímto oltářem v Jeruzalémě se budete klanět!‘

23Pojď se teď vsadit s mým pánem, asyrským králem: Dám ti dva tisíce koní, jestli si na ně najdeš jezdce!

24Jak se chceš postavit hejtmanu poslední provincie mého pána, když se spoléháš na vozy a jezdce z Egypta?

senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

25 Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

25A navíc, cožpak jsem vytáhl toto místo zničit bez Hospodina? To Hospodin mi řekl: ‚Vytáhni proti té zemi a znič ji!'"

26 Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

26Eliakim, syn Chilkiášův, Šebna a Joach nejvyššího komořího požádali: „Mluv prosím ke svým služebníkům aramejsky, vždyť rozumíme. Nemluv s námi hebrejsky. Lid na hradbách to slyší."

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

27Nejvyšší komoří jim odpověděl: „Copak mě můj pán s těmito slovy poslal za tvým pánem a za tebou? Poslal mě právě za těmi muži na hradbách! Budou žrát svoje lejna a pít svou moč tak jako vy!"

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

28Pak se nejvyšší komoří postavil a začal hlasitě volat v hebrejštině: „Slyšte slovo velkokrále, krále Asýrie!

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

29Tak praví král: Nenechte se od Ezechiáše klamat. Z mé ruky vás vysvobodit nemůže!

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

30Nenechte se od Ezechiáše navádět k důvěře v Hospodina, když vám tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí; toto město nepadne asyrskému králi do rukou.'

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

31Neposlouchejte Ezechiáše! Takto praví král Asýrie: Uzavřete se mnou mír, vyjděte ke mně. Každý pak budete sklízet svou vinici a své fíky, každý budete pít ze své studny,

[32] Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[32]než přijdu a vezmu vás do země podobné té vaší, do země obilí a moštu, země chleba a vinic, země oliv a medu. Žijte, neumírejte! Neposlouchejte Ezechiáše! Jenom vás podvádí, když tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí.‘

[33]Vysvobodili snad bohové všech národů své země z rukou asyrského krále?

[34]Kde jsou bohové Chamátu a Arpádu? Kde jsou bohové Sefarvaimu, Heny a Ivy? Vysvobodili snad z mé ruky Samaří?

[35]Kdo z bohů všech těch zemí vysvobodil svou zemi z mých rukou? Jak by tedy Hospodin z mé ruky vysvobodil Jeruzalém?“

[36]Lid mlčel. Neodpověděli mu ani slovo. Královský rozkaz totiž zněl: „Neodpovídejte mu!“

[37]Správce paláce Eliakim, syn Chilkiášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův, pak přišli k Ezechiášovi, roucha roztržená, a ohlásili mu, co říkal nejvyšší komoří.

Dnes je den soužení

2 Královská 19

[1]Když to král Ezechiáš uslyšel, roztrhl své roucho a zahalen pytlovinou vešel do Hospodinova chrámu.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[2]Správce paláce Eliakima, písaře Šebnu a starší kněze, zahalené pytlovinou, poslal k proroku Izaiášovi, synu Amosovu,

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3]aby mu řekli: „Tak praví Ezechiáš: Dnes je den soužení, trestání a ponížení. Porod už začal, ale není dost sil.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[4]Kéž by Hospodin, tvůj Bůh, slyšel, co všechno řekl nejvyšší komoří vyslaný svým pánem, asyrským králem, aby urážel živého Boha. Kéž by je ztrestal za ta slova, která Hospodin, tvůj Bůh, slyšel. Modli se proto za tu hrstku, která tu z nás ještě zůstala.“

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5]Služebníci krále Ezechiáše tedy přišli k Izaiášovi.

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6]Izaiáš jim odpověděl: „Vyřiďte svému pánu: Tak praví Hospodin – Neboj se slov, která jsi slyšel, když se proti mně rouhali sluhové asyrského krále.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7]Hle, zavanu na něj duchem, zaslechne zvěst, vrátí se do své země a v jeho zemi ho nechám padnout mečem.“

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Mezitím se nejvyšší komoří doslechl, že asyrský král opustil Lachiš. Stáhl se tedy za ním a zastihl ho při obléhání Libny.

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9]Vtom se král dozvěděl o Tirhakovi: „Habešský král vytáhl proti tobě do boje.“ Obratem proto vyslal posly k Ezechiášovi se slovy:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias
Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de

[10]„Vyřiďte judskému králi Ezechiášovi: Nedej se klamat svým Bohem, na něhož spoléháš. Říkáš si, že Jeruzalém nepadne do rukou asyrského krále.

[11]Slyšel jsi ale, jak asyrští králové naložili se všemi zeměmi – vyhubili je! A ty bys měl uniknout?

[12]Copak jiní bohové vysvobodili své národy? Mí předkové je vyhladili! Jak dopadl Gozan, Charan, Recef a lid Edenu v Tel-asaru?

[13]Kde je král Chamátu, král Arpádu, král města Sefarvaim, Heny a Ivy?“

[14]Král Ezechiáš převzal list od poslů a přečetl ho. Potom šel do Hospodinova chrámu a rozložil ho před Hospodinem.

[15]Ezechiáš se tehdy k Hospodinu modlil: „Hospodine, Bože Izraele, jenž trůníš na cherubech, ty jsi jediný Bůh všech království země! To ty jsi učinil nebesa i zem!

[16]Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři své oči a viz. Slyšel jsi, co vzkázal Senacherib, jak urážel živého Boha?

[17]Je to tak, Hospodine, asyrští králové ty národy i jejich země zpustošili

[18]a jejich bohy naházeli do ohně. Nejsou to přece žádní bohové, ale jen dílo

mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

19 Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

lidských rukou, dřevo a kámen – to proto je zničili.

19Teď ale prosím, Hospodine, Bože náš, vysvoboď nás z jeho rukou, ať všechna království země poznají, že ty, Hospodine, jsi jediný Bůh!“

O profeta conforta a Ezequias

Isaías 37.21-35

20 Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

21 e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

22 A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

23 Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

24 Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

25 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém,

Kohos to urážel?

20Izaiáš, syn Amosův, tehdy Ezechiášovi vzkázal: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Tvou modlitbu ohledně asyrského krále Senacheriba jsem vyslyšel.

21Toto je slovo, které o něm vyřkl Hospodin: Posmívá se ti, pohrdá tebou panna, Dcera sionská; pošklebuje se nad tebou Dcera jeruzalémská!

22Kohos to urážel, komu ses rouhal, proti komu jsi zvedl hlas? Koho sis pyšně měřil očima? Svatého Izraelova!

23Urážels Pána ústy svých poslů, prý: ‚Já mám přece tolik vozů! Všemi svahy Libanonu vystoupal jsem k hřebenům, vykácel tam cedry, bory, dosáh jsem až na vrcholy, do lesů a do hvozdů.

24 Kopal jsem a vypil vodu cizincům, nohama jsem rozdupal všechny řeky Egypta!‘

25Neslyšel jsi ve svých dálkách? To já jsem to ustanovil, rozhodl jsem odedávna! Nyní

as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

jsem to tedy splnil: města dobře opevněná proměníš v hromady suti!

[26] Kdo v nich bydlí, vysíleni, vyděšeni, zahanbeni, jak bylina polní byli, jako tráva zelená, jako plevel na střechách – uschne dřív, než uzrává!

[27] Ať sedíš, chodíš sem a tam, ať na mě běsníš, já tě znám.

[28] Tvé běsnění a tvá pýcha ke mně dolehla. Udidlo dám na tvá ústa, do nosu zabodnu ti hák, odvedu tě, kudys přišel, stejnou cestou půjdeš zpět!

[29] A toto budeš mít jako znamení, Ezechiáši: Letos budete jíst, co samo vyroste. I napřesrok jen to, co se samo urodí. Třetího roku ale sejte a sklízejte, sázejte vinice a jezte z úrody.

[30] Pozůstatek z domu Judy hluboce zakoření, vypučí vzhůru a přinese ovoce.

[31] Z Jeruzaléma vzejde pozůstatek a z hory Sion ti, kdo se zachrání. Horlivost Hospodina zástupů to učiní!

[32] Nuže, toto praví Hospodin o asyrském králi: Nevstoupí do tohoto města, nevystřelí sem ani šíp, násep proti němu nenavrší a nikdo nenastaví štít.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[33] Odejde, kudy přivedla ho cesta, do tohoto města nevstoupí, praví Hospodin.

[34] To město budu hájit, já sám je zachráním, pro sebe učiním to a pro Davida, jenž byl můj služebník!“

[35]Téže noci pak vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře 185.000 mužů. Ráno vstali a hle – všude samé mrtvoly!

[36]Asyrský král Senacherib se sebral, odtáhl pryč a zůstal v Ninive.

[37]Jednou, když se klaněl v chrámu svého boha Nisrocha, ho jeho synové Adramelech a Sarecer probodli mečem. Uprchli pak do země Ararat a na jeho místě kraloval jeho syn Esar- -chadon.

Ezechiášova nemoc

2 Královská 20

[1]V té době Ezechiáš na smrt onemocněl. Prorok Izaiáš, syn Amosův, ho navštívil a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Dej své věci do pořádku, protože umřeš; neuzdravíš se.“

[2]Ezechiáš se obrátil tváří ke zdi a modlil se k Hospodinu:

[3]„Ach Hospodine, pamatuj prosím, že jsem před tebou žil oddaně a s upřímným srdcem a že jsem dělal, co je v tvých očích správné.“ A Ezechiáš plakal a plakal.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia

Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas

[4]Izaiáš ještě ani nevyšel z prostředního nádvoří, když dostal slovo Hospodinovo:

[5]„Vrať se a řekni Ezechiášovi, vůdci mého lidu: Toto praví Hospodin, Bůh tvého otce Davida: Slyšel jsem tvou modlitbu a viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravuji tě! Třetího dne vejdeš do Hospodinova chrámu.

[6]Přidám ti patnáct let života. Kromě toho vysvobodím tebe i toto město z rukou asyrského krále a budu to město bránit. Udělám to pro sebe a pro svého služebníka Davida.“

[7]Izaiáš tenkrát řekl: „Přineste hroudu fíků.“ Přinesli je, přiložili na vřed a Ezechiáš byl uzdraven.

[8]Ezechiáš se Izaiáše ptal: „Jaké dostanu znamení, že mě Hospodin uzdraví a že třetího dne vejdu do Hospodinova chrámu?“

[9]Izaiáš odpověděl: „Toto je znamení od Hospodina, že vykoná, co ti slíbil: Má stín postoupit o deset stupňů, nebo se má o deset stupňů vrátit?“

[10]Ezechiáš řekl: „Je snadnější, aby stín o deset stupňů postoupil. Ať se tedy raději o deset stupňů vrátí.“

[11]Prorok Izaiáš pak volal k Hospodinu a ten vrátil stín sestupující po Achazově schodišti o deset stupňů zpět.

Poslové z Babylonu

[12]V té době babylonský král Marduk-bal-adan, syn Bal-adanův, poslal Ezechiášovi

e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

list a dar, neboť slyšel, že Ezechiáš je nemocný.

[13]Ezechiáš posly přijal a ukázal jim celou svou klenotnici, stříbro, zlato, balzámy a výborný olej. Ukázal jim i zbrojnici a všechno, co se jen našlo v jeho pokladnicích. V celém jeho paláci a v celém jeho panství nebylo nic, co by jim Ezechiáš neukázal.

[14]Pak za králem Ezechiášem přišel prorok Izaiáš a ptal se: „Co říkali ti muži? Odkud přišli?“ „Přišli z veliké dálky, až z Babylonu,“ odpověděl Ezechiáš.

[15]„Co ve tvém paláci viděli?“ ptal se dál. „Viděli všechno, co v paláci mám,“ odvětil Ezechiáš. „Není nic, co bych jim ze svých pokladů neukázal.“

[16]Izaiáš na to Ezechiášovi řekl: „Slyš slovo Hospodinovo:

[17]Hle, přicházejí dny, kdy všechno, co máš v paláci, všechno, co až dodnes nashromáždili tví předkové, bude odneseno do Babylonu. Nezůstane nic, praví Hospodin.

[18]I tvoji synové, tví vlastní potomci, budou zajati a stanou se eunuchy v paláci babylonského krále.“

[19]„Slovo Hospodinovo, které jsi řekl, je dobré,“ odpověděl Ezechiáš. Pomyslel si totiž: „Za mých dnů přece bude pokoj a bezpečí.“

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá

2 Crônicas 33.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[20]Ostatní Ezechiášovy skutky – všechny jeho udatné činy i to, jak udělal rybník a vodovod, kterým do města přivedl vodu – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[21]Ezechiáš pak ulehl ke svým otcům a na jeho místě začal kralovat jeho syn Menaše.

Menaše, král judský

2 Královská 21

[1]Menaše se stal králem ve dvanácti letech a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let. Jeho matka se jmenovala Chefciba.

[2]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, podle ohavných způsobů těch národů, které Hospodin vyhnal před syny Izraele.

[3]Znovu vystavěl obětní výšiny, které jeho otec Ezechiáš zničil. Postavil také oltáře Baalovi a vztyčil Ašeřin kůl, jako to dělal izraelský král Achab. Klaněl se všem nebeským zástupům a sloužil jim.

[4]Nastavěl oltáře v Hospodinově chrámu, o kterém Hospodin prohlásil: „Svému jménu dám spočinout v Jeruzalémě.“

[5]Na obou nádvořích Hospodinova chrámu nastavěl oltáře všem nebeským zástupům.

[6]Dokonce provedl vlastního syna ohněm. Věštil, čaroval, zabýval se jasnovidectvím a vyvolával mrtvé. Napáchal v Hospodinových očích spoustu zla a popouzel ho k hněvu.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos;

[7]Nechal vyrobit modlu Ašery a vztyčil ji v chrámu, o kterém Hospodin Davidovi a jeho synu Šalomounovi řekl: „V tomto domě, v Jeruzalémě, který jsem vyvolil ze všech kmenů Izraele, dám navždy spočinout svému jménu.

[8]Bude-li se Izrael pečlivě řídit vším, co jsem jim přikázal, a plnit celý Zákon, který jim svěřil můj služebník Mojžíš, nikdy nedopustím, aby museli prchat ze země, kterou jsem dal jejich předkům."

[9]Oni však neposlechli. Menaše je svedl, aby prováděli ještě horší věci než národy, které Hospodin před syny Izraele vyhubil.

[10]Hospodin proto mluvil skrze své služebníky proroky:

[11]„Judský král Menaše napáchal ještě horší ohavnosti, než jaké před ním páchali Emorejci, a svými hnusnými modlami svedl Judu k hříchu.

[12]Nuže, tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, dopustím na Jeruzalém a Judu takové neštěstí, že to nikomu, kdo o tom uslyší, nepřestane znít v obou uších.

[13]Přeměřím Jeruzalém touž mírou jako Samaří a touž olovnicí jako dům Achabův. Vydrhnu Jeruzalém, jako se drhne mísa a po vytření se překlopí.

[14]Co zbylo z mého dědictví, to opustím a vydám je do rukou jejich nepřátel. Stanou se lupem a kořistí všech svých nepřátel,

servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[15]protože páchali, co je v mých očích zlé, a uráželi mě ode dne, kdy jejich otcové vyšli z Egypta, až dodnes."

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

[16]Menaše prolil tolik nevinné krve, že jí naplnil Jeruzalém od okraje po okraj – jako by nebylo dost na tom, že svedl Judu k hříchu, aby páchali, co je v Hospodinových očích zlé.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[17]Ostatní Menašemovy skutky – co všechno vykonal a jaký hřích spáchal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[18]Pak Menaše ulehl ke svým otcům a byl pochován v Uzově zahradě svého paláce. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Amon.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

Amon, král judský

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[19]Amon se stal králem v dvaadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dva roky. Jeho matka se jmenovala Mešulemet, dcera Charuce z Jotby.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[20]I on páchal, co je v Hospodinových očích zlé, tak jako jeho otec Menaše.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[21]Ve všem se držel cest svého otce: sloužil hnusným modlám, kterým sloužil jeho otec, a klaněl se jim.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[22]Opustil Hospodina, Boha svých otců, a nedržel se Hospodinových cest.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias

2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo

2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR,

[23]Amonovi dvořané se proti němu spikli a zabili krále v jeho vlastním domě.

[24]Lid země ale všechny spiklence proti králi Amonovi pobil a na jeho místě prohlásili za krále jeho syna Jošiáše.

[25]Ostatní Amonovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[26]Pochovali ho do jeho hrobu v Uzově zahradě a na jeho místě začal kralovat jeho syn Jošiáš.

Jošiáš, král judský

2 Královská 22

[1]Jošiáš se stal králem v osmi letech a kraloval v Jeruzalémě třicet jedna let. Jeho matka se jmenovala Jedida, dcera Adajáše z Boskatu.

[2]Dělal, co je v Hospodinových očích správné. Ve všem se držel cest svého otce Davida a neuchýlil se napravo ani nalevo.

[3]V osmnáctém roce své vlády poslal Jošiáš písaře Šafana, syna Acaliášova, syna Mešulamova, do Hospodinova chrámu s pokynem:

[4]„Jdi k nejvyššímu knězi, ať spočítá stříbro přinesené do Hospodinova chrámu, které od lidu vybrali strážci prahu.

[5]Svěří je mistrům odpovědným za práci na Hospodinově chrámu, aby je vypláceli

para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

6 aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

7 Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Crônicas 34.14-18

8 Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

9 Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

10 Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque

dělníkům pracujícím na opravě škod v Hospodinově chrámu.

6Ať je dávají tesařům, stavitelům i zedníkům a nakupují za ně dřevo a tesaný kámen na opravu chrámu.

7Za vyplacené stříbro od nich není třeba žádat vyúčtování, protože jednají svědomitě.“

8Velekněz Chilkiáš tehdy ohlásil písaři Šafanovi: „Našel jsem v Hospodinově chrámu Knihu Zákona.“ Předal knihu Šafanovi a ten si v ní četl.

9Písař Šafan pak šel ke králi a podal mu zprávu: „Tví služebníci vysypali stříbro uložené v chrámu a svěřili je mistrům odpovědným za práci na Hospodinově chrámu.“

10Dále písař Šafan králi ohlásil: „Velekněz Chilkiáš mi dal jistou knihu,“ a začal z ní králi číst.

11Jakmile král uslyšel slova Knihy Zákona, roztrhl své roucho

12a přikázal knězi Chilkiášovi, Achikamovi, synu Šafanovu, Achborovi, synu Michajášovu, písaři Šafanovi a královskému služebníku Asajášovi:

13„Jděte se za mě, za lid a za celé Judsko dotazovat Hospodina ohledně slov této nalezené knihy. Hospodin proti nám plane

grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

velikým hněvem, neboť naši otcové neposlouchali slova této knihy a neřídili se vším, co je v ní o nás psáno.“

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

14Kněz Chilkiáš, Achikam, Achbor, Šafan i Asajáš tedy šli za prorokyní Chuldou, ženou Šaluma, syna Tikvy, syna Charchasova, strážce rouch. Bydlela v jeruzalémském Novém městě. Když s ní o tom promluvili,

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

15odpověděla: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Povězte muži, který vás ke mně poslal:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

16Tak praví Hospodin – Hle, na toto místo i na jeho obyvatele dopustím všechna neštěstí, všechna slova té knihy, kterou judský král četl.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

17Protože mě opustili, pálili kadidlo cizím bohům a popouzeli mě veškerým dílem svých rukou, vzplanul proti tomuto místu můj neutuchající hněv!‘

18 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

18Odpovězte judskému králi, který vás poslal dotazovat se Hospodina: ‚Tak praví Hospodin, Bůh Izraele ohledně slov, která jsi slyšel:

19 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

19Když jsi uslyšel, jak jsem o tomto místu a jeho obyvatelích prohlásil, že na ně přijde zkáza a prokletí, nezatvrdil jsi své srdce, ale ponížil ses před Hospodinem; roztrhl jsi své roucho a plakals přede mnou. Proto jsem tě také vyslyšel, praví Hospodin.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém,

[20]Hle, připojím tě k tvým předkům a budeš uložen do hrobu v pokoji. Tvé oči nespatří nic z toho neštěstí, které na toto místo dopustím.'" S touto zprávou se tedy vrátili ke králi.

Jošiášovy reformy

2 Královská 23

[1]Nato král nechal svolat všechny stařešiny Judy a Jeruzaléma.

[2]Král vešel do Hospodinova chrámu a s ním všechen judský lid, obyvatelé Jeruzaléma, kněží i proroci – všechen lid od nejmenších po největší. Král jim předčítal všechna slova Knihy smlouvy, nalezené v Hospodinově chrámu.

[3]Pak se postavil ke sloupu a zavázal se před Hospodinem smlouvou, že bude celým srdcem i duší následovat Hospodina a poslouchat jeho příkazy, svědectví a ustanovení a plnit tak slova této smlouvy, zapsaná v této knize. Také všechen lid se k té smlouvě připojil.

[4]Král přikázal nejvyššímu knězi Chilkiášovi a dalším kněžím i strážcům prahu, aby z Hospodinovy svatyně vynesli všechny věci vyrobené pro Baala, pro Ašeru a pro všechny nebeské zástupy. Spálil je venku za Jeruzalémem u potoka Kidron a jejich popel odnesl do Bet-elu.

nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

5Skoncoval také s modlářským kněžstvem, které si ustanovili judští králové, aby po judských městech i v okolí Jeruzaléma pálili kadidlo na výšinách (pálili totiž kadidlo Baalovi, slunci, měsíci, souhvězdím a všem nebeským zástupům).

6 Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

6Také sochu Ašery vynesl z Hospodinova chrámu ven za Jeruzalém k potoku Kidron, kde ji spálil. Rozemlel ji na prach a ten pak vysypal na veřejném hřbitově.

7 Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

7Dále zbořil stánky modlářské prostituce v Hospodinově chrámu, kde ženy tkaly roucha pro Ašeru.

8 A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

8Dal také přivést všechny kněze z judských měst a od Geby až po Beeršebu znesvětil obětní výšiny, na nichž kněží pálili kadidlo. Zničil také Výšinu bran, umístěnou u vchodu do brány městského správce Jošuy (když se šlo bránou do města, stála vlevo).

9 (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

9Kněží oněch výšin nesloužili u Hospodinova oltáře v Jeruzalémě, přesto však směli jíst nekvašený chléb se svými kněžskými bratry.

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

10Jošiáš znesvětil i Tofet v údolí Ben-hinom, aby tam už nikdo neprovedl svého syna nebo dceru ohněm jako oběť Molochovi.

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da

11Od vchodu do Hospodinova chrámu odstranil koně, které judští králové

Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

14 Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

Profanado e derribado o altar de Betel

15 Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

16 Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

zasvětili slunci (byli poblíž místnosti komořího Netan-melecha ve sloupořadí), a spálil sluneční vozy.

12Rozbořil oltáře, které si judští králové zřídili na střešní terase poblíž Achazovy komnaty, stejně jako oltáře, které postavil Menaše na obou nádvořích Hospodinova chrámu. Jejich prach odtud urychleně vyhodil do potoka Kidron.

13Král také znesvětil obětní výšiny před Jeruzalémem jižně pod Horou zkázy, které vystavěl izraelský král Šalomoun pro sidonskou ohavnost Aštartu, pro moábskou ohavnost Kemoše a pro amonskou odpornost Molocha.

14Jošiáš roztříštil posvátné sloupy, zporážel Ašeřiny kůly a místa po nich naplnil lidskými kostmi.

15Dokonce i ten oltář v Bet-elu – tu obětní výšinu, kterou vystavěl Jeroboám, syn Nebatův, když svedl Izrael k hříchu – i tento oltář Jošiáš rozbořil, tu výšinu spálil a rozdrtil na prach. Spálil také Ašeřin kůl.

16Když se Jošiáš rozhlédl, všiml si na tom svahu nějakých hrobů. Poslal z nich tedy vyzvednout kosti a ty na tom oltáři spálil, aby ho znesvětil. Tak došlo na Hospodinova slova, jak je vykřikl Boží muž, který to všechno předpověděl.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e

[17]Král se zeptal: „Čí je ten náhrobek, který tu vidím?“ Místní mu odpověděli: „To je hrob Božího muže, který přišel z Judska a vykřikl proti betelskému oltáři všechno to, co jsi s ním právě udělal.“

[18]„Nechte ho odpočívat,“ řekl na to král. „Jeho kostmi ať nikdo nehýbá.“ Ušetřili tedy jeho kosti i kosti proroka, který přišel ze Samaří.

[19]A právě tak, jako to udělal v Bet-elu, stejně odstranil i všechny svatyně na výšinách, které si izraelští králové postavili v samařských městech a popouzeli jimi Hospodina.

[20]Všechny kněze těch výšin pobil na jejich oltářích a pálil na nich lidské kosti. Teprve pak se vrátil do Jeruzaléma.

[21]Král tenkrát přikázal všemu lidu: „Slavte Hod beránka Hospodinu, svému Bohu, jak je psáno v této Knize smlouvy.“

[22]Takový Hod beránka se nekonal už od dob soudců, kteří kdysi vedli Izrael, ani za celou dobu izraelských a judských králů.

[23]Osmnáctého roku krále Jošiáše se ale v Jeruzalémě slavil tento Hospodinův Hod beránka.

[24]Jošiáš vymýtil věštce a duchaře stejně jako bůžky, hnusné modly a všechny ty

todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

ohavnosti, které bývaly vidět v judské zemi i v Jeruzalémě. Tak naplnil slova Zákona, zapsaná v knize, kterou kněz Chilkiáš nalezl v Hospodinově chrámu.

25 Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

25Nikdy předtím ani potom nebyl žádný král jako Jošiáš, který by se obrátil k Hospodinu celým svým srdcem, celou svou duší i celou svou silou a řídil by se celým Zákonem Mojžíšovým.

26 Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

26Hospodin se ale přesto neodvrátil od rozhorlení svého velikého hněvu, kterým vzplál proti Judovi kvůli všem těm urážkám, jimiž ho popouzel Menaše.

27 Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

27Hospodin prohlásil: „Jako jsem ze své blízkosti vyhnal Izrael, tak vyženu i Judu. Zavrhnu Jeruzalém, toto město, které jsem si vyvolil, i chrám, o němž jsem řekl, že tam bude zůstávat mé jméno."

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

28 Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

28Ostatní Jošiášovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

29 Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

29Za jeho dnů vytáhl egyptský vládce, farao Nekó, proti asyrskému králi k řece Eufrat. Král Jošiáš vytáhl proti němu, ale on ho zabil v Megidu, jakmile se tam objevil.

30 De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz,

30Jeho služebníci převezli jeho tělo na voze z Megida do Jeruzaléma, kde ho pochovali. Lid země pak vzal Jošiášova syna Joachaze, pomazali ho a prohlásili ho za krále namísto jeho otce.

filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

31 Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

32 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

33 Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

34 Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

35 Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

36 Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

Joachaz, král judský

31Joachaz se stal králem ve třiadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. Jeho matka se jmenovala Chamutal, dcera Jeremiáše z Libny.

32Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, přesně jako to dělali jeho otcové.

33Farao Nekó ho uvěznil v Rible v chamátské zemi, aby nemohl kralovat v Jeruzalémě, a uložil zemi povinný odvod sto talentů stříbra a talent zlata.

Joakim, král judský

34Namísto jeho otce Jošiáše pak farao Nekó jmenoval králem Jošiášova syna Eliakima, kterého přejmenoval na Joakima. Joachaze nechal odvléci do Egypta, kde zemřel.

35Protože Joakim odváděl faraonovi stříbro a zlato, musel zemi zdanit. Kvůli faraonovu příkazu tedy každý platil stříbro, jak mu bylo vyměřeno. Joakim to stříbro a zlato vymáhal od lidu země, aby ho mohl odevzdat faraonu Nekóovi.

36Joakim se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Zebuda, dcera Pedaje z Rumy.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

[37]Páchal, co bylo v očích Hospodina, jeho Boha, zlé, přesně jako to dělali jeho otcové.

2 Královská 24

[1]Za jeho dnů přitáhl babylonský král Nabukadnezar a Joakim se stal jeho vazalem. Po třech letech se ale proti němu vzbouřil.

[2]Hospodin však na něj posílal chaldejské, aramejské, moábské a amonské nájezdníky. Ty posílal na Judu, aby ho hubili, jak Hospodin Judu varoval skrze své služebníky proroky.

[3]Tyto věci se pak Judovi opravdu staly, jak Hospodin předpověděl. Vyhnal je ze své blízkosti kvůli všem hříchům, které Menaše napáchal,

[4]a kvůli krvi nevinných, kterou proléval, až byl Jeruzalém té krve plný. Hospodin už to nehodlal promíjet.

[5]Ostatní Joakimovy skutky – co všechno vykonal – o tom se, jak známo, píše v Kronice judských králů.

[6]Joakim pak ulehl ke svým otcům a místo něj se stal králem jeho syn Joakin.

[7]Egyptský vládce pak už nikdy nevytáhl ze své země. Babylonský král totiž zabral všechno, co předtím patřilo vládci Egypta, od Egyptského potoka až po řeku Eufrat.

Joakin, král judský

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[8]Joakin se stal králem v osmnácti letech a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. Jeho matka se jmenovala Nechušta, dcera Elnátana z Jeruzaléma.

[9]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, přesně jako jeho otec.

[10]V té době vytáhli na Jeruzalém služebníci babylonského krále Nabukadnezara a začali město obléhat.

[11]Během obléhání dorazil k městu i samotný babylonský král.

[12]Judský král Joakin se pak se svou matkou, svými služebníky, svými veliteli a svými komorníky babylonskému králi vzdal. Babylonský král ho tedy v osmém roce své vlády zajal.

[13]Přesně jak řekl Hospodin, odnesl si všechny poklady Hospodinova chrámu i královského paláce. Všechny zlaté předměty, které dal zhotovit izraelský král Šalomoun v Hospodinově chrámu, Nabukadnezar osekal.

[14]Z celého Jeruzaléma odvlekl 10.000 vyhnanců – všechny hodnostáře, všechny bojovníky a také všechny řemeslníky a kováře, takže nezůstal nikdo než ti nejchudší z lidu.

[15]Odvlekl Joakina do Babylonu spolu s královnou matkou, s jeho ženami, komorníky a s mocnými země. Ty všechny odvedl z Jeruzaléma do vyhnanství v Babylonu.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias
2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[16]Babylonský král odvedl do zajetí v Babylonu celkem 7.000 udatných bojovníků a k tomu 1.000 řemeslníků a kovářů, samé bojeschopné muže.

[17]Namísto Joakina jmenoval králem jeho strýce Mataniáše, kterého přejmenoval na Cidkiáše.

Cidkiáš, poslední král judský

[18]Cidkiáš se stal králem v jednadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Chamutal, dcera Jeremiáše z Libny.

[19]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, přesně jako to dělal Joakim.

[20]Hospodin se proto na Jeruzalém a na Judu tak rozhněval, že je nakonec vyhnal ze své blízkosti. Cidkiáš se vzbouřil proti babylonskému králi.

Zkáza Jeruzaléma

2 Královská 25

[1]Desátého dne desátého měsíce v devátém roce Cidkiášovy vlády proto k Jeruzalému přitáhl babylonský král Nabukadnezar s celým svým vojskem. Utábořili se před městem a začali kolem něj stavět obléhací val.

[2]Město zůstalo obleženo až do jedenáctého roku krále Cidkiáše.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[3]Devátého dne čtvrtého měsíce ve městě vládl takový hlad, že lidé neměli co jíst.

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[4]Tehdy byla městská hradba prolomena a všichni vojáci v noci utekli brankou mezi zdmi u královské zahrady, ačkoli Babyloňané drželi město v obležení. Král prchal k pláni Arava,

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[5]ale babylonské vojsko se pustilo za ním. Když ho pak na jerišské pláni dostihli, všichni jeho vojáci se mu rozutekli.

[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

[6]Král byl zajat a odveden k babylonskému králi do Ribly. Tam byl nad ním vynesen rozsudek:

[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

[7]Cidkiášovi před očima popravili jeho syny, pak mu vyloupli oči, spoutali ho bronzovými řetězy a odvlekli do Babylonu.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[8]Sedmého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády babylonského krále Nabukadnezara přitáhl do Jeruzaléma zmocněnec babylonského krále, velitel gardistů Nebuzaradan.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[9]Vypálil Hospodinův chrám i královský palác; vypálil v Jeruzalémě všechny paláce i všechny velké domy.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[10]Všichni babylonští vojáci, kteří přišli s velitelem gardistů, pak rozbořili hradby okolo Jeruzaléma.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[11]Zbytek lidí, kteří zůstali ve městě, odvlekl velitel gardistů Nebuzaradan stejně jako ty, kteří přeběhli k babylonskému králi, a jako ostatní obyvatelstvo.

[12]Jen ty nejchudší z lidu tam velitel gardistů nechal, aby se někdo staral o vinice a oral pole.

[13]Bronzové sloupy Hospodinova chrámu, stojany i bronzové Moře, které bylo v Hospodinově chrámu, rozbili Babyloňané na kusy a bronz z nich odvezli do Babylonu.

[14]Vzali s sebou i hrnce, lopaty, kratiknoty, pohárky a všechno bronzové bohoslužebné náčiní.

[15]Velitel gardistů pobral pánvice, mísy a vše, co bylo z ryzího zlata a stříbra.

[16]Dva sloupy, jedno Moře, stojany, které pro Hospodinův chrám zhotovil Šalomoun – bronz ze všech těch věcí se ani nedal zvážit.

[17]Jeden sloup byl vysoký 18 loktů, na něm byla bronzová hlavice vysoká 3 lokty s mřížováním a granátovými jablky kolem dokola, to vše z bronzu. Právě takový byl i druhý sloup, včetně mřížování.

[18]Velitel gardistů zajal nejvyššího kněze Serajáše, zástupce nejvyššího kněze Cefaniáše a tři strážce prahu.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu,

[19]Ve městě zajal komořího, který velel vojákům, a pět členů královské rady. Dále ve městě našli písaře, který velel při odvodech mužstva a šedesát prostých lidí, kteří se nacházeli ve městě.

[20]Velitel gardistů Nebuzaradan je zajal a odvedl do Ribly k babylonskému králi.

[21]Ten je tam v Rible v chamátské zemi nechal popravit. Takto byl Juda vyhnán ze své vlasti.

[22]Babylonský král Nabukadnezar pak jmenoval Gedaliáše, syna Achikama, syna Šafanova, správcem lidu, který směl zůstat v Judsku.

[23]Když všichni velitelé se svými muži uslyšeli, že babylonský král jmenoval Gedaliáše správcem, přišli za ním do Micpy – Išmael, syn Netaniášův, Jochanan, syn Kareachův, Serajáš, syn Tanchumeta Netofského, a Jaazaniáš, syn Maachatského – ti všichni i se svými muži.

[24]Gedaliáš je tehdy i s jejich muži zapřísahal: „Nebojte se sloužit Babyloňanům. Zůstaňte v zemi, služte babylonskému králi a povede se vám dobře."

[25]V sedmém měsíci ale přišel Išmael, syn Netaniáše, syna Elišamova, z královského rodu a s deseti dalšími muži Gedaliáše

como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

26 Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

zavraždil. Kromě něj zabili i všechny Židy a Babyloňany, kteří s ním byli v Micpě.

26Všichni od nejmenšího po největšího, včetně velitelů vojsk, se pak sebrali a odešli do Egypta, protože se báli Babyloňanů.

Libertado e honrado o rei Joaquim
Jeremias 52.31-34

27 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

28 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

29 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

30 E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

27V sedmatřicátém roce vyhnanství judského krále Joakina nastoupil na babylonský trůn král Evil-merodach. Ten ještě téhož roku, sedmadvacátého dne dvanáctého měsíce, omilostnil judského krále Joakina a propustil ho z vězení.

28Jednal s ním laskavě a udělil mu čestné křeslo, vyšší než měli ostatní králové, kteří byli u něj v Babylonu.

29Směl odložit vězeňský oděv a po všechny dny svého života směl vždy jíst u králova stolu.

30Vše, co potřeboval, dostával od krále pravidelně den co den po všechny dny svého života.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão

Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé

Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

První Kniha Letopisů

LETOPIS IZRAELE

Rod Adamův

1 Letopisů 1

1Adam, Set, Enoš,

2Kénan, Mahalalel, Járed,

3Enoch, Metuzalém, Lámech,

4Noe, Sem, Cham a Jáfet.

5Synové Jáfetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek a Tiras.

6Synové Gomerovi: Aškenáz, Rifat a Togarma.

7Synové Javanovi: Eliša a Taršiš, Kitejští a Rodanští.

8Synové Chamovi: Habeš, Egypt, Put a Kanaán.

9Synové Habešovi: Seba, Chavíla, Sabta, Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Dedan.

10Habeš zplodil Nimroda, který se stal prvním hrdinou země.

11Egypt zplodil Ludské, Anamské, Lehabské, Naftuchské,

12Patrusské, Kasluchské (z nichž pocházejí Filištíni spolu s Kaftorskými).

13Kanaán zplodil svého prvorozeného Sidona, potom Cheta,

14Jebusejce, Emorejce, Girgašejce,

15Hivejce, Arkejce, Sinejce,

16Arvadejce, Semarejce a Chamatejce.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[17]Synové Semovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud a Aram. Synové Aramovi: Úc, Chul, Geter a Mešek.

[18]Arpakšad zplodil Šelacha a Šelach zplodil Hebera.

[19]Heberovi se narodili dva synové; jeden se jmenoval Peleg, Rozdělení, neboť za jeho dnů byla země rozdělena, a jeho bratr se jmenoval Joktan.

[20]Joktan zplodil Almodada, Šelefa, Chasarmaveta, Jeracha,

[21]Hadorama, Uzala, Diklu,

[22]Obala, Abimaela, Šebu,

[23]Ofira, Chavílu a Jobaba. Ti všichni jsou synové Joktanovi.

Rod Semův

[24]Sem, Arpakšad, Šelach,

[25]Heber, Peleg, Reu,

[26]Serug, Náchor, Terach,

[27]Abram, totiž Abraham.

[28]Synové Abrahamovi: Izák a Izmael.

[29]Zde jsou jejich rodopisy: Izmaelův prvorozený Nebajot, potom Kedar, Adbeel, Mibsam,

[30]Mišma, Duma, Massa, Chadad, Tema,

[31]Jetur, Nafiš a Kedma. To jsou Izmaelovi synové.

[32]Synové Ketury, družky Abrahamovy: Porodila Zimrana, Jokšana, Medána, Midiána, Jišbaka a Šuacha. Synové Jokšanovi byli Šeba a Dedan.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a

[33]Synové Midiánovi byli Efa, Efer, Chanoch, Abida a Eldáa. Ti všichni byli synové Ketury.

[34]Abraham zplodil Izáka. Synové Izákovi byli Ezau a Izrael.

[35]Synové Ezauovi: Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam a Korach.

[36]Synové Elifazovi: Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz, Timna a Amalek.

[37]Synové Reuelovi: Nachat, Zerach, Šama a Miza.

[38]Synové Seírovi: Lotan, Šobal, Cibeon, Ana, Dišon, Ecer a Dišan.

[39]Synové Lotanovi: Chori a Homam. Lotanova sestra byla Timna.

[40]Synové Šobalovi: Alvan, Manachat, Ebal, Šefi a Onam. Synové Cibeonovi: Aja a Ana.

[41]Syn Anův: Dišon. Synové Dišonovi: Chamran, Ešban, Jitran a Keran.

[42]Synové Ecerovi: Bilhan, Zavan, Jakan. Synové Dišanovi: Úc a Aran.

[43]Toto jsou králové, kteří vládli v edomské zemi předtím, než synům Izraele vládl král: Bela, syn Beorův, a jeho město se jmenovalo Dinhaba.

[44]Když zemřel Bela, kraloval na jeho místě Jobab, syn Zerachův z Bosry.

[45]Když zemřel Jobab, kraloval na jeho místě Chušam z temanské země.

[46]Když zemřel Chušam, kraloval na jeho místě Hadad, syn Bedadův, který pobil

Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.
[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.
[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.
[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,
[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,
[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,
[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

Midiánce v moábském kraji. Jeho město se jmenovalo Avit.
[47]Když zemřel Hadad, kraloval na jeho místě Samla z Masreky.
[48]Když zemřel Samla, kraloval na jeho místě Šaul z Rechobot-naharu.
[49]Když zemřel Šaul, kraloval na jeho místě Baal-chanan, syn Akborův.
[50]Když zemřel Baal-chanan, syn Akborův, kraloval na jeho místě Hadad. Jeho město se jmenovalo Pau a jeho žena byla Mehetabel, dcera Matredova, vnučka Me-zahabova.
[51]Také Hadad zemřel. Edomské kmeny byly tyto: kmen Timna, kmen Alva, kmen Jetet,
[52]kmen Oholíbama, kmen Ela, kmen Pínon,
[53]kmen Kenaz, kmen Teman, kmen Mibcar,
[54]kmen Magdiel, kmen Iram. To byly edomské kmeny.

Rod Izraelův

1 Letopisů 2

[1]Toto jsou synové Izraele: Ruben, Šimeon, Levi, Juda, Isachar, Zabulon,

[2]Dan, Josef, Benjamín, Neftalí, Gád, Ašer.

Rod Judův

[3]Synové Judovi: Er, Onan a Šela – tito tři se mu narodili z dcery Šuy Kanaánského. Er, Judův prvorozený, byl ale Hospodinu odporný, a tak ho nechal zemřít.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[4]Jeho snacha Támar mu pak porodila Perese a Zeracha. Judových synů tedy bylo celkem pět.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[5]Synové Peresovi: Checron a Chamul.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[6]Synové Zerachovi: Zimri, Etan, Heman, Kalkol a Darda, celkem pět.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[7]Syn Karmiho: Achar, který přivedl Izrael do neštěstí, když zpronevěřil, co propadlo klatbě.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[8]Syn Etanův: Azariáš.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[9]Synové, kteří se narodili Checronovi: Jerachmeel, Ram a Káleb.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[10]Ram zplodil Aminadaba, Aminadab zplodil judského vůdce Nachšona.

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[11]Nachšon zplodil Salmona a Salmon zplodil Boáze.

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[12]Boáz zplodil Obéda a Obéd zplodil Jišaje.

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[13]Jišaj pak zplodil svého prvorozeného Eliaba, druhého Abinadaba, třetího Šimeu,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[14]čtvrtého Natanaela, pátého Radaje,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[15]šestého Ocema a sedmého Davida.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[16]Ti měli sestry Ceruju a Abigail. Ceruja měla tři syny: Abišaje, Joába a Asaele.

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[17]Abigail porodila Amasu. Amasův otec byl Jeter Izmaelský.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[18]Káleb, syn Checronův, se svou ženou Azubou zplodil Jeriot. Toto jsou její synové: Jeter, Šobab a Ardon.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[19]Když Azuba zemřela, Káleb si vzal Efratu a ta mu porodila Churu.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[20]Chur zplodil Uriho a Uri zplodil Becaleela.

[21]Checron si potom ve svých šedesáti letech vzal dceru Machira, otce Gileádova. Miloval se s ní a ona mu porodila Seguba.

[22]Segub zplodil Jaíra, toho, který měl v gileádské zemi třiadvacet měst.

[23](Chavot-jair a Kenat s jeho vesnicemi jim ale vzali Gešurejci a Aramejci, celkem šedesát městeček.) To vše byli synové Machira, otce Gileádova.

[24]Po Checronově smrti se Káleb spojil se ženou svého otce Efratou, a ta mu porodila Aščhura, otce Tekoy.

[25]Synové Checronova prvorozeného Jerachmeela byli: prvorozený Ram, dále Buna, Oren, Ocem, Achiáš

[26]a Onam, kterého měl Jerachmeel se svojí druhou manželkou jménem Atara.

[27]Synové Jerachmeelova prvorozeného Rama byli: Mahac, Jamin a Eker.

[28]Synové Onamovi byli: Šamaj a Jada. Šamajovi synové: Nádab a Abišur.

[29]Abišurova manželka se jmenovala Abihajil a porodila mu Achbana a Molida.

[30]Synové Nádabovi byli: Seled a Apajim. Seled však zemřel bezdětný.

[31]Syn Apajimův: Jiši. Syn Jišiho: Šešan. Syn Šešanův: Achlaj.

[32]Synové Šamajova bratra Jady: Jeter a Jonatan. Jeter zemřel bezdětný.

[33]Synové Jonatanovi: Pelet a Zaza. To byli potomci Jerachmeelovi.

34 Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.	34 Šešan neměl syny, ale dcery. Měl však egyptského otroka jménem Jarcha
35 Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.	35 a tomu dal Šešan svou dceru za ženu. Ta mu pak porodila Ataje.
36 Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.	36 Ataj zplodil Nátana a Nátan zplodil Zabada.
37 Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.	37 Zabad zplodil Eflala a Eflal zplodil Obéda.
38 Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.	38 Obéd zplodil Jehua a Jehu zplodil Azariáše.
39 Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.	39 Azariáš zplodil Chelece a Chelec zplodil Elasu.
40 Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.	40 Elasa zplodil Sismaje a Sismaj zplodil Šaluma.
41 Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.	41 Šalum zplodil Jekamiáše a Jekamiáš zplodil Elišamu.
42 O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.	42 Synové Jerachmeelova bratra Káleba: prvorozený Meša, otec Zifův, a druhorozený Mareša, otec Hebronu.
43 Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.	43 Synové Hebronovi: Korach, Tapuach, Rekem a Šema.
44 Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.	44 Šema zplodil Rachama, otce Jorkoamova, a Rekem zplodil Šamaje.
45 O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.	45 Šamajovým synem byl Maon, otec Bet-curu.
46 Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.	46 Kálebova družka Efa porodila Chárana, Mocu a Gazeza. Cháran zplodil Gazeza.
47 Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.	47 Synové Jahdajovi: Regem, Jotam, Gešan, Pelet, Efa a Šaaf.
48 De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;	48 Kálebova družka Maaka porodila Šebera a Tirchanu.
49 Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.	49 Dále porodila Šaafa, otce Madmany, a Ševu, otce Makbeny a Gibeje, a také Kálebovu dceru Aksu.

[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.
[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.
[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.
[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.
[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;
[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;
[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[50]To byli synové Kálebovi. Synové Efratina prvorozeného Chura: Šobal, otec Kiriat-jearimu,
[51]Salma, otec Betléma, a Charef, otec Bet-gaderu.
[52]K synům Šobala, otce Kiriat-jearimu, patří Roe, tedy polovina Manachatských,

[53]a kiriat-jearimské rody Jitrejců, Putejců, Šumatejců a Mišraejců, z nichž pocházejí Corejští a Eštaolští.

[54]Synové Salmovi jsou: Betlémští, Netofští, Atrot-bet-joábští, druhá polovina Manachatských, dále Corští
[55]a písařské rody bydlící v Jábecu: Tirhatští, Šimhatští a Sukatští. Jsou to Kenijci pocházející z Bet-rechabova otce Chamáta.

Rod Davidův

1 Letopisů 3

[1]Toto jsou synové Davidovi, kteří se mu narodili v Hebronu: prvorozený Amnon z Achinoam Jizreelské; druhý Daniel z Abigail Karmelské;
[2] třetí Abšalom, syn Maaky, dcery gešurského krále Talmaje; čtvrtý Adoniáš, syn Chagity;
[3]pátý Šefatiáš, syn Abitaly; šestý Jitream, syn jeho ženy Egly.
[4]Těchto šest se mu narodilo v Hebronu, kde kraloval sedm let a šest měsíců. Dalších třiatřicet let kraloval v Jeruzalémě.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[5]Tam se mu narodili: Šamua, Šobab, Nátan a Šalomoun. Matkou těchto čtyř byla Batšeba, dcera Amielova.

[6]Narodilo se mu tam ještě dalších devět: Jibchar, Elišua, Elpelet,

[7]Nogah, Nefeg, Jafia,

[8]Elišama, Eliada a Elifelet.

[9]To všechno byli Davidovi synové. Kromě nich měl David ještě jejich sestru Támar a další syny od svých konkubín.

[10]Šalomoun měl syna Rechoboáma, ten měl syna Abiáše, ten měl syna Asu, ten měl syna Jošafata,

[11]ten měl syna Jehorama, ten měl syna Achaziáše, ten měl syna Joaše,

[12]ten měl syna Amaciáše, ten měl syna Azariáše, ten měl syna Jotama,

[13]ten měl syna Achaze, ten měl syna Ezechiáše, ten měl syna Menašema,

[14]ten měl syna Amona a ten měl syna Jošiáše.

[15]Jošiáš měl tyto syny: prvorozeného Jochanana, druhého Joakima, třetího Cidkiáše a čtvrtého Šaluma.

[16]Joakim měl syny Jekoniáše a Cidkiáše.

[17]Toto jsou synové Jekoniáše, který byl odvlečen do zajetí: Šealtiel,

[18]Malkiram, Pedajáš, Šenacar, Jekamiáš, Hošam a Nedabiáš.

[19]Synové Pedajášovi: Zerubábel a Šimei. Synové Zerubábelovi: Mešulam, Chananiáš a jejich sestra Šelomít

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.
[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.
[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.
[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;
[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.
[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[20]a dalších pět: Chašuba, Ohel, Berechiáš, Chasadiáš a Jušab-chesed.
[21]Synové Chananiášovi: Pelatiáš a Ješajáš, jeho syn Refajáš, jeho syn Arnan, jeho syn Obadiáš a jeho syn Šekaniáš.
[22]Synové Šekaniášovi: Šemajáš a jeho synové: Chatuš, Jigeal, Bariach, Neariáš a Šafat, celkem šest.
[23]Synové Neariášovi: Eljoenaj, Ezechiáš a Azrikam, celkem tři.
[24]Synové Eljoenajovi: Hodaviáš, Eliašib, Pelajáš, Akub, Jochanan, Delajáš a Anani, celkem sedm.

Rod Judův – pokračování

1 Letopisů 4

[1]Synové Judovi: Peres, Checron, Karmi, Chur a Šobal.
[2]Šobalův syn Reajáš zplodil Jachata. Jachat zplodil Achumaje a Lahada. To jsou corejské rody.
[3]Toto jsou synové otce Etama: Jizreel, Jišma a Jidbaš (jejich sestře se říkalo Haclelponi),
[4]dále Penuel, otec Gedorův, a Ezer, otec Chušův. To jsou synové Efratina prvorozeného Chura, otce Betléma.
[5]Aščhur, otec Tekoje, měl dvě manželky: Chelu a Naaru.
[6]Naara mu porodila Achuzama, Chefera, Temniho a Achaštariho – ti všichni jsou synové Naary.
[7]Chela mu porodila Cereta, Jicchara a Etnana.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[8]Koc zplodil Anuba, Cobebu a rody Acharchela, syna Harumova.

[9]Jábec byl slavnější než jeho bratři. Jeho matka ho pojmenovala Jábec, Trápení, neboť řekla: „Porodila jsem ho s trápením."

[10]Jábec volal k Bohu Izraele: „Kéž bys mi požehnal a rozšířil mé území! Kéž by tvá ruka byla se mnou a chránila mě od zlého, abych neměl trápení!" A Bůh mu dal, oč žádal.

[11] Kelub, bratr Šuchův, zplodil Mechira, který je otcem Eštona.

[12]Ešton zplodil Bet-rafu, Paseacha a Techinu, otce Ir-nachaše. To jsou muži Rechabovi.

[13] Synové Kenazovi: Otniel a Serajáš. Synové Otnielovi: Chatat

[14]a Meonotaj, otec Ofry. Serajáš zplodil Joába, otce řemeslníků žijících v Ge-charašim.

[15]Synové Káleba, syna Jefunova: Iru, Ela a Naam. Syn Elův: Kenaz.

[16] Synové Jehalelelovi: Zif, Zifa, Tirja a Asarel.

[17]Synové Ezry: Jeter, Mered, Efer a Jalon. Meredova žena Bitja mu porodila Mirjama, Šamaje a Jišbacha, otce Eštemoy.

[18](Jeho judská žena porodila Jereda, otce Gedoru, Hebera, otce Socha, a Jekutiela, otce Zanoachu.) To jsou synové faraonovy dcery Bitji, kterou si Mered vzal.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[19] Synové Hodiášovy ženy, sestry Nachama, byli otcové garmijské Keíly a maachatské Eštemoy.

[20] Synové Šimonovi: Amnon, Rina, Ben-chanan a Tilon. Synové Jišiho: Zochet a Ben-zochet.

[21] Synové Šely, syna Judova: Er, otec Lechy; Laada, otec Mareši a rodu tkalců kmentu v Bet-ašbeji,

[22]dále Jokim, obyvatelé Kozeby, dále Joaš a Saraf, kteří ovládali Moáb, a Jašubi-lechem. (Jsou to pradávné záznamy.)

[23]Byli to hrnčíři žijící v Netaimu a Gedeře, kde pracovali pro krále.

Rod Šimeonův

[24]Synové Šimeonovi: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerach a Šaul.

[25]Jeho syn byl Šalum, jeho syn Mibšam a jeho syn Mišma.

[26]Mišmovi synové: jeho syn Chamuel, jeho syn Zakur a jeho syn Šimei.

[27]Šimei měl šestnáct synů a šest dcer, ale jeho bratři neměli tolik synů, takže se jejich rody nerozmnožily tolik jako synové Judovi.

[28]Bydleli v Beer- -šebě, Moladě, Chacar-šualu,

[29]v Bilze, Ecemu, Toladu,

[30]Betuelu, Chormě, Ciklagu,

[31]v Bet-markabotu, Chacar-susimu, Bet-bireji a Šaarajimu. To byla jejich města až do kralování Davidova.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,
[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.
[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,
[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,
[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,
[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;
[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.
[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.
[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.
[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.
[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir,

[32]Jejich vesnice byly: Etam, Ajin Rimon, Tochen, Ašan, to bylo pět městeček
[33]a v okolí těchto městeček byly všechny jejich vesnice až do Baalaty. To jsou jejich usedlosti a tak je měli zaznamenány.
[34]Dále Mešobab, Jamlech, Joša, syn Amaciášův,
[35]Joel, Jehu, syn Jošibiáše, syna Serajášova, syna Asielova;
[36]také Eljoenaj, Jahkoba, Ješochajáš, Asajáš, Adiel, Jesimiel a Benajáš;
[37]i Ziza, syn Šifhiův, syna Alonova, syna Jedajášova, syna Šimrího, syna Šemajášova.
[38]Výše jmenovaní byli vůdcové svých rodů a jejich otcovské domy se hojně rozrostly.
[39]Proto se vydali hledat pastvu pro své ovce a kozy až ke Gedorskému průsmyku na východní straně údolí.
[40]Nalezli vydatné a dobré pastviny a prostranný, tichý a klidný kraj. Jeho předchozí obyvatelé byli potomci Chamovi.
[41]Tito jmenovitě zapsaní muži za dnů judského krále Ezechiáše přišli a zaútočili na jejich příbytky i na Meunity, kteří tam žili. Vyhladili je jako proklaté (jak je tomu dodnes) a usadili se tam místo nich, neboť tam byla pastva pro jejich ovce a kozy.
[42]Někteří ze synů Šimeonových došli až k hoře Seír. Bylo to pět set mužů v čele s

tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.
[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.
[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),
[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.
[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,
[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,
[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.
[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,
[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

Jišiho syny Pelatiášem, Neariášem, Refajášem a Uzielem.

[43]Pobili poslední pozůstatky Amalekovců a sídlí tam až dodnes.

Rod Rubenův

1 Letopisů 5

[1]Synové Izraelova prvorozeného, Rubena. (Ten byl sice prvorozený, ale protože poskvrnil lože svého otce, prvorozenství bylo dáno synům Izraelova syna Josefa; proto není v rodopisu zaznamenán jako prvorozený.

[2]Nejmocnější mezi svými bratry byl Juda – a také z něj vzešel vládce – ale prvorozenství patří Josefovi).
[3]Nuže, synové Izraelova prvorozeného, Rubena: Chanoch, Palu, Checron a Karmi.
[4]Synové Joelovi: jeho syn Šemajáš, jeho syn Gog, jeho syn Šimei,
[5]jeho syn Míka, jeho syn Reajáš, jeho syn Baal
[6]a jeho syn Beera, kterého asyrský král Tiglat-pilesar odvlekl do vyhnanství. Beera byl v Rubenově rodu vůdcem.

[7]Jeho bratři podle svých rodin, jak jsou uvedeni ve svých rodopisech: Jehiel (jejich vůdce), Zachariáš,

[8]Bela, syn Azaze, syna Šemy, syna Joelova. Bydleli od Aroeru až k Nebó a Baal-meonu.

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[9]A protože se jejich stáda v gileádské zemi velmi rozmnožila, rozšířili se na východ až k okraji pouště sahající k řece Eufrat.

[10]Za Saulových dnů vedli válku s Hagrity, přemohli je a obydleli všechny jejich obce na východ od Gileádu.

Rod Gádův

[11]Synové Gádovi bydleli naproti nim v bášanském kraji až po Salchu:

[12]Jejich vůdce Joel, druhý po něm Šafam a potom Janaj, soudce v Bášanu.

[13]Jejich bratři podle svých otcovských rodů: Michael, Mešulam, Šeba, Joraj, Jakan, Zia a Eber, celkem sedm.

[14]Byli to synové Abichaila, syna Churiho, syna Jaroachova, syna Gileádova, syna Michaelova, syna Ješišaje, syna Jachdoova, syna Búzova.

[15]Vůdcem jejich otcovského rodu byl Achi, syn Abdiela, syna Guniho.

[16]Bydleli v Gileádu, v Bášanu a tamních vesnicích i na všech šáronských pastvinách, kam až sahají.

[17]Ti všichni byli zapsáni do rodových seznamů za dnů judského krále Jotama a za dnů izraelského krále Jeroboáma.

Rody usazené za Jordánem

[18]Synové Rubenovi, Gádovi a polovina kmene Manasesova měli 44.760 bojeschopných mužů vyzbrojených štítem a mečem, vládnoucích lukem a vycvičených k boji.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

[19]Ti vedli válku s Hagrity, s Jeturem, Nafišem a Nodabem.

[20]Během té války volali k Bohu a on vyslyšel jejich prosby, neboť v něj doufali. Dostalo se jim pomoci, a tak jim Hagrité i se všemi svými spojenci padli do rukou.

[21]Zajali jejich stáda: 50.000 velbloudů, 250.000 koz a ovcí, 2.000 oslů a 100.000 zajatců.

[22]Mnoho dalších padlo zabitých, neboť Bůh bojoval za ně. Bydleli tam pak místo nich až do svého vystěhování.

[23]Synové poloviny kmene Manasesova bydleli na území od Bášanu až po Baal-hermon čili Senír (což je hora Hermon). Bylo jich totiž mnoho.

[24]Toto jsou vůdcové jejich otcovských rodů: Efer, Jiši, Eliel, Azriel, Jirmeáš, Hodaviáš a Jachdiel, udatní bojovníci, proslulí muži, vůdcové otcovských rodů.

[25]Zradili však Boha svých otců a odešli smilnit za bohy národů té země, které před nimi Bůh vyhubil.

[26]Proto Bůh Izraele podnítil ducha asyrského krále Pula (totiž Tiglat-pilesara, krále Asýrie), aby vystěhoval pokolení Ruben, Gád a polovinu kmene Manasesova do vyhnanství. Odvlekl je do Chalachu, Chaboru, Hary a k řece Gozanu, kde zůstávají až dodnes.

Rod Leviho

[27]Synové Leviho: Geršon, Kehat a Merari.
[28]Synové Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron a Uziel.
[29]Děti Amramovy: Áron, Mojžíš a Miriam. Synové Áronovi: Nádab, Abihu, Eleazar a Itamar.
[30]Eleazar zplodil Pinchase, Pinchas zplodil Abišuu,
[31] Abišua zplodil Bukiho, Buki zplodil Uziho,
[32]Uzi zplodil Zerachiáše, Zerachiáš zplodil Merajota,
[33] Merajot zplodil Amariáše, Amariáš zplodil Achituba,
[34]Achitub zplodil Sádoka, Sádok zplodil Achimaace,
[35] Achimaac zplodil Azariáše, Azariáš zplodil Jochanana,
[36] Jochanan zplodil Azariáše (který byl knězem, když Šalomoun postavil v Jeruzalémě chrám),
[37] Azariáš zplodil Amariáše, Amariáš zplodil Achituba,
[38]Achitub zplodil Sádoka, Sádok zplodil Šaluma,
[39]Šalum zplodil Chilkiáše, Chilkiáš zplodil Azariáše,
[40]Azariáš zplodil Serajáše, Serajáš zplodil Jocadaka
[41](a ten odešel do zajetí, když Hospodin nechal Nabukadnezara vystěhovat Judu a Jeruzalém).

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

1 Letopisů 6

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[1]Synové Leviho: Geršom, Kehat a Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[2]Synové Geršomovi se jmenovali: Libni a Šimei.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3]Synové Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron a Uziel.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[4]Synové Merariho: Machli a Muši. To jsou levitské rody podle jejich otců.

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[5]Geršomovi patří jeho syn Libni, jeho syn Jachat, jeho syn Zima,

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[6]jeho syn Joach, jeho syn Ido, jeho syn Zerach a jeho syn Jeotraj.

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[7]Synové Kehatovi: jeho syn Aminadab, jeho syn Korach, jeho syn Asir,

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[8]jeho syn Elkána, jeho syn Ebiasaf, jeho syn Asir,

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[9]jeho syn Tachat, jeho syn Uriel, jeho syn Uziáš a jeho syn Šaul.

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[10]Synové Elkánovi: Amasaj, Achimot,

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[11]jeho syn Elkána,jeho syn Cofaj, jeho syn Nachat,

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[12]jeho syn Eliab, jeho syn Jerocham, jeho syn Elkána a jeho syn Samuel.

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[13]Synové Samuelovi: prvorozený Joel a druhý Abiáš.

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[14]Synové Merariho: Machli, jeho syn Libni, jeho syn Šimei, jeho syn Uza,

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[15]jeho syn Šimea, jeho syn Chagiáš a jeho syn Asajáš.

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,

[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.

[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.

[16]Toto jsou muži, které David pověřil zpěvem v domě Hospodinově, když tam spočinula Truhla.

[17]Předtím než Šalomoun v Jeruzalémě postavil Hospodinův chrám, sloužili zpěvem před Příbytkem, před Stanem setkávání. Ke službě nastupovali podle svého pořádku.

[18]Nastupovali společně se svými syny: Ze synů Kehatových: zpěvák Heman, syn Joele, syna Samuelova,

[19]syna Elkánova, syna Jerochamova, syna Elielova, syna Toachova,

[20] syna Cufova, syna Elkánova, syna Machatova, syna Amasajova,

[21] syna Elkánova, syna Joelova, syna Azariášova, syna Cefaniášova,

[22] syna Tachatova, syna Asirova, syna Ebiasafova, syna Korachova,

[23] syna Jisharova, syna Kehatova, syna Leviho, syna Izraelova.

[24]Po pravici mu stál jeho bratr Asaf, syn Berechiáše, syna Šimeova,

[25]syna Michaelova, syna Baaseášova, syna Malkiášova,

[26]syna Etniho, syna Zerachova, syna Adajášova,

[27] syna Etanova, syna Zimova, syna Šimeiho,

[28]syna Jachatova, syna Geršomova, syna Leviho.

[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,

[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[29]Nalevo stál z jejich bratrů, synů Merariho: Etan, syn Kišiho, syna Abdiho, syna Maluchova,

[30] syna Chašabiášova, syna Amaciášova, syna Chilkiášova,

[31]syna Amciho, syna Baniho, syna Šemerova,

[32] syna Machliho, syna Mušiho, syna Merariho, syna Leviho.

[33]Jejich bratrům levitům byla svěřena veškerá služba Příbytku, totiž Hospodinova domu.

[34]Áron a jeho bratři se však věnovali obětem na zápalném a kadidlovém oltáři, veškeré službě nejsvětější svatyně a očišťování Izraele podle všech příkazů Božího služebníka Mojžíše.

[35]Toto jsou synové Áronovi: jeho syn Eleazar, jeho syn Pinchas, jeho syn Abišua,

[36]jeho syn Buki, jeho syn Uzi, jeho syn Zerachiáš,

[37]jeho syn Merajot, jeho syn Amariáš, jeho syn Achitub,

[38]jeho syn Sádok a jeho syn Achimaac.

[39]Toto jsou sídliště a osady na jejich územích: Synům Áronovým z rodu Kehatovců připadl tento los:

[40]V judské zemi dostali Hebron a přilehlé pastviny v okolí.

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[41]Pole u města s přilehlými osadami dostal Káleb, syn Jefunův.

[42]Synové Áronovi dostali útočištné město Hebron a dále Libnu, Jatir, Eštemou,

[43]Chilen, Debir,

[44]Ašan, Jutu a Bet-šemeš s jejich pastvinami.

[45]Z území kmene Benjamín dostali Gibeon, Gebu, Alemet a Anatot s jejich pastvinami. Celkem tedy jejich rodům připadlo třináct měst.

[46]Ostatním synům Kehatovým připadlo losem deset měst z poloviny kmene Manases.

[47]Synům Geršomovým připadlo pro jejich rody třináct měst z kmene Isachar, z kmene Ašer, z kmene Neftalí a z kmene Manases v Bášanu.

[48]Synům Merariho bylo pro jejich rody vylosováno dvanáct měst z kmene Ruben, z kmene Gád a z kmene Zabulon.

[49]Synové Izra- ele dali tato města i s jejich pastvinami levitům.

[50]Losem jim přidělili tato vyjmenovaná města z kmene Juda, Šimeon a Benjamín.

[51]Části rodu Kehatovců připadla města na území kmene Efraim.

[52]V Efraimských horách dostali útočištné město Šechem a dále Gezer,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

[53]Jokmeam, Bet-choron,

[54]Ajalon a Gat-rimon s jejich pastvinami.

[55]Ostatním rodům ze synů Kehatových přidělili na území poloviny kmene Manasesova Aner a Bileám s jejich pastvinami.

[56]Rody synů Geršomových dostaly z území poloviny kmene Manasesova Golan v Bášanu a Aštarot s jejich pastvinami.

[57]Z kmene Isachar dostaly Kedeš, Dobrat,

[58]Rámot a Anem s jejich pastvinami.

[59]Z kmene Ašer dostaly Mašal, Abdon,

[60]Chukok a Rechob s jejich pastvinami.

[61]Z kmene Neftalí dostaly galilejský Kedeš, Chamon a Kiriatajim s jejich pastvinami.

[62]Zbývajícím synům Merariho přidělili z kmene Zabulon Jokneam, Kartu, Rimon a Tábor s jejich pastvinami.

[63] Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.
[64] Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.
[65] Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.
[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.
[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,
[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,
[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;
[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.
[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;
[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

[63]Na východním břehu Jordánu naproti Jerichu dostali z kmene Ruben pouštní Becer, Jahcu,

[64]Kedemot a Mefaat s jejich pastvinami.

[65]Z kmene Gádova dostali Rámot v Gileádu, Machanajim,

[66]Chešbon a Jaezer s jejich pastvinami.

[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;
[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.
[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.
[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

Rod Isacharův

1 Letopisů 7

[1]Synové Isacharovi: Tola, Pua, Jašub a Šimron – celkem čtyři.

[2]Synové Tolovi: Uzi, Refajáš, Jeriel, Jachmaj, Jibsam a Samuel, vůdcové svých otcovských rodů. Za dnů Davidových byli Tolovi potomci zapsáni v rodopisech v počtu 22.600 udatných bojovníků.

[3]Syn Uziho: Jizrachiáš. Synové Jizrachiáše: Michael, Obadiáš, Joel, Jišiáš. Všech pět byli vůdcové.

4 Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

5 Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

6 Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

7 Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

8 Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

9 O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

10 O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

11 Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

12 Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

13 Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

4 Podle jejich rodopisů měl jejich otcovský rod 36.000 vojáků ve zbrani, neboť měli mnoho žen a synů.

5 Také jejich bratři z ostatních Isacharových rodů byli udatní bojovníci. Celkem jich bylo v rodových seznamech zaznamenáno 87.000.

Rod Benjamínův

6 Synové Benjamínovi: Bela, Becher a Jediael, celkem tři.

7 Synové Belovi: Ecbon, Uzi, Uziel, Jerimot a Iri, pět vůdců otcovského rodu. V rodovém seznamu jich je zaznamenáno 22.034 bojovníků.

8 Synové Becherovi: Zemira, Joaš, Eliezer, Eljoenaj, Omri, Jeremot, Abiáš, Anatot a Alemet. Ti všichni byli synové Becherovi.

9 V jejich rodovém seznamu je kromě vůdců jejich otcovských rodů zaznamenáno 22.200 bojovníků.

10 Syn Jediaelův: Bilhan. Synové Bilhanovi: Jeuš, Benjamín, Ehud, Kenaana, Zetan, Taršiš a Achišachar.

11 Tito všichni synové Jediaela byli udatní muži, vůdcové svých otcovských rodů, které čítaly 17.200 bojovníků připravených k bitvě.

12 Synové Irovi: Šupim a Chupim.

Rod Danův a Neftalímův

Syn Danův: Chušim.

13 Synové Neftalímovi: Jachaciel, Guni, Jecer a Šilem. To jsou potomci Bilhy.

Rod Manasesův

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.
[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.
[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.
[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.
[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.
[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,
[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.
[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.
[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[14]Synové Manasesovi: Asriel, jehož mu porodila jeho aramejská družka. Porodila také Machira, otce Gileádova.
[15]Machir si vzal ženu jménem Maaka, sestru Šupima a Chupima. Manasesův druhorozený se jmenoval Celofchad a ten měl samé dcery.
[16]Machirova žena Maaka porodila syna, jehož pojmenovala Pereš. Jeho bratr se jmenoval Šereš a jeho synové byli Ulam a Rekem.
[17]Syn Ulamův: Bedan. To jsou synové Gileáda, syna Machirova, syna Manasesova.
[18]Jeho sestra Molechet porodila Išhoda, Abiezera a Machlu.
[19]Synové Šemidovi: Achian, Šechem, Likchi a Aniam.

Rod Efraimův

[20]Synové Efraimovi: Šutelach, jeho syn Bered, jeho syn Tachat, jeho syn Eleada, jeho syn Tachat,
[21]jeho syn Zabad a jeho syn Šutelach. Ezera a Eleada zabili domorodci z Gatu, když jim přišli pobrat dobytek.
[22]Jejich otec Efraim je dlouho oplakával a jejich sourozenci ho přišli utěšovat.
[23]Potom se miloval se svou ženou, ta počala, porodila syna a on mu dal jméno Beria, Neštěstí, protože do jeho domu přišlo neštěstí.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[24]Jeho dcera Šeera vystavěla Dolní i Horní Bet-choron a Uzen-šeeru.

[25]Jeho synové byli Refach a Rešef; jeho syn byl Telach, jeho syn Tachan,

[26]jeho syn Ladan, jeho syn Amihud, jeho syn Elišama,

[27]jeho syn Nun a jeho syn Jozue.

[28]Jejich vlastnictvím a bydlištěm byl Bet-el s okolními vesnicemi, od Naaranu na východě po Gezer a jeho vesnice na západě, dále Šechem a jeho vesnice až k Aji a jeho vesnicím.

[29]Podél hranic se syny Manasesovými pak Bet-šean, Taanach, Megido a Dor s jejich vesnicemi. Tam všude bydleli synové Josefa, syna Izraelova.

Rod Ašerův

[30]Synové Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Beria a jejich sestra Serach.

[31]Synové Beriovi: Cheber a Malkiel, což je otec Birzaitův.

[32]Cheber zplodil Jafleta, Šomera, Chotama a jejich sestru Šúu.

[33]Synové Jafletovi: Pasach, Bimhal a Ašvat – to jsou Jafletovi synové.

[34]Synové Šemerovi: Achi, Rohga, Jechuba a Aram.

[35]Synové jeho bratra Chelema: Cofach, Jimna, Šeleš a Amal.

[36]Synové Cofachovi: Suach, Charnefer, Šual, Beri, Jimra,

[37]Becer, Hod, Šama, Šilša, Jitran a Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.
[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.
[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,
[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.
[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:
[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,
[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,
[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.
[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.
[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

[38]Synové Jeterovi: Jefune, Pispa a Ara.
[39]Synové Ulovi: Arach, Chaniel a Ricja.
[40]Ti všichni jsou synové Ašerovi, náčelníci svých otcovských rodů, vybraní udatní bojovníci, přední vůdcové. V jejich rodovém seznamu je zapsáno 26.000 bojeschopných mužů.

Rod Benjamínův – pokračování

1 Letopisů 8

[1]Benjamín zplodil prvorozeného Belu, druhého Ašbela, třetího Achirama,
[2]čtvrtého Nocha, pátého Rafu.
[3]Bela měl syny Adara, Geru, otce Ehudova,
[4]Abišuu, Naamana, Achoacha,
[5]Geru, Šefufana a Churama.
[6]Toto jsou synové Ehudovi, rodoví vůdcové obyvatel Geby, kteří byli vystěhováni do Manachatu:
[7]Naaman, Achiáš a Gera, který je přestěhoval a který zplodil Uzu a Achichuda.
[8]Poté, co Šachrajim zapudil své ženy Chušimu a Baaru, narodili se mu v moábském kraji synové.
[9]Se svou ženou Chodeší zplodil Jobaba, Cibju, Mešu, Malkama,
[10]Jeuca, Sakiáše a Mirmu. To byli jeho synové, vůdcové rodů.
[11]S Chušimou zplodil Abituba a Elpaala.
[12]Synové Elpaalovi: Eber, Mišeam a Šemed (který vystavěl Ono a Lod s okolními vesnicemi).

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.
[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,
[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,
[31] Gedor, Aiô e Zequer.
[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[13]Beria a Šema byli vůdcové otcovských rodů obývajících Ajalon (ti zahnali obyvatele Gatu).
[14]Jejich bratři byli Šašak a Jeremot.
[15]Zebadiáš, Arad, Eder,
[16]Michael, Jišpa a Jocha byli synové Beriovi.
[17]Zebadiáš, Mešulam, Chizki, Cheber,
[18]Jišmeraj, Jizlia a Jobab byli synové Elpaalovi.
[19]Jakim, Zichri, Zabdi,
[20]Elienaj, Ciletaj, Eliel,
[21]Adajáš, Berajáš a Šimrat byli synové Šimeiho.
[22]Jišpan, Eber, Eliel,
[23]Abdon, Zichri, Chanan,
[24]Chananiáš, Elam, Antotiáš,
[25]Jifdeáš a Penuel byli synové Šašakovi.
[26]Šamšeraj, Šechariáš, Ataliáš,
[27]Jaarešiáš, Eliáš a Zichri byli synové Jerochamovi.
[28]To byli vůdcové otcovských rodů, vůdcové zaznamenaní v rodopisech. Ti všichni bydleli v Jeruzalémě.
[29]V Gibeonu bydlel otec Gibeonu Jehiel se svojí ženou jménem Maaka.
[30]Jejich prvorozený byl Abdon, dále Cur, Kíš, Baal, Ner, Nádab,
[31]Gedor, Achio, Zecher a Miklot.
[32]Miklot zplodil Šimeu. Ti ovšem narozdíl od svých bratrů bydleli se svými příbuznými v Jeruzalémě.
[33]Ner zplodil Kíše. Kíš zplodil Saula. Saul zplodil Jonatana, Malki- -šuu, Abinadaba a Eš-baala.

[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.
[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.
[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[34]Jonatan měl syna Merib-baala. Merib-baal zplodil Míku.
[35]Synové Míkovi: Piton, Melech, Tarea a Achaz.
[36]Achaz zplodil Jehoadu. Jehoada zplodil Alemeta, Azmaveta a Zimriho. Zimri zplodil Mocu.
[37]Moca zplodil Bineu. Jeho syn byl Rafa, jeho syn Elasa a jeho syn Acel.
[38]Acel měl šest synů. Jmenovali se: Azrikam, Bochru, Jišmael, Šeariáš, Obadiáš a Chanan – ti všichni byli synové Acelovi.
[39]Synové jeho bratra Ešeka: prvorozený Ulam, druhý Jeuš a třetí Elifelet.
[40]Ulamovi synové byli udatní bojovníci; vládli lukem a měli mnoho dětí a vnuků – na sto padesát. To všechno byli Benjamínci.

1 Letopisů 9

[1]Tak byli všichni Izraelci zahrnuti do rodových seznamů, které jsou zapsány v Knize izraelských a judských králů. Za svoji nevěrnost pak byli vystěhováni do Babylonu.

Navrátilci do Jeruzaléma

[2]Nejprve se Izraelci, kněží, levité a chrámoví sluhové vrátili bydlet do svých původních měst.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[3]Někteří ze synů Judových, Benjamínových, Efraimových a Manasesových ale přišli bydlet do Jeruzaléma:

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[4]Ze synů Judova syna Perese to byl Utaj, syn Amihuda, syna Omriho, syna Imriho, syna Baniho.

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[5]Z rodu Šelova: prvorozený Asajáš a jeho synové.

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[6]Z rodu Zerachova: Jehuel. Jejich příbuzných bylo celkem 690.

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[7]Ze synů Benjamínových to byl Salu, syn Mešulama, syna Hodaviáše, syna Hasenuova;

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[8]Jibneáš, syn Jerochamův; Ela, syn Uziho, syna Michriho; Mešulam, syn Šefatiáše, syna Reuela, syna Jibniášova.

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[9]Jejich bratři podle záznamů v jejich rodopisech čítali 956 mužů – samí vůdcové otcovských rodů.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[10]Z kněží to byl Jedajáš, Jojarib, Jachin,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[11]dále Azariáš, syn Chilkiáše, syna Mešulama, syna Sádoka, syna Merajota, syna Achitubova, zodpovědného za Boží dům;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

[12]Adajáš, syn Jerochama, syna Paschura, syna Malkiášova; Maesaj, syn Adielův, syna Jachzerova, syna Mešulamova, syna Mešilemitova, syna Imerova.

[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

[13]Jejich bratři, vůdcové svých otcovských rodů, čítali 1.760 udatných mužů zodpovědných za službu v Božím domě.

[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;
[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;
[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

[17] Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.
[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.
[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.
[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.
[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[14]Z levitů Šemajáš, syn Chašuba, syna Azrikama, syna Chašabiášova ze synů Merariho;
[15]Bakbakar, Chereš, Galal, Mataniáš, syn Míky, syna Zikriho, syna Asafova;
[16]Obadiáš, syn Šemajáše, syna Galalova, syna Jedutunova, a Berechiáš, syn Asy, syna Elkanova, který bydlel v netofských osadách.
[17]Strážci bran byli: Šalum, Akub, Talmon, Achiman a jejich bratři; jejich vůdcem byl Šalum.
[18]Ti až dosud stráží Královskou bránu na východní straně. Byli to strážní z tábora synů Leviho.

[19]Šalum, syn Koreho, syna Ebiasafa, syna Korachova, a jeho bratři Korachovci z jeho otcovského rodu zodpovídali za stráž prahů Stánku, tak jako jejich otcové bývali strážci vchodu do tábora Hospodinova.

[20]Jejich vůdcem kdysi býval Pinchas, syn Eleazarův – Hospodin s ním!

[21]Zachariáš, syn Mešelemiášův, byl strážcem u vstupu do Stanu setkávání.

[22]Všech, kdo byli vybráni za strážce prahů, bylo 212. Takto byli zapsáni podle svých rodokmenů ve svých osadách. David a vidoucí Samuel je kdysi pověřil touto zodpovědnou službou,

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[23]aby spolu se svými syny drželi stráž u bran Hospodinova domu, u svatostánku.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[24]Tam stáli na stráži ze čtyř stran: na východě, na západě, na severu i na jihu.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[25]Jejich bratři přicházeli ze svých osad a v pravidelných týdenních směnách se k nim připojovali.

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[26]Čtyřem levitským velitelům stráží byly pro jejich věrnost svěřeny komory a pokladnice Božího domu.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[27]V noci zůstávali okolo Božího domu; měli za úkol ho hlídat a ráno co ráno otevírat.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[28]Někteří z nich měli na starosti služebné náčiní, a tak je přepočítané vnášeli a přepočítané vynášeli.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[29]Někteří byli přiděleni k nádobám a veškerému posvátnému náčiní a také k jemné mouce, vínu, oleji, kadidlu a balzámu.

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[30]Někteří z kněžských synů připravovali masti z vonných látek.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

[31]Jednomu z levitů, Matitiášovi, prvorozenému Korachovce Šaluma, byla svěřena příprava obětních placek.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[32]Někteří jejich bratři ze synů Legatových dbali o chleby předložení, připravované na každdou sobotu.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.
[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;
[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,
[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.
[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.
[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.
[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul

[33]Další byli zpěváci, vůdcové levitských otcovských rodů. Bydleli v chrámových komůrkách osvobozeni od jiných povinností, neboť byli ve službě dnem i nocí.
[34]To jsou vůdcové levitských otcovských domů, vůdcové svých rodů, kteří bydleli v Jeruzalémě.

Rod Saulův

[35]V Gibeonu bydlel otec Gibeonu Jehiel, jeho žena jménem Maaka,
[36]jeho prvorozený Abdon a dále Cur, Kíš, Baal, Ner, Nádab,
[37]Gedor, Achio, Zachariáš a Miklot.
[38]Miklot zplodil Šimeama. Ti ovšem narozdíl od svých bratrů bydleli se svými příbuznými v Jeruzalémě.
[39]Ner zplodil Kíše. Kíš zplodil Saula. Saul zplodil Jonatana, Malkišuu, Abinadaba a Eš-baala.
[40]Jonatan měl syna Merib-baala. Merib-baal zplodil Míku.
[41]Synové Míkovi: Piton, Melech, Tachrea a Achaz.
[42]Achaz zplodil Jadu. Jada zplodil Alemeta, Azmaveta a Zimriho. Zimri zplodil Mocu.

[43]Moca zplodil Bineu. Jeho syn byl Refaja, jeho syn Elasa a jeho syn Acel.

[44]Acel měl šest synů. Jmenovali se: Azrikam, Bochru, Jišmael, Šeariáš, Obadiáš a Chanan. To jsou synové Acelovi.

LETOPIS DAVIDŮV

Saulova smrt

1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.
[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.
[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.
[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.
[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.
[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.
[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

1 Letopisů 10

[1]Na Izrael zaútočili Filištíni. Izraelští muži se před nimi dali na útěk a padali pobiti na svazích Gilboa.

[2]Filištíni pronásledovali Saula a jeho syny. Když se jim podařilo zabít Saulovy syny Jonatana, Abinadaba a Malki-šuu,
[3]rozhořel se prudký boj proti Saulovi. Našli ho lukostřelci a těžce ho zranili svými střelami.

[4]Saul proto řekl svému zbrojnošovi: „Vytáhni svůj meč a probodni mě. Jinak přijdou ti neobřezanci a vrhnou se na mě!“ Zbrojnoš se ale zdráhal, protože měl veliký strach. Saul tedy vzal meč a nalehl na něj.

[5]Když zbrojnoš viděl, že Saul je mrtev, nalehl i on na meč a zemřel.

[6]Tak zahynul Saul, jeho tři synové i celý jeho dům; zemřeli společně.

[7]Jakmile všichni Izraelci v údolí spatřili, že izraelské vojsko uteklo a že Saul se svými syny zahynul, opustili svá města a uprchli. Pak přišli Filištíni a obsadili je.

[8]Druhého dne, když Filištíni přišli do pohoří Gilboa obírat pobité, našli tam ležet Saula a jeho tři syny.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]Obrali ho, odnesli jeho hlavu i zbroj a poslali to po celé filištínské zemi, aby tu zprávu ohlásili svým modlám i lidu.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Jeho výzbroj uložili v chrámu svých bohů a jeho lebku přibili v chrámu Dágona.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]Když se obyvatelé Jábeš-gileádu doslechli, co všechno Filištíni provedli se Saulem,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12]všichni jejich bojovníci vyrazili na cestu. Sňali Saulovo tělo i těla jeho synů, přinesli je zpět do Jábeše a pohřbili jejich ostatky pod jábešským dubem. Sedm dní se pak postili.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13]Tak zemřel Saul, protože zradil Hospodina. Nedbal totiž na jeho slovo a zašel dokonce tak daleko, že se radil s věšteckým duchem,

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[14]místo aby se radil s Hospodinem. Ten ho proto zahubil a království předal Davidovi, synu Jišajovu.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

David králem Izraele

1 Letopisů 11

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[1]Celý Izrael se shromáždil k Davidovi do Hebronu. „Hle, jsme tvá krev a tělo!“ prohlásili.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de

[2]„Už za časů krále Saula jsi vodíval Izrael do boje a znovu jej přiváděl. Tobě Hospodin, tvůj Bůh, řekl: ‚Ty budeš pastýřem mého lidu Izraele, ty budeš mému lidu Izraeli vůdcem.‘“

Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

[3]Když tehdy za králem do Hebronu přišli všichni stařešinové Izraele, David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem a oni Davida pomazali za krále nad Izraelem podle Hospodinova slova skrze Samuele.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

[4]David pak s celým Izraelem vytáhl na Jeruzalém, což býval Jebus, protože tam v tom kraji bydleli Jebusejci.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[5]„Sem se nedostaneš!“ řekli obyvatelé Jebusu Davidovi. David ale pevnost Sion dobyl. Teď je to Město Davidovo.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[6]David tehdy prohlásil: „Kdo zaútočí na Jebusejce jako první, stane se vrchním velitelem.“ Jako první vyrazil Joáb, syn Ceruji, a tak se ujal velení.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[7]David se pak v té pevnosti usadil, a tak dostala jméno Město Davidovo.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[8]Vybudoval to město okolo ní od terasy Milo až k obvodové zdi a zbytek města obnovil Joáb.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

[9]Tak se David stále více vzmáhal a Hospodin zástupů byl s ním.

Os valentes de Davi

2 Samuel 23.8-39

Davidovi hrdinové

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[10]Toto jsou vůdcové Davidových hrdinů, kteří mu s celým Izraelem pomohli stát se králem podle Hospodinova slova o Izraeli a byli mu v jeho kralování pevnou oporou.

11 Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

12 Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

13 Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

14 Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

15 Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

16 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

17 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

18 Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

19 E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis

11Toto je výčet Davidových hrdinů: Jašobeám Chakemonský, velitel Trojice. Oháněl se kopím tak, že jich jednou pobil na tři sta.

12Další z té trojice hrdinů byl Eleazar, syn Doda Achochijského.

13Ten byl s Davidem v Pas-damimu, kde se Filištíni shromáždili k boji. Na tom dílu pole, který byl osetý ječmenem, se vojsko před Filištíny dalo na útěk.

14Oni se ale postavili doprostřed pole, uhájili ho a Filištíny pobili. Tak jim Hospodin daroval veliké vítězství.

15Tři ze třicítky velitelů sestoupili k Davidovi na útes do jeskyně Adulam, když v údolí Refaim tábořil oddíl Filištínů.

16David byl tehdy ve skalní pevnosti. Betlém byl obsazen Filištíny.

17David tenkrát zatoužil: „Kéž bych se mohl napít vody z té betlémské studny u brány."

18A tak se ta Trojice probila do filištínského tábora a nabrala vodu z betlémské studny u brány. Vzali ji a donesli Davidovi. Ten se jí však odmítl napít, ale vylil ji jako oběť Hospodinu.

19„Chraň Bůh," zvolal. „To mám pít krev těchto mužů, kteří nasadili život? Vždyť tu vodu přinesli s nasazením života!" A nechtěl se napít. Takové činy konala tato trojice hrdinů.

beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[20]Velitelem Třicítky byl Joábův bratr Abišaj. Oháněl se kopím tak, že jich pobil na tři sta, a tak se stal stejně známým jako Trojice.

[21]Mezi Třicítkou byl dvojnásob slavný a byl jejich velitelem, ale Trojici se nevyrovnal.

[22]Také Benajáš, syn Jojadův z Kabceelu, byl udatný bojovník mocných činů. To on zabil ty dva Moábce, kteří se bili jako lvi. A jednou slezl do jámy a zabil v ní lva, tenkrát, když napadl sníh.

[23]Srazil také toho egyptského obra pět loktů vysokého. Egypťan měl v ruce kopí jako tkalcovské vratidlo, ale on k němu přišel s holí, vytrhl mu to kopí z ruky a zabil ho jím.

[24]Takové činy konal Benajáš, syn Jojadův, a tak se stal stejně známým jako Trojice.

[25]Mezi Třicítkou byl slavný, ale Trojici se nevyrovnal. Jemu David svěřil svou tělesnou stráž.

[26]Další udatní hrdinové byli: Asael, bratr Joábův; Elchanan, syn Doda Betlémského;

[27]Šamot Charodský; Chelec Pelonský;

[28] Ira, syn Ikeše Tekojského; Abiezer Anatotský;

[29]Sibechaj Chušatský; Ilaj Achochijský;

[30] Mahraj Netofský; Cheled, syn Baany Netofského;

31 Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;
32 Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;
33 Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;
34 Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;
35 Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;
36 Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;
37 Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;
38 Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;
39 Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
40 Ira, o itrita; Garebe, itrita;
41 Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;
42 Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;
43 Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;
44 Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
45 Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
46 Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
47 Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

1 São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

31 Itaj, syn Ribaje z benjamínské Gibeje; Benajáš Piratonský;
32 Churaj od potoka Gaaš; Abiel Arbatský;
33 Azmavet Bachurimský; Eliachba Šaalbonský;
34 synové Hašema Gizonského Jonatan, syn Šage Hararského,
35 Achiam, syn Šachara Hararského; Elifal, syn Urův;
36 Chefer Mekeratský; Achiáš Pelonský;
37 Checro Karmelský; Naaraj, syn Ezbajův;
38 Joel, bratr Nátanův; Mibchar, syn Hagriho;
39 Selek Amonský; Nachraj Beerotský, zbrojnoš Joába, syna Ceruji;
40 Ira Jitrejský; Gareb Jitrejský;
41 Uriáš Chetejský; Zabad, syn Achlajův;
42 Adina, syn Rubenovce Šizy, rubenský velitel Třicítky;
43 Chanan, syn Maakův; Jošafat Mitnejský;
44 Uziáš Ašteratský; Šama a Jehiel, synové Chotama Aroerského;
45 Jediael, syn Šimriho, jeho bratr Jocha Ticejský;
46 Eliel Machvimský; Jeribaj a Jošaviáš, synové Elnaamovi; Jitma Moábský;
47 Eliel, Obéd a Jaasiel Mecobajští.

Davidovo vojsko

1 Letopisů 12

1 Toto jsou ti, kdo přišli za Davidem do Ciklagu, když se ještě skrýval před Saulem, synem Kíšovým. Tito muži patří k hrdinům, kteří mu pomáhali v boji.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[2]Byli vyzbrojeni luky a uměli střílet šípy nebo metat kamení pravicí i levicí. Pocházeli z pokolení Benjamín tak jako jejich bratr Saul:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[3]V čele byl Achiezer a Joaš, synové Šemaje Gibeatského, Jeziel a Pelet, synové Azmavetovi, Beracha, Jehu Anetotský,

[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[4]Jišmajáš Gibeonský, hrdina z oné Třicítky a její velitel,

[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

[5]Jirmeáš, Jachaziel, Jochanan, Jozabad Gederský,

[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

[6]Eluzaj, Jerimot, Bealiáš, Šemariáš, Šefatiáš Charufský,

[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[7]Elkána, Jišiáš, Azarel, Joezer, Jašobeám, Korachovci,

[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[8]Joela a Zebadiáš, synové Jerochama z Gedoru.

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[9]Z pokolení Gád přešli k Davidovi do pevnosti v poušti tito udatní hrdinové; byli to zkušení bojovníci vládnoucí pavézou a kopím, s tváří lvů a hbitostí horských gazel:

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[10]V čele byl Ezer, druhý Obadiáš, třetí Eliab,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[11]čtvrtý Mišmana, pátý Jirmeáš,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[12]šestý Ataj, sedmý Eliel,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[13]osmý Jochanan, devátý Elzabad,

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[14]desátý Jirmejáh a jedenáctý Machbanaj.

[15]Tito Gádovi synové veleli vojsku; menší z nich stovce a větší tisícovce.

[16]To oni překročili Jordán v prvním měsíci, kdy se řeka všude vylévá z břehů, a zahnali všechny obyvatele údolí k východu i k západu.

[17]Také někteří z Benjamína a Judy přišli za Davidem k jeho pevnosti.

[18]David jim vyšel vstříc se slovy: „Pokud ke mně přicházíte v pokoji, abyste mi pomáhali, spojím se s vámi celým srdcem. Pokud mě ale chcete vyzradit mým nepřátelům, ačkoli jsem nevinný, ať to Bůh našich otců vidí a soudí!“

[19]Tenkrát sestoupil Duch na velitele Třicítky, Amasaje: „Patříme tobě, Davide, jsme na tvé straně, synu Jišaje! Pokoj, pokoj buď tobě i tvým pomocníkům pokoj buď – vždyť ti pomáhá sám tvůj Bůh!“ A tak je David přijal a jmenoval je veliteli nájezdníků.

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[20]Další z pokolení Manases se přidali k Davidovi, když táhl s Filištíny do boje proti Saulovi. (Nakonec ale Filištínům nepomohli. Jejich vládci se ho totiž po poradě rozhodli propustit. Řekli si: „Pokud přeběhne ke svému pánu Saulovi, bude nás to stát hlavy.“)

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[21]Když potom táhl do Ciklagu, přidali se k němu tito muži z pokolení Manases: Adnach, Jozabad, Jediael, Michael, Jozabad, Elihu, Ciletaj, velitelé Manasesových houfů.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[22]Pomáhali pak Davidovi proti nájezdníkům, protože to byli samí udatní hrdinové, a tak se ve vojsku stali veliteli.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[23]Den co den tehdy přicházeli k Davidovi další pomocníci, až z nich bylo veliké vojsko jako vojsko Boží.

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[24]Toto je výčet ozbrojených bojovníků, kteří přišli k Davidovi do Hebronu, aby podle Hospodinova slova přenesli Saulovo království na Davida:

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[25]Z Judy 6.800 bojeschopných mužů vyzbrojených pavézou a kopím.

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[26]Ze Simeona 7.100 udatných hrdinů připravených k boji.

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[27]Z Leviho 4.600 mužů

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[28]včetně vůdce Áronova rodu Jojady s 3.700 muži

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia

[29]a mladého válečníka Sádoka s 22 veliteli z jeho otcovského rodu.

ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

30 dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

32 dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

33 de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

34 de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

35 dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

36 de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

37 do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

38 Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

39 Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

30Z Benjamína 3.000 Saulových bratrů, z nichž mnozí byli do té doby ve službách Saulova domu.

31Z Efraima 20.800 udatných hrdinů, proslulých ve svém otcovském rodu.

32Z poloviny kmene Manases 18.000 mužů, kteří byli jmenovitě určeni, aby šli učinit Davida králem.

33Z Isachara 200 vůdců a všichni bratři pod jejich velením – muži, kteří pochopili dobu a věděli, jak se má Izrael zachovat.

34Ze Zabulona vytáhlo 50.000 zkušených bojovníků v plné zbroji, odhodlaných bez váhání pomoci.

35Z Neftalíma 1.000 velitelů a za nimi 37.000 mužů s pavézami a kopími.

36Z Dana 28.600 připravených k boji.

37Z Ašera 40.000 zkušených bojovníků připravených k boji.

38Z Rubena, Gáda a poloviny kmene Manases v Zajordání 120.000 mužů v plné zbroji.

39Všichni tito bojovníci připravení nastoupit to bitvy přišli s odhodlaným srdcem do Hebronu, aby Davida učinili

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

králem celého Izraele. Také všichni ostatní Izraelci byli v srdci zajedno, že Davida učiní králem.

[40]Zůstali u Davida a tři dny tam jedli a pili, protože jim jejich bratři dali zásoby.

[41]Jejich příbuzní dokonce až z Isachara, Zabulona a Neftalíma přiváželi jídlo na oslech, velbloudech, mezcích a volech: zásoby mouky, hroudy fíků, trsy rozinek, víno, olej i hojnost bravu a skotu. Izrael se tehdy radoval.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Stěhování Hospodinovy truhly

1 Letopisů 13

[1]David se poradil se všemi vůdci, s veliteli tisíců i stovek,

[2]a před celým izraelským shromážděním pak prohlásil: „Jestliže to schvalujete a chce-li to Hospodin, náš Bůh, vzkažme našim ostatním bratrům po celé izraelské zemi včetně kněží a levitů v jejich městech a předměstích, ať se k nám přidají,

[3]a přeneseme k nám Truhlu našeho Boha – vždyť jsme ji za Saulových dnů nevyhledávali.“

[4]Celé shromáždění s tím souhlasilo, všechen lid to schvaloval.

Davi procura trazer a arca
2 Samuel 6.1-11

5 Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

5David tedy shromáždil celý Izrael od egyptské řeky Šichor až k Lebo- -chamátu, aby přinesli Boží truhlu z Kiriat-jearimu.

6 Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

6Potom David s celým Izraelem táhl do Baaly (což je Kiriat-jearim) v Judsku, aby odtamtud vyzvedli Truhlu nesoucí jméno Hospodina, Boha trůnícího nad cheruby.

7 Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

7Boží truhlu pak odváželi z Abinadabova domu na novém vozu, který řídili Uza s Achiem.

8 Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

8David a celý Izrael křepčili před Bohem ze všech sil a zpívali a hráli na lyry a citery, na tamburíny, činely a trubky.

9 Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

9Když pak přišli ke Kidonovu mlatu, Uza vztáhl ruku, aby Truhlu přidržel, protože ji volské spřežení naklonilo.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

10Vtom Hospodin vzplanul proti Uzovi hněvem, protože vztáhl ruku na Truhlu, a zasáhl ho tak, že na místě zemřel před Bohem.

11 Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

11David byl nešťastný, že se Hospodin na Uzu tak prudce utrhl. Proto se to místo dodnes jmenuje Perec-uza, Uzova trhlina.

12 Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

12Toho dne dostal David z Boha strach. „Jak bych mohl Boží truhlu přestěhovat k sobě!“ řekl si.

13 Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

13Proto nevzal Truhlu k sobě do Města Davidova, ale odložil ji do domu Obed-edoma Gatského.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-

[14]Boží truhla zůstala v domě Obed-edoma u jeho rodiny tři měsíce a Hospodin požehnal dům Obed- -edomův i všechno, co měl.

Království upevněno

1 Letopisů 14

[1]Chíram, král Týru, pak vyslal k Davidovi posly s cedrovým dřevem a také zedníky a tesaře, aby mu postavili palác.

[2]Tehdy David poznal, že ho Hospodin potvrdil za krále nad Izraelem a že jeho království bylo pozvednuto ve prospěch jeho lidu, Izraele.

[3]V Jeruzalémě si vzal další ženy a zplodil další syny a dcery.

[4]Toto jsou jména těch, kteří se mu narodili v Jeruzalémě: Šamua, Šobab, Nátan, Šalomoun,

[5]Jibchar, Elišua, Elpelet,

[6]Nogah, Nefeg, Jafia,

[7]Elišama, Baaljada a Elifelet.

[8]Jakmile Filištíni uslyšeli, že David byl pomazán za krále nad celým Izraelem, všichni se ho vypravili hledat. David se o tom doslechl a vytáhl jim naproti.

[9]Když Filištíni přitáhli a vpadli do údolí Refaim,

[10]David se ptal Boha: „Mám na Filištíny zaútočit? Vydáš mi je do rukou?“

ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

11 Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

12 Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

13 Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

14 De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

15 e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

16 Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

17 Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

1 Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

2 Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o

„Zaútoč!“ odpověděl mu Hospodin. „Vydám ti je do rukou.“

11 Vytáhli tedy do Baal-peracimu, kde je David porazil. Potom David řekl: „Jako proráží vodní proud, tak Bůh mou rukou prolomil řady mých nepřátel.“ Proto nazvali to místo Baal-peracim, Pán průlomů.

12 Filištíni tam zanechali své bůžky a David je přikázal naházet do ohně.

13 Filištíni později znovu vytáhli a vpadli do toho údolí.

14 David se znovu ptal Boha a Bůh mu řekl: „Neútoč. Obejdi je zezadu a vytáhni proti nim od moruší.

15 Až uslyšíš v korunách moruší šelest kroků, vytáhneš do boje, neboť před tebou vytáhl Bůh, aby porazil vojsko Filištínů.“

16 David učinil, jak mu Bůh přikázal, a tak poráželi filištínské vojsko od Gibeonu až po Gezer.

17 Davidova pověst se šířila po všech zemích a Hospodin způsobil, že se ho bály všechny národy.

Přenesení Truhly do Jeruzaléma

1 Letopisů 15

1 Když si vystavěl paláce ve Městě Davidově, připravil místo i pro Boží truhlu a vztyčil pro ni stan.

2 Tentokrát David přikázal: „Boží truhlu nesmí nést nikdo kromě levitů, neboť je

SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

Hospodin vyvolil, aby nosili Truhlu Hospodinovu a sloužili mu navěky."

3 Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

3Potom David shromáždil celý Izrael do Jeruzaléma, aby Hospodinovu truhlu přenesli na místo, které pro ni připravil.

4 Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

4Shromáždil syny Áronovy a levity:

5 dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

5 Ze synů Kehatových vůdce Uriel a 120 jeho bratrů.

6 dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

6 Ze synů Merariho vůdce Asajáš a 220 jeho bratrů.

7 dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

7 Ze synů Geršomových vůdce Joel a 130 jeho bratrů.

8 dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

8 Ze synů Elicafanových vůdce Šemajáš a 200 jeho bratrů.

9 dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

9 Ze synů Hebronových vůdce Eliel a 80 jeho bratrů.

10 dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

10 Ze synů Uzielových vůdce Aminadab a 112 jeho bratrů.

11 Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

11David povolal kněží Sádoka a Abiatara a také levity Uriela, Asajáše, Joela, Šemajáše, Eliela i Aminadaba.

12 e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

12„Vy jste vůdcové levitských otcovských rodů," řekl jim. „Posvěťte sebe i své bratry a přenesete Truhlu Hospodina, Boha Izraele, na místo, které jsem pro ni připravil.

13 Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

13Hospodin, náš Bůh, se na nás prve obořil, protože jste ji nenesli vy. Nehledali jsme totiž jeho vůli, jak náleží."

14 Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

14Kněží a levité se tedy posvětili, aby přenesli Truhlu Hospodina, Boha Izraele.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de

[15]Synové Leviho pak nesli Boží truhlu tak, jak přikázal Mojžíš slovem Hospodinovým: pomocí tyčí na vlastních ramenou.

[16]David také řekl levitským vůdcům, ať ustanoví své bratry zpěváky, kteří by hlasitě a radostně zpívali za doprovodu hudebních nástrojů, citer, lyr a činelů.

[17]Levité tedy ustanovili Hemana, syna Joelova, a z jeho bratrů Asafa, syna Berechiášova, a z jejich bratrů, synů Merariho, Etana, syna Kušajášova,

[18]a spolu s nimi jejich bratry, aby stáli za nimi: Zachariáše, Jaaziela, Šemiramota, Jechiela, Uniho, Eliaba, Benajáše, Maasejáše, Matitiáše, Elifleáše, Miknejáše, Obed-edoma a Jehiela, strážné.

[19]Zpěváci Heman, Asaf a Etan měli hrát na bronzové činely,

[20]Zachariáš, Jaaziel, Šemiramot, Jechiel, Uni, Eliab, Maasejáš a Benajáš vysokým hlasem na citery,

[21]zatímco Matitiáš, Elifleáš, Mikneáš, Obed-edom, Jehiel i Azaziáš měli udávat rytmus hlubokým hlasem na lyry.

[22]Levitský vedoucí Kenaniáš byl pro své znalosti vybrán jako sbormistr.

[23]Berechiáš a Elkána byli stráže u Truhly.

[24]Kněží Šebaniáš, Jošafat, Natanael, Amasaj, Zachariáš, Benajáš a Eliezer troubili před Boží truhlou na trubky. Také Obed-edom a Jechiáš byli stráže u Truhly.

Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

25 Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

26 Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

27 Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

28 Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi

2 Samuel 6.16,20-22

29 Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

1 Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

25Potom David, izraelští stařešinové a velitelé tisíců radostně vykročili, aby nechali přenést Truhlu Hospodinovy smlouvy z Obed-edomova domu.

26Levitům nesoucím Truhlu Hospodinovy smlouvy tehdy pomáhal Bůh; proto obětovali sedm býčků a sedm beranů.

27David byl oblečen kmentovým pláštěm stejně jako všichni levité nesoucí Truhlu, zpěváci a sbormistr Kenaniáš. David měl na sobě také plátěný efod.

28Celý Izrael doprovázel Truhlu Hospodinovy smlouvy s jásotem, za zvuku beraního rohu a trubek, za zvuku činelů, lyr a citer.

29Když Truhla Hospodinovy smlouvy vcházela do Města Davidova, Saulova dcera Míkal se dívala z okna. Viděla, jak král David poskakuje a křepčí, a ve svém srdci jím pohrdla.

1 Letopisů 16

1Když Boží truhlu přinesli, postavili ji na její místo uprostřed stanu, který pro ni David postavil. Pak před Bohem přinášeli zápalné i pokojné oběti.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[2]Poté, co David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu v Hospodinově jménu.

[3]Podělil také všechny Izraelce, muže i ženy, každého bochníkem chleba, datlovým a rozinkovým koláčem.

[4]Určil také levity, kteří měli sloužit před Hospodinovou truhlou uctíváním, díkůvzdáním a chvalozpěvy Hospodinu, Bohu Izraele.

[5]Vedl je Asaf a za ním byl Zachariáš, Jaaziel, Šemiramot, Jechiel, Matitiáš, Eliab, Benajáš, Obed-edom a Jehiel, kteří hráli na lyry a citery, a Asaf na činely,

[6]zatímco kněží Benajáš a Jachaziel před Truhlou Boží smlouvy pravidelně troubili na trubky.

Davidův chvalozpěv

[7]Toho dne David poprvé pověřil Asafa a jeho bratry, aby takto chválili Hospodina:

[8] Oslavujte Hospodina, jeho jméno vzývejte, jeho činy rozhlašujte mezi národy!

[9] Zpívejte mu, hrajte mu, rozvažujte o všech jeho zázracích!

[10] Jeho svatým jménem chlubte se, ze srdce ať se radují, kdo Hospodina hledají!

[11] Po Hospodinu se ptejte, po jeho síle, jeho tvář vždycky hledejte.

[12] Pamatujte, jaké divy provedl, jaké zázraky, a co rozhodl.

13 vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.
14 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.
15 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;
16 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;
17 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,
18 dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
19 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
20 andavam de nação em nação, de um reino para um povo.
21 A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
22 dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
23 Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.
24 Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,
25 porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.
26 Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.
27 Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
28 Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

13 Vy, símě Izraele, jeho služebníka, jste jeho vyvolení, děti Jákoba.
14 On je Hospodin, Bůh náš, celá zem jeho soudu podléhá!
15 Na jeho smlouvu pamatujte věčně, na slovo tisíci pokolení svěřené,
16 na smlouvu, již uzavřel s Abrahamem, na přísahu, již složil před Izákem.
17 Jákobovi ten výrok potvrdil za věčnou smlouvu pro Izrael:
18 „Tobě dám kanaánskou zem, bude tvým dědičným údělem!“
19 Přitom vás tehdy bylo jen trochu, byli jste tam jen hrstkou cizinců.
20 Z národu do národu když bloudili, od jednoho k jinému království,
21 nikoho nenechal jim ublížit. I krále kvůli nim varoval:
22 „Mé pomazané nechte být! Mým prorokům nepůsobte žal!“
23 Zpívej Hospodinu, celá zem, zvěstujte jeho spásu každý den!
24 O jeho slávě národům vyprávějte, o jeho divech řekněte lidem všem!
25 Veliký je Hospodin, vší chvály hodný, nad všechny bohy ohromný!
26 Bohové národů jsou samé modly, Hospodin ale stvořil nebesa.
27 Sláva a nádhera je v jeho přítomnosti, síla a radost je tam, kde přebývá.
28 Vzdejte Hospodinu, lidské plémě, vzdejte Hospodinu slávu i moc.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.
[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.
[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.
[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.
[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.
[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;
[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[29] Vzdejte Hospodinu slávu, jež náleží mu, přineste dary, před něj přistupte, Klaňte se Hospodinu v jeho svaté kráse,
[30] před ním se rozechvěj, celá zem! Pevně je postaven svět, nic jím neotřese,
[31] jásejte, nebesa, země ať raduje se, národům řekněte: „Hospodin kraluje!“
[32] Moře ať burácí se vším, co je v něm, celý světa kraj ať se raduje.
[33] Před Hospodinem ať zvučí stromy v lese: „Přichází, aby soudil zem!“
[34] Oslavujte Hospodina – je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!
[35] Řekněte: „Zachraň nás, Bože naší spásy! Vysvoboď nás a z národů posbírej! Tvé svaté jméno ať oslavíme, tvou chválou ať se chlubíme!“
[36] Ať je požehnán Hospodin, Bůh izraelský, od věků až na věky! A všechen lid odpověděl: „Amen. Chvála Hospodinu!“
[37] David pak nechal Asafa a jeho bratry před Truhlou Hospodinovy smlouvy, aby před ní pravidelně každý den sloužili podle denního rozvrhu
[38] spolu s Obed-edomem a jeho osmašedesáti bratry. (Obed-edom, syn Jedutunův, a Chosa veleli chrámové stráži.)

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

[39]Kněze Sádoka i jeho kněžské bratry ponechal před Hospodinovým příbytkem na výšině v Gibeonu,

[40]aby na zápalném oltáři pravidelně přinášeli Hospodinu zápalné oběti ráno i večer přesně tak, jak je psáno v Zákoně, který Hospodin svěřil Izraeli.

[41]S nimi ponechal Hemana, Jedutuna a ostatní jmenovitě vybrané, aby chválili Hospodina písní: „Jeho láska trvá navěky.“

[42]Heman a Jedutun měli na starosti trubky, činely a další nástroje Boží hudby. Jedutunovi synové stáli u brány.

[43]Všechen lid se pak rozešel, každý k sobě domů. Také David se vrátil, aby požehnal svůj dům.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi

2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

Boží smlouva s Davidem

1 Letopisů 17

[1]Jednou, když už se zabydlel ve svém domě, řekl David proroku Nátanovi: „Podívej se, já bydlím v cedrovém paláci, a Truhla Hospodinovy smlouvy zůstává pod plachtami.“

[2]„Udělej vše, co máš na srdci,“ odpověděl mu Nátan. „Bůh je s tebou.“

[3]Té noci ale Nátan dostal Boží slovo:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti

[4]„Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: ‚Tak praví Hospodin – Ty mi nepostavíš dům, kde bych bydlel.

[5]Ode dne, kdy jsem vyvedl Izrael, až dodnes jsem přece nebydlel v domě, ale putoval jsem s Příbytkem z jednoho stanoviště na druhé.

[6]Po celou tu dobu jsem se stěhoval, kamkoli šli všichni synové Izraele. Řekl jsem snad někdy některému izraelskému soudci, jemuž jsem přikázal pást můj lid: Proč jste mi nepostavili cedrový dům?‘

[7]Řekni mému služebníku Davidovi: ‚Tak praví Hospodin zástupů – Já jsem tě vzal z pastvin, od ovcí, abys vedl můj lid Izrael.

[8]Byl jsem s tebou všude, kam ses vydal, a všechny tvé nepřátele jsem před tebou vyhladil. Proslavím tvé jméno jako jméno jednoho z největších mužů na zemi.

[9]I svému lidu Izraeli zajistím místo a zasadím jej tak, aby bydlel doma a nikdo ho nerušil. Už ho nebudou utlačovat zlosynové jako dříve,

[10]za dnů, kdy jsem nad svým izraelským lidem ustanovil soudce. Všechny tvé nepřátele pokořím. Oznamuji ti, že Hospodin postaví dům tobě.

[11]Až se naplní tvé dny a odejdeš ke svým předkům, pozdvihnu tvého potomka, jednoho z tvých synů, a jeho království upevním.

o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

12 Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

13 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

14 Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

15 Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

2 Samuel 7.18-29

16 Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

17 Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

18 Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

19 Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

20 SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

12To on mi postaví dům a já navěky upevním jeho trůn.

13Já mu budu otcem a on mi bude synem. Svou laskavost od něj neodvrátím, jako jsem ji odvrátil od tvého předchůdce.

14Ustanovím ho ve svém domě a ve svém království navěky, jeho trůn se navěky nepohne.‘“

15Přesně těmito slovy, přesně podle tohoto vidění promluvil Nátan k Davidovi.

16Král David pak přišel, posadil se před Hospodinem a řekl: „Kdo jsem já, Hospodine Bože, a co je můj dům, žes mě dovedl až sem?

17A i to se ti zdálo málo, Bože, takže jsi domu svého služebníka přislíbil budoucnost! Pohlédl jsi na mě, Hospodine Bože, jako kdybych byl někdo vznešený.

18Co k tomu David ještě může dodat, když jsi svého služebníka zahrnul takovou ctí? Ty přece znáš svého služebníka,

19Hospodine! Pro dobro svého služebníka a podle svého srdce jsi projevil svou velkorysost, když jsi zjevil všechny tyto velkolepé věci.

20Hospodine, nikdo není jako ty a není Boha kromě tebe, jak jsme vždy na vlastní uši slyšeli.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi

2 Samuel 8.1-14

[21]A kdo je jako tvůj lid Izrael, jediný národ na zemi, který si Bůh přišel vykoupit jako svůj lid! Získal sis jméno velikými a ohromnými divy, když jsi vypudil národy před svým lidem, který sis vykoupil z Egypta!

[22]Svůj lid Izrael jsi navěky učinil svým lidem a ty, Hospodine, jsi jejich Bůh.

[23]Nuže, Hospodine, kéž se navěky potvrdí slovo, které jsi dal svému služebníkovi a jeho domu. Učiň, jak jsi řekl;

[24]kéž se to potvrdí a tvé jméno se navěky proslaví! Kéž se říká: ‚Hospodin zástupů, Bůh Izraele, je Izraeli Bohem.‘ Kéž je dům Davida, tvého služebníka, před tebou upevněn!

[25]Bože můj, ty jsi svému služebníku prozradil, že mu zbuduješ dům. To proto tvůj služebník nalezl odvahu modlit se před tebou.

[26]Ano, Hospodine, ty sám jsi Bůh a ty jsi svému služebníku zaslíbil toto dobrodiní.

[27]Zalíbilo se ti požehnat domu svého služebníka, aby před tebou trval navěky. Díky tvému požehnání, Hospodine, bude navěky požehnán!“

Davidova vítězství

1 Letopisů 18

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.	[1]Po nějaké době David udeřil na Filištíny a porazil je, a tak dobyl Gat s jeho vesnicemi z rukou Filištínů.
[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.	[2]Porazil také Moábce a ti se stali Davidovými poddanými a odváděli povinné dávky.
[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.	[3]David také u Chamátu porazil Hadad-ezera, krále Cóby, když vytáhl, aby upevnil svou moc u řeky Eufrat.
[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.	[4]David vzal do zajetí 1.000 jeho vozů, 7.000 jezdců a 20.000 pěšáků. Všechna jeho spřežení ochromil, jen sto si ponechal.
[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.	[5]Aramejci z Damašku přitáhli Hadad-ezerovi, králi Cóby, na pomoc, ale David z nich pobil dvaadvacet tisíc mužů.
[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.	[6]Potom umístil do aramejského Damašku svoji posádku. Aramejci se stali Davidovými poddanými a odváděli povinné dávky. Hospodin dával Davidovi vítězství, kamkoli se obrátil.
[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.	[7]David vzal také zlaté štíty, které nosila Hadad-ezerova stráž, a dopravil je do Jeruzaléma.
[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.	[8]Z Hadad-ezerových měst Tebach a Kun pobral David veliké množství bronzu. Z toho pak Šalomoun vyrobil bronzové moře, sloupy a bronzové nádobí.
[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,	[9]Když se Toú, král Chamátu, dozvěděl, že David porazil celé vojsko Hadad- ezera, krále Cóby,
[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por	[10]vyslal ke králi Davidovi svého syna Hadorama s pozdravem a blahopřáním k

haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

12 Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

13 E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

14 Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

15 Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

16 Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

17 Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros

2 Samuel 10.1-19

1 Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

jeho vítězství nad Hadad-ezerem. Předtím totiž Hadad-ezer a Toú spolu válčili. Hadoram s sebou přinesl zlaté, stříbrné a bronzové předměty

11a král David je zasvětil Hospodinu stejně jako stříbro a zlato, které ukořistil všem ostatním národům: Edomcům, Moábcům, Amoncům, Filištínům a Amalekovcům.

12Abišaj, syn Ceruji, porazil osmnáct tisíc Edomců v Solném údolí.

13Umístil v Edomu posádky a všichni Edomci se stali Davidovými poddanými. Hospodin dával Davidovi vítězství, kamkoli se obrátil.

14David kraloval nad celým Izraelem a zjednával právo a spravedlnost všemu svému lidu.

15Joáb, syn Ceruji, byl velitelem vojska, Jošafat, syn Achiludův, byl kancléřem,

16Sádok, syn Achitubův, a Achimelech, syn Abiatarův, byli kněžími, Šavša byl písařem

17a Benajáš, syn Jojadův, velel gardě Kréťanů a Pléťanů. Davidovi synové byli královými nejbližšími pobočníky.

Porážka Amonců a Aramejců

1 Letopisů 19

1Po nějaké době zemřel amonský král Nachaš a na jeho místo nastoupil jeho syn.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[2]David si řekl: „Projevím přízeň Nachašovu synu Chanunovi, jako jeho otec projevoval přízeň mně.“ Poslal proto své vyslance, aby mu vyřídili soustrast nad úmrtím jeho otce. Když Davidovi služebníci přišli do země Amonců, aby Chanunovi vyjádřili soustrast,

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[3]amonští vojevůdci řekli Chanunovi: „Myslíš, že David měl tvého otce v takové úctě, že ti poslal těšitele? Neposlal za tebou své služebníky spíše proto, aby prohledali, podvrátili a proslídili zem?“

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[4]Chanun tedy Davidovy služebníky zajal, oholil je, roucha jim uřezal v půli až u zadnic a tak je poslal zpátky.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[5]Jakmile se Davidovi donesla zpráva o těch mužích, poslal jim naproti posly. Protože ti muži byli velmi zostuzeni, král jim vzkázal: „Zůstaňte v Jerichu, dokud vám nenaroste vous. Pak se můžete vrátit.“

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[6]Amonci si uvědomili, jak moc Davida popudili, a tak společně s Chanunem poslali tisíc talentů stříbra a najali si vozy a jezdce z mezopotamského Aramu, z Maaky a z Cóby.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[7]Najali si dvaatřicet tisíc vozů a k tomu i maackého krále, který se svým vojskem přitáhl a utábořil se před Medebou. Také Amonci se shromáždili ze svých měst a vytáhli do boje.

8 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

8Když se to David dozvěděl, vyslal tam Joába se všemi nejlepšími bojovníky.

9 Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

9Amonci vyrazili a sešikovali se k boji u městské brány, zatímco králové, kteří přišli s nimi, zaujali postavení v poli.

10 Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

10Joáb viděl, že musí čelit boji zepředu i zezadu, a tak vybral ty nejlepší z izraelských bojovníků, aby nastoupili proti Aramejcům.

11 e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

11Zbytek vojska svěřil pod velení svého bratra Abišaje, aby nastoupili proti Amoncům.

12 Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

12Joáb mu řekl: „Budou-li Aramejci nad mé síly, přijdeš mi na pomoc. Budou-li Amonci nad tvé síly, pomohu já tobě.

13 Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

13Buď silný! Odvahu! Za náš lid a za města našeho Boha! Ať Hospodin učiní, co se mu zlíbí."

14 Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

14Nato se Joáb se svým vojskem pustil do boje s Aramejci a ti se před nimi dali na útěk.

15 Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

15Jakmile Amonci uviděli, že Aramejci utekli, dali se i oni na útěk před Joábovým bratrem Abišajem a stáhli se do města. Joáb se pak vrátil do Jeruzaléma.

16 Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque,

16Aramejci viděli, že je Izrael porazil, a tak vyslali posly a přivedli si také Aramejce z druhého břehu Eufratu. V jejich čele stál Hadad-ezerův vojevůdce Šofach.

capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá

2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as

[17]Když se to David dozvěděl, shromáždil celý Izrael, překročil Jordán, přitáhl k nim a sešikoval vojsko proti nim. Jakmile David sešikoval vojsko, pustili se s ním Aramejci do boje.

[18]Museli se ale před Izraelem dát na útěk. David mezi Aramejci pobil 7.000 jezdců a 40.000 pěšáků. Zabil i jejich vojevůdce Šofacha.

[19]Když Hadad-ezerovi vazalové viděli, že je Izrael porazil, uzavřeli s Davidem mír a poddali se mu. Aramejci pak už nikdy nechtěli přijít Amoncům na pomoc.

Další porážky Amonců a Filištínů

1 Letopisů 20

[1]Na jaře, když králové vyrážejí do boje, vedl Joáb válečnou výpravu. Vyplenil zemi Amonců, přitáhl k Rabě a oblehl ji. David zatím zůstal v Jeruzalémě. Joáb Rabu dobyl a zbořil ji.

[2]David pak sňal korunu z Molochovy hlavy a ukázalo se, že vážila talent zlata. Měla na sobě drahokam, který pak David nosíval na hlavě. Vyvezl z města také veliké množství kořisti.

[3]Jeho obyvatele odvedl a dal k pile, k železným dlátům a sekyrám. Tak David naložil se všemi městy Amonců. Potom se

cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

2 Samuel 21.15-22

4 Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

5 Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

6 Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

7 Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

8 Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo

2 Samuel 24.1-9

1 Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

2 Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

3 Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não

David se vším vojskem vrátil do Jeruzaléma.

4Později vypukla v Gezeru válka s Filištíny. Tehdy Sibechaj Chušatský zabil Sipaje, potomka Refajců, a tak se podrobili.

5Elchanan, syn Jaírův, v jiné bitvě s Filištíny zabil Lachmiho, bratra Goliáše Gatského. Jeho kopí mělo násadu jako tkalcovské vratidlo.

6K další bitvě došlo v Gatu, kde byl jeden obr, který měl po šesti prstech, celkem dvacet čtyři. I on byl potomek Refajců.

7Urážel Izrael, ale Jonatan, syn Davidova bratra Šimey, ho zabil.

8Tak tito potomci gatských Refajců padli rukou Davida a jeho služebníků.

Sčítání lidu a Boží trest

1 Letopisů 21

1Proti Izraeli pak povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izrael.

2David tehdy řekl Joábovi a velitelům vojska: „Jděte, sečtěte Izrael od Beer-šeby až po Dan. Potom se vraťte a sdělte mi jejich počet.“

3Joáb ale namítl: „Hospodin kéž rozmnoží svůj lid nastokrát! Můj pane a králi, nejsou to snad všechno tvoji poddaní? Proč to

são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

chce můj pán udělat? Proč má být na Izrael uvalena vina?“

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[4]Proti královskému slovu ale Joáb ani velitelé vojska nic nezmohli, a tak se vydali projít celý Izrael. Když se vrátil do Jeruzaléma,

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

[5]předal Davidovi seznam lidu: Celý Izrael čítal 1.100.000 bojeschopných mužů; Juda čítal 470.000 bojeschopných mužů.

[6] Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

[6]Joáb ale mezi ně nezapočítal Leviho a Benjamína, protože se mu králův rozkaz příčil.

Davi escolhe o castigo

2 Samuel 24.10-17

[7] Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

[7]Ani Bohu se ten rozkaz nelíbil, a tak udeřil na Izrael.

[8] Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

[8]„Spáchal jsem veliký hřích!“ volal pak David k Bohu. „Prosím tě ale, odpusť vinu svého služebníka! Zachoval jsem se jako hrozný hlupák.“

[9] Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

[9]Hospodin tehdy promluvil k Davidovu vidoucímu Gádovi:

[10] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[10]„Jdi a promluv k Davidovi: ‚Tak praví Hospodin – Nabízím ti trojí trest. Vyber si jeden a ten ti dám.‘“

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[11]Gád tedy přišel k Davidovi a řekl mu: „Tak praví Hospodin – ‚Vyber si:

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo

[12]tři roky hladu, tři měsíce drancování, kdy tě bude stíhat meč tvých nepřátel, anebo tři dny meče Hospodinova, kdy bude v zemi řádit mor a Hospodinův anděl bude rozsévat zhoubu po celé izraelské

do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

zemi.' Teď uvaž, jak mám odpovědět Tomu, který mě posílá."

[13] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[13]„Je mi tak úzko!" odpověděl David Gádovi. „Ať raději padneme do rukou Hospodinu – je přece velmi milosrdný. Jen ať nepadnu do rukou lidem."

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[14]Hospodin tedy na Izrael dopustil mor. V Izraeli padlo 70.000 mužů

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[15]a Bůh poslal anděla, aby hubil Jeruzalém. Když pak Hospodin viděl tu zhoubu, pojala ho nad tím neštěstím lítost a řekl andělovi hubícímu lid: „Dost už, zadrž!" Hospodinův anděl právě stál u mlatu Aravny Jebusejského.

David staví oltář

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[16]David vzhlédl a spatřil Hospodinova anděla, jak stojí mezi nebem a zemí s taseným mečem namířeným proti Jeruzalému. David i stařešinové, oblečeni pytlovinou, tehdy padli na tvář

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

[17]a David řekl Bohu: „To přece já jsem nechal sečíst lid. Já jsem ten, kdo zhřešil, já jsem spáchal zlo! Co ale provedly tyto ovečky? Hospodine, Bože můj, ať tvá ruka dolehne na mě a na mou rodinu! Jen ať ta rána nepadá na tvůj lid!"

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[18]Hospodinův anděl promluvil ke Gádovi: „Řekni Davidovi, ať jde a postaví Hospodinu oltář na mlatu Aravny Jebusejského."

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

O lugar do templo

[19]David poslechl, co mu Gád v Hospodinově jménu vyřídil, a šel.

[20]Aravna, který zatím mlátil pšenici, se ohlédl a spatřil anděla. Jeho čtyři synové, kteří tam byli s ním, se schovali.

[21]Právě tehdy k Aravnovi přicházel David. Když Aravna vzhlédl a uviděl ho, vyšel z mlatu a poklonil se Davidovi až k zemi.

[22]„Přenech mi ten mlat," řekl David Aravnovi. „Postavím na něm oltář Hospodinu, aby se ta rána mezi lidem zastavila. Prodej mi ho za plnou cenu."

[23]„Vezmi si ho," odpověděl mu Aravna. „Jen ať můj královský pán udělá, co se mu zlíbí. Pohleď, přidám býčky k zápalným obětem, smyky jako dříví a pšenici pro moučnou oběť – to vše daruji."

[24]„To ne," řekl na to král Aravnovi. „Koupím ho za plnou cenu. Nevezmu pro Hospodina nic tvého. Přece mu nepřinesu oběť, která je zadarmo."

[25]A tak David Aravnovi za ten pozemek odvážil 600 šekelů zlata.

[26]Potom tam postavil oltář Hospodinu a přinesl zápalné i pokojné oběti. Vzýval Hospodina a on mu odpověděl – na zápalný oltář padl oheň z nebe.

[27]Hospodin pak řekl andělu, ať vrátí svůj meč do pochvy.

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.
[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.
[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.
[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.
[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o

[28]Když David tenkrát viděl, že ho Hospodin na mlatu Aravny Jebusejského vyslyšel, začal tam obětovat.

[29](Hospodinův příbytek, který zhotovil Mojžíš na poušti, stával v té době i se zápalným oltářem na výšině v Gibeonu.

[30]David tam ale nebyl s to chodit hledat Boha, protože ho děsil meč Hospodinova anděla.)

1 Letopisů 22

[1]David tehdy řekl: „Zde bude stát dům Hospodina Boha. Zde bude oltář pro izraelské oběti.“

Přípravy pro stavbu chrámu

[2]Potom David nechal shromáždit cizince žijící v izraelské zemi a vybral z nich lamače a kameníky pro přípravu kamenů ke stavbě Božího chrámu.

[3]Opatřil také spoustu železa na hřeby a vzpěry do křídel jeho brány. Opatřil tolik bronzu, že ani nešel zvážit;

[4]cedrového dřeva nepočítaně (Sidonští a Týrští totiž Davidovi přiváželi spoustu cedrového dřeva).

[5]David si řekl: „Můj syn Šalomoun je mladý a nezkušený, a ten dům, který se má vystavět Hospodinu, má být veliký, vysoký, nádherný a proslulý po všech zemích. Musím mu připravit, co bude třeba.“ Proto David ještě před smrtí vykonal mnoho příprav.

preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

7 Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

8 Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

9 Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

10 Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

12 Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

13 Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de

6Potom si svého syna Šalomouna zavolal a přikázal mu, aby vystavěl dům Hospodinu, Bohu Izraele.

7David Šalomounovi řekl: „Můj synu, měl jsem na srdci postavit dům jménu Hospodina, svého Boha.

8Dostal jsem ale slovo Hospodinovo: ‚Prolil jsi mnoho krve a svedl mnoho bitev. Protože jsi přede mnou na zemi prolil tolik krve, nemůžeš stavět dům mému jménu.

9Narodí se ti ale syn a ten bude mužem pokoje, neboť mu dám zakusit pokoj ode všech nepřátel kolem dokola. Bude se jmenovat Šalomoun, Pokojný, neboť za jeho dnů dám Izraeli pokoj a mír.

10To on postaví dům mému jménu. Bude mi synem a já mu budu otcem. Trůn jeho království nad Izraelem upevním navěky.‘

11Nuže, synu můj, Hospodin buď s tebou. Kéž se ti daří a kéž vystavíš dům Hospodinu, svému Bohu, jak to o tobě řekl.

12Hlavně ať tě Hospodin, až ti dá velet Izraeli, obdaří rozumností a prozíravostí, abys dodržoval Zákon Hospodina, svého Boha.

13Tehdy se ti bude dařit, když budeš pečlivě dodržovat ustanovení a řády, které Hospodin Mojžíšovi svěřil pro Izrael. Buď silný a statečný. Neboj se a nestrachuj.

Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

14 Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

14Hle, připravil jsem pro Hospodinův dům, co jsem mohl: sto tisíc talentů zlata a milion talentů stříbra, bronzu a železa tolik, že ani nejde zvážit, a také dřevo a kamení. Ty to ještě rozmnožíš.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

15Máš k ruce dělníky, lamače, kameníky, tesaře a všechny zkušené řemeslníky.

16 de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

16Zlata, stříbra, bronzu i železa je bezpočet. Dej se tedy do práce. Hospodin buď s tebou.“

17 Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

17David také přikázal všem izraelským vůdcům, aby jeho synu Šalomounovi byli ku pomoci:

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

18„Není snad Hospodin, váš Bůh, s vámi? Dal vám odpočinutí ze všech stran. Vydal mi do rukou obyvatele této země, a tak je země podmaněna Hospodinu a jeho lidu.

19 Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

19Teď tedy srdcem i duší oddaně hledejte Hospodina, svého Boha, a dejte se do stavby svatyně Hospodina, svého Boha! Truhlu Hospodinovy smlouvy i Boží svaté náčiní pak vnesete do chrámu, který postavíte jménu Hospodinovu.“

1 Crônicas 23

Uspořádání levitské služby

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.
[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.
[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.
[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,
[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.
[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.
[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.
[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.
[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.
[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.
[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.
[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.
[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos,

1 Letopisů 23

[1]Když David zestárl a naplnil svůj čas, ustanovil za krále nad Izraelem svého syna Šalomouna.
[2]Shromáždil všechny vůdce Izraele spolu s kněžími a levity.
[3]Nechal spočítat levity od třicetiletých výše a jejich počet činil 38.000 mužů.
[4]Z nich 24.000 mělo na starosti dílo Hospodinova domu, 6.000 dělalo úředníky a soudce,
[5]4.000 bylo strážných a 4.000 oslavovali Hospodina na nástrojích, které k tomu nechal zhotovit.
[6]David levity rozdělil na oddíly podle příslušnosti k Leviho synům Geršonovi, Kehatovi a Merarimu.
[7]Ke Geršonovcům patřili Ladan a Šimei.
[8]Synové Ladanovi: vůdce Jechiel, Zetam a Joel, celkem tři.
[9]Synové Šimeiho: Šelomit, Chaziel a Haran, tři vůdcové otcovských rodů Ladanových.
[10]Synové Šimeiho: Jachat, Ziza, Jeuš a Beria, čtyři synové Šimeiho.
[11]Jachat byl vůdce, Ziza byl druhý, ale Jeuš ani Beria neměli mnoho synů, a proto se počítali za jediný otcovský rod.
[12]Synové Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron a Uziel, celkem čtyři.
[13]Synové Amramovi: Áron a Mojžíš. Áron a jeho synové byli odděleni, aby navěky

ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

posvěcovali nejsvětější věci, aby dýmali před Hospodinem, sloužili mu a žehnali v jeho jménu navěky.

14 Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

14Synové Božího muže Mojžíše se počítali za součást levitského kmene.

15 Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

15Synové Mojžíšovi byli Geršom a Eliezer.

16 Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

16Synové Geršomovi: vůdce Šebuel.

17 Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

17Synové Eliezerovi: vůdce Rechabiáš. Eliezer neměl další syny, ale Rechabiášovi synové se velmi rozmnožili.

18 Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

18Synové Jisharovi: vůdce Šelomit.

19 Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

19Synové Hebronovi: vůdce Jeriáš, druhý Amariáš, třetí Jachaziel, čtvrtý Jekameam.

20 Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

20Synové Uzielovi: vůdce Míka a druhý Jišiáš.

21 Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

21Synové Merariho: Machli a Muši. Synové Machliho: Eleazar a Kíš.

22 Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

22Eleazar zemřel, aniž zanechal syny. Měl jen dcery, které si vzali jejich příbuzní, synové Kíšovi.

23 Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

23Synové Mušiho: Machli, Eder a Jeremot, celkem tři.

24 São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

24Toto jsou synové Leviho podle svých otcovských rodů, rodoví vůdcové, jednotlivě zaznamenaní ve výčtu jmen, konající dílo služby Hospodinova domu od dvacetiletých výše.

25 Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

25David totiž řekl: „Hospodin, Bůh Izraele, dal svému lidu odpočinutí a bude navěky přebývat v Jeruzalémě,

[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[26]a tak už levité nebudou nosit příbytek ani veškeré jeho služebné náčiní.“

[27]Podle těchto Davidových posledních slov byli Leviho synové sečteni od dvacetiletých výše.

[28]Jejich úkolem bylo pomáhat synům Áronovým při službě u Hospodinova domu na nádvořích, v síních, při očišťování všech svatých věcí a při plnění povinností u Božího domu.

[29]Měli se starat o chleby předložení, o jemnou mouku pro moučné oběti, o nekvašené placky, smažené bochánky a o veškeré vážení a odměřování.

[30]Každé ráno a večer měli stát před Hospodinem a vzdávat mu díky a chválu

[31]stejně jako při všech zápalných obětech Hospodinu o sobotách, novoluních a slavnostech. Takto měli v patřičném počtu a předepsaným způsobem pravidelně sloužit před Hospodinem.

[32]Takto levité plnili své povinnosti vůči Stanu setkávání, vůči svatyni, vůči svým bratrům, synům Áronovým; takto sloužili při Božím domě.

Uspořádání kněžské služby

1 Letopisů 24

[1]Áronovi synové byli uspořádáni do oddílů. Synové Áronovi: Nádab, Abihu, Eleazar a Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[2]Nádab a Abihu ale zemřeli bezdětní dříve než jejich otec; kněžství proto vykonávali Eleazar a Itamar.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[3]Spolu se Sádokem ze synů Eleazarových a Achimelechem ze synů Itamarových je David rozdělil do oddílů, aby konali službu podle určeného pořadí.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[4]Ukázalo se, že synové Eleazarovi mají více předních mužů než synové Itamarovi, a tak podle počtu jejich otcovských rodů rozdělili syny Eleazarovy do šestnácti oddílů a syny Itamarovy do osmi.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[5]Rozdělili je losem, jednoho jako druhého, protože synové Eleazarovi i synové Itamarovi byli hodnostáři svatyně, hodnostáři Boží.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[6]Levitský písař Šemajáš, syn Natanaelův, pořídil jejich seznam v přítomnosti krále, hodnostářů, kněží Sádoka i Achimelecha, syna Abiatarova, a vůdců kněžských i levitských otcovských rodů. Jednou vždy vyšla řada na Eleazarův otcovský rod a potom na Itamarův.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[7]Výsledky losování: první: Jojarib, druhý: Jedajáš,

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[8]třetí: Charim, čtvrtý: Seorim,

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[9]pátý: Malkiáš, šestý: Mijamin,

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[10]sedmý: Hakoc, osmý: Abiáš,

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[11]devátý: Ješua, desátý: Šechaniáš,

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[12]jedenáctý: Eliašib, dvanáctý: Jakim,

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[13]třináctý: Chupa, čtrnáctý: Ješebeab,

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[14] patnáctý: Bilga, šestnáctý: Imer,

[15] sedmnáctý: Chezir, osmnáctý: Hapicec,

[16] devatenáctý: Petachiáš, dvacátý: Jechezkel,

[17] jednadvacátý: Jachin, dvaadvacátý: Gamul,

[18] třiadvacátý: Delajáš, čtyřiadvacátý: Maaziáš.

[19] To je pořadí, v němž měli vstupovat do Hospodinova domu, aby v něm konali službu podle nařízení svého otce Árona, jak mu je vydal Hospodin, Bůh Izraele.

Ostatní levité

[20] K ostatním Leviho synům patřili: Ze synů Amramových: Šubael. Ze synů Šubaelových: Jechdeáš.

[21] Ze synů Rechabiášových: vůdce Jišiáš.

[22] Ze synů Jisharových: Šelomot. Ze synů Šelomotových: Jachat.

[23] Ze synů Hebronových: Jeriáš, druhý Amariáš, třetí Jachaziel, čtvrtý Jekameam.

[24] Ze synů Uziele: Míka. Ze synů Míky: Šamir

[25] a Míkův bratr Jišiáš. Ze synů Jišiášových: Zachariáš.

[26] Ze synů Merariho: Machli a Muši. Ze synů Jaaziášových: Beno.

[27] Ze synů Merariho skrze Jaaziáše: Beno, Šoham, Zakur a Ibri.

[28] Ze synů Machliho: Eleazar, který neměl syny.

[29] Ze synů Kíše: Jerachmeel, syn Kíšův.

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou

[30] Ze synů Mušiho: Machli, Eder, Jerimot. To jsou levitští synové podle svých otcovských rodů.

[31] Také oni losovali, stejně jako jejich příbuzní, synové Áronovi, v přítomnosti krále Davida jakož i Sádoka a Achimelecha a vůdců kněžských i levitských otcovských rodů. S rody starších bratrů bylo nakládáno stejně jako s rody mladších.

Chrámoví hudebníci

1 Letopisů 25

[1] David a hlavní hodnostáři vyčlenili některé z Asafových, Hemanových a Jedutunových synů ke službě prorokování za zvuku citer, lyr a činelů. Zde je výčet mužů, kteří konali tuto službu:

[2] Z Asafových synů: Zakur, Josef, Netaniáš a Asarela, synové Asafovi pod vedením Asafa, který prorokoval na králův pokyn.

[3] Z Jedutunových synů: Gedaliáš, Ceri, Ješajáš, Šimei, Chašabiáš a Matitiáš – těchto šest pod vedením svého otce Jedutuna, který za zvuku citery prorokoval ke chvále a oslavě Hospodina.

[4] Z Hemanových synů: Bukiáš, Mataniáš, Uziel, Šubael, Jerimot, Chananiáš, Chanani, Eliata, Gidalti, Romamti-ezer, Jošbekaša, Maloti, Hotir a Machaziot.

[5] Ti všichni byli synové králova vidoucího Hemana. Bůh mu zaslíbil, že pozdvihne

segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

jeho roh, a tak mu dal čtrnáct synů a tři dcery.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[6]Ti všichni se v Hospodinově domě pod vedením svého otce věnovali hudbě na činely, lyry a citery; to byla jejich služba při Božím domě. (Asaf, Jedutun a Heman zodpovídali přímo králi.)

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[7]Spolu s jejich příbuznými, vyškolenými v Hospodinově hudbě, jich bylo 288, samí mistři.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[8]Služby si rozvrhli losem, mladí stejně jako staří, mistři spolu s žáky.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[9]Výsledky losování: první: Josef z Asafova rodu a jeho bratři a synové 12 druhý: Gedaliáš a jeho bratři a synové 12

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[10]třetí: Zakur a jeho bratři a synové 12

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11]čtvrtý: Jicri a jeho bratři a synové 12

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12]pátý: Netaniáš a jeho bratři a synové 12

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13]šestý: Bukiáš a jeho bratři a synové 12

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14]sedmý: Jesarela a jeho bratři a synové 12

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15]osmý: Ješajáš a jeho bratři a synové 12

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16]devátý: Mataniáš a jeho bratři a synové 12

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.
[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.
[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.
[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.
[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.
[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[17]desátý: Šimei a jeho bratři a synové 12
[18]jedenáctý: Azarel a jeho bratři a synové 12
[19] dvanáctý: Chašabiáš a jeho bratři a synové 12
[20]třináctý: Šubael a jeho bratři a synové 12
[21]čtrnáctý: Matitiáš a jeho bratři a synové 12
[22]patnáctý: Jeremot a jeho bratři a synové 12
[23] šestnáctý: Chananiáš a jeho bratři a synové 12
[24] sedmnáctý: Jošbekaša a jeho bratři a synové 12
[25] osmnáctý: Chanani a jeho bratři a synové 12
[26] devatenáctý: Maloti a jeho bratři a synové 12
[27]dvacátý: Eliata a jeho bratři a synové 12
[28] jednadvacátý: Hotir a jeho bratři a synové 12
[29] dvaadvacátý: Gidalti a jeho bratři a synové 12
[30]třiadvacátý: Machaziot a jeho bratři a synové 12
[31] čtyřiadvacátý: Romamti-ezer a jeho bratři a synové 12.

Chrámová stráž

1 Letopisů 26

[1]Toto jsou oddíly strážných: Synové Korachovi: Mešelemiáš, syn Koreho ze synů Asafových;

2 Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

3 Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

4 Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.

5 Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

6 Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

7 Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

8 Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

9 Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

10 De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

11 Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

12 A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

2Synové Mešelemiášovi: prvorozený Zachariáš, druhý Jediael, třetí Zebadiáš, čtvrtý Jatniel,

3pátý Elam, šestý Jochanan a sedmý Eljoenaj.

4Synové Obed-edomovi: Prvorozený Šemajáš, druhý Jozabad, třetí Joach, čtvrtý Sachar, pátý Natanael,

5šestý Amiel, sedmý Isachar, osmý Peuletaj. (Bůh mu totiž požehnal.)

6Jeho synu Šemajášovi se narodili synové, kteří vládli otcovskému rodu, neboť to byli udatní bojovníci.

7Synové Šemajášovi: Otni, Refael, Obed, Elzabad a jeho udatní bratři Elihu a Semachiáš.

8Ti všichni jsou potomky Obed-edoma; oni, jejich synové i jejich bratři. Obed-edom měl šedesát dva bojovníků schopných služby.

9Mešelemiášových udatných synů a bratrů bylo osmnáct.

10Chosa ze synů Merariho měl tyto syny: vůdce Šimriho (který nebyl prvorozený, ale jeho otec ho učinil vůdcem),

11druhého Chilkiáše, třetího Tebaliáše a čtvrtého Zachariáše. Chosových synů a bratrů bylo celkem třináct.

12Tyto oddíly strážných pod vedením svých vůdců plnily své povinnosti vůči Hospodinovu domu stejně jako jejich bratři.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[13]Jak mladí, tak staří losovali podle otcovských rodů o každou jednotlivou bránu:

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[14] Východní bránu si vylosoval Šelemiáš. Jeho syn, moudrý rádce Zachariáš, si vylosoval Severní bránu.

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[15] Obed-edom si vylosoval Jižní bránu a jeho synům připadly sklady.

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[16] Šupim a Chosa si vylosovali Západní bránu, k níž vede vyvýšená silnice. Hlídka stála vedle hlídky:

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[17]na východě jich bylo denně šest, na severu denně čtyři, na jihu denně čtyři, při skladech dvě a dvě,

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[18]ve dvoře na západě čtyři pro silnici a dva pro dvůr.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

[19]Toto jsou oddíly strážných ze synů Korachových a synů Merariho.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

Pokladníci a úředníci

[20]Ostatním levitům, jejich bratrům, připadla starost o pokladnice Božího domu a pokladnice svatých věcí.

[21]Vůdcové geršonských otcovských rodů byli synové Geršonovce Ladana, totiž Jechielovci.

[22]Jechielovi synové Zetam a jeho bratr Joel zodpovídali za pokladnice domu Hospodinova.

[23]Z Amramovců, Jisharovců, Hebronovců a Ozielovců to byli:

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

[24]Šebuel, syn Geršoma, syna Mojžíšova, byl hlavním pokladníkem.

[25]Jeho bratr Eliezer měl syny Rechabiáše, Ješajáše, Jorama, Zichriho a Šelomita.

[26]Tento Šelomit se svými bratry zodpovídal za všechny pokladnice svatých věcí, které zasvětil král David a vůdcové otcovských rodů, velitelé tisíců a stovek i ostatní velitelé vojska.

[27]Šlo o dary z bojové kořisti, které zasvětili na opravu Hospodinova domu,

[28]a vše, co zasvětil vidoucí Samuel a také Saul, syn Kíšův, Abner, syn Nerův, a Joáb, syn Ceruji. Vše, co se zasvěcovalo, měl na starosti Šelomit a jeho bratři.

[29]Kenaniáš a jeho synové z rodu Jisharovců působili mimo chrám jako úředníci a soudci nad Izraelem.

[30]Chašabiáš a jeho bratři z rodu Hebronovců – 1.700 znamenitých mužů – řídili izraelskou správu na západním břehu Jordánu ve všem, co se týkalo služby Hospodinu a prací pro krále.

[31]Podle Hebronských otcovských rodopisů byl jejich vůdcem Jeriáš. Ve čtyřicátém roce Davidova kralování se v nich hledalo a byli nalezeni vynikající muži v gileádském Jaezeru.

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[5] O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[6] Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

[7] O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias,

[32]Jeho bratry – 2.700 znamenitých mužů, vůdců otcovských rodů – potom král David ustanovil nad Rubenovým a Gádovým kmenem a nad polovinou kmene Manasesova ve všech záležitostech Božích i královských.

Vojenská a civilní správa

1 Letopisů 27

[1]Toto je výčet synů Izraele, náčelníků otcovských rodů, vůdců nad tisíci a stovkami i správců, kteří sloužili králi ve všech záležitostech vojenských oddílů. Oddíly se střídaly měsíc co měsíc po celý rok. Každý oddíl čítal 24.000 mužů.

[2]První měsíc sloužil první oddíl. Jeho velitelem byl Jašobeam, syn Zabdielův, a jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[3]Pocházel ze synů Peresových a v prvním měsíci byl vrchním velitelem celého vojska.

[4]Druhý měsíc byl velitelem oddílu Dodaj Achochijský (jeho oddílu potom velel Milot). Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[5]Třetí měsíc byl velitelem třetího vojska Benajáš, syn velekněze Jojady. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[6]Benajáš patřil ke třicítce hrdinů a byl její velitel. (Jeho oddílu potom velel jeho syn Amizabad.)

[7]Čtvrtý měsíc byl jako čtvrtý Asael, bratr Joábův (a po něm jeho syn Zebadiáš). Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[8] O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[8]Pátý měsíc byl pátým velitelem Šamhut Izrašský. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[9]Šestý měsíc byl jako šestý Ira, syn Ikeše Tekojského. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[10]Sedmý měsíc byl jako sedmý Chelec Pelonský ze synů Efraimových. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[11]Osmý měsíc byl jako osmý Sibechaj Chušatský ze zerašských. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[12]Devátý měsíc byl jako devátý Abiezer Anatotský z benjamínských. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[13]Desátý měsíc byl jako desátý Mahraj Netofský ze zerašských. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[14]Jedenáctý měsíc byl jako jedenáctý Benajáš Piratonský ze synů Efraimových. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[15]Dvanáctý měsíc byl jako dvanáctý Cheldaj Netofský z Otniela. Jeho oddíl čítal 24.000 mužů.

[16]Tito muži odpovídali za izraelské kmeny: za Rubena Eliezer, syn Zichriho, za Šimeona Šefatiáš, syn Maaky,

[17]za Leviho Chašabiáš, syn Kemuelův, za Árona Sádok,

[18]za Judu Elihu z Davidových bratrů, za Isachara Amri, syn Michaelův,

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[19] za Zabulona Jišmajáš, syn Obadiášův, za Neftalího Jerimot, syn Azrielův,

[20] za syny Efraimovy Hošea, syn Azaziášův, za polovinu kmene Manasesova Joel, syn Pedajášův,

[21] za gileádskou polovinu Manasesovu Jido, syn Zachariášův, za Benjamína Jaasiel, syn Abnerův,

[22] za Dana Azarel, syn Jerochamův. To byli vůdcové izraelských kmenů.

[23] Dvacetileté a mladší David do sčítání ani nezahrnul, neboť Hospodin řekl, že rozmnoží Izrael jako hvězdy na nebi.

[24] Joáb, syn Ceruji, se sčítáním začal, ale nedokončil je, protože kvůli tomu postihl Izrael Boží hněv. Proto také onen počet není uveden v Kronice krále Davida.

[25] Za královské příjmy odpovídal Azmavet, syn Adielův; za příjmy z polí, měst, vesnic a tvrzí odpovídal Jonatan, syn Uziášův;

[26] za zemědělské práce na polích Ezri, syn Kelubův;

[27] za vinice Šimei Rámatský; za výnosy vinic a vinné sklepy Zabdi Šifmiský;

[28] za olivy a plané fíky v podhůří Baal-chanan Gederský; za příjmy z oleje Joaš;

[29] za skot pasoucí se v Šáronu Šitraj Šáronský; za skot v údolích Šafat, syn Adlajův;

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.
[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.
[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[30] za velbloudy Obil Izmaelský; za oslice Jechdeáš Meronotský;

[31] za brav Jaziz Hagrejský. To všechno byli vedoucí majetkové správy krále Davida.

[32] Davidův strýc Jonatan jakožto znalý člověk a písař byl rádcem. Spolu s Jechielem, synem Chakmoniho, měl na starosti královské syny.
[33] Dalším královým rádcem byl Achitofel. Královým důvěrníkem byl Chušaj Arkijský.
[34] Po Achitofelovi nastoupil Jojada, syn Benajášův, a Abiatar. Velitelem královského vojska byl Joáb.

Dej se do díla!

1 Letopisů 28

[1] David shromáždil všechny vůdce Izraele, vůdce kmenů, vůdce oddílů sloužících králi, vůdce tisíců i stovek, správce všeho majetku a stád krále i jeho synů spolu s komořími, s hrdiny a se všemi bojovníky do Jeruzaléma.

[2] Potom král David vstal a promluvil: „Slyšte mě, bratři, lide můj! Měl jsem na srdci vybudovat chrám, kde by spočinula Truhla Hospodinovy smlouvy – chrám, který by byl podnoží nohám našeho Boha. Připravil jsem stavbu,

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[3]ale Bůh mi řekl: ‚Nepostavíš dům mému jménu, neboť jsi vedl války a prolévał jsi krev.'

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[4]Hospodin, Bůh Izraele, vyvolil z celého mého otcovského rodu mě, abych byl králem Izraele navěky. Judu vybral jako vůdce, v judském rodu pak můj otcovský dům a ze synů mého otce ráčil vybrat za krále nad celým Izraelem právě mě.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[5]Ze všech mých synů – a Hospodin mi jich dal mnoho – pak vyvolil mého syna Šalomouna, aby usedl na trůn Hospodinova království nad Izraelem.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[6]Řekl mi: ‚Tvůj syn Šalomoun, ten mi vybuduje chrám i nádvoří. Jeho jsem si vyvolil za syna a já mu budu otcem.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[7]Jeho království upevním až navěky, bude-li spolehlivě plnit má přikázání a zákony, jak se to děje dnes.'

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[8]Před zraky celého Izraele, před shromážděním Hospodinovým, vás teď proto vyzývám a náš Bůh to slyší: Dodržujte a vyhledávejte všechna přikázání Hospodina, vašeho Boha, abyste mohli užívat tuto krásnou zem a zanechali ji svým synům jako věčné dědictví.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o

[9]A ty, Šalomoune, synu můj, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a z duše rád. Neboť Hospodin zkoumá všechna srdce a všechna hnutí mysli

buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também

rozpozná. Budeš-li ho hledat, dá se ti nalézt. Opustíš-li ho, navždy tě odvrhne.

[10]Pohleď – Hospodin tě vyvolil, abys postavil chrám pro jeho svatyni. Buď silný a jednej!“

[11]Potom David předal svému synu Šalomounovi předlohu předsíně, jednotlivých budov, pokladnic, střešních komor a vnitřních místností i prostoru pro slitovnici

[12]jakož i předlohy pro všechno ostatní, co měl na mysli: pro nádvoří Hospodinova domu i všechny okolní síně, pro pokladnice Božího domu i pokladnice svatých věcí,

[13] pro kněžské a levitské oddíly, pro konání veškeré služby Hospodinova domu, pro všechno náčiní služby Hospodinova domu,

[14] pro zlato určil váhy zlatého náčiní pro každou jednotlivou službu, pro veškeré stříbrné náčiní určil váhu všeho potřebného k různé službě,

[15] pro zlaté svícny a jejich zlaté lampy určil váhu každého svícnu a jeho lamp, pro stříbrné svícny určil váhy svícnů a jejich lamp, kolik bylo na který svícen potřeba,

[16] pro každý jednotlivý stůl předložení určil váhu zlata, pro stříbrné stoly stříbro,

[17] pro vidlice, misky a konvice ryzí zlato, pro zlaté mísy určil váhu každé jednotlivé

para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de

mísy, pro stříbrné mísy určil váhu každé jednotlivé mísy,

[18] pro kadidlový oltář určil váhu přetaveného zlata. Předal mu také předlohu Trůnu, totiž zlatých cherubů s rozpjatými křídly zastiňujícími Truhlu Hospodinovy smlouvy.

[19]„Celý tento soupis mám od Hospodina, který mi objasnil každou část oné předlohy,“

[20]řekl David svému synu Šalomounovi. „Buď silný a statečný; dej se do díla! Neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin Bůh, můj Bůh, bude s tebou. Neopustí tě a nenechá, dokud se nedokončí veškerá práce na Hospodinově chrámu.

[21]Pohleď, oddíly kněží a levitů jsou připraveny k veškeré službě při Božím domě. Také všichni, kdo jsou zruční v jakémkoli řemesle, ti budou ochotně pomáhat s veškerou prací. Hodnostáři i všechen lid čekají na tvé rozkazy.“

Dary na chrám

1 Letopisů 29

[1]Král David pak řekl celému shromáždění: „Můj syn Šalomoun, jehož jediného Bůh vyvolil, je mladý a nezkušený, a toto je veliké dílo. Nejde o palác pro lidi, ale pro Hospodina Boha.

[2]Připravil jsem pro chrám svého Boha, co jsem mohl: zlato pro věci zlaté, stříbro pro stříbrné, bronz pro bronzové, železo pro

prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

železné a dřevo pro dřevěné, onyx a jiné ozdobné a pestré kameny k obkládání, nejrůznější drahokamy i množství alabastru.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[3]A protože chrám mého Boha je mým potěšením, přidávám také svůj osobní zlatý a stříbrný poklad. Dávám jej na chrám svého Boha kromě všeho toho, co jsem pro ten svatý chrám už připravil:

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[4]3.000 talentů ofirského zlata, 7.000 talentů přetaveného stříbra na pokrytí stěn příbytků,

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[5]zlato pro věci zlaté, stříbro pro stříbrné a pro vše, co mají vyrobit kovotepci. Nuže, co kdo dnes nabídne k zasvěcení Hospodinu?“

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[6]Nato se nabídli vůdcové otcovských rodů, vůdcové izraelských kmenů i vůdcové tisíců a stovek jakož i vůdcové královského díla

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[7]a věnovali na službu Božího domu 5.000 talentů zlata, 10.000 dareiků, 10.000 talentů stříbra, 18.000 talentů bronzu a 100.000 talentů železa.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[8]Kdokoli měl drahokamy, věnoval je do pokladnice Hospodinova domu pod správu Jechiela Geršonského.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao

[9]Lid se z jejich ochoty radoval, neboť to věnovali Hospodinu celým srdcem. Také král David se nesmírně radoval.

SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu

Davidova modlitba

[10]David tehdy před zraky celého shromáždění dobrořečil Hospodinu: „Hospodine, Bože našeho otce Izraele, požehnaný jsi od věků až na věky!

[11] Tvá je, Hospodine, velikost a síla, nádhera, velebnost a majestát! Vše na nebi i na zemi je, Hospodine, tvé panství a ty jsi hlava, jež převyšuje vše!

[12] Od tebe pochází bohatství a sláva, jenom ty sám vládneš nade vším. Ve tvé ruce je síla i moc, svou rukou posiluješ a dáváš velikost.

[13] Tobě, Bože náš, vzdáváme díky, tvé slavné jméno chválíme!

[14]Kdo jsem ale já a co je můj lid, abychom mohli přinést tak štědrý dar? To od tebe pochází všechno – to, co jsme dali, bylo z tvé ruky!

[15]Před tebou jsme jen poutníci a hosté tak jako všichni naši otcové; naše dny na zemi jsou prchavý stín.

[16]Hospodine, Bože náš, zde je všechna ta hojnost. Připravili jsme ji ke stavbě domu pro tvé svaté jméno – vše je to ale z tvé ruky a tobě to náleží!

[17]Vím, Bože můj, že zkoumáš srdce a miluješ upřímnost. Z upřímného srdce jsem daroval toto vše a teď vidím, jak tvůj lid, zde přítomný, přináší své dary s radostí.

povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[18]Hospodine, Bože našich otců Abrahama, Izáka a Izraele, zachovej navěky tu touhu v srdci svého lidu! Ať jsou jejich srdce vždy pevně u tebe!

[19]Mému synu Šalomounovi pak dej oddané srdce, aby dbal na tvá přikázání, svědectví a pokyny, aby vše vykonal a postavil ten palác, pro který jsem vykonal tyto přípravy.“

Předání trůnu

[20]Potom David vyzval celé shromáždění: „Dobrořečte Hospodinu, svému Bohu!“ a všechno shromáždění dobrořečilo Hospodinu, Bohu jejich otců, padli na kolena a klaněli se před Hospodinem a před králem.

[21]Druhého dne přinášeli Hospodinu oběti a zápaly – 1.000 býčků, 1.000 beranů a 1.000 jehňat s příslušnými úlitbami a s hojnými oběťmi za celý Izrael.

[22]Jedli a pili před Hospodinem s velikou radostí, neboť onoho dne znovu prohlásili Davidova syna Šalomouna králem. Pomazali ho před Hospodinem za vůdce a Sádoka za kněze.

[23]Tak Šalomoun dosedl na Hospodinův královský trůn namísto svého otce Davida. Vše se mu dařilo a celý Izrael ho poslouchal.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[24]Také všichni hodnostáři a hrdinové jakož i všichni synové krále Davida se poddali králi Šalomounovi.

[25]Hospodin dal Šalomounovi v očích celého Izraele nebývalou vážnost. Obdařil ho takovou královskou vznešeností, jakou před ním neměl žádný izraelský král.

[26]David, syn Jišajův, kraloval celému Izraeli a

[27]jeho vláda nad Izraelem trvala čtyřicet let. Sedm let kraloval v Hebronu a třiatřicet let v Jeruzalémě.

[28]Zemřel v utěšeném věku, nasycen životem, bohatstvím i slávou a na jeho místě začal kralovat jeho syn Šalomoun.

[29]Skutky krále Davida jsou od počátku až do konce popsány ve Slovech vidoucího Samuele, ve Slovech proroka Nátana a ve Slovech vidoucího Gáda,

[30]stejně jako celá jeho vláda, jeho hrdinství i vše, co se přihodilo jemu, Izraeli a všem královstvím země.

O segundo livro das Crônicas

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão

1 Reis 3.3-4

[1] Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

[2] Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

[3] e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

[4] Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

[5] Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

1 Reis 3.5-15

[6] Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

[7] Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

Druhá Kniha Letopisů

LETOPIS ŠALOMOUNŮV

Nový král

2 Letopisů 1

[1]Davidův syn Šalomoun se pevně chopil královské vlády. Hospodin, jeho Bůh, byl s ním a obdařil ho velkolepou mocí.

[2]Šalomoun sezval celý Izrael, velitele tisíců a stovek, soudce i všechny vznešené vůdce izraelských otcovských rodů.

[3]Celé to shromáždění se s Šalomounem ubíralo na výšinu do Gibeonu, neboť tam stál Boží Stan setkávání, který Hospodinův služebník Mojžíš zhotovil na poušti.

[4](David sice nechal Boží truhlu přenést z Kiriat-jearimu do Jeruzaléma, kde pro ni připravil stan,

[5]ale bronzový oltář, který zhotovil Becaleel, syn Uriho, syna Hurova, dosud stál před Příbytkem). Šalomoun tam s celým shromážděním hledal Hospodina

[6]a na tom bronzovém oltáři u Stanu setkávání obětoval před Hospodinem na tisíc zápalných obětí.

[7]Té noci se Šalomounovi zjevil Bůh a řekl mu: „Žádej mě o cokoli a dám ti to.“

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em

[8]Šalomoun Bohu odpověděl: „Prokázal jsi mému otci Davidovi velikou přízeň a mě jsi učinil králem po něm.

[9]Nuže, Hospodine Bože, kéž se potvrdí slovo, které jsi dal mému otci Davidovi. Vždyť jsi mě učinil králem lidu početného jako zemský prach.

[10]Dej mi tedy moudrost a poznání, abych dovedl vycházet i přicházet v čele tohoto lidu. Vždyť kdo by dokázal spravovat tento tvůj nesmírný lid?“

[11]Bůh Šalomounovi řekl: „Protože jsi chtěl právě toto – nežádal jsi poklady, slávu ani smrt svých nepřátel, ba ani dlouhý život sis nežádal, ale chtěl jsi moudrost a poznání, abys dokázal spravovat můj lid, nad nímž jsem tě učinil králem –

[12]proto tu moudrost i poznání dostaneš. K tomu ti přidám bohatství, poklady a slávu, takže ti nebude rovného mezi králi v minulosti ani v budoucnu.“

[13]Šalomoun se pak od Stanu setkávání na gibeonské výšině odebral do Jeruzaléma a kraloval nad Izraelem.

[14]Šalomoun nashromáždil vozy i koně, takže měl 1.400 vozů a 12.000 koní, které umístil do vozových měst i k sobě do Jeruzaléma.

[15]Za jeho vlády bylo v Jeruzalémě stříbra i zlata jako kamení a cedrů jako planých fíků v podhůří.

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

16 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

17 Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

16Koně si král nechával dovážet z Egypta a Kilikie. Královští obchodníci je v Kilikii nakupovali za dohodnuté ceny.

17Vozy dováželi z Egypta za 600 šekelů stříbra a koně za 150 šekelů. Také je vyváželi dál pro všechny chetitské a aramejské krále.

Přípravy na stavbu chrámu

18Šalomoun se rozhodl postavit chrám Hospodinovu jménu a sobě královský palác.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

1 Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

2 Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

3 Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão

2 Letopisů 2

1Povolal 70.000 mužů do hor jako nosiče a 80.000 mužů jako lamače kamene. Dozíralo na ně 3.600 předáků.

2Šalomoun pak poslal zprávu týrskému králi Chíramovi: „Kdysi jsi posílal mému otci Davidovi cedrové dřevo na stavbu jeho paláce, když si stavěl svůj palác.

3Nuže, já stavím chrám jménu Hospodina, svého Boha. Chci ho zasvětit k pálení vonného kadidla před jeho tváří, k ustavičnému předkládání chlebů a k zápalným obětem ráno i večer, o sobotách a novoluních a při slavnostech Hospodina, našeho Boha, jak bylo Izraeli navěky uloženo.

4Chrám, který chci postavit, má být veliký, neboť náš Bůh je veliký nade všechny bohy.

contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

[5] A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

[6] No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

[7] Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

[8] Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

[9] para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

[10] Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte

[5]Kdo by však dokázal postavit dům Tomu, jehož nemohou obsáhnout nebesa, ba ani nebesa nebes? A kdo jsem já, abych mu směl stavět dům, byť jen pro pálení kadidla před jeho tváří?

[6]Proto mi prosím pošli dovedného muže, který by uměl pracovat se zlatem, stříbrem, bronzem a železem, se šarlatem, karmínem a modří a také dobře znal řezbářské umění. Připojí se k mým umělcům v Judsku a v Jeruzalémě, které shromáždil už můj otec David.

[7]Pošli prosím také cedrové, cypřišové a santálové dřevo z Libanonu. Vždyť vím, jak tvoji služebníci v Libanonu dovedou kácet dřevo. Tvým služebníkům budou zajisté pomáhat mí služebníci,

[8]aby mi připravili dostatek dřeva, neboť chrám, který chci stavět, má být veliký a podivuhodný.

[9]Tvým dřevorubcům dodám 20.000 korů drcené pšenice, 20.000 korů ječmene, 20.000 batů vína a 20.000 batů oleje.“

[10]Týrský král Chíram odpověděl dopisem, ve kterém Šalomounovi vzkázal:

mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

„Hospodin jistě miluje svůj lid, když jim dal krále, jako jsi ty.“

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[11]Dopis dále pokračoval: „Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který učinil nebesa i zem a který dal králi Davidovi syna tak moudrého, znalého, rozumného a rozvážného, který jistě vybuduje Hospodinův chrám i královský palác.

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

[12]Posílám ti nesmírně zručného a zkušeného člověka, Churamabiho,

[13] Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

[13]syna jedné ženy z pokolení Dan. Jeho otec byl z Týru. Umí pracovat se zlatem, stříbrem, bronzem i železem, s kamením i dřevem, se šarlatem, modří, kmentem i karmínem. Dokonale zná řezbářské umění a dovede uskutečnit jakýkoli návrh. Ten se připojí ke tvým umělcům a k umělcům mého pána, tvého otce Davida.

[14] filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

[14]Nuže, nechť můj pán pošle svým služebníkům pšenici a ječmen, olej a víno, jak řekl.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[15]My pokácíme v Libanonu tolik stromů, kolik jen budeš potřebovat. Uděláme z nich vory a pošleme ti je po moři do Jafy,

odkud je budeš moci dopravit do Jeruzaléma."

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

[16]Šalomoun také nechal v izraelské zemi sečíst všechny cizince mužského pohlaví, tak jako předtím jeho otec David. Bylo jich napočítáno 153.600.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

[17]Z nich určil 70.000 za nosiče, 80.000 za lamače kamene v horách a 3.600 za předáky, aby dohlíželi nad dělníky.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo

1 Reis 6.1-10

Hospodinův chrám

2 Letopisů 3

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[1]Šalomoun pak v Jeruzalémě začal stavět Hospodinův chrám na hoře Moria, kde se Hospodin ukázal jeho otci Davidovi – na místě, které David připravil, na mlatu Aravny Jebusejského.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[2]Stavbu zahájil druhého dne druhého měsíce čtvrtého roku své vlády.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[3]Základy, které Šalomoun položil pro Hospodinův chrám, měřily 60 loktů na délku a 20 loktů na šířku (měřeno podle staré míry).

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[4]Před chrámovou lodí bylo přes celou šířku 20 loktů kryté sloupoví, 20 loktů vysoké. Vnitřek pokryl čistým zlatem.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[5]Chrámovou loď obložil cypřišovým dřevem, pokryl ryzím zlatem a povrch ozdobil palmami a řetízky.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[6]Chrám ozdobil drahokamy a ke zlacení použil parvaimské zlato.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[7]Zlatem potáhl trámy, prahy, stěny i dveře chrámu a na stěnách vyřezal cheruby.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[8]Přes celou šířku chrámu postavil místnost pro nejsvětější svatyni, 20 loktů na délku a 20 loktů na šířku. Potáhl ji šesti sty talenty ryzího zlata;

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

[9]jen zlato na hřebech vážilo padesát šekelů. Zlatem potáhl i stropy.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[10]Do místnosti nejsvětější svatyně zhotovil dva odlévané cheruby a i je pokryl zlatem.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[11]Křídla cherubů měřila na délku celkem 20 loktů. První cherub se jedním pětiloktovým křídlem dotýkal jedné stěny místnosti; druhým pětiloktovým křídlem se dotýkal křídla druhého cheruba.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[12]Také druhý cherub se jedním pětiloktovým křídlem dotýkal stěny chrámu; druhým pětiloktovým křídlem se dotýkal křídla protějšího cheruba.

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas

1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.
[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.
[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

2 Crônicas 4

O mar de fundição

1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.
[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.
[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.
[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o

[13]Takto měli cherubové křídla roztažená přes celých 20 loktů, zatímco stáli na nohou, tvářemi do síně.
[14]Zhotovil také kmentovou modro-purpurovo-karmínovou oponu a i na ni dal vyšít cheruby.

[15]Před chrám postavil dvojici sloupů. Byly od sebe 35 loktů daleko a navrchu měly hlavice 5 loktů vysoké.
[16]Zhotovil také řetězy podobné těm ve svatostánku a umístil je na hlavice sloupů. Na řetězy připevnil po stovce granátových jablek.

[17]Potom sloupy vztyčil před chrámem, jeden napravo, druhý nalevo. Ten pravý nazval Jachin, Opora, a levý Boáz, Posila.

Vybavení chrámu

2 Letopisů 4

[1]Vyrobil také bronzový oltář 20 loktů dlouhý, 20 loktů široký a 10 loktů vysoký.

[2]Poté odlil kulatou nádrž zvanou Moře. Napříč od okraje po okraj měřila 10 loktů, na výšku 5 loktů a po obvodu 30 loktů.

[3]Pod okrajem ji po celém obvodu lemovaly dvě řady ozdob ve tvaru býků (vždy deset na loket), jednolitých s nádrží.

[4]Moře spočívalo na dvanácti býcích: tři byli obráceni k severu, tři k západu, tři k

ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

jihu a tři k východu. Leželo na nich tak, že je všechny zezadu přikrývalo.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

[5]Bylo na dlaň silné a jeho okraje byly vytvarovány do liliového květu jako okraj poháru. Zcela naplněné mohlo pojmout až 3.000 batů.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

[6]Dále vyrobil deset umyvadel; pět umístil napravo, pět nalevo. V nich omývali, co se připravovalo k zápalné oběti, zatímco v Moři se omývali kněží.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

[7]Podle příslušného popisu vyrobil také deset zlatých svícnů a umístil je do chrámu, pět napravo a pět nalevo.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[8]Vyrobil rovněž deset stolů a postavil je do chrámu, pět napravo a pět nalevo. Zlatých mis vyrobil sto.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

[9]Potom vybudoval Kněžské nádvoří a Velké nádvoří, před nádvořím postavil vrata a ta okoval bronzem.

[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

[10]Moře postavil napravo v jihovýchodním rohu.

[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

[11]Nakonec Churam vyrobil kotlíky, lopatky a mísy. Tak završil dílo, které pro krále Šalomouna konal na Božím chrámu:

[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[12] dva sloupy, dvě kulovité hlavice na vrcholech sloupů, dvoje mřížování pokrývající obě kulovité hlavice na vrcholech sloupů,

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

[13] čtyři sta granátových jablek ke dvěma mřížováním (dvě řady granátových jablek ke každému mřížování přikrývajícímu obě kulovité hlavice sloupů),

[14] vyrobil podstavce, vyrobil umyvadla na podstavce,

[15] jedno Moře, dvanáct býků nesoucích Moře,

[16] kotlíky, lopatky a vidlice. Všechny předměty, které Churam-abi zhotovil králi Šalomounovi pro Hospodinův chrám, byly z leštěného bronzu.

[17] Král je nechal odlévat na jordánské rovině v jílovité půdě mezi Sukotem a Caretánem.

[18] Všeho vybavení, které Šalomoun nechal zhotovit, bylo tolik, že váha bronzu ani nebyla nikdy zjištěna.

[19] Šalomoun nechal zhotovit veškeré vybavení pro Boží chrám: zlatý oltář, stoly pro chleby předložení,

[20] svícny s kahánky z ryzího zlata ke svícení před svatostánkem, jak náleží,

[21] k nim květy, kahany a kleště ze zlata (bylo to nejčistší zlato),

[22] dále kratiknoty, nádobky, pohárky a pánvice z ryzího zlata a vchod do chrámu – vnitřní dveře nejsvětější svatyně i dveře chrámové lodi – to vše bylo ze zlata.

2 Letopisů 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

1 Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

1Tak bylo završeno veškeré dílo, které král Šalomoun konal na Hospodinově chrámu. Šalomoun pak přinesl zasvěcenou kořist svého otce Davida, totiž stříbro, zlato a další předměty, a uložil je do pokladnice Božího chrámu.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

Vnesení Truhly

2 Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

2Tehdy Šalomoun shromáždil do Jeruzaléma všechny stařešiny Izraele a kmenové náčelníky a vůdce izraelských rodů, aby přenesli Truhlu Hospodinovy smlouvy ze Sionu, z Města Davidova.

3 Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

3Všichni izraelští muži se tedy shromáždili ke králi o svátcích, jež připadají na sedmý měsíc.

4 Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

4Když přišli všichni izraelští stařešinové, levité zvedli Truhlu

5 e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

5a vynesli ji i Stan setkávání se vším jeho posvátným vybavením. Zatímco to kněží a levité vynášeli,

6 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

6král Šalomoun s celým shromážděním Izraele, jež se k němu dostavilo před Truhlu, obětoval tolik ovcí, koz a býčků, že nešlo počítat ani sledovat, kolik toho bylo.

7 Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

7Kněží pak vnesli Truhlu Hospodinovy smlouvy na její místo do chrámového svatostánku, do nejsvětější svatyně pod křídla cherubů.

8 (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

8Cherubové totiž rozprostírali svá křídla nad Truhlou, takže svrchu přikrývali Truhlu i její tyče.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[9]Ty byly tak dlouhé, že jejich konce čnící od Truhly bylo vidět před svatostánkem. Zvenku je ovšem vidět nebylo. Jsou tam až dodnes.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[10]V Truhle nebylo nic než dvě desky, které tam uložil Mojžíš na Orébu, když Hospodin se syny Izraele uzavřel smlouvu po jejich odchodu z Egypta.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[11]Když potom kněží vycházeli ze svatyně (všichni přítomní kněží bez ohledu na příslušnost k oddílům se totiž posvětili),

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[12]levitští zpěváci – synové Asafovi, Hemanovi i Jedutunovi se svými syny a bratry stáli oblečeni kmentem východně od oltáře s činely, lyrami a citerami. Sto dvacet kněží k tomu troubilo na trubky.

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[13]Troubili a zpívali tenkrát jedním hlasem. Jedním hlasem chválili a oslavovali Hospodina. Jakmile zazněly trubky, činely a další nástroje, zpěváci začali hlasitě chválit Hospodina písní: „Je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!“ V tu chvíli ten dům, totiž Hospodinův chrám, naplnil oblak.

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

[14]Kněží se kvůli tomu oblaku nemohli postavit ke službě, protože Hospodinův chrám naplnila Boží sláva.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo
1 Reis 8.12-21

1 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

2 Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

3 Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

4 e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

5 Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

6 Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

7 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

8 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

9 Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

10 Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei

2 Letopisů 6

1Tehdy Šalomoun prohlásil: „‚Zůstávám v mračnu,‘ pravil Hospodin.

2Já jsem ti ale postavil chrám vznešený, místo, kde bys bydlel už navěky!“

3Potom se král otočil a požehnal celému stojícímu shromáždění Izraele:

4„Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, jenž vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl:

5‚Ode dne, kdy jsem svůj lid vyvedl z Egypta, jsem ze žádného izraelského kmene nevyvolil město k postavení domu, v němž by zůstávalo mé jméno, ani jsem nevyvolil nikoho, aby se stal vůdcem mého lidu Izraele.

6Vyvolil jsem však Jeruzalém, aby v něm zůstávalo mé jméno, a vyvolil jsem Davida, aby vedl můj lid Izrael.‘

7Můj otec David toužil postavit chrám jménu Hospodina, Boha Izraele.

8Hospodin mu ale řekl: ‚Je dobře, že chceš mému jménu postavit chrám.

9Nepostavíš ho však ty, ale tvůj syn, který vzejde ze tvých beder. Ten vystaví chrám mému jménu.‘

10A Hospodin dodržel slovo, které dal. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi,

em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

usedl jsem na izraelský trůn, jak řekl Hospodin, a postavil jsem chrám jménu Hospodina, Boha Izraele.

11 Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

11V něm jsem postavil Truhlu, v níž je Hospodinova smlouva, kterou uzavřel se syny Izraele."

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

Vyslýchej z nebe

12 Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

12Poté se postavil před Hospodinův oltář a před očima celého izraelského shromáždění vzepjal ruce.

13 Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

13Šalomoun si totiž nechal vyrobit 5 loktů dlouhé, 5 loktů široké a 3 lokty vysoké bronzové podium, které dal umístit doprostřed prostranství. Postavil se na ně, před celým izraelským shromážděním poklekl na kolena, vztáhl ruce k nebi a řekl:

14 e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

14„Hospodine, Bože Izraele! Nahoře na nebi ani dole na zemi není Boha podobného tobě, jenž by zachovával smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří před tebou žijí s oddaným srdcem.

15 que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

15Svému služebníku Davidovi, mému otci, jsi dodržel svůj slib. Vlastními ústy jsi promluvil a vlastní rukou jsi to, jak vidíme, splnil.

16 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

16Nuže, Hospodine, Bože Izraele, dodrž, co jsi slíbil, když jsi svému služebníku Davidovi, mému otci, řekl: ‚Postarám se, aby na izraelském trůnu nikdy nechyběl tvůj potomek, budou-li jen tví synové dbát na svou cestu a žít podle tvého Zákona, jako jsi přede mnou žil ty.‘

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[17]Nyní tedy, Hospodine, Bože Izraele, kéž se prosím potvrdí slovo, které jsi dal svému služebníku Davidovi.

[18]Bude snad Bůh opravdu přebývat s člověkem na zemi? Nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou obsáhnout – čím méně tento chrám, který jsem postavil!

[19]Shlédni však na modlitbu svého služebníka a na jeho prosby, Hospodine, Bože můj; vyslyš toto volání a modlitbu, kterou ti tvůj služebník předkládá.

[20]Kéž jsou tvé oči dnem i nocí upřeny k tomuto chrámu, k místu, o němž jsi řekl, že tam spočine tvé jméno. Kéž nasloucháš modlitbě, jíž se tvůj služebník bude modlit směrem k tomuto místu.

[21]Kéž vyslyšíš prosby svého služebníka i svého lidu Izraele, kdykoli se budou modlit směrem k tomuto místu. Vyslýchej z nebe, kde přebýváš, vyslýchej a odpouštěj.

[22]Kdyby se někdo provinil proti svému bližnímu a měl by se zapřisáhnout slibem, kdyby pak přišel a složil přísahu před tvým oltářem v tomto chrámu,

[23]vyslýchej z nebe. Zasáhni a rozsuď své služebníky tak, abys odplatil viníkovi, co zaslouží za své skutky, a spravedlivého abys ospravedlnil a odplatil mu za jeho spravedlnost.

[24]Kdyby tvůj lid Izrael hřešil proti tobě, a utrpěl by proto porážku od svých nepřátel, kdyby se pak ale vrátili k tobě, chválili tvé jméno, modlili se a prosili tě v tomto chrámu,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e

[25]vyslýchej z nebe. Odpusť hřích svého lidu Izraele a přiveď je zpět do země, kterou jsi dal jim a jejich otcům.

[26]Kdyby hřešili proti tobě, a zavřela by se proto nebesa a nebyl déšť, kdyby se pak ale modlili směrem k tomuto místu, chválili tvé jméno a po svém potrestání se odvrátili od svých hříchů,

[27]vyslýchej na nebesích. Odpusť svým služebníkům, svému lidu Izraeli, jejich hřích. Vyuč je správné cestě, kterou mají jít, a sešli déšť na svou zem, kterou jsi dal svému lidu za dědictví.

[28]Kdyby v zemi nastal hlad nebo mor, plíseň nebo sněť, kobylky nebo housenky nebo kdyby tvůj lid v zemi až u samých bran utlačoval nepřítel nebo jakákoli rána či nemoc –

[29]kdyby si pak ale kdokoli ze všeho tvého lidu Izraele připustil, že jde o bolestnou ránu, a vzepjal by ruce k tomuto chrámu,

[30]vyslýchej z nebe, kde přebýváš. Odpusť a odplať každému jeho skutky, neboť znáš jeho srdce – jen ty sám přece znáš srdce lidí –

[31]aby tě měli v úctě a chodili po tvých cestách po všechny dny svého života v zemi, kterou jsi dal našim otcům.

[32]Rovněž kdyby cizinec, ačkoli nepatří k tvému lidu Izraeli, přišel z daleké země kvůli tvému velikému jménu, tvé mocné

por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

ruce a vztažené paži – kdyby přišli a modlili se směrem k tomuto chrámu,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[33]i tehdy vyslýchej z nebe, kde přebýváš. Učiň vše, oč by tě ten cizinec prosil, aby všechny národy země poznaly tvé jméno a měly tě v úctě tak jako tvůj lid Izrael a aby věděly, že tvé jméno je vzýváno nad tímto chrámem, který jsem postavil.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[34]Kdyby tvůj lid vytáhl do války, kamkoli bys je poslal, a modlili by se k tobě směrem k tomuto městu, jež jsi vyvolil, a ke chrámu, který jsem postavil tvému jménu,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[35]vyslýchej z nebe jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

[36]Kdyby zhřešili proti tobě – vždyť není člověka, který by nehřešil – a ty by ses na ně rozhněval a vydal je nepříteli a jejich uchvatitelé by je odvedli jako zajatce do země daleké či blízké,

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[37]kdyby si to však potom v zemi svého zajetí vzali k srdci, obrátili by se a prosili tě o milost v zemi svých věznitelů se slovy: ‚Zhřešili jsme, zkazili se, jednali jsme zle!'

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[38]a kdyby se ve vyhnanství v zemi svých věznitelů celým srdcem a celou duší obrátili a modlili by se směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a ke chrámu, který jsem postavil tvému jménu,

[39] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.
[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.
[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.
[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[39]vyslýchej z nebe, kde přebýváš, jejich modlitbu a jejich prosby. Zjednej jim právo a odpusť svému lidu to, čím proti tobě zhřešili.
[40]Nyní tedy, Bože můj, kéž jsou tvé oči upřeny a tvé uši nakloněny k modlitbě na tomto místě.
[41] Již povstaň, Hospodine Bože, ke svému spočinutí společně s Truhlou síly své! Tví kněží, Hospodine Bože, ať jsou spásou oblečeni, tví věrní ať se radují z tvé dobroty.
[42] Neodvracej, Hospodine Bože, svoji tvář od toho, kohos pomazal – pamatuj na oddanost svého služebníka Davida!“

Zasvěcení chrámu

2 Letopisů 7

[1]Jakmile Šalomoun dokončil tuto modlitbu, z nebe sestoupil oheň a pohltil zápalnou oběť i ostatní oběti. Chrám naplnila sláva Hospodinova,
[2]takže kněží nemohli vstoupit do Hospodinova chrámu, protože Hospodinův chrám naplnila Hospodinova sláva.
[3]Všichni synové Izraele viděli, jak sestupuje oheň. Když spatřili Hospodinovu slávu nad chrámem, poklekli na dlažbu tváří k zemi, klaněli se a dobrořečili Hospodinu: „Je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!“

[4]Král i všechen lid pak před Hospodinem slavili obětní hody.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

[5]Král Šalomoun obětoval 22.000 býků a 120.000 ovcí. Takto král a všechen lid zasvětili Boží chrám.

[6]Kněží stáli na svých místech, naproti nim levité s hudebními nástroji, které k oslavě Hospodina zhotovil král David, a oslavovali Hospodina Davidovou písní: „Jeho láska trvá na věky!“ Kněží troubili naproti levitům před celým nastoupeným Izraelem.

[7]Šalomoun tehdy posvětil střed nádvoří před Hospodinovým chrámem. Tam totiž obětoval zápalnou oběť i tuk pokojných obětí, protože bronzový oltář, který Šalomoun zhotovil, nemohl pojmout všechny ty zápalné a moučné oběti a obětní tuk.

[8]Tak Šalomoun slavil sedmidenní slavnost a s ním všechen Izrael od Lebo-chamátu po Egyptský potok. Bylo to jedno veliké shromáždění.

[9]Slavnost zahájili osmého dne; sedm dní totiž zasvěcovali oltář a dalších sedm dní slavili.

[10]Třiadvacátého dne sedmého měsíce pak Šalomoun lid propustil. Vraceli se domů s veselím a radostí ze všeho dobrodiní, které Hospodin prokázal Davidovi, Šalomounovi a svému lidu Izraeli.

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[11]Tak Šalomoun dokončil Hospodinův chrám i královský palác. Vše, co chtěl uskutečnit, ať už šlo o Hospodinův chrám nebo o jeho palác, se zdařilo.

[12]Tehdy se Šalomounovi v noci ukázal Hospodin a řekl mu: „Vyslyšel jsem tvou modlitbu. Vyvolil jsem si toto místo za dům oběti.

[13]Může se stát, že zavřu nebe, aby nepršelo; že přikážu kobylkám, aby sežraly zemi; že sešlu na svůj lid mor.

[14]Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, bude hledat mou tvář a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hřích a uzdravím jejich zem.

[15]Ano, mé oči budou otevřené a mé uši nakloněné k modlitbě z tohoto místa.

[16]Nyní jsem tento dům vyvolil a posvětil, aby v něm mé jméno zůstalo navěky. Mé oči i mé srdce tam zůstanou navždy.

[17]Budeš-li žít přede mnou jako tvůj otec David a konat vše, co jsem ti přikázal, a dodržovat má ustanovení i má pravidla,

[18]potvrdím trůn tvého království, jak jsem slíbil tvému otci Davidovi: ‚Izrael nikdy nebude bez vlády tvého potomka.‘

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,
[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.
[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?
[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,
[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.
[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.
[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.
[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[19]Pokud se však odvrátíte a opustíte ustanovení a přikázání, jež jsem vám svěřil, a půjdete sloužit cizím bohům a budete se jim klanět,
[20]potom vás vyrvu ze své země, kterou jsem vám dal, a z tohoto chrámu, který jsem posvětil pro své jméno. Vyženu Izrael ze své přítomnosti, takže bude mezi národy za pořekadlo a posměšek.
[21]A tento chrám, kdysi tak vznešený? Každý, kdo půjde kolem, strne a řekne: ‚Proč tak Hospodin naložil s tou zemí a s tím chrámem?‘
[22]A dostanou odpověď: ‚To proto, že opustili Hospodina, Boha svých předků, který je vyvedl z Egypta, a přijali cizí bohy, jimž se klaněli a jimž sloužili – to proto na ně uvedl všechno to zlo!‘“

Šalomounovy úspěchy

2 Letopisů 8

[1]Šalomoun vystavěl Hospodinův chrám i královský palác během dvaceti let. Po jejich uplynutí
[2]stavěl města, která Šalomounovi dal Chíram, a osídlil je Izraelci.
[3]Šalomoun táhl na Chamát-cobu a dobyl ji.
[4]Na poušti vystavěl také Tadmor a v Chamátu vybudoval všechna města skladů.
[5]Postavil také Horní a Dolní Bet-choron, města opevněná hradbami, branami a závorami;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[6]dále Baalat a všechna Šalomounova zásobovací města, města pro vozy a města pro jízdu; zkrátka cokoli se Šalomounovi zachtělo, co se mu zlíbilo postavit, ať v Jeruzalémě, v Libanonu anebo kdekoli v celé své říši.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

[7]Všechno obyvatelstvo pozůstalé z Chetejců, Emorejců, Perizejců, Hivejců a Jebusejců, kteří nepatřili k Izraeli,

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[8]totiž jejich potomky, kteří po nich zůstali v zemi a které synové Izraele nedokázali vyhladit, Šalomoun podrobil nuceným pracím, a tak otročí dodnes.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[9]Syny Izraele ovšem nebral do otroctví, ale jako vojáky, pobočníky, vozataje a jezdce.

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[10]Král Šalomoun měl 250 správců, kteří dohlíželi na lid.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[11]Přestěhoval také faraonovu dceru z Města Davidova do paláce, který pro ni postavil. Prohlásil totiž: „Má žena nemůže bydlet v domě izraelského krále Davida, neboť místa, kam vešla Truhla Hospodinova, jsou svatá."

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[12]Na Hospodinově oltáři, který postavil před chrámovou předsíní, přinášel Šalomoun Hospodinu zápalné oběti,

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[13]jak to Mojžíš určil pro každý den, pro soboty, novoluní a pro tři výroční slavnosti – Svátek nekvašených chlebů, Svátek týdnů a Svátek stánků.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[17] Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante

[14]Podle pořádku svého otce Davida ustanovil oddíly kněží, aby sloužili, a levitů, aby střežili, chválili a přisluhovali kněžím, jak bylo určeno pro každý den, a také oddíly stráží pro každou bránu, jak to přikázal David, muž Boží.

[15]Neuchýlili se od králova příkazu pro kněží a levity v ničem, ani ve správě pokladnic.

[16]Všechno Šalomounovo dílo bylo provedeno, ode dne položení základů Hospodinova chrámu až do jeho dokončení. Tak se završila stavba Hospodinova chrámu.

[17]Tenkrát se Šalomoun vypravil do Ecjon-geberu a Eilatu na mořském pobřeží v edomské zemi.

[18]Chíram mu po svých zkušených námořnících poslal lodě a jeho služebníci se pak spolu s Šalomounovými služebníky vydali do Ofiru. Přivezli odtud 450 talentů zlata, které dopravili králi Šalomounovi.

Královna ze Sáby

2 Letopisů 9

[1]Také královna ze Sáby se doslechla o Šalomounově proslulosti, a tak přijela do Jeruzaléma, aby Šalomouna vyzkoušela v hádankách. Když dorazila do Jeruzaléma s početnou družinou a s velbloudy nesoucími vonné balzámy, velké množství zlata i drahokamů, přišla k

Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

2 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

3 Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

4 e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

5 e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

6 Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

7 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

8 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

9 Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve

Šalomounovi a hovořila s ním o všem, co měla na srdci.

2Šalomoun všechny její otázky zodpověděl; žádná z nich nebyla pro krále tak těžká, aby na ni neodpověděl.

3Když královna ze Sáby viděla Šalomounovu moudrost i palác, který vystavěl,

4pokrmy na jeho stole, zasedání jeho dvořanů, práci jeho služebníků a jejich roucha, jeho číšníky a jejich roucha i to, jaké oběti král přináší v Hospodinově chrámu, byla naprosto ohromena

5a řekla mu: „To, co jsem u nás slyšela o tvých slovech a o tvé moudrosti, je pravda.

6Dokud jsem nepřijela a neuviděla to na vlastní oči, nevěřila jsem tomu. Teď ale vidím, že mi o tvé veliké moudrosti neřekli ani polovinu! Překonal jsi pověst, kterou jsem slyšela.

7Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří stále stojí před tebou a naslouchají tvé moudrosti.

8Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, jenž si tě oblíbil a dosadil tě na svůj trůn, abys byl králem pro Hospodina, svého Boha! Tvůj Bůh miluje Izrael a navěky ho upevňuje, a tak tě učinil jejich králem, abys zjednával právo a spravedlnost.“

9Poté darovala králi 120 talentů zlata a veliké množství balzámů a drahokamů. Takové vonné balzámy, jako dala králi

especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados,

Šalomounovi královna ze Sáby, se ještě nikdy neobjevily.

[10](K tomu také Chíramovi a Šalomounovi služebníci, kteří jeli do Ofiru pro zlato, dovezli santálové dřevo a drahokamy.

[11]Král z toho santálového dřeva vyrobil schody pro Hospodinův chrám i pro královský palác a také lyry a citery pro zpěváky. Nic takového se předtím v Judsku neobjevilo.)

[12]Král Šalomoun pak královně ze Sáby splnil každé přání, které vyslovila, a dal jí mnohem více darů, než králi přinesla ona. Královna se pak se svým služebnictvem vydala zpět na cestu do vlasti.

Sláva a bohatství

[13]Král Šalomoun ročně získával 666 talentů zlata,

[14]nepočítaje příjmy od pocestných, kupců a obchodníků i ode všech arabských králů a krajských hejtmanů, kteří Šalomounovi odváděli zlato a stříbro.

[15]Král Šalomoun nechal zhotovit 200 pavéz z tepaného zlata (na jednu pavézu vynaložil 600 šekelů tepaného zlata)

[16] a 300 štítů z tepaného zlata (na jeden štít vynaložil 300 šekelů zlata). Král je umístil v Paláci Libanonského lesa.

[17]Král také pořídil veliký trůn ze slonoviny a pokryl ho ryzím zlatem.

[18]K trůnu vedlo šest stupňů, které byly spolu se zlatou podnoží připojeny k trůnu.

tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.
[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.
[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.
[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.
[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.
[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.
[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

Sedadlo mělo po obou stranách područky a vedle područek stáli lvi.

[19]Na šesti stupních po obou stranách stálo dvanáct dalších lvů. Nic takového nebylo vyrobeno v žádném království.

[20]Také všechny nádoby na pití měl král Šalomoun zlaté a stejně tak všechno vybavení Paláce libanonského lesa bylo z ryzího zlata. Nic nebylo ze stříbra – to nebylo v Šalomounových dobách vůbec považováno za cenné.

[21]Král totiž měl na moři také lodě se služebníky Chíramovými, plující do zámoří. Byly to nákladní lodě, které připlouvaly jednou za tři roky a přivážely zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy.

[22]Král Šalomoun co do bohatství i co do moudrosti předčil všechny krále světa.

[23]Ti všichni se ucházeli o přijetí u Šalomouna, aby slyšeli jeho moudrost, kterou mu do srdce vložil Bůh.

[24]Všichni mu přinášeli dary, stříbrné a zlaté předměty, oděvy, zbraně, balzámy, koně i mezky – a tak tomu bylo rok co rok.

[25]Šalomoun měl 4.000 stájí pro koně a vozy a 12.000 koní, které umístil do vozových měst i k sobě do Jeruzaléma.

[26]Vládl všem králům od řeky Eufrat po filištínskou zem až k hranici s Egyptem.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos

1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e

[27]Za jeho vlády bylo v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fíků v podhůří.

[28]Koně si Šalomoun nechal dovážet z Egypta i ze všech ostatních zemí.

[29]Ostatní Šalomounovy skutky jsou, jak známo, od počátku až do konce sepsány ve Slovech proroka Nátana, v Proroctví Achiáše Šíloského a ve Vidění vidoucího Ida o Jeroboámovi, synu Nebatovu.

[30]Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let.

[31]Potom ulehl ke svým otcům a byl pochován ve městě svého otce Davida. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Rechoboám.

LETOPIS JUDSKÝCH KRÁLŮ

Odtržení severního království

2 Letopisů 10

[1]Rechoboám se odebral do Šechemu, neboť se tam sešel celý Izrael, aby ho prohlásili králem.

[2]Jeroboám, syn Nebatův, se o tom dověděl v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem. Vrátil se tedy z Egypta,

[3]protože pro něj poslali a zvali ho zpět. Jeroboám přišel s celým Izraelem za Rechoboámem a společně mu řekli:

[4]„Tvůj otec na nás vložil těžké jho. Ulev nám teď od tvrdé služby a od těžkého jha,

o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

které nám tvůj otec naložil, a budeme ti sloužit.“

[5]„Vraťte se ke mně za tři dny,“ odpověděl jim Rechoboám. Lid se tedy rozešel.

[6]Král Rechoboám se radil se starci, kteří bývali ve službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. „Co mi radíte? Jak mám odpovědět lidu?“

[7]„Pokud se k lidu zachováš dobrotivě,“ řekli mu, „pokud k nim budeš přívětivý a dáš jim laskavou odpověď, budou ti sloužit navždycky.“

[8]On ale odmítl radu, kterou mu dávali starci, a poradil se s mladíky, kteří s ním vyrůstali a teď se ocitli v jeho službách.

[9]„Co radíte vy?“ zeptal se jich. „Jak mám odpovědět těmto lidem, kteří po mně žádají: ‚Ulev nám od jha, které nám naložil tvůj otec‘?“

[10]Mladíci, kteří s ním vyrůstali, mu odpověděli: „Lidem, kteří ti říkají: ‚Tvůj otec nám naložil těžké jho, ty nám od něj ulev,‘ odpověz takhle: Já mám silnější malík, než měl můj otec pupík!

[11]Můj otec vám naložil těžké jho? Já vám ho ještě ztížím! Můj otec na vás brával bič, já na vás vezmu karabáč!‘“

[12]Třetího dne přišel Jeroboám a všechen lid za Rechoboámem. (Řekl jim totiž: „Vraťte se ke mně za tři dny.“)

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

[13]Král jim odpověděl tvrdě. Rechoboám totiž nedbal na radu starců,

[14]ale odpověděl jim podle rady mladíků: „Můj otec vám naložil těžké jho? Já vám ho ještě ztížím! Můj otec na vás brával bič, já na vás vezmu karabáč!“

[15]Král tedy nevyslyšel lid, neboť to tak Bůh zařídil, aby se naplnilo Hospodinovo slovo, které promluvil k Jeroboámovi, synu Nebatovu, skrze Achiáše Šíloského.

[16]Když celý Izrael viděl, že je král nevyslyšel, odpověděli králi takto: „Co máme společného s Davidem? S Jišajovým synem mít podíl nebudem! Jen ať se vrátí domů Izrael, ty si hleď svého domu, Davide!“ A tak se celý Izrael rozešel do svých domů.

[17]Rechoboám pak kraloval jen nad těmi syny Izraele, kteří bydleli ve městech Judových.

[18]Král Rechoboám sice vyslal Adonirama, který velel nuceným pracím, ale Izraelci ho společně ukamenovali k smrti. Král Rechoboám sotva stačil naskočit do vozu a ujet do Jeruzaléma.

[19]Tak zůstává Izrael ve vzpouře proti domu Davidovu až dodnes.

Rechoboám, král judský

2 Letopisů 11

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[1]Když Rechoboám dorazil do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Benjamínův, 180.000 vybraných bojovníků, aby bojovali s Izraelem a navrátili království Rechoboámovi.

[2]Šemajáš, Boží muž, tehdy dostal slovo Hospodinovo:

[3]„Řekni Rechoboámovi, synu Šalomounovu, králi judskému, i všem Izraelcům z Judy a Benjamína:

[4]Tak praví Hospodin – Nebojujte proti svým bratrům. Vraťte se každý domů, neboť ta věc vzešla ode mě.“ Uposlechli tedy Hospodinova slova a zrušili tažení proti Jeroboámovi.

[5]Rechoboám sídlil v Jeruzalémě a po celém Judsku budoval opevněná města.

[6]Vystavěl Betlém, Etam, Tekou,

[7]Bet-cur, Socho, Adulam,

[8]Gat, Marešu, Zif,

[9]Adorajim, Lachiš, Azeku,

[10]Coreu, Ajalon a Hebron – všechna tato opevněná města v Judovi a Benjamínovi.

[11]Zesílil jejich opevnění a dodal jim velitele, zásoby potravin, oleje a vína

[12]a také štíty a kopí. Všechna ta města tím nesmírně posílil, a zajistil si tak Judu i Benjamína.

[13]Také kněží a levité ze všech krajů se přidali k němu.

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

[14]Levité opustili své pastviny a majetky a vydali se do Judska a do Jeruzaléma. Jeroboám totiž jim i jejich synům upřel Hospodinovo kněžství

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[15]a ustanovil si vlastní kněžstvo pro obětní výšiny, pro ty běsy a telata, jež vyrobil.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[16]Ze všech izraelských kmenů se k nim připojili ti, kdo toužili hledat Hospodina, Boha Izraele. Přicházeli do Jeruzaléma a obětovali Hospodinu, Bohu svých otců.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

[17]Tím upevňovali judské království a po tři roky posilovali Rechoboáma, syna Šalomounova. Po ty tři roky totiž chodil cestou Davidovou a Šalomounovou.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[18]Rechoboám se oženil s Machalatou, dcerou Jerimota, syna Davidova, a Abihaily, dcery Eliaba, syna Jišajova.

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[19]Ta mu porodila Jeuše, Šemariáše a Zahama.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[20]Po ní si vzal Maaku, dceru Abšalomovu. Ta mu porodila Abiáše, Ataje, Zizu a Šelomita.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[21]Rechoboám miloval Maaku více než všechny ostatní manželky a konkubíny (manželek měl osmnáct, konkubín šedesát a zplodil osmadvacet synů a šedesát dcer).

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[22]Proto upřednostnil Abiáše, syna Maaky, aby byl mezi svými bratry přední, a tak ho mohl prohlásit králem.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque

1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os

[23]Ostatní své syny chytře rozmístil po všech judských a benjamínských krajích do opevněných měst, kde jim poskytl štědrou podporu a obstaral pro ně mnoho žen.

Egyptský vpád

2 Letopisů 12

[1]Když ale Rechoboám pevně uchopil královskou moc a stal se silným, opustil Hospodinův zákon a celý Izrael ho následoval.

[2]Protože zradili Hospodina, v pátém roce Rechoboámova kralování vytáhl proti Jeruzalému egyptský vládce Šišak.

[3]Měl 1.200 vozů, 60.000 jezdců a nesčíslné vojsko, které s ním táhlo z Egypta: Libyjci, Sukité a Habešané.

[4]Dobyl opevněná města v Judsku a pronikl až k Jeruzalému.

[5]Rechoboáma i judské velitele, kteří se před Šišakem stáhli do Jeruzaléma, navštívil prorok Šemajáš a oznámil jim: „Tak praví Hospodin: Vy jste zanechali mě, i já tedy zanechávám vás v rukou Šišakových."

[6]Izraelští vůdcové i král se tehdy pokořili a řekli: „Hospodin je spravedlivý!"

[7]Hospodin viděl, že se pokořili. Šemajáš proto dostal slovo Hospodinovo: „Pokořili se, a tak je nezničím. Nevyliji skrze Šišaka

destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

svůj hněv na Jeruzalém, nechám je o vlásek uniknout.

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

8Stanou se ale jeho služebníky, aby poznali, jaké je to sloužit mně a jaké sloužit královstvím světa."

9 Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

9Egyptský vládce Šišak potom přitáhl k Jeruzalému a pobral poklady Hospodinova chrámu i poklady královského paláce. Vzal všechno; vzal i všechny zlaté štíty, které zhotovil Šalomoun.

10 Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

10Místo nich potom král Rechoboám zhotovil bronzové štíty a svěřil je velitelům stráže, která hlídala vchod do královského paláce.

11 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

11Kdykoli král chodíval do Hospodinova chrámu, šly s ním stráže, vynášely ty štíty a pak je opět vracely do strážní komory.

12 Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

12Protože se však pokořil, Hospodinův hněv se od něj odvrátil a nezničil je úplně. V Judsku se totiž našlo i leccos dobrého.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

13Král Rechoboám vládl v Jeruzalémě pevnou rukou. Stal se králem v jedenačtyřiceti letech a sedmnáct let kraloval v Jeruzalémě, ve městě, které Hospodin vyvolil ze všech izraelských kmenů, aby tam zůstávalo jeho jméno. Rechoboámova matka, Amonka, se jmenovala Naama.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a

[14]Jednal zle a nijak netoužil hledat Hospodina.

[15]Rechoboámovy skutky jsou, jak známo, od počátku až do konce sepsány spolu s rodokmeny ve Slovech proroka Šemajáše a vidoucího Ida. Mezi Rechoboámem a Jeroboámem trvala neustálá válka.

[16]Rechoboám pak ulehl ke svým otcům a byl pochován ve Městě Davidově. Na jeho místě začal kralovat jeho syn Abiáš.

Abiáš, král judský

2 Letopisů 13

[1]Osmnáctého roku Jeroboámovy vlády se stal judským králem Abiáš.

[2]Kraloval v Jeruzalémě tři roky. Jeho matka se jmenovala Maaka, dcera Uriela z Gibeje. Mezi Abiášem a Jeroboámem trvala válka.

[3]Abiáš se vypravil do boje s vojskem čítajícím 400.000 vybraných bojovníků. Jeroboám se vypravil s vojskem čítajícím 800.000 vybraných bojovníků.

[4]Abiáš se postavil na horu Cemaraim v Efraimském pohoří a prohlásil: „Jeroboáme a všechen Izraeli, poslouchejte!

[5]Copak nevíte, že Hospodin, Bůh Izraele, uzavřel s Davidem a jeho syny trvalou

soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

smlouvu, že budou vládnout Izraeli navěky?

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[6]Pak ale povstal Jeroboám, syn Nebatův, služebník Davidova syna Šalomouna, a vzbouřil se proti svému pánovi.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[7]K němu se shromáždila ničemná a zlotřilá chátka a vzepřela se Šalomounovu synu Rechoboámovi, protože Rechoboám byl ještě mladý a nezkušený a nedokázal se jim postavit.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[8]Copak si myslíte, že teď můžete obstát proti Hospodinovu království, které je v rukou Davidových synů? Snad proto, že je vás tolik? Nebo proto, že s sebou máte jako bohy zlatá telata, která vám Jeroboám vyrobil?

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

[9]Copak jste nevyhnali Hospodinovy kněze, syny Áronovy, i levity? Copak jste si sami nepořídili kněze, jako to dělají pohané v cizích zemích? Kdokoli si s mladým býčkem a sedmi berany přijde pro vysvěcení, už je z něj kněz těch vašich nebohů.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[10]Naším Bohem je ale Hospodin! My jsme ho neopustili! Kněží, kteří u nás slouží Hospodinu, jsou synové Áronovi, kterým pomáhají levité.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós

[11]Ráno co ráno a večer co večer přinášejí Hospodinu dým zápalných obětí a vonného kadidla. Předkládají mu chleby na neposkvrněném stole a večer co večer zažehují zlatý svícen se svítilnami. My zachováváme Hospodinovu službu, ale vy jste ho opustili.

guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

12 Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

12Bůh je s námi! Stojí nám v čele! Jeho kněží zatroubí proti vám, synové Izraele! Nebojujte s Hospodinem, Bohem našich otců! Neuspějete!“

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

13Jeroboám ale mezitím vyslal obchvatem zálohu, aby je napadla zezadu, takže je Judští měli zepředu i zezadu.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

14Jakmile zjistili, že se bojuje vepředu i vzadu, začali volat k Hospodinu. Kněží troubili na trubky

15 Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

15a všichni judští muži vyrazili pokřik. Jakmile zazněl jejich pokřik, Bůh před Abiášem a Judskými porazil Jeroboáma a celý Izrael.

16 Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

16Synové Izraele se dali před Judou na útěk, ale Bůh jim je vydal do rukou,

17 De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

17takže je Abiáš se svým vojskem úplně rozdrtil. Na izraelské straně padlo 500.000 vybraných bojovníků.

18 Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

18Synové Izraele byli tenkrát pokořeni, kdežto synové Judy zvítězili, protože se spolehli na Hospodina, Boha svých otců.

19 Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

19Abiáš pronásledoval Jeroboáma a dobyl města Bet-el, Ješanu a Efron i s jejich vesnicemi.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.
[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.
[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.
[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve

[20]Jeroboám se za celou dobu Abiášovy vlády už nevzpamatoval. Bůh ho ranil tak, že zemřel.

[21]Abiáš ale sílil. Vzal si čtrnáct manželek a zplodil dvaadvacet synů a šestnáct dcer.

[22]Ostatní Abiášovy skutky – jeho slova i činy – jsou sepsány ve Výkladu proroka Ida.
[23]Abiáš pak ulehl ke svým otcům a byl pochován ve Městě Davidově. Na jeho místě začal kralovat jeho syn Asa. V jeho době země zažívala deset let míru.

Asa, král judský

2 Letopisů 14

[1]Asa dělal, co je správné a dobré v očích Hospodina, jeho Boha.

[2]Odstranil cizí oltáře a obětní výšiny, zničil posvátné sloupy a pokácel Ašeřiny kůly.
[3]Přikázal Judovi, aby hledal Hospodina, Boha svých otců, a dodržoval jeho Zákon i přikázání.
[4]Ze všech judských měst odstranil obětní výšiny a kadidlové oltáříky. Království v jeho době zažívalo mír.
[5]Země žila v míru, a tak mohl Asa v Judsku budovat opevněná města. Nikdo proti němu v těch letech neválčil, neboť mu Hospodin dopřál odpočinutí.
[6]„Vybudujme ta města!“ vybídl Asa Judu. „Opevněme je hradbami s věžemi,

guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

7 Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

8 Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Asa vence a Zerá, o etíope

9 Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

10 Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

11 Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra

branami a závorami. Země zůstala nám, protože jsme hledali Hospodina, svého Boha. Hledali jsme ho a on nám dopřál odpočinutí ze všech stran!“ Stavěli tedy a dařilo se jim.

7Asovo vojsko čítalo 300.000 judských mužů s pavézami a oštěpy a 280.000 Benjamínců vládnoucích štítem a lukem, samé statečné bojovníky.

8Tehdy proti němu vytáhl Habešan Zerach s milionovou armádou a třemi sty vozy a pronikl až k Mareše.

9Asa mu vytáhl naproti. Když se sšikovali k bitvě v údolí Cefata u Marešy,

10Asa volal k Hospodinu, svému Bohu: „Hospodine, nikdo jiný nemůže pomoci slabému proti takové přesile. Pomoz nám, Hospodine, Bože náš! Na tebe spoléháme a ve tvém jménu čelíme této přesile. Hospodine, ty jsi náš Bůh; přece proti tobě neobstojí smrtelník!“

11Hospodin tenkrát ty Habešany před Asou a judskými muži porazil, takže se dali na útěk.

esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[12]Asa je se svým vojskem pronásledoval až ke Geraru. Habešanů padlo tolik, že se už nevzchopili, protože je stihla drtivá porážka před Hospodinem a jeho táborem. Judští si pak odnesli velikou spoustu kořisti.

[13]Na všechna města v okolí Geraru padla hrůza z Hospodina. Zaútočili na ně a všechna ta města vyplenili; bylo v nich opravdu nesmírné množství kořisti.

[14]Napadli tábory pastevců a pobrali spoustu ovcí, koz a velbloudů. Potom se vrátili do Jeruzaléma.

Smlouva s Hospodinem

2 Letopisů 15

[1]Boží Duch spočinul na Azariášovi, synu Odedovu.

[2]Vyšel Asovi vstříc se slovy: „Slyš mě, Aso i všechen Judo a Benjamíne! Hospodin bude s vámi, když budete s ním. Když ho budete hledat, dá se vám najít. Když ho opustíte, opustí vás.

[3]Izrael byl už dlouho bez pravého Boha, bez kněze, který by je učil, a bez Zákona.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

[9] Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

[10] Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

[4]Když se ale ve svém soužení navrátí k Hospodinu, Bohu Izraele, on se jim dá najít.

[5]V těchto dnech není bezpečné cestovat tam ani zpět. Mezi obyvateli všech zemí vládne nepokoj.

[6]Národy i města se drtí navzájem, neboť je Bůh stíhá všemožným soužením.

[7]Vy se však vzchopte a nepolevujte, vždyť vaše námaha má odplatu.“

[8]Když Asa uslyšel tato slova, proroctví z úst Azariáše, syna Odedova, vzchopil se a odstranil ohavnosti z celé judské a benjamínské země i z měst, která zabral v Efraimských horách. Obnovil také Hospodinův oltář stojící naproti předsíni Hospodinova chrámu.

[9]Poté shromáždil celého Judu a Benjamína i všechny přistěhovalce z Efraima, Manasese a Šimeona. Mnozí z Izraele se totiž přidali k Judovi, když viděli, že Hospodin, jeho Bůh, je s ním.

[10]Třetího měsíce patnáctého roku Asova kralování se shromáždili v Jeruzalémě

[11]a toho dne obětovali Hospodinu dary z kořisti. Přihnali 700 kusů dobytka a 7.000 ovcí a koz.

[12]Zavázali se smlouvou, že budou hledat Hospodina, Boha svých otců, celým srdcem a celou duší.

[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria

1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém

[13]Kdokoli by nehledal Hospodina, Boha Izraele, měl zemřít, ať byl malý nebo velký, ať to byl muž nebo žena.

[14]S hlasitým voláním to přísahali Hospodinu za zvuku trubek a beraních rohů.

[15]Všechen judský lid se z té přísahy radoval, protože přísahali celým srdcem. Hledali ho s veškerou horlivostí, a Hospodin se jim dal najít a dopřál jim odpočinutí ze všech stran.

[16]Král Asa zbavil svou babičku Maaku postavení královny matky kvůli té zrůdnosti, kterou nechala vyrobit pro Ašeru. Asa tu zrůdnou modlu rozbil na kusy a spálil u potoka Kidron.

[17]Asa sice z Izraele neodstranil obětní výšiny, ale po celý svůj život měl srdce oddané Hospodinu.

[18]Vnesl do Božího chrámu zasvěcenou kořist svého otce i svou vlastní, stříbro a zlato a další předměty.

[19]Až do pětatřicátého roku Asovy vlády nebyla žádná další válka.

Smlouva s Aramejci

2 Letopisů 16

[1]V šestatřicátém roce Asova kralování ale proti Judsku vytáhl izraelský král Baaša. Vystavěl Rámu, takže od krále Asy nemohl nikdo odejít ani tam přijít.

fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é

[2]Asa proto vynesl stříbro a zlato z pokladnic Hospodinova chrámu i královského paláce a poslal je k aramejskému králi Ben-hadadovi, sídlícímu v Damašku. Vzkázal mu:

[3]„Pojďme spolu uzavřít smlouvu tak jako naši otcové. Hle, posílám ti stříbro a zlato. Zruš svou smlouvu s izraelským králem Baašou, ať ode mě odtáhne."

[4]Ben-hadad králi Asovi vyhověl a vyslal do izraelských měst své vojevůdce. Dobyli Ijon, Dan, Abel-majim a všechny zásobovací sklady měst v kraji Neftalí.

[5]Jakmile se to Baaša doslechl, přestal stavět Rámu a práce tam ukončil.

[6]Král Asa pak svolal celého Judu, aby odnášeli kamení a dřevo z Rámy, kterou chtěl Baaša vystavět. Král Asa z toho vystavěl Gebu a Micpu.

[7]V té době k judskému králi Asovi přišel vidoucí Chanani a řekl mu: „Protože ses spolehl na aramejského krále, a ne na Hospodina, svého Boha, vojsko aramejského krále ti uniklo z rukou.

[8]Neměli snad Habešané a Libyjci ohromné vojsko s obrovským množstvím vozů a jezdců? Tenkrát ses ale spolehl na Hospodina, a tak ti je vydal do rukou.

[9]Hospodinovy oči procházejí celou zemi, aby posiloval ty, kdo jsou mu oddáni celým srdcem. Ty ses teď ale zachoval

totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

11 Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

12 No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

13 Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

14 Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

1 Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

2 ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como

jako hlupák, a tak budeš od nynějška čelit válkám.“

10Asa se na vidoucího rozhněval. Rozzuřil se tak, že ho dal ve vězení vsadit do klády. Tehdy se také k některým z lidu dopustil velikých krutostí.

11Asovy skutky jsou od počátku až do konce zapsány v Knize judských a izraelských králů.

12V devětatřicátém roce své vlády Asa onemocněl na nohy. Byl vážně nemocný, ve své nemoci však nehledal Hospodina, ale lékaře.

13V jednačtyřicátém roce svého kralování pak Asa zemřel a ulehl ke svým otcům.

14Pochovali ho v jeho hrobce, kterou si nechal vytesat ve Městě Davidově. Uložili ho na márách pokrytých vonnými balzámy a směsí rozmanitých mastí a k jeho poctě zažehli nesmírně veliký pohřební oheň.

Jošafat, král judský

2 Letopisů 17

1Na Asově místě začal kralovat jeho syn Jošafat, který posílil Judu proti Izraeli.

2Do všech opevněných judských měst umístil vojsko a po celé judské zemi i v

também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

3 O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

4 Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

5 O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

6 Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

7 No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

8 e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

9 Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

10 Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

11 Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete

efraimských městech, která zabral jeho otec Asa, rozmístil posádky.

3Hospodin byl s Jošafatem, neboť chodil po starých cestách svého otce Davida a nevyhledával baaly.

4Namísto toho hledal Boha svého otce a narozdíl od Izraele se řídil jeho příkazy.

5Hospodin mu dal království pevně do rukou a celé Judsko přinášelo Jošafatovi dary, takže měl nesmírné bohatství a slávu.

6Srdcem se natolik upnul k Hospodinovým cestám, že z Judska odstranil obětní výšiny i posvátné kůly.

7Ve třetím roce své vlády vyslal své hodnostáře Ben-chaila, Obadiáše, Zachariáše, Natanaela a Michajáše, aby učili v judských městech.

8Poslal s nimi také levity Šemajáše, Netaniáše, Zebadiáše, Asaela, Šemiramota, Jonatana, Adoniáše, Tobiáše a Tob-adoniáše a s nimi také kněze Elišamu a Jorama.

9Ti vyučovali v Judsku. Měli s sebou knihu Zákona Hospodinova, obcházeli všechna judská města a vyučovali lid.

10Všechna království okolo Judska tehdy měla hrůzu z Hospodina, takže s Jošafatem nikdo nebojoval.

11Dokonce i Filištíni přinášeli Jošafatovi předepsanou daň ve stříbře. Arabové mu

mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

12 Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

13 Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

14 Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

15 depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

16 e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

17 De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

18 depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

19 Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe

1 Reis 22.1-4

1 Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

2 Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o

přiváděli stáda: 7.700 beranů a 7.700 kozlů.

12 Jošafatova moc neustále rostla. V Judsku vystavěl pevnosti a zásobovací města

13 a v judských městech hromadil veliké zásoby. V Jeruzalémě pak měl vojsko udatných bojovníků.

14 Toto je jejich výčet podle otcovských domů: Velitelé tisíců z Judy: velitel Adna a jeho 300.000 udatných bojovníků,

15 po něm velitel Jochanan a jeho 280.000 mužů,

16 po něm Amasiáš, syn Zichriho, dobrovolník Hospodinův, a jeho 200.000 bojovníků.

17 Z Benjamína: bojovník Eliada a jeho 200.000 mužů vyzbrojených luky a štíty,

18 po něm Jozabad a jeho 180.000 ozbrojenců.

19 Ti sloužili králi a další král rozmístil v opevněných městech po celém Judsku.

Spojenectví s Achabem

2 Letopisů 18

1 Když Jošafat dosáhl velikého bohatství a slávy, uzavřel sňatkem svého syna spojenectví s Achabem.

2 Po několika letech Achaba navštívil v Samaří a ten pro něj a pro jeho doprovod porazil spoustu ovcí, koz a telat. Potom ho

povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

3 Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

4 Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

5 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

6 Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

7 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

8 Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

9 O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

začal podněcovat k tažení proti Rámot-gileádu.

3„Potáhneš se mnou na Rámot-gileád?“ ptal se izraelský král Achab judského krále Jošafata. „Udělám to, co ty,“ odpověděl mu Jošafat. „Můj lid je jako tvůj, mí koně jako tví! Půjdu do boje s tebou.“

4Jošafat ale izraelského krále požádal: „Vyptej se dnes prosím na slovo Hospodinovo.“

5Izraelský král tedy shromáždil na čtyři sta proroků a ptal se jich: „Máme jít do války o Rámot-gileád, nebo ne?“ „Jdi,“ odpovídali, „a Bůh je vydá králi do rukou!“

6Jošafat ale naléhal: „To už tu není žádný Hospodinův prorok, abychom se zeptali jeho?“

7„Vlastně tu jeden takový je,“ řekl izraelský král. „Skrze něj se lze ptát Hospodina, ale já ho nesnáším, protože mi neprorokuje nic dobrého, jen samé neštěstí. Je to Michajáš, syn Jimlův.“ „Tak by král neměl mluvit,“ odpověděl Jošafat.

8Izraelský král tedy zavolal jednoho komorníka a rozkázal: „Rychle, Michajáše, syna Jimlova!“

9Král Izraele a Jošafat, král Judy, seděli ve slavnostním rouchu na svých trůnech na prostranství u vchodu do samařské brány a všichni ti proroci prorokovali před nimi.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[10]Cidkiáš, syn Kenaanův, si zhotovil železné rohy a prohlásil: „Toto praví Hospodin: Takhle utrkáš Aramejce k smrti!“

[11]A všichni ti proroci prorokovali podobně: „Jdi na Rámot-gileád! Čeká tě úspěch! Hospodin ho králi vydá do rukou!“

[12]Posel, který šel pro Michajáše, mu říkal: „Podívej se, všichni proroci jako jeden muž předpovídají králi dobré věci. Raději mluv jako oni. Řekni mu něco dobrého.“

[13]„Jakože je živ Hospodin,“ odpověděl Michajáš, „budu mluvit jen to, co řekne můj Bůh.“

[14]A tak přišel ke králi. Ten se ho zeptal: „Michajáši, máme jít do války o Rámot-gileád, nebo ne?“ „Jděte,“ odpověděl. „Čeká vás úspěch. Padnou vám do rukou.“

[15]Král ho však přerušil: „Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi ve jménu Hospodinově neříkal nic než pravdu!“

[16]Michajáš mu tedy řekl: „Viděl jsem všechen Izrael jak ovce po horách rozptýlen, jak ovce bez svého pastýře. Hospodin řekl mi: Pány nemají, ať vrátí se domů každý v pokoji!“

[17]„Vždyť jsem ti to říkal,“ obrátil se izraelský král k Jošafatovi. „Neprorokuje mi nic dobrého, jen samé neštěstí.“

18 Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

19 Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

20 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

21 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

22 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

23 Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

24 Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

25 Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

26 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o

18Michajáš ale pokračoval: „Nuže, slyšte slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina sedícího na trůnu a všechen nebeský zástup po jeho pravici a levici.

19Hospodin se ptal: ‚Kdo svede izraelského krále Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot-gileádu?' Ten říkal to a ten zas ono.

20Vtom vyšel duch, stanul před Hospodinem a řekl: ‚Já ho svedu.' Hospodin se zeptal: ‚Jak?'

21a on odpověděl: ‚Vyjdu a budu lživým duchem v ústech všech jeho proroků.' Nato Hospodin řekl: ‚Ano, podaří se ti to; svedeš ho. Jdi a proveď to.'

22Nuže, pohleď – do úst všech těchto tvých proroků vložil Hospodin lživého ducha. Hospodin ti ale předpovídá neštěstí."

23Vtom vykročil Cidkiáš, syn Kenaanův, a udeřil Michajáše do tváře se slovy: „Kudy asi přešel Hospodinův duch ode mě, aby mluvil k tobě?"

24„To uvidíš v den, kdy se ukryješ v nejzazším pokojíku!" odpověděl mu Michajáš."

25Nato izraelský král rozkázal: „Seberte Michajáše a odveďte ho k veliteli města Amonovi a královskému synu Joašovi.

26Řekněte: ‚Takto praví král: Tohoto muže vsaďte do vězení a odměřujte mu chleba a vodu, dokud se v pořádku nenavrátím.'"

com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

27 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

27Michajáš ale řekl: „Jestli se vrátíš v pořádku, nemluvil skrze mě Hospodin.“ A dodal: „Slyšte to, všichni lidé!“

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

28 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

28Izraelský král pak s judským králem Jošafatem táhli na Rámot-gileád.

29 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

29Izraelský král Jošafatovi řekl: „Já půjdu do bitvy v přestrojení, ty ale zůstaň ve svém rouchu.“ A tak se král Izraele před bitvou přestrojil.

30 Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

30Aramejský král rozkázal svým vozatajům: „Nebojujte s malým ani s velkým, jedině s králem izraelským!“

31 Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

31Když potom vozatajové uviděli Jošafata, řekli si: „To je izraelský král.“ Obklíčili ho tedy, aby ho napadli. Když ale Jošafat vykřikl, Hospodin mu pomohl. Bůh je od něj odlákal.

32 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

32Vozatajové poznali, že to není izraelský král, a nechali ho být.

33 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

33Někdo tehdy náhodně vystřelil z luku a zasáhl izraelského krále mezi pláty a pancíř. „Zpátky!“ rozkázal král svému vozatajovi. „Odvez mě z boje! Jsem raněn!“

34 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

34Bitva ale zuřila celý den, a tak izraelský král musel zůstat před Aramejci podepřen na svém voze až do večera. Zemřel při západu slunce.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

1 Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

2 O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

3 Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

4 Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

5 Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

6 Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

7 Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

8 Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

2 Letopisů 19

1Judský král Jošafat se vracel domů do Jeruzaléma v pokoji.

2Vyšel mu ale vstříc vidoucí Jehu, syn Chananiho, a oslovil ho: „Měl jsi pomáhat ničemovi? Měl ses přátelit s Hospodinovými nepřáteli? Kvůli tomu na tebe přijde Hospodinův hněv.

3Našlo se ale na tobě i leccos dobrého, neboť jsi v celé zemi spálil posvátné kůly a v srdci jsi odhodlán hledat Boha.“

Soudní reforma

4Jošafat bydlel v Jeruzalémě, ale opakovaně se vydával mezi lid od Beer- -šeby po Efraimské hory a navracel je k Hospodinu, Bohu jejich otců.

5Po celé zemi ustanovil v každém opevněném městě soudce.

6Těmto soudcům nařídil: „Dávejte pozor, jak jednáte. Nesoudíte přece jen pro člověka, ale pro Hospodina. Když vynášíte soud, on je s vámi.

7Ať vás tedy provází hrůza z Hospodina. Jednejte svědomitě, neboť Hospodin, náš Bůh, nestrpí nespravedlnost, podjatost ani úplatky!“

8V Jeruzalémě pak Jošafat ustanovil některé levity, kněze a vůdce izraelských kmenů, aby uplatňovali Hospodinův soud, a tak bylo možno odvolávat se do Jeruzaléma.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[9]Přikázal jim: „Tak jednejte – s úctou k Hospodinu, věrně a s upřímným srdcem.

[10]U každého sporu, který k vám přijde od vašich bratrů z jiných měst, ať už se bude týkat prolití krve nebo otázek Zákona, přikázání, ustanovení a pravidel, je musíte poučit, ať nehřeší proti Hospodinu. Jinak by Boží hněv padl nejen na vaše bratry, ale i na vás. Tak jednejte a buďte bezúhonní.

[11]Nejvyšší kněz Amariáš vám bude nadřízen ve všech záležitostech Hospodinových a Zebadiáš, syn Izmaelův, představený domu Judova, ve všech záležitostech královských. Levité vám budou sloužit jako úředníci. Buďte stateční a pusťte se do práce. Hospodin bude na straně dobrých!“

Ten boj není váš

2 Letopisů 20

[1]Po nějaké době přitáhli Moábci spolu s Amonci a některými Meunity, aby proti Jošafatovi vedli válku.

[2]Jošafatovi bylo oznámeno: „Přitáhla proti tobě ohromná spousta z protějšího břehu Mrtvého moře, z Edomu, a už jsou v Chasason-tamaru!“ (To je En-gedi.)

[3]Jošafat se bál a rozhodl se hledat Hospodina. V celém Judsku proto vyhlásil půst

[4]a judský lid se shromáždil, aby hledali pomoc od Hospodina. Přišli hledat

Hospodina opravdu ze všech judských měst.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

[5]Jošafat se spolu se shromážděným Judou a Jeruzalémem postavil před novým nádvořím v Hospodinově chrámu

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

[6]a promluvil: „Hospodine, Bože našich otců, ty jsi přece Bůh na nebesích! To ty vládneš královstvím všech národů a ve tvé ruce je síla i moc. Nikdo nemůže obstát před tebou!

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[7]Byl jsi to přece ty, Bože náš, kdo před svým lidem Izraelem vyhnal obyvatele této země a dal ji potomkům svého přítele Abrahama na věky.

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[8]Poté, co ji osídlili, postavili v ní svatyni pro tvé jméno a řekli:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[9]‚Přijde-li na nás neštěstí, ať už meč, soud, mor či hlad, postavíme se před tento chrám a před tebe samého – vždyť v tomto domě přebývá tvé jméno – a budeme z našich úzkostí volat k tobě a ty nás uslyšíš a vysvobodíš.‘

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[10]Nuže, pohleď – jsou tu Amonci, Moábci a obyvatelé pohoří Seír! Když naši otcové vycházeli z Egypta, nenechal jsi tudy Izrael ani projít, takže se jim vyhnuli a nevyhladili je.

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[11]A podívej se, jak nám odplácejí! Přicházejí nás vyhnat z tvého dědictví, které jsi nám odkázal.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós,

[12]Copak je nebudeš soudit, Bože náš? Nemáme sílu na tu ohromnou přesilu, která táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, ale naše oči hledí k tobě!“

e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

13 Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

14 Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

19 Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

13Celý Juda stál i s nemluvňaty, ženami a dětmi před Hospodinem.

14Vtom uprostřed shromáždění sestoupil Duch Hospodinův na Jachziela, syna Zachariášova, syna Benajášova, syna Jehielova, syna Mataniášova, levitu ze synů Asafových.

15Řekl: „Všechen Judo a obyvatelé Jeruzaléma i ty, králi Jošafate, poslouchejte. Toto vám praví Hospodin: Nebojte se ani se nelekejte té ohromné přesily. Ten boj není váš, ale Boží.

16Zítra vytáhněte proti nim. Uvidíte, jak stoupají do svahu Cic, a střetnete se s nimi na konci strže před pouští Jeruel.

17Boj ale nebude na vás. Stůjte na svých místech a uvidíte, jakou záchranu vám Hospodin přichystal. Nebojte se ani se nelekejte, Judo a Jeruzaléme! Zítra vytáhněte proti nim a Hospodin bude s vámi!“

18Nato se Jošafat sklonil tváří k zemi a celý Juda i obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se mu.

19Levité ze synů Kehatových a Korachových pak vstali, aby oslavovali Hospodina, Boha Izraele, hlasitým zpěvem.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[20]Brzy ráno vytáhli na Tekojskou poušť. Když vycházeli, Jošafat se před ně postavil a prohlásil: „Slyšte mě, Judo a všichni Jeruzalémští! Věřte Hospodinu, svému Bohu, a obstojíte. Věřte jeho prorokům, a uspějete!"

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[21]Poté, co se poradil s lidem, postavil do čela vojska Hospodinovy zpěváky, aby při pochodu oslavovali nádheru jeho svatosti: „Chvála Hospodinu! Jeho láska trvá na věky!"

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[22]Ve chvíli, kdy začali zpívat a oslavovat, Hospodin proti Amoncům, Moábcům a obyvatelům hory Seír, kteří útočili na Judu, obrátil jejich zálohy, takže se pustili jedni do druhých.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

[23]Amonci a Moábci napadli obyvatele pohoří Seír a pobili je do posledního muže. Poté, co skoncovali s obyvateli Seíru, pomohli k záhubě jeden druhému.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

[24]Když Judští dorazili k místu, odkud je vidět daleko do pouště, rozhlíželi se po tom ohromném vojsku a hle – země byla poseta mrtvými! Nikdo nevyvázl.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

[25]Jošafat pak se svým vojskem začal sbírat kořist. Našli u nich takové množství výzbroje, šatů a dalších cenností, že to ani nemohli pobrat. Kořisti nakonec bylo tolik, že jim trvalo tři dny, než ji posbírali.

[26] Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.
[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.
[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.
[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

O reinado e a morte de Josafá
1 Reis 22.41-51

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.
[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.
[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú,

[26]Čtvrtého dne se shromáždili do údolí Beracha (to je: Dobrořečení), aby tam dobrořečili Hospodinu. Proto se to místo dodnes nazývá Emek-beracha, totiž Údolí dobrořečení.

[27]Všichni judští a jeruzalémští muži se pak v čele s Jošafatem radostně vrátili do Jeruzaléma, protože jim Hospodin dal radost z porážky jejich nepřátel.
[28]Přišli do Jeruzaléma a s lyrami, citerami a trubkami zamířili do Hospodinova chrámu.
[29]Když se všechna okolní království doslechla, jak Hospodin bojoval proti nepřátelům Izraele, padla na ně hrůza z Boha.
[30]Jošafatovo království pak žilo v míru, protože jeho Bůh mu dopřál odpočinutí ze všech stran.

Závěr Jošafatovy vlády

[31]Jošafat se stal judským králem v pětatřiceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azuba, dcera Šilchiho.
[32]Držel se cesty svého otce Asy a nepřestával dělat, co je v Hospodinových očích správné.
[33]Pouze obětní výšiny nebyly odstraněny, a tak se lid stále neodhodlal odevzdat své srdce Bohu svých otců.
[34]Ostatní Jošafatovy skutky jsou od počátku až do konce zapsány ve Slovech Jehua, syna Chananiho, která jsou součástí Knihy izraelských králů.

filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão
2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[35]Judský král Jošafat se v pozdějších letech spolčil s izraelským králem Achaziášem, což byl velmi špatný čin.

[36]Spolčil se s ním, aby si pořídil zámořské loďstvo. Když ty lodě v Ecjon-geberu postavili,

[37]Eliezer, syn Dodavahův z Marešy, pak Jošafatovi prorokoval: „Protože ses spolčil s Achaziášem, Hospodin tvé dílo zničí!“ Lodě ztroskotaly, a tak z plavby do zámoří sešlo.

2 Letopisů 21

[1]Potom Jošafat ulehl ke svým otcům, a když byl pochován ke svým předkům ve Městě Davidově, na jeho místě začal kralovat jeho syn Jehoram.

[2]Jeho bratři, synové Jošafatovi, byli: Azariáš, Jechiel, Zachariáš, Azarjáh, Michael a Šefatiáš. Ti všichni byli synové izraelského krále Jošafata.

[3]Jejich otec je bohatě obdaroval stříbrem, zlatem a cennostmi. Svěřil jim judská opevněná města, ale království svěřil Jehoramovi, svému prvorozenému.

Jehoram, král judský

[4]Jehoram se tedy ujal království svého otce. Jakmile upevnil svou moc, povraždil mečem všechny své bratry i některé z izraelských vůdců.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[5]Jehoram se stal králem ve dvaatřiceti letech a kraloval v Jeruzalémě osm let.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[6]Řídil se ale způsoby izraelských králů, jako to dělali v domě Achabově, neboť se oženil s Achabovou dcerou. Páchal, co je v Hospodinových očích zlé.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[7]Kvůli smlouvě, kterou s Davidem uzavřel, ale Hospodin nechtěl zničit dům Davidův, neboť slíbil, že Davidovi i jeho synům po všechny dny nechá zářit svíci.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[8]V jeho dobách se Edom vzbouřil proti judské nadvládě a ustanovil si krále.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[9]Jehoram proto vytáhl se svými veliteli a se všemi svými vozy do boje. Edomci ho i s jeho veliteli vozů obklopili ze všech stran, ale on v noci vstal a obklíčení prolomil.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[10]Edom tedy zůstává ve vzpouře proti Judovi až dodnes. V téže době se vzbouřila i Libna. Jehoram totiž opustil Hospodina, Boha svých otců,

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[11]a nadělal na judských horách obětní výšiny. Tak svedl ke smilstvu obyvatele Jeruzaléma a spolu s nimi strhl i Judu.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[12]Od proroka Eliáše mu proto přišel dopis: „Tak praví Hospodin, Bůh tvého otce Davida: Nekráčel jsi cestami svého otce Jošafata ani cestami judského krále Asy,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[13]ale vydal ses cestou králů izraelských. Judu i obyvatele Jeruzaléma jsi svedl ke smilstvu, tak jako to dělal dům Achabův. Dokonce jsi povraždil vlastní rodinu – své bratry, kteří byli lepší než ty.

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[14]Nuže, pohleď: Hospodin zasáhne tvůj lid, tvé syny, ženy i všechno tvé jmění velikou ranou.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[15]Ty sám těžce onemocníš střevní chorobou – bude se zhoršovat den ode dne, až ti nakonec střeva vyhřeznou!“

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[16]Hospodin proti Jehoramovi podnítil Filištíny i Araby sousedící s Habešany.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[17]Vytáhli proti Judsku, pronikli obranou a pobrali všechno jmění, které našli v králově paláci, stejně jako jeho syny a ženy. Jediný, kdo mu zůstal, byl nejmladší syn Achaziáš.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[18]Po tom všem ho ještě Hospodin ranil nevyléčitelnou střevní chorobou.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[19]Po dlouhé době, téměř po dvou letech, mu kvůli té nemoci vyhřezla střeva, takže zemřel v hrozných bolestech. Jeho lid k jeho poctě ani nezažehl pohřební oheň, jako to udělal jeho otci.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

[20]Stal se králem ve dvaatřiceti letech a kraloval v Jeruzalémě osm let. Když odešel, nikdo ho nelitoval. Pochovali ho ve Městě Davidově, ale ne na královském pohřebišti.

2 Crônicas 22

Achaziáš, král judský

O reinado de Acazias

2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque,

2 Letopisů 22

[1]Na jeho místě si obyvatelé Jeruzaléma určili za krále jeho nejmladšího syna Achaziáše. Všechny starší syny totiž v táboře povraždila horda arabských nájezdníků. Tak se Achaziáš, syn Jehoramův, stal judským králem.

[2]Stal se králem ve dvaadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jeden rok. Jeho matka se jmenovala Atalia, vnučka Omriho.

[3]Také on se řídil způsoby domu Achabova, neboť ho matka naváděla k hanebnostem.

[4]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, tak jako dům Achabův. Po smrti svého otce si totiž k vlastní záhubě pozval rádce z Achabova domu.

[5]Na jejich radu se rozhodl vytáhnout spolu s izraelským králem, Achabovým synem Joramem, do války o Rámot-gileád. Aramejci ale Jorama se svým králem Chazaelem porazili.

[6]Ten se pak vrátil do Jizreelu, aby se léčil z ran, které utržil, když v Rámotu bojoval s aramejským králem Chazaelem. Judský král Achaziáš, syn Jehoramův, pak přijel do Jizreelu, aby zraněného Jorama, syna Achabova, navštívil.

[7]Při té návštěvě Bůh přivodil jeho pád. Když Achaziáš dorazil k Joramovi, šel s

vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

8 Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

9 Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

ním za Jehuem, synem Nimšiho, jehož Hospodin pomazal, aby vyhladil dům Achabův.

8Když Jehu konal Boží soud nad domem Achabovým, narazil i na judské hodnostáře, totiž Achaziášovy příbuzné, kteří byli v jeho službách, a pobil i je.

9Poté nechal hledat Achaziáše. Skrýval se v Samaří, ale tam ho zajali, přivedli ho k Jehuovi a zabili. Potom ho pohřbili, neboť si řekli: „Byl to syn Jošafatův a ten hledal Hospodina celým srdcem.“ V Achaziášově domě tak nezůstal nikdo, kdo by mohl vládnout.

Atalia, královna judská

10Když Achaziášova matka Atalia viděla, že její syn je mrtev, rychle vyhladila z Judova domu všechny, kdo měli královský původ.

11Královské dceři Jošebě se ale podařilo unést Achaziášova syna Joaše zprostřed královských synů, kteří měli zemřít, a spolu s jeho kojnou ho ukryla v ložnici. Tak tedy Achaziášova sestra Jošeba, manželka kněze Jojady a dcera krále Jehorama, schovala Joaše před Atalií, aby ho nezabila.

12Ukrýval se u nich v Hospodinově chrámu šest let, dokud v zemi vládla Atalia.

2 Letopisů 23

[1] No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

[1]Sedmého roku Jojada sebral odvahu a uzavřel smlouvu se setníky Azariášem, synem Joramovým, Izmaelem, synem Jochananovým, Azariášem, synem Obedovým, Maasejášem, synem Adajášovým, a Elišafatem, synem Zichriho.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[2]Ti obešli Judsko, ze všech judských měst shromáždili levity a vůdce izraelských otcovských rodů a vrátili se do Jeruzaléma.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[3]Celé to shromáždění pak v Božím chrámu uzavřelo smlouvu s králem. Jojada jim řekl: „Hle, podle Hospodinova slova o synech Davidových bude kralovat králův syn.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[4]Provedete to takhle: Třetina z vás kněží a levitů, kteří v sobotu nastoupíte službu, bude hlídat u dveří,

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[5]další třetina u královského paláce a další u Brány základů. Všichni ostatní zatím budou na nádvořích Hospodinova chrámu.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[6]Ať do Hospodinova chrámu nevchází nikdo kromě kněží a sloužících levitů, kteří smí vstoupit, protože jsou svatí. Ať všechen lid dodržuje Hospodinův řád.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7]Levité obklopí krále, každý se zbraní v ruce. Kdokoli se přiblíží k chrámu, zemře. Musíte zůstat při králi, kamkoli se pohne.“

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o

[8]Levité i všichni Judští to provedli přesně, jak jim kněz Jojada určil. Každý vzal své

sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

muže, jak ty, kteří v sobotu nastupovali, tak ty, kteří právě odcházeli. Kněz Jojada totiž nechtěl o žádný z jejich oddílů přijít.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[9]Rozdal setníkům kopí, pavézy a štíty krále Davida, uložené v Hospodinově chrámu.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[10]Potom všechny muže rozestavěl, aby všichni se zbraní v ruce obklopili krále od pravé strany chrámu až k jeho levé straně, u oltáře před chrámem.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

[11]Jojada a jeho synové pak přivedli králova syna, vložili mu na hlavu korunu, dali mu opis smlouvy a prohlásili ho za krále. Když ho pomazali, začali volat: „Ať žije král!“

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[12]Jak se všichni sbíhali a oslavovali krále, Atalia zaslechla hluk. Přišla za nimi do Hospodinova chrámu,

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[13]a hle – u svého sloupu vedle vchodu stojí král s veliteli a trubači po boku! Všechen lid země se radoval, troubil na trubky a zpěváci a hudebníci vedli chvály. Atalia roztrhla své roucho a vykřikla: „Spiknutí! Spiknutí!“

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[14]Kněz Jojada za ní poslal setníky velící vojsku. Přikázal jim: „Odveďte ji mezi oddíly. Kdo bude s ní, toho popravte.“ (Kněz totiž nechtěl, aby byla zabita u Hospodinova chrámu.)

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[15]Chopili se jí, a když prošla Koňskou bránou do královského paláce, zabili ji.

A aliança de Joiada

2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[16]Jojada uzavřel se vším lidem a s králem smlouvu, že budou Hospodinův lid.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[17]Všichni pak vyrazili k Baalovu chrámu a zbořili ho. Rozbili jeho oltáře i sochy a Baalova kněze Matana zabili před těmi oltáři.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[18]Jojada pak svěřil dohled nad Hospodinovým chrámem kněžím a levitům, aby se podle Davidových pokynů s veselím a zpěvem starali o Hospodinův dům a přinášeli Hospodinu zápalné oběti, jak je psáno v Zákoně Mojžíšově.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[19]K branám Hospodinova chrámu postavil stráže, aby nemohl vstoupit nikdo jakkoli nečistý.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[20]Vzal setníky, hodnostáře i vůdce lidu a spolu se vším lidem země vedli krále z Hospodinova chrámu Horní bránou do královského paláce. Tam krále usadili na královský trůn.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

[21]Všechen lid země se radoval a ve městě zavládl klid, protože Atalia byla popravena.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

Joaš, král judský

2 Letopisů 24

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para repարardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[1]Joaš se stal králem v sedmi letech a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Cibia a byla z Beer-šeby.

[2]Po celý život kněze Jojady dělal Joaš, co je v Hospodinových očích správné.

[3]Jojada mu našel dvě manželky a on s nimi měl syny a dcery.

[4]Po nějaké době se Joaš rozhodl obnovit Hospodinův chrám.

[5]Shromáždil tedy kněze a levity a řekl jim: „Rozejděte se do judských měst a vybírejte od celého Izraele každoroční obnos stříbra na opravu chrámu našeho Boha. Pospěšte si s tím.“ Levité ale nespěchali.

[6]Král si tedy zavolal představeného Jojadu a otázal se: „Proč ses nepostaral, aby levité přinesli z Judska a z Jeruzaléma daň předepsanou Hospodinovým služebníkem Mojžíšem, totiž daň izraelského shromáždění pro Stan svědectví?“

[7](Stoupenci té hanebné Atalie totiž pronikli do Božího chrámu a ze všech posvátných předmětů Hospodinova chrámu nadělali baaly.)

[8]Na králův rozkaz pak vyrobili truhlici, kterou postavili před bránu do Hospodinova chrámu.

[9]V Judsku i v Jeruzalémě dali provolat, ať všichni přinesou daň, kterou Boží služebník Mojžíš předepsal Izraeli na poušti.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

[12] o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

[13] Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

[14] Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[10]Všichni vůdcové i všechen lid ji pak s radostí přinášeli a házeli do truhly, až ji naplnili.

[11]Levité truhlici pravidelně odnášeli do královského úřadu, kde královský písař se zástupcem nejvyššího kněze zjistili množství stříbra. Když truhlici vyprázdnili, znovu ji odnesli a postavili na místo. Tak to dělali den co den a vybrali veliké množství stříbra.

[12]Král s Jojadou je předávali mistrům zodpovědným za práci na Hospodinově chrámu. Ti na obnovu Hospodinova chrámu najímali kameníky, tesaře spolu s kováři železa i bronzu, aby opravovali Hospodinův chrám.

[13]Mistři byli pilní, takže jim dílo rostlo pod rukama. Obnovili Boží chrám do původního stavu a ještě ho zpevnili.

[14]Když byli hotovi, přinesli zbylé stříbro před krále a před Jojadu. Ten z něj nechal zhotovit vybavení Hospodinova chrámu: náčiní pro službu i pro oběti, nádobí a další předměty ze zlata a stříbra. Po celý Jojadův život se v Hospodinově chrámu konaly pravidelné oběti.

[15]Když Jojada zestárl a naplnil svůj čas, ve věku sto třiceti let zemřel.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

[16]Pochovali ho ve Městě Davidově mezi králi, protože v Izraeli vykonal tolik dobrého pro Hospodina a jeho dům.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[17]Po Jojadově smrti přišli někdejší judští hodnostáři a klaněli se králi. A král jim začal naslouchat.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[18]Tehdy opustili dům Hospodina, Boha svých otců, a začali sloužit Ašeřiným kůlům a modlám. Tímto proviněním si Juda i Jeruzalém zasloužil Boží hněv.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[19]Hospodin k nim posílal proroky, aby je navrátili k němu. Varovali je, ale oni neposlouchali.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[20]Tenkrát sestoupil Boží Duch na Zachariáše, syna kněze Jojady. Postavil se před lid a prohlásil: „Tak praví Bůh: Proč přestupujete Hospodinova přikázání? Neuspějete. Opustili jste Hospodina, a on opustí vás!“

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[21]Oni se ale proti němu spikli a na králův rozkaz ho na nádvoří Hospodinova chrámu ukamenovali.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

[22]Král Joaš nepamatoval na oddanost, kterou mu prokazoval Zachariášův otec Jojada, a zavraždil jeho syna. Ten, když umíral, řekl: „Hospodin to vidí a zúčtuje.“

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[23]Než se rok s rokem sešel, vytáhlo proti Joašovi aramejské vojsko. Vtrhli do Judska i do Jeruzaléma a pobili všechny jejich velitele. Veškerou kořist odeslali damašskému králi.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás

2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias

2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[24]Aramejské vojsko sice přitáhlo v malém počtu, ale Hospodin jim vydal do rukou vojsko mnohem větší, protože Juda opustil Hospodina, Boha svých otců. Když Joaše jaksepatří potrestali,

[25]odtáhli pryč a zanechali ho těžce zraněného. Tehdy se jeho dvořané proti němu spikli, protože prolil krev syna kněze Jojady, a zabili ho na lůžku. Když zemřel, pochovali ho ve Městě Davidově, ale ne na královském pohřebišti.

[26]Spiklenci proti němu byli Zabad, syn Amonky Šimeat, a Jehozabad, syn Moábky Šimrít.

[27]O jeho synech, o mnoha proroctvích vznesených proti němu i o přestavbě Božího chrámu se píše ve Výkladu ke Knize králů. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Amaciáš.

Amaciáš, král judský

2 Letopisů 25

[1]Amaciáš se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Joadan a byla z Jeruzaléma.

[2]Dělal, co je v Hospodinových očích správné, ale ne z celého srdce.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[3]Jakmile měl království pevně v moci, nechal popravit ty své dvořany, kteří zabili jeho královského otce.

[4]Jejich syny ale nepopravil, neboť v Knize Mojžíšově, totiž v Zákoně, je psáno, že Hospodin přikázal: „Rodiče nemohou platit životem za své děti ani děti za své rodiče. Každý zaplatí životem za svůj vlastní hřích."

[5]Amaciáš shromáždil Judu, seřadil je podle otcovských rodů a celého Judu i Benjamína přidělil velitelům tisíců a setnin. Sečetl všechny od dvaceti let výše a zjistil, že má 300.000 bojeschopných mužů, vládnoucích kopím a štítem.

[6]Za sto talentů stříbra pak najal ještě 100.000 bojovníků z Izraele.

[7]Přišel však za ním Boží muž a řekl: „Králi, neber s sebou izraelské vojsko. Bůh není s Izraelem, není s nikým z Efraima.

[8]Pokud vytáhneš, můžeš si v boji vést jakkoli statečně, Bůh tě ale před nepřítelem srazí. Bůh přece dokáže pomoci, ale i srazit!"

[9]„A co těch sto talentů, které jsem zaplatil za izraelské oddíly?" namítl Amaciáš Božímu muži. „Hospodin ti může dát mnohem víc," odpověděl mu.

10 Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

10Amaciáš tedy žoldnéře z Efraima oddělil a poslal je domů. Ti se tehdy na Judské velmi rozhněvali a vraceli se domů plní vzteku.

11 Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

11Amaciáš sebral odvahu a odvedl vlastní vojsko do Solného údolí, kde pobil 10.000 obyvatel Seíru.

12 Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

12Dalších 10.000 zajali judští vojáci živých a odvedli je na vrchol skály, odkud je svrhli dolů a všechny roztříštili.

13 Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

13Žoldnéři, které Amaciáš nepustil se svým vojskem do války, mezitím napadali judská města od Samaří až po Bet-choron. Pobili v nich na 3.000 obyvatel a pobrali spoustu kořisti.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

14 Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

14Když se Amaciáš vrátil z vítězství nad Edomci, přinesl si s sebou seírské bůžky. Přijal je za své bohy, klaněl se jim a pálil jim kadidlo.

15 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

15Hospodin tehdy proti Amaciášovi vzplanul hněvem. Poslal k němu proroka, který mu řekl: „Proč uctíváš bohy, kteří nedokázali svůj národ vysvobodit z tvých rukou?“

16 Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

16Král mu na to odpověděl: „Že bychom tě jmenovali královským rádcem? Jestli je ti život milý, přestaň!“ Prorok tedy přestal mluvit, jen ještě dodal: „Vím, že Bůh už si s tebou poradil a zahladí tě, protože si vedeš svou a na moji radu nedbáš.“

Amazias derrotado por Jeoás

2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da

[17]Judský král Amaciáš se pak poradil a vzkázal izraelskému králi Jehoašovi, synu Joachaze, syna Jehuova: „Pojďme se utkat!“

[18]Izraelský král Jehoaš mu ale vzkázal: „Jeden bodlák v Libanonu vzkázal cedru v Libanonu: Dej svou dceru mému synu za ženu! Jedno zvíře v Libanonu šlo okolo a ten bodlák pošlapalo.

[19]Říkáš si: Vida, porazil jsem Edoma! Srdce se ti dme chloubou. Raději ale zůstaň doma! Proč si říkáš o neštěstí? Chceš padnout a strhnout s sebou i Judu?“

[20]Amaciáš ale neposlechl, neboť Bůh se rozhodl, že Judu vydá do jejich rukou, protože uctívali edomské bohy.

[21]Izraelský král Jehoaš tedy vytáhl a utkal se s judským králem Amaciášem u judského Bet-šemeše.

[22]Juda byl Izraelem poražen a celé jeho vojsko se rozuteklo domů.

[23]Izraelský král Jehoaš zajal judského krále Amaciáše, syna Joašova, syna Achaziášova, u Bet-šemeše, odkud ho přivedl do Jeruzaléma. Od Efraimské brány až k Nárožní bráně probourал v jeruzalémských hradbách trhlinu na 400 loktů širokou.

[24]Pobral všechno zlato a stříbro i všechny nádoby, které se našly v Hospodinově chrámu u Obed-edoma i v pokladnicích

casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá

2 Reis 14.17-20

25 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

26 Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

27 Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

28 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias

2 Reis 14.21-22; 15.1-4

1 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

2 Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

3 Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

4 Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

královského paláce. Potom se s rukojmími vrátil do Samaří.

25Judský král Amaciáš, syn Joašův, přežil izraelského krále Jehoaše, syna Joachazova, o patnáct let.

26Ostatní Amaciášovy skutky jsou od počátku až do konce sepsány v Knize judských a izraelských králů.

27Od dob, kdy Amaciáš přestal následovat Hospodina, se proti němu v Jeruzalémě chystalo spiknutí. Utekl sice do Lachiše, ale i tam za ním poslali vrahy, kteří ho zabili.

28Převezli ho na koni a pochovali ho ve Městě Davidově k jeho předkům.

Uziáš, král judský

2 Letopisů 26

1Všechen judský lid pak vzal Uziáše, kterému bylo šestnáct let, a prohlásili ho za krále na místě jeho otce Amaciáše.

2To on vybudoval Eilat a vrátil ho Judovi poté, co Amaciáš spočinul u svých předků.

3Uziáš se stal králem v šestnácti letech a kraloval v Jeruzalémě padesát dva let. Jeho matka se jmenovala Jecholia a byla z Jeruzaléma.

4Dělal, co je správné v Hospodinových očích, přesně jako jeho otec Amaciáš.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[5]Hledal Boha za dnů Zachariáše, který ho učil Boží bázni, a dokud ho hledal, Bůh mu dopřával úspěch.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[6]Vytáhl do boje proti Filištínům, zbořil hradby Gatu, Jabny i Ašdodu a vystavěl v okolí Ašdodu i jinde na filištínském území města.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[7]Bůh mu pomáhal proti Filištínům i proti Arabům žijícím v Gur-baalu a proti Meunitům.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[8]Také Amonci odevzdávali Uziášovi daň a jeho jméno se rozneslo až k samému Egyptu, neboť velice rozšířil svůj vliv.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[9]V Jeruzalémě Uziáš postavil a opevnil věže nad Nárožní a Údolní branou a také v rohu hradeb.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[10]Rovněž na poušti postavil věže a vykopal mnoho nádrží, neboť měl množství stád v podhůří i v nížině a oráče i vinaře na horách, a kdekoli se dalo něco pěstovat. Miloval totiž půdu.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[11]Uziáš měl vycvičené vojsko, připravené k boji po jednotlivých oddílech, sečtených kancléřem Jehielem a správcem Maasejášem pod velením Chananiáše, jednoho z královských vojevůdců.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[12]Vůdců otcovských rodů bylo celkem 2.600 – samí hrdinové.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[13]Pod jejich velením bylo vojsko čítající 307.500 mužů připravených vyjít králi na pomoc do boje proti nepříteli.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[14]Uziáš celé vojsko vyzbrojil štíty, kopími, přilbami, pancíři, luky a praky na vrhání kamenů.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

[15]V Jeruzalémě vyrobil důmyslná zařízení k metání střel a balvanů z věží a bašt. Jeho pověst se rozšířila do daleka, neboť zakoušel neobyčejnou pomoc, až získal značný vliv.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[16]Když ale takto zesílil, k vlastní záhubě zpychl. Zradil Hospodina, svého Boha, a vstoupil dovnitř Hospodinova chrámu, aby na kadidlovém oltáři pálil kadidlo.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[17]Kněz Azariáš a osmdesát statečných Hospodinových kněží tam šli za ním.

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[18]Postavili se proti králi Uziášovi a řekli mu: „Uziáši, nenáleží ti pálit kadidlo Hospodinu. Pouze kněží, synové Áronovi, jsou posvěceni k jeho pálení. Opusť svatyni, neboť ses dopustil přestoupení. Takto slávu od Hospodina Boha nezískáš."

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso;

[19]Uziáš zuřil, kadidelnici připravenou k pálení kadidla stále v ruce. Zatímco spílal

indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do

kněžím, na čele se mu před jejich zraky v Hospodinově chrámu u kadidlového oltáře vyrazilo malomocenství.

[20]Nejvyšší kněz Azariáš s ostatními kněžími se na něj podíval a hle – na čele měl malomocenství! Spěšně ho odtud vyvedli, ba on sám spěchal ven kvůli tomu, jak ho Hospodin ranil.

[21]Král Uziáš pak byl až do dne své smrti malomocný a jako takový bydlel v odděleném domě, protože byl vyloučen z domu Hospodinova. Královský palác tehdy spravoval jeho syn Jotam, který také vládl lidu.

[22]Ostatní Uziášovy skutky od počátku až do konce sepsal prorok Izaiáš, syn Amosův.

[23]Když Uziáš spočinul u svých předků, pochovali ho poblíž jeho otců na poli u královské hrobky. Řekli si totiž: „Byl přece malomocný!“ Na jeho místě pak kraloval jeho syn Jotam.

Jotam, král judský

2 Letopisů 27

[1]Jotam se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jeruša, dcera Sádokova.

[2]Dělal, co je správné v Hospodinových očích, přesně jako jeho otec Uziáš (na rozdíl od něj ale nevstoupil dovnitř

SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

Hospodinova chrámu). Lid ale i nadále jednal zvráceně.

[3]To on postavil Horní bránu Hospodinova chrámu a odvedl hodně práce na hradbě Ofelu.

[4]Vybudoval také města v Judském pohoří a v lesích vystavěl pevnosti a věže.

[5]Bojoval s amonským králem a zvítězil. Amonci mu toho roku museli odvést 100 talentů stříbra, 10.000 korů pšenice a 10.000 korů ječmene. Totéž mu odváděli i druhý a třetí rok.

[6]Tak Jotam upevnil svou moc, neboť žil důsledně před Hospodinem, svým Bohem.

[7]Ostatní Jotamovy skutky i všechny jeho války a cesty jsou sepsány v Knize izraelských a judských králů.

[8]Stal se králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let.

[9]Když pak Jotam spočinul u svých předků, pochovali ho ve Městě Davidově. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Achaz.

Achaz, král judský

2 Letopisů 28

[1]Achaz se stal králem ve dvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Nedělal však, co je v Hospodinových očích správné, jako kdysi jeho otec David,

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o

[2]ale řídil se způsoby izraelských králů. Nechal dokonce odlít sochy baalů,

[3]sám pálil kadidlo v údolí Ben-hinom a vlastní syny prováděl ohněm podle ohavných zvyklostí národů, které Hospodin vyhnal před syny Izraele.

[4]Obětoval a pálil kadidlo na posvátných výšinách, návrších a pod kdejakým košatým stromem.

[5]Proto ho Hospodin, jeho Bůh, vydal do rukou aramejského krále. Aramejci ho porazili, zajali mnoho zajatců a odvedli je do Damašku. Právě tak padl do rukou izraelskému králi, a ten mu způsobil hroznou porážku.

[6]Pekach, syn Remaliášův, pobil za jediný den 120.000 judských mužů, samých udatných bojovníků, protože opustili Hospodina, Boha svých otců.

[7]Efraimský bojovník Zichri zabil králova syna Maasejáše, správce paláce Azrikama i králova pobočníka Elkánu.

[8]Synové Izraele zajali svým bratrům 200.000 žen a dětí a pobrali jim spoustu kořisti, kterou si odnesli do Samaří.

[9]Tam ale byl jeden Hospodinův prorok jménem Oded. Když se vojsko vracelo do Samaří, vyšel jim naproti. „Hleďte," řekl jim. „Hospodin, Bůh vašich otců, se hněval

SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

12 Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

13 e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

14 Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

15 Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a

na Judu, a tak vám je vydal do rukou. Zuřivost, s jakou jste je povraždili, ale volá do nebe!

10A k tomu si ještě chcete zotročit judské a jeruzalémské děti jako své sluhy a služky? Copak sami nemáte před Hospodinem, svým Bohem, žádný hřích?

11Proto mě teď poslechněte a vraťte ty zajatce zpátky svým bratrům. Jinak proti vám vzplane Hospodinův hněv!“

12Tehdy povstali někteří efraimští vůdcové – Azariáš, syn Jochananův, Berechiáš, syn Mešilemotův, Jezechiáš, syn Šalumův, a Amasa, syn Chadlajův – a vystoupili proti těm, kdo se vraceli z boje.

13„Nevoďte sem ty zajatce!“ řekli jim. „Chcete snad, abychom se provinili proti Hospodinu, tak aby se naše hříchy a viny ještě rozmnožily? Už jsme se přece provinili dost na to, aby na Izraeli spočíval Boží hněv!“

14Vojáci se tedy před veliteli a celým shromážděním vzdali zajatců i kořisti.

15Jmenovitě ustanovení muži se pak zajatců ujali a z kořisti oblékli všechny nahé. Oblékli je a obuli, dali jim najíst a napít, ošetřili je, všechny vyčerpané naložili na osly a přivedli je k jejich bratrům do Palmového města Jericha. Potom se vrátili do Samaří.

seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

16 Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

16V té době poslal král Achaz k asyrskému králi žádost o pomoc.

17 Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

17Edomci totiž znovu přitáhli, zaútočili na Judu a odváděli zajatce.

18 Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

18Do měst v podhůří a do judského Negevu navíc vpadli Filištíni a dobyli Bet-šemeš, Ajalon, Gederot a také Socho, Timnu a Gimzo s jejich vesnicemi a usadili se tam.

19 Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

19Tak Hospodin pokořil Judu kvůli izraelskému králi Achazovi, protože sváděl Judu na scestí a zcela zradil Hospodina.

20 Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

20Asyrský král Tiglat-pilesar sice k němu přitáhl, ale spíše ho sužoval, než aby ho posílil.

21 Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

21Achaz vyplenil Hospodinův chrám, královský palác i domy urozených, aby mohl obdarovat asyrského krále, ale nebylo mu to k ničemu.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

22 No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

22I během svého soužení zrazoval Hospodina čím dál víc. Takový byl král Achaz.

23 Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

23Obětoval damašským bohům, kteří ho porazili, protože si myslel: „Aramejským králům pomáhají jejich bohové. Když jim budu obětovat, pomohou i mně.“ Jenomže oni ho jen sráželi, tak jako celý Izrael.

24 Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

25 Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

A morte de Acaz

2 Reis 16.19-20

26 Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

27 Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo

2 Reis 18.1-3

1 Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

3 No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

4 Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

24Achaz také vzal náčiní Božího chrámu a okleštil jeho zařízení. Potom zamkl dveře Hospodinova chrámu a na kdejakém jeruzalémském nároží si zřídil oltáře.

25V každém z judských měst nadělal obětní výšiny k pálení kadidla cizím bohům. Tak popouzel Hospodina, Boha svých otců.

26Ostatní jeho skutky i všechny jeho způsoby jsou od počátku až do konce sepsány v Knize judských a izraelských králů.

27Když Achaz spočinul u svých předků, pochovali ho ve městě Jeruzalémě, ale na pohřebiště králů Izraele ho nevnesli.

28Na jeho místě pak kraloval jeho syn Ezechiáš.

Ezechiáš, král judský

2 Letopisů 29

1Ezechiáš se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Abija, dcera Zachariášova.

2Dělal, co je v Hospodinových očích správné, přesně jako kdysi jeho otec David.

3Už v prvním měsíci prvního roku své vlády otevřel dveře Hospodinova chrámu a opravil je.

4Přivedl kněze a levity, shromáždil je na východním prostranství

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[5]a řekl jim: „Slyšte mě, levité! Posvěťte se a posvěťte chrám Hospodina, Boha svých otců. Vyneste ze svatyně všechno nečisté!

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[6]Naši otcové zradili Hospodina, našeho Boha, a páchali, co je v jeho očích zlé. Opustili ho, odvrátili svou tvář od Hospodinova příbytku a obrátili se k němu zády.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[7]Potom zavřeli dveře předsíně, pozhášeli lampy a už nezažehli kadidlo a nepřinesli zápalnou oběť ve svatyni Boha Izraele.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[8]Proto na Judu a Jeruzalém dolehl Hospodinův hněv a učinil je odstrašujícím příkladem pro výstrahu a výsměch, jak to sami na vlastní oči vidíte.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[9]Hle, proto naši otcové padli mečem a naši synové, dcery a ženy jsou v zajetí.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[10]Teď jsem ale rozhodnut uzavřít s Hospodinem, Bohem Izraele, smlouvu, aby od nás odvrátil svůj planoucí hněv.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

[11]Synové moji, neberte to teď na lehkou váhu. Hospodin vás přece vyvolil, abyste stáli před ním a sloužili mu, abyste mu jakožto jeho služebníci pálili kadidlo."

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[12]Levité tedy začali: ze synů Kehatových Machat, syn Amasajův, a Joel, syn Azariášův; ze synů Merariho Kiš, syn Abdiho, a Azariáš, syn Jehalelela; ze synů Geršonových Joach, syn Zimův, a Eden, syn Joachův;

13 dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;
14 dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

15 Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.
16 Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.
17 Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.
18 Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.
19 Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

Ezequias restabelece o culto de Deus

20 Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

13 ze synů Elicafanových Šimri a Jehiel; ze synů Asafových Zachariáš a Mataniáš;
14 ze synů Hemanových Jechiel a Šimei; ze synů Jedutunových Šemajáš a Uziel.

Očista chrámu

15 Ti shromáždili své bratry a posvětili se. Potom šli podle králova příkazu očistit Hospodinův chrám, jak řekl Hospodin.
16 Kněží vešli dovnitř Hospodinova chrámu, aby ho vyčistili. Veškerou nečistotu, kterou v Hospodinově chrámu našli, vynášeli na chrámové nádvoří, kde se toho chopili další levité a odnášeli to za město k potoku Kidron.
17 S posvěcováním začali hned prvního dne prvního měsíce. Osmého dne téhož měsíce postoupili do předsíně Hospodinova chrámu. Dalších osm dní posvěcovali Hospodinův chrám a šestnáctého dne prvního měsíce byli hotovi.
18 Šli tedy za králem Ezechiášem a oznámili mu: „Vyčistili jsme celý Hospodinův chrám, zápalný oltář s veškerým náčiním i stůl předložení s veškerým náčiním.
19 Všechny nádoby, kterých se král Achaz během své vlády zrádně zbavil, jsme zhotovili a posvětili. Už jsou před Hospodinovým oltářem."
20 Ezechiáš hned ráno shromáždil městské hodnostáře a vydal se do Hospodinova chrámu.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]Za království, za svatyni a za Judu přivedli k oběti za hřích sedm býčků, sedm beranů, sedm jehňat a sedm kozlů. Kněžím z Áronových synů přikázal, ať je obětují na Hospodinově oltáři.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]Poráželi tedy býčky a kněží chytali jejich krev a kropili s ní oltář. Když poráželi berany, kropili oltář jejich krví, a když poráželi jehňata, kropili oltář jejich krví.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Pak přivedli kozly k oběti za hřích před krále a před celé shromáždění, aby na ně vložili ruce.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]Kněží je potom porazili a jejich krví očistili oltář od hříchu. Tak vykonali smírčí obřady za Izrael; král totiž za celý Izrael nařídil obětovat zápaly i oběti za hřích.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[25]Král postavil v Hospodinově chrámu levity s činely, lyrami a citerami podle pokynů Davida, králova vidoucího Gáda a proroka Nátana (toto přikázání totiž přišlo od Hospodina skrze jeho proroky).

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[26]Když se levité postavili na svá místa s Davidovými nástroji a kněží s trubkami,

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

[27]Ezechiáš nechal přinést na oltáři zápalnou oběť. Ve chvíli, kdy začala oběť, začalo se zpívat a troubit Hospodinu za doprovodu hudebních nástrojů izraelského krále Davida.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[28]Celé shromáždění se klanělo, zpěváci zpívali, trubači troubili a to vše trvalo, dokud zápalná oběť neskončila.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[29]Jakmile byla zápalná oběť dokonána, Ezechiáš i všichni přítomní poklekli a klaněli se.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[30]Ezechiáš a jeho hodnostáři uložili levitům, ať oslavují Hospodina písněmi Davida a vidoucího Asafa. Oslavovali ho s velikou radostí, padali na kolena a klaněli se mu.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[31]Potom Ezechiáš promluvil: „Teď jste zasvěceni kněžské službě Hospodinu. Přistupujte do Hospodinova chrámu s pokojnými a děkovnými oběťmi." Shromáždění tedy přineslo dary k obětním hodům a děkovné oběti. Každý, kdo měl ochotné srdce, přinesl také zápalné oběti,

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[32]jejichž počet činil 70 býčků, 100 beranů a 200 jehňat – to vše jako zápalná oběť Hospodinu.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[33]Jako oběť také zasvětili 600 býčků a 3.000 ovcí.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[34]Kněží ale bylo málo, takže to množství zvířat k zápalné oběti nestačili stahovat. Museli jim proto pomáhat jejich bratři levité, dokud to dílo nebylo hotové a dokud se nezasvětili další kněží (levité se totiž posvěcovali svědomitěji než kněží).

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas

[35]Obětovalo se veliké množství zápalů a také tuku z pokojných obětí a úliteb

pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

36 Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

1 Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

2 Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

3 (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

4 Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

5 e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

6 Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR,

doprovázejících zápalné oběti. Tak byla v Hospodinově chrámu obnovena bohoslužba.

36Ezechiáš i všechen lid se radovali z toho, co pro ně Bůh přichystal. Všechno se totiž seběhlo velmi nenadále.

Hod beránka

2 Letopisů 30

1Potom Ezechiáš nechal rozhlásit po celém Izraeli a Judsku (napsal totiž dopisy také do Efraima i Manasese), ať přijdou do Hospodinova chrámu v Jeruzalémě slavit Hospodinu, Bohu Izraele, Hod beránka.

2Král se totiž s hodnostáři a s celou jeruzalémskou obcí dohodl, že oslaví Hod beránka v druhém měsíci,

3protože ho nemohli uspořádat v patřičný čas, neboť ještě nebylo posvěceno dost kněží a lid se ještě neshromáždil do Jeruzaléma.

4Takové řešení se líbilo králi i celé obci.

5Proto rozhodli, že dají provolat po celém Izraeli od Beer-šeby až po Dan, ať přijdou do Jeruzaléma slavit Hospodinu, Bohu Izraele, Hod beránka. Dlouho jej totiž neslavili, jak je předepsáno.

6Na králův rozkaz tedy do celého Izraele a Judska vyrazili poslové s tímto dopisem od krále a jeho hodnostářů: „Synové Izraele, vraťte se k Hospodinu, Bohu

Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

7 Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

8 Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

9 Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

10 Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

11 Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

12 Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

13 Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

Abrahama, Izáka a Izraele! On se pak vrátí k vám, pozůstatkům uniklým z moci asyrských králů.

7Nebuďte jako vaši otcové a bratři, kteří zradili Hospodina, Boha vašich otců, a ze kterých udělal odstrašující příklad, jak sami vidíte.

8Nebuďte už tvrdošíjní jako vaši otcové. Poddejte se Hospodinu a pojďte do jeho svatyně, kterou posvětil navěky! Služte Hospodinu, svému Bohu, a on od vás odvrátí svůj planoucí hněv.

9Pokud se vrátíte k Hospodinu, vaši bratři a synové dojdou u svých věznitelů slitování a vrátí se do této země. Hospodin, váš Bůh, je přece milostivý a soucitný. Pokud se k němu vrátíte, neodmítne vás!“

10Poslové tedy procházeli celý kraj Efraim a Manases od města k městu až k Zabulonu, ale byli jen k posměchu a pohrdání.

11Někteří z Ašera, Manasese a Zabulona se ale pokořili a přišli do Jeruzaléma.

12Na Judovi ovšem spočinula Boží ruka, aby jednomyslně splnili, co jim král a hodnostáři podle Hospodinova slova přikázali.

13Do Jeruzaléma se shromáždilo množství lidu, aby se ve druhém měsíci zúčastnili

Slavnosti nekvašených chlebů. Celé to veliké množství

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14]nejdříve zbořilo jeruzalémské oltáře, odstranili také všechny kadidlové oltáříky a naházeli je do potoka Kidron.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]Čtrnáctý den druhého měsíce porazili velikonočního beránka. Kněží a levité se zastyděli, posvětili se a přinesli do Hospodinova chrámu zápalné oběti.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]Zaujali svá místa, jak jim to určoval Zákon Božího muže Mojžíše. Kněží kropili oltář krví, kterou jim levité podávali.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]Mnozí ve shromáždění ale nebyli posvěceni. Za všechny nečisté proto zabíjeli jejich velikonoční beránky levité, aby je posvětili Hospodinu.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[18]Mnozí z Efraima, Manasese, Isachara i Zabulona se neočistili, ale přesto jedli velikonočního beránka, ačkoli to nebylo podle předpisů. Ezechiáš se totiž za ně modlil: „Kéž dobrotivý Hospodin očistí

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[19]každého, kdo se v srdci rozhodl hledat Boha – Hospodina, Boha svých otců – ačkoli nejsou čistí podle předpisů svatyně."

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[20]Hospodin pak Ezechiáše vyslyšel a lid uzdravil.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua

[21]Synové Izraele shromáždění v Jeruzalémě pak s velikou radostí slavili sedmidenní Slavnost nekvašených chlebů. Kněží a levité každý den chválili Hospodina zvučnými nástroji zasvěcenými Hospodinu.

[22]Ezechiáš také vyjádřil uznání všem levitům za velikou svědomitost, s jakou sloužili Hospodinu. Po sedm dní jedli své určené podíly, přinášeli pokojné oběti a děkovali Hospodinu, Bohu svých otců.

[23]Celé shromáždění se pak shodlo, že budou pokračovat ještě dalších sedm dní, a tak radostně slavili ještě sedm dní.

[24]Judský král Ezechiáš totiž shromáždění věnoval 1.000 býčků a 7.000 ovcí a koz. Hodnostáři pak věnovali 1.000 býčků a 10.000 ovcí a koz. Posvětilo se veliké množství kněží

[25]a celé judské shromáždění se radovalo spolu s kněžími a levity, se všemi příchozími z Izraele i se všemi cizinci, ať už dorazili z izraelské země anebo bydleli v Judsku.

[26]V Jeruzalémě zavládla nesmírná radost, neboť od dob izraelského krále Šalomouna, syna Davidova, město nic podobného nezažilo.

[27]Kněží a levité nakonec vstali, aby lidu požehnali. Bůh je vyslyšel a jejich

voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

2 Crônicas 31

1 Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

2 Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

3 A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

4 Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

5 Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo;

modlitba dosáhla nebe, jeho svatého příbytku.

2 Letopisů 31

1Když to celé skončilo, všichni příchozí z Izraele se rozešli. Cestou v judských městech rozbíjeli posvátné sloupy, káceli Ašeřiny kůly a bourali obětní výšiny a oltáře všude v Judovi a Benjamínovi, ale i v Efraimovi a Manasesovi, dokud je nevymýtili. Teprve pak se všichni Izraelci vrátili do svých měst, každý do svého kraje.

Příděly kněžím a levitům

2Ezechiáš rozdělil kněží a levity do oddílů, podle kterých pak všichni plnili své kněžské či levitské úkoly, ať už šlo o zápalné a pokojné oběti, o pomocné práce nebo o děkování a chvály v branách Hospodinova tábora.

3Král oddělil část svého majetku jako příspěvek na zápalné oběti jak ranní, tak večerní a také o sobotách, novoluních a slavnostech, jak jsou předepsány v Zákoně Hospodinově.

4Obyvatelům Jeruzaléma přikázal odevzdávat podíl kněžím a levitům, aby se mohli plně věnovat Hospodinovu zákonu.

5Jakmile se ta zpráva rozšířila, synové Izraele začali přinášet množství prvotin z obilí, vína, oleje, medu a z veškeré úrody. Přinesli také štědrý desátek ze všech věcí;

também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6]synové Izraele i Judy, kteří bydleli v judských městech, totiž přinesli desátek z ovcí, koz a býčků. Přinášeli také desátky ze své úrody, které zasvětili Hospodinu, svému Bohu, a vršili je na hromady.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[7]Tyto hromady začali vršit ve třetím měsíci a skončili až v sedmém měsíci.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[8]Když přišel Ezechiáš se svými hodnostáři a viděli ty hromady, dobrořečili Hospodinu i jeho lidu Izraeli.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[9]Ezechiáš se na ty hromady vyptával kněží a levitů.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[10]Nejvyšší kněz Azariáš z domu Sádokova mu odpověděl: „Od chvíle, kdy lidé začali do Hospodinova chrámu přinášet příspěvky, máme jídla do sytosti a ještě hodně zbývá. Hospodin požehnal svému lidu tak, že ještě tolik přebývá.“

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[11]Ezechiáš proto nechal v Hospodinově chrámu zřídit komory. Když je připravili,

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[12]svědomitě do nich snesli příspěvky, desátky a zasvěcené dary. Dohledem nad nimi byl pověřen levita Konaniáš a jeho zástupcem byl jeho bratr Šimei.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a

[13]Podle rozhodnutí krále Ezechiáše a správce Božího chrámu Azariáše pak Konaniáš a jeho bratr Šimei k sobě přibrali

direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as

úředníky Jechiela, Azaziáše, Nachata, Asaela, Jerimota, Jozabada, Eliela, Jismachiáše, Machata a Benajáše.

[14]Dobrovolné dary Bohu byly svěřeny Koremu, synu Jimnovu, strážnému Východní brány. Ten měl vydávat Hospodinovy příděly a svatosvaté věci.

[15]V kněžských městech měl pomocníky Edena, Minjamina, Ješuu, Šemajáše, Amariáše a Šechaniáše, kteří svědomitě rozdělovali příděly bratřím v jednotlivých kněžských směnách, mladým stejně jako starým.

[16]Rozdělovali je všem mužům od tří let výše, kteří byli uvedeni ve jmenných seznamech – všem, kteří přicházeli do Hospodinova chrámu za každodenními povinnostmi podle druhu práce, služebního zařazení a směny.

[17]Rozdělovali příděly kněžím, kteří byli uvedeni v seznamech podle svých otcovských rodů, a také levitům od dvaceti let výše podle jejich služebního zařazení a směny.

[18]Rodové seznamy zahrnovaly celé rodiny – manželky, nemluvňata, syny i dcery, celé to množství. Ti všichni se museli svědomitě posvěcovat, aby byli svatí.

[19]Výše uvedení muži v každém městě rozdělovali příděly kněžím ze synů Áronových, žijícím na obecní půdě na předměstích. Přidělovali je každému knězi

porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[4] Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

[5] Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

mužského pohlaví a každému levitovi, uvedenému na jejich rodovém seznamu.

[20]Tak to Ezechiáš zařídil po celém Judsku. Jednal dobře, správně a věrně před Hospodinem, svým Bohem.

[21]Ve všem, co si předsevzal, ať už šlo o Boží chrám nebo o Zákon a přikázání, hledal svého Boha a věnoval se tomu celým srdcem. Proto se mu dařilo.

Asyrská hrozba

2 Letopisů 32

[1]Po všem, co Ezechiáš tak věrně vykonal, přitáhl do Judska asyrský král Senacherib a oblehl opevněná města, která chtěl dobýt.

[2]Když Ezechiáš viděl, že se blíží Senacherib a že je rozhodnut napadnout Jeruzalém,

[3]svolal poradu svých hodnostářů a velitelů. Navrhl, ať se zasypou vodní prameny mimo město, a oni ho podpořili.

[4]Sešla se spousta lidí, takže zasypali všechny prameny i potok protékající krajem. Říkali si: „Proč by měl asyrský král, až přijde, najít tolik vody?"

[5]Ezechiáš pak se vší rozhodností opravil všechna pobořená místa v městské hradbě, postavil na ní věže a přidal ještě vnější hradbu. Opravil také terasu Milo ve Městě Davidově a vyrobil množství zbraní a štítů.

[6] Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

[7] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os

[6]Lid svěřil pod správu vojenských velitelů. Shromáždil je k sobě na prostranství u městské brány a povzbuzoval je:

[7]„Buďte silní a stateční! Nebojte se ani se nelekejte asyrského krále ani té spousty, která táhne s ním. S námi je někdo větší nežli s ním!

[8]S ním je jenom lidská síla, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, připravený nám pomáhat a vést náš boj.“ A lid se na ta slova judského krále Ezechiáše spolehl.

[9]Když potom asyrský král Senacherib s celou svou armádou dobýval Lachiš, vyslal do Jeruzaléma své služebníky se zprávou pro judského krále Ezechiáše a pro všechen judský lid v Jeruzalémě:

[10]„Tak praví Senacherib, král Asýrie: V co to doufáte, že zůstáváte obležení v Jeruzalémě?

[11]Když Ezechiáš tvrdí: ‚Hospodin, náš Bůh, nás vysvobodí z rukou asyrského krále,‘ myslíte, že vás nepodvádí? Vede vás na smrt hladem a žízní!

[12]Mluví snad Ezechiáš o tom bohu, jehož obětní výšiny a oltáře sám odstranil? Judovi a Jeruzalému pak nařídil: ‚Před jediným oltářem se budete klanět a na něm pálit oběti!‘

[13]To nevíte, co jsem provedl já i moji otcové všem okolním národům? Dokázali snad jejich bohové vysvobodit své země z mých rukou?

deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

14 Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

A destruição do exército dos assírios

14Kdo z bohů těch národů, které moji otcové vyhladili, dokázal vysvobodit svůj lid z mých rukou? Jak by tedy váš bůh mohl z mých rukou vysvobodit vás?

15Nenechte se od Ezechiáše klamat a podvádět! Nevěřte mu! Žádný bůh žádného národa ani království nedokázal vysvobodit svůj lid z mé ruky ani z rukou mých otců. Ani váš bůh nemůže z mé ruky vysvobodit vás!“

16Jeho služebníci vedli proti Hospodinu Bohu a proti jeho služebníku Ezechiášovi ještě další řeči.

17Senacherib psal dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: „Jako bohové okolních národů nevysvobodili svůj lid z mé ruky, tak svůj lid z mé ruky nevysvobodí ani Bůh Ezechiášův!“

18Hlasitě křičeli v hebrejštině na jeruzalémský lid na hradbách, aby je zastrašili a vyděsili, aby pak mohli dobýt město.

19Mluvili o jeruzalémském Bohu jako o bozích okolních národů, vyrobených lidskýma rukama.

20Král Ezechiáš a prorok Izaiáš, syn Amosův, se za to modlili a volali k nebi.

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

26 Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

27 Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

21Hospodin tehdy poslal svého anděla a ten pobil všechny bojovníky, velitele i vojevůdce v táboře asyrského krále. Ten pak odtáhl do své země s ostudou. Když vešel do chrámu svého boha, jeho vlastní synové ho tam srazili mečem.

22Tak Hospodin Ezechiáše i obyvatele Jeruzaléma zachránil z rukou asyrského krále Senacheriba i z rukou všech ostatních a dopřál jim odpočinutí ze všech stran.

23Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu a vzácné pocty judskému králi Ezechiášovi, protože po tom všem stoupl v očích všech národů.

Ezechiášova nemoc

24V té době Ezechiáš na smrt onemocněl. Modlil se ale k Hospodinu a ten k němu promluvil a udělal pro něj zázrak.

25Ezechiáš ale za prokázané dobrodiní nebyl vděčný a zpychl. Tak vzbudil proti sobě i proti Judovi a Jeruzalému Boží hněv.

26Potom se však z té pýchy kál, stejně jako obyvatelé Jeruzaléma, a tak je za Ezechiášových dnů Boží hněv nestihl.

27Ezechiáš měl ohromné bohatství a slávu. Nashromáždil poklady stříbra, zlata, drahokamů, balzámů, štítů a všemožných klenotů.

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

[28]Měl sklady obilí, vína i oleje, chlévy pro všemožný dobytek a ohrady pro stáda.

[29]Vystavěl si města a získal veliká stáda bravu i skotu, protože ho Bůh obdařil nesmírným bohatstvím.

[30]Právě Ezechiáš dal zasypat horní ústí pramene Gíchon a svedl ho dolů k západní straně Města Davidova. Ezechiášovi se dařilo všechno, co dělal.

[31]Když pak ale za ním babylonští vládcové vypravili posly, aby se vyptali na ten zázrak, který se v zemi odehrál, Bůh ho v té zkoušce nechal, aby se poznalo, co všechno má v srdci.

[32]Ostatní Ezechiášovy skutky i jeho oddanost jsou popsány ve Vidění proroka Izaiáše, syna Amosova, které je součástí Knihy judských a izraelských králů.

[33]Když Ezechiáš spočinul u svých předků, pochovali ho v horní části pohřebiště synů Davidových. Celý Juda a všichni obyvatelé Jeruzaléma mu při jeho úmrtí vzdali čest. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Menaše.

Menaše, král judský

2 Letopisů 33

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[1]Menaše se stal králem ve dvanácti letech a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[2]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, a řídil se ohavnými zvyklostmi národů, které Hospodin vyhnal před syny Izraele.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[3]Znovu vystavěl obětní výšiny, které zbořil jeho otec Ezechiáš. Postavil také oltáře baalům a vztyčil Ašeřiny kůly. Klaněl se všem nebeským zástupům a sloužil jim.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[4]Nastavěl oltáře v Hospodinově chrámu, o kterém Hospodin prohlásil: „Mé jméno bude v Jeruzalémě navěky."

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[5]Na obou nádvořích Hospodinova chrámu nastavěl oltáře všem nebeským zástupům.

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[6]Dokonce prováděl vlastní syny ohněm v údolí Ben-hinom. Věštil, čaroval, kouzlil, zabýval se jasnovidectvím a vyvolával mrtvé. Napáchal v Hospodinových očích spoustu zla a popouzel ho k hněvu.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[7]Nechal vyrobit modlářskou sochu a vztyčil ji v Božím chrámu, o kterém Hospodin Davidovi a jeho synu Šalomounovi řekl: „V tomto domě, v Jeruzalémě, dám navždy spočinout svému jménu.

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os

[8]Bude-li Izrael pečlivě dodržovat všechna přikázání, Zákon, ustanovení a předpisy, jež jsem jim vydal skrze Mojžíše, nikdy

estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de

nedopustím, aby museli prchat ze země, kterou jsem dal jejich otcům.“

[9]Menaše ale Judu a obyvatele Jeruzaléma svedl, aby prováděli ještě horší věci než národy, které Hospodin před syny Izraele vyhubil.

[10]Hospodin k Menašemu a jeho lidu mluvil, ale oni si ho nevšímali.

[11]Proto na ně Hospodin přivedl armádu asyrského krále, jejíž velitelé Menašeho zajali. Vrazili mu do nosu hák, spoutali ho bronzovými řetězy a odvedli do Babylonu.

[12]Tam pak ve své úzkosti prosil Hospodina, svého Boha, o milost. Velice se pokořil před Bohem svých otců

[13]a modlil se k němu, takže se Hospodin nechal pohnout a vyslyšel jeho prosbu. Přivedl ho zpátky do Jeruzaléma a nechal ho znovu kralovat. Tak Menaše poznal, že jen Hospodin je Bůh.

[14]Poté obnovil vnější hradbu Města Davidova západně od pramene Gíchon podél potoka až ke vchodu do Rybné brány a kolem Ofelu. Také ji o hodně zvýšil. Po všech opevněných městech v Judsku rozmístil vojenské velitele.

[15]Z Hospodinova chrámu odstranil cizí bohy a sochy. Všechny oltáře, které předtím nastavěl na Chrámové hoře v Jeruzalémě, vyházel na skládku za městem.

[16]Opravil Hospodinův oltář a obětoval na něm pokojné a děkovné oběti a vyzval Judu, ať slouží Hospodinu, Bohu Izraele.

ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

17 Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

17Lid ovšem nadále obětoval na výšinách, i když pouze Hospodinu, svému Bohu.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

18 Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

18Ostatní Menašeho skutky, jeho modlitba k Bohu i slova vidoucích, kteří k němu mluvili ve jménu Hospodina, Boha Izraele, to vše je uvedeno ve Skutcích izraelských králů.

19 A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

19Jeho modlitba, která pohnula Hospodina, a také všechny jeho hříchy a zrady, stejně jako místa, kde předtím, než se ponížil, vystavěl obětní výšiny a vztyčil Ašeřiny kůly a sochy – to vše je zapsáno ve Slovech vidoucích.

20 Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

20Když Menaše spočinul u svých předků, pochovali ho u něj doma. Na jeho místě pak začal kralovat jeho syn Amon.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

Amon, král judský

21 Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

21Amon se stal králem ve dvaadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dva roky.

22 Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

22I on páchal, co je v Hospodinových očích zlé, tak jako jeho otec Menaše. Amon obětoval všem sochám, které vyrobil jeho otec Menaše, a sloužil jim.

23 Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

23Neponížil se však před Hospodinem jako kdysi jeho otec, ale hřešil ještě mnohem víc.

24 Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

24Jeho dvořané se proti němu spikli a zabili ho v jeho vlastním domě.

25 Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias

2 Reis 22.1-2

1 Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

3 Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

4 Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

5 Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

6 O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

25Lid země ale všechny spiklence proti králi Amonovi pobil a na jeho místě prohlásili za krále jeho syna Jošiáše.

Jošiáš, král judský

2 Letopisů 34

1Jošiáš se stal králem v osmi letech a kraloval v Jeruzalémě třicet jedna let.

2Dělal, co je v Hospodinových očích správné. Chodil po cestách svého otce Davida a neuchýlil se napravo ani nalevo.

3V osmém roce své vlády, ještě jako mladík, začal hledat Boha svého otce Davida. Ve dvanáctém roce začal očišťovat Judsko a Jeruzalém od obětních výšin, Ašeřiných kůlů, soch a odlitků.

4Pod jeho dohledem se bořily oltáře baalů a kadidlové oltáříky nad nimi rozsekal na třísky. Ašeřiny kůly, sochy a odlitky rozdrtil a rozházel po hrobech jejich uctívačů

5a kosti kněží spálil na jejich oltářích. Tak očistil Judsko i Jeruzalém.

6Dokonce i ve městech na území Manasese, Efraima i Šimeona až po Neftalího bořil jejich chrámy,

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7]porážel oltáře, rozdrtil Ašeřiny kůly a sochy a rozsekal kadidlové oltáříky po celé izraelské zemi. Potom se vrátil do Jeruzaléma.

O rei repara o templo
2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[8]V osmnáctém roce své vlády, poté co očistil zemi i Boží chrám, pověřil Šafana, syna Acaliášova, se správcem města Maasejášem a kancléřem Joachem, synem Joachazovým, aby opravili Hospodinův chrám.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[9]Ti přišli za veleknězem Chilkiášem a předali mu stříbro, které levitští strážci prahu vybrali od Manasese, Efraima a od ostatních Izraelců, kteří je přinášeli do Božího chrámu spolu s Judou, Benjamínem a obyvateli Jeruzaléma.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[10]Stříbro bylo svěřeno mistrům odpovědným za práci na Hospodinově chrámu, aby je vypláceli dělníkům pracujícím na opravě a obnově Hospodinova chrámu.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[11]Dávali je tesařům a stavitelům na nákup opracovaného kamene, trámů a stavebního dřeva na budovy, které judští králové nechali zpustnout.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão,

[12]Dělníci pracovali svědomitě. Dozor nad nimi konali Jachat a Abdiáš, levité ze synů Merariho, a Zachariáš a Mešulam ze synů

dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

13 Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

14 Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

15 Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

16 Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

17 Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

18 Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

19 Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

20 Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

Kehatových. Tito levité, samí znamenití hudebníci,

13měli na starosti nosiče a dozírali na veškeré dělníky všech řemesel (další levité byli písaři, další úředníci a další tvořili chrámovou stráž).

Kniha Zákona

14Když vynášeli stříbro věnované na Hospodinův chrám, kněz Chilkiáš nalezl knihu Hospodinova zákona vydaného skrze Mojžíše.

15Chilkiáš tedy ohlásil písaři Šafanovi: „Našel jsem v Hospodinově chrámu knihu Zákona.“ A předal knihu Šafanovi.

16Ten ji přinesl ke králi a podal mu zprávu: „Tví služebníci plní vše, co jim bylo uloženo.

17Stříbro uložené v Hospodinově chrámu bylo vyplaceno mistrům i dělníkům na stavbě.“

18Dále písař Šafan králi ohlásil: „Kněz Chilkiáš mi dal jistou knihu,“ a začal z ní králi číst.

19Jakmile král uslyšel slova Zákona, roztrhl své roucho

20a přikázal Chilkiášovi, Achikamovi, synu Šafanovu, Achborovi, synu Michajášovu, písaři Šafanovi a královskému služebníku Asajášovi:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21]„Jděte se za mě a za zbytek Izraele a Judy dotazovat Hospodina ohledně slov té nalezené knihy. Vždyť je na nás vylit nesmírný Hospodinův hněv! Ten vzplál proti nám, protože naši otcové neposlouchali Hospodinovo slovo a neřídili se vším, co je psáno v této knize.“

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22]Chilkiáš pak s královými muži šel do jeruzalémského Nového města, kde bydlela prorokyně Chulda, žena Šaluma, syna Tokhatova, syna Chasry, strážce rouch. Když s ní o tom promluvili,

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23]odpověděla: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‚Povězte muži, který vás ke mně poslal:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[24]Tak praví Hospodin – Hle, na toto místo i na jeho obyvatele dopustím neštěstí a všechna zlořečení zapsaná v knize, kterou judský král slyšel číst.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[25]Protože mě opustili, pálili kadidlo cizím bohům a popouzeli mě veškerým dílem svých rukou, bude na toto místo vylit můj neutuchající hněv!‘

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[26]Odpovězte judskému králi, který vás poslal dotazovat se Hospodina: ‚Tak praví Hospodin, Bůh Izraele, ohledně slov, která jsi slyšel:

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te

[27]Když jsi uslyšel ta slova proti tomuto místu a jeho obyvatelům, nezatvrdil jsi své srdce, ale ponížil ses před Bohem; ponížil ses přede mnou, roztrhl jsi své roucho a

humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

plakals přede mnou. Proto jsem tě také vyslyšel, praví Hospodin.

28 Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

28Hle, připojím tě k tvým předkům a budeš uložen do hrobu v pokoji. Tvé oči nespatří nic z toho neštěstí, které na toto místo i jeho obyvatele dopustím.'" S touto zprávou se tedy vrátili ke králi.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

29 Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

29Nato král nechal svolat všechny stařešiny Judy a Jeruzaléma.

30 O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

30Král vešel do Hospodinova chrámu a s ním všechen judský lid, obyvatelé Jeruzaléma, kněží i levité – všechen lid od největších po nejmenší. Král jim předčítal všechna slova Knihy smlouvy, jež byla nalezena v Hospodinově chrámu.

31 O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

31Potom se postavil ke sloupu a zavázal se před Hospodinem smlouvou, že bude celým srdcem i duší následovat Hospodina a poslouchat jeho příkazy, svědectví a ustanovení, a plnit tak slova smlouvy, zapsaná v této knize.

32 Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

32Všechny, kdo byli v Jeruzalémě a v Benjamínovi, zavázal toutéž smlouvou, aby se obyvatelé Jeruzaléma řídili podle Boží smlouvy, kterou jim vydal Bůh jejich otců.

33 Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em

33Jošiáš vymýtil všechny ohavnosti ze všech izraelských území. Každého, kdo žil v Izraeli, zavázal ke službě Hospodinu,

Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

jejich Bohu. Po celou dobu jeho vlády pak nepřestávali následovat Hospodina, Boha svých otců.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa

2 Reis 23.21-23

1 Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

2 Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

3 Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

4 Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

5 Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

6 Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

7 Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os

Hod Beránka

2 Letopisů 35

1Jošiáš pak v Jeruzalémě slavil Hod beránka Hospodinu. Velikonočního beránka zabíjeli čtrnáctého dne prvního měsíce.

2Kněžím svěřil jejich úkoly a povzbudil je ke službě v Hospodinově chrámu.

3Levitům zasvěceným Hospodinu, aby učili celý Izrael, řekl: „Složte Truhlu svatosti v chrámě, který vystavěl izraelský král Šalomoun, syn Davidův. Teď už ji nenosíte na svých ramenou, a tak se věnujte službě Hospodinu, svému Bohu, a jeho lidu Izraeli.

4Rozdělte se do oddílů po otcovských rodech, jak to předepsal izraelský král David a jeho syn Šalomoun.

5Postavte se ve svatyni tak, aby každému otcovskému rodu vašich bratří z lidu odpovídal rodový oddíl levitů.

6Posvěťte se, porážejte velikonoční beránky a připravujte je pro své bratry podle slova, jež Hospodin promluvil skrze Mojžíše.“

7Král Jošiáš přítomným z lidu věnoval 30.000 beránků a kůzlat pro velikonoční

sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

hod a take 3.000 býčků – to vše z vlastního majetku.

8 Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

8Také jeho hodnostáři štědře obdarovali lid, kněží i levity: Chilkiáš, Zachariáš a Jechiel, správcové Božího chrámu, věnovali kněžím 2.600 velikonočních beránků a 300 býčků.

9 Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

9Levitští předáci – Konaniáš se svými bratry Šemajášem a Natanaelem a také Chašabiáš, Jehiel a Jozabad – věnovali levitům 5.000 velikonočních beránků a 500 býčků.

10 Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

10Když bylo vše připraveno k bohoslužbě, kněží podle králova rozkazu zaujali svá místa, stejně jako levité po svých oddílech.

11 Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

11Levité pak zabíjeli beránky a podávali krev kněžím, kteří s ní kropili oltář, zatímco levité stahovali zvířata.

12 Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

12Oddělovali, co bylo určeno k zápalné oběti, a rozdávali to lidu rozdělenému podle otcovských rodů, aby obětovali Hospodinu, jak je předepsáno v Knize Mojžíšově. Takto naložili i s býčky.

13 Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em

13Beránky pekli na ohni, jak je předepsáno, ale zasvěcené části vařili v hrncích, kotlích a pánvích a ihned roznášeli mezi všechen lid.

assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[14]Teprve potom připravili hod i sobě a kněžím. Kněží, synové Áronovi, totiž obětovali zápaly a tuk až do noci. Proto levité připravovali beránka nejen pro sebe, ale i pro kněží ze synů Áronových.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[15]Zpěváci, synové Asafovi, stáli na svých místech podle příkazu Davida, Asafa, Hemana a králova vidoucího Jedutuna. Také strážní u každé jednotlivé brány nesměli opouštět službu, a tak jejich bratři levité připravovali beránka i pro ně.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[16]Tak byla onoho dne na příkaz krále Jošiáše vykonána veškerá služba Hospodinu, a to slavením Hodu beránka a obětováním zápalů na Hospodinově oltáři.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[17]Přítomní synové Izraele tenkrát slavili Hod beránka i sedmidenní Slavnost nekvašených chlebů.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[18]Takovýto Hod beránka se nekonal od dob proroka Samuela. Žádný z izraelských králů neslavil takový Hod beránka, jako slavil Jošiáš s kněžími, levity, obyvateli Jeruzaléma a se všemi přítomnými z Judy i z Izraele.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

[19]Tento Hod beránka se slavil v osmnáctém roce Jošiášova kralování.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

Jošiášova smrt

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[20]Po tom, když Jošiáš dokončil obnovu chrámu, vytáhl egyptský vládce Nekó do bitvy u Karkemiše na Eufratu. Jošiáš vytáhl proti němu,

[21]ale on za ním vyslal posly se vzkazem: „Já s tebou nic nemám, judský králi. Netáhnu dnes proti tobě, ale proti národu, se kterým válčím. A Bůh mi řekl, ať si pospíším. Bůh je se mnou, proto se mu nestav do cesty, aby tě nezničil!“

[22]Jošiáš mu ale neustoupil. Převlékl se a šel s ním bojovat. Neposlechl Boží slovo v Nekóových ústech a vyrazil do bitvy na pláň Megido.

[23]Tam krále Jošiáše zasáhli lučištníci. „Odvezte mě!“ řekl Jošiáš svým mužům. „Jsem těžce raněn!“

[24]Jeho muži ho tedy odnesli z vozu, naložili ho na jiný vůz a odvezli do Jeruzaléma. Jošiáš pak zemřel a byl pochován na pohřebišti svých otců a všichni v Judsku a v Jeruzalémě ho oplakávali.

[25]Jeremiáš o něm složil žalozpěvy, jimiž až dodnes všichni zpěváci a pěvkyně truchlí nad Jošiášem, jak se v Izraeli stalo zvykem. Jsou zahrnuty v Knize žalozpěvů.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz

2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

O reinado de Jeoaquim

2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[26]Ostatní Jošiášovy skutky, jeho oddanost tomu, co je psáno v Hospodinově Zákoně,

[27]a veškeré jeho počínání je od počátku až do konce popsáno v Knize izraelských a judských králů.

Joachaz, král judský

2 Letopisů 36

[1]Lid země pak vzal Jošiášova syna Joachaze a prohlásili ho v Jeruzalémě za krále namísto jeho otce.

[2]Joachaz se stal králem ve třiadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce.

[3]Pak ho egyptský vládce v Jeruzalémě sesadil a uložil zemi povinný odvod sto talentů stříbra a talent zlata.

[4]Vládce Egypta ustanovil za krále nad Judou a Jeruzalémem jeho bratra Eliakima, kterého přejmenoval na Joakima. Jeho bratra Joachaze dal Nekó odvléci do Egypta.

Joakim, král judský

[5]Joakim se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Páchal, co je v očích Hospodina, jeho Boha, zlé.

[6]Přitáhl proti němu babylonský král Nabukadnezar a spoutal ho bronzovými řetězy, aby ho odvlekl do Babylonu.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Joaquim

2 Reis 24.8-9

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

O reinado de Zedequias

2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as

[7]Nabukadnezar odvezl do Babylonu část vybavení Hospodinova chrámu a uložil je ve svém babylonském chrámu.

[8]Ostatní Joakimovy skutky i to, jaké ohavnosti páchal a čím se provinil, to vše je sepsáno v Knize izraelských a judských králů. Na jeho místě pak kraloval jeho syn Joakin.

Joakin, král judský

[9]Joakin se stal králem v osmnácti letech a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce a deset dní. Páchal, co je v Hospodinových očích zlé.

[10]Na jaře ho pak dal král Nabukadnezar odvléct do Babylonu spolu s klenoty Hospodinova chrámu. Králem nad Judou a Jeruzalémem ustanovil Joakimova strýce Cidkiáše.

Cidkiáš, poslední král judský

[11]Cidkiáš se stal králem v jednadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let.

[12]Páchal, co je v očích Hospodina, jeho Boha, zlé a nepokořil se před Hospodinovým slovem v ústech proroka Jeremiáše.

[13]Nakonec se vzbouřil i proti králi Nabukadnezarovi, který ho před Bohem zavázal slibem věrnosti. Byl tvrdošíjný a zatvrzele se odmítal vrátit k Hospodinu, Bohu Izraele.

[14]Také všichni hodnostáři, kněží i lid vršili jednu zradu za druhou. Řídili se

transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

všemožnými pohanskými ohavnostmi, a poskvrnili tak Hospodinův chrám v Jeruzalémě, který on posvětil.

[15]Hospodin, Bůh jejich otců, k nim stále posílal své posly. Posílal je zas a znovu, ze soucitu ke svému lidu a ke svému příbytku.

[16]Oni se ale Božím poslům vysmívali a jejich slovy pohrdali. Z jeho proroků si tropili žerty, až Hospodin vzplál hněvem proti svému lidu tak, že už nebylo pomoci.

[17]Přivedl na ně babylonského krále, který pobil jejich mladíky mečem přímo ve svatyni. Neušetřil mládence ani panny, starce ani kmety; všichni mu padli do rukou.

[18]Všechno vybavení Božího chrámu, velké i malé předměty, poklady Hospodinova chrámu stejně jako poklady krále a jeho velmožů, to vše bylo odvezeno do Babylonu.

[19]Boží chrám vypálili, jeruzalémské hradby rozbořili, všechny paláce zapálili a všechny cennosti v nich zničili.

[20]Zbytek těch, kdo unikli meči, král odvlekl do Babylonu, kde pak jemu a jeho synům otročili až do nástupu Perské říše.

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[21]Tak se naplnilo Hospodinovo slovo řečené ústy Jeremiáše. Země po celou dobu svého zpustošení konečně užívala svých sobot; odpočívala plných sedmdesát let.

Kýrův edikt

[22]Prvního roku perského krále Kýra se Hospodinovo slovo řečené ústy Jeremiáše splnilo. Hospodin podnítil perského krále Kýra, aby po celé své říši dal rozhlásit slovem i písmem:

[23]„Tak praví Kýros, král perský: Hospodin, Bůh nebes, jenž mi dal všechna království země, mi uložil, abych mu vystavěl chrám v judském Jeruzalémě. Kdokoli mezi vámi patří k jeho lidu, Hospodin, jeho Bůh, buď s ním. Smíte odejít.“

O livro de Esdras	Ezdráš

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:
[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.
[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.
[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

NOVÝ ZAČÁTEK

Kýrův edikt

Ezdráš 1

[1]Prvního roku perského krále Kýra se naplnilo Hospodinovo slovo řečené ústy Jeremiáše. Hospodin podnítil ducha perského krále Kýra, aby po celé své říši dal rozhlásit slovem i písmem:

[2]Tak praví Kýros, král perský: Hospodin, Bůh nebes, jenž mi dal všechna království země, mi uložil, abych mu vystavěl dům v judském Jeruzalémě.

[3]Kdokoli mezi vámi patří k jeho lidu, Bůh buď s ním. Smíte odejít do Jeruzaléma v Judsku a stavět tam dům Hospodinu, Bohu Izraele, Bohu, který je v Jeruzalémě.

[4]Kdokoli z jeho vyhnanců bude potřebovat pomoc k návratu, nechť jej obyvatelé v místě jeho bydliště podpoří stříbrem i zlatem, zbožím a dobytkem spolu s dobrovolnou obětí pro dům Boha, který je v Jeruzalémě.

[5]Představitelé otcovských rodů Judy a Benjamína, stejně jako kněží a levité i všichni, jejichž ducha Hospodin probudil, se tedy vydali stavět Hospodinův chrám v Jeruzalémě.

[6]Všichni z jejich okolí je vybavili stříbrnými a zlatými předměty, zbožím a dobytkem i drahocennostmi a k tomu přidali své dobrovolné oběti.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[7]Sám král Kýros vydal předměty z Hospodinova domu, které Nabukadnezar přinesl z Jeruzaléma a které uložil v chrámu svého boha.

[8]Perský král Kýros je svěřil pokladníku Mitredatovi, který je podle seznamu předal judskému knížeti Šešbacarovi.

[9]Zde je jejich výčet: nádoby zlaté 30 nádoby stříbrné 1.000 síta 29

[10] mísy zlaté 30 mísy stříbrné dvojité 410 nádoby ostatní 1.000.

[11]Celkem to bylo 5.400 zlatých a stříbrných předmětů. To vše přinesl Šešbacar s sebou, když se vyhnanci vraceli z Babylonu do Jeruzaléma.

První navrátilci

Ezdráš 2

[1]Toto jsou krajané, kteří se vrátili ze zajetí v Babylonu, kam byli jako vyhnanci zavlečeni babylonským králem Nabukadnezarem. Vrátili se domů do Jeruzaléma a do ostatních měst v Judsku

[2]pod vedením Zerubábela, Jošuy, Nehemiáše, Serajáše, Reelajáše, Mordechaje, Bilšana, Mispara, Bigvaje, Rechuma a Baany. Toto je soupis izraelského lidu:

[3]synové Parošovi 2.172

[4]synové Šefatiášovi 372

[5] Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.	[5] synové Arachovi 775
[6] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.	[6] synové Pachat-moábovi, totiž Ješuovi a Joábovi, 2.812
[7] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	[7] synové Elamovi 1.254
[8] Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.	[8] synové Zatuovi 945
[9] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.	[9] synové Zakajovi 760
[10] Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.	[10] synové Baniho 642
[11] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.	[11] synové Bebajovi 623
[12] Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.	[12] synové Azgadovi 1.222
[13] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.	[13] synové Adonikamovi 666
[14] Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.	[14] synové Bigvajovi 2.056
[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.	[15] synové Adinovi 454
[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	[16] synové Aterovi, totiž Chizkiášovi, 98
[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.	[17] synové Becajovi 323
[18] Os filhos de Jora, cento e doze.	[18] synové Jorovi 112
[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.	[19] synové Chašumovi 223
[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.	[20] synové Gibarovi 95
[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.	[21] obyvatelé Betléma 123
[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.	[22] muži z Netofu 56
[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.	[23] muži z Anatotu 128
[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.	[24] obyvatelé Azmavetu 42

25 Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
26 Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
27 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
28 Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
29 Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
30 Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
31 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
32 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
33 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
34 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
35 Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.
36 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
37 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
38 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
39 Os filhos de Harim, mil e dezessete.
40 Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.
41 Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.
42 Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de

25 obyvatelé Kiriat-jearimu, Kefiry a Beerotu 743
26 obyvatelé Rámy a Geby 621
27 muži z Michmasu 122
28 muži z Bet-elu a Aje 223
29 obyvatelé Nebó 52
30 obyvatelé Magbiše 156
31 obyvatelé jiného Elamu 1.254
32 obyvatelé Charimu 320
33 obyvatelé Lodu, Chadidu a Onu 725
34 obyvatelé Jericha 345
35 obyvatelé Senay 3.630.
36 Kněží: synové Jedajášovi z domu Ješuova 973
37 synové Imerovi 1.052
38 synové Pašchurovi 1.247
39 synové Charimovi 1.017.
40 Levité: synové Ješuovi, totiž Kadmielovi, ze synů Hodaviášových 74
41 zpěváci, synové Asafovi 128
42 strážní, synové Šalumovi, Aterovi, Talmonovi, Akubovi, Chatitovi a Šobajovi, celkem 139.

Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

43 Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

44 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

45 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

46 os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

47 os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

48 os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

49 os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

50 os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

51 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

52 os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

53 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

54 os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

55 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

56 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

57 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

43Chrámoví sluhové: synové Cichovi, synové Chasufovi, synové Tabaotovi,

44 synové Kerosovi, synové Siahovi, synové Padonovi,

45 synové Lebanovi, synové Chagabovi, synové Akubovi,

46 synové Chagabovi, synové Šalmajovi, synové Chananovi,

47 synové Gidelovi, synové Gacharovi, synové Reajášovi,

48 synové Recinovi, synové Nekodovi, synové Gazamovi,

49 synové Uzovi, synové Paseachovi, synové Besajovi,

50 synové Asnovi, synové Meunitů, synové Nefusitů,

51 synové Bakbukovi, synové Chakufovi, synové Charchurovi,

52 synové Baclutovi, synové Mechidovi, synové Charšovi,

53 synové Barkosovi, synové Siserovi, synové Tamachovi,

54 synové Neciachovi, synové Chatifovi.

55Synové Šalomounových služebníků: synové Sotajovi, synové Soferetovi, synové Perudovi,

56 synové Jaelovi, synové Darkonovi, synové Gidelovi,

57 synové Šefatiášovi, synové Chatilovi, synové Pochereta Cebajimského, synové Amiho.

[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[58]Chrámových sluhů a synů Šalomounových služebníků celkem 392.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[59]Další přišli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerubu, Adanu a Imeru, ale nemohli prokázat, že jsou rodem a původem z Izraele:

[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

[60]Synové Delajášovi, Tobiášovi a Nekodovi: 652.

[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

[61]Z kněží to byli: synové Chobajáše, Koce a Barzilaje (který se oženil s jednou z dcer Barzilaje Gileádského a přijal jeho jméno).

[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[62]Snažili se najít svůj rodokmen, ale marně, a tak byli z kněžství odsvěceni.

[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[63]Guvernér jim proto zakázal jíst ze svatosvatých věcí, dokud se kněz nepostaví k urim a tumim.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[64]Celé shromáždění dohromady čítalo 42.360 osob.

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[65]Bylo s nimi také 7.337 otroků a otrokyň a 200 zpěváků a zpěvaček.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[66]Měli 736 koní, 245 mezků,

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[67] 435 velbloudů a 6.720 oslů.

68 Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

69 Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

70 Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

Esdras 3

É levantado o altar

1 Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

2 Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

3 Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

4 Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

68Když dorazili k Hospodinovu domu v Jeruzalémě, někteří představitelé otcovských rodů věnovali dobrovolné dary pro obnovu Božího chrámu na jeho původním místě.

69Do sbírky na toto dílo dali podle svých možností 61.000 drachem zlata, 5.000 hřiven stříbra a 100 kněžských suknic.

70Kněží, levité, někteří z lidu, zpěváci, strážní a chrámoví sluhové se usadili ve svých městech a ostatní z Izraele zase ve svých městech.

Obnovení oltáře

Ezdráš 3

1S příchodem sedmého měsíce už byli synové Izraele usazeni ve městech. Jako jeden muž se ale shromáždili k Jeruzalému,

2neboť Jošua, syn Jocadakův, se svými bratry kněžími a Zerubábel, syn Šealtielův, se svými bratry začali stavět oltář Bohu Izraele, aby na něm mohli přinášet zápalné oběti, jak je psáno v Zákoně Božího služebníka Mojžíše.

3Obnovili oltář na původních základech. Přestože měli obavy z okolních národů, přinesli na něm zápalné oběti Hospodinu, a sice ranní i večerní zápalné oběti.

4Slavili také Svátek stánků, jak je psáno. Den co den přinášeli předepsané zápalné oběti

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes,

[5]a také stálou zápalnou oběť při novoluních a při všech Hospodinových slavnostech, za každého, kdo dobrovolně přinášel oběť Hospodinu.

[6]Zápalné oběti Hospodinu začali přinášet od prvního dne sedmého měsíce, ačkoli Hospodinův chrám ještě neměl ani základy.

Základy chrámu

[7]Podle povolení od krále Kýra pak dali peníze kameníkům a tesařům a za jídlo, pití a olej najali Sidonské a Týrské, aby po moři přivezli cedrové dřevo z Libanonu do Jafy.

[8]Druhého měsíce druhého roku po svém příchodu k Božímu domu do Jeruzaléma zahájili Zerubábel, syn Šealtielův, a Jošua, syn Jocadakův, stavbu. Zbytek lidu (kněží, levité i všichni, kdo se vrátili ze zajetí do Jeruzaléma), se k nim připojil a dohledem nad stavbou Hospodinova chrámu pověřili levity starší dvaceti let.

[9]Řízení prací na Božím domě se ujal Jošua se svými syny a bratry, Kadmiel se svými syny (potomky Hodaviášovými) a potomci Chenadadovi se svými syny a bratry – samí levité.

[10]Když stavitelé pokládali základy Hospodinova chrámu, kněží oblečení do slavnostních rouch stáli na svých místech

paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

s trubkami stejně jako levité, synové Asafovi, s činely, aby chválili Hospodina podle pokynů izraelského krále Davida.

[11]Opěvovali Hospodina a vzdávali mu chválu a díky: „Je tak dobrý! Jeho láska k Izraeli trvá navěky!“ Když byl položen základ Hospodinova chrámu, všechen lid hlasitě provolával chválu Hospodinu.

[12]Mnozí ze starších kněží, levitů a rodových vůdců, kteří ještě pamatovali původní chrám, hlasitě plakali, když na vlastní oči viděli položení základů tohoto chrámu. Mnozí jiní ale křičeli radostí,

[13]takže zvuk pláče zanikal v radostném křiku. Lid volal hlasitě, až se to rozléhalo široko daleko.

Protivenství

Ezdráš 4

[1]Když nepřátelé Judy a Benjamína uslyšeli, že navrátilci staví chrám Hospodinu, Bohu Izraele,

[2]přišli za Zerubábelem a za představiteli otcovských rodů s návrhem: „Budeme stavět s vámi! Ctíme vašeho Boha stejně jako vy; obětujeme mu od té doby, co nás sem přesídlil asyrský král Esar-chadon.“

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.
[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;
[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.
[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.
[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.
[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.
[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas
[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[3]Zerubábel, Jošua a ostatní představitelé izraelských otcovských rodů jim ale odpověděli: „Nemůžete s námi stavět chrám našemu Bohu. Budeme stavět Hospodinu, Bohu Izraele, sami, jak nám přikázal perský král Kýros."
[4]Místní se pak snažili Židy od stavby zastrašit a odradit.

[5]Po celou dobu vlády perského krále Kýra až do vlády perského krále Dareia podpláceli rádce, aby zmařili jejich úmysl.

[6]Když se pak vlády ujal Xerxes, hned v jeho nástupním roce bylo na obyvatele Judy a Jeruzaléma podáno udání.
[7]Také za vlády Artaxerxe napsal Bišlam s Mitredatem, Tabelem a ostatními svými společníky dopis perskému králi Artaxerxovi. Byl napsán aramejským písmem a je uveden aramejsky.
[8]Kancléř Rechum a písař Šimšaj pak ohledně Jeruzaléma napsali králi Artaxerxovi následující dopis:

[9]Kancléř Rechum, písař Šimšaj a jejich druhové soudci, zmocněnci a další představitelé perských, uruckých, babylonských, súských (to jest elamských)

[10]i všech ostatních národů, které veliký a vznešený Ašurbanipal přistěhoval a usadil ve městě Samaří i jinde za Eufratem.

[11](Toto je znění dopisu, který mu poslali:) Králi Artaxerxovi od tvých služebníků za Eufratem.

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[12]Oznamujeme králi, že Židé, kteří od tebe dorazili k nám, se usadili v Jeruzalémě a chtějí to zlé a odbojné město znovu vystavět. Začali budovat hradby a už opravili základy.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[13]Oznamujeme králi, že pokud to město bude vystavěno a jeho hradby dokončeny, přestanou odvádět dávky, daně i poplatky, čímž způsobí škodu královské pokladně.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[14]Poněvadž jsme však trvale oddáni paláci, nemohli jsme se déle dívat na toto znevažování krále a posíláme králi toto oznámení.

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[15]Nechť se hledá v archivech tvých otců. Mezi záznamy nalezneš a zvíš, že to město se bouřilo a škodilo všem králům a říším a že v něm od starodávna vznikají povstání a vzpoury. Právě proto bylo to město zbořeno.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Oznamujeme králi, že pokud to město bude vystavěno a jeho hradby dokončeny, ztratíš celé své území za Eufratem.

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Král pak kancléři Rechumovi, písaři Šimšajovi a jejich společníkům v Samaří i jinde za Eufratem poslal tuto odpověď: Pokoj.

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]Dopisu, který jste mi poslali, byla věnována pozornost a byl mi doslovně přečten.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.
[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.
[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.
[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?
[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.
[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.
[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a

[19]Na můj příkaz bylo zkoumáno a zjištěno, že dotyčné město je od starodávna proti králům odbojné a že v něm vznikají povstání a vzpoury.
[20]V Jeruzalémě rovněž sídlili mocní králové, kteří panovali po celém kraji za Eufratem a vybírali dávky, daně i poplatky.
[21]Proto vydejte pokyn k zastavení výstavby města, dokud nerozhodnu jinak.
[22]Vyvarujte se při tom každé nedbalosti, aby snad králi nevznikla další škoda.
[23]Jakmile byl dopis krále Artaxerxe přečten Rechumovi, písaři Šimšajovi a jejich druhům, vyrazili rychle do Jeruzaléma za Židy a násilím je donutili přestat.
[24]Práce na Božím chrámu v Jeruzalémě se tehdy zastavila až do druhého roku vlády perského krále Dareia.

Stavba chrámu

Ezdráš 5

[1]Ageus prorok a Zachariáš, syn Idův, tehdy prorokovali Židům v Judsku a v Jeruzalémě ve jménu svrchovaného Boha Izraele.
[2]Zerubábel, syn Šealtielův, a Jošua, syn Jocadakův, pak opět začali stavět Boží

qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

chrám v Jeruzalémě a Boží proroci byli s nimi a povzbuzovali je.

3 Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

3Hned nato za nimi přišel Tatenaj, hejtman zaeufratského kraje, a Štar- -boznaj se svými společníky a ptali se jich: „Na čí pokyn stavíte ten dům a shromažďujete ten materiál?“

4 Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

4Ptali se jich také na jména stavitelů chrámu.

5 Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

5Boží oko však bdělo nad židovskými stařešiny, a tak je nechali, dokud o tom nebude zpraven Dareios a dokud od něj nepřijde odpověď.

Os adversários consultam Dario

6 Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

6Toto je znění dopisu, který poslal Tatenaj, hejtman zaeufratského kraje, a Štar-boznaj s dalšími úředníky zaeufratského kraje králi Dareiovi.

7 na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

7Poslali mu následující hlášení: Králi Dareiovi hojný pokoj.

8 Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

8Oznamujeme králi, že jsme přišli do judské provincie k domu velikého Boha. Staví se z tesaných kvádrů a do zdí se vkládají trámy. Pracují pilně a dílo jim roste pod rukama.

9 Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

9Ptali jsme se jejich stařešinů: „Na čí pokyn stavíte ten dům a shromažďujete ten materiál?“

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[10]Ptali jsme se jich také na jména, abychom ti je oznámili a mohli připsat jména mužů, kteří jim stojí v čele.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[11]Odpověděli nám těmito slovy: „Jsme služebníci Boha nebe i země a stavíme chrám, který tu stával už kdysi před lety a který stavěl a dokončil veliký izraelský král.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[12]Když ale potom naši otcové rozhněvali Boha nebes, vydal je do rukou babylonského krále, Chaldejce Nabukadnezara, který ten chrám zbořil a lid vystěhoval do Babylonu.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[13]Babylonský král Kýros pak v prvním roce své vlády nařídil, aby tento Boží dům byl znovu postaven.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[14]Zlaté a stříbrné náčiní Božího domu, které kdysi Nabukadnezar odnesl z jeruzalémského chrámu a zanesl do svého chrámu v Babylonu, král Kýros vynesl z babylonského chrámu a dal je muži jménem Šešbacar, kterého jmenoval správcem.

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[15]Přikázal mu: ‚Vezmi toto náčiní, jdi a slož je v jeruzalémském chrámu. Nechť je Boží dům vystavěn na svém původním místě!‘

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[16]Šešbacar tedy přišel a položil základy Božího domu v Jeruzalémě. Od té doby se až dodnes staví a ještě není dokončen.“

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia,

[17]Nuže, bude-li král ráčit, ať dá vyhledat v babylonském královském archivu, zda

se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

Esdras 6

O decreto de Dario

1 Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

2 Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

3 O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

4 A despesa se fará da casa do rei.

5 Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

král Kýros skutečně nařídil stavbu Božího domu v Jeruzalémě. Nechť nám král potom laskavě sdělí svou vůli v té věci.

Dareiův edikt

Ezdráš 6

1Král Dareios tedy nařídil, ať jsou prohledány záznamy uložené v babylonské archivní knihovně.

2Až v Ekbataně, hlavním městě médské provincie, se nalezl svitek obsahující tento záznam:

3Král Kýros v prvním roce své vlády vydal nařízení o Božím domě v Jeruzalémě: Nechť je ten dům vystavěn na místě, kam se přinášely oběti, a to na původních základech. Nechť je 30 loktů vysoký, 60 loktů dlouhý a 20 loktů široký.

4Po třech vrstvách tesaných kvádrů nechť následuje vrstva dřeva. Náklady budou hrazeny z královské pokladny.

5Zlaté a stříbrné náčiní Božího domu, které Nabukadnezar odnesl z jeruzalémského chrámu a zanesl do Babylonu, bude vráceno. Nechť je odneseno na své místo do chrámu v Jeruzalémě, kde je složíte v Božím domě.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o

[6]Odpověď zněla: Tatenajovi, hejtmanu zaeufratského kraje, Štar-boznajovi a ostatním úředníkům za Eufratem: Nevměšujte se!

[7]Nerušte práci na Božím domě. Židovský správce a židovští stařešinové nechť budují Boží dům na původním místě.

[8]Tímto nařizuji, abyste židovským stařešinům byli při stavbě Božího domu nápomocni: Náklady nechť jsou jim bezodkladně propláceny z královského majetku, totiž z daní zaeufratského kraje, aby se práce nezdržovala.

[9]Cokoli dalšího bude potřeba – ať býčci, berani či jehňata k zápalným obětem Bohu nebes, pšenice, sůl, víno či olej – cokoli si budou jeruzalémští kněží přát, nechť jim je denně bez prodlení dodáváno,

[10]aby přinášeli Bohu nebes příjemné oběti a modlili se za život krále a jeho synů.

[11]Dále nařizuji, aby každému, kdo tento výnos poruší, byl z domu vytržen trám, na němž bude vyzdvižen a zbičován; jeho dům ať se pak stane hnojištěm.

[12]Bůh, jehož jméno přebývá v Jeruzalémě, nechť poníží každého krále i lid, který by vztáhl ruku, aby porušil či poškodil tamější dům Boží. Já, Dareios, vydávám

decreto; que se execute com toda a pontualidade.

Completado o templo

13 Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

14 Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

15 Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

16 Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

17 Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

18 Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

19 Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

toto nařízení. Budiž provedeno bezodkladně.

Chrám dokončen

13Hejtman zaeufratského kraje Tatenaj, Štar-boznaj i ostatní úředníci se tedy bezodkladně zařídili podle dopisu krále Dareia.

14Židovští stařešinové stavěli a dílo rostlo, jak prorokoval prorok Ageus a Zachariáš, syn Idův. Na pokyn Boha Izraele a na pokyn perských králů Kýra, Dareia a Artaxerxe nakonec stavbu dokončili.

15Chrám byl dokončen třetího dne měsíce adaru v šestém roce vlády krále Dareia.

16Synové Izraele, kněží, levité i ostatní navrátilci pak Boží chrám šťastně zasvětili.

17K zasvěcení Božího domu bylo obětováno 100 býků, 200 beranů a 400 jehňat. Jako oběť za hřích celého Izraele bylo obětováno 12 kozlů podle počtu izraelských kmenů.

18K Boží službě v Jeruzalémě postavili kněze podle jejich tříd a levity podle jejich oddílů, jak je psáno v Knize Mojžíšově.

19Čtrnáctého dne prvního měsíce slavili navrátilci Hod beránka.

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e,

[20]Kněží se proto očišťovali a stejně tak levité. Když byli všichni do jednoho čistí, porazili beránka všem navrátilcům, svým bratřím kněžím i sobě.

[21]Beránka jedli synové Izraele navrácení ze zajetí a s nimi každý, kdo se oddělil od nečistoty okolních národů, aby hledal Hospodina, Boha Izraele.

[22]Po sedm dní šťastně slavili Svátek nekvašených chlebů, neboť je Hospodin obšťastnil, když jim naklonil srdce asyrského krále, aby je podpořil v práci na Božím chrámu, na domě Boha Izraele.

EZDRÁŠOVAK RONIKA

Učenec znalý Zákona

Ezdráš 7

[1]Později, za vlády perského krále Artaxerxe, přišel Ezdráš, syn Serajáše, syna Azariášova, syna Chilkiášova,

[2]syna Šalumova, syna Sádokova, syna Achitubova,

[3]syna Amariášova, syna Azariášova, syna Merajotova,

[4]syna Zachariášova, syna Uziho, syna Bukiho,

[5]syna Abišuova, syna Pinchasova, syna Eleazarova, syna prvního velekněze Árona.

[6]Tento Ezdráš přišel z Babylonu. Byl to učenec znalý Zákona Mojžíšova, vydaného

segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

7 Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

8 Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

9 pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

10 Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

11 Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

12 Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

13 Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

14 Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

od Hospodina, Boha Izraele. Král mu dal, o cokoli požádal, neboť Hospodin, jeho Bůh, nad ním držel svou ruku.

7Sedmého roku krále Artaxerxe s ním do Jeruzaléma odešli také další synové Izraele, kněží, levité, zpěváci, strážní a chrámoví sluhové.

8Do Jeruzaléma dorazil v pátém měsíci králova sedmého roku.

9Z Babylonu vyšel prvního dne prvního měsíce a do Jeruzaléma dorazil prvního dne pátého měsíce, neboť jeho Bůh nad ním držel svou laskavou ruku.

10Ezdráš zasvětil svůj život tomu, aby zkoumal a plnil Hospodinův Zákon a aby učil jeho ustanovení a řády v Izraeli.

Artaxerxův edikt

11Toto je znění dopisu, jímž král Artaxerxes vybavil učeného kněze Ezdráše, znalce Hospodinových přikázání a jeho ustanovení pro Izrael:

12Artaxerxes, král králů, knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes, dokonalý pokoj.

13Tímto nařizuji, že každý, kdo v mé říši patří k izraelskému lidu – včetně kněží a levitů – a touží odejít do Jeruzaléma, smí odejít s tebou.

14Jsi pověřen králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a Jeruzalém podle zákona svého Boha, jenž ti byl svěřen.

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[15]Stříbro a zlato, které král a jeho rádcové věnovali Bohu Izraele přebývajícímu v Jeruzalémě, doneseš na místo

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[16]spolu se stříbrem a zlatem, jež získáš kdekoli v babylonské provincii, stejně jako dary, jež na dům svého Boha v Jeruzalémě věnoval jeho lid a kněží.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17]Za tyto prostředky bezodkladně nakoupíš býčky, berany a jehňata jakož i příslušné dary a úlitby a obětuješ je na oltáři vašeho Boha v Jeruzalémě.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[18]Se zbytkem stříbra a zlata naložte, jakkoli se svými bratry uznáte za vhodné podle vůle vašeho Boha.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[19]Chrámové bohoslužebné náčiní, jež ti bylo svěřeno, však do posledního vrať jeruzalémskému Bohu.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[20]Cokoli dalšího budeš potřebovat pro dům svého Boha, uhraď to z královské pokladny.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[21]Já, král Artaxerxes, nařizuji všem pokladníkům za Eufratem: Cokoli od vás vyžádá kněz Ezdráš, znalec zákona Boha nebes, nechť je bezodkladně vykonáno,

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[22]a to až do 100 talentů stříbra, 100 korů pšenice, 100 batů vína, 100 batů oleje a soli bez omezení.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[23]Každé nařízení Boha nebes ohledně jeho domu nechť je vyplněno přesně, aby královu říši ani jeho syny nestihl jeho hněv.

[24]Dále se vám oznamuje, že od kněží, levitů, zpěváků, strážných, chrámových sluhů a všech ostatních služebníků Božího domu nejste oprávněni vybírat dávky, daně ani poplatky.

[25]Ty, Ezdráši, podle moudrosti, kterou ti svěřil tvůj Bůh, ustanov správce a soudce, kteří budou soudit všechen lid za Eufratem. Ti všichni ať znají zákony tvého Boha. Kdo je nezná, toho poučte.

[26]Kdokoli by zákon tvého Boha a zákon krále neplnil, bude bezodkladně potrestán smrtí nebo vyhnanstvím, propadnutím majetku nebo žalářem.

[27]Požehnán buď Hospodin, Bůh našich otců, že položil králi na srdce, aby zvelebil Hospodinův chrám v Jeruzalémě!

[28]Svou milostí mi získal přízeň krále, jeho rádců i všech královských velmožů. Protože nade mnou Hospodin, můj Bůh, držel svou ruku, osmělil jsem se shromáždit vůdce Izraele, aby šli se mnou.

Další navrátilci

Ezdráš 8

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:
[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;
[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.
[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.
[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.
[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.
[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.
[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.
[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.
[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.
[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.
[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.
[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[1]Toto je seznam rodových vůdců a jejich příbuzných, kteří se mnou za vlády krále Artaxerxe odešli z Babylonu:
[2] Ze synů Pinchasových: Geršom; ze synů Itamarových: Daniel; ze synů Davidových: Chatuš,
[3]syn Šekaniášův; ze synů Parošových: Zachariáš a s ním 150 zapsaných mužů;
[4] ze synů Pachat-moábových: Eljoenaj, syn Zerachiášův, a s ním 200 mužů;
[5] ze synů Zatuových: Šekaniáš, syn Jachazielův, a s ním 300 mužů;
[6] ze synů Adinových: Ebed, syn Jonatanův, a s ním 50 mužů;
[7] ze synů Elamových: Ješajáš, syn Ataliášův, a s ním 70 mužů;
[8] ze synů Šefatiášových: Zebadiáš, syn Michaelův, a s ním 80 mužů;
[9] ze synů Joábových: Obadiáš, syn Jechielův, a s ním 218 mužů;
[10] ze synů Baniho: Šelomit, syn Josifiášův, a s ním 160 mužů;
[11] ze synů Bebajových: Zachariáš, syn Bebajův, a s ním 28 mužů;
[12] ze synů Azgadových: Jochanan, syn Hakatanův, a s ním 110 mužů;
[13] ze synů Adonikamových jmenovitě: Elifelet, Jehiel, Šemajáš a s nimi dalších 60 mužů;

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada

[14] ze synů Bigvajových: Utaj a Zabud a s ním 70 mužů.

[15] Shromáždil jsem je u ahavského průplavu, kde jsme po tři dny tábořili. Pátral jsem mezi lidem i mezi kněžími po levitech, ale žádné jsem nenašel.

[16] Svolal jsem tedy vůdce Eliezera, Ariela, Šemajáše, Elnatana, Jariba, Elnatana, Nátana, Zachariáše a Mešulama spolu s učeným Jojaribem a Elnátanem

[17] a poslal jsem je za Idem, představeným levitů v Kasifii. Poučil jsem je, co říci Idovi a jeho bratrům, chrámovým sluhům v Kasifii: Ať nám pošlou služebníky pro dům našeho Boha.

[18] Náš Bůh nad námi držel svou dobrotivou ruku. Ze synů Machliho, syna Leviho, syna Izraelova, nám poslali Šerebiáše, velmi schopného muže; s jeho syny a bratry jich bylo osmnáct.

[19] Ze synů Merariho poslali Chašabiáše a Ješajáše; s jejich bratry a syny jich bylo 20.

[20] Poslali také některé chrámové sluhy, které David s knížaty ustanovil, aby pomáhali levitům. Chrámových sluhů bylo 220; všichni jsou na jmenném seznamu.

[21] Tehdy jsem tam u průplavu Ahava vyhlásil půst. Pokořovali jsme se před naším Bohem a žádali ho, aby na cestě

feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

chránil nás, naše děti i všechen náš majetek.

[22]Styděl jsem se totiž prosit krále o vojsko a jízdu, aby nás na cestě chránili před nepřáteli. Řekli jsme králi: „Náš Bůh dobrotivě drží svou ruku nade všemi, kdo ho hledají, ale jeho síla a hněv je proti všem, kdo ho opouštějí.“

[23]Postili jsme se tedy a prosili za to svého Boha, a vyslyšel nás.

[24]Potom jsem vybral dvanáct předních kněží: Šerebiáše, Chašabiáše a dalších deset jejich bratrů.

[25]Navážil jsem jim stříbro, zlato i náčiní, které jako příspěvek na dům našeho Boha věnoval král, jeho rádci a hodnostáři jakož i všechen přítomný Izrael.

[26]Navážil jsem tedy a svěřil jim do péče: 650 talentů stříbra, 100 talentů stříbrného náčiní, 100 talentů zlata,

[27] 20 zlatých mis za 1.000 dareiků, 2 nádoby z jakostní leštěné mosazi vzácné jako zlato.

[28]Řekl jsem jim: „Jste svatí Hospodinu a rovněž toto náčiní je svaté. Toto zlato a stříbro je dobrovolný dar Hospodinu, Bohu vašich otců.

[29]Pečlivě je střežte, dokud je v Jeruzalémě neodvážíte předním kněžím, levitům a představitelům izraelských otcovských rodů do komor Hospodinova chrámu.“

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

[36] Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

[30]Tito kněží a levité tedy přijali zodpovědnost za stříbro, zlato i náčiní, jež měli donést do Jeruzaléma, do domu našeho Boha.

[31]Dvanáctého dne prvního měsíce jsme se od průplavu Ahava vydali na cestu do Jeruzaléma. Bůh nad námi držel svou ruku a chránil nás na cestě před nepřáteli a lupiči.

[32]Po příchodu do Jeruzaléma jsme tři dny odpočívali.

[33]Čtvrtého dne bylo zlato, stříbro i náčiní pro dům našeho Boha odváženo a předáno knězi Meremotovi, synu Uriášovu, a Eleazarovi, synu Pinchasovu, za přítomnosti levitů Jozabada, syna Ješuova, a Noadiáše, syna Binuiho.

[34]Vše bylo spočítáno, zváženo a všechny váhy byly ihned zapsány.

[35]Když se vyhnanci vrátili ze zajetí, přinesli Bohu Izraele zápalné oběti: 12 býčků za celý Izrael, 96 beranů, 77 jehňat, 12 kozlů jako oběť za hřích. To vše přinesli jako zápalnou oběť Hospodinu.

[36]Královským satrapům a zaeufratským hejtmanům předali královské rozkazy, a ti pak lidu i Božímu domu pomáhali.

Smíšená manželství

Ezdráš 9

[1] Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

[1]Po tom všem za mnou přišli někteří z představených se slovy: „Izraelský lid, kněží ani levité se neoddělují od okolních národů – Kananejců, Chetejců, Perizejců, Jebusejců, Amonců, Moábců, Egypťanů a Emorejců. Přejímají jejich ohavnosti a

[2] pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

[2]žení sebe i své syny s jejich dcerami. Svaté símě se mísí s okolními národy a vedoucí hodnostáři jdou v té nevěrnosti příkladem!“

[3] Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[3]Jak jsem to uslyšel, roztrhl jsem své roucho i plášť a rval si vlasy i vousy. V naprostém zděšení jsem usedl

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[4]a zůstal zděšen sedět až do večerní oběti. Všichni, kdo se třesou před slovy Boha Izraele, se kvůli nevěrnosti těch navrátilců shromáždili kolem mě.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[5]Teprve v čas večerní oběti jsem se ze své trýzně vzpamatoval. Stále ještě v roztrženém rouchu a plášti jsem padl na kolena a vzepjal ruce k Hospodinu, svému Bohu,

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[6]se slovy: „Je mi hanba, Bože můj! Stydím se k tobě zvednout tvář, Bože můj! Naše hříchy nám přerostly přes hlavu, naše vina dosáhla k nebi.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós,

[7]Ode dnů našich praotců až dodnes hromadíme svou vinu, a tak jsme pro své hříchy i se svými králi a kněžími byli

os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

8 Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

9 porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

10 Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

11 que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

12 Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a

vydáváni do rukou okolních králů. Až dodnes jsme zakoušeli meč, zajetí, plenění i zjevné zostuzení.

8Teď nám ale Hospodin, náš Bůh, na okamžik daroval milost, takže hrstka z nás vyvázla a směli jsme zakotvit na jeho svatém místě; náš Bůh nám rozjasnil oči a dal nám v našem zotročení maličko pookřát.

9I když jsme byli otroci, náš Bůh nás v otroctví neopustil. Milostivě nám naklonil krále Persie a dal nám pookřát, abychom vystavěli dům našeho Boha, obnovili jeho trosky a našli útočiště v Judsku a v Jeruzalémě.

10Teď ale, Bože náš, co máme říci po tom všem? Opustili jsme tvá přikázání,

11jež jsi nám vydal skrze své služebníky proroky, kteří říkali: ‚Země, kterou jdete obsadit, je poskvrněná nečistotou okolních národů, kteří tu zemi naplnili svými špinavými ohavnostmi od jednoho konce až po druhý.

12Nevdávejte proto své dcery za jejich syny a své syny nežeňte s jejich dcerami. Nikdy neusilujte o mír s nimi ani o jejich prospěch. Jedině tak budete moci užívat darů této země a zanecháte ji svým synům jako věčné dědictví.‘

deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

13 Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

14 tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

15 Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

1 Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

2 Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

13Po tom všem, co nás potkalo za naše veliké zločiny a provinění, víme, Bože náš, že jsi nás netrestal, jak bychom za své hříchy zasloužili, ale nechal jsi nás vyváznout.

14Jak bychom mohli znovu porušovat tvá přikázání a příznit se s těmito národy páchajícími ohavnost? Což by ses na nás nerozhněval a nevyhladil nás do posledního, takže by nikdo nevyvázl a nepřežil?!

15Hospodine, Bože Izraele, ty jsi spravedlivý. Je nás tu dnes jen hrstka těch, kdo vy- vázli. Stojíme před tebou ve svých vinách, s vědomím, že nic takového před tebou neobstojí.“

Náprava

Ezdráš 10

1Když Ezdráš ležel před Božím chrámem, modlil se a s pláčem vyznával hříchy, sešlo se k němu veliké množství Izraelců, mužů, žen i dětí a všichni usedavě plakali.

2Tu k Ezdrášovi promluvil Šechaniáš, syn Jechielův ze synů Elamových: „Zradili jsme svého Boha, když jsme se ženili s cizinkami z okolních národů. Přesto však má Izrael ještě naději.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[3]Zavážeme se teď před naším Bohem, že všechny ty ženy i s jejich dětmi propustíme. Zachováme se, jak nám radíš, pane, ty i ti, kdo se třesou před přikázáním našeho Boha. Ať se stane podle Zákona.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[4]Vstaň a splň svůj úkol, jsme s tebou. Buď silný a jednej!“

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[5]Ezdráš tedy vstal a přísahou zavázal přední kněze, levity i všechen Izrael, že se tak zachovají. Teprve když to odpřisáhli,

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[6]Ezdráš odešel od Božího chrámu do komory Jochanana, syna Eliašibova. Jak tam odešel, nic nejedl ani nepil, neboť truchlil nad nevěrností navrátilců.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[7]Mezitím rozhlásili po Judsku a v Jeruzalémě, ať se všichni navrátilci shromáždí v Jeruzalémě.

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[8]Kdo nepřijde do tří dnů, tomu podle rozhodnutí představených a stařešinů propadne všechen majetek a bude vyloučen se shromáždění navrátilců.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[9]Během tří dnů se všichni muži z Judy a Benjamína sešli do Jeruzaléma. Dvacátého dne devátého měsíce všichni seděli na prostranství před Božím chrámem a chvěli se – kvůli té věci i kvůli dešti.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

[12] Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

[13] Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

[14] Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

[10]Tu povstal kněz Ezdráš a promluvil k nim: „Sňatkem s cizinkami jste se zpronevěřili a rozmnožili jste vinu Izraele.

[11]Proto teď Hospodinu, Bohu svých otců, přiznejte pravdu. Splňte jeho vůli a oddělte se od okolních národů i od těch cizinek.“

[12]Celé shromáždění odpovědělo hlasitým voláním: „Ano! Musíme udělat, co říkáš.

[13]Je nás tu ale mnoho a je období dešťů. Nemůžeme stát venku. Nedá se to zvládnout za den nebo dva. Té věci se dopustilo příliš mnoho z nás.

[14]Ať tedy celé shromáždění zastoupí naši vůdcové. Kdokoli se v našich městech oženil s cizinkami, ať se sem v určený čas dostaví se stařešiny a správci příslušného města, aby se od nás odvrátil hněv našeho Boha, který kvůli této věci vzplál.“

[15]Proti byl pouze Jonatan, syn Asaelův, a Jachziáš, syn Tikvy, za podpory levitů Mešulama a Šabataje.

[16]Ostatní navrátilci však byli pro. Kněz Ezdráš vybral za každý rod představitele otcovských domů, každého jmenovitě, a prvního dne desátého měsíce zasedli, aby tu věc vyšetřili.

17 e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

18 Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

19 Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

20 Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

21 Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

22 Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

23 Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

24 Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

25 E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

26 Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

27 Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

28 Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

29 Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

17Sňatky všech mužů s cizinkami řešili až do prvního dne prvního měsíce.

18Bylo zjištěno, že s cizinkami se oženili tito muži: Kněží: Ze synů Jošuy, syna Jocadakova, a jeho bratrů: Maasejáš, Eliezer, Jarib, Gedaliáš.

19(Ti všichni slíbili, že své ženy propustí a na odškodnění své viny obětují berana.)

20Ze synů Imerových: Chanani, Zebadiáš.

21 Ze synů Charimových: Maasejáš, Eliáš, Šemajáš, Jechiel, Uziáš.

22 Ze synů Paščhurových: Eljoenaj, Maasejáš, Izmael, Netanel, Jozabad, Elasa.

23Levité: Jozabad, Šimei, Kelajáš (čili Kelíta), Petachiáš, Juda, Eliezer.

24 Zpěváci: Eliašib. Chrámová stráž: Šalum, Telem, Uri.

25Ostatní Izrael: Ze synů Parošových: Ramiáš, Jiziáš, Malkiáš, Mijamin, Eleazar, Malkiáš, Benajáš.

26 Ze synů Elamových: Mataniáš, Zachariáš, Jechiel, Abdi, Jeremot, Eliáš.

27 Ze synů Zatuových: Eljoenaj, Eliašib, Mataniáš, Jeremot, Zabad, Aziza.

28 Ze synů Bebajových: Jochanan, Chananiáš, Zabaj, Atlaj.

29 Ze synů Baniho: Mešulam, Maluch, Adajáš, Jašub, Šeal, Jeramot.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.
[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,
[32] Benjamim, Maluque e Semarias.
[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.
[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,
[35] Benaia, Bedias, Queluí,
[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,
[37] Matanias, Matenai, Jaasai,
[38] Bani, Binui, Simei,
[39] Selemias, Natã, Adaías,
[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,
[41] Azarel, Selemias, Semarias,
[42] Salum, Amarias e José.
[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.
[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[30] Ze synů Pachat-moábových: Adna, Kelal, Benajáš, Maasejáš, Mataniáš, Becaleel, Binui, Menaše.
[31] Ze synů Charimových: Eliezer, Jišiáš, Malkiáš, Šemajáš, Šimeon,
[32]Benjamín, Maluch, Šemariáš.
[33]Ze synů Chašumových: Matenaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Menaše, Šimei.
[34]Ze synů Baniho: Maadaj, Abram, Uel,
[35]Benajáš, Bediáš, Keluhu,
[36]Vaniáš, Meremot, Eliašib,
[37]Mataniáš, Matenaj, Jaasaj.
[38]Ze synů Binuiho: Šimei,
[39]Šelemiáš, Nátan, Adajáš,
[40]Machnadbaj, Šašaj, Šaraj,
[41]Azarel, Šelemiáš, Šemariáš,
[42]Šalum, Amariáš, Josef.
[43] Ze synů Nebových: Jehiel, Matitiáš, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benajáš.
[44]Ti všichni se oženili s cizinkami a někteří s nimi měli i děti.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

1 As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
2 veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
3 Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.
4 Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
5 E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
6 Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

Nehemiáš

OBNOVA JERUZALÉMA

Modlitba královského číšníka

Nehemiáš 1

1Slova Nehemiáše, syna Chakaliášova. V měsíci kislev dvacátého roku jsem byl v královském paláci v Súsách.

2Tehdy přišel Chanani, jeden z mých bratří, s dalšími muži z Judska, a tak jsem se zeptal na pozůstatek Židů, kteří unikli vystěhování, a na Jeruzalém.

3Odpověděli mi: „Pozůstalí, kteří unikli vystěhování, jsou v tom kraji ve veliké bídě a potupě. Hradby Jeruzaléma jsou pobořeny a brány spáleny.“

4Jakmile jsem ta slova uslyšel, usedl jsem a celé dny plakal a naříkal. Postil jsem se a modlil se k Bohu nebes

5těmito slovy: „Ach, Bože nebes, Bože veliký a hrozný, jenž zachováváš smlouvu a milosrdenství těm, kdo tě milují a dodržují tvá přikázání,

6nakloň mi prosím své ucho! Upři své oči k modlitbě svého služebníka, kterou se před tebou modlím dnem i nocí za tvé služebníky, syny Izraele! Vyznávám hříchy synů Izraele, jimiž jsme proti tobě zhřešili; i já a můj otcovský dům jsme zhřešili!

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.
[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;
[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.
[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.
[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser

[7]Zachovali jsme se k tobě hrozně – nedodrželi jsme přikázání, pravidla a zákony, jež jsi vydal svému služebníku Mojžíšovi.

[8]Vzpomeň si prosím na slovo, jež jsi dal svému služebníku Mojžíšovi: ‚Budete-li mi nevěrní, rozptýlím vás mezi národy.

[9]Pokud se ale ke mně navrátíte a budete zachovávat a plnit má přikázání, pak i kdybyste byli zahnáni na sám konec světa, i odtamtud vás shromáždím a přivedu na místo, jež jsem si vyvolil za příbytek pro své jméno.‘

[10]Vždyť to jsou tví služebníci, tvůj lid, který jsi vykoupil svou velikou mocí a silnou paží!

[11]Ach, Pane, nakloň prosím své ucho k modlitbě svého služebníka i k modlitbě svých služebníků, kteří s potěšením ctí tvé jméno. Dej, ať tvůj služebník dnes uspěje a dojde slitování u toho člověka.“ Byl jsem totiž královským číšníkem.

Vyslán do Jeruzaléma

Nehemiáš 2

[1]V měsíci nísanu dvacátého roku Artaxerxova jsem obsluhoval krále. Když jsem králi nosil víno, nikdy jsem před ním nebýval zasmušilý.

[2]Proto se mě král zeptal: „Proč se tváříš ztrápeně? Nejsi přece nemocný. Asi tě něco tíží.“ Ve velikém úleku

tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

3 e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

3jsem králi odpověděl: „Král nechť žije navěky! Jak nemám mít ztrápenou tvář, když město, v němž jsou hroby mých předků, je rozbořeno a jeho brány zničil oheň."

4 Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

4„Co tedy žádáš?" zeptal se král. Modlil jsem se tedy k Bohu nebes

5 e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

5a odpověděl jsem králi takto: „Kdyby král ráčil a prokázal svému služebníku laskavost, pošli mě do Judska, do města, v němž jsou hroby mých předků, abych ho znovu vystavěl."

6 Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

6Král, po boku s chotí, se mě zeptal: „Jak dlouho tvá cesta potrvá? Kdy se vrátíš?" Když jsem mu udal dobu, král se rozhodl, že mě vyšle.

7 E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

7„Kdyby král ráčil," řekl jsem ještě králi, „mohl bych dostat doporučující listy pro místodržící za Eufratem, aby mi zajistili bezpečný průchod do Judska?

8 como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

8Mohl bych dostat také dopis pro Asafa, královského lesmistra, aby mi poskytl trámové dříví na brány chrámové pevnosti, na městské hradby a na dům, kde bych bydlel?" A král svolil, neboť můj Bůh nade mnou držel svou laskavou ruku.

9 Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

9Když jsem přišel k zaeufratským místodržícím, předal jsem jim královské listy. Král se mnou poslal vojenské velitele a jízdu.

10 Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e

10Jakmile se to doslechl Sanbalat Choronský a úředník Tobiáš Amonský,

muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

11 Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

12 Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

13 De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

14 Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

15 Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

16 Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

17 Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

18 E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as

popadla je strašná zlost, že přišli lidé, kteří se snaží o dobro synů Izraele.

Pojďme stavět

11Tak jsem dorazil do Jeruzaléma. Když jsem tam pobyl tři dny,

12vstal jsem v noci a vzal s sebou jen několik mužů. Nikomu jsem neřekl, co mi můj Bůh položil na srdce, abych vykonal pro Jeruzalém. Ani zvířata jsem nevzal kromě toho, na němž jsem jel sám.

13Tu noc jsem se vydal Údolní branou kolem Dračího pramene a k Hnojné bráně. Přitom jsem prohlížel pobořené jeruzalémské hradby a brány poničené ohněm.

14Došel jsem ke Studniční bráně a až ke Královskému rybníku, tam už ale zvíře pode mnou nemělo kudy projít.

15Pokračoval jsem tedy vzhůru do noci podél potoka a prohlížel hradby. Pak jsem se obrátil zpět, prošel Údolní bránou a vrátil se.

16Hodnostáři netušili, kde jsem byl a co jsem dělal, neboť jsem do té doby Židům nic neprozradil, a to ani kněžím, knížatům, hodnostářům ani jiným úředníkům.

17Teď jsem jim ale řekl: „Sami vidíte, jak bídně na tom jsme. Jeruzalém je zpustošený a jeho brány spálené. Pojďme znovu vystavět jeruzalémské hradby, ať skončí naše potupa!“

18Potom jsem jim vyprávěl, jak nade mnou můj Bůh držel svou laskavou ruku a jaká

palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

slova ke mně pronesl král. „Pojďme stavět!“ řekli na to a sebrali odvahu k tomu dobrému dílu.

[19]Když se to doslechli Sanbalat Choronský, úředník Tobiáš Amonský a Gešem Arabský, začali se nám posmívat. Uráželi nás: „Co to tam provádíte za věci? Chcete se protivit králi?“

[20]„Bůh nebes nám pomůže,“ odpověděl jsem jim na to. „My jsme jeho služebníci a začali jsme stavět. Vy ale v Jeruzalémě nemáte žádný podíl, právo ani nárok!“

Obnova hradeb

Nehemiáš 3

[1]Velekněz Eliašib se svými bratry kněžími se dal do práce a postavili Ovčí bránu. Upevnili trámy a osadili vrata. Pokračovali dál k věži Mea, a když ji zasvětili, postupovali až k věži Chananel.

[2]Vedle nich stavěli muži z Jericha a vedle nich Zakur, syn Imriho.

[3]Rybnou bránu stavěli synové Senaovi. Upevnili trámy a osadili vrata, zámky a závory.

[4]Vedle nich opravoval Meremot, syn Uriáše, syna Kocova. Vedle nich opravoval Mešulam, syn Berechiáše, syna Mešezabelova. Vedle nich opravoval Sádok, syn Baanův.

5 Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

5Vedle nich opravovali muži z Tekoje, urození mezi nimi ale nesklonili šíji k práci pro svého Pána.

6 Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

6Ješanskou bránu opravovali Jojada, syn Paseachův, a Mešulam, syn Besodiášův. Upevnili trámy a osadili vrata, zámky a závory.

7 Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

7Vedle nich opravoval Melatiáš Gibeonský a Jadon Meronotský, muži z Gibeonu a z Micpy, kde bylo sídlo zaeufratského místodržitele.

8 Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

8Vedle něj opravoval zlatník Uziel, syn Charhajášův, a vedle něj mastičkář Chananiáš. Opevňovali Jeruzalém až k Široké hradbě.

9 Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

9Vedle nich opravoval Refajáš, syn Churův, správce poloviny jeruzalémského okresu.

10 Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

10Vedle nich opravoval Jedajáš, syn Charumafův, naproti svému domu. Vedle něj opravoval Chatuš, syn Chašabnejášův.

11 A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

11Další část včetně Pecné věže opravoval Malkiáš, syn Charimův, a Chašub, syn Pachat-moábův.

12 Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

12Vedle nich opravoval se svými dcerami Šalum, syn Lochešův, správce poloviny jeruzalémského okresu.

13 A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

13Údolní bránu opravoval Chanun a obyvatelé Zanoachu. Když ji vystavěli, osadili vrata, zámky a závory; opravili také na tisíc loktů hradby až k Hnojné bráně.

14 A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do

14Hnojnou bránu opravil Malkiáš, syn Rechabův, správce okresu Bet-kerem.

distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

Když ji vystavěl, osadil vrata, zámky a závory.

15 A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

15Studniční bránu opravoval Šalun, syn Kol-chozeho, správce okresu Micpa. Když ji postavil a zastřešil, osadil vrata, zámky a závory. Opravil také hradbu u rybníka Šelach poblíž Královské zahrady až ke schodům dolů z Města Davidova.

16 Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

16Za ním opravoval Nehemiáš, syn Azbukův, správce poloviny okresu Bet-cur; skončil naproti Davidovu hřbitovu až u vodní nádrže a Domu hrdinů.

17 Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

17Za ním opravovali levité: Rechum, syn Baniho; vedle něj opravoval za svůj okres Chašabiáš, správce poloviny okresu Keíla;

18 Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

18za nimi opravovali jejich bratři vedení Binuim, synem Chenadadovým, správcem poloviny okresu Keíla.

19 ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

19Vedle něj Ezer, syn Ješuúv, správce Micpy, opravoval další část od stupňů ke zbrojnici až do rohu hradby.

20 Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

20Za ním Baruch, syn Zabajův, horlivě opravoval další část od rohu hradby ke vchodu do domu nejvyššího kněze Eliašiba.

21 Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

21Za ním Meremot, syn Uriáše, syna Kocova, opravoval další část od vchodu do Eliašibova domu až po místo, kde dům končil.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22]Za ním opravovali kněží z blízkého okolí.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23]Za nimi opravovali naproti svým domům Benjamín a Chašub. Za nimi opravoval u svého domu Azariáš, syn Maasejáše, syna Ananiášova.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24]Za ním opravoval další část Binui, syn Chenadadův, od Azariášova domu až k baště v rohu hradby.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25]Palal, syn Uzajův, opravoval naproti rohové baště a horní věži vysunuté před královským palácem u strážního nádvoří. Za ním opravoval Pedajáš, syn Parošův.

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26]Chrámoví sluhové bydlící na Ofelu opravovali na východě naproti Vodní bráně a předsunuté věži.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27]Další část za ním opravovali Tekojští naproti velké předsunuté věži až ke zdi Ofelu.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28]Od Koňské brány vzhůru opravovali zeď kněží, každý naproti svému domu.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[29]Za nimi opravoval naproti svému domu Sádok, syn Imerův. Za ním opravoval Šemajáš, syn Šekaniášův, strážce východní brány.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[30]Další část za ním opravoval Chananiáš, syn Šelemiášův, a Chanun, šestý syn Calafův. Za ním opravoval Mešulam, syn Berechiášův.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do

[31]Za ním opravoval naproti své komoře zlatník Malkiáš až k budově chrámových

templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.
[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

sluhů a kupců naproti Strážné bráně a až k rohové terase.

[32]Od rohové terasy k Ovčí bráně opravovali zlatníci a kupci.

Nepřátelské úklady

[33]Jakmile se Sanbalat doslechl, že stavíme hradby, rozhněval se, přímo zuřil, a začal Židy urážet.
[34]„Co to ti bídní Židé provádějí?“ vykřikoval před svými soukmenovci a před samařským vojskem. „Chtějí opevňovat?! Chtějí obětovat? Chtějí to dnes dodělat? Chtějí křísit z prachu ty ohořelé sutiny?“
[35]Tobiáš Amonský, který mu stál po boku, řekl: „Jen ať klidně stavějí. Ta jejich kamenná zeď spadne, jen co po ní liška přeběhne!“
[36]Slyš, Bože náš, jak námi pohrdají, a obrať tu pohanu na jejich hlavu! Ať se sami stanou kořistí v zemi vyhnanství.
[37]Nepřikrývej jejich hanebnosti, jejich hříchy ať nejsou před tebou smazány, neboť brojili proti stavitelům.
[38]A tak jsme stavěli hradby. Už byly z poloviny zaceleny a lid pracoval celým srdcem.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

Nehemiáš 4

[1]Když se Sanbalat a Tobiáš spolu s Araby, Amonci a Ašdoďany doslechli, že obnovené hradby Jeruzaléma rostou do výšky a že to, co bylo pobořeno, se

začíná zacelovat, nesmírně je to rozhněvalo.

2 Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

2Ti všichni se společně spikli, že vytáhnou do boje proti Jeruzalému a vyvolají nepokoj.

3 Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

3Modlili jsme se tedy ke svému Bohu a na obranu proti nim jsme ve dne i v noci stavěli stráž.

4 Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

4Tehdy se v Judsku začalo říkat: „Ubývá síla nosit, sutin je příliš; ty hradby nezvládneme postavit.“

5 Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

5Naši nepřátelé si říkali: „Než si něčeho všimnou, než se rozhlédnou, vpadneme mezi ně. Pobijeme je a dílo se zastaví.“

6 Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

6Kdykoli přicházeli Židé bydlící v jejich sousedství, desetkrát nám vykládali: „Kam se obrátíte, odevšad jdou na vás.“

7 Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

7Proto jsem dole za hradbami a na otevřená místa rozestavil lid podle jejich rodů s meči, kopími a luky.

8 Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

8Po obhlídce jsem knížatům, hodnostářům a ostatním z lidu řekl: „Nebojte se jich! Pamatujte na Pána velikého a hrozného. Bojujte za své bratry, syny a dcery, za své ženy a své domy!“

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[9]Když se naši nepřátelé dozvěděli, že o jejich plánech víme a že je Bůh zmařil, mohli jsme se všichni vrátit ke hradbám, každý ke svému dílu.

[10]Od toho dne polovina mých mužů pracovala na díle a druhá polovina byla ve zbroji. Velitelé s kopími, štíty, luky a pancíři střežili celý rod Judův,

[11]který stavěl hradby. Nosiči jednou rukou přenášeli stavební náklad a druhou svírali zbraň.

[12]Všichni, kdo pracovali na stavbě, byli po boku opásáni mečem a vedle mě stál trubač na beraní roh.

[13]Řekl jsem totiž knížatům, hodnostářům a ostatním z lidu: „Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme na hradbách od sebe daleko.

[14]Kdekoli uslyšíte troubení rohu, tam se seběhněte. Bůh bude bojovat za nás!“

[15]Pracovali jsme tedy na díle a polovina třímala kopí od svítání, až dokud nevyšly hvězdy.

[16]Tehdy jsem řekl lidu: „Všichni ať přespávají se svými mládenci v Jeruzalémě, aby mohli v noci hlídat a ve dne pracovat.“

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.
[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.
[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.
[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.
[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.
[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.
[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.
[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[17]Já ani mí bratři a mládenci a strážní, kteří mě provázeli, jsme se nesvlékali a neodkládali zbraň ani u vody.

Odíráte své bratry!

Nehemiáš 5

[1]Prostí lidé a zvláště ženy tehdy velmi naříkali na své židovské bratry.

[2]Jedni říkali: „Máme tolik synů a dcer, že za ně pořizujeme obilí, abychom měli co jíst a přežili.“

3 Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.	3Jiní říkali: „Musíme svá pole, vinice i domy dávat do zástavy, abychom v tom hladu pořídili obilí.“
4 Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.	4Další říkali: „Musíme si půjčovat peníze na královskou daň z našich polí a vinic.
5 No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.	5Nejsme snad stejní jako naši bratři? Nejsou naše děti jako jejich děti?! Vždyť budeme muset prodat své syny a dcery do otroctví! Některé z našich dcer už jsou v porobě a my jsme bezmocní; vždyť naše pole a vinice už nám nepatří.“
6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.	6Když jsem uslyšel jejich křik a jejich slova, velmi mě to rozhněvalo.
7 Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.	7Rozhodl jsem se, že to knížatům a hodnostářům vytknu. „Vy všichni odíráte své bratry!“ řekl jsem jim a svolal kvůli nim veřejné shromáždění.
8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?	8Tam jsem jim řekl: „Kdykoli jsme mohli, vykoupili jsme své židovské bratry, kteří se museli prodat pohanům. A vy jim teď své bratry prodáváte, aby je zase prodali nám?!“ Nato zmlkli a neměli co říci.
9 Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?	9„Co děláte, není správné,“ pokračoval jsem. „Nemáte raději žít v bázni před naším Bohem, aby nás nepřátelské národy neměly proč hanět?

10 Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

10I já se svými bratry a mládenci jsem jim půjčil peníze a obilí. Nechme už toho odírání!

11 Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

11Vraťte jim ještě dnes jejich pole, vinice, olivy a domy a také úrok z peněz, z obilí, vína i oleje, za který jim půjčujete!“

12 Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

12„Všechno vrátíme,“ odpověděli na to. „Už od nich nebudeme nic požadovat. Uděláme, jak říkáš.“ Svolal jsem tedy kněze a zavázal knížata i hodnostáře přísahou, že se tak zachovají.

O bom exemplo de Neemias

13 Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

13Pak jsem vytřásl kapsu svého pláště a prohlásil: „Každého, kdo nedodrží své slovo, ať Bůh takto vytřese z jeho domu i z jeho vlastnictví. Takto ať zůstane vytřesen a prázdný.“ Celé shromáždění na to odpovědělo: „Amen,“ a chválili Hospodina. Lid se pak zachoval podle tohoto slova.

14 Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

14Celých těch dvanáct let ode dne, kdy jsem byl jmenován místodržícím v Judsku, od dvacátého do dvaatřicátého roku krále Artaxerxe, jsem se svými bratry nepobíral místodržitelské dávky.

15 Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

15Všichni místodržící přede mnou přitom od lidu vymáhali denní dávku 40 šekelů stříbra na jídlo a víno. Také jejich mládenci lid utiskovali. Já jsem ale z úcty k Bohu nic takového nedělal.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[16]Osobně jsem pomáhal s opravou hradeb. Neskupovali jsme pozemky, naopak, všichni mí muži se zapojili do díla.

[17]U mého stolu sedávalo 150 židovských hodnostářů a k tomu všichni návštěvníci z okolních národů.

[18]Každý den se na můj účet podával jeden býk, šest vybraných ovcí a množství drůbeže. Každých deset dní se podávala hojnost veškerého vína. Přesto jsem ale nepožadoval místodržitelské dávky, protože lid tížily jiné povinnosti.

[19]Pamatuj na mě, Bože můj, v dobrém. Pamatuj na vše, co jsem pro tento lid vykonal.

Další úklady

Nehemiáš 6

[1]Když se Sanbalat, Tobiáš, Arab Gešem a ostatní naši nepřátelé dozvěděli, že jsme dostavěli hradby a že v nich nezůstala jediná trhlina (ačkoli tou dobou jsem ještě brány neosadil vraty),

[2]tehdy mi Sanbalat s Gešemem poslali vzkaz: „Pojď, setkáme se v některé vesnici na pláni Ono.“ Zamýšleli mi totiž provést něco zlého.

[3]Vyslal jsem k nim posly s odpovědí: „Pracuji na velikém díle. Nemohu se uvolnit. Proč bych měl to dílo zpozdit, když bych ho opustil a sešel k vám?“

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[4]Podobné vzkazy mi posílali čtyřikrát a já jsem jim podobně odpovídal.

[5]Když mi Sanbalat posílal takový vzkaz popáté, jeho služebník měl s sebou otevřený dopis.

[6]V něm stálo: „Mezi národy se proslýchá a Gešem to potvrzuje, že s Židy plánuješ vzpouru. Proto stavíš ty hradby. Podle těch zpráv prý chceš být jejich králem.

[7]Dokonce jsi ustanovil proroky, aby o tobě v Jeruzalémě hlásali: ‚Judsko má krále!' Král se o tom všem určitě dozví, proto přijď a poradíme se spolu."

[8]Vzkázal jsem mu toto: „Nic z toho, o čem mluvíš, se neděje. Jen sis to vymyslel."

[9]Ti všichni se nás snažili zastrašit. Mysleli si, že ochabneme a necháme dílo nedokončené, ale já jsem se modlil: „Dej mi sílu!"

[10]Když jsem vešel do domu Šemajáše, syna Delajáše, syna Mehetabelova, byl zaražený a řekl mi: „Pojďme se sejít v Božím domě, uvnitř v chrámě. Chrámové dveře musíme zavřít. Chtějí tě totiž zavraždit. V noci tě přijdou zavraždit!"

[11]„Člověk jako já by měl utíkat?" řekl jsem na to. „A copak někdo jako já může jít do svatyně a přežít? Nepůjdu tam."

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

[12]Poznal jsem totiž, že ho neposlal Bůh. Takhle mi prorokoval, protože mu zaplatil Tobiáš a Sanbalat.

[13]Zaplatili mu, abych se polekal, poslechl ho a zhřešil. Tak bych jim dal příležitost k pomluvám, aby očernili mé jméno.

[14]Pamatuj, Bože můj, na Tobiáše a Sanbalata i na jejich činy. Pamatuj také na prorokyni Noadiu a na další proroky, kteří mě chtěli zastrašit.

Hradby dokončeny

[15]Hradby byly dokončeny během dvaapadesáti dnů, pětadvacátého dne měsíce elul.

[16]Když se to doslechli všichni naši nepřátelé ve všech okolních národech, byli zděšeni a zdrceni. Poznali, že to dílo pochází od našeho Boha.

[17]Mezi judskou šlechtou a Tobiášem celou tu dobu odcházelo a přicházelo množství dopisů.

[18]Mnozí v Judsku s ním byli spojeni přísahou, protože byl zetěm Šekaniáše, syna Arachova, a jeho syn Jochanan si vzal dceru Mešulama, syna Berechiášova.

[19]Vychvalovali ho přede mnou a donášeli mu na mě. Tobiáš pak psal dopisy, aby mě zastrašil.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani,

Nehemiáš 7

[1]Když byly hradby dostavěny a osadil jsem vrata, byli ustanoveni strážní, zpěváci a levité.

[2]Velení nad Jeruzalémem jsem svěřil svému bratru Chananimu a veliteli pevnosti Chananiášovi, což byl důvěryhodný muž, jenž měl více Boží bázně než kdo jiný.

[3]Řekl jsem jim: „Ať jeruzalémské brány nezůstávají během poledního odpočinku otevřené. Ti, kdo konají službu, ať vrata zavřou a zajistí. Obyvatelé Jeruzaléma pak ať drží hlídky; každý ať hlídá naproti svému domu.“

Osídlení Jeruzaléma

[4]Město bylo prostorné a veliké, ale obyvatel v něm bylo málo a chyběly obnovené domy.

[5]Můj Bůh mi proto položil na srdce, abych shromáždil urozené, hodnostáře i prostý lid k rodovému soupisu. Nalezl jsem rodopis prvních navrátilců a v něm bylo zapsáno následující:

[6]Toto jsou krajané, kteří se vrátili ze zajetí, kam byli jako vyhnanci zavlečeni babylonským králem Nabukadnezarem. Vrátili se domů do Jeruzaléma a do ostatních měst v Judsku

[7]pod vedením Zerubábela, Jošuy, Nehemiáše, Azariáše, Raamiáše,

Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

14 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

15 Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

16 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

17 Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

18 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

19 Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

20 Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

21 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

22 Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

23 Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

Nachmaniho, Mordechaje, Bilšana, Mispereta, Bigvaje, Nechuma a Baany. Toto je soupis izraelského lidu:

8 synové Parošovi 2.172

9 synové Šefatiášovi 372

10 synové Arachovi 652

11 synové Pachat-moábovi, totiž Ješuovi a Joábovi, 2.818

12 synové Elamovi 1.254

13 synové Zatuovi 845

14 synové Zakajovi 760

15 synové Binuiho 648

16 synové Bebajovi 628

17 synové Azgadovi 2.322

18 synové Adonikamovi 667

19 synové Bigvajovi 2.067

20 synové Adinovi 655

21 synové Aterovi, totiž Chizkiášovi, 98

22 synové Chašumovi 328

23 synové Becajovi 324

[24] Os filhos de Harife, cento e doze.

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

[34] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[35] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[36] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[37] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

[38] Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

[39] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[40] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[41] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[42] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[24] synové Charifovi 112

[25] obyvatelé Gibeonu 95

[26] muži z Betléma a Netofu 188

[27] muži z Anatotu 128

[28] muži z Bet-azmavetu 42

[29] muži z Kiriat-jearimu, Kefiry a Beerotu 743

[30] muži z Rámy a Geby 621

[31] muži z Michmasu 122

[32] muži z Bet-elu a Aje 123

[33] muži z Nebó 52

[34] obyvatelé jiného Elamu 1.254

[35] obyvatelé Charimu 320

[36] obyvatelé Jericha 345

[37] obyvatelé Lodu, Chadidu a Onu 721

[38] obyvatelé Senay 3.930.

[39] Kněží: synové Jedajášovi z domu Ješuova 973

[40] synové Imerovi 1.052

[41] synové Pašchurovi 1.247

[42] synové Charimovi 1.017.

43 Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

44 Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

45 Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

46 Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

47 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

48 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

49 os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

50 os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

51 os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

52 os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

53 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

54 os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

55 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

56 os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

57 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

43Levité: synové Ješuovi, totiž Kadmielovi, ze synů Hodevjášových 74

44 zpěváci, synové Asafovi 148

45 strážní, synové Šalumovi, Aterovi, Talmonovi, Akubovi, Chatitovi a Šobajovi 138.

46Chrámoví sluhové: synové Cichovi, synové Chasufovi, synové Tabaotovi,

47 synové Kerosovi, synové Siaovi, synové Fadonovi,

48 synové Lebanovi, synové Chagabovi, synové Šalmajovi,

49 synové Chananovi, synové Gidelovi, synové Gacharovi,

50 synové Reajovi, synové Recinovi, synové Nekodovi,

51 synové Gazamovi, synové Uzovi, synové Paseachovi,

52 synové Besajovi, synové Meunitů, synové Nefušsitů,

53 synové Bakbukovi, synové Chakufovi, synové Charchurovi,

54 synové Baclitovi, synové Mechidovi, synové Charšovi,

55 synové Barkosovi, synové Siserovi, synové Tamachovi,

56 synové Neciachovi, synové Chatifovi.

57Synové Šalomounových služebníků: synové Sotajovi, synové Soferetovi, synové Peridovi,

58 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

59 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

60 Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

61 Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

62 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

63 Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

64 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

65 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

66 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

67 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

58 synové Jaelovi, synové Darkonovi, synové Gidelovi,

59 synové Šefatiášovi, synové Chatilovi, synové Pochereta Cebajimského, synové Amona;

60 Chrámových sluhů a potomků Šalomounových služebníků bylo celkem 392.

61 Další přišli z Tel-melachu, z Tel-charši, z Kerubu, Adonu a Imeru, ale nemohli prokázat, že jsou rodem a původem z Izraele:

62 Synové Delajášovi, Tobiášovi a Nekodovi: 642.

63 Z kněží pak: synové Chobajáše, Koce a Barzilaje (který se oženil s jednou z dcer Barzilaje Gileádského a přijal jejich jméno).

64 Snažili se najít svůj rodokmen, ale marně, a tak byli z kněžství odsvěceni.

65 Guvernér jim proto zakázal jíst ze svatosvatých věcí, dokud se kněz nepostaví k urim a tumim.

66 Celé shromáždění dohromady čítalo 42.360 osob.

67 Bylo s nimi také 7.337 otroků a otrokyň a 245 zpěváků a zpěvaček.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[68]Měli 736 koní, 245 mezků,

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[69] 435 velbloudů a 6.720 oslů.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[70]Někteří vůdcové otcovských rodů přispěli na dílo. Guvernér daroval do pokladnice 1.000 drachem zlata, 50 mis a 530 kněžských suknic.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[71]Ostatní vůdcové otcovských rodů darovali do pokladnice díla 20.000 drachem zlata a 2.200 hřiven stříbra.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[72]Zbytek lidu daroval 20.000 drachem zlata, 2.000 hřiven stříbra a 67 kněžských suknic.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

[73]Kněží, levité, strážní, zpěváci, někteří z lidu, chrámoví sluhové a všechen Izrael se usadili ve svých městech.

OBNOVA BOHOSLUŽBY

Čtení Zákona

S příchodem sedmého měsíce už synové Izraele bydleli ve svých městech.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

[2] Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de

Nehemiáš 8

[1]Tehdy se všechen lid jako jeden muž shromáždil na prostranství před Vodní bránou a žádali učeného Ezdráše, aby přinesl Knihu Mojžíšova zákona, který Hospodin přikázal Izraeli.

[2]Tohoto prvního dne sedmého měsíce tedy kněz Ezdráš přinesl Zákon před

mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

shromážděné muže, ženy a vůbec každého, kdo mohl slyšenému rozumět.

3 E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

3Četl z něj na prostranství u Vodní brány od svítání až do poledne všem mužům i ženám, každému, kdo mohl rozumět. Všechen lid pozorně naslouchal Knize Zákona.

4 Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

4Učenec Ezdráš stál na dřevěném podiu zvlášť k tomu zhotoveném. Vpravo od něj stál Matitiáš, Šema, Anajáš, Uriáš, Chilkiáš, Maasejáš, vlevo Pedajáš, Mišael, Malkiáš, Chašum, Chašbadana, Zachariáš a Mešulam.

5 Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

5Ezdráš otevřel knihu před očima všech (stál totiž výše než všechen lid), a jakmile ji otevřel, všechen lid povstal.

6 Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

6Ezdráš pak dobrořečil Hospodinu, velikému Bohu, a všechen lid zvedal ruce a odpovídal: „Amen, amen!“ Padli před Hospodinem na kolena a klaněli se mu tváří k zemi.

7 E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

7Když se lid znovu postavil, levité Ješua, Bani, Šerebiáš, Jamin, Akub, Šabetaj, Hodiáš, Maasejáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan a Pelajáš vysvětlovali lidu Zákon.

8 Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

8Četli v Knize Božího zákona, vykládali a objasňovali smysl, aby tomu, co se čte, bylo rozumět.

9 Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este

9Když lid uslyšel slova Zákona, všichni plakali. Guvernér Nehemiáš jim proto s učeným knězem Ezdrášem a s levity, kteří

dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

vyučovali lid, říkal: „Netruchlete a neplačte, vždyť dnes je svátek Hospodina, vašeho Boha!

10 Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

10Jděte,“ řekl jim, „jezte a pijte lahodné věci a dělte se s těmi, kdo nemají nic připraveno. Dnes je svátek našeho Pána. Netrapte se, vždyť Hospodinova radost je vaše síla!“

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

11Podobně lid těšili také levité: „Přestaňte. Dnes je svátek, netrapte se.“

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

12A tak šli všichni jíst a pít a dělit se s ostatními. Nesmírně se radovali, protože porozuměli slovům, která slyšeli číst.

A Festa dos Tabernáculos

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

13Druhého dne se všichni rodoví vůdcové lidu s kněžími a levity shromáždili k učenému Ezdrášovi, aby lépe porozuměli slovům Zákona.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

14V Zákoně, který Hospodin přikázal skrze Mojžíše, našli zapsáno, že synové Izraele mají sedmého měsíce slavit Svátek stánků a bydlet v přístřešcích.

15 que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

15Proto po všech svých městech i v Jeruzalémě rozhlásili tuto zprávu: „Vyjděte do hor a přineste ratolesti z ušlechtilých i planých oliv, z myrt, palem a listnatých stromů a postavte si přístřešky, jak je předepsáno.“

16 Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu

16Lidé tedy šli, přinesli větve a všichni si postavili přístřešky – na střechách, na

terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

17 Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

18 Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

1 No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

2 Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

3 Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

4 Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

5 Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei

dvorcích, na nádvořích Božího chrámu i na prostranstvích u Vodné a Efraimské brány.

17Celé shromáždění navrátilců ze zajetí si postavilo stánky a bydlelo v nich. Do toho dne synové Izraele nic takového nedělali už od dob Jozuy, syna Nunova. Byla to obrovská radost.

18Každý den od začátku slavnosti až do konce se četlo z Knihy Božího zákona. Sedm dní slavili svátek a osmý den měli sváteční shromáždění, jak je předepsáno.

Kajícná modlitba

Nehemiáš 9

1Čtyřiadvacátého dne téhož měsíce se synové Izraele shromáždili k postu, zahaleni pytlovinou a posypáni hlínou.

2Ti, kdo byli izraelského původu, se tehdy oddělili ode všech cizozemců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých předků.

3Čtvrt dne četli vestoje z Knihy zákona Hospodina, svého Boha, a dalšího čtvrt dne vyznávali a klaněli se Hospodinu, svému Bohu.

4Na levitských stupních stál Ješua, Binui, Kadmiel, Šebaniáš, Buni, Šerebiáš, Bani a Kenani a hlasitě volali k Hospodinu, svému Bohu.

5Levité Ješua, Kadmiel, Bani, Chašabnejáš, Šerebiáš, Hodiáš, Šebaniáš a Petachiáš pak zvolali: „Vstaňte a dobrořečte Hospodinu,

ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

svému Bohu: Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, od věků až na věky! Tvé slavné jméno ať je požehnané, nad všechno požehnání i chválu vyvýšené.

6 Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

6Ty sám jsi Hospodin, ty jsi nebe učinil, nebesa nebes i všechny jejich zástupy, zemi i se vším, co je na ní, všechna moře i se vším, co je v nich. Ty sám všemu dáváš život, tobě se klaní zástup nebeský!

7 Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

7Ty jsi Hospodin, Bůh, který vybral Abrama, z chaldejského Uru jej vyvedl a dal mu jméno Abraham.

8 Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

8Když jsi poznal, že je ti v srdci věrný, uzavřel jsi s ním smlouvu o zemi Kananejců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Jebusejců a Girgašejců a sice, že tu zemi dáš jeho semeni. A své slovo jsi splnil, neboť jsi spravedlivý.

9 Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

9Viděl jsi trápení našich otců v Egyptě, u Rudého moře jsi slyšel jejich křik.

10 Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

10Seslal jsi divy a zázraky na faraona, na jeho dvořany i na všechen jeho lid, neboť jsi věděl, jak je krutě trápili. Získal sis jméno, jaké dodnes máš.

11 Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

11Moře jsi před nimi rozdělil, prostředkem moře prošli po souši. Jejich pronásledovatele jsi však smetl do hlubin; jako kámen v těch mocných vodách zmizeli!

12 Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

12Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci pak sloupem ohnivým svítils jim na cestu, po které měli jít.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[13]Na horu Sinaj jsi sestoupil, z nebe jsi s nimi promlouval. Dal jsi jim poctivá pravidla a spravedlivé zákony, dobrá nařízení a příkazy.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[14]Dal jsi jim poznat svou svatou sobotu, skrze svého služebníka Mojžíše jsi jim vydal příkazy, nařízení a zákony.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[15]Chléb z nebe jsi jim dal, když hladověli, a když žíznili, vyvedl jsi vodu ze skály. Řekl jsi jim, ať jdou obsadit zemi, o níž jsi přísahal, že jim ji dáš.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[16]Oni však se svými otci pyšně zatvrdili šíji a odmítli poslouchat tvé příkazy.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[17]Odmítli poslouchat, nepomysleli na divy, které jsi pro ně vykonal. Zatvrdili šíji, zvolili si vůdce, aby se ve vzpouře vrátili do poroby! Ty jsi ale Bůh odpuštění, milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý. Neopustil jsi je,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18]když si odlili tele a řekli: ‚To je tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta.' Jak velice se rouhali!

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19]Ty jsi je ale ve svém nesmírném slitování nenechal samotné tehdy na poušti. Oblakový sloup je nikdy neopouštěl, ve dne je vodil po cestě; ohnivý sloup byl s nimi v noci, svítil jim na cestu, po které měli jít.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[20]Svého laskavého Ducha jsi jim udělil, aby je učil. Jejich ústům jsi neodepřel svou manu, dal jsi jim vodu, když žíznili.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21]Čtyřicet let ses o ně na poušti staral; nic jim nechybělo, oděv nechátral, nohy neotekly.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22]Vydal jsi jim království a národy, každý kout jsi jim přidělil. Získali zemi Sichona, krále Chešbonu, i zemi Oga, krále Bášanu.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[23]Rozmnožil jsi jejich syny jako hvězdy na nebi a uvedl jsi je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, ať ji obsadí.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[24]Synové pak do té země vešli a obsadili ji; Kananejce, kteří tam bydleli, jsi před nimi porazil. Do rukou jsi jim vydal krále i národy země, takže s nimi naložili podle libosti.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[25]Dobyli hrazená města i úrodnou zemi, obsadili domy plné cenností, už vykopané studny, vinice, olivy i ovocné sady. Jedli až do sytosti, tukem se obalili, s rozkoší užívali tvé velké dobroty.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem

[26]Tehdy se vzbouřili, tobě se postavili, tvůj Zákon zahodili za hlavu! Tvé proroky vraždili, když je vyzývali, aby se k tobě vrátili. Jak velice se rouhali!

voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

27 Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

28 Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

29 Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

30 No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

31 Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

27Vydával jsi je proto krutým nepřátelům, a tehdy k tobě volali v dobách soužení. Tys je pak vyslýchal z nebe v nesmírném slitování, dával jsi jim zachránce z rukou nepřátel.

28Když si však vydechli, znovu tě popouzeli, a proto jsi je nechával v područí nepřátel. Když potom k tobě volali znovu, tys je vyslýchal z nebe v nesmírném slitování a vždy znovu jsi je zachránil.

29Varoval jsi je, ať se vrátí k tvému Zákonu, oni však zpychli a nechtěli poslouchat tvé příkazy. Provinili se proti tvým řádům, z nichž ten, kdo je plní, bude žít. Zády se obraceli, zatvrzovali šíji, slyšet nechtěli.

30Tolik let ses s nimi trpělivě vláčel! Svým Duchem jsi je varoval skrze proroky, když ale přesto odmítali slyšet, vydal jsi je národům světa do rukou.

31V nesmírném slitování jsi ale s nimi neskoncoval, neopustil jsi je, neboť jsi Bůh milostivý a soucitný.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

[32]A tak, Bože náš, Bože veliký, mocný a hrozný, zachovávající smlouvu a milosrdenství, nepovažuj za nicotné všechny ty útrapy, které nás potkaly – naše krále i hodnostáře, naše kněze i proroky, naše otce i všechen lid. Od doby asyrských králů až dodnes

[33]jsi byl spravedlivý ve všem, co nás postihlo. Ty jednáš věrně, to my jsme se provinili

[34]i naši králové, hodnostáři, kněží a otcové. Tvůj Zákon neplnili, nedbali na tvé příkazy ani na výstrahy, jimiž jsi je varoval.

[35]Když ještě měli své království a hojnost tvé dobroty, kterou jsi jim prokazoval, když ještě měli tu širou, úrodnou zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili ti a od svých zlých skutků se nechtěli odvrátit.

[36]A hle, dnes jsme otroci v zemi, kterou jsi daroval našim otcům, aby jedli její plody a užívali její dobroty – v té zemi jsme dnes otroci!

[37]Její hojná úroda připadá králům, jimž jsi nás pro naše hříchy podmanil. S námi i s naším dobytkem dělají, co se jim zlíbí – ocitli jsme se ve velkém soužení!“

Smlouva poslušnosti

Neemias 10

1 Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

2 Seraías, Azarias, Jeremias,

3 Pasur, Amarias, Malquias,

4 Hatus, Sebanias, Maluque,

5 Harim, Meremote, Obadias,

6 Daniel, Ginetom, Baruque,

7 Mesulão, Abias, Miamim,

8 Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

9 E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

10 e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

11 Mica, Reobe, Hasabias,

12 Zacur, Serebias, Sebanias,

13 Hodias, Bani e Beninu.

14 Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

15 Buni, Azgade, Bebai,

16 Adonias, Bigvai, Adim,

17 Ater, Ezequias, Azur,

18 Hodias, Hasum, Besai,

19 Harife, Anatote, Nebai,

20 Magpias, Mesulão, Hezir,

21 Mesezabel, Zadoque, Jadua,

22 Pelatias, Hanã, Anaías,

23 Oseias, Hananias, Hassube,

24 Haloés, Pilha, Sobeque,

25 Reum, Hasabna, Maaséias,

Nehemiáš 10

1„Kvůli tomu všemu teď sepisujeme závaznou smlouvu stvrzenou pečetěmi našich hodnostářů, levitů a kněží.“

2Svou pečeť připojili: Guvernér Nehemiáš, syn Chakaliášův. Cidkiáš,

3Serajáš, Azariáš, Jeremiáš,

4Pašchur, Amariáš, Malkiáš,

5Chatuš, Šebaniáš, Maluk,

6Charim, Meremot, Obadiáš,

7Daniel, Gineton, Baruch,

8Mešulam, Abiáš, Mijamin,

9Maaziáš, Bilgaj a Šemajáš. To byli kněží.

10Levité: Ješua, syn Azaniášův, Binui ze synů Chenadadových, Kadmiel

11a jejich bratři: Šebaniáš, Hodiáš, Kelíta, Pelajáš, Chanan,

12Míka, Rechob, Chašabiáš,

13Zakur, Šerebiáš, Šebaniáš,

14Hodiáš, Bani a Beninu.

15Vůdcové lidu: Paroš, Pachat-moáb, Elam, Zatu, Bani,

16Buni, Azgad, Bebaj,

17Adoniáš, Bigvaj, Adin,

18Ater, Chizkiáš, Azur,

19Hodiáš, Chašum, Becaj,

20Charif, Anatot, Nebaj,

21Magpiaš, Mešulam, Chezir,

22Mešezabel, Sádok, Jadua,

23Pelatiáš, Chanan, Anajáš,

24Hošea, Chananiáš, Chašub,

25Halocheš, Pilcha, Šobek,

[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.
[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,
[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;
[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;
[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.
[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[26]Rechum, Chašabna, Maasejáš,
[27]Achiáš, Chanan, Anan,
[28]Maluk, Charim a Baana.
[29]Také ostatní z lidu, kněží, levité, strážní, zpěváci, chrámoví sluhové a každý, kdo se oddělil od okolních národů pro Boží zákon, jejich ženy, synové a dcery, každý, kdo byl schopen rozumět,
[30]ti všichni se připojovali ke svým urozeným bratřím a skládali přísežný slib, že budou žít podle Božího zákona, vydaného skrze Božího služebníka Mojžíše. Slibovali, že budou dodržovat a plnit všechna přikázání Hospodina, našeho Pána, i jeho zákony a pravidla:
[31]„Nebudeme vdávat své dcery do cizích národů a s jejich dcerami nebudeme ženit své syny.
[32]Když k nám z okolních národů přivezou zboží nebo obilí, aby je prodávali v den odpočinku, nebudeme je kupovat v sobotu

ani ve svátek. Sedmého roku ustaneme a zrušíme každý dluh.

33 e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

33Zavazujeme se odevzdávat třetinu šekelu ročně na dílo Božího domu:

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

34na chleby předložení, na pravidelné oběti moučné i zápalné o sobotách, novoluních a slavnostech, na svaté dary, na smírčí oběti za hřích Izraele a na veškeré dílo při domě našeho Boha.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

35Dávky dřeva pro chrám našeho Boha si rozdělujeme losem. Kněží, levité i lid je budou přinášet každoročně podle svých otcovských rodů v určený čas, aby na oltáři Hospodina, našeho Boha, plál oheň, jak je psáno v Zákoně.

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

36Zavazujeme se každoročně přinášet do Hospodinova domu své prvotiny z půdy a z veškerého ovoce všech stromů.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles

37Jak je psáno v Zákoně, budeme přinášet prvorozené ze svých synů i ze svého dobytka, ze svého skotu i bravu do domu našeho Boha ke kněžím sloužícím v jeho domě.

cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

38 O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

39 Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

1 Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

2 O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

38Prvotiny ze svého těsta a ze svých obětních příspěvků, z ovoce všech stromů, z vína i oleje budeme přinášet kněžím do komor v domě našeho Boha. Levitům budeme přinášet desátek ze svých pozemků a oni budou vybírat desátky ve všech městech, kde pracujeme.

39Při vybírání desátků s nimi bude kněz, syn Áronův, a levité pak přinesou desátek z desátků do domu našeho Boha, do komor ve skladu.

40Synové Izraele včetně synů Leviho budou přinášet tyto obětní příspěvky z obilí, vína a oleje do komor, kde je uloženo náčiní svatyně a kde jsou i sloužící kněží, strážní a zpěváci. Dům svého Boha nebudeme zanedbávat.“

Osidlování Jeruzaléma

Nehemiáš 11

1Vůdcové lidu se usadili v Jeruzalémě. Ostatní lid losoval: každého desátého vybrali, aby bydlel ve svatém městě Jeruzalémě, a zbylých devět zůstalo v ostatních městech.

2Lidé žehnali všem, kdo se sami nabídli, že budou bydlet v Jeruzalémě.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[3]Toto jsou přední obyvatelé provincie, kteří se usadili v Jeruzalémě. V judských městech přebýval každý na svém majetku, ve vlastních městečkách, Izrael, kněží, levité, chrámoví sluhové i synové služebníků Šalomounových.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

[4]Někteří ze synů Judy a Benjamína se ale usadili v Jeruzalémě. Ze synů Judy: Atajáš, syn Uziáše, syna Zachariáše, syna Amariáše, syna Šefatiáše, syna Mahlalelova ze synů Perecových,

[5] e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

[5]a Maasejáš, syn Baruka, syna Kol-chozeho, syna Chazajáše, syna Adajáše, syna Jojariba, syna Zachariáše, syna Šílonského.

[6] Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

[6]Ze synů Perecových bydlelo v Jeruzalémě celkem 468 udatných mužů.

[7] São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

[7]Ze synů Benjamínových: Salu, syn Mešulama, syna Joedova, syna Pedajášova, syna Kolajášova, syna Maasejášova, syna Itielova, syna Ješajášova.

[8] Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

[8]Po něm Gabaj a Salaj, tedy 928 mužů.

[9] Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

[9]Jejich velitelem byl Joel, syn Zikriho. Druhým velitelem města byl Juda, syn Senuy.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

[10]Z kněží: Jedajáš, syn Jojaribův, Jakin,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[11]Sarajáš, syn Chilkiáše, syna Mešulamova, syna Sádokova, syna Merajotova, syna Achitubova, správce Božího chrámu.

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[12]Dále 822 jejich bratří, konajících službu v chrámu. Dále Adajáš, syn Jerochamův, syna Pelaliášova, syna Amciho, syna Zachariášova, syna Paššchurova, syna Malkiášova,

[13] a 242 jeho bratří, vůdců otcovských rodů. Dále Amaššaj, syn Azarela, syna Achzajova, syna Mešilemotova, syna Imerova.

[14]S ním bylo 128 jeho bratrů, udatných hrdinů. Jejich velitelem byl Zabdiel, syn Gedolimův.

[15]Z levitů: Šemajáš, syn Chašuba, syna Azrikamova, syna Chašabiášova, syna Buniho.

[16]Dva z předních levitů Šabetaj a Jozabad, zodpovědní za vnější záležitosti Božího chrámu.

[17]Vedoucí levita Mataniáš, syn Míky, syna Zabdiho, syna Asafova, který zahajoval chvály modlitbou. Dále Bakbukiáš, druhý po něm, a Abda, syn Šamuy, syna Galalova, syna Jedutunova.

[18]Celkem bylo ve svatém městě 284 levitů.

[19]Strážní: Akub, Talmon a 172 jejich bratrů, strážců bran.

[20]Ostatní Izraelci, kněží a levité bydleli každý na svém vlastnictví ve všech judských městech.

[21]Chrámoví sluhové pod vedením Cichy a Gišpy bydleli na Ofelu.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,

[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

[22]Levité v Jeruzalémě byli pod vedením Uziho, syna Baniho, syna Chašabiášova, syna Mataniášova, syna Míkova ze synů Asafových, což byli zpěváci zodpovědní za službu Božího chrámu.

[23]Platil pro ně královský výnos určující den po dni, co mají zpěváci dělat.

[24]Petachiáš, syn Mešezabelův ze synů Zeracha, syna Judova, byl k ruce králi ve všech záležitostech lidu.

[25]Pokud jde o venkovské usedlosti, synové Judovi bydleli v Kirjat-arbě a jejích vesnicích, v Dibonu a jeho vesnicích, v Jekabceelu a jeho usedlostech,

[26]v Ješuovi, Moladě, Bet-peletu,

[27]Chacar-šualu, v Beer-šebě a jejích vesnicích,

[28]v Ciklagu, v Mekoně a jejích vesnicích,

[29]v En-rimonu, Coreji, Jarmutu,

[30]Zanoachu, v Adulamu a jeho usedlostech, v Lachiši a jeho polnostech, v Azece a jejích vesnicích. Sídlili od Beer-šeby až k údolí Hinom.

[31]Synové Benjamínovi byli v Gebě, Michmasu, Aji, v Bet-elu a jeho vesnicích,

[32]v Anatotu, Nobu, Ananji,

[33]v Chacoru, Rámě, Gitajimu,

[34]v Chadidu, Ceboimu, Nebalatu,

[35]v Lodu, Onu a v údolí řemeslníků.

[36]K Benjamínovi byly přičleněny také některé levitské oddíly z Judy.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

1 São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
2 Amarias, Maluque, Hatus,
3 Secanias, Reum, Meremote,
4 Ido, Ginetoi, Abias,
5 Miamim, Maadias, Bilga,
6 Semaías, Joiaribe, Jedaías,
7 Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.
8 Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.
9 Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.
10 Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
11 Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.
12 Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;
13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;
14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;
15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;
16 de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

Kněží a levité

Nehemiáš 12

1Toto jsou kněží a levité, kteří se navrátili se Zerubábelem, synem Šealtielovým a s Jošuou: Serajáš, Jeremiáš, Ezdráš,
2Amariáš, Maluk, Chatuš,
3Šekaniáš, Rechum, Meremot,
4Ido, Gineton, Abiáš,
5Mijamin, Mahadiáš, Bilga,
6Šemajáš a Jojarib, Jedajáš,
7Salu, Amok, Chilkiáš, Jedajáš – to jsou přední kněží a jejich bratři za dnů Jošuových.
8Dále levité: Ješua, Binui, Kadmiel, Šerebiáš, Juda, Mataniáš. Ten se svými bratry odpovídal za písně díkuvzdání.
9Jejich bratři Bakbukiáš a Uni během služeb stáli naproti nim.
10 Jošua zplodil Joakima, Joakim zplodil Eliašiba, Eliašib zplodil Jojadu,
11 Jojada zplodil Jonatana, Jonatan zplodil Jaduu.
12Toto byli vůdcové kněžských otcovských rodů za dnů Joakimových: v Serajášově rodu Merajáš, v Jeremiášově rodu Chananiáš,
13 v Ezdrášově rodu Mešulam, v Amariášově rodu Jochanan,
14 v Melukiho rodu Jonatan, v Šekaniášově rodu Josef,
15 v Charimově rodu Adna, v Meremotově rodu Chelkaj,
16 v Idově rodu Zachariáš, v Ginetonově rodu Mešulam,

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que

[17] v Abiášově rodu Zikri, v Minjaminově rodu, v Moadiášově rodu Piltaj,

[18] v Bilgově rodu Šamua, v Šemajášově rodu Jonatan,

[19] v Jojaribově rodu Matenaj, v Jedahiášově rodu Uzi,

[20] v Salajově rodu Kalaj, v Amokově rodu Eber,

[21] v Chilkiášově rodu Chašabiáš, v Jedahiášově rodu Netanel.

[22] Levité za dnů Eliašiba, Jojady, Jochanana a Jaduy v čele otcovských rodů jakož i kněží byli zapsáni během kralování Dareia Perského.

[23] Vůdcové levitských otcovských rodů jsou zapsáni v Knize letopisů až do doby Jochanana, syna Eliašibova.

[24] Přední levité: Chašabiáš, Šerebiáš, Ješua, syn Kadmielův, a jejich bratři, kteří podle příkazu Davida, muže Božího, měli chválit a vzdávat díky naproti nim střídavě sbor po sboru.

[25] Mataniáš i Bakbukiáš, Obadiáš, Mešulam, Talmon i Akub drželi stráž při branách a hlídky při skladech v branách.

[26] Ti působili za dnů Joakima, syna Jošuova, syna Jocadakova, a za dnů místodržitele Nehemiáše a učeného kněze Ezdráše.

Zasvěcení hradeb

[27] Když se posvěcovaly hradby Jeruzaléma, byli vyhledáni levité ze všech míst, kde bydleli, a byli přivedeni do Jeruzaléma,

fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

28 Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

29 como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

30 Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

31 Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

32 Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

33 Azarias, Esdras, Mesulão,

34 Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

35 e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

36 e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

37 À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de

aby radostně oslavovali zasvěcení hradeb zpěvy díků a hraním na činely, lyry a citery.

28Zpěváci byli shromážděni ze širokého okolí Jeruzaléma – z netofských usedlostí,

29z Bet- -gilgalu a z okolí Geby a Azmavetu. Zpěváci si totiž vystavěli usedlosti v okolí Jeruzaléma.

30Kněží a levité se očistili a očistili také lid, brány a hradby.

31Judské hodnostáře jsem vyvedl na hradby a postavil dva veliké děkovné průvody. Průvod na jih mířil po hradbách ke Hnojné bráně.

32Šel s nimi Hošajáš a polovina judských hodnostářů,

33Azariáš, Ezdráš a Mešulam,

34Juda, Benjamín, Šemajáš a Jeremiáš.

35Z kněžských synů s trubkami tu byl Zachariáš, syn Jonatana, syna Šemajášova, syna Mataniášova, syna Mikajášova, syna Zakurova, syna Asafova;

36a rovněž jeho bratři Šemajáš, Azarel, Milalaj, Gilalaj, Mahaj, Netanel, Juda a Chanani s hudebními nástroji Davida, muže Božího. V čele průvodu šel učenec Ezdráš.

37Prošli Studniční bránou naproti nim, stoupali po schodech Města Davidova

Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

38 O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

39 e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

40 Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

41 Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

42 como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

43 No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

44 Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

vzhůru ke hradbám, podél Davidova paláce a na východ k Vodní bráně.

38Druhý děkovný průvod šel opačným směrem. Šel jsem s ním i já s polovinou lidu: po hradbě směrem k Pecné věži a až k Široké hradbě,

39podél Efraimovy brány přes Ješanskou bránu, přes Rybnou bránu, věž Chananel, věž Mea až k Ovčí bráně. Zastavili jsme u Strážní brány.

40Oba děkovné průvody stanuly na nádvoří Božího chrámu, také já a se mnou polovina hodnostářů

41a rovněž kněží: Eliakim, Maasejáš, Minjamin, Míka, Eljoenaj, Zachariáš a Chananiáš s trubkami,

42dále Maasejáš, Šemajáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pozvedli hlas, vedeni Jizrachiášem.

43Toho dne se obětovaly veliké oběti a všichni se radovali, neboť je Bůh rozveselil velikou radostí. Radovaly se i ženy a děti a jeruzalémské veselí se rozléhalo široko daleko.

Chrámové odvody

44Toho dne byli ustanoveni muži zodpovědní za komory, pokladnice, obětiny, prvotiny a desátky, aby shromažďovali zákonné příděly obecních polností pro kněze a levity. Všechen Juda se radoval z toho, že kněží a levité byli postaveni do služby.

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.
[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.
[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,
[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.
[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;
[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores

[45]Ti konali službu svému Bohu a dbali na očišťování podle příkazů Davida a jeho syna Šalomouna stejně jako zpěváci a strážní.
[46](Již dávno, za dnů Davidových a Asafových, totiž byli ustanoveni vedoucí zpěváků, chval a díkůvzdání Bohu.)
[47]Všechen Izrael tedy za dnů Zerubábela a Nehemiáše odevzdával příspěvky na zpěváky a strážné, jak bylo stanoveno den po dni. Také levitům zasvěcovali odvody a levité zasvěcovali odvody synům Áronovým.

Nehemiáš 13

[1]Onoho dne se veřejně předčítalo z Knihy Mojžíšovy. Našlo se tam zapsáno: „Do Božího shromáždění nesmí vejít nikdo z Amonců ani z Moábců,
[2]protože synům Izraele nevyšli naproti s chlebem a vodou. Namísto toho si najali Balaáma, aby je proklel. Náš Bůh ale obrátil kletbu v požehnání.“
[3]Jakmile ten zákon uslyšeli, vyloučili z Izraele všechny, kdo se mezi ně přimísili.
[4]Ještě předtím se ale kněz Eliašib, přidělený ke komorám chrámu našeho Boha, spříznil s Tobiášem
[5]a poskytl mu velikou komoru, kde předtím ukládali obětiny, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, vína i oleje, předepsaného pro levity, zpěváky a strážné, jakož i obětiny pro kněze.

e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

6 Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

7 Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

8 Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

9 Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

10 Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

11 Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

12 Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

13 Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de

6V té době jsem nebyl v Jeruzalémě, protože jsem ve dvaatřicátém roce babylonského krále Artaxerxe musel odcestovat ke králi. Potom jsem krále znovu požádal o svolení

7a vrátil se do Jeruzaléma. Tehdy jsem se dozvěděl, jakou špatnost Eliašib provedl, když Tobiášovi poskytl komoru na nádvoří Božího chrámu.

8Nesmírně rozhněván jsem všechny Tobiášovy rodinné věci vyházel ven z komory.

9Pak jsem nařídil komory očistit a nechal tam nanosit věci Božího domu, obětiny a kadidlo.

10Také jsem zjistil, že se neodváděly příděly pro levity, takže se všichni levité i zpěváci konající bohoslužbu uchýlili ke svým polím.

11Vytkl jsem to hodnostářům. „Jak to že je zanedbáván Boží dům?!“ ptal jsem se. Povolal jsem je tedy zpět a poslal je na jejich místa.

12Všechen judský lid pak přinášel do pokladnic desátky z obilí, vína i oleje.

13Pokladnice jsem svěřil knězi Šelemiášovi, písaři Sádokovi a levitovi Pedajášovi a k ruce jsem jim dal Chanana, syna Zakurova, syna Mataniášova. Byli

Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

spolehliví lidé, a tak dostali za úkol rozdělovat příděly svým bratřím.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

[14]Pamatuj za to na mě, Bože můj, a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokazoval domu svého Boha a jeho službám!

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

Další reformy

[15]V těch dnech jsem v Judsku viděl, jak v sobotu šlapou vinný lis, jak snášejí obilí na hromady, nakládají na osly a převážejí do Jeruzaléma víno, hrozny, fíky a všemožné náklady. Ještě téhož sobotního dne, kdy ty potraviny prodávali, jsem je varoval.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[16]Zdržovali se tam také Tyřané a přiváželi ryby a všemožné zboží, které v sobotu prodávali Židům přímo v Jeruzalémě.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[17]Vytýkal jsem to judské šlechtě. „Co to děláte za špatnost?!“ ptal jsem se jich. „Vždyť znesvěcujete sobotu!

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[18]Právě tohle dělali vaši otcové, a náš Bůh pak na nás a na toto město dopustil všechno to zlo! Když poskvrňujete sobotu, znovu rozněcujete jeho hněv proti Izraeli!“

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[19]Když se tedy v jeruzalémských branách začínalo šeřit před sobotou, přikázal jsem, ať zavřou vrata. Zakázal jsem je otevírat, dokud neskončí sobota. Do bran jsem postavil některé ze svých mužů, aby se v sobotu nemohl přivážet náklad.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20]Jednou nebo dvakrát museli obchodníci a prodavači veškerého zboží přenocovat venku před Jeruzalémem.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[21]Já jsem je ale varoval. „Co tady nocujete před hradbami?“ říkal jsem jim. „Ještě jednou, a vztáhnu na vás ruku!“ Od té doby už v sobotu nechodili.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22]Levitům jsem nařídil, aby se očistili a přišli hlídat brány, aby sobotní den zůstal svatý. I za to na mě pamatuj, Bože můj, a ve své veliké lásce se slituj nade mnou.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23]V té době jsem také viděl, jak si Židé berou ženy z Ašdodu a také Amonky a Moábky.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24]Jejich děti místo židovsky mluvily napůl ašdodsky anebo jazyky ostatních národů.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[25]Vytýkal jsem jim to, zlořečil jim, některé muže jsem i bil a rval jim vlasy. Zapřísahal jsem je při Bohu: „Nedávejte své dcery jejich synům a nežeňte své syny ani sebe s jejich dcerami!

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[26]Copak právě kvůli nim nezhřešil izraelský král Šalomoun?! Mezi tolika národy nebylo krále jako on – Boží miláček, jehož Bůh učinil králem celého Izraele. I jeho zavedly cizí ženy do hříchu.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[27]Co teprve vás? Je neslýchané, abyste prováděli takovou hanebnost, zrazovali našeho Boha a ženili se s cizinkami!“

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[28]Jeden ze synů Jojady, syna velekněze Eliašiba, byl zetěm Sanbalata Choronského. Proto jsem ho vykázal ze své blízkosti.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

[29]Pamatuj na ně, Bože můj, že poskvrnili kněžství a smlouvu kněžskou i levitskou.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[30]Tak jsem je očistil ode všeho cizího. Stanovil jsem kněžské i levitské služby, každému jeho úkol.

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

[31]Určil jsem také pravidelné dávky dřeva a prvotin. Pamatuj na mě, Bože můj, v dobrém.

O livro de Ester	Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Králova slavnost

Ester 1

[1]Stalo se to za dnů krále Xerxe, toho Xerxe, jenž kraloval nad sto sedmadvaceti provinciemi od Indie až po Habeš.

[2]Xerxes toho času trůnil v královském sídelním paláci v Súsách.

[3]Tehdy, třetího roku své vlády, uspořádal slavnost pro všechny své velmože a dvořany, mocné Peršany a Médy jakož i přítomné hodnostáře a představitele provincií.

[4]Po dlouhých sto osmdesát dnů vystavoval na odiv bohatství a slávu své říše, přepych a nádheru svého majestátu.

[5]Na závěr král vystrojil sedmidenní hostinu na nádvoří královské zámecké zahrady a pozval všechny vznešené i prosté, co jich jen bylo v královském sídle v Súsách.

[6]Toho plátna bílého a modrého, na stříbrných tyčích šňůrami z kmentu a purpuru vázaného, těch sloupů z bělostného mramoru, těch lůžek zlatých i stříbrných na dláždění z porfyru, bělostného mramoru i perleti a drahých kamenů!

[7]Královské víno teklo královsky štědře do zlatých číší, jedna číše za druhou a každá jiná.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[8]Dle nařízení se pilo bez omezení; král nařídil všem dvorním služebníkům, ať každého obsluhují, co hrdlo ráčí.

[9]Královna Vašti zatím v Xerxově královském paláci uspořádala hostinu pro ženy.

[10]Sedmého dne si král Xerxes, rozjařen vínem, zavolal Mehumana, Bizta, Charbona, Bigta, Abagta, Zetara a Karkasa. Těmto sedmi eunuchům, kteří ho obsluhovali,

[11]nařídil, ať před něj přivedou královnu Vašti v královské koruně, aby lidu i velmožům předvedl její krásu. A že to byla krasavice!

[12]Když jí ale eunuchové vyřídili královský rozkaz, královna Vašti přijít odmítla. Král se rozlítil, že hněvem jen hořel.

[13]Poradil se však s mudrci znalými postupů (královské záležitosti se totiž řešily se všemi znalci práv a řádů;

[14]nejblíže mu byli Karšena, Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena a Memuchan – sedm perských a médských velmožů, kteří měli přístup k samému králi a zaujímali přední místa v říši):

[15]„Jak se má podle práva naložit s královnou Vašti za to, že neuposlechla Xerxův královský rozkaz, když za ní poslal eunuchy?“

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.
[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.
[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.
[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada

[16]Slova se před králem a velmoži ujal Memuchan: „Královna Vašti se neprovinila jen proti králi, ale i proti všem velmožům a všem národům ve všech provinciích krále Xerxe.

[17]Když se ta zpráva o královně donese všem ženám, přestanou si vážit svých manželů! Budou říkat: ‚Král Xerxes poslal pro královnu Vašti, a nepřišla!'

[18]Ještě dnes se manželky perských a médských velmožů doslechnou zprávu o královně a začnou všem královským velmožům odmlouvat! Jako by nebylo dost nevážnosti a hádek!

[19]Nechť král ráčí vydat královské slovo, jež bude zapsáno mezi práva perská a médská jako nepomíjivé, a sice že Vašti už nesmí přijít před krále Xerxe. Král si pak bude moci vybrat za královnu jinou, lepší.

[20]A nechť král vydá výnos, který bude rozhlášen po celé jeho veliké říši: Všechny manželky ať ctí své manžely, vznešené i prosté!“

[21]Ta rada se králi i velmožům líbila. Král se zařídil podle Memuchanovy rady

[22]a rozeslal listy do všech říšských provincií. Do každé jedné provincie vzkázal jejich vlastním písmem, každému národu jejich jazykem: „Každý muž ať je doma pánem a ať se mluví jeho jazykem!“

homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

Ester a Mordechaj

Ester 2

[1]Když bylo po všem a hněv krále Xerxe opadl, vzpomněl si na Vašti, na to, co provedla a jak se proti ní zakročilo.

[2]Právě ho obsluhovali královští panoši a ti mu poradili: „Nechť se pro krále dají vyhledat krásné mladé panny.

[3]Král nechť ve všech provinciích své říše ustanoví úředníky, kteří shromáždí všechny krásné mladé panny do harému paláce v Súsách, kde o ně bude pečovat královský eunuch Hegaj, strážce žen, a nechá je krášlit.

[4]Dívka, která se králi zalíbí, nechť se pak stane královnou namísto Vašti.“ To se králi zalíbilo a učinil tak.

[5]V paláci v Súsách byl jeden Žid. Jmenoval se Mordechaj, syn Jaira, syna Šimeiho, syna Kišova z pokolení Benjamínova.

[6]Ten byl spolu s dalšími vyhnanci vystěhován z Jeruzaléma s judským králem Jekoniášem, kterého odvlekl do zajetí babylonský král Nabukadnezar.

[7]Mordechaj se staral o dceru svého strýce Hadasu zvanou Ester, protože neměla otce ani matku. Byla to velmi krásná, překrásná dívka. Po smrti jejího otce i matky ji Mordechaj přijal za vlastní.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[8]Když bylo vyhlášeno královské nařízení, začalo se do paláce v Súsách do Hegajovy péče shromažďovat množství dívek. Také Ester tehdy vzali do královských komnat pod dohled strážce žen Hegaje.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[9]Ta dívka se mu líbila a získala si jeho přízeň. Hned ji dal krášlit, obstaral jí přednostní příděly a zařídil, aby se jí věnovalo sedm děvčat z králova domu. Navíc ji i s děvčaty přemístil do lepší části harému.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[10]Ester neprozradila nic o své národnosti a původu, protože jí Mordechaj přikázal, aby o tom mlčela.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

[11]Mordechaj se denně procházel před nádvořím harému, aby zjistil, jak se Ester daří a co se s ní děje.

[12] Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

[12]Dívky přicházely před krále Xerxe ve svém pořadí po uplynutí dvanácti měsíců, předepsaných ženám. Po šest měsíců byly denně ošetřovány myrhovým olejem a dalších šest měsíců balzámy a ženskou kosmetikou.

[13] então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

[13]Když měla jít dívka ke králi, mohla si z harému vzít s sebou do králových komnat, cokoli chtěla, a bylo jí vyhověno.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo

[14]Večer odcházela a ráno se vracela zpět do harému pod dohled královského eunucha Šaašgaze, strážce konkubín. Ke

se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

17 O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

18 Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

19 Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

20 Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

21 Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

králi už nevcházela, ledaže by si ji král oblíbil a byla zavolána jménem.

15Jednoho dne přišla na řadu Ester, dcera Abichaila, strýce Mordechajova, jenž ji přijal za vlastní. Když měla vstoupit ke králi, nežádala nic než to, co řekl králův eunuch Hegaj, strážce žen. Každý, kdo Ester viděl, si ji oblíbil.

16Sedmého roku vlády krále Xerxe, desátého měsíce zvaného tebet, byla Ester uvedena do královských komnat.

17Král si Ester zamiloval nade všechny ženy; ze všech panen získala jeho přízeň a lásku právě ona. Nasadil jí královskou korunu a učinil ji královnou namísto Vašti.

18Král pak na počest Ester uspořádal velikou slavnost pro všechny své velmože a dvořany. V provinciích vyhlásil svátek a rozdával královské dary.

19Při dalším výběru panen zaujímal Mordechaj místo v královském kancléřství.

20Ester stále ještě neprozradila svůj původ a národnost, jak jí Mordechaj přikázal. Poslouchala ho na slovo, tak jako kdysi, dokud byl jejím pěstounem.

21V době, kdy Mordechaj zastával svůj úřad v kancléřství, chystali se dva nespokojenci vztáhnout ruku na krále Xerxe. Byli to Bigtan a Tereš, královští eunuchové ze strážců prahu.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.
[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.
[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.
[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?
[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.
[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.
[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado

[22]Když se o tom doslechl Mordechaj, pověděl to královně Ester, která to Mordechajovým jménem oznámila králi.

[23]Věc se vyšetřila a potvrdila. Oba pachatele pověsili na kůl a na králův pokyn to bylo zapsáno do říšské kroniky.

Hamanův edikt

Ester 3

[1]Po nějaké době král Xerxes poctil Hamana, syna Hamedaty Agagovce. Povýšil jej a jeho křeslo vyzvedl nade všechny ostatní velmože.

[2]Všichni dvořané v královském paláci před Hamanem klekali a klaněli se, neboť tak znělo královské nařízení. Jen Mordechaj neklekal a neklaněl se.

[3]Dvořané z královského paláce Mordechajovi říkali: „Proč porušuješ královské nařízení?“

[4]Říkali mu to den co den, ale když neposlouchal, pověděli to Hamanovi. Chtěli vidět, zda to Mordechajovi projde; řekl jim totiž, že je Žid.

[5]Samotný Haman si pak všiml, že Mordechaj před ním neklečí ani se neklaní. Hamana to tak rozlítilo,

[6]že mu připadalo málo vztáhnout ruku jen na Mordechaje. Když se dozvěděl Mordechajovu národnost, usmyslel si, že

de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

vyhladí všechny Židy v celé Xerxově říši, všechen ten mordechajský národ.

Hamã pretende matar todos os judeus

7 No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

7Prvního měsíce zvaného nísan, dvanáctého roku krále Xerxe, nechal Haman házet pur (totiž los), aby vybral vhodný den a měsíc. Los připadl na dvanáctý měsíc zvaný adar.

8 Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

8Haman potom řekl králi Xerxovi: „Je tu jeden národ mezi národy všech provincií tvé říše, roztroušený, ale oddělený. Jejich zákony jsou od všech národů odlišné a královské zákony nedodržují. Není v královë zájmu nadále je trpět.

9 Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

9Kdyby král ráčil, může se napsat, ať jsou vyhlazeni. Osobně vyplatím správcům deset tisíc talentů stříbra, aby je uložili do královských pokladnic.“

10 Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

10Nato si král sňal z ruky pečetní prsten a dal jej tomu židobijci Hamanovi, synu Hamedaty Agagovce.

11 e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

11„Stříbro je tvé,“ řekl král Hamanovi, „a stejně tak ten lid. Udělej s ním, co chceš.“

O rei decreta a morte dos judeus

12 Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria

12Třináctého dne prvního měsíce byli svoláni královští písaři. Přesně podle Hamanových pokynů se napsalo královým satrapům, místodržícím každé jednotlivé provincie a představitelům jednoho každého národa. Do každé provincie se psalo jejich písmem, jednomu každému národu jejich jazykem. Psalo se jménem

língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

krále Xerxe a pečetilo se královým prstenem.

[13]Do všech provincií říše byli vysláni poslové s listy: Všechny Židy, mladé i staré, ženy i nemluvňata, je třeba zničit, pobít a vyhladit, a to v jediný den: třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar. Co kdo po nich ukořistí, ať si nechá.

[14]Tento edikt budiž zařazen mezi zákony v každé jednotlivé provincii a vyhlášen ve všech národech, aby se mohli na ten den připravit.

[15]Poslové na králův rozkaz neprodleně vyrazili a zákon byl vyhlášen i v súském paláci. Král s Hamanem pak zasedli a popíjeli, ale ve městě Súsách zavládl rozruch.

Zahynu-li, zahynu

Ester 4

[1]Když se Mordechaj dozvěděl o všem, co se stalo, roztrhl svůj oděv, oblékl se pytlovinou, posypal se popelem a s hlasitým a hořkým nářkem vyšel do města.

[2]Dostal se ale jen ke královské bráně; do paláce totiž nikdo oblečený v pytlovině nesměl.

[3](V každé jednotlivé provincii, kamkoli dorazilo královské nařízení, nastal u Židů veliký smutek a půst, pláč a nářek. Mnozí si stlali v popelu a pytlovině.)

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[4]Za Ester přišla její děvčata a eunuchové, aby jí to oznámili. Královna se zděsila. Poslala Mordechajovi šaty, aby se oblékl a odložil pytlovinu, ale on odmítl.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[5]Ester si tedy zavolala královského eunucha Hatacha, který jí byl osobně přidělen. Přikázala mu, ať od Mordechaje zjistí, co se děje a proč se tak chová.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[6]Hatach tedy vyšel za Mordechajem na náměstí před královský palác.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[7]Mordechaj mu pověděl o všem, co ho potkalo, i kolik přesně stříbra slíbil Haman vyplatit do králových pokladnic za vyhlazení Židů.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[8]Dal mu i opis zákonného ediktu vydaného v Súsách ohledně jejich vyhubení. Ať ho ukáže Ester a všechno jí poví. Ať jí vzkáže, že má jít za králem orodovat u něj za svůj národ a vyprosit jeho milost.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[9]Hatach se vrátil a pověděl Ester, co říkal Mordechaj.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[10]Ester pak poslala Hatacha zpět za Mordechajem s odpovědí:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que

[11]„Kdokoli, ať muž či žena, se bez pozvání přiblíží ke králi do vnitřní dvorany, zemře! Ten zákon znají všichni královi dvořané i lid v říšských provinciích. Jen ten, na koho by král ukázal zlatým žezlem, smí žít. A já jsem ke králi nebyla pozvána už třicet dní!“

viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro

[12]Když byl Mordechajovi doručen vzkaz od Ester,

[13]poslal jí tuto odpověď: „Nemysli si, že v královském domě jako jediná ze všech Židů vyvázneš.

[14]Budeš-li v tuto chvíli mlčet, Židům přijde spásná pomoc odjinud, ale ty i s rodinou svého otce zahyneš. Kdo ví? Snad jsi dosáhla království právě pro chvíli, jako je tato.“

[15]Ester na to Mordechajovi odpověděla:

[16]„Jdi a shromáždi všechny Židy v Súsách. Ať se za mne postí tři dny – ať nejedí ani nepijí ve dne ani v noci. I já a mé dívky se takto budeme postit. Potom půjdu ke králi, ačkoli je to proti zákonu. A zahynu-li, zahynu.“

[17]Mordechaj tedy šel a udělal přesně, co mu Ester vzkázala.

Esteřina slavnost

Ester 5

[1]Třetího dne si Ester oblékla královské roucho a vstoupila do vnitřní dvorany královského paláce přímo před komnatu krále. V královské síni naproti vchodu seděl na svém trůnu král.

[2]Když spatřil královnu Ester, jak stojí v dvoraně, získala si jeho srdce. Ukázal na

que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

3 Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

4 Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

5 Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

6 disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

7 Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

8 se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

9 Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

10 Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

ni svým zlatým žezlem, Ester přistoupila a dotkla se jeho konce.

3„Copak chceš, královno Ester? Žádej půl říše a bude ti vyhověno,“ řekl jí král.

4„Kdyby král ráčil, mohl by prosím král dnes přijít s Hamanem na hostinu, kterou jsem pro něj připravila?“ odpověděla Ester.

5„Hned jděte pro Hamana,“ král na to, „ať se Ester splní, co žádá!“ Král i Haman pak přišli na hostinu, kterou Ester připravila.

6Nad pohárem vína se král Ester otázal: „Tak jaké máš přání? Bude ti splněno. Žádej půl říše a stane se.“

7„Mé přání?“ odvětila Ester. „Co žádám?

8Ráčí-li král laskavě vyhovět mému přání a splnit mou žádost, nechť král přijde s Hamanem na hostinu, kterou jim zítra vystrojím. Tehdy králi odpovím na jeho otázku.“

9Toho dne Haman odcházel veselý a v dobrém rozmaru. V paláci ale potkal Mordechaje a ten před ním nevstal, ani se nepohnul. Haman se na Mordechaje rozlítil,

10ale ovládl se a šel domů. Sezval své přátele, také svou ženu Zereš,

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.
[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.
[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.
[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.
[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.
[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.
[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior

[11]a vykládal jim, jaký je proslulý boháč a kolik má synů a čím vším ho král poctil a vůbec jak ho král povýšil nad velmože i královské dvořany.

[12]„Dokonce," povídá Haman, „královna Ester vystrojila hostinu, na kterou nepozvala kromě krále už nikoho, jenom mě! Dokonce jsem k ní spolu s králem pozván i na zítra!

[13]Jenže to všechno je mi na nic, když se musím dívat, jak si ten Žid Mordechaj sedí na královském dvoře!"

[14]Jeho žena i všichni přátelé mu tedy poradili: „Nech postavit kůl na padesát loktůvysoký a hned ráno řekni králi, ať na něj Mordechaje pověsí. Pak můžeš jít s králem vesele na hostinu." Ta rada se Hamanovi zalíbila, a tak dal postavit ten kůl.

Královské vyznamenání

Ester 6

[1]Té noci král nemohl spát. Rozkázal tedy, ať mu přinesou kroniku říšských záznamů. Když z ní králi předčítali,

[2]narazili na zápis o tom, jak jistý Mordechaj odhalil Bigtana a Tereše, dva královské eunuchy ze strážců prahu, kteří se chystali vztáhnout ruku na krále Xerxe.

[3]Král se otázal: „Jak za to byl Mordechaj vyznamenán a povýšen?" „Vůbec nijak," odpověděli panoši obsluhující krále.

[4]„Je někdo v předsálí?" zeptal se král. (Do vnějšího předsálí královských komnat

da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

právě přišel Haman, aby promluvil s králem, že je záhodno Mordechaje pověsit na kůl, který pro něj připravil.)

[5]„Ano, v předsálí čeká Haman," odpověděli panošové králi. „Ať vejde," řekl král.

[6]Když Haman vešel, král se ho zeptal: „Co se má udělat, když král chce někoho vyznamenat?" Haman si pomyslel: „Koho jiného by král mohl chtít vyznamenat než mě?"

[7]a tak tedy králi odpověděl: „Chce-li král někoho vyznamenat,

[8]ať přinesou královské roucho, které nosívá král, a přivedou koně, na kterém jezdí král, s královskou korunou na hlavě.

[9]To roucho i koně ať svěří některému z králových nejvznešenějších velmožů. Ať je to roucho oblečeno tomu, koho král chce vyznamenat; ať je na tom koni proveden po náměstí a ať se před ním volá: ‚Takto se děje tomu, koho chce král vyznamenat!'"

[10]„Rychle vezmi to roucho i koně!" odpověděl král Hamanovi. „To, co jsi řekl, uděláš pro Žida Mordechaje z královského kancléřství. Dej pozor, ať nic z toho, co jsi řekl, nevynecháš."

[11]A tak Haman vzal to roucho a koně, oblékl Mordechaje, provezl ho po náměstí a volal před ním: „Takto se děje tomu, koho chce král vyznamenat."

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-

[12]Mordechaj se pak vrátil do královského paláce, ale Haman spěchal domů sklíčený a s hlavou zahalenou.

[13]Když Haman vypravoval své ženě Zereš a všem přátelům, co všechno ho postihlo, odvětili mu ti mudrcové i jeho žena Zereš: „Jestli je ten Mordechaj opravdu Žid, pak tvůj pád teprve začal! Nikdy ho nepřemůžeš; padneš před ním úplně.“

[14]Ještě to ani nedořekli, když vtom dorazili královi eunuchové a spěšně Hamana odvedli na hostinu, kterou vystrojila Ester.

Daruj mi život!

Ester 7

[1]Král i Haman přišli na hostinu ke královně Ester.

[2]Král se nad pohárem vína stejně jako včera Ester otázal: „Tak jaké máš přání, královno Ester? Bude ti splněno. Žádej půl říše a stane se.“

[3]„Ráčíš-li mi, králi, prokázat laskavost,“ odpověděla královna Ester, „daruj mi prosím život – to je mé přání! Ušetři i můj lid – to je má žádost.

[4]Já i můj lid jsme vydáni zkáze, k pobití a vyhlazení! Kdybychom byli jen prodáni do otroctví, mlčela bych, neboť ten padouch nestojí za to, aby byl král obtěžován.“

me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

5 Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

6 Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

7 O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

8 Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

9 Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

10 Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

1 Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei,

5„Kdo to je?“ přerušil ji král Xerxes. „Kde je ten, kdo by se odvážil provést něco takového?“ ptal se královny Ester.

6„Ten zavilý padouch,“ řekla Ester, „je tenhle zlosyn Haman!“ Haman zůstal před králem a královnou jako omráčený.

7Král v návalu hněvu vstal od vína a vyšel ven do zámecké zahrady. Haman zůstal, aby královnu Ester prosil o život. Bylo mu jasné, že u krále už nemá naději.

8Vtom se král vrací ze zámecké zahrady do vinného pavilonku a vidí Hamana zhrouceného na Esteřině lehátku. „Tak on se ještě u mě doma bude vrhat na královnu?!“ zvolal král. Jakmile to král vyřkl, eunuchové zakryli Hamanovi tvář.

9Charbona, jeden z nich, před králem poznamenal: „A co s tím kůlem, který Haman postavil pro toho Mordechaje, jehož slovo zachránilo krále? Stojí u Hamanova domu, vysoký na padesát loktů.“ „Pověste ho na něj!“ rozkázal král.

10A tak Hamana pověsili na kůl, který postavil pro Mordechaje. Teprve tehdy králův hněv opadl.

Mordechajův edikt

Ester 8

1Téhož dne král Xerxes daroval majetek židobijce Hamana královně Ester a

porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

2 Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

4 Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

5 e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

8 Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

Mordechaj získal přístup k samému králi. Ester totiž prozradila, kým pro ni je.

2Nato si král sňal z ruky pečetní prsten (který odebral Hamanovi) a dal ho Mordechajovi. Ester pak Mordechaje učinila správcem Hamanova majetku.

3Ester pak znovu promluvila před králem. Padla mu k nohám a s pláčem ho prosila, aby odvrátil tu pohromu, kterou Haman Agagovec zosnoval proti Židům.

4Král na ni ukázal zlatým žezlem, ať vstane. Ester se postavila před králem

5a řekla: „Ráčí-li mi král prokázat laskavost a uzná-li to král za vhodné, jestliže mu na mně záleží, ať nechá napsat, že se odvolávají ty listy, které vymyslel a sepsal Haman, syn Hamedaty Agagovce, aby vyhladil Židy ve všech provinciích říše.

6Jak bych se mohla dívat na pohromu, která má potkat můj lid? Jak bych se mohla dívat na záhubu svých blízkých?“

7Král Xerxes královně Ester a Židu Mordechajovi odpověděl: „Hamana jsem nechal pověsit na kůl a jeho majetek jsem dal Ester, protože vztáhl ruku na Židy.

8Edikt psaný královým jménem a zapečetěný královým prstenem ovšem odvolat nelze. Smíte však Židům napsat, co uznáte za vhodné; pište královým

jménem a zapečeťte to královým prstenem.“

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[9]Hned tehdy, třiadvacátého dne třetího měsíce zvaného sivan, byli svoláni královští písaři. Přesně podle Mordechajových pokynů se napsalo jak Židům, tak satrapům, místodržícím a představitelům sto sedmadvaceti provincií od Indie až po Habeš. Do každé provincie se psalo jejich písmem, jednomu každému národu jejich jazykem a Židům také jejich písmem a jejich jazykem.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[10]Po jízdních poslech na rychlých koních z říšského hřebčince rozeslal Mordechaj listy napsané jménem krále Xerxe a zapečetěné královským prstenem:

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[11]Židům v každém jednotlivém městě král povoluje shromáždit se a bránit své životy. Smějí zničit, pobít a vyhladit jakékoli ozbrojence z kteréhokoli národa či provincie, kteří by napadli je nebo jejich ženy a děti. Co kdo po nich ukořistí, ať si ponechá.

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[12]Tak se staň ve všech provinciích krále Xerxe, a to v jediný den: třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[13]Tento edikt budiž zařazen mezi zákony v každé jednotlivé provincii a vyhlášen ve všech národech, aby Židé mohli být v ten den připraveni k odplatě proti svým nepřátelům.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

[14]Jízdní poslové na koních z říšského hřebčince na králův příkaz neprodleně vyrazili a zákon byl vyhlášen i v súském paláci.

[15]Mordechaj vyšel od krále oděn královsky v modré a bílé, s velkou zlatou čelenkou a v hávu z kmentu a purpuru. Ve městě Súsách zavládlo bujaré veselí.

[16]Židům vzešlo světlo a radost, jásot a sláva.

[17]V každé jedné provincii, v každičkém městě, kam dorazilo královské nařízení, nastalo u Židů veselí a jásot, hody a svátky. Mnozí z ostatních národů se tehdy požidovštili, protože na ně padl strach z Židů.

Vše se obrátilo

Ester 9

[1]Třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar se mělo naplnit královské nařízení. Nepřátelé čekali, že toho dne Židy přemohou, ale vše se obrátilo: Židé přemohli své protivníky.

[2]Ve všech provinciích krále Xerxe se Židé ve svých městech shromáždili, aby bránili své životy proti těm, kdo jim chystali pohromu. Nikdo před nimi neobstál; strach z nich padl na všechny národy.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[3]Také všichni představitelé provincií, satrapové, místodržící a královští správci podporovali Židy, neboť na ně padl strach z Mordechaje.

[4]Mordechaj měl totiž v královském paláci významné posta- vení. Jeho pověst se šířila po všech provinciích a Mordechajův vliv rostl stále víc.

[5]Židé udeřili na všechny své nepřátele mečem. Při té řeži a zhoubě naložili se svými protivníky, jak se jim zachtělo.

[6]V samotném sídelním městě Súsách Židé pobili a zahubili pět set mužů.

[7]Mezi nimi byli: Paršandata, Dalfon, Aspata,

[8]Porata, Adalia, Aridata,

[9]Parmašta, Arisaj, Aridaj, Vajzata,

[10]deset synů židobijce Hamana, syna Hamedatova. Pobili je, kořisti se však ani nedotkli.

[11]Téhož dne se počet zabitých v sídelním městě Súsách donesl až ke králi.

[12]„V samotných Súsách," řekl král královně Ester, „Židé pobili a zahubili pět set mužů a deset Hamanových synů. Co asi udělali v ostatních provinciích říše? Tak jaké máš přání? Bude ti splněno. Žádej cokoli dalšího a stane se."

[13]„Kdyby král ráčil," odpověděla Ester, „nechť je Židům dovoleno, aby v Súsách mohli podle zákona pro dnešek jednat ještě zítra. A těch deset Hamanových synů nechť pověsí na kůly."

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[14]Král přikázal, ať se tak stane. V Súsách byl vydán příslušný zákon a deset Hamanových synů bylo pověšeno.

[15]Židé v Súsách se shromáždili ještě čtrnáctého dne měsíce adaru. Pobili v Súsách tři sta mužů, kořisti se však ani nedotkli.

[16]Také ostatní Židé v říšských provinciích se shromáždili, aby bránili své životy a zjednali si klid od nepřátel. Pobili pětasedmdesát tisíc protivníků, kořisti se však ani nedotkli.

[17]To se stalo třináctého dne měsíce adaru. Následujícího čtrnáctého dne už měli klid, a tak toho dne pořádali hody a veselice.

[18]Židé v Súsách se ale shromáždili třináctého a ještě čtrnáctého dne téhož měsíce. Klid měli až patnáctého, a tak pořádali hody a veselice teprve toho dne.

[19]A proto venkovští Židé, kteří nebydlí v hrazených městech, pořádají veselice, hody a oslavy čtrnáctého dne měsíce adaru a navzájem si posílají výslužku.

Purim

[20]Mordechaj všechny tyto věci sepsal a všem Židům ve všech provinciích krále Xerxe, blízkým i vzdáleným, rozeslal listy,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e

[21]aby jim uložil každoročně zachovávat čtrnáctý a patnáctý den měsíce adaru.

[22]V tyto dny si Židé zjednali klid od svých nepřátel; v tomto měsíci se jejich žal proměnil v radost a smutek ve svátek. Proto mají v tyto dny pořádat hody a veselice, navzájem si posílat výslužku a dávat dárky chudým.

[23]Tak Židé přijali svátek, který tehdy začali slavit a o kterém jim napsal Mordechaj:

[24]Onen arcižidobijce Haman, syn Hamedaty Agagovce, si usmyslel vyhladit Židy. Hodil si pur (neboli los), kdy je má zničit a vyhladit.

[25]Ester ale šla před krále, a ten vydal písemné nařízení, aby se ten zlovolný plán, který Haman zosnoval proti Židům, obrátil zpět na jeho hlavu: on sám i jeho synové skončili na kůlech.

[26]Proto se těm dnům říká purim, od toho slova pur. Kvůli všemu, co je zapsáno v této listině, co sami zažili a co se jim vyprávělo,

[27]Židé ustanovili tento nepomíjivý svátek pro sebe, pro své potomky a pro všechny, kdo se k nim připojí. Přijali, že budou každoročně zachovávat oba ty dny předepsaným způsobem a ve stanovený čas.

segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no

[28]Tyto dny se budou připomínat a slavit v každém následujícím pokolení, v každé rodině, každé provincii a každém městě. Tyto dny purim v Židovstvu nepominou a jejich památka mezi jejich potomky nevymizí.

[29]Tuto druhou listinu psala spolu s Židem Mordechajem také královna Ester, dcera Abichailova, aby purim potvrdila s veškerou vážností.

[30]On pak ty listy rozeslal Židům do sta sedmadvaceti provincií Xerxovy říše. Přál jim pokoj a bezpečí,

[31]a ať se dny těchto svátků purim dodržují ve stanovený čas. Tak jim to uložil Žid Mordechaj s královnou Ester a tak to přijali pro sebe i pro své potomstvo na paměť svého půstu a naříkání.

[32]Slova ohledně purim stvrdil i rozkaz královny Ester, a tak to bylo zaneseno do knihy.

Závěr

Ester 10

[1]Král Xerxes podrobil povinným odvodům celé vnitrozemí i mořské ostrovy.

[2]Veškeré úspěchy jeho vládnutí i jeho moc jakož i podrobnosti o Mordechajově významu a jak ho král vyznamenal, to vše

Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

je sepsáno v Kronice králů médských a perských.

[3]Žid Mordechaj byl druhý hned po králi Xerxovi a mezi Židy nejváženější. Celé to množství jeho bratří ho mělo v oblibě. Pečoval totiž o dobro svého lidu a zasazoval se o rozkvět všeho jejich potomstva.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.
2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.
3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.
4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.
5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.
7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.
8 Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque

Job

PROLOG

Job 1

1Vzemi Úcžil muž jménem Job. Ten muž byl bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla.
2Měl sedm synů a tři dcery,
3jeho stáda čítala 7.000 ovcí, 3.000 velbloudů, 500 párů dobytka a 500 oslic a také služebnictva měl velmi mnoho. Mezi všemi východními národy mu nebylo rovného.
4Jeho synové, každý ve svůj den, pořádali ve svých domech hostiny a zvali také své tři sestry, ať přijdou jíst a pít s nimi.
5Jakmile dny těch hodů skončily, Job pro ně posílal, aby je posvětil. Od časného rána obětoval za každého z nich zápalné oběti, neboť si říkal: „Co když mé děti zhřešily a v duchu zlořečily Bohu." Tak to Job činíval pokaždé.

Všiml sis mého služebníka?

6Jednoho dne, když synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina, přišel s nimi i satan.
7„Odkud jdeš?" zeptal se Hospodin satana. „Toulal jsem se po zemi sem a tam," odpověděl mu satan.
8„A všiml sis mého služebníka Joba?" řekl mu na to Hospodin. „Na zemi mu není

ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

rovného – ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla.“

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[9]„Copak Job ctí Boha zadarmo?“ namítl satan Hospodinu.

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[10]„Copak jsi kolem něj, kolem jeho domu a kolem všeho, co má, nepostavil hradbu ze všech stran? Všemu, co dělá, žehnáš a jeho stáda se množí po kraji.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[11]Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má – uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!“

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

[12]„Tak dobrá,“ řekl Hospodin satanovi. „Všechno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!“ A s tím satan od Hospodina odešel.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[13]Jednoho dne, když Jobovi synové a dcery jedli a popíjeli víno v domě svého prvorozeného bratra,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[14]dorazil k Jobovi posel: „Orali jsme s dobytkem a vedle se pásly oslice,“ řekl,

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[15]„když vtom nás přepadli Sabejci, zvířata ukradli a mládence pobili mečem. Unikl jsem jenom já, abych ti to pověděl!“

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16]Ještě to ani nedořekl, když dorazil další: „Boží blesk udeřil z nebe, zasáhl ovce i mládence a všichni shořeli. Unikl jsem jenom já, abych ti to pověděl!“

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de

[17]Ještě to ani nedořekl, když dorazil další: „Chaldejci se ve třech tlupách vrhli na velbloudy, ukradli je a mládence pobili

espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

18 Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

19 eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

20 Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

21 e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

22 Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

1 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

2 Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

3 Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

mečem. Unikl jsem jenom já, abych ti to pověděl!“

18Ještě to ani nedořekl, když dorazil další: „Tví synové a dcery právě jedli a popíjeli víno v domě svého prvorozeného bratra,

19když vtom se od pouště přihnal mohutný vichr a udeřil na ten dům ze všech stran, takže se na ně zřítil. Tvé děti jsou mrtvé. Unikl jsem jenom já, abych ti to pověděl!“

20Nato Job vstal, roztrhl svůj plášť a oholil si hlavu. Potom padl na zem a klaněl se:

21„Nahý jsem vyšel z lůna své matky, nahý se k ní zas navrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal. Ať je požehnáno jméno Hospodin!“

22V tom ve všem Job nezhřešil a neobvinil Boha z ničeho špatného.

Zlořeč Bohu a zemři!

Job 2

1Jednoho dne, když synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina, přišel s nimi i satan, aby předstoupil před Hospodina.

2„Odkud jdeš?“ zeptal se Hospodin satana. „Toulal jsem se po zemi sem a tam,“ odpověděl mu satan.

3„A všiml sis mého služebníka Joba?“ řekl mu na to Hospodin. „Na zemi mu není rovného – ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla. Až dosud vytrval ve své bezúhonnosti, ačkoli jsi mě podnítil, abych ho bezdůvodně trápil.“

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4]„Kůži za kůži! Za svůj život člověk dá vše, co má," namítl satan Hospodinu.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5]„Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na tělo a kosti – uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!"

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6]„Tak dobrá," řekl Hospodin satanovi. „Ať je ve tvé moci. Musíš ho ale nechat naživu."

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7]S tím satan od Hospodina odešel a ranil Joba od hlavy až k patě hroznými vředy.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8]Job seděl v popelu a škrábal se střepem.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9]„Ještě se držíš té své bezúhonnosti?" řekla mu manželka. „Zlořeč Bohu a zemři!"

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10]„Mluvíš jako nějaká hloupá ženská," odpověděl jí. „Budeme snad od Boha přijímat jen dobré, a zlé ne?" V tom ve všem Job ani jediným slovem nezhřešil.

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[11]Když o všem tom zlém, co Joba potkalo, uslyšeli jeho tři přátelé, vypravili se každý ze svého kraje: Elifaz z Temanu, Bildad ze Šuchu a Sofar z Naámy. Shodli se, že ho společně půjdou navštívit, aby ho politovali a potěšili.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[12]Uviděli ho už zdálky a byl k nepoznání. Dali se do hlasitého pláče, roztrhli své pláště a sypali si na hlavu prach, až létal k obloze.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra

[13]Sedm dní a sedm nocí s ním proseděli na zemi, a když viděli tu nesmírnou bolest, nikdo mu neřekl ani jediné slovo.

alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.
[2] Disse Jó:
[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!
[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.
[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.
[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.
[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.
[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.
[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,
[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.
[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

UKRUTNÍ TĚŠITELÉ

Proč jsem nezemřel

Job 3

[1]Nakonec Job otevřel ústa a proklínal den, kdy se narodil.
[2]Job tehdy řekl:
[3]„Zhynout měl den, kdy jsem se narodil, i noc, kdy řekli: Chlapce jsme počali!
[4]Kéž by se zatměl onen den, Bůh na nebi kéž by se po něm nesháněl, kéž vůbec nezačal s úsvitem!
[5]Kéž by ho pohltila černá tma, mračno kéž by ho bylo přikrylo, zatmění kéž by ho přemohlo!
[6]I tu noc měla zachvátit temnota, aby se do roku nemohla počítat, do počtu měsíců aby nevešla!
[7]Ach ta noc – kéž byla neplodná, radostný výkřik poznat neměla!
[8]Zaklínači dnů ji měli proklínat, ti, kdo jsou připraveni dráždit leviatana.
[9]Kéž tehdy zhasla její Jitřenka, nadarmo kéž by na světlo čekala, paprsky úsvitu vidět neměla!
[10]Své lůno přede mnou měla uzavřít, mé oči ušetřit všeho trápení.
[11]Proč jsem už v lůnu nezhynul? Proč jsem nezemřel při porodu?

12 Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

12 Proč tu byl klín, jenž mě přitulil? Proč prsy, z nichž jsem pil?

13 Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

13 Byl bych teď ležel a mlčel bych, odpočíval bych v pokoji

14 com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

14 společně s králi a velmoži, jejichž stavby jsou už troskami,

15 ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

15 anebo s velmoži, kteří oplývali zlatem, kteří si příbytky naplnili stříbrem!

16 ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

16 Proč jsem jak potrat nebyl zahrabán, jako nemluvně, jež světlo nevídá?

17 Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

17 Tam už ničemové nikoho netrápí, tam si odpočinou všichni zdeptaní.

18 Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

18 Také i vězni tam najdou úlevu, neuslyší tam už pokřik biřiců.

19 Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

19 Malí i velcí jsou tam vedle sebe, otrok je bez pána, na svobodě.

20 Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

20 K čemu je dáno světlo ubohým a život zatrpklým;

21 que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

21 těm, kteří na smrt marně čekají, ač ji hledají víc než poklady;

22 Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

22 těm, kteří jásají radostí, jakmile hrobu dosáhli?

23 Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

23 K čemu je to člověku, jenž cestu nevidí a jehož Bůh ze všech stran obklíčil?

24 Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

24 Mým denním chlebem je teď jen sténání, můj nářek proudí jako potoky.

25 Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

25 Stalo se mi to, čeho jsem se bál, potkalo mě to, z čeho jsem měl strach!

26 Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

26 Nemám pokoj, nemám klid, nemám odpočinutí. Přišlo trápení."

Jó 4

Teď došlo na tebe

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

Job 4

[1]Elifaz Temanský mu na to řekl:

[2] „Sneseš, když na tebe někdo promluví? Je těžké neříci vůbec nic.

[3] Sám přece dovedls mnohé poučit, pokleslým rukám jsi uměl dodat sil.

[4] Tvá slova klopýtajícího zvedala, posiloval jsi podlomená kolena.

[5]Teď došlo na tebe – a neseš to těžce; tebe to zasáhlo, a děsíš se.

[6] Už není ti oporou zbožnost tvá? Tvá bezúhonnost už ti naději nedává?

[7] Zhynul snad někdy nevinný? Vzpomeň si! Kde byli vyhlazeni poctiví?

[8] Ti, kdo ořou zlo, pokud vím, ti, kdo rozsévají trápení, je sklízejí.

[9] Dechem Božím zahynou, závanem jeho hněvu se rozplynou.

[10]Lev umí řvát a šelma zavrčí, i lví tesáky se ale vylomí.

[11] Bez kořisti pojde i silný lev, smečka lvíčat se rozprchne.

[12]Dostalo se mi tajné sdělení, ušima jsem jen šepot pochytil.

[13] Nočními vidinami byl jsem rozrušen, když lidi zmáhá těžký sen.

14 sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

15 Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

16 parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

17 Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

18 Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

19 quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

20 Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

21 Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

1 Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

2 Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

3 Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

4 Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

14 Strach mě přepadl, začal jsem se třást, do morku kostí děs mnou pronikal.

15 Duch se mi tehdy mihnul před tváří, chlupy na těle se mi zježily.

16 Zastavil se, podobu ale nešlo rozeznat, jen zjev jakýsi před mýma očima, pak šepot, když zaslechl jsem hlas:

17 ‚Copak je smrtelník v právu před Bohem? Je člověk čistý před svým Stvořitelem?

18 Ani na své služebníky se Bůh nespoléhá, dokonce i na andělích najde kaz.

19 Co potom s těmi, kdo žijí v domech hliněných, jež mají v prachu základy? Rozmáčknout je lze snáze než mola,

20 drceni bývají od rána do večera. Bez povšimnutí navždy zahynou,

21 lano jejich stanu bude strženo, zemřou a moudří nebudou!‘

Job 5

1 Jen křič – kdo ti však odpoví? Ke komu z andělů se chceš obrátit?

2 Hlupáka zahubí rozhořčení, omezenec umře závistí.

3 Viděl jsem hlupáka zapustit kořeny, jeho dům ale náhle stihlo prokletí:

4 Jeho děti nepoznají žádné bezpečí, bez obhájce budou na soudu zdeptáni.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.
[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.
[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.
[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;
[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;
[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,
[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.
[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.
[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.
[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.
[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.
[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.
[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.
[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[5] Jeho sklizeň mu spolkne hladový, i zprostřed trní ji uchvátí, jeho bohatství zhltnou žízniví.
[6] Zlo totiž jen tak z prachu nevzchází, trápení ze země samo nepučí –
[7] to přece člověk plodí trápení, tak jako jiskry vzhůru létají.
[8] Já bych se raději k Bohu obrátil, jemu bych předložil svou při.
[9] On koná věci veliké a tajemné, jeho zázraky jsou nesčetné.
[10] Sesílá deště na zemi, potoky pouští po kraji.
[11] Ponížené staví na místech vysokých, truchlícím dává bezpečí.
[12] Hatí úmysly prohnaných, aby neuspěli se svou chytrostí.
[13] On chytá chytráky v jejich vychytralosti, záměry zvrácených on podvrací.
[14] Uprostřed dne tma je zachvátí, v poledne budou tápat jako za noci.
[15] Před mečem jejich úst chudé zachrání, zachrání je z jejich mocného sevření.
[16] Chudák má věru naději, že bude umlčeno násilí.
[17] ‚Jak blaze je člověku, jehož kárá Bůh! Trestu Všemohoucího se nezpěčuj!‘
[18] ‚On udeří, však také ošetří, zraní, svou rukou však uzdraví.‘

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.
[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.
[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.
[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.
[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.
[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.
[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.
[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.
[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,
[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.
[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito

[19] Vysvobodí tě ze šesti soužení, ani posedmé nestihne tě neštěstí.
[20] V hladomoru zachrání tě před smrtí a z moci meče za války.
[21] Před bičem jazyka budeš skryt, nebudeš se bát, když zhouba přichází.
[22] Zhoubě i hladu se budeš smát, ani z divé zvěře nebudeš mít strach.
[23] Budeš mít smlouvu i s kamením na poli, i divá zvěř se s tebou bude přátelit.
[24] Ve svém příbytku poznáš, co je klid, přehlédneš své statky – nebude chybět nic.
[25] Poznáš, co je to mít mnohé potomky: Tvých ratolestí bude jak trávy na zemi.
[26] Ke hrobu dojdeš plný sil jako při sklizni snop obilí.
[27] Na to jsme přišli a tak to je. Vyslechni to a pouč se!“

Kéž by mě Bůh zahubil

Job 6

[1] Job na to řekl:
[2] „Kéž by se má muka dala zvážit, na váhy kéž by se vešla bída má!
[3] Byla by těžší, než je písek v moři – to proto slovy se téměř zalykám.
[4] Šípy Všemohoucího se do mě zabodly, jejich jed se mi vpíjí do ducha, Boží hrůzy mě obkličují ze všech stran.

sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

5 Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

5 Hýká snad osel, když má dost trávy? Bučí snad vůl, když má krmení?

6 Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

6 Copak se jí mdlé jídlo bez soli? Copak má nějakou chuť sliz?

7 Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

7 Tyto věci se mi z duše protiví, z takového jídla je mi k zvracení!

8 Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

8 Kéž by se mé přání konečně splnilo, kéž by Bůh naplnil mou naději –

9 Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

9 že by mě Bůh ráčil rozmáčknout, mávnutím ruky mě zahubit.

10 Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

10 Pak by mi mohlo sloužit k útěše, i když se svíjím v krutých bolestech, že slovům Svatého jsem se nevzepřel.

11 Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

11 Copak mám sílu, abych to vydržel? Copak mě ještě něco čeká v životě?

12 Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

12 Copak je má síla z kamene? Copak je mé tělo bronzové?

13 Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

13 Copak si mohu nějak pomoci? Teď, když mě úspěch opustil?

14 Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

14 Kdo není oddaný svému příteli, úctu k Všemohoucímu opouští.

15 Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

15 Mí bratři jsou však zrádní jako bystřiny, jak řečiště, jež brzy vymizí.

16 turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

16 Když taje led a sníh, kalným proudem se rozvodní,

17 torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

17 v době sucha se však vytratí, v horku se vypaří a jsou pryč.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

Jó 7

Jó contende com Deus

[18] Jejich cesty se klikatí, míří do pustin, kde zmírají.

[19] Karavany z Temy je hledají, výpravy ze Sáby v ně doufají,

[20] jejich důvěra je ale zamrzí – když k nim dorazí, čeká je zklamání.

[21] Právě tak k ničemu jste teď vy: Vidíte hrůzu a jste zděšeni.

[22] Řekl jsem snad: ‚Dejte mi něco,‘ nebo: ‚Vyplaťte mě ze svého‘?

[23] ‚Vysvoboďte mě od nepřítele,‘ nebo: ‚Od tyranů mě zachraňte‘?

[24] Poučte mě, a zmlknu hned, v čem jsem pochybil, mi ukažte.

[25] Jak mohou zraňovat slova upřímná! Co vaše důkazy mohou dokázat?

[26] To, co jsem řekl, mi chcete vytýkat? Copak jen do větru mluví ubožák?

[27] Vy byste ale i o sirotka losovali, vlastního přítele byste prodali!

[28] Pohleďte na mě, prosím vás – copak bych vám do očí lhal?

[29] Přestaňte! Nepáchejte křivdu! Přestaňte! Jsem přece v právu!

[30] Copak jsem řekl něco špatného? Copak nepoznám, co by mě zničilo?

Job 7

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[1]Nemá člověk na zemi jen samou robotu? Den za dnem jak nádeník žije tu.

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[2]Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká odměnu.

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[3] I mně byly dány měsíce prázdnoty, přiděleny mi byly noci trápení.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

[4]Když uléhám, říkám si: ‚Kdy budu moci vstát?‘ A noc se táhne a já se převaluji sem a tam až do rána.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[5]Tělo mám červy a strupy pokryté, rány na kůži mám zhnisané.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[6]Jak tkalcovský člunek utekly mé dny a bez naděje skončily.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[7] Pamatuj, Bože, můj život je pouhý vzdech, mé oči už nikdy štěstí nespatří.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[8]Nezahlédne mě oko, které mě vidí teď, rozhlédneš se po mně, a nebudu tu víc.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[9]Jako míjejí mraky a ztrácí se, kdo klesne do hrobu, ten více nevyjde.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[10] Domů se už nikdy nevrátí, nikdy se neukáže ve svém obydlí.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[11]Proto už déle nemohu mlčet, v soužení ducha musím promluvit, své hořké duši musím ulevit.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[12]Jsem snad moře, jsem snad drak, abys nade mnou stavěl stráž?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,
[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;
[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.
[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.
[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,
[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?
[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?
[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?
[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:
[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?
[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[13] Myslím si: ‚Na lůžku se mi uleví, spánek ulehčí mému trápení.‘
[14] Tehdy mě ale strašíš sny, tehdy mě děsíš skrze vidění,
[15] že bych se raději oběsil – radši bych zemřel, než takhle živořil!
[16] Mám toho dost. Nebudu přece žít navěky! Nech mě být. Jen pouhá pára jsou mé dny!
[17] Co je člověk, že se ti zdá tak významný a že ti tolik leží na srdci?
[18] Od samého rána se o něj zajímáš, každičkou chvíli ho chceš sledovat.
[19] Kdy už ode mě odvrátíš svůj zrak? Ani slinu mě polknout nenecháš?
[20] Když zhřeším, co ti to udělá, ty Strážce člověka?! Proč sis mě vybral za svůj terč? Jsem ti snad břemenem?
[21] Proč neodpustíš můj hřích, proč mě mé viny nezbavíš? Brzy už ulehnu do prachu; budeš mě hledat, a už tu nebudu!“

Hledej Boha

Job 8

[1] Bildad Šuchský mu na to řekl:
[2] „Jak dlouho budeš takhle mluvit? Tvé řeči jsou podobné vichřici!
[3] Copak Bůh spravedlnost poruší? Copak Všemohoucí právo převrací?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[4] Pokud tvé děti proti němu zhřešily, vydal je moci jejich vin.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[5] Budeš-li ale pilně hledat Boha a Všemohoucího prosit o milost,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

[6] budeš-li čistý a poctivý, hned zase začne nad tebou bdít, rozkvět tvých statků znovu obnoví.

[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[7] Tvé počátky budou nicotné oproti hojnosti, jež čeká tě.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

[8] Předchozích pokolení zeptej se, na jejich otce dej.

[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

[9] My jsme jen včerejší, nevíme nic, naše dny na zemi jsou pouhý stín.

[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

[10] Oni však poučí tě, oni ti povědí, z hloubi svého srdce ti toto vyjeví:

[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

[11] Roste papyrus, kde nejsou bažiny? Daří se rákosí bez vody?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

[12] Ještě se zelená, není posekán, rychleji než tráva však náhle usychá.

[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

[13] Tak se povede těm, kdo na Boha nemyslí, takto se vytratí doufání bezbožných.

[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

[14] Chatrnou mají naději, na pavučinu se spolehli.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[15] Opřít se o ni znamená pád, kdo se jí drží, ten nezůstane stát.

16 Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;
17 as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.
18 Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.
19 Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.
20 Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.
21 Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.
22 Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

1 Então, Jó respondeu e disse:
2 Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?
3 Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.
4 Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?
5 Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;
6 quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;
7 quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;
8 quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

16 Jiný však bují na slunci, po celé zahradě rozpíná výhonky,
17 kořeny vplétá mezi kameny, drží se skalnatého podloží.
18 Když je pak ze svého místa vytržen a to místo řekne: ‚Neznám tě,‘
19 vida ho – jemu se šťastně povede, vždyť jinde z prachu vykvete.
20 Bůh se bezúhonných nezříká, nepodpoří však ruku bídáka.
21 Tvá ústa smíchem nakonec naplní, písničku vloží na tvé rty.
22 Tví nepřátelé však budou mít plášť z ostudy, ze stanu ničemů nezbude vůbec nic.“

Jak bych se obhájil?

Job 9

1 Job na to řekl:
2 „Vím, je to tak, jistě máš pravdu. Může snad člověk být před Bohem v právu?
3 Kdyby s ním někdo snad chtěl jít k soudu, z tisíce otázek by nezodpověděl jednu.
4 Má hlubokou moudrost a nesmírnou sílu – uspěl snad někdy, kdo stanul proti němu?
5 On hory přenáší, než se kdo naděje, poráží je, když hněvá se.
6 I zemí z místa pohnout dokáže, tak že se třesou její pilíře.
7 Řekne slunci, a nevyjde, svou pečetí hvězdy zakryje.
8 On sám roztahuje nebesa, přes moře kráčí po vlnách.

9 quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

10 quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

11 Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

12 Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

13 Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

14 Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

15 A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

16 Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

17 Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

18 Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

19 Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

20 Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

21 Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

9 Učinil Oriona i Velký vůz, Plejády i souhvězdí na jihu.

10 On koná věci veliké a tajemné, jeho zázraky jsou nesčetné.

11 Když projde kolem, já ho nespatřím, půjde dál, i když to netuším.

12 Když něco vezme, kdo mu zabrání? Kdopak mu řekne: ‚Co to provádíš?'

13 Svůj hněv Bůh omezovat nijak nehodlá – před ním se musí sklonit i pomocníci netvora!

14 Jak bych se tedy já před ním obhájil? Jak najdu slova, abych ho obvinil?

15 Neobhájím se, i když jsem nevinný, u svého Soudce bych musel o milost žadonit.

16 I kdyby se dostavil, když ho předvolám, nevěřím, že by mi vůbec naslouchal.

17 Rozdrtil by mě vichřicí, pro nic za nic by mé rány rozmnožil.

18 Nenechal by mě ani nadechnout, nasytil by mě samou útrapou.

19 Přemoci ho? Hle – je nejsilnější! Jít s ním na soud? Kdo ho předvolá?

20 I kdybych byl nevinný, má ústa mě odsoudí; i kdybych byl bezúhonný, řekne, že jsem zvrácený.

21 Jsem bezúhonný, co ale na tom záleží – už se mi nechce žít!

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.
[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.
[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?
[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.
[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.
[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;
[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.
[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?
[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[22] Všechno je jedno, proto řekl jsem: On hubí bezúhonného spolu s bídákem!
[23] Když zhoubná rána náhle dopadne, zoufalství nevinných on se zasměje.
[24] Když země padne do rukou bídáka, zrak jejích soudců on sám zakrývá – a když ne on, kdo pak?
[25] Rychleji než běžec utekly mé dny, šťastné nebyly, teď jsou pryč.
[26] Jak rákosové čluny kolem propluly, jak orel řítící se za svou kořistí.
[27] Mohl bych říci: ‚Přestanu s nářkem, zarmoucenou tvář nahradím úsměvem!‘
[28] Jenže se děsím všech svých trápení – neosvobodíš mě, to dobře vím.
[29] Jsem předem odsouzen – proč bych se snažil zbytečně?
[30] I kdybych se ve sněhu vykoupal, i kdybych si dlaně louhoval,
[31] stejně mne shodíš do žumpy, že i svému plášti budu odporný.
[32] On není člověk jako já, abych se mu postavil, abychom společně k soudu šli.
[33] Kéž by mezi nás vstoupil prostředník, který by na nás oba ruku položil!
[34] Ten by snad jeho hůl ode mě odvrátil, abych nebyl zastrašen jeho hrůzami.

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[35] To bych pak promluvil a neměl bych z něj strach, se mnou to ale není tak!

Job 10

[1] Už se mi hnusí žít, proto teď svému nářku povolím, z hořkosti duše promluvím.

[2] Neodsuzuj mě předem – tak Boha oslovím – z čeho mě obviňuješ, prozraď mi.

[3] Dělá ti dobře, že mě sužuješ? Proč pohrdáš vlastnoručním výtvorem a záměry ničemů vítáš s úsměvem?

[4] Copak máš oči tělesné? Pohledem smrtelníka díváš se?

[5] Copak jsou tvé dny lidským podobné, připomínají tvé roky lidský věk,

[6] že na mně hledáš nějaký přestupek a po mém hříchu pídíš se?

[7] Víš přece, že jsem nevinen a že mě z tvé ruky nikdo nevyrve!

[8] Tvé ruce mne hnětly a tvořily – teď ses obrátil a chceš mě zahubit?

[9] Vzpomeň si, že jsi mne z hlíny vytvořil – to mě chceš znovu na prach obrátit?

[10] Což jsi mě kdysi jak mléko nenalil, nenechal jsi mě zhoustnout jako sýr?

[11] Kůží a masem jsi mě přioděl, kostmi a šlachami spojils mě.

[12] Z lásky jsi mě obdaroval životem, tvá péče střežila můj každý dech.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.
[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.
[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.
[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.
[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.
[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!
[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.
[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,
[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;
[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:
[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[13] Toto však v srdci skrýval jsi, teď už jsem poznal tvé úmysly:
[14] Abys mě hlídal, zda nezhřeším, abys mi neodpustil žádné přestupky.
[15] Pokud jsem vinen, běda mi, nezvednu ale hlavu, i když jsem nevinný; přesycen jsem hanbou, zpitý trápením.
[16] Kdybych se narovnal, budeš mě honit jako lev, svou úžasnou sílu na mě znovu prokážeš.
[17] Postavíš další svědky proti mně, tvůj hněv proti mně se ještě rozmůže, tvá vojska mě zas a znovu vezmou útokem.
[18] Proč jsi mě vůbec z lůna vyváděl? Kéž bych byl zhynul, než mě kdo uviděl!
[19] Jako bych nikdy nebyl, tak bych na tom byl, z klína do hrobu by mě přenesli.
[20] Copak mi nezbývá už jen pár dnů? Nech mě být, ať pookřeji aspoň na chvilku,
[21] dříve než bez návratu odejdu do země příšeří a stínu,
[22] do země černé jako tma, kde vládne stín a není řád, kde i sám rozbřesk je temnota.“

Naprav své srdce

Job 11

[1] Sofar Naámský mu na to řekl:
[2] „Má ta spousta slov zůstat bez odpovědi? Má se dát za pravdu mluvkovi?

3 Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?	3 Myslíš, že svým tlacháním všechny umlčíš? Že nikdo neztrestá tvé rouhání?
4 Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.	4 Říkal jsi Bohu: ‚Mé přesvědčení je ryzí, jsem před tebou zcela bez vady.'
5 Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,	5 Ach, kéž by tak Bůh promluvil, kéž by se s tebou dal do rozpravy!
6 e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.	6 Kéž by ti prozradil taje moudrosti, potřebuješ totiž dvojnásob chápání: Věz, že Bůh tě trestá míň, než bys zasloužil!
7 Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?	7 Můžeš postihnout Boží hlubiny? Meze Všemohoucího pochopit?
8 Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?	8 Vyšší jsou nad nebe – jak si poradíš? Hlubší než podsvětí – co ty o tom víš?
9 A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.	9 Delší než země, širší než moře!
10 Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?	10 Když on zasáhne, když uvězní, když svolá soud, kdo mu zabrání?
11 Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.	11 Podvodníky zná a vidí zlo, jak by mu mohlo uniknout?
12 Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.	12 ‚Rozum dostane hlava dubová, až divoká oslice zplodí člověka!'
13 Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;	13 Když ale napravíš své srdce a k Bohu vzepneš dlaně,
14 se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,	14 zlo ze svých rukou když daleko odhodíš a nestrpíš ve svém stanu bezpráví,
15 então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.	15 tehdy tvář pozvedneš bez vady, budeš stát neochvějně, bez vší obavy.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.
[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.
[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.
[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.
[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.
[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?
[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.
[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.
[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.
[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[16] Tehdy zapomeneš na své trápení, jak voda odplyne z tvé paměti.
[17] Tvůj život jak poledne se rozzáří, i tma se promění v svítání.
[18] Buď klidný, vždyť je tu naděje – rozhlédneš se kolem a v klidu ulehneš.
[19] Budeš spát a nikdo nevyruší tě, o tvou přízeň se budou mnozí ucházet.
[20] Oči ničemů se ale vysílí, jejich útočiště se vytratí; zbude jim naděje, že duši vypustí.“

Chci mluvit se Všemohoucím

Job 12

[1] Job na to řekl:
[2] „Opravdu, vy jste ti praví a moudrost vymře s vámi!
[3] I já však mám rozum tak jako vy a nejsem v ničem za vámi, to přece každý ví.
[4] Jsem ale k smíchu i svému příteli: ‚On volá k Bohu, ať mu prý odpoví!‘ Jsem k smíchu: ‚Hle, spravedlivý a poctivý!‘
[5] Spokojený člověk pohrdá neštěstím: ‚Kopanec tomu, kdo se potácí!‘
[6] Stany nájezdníků naplňuje klid, ti, kdo popouzejí Boha, jsou v bezpečí, jako by Boha v ruce drželi.
[7] Jen se ptej dobytka, ať tě poučí, ptáci na nebi ti to povědí;

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[8] anebo promluv se zemí, ať tě poučí, ryby v moři ti to prozradí:

[9] Neví snad jeden každý z nich, že je svou rukou učinil Hospodin?

[10] V jeho ruce je život každého tvora, je v ní dech každého lidského těla.

[11] Což neumí ucho rozlišovat slova, jako umí jazyk pokrm ochutnat?

[12] Náleží moudrost jenom kmetům, patří rozumnost k dlouhému věku?

[13] Bůh – ten má moudrost a také moc, patří mu prozřetelnost a rozumnost.

[14] Co zboří, se nedá postavit, koho uvězní, nelze propustit.

[15] Když zadržuje vody, sucho přichází, a když je vypustí, zemi pustoší.

[16] Jemu patří síla i schopnosti, jeho je podvedený i podvodník.

[17] Velmože svléká donaha, ze soudců umí blázny udělat.

[18] Králům rozpíná opasky, bedra jim obtáčí provazy.

[19] I kněží svléká donaha, dávné opory strhává.

[20] Odebírá slovo zkušeným, starce zbavuje soudnosti.

[21] I přední muže vystavuje hanbě, odzbrojuje i statečné.

[22] Odkrývá hlubiny temnoty, na světlo vyvádí, co bylo v příšeří.

[23] Rozmnožuje národy a pak je ničí, dává jim rozmach a pak je rozhání.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.
[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.
[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.
[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.
[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.
[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!
[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.
[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?
[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?
[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?
[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.
[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[24] Vůdce lidu on o rozum připravuje, nechá je bloudit v pustotě bez cíle.

[25] Bez světla tápají v temnotě, nechá vrávorat je jako opilce.

Job 13

[1]To vše už jsem viděl očima, slyšel ušima a rozpoznal.
[2]Co víte vy, to také vím a nejsem v ničem za vámi.
[3]Teď chci se Všemohoucím promluvit, s Bohem chci projednat svou při.

[4]Vy mě jen špiníte samou lží, všichni jste šarlatáni, a ne lékaři.

[5]Kdybyste aspoň konečně umlkli, vzbudili byste dojem moudrosti!
[6]Moji námitku teď tedy poslyšte, věnujte pozornost mým stížnostem.

[7] To kvůli Bohu mluvíte tak podle? To kvůli němu řečníte falešně?

[8] Chcete snad nadržovat jemu? Chcete snad dělat obhájce Bohu?

[9] Dopadnete dobře, až vás prozkoumá? Oklamete ho, jako klamete člověka?

[10] Budete-li někomu tajně nadržovat, copak vás tvrdě neztrestá?

[11]Jeho vznešenosti nebojíte se, nepadá na vás jeho děs?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[12] Ta vaše moudra jsou slepená z popela, vaše odpovědi jsou hlína splácaná!

[13] Mlčte, teď promluvit chci já, pak ať se stane, co má se stát.

[14] Proč kůži na trh nosit chci a vlastní život nasadit?

[15] I kdyby mě zabil, i kdybych neměl naději, své cesty chci před ním obhájit.

[16] Jedině tak bych se mohl zachránit – vždyť před něj nepřijde žádný bezbožník!

[17] Dobře poslouchejte, co tu vypovím, můj výklad ať vám v uších zní.

[18] Teď jsem připraven vést svou při vědom si toho, že jsem nevinný.

[19] Kdo se to bude se mnou přít? Chci zemřít, když mě umlčí!

[20] Žádám tě, Bože, jenom o dvojí, ať se před tebou skrývat nemusím:

[21] Svou ruku ode mě odtáhni, ať nejsem zastrašen tvými hrůzami.

[22] Potom mě vyzvi, ať se obhájím, anebo začnu mluvit a ty mi odpovíš.

[23] Kolik mám hříchů, kolik vin? Ukaž mi můj zločin a můj hřích!

[24] Proč skrýváš svoji tvář? Proč mě za protivníka pokládáš?

[25] List větrem zmítaný chceš vyděsit, za suchou plevou chceš se hnát,

26 Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.

27 Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,

28 apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

1 O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.

2 Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

3 e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

4 Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

5 Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

6 Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

7 Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

8 Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

9 ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

10 O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

26 že na mě sepisuješ hořké žaloby a hříchy mládí že mi přičítáš?

27 Nohy mi svíráš do klády, na každém kroku na mě dohlížíš, značíš si moje šlápoty!

28 Člověk se rozpadá jak něco shnilého, jako když roucho žere mol.

Job 14

1 Smrtelník z ženy zrozený má jen pár dnů – a plných trápení.

2 Jako květ vzejde a uvadne, jako stín prchne, nezastaví se.

3 Přesto však z něho oči nespouštíš a k soudu s tebou ho poháníš.

4 Kdo umí nečisté v čisté obrátit? Ani jediný!

5 Ty jsi mu spočítal jeho dny, počet měsíců jsi mu odměřil, dal jsi mu meze, jež nesmí překročit.

6 Odvrať svůj pohled, nech ho být, ať si užije život jako nádeník!

7 Strom, ten má aspoň naději: Když bude poražen, znovu vyraší, nic nezastaví jeho výhonky.

8 I kdyby jeho kořeny v zemi zpuchřely, i kdyby jeho kmen v prachu tlel,

9 jen ucítí vodu, vypučí zase, jak mladý stromek větve vyžene.

10 Člověk však zemře a klesne bezvládně, naposled vydechne – a kam se poděje?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

[11] Jako se vypařuje voda z jezer, jako potok vyschne a vyprahne,

[12] právě tak člověk lehne a nevstane; dokud trvá nebe, neprobudí se, nic nepřeruší jeho sen.

[13] Kéž bys mě jen schoval v hrobě, kéž bys mě ukryl, než pomine tvůj hněv, a určil chvíli, kdy na mě vzpomeneš!

[14] Když člověk zemře, copak ožije? Po všechny dny své těžké roboty čekal bych na chvíli té úlevy!

[15] Zavolal bys a já se ti ohlásil, po díle svých rukou by ses roztoužil.

[16] Ačkoli teď mé kroky počítáš, pak už bys na můj hřích nečíhal.

[17] Do měchu zapečetil bys mé přestupky a moje viny přikryl bys.

[18] Jako se však hora na prach rozdrolí, jako se balvan z místa odvalí,

[19] jako voda omílá kamení, jako příval půdu odplaví – takto ty bereš člověku naději!

[20] Když ho napadneš, navždy odchází, strnou mu rysy a ty ho propouštíš.

[21] O slávě svých dětí pak neví nic, nedozví se ani, zda budou nicotní.

[22] Jediné, co cítí, je bolest v těle, v duši oplakává jenom sám sebe."

Ohrožuješ zbožnost!

Elifaz acusa a Jó de impiedade

1 Então, respondeu Elifaz, o temanita:

2 Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

3 argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

4 Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

5 Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

6 A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

7 És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

8 Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

9 Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

10 Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

11 Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

12 Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

13 para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

14 Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

15 Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

Job 15

1 Elifaz Temanský mu na to řekl:

2 „Má mudrc hlásat jalové názory, v nitru se nadouvat větrem východním?

3 Má se hádat slovy bez smyslu a řečmi bez užitku?

4 Ty ale ohrožuješ zbožnost a bráníš rozjímání před Bohem!

5 Tvá ústa totiž vede špatnost a rozhodl ses mluvit prohnaně.

6 Tvá ústa – ne já – tě odsoudí, usvědčují tě vlastní rty!

7 Copak ses narodil jako první člověk? Přišel jsi na svět před horami?

8 To jsi naslouchal Boží tajné radě? Veškerá moudrost patří ti?

9 Copak víš něco, co my nevíme? Čemu rozumíš, a my ne?

10 Na naší straně jsou kmeti šediví, i tvého otce předčí věkem svým.

11 To ti nestačí ta Boží útěcha, nelíbí se ti slova laskavá?

12 Čím ses tak nechal unést v srdci, co ti tak zatemnilo oči,

13 že proti Bohu obracíš svůj hněv a z úst vypouštíš takovouto řeč?

14 Co je člověk? Může snad být čistý? Může být v právu, kdo je z ženy zrozený?

15 Ani na své anděly se Bůh nespoléhá, ani nebe není ryzí před jeho očima.

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[16] Co potom člověk zlý a zkažený, jenž hřeší, jako by vodu pil!

[17] Něco ti povím, poslouchej, to, co jsem viděl, ti budu vyprávět,

[18] to, co hlásají mudrci, když netají, co od svých předků přijali

[19] (země byla dána jenom jim, nikdo cizí k nim tenkrát nepatřil):

[20] Darebák trpí bolestí po všechny své dny, roky tyrana jsou spočteny.

[21] Děsí se toho, co mu v uších zní, když má klid, napadá ho útočník.

[22] Nevěří, že by unikl temnotě, neustále nad ním visí meč.

[23] Bloudí tu jako potrava pro supy, ví, že ho očekává den temnoty.

[24] Úzkost ho svírá, tíseň děsí ho, je jako král, jenž čeká na útok.

[25] To proto, že proti Bohu vztáhl ruku, proti Všemohoucímu se postavil,

[26] tvrdošíjně se vrhl proti němu obrněn svým štítem mohutným.

[27] Svou tvář sice nechal zarůst tukem, sádlem si pokryl slabiny,

[28] bude však bydlet ve zbořených městech, v domech, v kterých se nebydlí, které se rozpadají v sutiny.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.
[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.
[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.
[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.
[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;
[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.
[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:
[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.
[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?
[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[29] Bohatý nezůstane, jeho moc neobstojí, jeho vliv nebude se šířit po zemi.

[30] Takový neunikne temnotě, jeho výhonek plamen sežehne, dech Božích úst ho odvane.

[31] Ať nikdo marně nespoléhá na marnost – prázdnota bude jeho odplatou!

[32] Uschne, než přijde jeho čas, jeho větve se nebudou zelenat.

[33] Bude jak réva, jež ztrácí hrozny nezralé, jako oliva, jež setřásá svůj květ.

[34] Spolek bezbožných je neplodný, stany úplatkářů pohltí plameny.

[35] Počnou trápení a zlo porodí, v jejich nitru se líhnou lsti!“

Udělal si ze mě terč

Job 16

[1] Job na to řekl:
[2] „Už jsem těch věcí slyšel přespříliš – jako těšitelé jste ukrutní!

[3] Prý: ‚Kdy už skončí to mluvení do větru?‘ Nebo: ‚Co tě dráždí ke tvým výlevům?‘

[4] I já bych uměl mluvit jako vy, kdybyste na mém místě usedli. Svými řečmi bych vás uměl zahrnout, potřásat nad vámi hlavou svou.

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[5] Svými ústy bych vás ale povzbudil, slova mých rtů by byla útěchou.

[6] Mluvím-li, má bolest se nemírní, mlčím-li, v čem se mi uleví?

[7] Teď jsi mě, Bože, opravdu vysílil. Zničils mě i mé nejbližší!

[8] Vrásky na mém těle svědčí proti mně, má vyhublost vstává a obviňuje mě.

[9] Zuřivě drásá mě Bůh, nenávidí mě, můj sok proti mně zuby skřípe, probodává mě pohledem.

[10] Kdekdo si na mě ústa otevře, s posměchem bijí mě do tváře, všichni se srotili proti mně.

[11] Bůh mě dal napospas ničemům, předhodil mě zlosynům.

[12] Žil jsem v poklidu – vtom na mě udeřil, chytil mě za krk a bil a bil! Udělal si ze mě terč,

[13] zasypává mě deštěm střel. Bez milosti mě seká do slabin, mou žluč nechá stříkat po zemi.

[14] Dává mi jeden úder za druhým, vrhá se na mě jako válečník.

[15] Zjizvenou kůži pytlem zakryl jsem, svým čelem ryji zem.

[16] Tvář mi od pláče opuchla, stín smrti mi leží na víčkách.

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.
[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!
[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.
[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,
[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.
[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.
[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.
[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?
[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.
[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.
[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[17] Já přece nemám na rukou násilí, má modlitba je bez poskvrny!
[18] Země, nepřikrývej moji krev, můj křik ať odpočinku nedojde!
[19] Mám svědka v nebi právě teď, tam nahoře mám svého přímluvce.
[20] Když se mi vysmívají přátelé, k Bohu přes slzy dívám se.
[21] Kéž by se člověk mohl s Bohem přít, jako se lidé přou s přáteli!
[22] Roky mně odměřené se chýlí ke konci, odcházím na cestu, z níž se nevrátím.

Job 17

[1] Dech mě opouští, mé dny skončily, jen hřbitov zbývá mi.
[2] Jsou se mnou ale ještě ti posměvači – kvůli jejich zlobě nezamhouřím oči!
[3] Slož za mne záruku, kterou určil jsi – kdo jiný by se za mě zaručil?
[4] Jejich srdce jsi zbavil soudnosti, takovým přece nedáš zvítězit!
[5] Říká se: ‚Kdo zištně zrazuje přátele, zbavuje vlastní děti vyhlídek.‘
[6] Bůh ze mě pro všechny udělal přísloví, kdekdo mi plivne do očí.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[7] Oči se mi kalí hořkostí, z mých údů zbývá pouhý stín.

[8] Při pohledu na mě se děsí poctiví, nevinní jsou pobouřeni: ‚Vida, bezbožník!‘

[9] Spravedlivý ale jde svou cestou dál, kdo má čisté ruce, se zviklat nenechá.

[10] Nuže, vy všichni, zkuste to znovu – moudrého mezi vámi ale nenajdu!

[11] Mé dny uplynuly i s mými úmysly, touhy mého srdce se zhatily.

[12] Obrátit usilují noc na den, v temnotě říkají: ‚Světlo blíží se!‘

[13] Je-li mou nadějí domov ve hrobě, mám-li si ustlat lože v temnotě,

[14] mám-li nazývat jámu otcem svým a červy svou matkou a sestrami –

[15] kde potom bude ta má naděje? Ta má naděje – kdo ji zahlédne?

[16] Sestoupí se mnou do hrobu? Lehneme si spolu do prachu?“

Světlo darebáka uhasne

Job 18

[1] Bildad Šuchský mu na to řekl:

[2] „Jak dlouho povedeš takovéhle řeči? Promluvíme si, až se zamyslíš.

[3] Jak to, že jsme tu za dobytek? To nás považuješ za tupce?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[4] Tvá vlastní zuřivost drásá tě! Copak se kvůli tobě zboří svět? Zhroutí se skály na místě?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[5] Světlo darebáka uhasne, plamen ohně mu zářit nebude.

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[6] Světlo v jeho stanu ve tmu změní se a jeho svíce uhasne.

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[7] Jeho rázný krok znejistí, jeho vlastní záměry ho porazí.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[8] Nohama zaplete se do sítě, do oka v chůzi chytí se.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[9] Za patu bude lapen do tenat, zaklapne se nad ním jeho past.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[10] Při zemi na něj číhá smyčka, na stezce na něj čeká léčka.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[11] Odevšad ho děsí hrůzy, lepí se mu na paty.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[12] Hladoví po něm pohroma, neštěstí čeká na jeho pád.

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[13] Jeho kůži sžírá choroba, jeho údy hltá rána smrtelná.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[14] Vyrván bude z bezpečí svého stanu, odveden bude ke králi hrůz.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[15] Plameny zaplaví jeho stan, jeho příbytek bude sírou zasypán.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[16] Jeho kořeny uschnou zespoda, nahoře uvadne jeho koruna.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[17] Na zemi po něm nezbude památky, jeho jméno nezazní nikde po kraji.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[18] Ze světla vyženou ho do temna, zapuzen bude ze světa.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[19] Nebude mít v lidu nástupce ani potomka, ve svém domě nezanechá ani živáčka.

[20] Na západě se zhrozí nad jeho osudem i všechny na východě pojme děs:

[21] „Ach, takový je tedy příbytek zlosyna, domov neznaboha takhle dopadá!“"

Můj Vykupitel žije

Job 19

[1] Job na to řekl:

[2] „Jak dlouho budete mou duši trápit a svými řečmi mě ubíjet?

[3] Hanobíte mě už aspoň po desáté – nestydíte se mě urážet?

[4] Pokud jsem opravdu v něčem pochybil, do mé chyby vám není nic.

[5] Pokud se chcete povyšovat nade mne a moji potupu proti mně obracet,

[6] pak vězte, že Bůh mi ublížil – to on na mě hodil svoji síť!

[7] Hle, volám: ‚Násilí!‘ a nikdo se neozve; křičím o pomoc, a právo nikde.

[8] Cestu mi zazdil – neprojdu, na mé stezky vrhl temnotu.

[9] Mou čest ze mne strhl jako plášť a korunu mi z hlavy sňal.

[10] Boří mě ze všech stran, dokud nezajdu, mou naději vyvrací jako strom z kořenů.

[11] Svým hněvem srší proti mně v domnění, že jsem jeho nepřítel.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[12] V jednom šiku útočí jeho armáda, proti mně vrší dobývací val, můj stan obléhají kolem dokola.

[13] Mým vlastním bratrům mě odcizil, moji známí se ke mně neznají.

[14] Příbuzní i přátelé mě nechali, zapomněli na mě

[15] i hosté mí. I mé služebnice mě mají za cizince, dívají se na mě jako na vetřelce.

[16] Když zavolám sluhu, vůbec se neozve, jakkoli úpěnlivě prosím jej.

[17] Můj dech je odporný i mé manželce, hnusím se své vlastní rodině.

[18] Pohrdají mnou i mládenci – jen co se objevím, nadávají mi.

[19] Spřízněným duším jsem odporný, moji milovaní mě zavrhli.

[20] Nejsem nic než kost a kůže, zbyly mi jen holé dásně.

[21] Smilujte, smilujte se, vy mí přátelé, vždyť Boží ruka bije mě!

[22] Musíte s Bohem na mě pořádat ten hon, nemáte ještě mého masa dost?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!
[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!
[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.
[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.
[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.
[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,
[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:
[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.
[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.
[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,
[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?
[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,
[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[23] Kéž by má slova byla sepsána, kéž by jak nápis byla vyryta
[24] olovem a rydlem železným, kéž by je navždy vytesali do skály!
[25] Můj Vykupitel žije, to jedno vím, a že nakonec se nad prachem postaví.
[26] I kdyby ze mě kůži sedřeli, já ve svém těle Boha uvidím.
[27] Já ho uvidím vlastníma očima, ne někdo cizí, ale já – srdce mi touhou umírá!
[28] Jenže vy říkáte: ‚Jak ho přistihnem? Příčina věci je přece v něm.‘
[29] Vy sami ale meče bojte se, vždyť mečem trestá hněv, a tak soud sami poznáte.“

Hrozný osud ničemů

Job 20

[1] Sofar Naámský mu na to řekl:
[2] „Na tohle musím odpovědět, to přece nejde vydržet!
[3] Když slyším tolik důtek a urážek, můj moudrý duch mi vnuká odpověď:
[4] Víš přece sám, že odjakživa, už co byl člověk na zem postaven,
[5] radost ničemů je velmi krátká, štěstí bezbožných je chvilkové.
[6] I kdyby jeho hrdost k nebi dosáhla a hlavou oblaků se dotýkal,
[7] jak vlastní lejno zmizí napořád – ‚Kam se poděl?‘ se jeho známí budou ptát.

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.
[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.
[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.
[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.
[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,
[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,
[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.
[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.
[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.
[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.
[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.
[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.
[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.
[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[8] Jako sen odletí a bude ten tam, bude zapuzen jak noční vidina.
[9] Oko, jež vídalo ho, už ho nespatří, nebude k nalezení ve svém obydlí.
[10] Jeho děti budou muset odškodnit chudáky, vlastníma rukama majetek navrátit.
[11] Mladická síla, jíž měl plné kosti, do prachu ulehne spolu s ním.
[12] I když mu zlo chutná v ústech sladce, i když je chová pod jazykem,
[13] i když je vychutnává, nemá naspěch, i když je převaluje na patře,
[14] v útrobách mu ale ten pokrm zhořkne, promění se mu v hadí jed.
[15] Vše, co spolykal, musí vyzvracet, Bůh mu to bohatství z břicha vyžene.
[16] Bude nasávat hadí jed, jazyk zmijí ho zabije.
[17] Nikdy nezažije proudy oleje, nebude se koupat v medu a smetaně.
[18] To, co ukořistil, vrátí netknuté, neužije to, co získal obchodem.
[19] To proto, že chudákům bořil chýše a zabíral domy, které nestavěl.
[20] Svoji hladovost neuměl utišit, a proto neunikne vlastní chtivosti.
[21] Nezbude nic, co by pohltil, už nepotrvá jeho blahobyt.

22 Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

23 Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

24 Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

25 Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

26 Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

27 Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

28 As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

29 Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

1 Respondeu, porém, Jó:

2 Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

3 Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

4 Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

5 Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

22 Uprostřed nadbytku přijde do úzkých, bída se na něj vrhne ze všech sil.

23 Zatímco on si břicho cpe, Bůh na něj sešle vroucí hněv – zaplaví ho svým deštěm střel!

24 Na útěku před železnou zbraní zasažen bude lukem bronzovým.

25 Ze zad mu náhle trčí šíp a jeho špice se žlučí skví. Kdejaká hrůza ho dostihla,

26 na jeho poklady čeká černá tma. Pohltí ho oheň, jenž nebyl rozdmýchán, cokoli zůstalo u něj doma, spolyká.

27 Nebesa odhalí jeho vinu, země se postaví proti němu.

28 Jeho dům odnese povodeň, proud ho zachvátí v soudný den.

29 Takový osud dává Bůh ničemům, takové dědictví jim určil Bůh!“

Ničemové užívají života

Job 21

1 Job na to řekl:

2 „Dobře poslouchejte, co tu vypovím – můžete mě utěšit právě tím.

3 Vydržte, když teď budu mluvit já, potom se zase smíte posmívat.

4 Copak si stěžuji na člověka? Ztrácím trpělivost jenom tak?

5 Pohleďte na mě a zděste se, ruku na ústa si položte!

6 porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

6 Vždyť i já, když na to pomyslím, celý se třesu zděšením.

7 Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

7 Jak to, že ničemové užívají života? Zatímco stárnou, jejich moc narůstá.

8 Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

8 Jejich potomkům se daří kolem nich, své ratolesti mají na očích.

9 As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

9 V jejich domech je pokoj bez obav, Boží hůl na ně nijak nepadá.

10 O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

10 Jejich býk je plodný, nikdy neselže, jejich kráva rodí, o tele nepřijde.

11 Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

11 Jejich mladí mají volnost jako beránci, jejich maličcí kolem skotačí.

12 cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

12 Zpívají při hře tamburíny a citery, za zvuku píšťaly se veselí.

13 Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

13 Ve štěstí tráví svoje dny, do hrobu odcházejí v pokoji.

14 E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

14 Bohu však říkají: ‚Nech nás být! O tvých cestách nechceme vědět nic!

15 Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

15 Kdo je to ten Všemohoucí? Proč bychom mu sloužili? K čemu by nám asi byly nějaké modlitby?‘

16 Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

16 (Oni však to své štěstí v moci nemají. Myšlenky ničemů mě míjejí!)

17 Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

17 Jak často ale ‚svíce darebáků zhasíná‘? Přichází na ně pohroma? Naděluje jim bolesti rozhněvaný Bůh?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?
[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.
[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.
[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?
[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?
[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,
[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.
[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.
[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.
[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.
[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?
[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,
[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[18]Bývají jako sláma ve větru, jako plevy, jež vichr odnesl?
[19] Řeknete: ‚Bůh jeho trest odkládá pro děti.' – Ať raději odplatí jemu, aby se poučil!
[20] Ať vidí svou zkázu vlastníma očima, hněvání Všemohoucího ať vypije si sám!
[21]Bude mu snad potom záležet na rodině, až jeho měsíce dojdou do konce?
[22]Chce tu snad někdo Boha poučit? On přece soudí všechno na nebi!
[23]Jeden umírá v plné síle, v klidu a zcela spokojen,
[24]stehna obalená tukem a kosti morkem nasáklé.
[25]Jiný zas umírá plný hořkosti, aniž kdy okusil, co je blahobyt.
[26] Do prachu však ulehnou jeden jak druhý, oba dva stejně přikryjí červi.
[27]Víte, já znám ty vaše myšlenky – hledáte způsoby, jak mi ublížit.
[28]Říkáte: ‚Kam se poděly ty jejich paláce? Stanům darebáků kde konec je?'
[29]– To jste se nikdy neptali pocestných? Nepřijímáte jejich svědectví?
[30]Vždyť v čase neštěstí je zlosyn ušetřen, v den rozhněvání vyvázne.

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[31] Kdo mu jeho způsoby vytkne do očí? Za to, co prováděl, kdo mu odplatí?

[32] Ještě mu pohřeb vystrojí, nad jeho hrobem budou bdít.

[33] Lehká mu bude země pohřební, vždyť za ním kráčí celé procesí a předcházejí ho nesčetní.

[34] Jak mě chcete těšit těmi nesmysly? Vaše odpovědi jsou samé lži!“

Tvá vina je bezmezná!

Job 22

[1] Elifaz Temanský mu na to řekl:

[2] „Má snad Bůh nějaký prospěch z člověka? Že by mu chytrák nějak prospíval?

[3] Copak tvá spravedlnost Všemohoucího zajímá? Žiješ-li bezúhonně, co z toho má?

[4] Že by se o tvou zbožnost s tebou pohádal? Proč by měl s tebou k soudu utíkat?

[5] Tvá špatnost musí být veliká, tvá vina je bezmezná!

[6] Od bratří jsi bezdůvodně zástavu vybíral a nahým svlékals jejich plášť,

[7] žíznivému jsi vodu nedával a hladovému chleba odpíral.

[8] ‚Mocnému přece patří svět, uznávaní se v něm umějí zabydlet.‘

[9] Vdovy jsi ale s prázdnou pryč posílal a sirotkům jsi drtil ramena.

[10] To proto tě nyní obkličují osidla a náhle tě děsí pohroma,

11 ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

12 Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

13 E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

14 Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

15 Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

16 Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

17 Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

18 Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

19 Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

20 dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

21 Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

22 Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

23 Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

24 e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

11 proto je kolem tebe neprůhledná tma a přikrývá tě záplava.

12 Copak Bůh není tam v nebi nahoře? Jak vysoko jsou hvězdy – jen se podívej!

13 Ty ale říkáš: ‚Co Bůh ví? To může soudit přes mraky?

14 Oblaka cloní jej, takže nevidí, když po nebeské klenbě obchází.‘

15 – To se chceš držet té staré stezky, kterou kráčeli lidé zlí?

16 Ti byli vyrváni, než přišel jejich čas, jejich základy řeka odnesla.

17 Bohu říkali: ‚Nech nás být! Co by nám Všemohoucí mohl učinit?‘

18 (Přitom jejich domy blahobytem naplnil. Myšlenky ničemů mě míjejí!)

19 Spravedliví jejich pád vidí s radostí, nevinní se smějí nad nimi:

20 ‚Hleďme, jejich jmění je to tam, jejich bohatství oheň spolykal!‘

21 Poddej se Bohu a najdeš klid, takto ti vzejde blahobyt.

22 Z jeho úst přijmi učení, vezmi si k srdci jeho výroky.

23 K Všemohoucímu když se navrátíš, on tě obnoví! Ze svého stanu vyžeň bezpráví,

24 své zlato musíš do prachu zahodit, ofirské zlato mezi říční balvany.

25 então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.
26 Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.
27 Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.
28 Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.
29 Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde
30 e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

1 Respondeu, porém, Jó:
2 Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.
3 Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.
4 Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.
5 Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.
6 Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.
7 Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.
8 Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.
9 Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

25 Pak bude Všemohoucí zlatem tvým, hromadou stříbra bude ti.
26 Všemohoucí pak bude tvou rozkoší, až k Bohu tvář svou obrátíš.
27 Budeš se k němu modlit a on tě vyslyší, své sliby tehdy vyplníš.
28 Cokoli rozhodneš, obstojí, tvé cesty budou světlem zality.
29 ‚Hlavu vzhůru!' řekneš zkroušeným, a kdo klopí oči, toho Bůh zachrání.
30 Vysvobodí i toho, kdo není bez viny, vysvobozen bude pro čistotu rukou tvých."

Má žaloba je plná trpkosti

Job 23

1 Job na to řekl:
2 „I dnes je má žaloba plná trpkosti, jeho ruka mě drtí i přes mé sténání.
3 Kdybych jen věděl, kde se nachází, k jeho sídlu bych se vypravil.
4 Před jeho tváří bych vyložil svou při, vznesl bych před ním svoje stížnosti.
5 Dozvěděl bych se, co mi odpoví, co mi chce říci, bych pochopil.
6 Bude se ve své veliké moci se mnou přít? Nikoli! On mě jistě vyslyší!
7 Kdyby se s ním poctivý mohl přít, vyhrál bych svůj soud navždycky.
8 Jdu-li však na východ, není tam, ani na západě ho nevnímám.
9 Působí-li na severu, tam ho nevidím, míří-li k jihu, já ho nespatřím.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.
[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.
[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.
[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.
[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.
[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.
[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,
[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?
[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.
[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.
[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[10] Zato on zná mé cesty i mé zastávky; ukážu se jako zlato, až mě vyzkouší.
[11] Má noha se přidržela jeho šlépějí, sledoval jsem jeho cestu, nesešel jsem z ní.
[12] Nevzdálil jsem se příkazům jeho rtů, v nitru jsem uchovával výroky jeho úst.
[13] On je však Jediný – kdo ho zadrží? Co se mu zachce, to učiní.
[14] Co o mně rozhodne, to jistě vykoná, jak to prokázal už tolikrát.
[15] Proto jsem před ním vyděšen, když na něj myslím, hrozím se!
[16] Bůh už mé srdce ochromil, Všemohoucí mě vyděsil.
[17] Ještě jsem ale nezmlkl v temnotách, i když mi obličej přikryl mrak.

Job 24

[1] Když ‚Všemohoucí neodkládá časy odplaty,‘ proč ty dny jeho věrní nikdy nevidí?
[2] Jsou takoví, kteří posouvají mezníky a pasou stáda, která ukradli.
[3] Sirotkům odvádějí osla pryč a vdově berou býka do zástavy.
[4] Ubožáky z cesty srážejí, až se chudí skrývají všude po kraji.

5 Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

5 Jiní jsou jak divocí osli na poušti, vycházejí za prací, jako by kořist hledali; potravu pro děti shánějí na pláních.

6 No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

6 Sklízejí na poli, které jim nepatří, paběrkují na vinicích lidí zlých.

7 Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

7 Nocují nazí, oděv nemají, v chladu jim chybí přikrývky.

8 Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

8 Horské lijáky je smáčejí, choulí se ke skále, nemají přístřeší.

9 Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

9 Jiní zas sirotka od prsu uloupí, vezmou ho chudákům do zástavy.

10 de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

10 Ti chodí nazí, oděv nemají, o hladu cizí snopy snášejí.

11 Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

11 Vytlačují olej mezi kameny, o žízni šlapou vinný lis.

12 Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

12 Sténání umírajících z města zní, raněné duše o pomoc volají – copak to Bohu nevadí?!

13 Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

13 Jsou také takoví, kteří se světlu vzpírají, k jeho cestám se neznají a jeho stezek se nedrží.

14 De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

14 Vrah vstává, když se zešeří, aby zabíjel ubohé chudáky; jako zloděj se nocí odplíží.

15 Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

15 Cizoložné oko soumrak vyhlíží, ‚Nikdo mě neuvidí,' říká si a tvář si rouškou zahalí.

16 Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

16 Za tmy se do domů vlamují, ve dne jsou doma zavření; ke světlu se neznají.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[17] Těm všem je temno svítáním, přátelí se totiž s hrůzou tmy.

[18] Ať voda takové rychle odplaví, ať jsou prokleté jejich pozemky, ať nikdo nezamíří k jejich vinicím!

[19] Jako sucho a horko pohltí rozpuštěný sníh, tak ať hrob pohltí ty, kdo hřešili.

[20] Ať na ně zapomene matčin klín, ať jsou pochoutkou pro červy. Ať nikdo nevzpomene na ty zlosyny, ať jsou jak stromy větrem zlomeni.

[21] Ať obcují s neplodnou, která nerodí, vdovu ať opustí bez jmění!

[22] Bůh svojí mocí i silné zachvátí; i při svém postavení si nejsou jistí životy.

[23] Dává jim pocit bezpečné opory, jeho oči však jejich cestu sledují.

[24] Načas se vyvýší, a hned jsou pryč, sníženi budou a jako všichni sklizeni, jako klasy budou skoseni.

[25] Což to tak není? Kdo mě ze lži usvědčí? Kdo moji výpověď může vyvrátit?“

Kdo může být čistý?

Job 25

[1] Bildad Šuchský mu na to řekl:

[2] „Bohu náleží vláda i úcta, on působí pokoj na svých výšinách.

[3] Dá se snad jeho vojsko spočítat? Je někdo, nad kým jeho světlo nevstává?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?
[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.
[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:
[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!
[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!
[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?
[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.
[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.
[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.
[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.
[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.
[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[4] Může snad člověk být v právu před Bohem? Může být čistý, kdo z ženy zrodil se?
[5] Vždyť ani měsíc dost světla nedává, ani hvězdy nejsou ryzí před jeho očima.
[6] Co potom pouhý lidský červ, smrtelník, jenž je larvě podoben?“

Jen šepot o něm slyšíme

Job 26

[1] Job na to řekl:
[2] „Jak pěkně umíš slabému pomoci! Jak jsi bezmocného přímo zachránil!
[3] Jakou radu jsi bláhovému udělil! Jak hluboké pochopení jsi tu projevil!
[4] Komu chceš tyhle řeči vykládat? Jaký duch to z tebe promlouvá?
[5] Mrtví se před Bohem chvějí v hlubinách, pod vodou s těmi, kdo prodlévají tam.
[6] Před ním je nahé samo záhrobí, neskryje se před ním říše záhuby.
[7] On prostírá sever nad prázdnem, zavěšuje zemi na ničem.
[8] On váže vody do oblak, mračno pod nimi se však netrhá.
[9] On zahaluje úplněk, mrakem ho přikrývá jako závojem.
[10] Vykroužil obzor nad vodní hladinou, tam, kde je hranice světla s temnotou.
[11] Nebeské pilíře třesou se, děsí se při jeho pohrůžce.
[12] On svojí mocí moře utišil, netvora rozdrtil svou moudrostí.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.
[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:
[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,
[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,
[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.
[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.
[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.
[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.
[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?
[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?
[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[13] Nebe svým dechem rozjasnil, slizkého hada svou rukou poranil.

[14] A to jsou z jeho cest pouhé okraje, jen slabý šepot o něm slyšíme – burácení jeho moci kdo by rozuměl?“

Trvám na své nevině

Job 27

[1] A Job pokračoval ve své promluvě:
[2] „Při Bohu živém, který mi upřel právo, při Všemohoucím, jenž naplnil mě trpkostí,
[3] přísahám, že dokud je ve mně život, dokud mám v chřípí Boží dýchání,
[4] nevypustím ze rtů žádnou podlost, nebudu mluvit jazykem falešným.

[5] V žádném případě vám nedám za pravdu, své bezúhonnosti se jakživ nezřeknu.

[6] Trvám na své nevině – té se nepustím, po celý život mám čisté svědomí!

[7] Kéž by mí protivníci byli odhaleni jako zlosyni a ti, kdo mě napadají, jako zločinci!

[8] Copak má bezbožný nějakou naději, když ho Bůh zabíjí, obírá o duši?

[9] Copak Bůh vyslyší jeho volání, když na něj přijde soužení?

[10] Copak je Všemohoucí jeho rozkoší? Volá snad k Bohu bez ustání?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.
[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:
[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.
[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.
[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,
[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.
[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.
[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.
[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.
[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.
[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;
[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[11] Poučil jsem vás o Božím jednání, o Všemohoucím jsem nic netajil.

[12] Vždyť jste to všichni sami viděli – proč tedy mluvíte takové nesmysly:

[13] ‚Takový osud dává Bůh ničemům, dědictví, jež Všemohoucí svěřuje tyranům.

[14] I kdyby měl spoustu dětí, všechny čeká meč, chlebem jeho ratolesti nenasytí se.

[15] Pozůstalé po něm pohřbí mor, nebudou oplakáváni od svých vdov.
[16] I kdyby stříbra jak prachu nakupil, i kdyby šatů jak bláta navršil,
[17] spravedlivý oblékne si, co on hromadil, jeho stříbro po něm zdědí nevinný.
[18] Jak pavouk buduje si svůj dům, je ale chatrný jak chýše hlídačů.
[19] Ulehne jako boháč, a je to naposled; když oči otevře, nic mu nezbude.

[20] Hrůzy ho postihnou jako povodeň, uprostřed noci ho vichr odnese.

[21] Východní vítr ho odnese kdovíkam, odvane ho daleko z jeho domova.

[22] Vrhne se na něj beze vší lítosti, právě když bude chtít před ním utéci.

[23] Posměšně zatleská mu svýma rukama, s pískotem vyžene ho z jeho domova.‘“

Píseň o skryté moudrosti

Job 28

[1] Stříbro má své naleziště, zlato má místo, kde čistí se.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[2] Železo lidé těží ze země a kámen taví v měď.

[3] Vytlačují tmu za nové hranice, pronikají každou krajní mez, po rudě pátrají v černé tmě.

[4] Šachty razí, kam poutník nezavítá, kam ani nezabloudí noha člověka, spouští se na laně, kde není živáčka.

[5] Země na povrchu skýtá chleba, v jejích hlubinách však sálá žár.

[6] Safír se ukrývá v jejích skalách, blyští se tam zlatý prach.

[7] Stezku tam nezná dravý pták, nespatřilo ji oko jestřába.

[8] Nekráčí po ní pyšná šelma, lev nikdy nezavítá tam.

[9] Lidé však na křemen vztahují ruku, hory vyvracejí z kořenů.

[10] Ve skále dokáží razit štolu, očima pátrají po každém klenotu.

[11] Zahradit umějí prosakující vodu, skryté poklady vynášejí ke světlu.

[12] Kde se však moudrost nalézá? A rozumnost kde přebývá?

[13] Člověk netuší, kudy k ní; nenajde ji na zemi mezi živými.

[14] Propast praví: „Ve mně není.“ Moře říká: „Nemám ji.“

[15] Nedá se pořídit za zlato nejčistší, její cenu nelze stříbrem vyvážit.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.
[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;
[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.
[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.
[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?
[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.
[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.
[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.
[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.
[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;
[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,
[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.
[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[16] Nedá se zaplatit zlatem ofirským, vzácným onyxem ani safíry.
[17] Zlato ani křišťál s ní nelze porovnat, nedá se koupit za šperky ze zlata.
[18] Korál či alabastr za zmínku nestojí, cena moudrosti je nad perly.
[19] Nevyrovnají se jí ani africké topasy, nejryzejším zlatem se nedá zaplatit.
[20] Odkud tedy moudrost vyvěrá? A rozumnost kde přebývá?
[21] Skrytá je očím všech živých na zemi i ptákům na nebi je tajemstvím.
[22] Záhuba i Smrt praví: „Samy jsme o ní jen slyšely.“
[23] Jen Bůh rozumí cestě k ní, to on ví, kde se nachází.
[24] On vidí všechny zemské končiny, všechno pod nebem si prohlíží.
[25] Když vítr silou obdařil a vodu mírou odměřil,
[26] když dešti určil cíl a dráhu mrakům bouřkovým,
[27] tehdy ji spatřil a ocenil, prozkoumal ji a potvrdil.
[28] A řekl člověku: „Moudrost je v tom, ctít Hospodina, rozum je v tom, varovat se zla.“

Jobova závěrečná řeč

Job 29

[1] A Job pokračoval ve své promluvě:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[2] „Kéž by mi bylo jako za dávných časů, za dnů, kdy Bůh bděl nade mnou,

[3] kdy jeho lampa svítila nad mou hlavou a v jeho světle jsem chodil tmou!

[4] Jako tenkrát v mém nejlepším věku, kdy Bůh byl mému stanu přítelem,

[5] kdy ještě Všemohoucí býval se mnou a mé děti všude kolem mě.

[6] Tenkrát se mé kroky koupaly ve smetaně, ze skály prýštily mi proudy oleje.

[7] Když jsem chodíval k městské bráně, abych své místo na prostranství zaujal,

[8] mládenci ustupovali, jakmile zahlédli mě, kmeti vstávali mi na pozdrav,

[9] přední mužové své řeči přerušili, ruku si kladli na ústa,

[10] hlasy hodnostářů umlkaly, jazyk jim přilnul na patra.

[11] Kdo mě uslyšel, ten mi blahořečil, kdo jen mě zahlédl, chválil mě,

[12] chudáka v jeho křiku že vysvobozuji a také sirotka, jenž nemá zastánce.

[13] Snášela se na mě žehnání umírajících, vdově jsem vracel radost do srdce.

[14] Jak šatem jsem se halil spravedlností, právo mi bylo pláštěm i turbanem.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.
[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.
[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.
[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.
[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;
[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.
[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.
[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.
[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.
[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.
[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[15] Byl jsem očima pro slepé a nohama pro chromé,
[16] otcem jsem býval pro chudé, zasazoval se o právo cizince.
[17] Zlosynům jsem uměl zuby zvyrážet z čelistí jsem jim vyrval úlovek.
[18] Říkal jsem si: ‚Umřu v rodinném hnízdě, až mých dnů bude jak písku u moře.
[19] Mé kořeny budou sahat až k vodě, rosa bude nocovat v mé koruně.
[20] Má sláva stále čerstvá zůstane, můj luk stále pevný v ruce mé.‘
[21] Naslouchali mi napjatě, tiše očekávali rady mé.
[22] Neměli co dodat po mém slově, má řeč je svlažovala jako krůpěje.
[23] Čekávali na mě jak na déšť, na jarní vláhu čekali dychtivě.
[24] Když jsem se usmál na ně, nemohli uvěřit, světlo mé tváře nechtěli zaplašit.
[25] Sedal jsem v jejich čele a udával jim směr, žil jsem jako král ve své družině, jako ten, kdo těší truchlivé.

Job 30

[1] Teď se mi ale vysmívají ti, kdo jsou mladší nežli já – ti, jejichž otcům bych býval nesvěřil ani ovčáckého psa!

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?
[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.
[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.
[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;
[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.
[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.
[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.
[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.
[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.
[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.
[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.
[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.
[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[2] Síla jejich rukou k čemu mi může být? Jejich zmužilost je dávno pryč.
[3] Nouzí a hladem vyzáblí vyprahlou zemí se toulají, nocí zkázy a pustoty.
[4] Mezi křovím sbírají listy lebedy, kořínky jalovce se chtějí nasytit.
[5] Lidé je ze svého středu vyhnali, křičí za nimi jak za zloději.
[6] Ve strmých roklích bydlet musejí, v děrách do země a v jeskyních.
[7] Hýkají jako osli ve křoví, spolu se choulí pod kopřivy –
[8] hlupáci, kteří ani jméno nemají, kteří jsou ze země bičem vyhnáni!
[9] Teď ale o mně skládají písničky, stal jsem se pro ně příslovím.
[10] Už zdálky jsem jim odporný, plivat do tváře se mi nestydí.
[11] Když Bůh můj provaz potupně povolil, i oni odhodili všechny zábrany.
[12] Lůza povstává po mé pravici, nohy mi chtějí podrazit, připravují cesty, aby mě zničili.
[13] Mou stezku rozkopali, na mojí zkáze pracují a nikdo jim v tom nebrání.
[14] Širokou průrvou pronikají, jak záplava se valí troskami.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[15] Všechny ty hrůzy se na mě vrhly, mou důstojnost jako by vichr uchvátil, jak oblak rozplynulo se mé bezpečí.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[16] Teď už mě ale duše opouští, zmocňují se mě dny soužení.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[17] Bůh ve mně v noci drtí kosti, bolest mě sžírá, nedá se utišit.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[18] Ohromnou silou mě drží za šaty, v límci košile chce mě uškrtit.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[19] Do bláta mě odmrštil, prachu a popelu jsem podobný.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[20] Křičím k tobě, a ty neodpovídáš; stojím tu, a ty jen přihlížíš.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[21] Proměnil ses mi v ukrutníka, veškerou silou na mě útočíš.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[22] Vysoko ve větru mě unášíš, smýkáš mnou v hrozné vichřici.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[23] Vedeš mě na smrt, to jistě vím – do domu určeného všem živým.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24] Na zhrouceného přece nikdo ruku nevztáhne, když volá o pomoc ve své pohromě.

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25] Copak jsem nad ubožákem neplakal? Neměl jsem soucit pro chudáka?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26] Když jsem však čekal dobro, přišlo zlo, namísto světla mě temno přepadlo.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27] Mé nitro bouří, nedá se utišit, dostihly mě dny soužení.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28] Nevidím slunce, chodím ve chmurách, přede všemi vstávám a naříkám.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[29] Mé vytí připomíná šakaly, vydávám skřeky se pštrosy.

[30] Kůže na těle mi zčernala, v kostech mi plane horečka.

[31] Truchlivě zvučí moje citera, z mé píšťaly se line pláč.

Job 31

[1] Vstoupil jsem do smlouvy se svýma očima, že se nebudu dívat po dívkách.

[2] Vždyť jaký úděl Bůh z nebe udílí, jaké dává Všemohoucí shůry dědictví,

[3] ne-li neštěstí pro zlosyna, ne-li pohromu pachatelům zla?

[4] Copak Bůh nehledí na mé cesty, copak nepočítá všechny mé kroky?

[5] Jestli jsem v životě jednal falešně, jestli jsem kdy pospíchal konat lest –

[6] pak ať mě Bůh zváží na váze poctivé, ať se ubezpečí o mé nevině!

[7] Jestli má noha z cesty zabloudila, jestli mé srdce odešlo za očima, jestli mi na rukou špína ulpěla –

[8] pak ať co zaseji, sní někdo jiný, ať jsou mé ratolesti vykořeněny!

[9] Jestli jsem se v srdci dal něčí ženou svést, jestli jsem číhal u dveří přítele –

[10] pak ať má žena pro jiného mele, ať s ní jdou jiní do postele!

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[11] Byl by to přece zvrhlý zločin, byl by to trestuhodný hřích,

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[12] byl by to oheň k záhubě spalující, vykořenil by vše, co pěstuji!

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[13] Copak jsem svému služebníku odepřel právo nebo své služebnici, když měli se mnou spor?

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[14] Co bych si pak počal Bohu tváří v tvář? Co bych mu odpověděl, až se mě bude ptát?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[15] Nestvořil je v břiše Ten, který stvořil mě? Nezformoval nás jeden a týž v lůně matčině?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[16] Copak jsem nevnímal potřeby chudých, nechal jsem pohasínat oči vdovy?

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[17] Copak jsem jedl svůj chléb sám a sirotkům z něj nedával?

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[18] Od mého mládí u mě jak u otce vyrůstal, od svého dětství jsem vdovám pomáhal.

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[19] Copak jsem přihlížel, jak někdo zmírá bez šatů, jak ubožák nemá ani přikrývku?

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[20] Copak mi takový ze srdce nežehnal, když se vlnou mých ovcí zahříval?

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[21] Jestli má ruka někdy napadla sirotka, protože jsem viděl, že soud na mě dá –

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[22] pak ať mi vyrvou paži z ramena, ať je má ruka v lokti zlomena!

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[23] Božího trestu jsem se přece bál, před jeho vznešeností bych neobstál!

[24] Copak jsem snad kdy doufal ve zlato, nazýval jsem drahý kov svou jistotou?

[25] Copak mě těšilo, jak velké jmění mám a kolik toho svou rukou vydělám?

[26] Copak jsem obdivoval zářící slunce a měsíc putující ve své nádheře,

[27] takže bych se v srdci dal tajně svést a rukou jim od úst poslal polibek?

[28] I to by byl přece trestuhodný hřích, zrazoval bych tím Boha na nebi!

[29] Copak mě těšilo neštěstí nepřítele, copak jsem jásal, když se mu vedlo zle?

[30] Svá ústa jsem nikdy nenechal hřešit tím, že bych na něj svolával kletby.

[31] Copak si mí domácí museli stěžovat: ‚Kéž by nám dal trochu masa; máme hlad‘?

[32] Vždyť ani cizinec nemusel venku nocovat, své dveře jsem pocestnému otvíral dokořán.

[33] Copak jsem jako Adam skrýval své přestupky? Chtěl jsem svou vinu v srdci utajit?

[34] Měl jsem snad strach před hlučícím davem, bál jsem se posměchu svého kmene, takže jsem mlčel a ani nevycházel ven?

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!
[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;
[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.
[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;
[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,
[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.
[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.
[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.
[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.
[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

[35] Kéž by mi někdo poskytl slyšení! Zde je můj podpis. Ať mi Všemohoucí odpoví! Ať můj žalobce předloží svůj spis!
[36] Rád ho budu nosit na vlastních ramenou, ozdobím se jím jako korunou!
[37] Všechny své kroky před ním rád vypovím, předstoupím před něj jako princ!
[38] Jestli má půda křičí proti mně a její brázdy pláčí společně,
[39] jestli jsem její plody jedl bezplatně a mořil její nájemce –
[40] pak ať mi vzejde bodláčí místo pšenice a plevel místo ječmene!“
[41] Zde Jobova řeč končí.

ELIHU

Teď promluvím já!

Job 32

[1] Ti tři muži už přestali Jobovi odpovídat, protože se stále považoval za spravedlivého.
[2] Avšak Elihu, syn Barachela Buzského z rodu Ramova, vzplanul proti Jobovi hněvem. Hrozně se rozhněval, že se Job považuje za spravedlivějšího než Bůh.
[3] Rozhněval se i na jeho tři přátele, že mu neuměli odpovědět tak, aby Joba usvědčili.
[4] Dokud mluvili s Jobem, Elihu čekal, protože byli starší než on.
[5] Když ale viděl, že ti tři muži už nemají co odpovědět, vzplanul hněvem.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

6 Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

7 Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

8 Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

9 Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

10 Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

11 Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

12 Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

13 Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

14 Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

15 Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

16 Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

17 Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

18 Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

6 Elihu, syn Barachela Buzského tehdy řekl: „Já jsem jen mladík a vy jste kmeti, proto jsem byl dosud nesmělý, bál jsem se říci vám své mínění.

7 Říkal jsem si: ‚Ať mluví starší, dříve narození ať učí moudrosti.‘

8 Vše ale na duchu v člověku záleží, dech Všemohoucího dává chápání.

9 Dříve narození nejsou vždy moudřejší, starší nemusejí mít nejlepší úsudky.

10 A proto říkám: Naslouchejte mi, teď zas já vyslovím své mínění.

11 Dokud jste mluvili, já jsem čekal, pečlivě jsem naslouchal vašim úvahám. Dokud jste hledali správná slova,

12 pozorně jsem vás sledoval. Joba však nikdo z vás usvědčit neuměl, nikdo jste pro něj nenašli odpověď.

13 Jen neříkejte: ‚Našli jsme moudré řešení, Bůh, a ne člověk ať ho usvědčí!‘

14 Jobovy řeči mi nebyly určeny, já bych však neodpovídal jako vy.

15 Zaraženi jsou, bez odpovědi, nemají, co by k tomu dodali!

16 To mám čekat dál, když už nic neříkají, když stojí na místě, odpověď nemají?

17 Je tedy řada na mně, já teď promluvím, teď zas já vyslovím své mínění.

18 Jsem totiž přímo přeplněný slovy, duch mi roztahuje všechny vnitřnosti.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[19] Jak víno bez průduchu jsou mé útroby, jak nové měchy plné k prasknutí.

[20] Musím promluvit, abych si ulevil, otevřu ústa a odpovím!

[21] Nikomu jistě nebudu stranit, nikomu nechci lichotit.

[22] Lichotit totiž ani neumím – to by mě můj Stvořitel rychle odstranil!

Bůh převyšuje člověka

Job 33

[1] Tak tedy, Jobe, slyš mou řeč, všemu, co říkám, dobře naslouchej.

[2] Pozor, už ústa otvírám, slova mi začínají proudit z jazyka.

[3] Z upřímného srdce má řeč pramení, mé rty vyjevují čisté poznání.

[4] Duch Boží mě přece učinil, dech Všemohoucího mě oživil.

[5] Odpověz mi, pokud to dokážeš, předlož mi svou při, postav se!

[6] Hle, jsem ti rovný před Bohem, i já jsem přece z hlíny uhněten.

[7] Nelekej se mě tedy a neměj strach, nebudu na tebe silně naléhat.

[8] Na vlastní uši jsem tě slyšel říct, co jsi v mé přítomnosti prohlásil:

[9] ‚Jsem zcela ryzí, nijak jsem nechybil, jsem nevinný a nemám hřích.

[10] Bůh však proti mně hledá záminky – myslí si, že jsem jeho protivník.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

[11] Nohy mi svírá do klády, na každém kroku na mě dohlíží!‘

[12] V tom se však mýlíš, to ti povídám, Bůh přece převyšuje člověka!

[13] Proč si tedy na něj stěžuješ, že nedává na vše odpověď?

[14] Bůh totiž mluví jednou i podruhé, člověk to ale sotva postřehne.

[15] Ve spánku, v noční vidině, když lidi zmáhá těžký sen, když na lůžku leží v dřímotě,

[16] tehdy Bůh lidem otevírá uši a svými hrozbami je děsí.

[17] To aby člověka od skutku odvrátil, aby mu v jeho pýše zabránil,

[18] aby jeho duši uchránil od jámy, aby jeho život nepronikl šíp.

[19] Anebo ho na lůžku trestá bolestí, takže má v kostech stálé hlodání,

[20] až se mu pokrm k smrti protiví a ztratí pomyšlení i na pochoutky.

[21] Hubne tak, že z očí ztrácí se, dříve skryté kosti vystupují ven.

[22] Jeho duše naklání se do jámy, vykročil poslům smrti vstříc.

[23] Bude-li však anděl při tom člověku, prostředník, jeden z tisíců, který prohlásí jeho nevinu,

[24] smiluje se nad ním a řekne: ‚Vysvoboď jej, Bože, ať do jámy neklesne, nalezl jsem za něj výkupné!‘

[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[25] Jeho tělo se pak jako dítě uzdraví, do dnů svého mládí se náhle navrátí.

[26] Bude se modlit k Bohu a on si ho oblíbí, znovu spatří jeho tvář s jásáním a Bůh mu navrátí jeho blahobyt.

[27] A tehdy vyjde k lidem se slovy: ‚Hřešil jsem a právo převrátil, nedostal jsem však, co jsem zasloužil.

[28] Bůh mě vykoupil, abych nešel do jámy, uvidím světlo a budu žít!‘

[29] Toto vše tedy dělá Bůh dvakrát i třikrát při člověku,

[30] aby jeho duši odvrátil od jámy, ve světle živých aby mohl žít.

[31] Dej pozor, Jobe, naslouchej mi, mlč a já promluvím.

[32] Máš-li co říci, odpověz mi, mluv – chtěl bych tě obhájit!

[33] Pokud ne, potom naslouchej mi, mlč a já tě moudře poučím.“

Bůh nedělá nic zlého

Job 34

[1] A Elihu mluvil dál:

[2] „Slyšte má slova, mudrci, vy znalci, naslouchejte mi.

[3] Vždyť ucho umí rozlišovat slova, jako umí jazyk pokrm ochutnat.

[4] Rozhodněme sami, co je správné, co je dobré, tu spolu posuďme.

[5] Job prohlašuje: ‚Jsem nevinen, a Bůh mi právo odepřel.

6 Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

6 I když jsem poctivý, jsem brán za lháře, mé rány se nehojí, ač jsem nic neproved!‘

7 Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

7 Je snad Jobovi někdo podobný? Rouhá se, jako by vodu pil!

8 E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

8 Dává se do spolku se zločinci, řadí se mezi ničemy!

9 Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

9 Vždyť říká: ‚Člověku není k ničemu usilovat o Boží oblibu!‘

10 Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

10 Ať mě slyší každý, kdo rozum má: Bůh přece nic zlého nedělá, Všemohoucímu je křivda vzdálená.

11 Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

11 Každému ovšem jeho skutky odplácí, chová se k lidem, jak si kdo zaslouží.

12 Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

12 Bůh v žádném případě nebude jednat zle, Všemohoucí nemůže právo převracet.

13 Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

13 Kdo mu asi svěřil zem? Kdo mu předal celý svět?

14 Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

14 Kdyby ho jen tak napadlo svůj dech, svého ducha odejmout,

15 toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

15 všechno živé by rázem pomřelo, lidstvo by se bylo do prachu vrátilo!

16 Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

16 Máš-li tedy rozum, poslouchej, na moje slova pozor dej:

17 Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

17 Jak by mohl vládnout ten, kdo právo nesnáší? Chceš snad Mocného a Spravedlivého odsoudit?

18 Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

18 Vždyť on i králi řekne: ‚Jsi ničemník!‘ a šlechticům: ‚Vy zločinci!‘

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[19] On ani knížatům nestraní, nestaví velmože před nuzáky – dílo jeho rukou jsou jeden jak druhý!

[20] Uprostřed noci náhle umírají, i mocní se zachvějí a musí pryč, odstraněni jsou bez lidské pomoci.

[21] Očima sleduje cesty všech lidí, každý jejich krok on dobře vidí.

[22] Není temnoty a není příšeří, kde by se zločinci před ním schovali.

[23] Bůh nemusí shromažďovat další důkazy, aby se k němu člověk na soud dostavil.

[24] Mocné rozdrtí bez ptaní, jiné pak dosadí místo nich.

[25] O jejich skutcích dobře ví, v noci je svrhne, a jsou zničeni.

[26] Ztrestá je za jejich zločiny veřejně a všem na očích.

[27] To proto, že od něj odešli a na jeho cesty vůbec nedbali.

[28] Křik chudých kvůli nim k Bohu vystoupil a on vyslýchá křik ubohých.

[29] Když ale mlčí, kdo ho odsoudí? Když skryje svou tvář, kdo ho uvidí? On přitom bdí nad lidmi i národy,

[30] tak aby bezbožní vládnout nemohli a nesváděli lidi do pasti.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;
[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,
[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?
[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:
[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.
[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.
[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:
[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?
[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?
[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.
[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.
[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?
[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

[31] Co kdybys tedy Bohu pověděl: ‚Zhřešil jsem, už se to nestane;
[32] pokud co nevidím, prosím pouč mne, a pokud jsem křivdil, bylo to naposled.‘
[33] Má snad Bůh odplácet podle tebe, když se ti to nelíbí podle něj? Ty sám si vyber, ne já za tebe, pověz nám, co ses dozvěděl!
[34] Všichni rozumní mi to potvrdí i moudří mě slyší a souhlasí:
[35] Job vůbec neví, o čem hovoří, v jeho slovech není špetka soudnosti!
[36] Jen ať je Job zkoušen ještě víc, vždyť tu odpovídá jako hanebník!
[37] Vždyť jenom vrší jeden hřích na druhý, šíří mezi námi pochyby a mluví proti Bohu víc a víc!“

Bůh tě neslyší

Job 35

[1] A Elihu mluvil dál:
[2] „Myslíš si, že máš právo říkat: ‚Jsem spravedlivější než Bůh‘?
[3] Říkáš totiž, co prý tím získáš: ‚Co z toho mám, být bez hříchu?‘
[4] Na tyhle řeči ti tedy odpovídám a s tebou i tvým přátelům:
[5] Podívej se k nebi, jen pohlédni, pozoruj mraky – jsou vyšší, než jsi ty.
[6] Když budeš hřešit, co mu způsobíš? Když rozmnožíš své viny, jak mu ublížíš?
[7] Když budeš spravedlivý, jak ho tím obdaříš? Co by si od tebe mohl vzít?

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[8] Tvá ničemnost škodí člověku jako ty, tvou spravedlnost pocítí jen smrtelník!

[9] Lidé úpějí pod hrozným útlakem, pod vládou mocných křičí o pomoc.

[10] Nikdo však neptá se: ‚Co Bůh, můj Stvořitel, který písněmi rozeznívá noc,

[11] který nás vyučuje i skrze dobytek a který nám na ptácích ukazuje moudrost?‘

[12] Když tedy volají a on se nehlásí, je to pro zpupnost těch lidí zlých.

[13] Je to marné, Bůh je neslyší, Všemohoucí je pomíjí!

[14] Co teprve, říkáš-li, že ho nikde nevnímáš, že tvá pře leží u něj a ty na něj čekáš,

[15] že prý ve svém hněvu nikdy netrestá a že se o ničemnost vůbec nestará!

[16] Job si tu však otevírá ústa naprázdno – mluví dál a dál, a přitom neví co!“

Bůh je mocný

Job 36

[1] A Elihu pokračoval dál:

[2] „Měj se mnou trochu strpení a povím ti, co lze v Boží prospěch ještě říct.

[3] Z veliké dálky přináším poznání, svého Stvořitele tu obhájím.

[4] Má slova opravdu nejsou žádné lži, máš tu člověka skvělých znalostí.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[5] Hle, Bůh je mocný a není váhavý, je mocný a v srdci rozhodný.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[6] Ničemy jistě nenechává žít, k právu pomáhá ubohým.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[7] Neodvrací zrak od poctivých, na trůn je s králi posadí, aby je povýšil až navěky.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[8] Jsou-li však spoutáni řetězy, v provazech bídy jsou-li chyceni,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[9] tehdy jim ukazuje, co provedli, čím se provinili a jak zpyšněli.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[10] Otevírá jim uši, aby je poučil, říká jim, že se mají od zla odvrátit.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[11] Pokud poslechnou a budou mu sloužit, dožijí své dny ve štěstí, svá léta v samé radosti.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[12] Pokud však neposlechnou, zahubí je šíp, zahynou vlastní nevědomostí.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[13] Bezbožní ve svém srdci hněv si střádají, o pomoc nevolají ani spoutáni řetězy.

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

[14] Uprostřed mládí proto zmírají, končí svůj život mezi smilníky.

[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

[15] Bůh zachraňuje ubohé jejich bídami, otevírá jim uši soužením.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[16] Ano, i tebe zve zprostřed úzkosti do nekonečné svobody, ke stolu obtíženému jídlem nejlepším.

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[17] Ty jsi však obtížen soudem ničemných, soud a spravedlnost se tě zmocňují!

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[18] Pozor, ať se nedáš zlákat hojností, ať tě nesvádějí veliké úplatky.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[19] Myslíš, že ti bohatství pomůže z úzkosti, ať už se snažíš sebevíc?

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[20] Nedychti po noci, kdy lidé mizí ze svých míst.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[21] Neopovažuj se ke zlu obrátit, i když se ti líbí víc než strádání!

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[22] Hle, Bůh je ve své moci vznešený. Který učitel je mu podobný?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

[23] Kdo mu může vytknout jeho způsoby? Kdo mu smí říci: ‚Pácháš bezpráví‘?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[24] Pamatuj, že jeho dílo musíš velebit; lidé je oslavují svými písněmi.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[25] Všichni smrtelníci to dílo spatřují, člověk je vidí aspoň zpovzdálí.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[26] Hle, Bůh je veliký nad naše chápání, jeho léta nelze ani vypočíst!

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[27] On z moře vynáší kapky do výšky, aby se v jeho mlze na déšť srážely,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[28] aby se pak z mraků proudem valily a skrápěly lidstvo v hojnosti.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[29] Což někdo rozumí, jak se mračna stahují a jak z jeho stanu hřmí?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.
[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.
[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.
[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.
[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;
[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.
[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.
[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.
[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.
[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.
[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.
[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[30] Hle, jak kolem sebe šíří blesky, jak jimi pokrývá mořské hlubiny!
[31] Takovým způsobem spravuje národy, takto jim opatřuje pokrm v hojnosti.
[32] Ve svých dlaních svírá blesky, velí jim zasáhnout jejich cíl.
[33] Vypovídá o něm jeho burácení – on bouří hněvem proti bezpráví!

Bůh je nedosažitelný

Job 37

[1] Při tom pomyšlení se mé srdce děsí, jako by mi chtělo z hrudi vyskočit.
[2] Jen si poslechněte jeho hlas hromový, dunění, jež z úst mu vychází!
[3] Pod celým nebem je nechá znít, i kraje světa svým bleskem ozáří.
[4] Vzápětí burácení zní, hřímá svým hlasem vznešeným; když zazní jeho hlas, nic ho nezdrží.
[5] Podivuhodně Bůh svým hlasem hřmí, působí divy nad naše chápání.
[6] Sněhu poroučí: ‚Padej k zemi,' lijáku velí: ‚Buď průtrží!'
[7] Všem lidem tehdy ruku zadrží, aby každý smrtelník znal jeho jednání.
[8] I zvěř tehdy zalézá do skrýší a zůstává ležet v peleších.
[9] Jen vichřice vychází ze své komnaty a severák s sebou zimu přináší.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.	[10] Bůh tvoří led svým dechnutím, na širých vodách mrznou hladiny.
[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.	[11] Oblaka vláhou obtíží, mračna rozhání bleskem svým.
[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.	[12] Ta krouží sem a tam pod jeho vedením, aby plnila jeho příkazy kdekoli na zemi.
[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.	[13] Ať už jeho zemi nesou trest či slitování, on dá, aby nalezla svůj cíl.
[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.	[14] Naslouchej tomu, Jobe, zastav se, o Božích divech přemýšlej.
[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?	[15] Rozumíš, jak Bůh oblaka vede, jak na nich rozsvěcuje blesk?
[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?	[16] Rozumíš rovnováze mračen, všem divům Toho, jenž zná vše?
[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?	[17] Ty, který ve svých šatech pečeš se, když pod jižním vánkem ztichne zem,
[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?	[18] můžeš s ním roztáhnout mraky po obloze pevné jak zrcadlo z bronzu ulité?
[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.	[19] Pouč nás tedy, co mu máme říct – pro tmu si neumíme ani řeč připravit!
[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.	[20] Má se mu oznámit, že chci promluvit? Chce si někdo říkat o vlastní zničení?
[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.	[21] Do slunce přece také nikdo nehledí, když jasně září na nebi, poté co vítr mraky rozptýlil.
[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.	[22] Od severu vychází zlatý třpyt, ohromnou slávou Bůh se obklopil!

23 Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

24 Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

1 Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

2 Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

3 Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

4 Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

5 Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

6 Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

7 quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

8 Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

9 quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

10 Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

23 Všemohoucí je nám nedosažitelný; v moci a soudu je veliký, bohatý ve spravedlnosti, nečiní příkoří.

24 Toto je důvod, proč jej lidé ctí, i když ho ani mudrcové nevidí.“

BOHU TVÁŘÍ V TVÁŘ

Kdo to zatemňuje mé záměry?

Job 38

1 Vtom Hospodin promluvil k Jobovi z vichru:

2 „Kdo to zatemňuje mé záměry řečmi, v nichž není poznání?

3 Jako muž si teď vyhrň rukávy, budu se tě ptát a ty mě poučíš:

4 Kde jsi byl, když jsem zemi založil? Jen pověz, když tomu rozumíš.

5 Kdo určil její rozměry? To jistě víš! Kdopak ji mírou přeměřil?

6 Do čeho jsou zapuštěny její základy? Kdo položil její kámen úhelný,

7 když jitřní hvězdy sborem zpívaly a všichni Boží synové jásali radostí?

8 Kdo že to dveřmi moře uzavřel, když se tehdy z lůna vyvalilo ven,

9 když jsem je přioblékl oblakem, zahalil mračnem jako do plenek,

10 když jsem mu vytyčil meze své, závory osadil na dveře

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[11] a řekl: ‚Smíš až sem, a dál už ne, tvé vzduté vlny se zlomí zde'?

[12] Poručil jsi jitru někdy v životě, ukázals někdy místo Jitřence,

[13] aby uchopila zem za okraje a ničemy z ní hnala ven?

[14] Tehdy se země tvaruje jak jíl pod pečetí, jak roucho začíná hýřit barvami.

[15] Ničemové tehdy své světlo ztrácejí, jejich napřažená paže se přerazí.

[16] Pronikls tam, kde moře pramení, prošel ses po dně propasti?

[17] Odhalily se ti brány smrti? Spatřil jsi brány temnoty?

[18] Pochopils zemské rozměry? Jen pověz, když všemu rozumíš!

[19] Kudy vede cesta k příbytku světla? A kde přebývá temnota?

[20] Umíš je dovést na jejich místa? Znáš stezku do jejich domova?

[21] Dávno ses narodil, jistě to znáš, délka tvého života je nesmírná!

[22] Dostal ses do sněžných skladišť, viděl jsi, kde se kroupy skladují,

[23] které uchovávám pro čas soužení, pro dny bojů a válčení?

[24] Kudy vede cesta, kterou se štěpí blesky? Odkud se východní vítr žene na zemi?

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;
[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;
[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?
[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?
[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?
[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.
[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?
[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?
[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?
[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?
[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?
[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?
[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,
[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

[25] Kdo vyryl koryto vodní průtrži a dráhu pro mrak bouřkový,
[26] aby zaléval liduprázdnou zemi i poušť, kde nikdo nebydlí,
[27] aby zavlažil opuštěné trosky a novou trávu nechal vyrašit?
[28] Má snad déšť otce? Kdo počal rosné krůpěje?
[29] Z kterého lůna vyšel led? Kdo rodí jíní nebeské,
[30] když voda ztvrdne na kámen, povrch propasti když zamrzne?
[31] Umíš Plejády pouty připoutat anebo povolit Orionův pás?
[32] Dáváš v jejich čas vyjít planetám, vedeš Medvědici a její mláďata?
[33] Ovládáš nebeská pravidla? Zařídíš, aby se jimi země řídila?
[34] Dokážeš na mrak zavolat, aby tě vodní průtrž zalila?
[35] Umíš na cestu blesky vysílat? Ohlásí se ti: ‚Zde nás máš‘?
[36] Kdo moudrost ibisovi dal, kdo vložil rozum do kohouta?
[37] Kdo má tu moudrost, aby mraky spočítal, kdo nebeské džbány může vylévat,
[38] když se prach speče jako slitina, když hlína pevně drží ve hroudách?

[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,
[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?
[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

[39] Umíš ulovit kořist pro lvici, můžeš hlad lvíčat nasytit,
[40] když se krčí ve svých peleších, když v úkrytu v houští číhají?
[41] Kdo připravuje pokrm krkavci, když jeho mláďata k Bohu volají, když bloudí kolem a nemají co jíst?

Jó 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?
[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?
[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.
[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.
[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,
[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?
[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.
[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.
[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?
[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

Job 39

[1] Víš snad, kdy rodí kamzíci? Bdíš nad laněmi, když sléhají?
[2] Počítáš měsíce jejich březosti? Znáš čas, kdy mají porodit?
[3] Tehdy se skloní a mladé vrhají, přichází konec jejich bolestí.
[4] Jejich mladí pak venku nabírají sil, až jednou odběhnou a už se nevrátí.
[5] Kdo divokého osla pustil na svobodu? Kdo jen to zvíře zbavil postrojů?
[6] Dal jsem mu za domov pustou planinu, jeho příbytkem je solná poušť.
[7] Může se posmívat hlučícímu městu, nemusí poslouchat pokřik biřiců.
[8] Co najde v kopcích, to má za pastvu, hledá si kdejakou zelenou bylinu.
[9] Bude ti buvol ochoten sloužit? Bude nocovat ve tvé stáji?
[10] Můžeš ho provazy udržet u brázdy? Bude za tebou orat v údolích?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[11] Spolehneš na něj, když má tolik síly? Svěříš mu snad své úkoly?

[12] Můžeš mu věřit, že ti sveze zrní, že shromáždí, cos vymlátil?

[13] Pštrosice křídly radostně mává, jako by měla perutě s peřím čápa.

[14] Jenže svá vejce na zemi zanechává, aby se v písku zahřála.

[15] Nedbá, že je rozšlápne něčí noha, že je divá zvěř může rozdupat.

[16] Krutá je k mláďatům, jako by její nebyla; že zmaří své úsilí, o to se nestará.

[17] Bůh ji totiž moudrostí neobdaroval, ani trochu rozumu jí zdědit nenechal.

[18] Když ale vyskočí a do běhu se dá, koni i s jezdcem se může smát!

[19] Jsi to ty, kdo dává sílu koni? Umíš mu hřívou šíji ozdobit?

[20] Necháš ho skákat jako luční kobylky? Jeho hrdé ržání bázeň nahání!

[21] Rozjařen silou divoce hrabe kopyty, už už vyrazit zbraním naproti.

[22] Směje se strachu, vůbec se nebojí, před mečem nechce o krok ustoupit.

[23] Po boku mu chřestí toulec se šípy, kopí a šavle se blýskají.

[24] Chvěje se vzrušením, hltá dálky, když zazní polnice, nic ho nezdrží.

[25] Při každém zatroubení řehtá: ‚Ihíí!' pach bitvy zdálky ucítí, hřímání velitelů a všechen křik.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?
[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?
[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.
[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:
[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:
[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.
[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.
[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?
[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?
[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

[26] Řídí se sokol tvým rozumem, když k letu na jih křídla rozestře?
[27] Vznese se orel na tvůj povel, aby si stavěl hnízdo ve výšce?
[28] Na skále bydlí, na ní nocuje, skalní útes mu hradem je.
[29] Odtud se rozhlíží za pokrmem, očima hledí do dálek.
[30] Jeho mláďata chtějí hltat krev; kde jsou mrtvoly, tam je hned!“

Job 40

[1] Tehdy Hospodin promluvil k Jobovi:
[2] „Napraví Všemohoucího, kdo se s ním chce přít? Kdo obviňuje Boha, ať na to odpoví!“

Nemám co dodat

[3] Job na to Hospodinu řekl:
[4] „Jsem příliš nicotný – co ti mám říkat? Kladu si ruku na ústa.
[5] Mluvil jsem jednou nebo i dvakrát. Nemám co odpovědět ani dodávat.“

Máš sílu jako Bůh?

[6] Tehdy Hospodin promluvil k Jobovi z vichru:
[7] „Jako muž si teď vyhrň rukávy, budu se tě ptát a ty mě poučíš:
[8] Chceš snad mou spravedlnost zpochybnit? Chceš mě odsoudit, abys byl bez viny?
[9] Máš sílu jako Bůh ve svém rameni? Zahřímáš hlasem jemu podobným?
[10] Zkus se ozdobit velebnou vznešeností, obleč se do slavné nádhery!

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

[11] Svému hroznému hněvu průchod dej, pohleď na všechny pyšné a poniž je.

[12] Pohleď na všechny pyšné a pokoř je, rozdrť ty darebáky na místě.

[13] Naráz je pohřbi do země, ať mají tváře v hrobě zastřené!

[14] Já sám pak budu chválit tě – vždyť tě zachraňuje vlastní pravice!

[15] Jen se na behemota podívej, stejně jako tebe jsem stvořil jej; živí se trávou jako dobytče.

[16] Jen se podívej, jakou má sílu v bedrech, jak mocné svaly na břiše!

[17] Ocasem houpe jako cedrem, šlachy na stehnech pevně spletené.

[18] Kosti má jako bronzové válce, končetiny jako tyče železné.

[19] On stojí v čele Božích děl, meč na něj vztáhne jen jeho Stvořitel!

[20] Hory mu odvádějí povinný poplatek, poblíž dovádí všechna polní zvěř.

[21] Do stínu trnovníků ulehne, v rákosí bažin skrývá se.

[22] Trnovníky ho přikrývají stínem, říčními vrbami je obklopen.

[23] Když řeka vzedme se, on se nelekne, má klid, i když mu Jordán k tlamě dosáhne.

[24] Kdopak ho může chytit do sítě? Vrazí mu někdo kroužek do nozder?

[25] Vytáhneš leviatana udicí, stáhneš mu jazyk provazy?

[26] Provlečeš mu smyčku nozdrami, probodneš mu hákem čelisti?
[27] Bude tě zkoušet uprosit, bude se ti snažit vlichotit?
[28] Bude chtít s tebou smlouvu uzavřít, aby ti sloužil navždycky?
[29] Nebo se s ním jak s ptáčkem pomazlíš? Dáš ho na vodítko dcerkám na hraní?
[30] Že by ho obchodníci dobře prodali? Mohli by ho kupci porcovat na kusy?
[31] Pokryješ jeho kůži oštěpy? Trefíš ho harpunami do hlavy?
[32] Opovaž se na něj ruku položit! Pomysli na ten boj a už to nezkusíš!

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?
[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?
[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?
[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?
[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?
[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?
[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?
[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

Job 41

[1] Nikdo proti němu nemá žádnou naději, pouhý pohled na něj člověka porazí.
[2] Nikdo se neosmělí, aby ho vydráždil – kdo by se tedy proti mně postavil?
[3] Kdo mě chce vyzvat, ať mu zaplatím? Všechno pod nebem je mým vlastnictvím!
[4] Nechci pomlčet o jeho údech, o jeho síle a skvělé postavě:
[5] Kdo ho z jeho pláště vysvlékne? Kdo pronikne jeho dvojité pancíře?
[6] Vrata jeho tlamy kdopak rozevře? Jeho zuby všude kolem šíří děs!
[7] Řady šupin si nese na hřbetě, jako pečetí jsou pevně spojené.
[8] Jedna přiléhá ke druhé, ani vzduch mezi nimi neprojde.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[9] Jsou k sobě navzájem těsně semknuté, drží pohromadě, nic nerozdělí je.

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[10] Když si odfrkne, jako když třeskne blesk, úsvit se rozzáří pod jeho pohledem.

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[11] Z jeho tlamy září pochodeň, roj jisker létá kolem něj.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[12] Dým se mu valí od nozder, jako když rákos hoří pod kotlem.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[13] Svým dechem rozžhaví uhlí řeřavé, jeho tlama šlehá plamenem!

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[14] Síly je plná jeho šíje a předchází ho děs.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[15] Svaly mu pevně drží na těle, tvrdé jak slitina – nezachvějí se.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[16] Srdce má tvrdé na kámen, jak spodní žernov tvrdé je.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[17] Když se zvedne, bojí se i bohové, když sebou trhne, jsou strachy bez sebe.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[18] Zasáhnout ho mečem je zcela zbytečné, stejně tak kopím, šípem či oštěpem.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[19] Železo je pro něj slámě podobné, bronz považuje za dřevo trouchnivé.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[20] Šípy ho nezaženou na útěk, kamenů z praku si všímá jako plev.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[21] Za stébla slámy považuje kyje, mávání šavlí směje se.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[22] Ostré střepy mu rostou na břiše, stopu nechává jak brány blátem vláčené.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.
[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.
[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.
[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.
[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.
[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.
[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.
[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.
[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.
[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.
[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:
[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.
[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas

[23] Hlubina kvůli němu jako v kotli vře, moře pění jak voňavkářův kelímek.
[24] Ve vodě za ním brázda třpytí se, jako by šediny narostly hlubině.
[25] Nikdo na zemi mu není podoben – je stvořen zcela bez bázně.
[26] Na všechno povýšené svrchu dívá se, všem pyšným šelmám kraluje!“

Dosud jsem o tobě jen slýchal

Job 42

[1] Job na to Hospodinu řekl:
[2] „Uznávám, že jsi všemocný a že nic nepřekazí tvé úmysly.
[3] Ptal ses: ‚Kdo to zastírá mé záměry, a přitom nemá poznání?‘ Ano, mluvil jsem,

maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele,

o čem jsem neměl ponětí, o tajemstvích, jež jsou nad mé chápání.

[4] Řekl jsi: ‚Poslouchej a já promluvím, budu se tě ptát a ty mě poučíš.‘

[5] Dosud jsem o tobě jen slýchal pověsti, teď tě však na vlastní oči spatřuji.

[6] Proto se pokořuji – v prachu a popelu činím pokání!“

EPILOG

[7]Když Hospodin domluvil tato slova k Jobovi, promluvil k Elifazovi Temanskému: „Hořím hněvem proti tobě a tvým dvěma přátelům, protože jste o mně nemluvili pravdivě jako můj služebník Job.

[8]Proto si teď vezměte sedm býků a sedm beranů a jděte za mým služebníkem Jobem. Obětujte za sebe zápalnou oběť a můj služebník Job ať se za vás modlí. Jen proto, že dám na něj, vás hanebně nepotrestám. Nemluvili jste totiž o mně pravdivě jako můj služebník Job.“

[9]Elifaz Temanský, Bildad Šuchský a Sofar Naámský tedy šli a udělali, co jim Hospodin řekl. A Hospodin Joba vyslyšel.

[10]Když se Job modlil za své přátele, Hospodin mu navrátil vše, co ztratil, a dal Jobovi dvakrát více, než co měl dřív.

[11]Všichni jeho bratři a sestry i všichni jeho dřívější známí přišli za ním a hodovali s ním v jeho domě. Litovali ho a těšili kvůli všem těm neštěstím, která na něj

e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

Hospodin uvedl. Každý z nich mu dal stříbrnou minci a jednu zlatou náušnici.

12 Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

12Hospodin tedy Jobovi nakonec požehnal více než na počátku. Měl totiž 14.000 ovcí, 6.000 velbloudů, 1.000 párů dobytka a 1.000 oslic.

13 Também teve outros sete filhos e três filhas.

13Měl také sedm synů a tři dcery.

14 Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

14Jedné dal jméno Jemima, druhé Kesia a třetí Keren-hapuch.

15 Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

15V celé zemi nebyly tak krásné ženy jako dcery Jobovy. A otec jim dal dědictví mezi jejich bratry.

16 Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

16Potom Job žil ještě sto čtyřicet let a viděl své děti a děti svých dětí až do čtvrtého pokolení.

17 Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

17Nakonec Job zemřel stár a nasycen životem.

O livro dos Salmos

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Žalmy

PRVNÍ KNIHA

Žalm 1

[1]Blaze člověku, který nechodí, jak radí ničemní, na cestě hříšných nestojí, ve spolku posměvačů nesedí.

[2] Zákon Hospodinův je jeho radostí – o tomto Zákoně dnem i nocí přemýšlí.

[3]Bude jako strom na břehu řeky vsazený, který své ovoce ve svůj čas přináší, kterému nikdy neuvadne listí – cokoli činí, se podaří!

[4]Jinak se ale povede ničemným: budou jak pleva, již vítr unáší.

[5]Ničemní na soudu neobstojí, stejně tak hříšní uprostřed poctivých.

[6] Cestu poctivých dobře zná Hospodin, cesta ničemných se vniveč obrátí.

Žalm 2

[1]Proč vzbouřily se národy a lidé vymýšlejí marnosti?

[2] Králové světa povstali, vládcové strojí spiknutí proti Hospodinu a jeho Pomazanému:

[3]„Pojďme rozlámat jejich okovy, shoďme ze sebe jejich provazy!“

4 Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

5 Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

6 Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

7 Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

8 Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

9 Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

10 Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

11 Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

12 Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

1 SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.

2 São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

3 Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

4 Směje se Ten, jenž trůní v nebesích, vysmívá se jim Hospodin.

5 Jednou k nim ale v hněvu promluví, ve svém rozlícení je vyděsí:

6 „Já sám jsem ustanovil svého krále na Sionu – své svaté hoře!“

7 Povím, co prohlásil Hospodin. Řekl mi: „Jsi můj syn, já jsem ode dneška Otcem tvým!

8 Požádej mě a já učiním národy země tvým dědictvím, nejzazší končiny tvým vlastnictvím.

9 Železnou holí je rozdrtíš, roztříštíš je jak hliněné nádoby.“

10 Proto, králové, buďte rozumní, soudcové země, nechte se poučit.

11 Služte Hospodinu s posvátnou bázní a veselte se s třesením.

12 Líbejte „syna“! Kdyby se rozlítil, na cestě byste zhynuli – jeho hněv může vzplanout ve chvíli! Blaze všem, kdo v něho doufají.

Žalm 3

[1]Žalm Davidův, když utíkal před svým synem Abšalomem.

2 Kolik jen, Hospodine, je mých nepřátel, kolik jich povstává proti mně!

3 Kolik jich říká o mém životě: „Od Boha žádnou pomoc nečekej!“ *(séla)*

4 Ty však, Hospodine, jsi okolo mě štít, ty, Slávo má, mou hlavu povznášíš.

4 Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.
5 Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.
6 Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.
7 Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.
8 Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

1 Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.
2 Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?
3 Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.
4 Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.
5 Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.
6 Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

5 K Hospodinu jsem volal ze všech sil, ze své svaté hory pak ke mně promluvil. *(séla)*
6 Uléhám ke spánku, vstanu zas – Hospodin sám mě podpírá!

7 Z tisícihlavých šiků nemám strach, i když mě svírají ze všech stran.

8 Povstaň, Hospodine! Zachraň mě, Bože můj! Rozbij čelisti všech mých nepřátel, zvyrážej zuby ničemů!

9 Hospodinovo je vítězství, na tvém lidu tvé požehnání. *(séla)*

Žalm 4

1 Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Žalm Davidův.

2 Odpověz na mé volání, Bože, má spravedlnosti! Uprostřed úzkosti ulev mi, smiluj se nade mnou, slyš mé modlitby!

3 Jak dlouho, lidé, budete mou slávou pohrdat, marnost milovat a lží se zabývat? *(séla)*

4 Vězte, že Hospodin svého věrného vyvolil, Hospodin vyslyší moje volání!

5 Ve svém rozčilení nehřešte, na lůžku přemítejte a zmlkněte. *(séla)*
6 Spravedlivé oběti přineste, s důvěrou v Hospodinu spočiňte.

7 Mnozí říkají: „Kdo nám dá štěstí okusit? Svou tvář nad námi, Hospodine, rozjasni!“

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.
[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.
[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.
[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.
[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.
[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.
[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;
[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.
[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;
[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua

[8] Mé srdce plníš větší radostí, než když sklízejí zrní a víno v hojnosti.

[9] Pokojně uléhám, pokojně spím – ty sám, Hospodine, mě chráníš v bezpečí.

Žalm 5

[1]Pro předního zpěváka, na flétny. Žalm Davidův.

[2] Vyslyš má slova, Hospodine, všimni si mého úpění!
[3] Vnímej mé volání, můj Králi a Bože – k tobě se modlím!

[4] Ráno, Hospodine, kéž můj hlas uslyšíš, ráno ti s nadějí své prosby předložím.

[5] Ty přece, Bože, nemáš rád podlost, nikdo zlý u tebe nesmí být.

[6] Před tvýma očima neobstojí zpupní, v nenávisti máš všechny zlosyny.

[7] Vniveč obracíš všechny lháře – vrahy a podvodníky si Hospodin ošklivíí!

[8] Já ale díky tvé veliké lásce do tvého domu vejít smím, abych se klaněl v posvátné úctě před tebou ve tvém svatém chrámě.
[9] Kvůli mým nepřátelům, Hospodine, ve své spravedlnosti mě veď, svou cestu přede mnou prosím urovnej!
[10] Vždyť v jejich ústech není upřímnosti, jejich nitro je plné záhuby, zející hrob je hrdlo jejich, nástroje klamu jejich jazyky.

garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

10 Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

11 Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

12 Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

1 SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

2 Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

3 Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

4 Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

5 Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

6 Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

11 Odsuď je, Bože, na svoje plány ať doplatí! Zavrhni je, že mají tolik vin – vždyť proti tobě povstali!

12 Doufající v tebe však budou šťastní, ti všichni budou jásat navěky. Ty, kdo milují tvé jméno, prosím přikryj, ať se před tebou mohou veselit!

13 Ty přece, Hospodine, žehnáš spravedlivému, svou přízní jej obklopuješ jako pancířem.

Žalm 6

1Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Hlubokým hlasem. Žalm Davidův.

2 Nekárej mě, Hospodine, v hněvu svém, ve svém rozlícení mě netrestej!

3 Smiluj se, Hospodine – jsem vysílen, uzdrav mě, Hospodine – v kostech mám děs!

4 Do hloubi duše jsem vyděšen – Hospodine, jak dlouho ještě?!

5 Obrať se, Hospodine, život mi zachovej, pro svoji lásku zachraň mě!

6 V hrobě už na tebe nikdo nevzpomene – mezi mrtvými kdo by slavil tě?

7 Svým nářkem vyčerpán na lůžku noci provzlykám, slzami polštář zalévám!

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.
[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;
[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.
[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;
[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.
[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,
[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,
[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.
[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

[8] Zrak mi vyhasl zármutkem, zeslábl vinou všech mých nepřátel.

[9] Odstupte ode mě, všichni zločinci, hlas mého pláče slyšel Hospodin!

[10] Hospodin vyslyšel moje žádosti, Hospodin přijímá mé modlitby!

[11] Jen ať se stydí a ať se děsí, všichni mí odpůrci ať ustoupí, ať jsou zahanbeni ve chvíli!

Žalm 7

[1] Píseň nářků, kterou David zpíval Hospodinu kvůli slovům Kúše z pokolení Benjamín.

[2] Hospodine, Bože můj, na tebe spoléhám, zachraň mě, všech pronásledovatelů zbav!

[3] Jinak mě jako lev rozervou na kusy, rozsápají mě, nebude mi pomoci!

[4] Hospodine, Bože můj, jestliže jsem se provinil, jestli mi na rukách lpí bezpráví,

[5] jestli jsem příteli oplatil něčím zlým (i svého nepřítele jsem však ušetřil!),

[6] pak ať mě honí a chytí protivník, ať pošlape můj život na zemi, mou čest ať v prachu vyválí! *(séla)*

[7] Povstaň, Hospodine, v hněvu svém, postav se zuřivosti mých nepřátel, probuď se, Bože, nastol pořádek!

[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[8] Shromáždění národů ať tě obklopí, znovu usedni na trůn nad nimi –

[9] Hospodin bude soudit národy! Obhaj mě, Hospodine, vždyť jsem nevinný, jsem bez úhony, můj Nejvyšší!

[10] Ukonči podlost ničemných, spravedlivého však posilni, spravedlivý Bože, ty zkoumáš srdce i svědomí!

[11] Nejvyšší Bůh je můj štít – on je zachráncem upřímných!

[12] Bůh je spravedlivý soudce, Bůh plane hněvem každý den.

[13] Pokud se člověk neobrátí, meč svůj naostří, napne svůj luk a zamíří,

[14] smrtelné zbraně na něj připraví, ohnivé šípy zhotoví.

[15] Na toho, jenž plodí proradnost, jenž těhotný trápením zrodí lež!

[16] Ten jámu kopal, až ji vyhloubil, spadl do pasti, kterou nastražil.

[17] Jeho proradnost se k němu navrátí, na hlavu padne mu jeho násilí!

[18] Hospodina budu za jeho spravedlnost chválit, Hospodinovu jménu zahraji – on je Nejvyšší!

Žalm 8

[1] Pro předního zpěváka, na gitejský nástroj. Žalm Davidův.

[2] Hospodine, Pane náš, všude na zemi slavné jméno máš! Svou slávou jsi pokryl nebesa,

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

[3]chválou z úst kojenců a nemluvňat jsi proti nepřátelům sílu dokázal, mstivého protivníka abys překonal!

[4]Když vidím tvá nebesa, dílo prstů tvých, měsíc a hvězdy, kterés tam umístil –

[5] co je člověk, ptám se, že na něj pamatuješ, co je lidský tvor, že o něj pečuješ?

[6]O málo nižším než Boha jsi jej stvořil, slávou a ctí jsi korunoval jej,

[7] nad dílem svých rukou jsi mu vládu svěřil, k jeho nohám jsi složil vše.

[8]Ovce a kozy, všechen dobytek i všechnu polní zvěř,

[9]ptáky na obloze i mořské ryby, vše, co putuje napříč oceány.

[10] Hospodine, Pane náš, všude na zemi slavné jméno máš!

Žalm 9

[1]Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Zemřel syn“. Žalm Davidův.

[2] Chválím tě, Hospodine, celým srdcem svým, vypravovat chci o všech tvých zázracích!

[3]Z tebe se raduji, pro tebe jásám, tvému jménu, Nejvyšší, chci zazpívat!

[4]Moji nepřátelé ustoupí a padnou, před tvojí tváří zahynou,

[5]neboť ses ujal mého soudu a mých práv, jako spravedlivý soudce na trůn usedáš!

[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.
[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.
[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.
[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.
[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.
[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.
[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.
[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.
[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;
[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.
[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.
[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[6] Obořil ses na pohany, ničemy zničil jsi, jejich jméno smazals navždy, navěky!
[7] Konec nepřátel – trvalé trosky! Zbořils jim města – není památky!
[8] Hospodin bude vládnout navěky, aby nastolil právo, svůj trůn ustavil.
[9] Sám bude spravedlivě soudit svět, národy bude spravovat poctivě.
[10] Hospodin je útočištěm utlačených, útočištěm je v dobách soužení.
[11] Ať v tebe doufají, kdo tvé jméno znají, neopustíš, Hospodine, ty, kdo tě hledají!
[12] Zpívejte Hospodinu, jenž trůní na Sionu, o jeho skutcích povězte národům:
[13] Mstitel prolité krve na ně myslí, nářek ztrápených mu není lhostejný!
[14] Smiluj se, Hospodine, hleď na mé trápení, z ruky protivníků, z bran smrti mě vytrhni,
[15] abych pak zvěstoval všechny tvé chvály, v branách Dcery sionské abych tvou spásu oslavil!
[16] Do jámy, kterou vykopali, pohané padli, v síti, již nastražili, nohama uvízli.
[17] Hospodin zjevil se! Zjednal právo! Darebáka vlastní dílo do pasti uvrhlo! higajon *(séla)*

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[18] Ničemové musí odejít do podsvětí, všichni ti pohané, jimž je Bůh lhostejný!

[19] Ubožák ale nebude zapomenut navždy, naděje ponížených nezhyne navěky!

[20] Povstaň, Hospodine, proti lidské zvůli, před tvým soudem ať stanou národy!

[21] Vyděs je, Hospodine, ať jsou zastrašeni, ať poznají pohané, že jsou smrtelní! *(séla)*

Žalm 10

[1] Proč jsi, Hospodine, tak vzdálený? Proč se ukrýváš v dobách soužení?

[2] Ničemové ve své pýše honí chudáky, vymýšlejí úklady, aby je lapili!

[3] Svým vlastním chtíčem se ničemové chlubí, chamtivce chválí, Hospodina snižují,

[4] ve svojí pýše ho vůbec nehledají, Bůh nemá místo v jejich myšlení.

[5] Na svých cestách mají stále jen úspěch, tvé zákony jsou jim vzdáleny, ze všech protivníků mají jen posměch,

[6] v srdci si myslí: „Nic mě neohrozí, nikdy mě nepotká žádné neštěstí!“

[7] Ústa jim plní kletby, lsti a výhrůžky, na jazyku mají zlo a trápení,

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

[8] za humny číhají ve skrýších, aby nevinné zákeřně vraždili. Bezbranné lidi očima sledují,

[9] jako lvi v houští v záloze číhají, číhají na chudáky, aby je lapili, už mají chudáka, chytli ho do pasti!

[10] K zemi se hroutí chudák zdrcený, pod jejich mocí klesá bezbranný,

[11] v srdci si myslí: „Bůh už zapomenul, skrývá svou tvář, nikdy nic nevidí."

[12] Povstaň, Hospodine, pozvedni ruku! Na utlačené se, Bože, rozpomeň!

[13] Proč se má ničema rouhat Bohu, v srdci si myslet, že na to nepřijdeš?

[14] Ty to však vidíš! Ty vnímáš trápení i žal, svou vlastní rukou abys potrestal! Na tebe samého bezbranný spoléhá, ty jsi pomocníkem sirotka!

[15] Zpřerážej paže zlého darebáka, jeho zkaženost odhal, aby neobstál!

[16] Hospodin kraluje na věčné časy, pohané z jeho země vymizí!

[17] Hospodin vyslyší tužby ponížených – povzbudíš jejich srdce, ucho k nim nakloníš,

[18] zjednáš soud sirotkům i všem utlačeným, pozemský člověk aby je neděsil!

Žalm 11

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

2 Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

3 Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

4 O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

5 O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

6 Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

7 Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

1 Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

2 Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

3 Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

1 Hospodin je můj úkryt – proč mi říkáte: „Do hor svých, ptáčku, měl bys uletět!“

2 Pohleď, jak ničemové napínají luk, na tětivu kladou šípy své, z přítmí střílejí na upřímné!

3 Když samy základy bortí se, tehdy spravedlivý nic nezmůže!

4 Hospodin je v chrámu své svatosti, Hospodin trůní v nebesích! Očima prohlíží celý svět, lidské syny zkoumá pohledem!

5 Spravedlivé i ničemy zkoumá Hospodin, z duše nenávidí milovníky násilí!

6 Řeřavé uhlí a síru sešle na ničemy, z kalicha žhavého vichru budou pít!

7 Hospodin je spravedlivý, spravedlnost miluje, upřímní spatří jeho obličej!

Žalm 12

1 Pro předního zpěváka, hlubokým hlasem. Žalm Davidův.

2 Pomoz, Hospodine! Věrných ubývá, všichni čestní lidé mizí ze světa!

3 Každý jen druhému pořád lže, úlisné rty mají, srdce falešné!

4 Ať už Hospodin konečně vymýtí všechny lstivé rty a pyšné jazyky!

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?
[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.
[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.
[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.
[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?
[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?
[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;
[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.
[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.
[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

[5] Prý: „V našem jazyku je naše síla, máme své rty – kdo je náš pán?!"

[6] Pro útlak chudáků, pro nářek ubožáků již povstanu, praví Hospodin, na pomoc přijdu tomu, kdo je posmíván!

[7] Výroky Hospodinovy jsou výroky čisté, v hliněné peci stříbro tavené, sedmkrát tříbené.

[8] Ty sám, Hospodine, jsi naše stráž, před tímto pokolením nás navždy chraň!

[9] Ničemy se to hemží ze všech stran, nezřízenost se mezi lidmi rozmáhá!

Žalm 13

[1] Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[2] Jak dlouho ještě, Hospodine? Zapomeneš na mě navěky? Jak dlouho ještě budeš ukrývat přede mnou svoji tvář?

[3] Jak dlouho mám nosit úzkosti v duši, den co den cítit v srdci zármutek? Jak dlouho ještě můj protivník bude nade mnou vítězit?

[4] Pohleď, odpověz mi, Hospodine, Bože můj! Rozjasni mé oči, ať jako mrtvý neusnu!

[5] Ať můj sok neřekne: „Už jsem ho porazil!" Mí nepřátelé ať neslaví mé selhání.

[6] Na tvoji lásku spoléhám, nad tvou spásou mé srdce zajásá, Hospodinu svou píseň zazpívám: Jak dobrotivě se ke mně zachoval!

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 53.1-6
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.
2 Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
4 Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?
5 Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.
6 Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.
7 Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Žalm 14

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

1Blázen myslí, že Bůh není! Zkažení jsou, ohavnost páchají, není, kdo dobro konal by!
2 Hospodin z nebe hledí na lidi: Nechce někdo porozumět, Bůh nikomu nechybí?
3 Všichni zabloudili z cesty, úplně se zkazili, není, kdo by konal dobro, není ani jediný!
4Copak nic nevědí všichni ti zločinci? Jako by jedli chléb, můj lid hltají – proč by k Hospodinu volali?!
5Jednou je ale přepadne zděšení – Bůh je s pokolením poctivých!
6 Vy pohrdáte úmysly ubohých? Jejich útočištěm je Hospodin!
7 Kéž Izraeli vzejde ze Sionu spása, kéž Hospodin svůj lid obnoví! Jákob pak bude radostně jásat, Izrael se bude veselit!

Salmo 15

O cidadão dos céus
Salmo de Davi

1 Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?
2 O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

Žalm 15

Žalm Davidův.

1Kdo, Hospodine, ve tvém stanu bude? Kdo bydlet smí na tvé svaté hoře?
2Kdo žije bezúhonně a jedná spravedlivě, kdo mluví pravdu ze srdce,

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;
[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;
[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.
[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.
[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.
[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.
[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.
[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.
[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[3]kdo jazykem svým nepomlouvá, neškodí bližnímu a neostouzí druha,

[4]kdo pohrdá těmi, kdo zaslouží zavržení, ctitelů Hospodina však váží si, kdo nemění to, co odpřisáhl, i kdyby na to doplatil,

[5] kdo nepůjčuje na úroky a proti nevinnému se nedá podplatit. Kdo takto jedná, nikdy nezakolísá.

Žalm 16

Zlatý zpěv Davidův.

[1]Bože, ochraňuj mě, na tebe spoléhám.

[2]Hospodinu říkám: Jsi můj Pán, jediné dobro, které mám!

[3]Říkám o zbožných lidech na zemi: Jsou tak vznešení, mám je nejradši!

[4]Kdo ale za cizími bohy spěchají, ti jen rozmnožují svá trápení! Nezúčastním se jejich krvavé úlitby, nevstoupí jejich jméno na mé rty!

[5]Můj úděl, můj kalich je Hospodin – ty přece můj osud z ruky nepustíš!

[6] Vyměřeny jsou mi blažené krajiny, dostalo se mi skvělé dědictví!

[7] Hospodina, svého Rádce, velebím, i v noci mě učí mé svědomí.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[8] Hospodina vidím před sebou napořád, je po mé pravici, nezakolísám.

[9] Mé srdce je šťastné, můj jazyk zpívá, také mé tělo v bezpečí odpočívá.

[10] Necháš v hrobě duši mou, nevydáš jámě svého věrného!

[11] Stezku života jsi mi ukázal, ve tvé přítomnosti je plnost radosti, nekonečné blaho je po tvé pravici!

Žalm 17

Modlitba Davidova.

[1] Slyš, Hospodine, mou spravedlivou při, mému volání popřej sluch, vyslechni moji modlitbu – vychází ze rtů bezelstných.

[2] Od tebe samého ať vyjde můj soud, tvé oči na právo ať dohlédnou!

[3] Zkoumals mé srdce, v noci s' mě prověřil, tříbils mě a nenalezl nic. Myšlením ani ústy jsem nehřešil,

[4] tak jak to lidé běžně dělají. Pro slovo, jež vyšlo ze tvých rtů, varoval jsem se cest zločinců.

[5] Mé kroky se držely tvých šlépějí, mé nohy neklesly.

[6] K tobě volám, Bože, ty mi odpovíš, své ucho nakloň mi, má slova slyš!

7 Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.
8 Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,
9 dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.
10 Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;
11 andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.
12 Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.
13 Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,
14 com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.
15 Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

1 Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

7 Svou lásku, Zachránce, prokaž svou pravicí těm, kdo před útočníky k tobě prchají!
8 Jak zřítelnici oka mě opatruj, ve stínu tvých křídel kéž úkryt naleznu
9 před ničemy, kteří mě chtějí napadnout, před smrtelnými nepřáteli všude okolo!
10 Svým vlastním tukem zarostli, svými ústy zpupně mluvili.
11 Vystopovali mě, už mě obkličují, očima pátrají, jak by mě srazili.
12 Jsou jako lev, jenž po kořisti lační, jak dravý lev, jenž číhá ve skrýši.
13 Povstaň, Hospodine! Postav se mu tváří! Sraz ho na kolena – mečem svým zachraň mi život před ničemy!
14 Před lidmi, Hospodine, svou rukou ochraň mě, před lidmi, jejichž odplatou je život na světě. Ať se jim naplní břicha tím, cos jim nashromáždil, ať jejich děti mají víc, než sní, na jejich maličké ať zbude v hojnosti!
15 Já se však po právu budu kochat tvou tváří, nasycen budu tvou podobou, až se probudím.

Žalm 18

1 Pro předního zpěváka. Žalm Hospodinova služebníka Davida, který tuto píseň zpíval Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i z ruky Saulovy.

I.

2 Miluji tě, Hospodine, sílo má!

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3]Hospodin je má skála, tvrz, má záchrana! Můj Bůh je má skála, v něm úkryt nalézám, můj štít, roh vítězství, můj hrad.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4]Vzýval jsem Hospodina – je hoden chvály – od mých nepřátel mě zachránil!

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5] Provazy smrti mě obklopily, svým proudem mě strhla záhuba,

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6]provazy hrobu mě ovinuly, osidla smrti mě dostihla.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7]Vzýval jsem Hospodina ve své úzkosti, ke svému Bohu křičel jsem – on ve svém chrámu slyšel mé volání, až k jeho uším dolehl můj křik.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8]Zem se třásla, zem se chvěla, základy hor se pohnuly, před jeho hněvem se roztřásly.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[9]Dým se valil z jeho chřípí, stravující oheň z jeho úst, plamenné blesky z něj vyšlehly.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Nebe rozťal, sestupuje, pod nohama černý mrak!

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11]Cheruba zapřáhl, rozletěl se, vznesl se na křídlech větrných.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12] Závojem tmy jak skrýší obklopil se, mrak temný deštěm byl jeho stan.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13]Před jeho žárem se rozstoupila mračna, krupobití a blesky plamenné,

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Hospodin v nebi zaburácel, hlas Nejvyššího zněl: krupobití a blesky plamenné!

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Deštěm šípů rozehnal je, množstvím blesků rozdrtil!

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Koryta řek byla obnažena, základy světa odkryty před řevem tvým, Hospodine, před tvým dechem zuřivým!

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Sehnul se z výšin, uchopil mě, z mohutných vod mě vyprostil,

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] vyrval mě mocnému nepříteli, odpůrcům silnějším, než jsem byl.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Přepadli mě v den mé bídy, Hospodin mě však podpíral,

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] vyvedl mě na svobodu, uhájil mě, vždyť má mě rád!

II.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Hospodin odplatil mi za moji spravedlnost, za čistotu mých rukou mě odměnil.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Hospodinových cest jsem se pevně držel, svého Boha jsem nezradil!

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Před sebou mám všechny jeho soudy, od jeho nařízení jsem se nevzdálil,

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24] zůstal jsem před ním bez úhony, varoval jsem se hříchů svých.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Hospodin odměnil mě za moji spravedlnost, za čistotu mých rukou před jeho očima.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Ty, Pane, s věrným nakládáš věrně, k oddanému se chováš oddaně,

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] s čistým člověkem čistě naložíš, od zvráceného se však odvracíš.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[28] Ty sám zachraňuješ ubožáky, pohledy povýšených ale ponížíš.

[29] Ty, Hospodine, rozsvěcíš mou svíci, můj Bůh mi září v tmách.

[30] S tebou vyrazím proti vojsku, ve svém Bohu hradby překonám!

[31] Jak dokonalá je cesta Boží, jak ryzí je, co praví Hospodin – on je štít všech, kdo v něho doufají!

III.

[32] Kdo by byl Bohem kromě Hospodina? Kdo by byl skalou, ne-li náš Bůh?

[33] Tento Bůh mě vyzbrojuje silou, on činí dokonalou cestu mou.

[34] Mým nohám udílí hbitost laní, staví mě na mé výšiny.

[35] Mé paže učí, jak obstát v boji, mé ruce napínají i luk bronzový.

[36] Podal jsi mi štít své spásy, podepřel jsi mě svou pravicí, sklonil ses, abys mě povýšil!

[37] Daroval jsi mým krokům volnost, mé nohy nesklouznou.

[38] Stíhal jsem nepřátele, dostihl je, nepřestal jsem, než jsem je porazil.

[39] Udeřil jsem je, nevstanou znovu, skáceli se mi pod nohy!

[40] Ty jsi mě vyzbrojil silou k boji, na kolena srážíš mé soky přede mnou.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[41] Šíji mých nepřátel nastavil jsi mi, se svými protivníky jsem skoncoval.

[42] Volali o pomoc, nikdo je nezachránil, volali k Hospodinu – žádná odpověď.

[43] Jako prach ve větru rozdrtil jsem je, jak bláto na ulici jsem je rozdupal!

[44] Z různic v lidu zachránils mě, za vůdce národů jsi mě postavil, lid, jejž jsem ani neznal, slouží mi!

[45] Jen co mě uslyší, ihned poslouchají, cizáci krčí se přede mnou.

[46] Cizáci přede mnou už se hroutí, vrávorají ven ze svých nor!

IV.

[47] Živ buď Hospodin, má skála buď požehnána, Bůh buď vyvýšen, má záchrana!

[48] Bůh dopřává zadostiučinění, podmaňuje mi národy,

[49] zprostřed nepřátel mě vyvádí. Pozvedáš mě nad mé soky, před násilníkem zachráníš.

[50] Proto tě budu chválit mezi národy, tvé jméno, Hospodine, písní oslavím!

[51] Svému králi dává mocná vítězství, svému pomazanému je milostiv – Davidovi a jeho semeni až navěky!

Žalm 19

[1] Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[2] Nebesa vyprávějí o Boží slávě, o díle jeho rukou mluví obloha.

[3] Jeden den druhému slovo uděluje, jedna noc druhé zjevuje poznání.

[4] Není slov a není řeči, kde by jejich hlas zůstal neslyšen;

[5] jejich zvuk ozývá se celou zemí, do krajů světa doléhá jejich zvěst. Bůh stan postavil slunci v nebesích

[6] a ono jak ženich vychází z komnaty, jak hrdina dychtící na cestu vyrazit.

[7] Vychází na jednom konci nebe, k druhému konci míří obloukem, před jeho žárem se nikdo neskryje.

[8] Hospodinův Zákon je dokonalý, život do duše navrací. Hospodinova svědectví jsou věrná, i prosté činí moudrými.

[9] Hospodinova pravidla jsou poctivá, srdce naplňují radostí. Hospodinovo přikázání je ryzí, oči člověku rozzáří.

[10] Úcta k Hospodinu je čistá, obstojí navěky. Hospodinova nařízení jsou pravá, plná spravedlnosti,

[11] nad zlato vzácnější, nad zlato nejčistší, nad med nejsladší, nad med z pláství kanoucí.

[12] Poučením jsou pro tvého služebníka, v jejich dodržování je hojná odplata.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.
[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.
[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.
[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.
[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.
[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.
[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

[13] Kdo ale rozpozná vlastní poblouzení? Od skrytých hříchů mě očisti!

[14] Zbav svého služebníka i těch úmyslných, nikdy ať nade mnou nepanují! Pak budu bezúhonný a nevinný, své veliké viny zbavený.

[15] Slova v mých ústech, v mém srdci myšlení kéž se ti, Hospodine, zalíbí – skálo má, můj Vykupiteli!

Žalm 20

[1]Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[2] Kéž tě Hospodin vyslyší v den soužení, jméno Boha Jákobova kéž tě ochrání!

[3] Kéž ti sešle pomoc ze své svatyně, ze Sionu kéž tě podepře!
[4] Kéž si vzpomene na všechny tvé oběti, tvé zápaly kéž v popel obrátí! *(séla)*
[5] Kéž ti dá, po čem tvé srdce touží, všechny tvé úmysly kéž naplní!
[6] Kéž z tvého vítězství se můžem radovat, ve jménu našeho Boha prapory nechat vlát! Kéž ti Hospodin splní všechna tvá přání!
[7] Teď vím, že Hospodin svého pomazaného zachrání, ze své svatyně v nebi jej vyslyší, svou mocnou pravicí dá mu vítězství!
[8] Jedni ve vozy, jiní zas v koně doufají, nám je nadějí náš Bůh – má jméno Hospodin!

8 Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.
9 Ó SENHOR, dá vitória ao rei; respondenos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!
2 Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.
3 Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.
4 Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.
5 Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.
6 Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.
7 O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.
8 A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.
9 Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.
10 Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.
11 Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

9 Oni klesají a hroutí se, my však stojíme pevně a nehnutě.
10 Hospodine, dej králi vítězství, kdykoli voláme, nás slyš!

Žalm 21

[1]Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

2 Ve tvé síle, Hospodine, raduje se král – jak jen se veselí dík tvému spasení!
3 Touhu jeho srdce jsi mu daroval, prosbu jeho rtů neodmítl jsi! *(séla)*
4 S hojným požehnáním vstříc mu jdeš, korunou z ryzího zlata korunuješ jej.
5 Dal jsi mu život, o nějž tě prosil, na věčné časy prodloužils jeho dny!
6 Veliká je jeho sláva dík tvému spasení, věhlas a nádheru ty mu udílíš.
7 Stále a stále mu dáváš požehnání, ve své přítomnosti ho těšíš radostí.
8 Na Hospodina jistě spoléhá se král – dík lásce Nejvyššího nezakolísá!
9 Na tvé nepřátele tvá ruka dosáhne, všechny tvé protivníky najde tvá pravice!
10 Až přijdeš, spálíš je v rozpálené peci – ve svém hněvu je zničí Hospodin, jeho oheň je pohltí!
11 Jejich plemeno ty ze země shladíš, jejich potomstvo z lidí vymizí!
12 Ano, chystali na tebe špatnost, úklady vymýšleli, ale nic nezmohou!

12 porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

13 Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Corça da manhã”. Salmo de Davi

1 Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

2 Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

3 Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

4 Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

5 A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

6 Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

7 Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

8 Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

9 Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

10 A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

13 Ano, ty je obrátíš nazpět, až na ně namíříš svou tětivou.

14 Povstaň, Hospodine, ve své moci, zpívat a hrát chcem o tvém hrdinství!

Žalm 22

1 Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Jitřní laň“. Žalm Davidův.

I.

2 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Proč jsi tak daleko od mé záchrany, daleko od slov mého sténání?

3 Celé dny volám, Bože můj, ty se však nehlásíš, ani za nocí nemohu najít klid.

4 Ty sám jsi svatý, trůníš uprostřed izraelských chval.

5 Naši otcové v tebe doufali, doufali a tys je vysvobozoval.

6 K tobě volali a bývali zachráněni, doufali v tebe a nebyli zklamáni.

7 Já však jsem červ, ani ne člověk, ostuda lidstva, hanba národa.

8 Každý se posmívá při pohledu na mě, pošklebuje se, hlavou potřásá:

9 „Spolehl na Hospodina, tak ať mu pomůže, jen ať ho zachrání, když ho má tak rád!“

10 To ty jsi mě vyvedl z lůna mé matky, u jejích prsů dals mi bezpečí.

11 Na tebe odkázán jsem od svého narození, od matčina lůna můj Bůh jsi ty!

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Nevzdaluj se mi – úzkost se blíží, chybí mi pomocník!

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Mohutní býci mě obkličují, obstupují mě tuři bášanští.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Své tlamy na mě otvírají jak draví řvoucí lvi!

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Jak voda se roztékám, všechny kosti mám vymknuté. Mé srdce se vosku podobá, rozpustilo se v nitru mém.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Patro mám suché jako střep, jazyk mi přilnul k čelistem, do prachu smrti srazils mě!

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Smečka psů se na mě sbíhá, obstupují mě zlosyni. Ruce i nohy mi probodli,

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[18] všechny mé kosti se dají spočítat! Dívají se na mě, zírají,

[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

[19] o moje šaty dělí se, o moje roucho losují.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20] Ty však, Hospodine, nevzdaluj se mi, ty, sílo má, mi pospěš na pomoc!

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21] Vysvoboď od meče duši mou, z moci psů tu mou jedinou!

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22] Zachraň mě prosím před tlamou lva, vyslyš mě před rohy buvola!

II.

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23] Svým bratrům budu zvěstovat tvé jméno, uprostřed shromáždění tě budu velebit:

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24] Ctitelé Hospodina, chvalte jej, všechno símě Jákobovo, slavte jej, všechno símě Izraele, ctěte jej!

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25] Jistěže nepohrdá trápením ubožáka, s odporem neskrývá před ním tvář – když k němu volá, on vyslýchá!

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[26] Ve velikém shromáždění se tebou pochlubím, své sliby splním před jeho ctiteli.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27] Jíst budou ponížení a budou nasyceni, chválit Hospodina budou, kdo jej hledají: Ať vaše srdce žije navěky!

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28] Všechny zemské končiny se rozpomenou a k Hospodinu se navrátí; před tvojí tváří se klanět budou všechny rodiny a národy.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29] Vždyť Hospodinovo je království, on vládne nad národy!

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] Všichni bohatí světa se před ním skloní, všichni do prachu klesající pokleknou – ti, kdo se při životě udržet nemohou!

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Jejich potomci mu budou sloužit, o Pánu budou vyprávět navěky.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[32] Přijdou a jeho spravedlnost rozhlašovat budou lidu, jenž se teprv narodí, poví, co učinil!

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

Žalm 23

Žalm Davidův.

[1] Hospodin je můj pastýř, nic mi neschází.

[2] Na zelených loukách mi dává spočinout, ke klidným vodám mě přivádí,

[3] mou duši obnovuje, po stezkách spravedlnosti vodí mě pro jméno své.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[4] I kdybych měl jít údolím stínu smrti, ničeho zlého se nebojím, neboť ty se mnou jsi: tvůj prut a tvá hůl mě konejší.

[5] Před zraky protivníků stůl mi prostíráš, hlavu mi olejem potíráš, můj kalich přetéká.

[6] Dobro a láska mě budou provázet po všechny dny mého života, zůstávat budu v domě Hospodinově po dlouhý, věčný čas.

Žalm 24

Žalm Davidův.

[1] Hospodinova je země se vším, co je na ní, celý svět i s jeho obyvateli –

[2] vždyť ji sám založil nad oceány, nad vodními proudy ji ustavil!

[3] Kdo vystoupí na horu Hospodinovu, kdo stane na místě jeho svatosti?

[4] Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, kdo se neoddává marnostem a nepřísahá falešně.

[5] Takový přijme Hospodinovo požehnání a spravedlnost od Boha, své spásy.

[6] Takoví jsou ti, kdo se na něj ptají, kdo hledají tvou tvář, Bože Jákobův. *(séla)*

[7] Pozvedněte, brány, svá průčelí, již vzhůru, vrata odvěká, ať vejde slavný Král!

[8] Kdo je ten slavný Král? Hospodin, udatný a silný, Hospodin, udatný bojovník!

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[9] Pozvedněte, brány, svá průčelí, již vzhůru, vrata odvěká, ať vejde slavný Král!

[10] Kdo je ten slavný Král? Hospodin zástupů, on je ten slavný Král! *(séla)*

Žalm 25

Žalm Davidův.

[1]K tobě, Hospodine, svou duši pozvedám,

[2]v tebe, Bože můj, skládám naději. Dej, ať se zahanbení nedočkám, ať nade mnou nejásají moji soupeři!

[3] Žádný, kdo v tebe doufá, se hanby nedočká, zahanbeni však budou zrádci nicotní!

[4] Ukaž mi, Hospodine, cesty své, svým stezkám nauč mě.

[5]Veď mě a uč mě pravdě své, vždyť ty jsi Bůh, můj Zachránce, na tebe spoléhám každý den!

[6]Pamatuj, Hospodine, na soucit svůj a na svou lásku, která je od věků.

[7]Nepřipomínej hříchy mých mladých dnů, ve své lásce však na mě pamatuj, Hospodine, pro svoji dobrotu!

[8]Dobrý a přímý je Hospodin, hříšníkům cestu zjevuje.

[9] Ke spravedlnosti vede ponížené, ponížené učí cestě své.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[10] Hospodinovy stezky jsou vždy laskavé a věrné těm, kdo plní jeho smlouvu a jeho zákony.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[11] Pro jméno své, Hospodine, mou hroznou vinu odpusť mi!

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12] Kterýkoli člověk Hospodina ctí, tomu ukáže cestu, již má si vyvolit.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13] Takový prožije svůj život šťastně, jeho potomstvo zdědí zem.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14] Hospodin důvěřuje těm, kdo jej ctí, jeho smlouva jim dává poznání.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15] K Hospodinu stále mé oči hledí, on moje nohy z pasti vyprostí!

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16] Smiluj se, prosím, na mě pohlédni, vždyť jsem tak sám, tak ztrápený!

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17] Zbav mě soužení, jež v srdci nosím si, vysvoboď mě z mých úzkostí!

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18] Hleď na mou bídu, na mé trápení, všechny mé hříchy odpusť mi.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19] Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak prudkou nenávistí nenávidí mě!

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20] Opatruj mou duši, zachraň mě, k tobě se utíkám, kéž nejsem zahanben!

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[21] Poctivost a přímost kéž střeží mě, vždyť ty, Hospodine, jsi má naděje!

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[22] Bože, vykup Izrael ze všech jeho soužení!

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

Žalm 26

Žalm Davidův.

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.
[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.
[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.
[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.
[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.
[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,
[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.
[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.
[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,
[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.
[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.
[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

[1]Suď mě, Hospodine, vždyť žiji poctivě, v Hospodina doufám, nedám se odradit.

[2] Zkoumej mě, Hospodine, zkoušej mě, prověř mé srdce i mé svědomí!

[3]Tvou lásku stále před sebou vidím, tvá věrnost mě všude provází.

[4]Nesedám mezi podvodníky a nestýkám se s pokrytci,

[5]spolek bídáků chovám v nenávisti, mezi darebáky nesedím.

[6]Ruce si umývám v nevinnosti, ke tvému oltáři, Hospodine, přicházím,

[7] abych ti hlasitě vzdával díky, abych vyprávěl o všech tvých zázracích.

[8]Miluji, Hospodine, dům, kde přebýváš, místo, kde zůstává sláva tvá!

[9]Mezi hříšníky mou duši nezahrň, s vrahy můj život nespojuj!

[10]Ruce mají plné zvrhlosti, v pravici mají samé úplatky!

[11]Já ale chci žít poctivě, smiluj se nade mnou, vykup mě!

[12] Nohama stojím na rovné zemi, ve velikém shromáždění Hospodina velebím.

Žalm 27

Žalm Davidův.

[1]Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se měl bát? Hospodin je síla mého života, z koho bych měl mít strach?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

[2] Když na mě útokem táhnou bídáci, aby mé tělo zhltali, moji nepřátelé a mí protivníci sami vrávorají a padají.

[3] I když se proti mně vojsko utáboří, mé srdce se toho neleká; i kdyby proti mně vypukla válka, i tehdy se budu spoléhat.

[4] Žádal jsem Hospodina o jediné, po tom jsem toužit nikdy nepřestal: Abych směl zůstávat v jeho domě po všechny dny svého života, abych se kochal v Hospodinově kráse a v jeho chrámě jej hledal.

[5] Neboť mě skryje ve svém příbytku, když nastane zlý den, schová mě ve skrýši svého stanu a na skálu mě vyzdvihne.

[6] Tehdy má hlava bude vyvýšena nad mé nepřátele ze všech stran; v jeho stanu budu s jásotem obětovat, Hospodinu budu zpívat a hrát!

[7] Slyš mě, Hospodine, hlasitě volám, smiluj se nade mnou, vyslyš mě.

[8] O tobě přemítá mé srdce, že říkáš: „Hledejte mou tvář!“ Tvou tvář tedy hledám, Hospodine,

[9] neskrývej přede mnou svou tvář! Svého služebníka v hněvu neodmítej, býval jsi přece mou pomocí! Nenechávej mě a neopouštěj, Bože mé záchrany!

[10] Můj otec i matka mě sice opustili, Hospodin mě ale k sobě přivine.

[11] Ukaž mi, Hospodine, cestu svou, kvůli mým nepřátelům veď mě stezkou srovnanou!

[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.
[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.
[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.
[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.
[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.
[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.
[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.
[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[12] Nevydej mě prosím zvůli mých nepřátel – povstali proti mně lživí svědkové a krutě obviňují mě!

[13] Kéž mohu věřit, že na zemi mezi živými uvidím, jak dobrý je Hospodin!

[14] Spoléhej na Hospodina, buď statečný a on tě posilní. Spoléhej na Hospodina!

Žalm 28

Žalm Davidův.

[1] K tobě, Hospodine, volám, skálo má, přeruš své mlčení! Jestliže neodpovíš mi, podobný budu mrtvolám!

[2] Vyslyš mé prosby, když k tobě volám, když ruce zvedám k tvé nejsvětější svatyni!

[3] Nezahrnuj mě mezi darebáky a mezi pachatele zla, mezi ty, kdo s bližními mluví o pokoji, v srdcích však mají zášť.

[4] Dej jim odplatu za jejich skutky, za podlost jejich počinů, odměň je za dílo jejich rukou, dej jim zaslouženou odplatu!

[5] Protože nedbají na Hospodinovy činy – na to, co vykonal svýma rukama – proto je rozboří a nikdy více nebude je už budovat.

[6] Požehnán buď Hospodin, že vyslyšel mé prosby!

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.
[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.
[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.
[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.
[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.
[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.
[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.
[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.
[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.
[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.
[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!
[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[7] Hospodin je má síla a můj štít, na něj se v srdci spoléhám. Pomoc jsem dostal, mé srdce jásá, svou písní chci mu děkovat!
[8] Svému lidu je Hospodin silou, svému pomazanému je jistou záchranou.
[9] Zachraň, Hospodine, svůj lid, požehnej svému dědictví, buď jejich pastýř a nes je navěky!

Žalm 29

Žalm Davidův.

[1] Vzdejte Hospodinu, synové Boží, vzdejte Hospodinu slávu a moc.
[2] Vzdejte Hospodinu slávu, jež mu náleží, klaňte se Hospodinu v kráse svatosti!
[3] Hlas Hospodinův se nese nad vodami, Bůh slávy sám hromem burácí – Hospodin nad vodními spoustami!
[4] Hlas Hospodinův přichází v moci, hlas Hospodinův je nádherný!
[5] Hlas Hospodinův láme cedry, libanonské cedry Hospodin poráží.
[6] Jako telátko nechá skákat Libanon, Sirion skáče jak mládě buvolí!
[7] Hlas Hospodinův srší ohněm,
[8] hlas Hospodinův pouští otřásá – kádešskou pouští třese Hospodin!
[9] Hlas Hospodinův vyvrací duby a obnažuje lesy, v jeho chrámě všichni „Sláva!“ volají.
[10] Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude jako král trůnit navěky.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

[11] Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin svému lidu žehná pokojem.

Žalm 30

[1]Žalm Davidův. Píseň k posvěcení chrámu.

[2] Vyvyšovat tě budu, Hospodine, tys mě pozdvihl, nenechal jsi mé nepřátele jásat nade mnou!

[3] Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal a tys mě uzdravil.

[4] Hospodine, duši mou jsi z hrobu vyvedl, oživil jsi mě, abych do jámy nepadl!

[5] Zpívejte Hospodinu, jeho věrní, chvalte památku jeho svatosti!

[6] Jeho hněv trvá jen pouhou chvíli, jeho přízeň však celý život provází. Večerní pláč zůstává přes noc, ráno jej ale střídá jásání!

[7] Když se mi dařilo, říkával jsem si: „Mně se nikdy nic nestane!“

[8] Ve své přízni, Hospodine, jsi mě jak horu pevně postavil, když jsi pak ale svou tvář skryl, byl jsem vyděšen!

[9] K tobě, Hospodine, volám, tebe, Pane můj, prosím o milost.

[10] Čemu prospěje prolití mé krve? K čemu to bude, když padnu do jámy? Bude snad prach tebe oslavovat? Bude snad vyprávět o tvé věrnosti?

[11] Slyš, Hospodine, smiluj se nade mnou, prosím, Hospodine, buď můj pomocník!

[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus

[12] Ty jsi obrátil můj nářek v tanec, svlékls mi pytlovinu, oděls mě radostí!

[13] Proto ti ze srdce zpívám bez ustání, Hospodine, Bože můj, chválím tě navěky!

Žalm 31

[1]Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

I.

[2] Spoléhám na tebe, Hospodine, kéž nejsem nikdy zahanben, pro svoji spravedlnost zachraň mě!

[3] Nakloň mi prosím ucho své, pospěš mi na pomoc, buď mojí skálou mohutnou, opevněnou tvrzí, mou záchranou!

[4] Jsi přece má skála a má tvrz, pro své jméno mě veď a provázej.

[5] Vyveď mě z pasti, kterou mi nastražili, vždyť jsi mou posilou!

[6] Do tvých rukou svěřuji svého ducha, Hospodine, věrný Bože, vykup mě!

[7] Nesnesu ctitele marných nicotností, mou nadějí je Hospodin.

[8] Jásat a radovat se budu z tvé lásky, že jsi pohlédl na mé trápení, žes poznal mou duši uprostřed úzkosti.

[9] Nevydáš mě napospas mému nepříteli, svobodu daruješ nohám mým!

II.

[10] Smiluj se, Hospodine, je mi tak úzko, zármutkem oči hasnou mi, rovněž má duše, mé útroby!

olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Můj život stravuje trápení, má léta samé sténání, má síla slábne strádáním, mé údy ochably.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Všem svým protivníkům jsem pro zábavu, pro své sousedy jsem pohromou, i svým přátelům jsem za příšeru, ti, kdo mě potkají, prchají přede mnou!

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Padl jsem v zapomnění tak jako mrtvý, rozbitému hrnci se podobám.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Od tolika lidí slyším pomluvy – hrůza ze všech stran! Už se proti mně spolu domlouvají, chtějí mě zbavit života!

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15] Já ale, Hospodine, doufám v tebe, o tobě říkám: „Můj Bůh jsi ty!“

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16] Můj osud v ruce máš, vysvoboď mě z ruky nepřátel, kteří mě stíhají!

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17] Rozjasni svou tvář nad svým služebníkem, pro svoji lásku zachraň mě!

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[18] Ať nejsem zahanben, Hospodine, když k tobě zní mé volání! Ať jsou však zahanbeni oni darebáci, do hrobu ať klesnou v mlčení!

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Ať už oněmí ty lživé rty – o nevinném mluví tak tvrdě, pyšně a potupně!

III.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] Jak veliká je tvá dobrota, kterou jsi zachoval těm, kdo tě ctí! Dokázals ji těm, kdo v tebe doufají, všem lidem na odiv!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas

[21] Skrýváš je v úkrytu svojí tváře před lidskou hrubostí, chováš je v bezpečí svého stanu před hádavými jazyky.

[22] Požehnán buď Hospodin – svou úžasnou lásku ke mně projevil, když jsem byl ve městě obklíčen.

[23] Tehdy jsem řekl ve svém rozrušení: „Od očí tvých jsem zavržen!“ Ty jsi však vyslyšel moje prosby, když k tobě volal jsem.

[24] Milujte Hospodina všichni jeho zbožní, Hospodin své věrné ochrání! Bohatě ale odplatí těm, kdo se pyšně chovají.

[25] Buďte silní a v srdci stateční, všichni, jichž nadějí je Hospodin!

Žalm 32

Poučný žalm Davidův.

[1] Blaze tomu, komu jsou odpuštěny viny a jehož hříchy jsou přikryty.

[2] Blaze člověku, jemuž Hospodin nepočítá provinění a jehož duch je beze lsti!

[3] Dokud jsem mlčel, mé kosti chřadly, když celé dny jsem naříkal.

[4] Tvá ruka tížila mě ve dne v noci, z mé mízy stal se letní suchopár. *(séla)*

[5] Svůj hřích jsem však potom doznal tobě, své provinění jsem odhalil. Řekl jsem: „Vyznám Hospodinu své zločiny!“ a tys mi odpustil mou vinu a hřích. *(séla)*

transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

6 Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

7 Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

8 Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

9 Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

10 Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

11 Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

1 Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

2 Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

3 Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

4 Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

5 Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

6 Ať k tobě modlí se každý věrný, dokud je čas tě naleznout; potom k nim nedosáhnou ani přívaly mocných vod.

7 Ty jsi má skrýše, před úzkostí mě chráníš, vítězným jásotem mě obklopíš! *(séla)*

8 Teď tě poučím, ukážu ti cestu, po níž jít; radu ti poskytnu, zrak k tobě obrátím:

9 „Nebuďte nerozumní jako kůň a mezek, co musí být zkroceni uzdou a ohlávkou, než tě poslechnou."

10 Mnoha bolestmi trpí ničemní, doufajícího v Hospodina však láska obklopí.

11 Radujte se v Hospodinu, jásejte, spravedliví, vesele prozpěvujte, všichni upřímní!

Žalm 33

1 Veselte se, spravedliví, v Hospodinu, upřímným sluší chvalozpěv!

2 Oslavujte Hospodina na citeru, na desetistrunné loutně mu zahrajte.

3 Zazpívejte mu novou píseň, hrajte krásně a hlasitě!

4 Hospodinovo slovo je přímé, veškeré jeho dílo trvalé.

5 Spravedlnost a právo miluje, Hospodinovy lásky je plná zem!

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.	[6] Hospodinovým slovem vznikla nebesa, celý jejich zástup duchem jeho úst.
[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.	[7] Mořské vody shrnul na hromady, hlubiny uložil do svých pokladnic.
[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.	[8] Měj v úctě Hospodina, celá zem, všichni obyvatelé světa, ctěte jej!
[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.	[9] On promluvil – a stalo se, všechno povstalo jeho příkazem.
[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.	[10] Záměry národů Hospodin kazí, lidské úmysly vniveč obrací.
[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.	[11] Hospodinův záměr však obstojí navždy, úmysly jeho srdce od věků navěky!
[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.	[12] Blaze národu, jehož Bůh je Hospodin, lidu, jenž vyvolil za své dědictví!
[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;	[13] Hospodin z nebe dívá se, na všechny lidské syny pohlíží,
[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,	[14] z místa, kde trůní, zkoumá pohledem všechny, kdo bydlí na zemi.
[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.	[15] Ten, který stvořil každé srdce, rozumí všemu, co dělají.
[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.	[16] Krále nezachrání veliké vojsko, hrdinu nevyprostí velká udatnost.
[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.	[17] Kůň zklame, když půjde o záchranu, i když má sílu, nedá vyváznout.
[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,	[18] Hospodinův zrak patří těm, kdo ho ctí, on hledí na ty, kdo v jeho lásku doufají,
[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.	[19] aby je vysvobozoval od smrti, aby je živil v dobách hladových.
[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.	[20] Naše duše po Hospodinu touží – on je naše pomoc a náš štít!

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[21] On je radostí našeho srdce, v jeho svaté jméno doufáme.

[22] Kéž je s námi tvá láska, Hospodine, jako je v tobě naše naděje!

Žalm 34

[1]Žalm Davidův, když před Abimelechem předstíral šílenství, a když jím byl vyhnán, odešel.

[2] Velebit budu Hospodina v každém čase, jeho chválu budu mít na rtech navěky!

[3] Hospodinem pochlubím se z celé své duše, ať to slyší ponížení a ať se radují!

[4] Se mnou Hospodina oslavujte, jeho jméno spolu vyvyšme!

[5] Hledal jsem Hospodina a odpověděl mi, ze všech mých obav mě vytáhl.

[6] Ti, kdo jej vyhlížejí, budou jen zářit, nebudou v hanbě skrývat tvář!

[7] Když chudák volal, Hospodin slyšel, ze všech úzkostí jej zachránil!

[8] Hospodinův anděl svůj tábor klade kolem jeho ctitelů, aby je uhájil.

[9] Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin, blaze člověku, jenž doufá v něj!

[10] Ctěte Hospodina, jeho svatí, vždyť jeho ctitelům nic neschází.

[11] I draví lvi někdy strádají a hladovějí, hledajícím Hospodina však žádné dobro nechybí.

[12] Pojďte, synové, poslouchejte mě, úctě k Hospodinu vás vyučím:

[13] Chce někdo prožít šťastný život, chce někdo okusit dobré dny?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[14] Pak tedy chraň svůj jazyk před zlem, ve tvých rtech ať není žádná lest.

[15] Odmítej zlo a konej dobro, usiluj o pokoj a nechej se jím vést.

[16] Hospodinovy oči hledí ke spravedlivým, své uši naklání k jejich volání.

[17] Zločincům se však Hospodin staví tváří, aby jejich památku ze země vymýtil.

[18] Volání spravedlivých Hospodin slyší, vysvobodí je ze všech úzkostí!

[19] Hospodin je blízko ztrápeným srdcím, sklíčené v duchu zachrání!

[20] Mnohá trápení zažívá spravedlivý, Hospodin jej ale ze všech vyprostí.

[21] On střeží všechny jeho kosti, jediná z nich se nezlomí!

[22] Ničema zahyne kvůli své zlosti, nepřátelé spravedlivého budou ztrestáni.

[23] Hospodin vykoupí svoje služebníky, nebudou odsouzeni, kdo v něho doufají.

Žalm 35

Žalm Davidův.

[1] Suď, Hospodine, ty, kdo mě soudí; bojuj proti těm, kdo se mnou bojují.

[2] Vezmi svou pavézu a svůj štít, na pomoc povstaň mi!

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.
[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.
[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.
[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.
[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.
[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.
[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.
[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.
[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.
[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.
[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[3] Vytáhni oštěp a kopí proti těm, kdo táhnou proti mně. Řekni mi: „Já jsem tvůj zachránce!“
[4] Ať jsou zahanbeni, ať se stydí ti, kdo mě chtějí o život připravit! Ať jsou zpět zahnáni, ať se hanbí ti, kdo vymýšlejí, jak mi uškodit!
[5] Ať jsou jak větrem hnané plevy, Hospodinův anděl ať je dohoní!
[6] Jejich cesta ať je temná a kluzká, Hospodinův anděl ať stíhá je.
[7] Bez důvodu na mě svoji síť nastražili, bez důvodu pro mě jámu kopali.
[8] Neštěstí ať na ně přijde znenadání, síť, kterou políčili, ať je uloví, jen ať se zřítí do svého neštěstí!
[9] Má duše však bude v Hospodinu jásat, radovat se bude z jeho záchrany.
[10] Všechny mé kosti tehdy řeknou: „Kdo se ti, Hospodine, vyrovná?“ Zachraňuješ chudáka z moci silnějšího, chudého ubožáka před tím, kdo ho vydírá!
[11] Zákeřní svědkové povstávají, nevím o ničem, z čeho viní mě.
[12] Za dobrotu mi zlobou odplácejí, jsem opuštěný jako sirotek!
[13] Já přece, když oni churavěli, pytlovinou jsem se odíval, vlastní duši jsem postem trápil – modlitba se mi však vrací do klína!

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[14] Chodil jsem ve smutku jak nad přítelem či bratrem; jako bych oplakával matku obtížen zármutkem.

[15] Když jsem však upadl, radostně se sběhli, seběhli se na mě, aby mě napadli. Ti, jež jsem ani neznal, rvali mě na kusy, přestat nechtěli.

[16] Hroznými nadávkami se mi vysmívali, samou zlostí na mě zuby skřípěli!

[17] Jak dlouho, Pane, se na to budeš dívat? Ochraň mou duši před jejich ranami, můj holý život před těmi lvy!

[18] Ve velikém shromáždění tě pak budu chválit, před početným lidem tě oslavím.

[19] Ať nade mnou nejásají mí zrádní protivníci, ti, kdo mě bez důvodu mají v nenávisti, ať oči nemhouří!

[20] Nechtějí totiž mluvit o pokoji, proti mírumilovným vymýšlejí lsti.

[21] Ústa si na mě otvírají, volají: „Hohó! Co jsme to viděli!“

[22] Vidíš to, Hospodine? Nezůstaň mlčet, nevzdaluj se mi, Pane můj!

[23] Probuď se, Bože můj, k mojí obhajobě, povstaň, Pane můj, na soudu!

[24] Ve své spravedlnosti právo mi zjednej, Hospodine, Bože můj, ať nejásají nade mnou!

[25] Ať si nemyslí: „Hohó! To jsme chtěli!“ Ať neříkají: „Už jsme ho dostali!“

26 Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.
27 Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!
28 E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

1 Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.
2 Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.
3 As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.
4 No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.
5 A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.
6 A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.
7 Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos

26 Ať jsou zahanbeni a stydí se všichni, kdo se radují z mého neštěstí! Studem a hanbou ať jsou oblečeni ti, kdo se proti mně zvedají!
27 Ti, kdo mi ale spravedlnost přejí, ať prozpěvují zvesela, ať navždy říkají: „Veliký je Hospodin, jenž svému služebníku pokoj dopřává!“
28 Můj jazyk ať mluví o tvé spravedlnosti, ať zpívá tvé chvály po všechny dny!

Žalm 36

1 Pro předního zpěváka. Výrok Hospodinova služebníka Davida.

2 Zvrácenost sídlí v srdci ničemy, na bázeň před Bohem vůbec nehledí!
3 Dle svého mínění si může lichotit, svou vinu nevnímá, nemá k ní nenávist.
4 Jeho ústa mluví lstivě a ničemně, konání dobra přestal rozumět.
5 I na svém lůžku podlost vymýšlí, na cestě nekalosti stojí, zla se neštítí.
6 Tvá láska, Hospodine, dosahuje k nebi, tvá věrnost sahá k oblakům.
7 Tvá spravedlnost je jak mohutné hory, tvé zákony jsou hloubka nesmírná – lidem i zvěři, Hospodine, pomáháš!
8 Tvá láska, Bože, je nad cenné poklady, do stínu tvých křídel se lidé uchýlí!

homens se acolhem à sombra das tuas asas.

8 Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

9 Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

10 Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

11 Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

12 Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

9 Hojností tvého domu bývají nasyceni, z rajských potoků je napájíš.

10 Pramen života je přece u tebe a ve tvém světle světlo vidíme.

11 Svou lásku rozestři na ty, kdo tě znají, svou spravedlnost na v srdci upřímné.

12 Ať už nešlape po mně noha pyšných, ruka darebáků ať nepronásleduje mě!

13 Tam, kde zlosynové padnou, ležet zůstanou, už nevstanou!

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

1 Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

2 Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

3 Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

4 Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

5 Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

6 Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

7 Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que

Žalm 37

Žalm Davidův.

1 Nezlob se kvůli zlosynům, nezáviď těm, kdo křivdu působí –

2 vždyť jako tráva uschnou znenadání, jak jarní zeleň uvadnou!

3 Spoléhej na Hospodina, konej dobro, obývej zemi a žij v bezpečí.

4 V Hospodinu měj svoji rozkoš – on touhy tvého srdce naplní!

5 Hospodinu svěř svoji cestu, doufej v něj a on to učiní:

6 vyvede tvou spravedlnost na denní světlo, tvou nevinu na slunce polední.

7 Zůstávej v klidu před Hospodinem, trpělivě na něj vyčkávej. Nezlob se, když

prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

někdo slaví úspěch, když někdo provádí, co si umane.

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[8] Vyhni se hněvu, zanech zášti, nezlob se, vždyť to jen uškodí.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9] Bídáci přece budou vymýceni, doufající v Hospodina však zemi obdrží.

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10] Za malou chvíli ničema zmizí, ohlédneš se po něm, a už tu nebude.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11] Pokorní ale obdrží zemi, rozkoš naleznou v hojnosti pokoje.

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12] Ničema proti poctivému kuje pikle, zuby na něj skřípe zuřivě,

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13] Hospodin se mu ale směje – vidí, že přichází jeho den!

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[14] S taseným mečem, s napjatým lukem ničemové napadají chudáky ubohé, aby pobili ty, kdo žijí poctivě.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15] Ten jejich meč je však bodne do srdce, ten jejich luk se rozláme!

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[16] Lepší je málo, co má spravedlivý, nežli bohatství spousty ničemů.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[17] Paže ničemů budou zpřelámány, spravedlivým je ale Hospodin podporou.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[18] Hospodin zná dny bezúhonných, jejich dědictví obstojí navěky.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[19] V zlých dobách nebudou zahanbeni, v hladových dnech se nasytí.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

[20] Ničemové však budou zahubeni, Hospodinovi nepřátelé vymizí, jako když trávu z pastviny pohlcuje dým.

[21] Ničema dluží a nechce platit, spravedlivý však má soucit a rozdává.

[22] Požehnaní od Boha obdrží zemi, vyhnáni však budou ti, jež proklíná.

[23] Kroky člověka Hospodin potvrzuje, když jeho cestu schvaluje.

[24] I kdyby zakolísal, přece neupadne, Hospodin za ruku drží jej.

[25] Býval jsem mlád a už jsem starý, nikdy jsem ale nezažil, že by byl opuštěn spravedlivý a jeho potomci že by žebrali.

[26] Stále má soucit a půjčuje druhým, požehnáním jsou i jeho potomci.

[27] Odmítej zlo a konej dobro, pak budeš bydlet v zemi navždycky.

[28] Hospodin totiž miluje právo, nikdy se nezřekne věrných svých; navěky budou zachováni, potomci ničemů však vymizí.

[29] Spravedliví ale obdrží zemi a budou v ní bydlet navždycky.

[30] Ústa spravedlivého moudře mluví, jazykem pronáší spravedlivý soud,

[31] Zákon svého Boha si nosí v srdci, jeho kroky se nezvrtnou.

[32] Ničema na spravedlivého číhá, hledá způsob, jak ho zahubit,

[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[33] Hospodin ho však nenechá v jeho rukách, nedá ho odsoudit v jeho při!

[34] Spoléhej na Hospodina a drž se jeho cesty. On tě povýší, abys obdržel zemi, ničemy ale vymýtí, uvidíš!

[35] Viděl jsem ničemu hrozné síly, jak rozložitý cedr se rozprostřel.

[36] Pominul ale – hle, už není, když jsem ho hledal, nic jsem nenašel!

[37] Pohleď na poctivé, všímej si upřímných – budoucnost patří pokojným.

[38] Všichni vzpurní však budou vyhlazeni, ničemové nemají žádné vyhlídky!

[39] Od Hospodina je záchrana spravedlivých, on je jim silou v čase soužení.

[40] Hospodin je jim pomocí a vysvobozením, zachrání je před ničemy, vysvobodí je, vždyť v něho doufají!

Žalm 38

[1]Památeční žalm Davidův.

[2] Netrestej mě, Hospodine, ve své prchlivosti, ve svém rozzuření mě nekárej!

[3] Vždyť už jsem probodán tvými šípy, tvá ruka drtí mě!

[4] Tvůj hněv na mně nenechal zdravé místo, můj hřích připravil mé kosti o pokoj.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Má provinění mi nad hlavu rostou, těžší, než unesu, je jejich břemeno!

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Mé vlastní bláznovství mi rány zasadilo, rány, jež páchnou a mokvají.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Shrbený jsem, plížím se tak nízko, celý den v zármutku se potácím.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Mé slabiny jsou v jednom ohni, jediné zdravé místo mi v těle nezbylo.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Bezmocný jsem a tolik zdrcen, úzkostí sténám, křičím ze srdce!

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Ty, Pane, víš o každé mé touze, můj nářek před tebou není utajen.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Srdce mi buší, síla se ztrácí i moje oči už světlo opouští.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Přátelé a drazí se mých ran štítí, moji příbuzní se drží vpovzdálí.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Ti, jimž jde o můj život, mi kladou léčky, ti, kdo mi chtějí ublížit, mluví o zkáze, své lsti vymýšlejí každý den.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Já ale jak hluchý neslyším, jak němý nechci ústa otevřít.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Jsem jako člověk, který neslyší, z jehož úst nezaznějí žádné odmluvy.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] V tebe, Hospodine, skládám naději – Pane Bože můj, ty jistě odpovíš!

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Ať nade mnou nejásají, říkám si, jen ať se nepyšní nad mým selháním!

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[18] Vždyť už jsem přece na pokraji pádu a stále trpím bolestí,

[19] vyznávám svoje provinění, trápím se pro svůj hřích!

[20] Mých bezdůvodných soků je stále více, množí se počet mých zrádných nepřátel.

[21] Zlobou mi odplácejí za mé dobrodiní, obviňují mě, když dobra držím se!

[22] Neopouštěj mě, Hospodine, nevzdaluj se mi, Bože můj!

[23] Pospěš mi na pomoc, Pane – má záchrano!

Žalm 39

[1]Pro předního zpěváka Jedutuna. Žalm Davidův.

[2] Řekl jsem: „Dám si pozor na své cesty, svým jazykem abych nehřešil, na uzdě svoje ústa podržím, dokud je se mnou ničemník.“

[3] Jako němý jsem zůstal tiše, nadobro jsem se odmlčel, svou bolest však jen jitřil jsem.

[4] Srdce mě pálilo v útrobách, oheň mi hořel v myšlenkách, takže můj jazyk začal promlouvat:

[5] Můj konec, Hospodine, ukaž mi, kolik dnů jsi mi odměřil, ať poznám, jak pomíjím!

[6] Ach, jen hrstku dnů dals mi, můj věk je u tebe jako nic, člověk je pouhá pára, ať stojí jakkoli! *(séla)*

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.
[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.
[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.
[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.
[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.
[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.
[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.
[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.
[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[7] Jak pouhý stín člověk životem kráčí, marně se trápí, marně hromadí, nevěda ani, kdo to podědí!
[8] Na co bych ještě, Pane můj, spoléhal? Všechna má naděje v tobě spočívá!
[9] Vyprosti mě ze všech mých provinění, ať se mi prosím blázni nesmějí!
[10] Zůstanu tiše, neotevřu ústa, protože tys to způsobil!
[11] Odvrať ode mě svoji metlu, pod ranami tvé ruky umírám!
[12] Když trestáš člověka za jeho vinu, jako mol ničíš vše, co měl rád – člověk je pouhá marnost, přesně tak! *(séla)*
[13] Vyslyš mou modlitbu, Hospodine, když křičím o pomoc, naslouchej. Nad mými slzami nezůstaň mlčet, poutník a host jsem přece u tebe tak jako všichni moji otcové!
[14] Odvrať svůj pohled, ať se zotavím, dříve než odejdu a nebudu tu víc!

Žalm 40

[1]*Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.*

I.

[2] Na Hospodina jsem čekal toužebně a on se naklonil a uslyšel můj křik.
[3] Z vlhké jámy vytáhl mě, z kalné bažiny, mé nohy postavil na pevné skále, mé kroky upevnil.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv Bohu našemu; mnozí to spatří a budou ho mít v úctě, na Hospodina se spolehnou.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[5] Blaze člověku, který v Hospodina skládá naději, který se neobrací k pyšným ani k těm, kdo se řídí lží.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[6] Kolik jen, Hospodine Bože můj, kolik jen činíš zázraků! V úmyslech, které o nás máš, se tobě nikdo nerovná! Chtěl bych je vypovědět, o nich promluvit, je jich však víc, než dá se vypočíst!

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[7] Oběti a dary sis neoblíbil, ale uši jsi mi otevřel: Nechtěl jsi oběti za hřích ani zápaly!

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[8] Tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím, jako je o mně v Knize napsáno.

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

[9] Mou radostí je konat vůli tvou, tvůj Zákon, Bože můj, v nitru nosím si.“

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[10] Ve velikém shromáždění jsem spravedlnost zvěstoval, své rty jsem nezdržoval, to víš, Hospodine, sám.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[11] Tvoji spravedlnost v srdci neskryl jsem, o tvé věrnosti jsem mluvil a o spáse, před velikým shromážděním jsem tvou lásku a věrnost netajil.

II.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[12] Své slitování, Hospodine, mi prosím neodpírej; kéž láska a pravda tvá vždycky nade mnou drží stráž!

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais

[13] Obklopily mě pohromy, jež nelze vypočíst. Moje viny mě dostihly, že přes

numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

13 Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

14 Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

15 Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

16 Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

17 Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

2 O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

3 O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

4 Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

ně nevidím – je jich víc, než mám vlasů na hlavě, všechnu odvahu ztratil jsem!

14 Kéž mě, Hospodine, ráčíš vysvobodit; na pomoc, Hospodine, pospěš mi!

15 Ať jsou zahanbeni, ať se stydí všichni, kdo mě o život chtějí připravit! Ať jsou zpět zahnáni, ať se hanbí, kdo se kochají mým neštěstím!

16 Ať jsou zděšeni svou vlastní hanebností ti, kdo nade mnou „Hohó!“ volají.

17 Ať se však radují a veselí se v tobě všichni ti, kdo tě hledají. Ať navždy říkají: „Veliký je Hospodin!“ ti, kdo milují tvé spasení.

18 Já sám jsem nuzný a ubohý – kéž bys na mě, můj Pane, pomyslel! Má pomoc, má záchrana jsi přece ty, Bože můj, prosím nemeškej!

Žalm 41

1 Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

2 Blaze tomu, kdo myslí na ubohé, ve zlý den mu Hospodin pomůže!

3 Hospodin ho uchrání, naživu udrží jej, šťastným na zemi ho učiní, nevydá ho zvůli nepřátel.

4 Hospodin jej posílí na lůžku nemocných – z jeho nemoci jej zcela uzdravíš!

5 Řekl jsem: „Hospodine, smiluj se nade mnou, zhřešil jsem proti tobě, uzdrav duši mou!“

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[6] Mí nepřátelé o mně mluví ve zlosti: „Umře už brzo? Už jeho jméno vymizí?“

[7] Kdykoli mě navštíví, mluví lži, podlost si v srdci hromadí, jdou ven a klevetí.

[8] Všichni mí nepřátelé si o mně šeptají, přičítají mi pouze neštěstí:

[9] „Zachvátila ho hrozná věc, ze svého lůžka nevstane!“

[10] Dokonce i můj přítel, jemuž jsem důvěřoval, ten, který se mnou jídal chléb, pozvedl patu proti mně.

[11] Ty se však, Hospodine, smiluj nade mnou, dej, abych vstal a dal jim odplatu!

[12] Takto poznávám, že máš mě rád, když můj protivník nade mnou nejásá.

[13] Ty mě podpíráš, neboť jsem nevinný, do své přítomnosti mě stavíš navěky.

[14] Ať je požehnán Hospodin, Bůh izraelský, od věků až navěky! Amen! Amen!

DRUHÁ KNIHA

Žalm 42

[1]Pro předního zpěváka. Poučný žalm synů Korachových.

[2] Jako laň prahne po proudící vodě, má duše prahne, Bože, po tobě!

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[3] Po Bohu, po živém Bohu, žízní duše má: Kdy už půjdu a spatřím Boží tvář?

[4] Ve dne i v noci jsou mi slzy pokrmem, když mi říkají: „Tvůj Bůh? Kde je?!“

[5] Duše mě opouští, když na to vzpomínám, jak jsem se zástupy chodíval, do Božího domu se s nimi ubíral se zvučným jásotem a písní chval, když o svátku se zástup radoval.

[6] Proč jsi sklíčená, duše má, proč jsi ve mně tak ztrápená? Spolehni na Boha – ještě mu budu děkovat, on je můj Bůh, má záchrana!

[7] Duše má je ve mně sklíčená, proto na tebe vzpomínám v kraji Jordánu a Hermonu, na vršku Micaru.

[8] Hlubina se ozývá hlubině ve hluku tvých peřejí, všechny tvé vlny a tvé příboje se valí přese mě.

[9] Ve dne kéž Hospodin svou lásku ukáže, v noci kéž jeho píseň se mnou zůstane – tak zní má modlitba k Bohu mého života!

[10] Zeptám se Boha, skály své: Proč jen jsi na mě zapomněl? Proč kvůli nepřátelským útokům mám chodit ve smutku?

[11] V kostech mě drtí výsměch nepřátel, když mi říkají: „Tvůj Bůh? Kde je?!“

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12] Proč jsi sklíčená, duše má, proč jsi ve mně tak ztrápená? Spolehni na Boha – ještě mu budu děkovat; on je můj Bůh, má záchrana!

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Žalm 43

[1] Zjednej mi právo, Bože, buď mým obhájcem před bezbožným národem, zachraň mě před lstivým a podlým člověkem!

[2] Jsi přece Bůh mé posily – Proč jsi mě zapudil? Proč kvůli nepřátelským útokům mám stále chodit ve smutku?

[3] Sešli své světlo a věrnost svou – ty mě povedou, budou mě provázet k hoře tvé svatosti, kde bydlíš ty.

[4] Tehdy přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, svému štěstí a radosti, chválit tě budu na citeře, Bože, můj Bože!

[5] Proč jsi sklíčená, duše má, proč jsi ve mně tak ztrápená? Spolehni na Boha – ještě mu budu děkovat; on je můj Bůh, má záchrana!

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

Žalm 44

[1] Pro předního zpěváka. Poučný žalm synů Korachových.

[2] Na vlastní uši jsme, Bože, slyšeli, co nám vyprávěli naši otcové – o tom, cos konal v jejich dnech, v těch starodávných dnech.

[3] Svou vlastní rukou jsi vyhnal pohany, a je jsi usadil; rozdrtils národy, a je jsi rozplodil.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4] Svým vlastním mečem tu zemi neovládli, ve vlastní paži neměli vítězství; tvá pravice to byla, paže tvá, tvář tvá jim zářila – měls je rád!

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5] Jenom ty, Bože, jsi můj Král, ty nech vítězit Jákoba!

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6] S tebou jsme nepřátele drtili, tvým jménem po útočnících šlapali.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7] Ve vlastní luk jsem nevěřil, nebyl to můj meč, kdo dal mi vítězství!

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8] Tys nám dal nad nepřáteli vítězit, naše protivníky jsi vždy zahanbil.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9] Chlubili jsme se Bohem každý den, stále jsme slavili jméno tvé! *(séla)*

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10] Teď jsi nás ale zahnal a zahanbil, nevytáhl jsi s vojsky našimi.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11] Zahnals nás na útěk před našimi nepřáteli, naši protivníci nás obrali!

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12] Jak ovce na jatka jsi nás nechal jít, rozehnal jsi nás mezi pohany.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13] Za pakatel jsi svůj lid prodal, o jejich cenu jsi nesmlouval!

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14] U našich sousedů vydals nás potupě, všem okolo jsme k smíchu a zábavě.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[15] Udělal jsi z nás pořekadlo mezi národy, aby nad námi lidé třásli hlavami.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] Denně je přede mnou moje ostuda, moji tvář hanba pokrývá,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.
[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.
[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,
[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.
[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,
[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?
[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.
[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!
[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?
[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.
[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[17] když slyším urážky a nadávky, když se mi nepřátelé mstí!
[18] Když se nám to všechno dělo, nezapomněli jsme na tebe, nezradili jsme smlouvu tvou.
[19] Naše srdce se jinam neodvrátilo, z tvé stezky nesešel náš krok.
[20] Ty jsi nás ale drtil v kraji šakalů, halil jsi nás šerou temnotou!
[21] Jak bychom na jméno svého Boha zapomněli, jak bychom k cizímu bohu ruce zvedali?
[22] Cožpak by na to znalec tajemství srdce, cožpak by na to Bůh nepřišel?
[23] Pro tebe jsme zabíjeni v kteroukoli chvíli, mají nás za ovce k zabití!
[24] Probuď se, Pane, proč ještě spíš? Procitni, nezaháněj nás navěky!
[25] Proč ukrýváš svoji tvář, nedbáš na naši bídu, na útlak náš?
[26] Do prachu naše duše klesají, naše těla leží na zemi.
[27] Povstaň a pomoz nám – ať nás vykoupí láska tvá!

Žalm 45

[1] Pro předního zpěváka, na nápěv „Lilie“. Poučný žalm synů Korachových. Píseň o lásce.

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2] Půvabná píseň mi ze srdce plyne, králi předkládám verše své jazykem hbitým jak pero písaře:

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Ze všech lidí jsi nejkrásnější, milostí kanou tvoje rty – sám Bůh ti žehná navěky!

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] Připevni, hrdino, k boku meč, ukaž se v lesku a slávě své,

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5] v té slávě vítězně vyjeď do boje za pravdy a pokory spravedlivou věc – tvá pravice zmůže věci úžasné!

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6] Tvé šípy, králi, ostré jsou, národy skolí před tebou, srdce tvých soků zasáhnou!

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Miluješ spravedlnost a zlo nenávidíš; to proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem radosti nad společníky tvé!

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Myrhou, aloí a kasií voní roucha tvá, z paláců slonoviny se těšíš harfami.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Dcery králů jsou mezi tvými skvosty, po pravici ti stojí manželka ofirským zlatem oděná.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11] Poslyš, dcero, hleď a poslouchej: Na svůj lid i na dům otce zapomeň,

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[12] vždyť po tvé kráse touží král – před ním se skloň, on je tvůj pán.

[13] I město Týr ti přinese dary, velmoži národů se před tebou pokoří!

[14] Královská dcera ve vší slávě čeká v pokoji, svůj šat má zlatem protkaný.

[15] V barevném rouchu ji vedou ke králi, za ní jdou panny, družičky – k tobě přichází!

[16] Radostný jásot je provází, do králova paláce vstupují.

[17] Místo svých otců budeš mít děti; učiníš je knížaty po celé zemi!

[18] Tvé jméno chci připomínat po všechna pokolení, ať tě na věky věků chválí národy!

Žalm 46

[1] Pro předního zpěváka, vysokým hlasem. Píseň synů Korachových.

[2] Bůh je naše útočiště i síla, pomoc v úzkostech stále přítomná.

[3] Proto se nebudeme bát, i kdyby se země propadla a hory hroutily se do moře,

[4] i kdyby řvaly jeho bouřlivé vlny a hory se bořily pod jeho náporem! *(séla)*

[5] Je řeka, jejíž proud blaží město Boží, kde svatý příbytek má Nejvyšší.

5 Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

6 Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

7 O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

8 Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

9 Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

10 Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

11 O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

6 Bůh je v tom městě, nic jím neotřese, Bůh je ochrání už v ranním svítání!

7 Národy bouří se? Hroutí se říše? Na jeho povel se země rozplyne!

8 S námi je Hospodin zástupů, naším útočištěm je Bůh Jákobův! *(séla)*

9 Pojďte se podívat, co Hospodin umí, jak hrozné divy činí na zemi!

10 Ve všech koncích světa boje zastavuje, láme luky, seká kopí, vozy pálí plamenem.

11 Přestaňte! Vězte, že já jsem Bůh, svrchovaný jsem mezi národy, svrchovaný jsem na zemi!

12 S námi je Hospodin zástupů, naším útočištěm je Bůh Jákobův! *(séla)*

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

2 Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

3 Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

4 Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

5 Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

6 Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

7 Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.

Žalm 47

1 Pro předního zpěváka. Žalm synů Korachových.

2 Tleskejte Bohu, všechny národy, vyšlete k němu pokřik radosti!

3 Nejvyšší, hrozivý je Hospodin, veliký Král je všude na zemi.

4 On nám podmaňuje národy, pod naše nohy položil pohany.

5 Naše dědictví nám přidělil – chloubu Jákoba, jehož si oblíbil. *(séla)*

6 Vznáší se Bůh uprostřed jásání, Hospodin, když troubí se na roh beraní.

7 Zpívejte Bohu, zpívejte, zpívejte našemu Králi, zpívejte!

8 Králem je Bůh všude na zemi, proto zpívejte žalm poučný:

[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[9] Kraluje Bůh nad všemi národy, Bůh sedí na trůnu své svatosti.

[10] Vůdcové národů se scházejí k Bohu Abrahama – jsou jeho lid! Štíty země přec Bohu náleží – jak vysoko se vyvýšil!

Žalm 48

[1] Zpívaný žalm synů Korachových.

[2] Veliký je Hospodin, vší chvály hodný, ve městě našeho Boha, na hoře své svatosti.

[3] Vrcholem krásy, potěchou vší země je hora Sion, město mocného Krále, na svazích severních.

[4] Bůh sám je v jeho palácích, ukázal, že je jim pevností!

[5] Králové totiž, když se spolčili, společně k městu přitáhli.

[6] Když na ně pohlédli, zůstali ohromeni, vyděsili se, náhle utekli.

[7] Zděšením byli tenkrát přemoženi, jako rodička se chvěli bolestí

[8] tak jako lodě na širém moři zmítané větrem východním.

[9] O čem jsme slýchali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha – kéž je Bůh upevní až navěky! *(séla)*

[10] Rozjímáme, Bože, o tvé lásce uprostřed tvojí svatyně.

[11] Jako tvé jméno, Bože, tak i tvá chvála do všech končin země dosahá. Pravice tvá je plná spravedlnosti –

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.
[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;
[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras
[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

[12]hora Sion ať se veselí! Jen ať jásají judské dcery nad soudy Božími!
[13]Prochoďte Sion, kolem jej obejděte, jeho věže zkuste spočítat,
[14]jeho hradby ze srdce obdivujte, na jeho paláce upřete zrak. Abyste o tom vyprávět mohli pokolení, jež přijde za vámi:
[15]Tento Bůh je náš Bůh na věky věků, on bude naším vůdcem, dokud jsme naživu!

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,
[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.
[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.
[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.
[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,
[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

Žalm 49

[1]Pro předního zpěváka. Žalm synů Korachových.

[2]Všechny národy, naslouchejte, obyvatelé světa, poslyšte,
[3]obyčejní lidé tak jako důležití, ať už jste chudí nebo bohatí.
[4] Z mých úst teď moudrá slova zazní, rozumně mé srdce přemýšlí,
[5]své ucho nakláním k moudré písni, za zvuků citery tajemství odhalím:
[6]Proč bych se bát měl ve zlých časech, když jsem obklopen záští nepřátel?
[7]Oni se spoléhají na vlastní jmění, chlubí se velikostí svého bohatství.
[8]Jeden druhého však vykoupit nedokáže, nevnutí za něj Bohu úplatek.
[9]Výkupné za život je příliš drahé, nikdo z nich toto nikdy nesvede!
[10] Nikdo nebude naživu věčně, hrobová jáma nikoho nemine.

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.
[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.
[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.
[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.
[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.
[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.
[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;
[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.
[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,
[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.
[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

[11] Jak vidno, i moudrý člověk zemře, stejně tak hyne tupec a hrubián, každý své jmění cizím zanechá!
[12] Jejich hroby jim budou věčnými domy, na věky věků jim budou obydlím, třebaže dříve vlastnili pozemky.
[13] Při vší své nádheře tu lidé nezůstanou, tak jako zvířata musí zahynout!
[14] Takto dopadnou, kdo jsou si sebou jistí, i ti, kdo obdivují jejich výroky. *(séla)*
[15] Do hrobu zahnáni budou jak ovce, smrt bude nakonec jejich pastýřem! Ráno pak poctiví pošlapají je, když jejich tělo bude v hrobě hnít daleko od jejich slavných obydlí.
[16] Můj život ale Bůh z hrobu vykoupí, on mě vytrhne z jeho sevření! *(séla)*
[17] Proto se nestrachuj, když někdo bohatne ani když jeho dům slavně vzmáhá se.
[18] Až zemře, nic s sebou nepobere, jeho nádhera s ním dolů nepůjde.
[19] Za svého života sám sobě dobrořečil: „Musí se uznat, že máš blahobyt!“
[20] Musí však odejít za svými předky, světlo už nikdy nespatří.
[21] Při vší své nádheře když lidé neprohlédnou, tak jako zvířata musí zahynout.

Žalm 50

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

Žalm Asafův.

[1]Hospodin, Bůh bohů, promlouvá, celou zem svolává od slunce východu až tam, kde zapadá.

[2]Ze Sionu v plné kráse sám Bůh skvěje se.

[3]Přichází náš Bůh, nebude mlčet; před ním jde oheň, všechno stravuje, kolem něj prudká vichřice!

[4]Svolává shůry nebesa i zem, jeho lid aby stanul před soudem:

[5] „Shromážděte mi moje ctitele, ty, kteří skrze oběť jsou se mnou ve smlouvě!"

[6]Jeho spravedlnost nebesa zvěstují, vždyť Bůh je soudce – on jediný! *(séla)*

[7] „Slyš, lide můj, a promluvím, slyš, Izraeli, já tě usvědčím: Já, Bůh, jsem přece Bohem tvým!

[8]Kvůli tvým obětem tě neviním, tvé zápaly mi nikdy nechybí.

[9]Nechci však býka z chlévů tvých, nechci kozlíky z tvé ohrady!

[10]Všechna zvěř v lese přece patří mi, také dobytek na horách nesčetných.

[11]Znám všechny ptáky v nebesích, divoké šelmy jsou mým vlastnictvím.

[12] Nepožádám tě, i kdybych hladověl – mně patří svět i všechno v něm!

[13] Cožpak se živím masem hovězím, cožpak ho krví kozlů zapíjím?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;
[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.
[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,
[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?
[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.
[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.
[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.
[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento
Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[14] Přinášej Bohu oběť vděčnosti, své sliby plň před Nejvyšším.

[15] Volej mě v den svého soužení, vysvobodím tě a ty mě oslavíš!“
[16] Darebáka však Bůh takto osloví: „K čemu odříkáváš moje zákony, mou smlouvu do úst proč bereš si?
[17] Vždyť přece nechceš dát se poučit, má slova za hlavu jsi zahodil.
[18] Vidíš-li zloděje, přátelíš se s ním, s cizoložníky ses ztotožnil!
[19] Svá ústa poskytuješ slovům zlým, tvůj jazyk spřádá úskoky.
[20] Sedíš si a bratra hanobíš, syna své matky ostouzíš.
[21] Kdybych dál mlčel nad tím, co provádíš, pomyslel by sis, že jsem ti podobný. Proto tě nyní obviním, před tvýma očima tě napravím!

[22] Kdo Boha pomíjíte, toto pochopte: Když já vás napadnu, kdo vám pomůže?

[23] Kdo přináší oběť vděčnosti, ten mě ctí; kdo svoje cesty napraví, tomu ukážu Boží spasení!“

Žalm 51

[1] *Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.*

[2] Poté, co za ním přišel prorok Nátan kvůli jeho poměru s Batšebou.

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[3] Smiluj se nade mnou, Bože, ze své lásky, v hojném svém soucitu odstraň mé poklesky.

[4] Důkladně omyj mě od mého provinění, od mého hříchu mě očisti!

[5] Uznávám všechny své zločiny, svůj hřích mám stále na mysli.

[6] Proti tobě, tobě samému, jsem zhřešil, před tvýma očima jsem se zla dopustil! Ve svých výrocích jsi proto spravedlivý, oprávněn jsi mě odsoudit!

[7] Vždyť nesu vinu už od narození, hříšný jsem od svého početí.

[8] Ty však jsi od počátku toužil po věrnosti, už v lůně matky učils mě moudrosti.

[9] Yzopem očisti mě a budu zas čistý, omyj mě a budu bělejší než sníh!

[10] Dej mi zas uslyšet radost a veselí, mé údy zlámal jsi – kéž znovu tancují!

[11] Od mého hříchu kéž svou tvář odvrátíš, všechny mé viny kéž odstraníš!

[12] Stvoř ve mně, Bože, srdce ryzí, v mém nitru obnov ducha stálosti.

[13] Nevyháněj mě ze své přítomnosti, svého svatého Ducha neber mi!

[14] Navrať mi radost ze své spásy, ušlechtilým duchem mě posilni.

[15] Tvým cestám pak budu provinilce učit, aby se hříšníci k tobě vraceli.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.
[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.
[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.
[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.
[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.
[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.
[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!
[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.
[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[16] Smrtelné viny zbav mě, Bože, Bože mé spásy, ať jazyk můj zpívá o tvé spravedlnosti!
[17] Pane můj, otevři mé rty, ať má ústa zvěstují tvé chvály!

[18] V oběti neměl bys zalíbení, kdybych ti ji dal, moje zápaly bys nepřijal.

[19] Kajícný duch je Bohu nad oběti – nepohrdneš, Bože, srdcem kajícným a sklíčeným.

[20] Ve své dobrotě smiluj se nad Sionem, zdi Jeruzaléma znovu vystavěj!

[21] Tehdy si zalíbíš oběti spravedlnosti – zápalné oběti bez vady, tehdy se znovu budou obětovat býci na tvém oltáři.

Žalm 52

[1] *Pro předního zpěváka. Poučný žalm Davidův.*

[2] Poté, co Doeg Edomský přišel za Saulem a oznámil mu: „David vešel do Achimelechova domu."

[3] Chlubíš se, hrdino, vlastním zlem? Boží láska je tu každý den!

[4] Záhubu chystáš svým jazykem, tou ostrou břitvou pácháš lest.

[5] Zlé víc než dobré miluješ, raději než pravdu mluvíš lež. *(séla)*
[6] Ve zhoubných řečech si libuješ, které vypouštíš zrádným jazykem!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.
[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:
[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.
[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.
[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.
[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.
[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.
[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os

[7] Bůh tě však navždy porazí, chytne tě, z domova uchvátí, ze země živých tě vyhladí! *(séla)*
[8] Spravedliví užasnou, až to uvidí, nakonec se ti zasmějí:

[9] „Pohleďte na toho hrdinu, jenž neměl v Bohu záštitu. Spoléhal na množství svého majetku, posílit chtěl se skrze záhubu!“

[10] Já ale budu jako oliva – v Božím domě budu rozkvétat. Na Boží lásku totiž spoléhám stále, napořád.

[11] Chválit tě budu, Pane, navěky za to, cos učinil. V tvém jménu složím naději, neboť je vzácné před tvými věrnými!

Žalm 53

[1] *Pro předního zpěváka, k tanci. Poučný žalm Davidův.*

[2] Blázen myslí, že Bůh není! Zkažení jsou, ohavné křivdy páchají, není, kdo dobro konal by!

[3] Bůh z nebe hledí na lidi: Nechce někdo porozumět, Bůh nikomu nechybí?

[4] Všichni zabloudili z cesty, dočista se zkazili, není, kdo by konal dobro, není ani jediný!

[5] Copak nic nevědí tito zločinci? Jako by jedli chléb, můj lid hltají – pročpak by k Bohu volali?!

[6] Jednou je ale přepadne zděšení, ačkoli předtím strach neznali. Kosti těch, kdo

ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

6 Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

1 Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

2 Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

3 Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

4 Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

5 Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

6 Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

7 Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

napadli tě, Bůh sám rozptýlí a ty je zahanbíš, vždyť Bůh je zatratil!

7 Kéž Izraeli vzejde ze Sionu spása, kéž Bůh konečně svůj lid obnoví! Jákob pak bude radostně jásat, Izrael se bude veselit!

Žalm 54

1 Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Poučný žalm Davidův.

2 Poté, co přišli Zifejci a řekli Saulovi: „David se ukrývá u nás!"

3 Bože, zachraň mě pro jméno své, v moci své buď mi obhájcem!

4 Bože, slyš moji modlitbu, mým slovům popřej sluch.

5 Cizáci povstali proti mně, násilníci pasou po mém životě – ti, kdo nestavějí Boha před sebe. *(séla)*

6 Pohleďte, můj pomocník je Bůh, můj Pán mě drží naživu!

7 Mým nepřátelům, Pane, odplať zlo, už s nimi skoncuj pro věrnost svou!

8 Potom ti budu obětovat ochotně, tvé jméno, Hospodine, slavit, že dobré je!

9 On mě vysvobodí z každého soužení, svým nepřátelům směle pohlédnu do očí!

Žalm 55

1 Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Poučný žalm Davidův.

1 Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.	2 Naslouchej, Bože, mé modlitbě, před mojí prosbou se neskrývej,
2 Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,	3popřej mi sluchu a odpověz! Zmítám se v nářku a sténání,
3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.	4před křikem nepřítele, před hrozbou ničemy. Svojí hanebností mě chtějí zavalit, chovají ke mně krutou nenávist!
4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;	5 Srdce se ve mně chvěje bolestí, obavy ze smrti mě oblehly.
5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.	6 Hrůza a děs mě svírají a přemožen jsem úzkostí.
6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.	7 Přál bych si mít křídla holubí – odlétl bych a našel klid!
7 Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.	8 Uchýlil bych se někam do dáli, v pustině bych se usadil. *(séla)*
8 Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.	9 Pospíšil bych si do bezpečí před touto smrští a vichřicí.
9 Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.	10 Pohlť je, Pane, jazyk jim spleť, ve městě vládne krutost a rozbroje!
10 Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;	11 Ve dne i v noci krouží po jeho zdech, špatnost a trápení bydlí v něm.
11 há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.	12 Střed města patří záhubě, ulice neopouští křivda a lest!
12 Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;	13 Kdyby protivník mě urážel, to bych snes, kdyby mě napadl nepřítel, skryl bych se.
13 mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.	14 Ale ty – člověk blízký mně, můj přítel a můj spřízněnec!

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.
[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.
[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.
[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.
[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.
[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.
[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.
[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.
[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.
[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

[15] Radili jsme se spolu důvěrně, do Božího domu chodili v zástupech!
[16] Kéž by je smrt náhle přepadla, aby se zaživa zřítili do pekla – domy i srdce mají plné zla!
[17] Já ale k Bohu zavolám, Hospodin bude má záchrana.
[18] Večer i ráno, také v poledne úpím a sténám – vyslyš mě!
[19] Bůh mě vykoupí z tohoto boje, pokoj mé duši dopřeje, i když jich tolik je proti mně!
[20] Bůh mě vyslyší a pokoří je, ten, který od věků kraluje! *(séla)* Bůh, jenž se nikdy nemění, pokoří ty, kdo se ho nebojí!
[21] Na svoje druhy můj přítel zaútočil, svoji úmluvu porušil.
[22] V ústech měl slova nad máslo lahodnější, v srdci však válku nosil si. Jak jemný olej hladily jeho řeči, vskutku však byly dýkami!
[23] Své břímě uval na Hospodina, on se o tebe postará; on přece nikdy nenechá poctivé padnout do bláta.
[24] Zákeřné vrahy však ty, Bože, srazíš do jámy nejhlubší. Půlky života se takoví nedočkají – já ale v tebe skládám naději!

Žalm 56

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

2 Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

3 Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

4 Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

5 Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

6 Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

7 Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

8 Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

9 No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

10 Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

11 neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

Pro předního zpěváka, na nápěv „Tiché holubice v dálavách“. Zlatý zpěv Davidův, když ho Filištíni zajali v Gatu.

2 Smiluj se, Bože, lidé mě deptají, bojovníci na mě každý den útočí.

3 Každý den deptají mě moji protivníci, tak mnozí proti mně pyšně bojují.

4 Kdykoli bojím se, v tobě mám naději!

5 V Bohu, jehož slovo chválím, v Bohu mám naději. Proto se nebojím, co by mi udělal smrtelník!

6 Každý den má slova překrucují, přemýšlejí stále, jak mi uškodit.

7 Číhají tajně, sledují mé kroky, po mém životě už se sápají.

8 Copak uniknou se svou hanebností? Svým hněvem, Bože, smeť ty pohany!

9 Ty vedeš v patrnosti každý můj útěk, mé slzy schovej do své lahvice – ty sám víš nejlépe, kolik jich je!

10 Nazpátek stáhnou se moji nepřátelé, když k tobě zavolám – v ten den. Vím totiž jedno: Bůh se mnou je!

11 V Bohu, jehož slovo chválím, v Hospodinu, jehož slovo chválím,

12 v Bohu mám naději. Proto se nebojím, co by mi člověk učinil!

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.
[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.
[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.
[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.
[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.
[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.
[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.
[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.
[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[13] Tobě jsem, Bože, složil sliby, tobě přinesu vděčné oběti.
[14] Vždyť jsi mě zachránil od smrti, mé nohy od zvrtnutí, abych směl před Bohem stále chodit ve světle, mezi živými!

Žalm 57

[1] Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Nevyhlazuj!“ Zlatý zpěv Davidův, když utekl před Saulem do jeskyně.

[2] Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se, vždyť jsi mým úkrytem! Do stínu tvých křídel schovám se, než zkáza pomine.
[3] K Bohu, k Nejvyššímu zní mé volání, on se mnou dokoná své záměry!
[4] Z nebe pošle, aby mě zachránil, mé pronásledovatele zastaví, *(séla)* svou lásku a věrnost Bůh pošle mi!
[5] Jsem nucen bydlet mezi lvy, mezi lidožravými šelmami. Jejich zuby jsou šípy, oštěpy, ostrými meči jsou jejich jazyky.
[6] Zvedni se, Bože, nad nebe, svou slávou přikryj celou zem!
[7] Nástrahu mým krokům připravili, mou duši sklíčili. Jámu přede mnou vykopali, sami však do ní upadli. *(séla)*
[8] Mé srdce je, Bože, připraveno, připraveno je zpívat a hrát.
[9] Probuď se konečně, moje slávo, probuď se, loutno a citero, ať vzbudím ranní zář!

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.
[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.
[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?
[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.
[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.
[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,
[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.
[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.
[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.
[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.
[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os

[10] Chválit tě, Pane, chci mezi lidmi, chci ti hrát žalmy uprostřed národů:
[11] Tvá láska sahá k samému nebi, tvá věrnost vzhůru k oblakům.
[12] Zvedni se, Bože, nad nebe, svou slávou přikryj celou zem!

Žalm 58

[1]Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Nevyhlazuj!" Zlatý zpěv Davidův.

[2] Opravdu, mocní, právem rozhodujete, soudíte lidi podle rovnosti?
[3] Vždyť máte hanebností plné srdce, po celé zemi šíříte násilí!
[4] Už odmalička se bídáci odcizili, od narození bloudí, kdo mluví lež.
[5] Jako zlí hadi jsou jedu plní, jak hluchá zmije mají uši zacpané,
[6] slova zaklínačů aby neslyšeli, hlas kouzelníků aby k nim nedoleh.
[7] V ústech jim, Hospodine, rozbij zuby, tesáky těch lvů, Bože, vylámej!
[8] Ať se rozplynou, ať zmizí jako vody, šípy, jež vystřelili, ať ztratí se!
[9] Ať jsou jak slimák, co ve slizu se plazí, jak potracený plod, jenž slunce neviděl!
[10] Než z jejich trní vzroste husté křoví, zaživa je smete prudká vichřice.

verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

10 Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

11 Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

11 Poctivý pak se šťastně dočká pomsty, v krvi bídáka si nohy umyje.

12 A lidé řeknou: „Tak tedy poctiví dojdou odměny, tak tedy Bůh vskutku soudí zem!“

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

1 Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

2 Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

3 pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

4 Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

5 Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

6 Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

7 Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

Žalm 59

Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Nevyhlazuj!“ Zlatý zpěv Davidův, když Saul nechal hlídat jeho dům, aby ho mohl zabít.

2 Zbav mě mých nepřátel, Bože můj, před útočníky mě ochraňuj.

3 Zbav mě těch zlosynů, zachraň mě od těch vrahounů!

4 Pohleď, Hospodine – v záloze na mě číhají, všichni ti siláci se na mě sbírají, i když jsem bezúhonný, nevinný!

5 Pro nic za nic se sbíhají, na mě se chystají, povstaň mi na pomoc, jen pohlédni!

6 Hospodine Bože zástupů, Bože Izraele, procitni, potrestej všechny ty pohany, neměj slitování s podlými zločinci! *(séla)*

7 Večer se vracejí, štěkají jako psi, po celém městě běhají.

8 Pohleď, co ústy prskají! Svými rty bodají jako dýkami – myslí si: „Kdo to uslyší?“

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.
[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.
[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.
[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.
[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.
[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.
[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.
[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.
[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.
[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13
Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de

[9] Tobě jsou, Hospodine, jen pro smích, všem těm pohanům se vysmíváš.
[10] Ty jsi má síla, tebe vyhlížím, ty, Bože, jsi můj pevný hrad!
[11] Bůh ve své lásce jde mi naproti, z nepřátel činí mi pastvu pro oči.
[12] Ještě je nepobíjej, můj lid by zapomněl, mocně však jimi otřes a poniž je, Pane můj, vždyť jsi náš štít!
[13] Za hříchy jejich úst, za slova jejich rtů jejich vlastní pýcha kéž by je lapila! Za všechny jejich kletby, za všechny lži
[14] vyhlaď je ve svém hněvu, vyhlaď dočista! Jen ať se dozví zemské končiny, že Bůh je vládcem Jákoba! *(séla)*
[15] Večer se vracejí, štěkají jako psi, po celém městě běhají.
[16] Sem a tam toulají se, potravu hledají, o hladu musejí se ke spánku uložit.
[17] Já ale budu o tvé síle zpívat, tvou lásku chci opěvovat od rána. Vždyť ty ses stal mou pevností, mým útočištěm v den soužení.
[18] Ty jsi má síla, tobě zazpívám, ty, Bože, jsi můj pevný hrad, Bože, lásko má!

Žalm 60

Pro předního zpěváka, na nápěv „Lilie svědectví". Zlatý žalm Davidův, pro poučení.

Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

1 Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

2 Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

3 Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

4 Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

5 Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

6 Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

7 Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

8 Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

9 Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

10 Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

11 Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

12 Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

2Když bojoval proti Aramejcům z Mezopotámie a z Cóby a Joáb se vrátil do Solného údolí, kde porazil dvanáct tisíc Edomců.

3 Zavrhl jsi nás v návalu prchlivosti, teď ale, Bože, vrať se k nám.

4 Zemí jsi třásl, na kusy tříštil, její pukliny uzdrav, už se rozpadá!

5 Vlastní lid nechal jsi okusit hrůzy, vínem závrati jsi nás napájel.

6 Svým ctitelům teď ale korouhev dal jsi, aby ji rozvinuli v pravdě tvé. *(séla)*

7 Aby tví milovaní byli zachráněni, pomoz svou pravicí, vyslyš mě!

8 Bůh promluvil ve své svatosti: „Vítězně Šechem rozdělím, údolí Sukot si rozměřím.

9 Můj je Gileád, můj je Manases, Efraim je má helma, Juda žezlo mé,

10 Moáb za umyvadlo slouží mi, na Edom sandál odhodím, nad Filištíny vítězně zakřičím!“

11 Kdo mě doprovodí do hrazeného města? Kdo mě do Edomu povede?

12 Kdo jiný než ty, Bože, jenž zavrhls nás, ty, který s našimi šiky netáhneš?

13 Pomoz nám prosím proti nepříteli, záchrana v člověku je přece nicotná.

14 S Bohem však jistě udatně zvítězíme – ty, kdo nás nenávidí, rozdupá!

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes,

Žalm 61

[1]*Pro předního zpěváka, na strunný nástroj. Žalm Davidův.*

[2] Moje volání slyš, Bože, mojí modlitbě naslouchej!

[3] Od konce světa volám tě, srdce mám sevřené: Ke skále, která mě převyšuje, prosím doveď mě!

[4] Býval jsi přece mým útočištěm, baštou před tváří nepřátel.

[5] V tvém stanu chtěl bych bydlet stále, ve skrytu tvých křídel schovat se! *(séla)*

[6] Mé sliby, Bože, jistě slyšel jsi, ctitelům tvého jména dal jsi dědictví.

[7] Ke dnům krále přidej další dny, jeho léta ať věky trvají!

[8] Před Boží tváří ať trůní navždycky, dej, ať ho provází láska s věrností!

[9] Tvému jménu chci zpívat navěky, své sliby plnit po všechny dny.

Žalm 62

[1]*Pro předního zpěváka Jedutuna. Žalm Davidův.*

[2] Jen v Bohu má duše odpočívá, od něj přichází má záchrana.

[3] Jen on je má skála, moje spása, nepadnu nikdy, on je můj pevný hrad!

[4] Jak dlouho budete v útoku pokračovat? To chcete všichni srazit člověka, který je

como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

sám jak zídka nahnutá, jak plot, který se rozpadá?

[5] Jen na to myslí, jak by ho strhli, jak by ho zbavili jeho cti. Lež mají rádi, ústy dobrořečí, v srdci však srší kletbami! *(séla)*

[6] Jen v Bohu, duše má, odpočívej, od něj přichází moje naděje.

[7] Jen on je má skála, moje spása, nepadnu, on je můj pevný hrad!

[8] V Bohu je má spása, moje sláva; má pevná skála, v Bohu je skrýše má.

[9] V každý čas na něj, lidé, spoléhejte, před Bohem, naší skrýší, své srdce vylijte! *(séla)*

[10] Jen pouhé nic jsou přece smrtelníci, lidští tvorové jsou jako přeludy: Budou-li spolu na váhu položeni, lehčí se ukážou než pouhé nic!

[11] Nespoléhejte na bezpráví, nedoufejte marně v krádeže, a kdyby vzrůstalo vaše jmění, v srdci mu místo nedejte!

[12] Jednou Bůh mluvil, dvakrát jsem to slyšel, že Bohu síla náleží.

[13] Tobě náleží také láska, Pane, ty přece každému jeho skutky odplatíš!

Žalm 63

[1] *Žalm Davidův, když byl v Judské poušti.*

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.
[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.
[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.
[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.
[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,
[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.
[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.
[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.
[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.
[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.
[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2] Ty jsi můj Bůh, tebe hledám, Bože, má duše žízní po tobě! Po tobě dychtí tělo mé jak suchá země prahnoucí po vodě.

[3] Kéž bych tě ve svatyni znovu uviděl, tvou sílu a tvou slávu kéž bych zakoušel!
[4] Lepší než život je láska tvá, mé rty tě proto budou opěvat.
[5] Budu tě chválit po dobu života a ve tvém jménu ruce pozvedat.

[6] Mou duši nasytí lahodná hostina, hlasitou písní tě slaví ústa má!

[7] Když ležím na lůžku, na tebe pamatuji, při nočním bdění o tobě přemýšlím.
[8] Vždycky jsi byl mou pomocí – zpívám ve stínu křídel tvých!
[9] K tobě jsem přilnul celou svou duší, ty mě podpíráš svou pravicí.

[10] Ti, kdo však usilují o zkázu mé duše, sami se propadnou hluboko do země.

[11] Každý z nich zahyne ostřím meče, pokrmem šakalů stanou se!
[12] Král se však v Bohu zaraduje, zajásá každý, kdo přísahá skrze něj, ústa lhářů až zavřou se!

Žalm 64

[1] Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[2] Slyš, Bože, hlas mého naříkání, před hrozbou nepřátel mě ochraňuj.

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,
[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,
[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.
[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?
[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.
[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.
[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.
[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.
[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.
[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,
[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[3] Před úklady zlých mě prosím ukryj, před vzpourou tlupy zločinců!
[4] Jazyky si jak meče naostřili, jak šípy míří slovy krutými.
[5] Nevinného chtějí trefit ze zálohy, bez obav na něj náhle vystřelí!
[6] Ve svých zlých plánech se utvrzují, jednají o tom, jak pasti nastražit. „Kdo by to viděl?“ říkají si,
[7] „Kdo by vypátral naše zločiny?“ Vypátrá je Ten, jenž do nitra hledí, jenž pátrá v hlubinách srdce člověka!
[8] Bůh po nich tehdy svým šípem střelí, upadnou náhle, plní ran!
[9] Jazyky svými sami se srazí, každý, kdo spatří je, se otřese.
[10] Bázeň pak zachvátí všechny lidi, o Božích skutcích budou vyprávět, nad jeho dílem přemýšlet!
[11] Spravedlivý se bude v Hospodinu těšit, že svěřil se jeho ochraně. Jásat pak budou spolu všichni, kdo mají srdce upřímné!

Žalm 65

[1] *Žalm pro předního zpěváka. Píseň Davidova.*
[2] Na Sionu ti, Bože, náležejí chvály, sliby ti dané budou splněny!
[3] K tobě přichází každý smrtelník, neboť vyslýcháš naše modlitby.
[4] Když nás přemáhají naše hříchy, od našich vin nás očistíš!

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.
[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;
[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;
[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.
[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.
[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,
[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.
[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,
[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.
[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[5] Blaze vyvoleným, které zveš, aby stanuli na tvých nádvořích! Dobrotou tvého domu se sytíme ve chrámu tvé svatosti.
[6] Svými divy nám právo zjednáváš, Bože našeho spasení. Jsi přece nadějí všech končin světa i moří dalekých!
[7] Ty, jenž svou silou hory utvrzuješ, ty, jenž jsi mocí oděný,
[8] ty, jenž dokážeš zkrotit řev moře, jekot jeho vln, bouřící národy,
[9] svými zázraky ohromuješ celý svět, od východu k západu jásot působíš!
[10] Navštěvuješ zemi a napájíš ji, zahrnuješ ji bohatstvím. Boží potok je plný vody, opatřuješ lidem obilí. Ty přece zemi zúrodňuješ,
[11] zaléváš brázdy, hroudy rozdrtíš, hojnými lijáky ji obměkčuješ a žehnáš tomu, co roste z ní.
[12] Korunuješ rok svou dobrotou, tvé stopy kanou hojností.
[13] Zelené louky jsou, kde byla poušť, pahorky se halí radostí.
[14] Pastviny se stády pokrývají, údolí se oblékají obilím. Už křičí radostí! Ano, už zpívají!

Žalm 66

[1] Zpívaný žalm pro předního zpěváka.

I.

Ať volá radostně k Bohu celý svět,

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[2] o jeho slavném jménu zpívejte, jeho chválu slavně hlásejte!

[3] Řekněte Bohu: Jak ohromné jsou skutky tvé! Tváří v tvář tvé mohutné síle tvoji nepřátelé krčí se.

[4] Celý svět se ti bude klanět, zpívat ti bude, zpívat o jménu tvém! *(séla)*

[5] Pojďte, na Boží skutky hleďte, jak ohromný je v tom, jak k lidem chová se!

[6] V pevninu kdysi obrátil moře a pěšky přešli přes řeku – pojďte, radujme se v něm!

[7] Navěky vládne ve své síle, jeho oči bdí nad národy – neprosadí se vzbouřenci! *(séla)*

[8] Našemu Bohu, národy, dobrořečte, hlas jeho chvály nechte znít.

[9] Vždyť naši duši zachoval při životě, našim nohám nedal klopýtnout!

[10] Ano, prověřil jsi nás, Bože, tříbil jsi nás jak stříbro nejčistší.

[11] Zavedl jsi nás do lovcovy sítě, na naše bedra jsi vložil trápení.

[12] Člověku nastavil jsi naše hlavy, ohněm i vodou prošli jsme, než jsi nás vyvedl ke svobodě.

II.

[13] Do tvého domu vejdu s oběťmi zápalnými, sliby, jež dal jsem, splním ti,

[14] sliby, jež pronesl jsem svými rty, sliby mých úst uprostřed soužení.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

[15] Zápaly přinesu ti ze zvířat vykrmených, berany pro tebe v dým proměním, býky i kozly ti jako oběť připravím! *(séla)*

[16] Pojďte a slyšte, ctitelé Boží, budu vám vyprávět, co pro mě udělal.

[17] Volal jsem k němu z plna hrdla a chválil ho svým jazykem.

[18] Hanebnost kdybych si v srdci choval, můj Pán by mě jistě neslyšel.

[19] Bůh mě však vyslyšel a popřál sluch mé modlitbě!

[20] Bůh ať je požehnán – mou prosbu neodmítl, svou lásku mi neodňal!

Žalm 67

[1]Zpívaný žalm pro předního zpěváka. Na strunné nástroje.

[2] Smiluj se nad námi, Bože, požehnej nám, rozjasni nad námi svoji tvář! *(séla)*

[3] Ať je tvá cesta na zemi známa, mezi všemi lidmi spása tvá!

[4] Ať tě národy, Bože, slaví, ať tě oslavují všechny národy!

[5] Ať všechny národy zpívají štěstím, že soudíš lidi poctivě, národy světa že spravuješ! *(séla)*

[6] Ať tě národy, Bože, slaví, ať tě oslavují všechny národy!

[7] Úrodu svou kéž nám země dává – Bůh, náš Bůh, kéž nám požehná!

[8] Bůh kéž nám požehná, kéž ho ctí každý světa kraj!

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

1 Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

2 Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

4 Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

5 Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

6 Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

7 Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

8 tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

9 Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

10 Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

11 O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

Žalm 68

1 *Pro předního zpěváka. Zpívaný žalm Davidův.*

2 Povstane Bůh, jeho nepřátelé prchnou, ti, kdo jej nenávidí, před ním utečou!

3 Jak oblak dýmu, tak je rozeženeš – jako vosk taje před ohněm, ničemové zhynou před Bohem!

4 Jásat před Bohem však budou poctiví, oslavovat budou a tančit radostí!

5 Zpívejte Bohu, jeho jménu hrajte, Jezdci na oblacích cestu připravte – Hospodin je jeho jméno, před ním jásejte!

6 Ochránce vdov, otec sirotků je Bůh ve svém svatém příbytku.

7 Osamělým dává Bůh rodinu, vězně vyvádí na svobodu, vzpurní však obývají pustinu.

8 Když vytáhls, Bože, před svým lidem, pustinou když ses ubíral, *(séla)*

9 zem se třásla, nebesa dštila tam na Sinaji, před Bohem, ano, před Bohem, Bohem Izraele!

10 Vydatným deštěm, Bože, skrápěl jsi, osvěžoval jsi své zemdlené dědictví.

11 V něm domov našly tvé zástupy, svou hojností jsi, Bože, chudé podělil!

12 Když Pán vyslovil svůj rozkaz, veliký průvod žen to zvěstoval:

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[13] „Králové s vojsky prchají, prchají, hospodyně si kořist rozdělí!“

[14] I když vás k zemi skláněla břemena, křídla mé holubice jsou stříbrem pokrytá, vaše perutě jsou ze zlata!

[15] Všemohoucí tenkrát krále rozehnal, jako by temná hora Calmon sněhem zbělala!

[16] Ó hory veliké, hory bášanské, hory skalnaté, hory bášanské!

[17] Proč závistivě hledíte, hory skalnaté, na horu, již Bůh zvolil za svůj příbytek? Hospodin na ní věčně zůstane!

[18] Božích vozů jsou myriády, jsou jich tisíce a tisíce – Pán ze Sinaje vchází do své svatyně!

[19] Vystoupils do výšin, zajal jsi zajatce, vzal sis lidi jako dar, dokonce i ty, kteří se bouří, že by měl Hospodin Bůh u nás přebývat!

[20] Požehnán buď Pán, jenž každý den nás nese, požehnán buď Bůh, náš Spasitel! *(séla)*

[21] Vždyť tento Bůh je Bohem naší spásy, Panovník Hospodin vyvádí ze smrti!

[22] Svým sokům Bůh ale rozdrtí lebku, serve kštici těch, kdo žijí ve hříchu!

[23] Pán praví: „Tvé soky přivedu zpátky z Bášanu, i z mořské hlubiny přivedu je nazpátek,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[24] aby sis omyl nohy v krvi nepřátel, tví psi aby ji chlemtali jazykem!“

[25] Spatřili tvůj slavný průvod, Bože, průvod mého Boha a Krále do svatyně.

[26] Vpředu šli zpěváci, vzadu hudebníci, mezi nimi panny v rytmu tamburín.

[27] Velebte Boha ve svých shromážděních, velebte Hospodina, Izraelovi potomci!

[28] Maličký Benjamín v čele si vykračuje, vůdcové Judy pak se svým zástupem, vůdcové kmene Zabulon a Neftalí!

[29] Projev svou sílu, Bože, mezi námi, prokaž svou moc, Bože, tak jako dřív,

[30] ze svého chrámu nad Jeruzalémem – ať ti tam králové dary snášejí!

[31] Odežeň šelmu, jež v rákosí se skrývá, to stádo buvolů, býčí národy. Rozdupej dychtící po kusu stříbra, rozežeň národy chtivé po boji!

[32] Vznešení vyslanci ať přijdou z Egypta, Habeš ať přispěchá Bohu se vzdát!

[33] Zpívejte Bohu, království země, našemu Pánu žalmy zpívejte, *(séla)*

[34] onomu Jezdci na dávných nebesích – slyšte, už burácí hlasem mohutným!

[35] Uznejte, že Bohu patří moc, nad Izraelem je jeho velebnost, jeho moc sahá do oblak!

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

[36] Bože, jak hrozný jsi ve své svatyni! Bůh Izraele mocí a silou svůj lid obdaří. Bůh ať je požehnán!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "Os lírios". De Davi

Žalm 69

[1]*Pro předního zpěváka, na nápěv „Lilie". Žalm Davidův.*

I.

[1] Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

[2] Bože, pomoz mi, voda až po krk sahá mi!

[2] Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

[3] Hluboko klesám do bahna beze dna, kolem mě vodní hlubina – ta záplava mě přemáhá!

[3] Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

[4] Křikem jsem vyčerpán, hrdlo mě pálí, vysychá, vyhlížím Boha, ztrácím zrak!

[4] São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

[5] Těch, kdo mě bez důvodu nenávidí, je více, než mám vlasů na hlavě! Spousta je těch, kteří mě chtějí zničit, obviňují mě falešně – to, co jsem neukradl, musím navracet!

[5] Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

[6] Ty, Bože, znáš moje bláznovství, mé viny před tebou se nikam neskryjí.

[6] Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

[7] Ať se kvůli mně, Hospodine, stydět nemusí ti, kteří v tebe, Pane zástupů, doufají. Ať kvůli mně nejsou zahanbeni ti, kteří tě, Bože Izraele, hledají!

[7] Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

[8] Kvůli tobě přece snáším ponížení, to kvůli tobě mi hanba halí tvář.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pro vlastní bratry jsem jako cizí, pro děti své matky jsem cizincem.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Horlivost tvého domu mě totiž stravuje, padají na mě urážky tobě určené!

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.
[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.
[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,
[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.
[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.
[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.
[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.
[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.
[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[11] V slzách když jsem se trápil postem, měli pro mě jen posměšky.
[12] Místo šatů když oblékal jsem pytel, skládali o mně říkanky.

[13] Pomlouvali mě, kdo sedají v bráně, opilci si o mně zpívali!

II.

[14] Já se však budu modlit k tobě, vždyť je, Hospodine, čas tvé milosti. Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce, zachraň mě ve své věrnosti!
[15] Z bahna mě vytáhni, nenech mě utonout, před těmi, kdo mě nenávidí, dej mi uniknout jako před vodní hlubinou!
[16] Ať mě nepřemůže vodní záplava, ať mě nepohltí její hlubina, kdyby se nade mnou propast zavřela!

[17] Vyslyš mě, Hospodine, pro dobrotu své lásky, v hojném svém soucitu na mě pohlédni.

[18] Před svým služebníkem svou tvář neskrývej, je mi tak úzko – pospěš, vyslyš mě!
[19] Přibliž se ke mně, vyprosti mě, vykup mě z moci nepřátel!
[20] Ty přece víš o mém ponížení, o všech těch urážkách a posměšcích – všechny mé nepřátele máš přece na očích!
[21] Srdce mám hanbou zdrcené, je mi zle, toužil jsem po soucitu, zbytečně, hledal jsem utěšitele, ale nenašel.
[22] K jídlu mi dali okusit žluče, ocet mi dali pít, když žíznil jsem!

22 Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.	23 Jejich stůl ať se jim stane léčkou, jejich pastí a odplatou.
23 Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.	24 Ať se jim v očích zatmí, tak aby neviděli, jejich bedra sehni navždycky!
24 Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.	25 Vylij na ně své rozhněvání, plamen tvé prchlivosti ať je zachvátí.
25 Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.	26 Jejich příbytek ať zůstane pustý, v jejich stanech ať nikdo nebydlí!
26 Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.	27 Koho jsi sám ztrestal, toho pronásledují, baví se o bolesti tebou zraněných.
27 Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.	28 Jejich viny jim proto všechny sečti, do tvé spravedlnosti ať nevstoupí.
28 Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.	29 Z knihy života ať jsou vymazáni, mezi spravedlivé ať nejsou počteni!
	III.
29 Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.	30 Já sám jsem ubohý, trpím bolestí, tvá spása však, Bože, dá mi bezpečí!
30 Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.	31 Boží jméno pak písní oslavím, vyvyšovat je budu s vděčností.
31 Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.	32 Ta oběť Hospodina potěší víc než býk, více než dobytek s rohy a kopyty!
32 Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.	33 Ponížení se rozveselí, až to uvidí – vám, kdo hledáte Boha, ať srdce ožijí!
33 Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.	34 Vždyť přece Hospodin slyší ubožáky, nepohrdá svým lidem v zajetí.
34 Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.	35 Nebesa i země ať jej oslavují, též moře i všechna havěť v nich!
35 Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.	36 Bůh totiž Sionu daruje spásu a města Judy znovu vystaví, tak aby bydleli ve svém dědictví.

36 Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino
Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

1 Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.
2 Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.
3 Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!
4 Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!
5 Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

2 Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

3 Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

37 Potomci jeho služebníků tu zemi obdrží a zůstanou v ní, kdo jeho jméno milují!

Žalm 70

1 Pro předního zpěváka. Památeční žalm Davidův.

2 Kéž bys mě, Bože, vysvobodil, pospěš mi, Hospodine, na pomoc!

3 Ať jsou zahanbeni, ať se stydí ti, kdo mi usilují o život! Ať jsou zpět zahnáni, ať se hanbí, ti, kdo se kochají mým neštěstím!

4 Ať jsou zahnáni svou vlastní hanebností ti, kteří „Hohó!“ volají.

5 Ať se však radují a veselí se v tobě všichni ti, kdo tě hledají. Ať navždy říkají: „Bůh je veliký!“ ti, kdo milují tvé spasení.

6 Já sám jsem nuzný a ubohý, ke mně, můj Bože, pospíchej! Má pomoc, má záchrana jsi ty, Hospodine, prosím nemeškej!

Žalm 71

1 Spoléhám na tebe, Hospodine, kéž nejsem nikdy zahanben!
2 Pro svou spravedlnost mě vysvoboď, zachovej, nakloň mi ucho své, zachraň mě!
3 Mou skálou buď, kde měl bych obydlí, kam přijít bych mohl kdykoli. Rozhodls přece, že budu v bezpečí – ty sám jsi mou skálou a pevností!

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[4] Vysvoboď mě, Bože můj, z ruky ničemy, ze spárů násilníka, jenž páchá bezpráví!

[5] Vždyť ty, Hospodine, jsi mou nadějí, na tebe, Pane můj, spoléhám od mládí!

[6] Od svého narození se o tebe opírám, ty jsi mě vyvedl z lůna matčina – navždycky patří ti chvála má!

[7] Mnozí mě mají za varovné znamení, ty jsi však moje pevná skrýš.

[8] Kéž se má ústa tvou chválou naplní, abych tě mohl celý den velebit!

[9] Nezavrhuj mě, když věkem sešlý jsem, když síly pozbývám, neopouštěj mě!

[10] Vždyť moji nepřátelé mluví proti mně, ti, kdo mě špehují, spolu radí se.

[11] Říkají: „Bůh ho opustil! Hoňte a chyťte ho – kdo by ho zachránil?!“

[12] Bože, nevzdaluj se mi, Bože můj, na pomoc pospěš mi!

[13] Ať jsou zahanbeni, ať už zmizí ti, kdo proti mně chrlí žaloby! Hanbou a potupou ať jsou přikryti ti, kdo usilují o mé neštěstí!

[14] Já zatím budu doufat bez ustání, chválit tě budu víc a víc.

[15] Vyprávět budu o tvé spravedlnosti, celý den mluvit o tvém spasení – ač nevím ani, jak je vypočíst!

[16] Přistoupím s chválou Hospodinova hrdinství, tvou spravedlnost, Pane, připomínat chci!

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.
[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.
[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?
[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.
[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.
[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.
[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.
[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.
[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.
[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[17] Učils mě, Bože, od mládí, až dosud vyprávím o tvých zázracích.
[18] Neopouštěj mě, Bože, když stárnu a šedivím, tomuto pokolení než tvou sílu vyjevím, o tvé moci než zpravím všechny potomky!
[19] Tvá spravedlnost, Bože, sahá do výšin, ohromné věci provádíš – kdo je ti, Bože, podobný?
[20] Dal jsi mi okusit hrozné úzkosti, k životu mě ale znovu navrátíš, zpět mě vytáhneš z nejhlubších propastí!
[21] Mou vážnost znovu posílíš, vrátíš se, abys mě utěšil.
[22] Já tě pak, Bože můj, při lyře oslavím, zazpívám o tvé věrnosti, na citeře ti žalmy zahraji, Svatý izraelský!
[23] Radostně ti budou zpívat mé rty i moje duše, kterou jsi vykoupil.
[24] Můj jazyk stále bude tvou spravedlnost velebit – že byli zahanbeni, že se styděli ti, kdo usilovali o mé neštěstí!

Žalm 72

Pro Šalomouna.

[1] Obdař, Bože, krále svým soudem, svou spravedlnost dej synu královu!
[2] Ať soudí tvůj lid spravedlivě, všechny tvé chudé po právu.
[3] Ať hory přinesou lidu blahobyt, pahorky ať spravedlnost skýtají.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[4] Ať chudé v tvém lidu král obhájí, děti ubožáka ať ochrání a jejich utlačovatele rozdrtí!

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[5] Ať žije dál po všechna pokolení, dokud slunce a měsíc trvají.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[6] Ať je jak déšť, co na louku se snáší, a jako liják, jenž zemi napájí.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[7] Ať v jeho dnech vzkvétá spravedlivý a rozhojní se blahobyt, až dokud měsíc nezmizí.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[8] Ať panuje od moře až k moři, od řeky Eufrat po světa kraj.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9] Ať se mu klaní obyvatelé pouští, jeho nepřátelé ať lížou prach!

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10] Ať mu králové z ostrovů i moří složí pocty, králové Sáby i Šeby ať mu dary přinesou.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11] Ať se mu všichni králové klaní, všechny národy ať slouží mu!

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12] Chudáka v jeho křiku jistě vysvobodí a také ubožáka, jenž nemá pomoci.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13] S nebohým chudákem bude mít soucit, život chudákům zachrání.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[14] Vysvobodí je od křivdy a vydírání, jejich krev totiž draze cení si!

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15] Ať žije král, zlato ze Sáby ať mu dávají! Ať se za něho stále modlí, celý den ať mu žehnají!

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16] Ať hojnost obilí je vždy v zemi, dokonce na horských vrcholcích! Ať jeho klasy jak Libanon se vlní, jeho města ať kvetou jak tráva na poli!

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.
[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.
[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!
[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.
[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.
[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.
[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.
[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.
[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.
[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.
[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.
[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[17] Ať jeho jméno trvá navěky, dlouho jak slunce ať jeho věhlas vydrží! Ať jsou v něm požehnány všechny národy, za blaženého ať jej prohlásí!
[18] Ať je požehnán Hospodin Bůh, Bůh izraelský, ten, který jediný divy působí!
[19] Jeho slavné jméno ať je požehnané navěky, jeho slávy ať je plná celá zem! Amen! Amen!
[20] Zde končí modlitby Davida, syna Jišajova.

TŘETÍ KNIHA

Žalm 73

Žalm Asafův.

[1] Ano, Bůh je dobrý k Izraeli, k těm, kdo čisté srdce chovají!
[2] Mé nohy ale skoro uklouzly, mé kroky málem zbloudily.
[3] Začal jsem totiž závidět pyšným vida blahobyt ničemných:
[4] Žádnou bolestí se netrápí, tělo mají vypasené, bez vady.
[5] Lidské strádání sami neznají, běžnými bídami nejsou stiženi.
[6] Pýchu jak náhrdelník stavějí na odiv, jak šatem se halí vlastní krutostí.
[7] Oči se jim zalévají tučností, mají víc, než si lze představit.
[8] Smějí se, když mluví o neštěstí, ve své povýšenosti hrozí násilím.
[9] Svými ústy po nebi lapají, jazykem smýkají po zemi.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[10] Jeho lid se proto hrne za nimi, řeči o hojnosti lačně hltají,

[11] když jim říkají: „Copak Bůh něco ví? Má snad Nejvyšší o něčem ponětí?“

[12] Nuže, takto se mají ničemní – ve stálém pohodlí kupí bohatství!

[13] Já ale chovám své srdce v čistotě; ruce si myji v nevinnosti – zbytečně!

[14] Stíhán jsem ranami celý den, ráno mě čeká další trest.

[15] Kdybych však mluvil tímto způsobem, k tvým dětem bych se choval nevěrně!

[16] Chtěl jsem to tedy pochopit rozumem, poznal jsem ale, jak je to nesnadné.

[17] Až když jsem vešel do Boží svatyně, jejich osudu jsem začal rozumět:

[18] Na kluzké cesty jsi je postavil, vydals je napospas hrozné záhubě!

[19] V jediném okamžiku budou zahubeni, hrůzy dočista zničí je!

[20] Jako sen po probuzení, Pane, zaženeš jejich přelud, až procitneš!

[21] Když moje srdce hořkost naplnila, v útrobách když mě bolest bodala,

[22] nechápavý jsem byl, nic jsem neznal, jak tupé zvíře jsem ti musel připadat!

[23] Vždycky jsem ale s tebou byl, vždyť jsi mě držel za mou pravici.

[24] Ty mě povedeš svými záměry a nakonec mě přijmeš do slávy.

[25] Koho jiného měl bych na nebi? S tebou netoužím po ničem na zemi!

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[26] I když mé tělo i srdce strádají, Bůh je má síla, můj podíl navěky!

[27] Hle, jistě zahynou ti, kdo tě opouštějí, skoncuješ se všemi, kdo jsou ti nevěrní.

[28] Mně je však nejlépe v Boží blízkosti; v Hospodinu, svém Pánu, mám svou skrýš – o všech tvých skutcích proto vyprávím!

Žalm 74

Poučný žalm Asafův.

[1] Proč jsi na nás, Bože, tolik zanevřel? Budeš se na své ovce hněvat bez konce?

[2] Vzpomeň si na svůj lid, jenž kdysi získal jsi, na kmen, jenž vykoupils jako své dědictví, na horu Sion, kde bydlel jsi!

[3] Zaveď své kroky k troskám bez konce – všechno ve svatyni zničil nepřítel!

[4] Ve tvém stánku zněl nepřátelský řev, na znamení tam nechali své korouhve.

[5] Jako dřevorubci se chovali, sekerami kolem sebe jak v lese máchali.

[6] V jediné chvíli všechny rytiny rozbili sekerami a krumpáči.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[7] Do základů vypálili tvoji svatyni, příbytek tvého jména zprznili.

[8] V srdci si řekli: „Zničme je úplně!“ Všechny Boží stánky vypálili ze země.

[9] Znamení nevídáme, proroky nemáme, nikdo z nás neví, jak dlouho to zůstane.

[10] Jak dlouho se, Bože, smí rouhat protivník? Bude se tvému jménu vysmívat navěky?

[11] Proč svoji ruku ještě zdržuješ? Copak svou pravici z klína nezvedneš?

[12] Ty přece, Bože, jsi dávno mým králem, ty jsi původcem spásy na zemi!

[13] Ty jsi svou silou rozdělil moře, vodním obludám jsi hlavy roztříštil.

[14] Ty jsi rozdrtil hlavy leviatana, nakrmil jsi jím smečku na poušti.

[15] Ty jsi dal průchod pramenným vodám, mohutné řeky ty jsi vysušil.

[16] Tobě patří den – i noc je tvá, měsíc i slunce ty jsi umístil.

[17] Ty jsi vymezil všechny zemské hranice, léto i zimu sám jsi vytvořil.

[18] Vzpomeň si, Hospodine, na rouhání nepřátel, na to, jak národ bláznů tvé jméno urážel!

[19] Nedávej šelmám duši své hrdličky, nikdy nezapomeň na život chudých svých!

20 Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

21 Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

22 Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

23 Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

1 Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

2 Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

3 Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

4 Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

5 Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

6 Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

7 Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

8 Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele

20 Na svoji smlouvu se ohlédni, země je plná tmy, stala se doupětem násilí!

21 Ať už utlačení nejsou zahanbeni, ať chválí tvé jméno nuzní a ubozí!

22 Povstaň už, Bože, a veď svou při, vzpomeň, jak se ti blázni denně rouhají!

23 Nezapomínej na řev svých nepřátel, křik tvých protivníků stále vzmáhá se!

Žalm 75

1 Pro předního zpěváka, na nápěv písně „Nevyhlazuj!“ Zpívaný žalm Asafův.

2 Oslavujeme tě, Bože, oslavujeme – tvé divy ukazují, jak blízké je jméno tvé!

3 Ty pravíš: „V čas, který určím sám, svůj spravedlivý soud vykonám.

4 Země a všichni na ní až se budou třást, já sám jejím sloupům pevnost dám! *(séla)*

5 Nadutce varuji: S pýchou přestaňte! Ničemům říkám: Nepozvedejte rohy své!

6 Nepozvedejte své rohy do výše a tvrdošíjně nemluvte!“

7 Z východu, západu ani od pouště povýšení nikdy nepřijde.

8 Jedině Bůh přece soudcem je – jednoho povyšuje, druhého snižuje.

9 Hospodin drží kalich v ruce své, kořeněné víno je v něm zpěněné! Všem

dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

9 Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

10 Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

1 Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

2 Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

3 Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

4 Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

5 Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

6 Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

7 Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

8 Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

9 ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

10 Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

11 Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

ničemům země z něho nalije, vypijí ho až do dna, k sedlině!

10 Já se však budu navěky radovat, Bohu Jákobovu budu zpívat žalm:

11 „Všem ničemům rohy usekám, spravedlivý ať své rohy pozvedá!“

Žalm 76

1 Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Zpívaný žalm Asafův.

2 V Judsku se Bůh stal známým, v Izraeli své jméno oslavil.

3 Sálem si za příbytek zvolil, na Sionu má své obydlí.

4 Právě tam zlámal ohnivé šípy, válečné zbraně, meč i štít. *(séla)*

5 Jak oslnivý jsi, jak vznešený na horách odvěkých!

6 Obráni o kořist jsou i nejudatnější, usnuli spánkem posledním. Bezmocní byli všichni bojovníci, rukama pohnout nemohli.

7 Bože Jákobův, když tys jim pohrozil, jezdec i s koněm do mrákot upadli!

8 Jak hrozný jsi – ano ty – před tvojí tváří kdo obstojí, když hněvem zahoříš?

9 Když z nebe vyhlašuješ svoje rozsudky, země vždy strachem oněmí.

10 Když Bůh povstane, aby soudil, všechny ponížené v zemi zachrání! *(séla)*

11 Slavit tě musí i lidský hněv a zbytkem hněvu se opášeš.

12 Hospodinu, svému Bohu, sliby skládejte a plňte, vy všichni v okolí, dary Hroznému přineste!

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.

[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.

[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.

[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.

[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.

[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?

[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?

[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

[13] On přece vladařům bere dech, králové světa před ním děsí se!

Žalm 77

[1] Pro předního zpěváka Jedutuna. Žalm Asafův.

[2] Hlas můj k Bohu zněl, když volal jsem, hlas můj k Bohu zněl, aby mě vyslyšel.

[3] Pána jsem hledal v den svého soužení, bez přestání jsem ruce vzpínal po nocích, má duše se nenechala utěšit.

[4] Na Boha vzpomínám, trápím se, při svém přemítání ztrácím dech! *(séla)*

[5] Oči zamhouřit nedals mi, rozrušen jsem, nemohu promluvit.

[6] Připomínám si dávné dny, časy, jež dávno minuly.

[7] Na své písně vzpomínám po nocích, v srdci přemítám a v duchu zpytuji:

[8] Copak už nadobro zavrhl Hospodin? Nebude přívětivý nikdy víc?

[9] Skončila jeho láska navždycky? Selhalo zaslíbení navěky?

[10] Copak Bůh zapomněl být laskavý? Hněvá se tak, že soucit potlačil? *(séla)*

[11] To je můj konec, říkám si, kdyby své pravici dal klesnout Nejvyšší!

[12] Budu však vzpomínat, co Hospodin učinil – ano, připomenu tvé dávné zázraky!

[13] O všem, co vykonals, přemýšlím, přemítám o tom, cos učinil.

[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?
[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.
[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.
[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.
[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.
[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.
[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.
[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.
[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.
[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,
[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

[14] Tvá cesta, Bože, je cestou svatosti, kdo z bohů je veliký jako ty?

[15] Ty jsi ten Bůh, jenž koná zázraky, svou sílu zjevil jsi mezi národy!

[16] Svou paží vykoupil jsi svůj lid – Jákobovy a Josefovy potomky. *(séla)*
[17] Vody tě, Bože, viděly, vody tě viděly a hned se zachvěly, otřásly se i mořské hlubiny!

[18] Vody se proudem z mraků valily, nebesa zněla hřímáním, tvé střely všemi směry letěly!

[19] Tvým hromobitím zněla vichřice, blesky ozářily celý svět, země se třásla, chvěla se!
[20] Tvá cesta, Bože, vedla přes moře, tvá stezka přes vody mohutné. I když tvé šlépěje nešlo rozeznat,
[21] vedl jsi lid svůj, ovce své, rukou Mojžíše a Árona.

Žalm 78

[1] Poučný žalm Asafův.

I.

Naslouchej, lide můj, mému učení, slov, která mluvím, všímej si.
[2] V podobenstvích k tobě promluvím, abych ti odhalil dávná tajemství.
[3] Slyšeli jsme a sami víme, co nám vyprávěli naši otcové.
[4] Jejich dětem to nezatajíme, dalšímu pokolení budem vyprávět o chvále Hospodinově, o jeho síle, o zázracích, jež učinil.

[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,
[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;
[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;
[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.
[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;
[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.
[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.
[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.
[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.
[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.
[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[5] Svědectví stvrdil Jákobovi, Izraeli svěřil učení, o kterém přikázal otcům našim, aby je předávali synům svým,
[6] aby je poznalo budoucí pokolení, i děti, jež se teprv narodí, aby zas učily svoje potomky:
[7] Ať v Bohu skládají svoji naději, ať nezapomínají, co učinil, a dodržují jeho příkazy!
[8] Ať nejsou jako jejich otcové, pokolení vzpurné a svéhlavé, pokolení se srdcem nestálým a s duchem Bohu nevěrným!

II.

[9] Synové Efraimovi, zdatní lukostřelci, v den bitvy se dali na útěk.
[10] Nedodrželi smlouvu Boží, odmítli se řídit jeho Zákonem.
[11] Zapomněli na jeho mocné činy, na zázraky, jež jim projevil.
[12] Před jejich otci konal zázraky, v Egyptě, na poli soanském.
[13] Rozdělil moře, převedl je, vody postavil jako hromady.
[14] Oblakem svým je vodil ve dne, ohnivým světlem za nocí.
[15] Rozlomil skály v poušti, jak z hlubin bezedných dal jim pít.
[16] Ze skály nechal potoky proudit, jež v řeky rozvodnil.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[17] Oni však proti němu stále hřešili, na poušti Nejvyššího dráždili!

III.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[18] Pokoušeli Boha v srdcích svých, podle své chuti pokrm žádali.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[19] Mluvili proti Bohu se slovy: „Copak Bůh prostře stůl na poušti?

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[20] Udeřil sice do skály, mohutným potokem vody tryskaly – chleba nám ale dát jistě neumí, může snad svému lidu maso opatřit?"

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[21] Hospodin slyšel to a hněval se, proti Jákobovi vzplanul plamenem, vykypěl hněvem na Izrael.

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[22] Ačkoli Bohu nevěřili a nedoufali v jeho spasení,

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[23] přesto dal příkaz oblakům shůry, otevřel nebeské průduchy.

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[24] Skrápěl je manou, aby jedli, dal jim nebeské obilí!

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[25] Lidé okusili andělský chleba, poslal jim jídla dosyta!

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[26] Východní vítr na nebi vát nechal, vítr od jihu svou mocí hnal.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[27] Masem jak prachem zasypal je, množstvím ptáků, jako je písku u moře.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[28] Doprostřed tábora je nechal padat, na jejich stany kolem dokola.

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[29] Jedli a hojně se nasytili, dal jim to, po čem bažili.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[30] Ještě svou lačnost ani neukojili, ještě měli jídlo v ústech svých,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[31]když Boží hněv vzkypěl proti nim! Pobil mezi nimi ty nejvypasenější, výkvět Izraele porazil!

IV.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[32] Oni však hřešili stůj co stůj a nevěřili jeho zázrakům.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[33] Proto své dny skončili v marnosti, když jejich léta zkrátil hrůzami.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[34] Když je však hubil, pilně ho hledali, vraceli se a Boha sháněli.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[35] Na Boha vzpomněli si, že býval jejich skála, jejich vykupitel že byl Bůh Nejvyšší.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[36] Pochlebování pak měli plná ústa a na jazyku lži.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[37] Upřímní k němu nebyli v srdci, jeho smlouvě byli nevěrní.

[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[38] On však byl soucitný – nezahladil je a jejich viny stále odpouštěl. Svůj hněv často odvracel od nich, všechnu svou zuřivost nechtěl probouzet.

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[39] Pamatoval na to, že jsou smrtelní, vánek, jenž odvane a už se nevrátí.

V.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[40] Kolikrát jen ho v poušti dráždili, jakou ho v pustině trápili bolestí!

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

[41] Znovu a znovu Boha pokoušeli, Svatého izraelského rmoutili!

[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

[42] Na jeho sílu nepamatovali, na den, kdy je vykoupil ze soužení.

[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

[43] Na den, kdy Egyptu dal svá znamení, na soanském poli když zázraky působil.

[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[44] Jejich řeky tehdy ve krev obrátil, ze svých potoků se napít nemohli!

[45] Mračno much poslal, aby je žraly, a také žáby, aby je hubily.

[46] Jejich úrodu housenkám vydal, plod jejich práce kobylkám.

[47] Kroupami jejich révu pobil, jejich fíkovníky zničil mráz.

[48] Na jejich stáda dopustil krupobití, na jejich dobytek palčivý žár.

[49] Planoucí hněv svůj poslal na ně, prchlivost, zlobu a soužení, anděly zkázy na ně dopustil!

[50] Otevřel průchod pro svůj hněv, před samou smrtí je nešetřil, morové ráně je všechny vystavil.

[51] V Egyptě pobil všechno prvorozené, ten výkvět mládí ve stanech Chamových.

[52] Svůj lid pak vyvedl tak jako ovce, jako stádo je v poušti provázel.

[53] Vodil je bezpečně, takže se neděsili, nad jejich nepřáteli se vody zavřely.

[54] Takto je dovedl až ke své svaté zemi, k hoře, již dobyl svojí pravicí.

[55] Pohany vyhnal před jejich tváří, losem jim rozdělil jejich dědictví, izraelské kmeny doma usídlil.

VI.

[56] Oni však Boha dráždili a pokoušeli, na svědectví Nejvyššího nedbali.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[57] Zrádně se odvrátili jako otcové jejich, tak jako křivý luk minuli cíl.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[58] Popouzeli ho svými výšinami, rozzuřili ho svými modlami!

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[59] Bůh to vše slyšel a ve svém hněvu Izrael tehdy zcela zavrhl.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[60] Tehdy opustil svůj příbytek v Šílu, stan, v němž mezi lidmi přebýval.

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[61] Do zajetí dal padnout svoji sílu, svou slávu nechal v rukou nepřátel.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[62] Svůj lid tehdy vydal napospas meči, na své dědictví se rozhořčil.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[63] Jejich mladíky pohltil oheň, jejich pannám nezazněly písně svatební.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[64] Jejich kněží tehdy padali mečem, jejich vdovy plakat nemohly.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[65] Tehdy Pán procitl tak jako ze snu, jako bojovník, jenž byl vínem rozjařen.

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[66] Tehdy své nepřátele zasáhl vzadu, vydal je věčné pohaně!

VII.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[67] Zavrhl sice Josefův stan, Efraimův kmen si nevybral,

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[68] Judův kmen ale vyvolil – horu Sion, kterou si oblíbil.

[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

[69] Svatyni jako nebesa si tam postavil a jako země, již upevnil navěky.

[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

[70] Vyvolil svého služebníka Davida, vzal ho od ovcí v ohradách.

[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[71] Povolal ho od ovcí s jehňaty, aby pásl Jákoba, jeho lid, totiž Izrael, jeho dědictví.

[72] On je pak pásl se srdcem oddaným, vodil je dovedností rukou svých.

Žalm 79

Žalm Asafův.

[1] Pohané vtrhli, Bože, do tvého dědictví, poskvrnili chrám tvé svatosti, Jeruzalém obrátili v sutiny!

[2] Mrtvoly tvých služebníků nechali ptákům, těla tvých věrných dali šelmám žrát.

[3] Jejich krev po Jeruzalémě lili jak vodu, nebylo nikoho, kdo by je pochoval.

[4] Potupě vydáni jsme u svých sousedů, pro smích a zábavu jsme všem dokola!

[5] Jak dlouho ještě, Hospodine? Budeš navěky rozzloben? Bude tvé horlení hořet plamenem?

[6] Vylij svůj hněv raději na pohany, kteří tě uznat nechtějí, vylij ho na ta království, jež jméno tvé nevzývají –

[7] za to, že Jákoba zhltali, že zpustošili jeho obydlí!

[8] Nevzpomínej na naše staré viny, pospěš k nám se svým soucitem – ach, jak hluboko klesli jsme!

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios". Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[9] Pomoz nám, Bože naší spásy pro slavné jméno své, vysvoboď nás a odpusť naše hříchy pro jméno své!

[10] Proč mají říkat pohané: „Jejich Bůh? Kde je?" Ukaž pohanům před našima očima, že krev tvých služebníků bude pomstěna!

[11] Nářek zajatých kéž k tobě dospěje – odsouzené k smrti svou mocnou paží zachovej!

[12] Našim sousedům sedmkrát naplň klín urážkami, jimiž ti, Pane, spílali!

[13] My pak, tvůj lid, ovce, jež paseš, navždy tě oslavovat budeme. Na věky věků, stále dál tvé chvály chceme zvěstovat!

Žalm 80

[1] Pro předního zpěváka, na nápěv „Lilie svědectví". Žalm Asafův.

[2] Pastýři Izraele, naslouchej, jenž vodíš Josefa jako ovce své, jenž trůníš na cherubech, zaskvěj se!

[3] Před Efraimem, Benjamínem a Manasesem probuď svoji moc, přispěj nám na pomoc!

[4] Bože, navrať nás, rozjasni nad námi svoji tvář, buď naše záchrana!

[5] Hospodine, Bože zástupů, jak dlouho budeš modlitby svého lidu s hněvem odmítat?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[6] Nakrmil jsi je chlebem pláče, kalich slz plný jsi jim vypít dal.

[7] U našich sousedů vydals nás potupě, každý náš nepřítel se nám vysmívá.

[8] Bože zástupů, navrať nás, rozjasni nad námi svoji tvář, buď naše záchrana!

[9] Z Egypta přenesl jsi vinné révoví, vyhnal jsi pohany, abys je zasadil.

[10] Místo jsi pro tu révu připravil, zarostla celou zem, vpustila kořeny.

[11] Vysoké hory přikryl její stín, ratolestmi zakryla cedry nejvyšší.

[12] Až k moři vyslala svoje výhonky, její větévky až k Eufratu dosáhly.

[13] Proč jen jsi rozbořil zídku té vinice, aby z ní každý kolemjdoucí trhat směl?

[14] Lesní kanci ji rozryli, polní zvířata ji spásají!

[15] Bože zástupů, navrať se, pohlédni z nebe, jen se podívej – o tuto révu se postarej!

[16] Réva, již sázela tvá pravice, ratolest, kterou sis pěstoval,

[17] posekána, spálena ohněm je, od tvého hněvu umírá.

[18] Kéž je tvá ruka nad mužem tvé pravice, nad lidským synem, jehož sis vychoval!

[19] Neopustíme tě už nikdy více; oživ nás, ať můžeme tvé jméno uctívat!

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[20] Hospodine Bože zástupů, navrať nás, rozjasni nad námi svoji tvář, buď naše záchrana!

Žalm 81

[1]*Pro předního zpěváka, na gitejský nástroj. Žalm Asafův.*

[2] Zpívejte Bohu, naší síle, k Bohu Jákobovu radostně volejte!

[3] Ať zazní hudba, zvučí tamburína, líbezná loutna i citera!

[4] Zatrubte na roh při novoluní, při úplňku, v den naší slavnosti!

[5] Tak zní ustanovení dané Izraeli, tak to rozhodl Bůh Jákobův.

[6] Na svědectví to uložil Josefovi, když vystoupil proti Egyptu. Slyším hlas mně dosud neznámý:

[7] „Já jsem tvá záda zbavil břemene a tvé ruce košů zednických.

[8] Volal jsi v soužení a zachránil jsem tě, vyslyšel jsem tě z mraků hromových, vyzkoušel jsem tě při vodách Meriby. *(séla)*

[9] Slyš, lide můj, zapřísahám tě, kéž bys mě, Izraeli, poslouchal!

[10] Nesmíš mít žádného jiného boha, cizímu bohu se neklaněj.

[11] Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl ze země egyptské – naplním tvá ústa, jen co je otevřeš!

[12] Můj lid mě ale neposlouchal, Izrael se mi nepoddal.

[13] Vydal jsem je tedy jejich zarputilosti, aby se řídili tím, co si vymyslí.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!
[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.
[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.
[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[14] Kéž by mě můj lid raději poslouchal, kéž by byl Izrael mé cesty sledoval!
[15] Rychle bych býval jejich soupeře srazil, na jejich nepřátele bych ruku obrátil.
[16] Odpůrci Hospodina by se museli krčit, jejich osud by se navěky zpečetil.
[17] Svůj lid bych krmil tou nejlepší z pšenic, medem ze skály bych tě nasytil!“

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.
[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?
[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.
[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.
[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.
[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.
[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.
[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Žalm 82

Žalm Asafův.

[1] Ve shromáždění mocných stanul Bůh, uprostřed „bohů“ soud vynesl:
[2] „Jak dlouho budete soudit převráceně, jak dlouho budete na straně ničemů? *(séla)*
[3] Chudých a sirotků se zastávejte, nuzným a ubohým právo zjednejte!
[4] Chudého ubožáka vysvobozujte, dejte mu uniknout z ruky ničemů!
[5] Oni však nechápou, vůbec nerozumí, v temnotách stále tápají, bortí se všechny zemské základy!
[6] Ano, řekl jsem: Vy jste bohové, všichni jste Nejvyššího synové.
[7] Jakožto lidé ale zemřete, tak jako každý vůdce padnete!“
[8] Povstaň už, Bože, abys soudil zemi – vždyť tobě patří všechny národy!

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

Žalm 83

[1] Zpívaný žalm Asafův.

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[2] Bože, nezůstávej tiše, přeruš své mlčení, Bože, ze svého klidu probuď se!

[3] Pohleď, jak se tví nepřátelé bouří, ti, kdo tě nenávidí, hlavy zvedají.

[4] Proti tvému lidu spřádají tajné plány, radí se proti tvým nejdražším:

[5] Pojďte, říkají, ten národ vyhladíme, aby se zapomnělo na jméno Izrael!

[6] Jednomyslně se spolu uradili, do smlouvy proti tobě vstoupili:

[7] tábor Edomců spolu s Izmaelity, Hagrité spolu s Moábci,

[8] Gebal i Amon spolu s Amalekovci, Filištíni spolu s Týrskými,

[9] dokonce Asyřané spolčili se s nimi – stali se posilou pro syny Lotovy! *(séla)*

[10] Proveď jim to, co provedls Midiánu, Siserovi a Jabínovi u potoka Kíšonu.

[11] Rozprášeni byli tenkrát u En-doru, na zemi leželi jako hnůj!

[12] Jejich velmoži ať jsou jak Oreb a Zeeb, všechna jejich knížata jak Zebach a Calmuna,

[13] kteří si mysleli: „Budeme pány nad Božími příbytky!“

[14] Bože můj, dej, ať jsou jako chmýří, ať jsou jak stéblo větrem zmítané.

[15] Jako když oheň vypaluje lesy, jako když plamen hory sežehne,

[16] takto je stíhej svojí bouří, ať je vyděsí tvá vichřice!

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.
[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!
[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!
[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!
[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.
[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,
[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.
[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[17] Jejich tvář naplň zahanbením, tvé jméno, Hospodine, aby hledali.
[18] Na věčné časy ať se stydí a děsí, samou hanbou ať zmírají.
[19] Tak aby poznali, že ty jediný, který máš jméno Hospodin, jsi nade vší zemí Nejvyšší!

Žalm 84

[1] Pro předního zpěváka, na gitejský nástroj. Žalm synů Korachových.

[2] Hospodine zástupů, jak překrásně je ve tvém příbytku!
[3] Má duše dychtí, toužebně vyhlíží k Hospodinovým nádvořím. Mé srdce i tělo volají živému Bohu vstříc!
[4] Vždyť i ten vrabec domov má, hnízdo si našla vlaštovka, aby vyvedla svá mláďata – u tvých oltářů, Hospodine zástupů, Králi můj a Bože můj!
[5] Blaze těm, kdo ve tvém domě dlí, oslavovat tě budou navěky! *(séla)*

[6] Blaze tomu, kdo v tobě sílu nachází – v srdci je připraven na cestu vyrazit!

[7] Vyprahlým údolím když poutníci kráčejí, proměňují je v studnici a první déšť je požehnáním zahalí.
[8] Od síly k síle putují – před Bohem na Sionu se všichni ukáží!
[9] Hospodine, Bože zástupů, slyš mou modlitbu, popřej mi sluchu, Bože Jákobův! *(séla)*
[10] Štíte náš, Bože, pohlédni, svého pomazaného zahrň milostí!

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.
[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.
[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.
[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.
[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.
[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.
[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?
[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?
[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.
[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.
[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[11] Jeden den ve tvých nádvořích je lepší než jinde na tisíc! V domě svého Boha chci postávat u prahu, než abych bydlel v příbytcích ničemů.
[12] Vždyť Hospodin Bůh je slunce i štít! Milost i slávu dává Hospodin, neupře žádné dobro upřímným.
[13] Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž v tobě skládá důvěru!

Žalm 85

[1]Pro předního zpěváka. Žalm synů Korachových.

[2] Své zemi jsi, Hospodine, přízeň projevil, Jákoba přivedl jsi zpátky z vyhnanství.
[3] Viny jsi zbavil svůj vlastní lid, všechny hříchy jsi mu odpustil. *(séla)*
[4] Všechen svůj hněv jsi odvrátil, plamen svého hněvu jsi uhasil.
[5] Bože naší spásy, vrať se k nám, přestaň nevražit proti nám!
[6] To budeš navěky rozhněván? Rozlícen zůstaneš napořád?
[7] Nechceš nám znovu život darovat, aby se tvůj lid z tebe radoval?
[8] Projev nám, Hospodine, lásku svou, obdaruj nás svou záchranou!
[9] Poslechnu, co říká Bůh, Hospodin (on slibuje pokoj svému lidu, věrným svým): „Jen ať se nevracejí k svému bláznovství!“
[10] Jeho spása je blízko těm, kdo jej ctí, v naší zemi se sláva zabydlí!

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.
[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.
[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.
[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.
[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.
[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.
[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.
[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.
[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.
[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.
[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.
[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.
[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Láska a pravda se spolu setkají, spravedlnost a pokoj se políbí.
[12] Pravda ze země vyraší, spravedlnost k nám z nebe zamíří!
[13] Hospodin sám nás štěstím obdaří a naše země hojně urodí.
[14] Spravedlnost před ním poběží, připraví cestu jeho šlépějím!

Žalm 86

Modlitba Davidova.

[1] Slyš mě, Hospodine, a odpověz, vždyť jsem tak nuzný a ubohý!
[2] Naživu mě prosím zachovej, vždyť jsem ti oddaný! Svému služebníku spásu dej – Bože můj, jsi mou nadějí!
[3] Smiluj se nade mnou, Hospodine, vždyť k tobě volám celý den!
[4] Svého služebníka naplň radostí, vždyť k tobě, Pane, svou duši povznáším.
[5] Ty přece, Pane, jsi dobrý a soucitný, velice miluješ ty, kdo tě vzývají!
[6] Moji modlitbu, Hospodine, slyš, mých proseb všímej si.
[7] Vzývám tě v den svého soužení, neboť mi odpovíš.
[8] Žádný bůh není, Pane, jako ty, tvým skutkům není podobných!
[9] Všechny národy, kterés učinil, přijdou se tobě poklonit, tvé jméno, Pane, oslaví!
[10] Vždyť ty jsi veliký, činíš zázraky, jediný Bůh jsi ty!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[11] Svou cestu, Hospodine, ukaž mi, abych se držel tvé věrnosti. Mé srdce ať se soustředí, abych tvé jméno ctil!

[12] Chválím tě, Pane Bože, celým srdcem svým, tvé jméno chci slavit navěky!

[13] Vždyť ty mě miluješ láskou největší, zachránil jsi mě z hloubky záhrobí!

[14] Nadutci povstali, Bože, proti mně, tlupa násilníků pase po mém životě – ti, kdo tě nestavějí před sebe!

[15] Ty ale, Pane, jsi Bůh milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi věrný a laskavý.

[16] Pohlédni na mě, smiluj se prosím, svého služebníka posilni, synu své služebnice daruj spasení!

[17] Dej mi znamení své dobroty, aby se moji nepřátelé stydět museli, až uvidí, že jsi byl mou pomocí a že ty, Hospodine, jsi mě potěšil!

Žalm 87

Zpívaný žalm synů Korachových.

[1] Na svatých horách založil Hospodin

[2] brány sionské, které miluje nad všechny Jákobovy příbytky.

[3] Jak slavné věci o tobě říkají, město Boží! *(séla)*

[4] „Egypt a Babylon budu uvádět jako ty, kdo mě poznali; právě tak Filištíny, Týrské i Habešské – každý z nich se tu narodil!“

5 E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

6 O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

7 Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

1 Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

2 Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

3 Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

4 Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

5 atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

6 Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

7 Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

8 Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

9 Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

5 O Sionu se pak prohlásí: „Ten i ten se v něm narodil. Kéž jej posílí sám Nejvyšší!“

6 Hospodin zapíše, až sečte národy: „I tenhle se tu narodil.“ *(séla)*

7 Ať proto zpěváci při tanci zpívají: „Všechno mé z tebe pramení!“

Žalm 88

Zpívaný žalm synů Korachových. Pro předního zpěváka, k tanci. Poučná píseň Hemana Ezrachejského.

2 Hospodine, Bože mé spásy, ve dne i v noci před tebou běduji.

3 Kéž moje modlitba dospěje k tvé tváři, nakloň své ucho k mému úpění!

4 Duši mám plnou trápení, můj život se k hrobu nachýlil.

5 Už patřím k těm, kdo do jámy klesají, jsem jako bojovník síly zbavený!

6 Zanechali mě mezi mrtvými, jsem jako mrtvoly v hrobě ležící, na něž si nevzpomeneš nikdy víc – od tvojí ruky jsou vzdáleni!

7 Shodils mě do jámy nejhlubší, do nejtemnější propasti.

8 Dolehlo na mě tvé zuření, svými vlnami jsi mě porazil! *(séla)*

9 Přátele ode mě zahnal jsi, způsobils, že si mě ošklivĺ. Nemohu uniknout ze svého sevření,

10 oči mi hasnou trápením! Volám tě, Hospodine, každý den, k tobě vztahuji ruce své.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?
[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?
[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?
[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.
[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?
[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.
[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.
[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.
[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.
[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[11] Budeš snad konat divy pro mrtvé? Zvednou se stíny ke tvé oslavě? *(séla)*
[12] Bude se o tvé lásce mluvit ve hrobě a o tvé věrnosti v záhubě?
[13] Copak se ukáže tvůj zázrak v temnotě a tvá spravedlnost v zemi bez vzpomínek?
[14] Já však, Hospodine, k tobě hlas pozvedám, naproti jde ti má ranní modlitba.
[15] Proč jen mě, Hospodine, odmítáš, proč skrýváš přede mnou svoji tvář?
[16] Ztrápený jsem, umírám od mládí; snáším tvé hrůzy, jsem bezradný.
[17] Tvůj prudký hněv se přese mě valí, zdrcen jsem tvými hrůzami!
[18] Pořád mě obkličují jako voda, zaplavují mě ze všech stran.
[19] Přátele i známé jsi ode mě zahnal, mým společníkem je temnota!

Žalm 89

[1] Poučný žalm Etana Ezrachejského.

I.

[2] Hospodine, o tvé lásce chci zpívat napořád, navěky chci svými ústy tvou věrnost zvěstovat!
[3] Tvrdím, že tvá láska má věčné základy, nebesa jsou potvrzením tvé věrnosti!

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[4] Ty přece řekl jsi: „Se svým vyvoleným vstupuji do smlouvy, svému služebníku Davidovi slibuji:

[5] Tvé potomstvo ustanovím navěky, po všechna pokolení tvůj trůn upevním.“ *(séla)*

II.

[6] Nebesa, Hospodine, slaví tvé zázraky, shromáždění svatých tvou věrnost velebí.

[7] Rovná se Hospodinu někdo v oblacích? Kdo z Božích synů je jako Hospodin?

[8] Velikou bázeň Bůh v radě svatých vzbuzuje, je mnohem hroznější než všichni kolem něj.

[9] Hospodine Bože zástupů, kdo je jako ty – mocný Hospodin? Za všech okolností věrný jsi!

[10] Ty sám jsi vládcem nad mořem bouřícím, vzdmutí jeho vln dovedeš ukrotit.

[11] Ty jsi netvora jak mrtvolu rozdrtil, svou mocnou paží jsi soky rozptýlil.

[12] Nebe i země tobě náleží, svět se vším, co je v něm, ty jsi založil.

[13] Sever i jih – stvořil jsi obojí, Tábor i Hermon v tvém jménu jásají.

[14] Mocná je paže tvá, silná ruka tvá, pravice tvá se pozvedá.

[15] Právo a spravedlnost jsou tvého trůnu opora, láska a věrnost předchází tvoji tvář!

[16] Blaze národu, jenž umí Hospodina velebit; ve světle tvé tváře takoví smějí žít.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[17] Ve tvém jménu radují se celé dny, tvá spravedlnost jim dává vítězství.

[18] Sláva jejich síly jsi přece ty sám, díky tvé milosti se náš roh pozvedá.

[19] Hospodinu patří naše pavéza, Svatému izraelskému náš král!

III.

[20] Ve vidění jsi kdysi promluvil, tehdy jsi řekl věrným svým: „Hrdinovi jsem pomoc udělil, vybraného z lidu jsem vyvýšil.

[21] Našel jsem svého služebníka Davida, svým svatým olejem jsem ho pomazal.

[22] Má ruka jej bude podpírat, má paže mu bude síly dodávat.

[23] Nebude jej moci vydírat nepřítel, nebude přemožen žádným zlosynem.

[24] Jeho protivníky před ním rozdrtím, ty, kdo jej nenávidí, porazím.

[25] Má věrnost a láska bude s ním, jeho roh se v mém jménu vyvýší.

[26] Jeho ruku vložím na moře, na řekách spočine jeho pravice.

[27] ‚Ty jsi můj Otec' – tak mě osloví – ‚ty jsi můj Bůh, skála mé záchrany!'

[28] A tak jej prvorozeným učiním, nejvyšším bude z králů na zemi.

[29] Svou lásku k němu zachovám navěky, má smlouva s ním se nikdy nezmění.

[30] Jeho potomstvo ustavím navždycky, dokud potrvá nebe, jeho trůn obstojí.

[31] Jeho synové když však můj Zákon opustí a nebudou se řídit mými pravidly,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38] Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[32] má ustanovení jestliže poruší a nedodrží mé příkazy –

[33] holí potrestám jejich poklesky a jejich provinění ranami.

[34] Svou lásku však od něj neodvrátím, svou vlastní věrnost nezradím,

[35] svou smlouvu nikdy neporuším, co vyšlo z mých úst, to nezměním!

[36] Jednou jsem ve své svatosti přísahal – copak bych zklamal Davida?

[37] Jeho potomstvo navěky potrvá, jeho trůn přede mnou bude jak slunce stát,

[38] bude jak měsíc upevněn navěky – ten věrný svědek v oblacích!“ *(séla)*

IV.

[39] Teď jsi jej ale zavrhl, zapudil, na svého pomazaného ses rozzuřil.

[40] Smlouvu se svým služebníkem zrušil jsi, jeho korunu jsi na zem zahodil.

[41] Všechny jeho hradby jsi prolomil, jeho opevnění jsi rozbořil.

[42] Všichni kolemjdoucí jej drancují, svým sousedům je vydán k tupení!

[43] Zvedl jsi pravici jeho nepřátel, rozveselil jsi všechny jeho soupeře.

[44] Ostří jeho meče jsi otupil, nechtěls ho v boji podepřít.

[45] Jeho nádheře jsi konec učinil, jeho trůn jsi k zemi povalil.

[46] Dny jeho mládí jsi ukrátil, zahalil jsi ho pláštěm ostudy! *(séla)*

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[47] Jak dlouho se, Hospodine, budeš ukrývat? Napořád? Musí tvá zuřivost jak oheň plát?

[48] Jak krátký je můj život – vzpomeň si! K jaké marnosti lidstvo stvořil jsi?

[49] Kdo může žít, smrt nikdy nespatřit? Kdo zachrání svůj život z moci podsvětí? *(séla)*

[50] Kam se tvá první láska, Pane, poděla? Na svoji věrnost jsi Davidovi přísahal!

[51] Pamatuj, Pane, jak je tvůj služebník pohrdán! Urážky všech těch národů mi padly do klína!

[52] Jak jen se, Hospodine, tví nepřátelé rouhali! Tvému pomazanému se rouhali a jeho šlépějím!

[53] Hospodin ať je požehnán navěky! Amen! Amen!

ČTVRTÁ KNIHA

Žalm 90

Modlitba Božího muže Mojžíše.

Po všechny věky jsi, Pane, byl vždy naším domovem.

[2] Dřív než se hory zrodily, dřív než jsi zplodil zem a svět, od věků navěky Bůh jsi ty!

[3] Obracíš člověka zpátky v prach, pravíš: „Vraťte se, smrtelníci, zpět!“

[4] Před tebou přece tisíc let uplyne jako včerejšek, jak noční hodina!

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[5] Spláchneš je – jsou pouhý sen, tráva, jež zítra pomine:

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[6] ráno roste a rozkvétá, večer skosena usychá!

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[7] Pro tvé rozlícení hyneme, tvé zuřivosti se děsíme.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[8] Naše viny totiž kladeš před sebe, naše tajnosti na světlo tváře své.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[9] Naše dny míjejí v hněvu tvém, svá léta končíme s povzdechem.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[10] Celý náš život trvá sedmdesát let anebo osmdesát, jsme-li při síle. Většina z nich jsou dřina a potíže, náhle je konec – a pryč letíme!

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[11] Sílu tvého hněvu kdo ale zná, před tvou zuřivostí kdo bázeň má?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[12] Nauč nás počítat naše dny, abychom v srdci zmoudřeli!

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[13] Navrať se, Hospodine – jak dlouho ještě? Nad svými služebníky smiluj se!

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[14] Hned za svítání svou láskou nasyť nás, štěstím ať zpíváme do konce života!

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[15] Naše radost ať trvá jak dřívější soužení, jako ta léta, kdy jsme žili v neštěstí.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[16] Tvým služebníkům ať je zjevné dílo tvé, jejich děti ať se kochají v tvé nádheře!

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[17] Vlídnost našeho Pána Boha ať s námi zůstává, dílo našich rukou ať mezi námi rozkvétá, dílo našich rukou ať rozkvétá!

Žalm 91

[1] Ve skrýši Nejvyššího kdo přebývá, ve stínu Všemohoucího bude spočívat.

[2] Hospodinu řeknu: „Jsi mé útočiště, můj hrad, můj Bůh, na něhož spoléhám!“

[3] Jistě tě vysvobodí z lovcovy pasti, z morové rány nejprudší.

[4] Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly najdeš bezpečí, štít jeho věrnosti tě obklopí!

[5] Nezalekneš se noční hrůzy ani střel, jež ve dne létají,

[6] morové nákazy, jež tmou se plíží, ani zhoubné rány v čase poledním.

[7] Po tvém boku jich padne tisíc a deset tisíců po tvé pravici, tebe to ale nechá být.

[8] Pouze to spatříš na vlastní oči, uvidíš odplatu ničemných!

[9] Když Hospodinu řekneš: „Jsi mé útočiště,“ Nejvyššího když zvolíš za svůj příbytek,

[10] žádné neštěstí se ti nepřihodí, rána se vyhne tvému obydlí.

[11] Vždyť kvůli tobě pověřil anděly, na všech tvých cestách aby tě chránili,

[12] na rukou aby tě nosili, nohu o kámen aby sis nezranil.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.
[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.
[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.
[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,
[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,
[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.
[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.
[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!
[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:
[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;
[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.
[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão

[13] Přes lvici i zmiji půjdeš dál, lva i baziliška pošlapáš!
[14] „Přilnul ke mně, a tak ho zachráním, poznal mé jméno a já ho vyvýším.
[15] Bude mě volat a já mu odpovím, v dobách soužení budu s ním, vysvobodím jej a oslavím.
[16] Dlouhým životem ho nasytím – ukážu mu své spasení!“

Žalm 92

Zpívaný žalm pro sobotní den.

[2] Krásné je Hospodina velebit, tvé jméno opěvovat, Nejvyšší!
[3] Vyprávět o tvé lásce za svítání, o tvé věrnosti zpívat za nocí
[4] při loutně s deseti strunami, za doprovodu citery.
[5] Svými skutky jsi mě, Pane, obšťastnil, proto chci zpívat o díle rukou tvých.
[6] Jak veliké jsou, Hospodine, skutky tvé, jak jsou tvé záměry velmi hluboké!
[7] Tupý člověk o tom neví nic, omezenec vůbec netuší,
[8] že jako tráva rostou ničemní a všichni zločinci že vzkvétají, aby vyhlazeni byli navždycky.
[9] Ty však, Hospodine, jsi vyvýšen navěky!
[10] Jistěže, Hospodine, nepřátelé tví, jistěže nepřátelé tví budou zničeni: rozprášeni budou všichni zločinci!

dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

[11] Můj roh však pozvedneš jako roh buvolí, čerstvým olejem mě pokropíš.

[12] Uvidím pád těch, kdo mě špehují, o zkáze bídáků, kteří mě napadají, uslyším!

[13] Spravedlivý ale jak palma pokvete, jak cedr v Libanonu poroste.

[14] V Hospodinově domě kdo jsou vsazeni, v nádvořích našeho Boha vzkvétají.

[15] Ovoce ponesou ještě ve stáří, čerství zůstanou a plní sil.

[16] Zvěstovat budou Hospodinovu poctivost – on je má Skála, je každé křivdy prost!

Žalm 93

[1] Hospodin kraluje, oblék se v majestát, oblék se Hospodin, silou se přepásal! Pevně je postaven svět, aby se neotřásl,

[2] tvůj trůn byl založen dříve než čas – od věčnosti jsi ty sám!

[3] Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky vlnobití svá!

[4] Nad hřmění proudů mohutných, nad moře mocné bouření mnohem mocnější je Hospodin!

[5] Zcela spolehlivá jsou tvá svědectví, tvému domu svatost náleží, Hospodine, navždycky!

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

Žalm 94

[1]Bože pomsty, Hospodine, Bože pomsty, zaskvěj se.

[2]Soudce vší země, povstaň již, dej pyšným, co si zaslouží!

[3] Jak dlouho, Hospodine, ničemní, jak dlouho ničemní budou vítězit?

[4] Chrlí jen pýchu, kdykoli promluví, všichni ti zločinci se honosí.

[5]Tvůj lid, Hospodine, deptají, utlačují tvé dědictví.

[6]Mordují vdovy a příchozí, vraždí sirotky!

[7] Říkají: „Hospodin to přece nevidí, Bůh Jákobův se to nedozví!“

[8]Pochopte to, vy tupci největší, kdy rozum dostanete, hlupáci?

[9]Ten, který stvořil ucho – copak neslyší? Ten, kdo zformoval oko – copak nevidí?

[10] Ten, který trestá národy – copak nesoudí? Učiteli lidstva snad chybí vědění?

[11] Hospodin zná lidské úmysly – neznamenají vůbec nic!

[12]Blaze člověku, jehož, Hospodine, kářáš, člověku, jehož učíš ze svého Zákona.

[13]Dáváš mu odpočinout od zlých dnů, než bude vykopána jáma ničemům.

[14]Hospodin přece nenechá svůj lid, nikdy neopustí své dědictví!

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[15] Ke spravedlivým se právo navrátí, všichni poctiví dojdou odplaty.

[16] Kdo se mě zastane proti bídákům? Kdo se mnou postaví se proti zlosynům?

[17] Kdyby mi býval nepomohl Hospodin, zakrátko bydlel bych v říši mlčení!

[18] Už jsem si řekl: „Má noha poklesá,“ tvá láska, Hospodine, mě ale držela!

[19] Když nitro měl jsem plné úzkostí, tvé utěšení mi bylo rozkoší!

[20] Spojí se s tebou vládci zločinní? Ti, kteří proti právu plodí trápení?

[21] Takoví spravedlivého berou útokem, na smrt odsuzují nevinné!

[22] Hospodin je však mou pevností, můj Bůh je skalou, v níž se ukryji.

[23] On jejich zvrácenost na ně obrátí, jejich vlastní špatností je vyhladí, Hospodin, náš Bůh, je vyhladí!

Žalm 95

[1] Pojďte, zpívejme Hospodinu s radostí, jásejme Skále naší záchrany!

[2] Do jeho přítomnosti vstupme s vděčností, hlasitými žalmy ho pojďme oslavit!

[3] Veliký Bůh je Hospodin přece, veliký Král nad všemi bohy.

[4] V jeho rukou jsou základy země, jemu náleží horské vrcholy.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[5] Patří mu moře, vždyť učinil je, i souš jeho ruce stvořily!

[6] Pojďte a klaňme se, před ním padněme, Hospodin je náš Tvůrce, před ním klekněme!

[7] On je náš Bůh, my lid, jejž on pase, ovce, o které on sám pečuje. Dnes, když ho uslyšíte mluvit,

[8] nebuďte zatvrzelí jako při vzpouře, jako v den pokušení tehdy na poušti,

[9] když mě pokoušeli vaši otcové. Zkusili mě a viděli, co umím,

[10] to pokolení jsem si hnusil po čtyřicet let, až jsem si řekl: „Ten lid má pobloudilé srdce, mé cesty vůbec neznají!“

[11] Rozhněván jsem tenkrát odpřisáhl: „Do mého odpočinku nikdy nevkročí!“

Žalm 96

[1] Zpívejte Hospodinu novou píseň, zpívej Hospodinu, celá zem!

[2] Zpívejte Hospodinu, jeho jméno chvalte, jeho spásu zvěstujte den co den.

[3] O jeho slávě národům vyprávějte, o jeho divech řekněte lidem všem!

[4] Veliký je Hospodin, vší chvály hodný, nad všechny bohy ohromný.

[5] Bohové národů jsou samé modly, Hospodin ale stvořil nebesa.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.
[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.
[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.
[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.
[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.
[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.
[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,
[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.
[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.
[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.
[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.
[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Sláva a nádhera je v jeho přítomnosti, v jeho svatyni je síla a nádhera.
[7] Vzdejte Hospodinu, lidské plémě, vzdejte Hospodinu slávu a moc!
[8] Vzdejte Hospodinu slávu, jež náleží mu, do jeho nádvoří s dary předstupte.
[9] Klaňte se Hospodinu v jeho svaté kráse, před ním se rozechvěj, celá zem!
[10] Národům řekněte: „Hospodin kraluje!“ Pevně je postaven svět, nic jím neotřese; on bude soudit lidi poctivě!
[11] Jásejte, nebesa, země ať raduje se, moře ať burácí se vším, co je v něm!
[12] Celý světa kraj ať se veselí, ať zvučí všechno lesní stromoví
[13] před Hospodinem, který přichází: „Přichází, aby soudil zem! On bude spravedlivě soudit svět, národy bude soudit v pravdě své!“

Žalm 97

[1] Hospodin kraluje, raduj se, země, množství ostrovů ať zajásá!
[2] Hustý mrak jej obklopuje, právo a spravedlnost jeho trůn podpírá.
[3] Předchází jej prudký plamen, spaluje protivníky kolem dokola!
[4] Světu svítí jeho blesky, zem to vidí, chvěje se!
[5] Hory jak vosk před Hospodinem tají, před Pánem země veškeré.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.
[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.
[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.
[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.
[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.
[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.
[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.
[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.
[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[6]Nebesa vyprávějí o jeho spravedlnosti, na jeho slávu hledí všechny národy.

[7] Hanba všem, kdo uctívají bůžky, těm, kdo se chlubí svými modlami – všichni bohové se před ním sklánějí!

[8]Sion se veselí, když to slyší, judské osady se radují, Hospodine, díky soudům tvým!

[9] Vždyť ty, Hospodine, jsi nad vší zemí Nejvyšší, nad všemi bohy jsi velmi vznešený!

[10] Milovníci Hospodina, mějte zlo v nenávisti, život svých věrných on přece ochrání, vysvobodí je z ruky ničemných!

[11]Poctivým lidem světlo vychází,radost je dána upřímným.

[12]Radujte se v Hospodinu, kdo jste poctiví, oslavujte památku jeho svatosti!

Žalm 98

Žalm.

[1]Zpívejte Hospodinu novou píseň, vždyť přece činí zázraky! Svojí pravicí, paží své svatosti vydobyl sobě vítězství.

[2] Hospodin předvedl svoje spasení, svou spravedlnost zjevil před všemi národy.

[3] Na svoji lásku se rozpomněl, na svou věrnost k domu Izraele, aby všechny končiny světa viděly spásu, již náš Bůh připravil!

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.
[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;
[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.
[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.
[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,
[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.
[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.
[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.
[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.
[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.
[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[4] Jásej Hospodinu, celá zem, dejte se do zpěvu, žalmy zahrajte!
[5] Zahrajte Hospodinu na citeře, při citeře mu žalmy zpívejte.
[6] Na trubky a rohy zatrubte, před králem Hospodinem jásejte!
[7] Moře ať burácí se vším, co je v něm, stejně tak všichni, kdo žijí na světě!
[8] Řeky, tleskejte radostí, hory ať k tomu zpívají
[9] před Hospodinem, jenž přichází soudit zem. On bude spravedlivě soudit svět, národy bude soudit poctivě!

Žalm 99

[1] Hospodin kraluje – národy, chvějte se! Trůní nad cherubíny – země ať třese se!
[2] Veliký je na Sionu Hospodin, vyvýšený nad všemi národy.
[3] Tvé jméno veliké a hrozné ať velebí: „On je svatý!“
[4] Král ve své síle právo miluje, vždyť ty jsi rovnost stanovil, právo a spravedlnost v Jákobovi konáš ty.
[5] Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, klaňte se u jeho podnoží: „On je svatý!“
[6] Mojžíš a Áron jsou mezi jeho kněžími, Samuel mezi těmi, kdo jeho jméno vzývají; k Hospodinu volali a on jim odvětil.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo?

[7] Z oblakového sloupu mluvil k nim; dbali na svědectví a zákony, které jim uložil.

[8] Hospodine, Bože náš, tys jim odpovídal, byl jsi jim Bohem, který odpouští, i když jsi trestal jejich zločiny.

[9] Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, klaňte se na hoře jeho svatosti: „Jistě je svatý náš Bůh, Hospodin!“

Žalm 100

Děkovný žalm.

[1] Jásej Hospodinu, celá zem,

[2] služte Hospodinu vesele, přistupte před něj se zpěvem!

[3] Hospodin je Bůh, to vězte, on je náš Tvůrce, jemu patříme; jsme jeho lid – ovce na jeho pastvině!

[4] Do jeho bran vejděte s děkováním, do jeho nádvoří s chválami; dobrořečte jeho jménu s vděčností!

[5] Hospodin je přece tolik dobrý, jeho láska trvá navěky, jeho věrnost po všechna pokolení!

Žalm 101

Žalm Davidův.

[1] O lásce a právu zazpívám, tobě, Hospodine, chci zpívat žalm.

[2] Poctivou cestu pečlivě sleduji – kdy už mě navštívíš? Ve vlastním domě chci žít tak, jak srdci velí poctivost.

Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

3 Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

4 Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

5 Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

6 Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

7 Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

8 Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

1 Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

2 Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

3 Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

4 Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

3 Nikdy nepřijde před můj zrak žádná hanebnost! Skutky odpadlíků jsou mi odporné, nemám s nimi nic společné.

4 Zvrácené srdce ať je mi vzdálené, nechci se vyznat v ničem zlém!

5 Kdo svého bližního tajně pomlouvá, toho umlčím. Povýšené oči a srdce nadutá nikdy nestrpím!

6 Věrné si v celé zemi vyhlížím, takoví u mne budou žít. Poctivou cestou kdo umí jít, takový bude můj služebník.

7 V mém domě však bydlet nebude nikdo, kdo páchá lest. Nikdo, kdo mluví lži, mi nesmí na oči!

8 Každého rána umlčím všechny ničemy na zemi. Z Hospodinova města vymýtím všechny zlosyny!

Žalm 102

Modlitba ubožáka, když v zoufalství vylévá před Hospodinem své úzkosti.

I.

2 Naslouchej, Hospodine, mé modlitbě, můj křik o pomoc kéž k tobě pronikne!

3 Svou tvář přede mnou neskrývej v den, kdy jsem ohrožen! Nakloň mi ucho své, v den, kdy volám tě, pospěš, vyslyš mě!

4 Moje dny v dýmu ztrácí se, mé kosti planou jako pec.

5 Mé zbité srdce jak tráva uvadlo, ani si nevzpomenu na jídlo!

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

[6] Od námahy mého kvílení jsem na kost vyhublý!

[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

[7] Pelikánu v poušti se podobám, jsem jako sýček v pustinách.

[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

[8] Nemohu spát a jsem sám jak vrabec na střechách.

[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

[9] Posměchu nepřátel jsem denně vydáván, za blázna mají mě, jsem pro ně nadávka!

[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

[10] Vždyť jako chleba popel polykám, do svého nápoje slzy přidávám!

[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

[11] To všechno pro tvůj hněv, pro tvé horlení – pozdvihl jsi mě, abys mě odmrštil!

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Mých dnů jak stínu ubývá, tak jako tráva uvadám.

II.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] Ty však, Hospodine, navěky zůstáváš, po všechna pokolení trvá tvá památka.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] Vstaneš, aby ses nad Sionem smiloval, vždyť už je čas mu přízeň prokázat, už přišel správný čas!

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] Vždyť tvoji služebníci milují jeho kamení, nad jeho prachem jsou hnuti lítostí!

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] Hospodinovo jméno národy ctít budou a všichni králové světa slávu tvou,

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] až Hospodin znovu Sion zbuduje, až se ukáže ve slávě.

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Tehdy se obrátí k modlitbě trpícího, tehdy nepohrdne jejich modlitbou!

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[19] Ať je to zapsáno pro příští pokolení, ať slaví Hospodina ti, kteří budou stvořeni,

[20] že shlédl dolů ze svých svatých výšin, Hospodin z nebe že pohleděl na zemi,

[21] aby vyslyšel nářek uvězněných, odsouzené k smrti aby propustil!

[22] Jméno Hospodin bude na Sionu znít, Jeruzalém jeho chvála naplní,

[23] národy a království až se shromáždí, aby Hospodinu sloužili!

III.

[24] Uprostřed cesty mi síly podlomil, můj život náhle ukrátil.

[25] Řekl jsem: Bože můj, neber mě zprostřed života – po všechna pokolení trvají léta tvá!

[26] Za pradávna jsi zemi založil, dílem tvých rukou jsou nebesa.

[27] Ona pominou, ty budeš vždy, všechna se jako šaty obnosí. Odložíš je jak starý plášť a budou pryč.

[28] Ty však jsi tentýž – tvá léta neskončí.

[29] Děti tvých služebníků budou žít dál, jejich símě bude před tebou rozkvétat!

Žalm 103

Žalm Davidův.

[1] Dobrořeč, duše má, Hospodinu a celé nitro mé jeho svatému jménu!

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[2] Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nikdy nezapomeň na jeho odměnu!

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[3] On ti všechny tvé viny odpouští, on tě uzdravuje ze všech nemocí.

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[4] On tě vykupuje od smrti v propasti, on tě korunuje láskou a něžností.

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[5] On štědře naplňuje tvé žádosti, mládí ti obnovuje jako orlovi!

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[6] Hospodin spravedlnost zjednává, všem utlačeným k právu pomáhá.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[7] Své cesty Mojžíšovi poznat dal, synům Izraele své skutky ukázal.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[8] Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[9] Nevznáší stále výčitky, nechová zlobu navěky.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[10] Nenakládá s námi, jak zaslouží náš hřích, neodplácí nám podle našich vin.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[11] Jako je vysoko nebe nad zemí, tak velkou lásku má k těm, kdo ho ctí.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[12] Jako je od západu východ vzdálený, tak vzdálil od nás naše přestupky.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[13] Jako je otec k dětem laskavý, tak je laskavý Hospodin k těm, kdo ho ctí!

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[14] On přece ví, z čeho jsme složeni, to, že jsme prach, si nosí v paměti.

15 Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

16 pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

17 Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

18 para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

19 Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

20 Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

21 Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

22 Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

1 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

2 coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

3 pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

15 Vždyť jako tráva trvá smrtelník, jak polní kvítí kvete si.

16 Poryvem větru ale mizí pryč, nezbude památky, kde dříve byl.

17 Hospodinova láska trvá odevždy, navždy zůstane s jeho ctiteli. Jeho spravedlnost bude i s vnoučaty

18těch, kdo jeho smlouvu dodrží, kdo pamatují plnit jeho příkazy.

19 Hospodin ustavil svůj trůn na nebi, svou královskou mocí vládne nade vším!

20 Dobrořečte Hospodinu, jeho andělé, vy mocní hrdinové, kteří jeho slovo konáte, vy, kteří jeho slovo plníte poslušně!

21 Dobrořečte Hospodinu, všechny jeho zástupy, vy, jeho služebníci, kteří jste mu po vůli!

22 Dobrořečte Hospodinu, všechna jeho stvoření, všude tam, kam sahá jeho vládnutí! Dobrořeč duše má Hospodinu!

Žalm 104

1Dobrořeč duše má Hospodinu!

I.

Jak jsi veliký, Hospodine, Bože můj – oděn jsi slávou a nádherou!

2 Světlem jsi jak pláštěm zahalen, nebe jsi jako plachtu rozestřel!

3 Svoje paláce jsi nad vodou postavil, jak vozy užíváš husté oblaky, vznášíš se na křídlech větrných.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[4] Vichry činíš svými posly, tvými služebníky jsou plameny!

[5] Zemi jsi založil na jejích sloupech, navěky jí neotřese vůbec nic.

[6] Jak pláštěm přikryl jsi ji oceánem, vody stály i nad horami.

[7] Před tvojí hrozbou pak rozutekly se, před tvým burácením prchaly.

[8] Sahaly k horám, stekly však do údolí, na místo tebou určené.

[9] Hranice dals jim, aby je nepřekročily, aby už nikdy nepřikryly zem!

[10] Ty pouštíš potoky do údolí, aby proudily mezi horami,

[11] všechnu polní zvěř aby napájely, divocí osli aby u nich žízeň zahnali,

[12] na jejich březích aby hnízdili ptáci, jejich zpěv aby zněl mezi větvemi.

[13] Ze svých paláců hory napájíš, země se sytí ovocem skutků tvých!

[14] Trávě pro dobytek dáváš růst a také rostlinám k lidskému užitku, aby jim ze země pokrm vyrostl:

[15] Víno, jež smrtelníka v srdci oblaží, olej, po němž se obličej rozzáří, a chléb, který člověku dodá sil.

[16] Hospodin sytí i své stromoví – libanonské cedry, které sám vysadil.

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.
[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.
[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.
[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.
[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;
[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.
[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.
[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.
[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.
[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.
[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.
[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.
[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.
[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[17] Vrabci si na nich hnízda postaví, čáp si nachází domov na jedli.
[18] Vysoké hory patří kamzíkům, skály jsou útočištěm králíků.
[19] Stvořil jsi měsíc, aby časy určoval, i samo slunce ví, kdy má zapadat.
[20] Přivádíš tmu a noc se rozhostí, spoustou zvěře se lesy zahemží.
[21] Po své kořisti řvou tehdy lvi, aby tak Boha o pokrm žádali.
[22] S východem slunce se vrací zpět, aby ulehli ve svých doupatech.
[23] Za svým úkolem tehdy člověk vyráží, pracuje na něm, než se zešeří.

II.

[24] Kolik je, Hospodine, skutků tvých! Všechno jsi moudře učinil – země je plná tvých stvoření!
[25] Hle, je tu moře širé a veliké, havěť bezpočtu se hemží v něm – maličcí i velcí tvorové!
[26] Plují v něm lodě a také leviatan, jehož jsi stvořil, aby si tam hrál!
[27] Ti všichni k tobě vzhlížejí, abys je krmil v čase potřeby.
[28] Dáváš jim a oni sbírají, když otevřeš ruku, sytí se hojností.
[29] Děsí se ale, když svou tvář ukrýváš, hynou, když dech jim odjímáš – navracejí se znovu v prach.
[30] Svého Ducha když pošleš, bývají stvořeni, abys tvář země znovu obnovil!
[31] Hospodinova sláva ať trvá věčně, ze svého díla ať se Hospodin raduje!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.
[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.
[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.
[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel
1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.
[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.
[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.
[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.
[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,
[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.
[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.
[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;
[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[32] Pod jeho pohledem země třese se, hory dýmají pod jeho dotykem!
[33] Zpívat budu Hospodinu celý život svůj, žalmy zpívat svému Bohu, dokud jsem tu!
[34] Kéž se mu líbí moje myšlenky – Hospodin je přece mojí radostí!
[35] Kéž by už hříšníci ze světa zmizeli, kéž by tu darebáci více nebyli! Dobrořeč, duše má, Hospodinu! Haleluja!

Žalm 105

I.

[1] Oslavujte Hospodina, jeho jméno vzývejte, jeho činy rozhlašujte mezi národy!
[2] Zpívejte mu, hrajte mu, rozvažujte o všech jeho zázracích!
[3] Jeho svatým jménem chlubte se, ze srdce ať se radují, kdo Hospodina hledají!
[4] Po Hospodinu se ptejte, po jeho síle, jeho tvář vždycky hledejte.
[5] Pamatujte, jaké divy provedl, jaké zázraky a co rozhodl.
[6] Vy, símě Abrahama, jeho služebníka, jste jeho vyvolení, děti Jákoba.
[7] On je Hospodin, Bůh náš, celá zem jeho soudu podléhá!
[8] Na svoji smlouvu pamatuje věčně, na slovo tisíci pokolení svěřené,
[9] na smlouvu, již uzavřel s Abrahamem, na přísahu, již složil před Izákem.

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,
[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.
[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;
[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.
[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.
[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.
[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.
[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,
[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.
[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.
[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[10] Jákobovi ten výrok potvrdil za věčnou smlouvu pro Izrael:
[11] „Tobě dám kanaánskou zem, bude tvým dědičným údělem!“
[12] Přitom jich tenkrát bylo jen trochu, byli jenom hrstkou cizinců.
[13] Z národu do národu když bloudili, od jednoho k jinému království,
[14] nikoho nenechal, aby jim ublížil. I krále kvůli nim varoval:
[15] „Mé pomazané nechte být! Mým prorokům nepůsobte žal!“

II.

[16] Když potom přivolal na zem hlad a odřízl je od chleba,
[17] poslal před nimi jistého Josefa, jehož prodali jako otroka.
[18] Nohy měl sevřené v okovech, hrdlo uvězněné v železech.
[19] Když se pak splnila jeho předpověď, když jej protříbila Hospodinova řeč,
[20] král ho pak nechal propustit z okovů, vládce národů dal mu svobodu.
[21] Správcem svého paláce jej učinil – vládl nade vším jeho bohatstvím!
[22] Jeho dvořanům poroučel podle libosti, jeho poradce vedl k moudrosti.
[23] Do Egypta tenkrát přišel Izrael, Jákob byl hostem v zemi Chamově.
[24] Svůj lid tam Hospodin velmi rozplodil, bylo jich víc, než jejich protivníci unesli!

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

[25] Nechal je nenávidět jeho lid, na jeho služebníky aby vymýšleli lsti.

III.

[26] Poslal k nim svého služebníka Mojžíše se svým vyvoleným, Áronem.

[27] Ti jim předváděli jeho znamení, v Chamově zemi konali zázraky!

[28] Poslal tmu a přišlo zatmění, jeho příkazům se totiž vzepřeli.

[29] Jejich vody ve krev obrátil, zahubil všechny ryby v nich.

[30] Jejich země se hemžila žabami – byly i v královských ložnicích!

[31] Na jeho rozkaz mouchy přilétly, po celé říši byli komáři.

[32] Místo deště je zasypal kroupami, nad jejich zemí se blesky míhaly.

[33] Potloukl jejich révu i jejich fíkoví, po celé jejich říši stromy roztříštil!

[34] Na jeho rozkaz přilétly kobylky, nemožné bylo spočítat housenky!

[35] Sežraly jim v zemi všechny rostliny, pohltily vše, co půda urodí.

[36] Všechno prvorozené pak v té zemi bil, všechen výkvět mládí jim zahubil.

[37] Svůj lid pak vyvedl se stříbrem a zlatem, v žádném z jeho kmenů nikdo neumdlel!

[38] Z jejich odchodu měli radost v Egyptě, strach z Izraele totiž svíral je!

IV.

[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.
[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.
[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.
[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.
[43] E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.
[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,
[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel
Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?
[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.
[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,
[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.
[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[39] Rozestřel oblak, aby jim dal stín, noc jim svým ohněm prozářil.
[40] Na jejich žádost dal jim křepelky, sytil je svým chlebem nebeským.
[41] Otevřel skálu, vody vytryskly, proudem se valily po poušti!
[42] Pamatoval na to, co svatě zaslíbil svému služebníku Abrahamovi.
[43] Svůj lid tehdy vyvedl s veselím, svoje vyvolené s jásáním!
[44] Potom jim daroval země pohanů, dědičně získali úsilí národů,
[45] aby se řídili jeho pravidly a dodržovali jeho zákony. Haleluja!

Žalm 106

I.

[1] Haleluja! Oslavujte Hospodina – je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!
[2] Kdo jen vylíčí Hospodinovo hrdinství, kdo jeho chválu plně vypoví?
[3] Blaze těm, kteří se drží práva, kdo žijí spravedlivě v každý čas!
[4] Pamatuj na mě, Hospodine, až svému lidu přízeň prokážeš, se svojí spásou navštiv mě!
[5] Štěstí tvých vyvolených dej mi zakusit, s tvým národem ať se mohu veselit a chlubit se spolu s těmi, kdo ti náleží!

II.

[6] Zhřešili jsme jako už naši otcové, zkazili jsme se a jednali jsme zle.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[7] Naši otcové v Egyptě nepochopili divy tvé! Na velikost tvé lásky nepamatovali, u Rudého moře Nejvyššího dráždili.

[8] Zachránil je však pro své jméno, aby ukázal své hrdinství.

[9] Rudému moři pohrozil, a vyschlo, provedl je hlubinami jako po poušti!

[10] Zachránil je před jejich soky, vykoupil je ze spárů nepřátel.

[11] Voda se zavřela nad jejich trýzniteli, ani jediný z nich neutek.

[12] Tehdy věřili jeho zaslíbením, tehdy ho chválili se zpěvem.

[13] Rychle však zapomněli na jeho činy, nechtěli čekat, jak se rozhodne.

[14] Propadli lačnosti v oné poušti, Boha pokoušeli v pustině.

[15] Poskytl jim tedy, oč tolik stáli, dopustil však na ně úbytě.

[16] Potom zas v táboře žárlili na Mojžíše a na Hospodinova svatého, Árona.

[17] Země se otevřela, Dátana pohltila, Abiramovu hordu pohřbila.

[18] Oheň vyšlehl proti té tlupě, spálil ty darebáky plamenem!

III.

[19] Na Orébu si potom tele udělali a tomu odlitku se klaněli.

[20] Slávu svého Boha tenkrát vyměnili za sochu býka, co trávu jí!

[21] Zapomněli na Boha, svého spasitele, jenž konal veliké věci v Egyptě:

22 maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

23 Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

24 Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

25 antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

26 Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

27 e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

28 Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

29 Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

30 Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

22 zázraky činil v zemi Chamově, u Rudého moře věci předivné.

23 Byl by je vyhladil, jak rozhodl se, nebýt jeho vyvoleného Mojžíše. Ten se v té roztržce postavil před něj, a tak odvrátil jeho zhoubný hněv.

24 Potom však pohrdli krásnou zemí, jeho zaslíbení věřit nechtěli.

25 Ve svých stanech se dali do reptání, poslouchat Hospodina odmítli.

26 Pozvedl tedy ruku k přísaze, že je nechá padnout na poušti,

27 že jejich símě rozežene po národech, po cizích zemích že je rozpráší.

28 Potom se s modlou Baal-peor spřáhli, jedli oběti patřící mršinám.

29 Boha tak popudili svými činy, že mezi nimi propukla pohroma.

30 Vtom povstal Pinchas, aby zjednal právo, a Hospodin tu ránu zastavil.

31 Početl mu to za spravedlnost po všechna pokolení, navěky.

32 Při vodách Meriby ho znovu popudili, až také Mojžíš kvůli nim pochybil.

33 V duchu ho tehdy tolik rozhořčili, že se unáhlil svými rty.

IV.

34 Potom nevyhladili národy, o kterých jim to Hospodin poručil.

35 Promísili se s pohany, naučili se jejich způsoby!

36 Začali uctívat jejich modly, do jejich pasti se zapletli.

[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios
[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.
[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.
[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança
[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.
[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.
[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.
[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.
[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

[37] I svoje syny jim obětovali, své dcery ďáblům dávali!
[38] Nevinnou krev tehdy prolévali, krev synů svých a svých dcer. Modlám v Kanaánu je obětovali – tou krví byla poskvrněna zem!
[39] Svými skutky takto pošpinili se, a svými činy smilnili.

[40] Hospodin vzplanul proti svému lidu hněvem, své dědictví si zošklivil!

[41] Napospas pohanům proto zanechal je, aby jejich sokové vládli nad nimi.
[42] Utiskovali je jejich nepřátelé, sraženi byli do jejich područí.
[43] Znovu a znovu zachraňoval je, oni ho ale vědomě dráždili – ve své špatnosti klesali stále níž!
[44] On ale viděl jejich tíseň, kdykoli slyšel jejich křik.

[45] Pamatoval na smlouvu svou s nimi, ve své velké lásce byl pohnut lítostí.

[46] Proto k nim nakonec probudil soucit všech, kdo je drželi v zajetí.

V.

[47] Zachraň nás, Hospodine, náš Bože, a z národů nás posbírej! Tvé svaté jméno ať oslavíme, tvou chválou ať se chlubíme!
[48] Ať je požehnán Hospodin, Bůh izraelský, od věků až navěky! Ať všechen lid odpoví: Amen! Haleluja!

PÁTÁ KNIHA

Žalm 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

I.

[1]Oslavujte Hospodina – je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!

[2] Hospodinovi vykoupení ať o tom vyprávějí, že je z nepřátelské moci vykoupil,

[3]že je shromáždil z cizích zemí, z východu i ze západu, ze severu i zámoří!

[4] Bloudili pouští po cestách opuštěných, nemohli najít město k bydlení.

[5]Hladoví byli a trpěli žízní, až umdlévali slabostí.

[6]Volali k Hospodinu tehdy v té tísni, a on je vysvobodil z jejich úzkostí.

[7]Vedl je po cestě nejpřímější, aby dosáhli města k bydlení.

[8]Sláva Hospodinu za jeho lásku, za divy, které dělá pro lidi!

[9] On přece uspokojí duši lačnou, bohatě nasytí toho, kdo hladoví!

II.

[10]Žili v temnotě, ve stínu smrti, ve svém neštěstí sevřeni železy,

[11] neboť se vzpírali výrokům Božím, záměry Nejvyššího pohrdli.

[12]Proto jim zkrušil srdce útrapami, klesali a nebylo pomoci.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[13] Volali k Hospodinu tehdy v té tísni, a on je zachránil z jejich úzkostí.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[14] Ze tmy je vyvedl, ze stínu smrti, roztrhal jejich řetězy.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[15] Sláva Hospodinu za jeho lásku, za divy, které dělá pro lidi!

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16] On přece rozbíjí brány z bronzu, láme železné závory!

III.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17] Blázni se vydali cestou zvrácenosti a za své viny trpěli.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[18] Veškerý pokrm si ošklivili, až k branám smrti dospěli.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[19] Volali k Hospodinu tehdy v té tísni, a on je zachránil z jejich úzkostí.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[20] Poslal své slovo a byli uzdraveni, zachránil je od záhuby.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[21] Sláva Hospodinu za jeho lásku, za divy, které dělá pro lidi!

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[22] Jako oběť ať mu přinášejí chválu, o tom, co učinil, ať zpívají!

IV.

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[23] Ti, kdo se vydali na moře v lodích, na mocné vody za svým řemeslem,

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[24] takoví viděli skutky Hospodinovy, jeho zázraky na hlubině.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[25] Na jeho slovo se strhla bouře, vítr vysoko vlny pozvedal.

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.
[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.
[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.
[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.
[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;
[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.
[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.
[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.
[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.
[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.
[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[26] Stoupali k nebi, padali do hloubek, hrůzou se rozplynula jejich odvaha.
[27] Jak vratký opilec potáceli se, veškerá zkušenost byla ta tam.
[28] Volali k Hospodinu tehdy v té tísni, a on je vyvedl z jejich úzkostí.
[29] Proměnil onu bouři v šepot, mořské vlny se zklidnily.
[30] Radovali se, když nastalo ticho, dovedl je k přístavu, po němž toužili.
[31] Sláva Hospodinu za jeho lásku, za divy, které dělá pro lidi!
[32] Ať je vyvyšován ve shromáždění lidu, v radě starců ať jej oslaví!

V.

[33] Mohutné řeky obrací v pouště, vodní prameny v suchopár,
[34] úrodnou zemi v solné pláně pro špatnost těch, kdo žili tam.
[35] Pouště zas obrací na jezera, vyprahlou zemi ve vodní prameny.
[36] Usazuje tam ty, kteří hladověli, aby založili město k bydlení.
[37] Oseli pole, vinice vysadili, které pak vydaly hojný užitek.
[38] Žehnal jim tak, že se velmi rozmnožili, před úbytkem chránil jejich dobytek.
[39] Ubývalo jich, když byli poníženi ukrutnou bídou a trápením.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.
[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.
[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.
[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo
Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.
[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.
[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.
[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.
[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,
[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.
[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[40] I přední muže vystavil hanbě, nechal je bloudit v pustotě bez cíle.
[41] Z trápení ale vyzvedl ubožáky, jejich rodinu jak ovce rozmnožil.
[42] Poctiví radují se, když to vidí, ústa musejí zavřít všichni zlosyni!
[43] Kdo je moudrý, ať se tohoto drží, o Hospodinově lásce ať přemýšlí!

Žalm 108

[1]Zpívaný žalm Davidův.

[2] Mé srdce je, Bože, připraveno, celou duší chci zpívat a hrát.
[3] Probuď se konečně, loutno a citero, ať vzbudím ranní zář!
[4] Chválit tě, Hospodine, chci mezi lidmi, chci ti hrát žalmy uprostřed národů:
[5] Tvá láska sahá výše než k nebi, tvá věrnost vzhůru k oblakům.
[6] Zvedni se, Bože, nad nebe, svou slávou přikryj celou zem!
[7] Ať jsou zachráněni ti, jež miluješ, pomoz svou pravicí, vyslyš mě!
[8] Bůh promluvil ve své svatosti: „Vítězně Šechem rozdělím, údolí Sukot si rozměřím.
[9] Můj je Gileád, můj je Manases, Efraim je má helma, Juda žezlo mé,

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?
[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!
[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!
[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.
[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.
[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.
[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.
[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.
[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.
[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.
[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[10] Moáb za umyvadlo slouží mi, na Edom sandál odhodím, nad Filištíny vítězně zakřičím!“
[11] Kdo mě doprovodí do hrazeného města? Kdo mě do Edomu povede?
[12] Kdo jiný než ty, Bože, jenž zavrhls nás, ty, Bože, jenž s našimi šiky netáhneš?
[13] Pomoz nám prosím proti nepříteli, záchrana od člověka je přece nicotná.
[14] S Bohem však jistě udatně zvítězíme – on naše nepřátele rozdupá!

Žalm 109

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

I.

[1] Bože, má chloubo, přeruš své mlčení!
[2] Ústa si na mě otvírají zrádci zlí, pomlouvají mě lživými jazyky!
[3] Nenávistnými slovy mě zasypali, bezdůvodně proti mně bojují.
[4] Za moje přátelství mě obviňují, zatímco přináším své modlitby.
[5] Zlobou mi za dobrotu odplácejí a nenávistí za mé přátelství.

II.

[6] Ustanov nad ním zlého soudce, po pravici ať mu stojí žalobce!
[7] Až bude souzen, ať je za zločince, i jeho modlitba ať hříchem je!
[8] Ať jeho život trvá jen krátce, jeho pověření ať jiný převezme!
[9] Ať jeho děti zůstanou sirotky, jeho žena ať ovdoví!

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[10] Ať jeho synové po žebrotě chodí, vyhnáni ze svých rozvalin!

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[11] Ať lichvář zabaví vše, co mu patří, jeho jmění ať si vezmou cizinci!

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[12] Ať nemá nikoho, kdo by ho měl rád, ať není, kdo by jeho sirotky litoval!

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[13] Ať jeho potomci jsou zcela vymýceni, jejich jméno ať v příštím pokolení vymizí!

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[14] Ať na vinu jeho předků Hospodin pamatuje, hřích jeho matky ať není zahlazen!

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[15] Ať je má Hospodin před sebou vždycky, ať jejich památku ze země vyhladí!

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[16] Proto, že na laskavost ani nepomyslel, nuzného ubožáka štval jako zvěř, mordoval toho, kdo bolest v srdci měl!

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[17] Miloval prokletí, tak ať ho raní, nestál o požehnání, tak ať ho opustí!

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[18] Jak oděv oblékal si proklínání, jak voda se mu vsáklo do těla, vniklo mu do kostí jako mast.

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[19] Ať ho to prokletí zahalí jako plášť, ať ho vždy obepíná jako pás!

III.

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[20] Takto ať Hospodin ztrestá mé žalobce, ty, kteří o mně mluví tolik zle.

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[21] Hospodine, Pane, ty ale zastaň se mě pro jméno své! Jsi tak dobrý ve své lásce – zachraň mě!

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[22] Nuzný ubožák, to jsem já, srdce mě bolí v útrobách.

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.
[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.
[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.
[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.
[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.
[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.
[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.
[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;
[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.
[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos

[23] Jako stín navečer ztrácím se, jako kobylka jsem větrem unášen.

[24] Od postu se mi chvějí kolena, mé tělo hubne a sesychá.
[25] Lidem jsem už jenom pro posměch, hlavami potřásají, když vidí mě.
[26] Pomoz mi, Hospodine, můj Bože, ve svojí lásce zachraň mě!
[27] Takto ať poznají, že je to ruka tvá a že ty, Hospodine, jsi to vykonal.
[28] Žehnej mi, zatímco oni zlořečí, ať se zastydí ti, kdo mě napadli, ať se zaraduje tvůj služebník!

[29] Ať se mí žalobci oblečou do hanby, ať jsou zahaleni pláštěm ostudy!

[30] Hospodina svými ústy velmi velebím, oslavuji jej mezi zástupy.

[31] Po pravici ubožáka se totiž postavil, aby ho před jeho soudci zachránil!

Žalm 110

Žalm Davidův.

[1] Hospodin řekl mému Pánu: „Seď po mé pravici, než ti tvé nepřátele k nohám položím.“

[2] Mocné žezlo tvé Hospodin ze Sionu napřáhne: „Vládni uprostřed svých nepřátel!“
[3] Tvůj lid se dobrovolně nabídne, až se tvá síla ukáže ve svaté nádheře. Jak rosa z lůna svítání sejdou se k tobě tvoji mladíci.

ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

4 O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

5 O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

6 Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

7 De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

4 Hospodin přísahal a nebude litovat: „Jsi knězem navěky podle řádu Melchisedechova."

5 Pán bude po tvé pravici; až přijde jeho hněv, králové budou sraženi!

6 Až bude soudit národy, všude nakupí mrtvoly – srazí i hlavy velmocí!

7 Z potoka se cestou napije, a proto hlavu pozvedne.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

1 Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

2 Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

3 Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

4 Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

5 Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

6 Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

7 As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

8 Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

9 Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

Žalm 111

1 Haleluja! Hospodina celým srdcem chválit chci ve shromáždění i v radě poctivých.

2 Jak veliké jsou skutky Hospodinovy – všichni, kdo je milují, o nich přemýšlí.

3 Jeho dílo je slavné a nádherné, jeho spravedlnost navždy zůstane!

4 Vykonal památné zázraky, milostivý a soucitný je Hospodin!

5 Potravu dává těm, kdo jej ctí, svou smlouvu si připomíná navěky!

6 Svému lidu své mocné skutky ukázal – pohanská území jim daroval.

7 Věrnost a právo koná svýma rukama, spolehlivá jsou všechna jeho pravidla!

8 Na věčné věky jsou ustanovena, věrně a upřímně aby byla plněna.

9 Vykoupení seslal na svůj lid, svou smlouvu jim svěřil navěky. Jeho jméno je svaté a hrůzu nahání,

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[10]úcta k Hospodinu je klíčem k moudrosti! Všichni, kdo to plní, jsou velmi rozumní – jeho chvála navždy obstojí!

Žalm 112

[1]Haleluja! Blaze člověku, který Hospodina ctí a jeho přikázání si velmi oblíbil!

[2] Hrdinové země budou jeho potomci, požehnáno bude pokolení poctivých.

[3] V jeho domě je vzácné bohatství, jeho spravedlnost navždy obstojí.

[4] Vychází ve tmách světlo poctivým, spravedlivý je, milostivý a soucitný!

[5] Dobře je člověku, jenž soucitně půjčuje, své záležitosti spravedlivě spravuje.

[6] Takový nebude nikdy otřesen, spravedlivý navždy v paměti zůstane.

[7] Ze zlých zpráv nemá strach, srdce má pevné, na Hospodina spoléhá.

[8] Srdce má statečné, nemá strach, nakonec uvidí svých protivníků pád.

[9] Rozděluje štědře, chudým rozdává, jeho spravedlnost navždy zůstává, jeho roh se slavně pozvedá.

[10] Při pohledu na to zuří ničema, zuby skřípe a celý vrávorá – tužba ničemů bude zmařena!

Žalm 113

[1]Haleluja! Chvalte, služebníci Hospodinovi, chvalte jméno Hospodin!

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.
[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.
[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.
[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,
[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?
[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,
[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.
[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,
[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.
[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.
[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.
[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?
[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,

[2] Ať je velebeno jméno Hospodin jak nyní, tak i navěky!
[3] Od východu slunce až tam, kde zachází, buď sláva jménu Hospodin!
[4] Hospodin je vznešený nad všemi národy, jeho sláva klene se nad nebesy.
[5] Kdo je jako náš Bůh, Hospodin, jenž trůní ve výši,
[6] jenž sklání se a na vše pohlíží, na vše na nebi i na zemi?
[7] Chudáka umí z prachu pozvednout, ubožáka bere ze smetiště,
[8] mezi knížaty jim dává usednout, mezi knížaty v lidu svém.
[9] Neplodnou obdařuje rodinou, matka se z dětí raduje! Haleluja!

Žalm 114

[1] Když Izrael vycházel z Egypta, dům Jákobův z lidu cizího jazyka,
[2] tehdy se Juda stal Boží svatyní, Izrael stal se jeho královstvím.
[3] Moře to vidělo, dalo se na útěk, Jordán obrátil se nazpátek!
[4] Hory skákaly jako beránci, jako jehňata dováděly pahorky!
[5] Pročpak ses, moře, dalo na útěk? Proč ses, Jordáne, obrátil nazpátek?
[6] Proč jste, vy hory, skákaly jak beránci, proč jste jak jehňata dováděly, pahorky?
[7] Třes se, země, před tváří Pána, před tváří Boha Jákobova!

[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[8] On obrací skálu v jezero, nejtvrdší skálu v pramen vod!

Žalm 115

[1] Ne nám, ne nám, Hospodine, ale svému jménu slávu dej ve své věrnosti a v lásce své!

[2] Proč mají říkat pohané: „Jejich Bůh? Kde je?“

[3] Náš Bůh je přece na nebi, cokoli chce, to učiní!

[4] Stříbro a zlato jsou jejich modly, výtvory rukou člověčích.

[5] Ústa mají, a nemluví, oči mají, a nevidí.

[6] Uši mají, a neslyší, nos mají, a necítí.

[7] Ruce mají, a nehmatají, nohy mají, a nechodí, ani nehlesnou hrdlem svým!

[8] Ať jsou jim podobní ti, kdo je dělají, i všichni, kdo v ně doufají!

[9] Izraeli, na Hospodina spolehni – pomocník a štít je takových!

[10] Dome Áronův, na Hospodina spolehni – pomocník a štít je takových!

[11] Každý, kdo Hospodina ctí, na Hospodina spolehni – pomocník a štít je takových!

[12] Vzpomene si na nás Hospodin a požehnání udělí: Požehná domu Izraelovu, požehná domu Áronovu,

[13] požehná těm, kdo Hospodina ctí, jak malým, tak i velikým!

[14] Ať vás Hospodin rozmnoží, jak vás, tak vaše potomky!

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.
[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.
[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.
[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.
[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.
[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.
[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.
[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.
[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.
[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.
[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.
[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.
[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.
[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[15] Od Hospodina buďte požehnaní – nebe i zemi on sám učinil!
[16] Hospodinu patří nejvyšší nebesa, zemi však lidem daroval!
[17] Mrtví už Hospodina nechválí, žádní, kdo sestoupili do říše mlčení.
[18] My ale Hospodina budem velebit jak nyní, tak i navěky! Haleluja!

Žalm 116

[1] Miluji Hospodina, protože vyslýchá můj hlas v mých modlitbách.
[2] Své ucho ke mně naklání, ať k němu volám kdykoli.
[3] Provazy smrti mě obklopily, hrůzy hrobu mě přepadly, úzkost a trápení mě přemohly!
[4] Tehdy jsem vzýval jméno Hospodin: „Hospodine, prosím, život zachraň mi!“
[5] Milostivý je Hospodin a spravedlivý, ano, náš Bůh je soucitný.
[6] Hospodin chrání prosťáčky – byl jsem zoufalý a on mě zachránil!
[7] Znovu odpočívej, duše má, Hospodin ti dobrodiní prokázal!
[8] Ty jsi mě zachránil od smrti, mé oči od slz, nohy od zvrtnutí.
[9] Před Hospodinem stále chodit smím na zemi mezi živými!
[10] Uvěřil jsem, a tak jsem mluvil, i když mě svíral hrozný žal.
[11] Tehdy jsem řekl ve svém rozrušení: „Každý člověk je lhář!“

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?
[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.
[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.
[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.
[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.
[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.
[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[12] Jak se Hospodinu odvděčím za všechno dobrodiní, jež mi učinil?
[13] Pozvednu kalich spasení, uctívat budu jméno Hospodin!
[14] Své sliby Hospodinu vyplním, spatří to všechen jeho lid.
[15] Drahá je v očích Hospodinových smrt jeho oddaných!
[16] Hospodine, že jsem tvůj služebník, ano, tvůj služebník, tvé služebnice syn, ty jsi mi pouta uvolnil!
[17] Tobě přinesu oběť vděčnosti, uctívat budu jméno Hospodin!
[18] Své sliby Hospodinu vyplním, spatří to všechen jeho lid
[19] v Hospodinově domě, na jeho dvoře, uprostřed tebe, Jeruzaléme! Haleluja!

Žalm 117

[1] Chvalte Hospodina, všechny národy, pojďte ho všichni lidé velebit!
[2] Jeho láska k nám je tak veliká, Hospodinova věrnost věky přetrvá! Haleluja!

Žalm 118

[1] Oslavujte Hospodina – je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky!
[2] Izraeli, jen řekni teď: „Jeho láska trvá navěky!“
[3] Dome Áronův, řekni teď: „Jeho láska trvá navěky!“
[4] Ctitelé Hospodina, řekněte: „Jeho láska trvá navěky!“

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[5] Ve svém sevření jsem Hospodina volal, Hospodin vyslyšel a svobodu mi dal.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[6] Hospodin je se mnou, nebudu se bát, co by mi mohl člověk udělat!

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[7] Hospodin je se mnou, je můj pomocník, pád těch, kdo mě nenávidí, uvidím!

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[8] Lepší je doufat v Hospodina, než spoléhat na člověka.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[9] Lepší je doufat v Hospodina, než spoléhat se na mocné.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[10] Všichni pohané mě obklíčili – v Hospodinově jménu jsem je porazil.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[11] Znovu a znovu mě obklíčili – v Hospodinově jménu jsem je porazil.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[12] Jak vosy se na mě sesypali, jak oheň z trní ale uhasli – v Hospodinově jménu jsem je porazil!

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[13] Doráželi na mě, abych pad, Hospodin je však pomoc má.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[14] Má síla, má píseň je Hospodin, to on se stal mým spasením!

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[15] Ze stanů spravedlivých zní píseň vítězná: „Hospodinova pravice mocně zasáhla,

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[16] Hospodinova pravice je vztyčená, Hospodinova pravice mocně zasáhla!“

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[17] Neumřu, ale budu žít, vyprávět budu, co Hospodin učinil!

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[18] Hospodin mě přísně potrestal, smrti mě ale nevydal!

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[19] Otevřete mi brány spravedlnosti, ať jimi projdu vzdát Hospodinu dík!

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.
[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.
[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;
[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.
[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.
[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!
[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.
[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.
[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.
[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.
[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;
[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[20] Toto je brána Hospodinova, tudy spravedliví projít smí.
[21] Ty jsi mě vyslyšel, tobě děkuji, vždyť tys mě zachránil!
[22] Kámen staviteli zavržený stal se kamenem úhelným.
[23] Sám Hospodin to učinil a v našich očích je to div.
[24] Co se dnes stalo, učinil Hospodin, pojďme se z toho radovat a veselit!
[25] Prosím, Hospodine, zachraň nás, prosím, Hospodine, dej nám zdar!
[26] Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu! Žehnáme vám z Hospodinova domu!
[27] Hospodin je Bůh, on je nám světlem! Seřaďte průvod s ratolestmi v ruce, vzhůru se vydejte k rohům oltáře!
[28] Ty jsi můj Bůh, tobě vzdám díky, tebe, můj Bože, budu velebit!
[29] Oslavujte Hospodina – je tak dobrý! Jeho láska trvá navěky! a Alef

Žalm 119

a Alef

[1] Blaze těm, kdo žijí bezúhonně, těm, kdo se řídí Hospodinovým zákonem!
[2] Blaze těm, kdo jeho svědectví se drží, těm, kdo jej celým srdcem hledají,
[3] těm, kdo se bezpráví nedopouštějí, neboť po jeho cestách kráčejí!

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[4] Ty jsi vydal svá pravidla, aby se svědomitě plnila.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[5] Kéž jsou mé cesty zpevněny, abych dodržoval tvé zákony!

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[6] Budu-li dbát všech jeho příkazů, zahanben nikdy nebudu.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[7] Chválit tě budu se srdcem upřímným, tvým spravedlivým soudům když se naučím.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[8] Tvé zákony chci dodržet – jen prosím neopouštěj mě!

b Bet

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[9] Jak mladík svou stezku udrží v čistotě? Tak, že tvým slovem řídí se!

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[10] Celým svým srdcem hledám tě, od tvých příkazů zbloudit nenech mě!

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

[11] V srdci si ukládám tvé výroky, abych proti tobě nehřešil.

[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

[12] Požehnaný jsi, Hospodine, svým zákonům prosím nauč mě!

[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

[13] Stále opakuji svými rty vše, co jsi nařídil.

[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

[14] Raduji se z cesty tvých svědectví jako z největšího bohatství.

[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

[15] O tvých pravidlech přemítám, abych na tvoje stezky dbal.

[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

[16] Tvé zákony jsou mi rozkoší – tvé slovo neztrácím z paměti!

g Gimel

[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

[17] Dopřej svému služebníku, abych žil, tvé slovo abych naplnil!

[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.
[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.
[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.
[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.
[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.
[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.
[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.
[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.
[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.
[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.
[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.
[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.
[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.
[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[18] Mé oči otevři, abych uviděl úžasné věci ve tvém Zákoně.
[19] Na zemi jsem jen cizincem, své příkazy mi neskrývej!
[20] Mou duši stále stravuje touha po tvých pokynech.
[21] Okřikuješ pyšné – jsou proklatí, od tvých přikázání zbloudili!
[22] Zbav mě zahanbení a potupy, vždyť držím se tvých svědectví!
[23] Vládcové zasedají a pomlouvají mě, tvůj služebník zatím přemýšlí o tvých zákonech.
[24] Tvá svědectví jsou mi rozkoší – jsou to mí rádci nejbližší!

d Dalet

[25] Má duše v prachu krčí se, svým slovem prosím obživ mě!
[26] Vylíčil jsem ti cesty své a tys mě vyslyšel; o svých zákonech pouč mě.
[27] Dej mi rozumět cestě svých pravidel, o tvých zázracích abych přemýšlel.
[28] Má duše smutkem hroutí se, svým slovem prosím zvedni mě!
[29] Cestu proradnosti odvrať ode mne a obdař mě svým Zákonem.
[30] Zvolil jsem si cestu věrnosti, tvé pokyny mám stále na mysli.
[31] Tvých svědectví, Hospodine, držím se, nedej, abych byl zahanben!
[32] Poběžím cestou tvých příkazů – do srdce dals mi svobodu!

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.
[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.
[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.
[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.
[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.
[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.
[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.
[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.
[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.
[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.
[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.
[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.
[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

h He

[33] Ukaž mi, Hospodine, cestu svých zákonů, abych je střežil jako svou odplatu.
[34] Dej mi rozum, abych tvůj Zákon dodržel, ať jsem mu celým srdcem poslušen.
[35] Veď mě po stezce přikázaní svých, tu jsem si přece oblíbil.
[36] Nakloň mé srdce ke svým svědectvím namísto lakomství.
[37] Odvrať mé oči, ať nehledí k marnostem, na své cestě prosím obživ mě!
[38] Svému služebníku potvrď sliby své, tak, aby lidé ctili tě.
[39] Zbav mě potupy, z níž mám strach – jak dobrá jsou nařízení tvá!
[40] Jak toužím po tvých pravidlech – svou spravedlností obživ mě!

w Vav

[41] Kéž na mě, Hospodine, tvá láska sestoupí a tvoje spása, jak jsi zaslíbil!
[42] Ať mám co odpovědět těm, kdo mě urážejí, vždyť ve tvém slově skládám naději.
[43] Nikdy mi neber z úst slova věrnosti, spoléhám přece na tvé pokyny.
[44] Tvůj Zákon stále plnit chci, navždy a navěky!
[45] Svobodně budu žít stále dál, neboť jsem vyhledal tvá pravidla.
[46] Hovořit budu o tvých svědectvích, nebudu zahanben ani před králi.

[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.

[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.

[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.

[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.

[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.

[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.

[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.

[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.

[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.

[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[47] Tvá přikázání jsou mi rozkoší – vždyť je miluji!

[48] K milovaným tvým příkazům ruce vztahuji, zatímco přemýšlím nad tvými zákony.

Z Zajin

[49] Na slovo svému služebníku vzpomeň si, vždyť jsi mi daroval naději.

[50] To je mi útěchou v mém trápení, že mě oživuješ svými výroky.

[51] Pyšní mě zasypali svými posměšky, od tvého Zákona se však nevzdálím.

[52] V paměti chovám tvé věčné pokyny, těmi se, Hospodine, vždycky utěším.

[53] Zuřivost mě jímá nad ničemy, kteří tvůj Zákon odmítli.

[54] Tvé zákony jsou mými písněmi, kdekoli putuji.

[55] Na tvé jméno vzpomínám po nocích, tvůj Zákon, Hospodine, toužím naplnit.

[56] Tento úkol mi náleží – abych se řídil tvými pravidly!

X Chet

[57] Ty, Hospodine, jsi mým údělem, tvé slovo plnit slíbil jsem.

[58] O milost prosím tě celým srdcem svým, smiluj se nade mnou, jak jsi zaslíbil!

[59] Když jsem přemýšlel nad svými cestami, kroky jsem obrátil ke tvým svědectvím.

[60] Pospíchám, abych se nezpozdil dodržet chci tvé příkazy.

[61] I když jsem obklopen léčkami ničemů, nezapomínám na Zákon tvůj.

62 Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.	62 O půlnoci vstávám a chválím tě za spravedlivé soudy tvé.
63 Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.	63 Všem, kdo tě ctí, jsem přítelem, těm, kdo se drží tvých pravidel.
64 A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.	64 Tvé lásky, Hospodine, je plná zem – pouč mě prosím o svých zákonech!
	j Tet
65 Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.	65 Svému služebníku jsi dobro prokázal, dle slova, jež jsi, Hospodine, dal.
66 Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.	66 Uč mě rozumu a dej mi poznání, vždyť věřím přikázáním tvým!
67 Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.	67 Než jsem byl pokořen, bloudil jsem, tvých výroků teď ale držím se.
68 Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.	68 Dobrý jsi a dobro působíš, nauč mě prosím své zákony.
69 Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.	69 I když mě pyšní špiní svojí lží, celým srdcem se řídím tvými pravidly.
70 Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.	70 Srdce jim otupěla, jsou samý tuk, mou rozkoší je ale Zákon tvůj.
71 Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.	71 Prospělo mi to, že jsem byl pokořen – poučil jsem se o tvých zákonech.
72 Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.	72 Zákon tvých úst je pro mě vzácnější než tisíce zlatých a stříbrných!
	y Jod
73 As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.	73 Tvé ruce mě učinily a uhnětly, dej mi rozum, ať pochopím tvé příkazy.
74 Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.	74 Tví ctitelé ze zaradují, až mě uvidí, tvé slovo je mou nadějí.

[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.
[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.
[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.
[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.
[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.
[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.
[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?
[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.
[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?
[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.
[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[75] Tvé soudy jsou spravedlivé, to, Hospodine, vím, ve své věrnosti jsi mě pokořil.
[76] Kéž mě tvá láska prosím potěší, jak jsi to svému služebníku zaslíbil.
[77] Kéž mě tvůj soucit navštíví, abych žil, tvůj Zákon je mi přece rozkoší!
[78] Kéž jsou zahanbeni pyšní, že zrádně křivdí mi, zatímco přemýšlím nad tvými příkazy.
[79] Kéž se tví ctitelé ke mně navrátí, aby poznali tvá svědectví.
[80] Kéž je mé srdce tvým zákonům oddané – tehdy nebudu nikdy zahanben!

k Kaf

[81] Umírám touhou po tvém spasení, tvé slovo je mou nadějí.
[82] Oči mi slábnou, tvé sliby vyhlížím, ptám se: „Kdy už mě potěšíš?“
[83] I když jsem jako měch dýmem svraštělý, nezapomínám na tvé zákony.
[84] Jak dlouho bude žít tvůj služebník? Kdy už mé pronásledovatele odsoudíš?
[85] Pyšní mi jámy kopají, ti na tvůj Zákon vůbec nehledí.
[86] Věrné jsou všechny tvé příkazy; zrádci mě pronásledují, pomoz mi!

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.
[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[87] Skoro mě vyhladili ze země, nepustil jsem se však tvých pravidel.

[88] Ve své lásce prosím obživ mě – svědectví tvých úst chci dodržet!

ל Lamed

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.
[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.
[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.
[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.
[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.
[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.
[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.
[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[89] Tvé slovo, Hospodine, navěky ukotveno je v nebesích.

[90] Po všechna pokolení trvá věrnost tvá, zemi jsi založil, a tak zůstává.

[91] Vše je tu dodnes, jak jsi nařídil, vždyť všechny věci slouží ti.

[92] Kdyby tvůj Zákon nebyl mou rozkoší, dávno bych zahynul ve svém trápení.

[93] Tvá pravidla nikdy neztratím z paměti, vždyť právě jimi jsi mě obživil!

[94] Patřím jen tobě, buď spása má, vždyť vyhledávám tvá pravidla.

[95] Ničemové na mě číhají, aby mě zabili, zatímco přemýšlím o tvých svědectvích.

[96] Vidím, že vše dokonalé má své hranice – ve tvém přikázání je však svoboda bez konce!

מ Mem

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!
[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[97] Jak velmi tvůj Zákon miluji – celý den o něm přemýšlím!

[98] Tvé přikázání stále se mnou je, moudřejším nad mé nepřátele činí mě.

99 Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.	99 Nad všechny své učitele jsem nabyl moudrosti, protože přemýšlím o tvých svědectvích.
100 Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.	100 Rozumnější jsem dokonce nad starce, neboť se držím tvých pravidel.
101 De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.	101 Od každé zlé cesty své kroky zdržuji, abych se řídil slovem tvým.
102 Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.	102 Od tvých pokynů neodvracím se, vždyť ty sám jsi můj učitel.
103 Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.	103 Jak sladce mi chutnají tvé výroky – sladší než med jsou ústům mým!
104 Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.	104 Z tvých pravidel jsem se rozumu naučil, a proto nenávidím každou cestu lži.
	נ Nun
105 Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.	105 Svíce mým krokům je slovo tvé, svítí mi na cestě.
106 Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.	106 Co jsem odpřisáhl, to také splním, tvé spravedlivé soudy dodržím.
107 Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.	107 Přespříliš jsem byl pokořen, svým slovem, Hospodine, obživ mě!
108 Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.	108 Přijmi, Hospodine, vděčné oběti mých rtů a vyuč mě svým pokynům.
109 Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.	109 I když můj život stále visí na vlásku, nezapomínám na Zákon tvůj.
110 Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.	110 I když mi ničemové nastražili past, neopustil jsem tvá pravidla.
111 Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.	111 Tvá svědectví jsou mi věčným dědictvím, naplňují přece mé srdce radostí.
112 Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.	112 Rozhodl jsem se plnit tvé zákony – v tom je odplata navěky!
	ס Samek

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[113] Nesnáším ty, kdo jsou vrtkaví, tvůj Zákon ale miluji.

[114] Ty jsi má skrýše a můj štít, tvé slovo je mou nadějí.

[115] Odstupte ode mě, bídáci, příkazy svého Boha plnit chci!

[116] Podpírej mě, jak jsi zaslíbil, abych žil, nedej, abych byl zklamán ve své naději!

[117] Podpoř mě, abych byl zachráněn, k tvým zákonům abych stále hledět směl.

[118] Odmítáš všechny, kdo opouštějí tvé zákony, vždyť jejich bludy jsou pouhé lži!

[119] Jak smetí zavrhuješ všechny ničemy na zemi, a proto miluji tvá svědectví.

[120] Tělo se mi chvěje hrůzou před tebou – v úžasu hledím na tvůj soud!

[Ajin

[121] Právem a spravedlností řídím se, nevydej mě těm, kdo vydírají mě!

[122] Zaruč se ve prospěch svého služebníka, ať už mě pyšní přestanou vydírat.

[123] Oči mi slábnou, tvou spásu vyhlížím a tvou spravedlnost, kterou jsi zaslíbil.

[124] Se svým služebníkem nalož laskavě, pouč mě prosím o svých zákonech!

[125] Dej mi rozum, vždyť jsem tvůj služebník, abych rozuměl tvým svědectvím.

[126] Čas jednat, Hospodine, už je tu – lidé porušují Zákon tvůj!

[127] Protože miluji tvé příkazy, jsou mi nad zlato, i to nejčistší.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[128] Všech tvých pravidel cením si, a proto nenávidím každou cestu lži!

p Pe

[129] Tvá svědectví jsou úžasná, to proto je chci zachovat!

[130] Tvé slovo s sebou světlo přináší, prostým dodává moudrosti.

[131] S ústy otevřenými vzdychám dychtivě, protože toužím po tvých příkazech!

[132] Pohlédni na mě, prosím smiluj se dle práva těch, kdo milují jméno tvé.

[133] Upevni mé kroky ve svých výrocích, ať mě neovládne žádný hřích!

[134] Vysvoboď mě z lidského bezpráví, abych se řídil tvými pravidly.

[135] Rozjasni svou tvář nad služebníkem svým, nauč mě prosím svoje zákony.

[136] Z očí mi slzy proudí potokem – lidé se neřídí tvým Zákonem!

c Cade

[137] Spravedlivý jsi, Hospodine, a soudy tvé jsou poctivé.

[138] Svědectví, která jsi svěřil nám, spravedlivá jsou a zcela pravdivá.

[139] Až se zalykám samým horlením, že moji protivníci na tvé slovo nedbají.

[140] Tvé výroky jsou zcela ryzí, já, tvůj služebník, je miluji!

[141] I když jsem nepatrný, i když jsem pohrdán, nezapomínám na tvá pravidla.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[142] Tvá spravedlnost navždy obstojí, tvůj Zákon je zcela pravdivý.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[143] Doléhá na mě úzkost a trápení, tvá přikázání však jsou mi rozkoší.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[144] Navěky spravedlivá jsou tvá svědectví – dej mi porozumění, abych žil!

q Kof

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145] Celým srdcem volám, Hospodine, slyš: Chci zachovávat tvé zákony!

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146] Volám k tobě, prosím zachraň mě, abych tvá svědectví mohl dodržet!

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[147] Před svítáním vstávám s voláním, na tvé slovo čekám s nadějí.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[148] Oka nezamhouřím, celé noci bdím, abych přemýšlel o tvých výrocích.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[149] Prosím vyslyš mě v lásce své, dle svého práva, Hospodine, obživ mě!

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[150] Blíží se ti, kdo běží za zvrhlostí, od tvého Zákona se ale vzdalují.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[151] Ty, Hospodine, blízký jsi; spolehlivé jsou všechny tvé příkazy.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[152] Odedávna vím o tvých svědectvích, že jsi je potvrdil navěky.

r Reš

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[153] Hleď na mé trápení a dej mi záchranu, nezapomínám přece na Zákon tvůj.

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[154] Veď moji při a buď mi Zastáncem; jak jsi zaslíbil, prosím obživ mě!

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[155] Ničemové jsou daleko od spásy, neboť se neptají na tvé zákony.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.
[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.
[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.
[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.
[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.
[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.
[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.
[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.
[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.
[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.
[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.
[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[156] Veliké je, Hospodine, slitování tvé, dle svého práva prosím obživ mě!

[157] Mnozí mě pronásledují a sužují, nevzdálím se však od tvých svědectví.

[158] Pohled na zrádce hnusím si, neboť nedbají na tvé výroky.

[159] Jak miluji tvá pravidla, Hospodine, hleď, ve své lásce prosím obživ mě!

[160] Úhrnem tvého slova pravda je, navěky spravedlivé jsou všechny soudy tvé.

v Šin

[161] I když mě bezdůvodně honí vládcové, před tvým slovem v srdci chvěji se.
[162] Ze tvých výroků mám tolik radosti, jako bych našel poklad nejdražší.
[163] Lež se mi hnusí, nenávidím ji, tvůj Zákon ale miluji!
[164] Sedmkrát za den chválím tě za spravedlivé soudy tvé.
[165] Kdo milují tvůj Zákon, mají hojný mír, žádné překážky je nesrazí!
[166] Čekám, Hospodine, na tvé spasení a plním tvé příkazy.
[167] V duši opatruji tvá svědectví – jak velice je miluji!

[168] Tvých pravidel a svědectví držím se, ty přece vidíš všechny cesty mé.

t Tav

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.
[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.
[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.
[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.
[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.
[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.
[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.
[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?
[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.
[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.
[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

[169] Kéž se mé volání k tobě, Hospodine, přiblíží, dle svého slova rozum daruj mi!

[170] Kéž má modlitba k tobě dorazí, vysvoboď mě, jak jsi zaslíbil!
[171] Kéž chvála přetéká z mých rtů – vždyť ty mě učíš svým zákonům.
[172] Kéž jazyk můj zpívá o tvých výrocích, neboť jsou spravedlivé všechny tvé příkazy.
[173] Kéž mi pomáhá ruka tvá, vždyť jsem si zvolil tvá pravidla.
[174] Toužím, Hospodine, po tvém spasení, tvůj Zákon je mi rozkoší!
[175] Kéž mohu žít, abych tě oslavil, kéž jsou mi pomocí tvé pokyny.
[176] Jak ovce ztracená jsem zabloudil, hledej mě – jsem tvůj služebník, nezapomínám na tvé příkazy!

Žalm 120

Poutní píseň.

[1] K Hospodinu ve svém soužení volám a on mi odpoví.
[2] Mou duši, Hospodine, zachraňuj od lživých rtů a lstivých jazyků!
[3] Jak budeš potrestán a co čeká tě, ty, který mluvíš lstivým jazykem?
[4] Šípy bojovníka přeostré, řeřavé uhlí z jalovce!
[5] Běda mi, že pobývám v Mešeku, že bydlím v stanech Kedarců!
[6] Má duše se už dlouho zdržuje mezi nepřáteli pokoje.

[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.

[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém

Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

[7] Já sám jsem pro pokoj, když ale promluvím, chtějí boj!

Žalm 121

Poutní píseň.

[1]K horám své oči obracím – odkud se dočkám pomoci?

[2] Má pomoc od Hospodina přichází, jenž nebe i zemi učinil!

[3] On nedá klopýtnout noze tvé, tvůj ochránce jistě nedříme.

[4] Jistěže nedříme ani nespí ten, který ochraňuje Izrael!

[5]Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin po tvé pravici dá ti stín.

[6]Neublíží ti slunce během dne, ani měsíc za nocí.

[7] Hospodin tě ochrání před vším zlým, tvou duši ochrání.

[8] Hospodin ochrání tvé vycházení i vcházení jak nyní, tak i navěky!

Žalm 122

Davidova poutní píseň.

[1]Raduji se, když slýchávám: „Pojďme do domu Hospodinova!“

[2]Naše nohy se brzy postaví, Jeruzaléme, v branách tvých!

[3] Jeruzalém je město výstavné, v jediný celek semknuté.

[4] Do něho stoupají rodiny, rodiny Hospodinovy, aby oslavily jméno Hospodin, jak je v Izraeli svědectvím.

[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.
[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.
[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.
[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!
[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino

Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.
[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.
[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador

Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;
[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[5] Zde přece zasedá soudní dvůr, zde zasedá dům Davidův!
[6] Za pokoj Jeruzaléma se modlete: „Ti, kdo tě milují, ať žijí pokojně!
[7] Pokoj ať vládne ve tvých zdech, v tvých palácích ať je bezpečně!“
[8] Pro svoje bratry a své přátele za tvůj pokoj chci modlit se.
[9] Pro dům Hospodina, našeho Boha, chci o tvé dobro usilovat!

Žalm 123

Poutní píseň.

[1] K tobě své oči obracím, k tobě, jenž trůníš v nebesích!

[2] Jako služebníci k svým pánům vzhlížejí, jako služebnice vzhlíží ke své paní, tak my k Hospodinu, našemu Bohu, vzhlížíme: Kéž už se nad námi smiluje!

[3] Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se, už jsme přesyceni posměchem!

[4] Už jsme přesyceni nadmíru urážkami těch, kdo žijí v poklidu, a posměchem těch nadutců!

Žalm 124

Davidova poutní píseň.

[1] Kdyby s námi nebyl Hospodin – jen řekni, Izraeli:

[2] Kdyby s námi nebyl Hospodin tenkrát, když nás lidé napadli,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;
[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;
[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.
[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.
[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.
[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.
[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.
[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.
[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.
[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Salmo 126

Consolo para os que choram

Cântico de romagem

[3] tehdy by nás byli zaživa spolykali ve svém zuřivém běsnění.
[4] Tehdy by nás byly vody odplavily, naše životy proud by pohltil.
[5] Tehdy by nás byly pohltily vody v onom vzedmutí.
[6] Požehnán buď Hospodin, že nás nevydal jejich tesákům napospas!
[7] Jak ptáče unikli jsme z pasti ptáčníka, my jsme unikli, léčka selhala!
[8] Naše pomoc je ve jménu Hospodin – nebe i zemi on sám učinil!

Žalm 125

Poutní píseň.

[1] Ti, kdo v Hospodina doufají, hoře Sionu jsou podobní, která nezakolísá, stojí navěky!
[2] Kolem Jeruzaléma jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin jak nyní, tak i navěky!
[3] Jistěže nezůstane žezlo zlých nad spravedlivých dědictvím, aby spravedliví ruce nevztáhli k páchání špatnosti.
[4] K dobrým se, Hospodine, dobře zachovej, k těm, kteří mají srdce upřímné.
[5] Ty, kdo se obracejí k cestám klikatým, takové Hospodin zapudí se zločinci! Pokoj Izraeli!

Žalm 126

Poutní píseň.

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.
[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.
[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.
[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.
[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.
[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus

Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.
[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.
[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.
[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.
[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

[1]Když Hospodin navracel sionské zajatce, zdálo se nám to jako sen.

[2]Naše ústa tehdy plnil smích, naše jazyky jásaly. Tehdy se říkalo mezi národy: „Veliké věci jim učinil Hospodin!“

[3] Veliké věci nám učinil Hospodin, naplnilo nás veselí.
[4]Navrať nás, Hospodine, z našeho zajetí, jako když na poušti vytrysknou potoky!
[5]Ti, kteří rozsévali se slzami, sklidí úrodu s jásáním.
[6] Ten, který s pláčem vychází, aby drahocenné símě rozhodil, ten se s jásotem jednou navrátí, aby své snopy shromáždil.

Žalm 127

Šalomounova poutní píseň.

[1]Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají, kdo jej stavějí. Nechrání-li město Hospodin, marně bdí jeho ochránci.

[2] Marné je, abyste časně vstávali a zůstávali vzhůru do noci. Proč byste jedli chléb bolesti? Bůh svoje milé spánkem obdařil!
[3]Děti jsou dědictví od Hospodina, plod lůna je přece odměna.
[4]Tak jako šípy, jež hrdina třímá, jsou děti zplozené zamlada.
[5]Blaze člověku, jenž jich má plný toulec – takový nebude zahanben, až bude s protivníky jednat před soudem!

Žalm 128

Cântico de romagem

1 Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

2 Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

3 Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

4 Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

5 O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

6 vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Poutní píseň.

1 Blaze každému, kdo Hospodina ctí, tomu, kdo kráčí jeho cestami!

2 Prací svých rukou se jistě uživíš, blažený budeš a úspěšný.

3 Tvá manželka jak réva plodící v srdci tvého domu, tvé děti jak olivové proutky kolem tvého stolu!

4 Hle – takové požehnání bude mít muž, který Hospodina ctí!

5 Kéž ti ze Sionu žehná Hospodin, zdar Jeruzaléma kéž uvidíš po všechny dny, kdy budeš žít.

6 Kéž uvidíš i děti dětí svých! Pokoj Izraeli!

Salmo 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

1 Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

2 desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

3 Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

4 Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

5 Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

6 Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

7 com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

Žalm 129

Poutní píseň.

1 Tolik mě týrali už od dětství – jen řekni, Izraeli:

2 Tolik mě týrali už od dětství, nikdy mě ale nezmohli!

3 Přes moje záda oráči orali dlouhými brázdami.

4 Spravedlivý je však Hospodin – přesekal provazy lidí zlých!

5 Ať musí s hanbou táhnout pryč všichni, kdo k Sionu mají nenávist!

6 Ať jsou jak tráva na střechách, co dřív, než vzroste, usychá!

7 Ženci se jí ani nedotknou, vazači snopů ji do náruče nevezmou.

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.
[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.
[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?
[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.
[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.
[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,
[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.
[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.
[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

[8] Ať je nepozdraví, kdo tudy jde: „Hospodin vám své požehnání dej! V Hospodinově jménu vám žehnáme!“

Žalm 130

Poutní píseň.

[1]Z hlubin, Hospodine, volám tě,
[2]Pane můj, prosím vyslyš mě, k mým prosbám nakloň uši své!
[3] Budeš-li, Pane, připomínat viny, kdo, Hospodine, obstojí?
[4]Ty jsi však plný odpuštění, aby tě lidé v úctě chovali!
[5]Spoléhám na Hospodina, spoléhám celou duší, v jeho slově skládám naději.
[6] Má duše Pána vyhlíží více než strážní svítání, než strážní svítání!
[7] V Hospodina, Izraeli, skládej naději, vždyť plný lásky je Hospodin, plný ochoty tě vykoupit.
[8] On sám Izraele vykoupí ze všech jeho vin!

Žalm 131

Davidova poutní píseň.

[1]Nemám, Hospodine, srdce nadut, povýšeným zrakem nerozhlížím se. Do ničeho přehnaného se nepouštím, do ničeho, co je nad mé možnosti.
[2] Což nejsem spokojený a poklidný, jako když matka své dítě nakojí? Právě nakojenému se podobá ve mně duše má.

[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[3] V Hospodina, Izraeli, skládej naději jak nyní, tak i navěky!

Žalm 132

Poutní píseň.

[1] Pamatuj, Hospodine, na Davida i na všechno, co podstoupil –

[2] na to, co Hospodinu přísahal, když Mocnému Jákobovu složil slib:

[3] „Jistěže nevejdu do svého domu, na svoje lůžko nelehnu,

[4] svým očím nedovolím usnout, svým víčkům nedám poklesnout,

[5] dokud nenajdu domov Hospodinu, příbytek Jákobovu Mocnému.“

[6] O jeho Truhle jsme v Efratě slyšeli, nalezli jsme ji v kraji Jearim.

[7] K jeho příbytku pojďme již, klaňme se u jeho podnoží!

[8] „Povstaň, Hospodine, ke svému spočinutí, společně s Truhlou síly tvé!

[9] Tví kněží ať jsou spravedlností oblečeni, tvoji věrní ať jásají!

[10] Pro Davida, služebníka svého, neodmítej svého pomazaného!“

[11] Hospodin Davidovi věrně přísahal co nechce nikdy odvolat: „Jeden z tvých vlastních potomků dosedne po tobě na tvůj trůn.

[12] Když tvoji synové mou smlouvu zachovají a má svědectví, jimž je vyučím, i jejich synové na věky věků dosednou na tvůj trůn.“

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:
[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.
[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.
[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.
[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.
[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!
[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.
[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;
[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.
[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

[13] Hospodin si přece Sion zvolil, oblíbil si jej za svůj příbytek:
[14] „Zde je mé spočinutí na věčné věky, zde budu přebývat, jak toužil jsem!
[15] Štědře požehnám jeho zásoby, jeho chudé chlebem nasytím,
[16] jeho kněží obléknu spasením, jeho věrní budou jásat radostí!
[17] Zde nechám vyrůst roh Davidův, o svíci svého pomazaného se postarám.
[18] Jeho nepřátele obléknu v hanbu, na jeho hlavě však zazáří koruna."

Žalm 133

Davidova poutní píseň.

[1] Jak je to vzácné a jak příjemné, když bratři žijí spolu v jednotě!
[2] Jak vzácný olej na hlavě, stékající po bradě – po bradě Áronově tekoucí, po jeho rouchu až po cíp.
[3] Jak rosa z hory Hermonu sestupující na hory Sionu. Tam přece Hospodin požehnání udílí – život až navěky!

Žalm 134

Poutní píseň.

[1] Pojďte Hospodina velebit, každý, kdo je Hospodinův služebník – vy, kteří stojíte za nocí v domě, kde bydlí Hospodin!
[2] Zvedejte ruce ve svatyni, pojďte Hospodina velebit!
[3] Kéž ti ze Sionu žehná Hospodin, jenž nebe i zemi učinil!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

Žalm 135

[1]Haleluja! Chvalte jméno Hospodin, chvalte, Hospodinovi sloužící,

[2] vy, kdo stojíte v domě Hospodinově, v domě našeho Boha, v jeho nádvořích!

[3] Chvalte Hospodina – jak dobrý je Hospodin! Jeho jméno opěvujte – jak je nádherné!

[4]Hospodin přece Jákoba vyvolil, Izrael je jeho zvláštním pokladem!

[5]Hospodin je veliký – to vím jistě, nad všechny bohy je náš Panovník.

[6]Hospodin činí, cokoli se mu zachce, jak v nebi, tak i na zemi, v mořích i v každé hlubině!

[7]On nechá od obzoru stoupat mraky, k lijáku připojuje blesky, vypouští vítr ze svých pokladnic.

[8]On pobil v Egyptě prvorozené, od lidí až po dobytek.

[9]Divy a zázraky seslal, Egypte, proti tobě, na tebe, faraone, na všechny služebníky tvé!

[10]On porazil četné národy a mocné krále zbil –

[11]emorejského krále Sichona i Oga, krále Bášanu, a všechny krále v Kanaánu.

[12]Jejich zemi pak dal za dědictví, dědictví pro Izrael, svůj lid!

[13]Tvé jméno, Hospodine, trvá navěky, tvá památka, Hospodine, po všechna pokolení.

14 Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.
15 Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.
16 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;
17 têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.
18 Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.
19 Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;
20 casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.
21 Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

1 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
2 Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
3 Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;
4 ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
5 àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

14 Ano, Hospodin obhájí svůj lid, se svými služebníky bude lítost mít!
15 Stříbro a zlato jsou pohanské modly, výtvory rukou člověčích.
16 Ústa mají, a nemluví, oči mají, a nevidí.
17 Uši mají, a neslyší, v ústech nemají ani vzdech!
18 Ať jsou jim podobní ti, kdo je dělají, i všichni, kdo v ně doufají!
19 Rodino Izraelova, velebte Hospodina! Rodino Áronova, velebte Hospodina!
20 Rodino Leviho, velebte Hospodina! Kdo ctíte Hospodina, velebte Hospodina!
21 Ze Sionu ať je Hospodin veleben – Jeruzalém je jeho domovem! Haleluja!

Žalm 136

1 Haleluja! Oslavujte Hospodina, je tak dobrý – jeho láska trvá navěky!
2 Oslavujte Boha bohů – jeho láska trvá navěky!
3 Oslavujte Pána pánů – jeho láska trvá navěky!
4 On jediný veliké divy působí – jeho láska trvá navěky!
5 On ve své moudrosti nebe učinil – jeho láska trvá navěky!

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6] On na vodách zemi rozložil – jeho láska trvá navěky!
[7] On veliká světla učinil, – jeho láska trvá navěky!
[8] Učinil slunce, aby vládlo dni – jeho láska trvá navěky!
[9] Měsíc a hvězdy, aby vládly nad nocí – jeho láska trvá navěky!
[10] On pobil prvorozené v Egyptě – jeho láska trvá navěky!
[11] Vyvedl z jejich středu Izrael – jeho láska trvá navěky!
[12] V mocné ruce a paži vztažené – jeho láska trvá navěky!
[13] On Rudé moře vedví rozdělil – jeho láska trvá navěky!
[14] A jeho středem provedl Izrael – jeho láska trvá navěky!
[15] Faraona s vojskem smetl do moře – jeho láska trvá navěky!
[16] On vedl svůj lid po poušti – jeho láska trvá navěky!
[17] On porazil krále veliké – jeho láska trvá navěky!
[18] A pobil krále věhlasné – jeho láska trvá navěky!

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.
[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,
[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.
[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?
[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[19] Emorejského krále Sichona – jeho láska trvá navěky!
[20] I Oga, krále Bášanu – jeho láska trvá navěky!
[21] A jejich zemi dal za dědictví – jeho láska trvá navěky!
[22] Dědictví Izraeli, svému sluhovi – jeho láska trvá navěky!
[23] On na nás pamatoval v naší porobě – jeho láska trvá navěky!
[24] Vytrhl nás z ruky našich nepřátel – jeho láska trvá navěky!
[25] On veškeré tvorstvo sytí pokrmem – jeho láska trvá navěky!
[26] Oslavujte Boha nebe – jeho láska trvá navěky!

Žalm 137

[1] Mezi babylonskými řekami, tam jsme sedávali a plakali, když jsme vzpomínali na Sion.
[2] V té zemi jsme odložili citery a zavěsili je na vrby.
[3] Naši věznitelé nás tam žádali, abychom jim prý zpívali; naši tyrani od nás chtěli veselí: „Co kdybyste nám zpívali některou z písní sionských?!“
[4] Jak bychom ale byli zpívali Hospodinovu píseň mezi cizinci?
[5] Pokud zapomenu, Jeruzaléme, na tebe, pak ať mi uschne pravice!

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade

Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[6] Ať mi i k patru jazyk přiroste, pokud přestanu myslet na tebe, pokud mi Jeruzalém nebude nade vše, nade všechny mé rozkoše!

[7] Hospodine, jen se rozpomeň na Edomce v Jeruzalémě v onen den, kdy vykřikovali: „Rozbořte, rozbořte, zničte to město v základech!“

[8] Ó dcero Babylonská, budeš zničena! Blaze tomu, kdo ti odplatí za všechna naše příkoří!

[9] Blaze tomu, kdo tvé děti uchopí a o skálu je rozrazí!

Žalm 138

Žalm Davidův.

[1] Z celého srdce chválím tě, žalmy ti zpívám před mocnými.

[2] Před tvým svatým chrámem klaním se a tvému jménu děkuji, že miluješ a že věrný jsi, žes i svou pověst převýšil tím, co jsi zaslíbil.

[3] Vyslyšel jsi mě, když k tobě volal jsem – dodals mi odvahy!

[4] Ať tě, Hospodine, všichni králové slaví, až uslyší, co jsi zaslíbil.

[5] Ať opěvují cesty Hospodinovy: „Hospodinova sláva je největší!“

[6] Ač je Hospodin tolik vyvýšený, ponížených přece všímá si a zdálky ví o nadutcích.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.
[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.
[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.
[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.
[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.
[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.
[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.
[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?
[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;
[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,
[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.
[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[7] I když procházím soužením, život mi daruješ; napřáhneš ruku k mým sokům zuřivým, tvou pravicí budu zachráněn.

[8] Hospodin dokoná se mnou své záměry; tvá láska, Hospodine, trvá navěky – neopouštěj prosím dílo rukou svých!

Žalm 139

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[1] Ty mě, Hospodine, zkoumáš, ty mě znáš.

[2] Ty víš, jak sedám a jak vstávám zas, už zdálky rozumíš mým myšlenkám!

[3] Sleduješ, jak chodím i jak uléhám, všemi mými cestami se zabýváš.
[4] Ještě než mi přijde slovo na jazyk, ty už to, Hospodine, všechno víš!
[5] Zezadu i zpředu jsi mě obklopil, svou dlaň jsi na mě položil.

[6] Takové poznání je nad mé chápání – je příliš hluboké, na to nestačím!

[7] Kam bych byl unikl před duchem tvým? Před tvojí tváří kam bych se skryl?

[8] Kdybych do nebe vystoupil, tam jsi ty, kdybych si ustlal v podsvětí – i tam jsi!

[9] Kdybych si oblékl křídla jitřenky, kdybych se usadil za mořem dalekým,
[10] i tam by mě vedla ruka tvá, tvá pravice by mě držela!

[11] Kdybych si řekl – Snad pohltí mě tma, až světlo kolem mě noc vystřídá –

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[12] tobě nebude temná ani tma, noc jako den ti záři dá, tma bude pro tebe světlu podobná!

[13] Mé nitro zformovals ty sám, v lůně mé matky jsi mě tkal.

[14] Chválím tě za tvá díla ohromná, za to, jak podivuhodně jsem udělán a že mou duši tak dobře znáš!

[15] Jediná z mých kostí ti nebyla ukryta, když jsem byl vskrytu formován, když jsem byl hněten v zemských hlubinách!

[16] Můj zárodek tvé oči viděly, všechno jsi zapsal do knihy – dny, jež mi byly určeny, než začal první z nich.

[17] Jak jsou mi drahé, Bože, tvé myšlenky, je jich tak mnoho, že nejdou vypočíst!

[18] Kdybych je počítal, než písku je jich víc; budu zas s tebou, až se probudím!

[19] Kéž bys už, Bože, zabil ty ničemy – „Odstupte ode mě, vy vrahouni!“ –

[20] Když mluví o tobě, je to rouhání, tvé jméno zneužívají nepřátelé tví!

[21] Nemám snad, Hospodine, k tvým sokům nenávist? Nehnusím si ty, kdo na tebe útočí?

[22] Naprostou nenávistí nenávidím je, mými nepřáteli stali se!

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;
[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,
[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.
[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.
[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.
[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.
[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.
[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.
[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.
[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.
[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[23] Zkoumej mě, Bože, a poznej srdce mé, poznej mé myšlenky, jen mě vyzkoušej!

[24] Zjisti, zda držím se cesty škodlivé, a cestou věčnosti mě veď!

Žalm 140

Pro předního zpěváka. Žalm Davidův.

[2] Zachraň mě, Hospodine, od lidí zlých, braň mě před těmi, kdo páchají násilí!
[3] Před těmi, kdo v srdci vymýšlejí zlo, těmi, kdo každý den rozněcují boj.
[4] Jako had bodají svými jazyky, zmijí jed skrývají pod svými rty! *(séla)*

[5] Chraň mě, Hospodine, od rukou ničemy, braň mě před těmi, kdo páchají násilí, před těmi, kdo chtějí mi nohy podrazit!

[6] Nadutci na mě nastražili léčku, upletli na mě síť z provazů, u cesty položili mnohou nástrahu. *(séla)*

[7] Říkám Hospodinu: Můj Bůh jsi ty. Vyslyš, Hospodine, moje modlitby!

[8] Hospodine, Pane, má mocná záchrano, hlavu mi kryješ, když přijde boj.

[9] Neplň, Hospodine, tužby ničemů, jejich zlé plány ať nedojdou úspěchu! *(séla)*

[10] Ti, kdo mě obkličují, hlavy zvedají – zrádností vlastních rtů ať jsou smeteni!

[11] Ať na ně prší uhlí řeřavé, ať padnou do jámy, z níž nikdo nevstane!

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.
[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.
[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.
[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.
[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.
[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.
[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.
[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,
[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[12] Ať pomlouvači ztratí svůj domov na zemi, násilníky ať dožene a srazí neštěstí!

[13] Vím to, že Hospodin hájí chudáky a že prosadí právo ubohých.

[14] Jistěže spravedliví tvé jméno oslaví, před tvojí tváří budou žít poctiví!

Žalm 141

Žalm Davidův.

[1] Volám tě, Hospodine, ke mně pospíchej, vyslyš můj hlas, když volám tě!

[2] Kéž je má modlitba před tebou kadidlem, večerní obětí kéž jsou mé ruce zvednuté!

[3] K mým ústům, Hospodine, postav stráž, bránu mých rtů prosím chraň.

[4] Nenech mé srdce ke zlu zamířit, ať se neúčastním skutků ničemných s lidmi, kteří jsou zločinci – ať ani neokusím jejich lahůdky!

[5] Ať mě spravedlivý třeba i bije, jen ať jsem napomínán přítelem, ať mi však hlavu nemažou ničemové – proti jejich zločinům stále modlím se!

[6] Až jejich vůdcové budou svrženi ze skály, jak dobře mluvil jsem, všichni poznají.

[7] Jako když oráč rozčísne brázdu v zemi, poletí jejich kosti do chřtánu podsvětí!

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna
1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

[8] Já k tobě, Hospodine, Pane, upírám oči, na tebe spoléhám, nenech mě zahynout!

[9] Chraň mě před pastí, kterou mi nastražili, před léčkami těch zločinců!

[10] Ničemové ať padnou do svých vlastních sítí – já zatím uniknu!

Žalm 142

Poučný žalm Davidův.

Jeho modlitba, když byl v jeskyni.

[2] K Hospodinu volám s úpěním, k Hospodinu volám, žadoním!

[3] Vylévám před ním svoje starosti, své trápení mu svěřuji.

[4] Na duchu klesám slabostí, ty ale o mé stezce víš! Na cestě, kterou se ubírám, na mě nastražili past.

[5] Pohleď k mé pravici, všimni si: nezná se ke mně ani jediný! Kdybych chtěl utéci, nemám kam, nikdo se o mě nestará!

[6] K tobě zní moje volání: Ty, Hospodine, jsi má skrýš, můj úděl na zemi mezi živými!

[7] Vyslechni prosím moje volání – jsem už úplně zoufalý! Zachraň mě před těmi, kdo mě stíhají, jsou příliš silní – na ně nestačím!

[8] Vyveď mou duši z vězení, abych tvé jméno mohl oslavit! Tehdy mě spravedliví obklopí, až mi své dobrodiní projevíš.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

Žalm 143

Žalm Davidův.

[1]Slyš, Hospodine, moji modlitbu, mé prosbě prosím popřej sluch. Odpověz mi ve své věrnosti, ve své spravedlnosti!

[2]Jsem tvůj služebník, nevoď mě na soud – nikdo z živých není v právu před tebou!

[3]Pronásleduje mě nepřítel, zašlapat chce mě do země! Nutí mě bydlet v temnotě tak jako dávno zemřelé.

[4] Na duchu klesám slabostí, srdce mám plné zděšení.

[5] Vzpomínám na dny, které minuly, rozjímám o všem, co jsi učinil, o díle tvých rukou přemýšlím.

[6]Své ruce k tobě vztahuji, žízním po tobě jak země bez vody! *(séla)*

[7]Pospěš, Hospodine, vyslyš mě dříve, než ztratím dech! Neskrývej přede mnou svoji tvář, ať se nepodobám mrtvolám.

[8]Kéž ráno uslyším o lásce tvé – jsi má jediná naděje! Ukaž mi cestu, po níž bych šel – tobě svou duši svěřil jsem.

[9]Zbav mě, Hospodine, mých nepřátel, v tobě hledám svou ochranu.

[10]Plnit tvou vůli prosím nauč mě – vždyť jsi můj Bůh! Tvůj laskavý Duch ať vede mě po zemi srovnané.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[11] Obživ mě, Hospodine, pro jméno své, ve své spravedlnosti z trápení vyveď mě.

[12] Kvůli své lásce kéž mé soky umlčíš, všechny mé protivníky prosím znič – vždyť jsem tvůj služebník!

Žalm 144

Žalm Davidův.

[1] Požehnán buď Hospodin, skála má! On učí mé ruce bojovat, mé prsty chystá na zápas.

[2] On je má láska, můj pevný hrad, mé útočiště, má záchrana. On je můj štít, na něj spoléhám, i národy mi poddává.

[3] Co je, Hospodine, člověk, že o něm víš, co je lidský tvor, že o něm přemýšlíš?

[4] Člověk je páře podobný, jeho dny míjejí jako stín.

[5] Sestup, Hospodine, své nebe rozetni, dotkni se hor, ať dýmají!

[6] Zasáhni bleskem, nepřátele rozptyl, vyšli své šípy, abys je rozdrtil!

[7] Vztáhni svou ruku z výšiny, z mohutných vod mě vyprosti, z ruky cizáků mě vytrhni!

[8] Ti mají ústa plná lži, křivě přísahají svou pravicí!

[9] Novou píseň ti pak, Bože, zazpívám, na desetistrunné loutně zahraju ti žalm.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[10] Ty umíš vítězství králům darovat, vyprostíš svého služebníka Davida! Od krutého meče

[11] mě vyprosti, z ruky cizáků mě vytrhni! Ti mají ústa plná lži, křivě přísahají svou pravicí!

[12] Naši synové ať jsou ve svém mládí jak sazenice zdárně rostoucí; naše dcery ať jsou jako sloupy stavbu paláce zdobící.

[13] Naše spižírny ať plné jsou, ať oplývají veškerou potravou; naše ovce ať rodí tisíce mladých, desítky tisíc na naše pastviny.

[14] Náš dobytek ať je obtěžkaný, ať nejsou vpády ani vyhnanství, ať není nářek v našich ulicích.

[15] Blaze lidu, jenž toto zakouší, blaze lidu, jehož Bůh je Hospodin!

Žalm 145

Chvalozpěv Davidův.

[1] Bože, můj Králi, tebe velebím, tvé jméno chválím navždy, navěky.

[2] Každý den tebe chválit chci, tvé jméno slavím navždy, navěky.

[3] Veliký je Hospodin, vší chvály hodný, jeho velikost nelze nikdy pochopit!

[4] Ať všechna pokolení tvé skutky opěvují, tvé mocné činy ať zvěstují.

[5] Ať mluví o tvé kráse, slávě a velebnosti, zatímco přemýšlím o tvých zázracích.

6 Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.
7 Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.
8 Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.
9 O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.
10 Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.
11 Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,
12 para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.
13 O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.
14 O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.
15 Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.
16 Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.
17 Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.
18 Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

6 Ať hovoří o tvé ohromující moci, zatímco o tvé velikosti vyprávím.
7 Ať hlásají památku tvé hojné dobroty, o tvé spravedlnosti ať zpívají:
8 „Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý!
9 Ke všem je dobrotivý Hospodin, on cítí s každým ze svých stvoření!“
10 Ať tě, Hospodine, všechna stvoření slaví, ať ti dobrořečí věrní tví.
11 O slávě tvého království ať vyprávějí, o tvých mocných činech ať hovoří.
12 Všichni lidé ať se o jeho moci dozví, o slávě a kráse jeho království.
13 Tvé království vládne nad všemi věky, tvé panování nad všemi pokoleními! Hospodin je věrný ve všem, co zaslíbil, ve všem, co působí, je laskavý.
14 Hospodin podpírá všechny, kdo klesají, pozvedá všechny, kdo jsou sklíčení.
15 Oči všech k tobě vzhlížejí, abys je krmil v čase potřeby.
16 Otevíráš ruku, abys nasytil touhy všech žijících.
17 Hospodin je spravedlivý ve všech cestách svých, ve všem, co působí, je laskavý.
18 Hospodin je blízký všem, kdo ho vzývají, všem, kdo ho vzývají v opravdovosti.

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[19] Naplňuje touhy těch, kdo ho ctí, slyší jejich křik a jde je zachránit.

[20] Hospodin chrání všechny, kdo ho milují, všechny ničemy ale zahubí.

[21] Hospodinova chvála ať z úst mi zní, jeho svaté jméno ať chválí každý smrtelník navždy, navěky!

Žalm 146

[1] Haleluja! Chval Hospodina, duše má!

[2] Chválit budu Hospodina celý život svůj, žalmy zpívat svému Bohu, dokud jsem tu!

[3] Nespoléhejte na mocné – smrtelník nikoho spasit nemůže.

[4] Až ztratí dech, vrátí se do země, jeho úmysly se rozplynou v ten den.

[5] Blaze tomu, komu Bůh Jákobův pomáhá, tomu, na Hospodina, svého Boha, spoléhá!

[6] On přece nebe i zemi učinil a také moře i všechno v nich. Navěky věrný zůstává,

[7] utlačovaným právo zjednává, dává chléb těm, kdo mají hlad. Hospodin vězně propouští,

[8] Hospodin slepým oči otvírá, Hospodin zvedá sklíčené, Hospodin miluje poctivé,

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.
[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;
[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.
[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.
[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.
[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.
[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,
[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva
[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.
[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.
[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[9] Hospodin chrání příchozí, podporuje vdovy a sirotky, cestu ničemných ale podvrací.
[10] Hospodin bude kralovat navěky, tvůj Bůh, Sione, po všechna pokolení! Haleluja!

Žalm 147

[1]Haleluja!

I.

Jak dobré je zpívat našemu Bohu žalm, jak je to rozkošné – chvála je líbezná!
[2] Hospodin Jeruzalém buduje, shromažďuje rozehnaný Izrael.
[3] Uzdravuje v srdci ztrápené a ovazuje jejich zranění.
[4] On sám určuje počet hvězd a jménem volá každou z nich.

[5]Náš Pán je veliký a nesmírně mocný, jeho moudrost nelze vypočíst!

[6] Hospodin podporuje ponížené, ničemy ale k zemi shazuje.

[7]Zpívejte Hospodinu s vděčností, našemu Bohu hrajte na citery!

[8]On halí nebe do oblak a zemi deštěm zalévá, aby tráva rostla na horách.

[9] On dává zvířatům dostatek potravy, i mladým krkavcům, když k němu volají.
[10] On neobdivuje sílu koní, ve svalech siláků nemá zalíbení.
[11]Hospodinu se líbí ti, kdo jej ctí, ti, kdo v jeho lásku doufají!

II.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.
[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;
[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.
[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;
[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.
[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?
[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.
[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.
[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.
[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.
[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.
[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.
[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.
[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.
[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

[12] Oslavuj Hospodina, Jeruzaléme, chval svého Boha, Sione!
[13] On zpevňuje závory tvých bran, žehná tvým dětem ve tvých zdech.
[14] Působí pokoj ve tvých končinách, z nejlepší pšenice sytí tě.
[15] Když na zem svůj rozkaz posílá, jeho slovo rychle šíří se.
[16] Sníh jako vlnu prostírá, jíním sype jako popelem.
[17] Své kroupy jak drobky rozhazuje, kdo obstojí, když přijde jeho mráz?
[18] Když pošle své slovo, všechno taje, potoky tečou, když větrem zafouká.
[19] Zjevil své slovo Jákobovi, své zákony a práva Izraeli dal.
[20] Žádnému národu to neučinil, a proto nepoznali jeho pravidla. Haleluja!

Žalm 148

[1] Haleluja! Chvalte Hospodina, všichni na nebi, chvalte ho z výšin svých!
[2] Chvalte ho, všichni jeho andělé, chvalte ho, všechny jeho zástupy!
[3] Chvalte ho, slunce i měsíci, chvalte ho, všechny hvězdy zářící!
[4] Chvalte ho, nebesa nejvyšší, chvalte ho, vody v oblacích!
[5] Ať všichni chválí jméno Hospodin, jehož příkazem byli stvořeni!
[6] Na věčné věky je všechny umístil, jeho ustanovení se nezmění!
[7] Chvalte Hospodina, všichni na zemi, vodní obludy a všechny hlubiny,

[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

[10] feras e gados, répteis e voláteis;

[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.

[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

[8] blesky a kroupy, mlha i sníh, prudký vichr, plnící jeho rozkazy,

[9] rovněž tak hory a všechny pahorky, ovocné stromy a všechno cedroví,

[10] divoká zvěř i všechen dobytek, drobná havěť i ptáci na křídlech,

[11] králové světa a všechny národy, všichni vůdcové a vládci na zemi,

[12] mladíci spolu s dívkami a staří s mladými!

[13] Ať všichni chválí jméno Hospodin, jen jeho jméno je přece nejvyšší, jeho sláva je nad nebem i nad zemí!

[14] Roh svého lidu on sám vyvýšil k věhlasu všech svých oddaných, synů Izraele, jeho nejbližších! Haleluja!

Žalm 149

[1] Haleluja! Zpívejte Hospodinu novou píseň, shromáždění věrných ať chválí jej!

[2] Raduj se, Izraeli, ze svého Tvůrce, synové Sionu, nad svým Králem jásejte!

[3] Jeho jméno chvalte tančením, hrajte mu na tamburíny a citery!

[4] Hospodin chová svůj lid v oblibě, spásou korunuje ubohé!

[5] Ať věrní v této slávě jásají, ať si prozpěvují ve svých ložnicích.

[6] Z plna hrdla ať Boha vyvýší, dvojsečný meč ať v rukách třímají,

[7] aby konali pomstu nad pohany, aby trestali mezi národy,

[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;
[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

[1] Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.
[2] Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.
[3] Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.
[4] Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.
[5] Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.
[6] Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

[8] jejich krále aby svázali řetězy, jejich velmože aby sevřeli železy,
[9] zapsaný rozsudek aby nad nimi vykonali – to je ctí všech jeho oddaných! Haleluja!

Žalm 150

[1] Haleluja! Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho na obloze za jeho moc!
[2] Chvalte ho za jeho hrdinství, chvalte ho za jeho velikou vznešenost!
[3] Chvalte ho troubením na rohy, chvalte ho na loutny a citery!
[4] Chvalte ho tamburínami a tančením, chvalte ho na struny a píšťaly!
[5] Chvalte ho činely hlasitými, chvalte ho činely zvučnými!
[6] Všechno, co dýchá, ať chválí Hospodina! Haleluja!

Provérbios de Salomão	Přísloví

Provérbios 1

Uso dos provérbios

[1] Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

[2] Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

[3] para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

[4] para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

[5] Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

[6] para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

[7] O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

[8] Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

[9] Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

[10] Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

[11] Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

CHVÁLA MOUDROSTI

Klíč k poznání

Přísloví 1

[1]Přísloví Šalomouna, syna Davidova, krále nad Izraelem,

[2] k nabytí moudrosti a k poučení, jak rozumět hlubokým výrokům,

[3]jak si osvojit, co učí rozum, spravedlnost, právo a poctivost,

[4] jak předat prostoduchým chytrost, mládeži prozíravost a vědění.

[5] Moudrý ať poslouchá a rozmnoží svou znalost, rozumný ať dá si poradit,

[6] jak porozumět úslovím a jinotajům, rčením mudrců a jejich hádankám.

[7] Klíčem k poznání je úcta k Hospodinu; moudrostí a poučením jen hlupák pohrdá.

Nenech se zlákat

[8]Poslouchej, synu můj, otcovo poučení, od matčiných pokynů se nevzdaluj.

[9]Půvabným věncem na tvé hlavě budou, náhrdelníkem budou na hrdle tvém.

[10]Nenech se zlákat, synu, když hříšníci tě mámí:

[11]„Pojď s námi, budem ze zálohy vraždit, někoho nevinného jen tak přepadnem,

[12]jako hrob zaživa je spolknem, vcelku, jako když padnou do jámy.

[13]Všemožné cennosti si snadno pořídíme, domy si naplníme kořistí.

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;
[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[14] Na naši kartu vsaď svůj osud, společný měšec budem všichni mít!“
[15] Na cestu s nimi nepouštěj se, synu, nevydávej se v jejich šlépějích –
[16] jejich nohy běží k neštěstí, k prolití krve spěchají!
[17] Líčit síť před očima ptáků je jistě zcela zbytečné.
[18] Tihle však na sebe smrtelnou léčku strojí, na vlastní duši číhají.
[19] Tak skončí každý, kdo hledá mrzký zisk – o vlastní duši ho to připraví.

Moudrost na ulicích volá

[20] Moudrost venku na ulicích volá, na náměstích svůj hlas pozvedá,
[21] na rušných nárožích hlasitě vykřikuje, v průchodu městské brány proslov má:
[22] „Kdy omezenců láska k malosti už skončí, kdy drzounů záliba v drzosti, kdy tupců nenávist ke všemu vědění?
[23] Obraťte se, když vás napomínám, hle, svého ducha na vás vylít chci, právě vám chci svá slova oznámit!
[24] Dosud jsem volala, však nechtěli jste slyšet, ruku jsem nabízela, nikdo však nevnímal,
[25] všechny mé rady zavrhli jste, mými domluvami se nikdo neřídil.
[26] Vašemu neštěstí já nyní zasměji se i hrůze, jež vás přepadne. Bavit se budu,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.
[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.
[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;
[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.
[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.
[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.
[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,
[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,
[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,
[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,
[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

[27] až jako bouře zachvátí vás hrůza, až jako vichr udeří vaše neštěstí, až soužením a tísní budete sevřeni.
[28] Až mě pak volat budou, neozvu se, budou mě shánět, avšak nenajdou.
[29] Protože nenáviděli poznání, úctu k Hospodinu si zvolit nechtěli,
[30] mými radami se nikdy neřídili, mojí domluvou vždy jen pohrdli,
[31] proto ať snědí, co si navařili, vlastními plány ať se nasytí!
[32] Omezenci zajdou na vlastní umíněnost, spokojenost tupců je jejich záhuba.
[33] Kdo mě však poslouchá, ten pohodlně žije v bezpečí před hrozbou všeho zla.“

Přijmi má slova

Přísloví 2

[1] Přijmi prosím má slova, synu, moje příkazy jak poklad opatruj,
[2] své ucho k moudrosti nakloň, srdce otevři pro rozumnost!
[3] Ano, po rozumnosti volej, přivolej k sobě rozvahu.
[4] Když ji jak stříbro vyhledávat budeš, pátrat po ní jak po pokladech,
[5] úctě k Hospodinu tehdy porozumíš, k poznání Boha dospěješ.

[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.

[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,

[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.

[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.

[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.

[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;

[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,

[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;

[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,

[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[6] Jen Hospodin přece dává moudrost, poznání a rozumnost pramení z jeho úst.

[7] Zdravý úsudek on pro upřímné chová, štítem je pro ty, kdo žijí poctivě.

[8] Drží stráž nad stezkami práva, ochraňuje cestu spravedlivých svých.

[9] Spravedlnosti a právu tenkrát porozumíš, i poctivosti – všem stezkám ke štěstí.

[10] Moudrost když do srdce ti vejde, vědění když tvou duši potěší,

[11] prozíravost tě bude chránit, rozumnost nad tebou bude bdít.

Moudrost tě ochrání

[12] Před špatnou cestou tě moudrost ochrání, před každým, kdo mluví zvráceně,

[13] před těmi, kdo se přímým stezkám vyhnou, kdo kráčejí po cestách temnoty.

[14] Před těmi, kdo s radostí zla se dopouštějí, kdo si v krutých zvrácenostech libují,

[15] jejichž stezky jsou různě pokroucené a jejichž kroky z cesty scházejí.

[16] Před cizí ženou moudrost zachrání tě, před vábivými slovy svůdkyně,

[17] jež druha svého mládí opustila, na smlouvu se svým Bohem nedbajíc.

[18] Její dům se chýlí k jisté smrti, její krok míří do podsvětí.

[19] Kdo vejde k ní, už nevyjde více, na stezky života se nikdy nevrátí.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.
[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.
[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;
[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.
[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração
[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.
[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.
[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.
[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;
[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.
[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;
[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[20] Kéž by ses vydal cestou ušlechtilých, na stezkách spravedlivých kéž bys vytrval!

[21] Poctiví přece budou obývat zemi a bezúhonní v ní zůstanou.

[22] Ničemové však budou ze země vymýceni, proradní z ní budou vyrváni!

Důvěřuj Hospodinu

Přísloví 3

[1]Nezapomeň, co jsem tě učil, synu, v srdci opatruj, co jsem ti přikázal;

[2]dlouhé dny, léta života ti to přidá, zajistí ti to klid a mír.

[3]Láska a věrnost ať tě neopouští, připoutej si je k hrdlu, vyryj do srdce!

[4] Přízně a uznání tehdy dojdeš před zrakem lidí i před Bohem.

[5]Celým svým srdcem důvěřuj Hospodinu, nespoléhej se na vlastní rozumnost.

[6]Na každém kroku snaž se jej poznávat, on sám tvé stezky urovná.

[7] Sám sebe neměj za moudrého, cti Hospodina a vyvaruj se zla!

[8]To přinese tvému tělu zdraví, celé tvé nitro to občerství.

[9]Uctívej Hospodina vším, co ti patří, tím nejlepším ze vší své úrody.

[10] Tvé stodoly pak budou plné zrní, tvé sudy budou vínem přetékat.

Moudrost nad zlato

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.
[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.
[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;
[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.
[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.
[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.
[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.
[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.
[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.
[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.
[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;
[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.
[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.
[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[11] Hospodinovo poučení, synu, neodmítej, když tě napravuje, nezoufej;
[12] Hospodin kárá, koho miluje, jak otec syna, jehož má v oblibě.
[13] Blaze člověku, jenž nalezl moudrost, blaze člověku, jenž získal rozvahu!
[14] Přináší lepší zisk než stříbro, její výnosy jsou nad zlato.
[15] Její cena je nad perly vyšší, nic, v čem si libuješ, se jí nerovná.
[16] Dlouhověkost ve své pravici třímá, bohatství a slávu drží v levici.
[17] Její cesty jsou plné potěšení, její kroky vždy vedou k pokoji.
[18] Stromem života je těm, kdo se jí drží, blaze je těm, kteří ji uchopí!
[19] Moudrostí založil Hospodin zemi, prozřetelností nebe upevnil.
[20] Jeho věděním tryskají z hlubin proudy, oblaka rosu skýtají.
[21] Soudnost a prozíravost ať nesejdou ti z očí, jak vzácný poklad je, synu, opatruj.
[22] To ony darují tvé duši život, právě ony tvé hrdlo okrášlí.
[23] Bezpečně pak půjdeš svojí cestou, tvé nohy nebudou klopýtat.
[24] Až půjdeš spát, nic nebude tě strašit, až usneš, tvůj sen bude příjemný.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.
[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.
[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.
[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.
[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.
[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;
[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.
[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.
[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.
[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;
[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[25] Nebudeš se bát náhlého děsu ani zkázy, jež čeká ničemy.
[26] Hospodin bude stát po tvém boku, on sám tvé nohy před pastí ochrání!

Neodpírej dobrodiní

[27] Neodpírej dobrodiní těm, kdo je potřebují, když je v tvé moci něco učinit.
[28] Neříkej bližnímu: „Přijď jindy," když právě teď mu můžeš pomoci.
[29] Nechystej proti bližnímu nic zlého, když k tobě chová důvěru.
[30] Nežaluj nikoho pro nic za nic, když ti neprovedl žádné zlo.
[31] Nezáviď člověku, jenž páchá násilí, nesdílej žádnou z jeho cest.
[32] Hospodinu se hnusí každý zvrhlík, s upřímnými však sdílí svá tajemství.
[33] Hospodinovo prokletí stíhá dům darebáka, obydlí spravedlivých ale požehná.
[34] Pro posměvače má Hospodin posměch, pokorným ale přízeň věnuje.
[35] Moudrým připadne za dědictví sláva, tupce však čeká potupa.

Otcovské poučení

Přísloví 4

[1] Slyšte, synové, otcovské poučení, dávejte pozor a rozum získáte.
[2] Skvělé poznání vám totiž nabízím; neopouštějte mé učení.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[3] Sám jsem byl synem u svého otce, maličkým jedináčkem u matky své.

[4] Když učíval mne otec, říkal: „Moje slova si vezmi k srdci, dbej na mé příkazy a budeš žít.

[5] Získej moudrost, rozumnost získej, má slova nezapomeň, nezkomol.

[6] Neopouštěj moudrost – bude tě chránit, miluj ji – bude o tebe pečovat.

[7] Moudrost především! Získávej moudrost, za všechno své jmění získej rozumnost.

[8] Važ si jí a ona vyvýší tě, poctí tě, když ji k sobě přivineš.

[9] Svým půvabem ověnčí tvoji hlavu, korunuje tě krásou svou!“

[10] Slyš, synu můj, mé výroky přijmi, léta života se ti prodlouží.

[11] Cestě moudrosti chci tě učit, po přímých stezkách tě chci vést.

[12] Půjdeš-li, tvůj krok nic nezastaví, jestliže poběžíš, nic tě nesrazí.

[13] Poučení se chop a nepovoluj, opatruj je, vždyť je tvým životem!

[14] Stezku darebáků se neodvažuj zkoušet, cestou zlosynů nikdy nekráčej.

[15] Varuj se jí a nechoď po ní, odvrať se od ní a jdi pryč!

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;
[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.
[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.
[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.
[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.
[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.
[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.
[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.
[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.
[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.
[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[16] Neusnou, dokud někomu neublíží, nemohou spát, než někoho podrazí.
[17] Takoví se chlebem darebáctví živí, opájejí se vínem násilí!
[18] Stezka spravedlivých jak paprsek světla víc a víc září, až se rozední.
[19] Cesta darebáků však tone ve tmách, o co klopýtnou, nikdy netuší.

Chraň své srdce

[20] Na má slova dej pozor, synu, k mým výrokům své ucho nakláněj,
[21] nikdy z nich nespouštěj své oči, hluboko v srdci si je uchovej.
[22] Životem jsou těm, kdo je nacházejí, celému jejich tělu zdraví dávají:
[23] Především dobře chraň své srdce – právě z něj všechen život vychází.
[24] Zbav se vší převrácené řeči, ústa, jež mluví zle, zapuď od sebe.
[25] Tvé oči ať vždycky hledí přímě, svým pohledem miř rovnou před sebe.
[26] Zvaž, kudy povedou tvé kroky, všechny tvé cesty pak budou bezpečné.
[27] Neuchyluj se vpravo ani vlevo, své kroky vzdal od všeho zla!

Rty svůdkyně

Přísloví 5

[1] Mé moudrosti dopřej pozornost, synu, nakloň své ucho k mým úsudkům;

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[2] tak, abys prozíravost opatroval, tvé rty aby byly strážci vědění:

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[3] Rty svůdkyně sice oplývají medem, její ústa jsou jemná nad olej,

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[4] pak ale zhořkne jako pelyněk, jak dvojsečný meč se zabodne.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[5] Její nohy míří k hlubinám smrti, její kroky vedou do pekel.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[6] O stezku života se nijak nezajímá, vrtkavým krokem jde, aniž tuší kam.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[7] Proto mne poslyšte, synové moji, neuhýbejte od mých výroků!

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[8] Daleko od ní ať vede tvá cesta, k jejímu vchodu chraň se přiblížit!

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[9] Svou důstojnost jinak necháš druhým, svá léta ukrutníku odevzdáš.

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[10] Z tvého úsilí budou žít jiní, tvá dřina skončí v domě cizího.

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[11] Nakonec bolestí řvát budeš, tvůj život, tvé tělo až bude zmařeno:

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[12] „Proč jen jsem nenáviděl poučení, proč domlouváním pohrdlo srdce mé!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[13] Proč jsem neposlouchal svoje učitele, proč jsem vychovatelům sluchu nedopřál!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[14] Jak rychle jsem se octl v nejhorší bídě na očích všem, uprostřed obce své!“

Pij vodu z vlastní studny

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[15] Pij vodu z vlastní nádrže, vodu prýštící ze tvé studnice.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[16] Mají tvé prameny téci na ulice? Mají se náměstím řinout řeky tvé?

17 Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.
18 Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
19 corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.
20 Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?
21 Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
22 Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
23 Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

1 Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
2 estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
3 Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;
4 não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;
5 livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

17 Tobě ať patří, jen tobě jedinému, nikomu cizímu je neponech.
18 Požehnané ať je tvé zřídlo, v manželce svého mládí potěšení měj!
19 Ta milostná laň, ta přelíbezná srna! Jejími ňadry se stále opájej, v jejím milování se věčně utápěj!
20 Proč by ses, synu, utápěl v cizí ženě, proč bys měl spočívat v náručí svůdkyně?
21 Hospodin vidí všechny lidské cesty, každý jejich krok pozorně sleduje.
22 Darebáka lapí jeho nepravosti, v provazech vlastního hříchu uvázne.
23 Nedal se poučit, a tak zemře, v množství své bláhovosti ztratí se!

Vyvázni jako pták

Přísloví 6

1 Synu, pokud za někoho ručíš, cizímu člověku jsi svou ruku dal,
2 vlastními slovy jsi nyní svázán, lapen jsi tím, co jsi prohlásil!
3 Nyní se musíš vyprostit, můj synu – ten někdo tě totiž v hrsti má – jdi za ním, poniž se a dotírej!
4 Nedopřej svým očím žádný spánek, tvá víčka ať ani neokusí sen.
5 Unikni mu jako srnec lovci, vyvázni jako ptáče ze sítě!

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

Jdi za mravencem

[6] Jdi za mravencem, pecivále, pozoruj ho a zmoudříš hned!

[7] Žádného vůdce mravenec nemá, dozorce ani vládce jemu netřeba;

[8] v létě si ale potraviny chystá, o žních zásoby pilně ukládá.

[9] Jak dlouho, lenochu, budeš polehávat, kdy už se konečně ze snu probudíš?

[10] Chvilku si pospíš, chvilku zdřímneš, na chvilku složíš ruce a spočineš?

[11] Vtom jako tulák bída navštíví tě, jako loupežník tě nouze přepadne!

Ryzí ohavnost

[12] Ničemný člověk, hanebník jinak než křivě nemluví.

[13] Očima pomrkává, mele nohama, prsty ukazuje sem a tam.

[14] Ve falešném srdci zlé věci chystá, neustále sváry rozsévá.

[15] Proto, až neštěstí jej náhle potká, v mžiku jej rozdrtí, nebude pomoci.

[16] Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmou má za ryzí ohavnost:

[17] povýšené oči, prolhaný jazyk, ruce mordující nevinné,

[18] srdce, jež chystá hanebné plány, nohy pospíchající páchat zlo,

[19] křivopřísežníka, který klam šíří, a rozsévače svárů mezi bratřími.

Přikázání je svíce

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;
[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.
[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.
[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;
[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.
[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.
[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?
[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?
[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.
[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?
[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.
[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[20] Opatruj, synu, otcova přikázání, od matčiných pokynů se nevzdaluj.
[21] Navěky připoutej si je k srdci, okolo hrdla si je přivěšuj.
[22] Kamkoli půjdeš, moudrost tě doprovodí, kdykoli ulehneš, bude nad tebou bdít, jakmile procitneš, s tebou promluví.
[23] Přikázání je svíce a učení světlo, poučné domluvy jsou cesta k životu.
[24] Před špatnou ženou tě budou chránit, před lichotným jazykem svůdkyně.
[25] Neprahni v srdci po její kráse, jejími řasami se nenech polapit.
[26] Za nevěstku se platí i bochníkem chleba, cizoložnice však vzácnou duši uloví!

Oheň v klíně

[27] Může muž ukrýt oheň v klíně, aniž by propálil si šat?
[28] Může snad chodit po žhavém uhlí, aniž si spálí chodidla?
[29] Stejně tak ten, kdo s ženou bližního spí – kdo se jí dotkne, trestu neujde!
[30] Zloděj nebývá haněn, když krade, aby nasytil svůj neodbytný hlad.
[31] Sedmkrát více vrací, pokud je chycen, všechno své jmění musí odevzdat.
[32] Jenom šílenec ale cizoloží, kdo činí to, je sebevrah!

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[33] Bití a ostuda na něj čeká, pohanu svou už nikdy nesmaže.

[34] Žárlivost rozzuří manžela té ženy, nelítostný bude v den pomsty své;

[35] nevezme ohled na žádné odškodnění, sebevětší úplatek jím nepohne!

Jako vůl na porážku

Přísloví 7

[1] Dbej na mé výroky, můj synu, příkazy mé jak poklad opatruj.

[2] Dbej na mé příkazy a najdeš život, učení mé jak oko v hlavě chraň.

[3] Připoutej si je k prstům, vyryj do srdce.

[4] Moudrosti řekni: „Buď mi sestrou!“ rozumnost nazvi svou příbuznou.

[5] Bude tě chránit před cizí ženou, před svůdnicí a její řečí vábivou.

[6] Jednou jsem z okna svého domu skrze mřížoví ven vyhlížel.

[7] Mezi prosťáčky, mládeží nezkušenou, spatřil jsem mladíka, co zřejmě zešílel.

[8] Když prošel ulicí kolem jejího rohu, k jejímu domu náhle vykročil.

[9] Bylo to večer, po setmění, když přišla noc a padla tma.

[10] Vtom náhle žena v ústrety mu míří v nevěstčím hávu, v srdci protřelost.

[11] Jak jen je bujná a jak rozpustilá, její nohy doma stání nemají.

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.
[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:
[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.
[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.
[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;
[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.
[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.
[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.
[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.
[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.
[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,
[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.
[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;
[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;
[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[12] Hned je na ulici, hned zas na náměstí, za každým rohem číhá na oběť.
[13] Už se ho zmocnila a už ho líbá, bez uzardění už mu povídá:
[14] „Pořádám hostinu z čerstvého masa, dnes jsem obětovala, co jsem slíbila.
[15] To proto jsem ti naproti vyšla, sháněla jsem tě, a už tě mám.
[16] Pokrývkami jsem lože obložila, pestrými přehozy z vláken egyptských.
[17] Svoji ložnici jsem myrhou provoněla, aloe je tam, skořice nechybí.
[18] Pojď, opijeme se milováním, do rána kochejme se laskáním!
[19] Mužský dnes totiž není doma, na cestu odjel někam daleko;
[20] měšec s penězi odvezl s sebou, do konce měsíce se nevrátí!“
[21] Proudem těch slov jej nakonec svedla, úlisnými rty jej zlákala.
[22] Jako vůl na porážku šel hned za ní, jak jelen, když se vrhá do pasti,
[23] než padne skolen střelou do slabin. Jak ptáče do osidla vletěl, netušil, že mu jde o život!
[24] Proto, synové, poslyšte mne, dávejte pozor na mé výroky.
[25] Na její cesty ať nevkročí tvé srdce; po jejích stezkách se nikdy netoulej.
[26] Tak mnozí podlehli jejím ranám, všech jejích obětí je bezpočet!

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?
[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;
[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:
[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.
[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.
[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.
[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.
[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.
[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.
[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.
[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.
[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[27] Cesta do pekel vede jejím domem, do síní smrti se prudce svažuje!

Na vás, ó lidé, volám

Přísloví 8

[1] Což moudrost nevolá, nezvedá rozumnost svůj hlas?
[2] Na vrcholech kopců, u cesty, u křižovatek postává.
[3] Přímo před branami, u vstupu do města, v průchodu stojí a křičí tam:
[4] „Na vás, ó lidé, volám, svůj hlas ke všemu lidstvu obracím.
[5] Pochopte, prosťáčci, prozíravost, dospějte, tupci, k rozumu!
[6] Slyšte, řeknu vám něco zásadního, co vyjde z mých rtů, slova ryzí jsou.
[7] Má ústa mluví pouze pravdu, mým rtům se darebáctví ošklivi.
[8] Všechny mé výroky jsou spravedlivé, křivého, zvráceného v nich není nic.
[9] Chápavému jsou všechny zřejmé, jasné jsou těm, kdo došli poznání.
[10] Mé poučení berte raději než stříbro, mého vědění si važte nad zlato.
[11] Daleko nad perly je moudrost nádherná, nic žádoucího se jí vůbec nerovná!
[12] Já, Moudrost, spolu s rozvážností bydlím, s prozíravostí já se dobře znám.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[13] Úcta k Hospodinu je nenávist ke zlu. Pýchu a povýšenost, zlé způsoby a pokrytecká ústa nesnáším.

[14] U mne je rozvaha a jistý úspěch, já jsem rozumnost a sílu mám!

[15] S mojí pomocí vládnou vladaři a panovníci právo určují.

[16] S mojí pomocí vedou vůdci, velmoži a všichni, kdo rozhodují na zemi.

[17] Já miluji ty, kdo milují mne, ti, kdo mě hledají, mě jistě naleznou.

[18] Bohatství a sláva se nachází u mě, trvalé jmění a pravý blahobyt.

[19] Mé plody jsou nad zlato nejryzejší, výnosy mé nad stříbro nejčistší.

[20] Stezkou spravedlnosti kráčím, pěšinami práva se ubírám,

[21] abych své milovníky obdařila jměním, jejich pokladnice abych plnila!

[22] Na počátku své cesty mne Hospodin zplodil, před všemi svými činy, před časem.

[23] Od věků jsem byla ustavena, od počátku, dříve než začal svět.

[24] Než vznikly propasti, zrodila jsem se, než vodou naplněny byly prameny.

[25] Předtím než byly hory zapuštěny, dříve než pahorky jsem se zrodila,

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.
[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;
[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;
[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;
[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;
[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.
[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.
[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.
[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.
[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.
[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[26] ještě než učinil zemi a vše kolem, dříve než světa první prach.

[27] Byla jsem při tom, když nebesa chystal, když nad propastí obzor vyměřil,

[28] oblaka když ve výšinách věšel, propastné prameny když vytryskly.

[29] Byla jsem tam, když oceán spoutal, na jeho rozkaz vody poslechly! Základy země když vyměřoval,

[30] po jeho boku věrně stála jsem. Zůstávám jeho rozkoší den za dnem, svým hrám se před ním stále oddávám.

[31] Na jeho zemi, na světě si hraji, lidští synové jsou mou rozkoší!

[32] Proto, synové, poslyšte mne: Blaze těm, kdo drží se mých cest!

[33] Slyšte poučení a naberte moudrost, nebuďte ke mně lhostejní.

[34] Blaze tomu, kdo naslouchá mi, tomu, kdo v mých branách denně bdí, tomu, kdo čeká u mých veřejí!

[35] Kdo mě nalezl, nalezl život, Hospodinovou přízní se nechal zahrnout.

[36] Kdo však mě míjí, škodí své vlastní duši, kdo mě nenávidí, je smrti milencem.“

Hostina moudrosti a tuposti

Přísloví 9

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[1]Moudrost si vystavěla dům, sedm tesaných sloupů vztyčila.

[2] Dobytče porazila, víno nalila, už také prostřela svůj stůl.

[3] Děvečky vyslala a volá na městských výšinách:

[4] „Kdo je zmatený, ať přijde ke mně!“ Ty, kterým chybí rozum, vyzývá:

[5] „Pojďte a jezte na mých hodech, popijte víno, jež jsem nalila.

[6] Opusťte hloupost a konečně žijte, cestou rozumnosti se vydejte!“

[7] Kdo poučuje drzouna, říká si o urážku, kdo kárá darebáka, přijde k úrazu.

[8] Nekárej drzouna – jen by tě nenáviděl; pokárej moudrého – bude tě milovat.

[9] Poděl se s moudrým a ještě zmoudří, pouč spravedlivého a bude znalejší.

[10] Klíčem k moudrosti je úcta k Hospodinu, v poznání Svatého je rozumnost.

[11] Takto se tvé dny rozmnoží, léta života ti přibudou.

[12] Jsi-li moudrý, moudrost vyplatí se ti, jsi-li drzoun, sám na to doplatíš.

[13] Paní Tupost dělá veliký povyk, je hloupost sama, neví vůbec nic.

[14] U dveří svého domu vysedává, na křesle na městských výšinách.

[15] Pokřikuje na ty, kdo po cestě jdou, kdo po svých stezkách přímě kráčejí:

16 Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

17 As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

18 Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

1 Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

2 Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

3 O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

4 O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

5 O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

6 Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

7 A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

8 O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

9 Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

10 O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

16 „Kdo je zmatený, ať přijde ke mně!“ Všechny nerozumné vyzývá:

17 „Kradená voda je tak sladká, zakázaný pokrm tolik příjemný!“

18 Netuší hňup, že podsvětí jej čeká: v pekelné jámě jsou ti, jež pozvala!

ŠALOMOUNOVA PŘÍSLOVÍ

Přísloví 10

1 Zde jsou přísloví Šalomounova: Moudrý syn dělá otci radost, tupec přivádí matku k zoufalství.

2 Nekalé poklady člověku neprospějí, poctivost zachraňuje před smrtí.

3 Hospodin nenechá poctivého lačnět, rozmary darebáků ale zavrhne.

4 Líné dlaně přivedou na mizinu, pilné ruce přinášejí bohatství.

5 Kdo v létě sklízí, je syn zdárný, kdo prospí žně, je syn k ostudě.

6 Na poctivého se snáší požehnání, v ústech darebáků se skrývá násilí.

7 Na poctivého se vzpomíná s požehnáním, jméno darebáků ale zavání.

8 Moudré srdce přijímá přikázání, žvanivý hlupák špatně dopadne.

9 Kdo žije poctivě, v bezpečí žít bude, kdo pokřivil svou cestu, bude odhalen.

10 Kdo mhouří oko, způsobí potíž, kdo otevřeně kárá, pokoj přinese.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.
[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.
[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.
[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.
[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.
[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.
[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.
[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.
[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.
[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.
[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.
[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.
[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.
[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[11] Pramenem života jsou ústa spravedlivých, v ústech darebáků se skrývá násilí.
[12] Nenávist vyvolává neshody, láska všechny viny zahalí.
[13] Ve rtech rozvážného nalezneš moudrost, na záda nerozumného patří hůl.
[14] Moudří své vědění dobře střeží, ústa hlupáka přitahují záhubu.
[15] Majetek bohatého je jeho pevnou tvrzí, nouze chudých je jejich záhubou.
[16] Výdělek poctivého prospívá životu, darebákův zisk vede ke hříchu.
[17] Kdo se drží poučení, míří k životu, zabloudí ale, kdo nedbá na domluvu.
[18] Kdo skrývá nenávist, je lhář, kdo šíří pomluvy, je hňup.
[19] Záplava slov se bez hříchu neobejde, rozumný drží svůj jazyk na uzdě.
[20] Jazyk spravedlivého je ryzí stříbro, srdce ničemů za nic nestojí.
[21] Rty spravedlivého nasytí mnohé, hňupové zemřou na vlastní ztřeštěnost.
[22] Hospodinovo požehnání obohacuje bez veškerého trápení.
[23] Tupec má potěšení ve zvrhlosti, rozumný zase v moudrosti.
[24] Obavy darebáků se uskuteční, touhy spravedlivých se naplní.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.
[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.
[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.
[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.
[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.
[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.
[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.
[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.
[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.
[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.
[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.
[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[25] Když přejde vichr, je s darebákem konec, spravedliví však mají věčné základy.

[26] Jak ocet v zubech, jako oči plné kouře, takový je lajdák pro nadřízené své.

[27] Úcta k Hospodinu prodlužuje život, roky darebáků však budou zkráceny.

[28] Doufání spravedlivých končí radostí, naděje darebáků se vniveč obrátí.

[29] Hospodinova cesta je oporou poctivého, pro bídáky je ale záhubou.

[30] Spravedlivý nebude navěky sražen, ničemové však na zemi věčně nebudou.

[31] Ústa spravedlivého plodí moudrost, proradný jazyk bude vyříznut.

[32] Rty spravedlivého znají, co se sluší, ústa darebáků však jen zvrácenost.

Přísloví 11

[1] Falešné váhy se Hospodinu hnusí, poctivé závaží jej potěší.

[2] Pýchu následuje ostuda, moudrost je tam, kde pokora.

[3] Poctivé vodí jejich upřímnost, proradné zničí jejich falešnost.

[4] V soudný den majetek nijak neprospěje, poctivost ale zachraňuje před smrtí.

[5] Spravedlnost srovná cestu nevinnému, vlastní ničemnost srazí ničemu.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.
[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.
[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.
[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.
[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.
[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.
[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.
[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.
[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.
[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.
[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[6] Spravedlnost zachrání poctivé, vlastní lačnost lapí proradné.
[7] Když zemře ničema, hynou naděje v něj složené, spoléhání na jeho sílu se rozplyne.
[8] Spravedlivý bude z trápení vysvobozen, na jeho místě se octne darebák.

[9] Ústa bezbožných ubližují bližním, spravedlivé zachrání jejich vědění.

[10] Když se spravedlivým daří, ve městě je radost, když hynou darebáci, koná se oslava.

[11] Požehnáním poctivých se pozvedá město, ústy darebáků bývá bořeno.

[12] Kdo nemá rozum, bližním opovrhuje, rozumný člověk raději pomlčí.
[13] Mluvka roznáší tajemství, kudy chodí, zodpovědný člověk je umí zachovat.

[14] Kde schází jasný směr, lid upadá, ve množství rádců je však záchrana.

[15] Se zlou se potáže, kdo za cizího ručí, slibům se vyhýbat je vždycky jistější.
[16] Půvabná žena dosáhne pocty, hrubiáni dosáhnou bohatství.
[17] Laskavý člověk odmění i sám sebe, surovec ani sám sebe nešetří.

[18] Pro klamný výdělek darebák dře se, kdo seje spravedlnost, má mzdu trvalou.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

Provérbios 12

[19] Spravedlnost jistě k životu vede, honba za špatností ale ke smrti.

[20] Zvrhlé povahy se Hospodinu hnusí, kdo žijí bezúhonně, ti jej potěší.

[21] Zlý zcela jistě neunikne trestu, símě spravedlivých však vyvázne.

[22] Zlatá ozdoba na sviňském rypáku je krásná žena bez špetky rozumu.

[23] Touhy spravedlivých vedou jen k dobru, z nadějí darebáků zbude vztek.

[24] Někdo rozdává – a ještě bohatne, jiný škudlí až běda – k vlastní chudobě!

[25] Štědrý člověk bude jen vzkvétat, kdo jiné svlažuje, sám bude zavlažen.

[26] Kdo zadržuje obilí, toho lid zatracuje, požehnání se snáší na toho, kdo je prodává.

[27] Kdo hledá dobro, nalezne přízeň, kdo čeká neštěstí, také dočká se.

[28] Kdo doufá v bohatství, takový padne, spravedliví ale jak poupě pokvetou.

[29] Kdo boří vlastní domov, ten zdědí vítr, hlupák bude sloužit moudrému.

[30] Z ovoce spravedlivého je strom života, a kdo je moudrý, ten duše získává.

[31] Dojdou-li spravedliví na zemi odplaty, čím spíše ničemové a hříšníci!

Přísloví 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[1]Milovník poznání miluje poučení, jen tupý mezek si nedá domluvit.

[2] Dobrotivého zahrne Hospodin přízní, lstivého člověka však odsoudí.

[3] Darebáctví nikomu jistotu neposkytne, kořen spravedlivých však nikdo nevyrve.

[4] Znamenitá žena je korunou svého muže, hanebná je ale jako kostižer.

[5] Úmysly poctivých jsou spravedlivé, rady darebáků však zákeřné.

[6] Slova darebáků jsou smrtelná léčka, poctivé vysvobodí jejich řeč.

[7] Když darebáci padnou, je s nimi konec, dům spravedlivých ale obstojí.

[8] Čím je kdo rozumnější, tím více bývá ceněn, muž křivé povahy však bude pohrdnut.

[9] Lépe být přehlížen, ale mít služebníka, než tvářit se důležitě a nemít na chleba.

[10] Spravedlivý cítí i s dobytčetem, srdce darebáků je ale bezcitné.

[11] Kdo obdělává pole, nasytí se chlebem, kdo ztratil rozum, honí vidiny.

[12] Darebák závidí kořist zlosynovi, kořeny spravedlivých však plody přináší.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.
[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.
[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.
[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.
[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.
[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.
[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.
[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.
[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.
[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.
[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.
[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.
[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[13] Hříšné rty jsou zlosynovi pastí, spravedlivý však ujde trápení.
[14] Ovoce svých úst každý hojně sklidí, vlastní skutek se k člověku navrátí.
[15] Hlupák je přesvědčen, že jde správně, kdo je však moudrý, dá si poradit.
[16] Hlupákův hněv se projeví ihned, rozvážný člověk snese urážky.
[17] Pravdomluvný člověk svědčí o pravdě, křivopřísežník podvádí.
[18] Unáhlené řeči bodají jako meče, jazyk moudrých je ale jako lék.
[19] Pravdomluvné rty obstojí navždy, prolhaný jazyk jen krátký okamžik.
[20] Zlomyslní mají v srdci jen faleš, mírumilovní žijí v radosti.
[21] Spravedlivým nic neublíží, darebáky stíhá samé neštěstí.
[22] Prolhané rty se Hospodinu hnusí, kdo žijí v pravdě, ti jej potěší.
[23] Rozvážný člověk umí své vědění tajit, hňup ale z plna hrdla křičí nesmysly.
[24] Pracovitým rukám bude svěřena vláda, zahálčivost však vede k porobě.
[25] Starosti člověka tíží v srdci, laskavé slovo ale radost navrátí.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.
[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.
[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.
[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.
[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.
[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.
[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.
[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.
[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.
[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[26] Spravedlivý najde i pro bližního cestu, cesta darebáků ale končí blouděním.

[27] Lenoch si žádný úlovek neupeče, píle je pro člověka cenný majetek.

[28] Život je na stezce spravedlnosti, vyšlapaná cesta vede ke smrti.

Přísloví 13

[1] Moudrý syn přijímá otcovo poučení, drzoun však neslyší ani na hrozby.

[2] Ovocem svých úst se každý hojně nají a duši proradných nasytí násilí.

[3] Kdo hlídá svoje ústa, svou duši opatruje, na povídavé rty přijde záhuba.

[4] Dychtí, ale nic nemá duše peciválа, pracovitý člověk však jenom pokvete.
[5] Spravedlivý nesnese prolhané řeči, darebák nestydatě šíří puch.

[6] Spravedlnost chrání poctivého, hříšníka ničí ničemnost.

[7] Někdo nemá nic, a chová se bohatě, jiný má spoustu peněz, a dělá chuďase.
[8] Boháč za sebe může dát výkupné, chudák výhrůžky sotva zaslechne.
[9] Světlo spravedlivých svítí vesele, svíce darebáků uhasne.

[10] Pýcha vede jen ke sporům, moudří však dají na radu.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11] Rychle nabyté jmění se rychle rozuteče, kdo shromažďuje po hrstkách, zbohatne.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12] Dlouhé čekání unavuje srdce, naplněná touha je stromem života.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13] Kdo pohrdá Slovem, sám sobě škodí, kdo přikázání ctí, bude odměněn.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14] Rady moudrého jsou pramen života, z osidel smrti pomohou uniknout.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15] Zdravý rozum si získá přízeň, cesta proradných vede k záhubě.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16] Rozvážně chová se každý, kdo má rozum, hňup ale roztrušuje samé nesmysly.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17] Ničemný vyslanec upadne do neštěstí, spolehlivý posel je jako lék.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18] Bída a hanba tomu, kdo odmítá poučení, kdo však na domluvy dá, bude vážený.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19] Splněná touha je v duši sladká; tupcům je odporné varovat se zla.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20] Kdo chodí s moudrými, bude moudrý, kdo kamarádí s tupci, ztroskotá.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21] Hříšníky stíhá neštěstí, spravedlivým je štěstí odměnou.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[22] Dobrý člověk zanechá dědictví vnukům, hříšníkovo jmění čeká na poctivé.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.
[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.
[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.
[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.
[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.
[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.
[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.
[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.
[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.
[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.
[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[23] Políčko chudých může vydat hojnost potravy, bezpráví je ale může o všechno připravit.
[24] Kdo šetří metlu, nenávidí své dítě, zavčas je trestá, kdo je miluje.

[25] Spravedlivý se nají do sytosti, břicho ničemů zůstane o hladu.

Přísloví 14

[1]Moudrá žena buduje svůj domov, hloupá jej boří svýma rukama.

[2]Hospodina ctí, kdo žije v poctivosti, kdo jedná křivě, ten jím pohrdá.

[3]Hlupákovi pýcha z pusy vyráží, moudré ochrání jejich rty.

[4]Bez dobytka je prázdno ve žlabu, silný býk zajistí hojnou úrodu.

[5] Čestný svědek nepromluví lživě, křivopřísežník ale šíří klam.

[6]Drzoun se po moudrosti nadarmo pídí, rozumnému je poznání snadno přístupné.

[7]Tupci se raději obloukem vyhni, z jeho rtů se přece nic nedozvíš.

[8]Moudrost rozvážného je vědět kudy kam, tupost hlupáků je pěstovat sebeklam.

[9]Hlupáci mají legraci z provinění, poctiví ale hledají smíření.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[10] Jen srdce člověka zná vlastní hořkost, podobně jeho radost druhý necítí.

[11] Dům darebáků je určen ke zboření, stan poctivých ale k rozkvětu.

[12] Cesta se člověku může zdát správná, nakonec však bývá cestou ke smrti.

[13] Někdy i při smíchu bolí srdce; když skončí radost, smutek zůstane.

[14] Zvrácený dojde odplaty za své skutky a dobrý člověk za ty své.

[15] Prosťáček důvěřuje kdečemu, rozvážný člověk své kroky zvažuje.

[16] Moudrý je opatrný a varuje se zla, tupec jde bezstarostně dál.

[17] Unáhlený člověk dělá hlouposti, lstivý člověk bývá v nenávisti.

[18] Omezenci jsou obdařeni tupostí, korunou rozvážných je vědění.

[19] Zlí lidé se pokloní dobrým, darebáci u bran spravedlivého.

[20] Chuďas je na obtíž i svému příteli, boháče ale všichni milují.

[21] Kdo pohrdá svým bližním, hřeší, blaze tomu, kdo chudým pomáhá.

[22] Jistěže bloudí ten, kdo je zlomyslný; láska a věrnost patří dobrosrdečným.

[23] Tvrdá práce vždy vede k zisku, řečnění však jenom k chudobě.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

[24] Korunou moudrých je jejich bohatství, tupost hlupáků zůstane tupostí.

[25] Pravdomluvný svědek může zachránit život, podvodník ale šíří lež.

[26] V úctě k Hospodinu je jistota pevná, jeho děti v něm najdou bezpečí.

[27] Pramen života je úcta k Hospodinu, z osidel smrti pomáhá uniknout.

[28] Mohutné vojsko je ozdobou krále, úbytek lidu je vládci záhubou.

[29] Trpělivý člověk oplývá rozumností, ten, kdo je ukvapený, dělá hlouposti.

[30] Krotké srdce dodává tělu na životě, závist je ale jako kostižer.

[31] Kdo utiskuje chudáka, uráží jeho Tvůrce; ctí jej však ten, kdo nuzným pomáhá.

[32] Darebáka jednou srazí jeho vlastní zlo, jistotou spravedlivého je jeho poctivost.

[33] V srdci rozumného spočívá moudrost; co skrývá nitro tupců, též vyjde najevo.

[34] Spravedlnost povznáší národ, hřích je národům k ostudě.

[35] Rozumného služebníka zahrne král přízní, prchlivostí však toho, jenž dělá ostudu.

Přísloví 15

1 A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

2 A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

3 Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

4 A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

5 O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

6 Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

7 A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

8 O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

9 O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

10 Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

11 O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

12 O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

13 O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

1 Vlídná odpověď odvrací zlobu, příkrá řeč ale budí hněv.

2 Jazyk moudrých zpříjemňuje poznání, tupci z úst chrlí samé nesmysly.

3 Hospodinovy oči vidí všude, vše zlé i dobré pozorně sledují.

4 Krotký jazyk je stromem života, je-li však pokřivený, ducha podlomí.

5 Hlupák pohrdá poučením otce, chytrý je ten, kdo dá na domluvy.

6 Dům spravedlivého je velkou pokladnicí, zisky darebáka nesou jen trápení.

7 Rty moudrých vědění rozsévají, srdce tupců však nikoli.

8 Oběť darebáků se Hospodinu hnusí, zalíbení má v modlitbě poctivých.

9 Cesta darebáka se Hospodinu hnusí, stoupence spravedlnosti miluje.

10 Tvrdý trest tomu, kdo opouští stezku; kdo nesnese domluvy, ten umírá.

11 Hospodin vidí do hrobu i říše záhuby – do srdce člověka tím spíš!

12 Drzoun nemiluje toho, kdo jej kárá, a proto za moudrými nechodí.

13 Radostné srdce dodává tváři krásu, ztrápené srdce ducha ubíjí.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[14] Srdce rozumného touží po vědění, ústa tupců se krmí tupostí.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[15] Každý den chudáka bývá těžký, dobrotivé srdce však stále hoduje.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[16] Lepší je málo s úctou k Hospodinu než velké poklady s neklidem.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[17] Lepší je talíř zeleniny s láskou než vykrmený býk a s ním nenávist.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[18] Vznětlivý člověk vzbuzuje sváry, trpělivý dovede spory uklidnit.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[19] Cesta lenocha trním zarůstá, stezka poctivých je ale dlážděná.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[20] Moudrý syn dělá otci radost, tupec i vlastní matkou pohrdá.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[21] Nerozumného těší každá hloupost, rozvážný člověk drží přímý směr.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[22] Bez porady se plány hroutí, při množství rádců se však naplní.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[23] Výstižná odpověď udělá člověku radost; jak dobré je slovo v pravý čas!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[24] Rozumné vede vzhůru cesta života, aby unikli peklu v hlubinách.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[25] Hospodin strhne dům pyšných, mezníky vdovy ale upevní.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.
[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.
[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.
[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.
[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.
[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.
[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.
[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.
[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.
[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.
[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[26] Zlé úmysly se Hospodinu hnusí, za čistá považuje slova laskavá.

[27] Kdo se chce obohatit, ten vlastní domov boří, kdo nenávidí úplatky, ten bude žít.

[28] Srdce spravedlivého promýšlí odpovědi, ústa darebáků chrlí hanebnost.

[29] Darebákům je Hospodin velmi vzdálen, modlitbu spravedlivých ale vyslyší.

[30] Zářivý pohled rozveselí srdce, dobrá novina až do morku osvěží.

[31] Kdo zdravým domluvám otvírá uši, ten bude bydlet mezi moudrými.

[32] Kdo odmítá poučení, pohrdá vlastní duší, kdo na domluvy dá, ten rozum nabere.

[33] Školou moudrosti je úcta k Hospodinu; slávu předchází pokora.

Přísloví 16

[1] Člověk si může lámat hlavu, vhodnou odpověď však dává Hospodin.

[2] Člověk má všechny své cesty za čisté, jeho pohnutky však zkoumá Hospodin.

[3] Hospodinu svěř všechny své činy, tvoje úmysly se potom naplní.

[4] Hospodin učinil vše pro svůj záměr, také i darebáka pro zlý den.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[5] Hospodinu je každý nadutec ohavností, trestu neujde, buď si jist.

[6] Láskou a věrností se usmiřuje vina, úctou k Hospodinu se vyhneš zlu.

[7] Když se Hospodinu něčí cesty líbí, i jeho nepřátele s ním nakonec udobří.

[8] Lepší je málo se spravedlností než ohromné zisky s bezprávím.

[9] Člověk přemítá v srdci o své cestě, jeho kroky však řídí Hospodin.

[10] Prorocký výrok patří na rty krále, při soudu nesmí jeho ústa pochybit.

[11] Hospodin má poctivé míry i váhy, všechna závaží ve váčku pečlivě odměřil.

[12] Páchat zlo je pro krále ohavností – vždyť je to spravedlnost, co drží trůn!

[13] Spravedlivé rty se králům líbí, milují ty, kdo mluví upřímně.

[14] Králova zloba je posel smrti, moudrý člověk ji ale utiší.

[15] Úsměv na tváři krále znamená život, jeho přízeň – dešťový oblak na jaře!

[16] Získat moudrost je nad ryzí zlato, nad stříbro nejčistší je získat rozumnost.

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17] Cesta upřímných vede pryč od zla; kdo hlídá svou cestu, svou duši uchrání.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18] Pýcha předchází pád a namyšlenost zkázu.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19] Lepší je sdílet porobu s pokornými nežli se s pyšnými dělit o kořist.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20] Kdo hloubá ve Slově, nachází štěstí, kdo doufá v Hospodina, je blažený!

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21] Kdo má moudré srdce, je znám svou rozumností, výřečné rty přesvědčivosti dodají.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22] Pramen života má ten, kdo má rozum, vlastní hloupost je trestem hlupáků.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23] Srdce moudrého dohlíží na jeho ústa, jeho rtům dodá přesvědčivosti.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24] Laskavá slova jsou jako plástev medu, jak balzám na duši, celému tělu lék.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[25] Cesta se člověku může zdát správná, nakonec však bývá cestou ke smrti.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[26] Člověk nádeničí, protože musí, jeho vlastní hlad ho pohání.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[27] Ve špíně se hrabe ničema, na jeho rtech jako by oheň plál.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[28] Zvrácený člověk rozsívá sváry, pomlouvač rozeštve i dobré přátele.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[29] Násilníci i svoje druhy klamou, aby je zlákali na cestu nedobrou.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[30] Kdo mhouří oči, vymýšlí zvrácenosti, kdo svírá rty, osnuje špinavost.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.
[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.
[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.
[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.
[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.
[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.
[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.
[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!
[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.
[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.
[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[31] Korunou krásy jsou šediny – kdo žijí spravedlivě, ti ji obdrží.

[32] Je lepší být trpělivý než velký silák, je lepší se ovládat než města dobývat.

[33] Člověk si může házet losem do klína, všechno rozhodování je však od Hospodina.

Přísloví 17

[1] Lepší je suchý kus chleba v klidu než dům plný masa a sváru.

[2] Chytrý sluha bude pánem nezdárného syna, s jeho bratry se o dědictví podělí.

[3] Na stříbro je tyglík a na zlato pec, lidské srdce však zkoumá Hospodin.

[4] Zlý člověk dá na ničemné řeči, lhář poslouchá zlé jazyky.

[5] Kdo zesměšňuje chudáka, uráží jeho Tvůrce; škodolibý člověk trestu neujde.

[6] Korunou starců jsou jejich vnuci, ozdobou synů otcové.

[7] Hlupáku nesluší vznešená slova, tím méně urozeným lživá řeč.

[8] Úplatek působí jako zaříkadlo: úplatkáři se daří, kam se obrátí.

[9] Kdo stojí o lásku, přikrývá všechny viny, ten, kdo je připomíná, rozeštve přátele.

[10] Na rozumného více zapůsobí výtka, než kdyby tupci stokrát nařezal.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[11] Na nic než na vzpouru zlosyn nemyslí, bude však navštíven poslem ukrutným.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

[12] Raději narazit na zuřivou medvědici nežli na hlupáka s jeho tupostí.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[13] Kdo odplacuje zlem za dobro, jeho dům už nikdy neopustí zlo.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[14] Začátek hádky je protržení hráze – raději přestaň, než spor propukne!

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[15] Omlouvat ničemu i odsoudit poctivého – obojí se Hospodinu hnusí nastejno.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[16] K čemu jsou peníze v rukou tupce? Když nemá rozum, moudrost nekoupí!

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[17] Přítel miluje za všech okolností, bratr se rodí pro chvíle trápení.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[18] Přišel o rozum, kdo rukou upíše se, kdo za bližního složí záruku.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[19] Kdo se rád hádá, ten rád hřeší, kdo si otvírá ústa, říká si o potíž.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[20] Kdo má falešné srdce, nenajde štěstí, kdo má křivý jazyk, špatně dopadne.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[21] Kdo zplodil tupce, má důvod k žalu, hlupákův otec radost nepozná.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[22] Radostné srdce – nejlepší lék, ztrápený duch je kostižer.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[23] Darebák přijímá tajné dary, aby cesty práva podvrátil.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.
[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.
[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.
[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.
[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.
[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.
[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.
[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.
[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.
[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.
[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.
[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[24] Rozumný má moudrost přímo před sebou, oči hlupáka ji v celém světě nenajdou.
[25] K mrzutosti je otci tupý syn, svou matku naplňuje hořkostí.
[26] Pokutovat nevinného jistě není dobré, natož bít urozené, když jednají poctivě.
[27] Kdo získal poznání, ten šetří slova, rozumný člověk se umí ovládat.
[28] I hlupák, mlčí-li, za moudrého je brán, rozumně vypadají ústa zavřená.

Přísloví 18

[1] Samotáři jde jen o vlastní choutky, každou rozumnou radou pohrdne.
[2] Tupec nijak nestojí o rozumnost – chce jen vyklopit, co má na srdci.
[3] Kam přijde darebák, přijde i pohrdání, za ním pak hanba a potupa.
[4] Hluboká voda jsou slova úst některých, zurčící potok, pramen moudrosti.
[5] Stranit darebákovi jistě není dobré, natožpak nevinného o právo připravit.
[6] Tupcova ústa spěchají k hádkám, jeho rty po výprasku volají.
[7] Tupci jsou jeho ústa záhubou, rty jsou mu pastí smrtelnou.
[8] Pomluvy se tváří jako pamlsky, hluboko do nitra ale padají.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[9] Kdo při své práci lenoší, od kazisvěta se příliš neliší.

[10] Hospodinovo jméno je pevnou věží; spravedlivý se uchýlí do jeho bezpečí.

[11] Majetek bohatého je jeho pevnou tvrzí, nepřekonatelnou zdí je v jeho představách.

[12] Pýcha předchází pád, slávu předchází pokora.

[13] Kdo odpovídá dřív, než vyslechne, hloupost projevuje k vlastní ostudě.

[14] Lidský duch dovede unést nemoc, ztrápený duch se však nedá vydržet.

[15] Rozumné srdce nabývá poznání, moudré uši prahnou po vědění.

[16] Dar otvírá člověku dveře, i před velikány jej přivede.

[17] První, kdo líčí spor, se zdá být v právu, příchod druhého jej ale prověří.

[18] Los dokáže ukončit sváry, i mocné dovede rozsoudit.

[19] Ukřivděný bratr se uzavře jak město, rozepře působí jako hradní závory.

[20] Ovocem svých úst si každý naplní břicho, úrodou vlastních rtů se každý nasytí.

[21] Jazyk má moc nad smrtí i životem, kdo rádi mluví, jedí jeho ovoce.

[22] Kdo našel manželku, ten našel štěstí, Hospodin jej svou přízní obdařil.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[23] Chudák poníženě prosí, boháč odpovídá hrubostí.

[24] Jsou tací přátelé, co jsou jen ke škodě; bližší než bratr je ale ten, který miluje.

Přísloví 19

[1] Lepší chudý poctivec než prolhaný pitomec.

[2] Nadšení bez poznání nestačí, zbrklý se dopouští mnoha chyb.

[3] Člověk padá pro vlastní hloupost, v srdci má ale na Hospodina zlost.

[4] Boháč má přátel habaděj, chuďas je opuštěn bez přátel.

[5] Křivopřísežník trestu neujde, neunikne, kdo šíří lež.

[6] Štědrého člověka si mnozí předcházejí, s tím, kdo rozdává, se každý přátelí.

[7] Chuďase nesnáší ani jeho bratři – tím spíše se mu vyhnou přátelé! Snaží se najít slova, ale zbytečně.

[8] Kdo se má rád, snaží se získat rozum, kdo rozvahy se drží, štěstí dosáhne.

[9] Křivopřísežník neujde trestu, kdo šíří klam, ten zahyne.

[10] Tupci nesluší žádný přepych, tím méně otroku vláda nad pány.

[11] Prozíravost brání člověku se hněvat, promíjet vinu je jeho ozdoba.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[12] Králova zlost – to je lví řev, jeho přízeň – rosa na trávě.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[13] Tupý syn je neštěstím svého otce, hašteřivá žena pak crčení bez konce!

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[14] Dům a majetek bývá po rodičích, rozumnou ženu však dává Hospodin.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[15] Lenost ukolébá člověka k spánku; kdo je váhavý, zůstane o hladu.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[16] Kdo dbá na přikázání, dbá na vlastní duši; komu je lhostejné, jak žije, zahyne.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[17] Kdo pomáhá chudým, půjčuje Hospodinu; on sám mu jeho dobrodiní odplatí.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[18] Napravuj syna, dokud máš naději, jeho smrt nechtěj dopustit.

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[19] Vztekloun zasluhuje potrestání; ušetříš-li ho, zkazíš ho ještě víc.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[20] Poslechni radu, přijmi poučení, abys byl příště moudřejší.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[21] Člověk má v srdci mnohé plány, stane se ale, co chce Hospodin.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[22] Po člověku se žádá, aby byl laskavý; lépe je být chudák nežli podvodník.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[23] Úcta k Hospodinu přináší život; v sytosti a klidu pak člověk může spát.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[24] Lenoch k talíři natáhne ruku, k ústům ji už ale nezvedne.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[25] Nabij drzounovi, a prosťáček zmoudří, pokárej rozumného, a dojde poznání.

[26] Napadá otce, vyhání matku syn hanebný a nestoudný.

[27] Přestaň, synu, naslouchat poučení, a zabloudíš od slov poznání.

[28] Ničemný svědek se vysmívá právu, ústa darebáků hltají hanebnost.

[29] Na drzouny čekají soudy, na hřbety tupců rány.

Přísloví 20

[1] Víno je drzoun a pivo křikloun; kdo za ním vrávorá, nezmoudří.

[2] Jako když lev řve, král hrůzu nahání; svůj život ohrožuje, kdo jej popudí.

[3] Upustit od sporu je člověku ke cti, rozčilovat se umí každý hňup.

[4] Na podzim lenoch orat nechce, o žních bude žebrat zbytečně.

[5] Rada v srdci člověka je voda hluboká, kdo je rozumný, ji umí načerpat.

[6] Svou vlastní oddaností se kdekdo holedbá, věrného muže však aby pohledal.

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[7] Spravedlivý je, kdo žije v poctivosti; šťastní budou jeho potomci!

[8] Král sedí na trůnu, aby soudil, všechno zlo svým zrakem rozhání.

[9] Kdo může říci: Mám čisté srdce, od hříchu jsem se oprostil?

[10] Dvojí metr a dvojí závaží – Hospodinu se hnusí obojí.

[11] I na dětech se podle chování pozná, jak čistá a upřímná je jejich povaha.

[12] Slyšící ucho, vidoucí oko – obojí učinil Hospodin.

[13] Nemiluj spánek, ať nezchudneš; otevři oči, ať se nasytíš.

[14] „Špatné, moc špatné," říká, kdo kupuje, a jen co popojde, už si pochvaluje.

[15] Někdo má zlato a perel hromady, nejdražším klenotem jsou moudré rty.

[16] Vezmi plášť tomu, kdo ručí za cizího, když ručí za cizinku, vezmi si zástavu.

[17] Ten, komu pokrm ze lži lahodí, skončí s ústy plnými kamení.

[18] Podpoř své úmysly dobrou radou, nech se poučit, než začneš boj.

[19] Mluvka roznáší tajemství, kudy chodí; s tlučhubou neměj co do činění.

[20] Kdo zlořečí otci nebo matce, toho svíce zhasne v temnotě.

[21] Rychlé zbohatnutí na začátku, žádné požehnání na konci.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.
[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.
[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?
[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.
[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.
[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.
[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.
[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.
[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.
[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.
[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.
[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.
[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[22] Nikdy neříkej: „Tu křivdu pomstím," čekej na Hospodina – ten ti pomůže.
[23] Dvojí závaží se Hospodinu hnusí; falešné váhy se mu nelíbí.
[24] Hospodin řídí lidské kroky; který člověk své cestě rozumí?
[25] Je v pasti, kdo něco chvatně prohlásil za svaté a teprve potom přemýšlel.
[26] Moudrý král se vypořádá s darebáky: nechá je drtit pod koly.
[27] Hospodinovou svící je duch člověka – vše, co je skryté, prozkoumá.
[28] Láska a věrnost ať opatrují krále, jeho trůn ať podpírá laskavost.
[29] Chloubou mládenců je jejich síla, ozdobou starců šediny.
[30] Modřiny a boule vydrhnou špatnost, rány zasáhnou hluboko do nitra.

Přísloví 21

[1] Královo srdce je v Hospodinově ruce – jak vodní strouhu je směruje, kam chce.
[2] Člověk má všechny své cesty za správné, srdce však zpytuje Hospodin.
[3] Když se děje spravedlnost a právo, Hospodin to má raději než oběti.
[4] Povýšené oči, naduté srdce, úsilí ničemů – to vše je hřích.
[5] Plány pracovitých vedou k zisku, zbrklost přináší jenom chudobu.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.
[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.
[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.
[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.
[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.
[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.
[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.
[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.
[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.
[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.
[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.
[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.
[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[6] Poklady získané lživými řečmi jsou pomíjivá marnost, smrtelná past.
[7] Darebáci budou smeteni vlastní krutostí; konat spravedlnost totiž odmítli.
[8] Cesta podvodníka je klikatá, povaha čistých je upřímná.
[9] Lepší je stěhovat se do kouta na střechu než s hašteřivou ženou sdílet dům.
[10] Darebák tíhne ke zlu celou svou duší, nebude laskavý ani k příteli.
[11] Když trestají drzouna, prosťáček zmoudří, když vzdělávají moudrého, dojde poznání.
[12] Spravedlivý se učí na domě darebáka: darebáci jsou sráženi pro svou zkaženost.
[13] Kdo dělá, že neslyší volání ubožáka, nebude vyslyšen, až bude volat sám.
[14] Tajný dárek dokáže utišit hněv, postranní úplatek i velkou zuřivost.
[15] Poctivému je radostí prosazení práva, pro bídáky je to však záhuba.
[16] Z cesty rozumu kdo ztratil se, ve shromáždění mrtvých spočine.
[17] Milovník radovánek je vlastně chudák; milovník přepychu a vína nebude bohatý.
[18] Darebák bude výkupným za spravedlivého, na místě poctivých se ocitne podvodník.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[19] Lepší je bydlet někde v pustině než s hašteřivou ženou hádat se.

[20] Moudrý má doma olej a vzácné poklady, tupec však všechno rozhází.

[21] Komu jde o spravedlnost a soucit, nalezne život, spravedlnost a slávu.

[22] Do města siláků vnikl moudrý a zbořil pevnost, na niž se spolehli!

[23] Ten, kdo si hlídá ústa a jazyk, chrání svou duši před trápením.

[24] Nadutý domýšlivec se drzoun jmenuje, jeho zpupnost nezná žádnou mez.

[25] Lenocha umoří jeho vlastní touhy, jeho rukám práce nevoní.

[26] Celý den jenom toužebně touží, spravedlivý však rozdává a neskrblí.

[27] Sama ohavnost je oběť ničemů, zvlášť když se obětuje ze zlých úmyslů!

[28] Falešný svědek bídně zhyne; poslední slovo má, kdo umí naslouchat.

[29] Darebák jde a na nic nedbá, poctivý však svou cestu zvažuje.

[30] Žádná moudrost, žádná šikovnost, žádná rada na Hospodina nestačí.

[31] Kůň bývá chystán pro den boje, Hospodinovo je však vítězství.

Přísloví 22

[1] Jméno je cennější než spousta peněz, nad stříbro a zlato je být oblíben.

[2] Boháč a chudák mají společné jedno: Stvořitelem obou je Hospodin.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[3] Rozvážný vidí hrozbu a vyhne se jí, prosťáčci však jdou dál, až na to doplatí.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[4] Výsledkem pokory a úcty k Hospodinu je bohatství, sláva a život.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[5] Trnitá a zrádná je cesta zvráceného, komu je život drahý, drží se daleko.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[6] Zasvěcuj dítě do jeho cesty – nesejde z ní, ani když zestárne.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[7] Boháč panuje nad chudáky, dlužník je věřitelovým otrokem.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[8] Kdo seje bezpráví, sklidí neštěstí; jeho hrůzovláda pomine.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[9] Požehaný je ten, kdo je štědrý; i o chleba se dělí s chudákem.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[10] Vyžeň drzouna a zmizí rozepře – konec hádek i urážek!

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[11] Kdo z čistého srdce miluje, kdo má ušlechtilost na svých rtech, bude mít krále za přítele.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[12] Hospodin střeží vědění, úmysly podvodníků ale překazí.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[13] „Venku je lev!“ říká lenoch. „Na ulici přijdu o život!“

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[14] Ústa svůdkyně jsou bezedná jáma, kdo hněvá Hospodina, do ní se propadne.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[15] Nerozumnost vězí v srdci dítěte, trestající metla ji však vyžene.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

[16] Kdo drtí chudé, aby se obohatil, a dává bohatým, skončí v chudobě.

Preceitos e admoestações dos sábios

SLOVA MUDRCŮ

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[17] Nakloň své ucho a slova mudrců slyš,
své srdce věnuj mému vědění.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[18] Příhodné bude, když zachováš je v nitru, budou-li pohotově vždy na tvých rtech.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[19] Dnes právě tebe mám v úmyslu učit, abys na Hospodina pevně spoléhal.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[20] Třicatero rad jsem pro tebe sepsal – je v nich poučení a vědění,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[21] abys poznal výroky spolehlivé pravdy a předával ji těm, kdo na ni čekají:

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[22] Neodírej chudáka – je přece chudák; u soudu neutlačuj ubohé.

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[23] Sám Hospodin se jejich pře ujme a vydře duši těm, kdo vydírají je!

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[24] Neměj za přítele vznětlivého muže, se vzteklým člověkem se nespolčuj,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[25] jinak se přiučíš jeho zvykům, do pasti uvrhneš duši svou.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[26] Nepatři k těm, kdo se upisují, nezaručuj se za půjčky.

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[27] Proč bys měl přijít i o vlastní lůžko, až nebudeš mít čím zaplatit?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[28] Neposunuj dávné mezníky, které tví otcové vztyčili.

29 Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

Provérbios 23

1 Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

2 mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

3 Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

4 Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

5 Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

6 Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

7 Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

8 Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

9 Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

10 Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

11 porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

12 Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

13 Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

29 Hleď – kdo je mistrem svého díla, v královských službách octne se; nepatrným lidem sloužit nebude.

Přísloví 23

1Když s mocným člověkem k jídlu sedáš si, dobře si uvědom, co se ti nabízí.

2 Neukrotíš-li svoji chuť, sám si do krku vrazíš nůž.

3 Po jeho lahůdkách nedychti – ten pokrm je totiž ošidný!

4 Nenič se honbou za bohatstvím, měj rozum a rychle přestaň s tím.

5 Jen je zahlédneš, bohatství už tu není, roztáhne křídla jako orel, k nebi uletí!

6 Raději nejez pokrm lakomce, po jeho lahůdkách nedychti.

7 V duchu jen počítá – je už takový, když říká, „Jez a pij," není upřímný.

8 Sousta, jež snědl jsi, vyzvracíš, tvoje lichotky budou zmařeny!

9 Cokoli říkat tupci je zbytečné, moudrostí tvých slov jen pohrdne.

10 Neposunuj dávné mezníky, od pole sirotků dej ruce pryč!

11 Jejich Zastánce je totiž mocný – sám proti tobě povede jejich při.

12 Veď svoji mysl ke vzdělání, své uši k řečem poučným.

13 Své dítě učit kázni neváhej, dáš-li mu metlou, neumře!

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[14] Když mu sám metlou nabiješ, jeho duši z pekla vytrhneš.

[15] Bude-li, synu, tvé srdce moudré, mé srdce zajásá, to mi věř.

[16] Celé mé nitro se zaraduje, budou-li tvé rty mluvit poctivě.

[17] Závist k hříšníkům v srdci nechovej, v úctě k Hospodinu žij každý den.

[18] Budoucnost totiž patří tobě – tvá naděje tě nezklame!

[19] Poslouchej, synu, a buď moudrý, na cestu zaveď srdce své:

[20] Nepatři k těm, kdo se opíjejí vínem, k hltounům masa neřaď se.

[21] Pijáka i žrouta přece čeká bída, ospalost člověka do hadrů obléká!

[22] Poslouchej otce, který tě zplodil, nepohrdej svou matkou, až zestárne.

[23] Pravdu získej, za nic ji neprodávej, rovněž tak moudrost, kázeň, rozumnost.

[24] Otec spravedlivého je naplněn štěstím, rodič moudrého má důvod k radosti.

[25] Tvůj otec i matka ať tedy mají radost, tvoji rodičku ať štěstí naplní!

[26] Věnuj mi, synu můj, své srdce, nespouštěj oči z cesty mé:

[27] Nevěstka je jak bezedná jáma, těsnou studnou se stane svůdkyně.

[28] Jak lupič ve skrytu na kořist číhá, řady nevěrníků spěchá rozmnožit!

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[29] Čí to „au“ a čí to „oj“? Čí ten křik a čí ten boj? Čí boulí bezpočet? Čí oči zarudlé?

[30] Těch, kdo u vína vysedávají, těch, kdo vyhledávají nápoje!

[31] Do vína nezahleď se – jak rudé je, jak v poháru jen jiskří, jak hladce klouže do hrdla!

[32] Nakonec ale jako zmije uštkne, dokáže otrávit jako had.

[33] Tvé oči uvidí prapodivně, tvé srdce bude mluvit spleteně.

[34] Bude ti, jako bys usnul na moři, jako bys ulehl stožáru na špici.

[35] Prý: Dostal jsem ránu? Nebolí! Že zbili mě? Už nevím kdy! Až se proberu, dám si víc!

Přísloví 24

[1] K zlým lidem nechovej žádnou závist, po jejich společnosti nedychti.

[2] V srdcích přemýšlejí o násilí, svými rty mluví, aby trápili.

[3] Moudrost dovede postavit dům, šikovnost jej umí upevnit.

[4] Poznání pak jeho pokoje plní majetkem vzácným a překrásným.

[5] Moudrý zmůže víc než velký silák, ten, kdo má znalosti, sílu přemáhá.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[6] Svůj boj vyhraješ dík dobrým radám, ve množství rádců je záchrana.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[7] Hlupák na moudrost nedosáhne, ve shromáždění obce musí pomlčet.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[8] Kdo stále vymýšlí, jak by škodil, toho pojmenují Úskočný.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[9] Výmysly hlupáků jsou vlastně hřích, drzoun je každému odporný.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[10] Pokud se budeš v těžký den hroutit, tvá síla za moc nestojí.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[11] Zachraňuj ty, kdo jsou vlečeni k smrti, ujmi se těch, jež vedou k popravě!

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[12] Copak chceš říci: „My jsme to nevěděli“? Tomu, jenž zkoumá srdce, vše jasné je! Strážce tvé duše o všem ví, každému jeho skutky odplatí!

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[13] Jez med, můj synu, vždyť je tak dobrý, plástev je sladká na patře.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[14] Právě tak zachutná tvé duši moudrost – najdeš-li ji, budoucnost patří tobě, tvá naděje tě nezklame!

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[15] Nečíhej, ničemo, u bytu spravedlivého, neodvažuj se škodit jeho příbytku!

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[16] Spravedlivý vstane, i kdyby sedmkrát padl, jediné sklouznutí ale zničí ničemu.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;
[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.
[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,
[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.
[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.
[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.
[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.
[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.
[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.
[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.
[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.
[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.
[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

[17] Neraduj se, když tvůj nepřítel padne, nejásej v srdci nad jeho klesnutím.
[18] Hospodinu by se nelíbil ten pohled, mohl by od něj odvrátit svůj hněv.
[19] Kvůli zlosynům se nemusíš zlobit, darebákům nemáš co závidět.
[20] Budoucnost nečeká lidi zlé, svíce darebáků uhasne!
[21] Cti Hospodina, synu, a také krále, nezačínej si s buřiči.
[22] Vždyť jejich zkáza přijde nenadále; jak budou oba trestat, kdo to ví?

DALŠÍ SLOVA MUDRCŮ

[23] Zde jsou další slova mudrců: Stranit někomu u soudu není vůbec dobré.
[24] Kdo omilostní darebáka, bude proklínán lidmi, takovému budou spílat národy.
[25] Žalobci však bývají oblíbeni, takoví se jen chvály dočkají.
[26] Upřímná odpověď – na rty polibek.
[27] Zvládni svou práci venku, o své pozemky se postarej, potom si můžeš stavět dům.
[28] Nesvědč proti bližnímu pro nic za nic; chceš snad oklamávat svými rty?
[29] Neříkej: „Zachovám se k němu jak on ke mně, každému jeho skutky oplatím!“
[30] Jednou jsem šel kolem lenochova pole, kolem vinice někoho, kdo přišel o rozum –

31 eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

32 Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

33 Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

34 assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

1 São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

2 A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

3 Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

4 Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

5 tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

6 Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

7 porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

8 não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

31 všechno bylo zarostlé trním, všechno pokrývaly kopřivy, kamenná zídka celá zbořená!

32 To, co jsem viděl, jsem si vzal k srdci, z onoho pohledu jsem se poučil:

33 Chvilku si pospíš, chvilku zdřímneš, na chvilku složíš ruce a poležíš;

34 najednou tě jak tulák navštíví nouze, bída tě přepadne jako loupežník!

DALŠÍ ŠALOMOUNOVA PŘÍSLOVÍ

Přísloví 25

1 Zde jsou další Šalomounova přísloví, shromážděná na dvoře judského krále Ezechiáše:

2 Slávou Boží je věc tajit, slávou králů je věc prozkoumat.

3 Jak výšku nebe a hlubiny země, tak srdce králů nelze vystihnout.

4 Když se od stříbra odloučí struska, zlatníkovi se ukáže ryzí kov.

5 Když od krále odloučí darebáka, spravedlností se zpevní jeho trůn.

6 Před králem se nedělej důležitým, mezi významné lidi nestav se.

7 Je lepší být vyzván: „Pojď výše," než být před urozenými ponížen. I když něco spatříš na vlastní oči,

8 nepouštěj se pro to rychle do sporu. Co by sis mohl nakonec počít, kdyby tě tvůj bližní k hanbě přivedl?

9 Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

10 para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

11 Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

12 Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

13 Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

14 Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

15 A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

16 Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

17 Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

18 Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

19 Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

20 Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

9 Spor se svým bližním když vyřizuješ, neodhaluj cizí tajemství.

10 Ten, kdo to uslyší, potom potupí tě, tvá špatná pověst tě už nepustí!

11 Zlatá jablka na stříbrných mísách jsou slova řečená v pravý čas.

12 Zlatá náušnice, klenot z ryzího kovu je moudrá výtka pro vnímavý sluch.

13 Chladivým sněhem uprostřed léta je věrný posel těm, kdo jej vyslali; duši svých pánů jistě občerství!

14 Oblaka, vítr – a žádný déšť! Chvástavé sliby – samé chyby!

15 Trpělivostí si i vůdce nakloníš; jemný jazyk i kosti rozdrtí.

16 Najdeš-li med, jez ho s mírou; jinak se přesytíš a zvrátíš jej.

17 Navštěvuj svého přítele jen vzácně, jinak se přesytí a znenávidí tě.

18 Kdo proti bližnímu křivě svědčí, je jako kyj, jak meč, jak ostrý šíp.

19 Jak vyražený zub, jak vykloubená noha je důvěra ve zrádce v těžký den.

20 Obírat o šaty v chladný den, nalévat ocet do rány – totéž je truchlivému zpívat písničky.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[21] Hladoví-li tvůj nepřítel, dej mu jíst, a pokud žízní, dej mu pít.

[22] Na hlavu shrneš mu tím žhavé uhlí, sám Hospodin ti odplatí.

[23] Severní vítr s sebou nese liják, tajné řeči pak zlobné pohledy.

[24] Lepší je stěhovat se do kouta na střechu než s hašteřivou ženou sdílet dům.

[25] Chladivá voda pro hrdlo vyprahlé je dobrá novina ze země daleké.

[26] Zakalený je pramen, studna zkažená, když spravedlivý před ničemou kolísá.

[27] Jíst mnoho medu nemusí být dobré, usilovat o slávu může být neslavné.

[28] Bezbranné město, zborcená hradba je ten, kdo sám sebe nezvládá.

Přísloví 26

[1] Jako sníh létu, jako sklizni déšť, asi tak sluší tupci čest.

[2] Vrabec přeletí, vlaštovka se mihne, bezdůvodná kletba k cíli nedojde.

[3] Na koně je bič, na osla uzda, na hřbety tupců ale hůl.

[4] Neodpovídej tupci na jeho tupost, aby ses mu sám nezačal podobat.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[5] Odpověz tupci na jeho tupost, aby si přestal moudrý připadat.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[6] Uřezává si nohy, pije utrejch, kdo se zprávou tupce posílá.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[7] Chabé jak zmrzačené nohy je přísloví v ústech tupcových.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8] Jako do praku nabíjet kámen je tupci prokazovat čest.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9] Jako trn v ruce opilce je přísloví v ústech pitomce.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10] Jako lučištník, jenž střílí naslepo, je ten, kdo najímá tupce jdoucího okolo.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11] Jako se pes vrací k vlastním zvratkům, tak tupec opakuje vlastní pitomost.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12] Viděl jsi člověka, co si moudrý připadá? Více se dá čekat od hlupáka!

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13] Lenoch říká: „Šelma je na cestě! Po ulicích běhá lev!“

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14] Dveře se otáčejí v pantech, lenoch v peřině.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15] Lenoch k talíři ruku natáhne, zvednout ji k ústům už ale nezvládne.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16] Lenoch sám sobě připadá moudrý nad sedm rádců zkušených.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17] Tahá za uši rozběhnutého psa, kdo plete se do sporu, jenž se ho netýká.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,
[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.
[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.
[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.
[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.
[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.
[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;
[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.
[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.
[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.
[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.
[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.
[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[18] Jako šílenec, jenž rozsévá smrt zápalnými šípy, které vypouští,
[19] takový je, kdo svému bližnímu lže a potom říká: „Vždyť to byl žert!“
[20] Chybí-li dřevo, hasne žár; chybí-li pomlouvač, tichne svár.
[21] Uhlí je pro výheň, dřevo pro oheň, svárlivý člověk pro vzplanutí rozepře.
[22] Pomluvy se pamlsky být zdají, hluboko do nitra ale padají.
[23] Stříbrná glazura na střepu hliněném jsou vřelé rty na srdci zlém.
[24] Ten, kdo nenávidí, se v řeči přetvařuje, hluboko v nitru ale chová lest.
[25] Jeho příjemným řečem vůbec nevěř – v srdci má sedmerou ohavnost!
[26] I když se nenávist za přetvářku skrývá, přece pak veřejně bývá odhalena.
[27] Kdo jámu kopá, sám do ní padá; kdo valí balvan, toho zavalí.
[28] Prolhaný jazyk svou oběť nenávidí, úlisná ústa zkázu chystají.

Přísloví 27

[1] Nechlub se tím, co bude zítra – netušíš ani, co bude dnes!
[2] Ať tě chválí druzí, a ne tvá vlastní ústa, ať jsou to cizí, a ne tvé vlastní rty.
[3] Kámen tlačí a písek tíží, vydržet s tupcem je těžší než obojí.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?
[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.
[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.
[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.
[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.
[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.
[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.
[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.
[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.
[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.
[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.
[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;
[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[4] Zloba je krutá a hněv prudký, kdo však obstojí před závistí?
[5] Lepší otevřené pokárání nežli tajené milování.
[6] Bezpečnější jsou rány od přítele než hojné polibky od soka.
[7] Sytý i pláství medu pohrdá, hladovému se každá hořkost sladká zdá.
[8] Jako pták vyplašený ze svého hnízda je člověk prchající z domova.
[9] Olej a kadidlo oblažují srdce, přítel je vítanější než vlastní úsudek.
[10] Svého ani otcova přítele neopouštěj. Do domu svého bratra nechoď v nesnázích – lepší je blízký soused než bratr vzdálený!
[11] Potěš mé srdce, synu, a buď moudrý, ať mám co odpovědět na cizí urážky.
[12] Rozvážný vidí hrozbu a vyhne se jí, prosťáčci však jdou dál, až na to doplatí.
[13] Vezmi plášť tomu, kdo ručí za cizího, když ručí za cizinku, vezmi si zástavu.
[14] Kdo svému příteli halasně žehná už brzy od rána, za kletbu se mu to počítá.
[15] Věčnému crčení v období dešťů se hašteřivá žena podobá.
[16] Kdo ji chce zkrotit, chce zkrotit vítr, do pravé ruky chce olej pochytat.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.
[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.
[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.
[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.
[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.
[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.
[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,
[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.
[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,
[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,
[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[17] Železo se brousí železem, tak přítel brousí svého přítele.
[18] Kdo pěstuje fíkovník, bude jíst fíky, kdo pečuje o pána, vyslouží si díky.
[19] Hladina zrcadlí lidskou tvář, člověk zrcadlí srdce člověka.
[20] Hrob a záhuba se nikdy nenasytí, právě tak nenasytné jsou lidské oči.
[21] Na stříbro je tyglík, na zlato pec, podle své pověsti člověk pozná se.
[22] I kdybys hňupa v hmoždíři napadrť rozdrtil palicí, nezbavil bys ho hlouposti!
[23] Své ovce znej na první pohled, své srdce věnuj svému stádu.
[24] Bohatství přece netrvá věčně, netrvá ani koruna králů.
[25] Tráva však vyroste na posekané louce, seno se znovu sveze z hor.
[26] Beránci kdykoli oděv ti poskytnou, za kozlíky si koupíš pozemek.
[27] Kozího mléka bude dostatek, pokrm pro tebe i pro tvou rodinu, dostatek živobytí i pro tvou čeládku!

Přísloví 28

[1] Darebáci prchají, i když je nikdo nehoní, spravedliví jsou smělí jako lvi.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[2] Když je v zemi bezpráví, mnozí v ní panují; vládce znalý a rozumný se dlouho udrží.

[3] Když nuzný člověk utiskuje chudáky, je jako průtrž, co zničí obilí!

[4] Ti, kdo opouštějí Zákon, velebí darebáka, kdo Zákon dodržují, se staví proti nim.

[5] Spravedlnost je nad chápání zlých lidí, hledači Hospodina ji plně pochopí.

[6] Lepší poctivý chudák nežli zkažený boháč.

[7] Rozumný syn pečlivě plní Zákon, přítel hodovníků je otci k ostudě.

[8] Kdo bohatne lichvou a ceny nadsazuje, hromadí pro toho, kdo myslí na chudé.

[9] Když někdo odvrací ucho, aby neslyšel Zákon, i jeho modlitba bude ohavná!

[10] Do vlastní jámy padne svůdce poctivých, na bezúhonné čeká skvělé dědictví.

[11] Boháč sám sobě připadá moudrý, rozumný chudák ho však odhalí.

[12] Když jásají spravedliví, je to veliká sláva, když mají darebáci navrch, každý se schovává.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[13] Kdo přikrývá své viny, úspěchu nedosáhne, kdo vyznává a opouští je, dojde milosti.

[14] Blaze tomu, kdo je vždy opatrný, kdo zatvrzuje srdce, špatně dopadne.

[15] Jako lev řvoucí, jak medvěd zuřivý je ničemný panovník nad lidem ubohým.

[16] Vůdce, jenž nemyslí, tím více utlačuje; ten, komu nejde o zisk, tu dlouho zůstane.

[17] Člověk obtížený vraždou se řítí do jámy, od takového ruce pryč!

[18] Kdo žije poctivě, ten zachován bude, kdo jde křivolakou cestou, náhle upadne.

[19] Kdo obdělává pole, nasytí se chlebem, bídy se nasytí, kdo honí vidiny.

[20] Věrného člověka požehnání zahrne, kdo spěchá zbohatnout, trestu neujde.

[21] Stranit někomu jistě dobré není; i pro kus chleba se mnohý proviní.

[22] Lakomec štve se za majetkem, neví, že skončí v chudobě.

[23] Kdo kárá, nakonec dojde ocenění spíše než jazyk, který jen lichotí.

[24] Odírat rodiče prý žádný hřích není – to může říkat jen vrahův společník!

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[25] Chamtivý člověk podněcuje sváry, kdo doufá v Hospodina, bude úspěšný.
[26] Na vlastní rozum spoléhá jen tupec, kdo ale žije moudře, bude zachráněn.
[27] Kdo dává chudému, nebude trpět nouzi, kdo zakrývá si oči, potká ho prokletí.
[28] Když mají darebáci navrch, každý se ukrývá, když na ně přijde záhuba, spravedlivých přibývá.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.
[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.
[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.
[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.
[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.
[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.
[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

Přísloví 29

[1] Z často káraného se stane zatvrzelý, když náhle zhroutí se, nebude pomoci.
[2] Z rozmachu spravedlivých lid se raduje, když vládnou darebáci, národ běduje.
[3] Kdo miluje moudrost, působí otci radost, přítel nevěstek však mrhá majetek.
[4] Spravedlností král posiluje zemi, kdo ale zvyšuje daně, ten ji pustoší.
[5] Kdo svému bližnímu lichotí, prostírá před jeho nohy síť.
[6] Zlý člověk vězí v pasti hříchu, spravedlivý je plný radostného smíchu.
[7] Spravedlivý má zájem o právo ubohých, darebák o tom nechce vědět nic.
[8] Drzouni dovedou vzbouřit město, mudrci dovedou odvrátit hněv.
[9] S hlupákem když se moudrý dohaduje, pohrůžky, posměch, nic nikam nevede!

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[10] Krvelační poctivce nenávidí, upřímnému se sápou po krku.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[11] Tupec dá průchod všem svým citům, moudrý se ale drží zpět.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[12] Panovník, jenž dá na lživé řeči, bude mít za služebníky samé ničemy.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[13] Chudák a vyděrač mají jedno společné: oběma dal Hospodin vidět světlo dne.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[14] Soudí-li král i chudé poctivě, jeho trůn bude navěky upevněn.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[15] Moudrosti dodává metla a domluva, rozpustilé dítě je pro matku ostuda.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[16] Když přibývá darebáků, hříchu přibývá, spravedliví však spatří jejich pád.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[17] Vychovávej syna, a dá ti odpočinutí, potěšením tvou duši nasytí.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[18] Kde chybí zjevení, lid ztrácí zábrany, kdo ale plní Zákon, ten je blažený.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[19] Netrestej otroka pouhými slovy; rozumí sice, ale neodpoví!

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[20] Viděl jsi člověka, co v řeči pospíchá? Více se dá čekat od hlupáka!

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[21] Když někdo otroka odmalička hýčká, bude mít z něho nevděčníka.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[22] Hněvivý člověk vzbuzuje různice, kdo je vznětlivý, hřeší velice.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.
[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.
[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto
[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,
[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.
[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?
[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.
[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[23] Vlastní povýšenost člověka poníží, kdo je poníženého ducha, dojde uznání.

[24] Zlodějův společník sám sobě škodí, když ani pod přísahou nic nepoví.

[25] Strach z lidí člověka nakonec ochromí, kdo doufá v Hospodina, však žije v bezpečí.

[26] Kdekdo si touží mocné naklonit, soudcem všech lidí je však Hospodin.

[27] Spravedlivým se hnusí, kdo křivdy páchají, darebákům se hnusí poctiví.

SLOVA AGUROVA

Přísloví 30

[1] Slova Agura, syna Jákeho z Massy. Výrok onoho muže k Itielovi, k Itielovi a Uchalovi:

[2] Nesporně jsem ten nejtupější z lidí a běžná rozumnost mi zcela uniká.

[3] Moudrosti jsem se nenaučil, poznání Svatého jsem nedosáh.

[4] Kdo vystoupil do nebe, aby se vrátil? Kdo pobral vítr do dlaní? Kdo shrnul moře do pláště? Kdo založil všechny zemské končiny? Víš, jak se jmenuje? A jak jeho syn?

[5] Veškerá Boží řeč je ryzí, on je štít těch, kdo v něho doufají.

[6] K jeho slovům nic nepřidávej, jinak tě pokárá a ze lži usvědčí.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:
[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;
[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.
[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.
[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.
[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.
[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!
[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.
[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!
[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!
[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[7] Jen o dvě věci jsem tě žádal, neodpírej mi je, dokud nezemřu:
[8] Klam a lživá slova ode mne vzdal, nedávej mi bohatství ani chudobu. Syť mě pokrmem tak, jak potřebuji,
[9] abych tě přesycen nezradil a nikdy neřekl: „Kdo je Hospodin?“ Též abych nekradl, jsa v nouzi, a Boží jméno netupil.
[10] Neosočuj otroka před jeho pánem, aby ti nezlořečil a abys nepykal!
[11] Je pokolení, jež zlořečí otci a svojí matce nežehná.
[12] Je pokolení, jež se sobě zdá čisté, od svojí špíny však není omyté.
[13] Je pokolení – ó jak povýšeně hledí, jak vysoko zvedá svoje obočí!
[14] Je pokolení s meči místo zubů a s dýkami namísto řezáků, aby spolykali ubožáky země a všechny chudáky na světě.
[15] Pijavice má dvě dcery: Dej, Dej! Tři věci se nikdy nenasytí, čtyři nikdy neříkají Dost:
[16] hrob, neplodné lůno, nezavlažená země a nezkrotitelný oheň.
[17] Tomu, kdo vysmívá se otci a poslušností k matce pohrdá, havrani od potoka vyklovou oči, spolykají mu je orlí mláďata.

18 Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

18 Tři věci ve mně budí úžas, čtyři jsou nad mé chápání:

19 o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

19 cesta orla nebem, cesta hada skálou, cesta lodi mořem a cesta muže s pannou.

20 Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

20 Taková je cesta cizoložné ženy – pojí, otře si ústa a řekne: „Neprovedla jsem nic špatného."

21 Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

21 Před třemi věcmi se chvěje země a čtyři nedokáže snést:

22 sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

22 když služebník začne kralovat, když se hlupák může jídlem cpát,

23 sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

23 když se nepříjemná žena vdá a když služka svou paní vystřídá.

24 Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

24 Tito čtyři jsou na zemi nepatrní, nad mudrce jsou ale moudřejší:

25 as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

25 mravenci, národ nepříliš silný, v létě si ale chystají zásoby;

26 os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

26 králíci, národ nepříliš mocný, ve skále si však staví obydlí;

27 os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

27 kobylky sice krále nemají, všechny však v jednom šiku vyráží;

28 o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

28 pavouka sice chytíš do ruky, bydlí však v královských palácích.

29 Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

29 Tito tři mají vznešenou chůzi a čtyři kráčí nádherně:

30 O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

30 lev, nejudatnější zvíře, jež nikoho se neleká,

31 o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

31 osedlaný kůň, kozel a nepřemožitelný král.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.
[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

[32] Pokud ses bláhově chvástal, pokud sis vymýšlel – ruku na ústa!
[33] Pod tlakem vzniká z mléka máslo, pod tlakem vytéká z nosu krev, pod tlakem hněvu vzniká svár.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?
[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.
[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.
[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.
[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;
[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.
[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.
[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

SLOVA LEMUELOVA

Přísloví 31

[1]Slova Lemuele, krále z Massy, výroky, jimž ho matka učila:
[2] Co říci, synu můj? Co, synu mého lůna? Co říci, synu zaslíbený?
[3] Nemarni s ženami svoji sílu, nepokaz cestu, jež králům náleží.
[4] Nenáleží, ó Lemueli, králům, nenáleží králům víno pít, vladařům pivo nesluší.
[5] Kdyby pil, mohl by zapomenout na povinnosti, mohl by překroutit právo všech soužených.
[6] Umírajícím dejte pít pivo a víno těm, kdo hořkost zakouší.
[7] Když se napijí, na bídu zapomenou, přestanou myslet na své trápení.
[8] Otevři ústa za ty, jimž hlas chybí, a za práva všech bezmocných.
[9] Otevři ústa, suď spravedlivě, zastaň se chudých a ubohých!

CHVÁLA ZNAMENITÉ ŽENY

[10] Znamenitá žena – ta je k pohledání, mnohem vzácnější je nad perly!

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.

[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.

[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.

[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.

[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[11] Manžel jí důvěřuje ze srdce, žádný užitek tu chybět nebude.

[12] Je na něj hodná, a ne zlá po všechny dny svého života.

[13] Vlnu a len si sama nakoupí, pracovat rukama je pro ni radostí.

[14] Kupecké lodi se podobá: přináší pokrmy zdaleka.

[15] Ráno vstává, než se rozední, celé své rodině jídlo připraví, také svým služebným rozdělí úkoly.

[16] Posoudí pozemek a sama jej pořídí, z vlastního výdělku sází vinici.

[17] Odhodlaně se pouští do díla, sílu svých paží umí dokázat.

[18] Užitek vlastní píle zakouší, její svíce září dlouho do noci.

[19] Přeslici bere do rukou, prsty přidržuje vřeteno.

[20] Štědře otvírá svou dlaň ubohým, pomocnou ruku chudým nabízí.

[21] Nemá strach o rodinu, ani když padá sníh, celá její domácnost má po dvou oblecích.

[22] Kmentové přikrývky sama ušije a obléká se šarlatem.

[23] Její manžel je v branách uznáván, kde s představenými země zasedá.

[24] Prodává košile, které ušila, zdobené pásy kupcům dodává.

[25] Síla a krása jsou jejím oděvem, s úsměvem vyhlíží další den.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[26] Její ústa mluví s moudrostí, její jazyk učí vlídnosti.

[27] Na chod svého domu dohlíží, nesytí se chlebem zahálky.

[28] Její synové jí vstoje dobrořečí, její manžel ji takto velebí:

[29] „Je mnoho znamenitých žen, ty ale všechny převyšuješ je!“

[30] Klamný je půvab a krása pomíjí; žena, jež Hospodina ctí, si chválu zaslouží.

[31] Dejte jí odměnu za její úsilí, její činy ať ji v branách velebí!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Kazatel

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores

Kazatel 1

[1]Slova Kazatele, syna Davidova, krále v Jeruzalémě.

Všechno je marnost

[2]Marnost nad marnost! řekl Kazatel. Marnost nad marnost, všechno je marnost!

[3]K čemu je člověku všechno to pachtění, kterým se pachtí pod sluncem?

[4]Jedno pokolení odchází a jiné přichází, země však nehnutě trvá navěky.

[5] Slunce vychází a znovu zapadá, aby chvátalo tam, odkud vyjít má.

[6]Severní vítr se mění v jižní, sem a tam točí se, tam a sem, kolem dokola stále vrací se.

[7]Veškeré řeky do moře míří, moře se ale nepřeplní. Tam, odkud pramení, se řeky vrací, aby pak odtamtud znovu plynuly.

[8] Jak jen jsou úmorné všechny ty věci, člověk to ani nemůže vyslovit! Oko se pohledem nikdy nenasytí, ucho se nenaplní slyšením!

[9]Co bylo dříve, to zase bude, to, co se dělo, se bude dít. Není nic nového pod sluncem.

[10]Copak je něco, o čem se dá říci: Pojď se podívat na něco nového? Vždyť to tu bylo už celé věky, bylo to na světě dávno před námi!

[11]Není památky po našich předcích, tak jako nebude po našich potomcích: Ani

também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

památky nezbude po nich mezi těmi, kdo je nahradí.

Bídný úkol

[12]Já Kazatel jsem byl izraelským králem v Jeruzalémě.

[13]Rozhodl jsem se vynaložit svou moudrost, abych vyzkoumal a vyzkoušel vše, co se děje pod nebem – takový bídný úkol totiž dal Bůh lidem, aby se jím zabývali.

[14]Viděl jsem vše, co se děje pod sluncem, a hle, všechno je marnost a honba za větrem.

[15]Co je křivé, se narovnat nedá, co chybí, se nedá nahradit.

[16]Pomyslel jsem si: Hle, nabyl jsem moudrosti a převýšil všechny, kdo vládli Jeruzalému přede mnou. Protože jsem pojal tolik moudrosti a vědění,

[17]rozhodl jsem se okusit moudrost, okusit také hloupost a ztřeštěnost. Poznal jsem ale, že je to honba za větrem.

[18]Čím více moudrosti, tím více mrzutosti; kdo množí vědění, množí žal.

Nic jsem si neodepřel

Kazatel 2

[1]Pomyslel jsem si: Vzhůru, měl bych vyzkoušet radovánky! Užij si přece blahobyt! A hle – i to je marnost.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho

[2]O smíchu jsem řekl: Pomatenost! O radovánkách: K čemu to?

[3]Rozhodl jsem se holdovat vínu a osvojit si ztřeštěnost, nadále se však v srdci řídit moudrostí, abych zjistil, v čem spočívá lidské štěstí v těch pár dnech života pod nebem.

[4]Proto jsem podnikal nemálo věcí: Vystavěl jsem si paláce, vysázel jsem si vinice.

[5]Zakládal jsem parky a zahrady, plnil je stromy s rozličným ovocem.

[6] Zbudoval jsem si vodní nádrže, zavlažoval z nich háje se stromky.

[7] Pořídil jsem si otrokyně a otroky, měl jsem dostatek domácí čeledi. Vlastnil jsem stáda dobytka i ovcí, měl jsem jich víc než v Jeruzalémě kdo dřív.

[8]Shromáždil jsem stříbra i zlata hromady, poklady králů, poklady mnoha krajin. Opatřil jsem si zpěváky a také zpěvačky, lidských rozkoší jsem užil s množstvím konkubín.

[9]Stal jsem se slovutným a předčil jsem všechny, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou; má moudrost mi stále byla po boku.

[10]Nač padlo mé oko, nic jsem si neodepřel, žádné radosti jsem se nevyhnul. Všechno to pachtění mi přinášelo radost – jedinou odměnu za všechno pachtění.

Omrzel mě život

[11]Pak jsem se ohlédl na všechno své počínání, na všechno pachtění, jímž jsem

que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

18 Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

19 E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e

se zabýval: Hle, vše je marnost a honba za větrem! Není nic smysluplného pod sluncem!

12Zaměřil jsem se na to, abych posoudil moudrost a také hloupost a třeštění. (Co asi zmůže králův následník? Ne více než jeho předchůdci!)

13Viděl jsem, že moudrost je lepší než hloupost, tak jako je světlo lepší než temnota.

14 „Moudrý má oči otevřené, hlupák však bloudí v tmách.“ Nyní ale sám poznávám, že stejný osud čeká oba dva!

15Čeká-li mě i hlupáka týž osud, říkám si, nač je mi vůbec tolik moudrosti? A tak jsem usoudil, že i to je marnost.

16Po moudrém ani hloupém památka nepotrvá věčně. Vše minulé se v budoucnu zapomene – jak moudrého, tak hlupáka čeká smrt.

17Proto mě omrzel tento život; nelíbí se mi vůbec nic pod sluncem. Všechno je marnost a honba za větrem!

18Omrzelo mě všechno to pachtění, kterým se pachtím pod sluncem a které po mně zdědí můj následník.

19Kdo ví, zda bude moudrý, anebo bláhový? Tak či tak získá vše, pro co jsem se lopotně pachtil a nač jsem vynaložil

sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

svou moudrost pod sluncem. I to je marnost.

[20]Došel jsem k zoufalství nad vším tím pachtěním, jímž jsem se pachtil pod sluncem!

[21]Někdo se pachtí moudře a zručně, svůj úspěch však odkáže tomu, kdo se s tím nepachtil. I to je marnost a hrozná věc.

[22]K čemu je člověku všechno to pachtění, všechno to usilování, kterým se pachtí pod sluncem?

[23]Po všechny dny zakouší muka, trápí se při všem, čím se zabývá, takže ani v noci nemá klid. I to je marnost.

[24]Je snad pro člověka něco lepšího než jíst a pít a při svém pachtění se potěšit? Vidím však, že i to pochází z ruky Boží.

[25]Vždyť kdo by bez něj mohl jíst a všeho užívat?

[26]Svého oblíbence Bůh obdaří moudrostí, umem a radostí; hříšníku ale svěří úkol hromadit a kupit, co potom musí zanechat Božímu oblíbenci. I to je marnost a honba za větrem.

Vše má svůj čas

Kazatel 3

[1]Vše má svou chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[2] Je čas rodit se a čas umírat, čas sázet a čas sadbu vytrhat,

[3] čas zabíjet a čas uzdravovat, čas bořit a čas budovat,

[4] čas plakat a čas se smát, čas rmoutit se a čas tancovat,

[5] čas házet kamení a čas kamení sbírat, čas objímat a čas objímání zanechat,

[6] čas hledat a čas pozbývat, čas chovat a čas odmítat,

[7] čas trhat a čas sešívat, čas mlčet a čas povídat,

[8] čas milovat a čas nenávidět, čas boje a čas pokoje.

[9] Co tedy má ten, kdo se snaží, ze všeho svého pachtění?

[10] Vypozoroval jsem úkol, který dal Bůh lidem, aby se jím zabývali.

[11] On sám vše dělá včas a krásně a lidem vložil věčnost do srdce, člověk však nevystihne Boží dílo od počátku až do konce.

[12] Usoudil jsem, že člověk nemá jiné štěstí než radovat se a užívat života.

[13] Může-li kdokoli jíst a pít a uprostřed svého pachtění se potěšit, je to Boží dar!

[14] Vím, že vše, co Bůh dělá, trvá navěky; nic k tomu nelze přidat ani z toho nic odejmout. A proč to Bůh dělá? Aby před ním měli bázeň.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que

[15] Co je, už bylo. Co bude, už je. Co minulo, Bůh vyhledá.

Z prachu do prachu

[16]A ještě něco jsem viděl pod sluncem: Namísto práva zlo, namísto spravedlnosti zlo.

[17]Pomyslel jsem si: Spravedlivého i zlého Bůh přivede na soud; tam přijde čas na každý skutek i úmysl.

[18]Pomyslel jsem si: Tímto způsobem Bůh lidi zkouší, aby se ukázalo, že jsou zvěř.

[19]Lidi i zvířata čeká stejný osud – jeden umírá tak jako druhý, všichni dýchají stejný vzduch. Člověk zvířata ničím nepřevyšuje, všechno je marnost!

[20]Všichni směřují k témuž místu – všichni jsou z prachu, všichni se do prachu zase vracejí.

[21]Kdo ví, že lidský duch míří vzhůru, zatímco duch zvířat mizí pod zemí?

[22]Vidím tedy, že člověk nemá jiné štěstí než radovat se z díla, které je jeho údělem. Vždyť kdo mu dá nahlédnout, co chystá budoucnost?

Závidím mrtvým

Kazatel 4

[1]Když jsem se rozhlédl, znovu jsem viděl jen samé bezpráví pod sluncem: Slzy

foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

utiskovaných – útěcha nikde. Moc v rukou utiskovatelů – útěcha nikde!

2 Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

2Proto závidím dávno mrtvým spíše než těm, kdo jsou dosud naživu.

3 porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

3Nejšťastnější je ale ten, kdo ještě nebyl a neviděl zlo, které se děje pod sluncem!

4 Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

4Shledal jsem také, že všechno pachtění a snaha o úspěch pramení z lidské závisti vůči bližnímu. I to je marnost a honba za větrem!

5 O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

5Hlupák do klína složí ruce a potom sžírá se.

6 Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

6Lepší špetka klidu než náruč námahy a honba za větrem!

Dvěma je lépe

7 Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

7Když jsem se rozhlédl, viděl jsem další marnost pod sluncem:

8 isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

8Někdo je sám a nikoho nemá, je bez dětí a bez bratrů. Jeho pachtění ale nebere konce, očima lační po větším bohatství. „Pro koho se to vlastně pachtím, proč si odpírám všechno pohodlí? I to je marnost a bídné úsilí.“

9 Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

9Lépe je dvěma nežli samotnému; jejich námaha má štědrou odměnu:

10 Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

10Padne-li jeden z nich, druhý ho zvedne, padne-li osamělý, běda, kdo zvedne jej?!

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?
[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.
[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,
[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.
[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.
[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[11] Dva lidé spolu spící lépe zahřejí se, jak ale zahřeje se ten, kdo spí sám?
[12] Je-li napaden jeden, dva spolu odolají; trojitý provázek se těžko přetrhne!
[13] Lepší je chudý a moudrý mladík než starý a pošetilý král, který si ani nenechá poradit.
[14] Bývalý vězeň se může stát králem, rozený král zase chudákem.
[15] Viděl jsem, že všichni, kdo žili pod sluncem, drželi s oním mladíkem, který nastoupil po králi.
[16] Stanul v čele nespočetných zástupů, těm, kdo přišli potom, se ale nelíbil. Ano, i to je marnost a honba za větrem.

Nespěchej mluvit

[17] Dej pozor na své kroky, když jdeš do Božího domu. Přicházej raději naslouchat než přinášet oběť hlupáků – ti ani nevědí, jak špatně jednají!

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.
[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

Kazatel 5

[1] Nespěchej mluvit, neukvapuj se, než něco řekneš před Bohem. Bůh je v nebi a ty na zemi, proto si ušetři spoustu slov.
[2] Z množství práce jsou těžké sny, množstvím slov mluví hlupáci.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[3]Když Bohu něco slíbíš, neotálej to splnit; hlupáky totiž nemá v oblibě. Cokoli slíbíš, splň!

[4]Bylo by lepší nic neslibovat, než když jsi slíbil a nesplnil.

[5]Nedovol svým ústům, aby tě přivedla k hříchu, neříkej Božímu poslu, žes to tak nemyslel. Proč máš svou řečí hněvat Boha, takže by zničil vše, cos dokázal?

[6] Množství snů je pouhá marnost, stejně tak spousta slov – proto se Boha boj!

Peněz se nenasytíš

[7]Když někde uvidíš, jak je utiskován chudý a jak je lidem odpíráno právo a spravedlnost, nebuď tou věcí nijak překvapen. Vysoce postaveného totiž chrání vyšší a ještě vyšší jsou nad nimi.

[8]Úrodu země si dělí všichni, na poli přece vydělá i král.

[9]Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí; kdo miluje hojnost, nemá nikdy dost. I to je marnost.

[10]Větší majetek živí víc lidí, co z něj tedy má jeho majitel? Je to jen pastva pro oči.

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[11]Kdo pracoval, ten sladce spí, ať jedl málo nebo moc; boháč však nespí pro sytost.

Jak přišel, tak odchází

[12]Je hrozná bolest, kterou jsem viděl pod sluncem: Bohatství, které majitel kupí ke svému vlastnímu neštěstí.

[13]Nešťastným obratem může to bohatství ztratit; když zplodí syna, nezanechá mu vůbec nic.

[14]Z lůna své matky vyšel nahý a stejně, jak přišel, zase odchází – vůbec nic si s sebou neodnese přes všechno svoje pachtění.

[15]To je právě ta hrozná bolest: Stejně, jak člověk přišel, tak zase musí odejít. Co z toho bude mít, že se pachtil za větrem?

[16]Všechny své dny strávil ve tmě – v tolika trápeních, v bolesti, ve zlobě!

[17]A tak jsem viděl, v čem spočívá štěstí: Je správné jíst a pít a užít potěšení při všem tom lopotném pachtění v těch pár dnech života pod sluncem, které člověku Bůh dal – vždyť to je jeho údělem.

[18]Komu Bůh dopřál bohatství a jmění a dovolil mu jich užívat, ať přijme svůj úděl a raduje se uprostřed svého pachtění – vždyť je to Boží dar!

[19]Komu Bůh dává do srdce radost, ten sotva pomyslí na krátkost života.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:
[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.
[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;
[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;
[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,
[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?
[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.
[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?
[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Duše zůstává hladová

Kazatel 6

[1]Je hrozná věc, kterou jsem viděl pod sluncem a která těžce doléhá na lidi:

[2]Bůh někomu dopřeje bohatství, jmění i slávu, takže mu v životě nechybí nic, nač si vzpomene. Bůh mu však nedovolí těch věcí užít – nechá je užívat někomu cizímu. Jak je to marné a bolestné!

[3]Kdyby měl člověk třeba sto dětí a dožil se velké spousty let, kdyby však v životě nezakusil štěstí a nakonec neměl ani hrob, pak říkám, že i potracené dítě je šťastnější než on!
[4]Přišlo nazmar a ve tmě zmizí, jeho jméno zůstane skryto v tmách,
[5]nevidí slunce a o ničem neví, narozdíl od něj má ale klid.
[6] Kdyby ten člověk žil dvakrát tisíc let, kdyby však štěstí nezažil – což všichni tamtéž nemíří?

[7]Veškeré pachtění má nasytit lidská ústa, duše však přesto zůstává hladová.
[8]Jakou má výhodu moudrý před hlupákem? K čemu je chudákovi, že ví, jak se chovat před lidmi?
[9]Lepší je, co je vidět očima, než to, za čím duše utíká. I to je však marnost a honba za větrem.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[10]Vše, co se děje, už bylo pojmenováno, dávno je známo, jak na tom člověk je – s tím, kdo je silnější, nemůže soupeřit.

[11]Čím více slov, tím větší marnost! Co z toho všeho člověk má?

[12]Kdo ví, v čem spočívá lidské štěstí v těch pár dnech marného života, který pomine jako stín? Kdo člověku poví, co se bude dít pod sluncem, až on tu nebude?

Ve stínu moudrosti

Kazatel 7

[1]Lepší je dobré jméno než nejlepší olej, den smrti je lepší než den zrození.

[2]Lepší je vejít do domu smutku nežli do domu veselí. Každého člověka čeká konec – kdo je naživu, ať na to pomyslí!

[3] Lepší je zármutek nežli smích, smutná tvář srdce zvelebí.

[4] Srdce moudrých je v domě truchlení, srdce hlupáků v domě zábavy.

[5]Lepší je vyslechnout výtky mudrců nežli poslouchat písničky hlupáků.

[6]Jako když pod hrncem zapraští roští, tak rychle vyhoří hlupákův smích. I to je marnost!

[7] Nátlak i z moudrého udělá blázna, úplatek kazí srdce člověka.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[8] Lepší je, když něco končí, než když to začíná; lepší je trpělivý než ten, kdo se nadýmá.

[9] Nebuď snadno popudlivý k hněvu, mrzutost odpočívá v klíně hlupáků.

[10] Neříkej: Kde jsou ty staré dobré časy? Takové otázky není moudré klást.

[11] Moudrost je dobrá jako zděděné jmění, prospěšná je těm, kdo vidí světlo dne.

[12] Být zaštítěn moudrostí je jako být zaštítěn penězi, poznání moudrosti však má výhodu: ty, kdo ji mají, drží naživu.

[13] Pohleď na Boží dílo – kdo může narovnat, co on pokřivil?

[14] V dobrý den užívej štěstí a ve zlý den si uvědom, že Bůh jej učinil tak jako ten druhý, aby si člověk nikdy nebyl jist, co skrývá budoucnost.

Viděl jsem všechno

[15] Za dnů své marnosti jsem viděl všechno: Spravedlivý umírá i se svou spravedlností, zlý žije dlouho i se svou špatností.

[16] Nebývej příliš spravedlivý ani přehnaně moudrý. Proč se máš trápit?

[17] Nebuď však ani příliš zlý a také nebuď bláhový. Proč máš předčasně umřít?

[18] Toho je dobré se držet a tamtoho se nepouštět; kdo je bohabojný, dodrží obojí.

[19] Moudrost je moudrému větší silou než deset vládců ve městě.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[20] Na zemi není jediný spravedlivý, který by konal dobro a nehřešil.

[21] Nestarej se o všechno, co se kde říká, abys neslyšel kletby svého otroka.

[22] Ve vlastním srdci přece dobře víš, že i tys druhé často proklínal.

[23] V tom všem jsem se snažil najít moudrost. Říkal jsem si, že zmoudřím, moudrost mi ale zůstala vzdálená.

[24] Vzdálená je, ať už je jakákoli! Kdo jen ji nalezne hluboko v hlubinách?

[25] Všechno jsem v mysli probral, abych poznal a prozkoumal moudrost a dopátral se smyslu, abych pochopil i zlou tupost a hloupou bezhlavost.

[26] Tehdy jsem nalezl něco trpčího než smrt – svůdnou ženu, jejíž srdce je past a jejíž paže jsou pouta. Boží oblíbenec unikne před ní, hříšníka ale polapí.

[27] Pohleď, k čemu jsem došel, praví Kazatel: Jedno jsem porovnával s druhým, abych našel smysl,

[28] po němž má duše tolik toužila, ale nenašel jsem jej. Mezi tisícem jsem našel jediného muže, ženu jsem ale mezi tolika nenašel.

[29] Pohleď, došel jsem pouze k jedinému: Bůh stvořil člověka správně, oni však následovali spoustu výmyslů.

Nikdo neovládne vítr

Kazatel 8

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[1]Kdo se může poměřovat s moudrým, kdo umí vyložit každou věc? Moudrost člověku rozjasňuje tvář, i jeho tvrdé rysy obměkčí.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[2]Já ale říkám: Královské rozkazy dodržuj s ohledem na Boží přísahu.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[3]Neopouštěj ho ukvapeně, nepřipojuj se ke vzpouře – vždyť může učinit, co si zamane!

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[4]Za královským slovem je jeho moc. Kdo se ho zeptá: Co to provádíš?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[5] Kdo plní přikázání, neokusí nic zlého, moudrý ví v srdci kdy, jak a co.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[6]Vše má svůj správný čas, jistě. Člověk má ale tu velikou potíž,

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

[7]že nikdy neví, co se bude dít. Kdo jen mu prozradí, co chystá budoucnost?

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[8]Nikdo neovládne vítr, aby jej lapil, dnem svojí smrti nikdo nevládne. Nikdo nemá úniku z té bitvy, zlosyn se nezachrání ani zločinem.

Nikdo nemůže pochopit

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

[9]To všechno jsem viděl, když jsem uvažoval o všem, co se odehrává pod sluncem v čase, kdy člověk panuje nad člověkem k jeho záhubě.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que

[10]Viděl jsem, jak se strojí pohřby zlosynům, kteří opustili svatyni; na ty, kdo

freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

konali dobro, si ale ve městě nikdo nevzpomněl. I to je marnost!

11 Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

11Zlé činy nejsou trestány rychle, proto má lidské srdce chuť páchat zlo.

12 Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

12Hříšník páchá zlo třeba nastokrát, žije však stále dál a dál. Ano, vím: Dobře se povede bohabojným, neboť žijí v bázni před Bohem.

13 Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

13 Zlosynu se však dobře nepovede, nedlouhý život mu prchne jako stín, neboť se Boha nebojí.

14 Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

14Na zemi se však děje ta marnost, že spravedlivým se vede, jako by páchali zločiny, zatímco zlosynům se vede, jako by jednali spravedlivě. Říkám: I to je marnost.

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

15Proto, ať žijí radovánky! Vždyť člověk nemá pod sluncem jiné štěstí než jíst a pít a přitom se radovat. Jen to mu totiž zbývá při jeho pachtění v těch pár dnech života, které mu pod sluncem Bůh dal.

16 Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

16Rozhodl jsem se poznat moudrost a ve dne v noci nezamhouřit oka, dokud neprohlédnu dění na zemi.

17 então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio

17Tehdy jsem viděl: Vše je Boží dílo! Člověk nepochopí, co se děje pod sluncem. Jakkoli se za tím pochopením pachtí, nikdy je ale nemůže postihnout. I kdyby

que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

1 Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

2 Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

3 Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

4 Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

6 Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

mudrc tvrdil, že to ví, ani on to nemůže nikdy pochopit.

Žij, dokud můžeš

Kazatel 9

1Když jsem o tom všem v srdci uvažoval, dospěl jsem k tomuto: Spravedlivé a moudré i s jejich skutky má ve svých rukou Bůh. Ať je to láska anebo zášť, lidé neví o ničem, co leží před nimi.

2Každý pokaždé dopadá stejně: Spravedlivé i zlosyny čeká týž osud – dobré i zlé, čisté i nečisté, ty, kteří obětují, i ty, kdo nikoli. Dobrý je na tom tak jako hříšník; kdo skládá přísahu i ten, kdo se jí bojí.

3To je to nejhorší na všem, co se děje pod sluncem – že všechny čeká týž osud. Lidské srdce je navíc plné zloby a hloupost je provází celým životem. Když potom musejí zemřít,

4bude snad někdo ušetřen? Všichni živí však mají naději, vždyť: „Živý pes je na tom lépe než mrtvý lev."

5Živí totiž vědí, že musejí zemřít, mrtví však nevědí vůbec nic. Žádné odplaty se už nedočkají, i pouhá vzpomínka na ně zanikla.

6Jak jejich láska, tak jejich zášť, všechna jejich vášeň je dávno pryč. Nikdy už nebudou mít podíl na ničem, co se odehrává pod sluncem.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

[7] Vzhůru! Jez radostně svůj chléb a zvesela pij víno své, vždyť Bůh si tvé skutky dávno oblíbil!

[8] Ať jsou tvé šaty vždycky bílé, olej na tvé hlavě ať nikdy nechybí.

[9] Užívej život se svou milovanou ženou po všechny marné dny svého života, jenž ti byl darován pod sluncem. Všechny své marné dny si užij – vždyť to je tvou odměnou, dokud žiješ, ve všem tom pachtění, kterým se pachtíš pod sluncem.

[10] Čehokoli se chopí tvá ruka, tomu se věnuj ze všech sil – vždyť míříš do hrobu, kde není co dělat, kde chybí smysl, moudrost i vědění!

[11] Když jsem se rozhlédl pod sluncem, viděl jsem, že běh nezáleží na rychlých a boj na statečných, ba ani živobytí na moudrých, bohatství na šikovných a přízeň na zkušených – o všem rozhoduje chvíle a náhoda.

[12] Člověk nezná svůj čas, podoben rybám, které vyloví krutá síť, anebo ptákům, kteří se chytí do pasti. Právě tak bývají lapeni lidé, když na ně znenadání přichází chvíle neštěstí.

Moudrost je lepší než síla

[13] Viděl jsem pod sluncem také tento příklad moudrosti a připadá mi významný:

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.
[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.
[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.
[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.
[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.
[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.
[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.
[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[14]Bylo jedno malé město a v něm hrstka lidí. Přitáhl na ně mocný král, a když je oblehl, navršil kolem něj mohutný val.

[15]V tom městě byl jeden chudý mudrc a ten je svou moudrostí zachránil. Potom si ale na toho chudáka už nikdo nevzpomněl.

[16]Souhlasím, že „Moudrost je lepší než síla“. Moudrost chudáka však bývá v opovržení a jeho slova nikdo neslyší.

[17] Lepší je slyšet klidná slova moudrých než povyk vládce hlupáků.

[18] Moudrost je lepší než válečné zbraně – jediný hříšník však zničí mnoho dobrého.

Kazatel 10

[1]Vonná mast zasmrádne mrtvými mouchami, trocha nerozumu přebije spoustu moudrosti.

[2] Moudrý má srdce na pravém místě, hlupák ale na nepravém.

[3]Hlupáka na cestě poznáš po bezhlavosti; všem dává najevo svoje hlupáctví.

[4]Před hněvem vladaře se z místa nehýbej, vždyť krotkost napraví i chyby veliké.

Hloupost na nejvyšších místech

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[5]Je hrozná věc, kterou jsem viděl pod sluncem, a sice omyl, jehož se dopouštějí vládci:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[6]Hloupým se nabízejí nejvyšší místa, ušlechtilí však věží kdesi hluboko.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[7]Viděl jsem otroky sedět na koních a velmože jít pěšky jako otroky.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[8]Kdo jámu kopá, ten do ní padá, kdo boří zeď, toho uštkne had.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[9]Kdo láme kamení, ten se jím zraní, kdo štípá dříví, ten si tím ublíží.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[10]Když nikdo nenabrousí otupené ostří, je třeba přidat více sil, moudrost však zmůže mnohem víc.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[11]Uštkne-li had, než ho kdo uřkne, slova zaříkávače už nic nezmohou.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[12] Moudrý svou řečí získá přízeň, tupce však zahubí jeho vlastní rty.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[13]Hloupost je úvodem k jeho řeči, po ní následují hrozné nesmysly;

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[14]blázen povídá dál a dál. Člověk netuší, co se bude dít – kdo jen mu prozradí, co bude dál?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[15] Pachtění hlupáků unavuje, vždyť ani netrefí do města!

Nezlořeč králi

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[16]Běda ti, země, když je tvým králem dítě a tvoji velmoži zrána hodují!

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[17] Blaze ti, země, když je tvým králem šlechtic a tvoji velmoži v pravý čas hodují – pro posilnění, ne pro opití!

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[18] Pro zahálku se bortí krovy, pro líné ruce teče do domu.

[19] Pro potěšení se pořádají hody, radost ze života víno přináší – vše ale záleží na penězích.

[20] Nezlořeč králi, byť jenom v mysli, boháči nezlořeč ani v ložnici; nebeské ptactvo to všechno rozhlašuje, každé tvé slovo roznese na křídlech.

Neskládej ruce

Kazatel 11

[1] Posílej svůj chléb po vodě – po čase znovu najdeš jej.

[2] Rozděl vše na sedm nebo i osm dílů, vždyť nevíš, co zlého může potkat zem.

[3] Když se oblaka naplní vodou, průtrž se na zemi vylije. Když spadne strom, zůstane ležet, ať padl k jihu nebo na sever.

[4] Kdo čeká vítr, nikdy nezaseje, kdo hledí na mraky, nikdy nesklidí.

[5] Tak jako nerozumíš cestě větru anebo zárodku v lůnu těhotné, stejně tak nerozumíš dílu Boha, jenž působí to vše.

[6] Rozsívej zrána svoje zrno ani zvečera své ruce neskládej – vždyť nevíš, zda se zdaří to, či ono, či zda je stejně dobré obojí.

Raduj se z mládí

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[7]Jak sladké je světlo; vidět slunce je tak příjemné!

[8]Jakkoli dlouho člověk žije, ze všech těch let ať se raduje – ať ale přitom pamatuje, kolik jej čeká dnů v temnotě. Vše, co přijde, je zmar.

[9] Raduj se, mladíku, ze svého mládí; ze srdce vesel se, dokud jsi mlád. Jdi, kam tě vede tvé vlastní srdce, za tím, co vidíš svýma očima. Buď si však vědom, že s tímto vším před Božím soudem budeš stát.

[10] Zármutek si k srdci nepřipouštěj a všechny potíže drž si od těla – vždyť dětství a mládí je marnost prchavá!

Než slunce zhasne

Kazatel 12

[1]Pamatuj na svého Stvořitele, dokud jsi ještě mlád, dříve než přijdou zlé dny a roky, o kterých řekneš: Nemám je rád!

[2]Dřív než ti slunce zhasne tak jako světlo měsíce a hvězd a než se obloha znovu temnými mraky zatáhne.

[3] Strážcové domu se tehdy rozechvějí, udatní mužové se přikrčí, prořídnou řady těch, jež v mlýnku mlely, ty, jež vyhlížely z oken, se do tmy ponoří.

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[4] Tehdy se zavřou dveře do ulice a mlýnek zvolna umlkne, budeš se probouzet šveholením ptáků, všechny písně však budou zastřené.

[5] Tehdy se člověk začne bát výšek a každá cesta hrozbu znamená, mandloň rozkvete bílým květem, příliš těžká je i kobylka a všechna chuť se ztratila. Člověk odchází do věčného domu, ulicí krouží truchlící.

[6] Pamatuj na svého Stvořitele, dřív než se přetrhne stříbrná šňůra a zlatá mísa než se rozbije, dřív než se roztříští džbán nad pramenem a kolo u studny se rozláme,

[7] než se prach vrátí do země, kde býval, a duch se vrátí k Bohu, jenž ho daroval.

[8] Marnost nad marnost, řekl Kazatel, všechno je marnost.

Epilog

[9] Nejenže byl Kazatel moudrý – svému vědění také učil prostý lid. Vyslechl, zkoumal a také upravil mnohá přísloví.

[10] Kazatel hledal výstižná slova a sepsal poctivé a pravé výroky.

[11] Slova mudrců jsou jako bodce, sbírky výroků jsou hřeby zatlučené – všechny pocházejí od téhož Pastýře.

[12] Cokoli je navíc, toho se varuj, synu. Píše se tolik knih, že to nebere konce, a přílišné bádání člověka unaví.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.
[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[13]Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání – vždyť to je pro člověka vším.

[14]Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Píseň Písní

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

Píseň 1

[1]Šalomounova píseň písní.

Ona

[2]Kéž by mne zlíbal polibky svých úst – nad víno lahodná jsou milování tvá!

[3]Oleje tvé tolik lahodně voní, jak olej se line jméno tvé – to proto tě panny milují.

[4]Vezmi mě s sebou, poběžíme, do svých pokojů kéž uvede mě král! Veselit a radovat se budeme z tebe, nad víno vychutnáme milování tvá – ach, po právu tě milují!

[5] Snědá jsem, a jsem líbezná, dcery jeruzalémské, tak jako stany Kedarských, jak baldachýny Šalomounovy.

[6] Nehleďte na mne, že snědá jsem, to slunce se do mne opřelo! Synové matky mé v hněvu proti mně přikázali mi hlídat vinice, svou vlastní vinici však nehlídala jsem.

[7]Pověz mi ty, kterého z duše miluji, kde paseš stáda svá, kde o polednách uléháš? Proč zahalená bloudit mám kolem tvých druhů a jejich stád?

On

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[8] Nevíš-li sama, ty nejkrásnější z žen, jen vyjdi v patách ovečkám a svoje kůzlátka nech pást tam, kde pastýři mají stan.

[9] Ke klisně z faraonových spřežení tě, moje lásko, přirovnám.

[10] Náušnice zdobí líce tvé, tvé hrdlo korále.

[11] Zlaté náušnice uděláme ti se stříbrnými přívěsky!

Ona

[12] Dokud král na svém lůžku hoduje, vůni vydává můj nard.

[13] Svazkem myrhy je mi milý můj, když na mých prsou spočívá.

[14] Trsem heny je mi milý můj na vinicích v En-gedi.

On

[15] Ach, jak jsi krásná, lásko má, ach, jak krásná, oči máš jako holubičky!

Ona

[16] Ach, jak jsi krásný, milý můj, jak jsi líbezný!

On

Naše lože se zelená,

[17] cedrové krovy má náš dům, naše trámy jsou z cypřišů.

Ona

Píseň 2

[1] Já jsem ta růže šáronská, jsem lilie v dolinách.

On

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[2] Jako lilie mezi bodláky, tak je má milá mezi dívkami.

Ona

[3] Jako jabloň mezi stromy lesními, tak je můj milý mezi mládenci. V jeho stínu sedím s rozkoší, jeho ovoce mým ústům lahodí.

[4] Kéž mě uvede do síně hodovní, praporem své lásky kéž mě zaštítí!

[5] Osvěžte mě rozinkami, posilněte mne jablky, neboť jsem láskou nemocná.

[6] Jeho levice pod hlavou mou a pravicí mě objímá.

[7] Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské, při srnách, při laních divokých: Neprobouzejte, nerozněcujte lásku, dříve než sama bude chtít.

[8] Slyšte – můj milý! Hle – už se blíží, přes hory skáče, spěchá přes kopce!

[9] Srnci či kolouchu můj milý podobá se. Hle, za naší zídkou už se zastavil, mezerami se dívá, škvírami nahlíží!

[10] Můj milý ozval se a ke mně promluvil:

On

Vstaň, lásko má, má překrásná, a pojď!

[11] Hle, zima už skončila, průtrž přestala a je pryč.

[12] Kvítí se ukazuje po zemi, čas prozpěvování je tu, hlas hrdličky zní po kraji.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.
[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.
[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.
[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em

[13] Fíkovník nasytil své plody mízou, révový květ svou vůni vydává: Vstaň, lásko má, má překrásná, a pojď!

[14] Holubičko má v rozsedlinách skalních, ve skrýši nad srázem, dopřej mi spatřit svůj obličej, svůj hlas mi dopřej uslyšet. Tvůj hlas je tolik lahodný, tvůj obličej tak líbezný!

Sbor

[15] Pochytejte nám lišky, ty lišky maličké, co na vinicích nám škodí, když kvetou naše vinice!

Ona

[16] Můj milý je můj a já jsem jeho, když pase v liliích.
[17] Ještě než s vánkem přijde den a rozprchnou se stíny, vrať se, můj milý! Srnci či kolouchu se podobej na horách béterských!

Píseň 3

[1] Na lůžku jsem toužila za nocí po tom, kterého z duše miluji. Hledala jsem ho, ale nenašla.
[2] A tak už vstanu a město procházím, pátrám po ulicích i náměstích po tom, kterého z duše miluji. Hledala jsem ho, ale nenašla.

[3] Našli mě strážní, co město obcházejí: – Viděli jste toho, kterého z duše miluji?

[4] Jen jsem je minula, našla jsem toho, kterého z duše miluji! Držím se ho pevně, už ho nepustím, dovedu ho do domu svojí matičky, ukážu mu svůj rodný pokojík!

casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

5 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

5 Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské, při srnách, při laních divokých: Neprobouzejte, nerozněcujte lásku, dříve než sama bude chtít.

Terceiro cântico

Coro

Sbor

6 Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

6 Kdopak to z pouště přichází, jako když vzhůru stoupá dým? Prodchnutá myrhou a kořením, celičká voní dálkami.

Ona

7 É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

7 Hle, jeho lože, lože Šalomounovo! Šedesát hrdinů okolo stojí, hrdinů z Izraele největších.

8 Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

8 Ti všichni mečem vládnou, k boji vycvičeni jsou, proti jakékoli hrozbě noční každý opásán mečem svým.

9 O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

9 Král Šalomoun si pořídil nosítka, ze dříví Libanonu je nechal udělat.

10 Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

10 Jejich sloupy zhotovil ze stříbra, k nim pak nebesa ze zlata. Čalouněná byla purpurem a vnitřek celý obložen láskou jeruzalémských dcer.

11 Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

11 Vyjděte a pohleďte, dcery sionské, na krále Šalomouna v koruně, jíž jeho matka zdobí jej v den jeho svatební, v den, kdy má v srdci veselí!

Cântico 4

Esposo

On

Píseň 4

1 Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras

1 Ach, jak jsi krásná, lásko má, ach, jak jsi krásná! Tvé oči pod závojem jsou jako holubičky, tvé vlasy jako stádo koz, jež sbíhá z gileádských hor.

que descem ondeantes do monte de Gileade.

2 São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

3 Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

4 O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

5 Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

Esposa

6 Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

Esposo

7 Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

8 Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

9 Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

10 Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus

2 Tvé zuby jsou jak stádo ovcí skvoucích, když vycházejí z koupadla: jak párky dvojčat kráčejí, ani jediné nechybí.

3 Jako karmínová šňůrka jsou tvé rty, tvá ústa tolik líbezná! Jak plátky granátových jablek jsou pod závojem spánky tvé.

4 Jako věž Davidova je tvoje šíje, jak zbrojnice se tyčící; na tisíc štítů je na ní zavěšeno, pavézy všech mužů udatných.

5 Dvojice prsů tvých dvojice kolouchů je, srnčí dvojčátka, jež pasou se v liliích.

6 Ještě než s vánkem přijde den a rozprchnou se stíny, na horu myrhy vyjdu si, na pahorek vonných koření.

7 Celá jsi krásná, lásko má, jsi dokonalá, bez vady!

8 Se mnou z Libanonu, nevěsto má, se mnou z Libanonu kéž bys šla! Z vrcholku Amany by ses rozhlédla, z vrcholku Seníru, z Hermonu, z doupat lvů, z těch leopardích hor.

9 Srdce mé zajalas, má drahá nevěsto, srdce mé zajalas jediným pohledem, řetízkem jediným na hrdle svém.

10 Ach, jak jsou krásná milování tvá, má drahá nevěsto! Nad víno lahodnější jsou

ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

milování tvá, vůně tvých olejů nad všechny balzámy.

[11] Tvé rty, má nevěsto, kanou nektarem, mléko a med máš pod jazykem, libanonská vůně jak šatem halí tě.

[12] Zahrada zamčená jsi, má drahá nevěsto, studnice zamčená, pramen zapečetěný.

[13] Tvé údy jsou sadem jabloní granátových s rozkošným ovocem, s henou a nardem,

[14] s nardem a šafránem, s puškvorcem a skořicí, se všelijakým kořením, s myrhou a aloí a nejlepšími balzámy.

[15] Jsi pramen zahradní, studnice živých vod, bystřina proudící z libanonských hor!

Ona

[16] Zvedni se, větříku severní, ach, jižní vánku, přijď! Prožeň se mojí zahradou, její balzámy ať zavanou. Můj milý ať přijde do své zahrady, její rozkošné ovoce ať okusí!

On

Píseň 5

[1]Do zahrady své vcházím, má drahá nevěsto, sbírám svou myrhu i své koření, svou plástev medu jím, své víno i mléko popíjím.

Sbor

Quarto cântico

Esposa

2 Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

Esposa

3 Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

4 O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

5 Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

6 Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

7 Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

8 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

Coro

Jen jezte, přátelé, a pijte, milováním se opijte!

Ona

2 Spím, ale mé srdce bdí. Slyšte – už klepe můj milý!

On

Otevři, má drahá, lásko má, holubičko má, má dokonalá! Hlavu mám rosou pokrytou, kadeře plné nočních krůpějí!

Ona

3 Košili jsem si už svlékla, mám se snad oblékat? Nohy jsem si už myla, snad špinit si je mám?

4 Můj milý protáhl ruku otvorem, mé útroby se pro něj zachvěly.

5 Milému svému jsem vstala otevřít, z mých rukou myrha stékala, myrha kanula z prstů mých až na rukojeť závory.

6 Milému svému jsem otevřela, můj milý však zmizel, odešel – duše mě opustila spolu s ním! Hledala jsem ho, ale nenašla, volala jsem ho, a on se neozval.

7 Našli mě strážní, co město obcházejí, surově zbili mě a zranili. Šaty z ramenou mi strhli ti strážci hradební.

8 Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské, najdete-li mého milého, co mu povíte? Že jsem nemocná láskou!

Sbor

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

Esposa

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[9] Čím je tvůj miláček zvláštní, ty nejkrásnější z žen? Čím je tvůj miláček zvláštní, že nutíš nás k přísaze?

Ona

[10] Můj milý září jako rubíny, vyjímá se mezi tisíci!

[11] Jeho hlava je zlato nejčistší, vlnité kadeře jak černí havrani.

[12] Jeho oči jsou jako holoubci mezi vodními potůčky; v mléce se koupají, vsazené jako klenoty.

[13] Jeho tváře jsou jak záhon koření, jak pokladnice voňavek. Jeho rty jsou jako lilie myrhou kanoucí.

[14] Jeho paže – zlaté pruty osázené chrysolity. Jeho břicho – plát slonoviny pokrytý safíry.

[15] Jeho stehna – mramorové sloupy na zlatých podstavcích. Jako Libanon je pohledný, jak cedr ztepilý.

[16] Jeho ústa jsou nejsladší, celý je tolik žádoucí! Takový je můj milý, takový můj druh, dcery jeruzalémské!

Sbor

Píseň 6

[1]Kam odešel tvůj miláček, ty nejkrásnější z žen? Kam se obrátil tvůj miláček, abychom jej s tebou hledali?

Ona

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[2] Můj milý sešel do své zahrady k záhonům koření, aby své stádo pásl v zahradách a sbíral lilie.

[3] Já patřím svému milému a můj milý je můj, když pase v liliích.

On

[4] Jak Tirsa jsi krásná, lásko má, jak Jeruzalém líbezná, jak hvězdné šiky úchvatná!

[5] Své oči odvrať ode mě, vždyť už jsem jimi přemožen! Tvé vlasy jsou jak stádo koz, jež sbíhá z gileádských hor.

[6] Tvé zuby jsou jak stádo ovcí březích, když vycházejí z koupadla: jak párky dvojčat kráčejí, ani jediné nechybí.

[7] Jak plátky granátových jablek jsou pod závojem spánky tvé.

[8] Byť na šedesát bylo královen, konkubín osmdesát a panen bezpočtu,

[9] jediná je však holubička má, má dokonalá, své matky dcera jediná, svojí rodičkou hýčkaná! Když na ni pohlédnou, dívky jí blahořečí, královny i konkubíny chválu vzdávají:

Sbor

[10] Kdopak to září jako jitřenka? Jak luna překrásná, čistá jak slunce zář, jak hvězdné šiky úchvatná!

On

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[11] Do sadu ořešáků sešel jsem spatřit, co raší v údolí, zda pučí réva, pohlédnout, jabloně granátové zda rozkvetly.

[12] A hle, než nadál jsem se, posadila mě do vozů knížecích!

Sbor

Píseň 7

[1] Dokola, dokola, Šulamitko! Dokola, dokola, ať si tě prohlédnem! Copak vidíte na Šulamitce, když mezi námi tancuje?

On

[2] Jak krásné jsou v sandálech krůčky tvé, dcero knížecí! Křivky tvých boků jako šperky mistrnou rukou tepané.

[3] Pupek tvůj – číše okrouhlá, kořeněné víno v ní nikdy nechybí! Podbřišek tvůj – kupka pšenice ztrácející se v liliích.

[4] Dvojice prsů tvých dvojice kolouchů je, srnčí dvojčátka.

[5] Tvá šíje, věž z kosti slonové. Tvé oči – rybníky chešbonské při bráně Bat-rabim. Tvůj nos jak libanonská věž k Damašku hledící.

[6] Tvá hlava vysoko jak Karmel tyčí se, kadeře ti z hlavy jak roucho splývají – král je polapen v těch pramíncích!

[7] Jak krásná jsi, jak půvabná, lásko, ve svých rozkoších!

[8] Tvá postava se palmě podobá, tvé prsy hroznům datlovým.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.
[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.
[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.
[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!
[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.
[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[9] Dovol mi prosím na palmu šplhat, její ovoce vzít do dlaní. Tvé prsy kéž jsou mi hrozny vína, tvůj dech ať voní jabloní,

[10]tvé polibky ať jsou mi vínem lahodným!

Ona

K mému milému už to víno proudí, plyne mi po rtech, po zubech.

[11] Já patřím svému milému a jeho touha patří mně!
[12] Pojď, milý můj, do polí pojďme, mezi trsy heny budem nocovat!
[13] Ráno si přivstaneme, k vinicím zamíříme, zda pučí réva, se půjdem podívat, révové květy zda se již otvírají, zda kvete granátový sad – tam ti své milování dám!
[14] Milostná jablíčka svou vůni vydávají, na našem prahu všechny rozkoše, nové i staré, čekají – pro tebe, milý můj, jsem je šetřila!

Píseň 8

[1]Kéž bys mi býval rodným bratrem, z prsou mé matky kojeným! To bych tě na potkání směle políbila a nikdo by se na mě za to nezlobil.
[2]Vést bych tě mohla, odvést si tě do domu své matky, své rodičky. Kořeněným vínem opojila bych tě, moštem z granátových jablek svých.

[3]Jeho levice pod hlavou mou a pravicí by mě objímal.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

Esposa

[4] Zapřísahám vás, dcery jeruzalémské, neprobouzejte, nerozněcujte lásku, dříve než sama bude chtít!

Sbor

[5] Kdopak to z pouště přichází, se svým miláčkem v objetí?

Ona

Pod jabloní jsem tě vzbudila, tam, kde tě počala matka tvá, tam, kde počala tvá rodička.

[6] Jak pečeť na srdce si mě vtiskni, jak pečeť, co nosíš na paži. Láska je silná jako smrt, vášeň neúprosná jako hrob. Její plameny šlehají žárem nejprudším.

[7] Lásku neuhasí spousty vod, neodplaví ji říční proud. Kdo by lásku chtěl za celé jmění pořídit, jedině by se zesměšnil!

Sbor

[8] Sestřičku malou máme, ještě je bez prsou. Co s naší sestrou uděláme, až námluvy jí započnou?

[9] Je-li hradbou, cimbuří stříbrné na ní postavíme, je-li však branou, zatarasíme ji deskou cedrovou!

Ona

[10] Já hradbou jsem a prsy mé jsou věže. Očima až na mně spočine, bude spokojen.

On

[11] Vinici měl Šalomoun v Baal-hamonu a tu vinici pronajal vinařům. Za její úrodu každý z nich odvádět musel tisíc stříbrných.

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

[12] Má vinice je ale jenom má! Měj si, Šalomoune, ten tisíc svůj – dvě stě z něj musíš dát hlídačům!

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

[13] Ty, jež prodléváš v zahradách, mí druhové touží uslyšet tvůj hlas. Kéž ho uslyším právě já!

Esposa

Ona

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[14] Pospěš, můj milý! Srnci či kolouchu se podobej na horách koření!

Isaías	Izaiáš

Isaías 1

A nação pecaminosa

1 Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

4 Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

5 Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

6 Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

POZŮSTATEK SE NAVRÁTÍ

Izaiáš 1

1 Vidění o Judovi a Jeruzalémě, které viděl Izaiáš, syn Amosův, za vlády judských králů Uziáše, Jotama, Achaze a Ezechiáše.

Jako Sodoma a Gomora

2 Slyšte, nebesa, země, vyslechni, co praví Hospodin: Syny jsem hýčkal, vychoval, oni mě ale zradili.

3 I býk zná svého hospodáře, osel zná jesle, kde ho krmí pán – Izrael ale nechce znát, můj lid si nevšímá!

4 Ach, národe hříšníků, lide obtížený vinami, plemeno zločinců, synové zkažení – Hospodina opustili, Svatého izraelského zavrhli, odvrátili se jako cizí!

5 Proč máte být biti ještě víc? Proč se musíte stále protivit? Hlava je celá pokrytá ranami a srdce puká bolestí.

6 Od chodidel až k temeni nezůstal kousek netknutý: jen samé rány, modřiny a jizvy samý hnis – nejsou ošetřeny ani obvázány, olejem nejsou léčeny!

7 Vaše země leží v sutinách, vaše města jsou spálena. Půdu vám cizáci plení před očima – je z ní pustina, cizáky zcela zničená.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[8] Opuštěna zůstala Dcera sionská jako chýše vprostřed vinice, jako budka v poli okurek, jak město, jež se obléhá.

[9] Kdyby z nás Hospodin zástupů nenechal aspoň hrstku naživu, už bychom byli jako Sodoma, dopadli bychom jako Gomora!

K čemu jsou mi vaše oběti?

[10] Slyšte slovo Hospodina, vládcové Sodomy, vyslechni učení našeho Boha, lide Gomory:

[11] K čemu jsou mi všechny ty vaše oběti? praví Hospodin. Mám už dost beraních zápalů i sádla tučných dobytčat. Krev býků, kozlů a beránků mi není příjemná.

[12] Že se mi vůbec chodíte ukazovat! Kdo si myslíte, že o to stojí, abyste šlapali po mých nádvořích?

[13] Přestaňte přinášet marné oběti! Kouř kadidla je mi odporný. Všechna ta novoluní, soboty, slavnosti – ta vaše zlá shromáždění nesnáším!

[14] Ta vaše novoluní, ty vaše svátky – jak se mi z duše protiví! Jsou mi břemenem, nemohu už je vydržet.

[15] Proto když ke mně vzpínáte ruce, zakrývám si oči před vámi; když své modlitby hromadíte, neslyším. Ruce máte celé od krve –

16 Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

17 Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

18 Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

19 Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

20 Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

21 Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

22 A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

23 Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

24 Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

16umyjte se a očisťte! Odkliďte mi už z očí zlo, jež jste páchali. Přestaňte jednat zle –

17jednat dobře se naučte! Prosazujte spravedlnost, podpořte utlačovaného, zjednejte sirotkovi právo a zastaňte se vdov!

18Potom to můžeme spolu probrat, praví Hospodin: Jsou-li vaše hříchy rudé jak šarlat, zbělají jako sníh. Jsou-li jak purpurová látka, budou jak vlna beránčí.

19 Jste-li ochotní a poslušní, budete požívat darů země.

20 Jste-li však vzpurní a odbojní, budete požíráni mečem. Tak promluvila ústa Hospodinova.

Nevěrné město

21 Ach, jak se kdysi věrné město stalo nevěstkou! Kdysi je naplňovalo právo a spravedlnost žila v něm – teď však jen vrahové.

22 Tvé stříbro se proměnilo v strusku, tvé víno se vodou zředilo.

23 Tví vládcové jsou samozvanci a společníci zlodějů; všichni si úplatky oblíbili, záleží jim jen na zisku. Sirotkům nezjednávají právo, nemají zájem se zastat vdov.

24 Nuže, toto praví Panovník, Hospodin zástupů, Mocný izraelský: Ach, jak si ulevím od svých nepřátel, svým protivníkům pomstím se!

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.
[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.
[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.
[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.
[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.
[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.
[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.
[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.
[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus

[25] Obrátím proti tobě ruku, dočista vytavím tvoji strusku, odstraním z tebe všechnu nečistotu!
[26] Vrátím ti soudce tak jako kdysi, budeš mít rádce jako dřív. A potom budeš znovu nazýváno: Město spravedlnosti, Věrné město.
[27] Sion tehdy bude vykoupen právem a jeho kajícní spravedlností.
[28] Zkáza však přijde na vzpurné a hříšné, zahyne každý, kdo Hospodina opouští.
[29] Hanba vám bude za posvátné háje, které se vám tak líbily; za ty zahrady se budete stydět, že jste se pro ně rozhodli.
[30] Budete jako dub, jemuž opadává listí, a jako zahrada bez vody.
[31] Ze siláka se stane koudel a jiskrou bude jeho čin; obojí to pak spolu vzplane – nikdo to nebude moci uhasit!

Na horu Hospodinovu

Izaiáš 2

[1] Toto viděl Izaiáš, syn Amosův, o Judovi a Jeruzalémě:
[2] V posledních dnech se přihodí, že hora Hospodinova domu bude čnít nad horské vrcholy, vysoko nad všechny výšiny. Pohrnou se k ní všechny národy,
[3] zástupy lidí půjdou se slovy: „Pojďme, vystupme na horu Hospodinovu, k Bohu Jákobovu – do jeho domu! Bude nás

caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

vyučovat cestám svým a my budeme chodit jeho stezkami.“ Ze Sionu bude znít Hospodinovo učení, z Jeruzaléma se jeho slovo rozšíří.

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 On bude soudit mezi národy, zástupy lidí napraví. Tehdy ze svých mečů ukují pluhy a ze svých kopí srpy. Národ proti národu nepozvedne meč, už nikdy se nebudou chystat do boje.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5 Dome Jákobův, pojďme, choďme v Hospodinově světle!

Abatido o orgulho dos homens

Lidská pýcha bude sražena

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

6 Ty jsi však opustil svůj lid, dům Jákobův, neboť je plný kouzel z Východu a filištínského věštění – tleskají výplodům cizinců!

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

7 Jejich země je plná stříbra, zlata a nepřeberných pokladů. Jejich země je plná koní a vozů bezpočtu.

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

8 Jejich země je plná model; vlastnímu dílu se klanějí, tomu, co sami vyrobí.

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

9 Člověk je sražen, kdekdo se ponižuje – nepozvedej je!

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

10 Schovej se do skal, člověče, zahrab se do země v hrůze před Hospodinem, před jeho slavným majestátem!

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

11 Ponížen bude hrdý pohled člověka, lidská pýcha bude sražena; jen Hospodin bude vyvýšen v ten den.

12 Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra

12 Hospodin zástupů totiž chystá den pro všechny pyšné nadutce, pro všechny, kdo se povyšují a budou poníženi –

todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

13 contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

14 contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

15 contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

16 contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

17 A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

18 Os ídolos serão de todo destruídos.

19 Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

20 Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

21 e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

22 Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

13 pro všechny ztepilé libanonské cedry, pro všechny statné bášanské duby,

14 pro všechny strmé hory, pro všechny vznešené výšiny,

15 pro všechny hrdé bašty, pro všechny pevné hradby,

16 pro všechny mořské lodi, pro všechny skvělé koráby.

17 Ponížena bude hrdost člověka, lidská pýcha bude sražena; v ten den bude vyvýšen jen Hospodin

18 a modly zcela vymizí.

19 Lidé se schovají do skalních jeskyní, do děr pod zemí v hrůze před Hospodinem, před jeho slavným majestátem, až povstane, aby zděsil zem.

20 V ten den člověk zahodí mezi netopýry a potkany své stříbrné modly, své zlaté modly, které si vyrobil ke klanění.

21 Tehdy se schová do skalních slují, do horských rozsedlin v hrůze před Hospodinem, před jeho slavným majestátem, až povstane, aby zděsil zem.

22 Přestaňte tedy obdivovat člověka – vždyť sotva svůj dech popadá! Za co by asi mohl stát?

Tví vůdci jsou svůdci

Izaiáš 3

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[1]Nuže, pohleďte – Panovník, Hospodin zástupů, z Jeruzaléma a Judy odstraní zdroj i zásobu: všechny zásoby potravy i všechny zásoby vody,

[2] hrdinu i bojovníka, soudce i proroka, věštce i starce,

[3]velitele i váženého muže, rádce i mudrce, věštce i zaříkávače.

[4] Jako vůdce jim nechám chlapce, bude jim vládnout krutá sběř.

[5]Lidé budou vyhrožovat jeden druhému, bližní bude ubližovat svému bližnímu, mladí se vrhnou na staré a nicotní na ctihodné.

[6] Člověk tehdy popadne svého bratra, někoho z vlastní rodiny: „Buď naším vůdcem, máš přece plášť, udělej něco s těmi troskami.“

[7]On ale v ten den bude přísahat: „Já přece nemám žádný lék! Nemám doma chleba ani plášť, nedělejte mě vůdcem nad lidem!“

[8] Jeruzalém se hroutí, Juda se kácí! Postavili se Hospodinu slovy i skutky, jeho slávě vzepřeli se do očí.

[9]Výraz jejich tváře svědčí proti nim – svůj hřích jak Sodoma stavějí na odiv. Běda jim! Přivedli na sebe neštěstí.

[10] Řekněte spravedlivému: Bude dobře! Ovoce svých skutků užije.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;

[11] Běda však ničemovi: Bude zle! Odplatu za své dílo dostane.

[12] Ach, můj lid! Odírají ho děti a ženy nad ním panují. Ach, můj lide! Tví vůdci jsou svůdci, zastřeli cestu, po níž měl jsi jít!

[13] Hospodin povstal, aby vedl při, stojí, aby soudil zástupy.

[14] Hospodin vznáší žalobu proti stařešinům svého lidu a jeho velmožům: To vy jste vyplenili moji vinici, doma si hromadíte kořist ubohých!

[15] Jak to, že utlačujete můj lid, jak to, že šlapete chudým po tváři? Tak praví Hospodin, Pán zástupů.

Sionské dcery

[16] Hospodin praví: Sionské dcery jsou namyšlené, procházejí se s bradou nahoře a se svůdnýma očima drobně cupitají sem a tam, řetízky cinkají jim na nohách.

[17] Sionské dcery proto Pán raní prašivinou na temeni – Hospodin jejich spánky obnaží!

[18] V ten den Pán ty cetky odstraní: řetízky na kotnících, čelenky, náhrdelníky,

[19] přívěsky, náramky, roušky,

[20] turbany, stužky, šerpy, voňavky, talismany,

[21] prsteny, nosní kroužky,

[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;

[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.

[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.

[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias,

[22]róby, převlečníky, pláštěnky, taštičky,

[23]kraječky, košilky, šátky i přehozy.

[24] Místo balzámu bude hniloba a místo pásu provaz, místo účesu bude lysina, místo roucha pytel a místo ozdob – cejch!

[25] Tví muži, Sione, padnou mečem, tví hrdinové ve válce.

[26] Tvé brány budou truchlit a kvílet, na zemi jako vdova schoulíš se.

Izaiáš 4

[1] Jednoho muže se v ten den chopí sedm žen: „Budeme jíst svůj vlastní chléb a oblékat se vlastním oděvem, jen ať se jmenujeme po tobě – pomoz nám ujít potupě!“

Hospodinův výhonek

[2]V ten den bude Hospodinův výhonek nádherný a slavný a plod země bude chloubou a ozdobou pro ty z Izraele, kteří vyváznou.

[3]Kdo zůstane na Sionu, kdo bude ponechán v Jeruzalémě, bude tehdy nazýván svatým, totiž každý, kdo je zapsán k životu v Jeruzalémě.

[4]Pán tehdy duchem soudu a duchem ohně smyje špínu sionských dcer a umyje Jeruzalém od krve.

[5]Nad celou horou Sion a nad všemi, kdo se tam shromáždí, pak Hospodin stvoří

uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

baldachýn – všechnu tu slávu bude ve dne přikrývat oblak dýmu a v noci záře planoucího ohně.

[6]Poskytne přístřeší a stín před denním horkem a útočiště a úkryt před bouří a deštěm.

Píseň o vinici

Izaiáš 5

[1]Svému milému zpívat chci milostnou píseň o jeho vinici: Můj milý míval vinici na úrodném úbočí.

[2] Okopal ji a zbavil kamení, ušlechtilou révu na ní vysadil. Věž postavil uprostřed ní, vykopal v ní i vinný lis. Očekával, že hrozny urodí, její plody ale zplaněly.

[3]Nyní, občané Jeruzaléma a lide judský, rozsuďte mezi mnou a mojí vinicí.

[4]Co víc se dalo udělat pro moji vinici, než co jsem pro ni učinil? Když jsem očekával, že hrozny urodí, proč její plody zplaněly?

[5]Nyní vám tedy oznámím, co udělám se svou vinicí: Odstraním její plot a bude vypleněna, zbořím její zeď a bude zdupána.

[6] Nechám ji, aby ladem ležela, neprořezaná, neokopaná, trním a bodláčím celá zarostlá. Navíc i mrakům poručím, ať na ni neprší.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[10] E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

[11] Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

[12] Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

[13] Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[7] Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský, jeho milovaná réva je judský lid. Očekával právo, a hle – bezpráví, spravedlnost, a hle – úpění!

Šestkrát běda

[8] Běda vám, kdo skupujete dům za domem a spojujete pole s polem, takže už nezbývá místo pro jiné – copak jste jediní obyvatelé země?!

[9] Hospodin zástupů přede mnou prohlásil: Jistěže mnohé domy zchátrají, honosné vily se vylidní.

[10] Deset akrů vinice vydá jen jeden džbán, deset měr osiva jen jednu míru zrna.

[11] Běda těm, kdo ráno vstávají a hned se ženou za pitím, kdo vysedávají dlouho do noci, než se vínem rozvášní!

[12] Citery, loutny, tamburíny, píšťaly, víno na jejich hodech nechybí. Hospodinovy skutky je ale nezajímají, dílo jeho rukou vůbec nevidí.

[13] A proto můj lid půjde do zajetí, neboť mu chybí poznání; jeho urození budou umírat hlady, obyčejní budou žízní vyprahlí!

[14] Záhrobí už proto rozvírá svůj chřtán, jeho bezedná tlama zeje dokořán; výkvět i spodina spadne tam, celý ten rozjařený bujný dav!

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[15] Člověk bude sražen a každý ponížen, pohledy pyšných skloní se.

[16] Hospodin zástupů se ale soudem vyvýší, svatý Bůh se ukáže svatým ve spravedlnosti.

[17] Ovce se budou pást jako na vlastních loukách, v troskách boháčů se budou pást kůzlata.

[18] Běda těm, kdo táhnou vinu za provazy lži, kdo jak vůz na laně vlečou hřích!

[19] Těm, kdo říkají: „Jen ať si pospíší, ať Bůh neotálí s dílem svým, abychom si je prohlédli! Jen ať už přijde s tím, ať Svatý izraelský svůj záměr naplní, abychom ho poznali!“

[20] Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmu za světlo a světlo nazývají tmou, kdo vydávají hořkost za sladkost a sladkost za hořkost!

[21] Běda těm, kdo se považují za moudré, kdo si připadají rozumně!

[22] Běda hrdinům v pití vína, zdatným v nalévání nápojů,

[23] kteří za úplatek ospravedlní darebáka a spravedlivým právo odepřou!

Přispěchá národ zdaleka

[24] Proto jako oheň polyká strniště a seno mizí v plamenech, právě tak ztrouchniví jejich kořeny a jejich květy vítr rozpráší. Zákon Hospodina zástupů totiž zavrhli, slovy Svatého izraelského pohrdli!

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.
[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.
[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.
[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.
[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.
[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[25] Hospodin proto vzplál hněvem na svůj lid, napřáhl proti němu ruku a udeřil, takže se hory zatřásly – v ulicích jako smetí leží mrtvoly! Tím vším ale jeho hněv stále nekončí, jeho ruka se ještě chystá udeřit.

[26] Pozvedá korouhev pro národ zdaleka, od konce světa ho hvízdnutím přivolá, a hle – hned rychle přispěchá!

[27] Nikdo z nich se neunaví, neklesne, nikdo si nezdřímne ani neusne, neuvolní se jim opasek na bedrech, nepřetrhne se jim na obuvi řemínek.

[28] Jejich šípy jsou ostré a všechny luky napjaté; kopyta jejich koní jako křemen a jejich kola jako vichřice.

[29] Budou řvát jako lev, jako lvíčata spustí řev; zavrčí a chytí úlovek, odvlečou ho pryč a nikdo jim ho nevyrve.

[30] V ten den budou vrčet nad svou kořistí, jako když moře burácí. Kdo tehdy pohlédne na zemi, uvidí samou tmu a trápení – světlo se skryje za mraky!

Svatý, svatý, svatý

Izaiáš 6

[1] V roce, kdy zemřel král Uziáš,jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[2]Nad ním se vznášeli serafové, každý se šesti křídly: dvěma si zakrývali tvář, dvěma si zakrývali nohy a dvěma létali.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[3]Jeden ke druhému přitom volali: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, jeho sláva naplňuje všechnu zem!"

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[4]Hlasem toho volání se chvěly čepy veřejí a chrám se naplnil dýmem.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[5]Tehdy jsem zvolal: „Běda mi – teď zahynu! Jsem člověk s nečistými rty, žiji uprostřed lidu s nečistými rty, a přitom jsem na vlastní oči spatřil Krále, Hospodina zástupů!"

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[6]Vtom ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce žhavý uhlík vzatý kleštěmi z oltáře.

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[7]Dotkl se mých úst a řekl: „Hle, tento uhlík se dotkl tvých rtů; tvá vina byla odstraněna a tvůj hřích očištěn."

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[8]Potom jsem uslyšel Pánův hlas: „Koho pošlu? Kdo nám půjde?" „Zde jsem, pošli mě!" odpověděl jsem.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[9]Tehdy řekl: „Jdi a vyřiď tomuto lidu: ‚Slyšte a poslouchejte, ale nerozumějte, hleďte a dívejte se, ale nevězte!'

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a

[10]Zatvrď srdce tohoto lidu, zacpi jim uši a zavři oči, aby očima neuviděli, ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, aby nebyli uzdraveni."

entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[11]Zeptal jsem se: „Na jak dlouho, Pane?“ a on odpověděl: „Dokud se města nestanou troskami, v nichž se nebydlí, dokud nebudou domy bez lidí a země obrácená v sutiny.

[12] Dokud Hospodin nevyžene lidi pryč, takže tu zemi všichni opustí.

[13]Kdyby v ní zůstala i jen desetina, musí být znovu vypleněna. Ale jako dub, jako mocný strom zanechá pahýl, když je poražen, tak je svaté símě oním pahýlem.“

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por

Sám Pán vám dá znamení

Izaiáš 7

[1]Za vlády judského krále Achaze, syna Jotamova, syna Uziášova, vytáhl aramejský král Recin s izraelským králem Pekachem, synem Remaliášovým, do boje proti Jeruzalému, ale nedokázal jej dobýt.

[2]Když bylo domu Davidovu oznámeno: „Aram se spolčil s Efraimem,“ královo srdce i srdce jeho lidu se rozechvělo, jako se chvějí stromy ve větru.

[3]Hospodin tehdy řekl Izaiášovi: „Vezmi svého syna Šear-jašuba a vyjdi s ním Achazovi naproti. Potkáš ho u konce strouhy Horního rybníka, u silnice k Valchářovu poli,

[4]a řekneš mu: Zůstaň klidný, neboj se! Nenech se děsit těmi dvěma doutnajícími

causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.
5 Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:
6 Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.
7 Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.
8 Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.
9 Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

A promessa a respeito de Emanuel

10 E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:
11 Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.
12 Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.
13 Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?
14 Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

oharky – zuřivým hněvem Aramejce Recina a syna Remaliášova.
5Ano, Aram s Efraimem, totiž Remaliášovým synem, chystal tvou zkázu a říkal:
6‚Pojďme napadnout Judsko! Porazíme ho, rozdělíme si ho a králem tam uděláme syna Tabealova.‘
7Panovník Hospodin však praví: To se nestane, tak to nebude!
8 Hlavou Aramu je Damašek a hlavou Damašku Recin. Za pětašedesát let bude Efraim rozdrcen, takže už nebude národem.
9 Hlavou Efraima je Samaří a hlavou Samaří Remaliášův syn. Jestliže neuvěříte, jistěže neobstojíte!“
10Hospodin pak Achazovi ještě řekl:
11„Požádej Hospodina, svého Boha, o znamení, ať už dole v hlubinách nebo v nebeských výšinách.“
12„Nepožádám,“ odpověděl však Achaz. „Nebudu pokoušet Hospodina.“
13„Slyš, dome Davidův!“ řekl na to prorok. „To vám nestačí unavovat lidi, že unavujete i mého Boha?
14Sám Pán vám proto dá znamení: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, Bůh je s námi.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.
[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;
[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.
[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.
[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,
[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.
[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[15]Než se naučí odmítat zlo a volit dobro, bude jíst smetanu a med.

[16]Než se to dítě naučí odmítat zlo a volit dobro, bude země, jejíchž dvou králů se děsíš, zpustošena.

[17]Na tebe, na tvůj lid a na tvůj otcovský dům pak Hospodin přivede časy, jaké nebyly ode dne, kdy se Efraim odtrhl od Judy – přivede na tebe krále Asýrie!“

Asyrská břitva

[18]V ten den Hospodin hvízdne na mouchy v končinách egyptského Nilu a na včely v asyrské krajině.

[19]Ti všichni přitáhnou a snesou se na strmé rokle i na skalní průrvy, na všechny houštiny i mokřiny.

[20]V ten den Pán vezme břitvu najatou za Eufratem, totiž asyrského krále, a oholí vám hlavu i chlupy na nohách, ba i bradu vám ostříhá.

[21]V ten den člověku zůstane jen kravka a pár ovcí,

[22]nadojí mu však tolik mléka, že bude jíst smetanu. Ano, každý, kdo bude ponechán v zemi, bude jíst med a smetanu.

[23]V ten den každá vinice s tisícem keřů za tisíc stříbrných zaroste trním a bodláčím.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios

[24]Člověk se tam odváží jen s lukem a šípy, neboť celá zem zaroste trním a bodláčím.

[25]Na žádnou ze strání kdysi obdělávaných motykou se už nevydáš ze strachu z trní a bodláčí. Budou z nich dobytčí pastviny, budou zdupány ovcemi.

Bůh je s námi

Izaiáš 8

[1]Hospodin mi řekl: „Vezmi si velikou tabuli a napiš na ni běžným písmem: Maher-šalal Chaš-baz (to je: Rychlá kořist, chvatný lup).“

[2]Přizval jsem si k tomu spolehlivé svědky: kněze Uriáše a Zachariáše, syna Jeberechiášova.

[3]Když jsem se pak doma miloval s prorokyní, počala a porodila syna. Hospodin mi řekl: „Dej mu jméno Maher-šalal Chaš-baz.

[4]Než se to dítě naučí říkat: ‚Tati, mami,‘ bude bohatství Damašku i kořist Samaří odvlečena k asyrskému králi.“

[5]Hospodin mi pak ještě řekl:

[6]„Protože ten lid zavrhl poklidně tekoucí vody Siloe a raduje se z Recina a syna Remaliášova,

[7]hle, Pán na ně proto přivede prudké a mohutné vody Eufratu, totiž asyrského krále se vší jeho slávou. Všude vystoupí ze svého koryta, všude se vylije z břehů.

e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

[8]I Judu zaplaví, rozlije se a rozvodní, takže dosáhne až po bradu. Roztáhne křídla a naplní tvou zemi od obzoru k obzoru.“ Bůh je s námi – Immanuel!

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[9]Spolčete se, národy, a děste se, všechny daleké země, poslyšte: Ozbrojte se a děste se, ozbrojte se a děste se!

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[10]Zosnujte plán a zhroutí se, proneste řeč a nenaplní se; vždyť Bůh je s námi – Immanuel!

Kámen úrazu

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[11]Toto mi řekl Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych se nevydával cestou tohoto lidu:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[12]„Neříkejte zrada všemu, co tento lid nazývá zradou. Čeho se oni bojí, toho se nebojte a nelekejte se.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[13]Jen Hospodin zástupů ať je vám svatý – před ním mějte bázeň, jen z něho mějte strach.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[14]On se vám stane svatyní, oběma domům Izraele však bude kamenem úrazu a skálou pádu; obyvatelům Jeruzaléma bude pastí a osidlem.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[15]Mnozí se o něj zarazí, padnou a zraní se, chytí se do pasti, v níž uvíznou.“

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[16]Uzavři svědectví, zapečeť Zákon mezi mými učedníky.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.
[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.
[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?
[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.
[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.
[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho

[17]Budu očekávat na Hospodina, jenž skryl svou tvář před domem Jákobovým; budu na něj čekat s nadějí.
[18]Hle – já a děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli jako divy a znamení od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sion.

[19]Jistě vám řeknou: „Ptejte se věštců a duchařů, kteří šeptají a šveholí.“ To se lid nemá ptát svého Boha? To se má ptát mrtvých na živé?

[20]K Zákonu a svědectví! Pokud však nechtějí, pak ať si říkají slova, v nichž není žádné světlo.

[21]Lid potom bude bloudit zemí zbědovaný a hladový. Zoufalý hladem pohlédne vzhůru a bude zlořečit svému králi i svému Bohu.

[22]Pohlédne na zemi a hle – soužení a tma, děsivé černo a bezvýchodná temnota!

Světlo v temnotách

[23]Soužená země však nezůstane v tmách. Tak jako dříve ponížil zemi Zabulon a zemi Neftalí, tak nakonec oslaví při cestě k moři, za Jordánem, Galileu pohanů:

Izaiáš 9

[1] Lid, který chodil v temnotách, veliké světlo uvidí, těm, kdo žili v zemi stínu smrti, světlo zazáří.

do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

2 O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

3 Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

4 Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

5 porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

6 Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

7 para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

8 O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

2 Rozmnožil jsi tento národ, jeho radost jsi rozhojnil, a tak se radují před tebou, jako se radují při sklizni, jako se veselí vojáci, když se dělí o kořist.

3 Rozlámeš jho, jež ho tížilo, prut šlehající jeho rameno i hůl jeho utiskovatele jako při midiánské porážce.

4 Veškerá obuv válečná i roucha krví zbrocená budou určena k spálení, budou pohlcena plameny.

5 Vždyť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn; na jeho ramenou spočine vláda a bude nazýván: Podivuhodný rádce, Mocný Bůh, Otec věčnosti, Kníže pokoje.

6 Jeho vláda stále poroste a jeho pokoj bude bez konce. Na Davidově trůnu usedne, aby vládl jeho království, aby je ustanovil a upevnil právem a spravedlností od toho dne až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to způsobí!

Jeho hněv ještě nekončí

7 Pán poslal slovo proti Jákobovi a dopadlo na Izrael.

8 Dozví se o tom všechen lid, Efraim i ti, kdo bydlí v Samaří, ti, kteří ve své nadutosti se zpupným srdcem říkají:

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:
[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.
[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.
[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.
[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca

[9] „Cihly byly zbořeny, my však budeme stavět z kamení! Plané fíkovníky byly skáceny, my je však vyměníme za cedry!“

[10] Hospodin proti nim vzbudil Recinovy protivníky, jejich nepřátele poštval proti nim.

[11] Zepředu Aramejci, zezadu Filištíni plnými ústy Izrael hltali. Tím vším ale jeho hněv stále nekončí, jeho ruka se ještě chystá udeřit!

[12] Lid se však nevrátil k tomu, kdo jej ranil, Hospodina zástupů hledat nechtěli.

[13] Proto Hospodin Izraeli odťal hlavu i ocas, palmový kmen i rákos v jednom dni.

[14] (Tou hlavou je stařec a hodnostář, ocas je prorok, jenž učí lži.)

[15] Neboť vůdci tohoto lidu jsou svůdci, a kdo šli za nimi, se dali oklamat.

[16] Proto Pán neušetří jejich mladíky, neslituje se nad jejich sirotky a vdovami, neboť jsou všichni bezbožní a zlí a všechna ústa mluví nesmysly. Tím vším ale jeho hněv stále nekončí, jeho ruka se ještě chystá udeřit!

[17] Zlo totiž vzplálo plameny, polyká trní i bodláčí, zapaluje i lesní houštiny, až se sloupy dýmu zvedají.

profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Hněvem Hospodina zástupů proto zčerná zem a tento lid bude plameny pohlcen. Nikdo nemá slitování ani nad bratry,

[19]každý hltá maso vlastních příbuzných. Krájel napravo, zůstal hladový, hltal nalevo, a chce víc.

[20]Manases Efraima, Efraim Manasese, na Judu se pak vrhli společně. Tím vším ale jeho hněv stále nekončí, jeho ruka se ještě chystá udeřit!

Izaiáš 10

[1]Běda těm, kdo uzákoňují zlé zákony, těm, kdo sepisují kruté předpisy,

[2]aby ovlivnili soudy s chudáky, ubohým v mém lidu aby právo upřeli, aby se vdovy staly jejich kořistí, aby okrádali sirotky!

[3]Co si počnete v den odplaty, až zdálky přižene se neštěstí? Koho poběžíte o pomoc poprosit? Kde zanecháte své bohatství?

[4]Nezbude vám než se krčit s vězni, než padnout mezi mrtvými. Tím vším ale jeho hněv stále nekončí, jeho ruka se ještě chystá udeřit!

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

Běda Asýrii

[5] Běda Asýrii, metle mého hněvu – hůl v jejich ruce je má prchlivost!

[6] Vypravil jsem je proti bezbožnému národu, poslal jsem je na lid, jenž ve mně budí zlost, aby se vrhli na kořist, aby shrábli lup, aby je pošlapali jak bahno v ulicích.

[7] Asyrský král však takto nepřemýšlí, jiné záměry nosí na srdci – myslí jen na to, jak by hubil, jak by vymýtil mnohé národy.

[8] Říká totiž: „Nejsou mí velitelé samí králové?

[9] Nedopadlo Kalno jako Karkemiš? Nedopadl Chamát jako Arpád? Nedopadlo Samaří jako Damašek?

[10] Má ruka uchvátila modlářská království, jež měla lepší sochy než Jeruzalém a Samaří.

[11] Co jsem provedl se Samařím a jeho modlami, to provedu s Jeruzalémem a jeho sochami!“

[12] Proto, až Pán dokončí vše, co chtěl vykonat proti hoře Sion a Jeruzalému, potrestá asyrského krále za jeho zpupnou pýchu a za to, jak s nadutě povýšeným pohledem

[13] říká: „Svou vlastní silou jsem to způsobil a svou moudrostí – vždyť jsem zkušený! Hranice národů jsem odstranil, vyplenil jsem jejich poklady, zporážel jsem jejich trůny jako býk.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[14] Bohatství národů má ruka pobrala, jako se hnízdo vybírá; jako se sbírají opuštěná vajíčka, tak jsem já celou zemi vysbíral a nikdo ani křídlem nezamával, neotevřel zobák, aby zapípal.“

[15] Honosí se sekera nad toho, kdo s ní seká? Povyšuje se pila nad svého drvoštěpa? Jako by metla mávala tím, kdo ji zvedá, a hůl se chlubila, že není dřevěná!

[16] A proto Panovník, Hospodin zástupů, sešle na jejich vypasence úbytě a pod jejich chloubou zapálí plamen nejprudší.

[17] Světlo Izraele se stane ohněm, jejich Svatý bude plamenem; v jediném dni ten oheň pohltí jejich trní i bodláčí.

[18] Jejich krásné lesy i zahrady až ke kořenům vypálí, jako když choré sklátí choroba.

[19] Z lesů jim zůstane tak málo stromů, že by je i dítě mohlo spočítat.

Pozůstatek se navrátí

[20] V ten den už pozůstatek Izraele a ti, kdo se zachrání z domu Jákobova, nebudou spoléhat na toho, kdo je bije, ale budou opravdově spoléhat na Hospodina, Svatého izraelského.

[21] Pozůstatek se navrátí, pozůstatek Jákoba se navrátí k Mocnému Bohu.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[22]I kdyby tvého lidu, Izraeli, bylo jako písku v moři, jen pozůstatek se navrátí. Záhuba už je rozhodnuta, spravedlnost přijde jako záplava.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[23]Pán, Hospodin zástupů, se rozhodl přivést na celou zemi záhubu.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[24]Nuže, toto praví Pán, Hospodin zástupů: „Můj lide, jenž bydlíš na Sionu, neboj se Asyřanů, kteří tě bijí metlou a zvedají na tebe hůl tak jako kdysi Egyptští.

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[25]Má prchlivost totiž velmi brzy skončí a můj hněv se obrátí k jejich záhubě.“

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[26]Hospodin zástupů po nich šlehne bičem, jako když porazil Midiánce u Havraní skály; zvedne hůl nad moře tak jako kdysi v Egyptě.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[27]V ten den jejich břemeno spadne z tvého ramene a jejich jho ze tvé šíje – jho se po oleji sesmekne.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[28] Přitáhli do Ajatu, prošli Migronem, v Michmasu zřídili si skladiště.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[29] Prošli průsmykem: „Přenocujeme v Gebě!“ Ráma se vyděsila, Gibea Saulova se dala na útěk.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[30] Galimská dcero, hlasitě naříkej! Laišo, poslouchej! Anatote, přidej se!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[31] Madmena se rozutekla, obyvatelé Gebimu skryli se.

32 Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.
33 Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.
34 Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

1 Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.
2 Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.
3 Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;
4 mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.
5 A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.
6 O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

32 V Nobu se zastaví ještě dnes, proti hoře Dcery sionské zvednou pěst, pohrozí jeruzalémské výšině.

33 Avšak hle, Panovník, Hospodin zástupů, strašlivou silou ty větve oklestí. Pokácí ty statné velikány, sraženi budou i nejvyšší.

34 Sekerou vymýtí ty lesní houštiny, libanonský les padne před Vznešeným!

Jišajův výhonek

Izaiáš 11

1 Z Jišajova pařezu vyrazí proutek, výhonek z jeho kořenů přinese ovoce.

2 Duch Hospodinův na něm spočine – Duch moudrosti a chápání, Duch rozhodnutí a odvahy, Duch poznání a úcty k Hospodinu;

3 úctou k Hospodinu bude prostoupen. Nebude soudit podle zdání svých očí, nebude se řídit tím, co uslyší.

4 Spravedlivý soud přinese chudým, poníženým v zemi právo zajistí. Holí svých úst bude tlouci zemi, dechem svých rtů zničí ničemy.

5 Na bedrech přepáše se spravedlností, věrnost ponese jako pás na bocích.

6 Vlk bude bydlet s beránkem, leopard ulehne vedle kůzlete; tele se bude pást spolu s lvíčetem a malé dítě je povede.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu

[7] Kráva a medvědice budou na pastvě, jejich mláďata si lehnou společně a lev bude žrát slámu jako dobytče.

[8] Nemluvně si bude hrát nad dírou zmije, batole sáhne do hadího doupěte.

[9] Už žádná zloba, už žádná záhuba nikde na celé mé svaté hoře – země bude plná poznání Hospodina, tak jako vody naplňují moře!

Pán shromáždí Izrael

[10] V ten den bude kořen Jišajův vztyčen jako korouhev pro lidské zástupy a budou ho vyhledávat národy, neboť jeho odpočinutí bude slavné.

[11] V ten den Pán podruhé vztáhne ruku, aby vykoupil pozůstatek svého lidu z Asýrie, z Dolního i Horního Egypta, z Habeše, Elamu, Babylonie, Chamátu i z mořských ostrovů.

[12] Před národy zvedne korouhev, shromáždí rozehnaný Izrael; rozptýleného Judu posbírá ze čtyř světových stran.

[13] Efraimova závist vymizí, Judova nevraživost bude skončena. Efraim už nebude závidět Judovi, Juda přestane Efraima napadat.

[14] Vrhnou se na západ, na filištínské svahy, národy na východě spolu vyplení. Vztáhnou své ruce na Edom a Moáb, i Amonci je budou poslouchat.

[15] Hospodin vysuší záliv Egyptského moře, na Eufrat máchne rukou své vichřice a

vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

rozdělí jej na sedm ramen, aby se dal přejít v sandálech.

16 Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

16 Tak vznikne cesta pro jeho pozůstatek, pro lid, jenž bude v Asýrii zanechán, tak jako kdysi vznikla pro Izrael toho dne, kdy vyšel z Egypta.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

Jásej a zpívej, Sione!

Izaiáš 12

1 Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

1 V ten den řekneš: „Chválím tě, Hospodine – byls na mě rozzloben, odvrátil jsi však svůj hněv a potěšil jsi mě.

2 Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

2 Hle, Bůh mě zachránil – doufám a už se nebojím. Má síla a píseň je jen Hospodin, to on se stal mým spasením!“

3 Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

3 Budete nabírat vodu s radostí z pramenů spasení.

4 Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

4 V ten den řeknete: „Oslavujte Hospodina, jeho jméno vzývejte, jeho činy rozhlašujte mezi národy, jeho jméno prohlašujte jako nejvyšší!

5 Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

5 Zpívejte Hospodinu, zachoval se vznešeně – ať se to dozví celý svět!

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

6 Jásej a zpívej, sionský lide – veliký je Svatý izraelský uprostřed tebe!“

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

Ortel nad Babylonem

Izaiáš 13

1 Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

1 Ortel nad Babylonem, jak jej viděl Izaiáš, syn Amosův:

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[2] Zvedněte korouhev na holém návrší, hlasitě na ně křikněte, rukou jim pokyňte, ať vtrhnou do bran vznešených.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[3] Svým posvěceným dal jsem příkazy, povolal jsem své hrdiny, své rozjařené vítěze, aby vykonali můj hněv.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[4] Slyš ten hřmot na horách – jako když táhne armáda! Slyš lomoz království a shromážděné národy – Hospodin zástupů chystá vojsko do války!

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[5] Táhnou ze země daleké, od konce světa za obzorem – Hospodin s nástroji svého hněvu, aby zničili celou zem!

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[6] Kvílejte, neboť je blízko Hospodinův den, zhouba od Všemohoucího blíží se!

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[7] A proto všechny ruce ochabnou, všechna srdce se strachy rozplynou.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[8] Budou zděšeni, sevřeni úzkostí, bolestí se budou svíjet jako rodičky. Jeden nad druhým bude ohromen, tváře jim vzplanou plamenem.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9] Hle, Hospodinův den neúprosně přichází s hněvem horlivým a planoucím, aby zemi zcela zpustošil a vyhladil z ní hříšníky.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[10] Nebeské hvězdy a souhvězdí se nebudou moci rozsvítit; slunce se zatmí už od svítání a měsíc nevydá svůj svit.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[11] Potrestám svět za jeho zločiny, všechny ničemy za jejich hřích. S pýchou nadutců tehdy skoncuji, pokořím zpupnost ukrutných.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[12] Způsobím, že člověk bude nad zlato vzácnější, nad ofirské zlato bude smrtelník.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[13] To proto, že otřesu nebem a země se pohne v základech horlením Hospodina zástupů v den, kdy vzplane jeho hněv.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[14] Jako vyplašená gazela, jako stádo, jež nikdo nesvolá, každý se vrátí za svým lidem, každý uteče do své země.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[15] Každý nalezený bude proboden, každý dopadený padne pod mečem.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[16] Jejich nemluvňata budou utlučena před jejich očima, jejich domy vyloupeny, jejich ženy znásilněny.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[17] Hle, já proti nim poštvu Médy, kteří si stříbra neváží a o zlato zájem nemají.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[18] Svými luky rozstřílejí mladíky, nebudou mít soucit ani s kojenci, neslitují se nad dětmi.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[19] Babylon, to věhlasné království, ta chlouba a sláva Chaldejských, dopadne jako Bohem rozvrácená města – jako Sodoma a Gomora!

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem

[20] Nebude se v něm už nikdy žít, žádné pokolení jej neobydlí; neutáboří se tam beduín, nezastaví se tam pastýři.

tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

[21]Budou tam uléhat pouštní příšery, domy se zaplní sovami, zabydlí se v nich pštrosi, roztančí se tam běsi.

[22] Ve věžích budou výt hyeny, v honosných palácích šakali. Dny Babylonu jsou sečteny, jeho čas přichází!

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

Jaký konec potkal tyrana!

Izaiáš 14

[1]Hospodin se totiž slituje nad Jákobem, znovu vyvolí Izrael a dá jim spočinout v jejich vlastní zemi. Přidají se k nim i cizinci a připojí se k domu Jákobovu.

[2]Národy se jich ujmou a přivedou je zpět domů a dům Izraele si je v Hospodinově zemi podrobí jako otrokyně a otroky; vezmou do zajetí ty, kdo je zajali, a budou vládnout nad svými tyrany.

[3]V den, kdy ti Hospodin dá odpočinout od tvé bolesti, od tvého trápení a těžké poroby, ve které jsi musel otročit,

[4]si zazpíváš tento posměšek o babylonském králi: Jaký konec potkal tyrana! Jeho hrůzovláda skončila!

[5] Hospodin rozlámal hůl ničemů, žezlo vladařů,

[6] jež zuřivě bilo národy neustálými ranami, jež vztekle vládlo nad lidmi nelítostným soužením!

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[7] Země užívá klid a mír, veselý jásot všude zní.

[8] Cypřiše se z tebe radují i libanonské cedry zpívají: „Co jsi padl, nepovstal žádný, kdo by do nás ťal!“

[9] V pekle kvůli tobě zavládlo vzrušení, aby tě přivítalo, jakmile dorazíš. Už kvůli tobě své mrtvé burcuje, všechny někdejší zemské vladaře; už nutí vstát z jejich trůnů všechny krále národů.

[10] Ti všichni hlasem jediným tě takto osloví: „Tak už i ty jsi pozbyl sil – jsi na tom stejně jako my!

[11] Tvá pýcha klesla do pekla jako tvá pěkná muzika; tvou postelí je hniloba a červi jsou tvá přikrývka!“

[12] Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Zářný, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem – ty, jenž jsi srážel národy!

[13] Říkával sis přece v srdci: „Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních;

[14] vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším.“

[15] Teď však až do pekla svržen jsi, do jámy nejhlubší!

[16] Ti, kdo tě uvidí, neuvěří svým očím, budou tě zkoumat pohledy: „To je ten muž, který děsil zemi, ten, který třásl říšemi?

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?
[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.
[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.
[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.
[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.
[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[17] Ten, kdo pustošil celý svět, kdo jeho města podvracel a vězně domů nepouštěl?“

[18] Králové národů slavně pohřbeni, každý ve své hrobce leží si.

[19] Ty jsi však bez hrobu jen tak pohozen jako zavržená ratolest, tak jako roucho zabitých, mečem zohavených, jako pošlapaná zdechlina mezi kamení v jámě hozená.
[20] Nebudeš mít pohřeb jako ostatní, neboť jsi svou zemi pustošil a vraždil jsi svůj vlastní lid. Ať navěky není památky po tom zlém plemeni!
[21] Připravte jatka pro jeho syny, ať jsou poraženi za otcovské viny, ať už nevstanou, aby ovládali zemi, ať už po světě svá města nešíří!

[22] Povstanu totiž proti nim, praví Hospodin zástupů. Vymýtím jméno Babylonu i jeho pozůstatek, jeho potomka i nástupce, praví Hospodin.

[23] Obrátím jej v hnízdiště sýčků a v bahnitou mokřinu; metlou zkázy jej vymetu! praví Hospodin zástupů.

Ortel nad Asýrií

[24] Hospodin zástupů přísahá: Co jsem zamýšlel, se stane, co jsem rozhodl, to bude:
[25] Ve své zemi rozdrtím Asyřana, na svých horách ho rozdupám. Můj lid bude zbaven jeho jha, jeho břemeno spadne z jejich ramena!

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[26] Toto je rozhodnutí o celé zemi, ruka vztažená na všechny národy.

[27] Hospodin zástupů rozhodl – kdo mu zabrání? Jeho ruka je vztažená – kdo ji odvrátí?

Ortel nad Filištíny

[28]V roce, kdy zemřel král Achaz, zazněl tento ortel:

[29] Neradujte se, vy všichni Filištíni, že je zlomena hůl toho, kdo vás bil. Z hadího plemene vzejde bazilišek, jeho plodem bude jedovatý had.

[30] Nejchudší z chudých pastvu naleznou, ubozí konečně v bezpečí spočinou, tvůj kořen ale hladem umořím a tvé pozůstatky pobiji.

[31] Kvílej, bráno, město, křič! Všichni Filištíni ať se třesou strachy! Od severu se valí vojsko jako dým, nikdo nezaostává za jeho řadami.

[32] Co odpovědět poslům pohanů? To, že Hospodin Sion založil – tam jeho ubohý lid najde záštitu.

Ortel nad Moábem

Izaiáš 15

[1]Ortel nad Moábem: V jediné noci vypleněn, Ar Moábský je zahuben! V jediné noci vypleněn, Kir Moábský je zahuben!

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

Isaías 16

[2] Dibonští do svého chrámu stoupají, jdou plakat na své výšiny. Nad osudem Nebó a Medeby Moábci kvílejí. Všechny hlavy oholeny, všechny brady ostříhány,

[3] v pytlovině chodí v ulicích a na střechách i náměstích jen samé kvílení; slzy se valí po tvářích.

[4] Chešbon a Eleale bědují, jejich nářek zní až do Jahcy. Moábští bojovníci křičí na poplach, jejich duše je zděšená.

[5] Mé srdce nad Moábem běduje! K Coaru proudí jeho uprchlíci, až k Eglat-šelišiji. Luchitským svahem s pláčem stoupají, cestou k Choronaim nad zkázou bědují.

[6] Z nimrimských vod zbyla pustina, tráva je spálená, bylina uvadla, zeleň zmizela.

[7] A proto vše, co mohli zachránit, odnesli s sebou přes potok Arabim.

[8] Moábskou zemí obchází jejich křik, až do Eglaim zní jejich kvílení, až do Beer-elim zní jejich kvílení!

[9] Vody Dimonu jsou naplněny krví, já však Dimonu přidám ještě víc – pošlu lva na ty, kdo z Moábu prchli, i na ty, kdo v zemi zůstali.

Izaiáš 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com

[1]Pošlete beránky vládci země ze Sely u pouště na horu Dcery sionské.

[2] Moábské dcery jsou při arnonských brodech jak vyplašené ptáče z hnízda vyhnané.

[3] „Poraďte se a rozhodněte – zastiň nás jako noc v pravé poledne! Ukryj běžence, nezrazuj vyhnance!

[4] Moábští běženci ať pobudou u tebe, dej jim útočiště před zhoubcem! Násilí totiž pomine, zhouba přestane a utlačovatel zmizí ze země.

[5] Tvůj trůn tehdy bude upevněn láskou a v Davidově stanu na něm usedne soudce, jenž bude věrně hledat právo a spravedlnosti včas dosáhne.“

[6] Slyšeli jsme o Moábově pýše, o jeho pýše nezměrné, o jeho pýše, zpupnosti a zlobě – jeho chlubení je však falešné!

[7] Proto ať Moáb kvílí nad Moábem, ať všichni kvílejí; nad rozinkami z Kir-charešet bědujte – ach, tak zdrceni!

[8] V Chešbonu totiž pole zvadla tak jako v Sibmě vinná réva. Vládci národů zdupali její ratolesti, které až k Jaezeru sahaly, které se dříve vinuly až k poušti a jejíž výhonky se množily, až moře objaly.

[9] A proto oplakávám révu Sibmy, tak jako pláče celý Jaezer; svými slzami tě smáčím,

as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

Eleale a Chešbone, vždyť nad tvou sklizní i vinobraním tvůj výskot umlkne!

[10] Zmizelo veselí a jásot v zahradách, na vinicích přestal zpěv a zábava. Víno v lisu už nikdo nešlapá a všechen výskot je ten tam.

[11] Mé srdce jako loutna nad Moábem lká, mé nitro pro Kir-cheres naříká.

[12] Až se Moáb ukáže na své výšině, namáhat se bude zbytečně; půjde se modlit do své svatyně, ale nic nezmůže.

[13] To je slovo, které Hospodin o Moábu vyřkl už dříve.

[14] Nyní však Hospodin praví toto: „Za tři roky, jako by ty roky počítal nádeník, bude sláva Moábu potupena a celý ten ohromný dav se zmenší na nepatrný a ubohý pozůstatek.“

Ortel nad Damaškem

Izaiáš 17

[1] Ortel nad Damaškem: Hle, Damašek přestane být městem, bude z něj pouhá hromada trosek!

[2] Jeho města budou navěky opuštěna, stanou se útočištěm pro stáda a nebude, kdo by je odehnal.

[3] Efraim přijde o svoji pevnost, Damašek přestane být královstvím a pozůstatek Aramu dopadne jako sláva Izraelců – tak praví Hospodin zástupů.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[4] V ten den Jákobova sláva uvadne a jeho vypasené tělo vyhubne.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[5] Bude to, jako když se o žni sklízí obilí, když se shromažďují klasy v náručí; bude to, jako když se sbírají klasy v údolí Refaim.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[6] Zbudou z něj pouhé paběrky, jako když se češou olivy: dvě tři olivky na vrchu koruny, čtyři pět se jich urodí na větvích – tak praví Hospodin, Bůh Izraelský.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[7] V ten den člověk vzhlédne ke svému Tvůrci, k Svatému izraelskému pohled obrátí.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[8] Nebude už vzhlížet k oltářům, k vlastnoručnímu dílu, přestane obdivovat posvátné kůly a kadidlové oltáříky, jež si sám vyrobil.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[9] V ten den budou jejich mocná města opuštěna, jako když Hivejci a Emorejci utekli před syny Izraele – všude samá pustina.

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[10] Zapomněla jsi na Boha své spásy, na skálu své síly nemyslíš. Proto, ač sázíš vzácné rostliny a pěstuješ si révu z ciziny,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[11] i kdyby ti vypučely ještě v den sadby, ještě to ráno kdyby ti rozkvetly, sklizeň ti ale najednou zmizí v den choroby a hrozné bolesti.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[12] Běda bouřícím davům lidí jako když bouří moře při bouři! Běda národům burácejícím jako burácejí vody v peřejích!

[13] Ač burácejí národy jako burácením vod mohutných, až on je okřikne, uprchnou do dáli jako plevy hnané větrem po kopcích, jako chmýří ve vichřici.

[14] S večerem přicházejí náhlé hrůzy, než se však rozední, už jsou pryč. Takový je úděl těch, kdo nás plení, takový osud těch, kdo nás drancují.

Ortel nad Habeší

Izaiáš 18

[1] Běda zemi, v níž bzučí hmyz, zemi při řekách habešských,

[2] která posílá posly po řece, po vodě v rákosových člunech! Vzhůru, vy rychlí poslové, k urostlému národu lesklé pleti, k lidu široko daleko budícímu děs, k panovačnému národu podivné řeči, do země protkané řekami.

[3] Všichni, kdo žijete na světě, vy, kteří obýváte zem, vizte na horách zdviženou korouhev, slyšte, jak troubí polnice!

[4] Toto mi řekl Hospodin: Ze svého místa se budu dívat bez hnutí jak žhavé horko v záři sluneční, jak mlžný opar v horku žní.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

[3] O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

[4] Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[5] Ještě před sklizní, než vyraší pupeny, než na místě květů hrozny uzrají, ořeže ratolesti vinařskými noži, odstraní vinoucí se výhonky.

[6] Všechno to zůstane dravým ptákům z hor a divokým zvířatům; dravé ptactvo tam bude přes léto a všechna divoká zvěř přes zimu.

[7] V onen čas urostlý národ lesklé pleti, lid široko daleko budící děs, panovačný národ podivné řeči ze země protkané řekami přinese Hospodinu zástupů dary na horu Sion, na místo, kde přebývá jméno Hospodina zástupů.

Ortel nad Egyptem

Izaiáš 19

[1] Ortel nad Egyptem: Hle – Hospodin žene se na rychlém oblaku, blíží se k Egyptu! Egyptské modly před ním třesou se, srdce Egypta se strachy rozplyne.

[2] Popudím Egypt proti Egyptu, aby bojoval bratr proti bratru a přítel proti příteli, město proti městu a království proti království.

[3] Duch Egypta se zcela vytratí, na čem se uradí, to překazím. Budou se radit s modlami a nebožtíky, s věštci a duchaři,

[4] já ale Egypt vydám nelítostnému vládci, krutý král bude vládnout nad nimi, praví Panovník, Hospodin zástupů.

[5] Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

[6] Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

[7] A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra,

[5] Voda se vypaří, než dorazí k moři, řeka se ztratí a vysuší.

[6] Z vodních kanálů budou zahnívající stoky, egyptské řeky se ztenčí a vytratí. Zvadne všechna třtina i rákosí,

[7] zeleň podél Nilu i při ústí, uschne vše zaseté v nilském okolí, bude to odváto a nezůstane nic.

[8] Bědovat budou nilští rybáři, spláčou ti, kdo loví na udici i kdo ponořují sítě do vody, protože přijdou o práci.

[9] Česači lnu budou zoufalí a tkalci zblednou zděšením.

[10] Výrobci látek budou ztrápení a všichni nádeníci žalem zmoženi.

[11] Soanští velmoži jsou pouzí pomatenci, faraonovi mudrci mu radí nesmysly. Jak můžete říkat faraonovi: „Jsem pokračovatel moudrých, jsem dávných králů učedník?“

[12] Kam se teď poděli ti tvoji mudrci? Jen ať ti prozradí, jestli to vědí, co Hospodin zástupů rozhodl o Egyptu!

[13] Soanští velmoži přišli o rozum, pomatení jsou velmoži Memfisu; vůdci Egypta svedli svůj vlastní lid.

[14] Hospodin jim nalil ducha závrati, aby Egypt ve všech jeho skutcích sváděli, aby se potácel jak opilec ve zvratcích.

como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[15]Egypt se na nic nezmůže ani hlavou ani ocasem, palmovým kmenem ani rákosem!

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[16]V ten den budou Egypťané slabí jako ženy – budou se třást strachy před zdviženou rukou Hospodina zástupů, až ji pozvedne proti nim.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[17]Judská zem bude v Egypťanech budit hrůzu. Při každé zmínce o ní se budou děsit kvůli rozhodnutí, jež o nich Hospodin zástupů učinil.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[18]V ten den bude v Egyptě pět měst mluvit řečí Kanaánu a přísahat při Hospodinu zástupů a jedno z nich se bude nazývat Sluneční město.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19]V ten den bude uprostřed Egypta Hospodinův oltář a u hranic té země bude Hospodinův sloup.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20]Ten bude v Egyptě znamením a svědectvím o Hospodinu zástupů. A až budou kvůli svým utiskovatelům volat k Hospodinu, pošle jim zachránce a obhájce, aby je vysvobodil.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21]Hospodin se dá poznat Egyptu a Egypťané v ten den Hospodina poznají. Budou ho uctívat dary a oběťmi, budou Hospodinu skládat sliby a ty dodrží.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao

[22]Hospodin udeří na Egypt – udeří, ale uzdraví. Až se obrátí k Hospodinu, on je vyslyší a uzdraví.

SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

23 Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

24 Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

25 porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

1 No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

2 nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

3 Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

4 assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

23V ten den se otevře cesta z Egypta do Asýrie. Asyřané budou chodit do Egypta a Egypťané do Asýrie; Egypťané s Asyřany budou uctívat Boha společně.

24V ten den bude Izrael s Egyptem a Asýrií tvořit trojici a bude požehnáním uprostřed světa,

25jemuž Hospodin zástupů požehná: „Požehnán buď Egypt, můj lid, Asýrie, dílo rukou mých, a Izrael, mé dědictví!"

Choď nahý a bosý

Izaiáš 20

1V roce, kdy asyrský král Sargon vyslal do Ašdodu svého vrchního velitele a ten jej napadl a dobyl,

2v onen čas Hospodin promluvil skrze Izaiáše, syna Amosova. Řekl mu: „Jdi a svleč si pytlovinu z beder a zuj si obuv z nohou." Učinil to tedy a chodil nahý a bosý.

3Potom Hospodin řekl: „Jako můj služebník Izaiáš chodil tři roky nahý a bosý, aby byl divem a znamením proti Egyptu a Habeši,

4právě tak požene asyrský král egyptské zajatce a habešské vyhnance, mladíky i starce – nahé a bosé, s holými zadky, k zostuzení Egypta.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.
[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.
[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.
[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.
[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.
[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.
[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.
[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[5]Ti, kdo spoléhali na Habeš a chlubili se Egyptem, pak budou zděšení a zoufalí.

[6]V ten den řeknou obyvatelé tohoto pobřeží: ‚Pohleďte, jak dopadli ti, na něž jsme spoléhali a k nimž jsme se obraceli o pomoc, aby nás osvobodili od asyrského krále! Jak potom unikneme my?'"

Ortel nad Babylonem

Izaiáš 21

[1]Ortel nad Pustinou u moře: Jako se na jihu prohání vichřice, útočník přijde z pouště, ze země strašlivé.
[2] Bylo mi zjeveno kruté vidění: Zrádce zrazuje, zhoubce hubí. Přitáhni, Elame; Méde, oblehni! Všemu úpění konec učiním.

[3]Proto se mi břicho svírá úzkostí, jako by mě zachvátily porodní bolesti. Skličuje mě to, co slyším, to, co vidím, mě děsí!

[4]Srdce se mi chvěje v hrudi, celý se třesu strachy. Vytoužený noční klid proměnil se mi v zděšení!
[5]Plné stoly. Prostřené ubrusy. Jídlo. Pití. – Vstávejte, velitelé! Chystejte štíty do války!
[6]Toto mi řekl Pán: „Jdi hlídku postavit, ať ohlásí, co uvidí!

[7] Spatří-li jezdce, jak po dvou blíží se, jezdce na oslech, jezdce na velbloudech – ať je sleduje pozorně, velmi pozorně!"

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será

[8] A strážný zvolal: „Na stráži, pane, stojím den co den, každičkou noc jsem na hlídce.

[9] Hle, vidím jezdce přijíždět, dvojice mužů blíží se!“ Pak přišel se zprávou: „Padl, padl Babylon! Všechny sochy jeho bohů leží roztříštěné v prachu!“

[10] Můj lide drcený jako zrno na mlatu, ohlásil jsem vám, co jsem uslyšel od Hospodina zástupů, od Boha Izraele.

Ortel nad Edomem

[11] Ortel nad Dumou: Ze Seíru slyším volání: „Strážný, jak dlouho bude noc? Strážný, jak dlouho bude noc?“

[12] A strážný odpoví: „Přichází ráno, ale také noc. Chcete-li se ptát, ptejte se, vraťte se a přijďte sem!“

Ortel nad Arábií

[13] Ortel nad Arábií: Vy karavany dedanské, jež nocujete v arabské pustině,

[14] žíznivým vodu přineste! Vy, kteří žijete v Temě, vítejte uprchlíky chlebem!

[15] Prchají přece před mečem, před taseným mečem, před napjatým lukem, před ukrutným bojem!

[16] Toto mi řekl Pán: „Po roce, jako by ten rok počítal nádeník, všechna sláva Kedaru zanikne

[17] a z celého množství hrdinných kedarských lučištníků zbude jen nepatrný

diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

1 Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

2 Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

3 Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

4 Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

5 Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

6 Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

7 Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

8 Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

9 Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

pozůstatek.“ Tak promluvil Hospodin, Bůh Izraele.

Ortel nad Jeruzalémem

Izaiáš 22

1Ortel nad Údolím vidění: Co je ti, že jsi celé vystoupilo na střechy,

2 město plné křiku a bouření, město hýření? Tví mrtví nebyli mečem zabiti, v boji nepadli.

3 Všichni tví vůdci se rozprchli, bez výstřelu z luku byli zajati. Všichni tví utečenci byli spoutáni, jakkoli daleko utekli.

4 A proto říkám: „Nechte mě, abych se hořce vyplakal. Utěšit se mě nesnažte – můj lid stihla záhuba!“

5 Pán, Hospodin zástupů, způsobil v Údolí vidění den hrůzy, porážky a zmatení, den boření hradeb a křiku mezi horami.

6 Elam svůj toulec uchopil, muži na vozech a na koních, i Kír ukázal svůj štít!

7 Vozy zaplavily tvá krásná údolí, brány obklopili jezdci na koních –

8Juda byl zbaven ochrany! V ten den ses ohlížel po zbraních Lesního paláce.

9Prohlédli jste mnohé trhliny ve Městě Davidově a shromáždili jste vodu v Dolním rybníce.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa;

[10]Sečetli jste jeruzalémské domy a některé jste zbořili, abyste zpevnili hradby,

[11]a mezi obě hradby jste napustili vodu ze Starého rybníka. Neohlíželi jste se však po Tvůrci města; nevšímali jste si Toho, kdo je odedávna budoval!

[12] Pán, Hospodin zástupů, vás volal toho dne: „Plačte a truchlete, oholte hlavy, pytlem se oblečte!“

[13] A hle – radost a veselí, porážení dobytka, zabíjení ovcí, masné hody, vinné pitky: „Jezme a pijme, vždyť zítra zemřeme!“

[14]Hospodin zástupů mi řekl do uší: „Ten hřích vám nebude odpuštěn až do smrti.“ Tak praví Pán, Hospodin zástupů.

Ortel nad Šebnou a Eliakimem

[15]Toto praví Pán, Hospodin zástupů: Jdi říci tomu slouhovi, správci paláce Šebnovi:

[16] Co tu pohledáváš? Co myslíš, že tu znamenáš, že sis tu dokonce i hrobku vytesal? Vytesal sis hrobku pěkně ve výšce, místo odpočinku sis vykutal ve skále.

[17] Jen se, ty hrdino, podívej, jak tě Hospodin pevně popadne, jak prudce s tebou zatřese!

[18] Zavine tě do klubíčka jako míč, zakutálí tě do širé krajiny. Tam umřeš i s chloubou

ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

svých vozů – domu svého pána jsi dělal ostudu!

[19] Z tvého postavení tě vyženu, budeš zbaven svého úřadu!

[20]V ten den povolám svého služebníka Eliakima, syna Chilkiášova,

[21]obléknu mu tvé roucho a opášu ho tvou šerpou. Do jeho rukou předám tvou pravomoc a stane se otcem obyvatel Jeruzaléma a domu Judova.

[22]Na jeho rámě vložím klíč domu Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře.

[23]Zapustím ho jako hřeb v pevné zdi a stane se trůnem chlouby svého otcovského domu.

[24]Na něm bude viset všechna váha jeho otcovského domu, jeho ratolestí a výhonků – všemožné drobné nádobí od pohárků až po džbány.

[25]V ten den, praví Hospodin zástupů, onen hřeb zapuštěný v pevné zdi povolí, vylomí se a spadne a náklad na něm visící se roztříští. Tak promluvil Hospodin.

Ortel nad Fénicií

Izaiáš 23

[1]Ortel nad Týrem: Zámořské lodi, kvílejte – váš domov zničen je! Cestou ze země kyperské poznali, jak to je.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[2] Zmlkněte, obyvatelé pobřeží, vy, kupci sidonští, kteří jste z námořnictví zbohatli!

[3] Přes velké vody jste vozili zrno Šíchoru, z úrody Nilu jsi, Týre, tyl, byl jsi tržištěm národů.

[4] Zastyď se, Sidone, mořská pevnosti, neboť moře promluví: „Nerodím, nemám bolesti, nevychovávám dívky ani mladíky.“

[5] Jakmile se o tom dozvědí v Egyptě, zachváceni budou bolestí nad Týrem.

[6] Uprchněte někam za moře, obyvatelé pobřeží, kvílejte!

[7] Tohle že je to vaše město hýření, jež má tak dávné dějiny, jež jeho nohy zavedly osídlit dálné krajiny?

[8] Kdo takto rozhodl o Týru, jenž uděloval vládcům korunu, jehož obchodníci byli velmoži a kupci slavní všude na zemi?

[9] Hospodin zástupů to rozhodl, aby potupil všechnu pyšnou nádheru a aby ponížil všechny slavné na zemi.

[10] Obdělávej svou zem jako Nil, mořská flotilo – vždyť už tu ani molo nezbylo!

[11] Hospodin vztáhl ruku na moře, aby otřásl královstvími; přikázal ohledně Fénicie, aby byly zničeny její pevnosti.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.
[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.
[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!
[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:
[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

Isaías 24

[12] Řekl: „Nebudeš se už radovat, zprzněná panno, Dcero sidonská!“ Vzhůru! Na Kypr vydej se! Ani tam ale pokoj nenajdeš.

[13] Jen se podívej na zemi Chaldejských, na lid, jenž byl a není víc. Asyřané ji zanechali pouštní havěti, obléhací věže vztyčili proti ní, její paláce zbořili, zbyly hromady rozvalin.
[14] Zámořské lodi, kvílejte – vaše útočiště je zničené!
[15] V ten den se na Týr zapomene na sedmdesát let, na dobu jednoho královského života. Po sedmdesáti letech to s Týrem bude jako v té písničce o nevěstce:

[16] Vezmi si loutnu, město obcházej, zapomenutá nevěstko! Hraj líbezně, zpívej, zpívej, ať si na tebe vzpomenou!

[17] Po sedmdesáti letech Hospodin znovu navštíví Týr. Ten se však vrátí ke svému řemeslu a bude smilnit se všemi královstvími světa na celém zemském povrchu.

[18] Výdělek a zisk Týru však bude zasvěcen Hospodinu. Jeho zisk nebude hromaděn ani ukládán, ale připadne těm, kdo žijí před Hospodinovou tváří, aby mohli jíst do sytosti a nosit krásné šaty.

Zhouba země

Izaiáš 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[1]Hle, Hospodin vyplení zemi, zcela ji zpustoší; zohaví její vzezření, její obyvatele rozptýlí.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[2]Stejně dopadne kněz i kmán, otrok i jeho pán, děvečka i její paní, ti, kdo kupují i kdo prodávají, věřitelé i dlužníci, lichváři i jejich oběti.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[3] Zem bude úplně vypleněna, o všechno bude oloupena – takové slovo vyšlo od Hospodina!

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[4] Zem chřadne, uvadá, celý svět vadne vyčerpán, vyčerpán je i výkvět národa.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[5] Země je poskvrněna svými obyvateli; neboť překročili zákony, na ustanovení nedbali a věčnou smlouvu zrušili.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[6] To proto zemi hltá prokletí a její obyvatelé pykají; obyvatelé země mizejí, zbývají už jen nemnozí.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[7]Nové víno vyschlo, réva uvadá, namísto radovánek každý naříká.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[8] Umlklo veselé chřestění tamburín, ztichlo hlučení hýřících, umlkly radostné zvuky citery.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[9]Už nepijí víno s písněmi, pijákům zhořkl nápoj opojný.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[10] Rozbořeno je město marnosti; vchody všech domů zataraseny.

11 Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

12 Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

13 Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

14 Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

15 Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

16 Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

17 Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

18 E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

19 A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

20 A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

11 Že není víno, zní nářek v ulicích, nastal soumrak všeho veselí, radost odešla do vyhnanství.

12 Z města zůstaly pusté trosky, brána roztříštěna na kusy.

13 Toto se stane na zemi mezi národy – jako když se češou olivy, jako když po vinobraní zbudou paběrky.

Hospodin se oslaví

14 Hlasitě potom vykřiknou radostí, západ zajásá, až Hospodin se oslaví.

15 Proto i na východě chvalte Hospodina, jméno Hospodina, Boha Izraelova, ať zní na mořských pobřežích.

16 Slyšíme chvalozpěv z nejzazších krajů: „Sláva Spravedlivému!“ Já ale říkám: „Zle je mi, zle je mi! Běda mi – zrádci zradili, zrádci zrádně zradili!“

17 Strach a prach a past na tebe, kdo zemi obýváš!

18 Kdo uteče, až zazní strašný hlas, upadne do propasti v prach; kdo z propasti se vyškrábá, nad tím se sklapne past. Nebeské průduchy se otevřou, zemské základy se otřesou:

19 Země se láme, láme se, země se hroutí, hroutí se, země se třese, třese se!

20 Země se motá, motá se jako opilec, chvěje se jako chýše pod vichrem. Její provinění na ni těžce dopadne, zhroutí se a už nevstane.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.
[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.
[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.
[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.
[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.
[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,
[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.
[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de

[21]V ten den Hospodin potrestá mocnosti nahoře na nebi i krále dole na zemi.

[22]Budou nahnáni jako vězni do jámy, budou zavřeni v žaláři; po dlouhé době pak budou souzeni.

[23]Měsíc zůstane užaslý i samo slunce se zastydí, až se Hospodin zástupů na hoře Sion v Jeruzalémě ujme království a zjeví svou slávu před svými stařešiny.

Hostina národů

Izaiáš 25

[1]Hospodine, můj Bůh jsi ty, tebe vyvyšuji, tvé jméno velebím, neboť jsi věrně a jistě učinil divy, které jsi zdávna připravil.

[2]Ty jsi obrátil město v sutiny, z pevnosti zbyly hromady rozvalin, baštu cizáků jsi z města odstranil – nebude vystavěna znovu navěky!

[3]Proto ať ti vzdá čest mocný lid, město krutých pohanů ať tě ctí,

[4]neboť ses pro slabé stal pevností, pevností ubohých v jejich úzkosti, jejich útočištěm před bouří a zastíněním před výhní. Soptění ukrutných je jako bouře proti zdi

[5]a jako výheň na poušti. Povyk cizáků jsi však přerušil, jako když oblak výheň zastíní – umlkla píseň ukrutných!

[6]Hospodin zástupů na této hoře vystrojí bohaté hody pro všechny národy, hody se

coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

7 Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

8 Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

9 Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

10 Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

11 no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

12 e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

1 Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

2 Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

zralým vínem a masem šťavnatým, s vínem vyzrálým a vybraným.

7 Na této hoře odstraní závoj všechny lidi halící, roušku kryjící všechny národy –

8 samu smrt navždy odstraní! Panovník Hospodin setře všem slzy z tváří, na vší zemi zbaví svůj lid potupy. Tak promluvil Hospodin.

9 V ten den pak řekneš: „Hle, toto je náš Bůh, v něj jsme doufali a on nás zachránil. Toto je Hospodin, v něj jsme doufali; jásejme a radujme se z jeho záchrany!“

10 Hospodinova ruka na této hoře spočine, Moáb však bude dupán v zemi své, jako bývá zadupána sláma do hnoje.

11 Moáb v tom hnoji ruce rozpřáhne, jako se rozpřahuje plavec ve vodě; jeho pýcha ale klesne každým pohybem.

12 On strhne tvé vysoké nedobytné zdi, zboří a srazí je do prachu na zemi!

Pevné město

Izaiáš 26

1 V ten den se v judské zemi bude zpívat tato píseň: Máme pevné město – on sám je jeho spásou, jeho valem a hradbou.

2 Otevřete brány, ať vejde spravedlivý lid, který se drží věrnosti.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[3] Člověka s pevným postojem chráníš dokonalým pokojem, vždyť spoléhá se na tebe.

[4] Doufejte v Hospodina vždycky, navěky – Skalou věků je jen Hospodin!

[5] On strhává dolů obyvatele výšin a nedobytné město boří; boří je až k zemi, až do prachu je sráží.

[6] Bude zašlapáno pod nohy, pod nohy ztrápených, kroky ubohých.

Tví mrtví ožijí

[7] Cesta spravedlivého je poctivá, stezku spravedlivého vyrovnáš.

[8] Na cestě tvých soudů, Hospodine, v tebe doufáme; po tvém jménu, po tvé připomínce v duši toužíme.

[9] Má duše v noci touží po tobě, můj duch tě hledá s úsvitem. Když se tvé soudy dějí na zemi, obyvatelé světa se učí spravedlnosti.

[10] Když se však prokazuje vlídnost lumpovi, spravedlnosti se neučí; v zemi práva pak páchá bezpráví, nevidí, jak vznešený je Hospodin.

[11] Svou rukou, Hospodine, hrozíš jim, oni to ale nevidí. Ať vidí, jak horlíš pro svůj lid! Ať se zastydí! Ať všechny tvé nepřátele oheň pohltí!

[12] Nám však, Hospodine, pokoj působíš; za vše, co jsme udělali, jsi nám odplatil.

[13] Hospodine, Bože náš, jiní krom tebe vládli nám, my však jen na tebe chceme spoléhat, jen tvoje jméno uctívat.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.
[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.
[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.
[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!
[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.
[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.
[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.
[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[14] Už jsou však mrtví, neožijí, nevstanou jejich mrtvoly – vždyť jsi je ztrestal, vyhladil, nenechal jsi po nich ani památky.
[15] Rozmnožil jsi národ, Hospodine, rozmnožil jsi národ, oslavil ses, rozšířil jsi všechny naše hranice!
[16] Hospodine, hledali tě ve svém soužení, když jsi je napomínal, šeptali modlitby.
[17] Jako těhotná, když má porodit, trpí a sténá bolestí, tak jsme na tom před tebou byli my, tak jsme, Hospodine, trpěli.
[18] Byli jsme těhotní, měli jsme bolesti, jen pouhý vítr jsme ale rodili: spásu jsme na zemi nezpůsobili, obyvatelé světa nepadli.
[19] Tví mrtví ale ožijí, vstanou mé mrtvoly. Probuďte se, prozpěvujte, v prachu pohřbení! Tvá rosa je jako rosa svítání, zemi mrtvých s ní zavlažíš!
[20] Vejdi, můj lide, do svých pokojů, zavři za sebou dveře. Schovej se na malou chviličku, než přejde jeho hněv.
[21] Hle – Hospodin opouští svůj příbytek, aby ztrestal viny obyvatel země. Země odkryje na ní prolitou krev, přestane přikrývat své zabité.

Izaiáš 27

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[1]V ten den ztrestá Hospodin mečem hrozným, mocným a mohutným slizkého hada, Leviatana, svinutého hada, Leviatana. Zabije toho mořského netvora!

Nová píseň o vinici

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[2]V ten den zpívejte o vinici výtečné víno plodící:

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[3] Já sám Hospodin střežím ji, v každé chvíli ji svlažuji. Ve dne i v noci střežím ji, aby jí nikdo neškodil.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[4] Už se nezlobím. Objeví-li se trní a bodláčí, vstoupím s ním do války a úplně je vypálím.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[5]Ať už se chopí mé ochrany a ať se se mnou usmíří; ať už se se mnou usmíří!

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[6]Přicházejí dny, kdy Jákob vpustí kořeny; Izrael vypučí a rozkvete, naplní svět svým ovocem.

Ztracení se navrátí

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[7]Bil snad Bůh Izrael tak jako ty, kdo bili jej? Copak ho zabíjel, jako jsou zabiti jeho vrahové?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[8]Zahnal jsi je do vyhnanství, vedl jsi s nimi svoji při. Prudkým vichrem jsi je odvál pryč, jako když od východu vítr udeří.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[9]Tak tedy budou očištěny Jákobovy viny a odstranění jeho hříchu přinese ovoce: všechny kamenné oltáře budou roztlučeny, jako se na prach drtí vápenec, nezůstanou stát ani posvátné kůly ani kadidlové oltáře.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e

[10]Opevněné město zůstalo opuštěné, jak pustá poušť jsou prázdné příbytky. Popásá

abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

se, polehává tu jen dobytek, dohola okusuje jeho větvičky.

11 Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

11 Až jeho větve uschnou a upadnou, ženy je přijdou sbírat na oheň. A že ten lid nemá špetku rozumu, jeho Tvůrce se nad ním neslituje, nesmiluje se nad ním jeho Stvořitel.

12 Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

12 V ten den bude Hospodin mlátit obilí od řeky Eufrat až k Egyptskému potoku a vy, synové Izraele, budete sesbíráni po jednom.

13 Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

13 V ten den se zatroubí na mocný roh a vrátí se ztracení z Asýrie i ti, kdo byli rozptýleni v Egyptě, a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

Zmámení vůdci

Izaiáš 28

1 Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

1 Běda koruně chlouby efraimských opilců, květu, který zvadne i přes svou nádheru, městu ležícímu nad úrodným údolím, chloubě těch, kteří jsou vínem zmoženi!

2 Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

2 Hle – Pánův silák udatný jako krupobití a vítr ničivý, jak vodní průtrž a mocné záplavy svou pěstí to město k zemi porazí!

3 A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

3 Koruna chlouby efraimských opilců bude zašlapána pod nohy.

4 A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo

4 Květ, který zvadne i přes svou nádheru, město ležící nad úrodným údolím

vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

dopadne jako první fíky před sklizní – jakmile je kdo uvidí, zhltne je, jak mu přijdou do ruky!

5 Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

5 V ten den bude Hospodin zástupů ozdobnou korunou a krásnou čelenkou pro ty, kdo z jeho lidu zůstanou.

6 será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

6 Duchem práva bude pro soudce a u brány silou pro obránce.

Contra os habitantes de Jerusalém

7 Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

7 Tihle jsou ale vínem zmámení, potácejí se pivem opilí: kněz i prorok jsou pivem zmámení, vínem zmatení, potácejí se pivem opilí, blouzní, když mají vidění, když mají soudit, blábolí.

8 Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

8 Zvratky pokrývají všechny stoly, lejn leží všude hromady!

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

9 „Koho se to tu snaží poučit? Komu chce vykládat své poselství? Sotva odkojeným mrňousům, právě odstaveným od prsů?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

10 Prý: To a to a tak a tak, tam a sem a sem a tam – bla bla bla!“

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

11 Nuže, koktavou řečí a cizím jazykem bude Bůh mluvit s tímto národem.

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

12 Kdysi jim řekl: „Toto je odpočinek, nechte odpočinout znavené, toto je chvíle pro oddech!“ Oni to ale slyšet nechtěli,

[13] Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

[14] Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

[15] Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

[17] Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

[18] A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

[19] Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o

[13]a tak jim Hospodinovo slovo bude znít: „To a to a tak a tak, tam a sem a sem a tam – bla bla bla!“ Jen ať si jdou – nazpátek upadnou, zraní se, chytí se do pasti, v níž uvíznou.

Úhelný kámen

[14] Proto slyšte Hospodinovo slovo, vy drzouni, vy, kdo ovládáte jeruzalémský lid!

[15]Říkáte: „Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí, dohodu máme s podsvětím. Zhoubná záplava když se přižene, nám se nic nestane – naším útočištěm je přece lež, ukryli jsme se ve zradě.“

[16]Nuže, toto praví Panovník Hospodin: Hle, pokládám na Sionu kámen prubířský, kámen ušlechtilý, úhelný, základ nepohnutelný; kdokoli se na něj spolehne, neukvapí se.

[17] Jako měřítko ustanovím právo, za olovnici vezmu spravedlnost; kroupy pak smetou úkryt vašich lží, vaši skrýš voda zatopí.

[18] Zrušena bude vaše smlouva se smrtí, padne ta vaše dohoda s podsvětím. Až se přižene zhoubná záplava, budete jako hlína zdupaná.

[19]Kdykoli se přižene, znovu vás zasáhne – ráno za ránem, v noc i den! Hrůza dočista ochromí ty, kdo pochopí toto poselství.

[20]Postel bude krátká, nepůjde se narovnat, přikrývka bude úzká, nepůjde se zachumlat.

cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

21 Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

21 Hospodin povstane jako na hoře Peracim, rozhorlí se jako tehdy v gibeonském údolí, aby vykonal své dílo – své neobyčejné dílo, aby vyplnil svůj úkol – svůj neobvyklý úkol.

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

22 A proto přestaňte se svou drzostí, ať vaše okovy neztěžknou ještě víc. Pán, Hospodin zástupů, mi totiž oznámil, že rozhodl o záhubě všude na zemi.

Deus é grande em sabedoria

Mlácení netrvá navěky

23 Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

23 Nastavte uši, slyšte můj hlas; pozorně slyšte, co říkám vám!

24 Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

24 Copak oráč pořád oře, aniž by kdy sel? Copak stále ryje brázdy a vláčí pole své?

25 Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

25 Copak jakmile urovná ornici, nezasívá kopr, nerozhazuje kmín? Copak do těch brázd neseje pšenici, ječmen do řádků a špaldu na kraji?

26 Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

26 Tak mu to přece Bůh ukázal, takový řád mu poznat dal.

27 Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

27 Kopr se okovaným cepem nemlátí, kmín se nemusí drtit pod koly – kopr se může vytřást holí, i pouhý prut stačí na kmín.

28 Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

28 Obilné zrno je třeba vymlátit, mlácení ale netrvá navěky; vozovým kolem se přes ně přejíždí, koně je ale nedrtí.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-

[29] Od Hospodina zástupů to všechno pochází – jak podivuhodné jsou jeho záměry, jak velkolepý je v moudrosti!

Obklíčený Sion

Izaiáš 29

[1]Běda Arieli, Arieli – městu, v němž se David usídlil! Pokračujte si rok za rokem, věnujte se svým slavnostem.

[2] Až ale v obklíčení sevřu Ariel, nastane žal a zármutek a Ariel mi bude oltářním ohništěm.

[3] Svým táborem tě obklíčím, oblehnu tě věžemi, náspy proti tobě navrším.

[4] Tehdy budeš mluvit vleže na zemi, z prachu bude znít tvé mumlání; tvůj hlas bude podobný duchu z podzemí, z prachu bude znít tvé sípění.

[5] Jak prášek ale odletí horda těch cizáků, z hordy těch tyranů budou plevy ve větru. Stane se to náhle, v okamžiku

[6]od Hospodina zástupů. On je navštíví hromem a zemětřesením, mohutným burácením, bouří a vichřicí, plamenem ohně, který vše pohltí.

[7] Horda všech národů, jež proti Arieli bojují – ti, kdo proti němu vyšli do války, všichni, kdo oblehli jeho pevnosti, dopadnou jako sen, jak noční vidění.

[8] Jako když lačný sní o tom, jak jí, ale probudí se hladový a jako když žíznivý sní

se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

o pití, ale probudí se vyčerpán s hrdlem vyprahlým – právě tak dopade horda všech národů, jež bojují proti hoře Sionu.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

9 Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

10 Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

11 Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

12 e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

13 O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

14 continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

15 Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas

Srdcem jsou vzdálení

9 Trňte a ustrňte! Děláte slepé, slepí zůstaňte! Opilí jste, i když ne po víně, potácíte se jako po pivě.

10 Hospodin na vás vylil ducha mrákoty, zavřel vám oči – vaše proroky, zakryl vám hlavy – vaše vidoucí.

11 Toto celé vidění pro vás bude jako slova zapečetěné knihy. Když ji dáte někomu, kdo umí číst, se slovy: „Prosím čti," odpoví: „Nemohu, je zapečetěná."

12 A když ji dáte někomu, kdo číst neumí, se slovy: „Prosím čti," odpoví: „Neumím číst."

13 Proto Pán praví: Tento lid se ke mně přibližuje ústy a ctí mne svými rty, srdcem jsou mi však vzdálení. Když mě uctívají, není to nic víc než naučené lidské příkazy.

14 Proto tento lid znovu udivím, vykonám s nimi divy divoucí; moudrost jejich moudrých vymizí a vytratí se rozum rozumných.

Hrnčíř a jíl

15 Běda těm, kdo své úmysly před Hospodinem v hloubce skrývají, kteří své

próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

dílo ve tmě konají a myslí si: „Kdo nás uvidí? Kdo o nás ví?“

[16] Takové nesmysly! Má se snad hrnčíř pokládat za jíl? Říká snad dílo o tvůrci: „On mě netvořil“? Říká snad hrnec o hrnčíři: „On nic neumí“?

[17] Už brzy, za velmi krátký čas se z Libanonu stane sad a sad se bude za les počítat.

[18] V ten den hluší slova knihy uslyší, oči slepých prohlédnou z černé tmy.

[19] Ponížení se v Hospodinu znovu zaradují, ve Svatém izraelském budou jásat ubozí.

[20] Pomine totiž tyran, drzoun už nebude, každý, kdo si ve zlu libuje, bude odstraněn –

[21] ti, kteří pouhým slovem obviňují člověka, ti, kteří na obhájce chystají v bráně past, ti, kdo lží zbavují nevinné jejich práv.

[22] A proto Hospodin, jenž vykoupil Abrahama, říká o domu Jákobovu: Jákob už nebude dále zahanben, blednout strachy už více nebude.

[23] Až ve svém středu uvidí své děti, dílo rukou mých, tehdy mé jméno posvětí, Svatému Jákobovu svatost přisoudí; před Bohem Izraele budou bázeň mít.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[24] Rozum dostanou duchem bloudící a ti, kdo reptali, se dají poučit.

Vzpurný lid

Izaiáš 30

[1] Běda vzpurným dětem! praví Hospodin. Spřádají plány, jež nejsou ze mne, vstupují do smlouvy ne s mým Duchem, a tak jen vrší hřích na hřích.

[2] Dolů do Egypta se vydali, aniž se ptali na mé výroky. V síle faraona hledají bezpečí, do stínu Egypta se chtějí uchýlit.

[3] Faraonovou silou však budete zklamáni, egyptský stín vás přivede do hanby!

[4] Vaši velmoži sice byli v Soanu, vaši poslové šli do Chanesu,

[5] tím lidem ale budou všichni zklamáni, neboť jim nebude moci pomoci; nepřinese vám prospěch ani výhodu, ale jen hanbu a pohanu.

[6] Ortel o zvířatech v Negevu: Zemí nebezpečí a soužení, kde jsou lvice a řvoucí lvi, zmije a jedovatí hadi, na hřbetech oslů vezou bohatství, na hrbech velbloudů nesou poklady lidu, který jim nemůže nijak pomoci,

[7] Egyptu, který nezmůže vůbec nic, a proto ten národ nazývám „Nehybná obluda“.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre

[8] Nyní jdi, vyryj to pro ně do tabulky, zaznamenej to do knihy, ať je to pro budoucí dny věčným svědectvím:

[9] Toto je vzpurný lid, synové prolhaní, synové, kteří neslyší Hospodinovo učení.

[10] Říkají vidoucím: „Nemějte vidění!“ a prorokům: „Neprorokujte nám pravdu. Říkejte nám jen lichotky a prorokujte lži!

[11] Sejděte z cesty, odbočte ze stezky, s tím Svatým izraelským nás nechte být!“

[12] Nuže, toto praví Svatý izraelský: Protože jste toto slovo zavrhli a věřili raději násilí a lsti, na které jste se spolehli,

[13] proto vám bude tento hřích jako trhlina zející ve vysoké zdi, která se náhle zřítí v okamžik.

[14] Jak hliněný džbán rozbita bude na kusy, bez milosti se roztříští, takže se nenajde mezi úlomky ani střep na žhavé uhlíky nebo k nabrání vody ze studny.

[15] Toto praví Panovník Hospodin, Svatý izraelský: V obrácení a spočinutí je vaše bezpečí, v klidu a spolehnutí vaše vítězství; vy jste však nechtěli.

[16] Řekli jste: „Nikoli, utečeme na koních!“ Nuže, budete muset utíkat. „Uhánět

cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra,

budem na rychlých vranících!“ Nuže, budou vás rychle pronásledovat.

[17] Tisíc vás uteče, když vás jeden okřikne, když zakřičí pět, všichni prchnete, až nakonec zůstanete sami jak vlajkový stožár na vrcholu hory, jako korouhev na kopci.

To je ta cesta

[18] Hospodin čeká, aby se nad vámi smiloval, povstane, aby se nad vámi slitoval. Hospodin je přece Bohem práva – blaze každému, kdo na něj očekává!

[19] Sionský lide, jenž bydlíš v Jeruzalémě, více už plakat nebudeš. Jakmile zazní tvé volání, zahrne tě svou milostí. Jakmile uslyší, hned ti odpoví.

[20] I když vám Pán dává chléb soužení a vodu poroby, tvůj Učitel však nezůstane skryt – svého Učitele na vlastní oči uvidíš!

[21] Vydáte-li se doprava nebo doleva, vlastníma ušima za sebou uslyšíš: „To je ta cesta, jděte po ní.“

[22] Tehdy své postříbřené sochy i pozlacené modly zavrhnete jako nečisté. Zahodíš je jako krví nasáklé hadry a řekneš: „Pryč s tím!“

[23] On také sešle déšť tvému semeni, které rozsíváš na zemi, a pokrm, který země urodí, bude vydatný a bohatý. Tvůj

o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

dobytek se bude v ten den pást na širých pastvinách.

[24]Býci i osli, kteří obdělávají zemi, se budou krmit pící šťavnatou, čechranou vidlemi a lopatou.

[25]Z každé mohutné hory a vysokého návrší potečou potoky vody v onen den veliké porážky, kdy padnou pevnosti.

[26]Světlo měsíce bude jako světlo sluneční a světlo slunce bude sedmkrát jasnější – jako světlo sedmi dní – v onen den, kdy Hospodin ováže zranění svého lidu a uzdraví rány, jež jim zasadil.

Hůl na Asýrii

[27] Hle, Hospodinovo jméno zdálky přichází, jeho hněv plane, zvedá se hustý dým. Jeho rty jsou plné zuření, jeho jazyk jak oheň šžíravý,

[28]jeho dech jako řeka v povodni, která až k bradě vystoupí – přichází přesít národy sítem marnosti, sevřít jim čelisti uzdou bloudění.

[29]Tehdy vám bude do zpěvu, jako když se v noci zasvěcují slavnosti; v srdci budete veselí, jako když průvod s píšťalami stoupá na Hospodinovu horu, ke Skále Izraele.

[30]Hospodin bude burácet svým majestátním hlasem a ukáže, jak jeho paže doléhá s hrozným hněvem, s plameny šžírajícího ohně, s průtrží, lijákem a kroupami.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se

[31]Hospodin svým hlasem vyděsí Asýrii, svou holí ji bude bít.

[32]Ke každému úderu metly, který jí Hospodin zasadí, budou hrát tamburíny a citery – pouhým máchnutím ruky je v bitvě porazí.

[33]Už dávno je připraveno tofetské ohniště, dost hluboké a široké i pro krále! Hranice narovnána, ohně i dříví dostatek. Jako proud síry zapálí ji Hospodinův dech!

Egypťané jsou jen lidé

Izaiáš 31

[1]Běda těm, kdo hledají pomoc v Egyptě, spoléhají se na koně, doufají ve vozy, že jich tolik je, a jezdců že je bezpočet, k Svatému izraelskému ale nehledí, Hospodina hledat nechtějí.

[2]I on je však moudrý! Způsobí neštěstí, svá slova nezmění: Povstane proti domu bídáků, proti pomocníkům zločinců.

[3]Egypťané jsou jen lidé, a ne Bůh, jejich koně pouhé tělo, a ne duch. Jakmile Hospodin rukou pohrozí, zhroutí se pomocník, padne i ten, jemuž měl pomoci – všichni společně budou zničeni!

[4]Toto mi řekl Hospodin: Jako lev vrčící, jako král zvířat nad svou kořistí – i když se na něj sběhnou pastýři, jejich křiku se neděsí a jejich hluk ho neplaší – právě tak

espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

5 Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

6 Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

7 Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

8 Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

9 De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

1 Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

2 Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

3 Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

sestoupí Hospodin zástupů, aby bojoval o horu Sion a její návrší.

5 Jako se ptáci vznášejí nad hnízdem, tak Hospodin zástupů zaštítí Jeruzalém; zaštítí jej a vysvobodí, ušetří jej a zachrání.

6 Synové Izraele, vraťte se k Tomu, od něhož jste tak hrozně odpadli!

7 V ten den každý zavrhnete své stříbrné i zlaté modly, které jste si vlastnoručně vyrobili – vždyť je to hřích!

8 Asýrie padne, ale ne mečem člověka, jiný než lidský meč je spolyká. Před oním mečem budou utíkat a jejich mladíky čeká robota.

9 Jejich pevnost se hrůzou rozpustí, jejich velitelé se zděsí před mou korouhví, praví Hospodin, který má na Sionu oheň a v Jeruzalémě pec.

Spravedlivý král

Izaiáš 32

1 Hle – přichází spravedlivý král, jehož knížata budou poctivá!

2 Každý z nich bude jak skrýše před větrem a úkryt před deštěm, jako potoky vody v pustině a stín mocné skály v zemi vyprahlé.

3 Oči vidoucích už nebudou zavřené, uši slyšících budou pozorné.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[4] Srdce ustrašených nabude poznání, jazyk koktavých plynně a jasně promluví.

[5] Hlupák už nebude nazýván šlechetným a padouchovi přestanou říkat ctihodný.

[6] Hlupák přece říká nesmysly, zlé věci v srdci vymýšlí – jak by se dopustil nějaké podlosti, jak by o Hospodinu scestně promluvil, jak by hladové o pokrm připravil, jak by odepřel nápoj žíznivým.

[7] Padouch používá podlé podvody, zamýšlí samé zvrhlosti – jak by lživou řečí zničil chudáky, když se dovolávají práva ubozí.

[8] Šlechetný má však ušlechtilé úmysly a v ušlechtilosti obstojí.

Duch shůry

[9] Ženy bezstarostné, vstaňte a slyšte mě! Vy dcery, jež si v klidu žijete, mé řeči ucho nakloňte!

[10] Do roka a do dne třást se budete, vy, jež si v klidu žijete. Vinobraní totiž přestane a sklizeň nepřijde.

[11] Vy bezstarostné, třeste se, vy sebejisté, chvějte se! Vysvlečte se a obnažte, pytlem zahalte se na bedrech!

[12] Tlučte se v prsa nad výtečnými poli, nad úrodnými vinicemi,

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.
[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;
[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;
[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[13] nad zemí mého lidu truchlete – zaroste trním a bodlákem! Plačte nad všemi domy veselí, nad tímto městem hýření!

[14] Palác zůstane opuštěn, hluk města utichne, z pevnosti a věže bude pustina, potěšení oslů, pastvina dobytka.

[15] Až se však na nás vylije shůry Duch, tehdy se z pouště stane sad a sad se bude za les počítat.
[16] Na poušti pak bude právo přebývat a domovem spravedlnosti bude sad.
[17] Ovocem spravedlnosti bude mír, dílem spravedlnosti bude klid a bezpečí až navěky.
[18] V pokojných příbytcích bude můj lid žít, v domovech plných bezpečí, v odpočinutí bez starostí.
[19] I kdyby byl les pobit kroupami a město srovnáno bylo se zemí,
[20] blaze vám, kdo sejete při každém potoku, kdo býka i osla vypouštíte na pastvu!

Teď povstanu

Izaiáš 33

[1] Běda tobě, zhoubce, který jsi nebyl huben! Běda tobě, zrádce, který jsi nebyl zrazen! Až dokonáš zhoubu, budeš zahuben, až dovršíš zradu, budeš vyzrazen.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[2] Smiluj se nad námi, Hospodine – v tebe doufáme! Buď nám každé ráno posilou a v čase soužení záchranou.

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[3] Před tvým mocným hlasem národy utečou, jakmile povstaneš, pohané se rozprchnou.

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[4] Jejich kořist zmizí, jako by ji spolkly housenky, lidé se na ni vyrojí jako kobylky.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[5] Hospodin je vznešený – bydlí v nebesích, právem a spravedlností Sion naplní.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[6] Bude ti jistotou po všechny tvé dny, pokladem spásy, moudrosti a vědění – úcta k Hospodinu je jeho bohatstvím!

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7] Hle – Arielci kvílí v ulicích, hořce pláčou, kdo jednali o mír.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8] Cesty jsou opuštěné, zmizeli poutníci, smlouva porušena, svědci v opovržení, člověka si nikdo neváží.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9] Zem chřadne, uvadá, Libanon v hanbě usychá; z Šáronu zbyla pustá pláň, Bášan i Karmel opadal.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10] Teď povstanu, praví Hospodin, teď se pozvednu a vyvýším!

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11] Těhotní senem, slámu rodíte; ohněm vás pohltí vlastní hněv.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.
[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.
[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?
[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,
[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.
[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?
[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.
[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca

[12] Národy budou spáleny na prášek, vykácené trní oheň sežehne.

[13] Slyšte, dalecí, co jsem vykonal, poznejte, blízcí, jakou sílu mám!

[14] Hříšníci na Sionu děsí se, zděšení jímá bezbožné: „Kdo z nás obstojí před sžírajícím ohněm? Kdo z nás obstojí před věčným plamenem?“

[15] Ten, kdo žije poctivě a mluví upřímně, kdo zavrhuje zisk z vydírání a uhýbá před úplatky, kdo nechce poslouchat vražedné plány a odmítá přihlížet neštěstí.

[16] Takový bude žít na výšinách a skálopevný bude jeho hrad, takový bude mít chleba dostatek a voda mu nikdy chybět nebude.

Pohleď na Sion

[17] Krále v jeho kráse na vlastní oči uvidíš, spatříš tu zemi, jež prostírá se do dáli.

[18] Pak budeš přemítat nad přežitými hrůzami: „Kde je sepisovatel, kde výběrčí daní, kde ten, kdo sepisoval poklady?“

[19] Nikdy už neuvidíš ten drzý lid, lid podivné řeči, jaká se neslyší, koktavý jazyk, jejž nelze pochopit.

[20] Pohleď na Sion, to město našich slavností! Tvé oči Jeruzalém uvidí, to klidné obydlí, stan, jenž se nezboří. Nikdy

serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

21 Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

22 Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

23 Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

24 Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

1 Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

2 Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

3 Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

4 Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

už se nevytrhnou jeho kolíky, z jeho provazů nepovolí ani jediný.

21 Tam pro nás Hospodin bude Vznešený, budou tam široké řeky a potoky, nepřistane tam ale loď s veslaři, nepoplují tam mocné koráby.

22 Hospodin je přece náš soudce, Hospodin je náš zákonodárce, Hospodin je náš král a spasitel!

23 Ochable visí tvoje lanoví, stožár se viklá, plachty svěšeny; jednou si ale rozdělíš spoustu kořisti – i chromí se toho lupu zúčastní!

24 Nikdo tam žijící neřekne: „Jsem nemocný.“ Lid, který tam bydlí, bude zbaven vin.

Meč nad Edomem

Izaiáš 34

1 Přistupte, národy, ať to slyšíte, pozorně to, lidé, sledujte! Ať poslouchá země i všechno v ní, svět i vše, co na něm vyraší:

2 Hospodin se hněvá na všechny národy, zlobí se na všechny jejich zástupy; jako proklaté je vyhladí, vydá je krveprolití.

3 Jejich zabití budou pohozeni, zapáchat budou jejich mrtvoly, hory se jejich krví rozmočí.

4 Nebeský zástup se celý rozplyne, nebe se jako svitek zavine, všechen jeho zástup popadá, jako když listí révy opadá jako z fíkovníku padavka.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[5] Můj meč na nebi je zbrocený, na Edom náhle udeří – na lid, který jsem odsoudil k naprostému zničení.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[6] Hospodinův meč se koupe v krvi, od tuku celý lepkavý, od krve kozlí a jehněčí, od tuku ledvin beraních. Hospodin chystá v Bosře obětní hody, v Edomu hrozné krveprolití.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[7] Padnou s nimi i buvoli, býčci spolu se statnými tury. Jejich zem celá nasákne krví, jejich prach bude tukem lepkavý.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[8] Ano, Hospodin chystá den pomsty, léto zúčtování ve sporu o Sion!

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[9] Edomské potoky se v dehet obrátí a tamní půda v síru; celou tu zemi zachvátí plameny hořícího dehtu!

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[10] Ve dne ani v noci Edom neuhasne, jeho dým bude stoupat navždycky; na věky věků z něj zbudou trosky, nikdo už tudy nikdy neprojde.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[11] Tu zemi obsadí pelikán a výr, sýček a krkavec se v ní uhnízdí; přeměřena bude šňůrou pustoty a olovnicí prázdnoty.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[12] Edomští urození už nebudou mít nic, co by šlo nazvat královstvím; všichni jejich velmoži vymizí.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[13] Jejich paláce zarostou hložím, jejich pevnosti trním a bodláčím; obrátí se v doupě šakalí a v útočiště pro pštrosy.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

[14]Setkají se tam příšery a hyeny, jeden na druhého běsi zavřeští; noční stvůra se tam usadí a najde odpočinutí.

[15]Uhnízdí se tam sova, aby vejce nakladla, vysedí je a ve svém stínu odchová; také supi se tam shromáždí, družka k druhovi.

[16]Hledejte v knize Hospodinově a čtěte! Ani jediný z nich nechybí, žádný z nich není bez družky. Jeho ústa dala příkazy a jeho Duch je shromáždí.

[17] On sám jim losem určí podíly, svou rukou jim tu zemi rozměří, aby ji navždy ovládli, aby v ní žili navěky.

Píseň vykoupených

Izaiáš 35

[1]Ať se raduje poušť a suchopár, s jásotem ať kvete pustina! Jak z růže květ

[2]ať rozkvete, ať rozezní se jásotem! Bude jí dána sláva libanonská, nádhera karmelská a šáronská – ukáže se jim sláva Hospodinova, našeho Boha nádhera!

[3] Dodejte síly ochabujícím rukám, zpevněte podlomená kolena.

[4] Řekněte těm, kdo mají srdce bázlivé: „Nebojte se, vzchopte se! Hle – váš Bůh s pomstou přichází, se svou odplatou vás jde zachránit!“

[5] Oči slepých tehdy prohlédnou, uši hluchých se otevřou,

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[6] chromý tehdy vyskočí jak laň, jazyk němého se rozjásá. Na poušti vytrysknou vodní prameny, pustinou budou proudit potoky,

[7] kde byl žhavý písek, bude jezero a suchopár se stane studánkou. Doupata, kde odpočívali šakali, zarostou trávou, třtinou, rákosím.

[8] Povede tudy také stezka, která se Svatou cestou bude nazývat. Nepůjde po ní nečistý, bude určena jen pro poutníky – ani hloupí na té cestě nezbloudí.

[9] Neobjeví se tam žádný lev, nepůjde tudy divá zvěř, nic takového se tam nenajde. Půjdou po ní ti, kdo budou vykoupeni;

[10] Hospodinovi zachránění se navrátí a na Sion přijdou s jásáním, s věčnou radostí na tvářích. Tehdy je přemůže radost a veselí; zármutek a úpění je opustí.

Asyrská hrozba

Izaiáš 36

[1] Čtrnáctého roku krále Ezechiáše vytáhl asyrský král Senacherib proti všem judským opevněným městům a dobyl je.

[2] Asyrský král vyslal z Lachiše do Jeruzaléma ke králi Ezechiášovi svého nejvyššího komořího s mocným vojskem. Když se postavil u strouhy Horního rybníka, u silnice k Valchářovu poli,

3 Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

3vyšel k němu správce paláce Eliakim, syn Chilkiášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

4 Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

4Nejvyšší komoří k nim promluvil: „Vyřiďte Ezechiášovi: Tak praví velkokrál, král Asýrie: V co to doufáš?

5 Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

5To si myslíš, že pouhá slova nahradí válečné umění a sílu? Na koho to spoléháš, že se mi protivíš?

6 Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

6Spolehl ses na Egypt, na ten nalomený rákos? Kdo se o něj opře, tomu probodne dlaň! Takový je egyptský vládce farao ke všem, kdo na něj spolehnou.

7 Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

7Možná mi řeknete: ‚Spoléháme na Hospodina, svého Boha.‘ Není to snad ten, jehož obětní výšiny a oltáře Ezechiáš sám odstranil? Judovi a Jeruzalému pak nařídil: ‚Před tímto oltářem se budete klanět!‘

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

8Pojď se teď vsadit s mým pánem, asyrským králem: Dám ti dva tisíce koní, jestli si na ně najdeš jezdce!

9 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

9Jak se chceš postavit hejtmanu poslední provincie mého pána, když se spoléháš na vozy a jezdce z Egypta?

10 Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

10A navíc, cožpak jsem vytáhl tuto zemi zničit bez Hospodina? To Hospodin mi řekl: ‚Vytáhni proti té zemi a znič ji!‘“

[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

[11]Eliakim, Šebna a Joach nejvyššího komořího požádali: „Mluv prosím ke svým služebníkům aramejsky, vždyť rozumíme. Nemluv s námi hebrejsky. Lid na hradbách to slyší."

[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[12]Nejvyšší komoří jim odpověděl: „Copak mě můj pán s těmito slovy poslal za tvým pánem a za tebou? Poslal mě právě za těmi muži na hradbách! Budou žrát svoje lejna a pít svou moč tak jako vy!"

[13] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[13]Pak se nejvyšší komoří postavil a začal hlasitě křičet v hebrejštině: „Slyšte slova velkokrále, krále Asýrie!

[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

[14]Tak praví král: Nenechte se od Ezechiáše klamat. Nemůže vás vysvobodit!

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[15]Nenechte se od Ezechiáše navádět k důvěře v Hospodina, když vám tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí; toto město nepadne asyrskému králi do rukou.'

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[16]Neposlouchejte Ezechiáše! Toto praví král Asýrie: Uzavřete se mnou mír, vyjděte ke mně. Každý pak budete sklízet svou vinici a své fíky, každý budete pít ze své studny,

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[17]než přijdu a vezmu vás do země podobné té vaší, do země obilí a moštu, země chleba a vinic.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[18]Nenechte se od Ezechiáše podvádět, když tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí.' Vysvobodili snad bohové všech národů své země z rukou asyrského krále?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías

2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para

[19]Kde jsou bohové Chamátu a Arpádu? Kde jsou bohové Sefarvaimu? Vysvobodili snad z mé ruky Samaří?

[20]Kdo z bohů všech těch zemí vysvobodil svou zemi z mých rukou? Jak by tedy Hospodin z mé ruky vysvobodil Jeruzalém?“

[21]Oni však mlčeli. Neodpověděli mu ani slovo. Královský rozkaz totiž zněl: „Neodpovídejte mu!“

[22]Správce paláce Eliakim, syn Chilkiášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův, pak přišli k Ezechiášovi, roucha roztržená, a ohlásili mu, co říkal nejvyšší komoří.

Dnes je den soužení

Izaiáš 37

[1]Když to král Ezechiáš uslyšel, roztrhl své roucho a zahalen pytlovinou vešel do Hospodinova domu.

[2]Správce paláce Eliakima, písaře Šebnu a starší kněze, zahalené pytlovinou, poslal k proroku Izaiášovi, synu Amosovu,

[3]aby mu řekli: „Tak praví Ezechiáš: Dnes je den soužení, trestání a ponížení. Porod už začal, ale není dost sil.

[4]Kéž by Hospodin, tvůj Bůh, slyšel, co řekl nejvyšší komoří vyslaný svým pánem, asyrským králem, aby urážel živého Boha.

afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

2 Reis 19.8-13

8 Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

9 O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

11 Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

12 Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

Kéž by je ztrestal za ta slova, která Hospodin, tvůj Bůh, slyšel. Modli se proto za tu hrstku, která tu z nás ještě zůstala.“

5Služebníci krále Ezechiáše tedy přišli k Izaiášovi.

6Izaiáš jim odpověděl: „Vyřiďte svému pánu: Tak praví Hospodin – Neboj se slov, která jsi slyšel, když se proti mně rouhali sluhové asyrského krále.

7Hle, zavanu na něj duchem, zaslechne zvěst, vrátí se do své země a v jeho zemi ho nechám padnout mečem.“

8Mezitím se nejvyšší komoří doslechl, že asyrský král opustil Lachiš. Stáhl se tedy za ním a zastihl ho při obléhání Libny.

9Vtom se král dozvěděl o Tirhakovi: „Habešský král vytáhl proti tobě do boje.“ Jakmile to uslyšel, vyslal posly k Ezechiášovi se slovy:

10„Vyřiďte judskému králi Ezechiášovi: Nedej se klamat svým Bohem, na něhož spoléháš. Říkáš si, že Jeruzalém nepadne do rukou asyrského krále.

11Slyšel jsi ale, jak asyrští králové naložili se všemi zeměmi – vyhubili je! A ty bys měl uniknout?

12Copak jiní bohové vysvobodili své národy? Mí předkové je vyhladili! Jak dopadl Gozan, Charan, Recef a lid Edenu v Tel-asaru?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias
2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[13]Kde je král Chamátu, král Arpádu, král města Sefarvaim, Heny a Ivy?“

[14]Král Ezechiáš převzal list od poslů a přečetl ho. Potom šel do Hospodinova domu a rozložil ho před Hospodinem.

[15]Ezechiáš se tehdy k Hospodinu modlil:

[16]„Hospodine zástupů, Bože Izraele, jenž trůníš na cherubech, ty jsi jediný Bůh všech království země! To ty jsi učinil nebesa i zem!

[17]Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři své oči a viz. Slyšel jsi, co vzkázal Senacherib, jak urážel živého Boha?

[18]Je to tak, Hospodine, asyrští králové ty národy i jejich země zpustošili

[19]a jejich bohy naházeli do ohně. Nejsou to přece žádní bohové, ale jen dílo lidských rukou, dřevo a kámen – to proto je zničili.

[20]Teď však prosím, Hospodine, Bože náš, vysvoboď nás z jeho rukou, ať všechna království země poznají, že ty, Hospodine, jsi jediný!“

Kohos to urážel?

[21]Izaiáš, syn Amosův, tehdy Ezechiášovi vzkázal: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele, ke kterému ses modlil ohledně asyrského krále Senacheriba.

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22]Toto je slovo, které o něm vyřkl Hospodin: Posmívá se ti, pohrdá tebou panna, Dcera sionská; pošklebuje se nad tebou Dcera jeruzalémská!

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23]Kohos to urážel, komu ses rouhal, proti komu jsi zvedl hlas? Koho sis pyšně měřil očima? Svatého Izraelova!

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[24]Urážels Pána ústy svých sluhů, prý: ‚Já mám přece tolik vozů! Všemi svahy Libanonu vystoupal jsem k hřebenům, vykácel tam cedry, bory, dosáh jsem až na vrcholy, do lesů a do hvozdů.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25]Vykopal jsem, vypil vodu, nohama jsem rozdupal všechny řeky Egypta!‘

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

[26]Neslyšel jsi ve svých dálkách? To já jsem to ustanovil, rozhodl jsem odedávna! Nyní jsem to tedy splnil: města dobře opevněná proměníš v hromady suti!

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27] Kdo v nich bydlí, vysíleni, vyděšeni, zahanbeni, jak bylina polní byli, jako tráva zelená, jako plevel na střechách – uschne dřív, než uzrává!

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28]Ať sedíš, chodíš sem a tam, ať na mě běsníš, já tě znám.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos

[29]Tvé běsnění a tvá pýcha ke mně dolehla. Udidlo dám na tvá ústa, do nosu zabodnu

meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

ti hák, odvedu tě, kudys přišel, stejnou cestou půjdeš zpět!

30 Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

30A toto budeš mít jako znamení, Ezechiáši: Letos budete jíst, co samo vyroste. I napřesrok jen to, co se samo urodí. Třetího roku však sejte a sklízejte, sázejte vinice a jezte z úrody.

31 O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

31Pozůstatek z domu Judy hluboce zakoření, vypučí vzhůru a přinese ovoce.

32 porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

32Z Jeruzaléma vzejde pozůstatek a z hory Sion ti, kdo se zachrání. Horlivost Hospodina zástupů to učiní!

33 Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

33Nuže, toto praví Hospodin o asyrském králi: Nevstoupí do tohoto města, nevystřelí sem ani šíp, násep proti němu nenavrší a nikdo nenastaví štít.

34 Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

34 Odejde, kudy přivedla ho cesta, do tohoto města nevstoupí, praví Hospodin.

35 Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

35 To město budu hájit, já sám je zachráním, pro sebe učiním to a pro Davida, jenž byl můj služebník!“

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

36 Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

36Tehdy vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře 185.000 mužů. Ráno vstali, a hle – všude samé mrtvoly!

37 Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

37Asyrský král Senacherib se sebral, odtáhl pryč a zůstal v Ninive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no

[38]Jednou, když se klaněl v domě svého boha Nisrocha, ho jeho synové Adramelech a Sarecer probodli mečem. Uprchli pak do země Ararat a na jeho místě kraloval jeho syn Esar-chadon.

Ezechiášova nemoc

Izaiáš 38

[1]V té době Ezechiáš na smrt onemocněl. Prorok Izaiáš, syn Amosův, jej navštívil a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Dej své věci do pořádku, protože umřeš; neuzdravíš se."

[2]Ezechiáš se obrátil tváří ke zdi a modlil se k Hospodinu:

[3]„Ach Hospodine, pamatuj prosím, že jsem před tebou žil oddaně a s upřímným srdcem a že jsem dělal, co je v tvých očích správné." A Ezechiáš plakal a plakal.

[4]Tehdy Izaiáš dostal slovo Hospodinovo:

[5]„Jdi a řekni Ezechiášovi: Toto praví Hospodin, Bůh tvého otce Davida: Slyšel jsem tvou modlitbu a viděl jsem tvé slzy. Hle, přidám ti patnáct let života.

[6]Kromě toho vysvobodím tebe i toto město z rukou asyrského krále a budu to město bránit.

[7]Toto je znamení od Hospodina, že vykoná, co ti slíbil:

[8]Hle, vrátím stín sestupující po Achazově schodišti o deset stupňů zpět." A slunce se

relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

na schodišti vrátilo o deset stupňů, po kterých předtím sestoupilo dolů.

Cântico de Ezequias

9 Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

9Toto napsal judský král Ezechiáš poté, co se uzdravil ze své nemoci:

10 Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

10Říkal jsem si: Uprostřed života musím odejít, svá léta strávím v branách podsvětí!

11 Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

11Říkal jsem si: Hospodina už nespatřím na zemi mezi živými; neuvidím se s žádným člověkem, s nikým, kdo žije na světě.

12 A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

12 Už je strženo mé obydlí, jako stan kočovníků stěhuje se pryč; jako tkadlec jsem svůj život zavinul, když odstřihls mě od stavu – než uplyne den s večerem, se mnou skoncuješ!

13 Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

13Do rána jsem křičel v bolestech, drtils mi kosti jako lev – než uplyne den s večerem, se mnou skoncuješ!

14 Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

14Kvílím jako drozd anebo rorejs, naříkám jako holubice, oči mi slábnou, jak vzhůru vyhlížím, stůj při mně, Pane, jsem sevřen úzkostí!

15 Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

15Co ale mohu říct? Co o mně řekl, učiní. Svá léta projdu krokem pomalým a s duší plnou hořkosti.

16 SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

16 Člověk však přesto, Pane, může žít, pořád mi zůstal život a dýchání – ty jsi mě uzdravil a oživil!

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o

[17] Hle, ta má hořkost nejprudší se proměnila ve zdraví! Vytrhl jsi mě z jámy nicoty, všechny mé hříchy zahodil jsi pryč.

[18] Není to hrob, kdo tě velebí, ani smrt tě chválit neumí; ti, kteří padli do jámy, nevzhlížejí k tvé věrnosti.

[19] Živý, jen živý tě může velebit tak jako já v dnešním dni; otec své děti poučí o tvé věrnosti.

[20] Hospodin je připraven k mé záchraně – zpívejme a hrajme na strunné nástroje po všechny dny, kdy žijeme, v Domě Hospodinově!

[21] (Izaiáš tenkrát řekl: „Přineste hroudu fíků, přiložte ji na vřed, a bude uzdraven."

[22] Ezechiáš se ptal: „Jaké dostanu znamení, že znovu vejdu do Hospodinova domu?")

Poslové z Babylonu

Izaiáš 39

[1] V té době babylonský král Marduk-bal-adan, syn Bal-adanův, poslal Ezechiášovi list a dar, neboť slyšel o jeho nemoci a uzdravení.

[2] Ezechiáš posly radostně přijal a ukázal jim celou svou klenotnici, stříbro, zlato, balzámy a výborný olej. Ukázal jim i celou zbrojnici a všechno, co se jen našlo v jeho pokladnicích. V celém jeho paláci a v

seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

celém jeho panství nebylo nic, co by jim Ezechiáš neukázal.

[3]Pak za králem Ezechiášem přišel prorok Izaiáš a ptal se: „Co říkali ti muži? Odkud přišli?“ „Přišli z veliké dálky, až z Babylonu,“ odpověděl Ezechiáš.

[4]„Co ve tvém paláci viděli?“ ptal se dál. „Viděli všechno, co v paláci mám,“ odvětil Ezechiáš. „Není nic, co bych jim ze svých pokladů neukázal.“

[5]Izaiáš na to Ezechiášovi řekl: „Slyš slovo Hospodina zástupů:

[6]Hle, přicházejí dny, kdy vše, co máš v paláci, všechno, co až dodnes nashromáždili tví předkové, bude odneseno do Babylonu. Nezůstane nic, praví Hospodin.

[7]I tvoji synové, tví vlastní potomci, budou zajati a stanou se eunuchy v paláci babylonského krále!“

[8]„Slovo Hospodinovo, které jsi řekl, je dobré,“ odpověděl Ezechiáš. Pomyslel si totiž: „Za mých dnů bude pokoj a bezpečí.“

HLE, MŮJ SLUŽEBNÍK

Hlas volajícího

Izaiáš 40

[1]Potěšujte, potěšujte lid můj, praví váš Bůh.

[2] Mluvte láskyplně k Jeruzalému a ohlašujte mu, že už skončila jeho poroba, že jeho vina je splacena, že ho svou rukou ztrestal Hospodin dvojnásob za všechen jeho hřích.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de

[3] Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinovu, vyrovnejte v pustině stezku Bohu našemu!

[4] Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a výšina ať poklesnou; co je hrbolaté, ať je vyrovnáno, pahorkatina ať je planinou.

[5] Neboť se zjeví sláva Hospodinova a všichni lidé naráz uvidí, že ústa Hospodinova mluvila."

[6] Hlas říká: „Volej!" A já se ptám: „Co volat mám?" Každý člověk je jako tráva, všechen jeho půvab jako polní květ.

[7] Usychá tráva, kvítí uvadá, jak na něj zavane Hospodinův dech. Lidé jsou zajisté ta tráva.

[8] Usychá tráva, kvítí uvadá, slovo našeho Boha však věky přetrvá.

[9] Na vysokou horu vystup si, kdo neseš dobré zprávy Sionu; hlasitě volej ze všech sil, kdo neseš dobré zprávy Jeruzalému! Hlasitě volej, nic se nestrachuj, řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!"

[10] Hle, Panovník Hospodin v moci přichází a jeho paže bude vládnout s ním. Hle, jeho odplata jde s ním, jeho odměna ho předchází.

[11] Jako pastýř bude své stádo pást, shromáždí do náručí beránky, bude je nosit na rukách, zvolna povede březí ovečky.

Ke komu ho chcete přirovnat?

[12] Kdo shrnul vody do hrsti a nebe prsty rozměřil? Kdo prach země vsypal do

um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

mírky, kdo vložil hory na váhy a zvážil je i s pahorky?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[13] Kdo Hospodinova ducha usměrnil a stal se mu rádcem, aby ho poučil?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14] S kým se radil, aby mu něco vysvětlil, aby ho stezce práva naučil, aby mu předal vědění a seznámil ho s cestou moudrosti?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[15] Hle, národy jsou jako kapka do vědra, neváží víc než smítko na vahách, on zvedá ostrovy jako prach.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[16] Libanon by nevystačil ani na podpal, k oběti by nestačila jeho zvířena.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[17] Všechny národy jsou před ním jako nic, jsou pro něj nicota a ještě míň!

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[18] Ke komu chcete Boha přirovnat? Čemu se podle vás podobá?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[19] Odlité modle řemeslníka, pozlacené od zlatníka, s řetízky tepanými ze stříbra?

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[20] Anebo obětnímu daru chudáka, jenž trvanlivé dřevo vybírá a hledá zručného řemeslníka, ať postaví modlu, co se nehýbá?

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[21] Copak to nevíte? Copak neslyšíte? Copak se vám to od počátku neoznamuje? Copak od založení země nerozumíte?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os

[22] On se nad obzorem na trůn usadil, obyvatelé země jsou pro něj kobylky. On

céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

prostírá nebe jako baldachýn, roztahuje je jako stan k bydlení.

[23] On panovníky vniveč obrací, soudcové země jsou pro něj nicotní.

[24] Sotva jsou zasazeni, sotva zaseti, sotva zapustí v zemi kořeny, jak na ně zavane, uschnou hned, jak plevy odnáší je vichřice.

[25] Ke komu mě tedy chcete přirovnat? Svatý říká: Kdo se mi vyrovná?

[26] Zvedněte oči a pohleďte: Kdo stvořil toto vše? Kdo koná přehlídku hvězdných zástupů, kdo je volá jménem, všechny do počtu? Má nesmírnou sílu, jeho moc je úžasná – nikdy mu nechybí ani jediná!

[27] Proč tedy říkáš, Jákobe, proč si, Izraeli, stěžuješ: „Má cesta je Hospodinu ukrytá, můj Bůh si nevšímá mých práv“?

[28] Copak to nevíš? Copak neslyšíš? Hospodin, Bůh věčnosti, jenž stvořil zemské končiny, není unaven ani vyčerpán – jeho moudrost je nezměrná!

[29] On dává sílu znaveným a vysílené umí posílit.

[30] Mladí jsou unavení, zesláblí, mládenci klopýtají a padají,

[31] kdo ale v Hospodina doufají, ti nabývají nových sil: Vznášejí se jako na orlích perutích, běží a nejsou vyčerpáni, kráčí a nejsou znaveni.

Neboj se

Izaiáš 41

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[1]Zmlkněte přede mnou, ostrovy! Ať národy zkusí nabrat sil! Jen ať se přiblíží a promluví – pojďme společně k soudu přistoupit.

[2]Kdo na východě vzbudil vítěze a povolal ho ke službě? Kdo podmanil mu národy a dal mu vládnout nad králi? V prach je svým mečem obrací, svým lukem je jak stébla rozhání.

[3]Žene je, sám ale kráčí v bezpečí stezkou, na kterou dříve nevkročil.

[4]Kdo to způsobil a učinil? Kdo od počátku volá lidská pokolení? Já Hospodin, ten první, já budu tentýž i na konci!

[5]Ostrovy to vidí a bojí se, končiny země třesou se. Shromáždili se společně,

[6]podporují se navzájem, jeden druhému říká: „Seber se!“

[7] Řemeslník zlatníkovi dodává odvahy, kovotepec říká kováři: „Je to dobře spojené!“ a zpevní modlu hřeby, ať se nepohne.

[8]Ty však, Izraeli, jsi můj služebník, tebe, Jákobe, jsem si vyvolil – jsi símě Abrahama, mého přítele!

[9] Od končin země jsem tě vychvátil, povolal jsem tě z krajů nejzazších se slovy: „Jsi můj služebník, neodmítl jsem tě, ale vyvolil.“

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[10] Neboj se – já jsem s tebou, nestrachuj se – já jsem tvůj Bůh. Posilním tě a podpořím, podepřu tě svou spravedlivou pravicí.

[11] Hle, jak ostudně budou zahanbeni všichni, kdo proti tobě zuřili! Budou jako nic a zahynou ti, kteří s tebou vedli boj.

[12] I kdybys je hledal, nenajdeš ty, kdo útočili na tebe. Budou jako nic a ještě míň ti, kteří s tebou válčili.

[13] Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, který tě bere za ruku a říká: „Neměj strach, já sám ti pomáhám!"

[14] Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova! Já sám ti pomáhám, praví Hospodin, Svatý izraelský, jenž tě vykoupil.

[15] Hle, učiním tě cepem k mlácení, novým a s hroty ostrými. Pomlátíš hory, všechny rozdrtíš, s pahorky naložíš jako s plevami.

[16] Rozptýlíš je a vítr je uchvátí, rozmetáni budou vichřicí. Ty se však budeš v Hospodinu radovat, Svatý izraelský bude chlouba tvá.

[17] Chudí a ubozí marně vodu hledají s jazykem žízní vyprahlým. Já Hospodin je vyslyším, já, Bůh Izraele, je neopustím!

[18] Vyvedu řeky na holých návrších, v údolích nechám tryskat prameny. Proměním pouště v jezera, z vyprahlé země bude voda vyvěrat.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[19] V poušti vysázím cedry a akáty, myrty a také olivy. Pustinu osadím cypřiši a jilmy spolu s jedlemi,

[20] ať to všichni vidí a poznají, ať to uváží a pochopí, že to svou rukou učinil Hospodin, Svatý izraelský že to vytvořil.

Modly nejsou nic

[21] Předneste svou při, praví Hospodin. Král Jákobův říká: Předložte důkazy!

[22] Pojďte nám, vy modly, oznámit, co všechno se má přihodit. Povězte nám aspoň věci minulé, ať si je k srdci vezmeme a poznáme, jak to dopadne. Nebo nám řekněte, co stane se,

[23] o budoucnosti nám povězte, ať poznáme, že jste bohové! Udělejte něco, ať je to dobré nebo zlé, ať užasneme nad tím pohledem.

[24] Jenže vy nejste vůbec nic a vaše skutky jsou ještě míň – kdo si vás volí, je odporný!

[25] Ten, jehož vzbudím, od severu blíží se, ten, který na východě vzývá jméno mé. Po vládcích dupe jako po blátě, jako když hrnčíř hlínu rozšlape.

[26] Kdo to říkal od počátku, abychom to věděli, kdo odedávna, abychom řekli: „On se nemýlil“? Nikdo nic neoznámil, nikdo nic nezjevil, od vás neslyšel nikdo nic!

[27] Já první říkám Sionu: „Hle, už tu jsou!“ Jeruzalému dám posla se zprávou radostnou.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.
[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.
[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.
[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.
[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.
[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.
[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;
[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.
[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem,

[28] Dívám se a není ani jediný, žádný z těch bohů neumí poradit; kdybych se zeptal, kdo mi odpoví?
[29] Hle, jak jsou všichni pouhé nic a jejich skutky jsou ještě míň – vzduch a nicota jsou jejich odlitky!

Hospodinův služebník

Izaiáš 42

[1] Hle, můj služebník, jehož podpořím, můj vyvolený, jehož jsem si oblíbil! Na něj svého Ducha položím, aby šel národům právo vyhlásit.
[2] Nebude křičet, nebude se přít, jeho hlas nebude slyšet v ulicích.
[3] Nalomenou třtinu nezlomí, doutnající knot nezhasí, ale opravdové právo vyhlásí.
[4] Nevzdá se a nepoleví, dokud nenastolí právo na zemi – ostrovy spolehnou na jeho učení!
[5] Tak praví Bůh – Hospodin, jenž stvořil nebe, které rozložil, jenž překlenul zemi i co raší z ní, jenž lidem na ní dává dýchání a ducha po ní chodícím:
[6] Já Hospodin povolal jsem tě k vítězství a za ruku tě pevně uchopil; já tě ochráním. Svému lidu dám tě do smlouvy, světlem národů tě učiním,
[7] abys slepé oči otevřel, abys vyvedl vězně z žaláře a z vězení ty, kdo sedí v temnotě.
[8] Já jsem Hospodin – tak se jmenuji, o svoji slávu se s jiným nedělím, svou chválu nesdílím se sochami!

nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[9] Hle, minulé věci nastaly a teď vám povím o nových. Ještě dříve než vyraší, vám je ohlásím.

Nová píseň

[10] Zpívejte Hospodinu novou píseň, po celém světě chvalte jej – námořníci, moře i všechno v něm, ostrovy i jejich obyvatelé!

[11] Ať poušť i její města zvolají i s osadami Kedarských, obyvatelé Sely ať jásají, z vrcholků hor ať křičí radostí!

[12] Hospodinu ať vzdají čest, ať ho chválí na ostrovech.

[13] Hospodin vyrazí jako bojovník, jako hrdina se rozhorlí, válečný pokřik mocně zakřičí, na své nepřátele se oboří:

[14] Už příliš dlouho mlčel jsem, zůstával tiše, držel se. Teď ale vykřiknu jako při porodu, sténat budu a lapat po dechu!

[15] Zpustoším hory i pahorky, sežehnu na nich všechny rostliny, proměním řeky v ostrovy a jezera vysuším.

[16] Slepé povedu cestou, kterou neznali, provedu je stezkami, o nichž netuší. Proměním před nimi tmu ve světlo a hrbolatá místa budou rovinou. Učiním pro ně toto vše a neopustím je.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

[17] Ale ti, kdo spoléhali na modly, ti, kdo svými bohy nazývali odlitky, takoví budou s hanbou zahnáni.

Hluchý a slepý lid

[18] luší, poslouchejte, slepí, prohlédněte, ať vidíte!

[19] Kdo je tak slepý jako můj služebník, hluchý jako posel, jehož jsem pověřil? Kdo je slepý jako ten, jehož jsem vykoupil – slepý jako Hospodinův služebník?

[20] Tolik jsi viděl, ale nedbal jsi, uši máš otevřené, ale neslyšíš!

[21] Hospodin toužil ve své spravedlnosti svůj Zákon slavně zvelebit.

[22] Toto je ale oloupený, ožebračený lid, všichni jsou v děrách spoutaní, všichni uvěznění v žalářích. Stali se kořistí a nebylo zachránce, uloupeni byli a nikdo neřekl: „Vrať je zpět!“

[23] Kdyby tak někdo z vás naslouchal! Kdyby tak od nynějška pozor dal!

[24] Kdo to Jákoba vydal v plen? Kdo lupičům nechal Izrael? Kdo jiný než Hospodin, proti němuž jsme hřešili? Po jeho cestách chodit nechtěli, neposlouchali jeho učení,

[25] a tak na ně vylil svůj hrozný hněv – válečné vřavě vydal je. Obklopily je plameny, ale nerozuměli; hořeli, ale k srdci si to nevzali.

Já jsem s tebou

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

Izaiáš 43

[1]Teď ale toto praví Hospodin, ten, kdo tě stvořil, Jákobe, ten, kdo tě, Izraeli, zformoval: Neboj se, já jsem tě vykoupil a povolal tě jménem tvým – patříš mi!

[2] Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud. Půjdeš-li ohněm, neshoříš, plamen tě nespálí.

[3] Já Hospodin jsem přece tvůj Bůh, já, Svatý izraelský, jsem tvůj spasitel. Egypt jsem dal za tebe jako zálohu, Habeší a Sábou vyplatil jsem tě.

[4]Jsi pro mne tolik drahocenný, jsi mi tak vzácný, tak tě miluji, že za tebe vyměním všechny lidi, za tvůj život dám celé národy.

[5]Neboj se, já jsem s tebou. Od východu přivedu tvé potomky, od západu tě shromáždím.

[6] Severu řeknu: „Propusť je!“ a jihu: „Nedrž je!“ Přiveď mé syny zdaleka, mé dcery ze světových stran –

[7] všechny, kdo nesou jméno mé, ty, jež jsem stvořil k slávě své, ty, jež jsem udělal a zformoval.

[8]Vyveď ten slepý lid, který však má oči, všechny ty hluché, kteří mají uši.

[9] Všichni lidé ať se shromáždí, ať se společně sejdou národy. Kdo z nich nám tohle oznámil, kdo minulé věci ohlásil? Ať přivedou své svědky, ať se obhájí, ať jim dá za pravdu, kdo to uslyší.

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[10] Vy jste mí svědkové, praví Hospodin, a můj služebník, jehož jsem vyvolil, abyste poznali a uvěřili mi a porozuměli, že já jsem. Žádný bůh nebyl přede mnou utvořen a ani po mně nebude.

[11] Já, já sám jsem Hospodin a není spasitele kromě mne.

[12] Já jsem oznámil, já zachránil a ohlásil, když jste žádné cizí bohy neměli. Vy jste mí svědkové, praví Hospodin, že já jsem Bůh.

[13] Dříve než byl den, já jsem. Z mé ruky nikdo nevyrve. Když konám, kdo to vrátí zpět?

Činím novou věc

[14] Toto praví Hospodin, váš vykupitel, Svatý izraelský: Kvůli vám pošlu na Babylon kohosi a srazím všechny závory – z jásotu Chaldejců bude úpění!

[15] Já jsem Hospodin, váš Svatý, Stvořitel Izraele, váš Král.

[16] Toto praví Hospodin, který razí cestu na moři a stezku mohutnými vodami,

[17] který přivádí vozy s koni a vojsko i posily nechává padnout, aby nevstali, jako knot lampy aby uhasli:

[18] Nevzpomínejte na věci minulé, o starých neuvažujte!

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

[19] Hle, já činím novou věc, a klíčí právě teď – vy to nevíte? Ano, způsobím cestu na poušti a na pustinách potoky.

[20] Divoká zvěř mě bude ctít, pštrosi i šakali, že jsem způsobil vody na poušti a na pustinách potoky, abych napojil svůj vyvolený lid,

[21] lid, který jsem si vytvořil, aby mou chválu hlásali.

[22] Ty jsi mě ale nevzýval, Jákobe, byl jsem ti, Izraeli, na obtíž!

[23] Nepřivedls mi beránky k oběti zápalné, obětními hody jsi mě neuctil. K žádným darům jsem tě nenutil, neobtěžoval jsem tě kadidly.

[24] Nekoupil jsi mi vonné koření, tukem svých obětí jsi mě nesvlažil. Zatos mě svými hříchy unavil, obtížil jsi mě svými vinami!

[25] Já, já sám kvůli sobě smažu tvé přestupky a nevzpomenu na tvůj hřích.

[26] Osvěž mi paměť, ať se spolu soudíme, pověz, čím bys mohl být ospravedlněn.

[27] Už tvůj prapředek se prohřešil, tvoji mluvčí mě zradili.

[28] Proto jsem potupil hodnostáře svatyně, vydal jsem Jákoba klatbě a Izraele potupě.

Vyliji vody na žíznivé

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.
[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.
[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;
[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.
[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!
[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

Izaiáš 44

[1]Teď ale slyš, Jákobe, můj služebníku, slyš, Izraeli, vyvolený můj!
[2] Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě v lůnu utvořil a který tě podpoří: Neboj se, můj služebníku Jákobe, můj vyvolený Ješurune!

[3] Já vyliji vody na žíznivé a potoky na vyschlou zem. Vyliji svého Ducha na tvé símě, své požehnání na tvé potomky,

[4]takže porostou jako tráva na louce a jako vrby u řeky.

[5] Jeden řekne: „Patřím Hospodinu“ a druhý Jákobovo jméno ponese, další si na ruku napíše „Hospodinův“ a přijme jméno Izrael.

Kdo je jako já?

[6] Toto praví Hospodin, král a vykupitel Izraele, Hospodin zástupů: Já jsem první a já jsem poslední, kromě mě není žádný Bůh.

[7] Kdo je jako já? Ať to ohlásí! Ať mi to oznámí a vyloží! Odedávna, kdy jsem ustavil svůj lid, kdo jim oznamuje věci příští a budoucí?

[8]Neděste se, nezoufejte – vždyť jsem vám to předem jasně pověděl. Vy jste mí svědkové! Je snad nějaký Bůh kromě mě? Ne, jiná Skála není, já o žádné nevím!

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[9] Výrobci model jsou zcela nicotní, to, co obdivují, jim nemůže pomoci. Sami sobě stojí za svědky, přitom nic nevidí a nic nevědí, aby se aspoň styděli!

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[10] Kdo vyrábí boha a modlu odlévá, vůbec nic nezíská.

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[11] Ostuda čeká všechny jeho stoupence – vždyť i umělec je jen člověkem! Jen ať se všichni shromáždí, jen ať předstoupí, aby se děsit a stydět museli!

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[12] Kovář si bere nářadí a pracuje s ním ve výhni; tvaruje modlu kladivy, dře se s ní ze všech sil. Přitom hladoví až k umdlení ani se nenapije, až se vysílí.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[13] Řezbář tu modlu měří šňůrou a zakresluje křídou, opracovává ji dláty, rýsuje kružítky. Zhotoví z toho lidský tvar, skvělou podobiznu člověka, aby v domě seděla.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[14] Předtím však musel cedry pokácet, vybrat si duby nebo cypřiše; nechal je sílit mezi stromy v lese, zasadil sosnu a rostla s deštěm.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[15] To dřevo je pro člověka palivem – kus z něho vezme a hřeje se, kusem zatopí a chleba upeče, z kusu pak dělá boha, jemuž klaní se, zhotoví si modlu, před níž poklekne.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se;

[16] Půlku dřeva spálí na ohni, na němž si maso k jídlu připraví, peče si pečeni a tou

também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

se nasytí. Když se ohřeje, říká: „Výborně! Je mi teplo, dívám se na oheň.“

[17] Ze zbytku dřeva si pak boha udělá, modlu, před níž se klaní a pokleká, a říká jí svou modlitbu: „Zachraň mě! Vždyť jsi můj bůh!“

[18] Vůbec nechápou! Vůbec nevědí! Oči mají zaslepené, takže nevidí, ničemu nerozumí v srdcích svých.

[19] Nikdo se nezastaví, nepřemýšlí, nemá rozum, nepomyslí si: „Půlku jsem spálil na ohni, upekl jsem si chleba na uhlí, pekl jsem maso a nasytil se jím. To mám teď ze zbytku dělat ohavnost, před tímhle špalkem mám teď pokleknout?“

[20] Takový člověk se krmí popelem, oklamané srdce svádí jej. Nezachrání se, neřekne: „Nedržím v pravici prázdnou lež?“

[21] Pamatuj na to, Jákobe, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě vytvořil, jsi můj služebník, nezapomenu, Izraeli, na tebe.

[22] Jak oblak zaženu viny tvé, tvé hříchy jak mlhu rozptýlím. Navrať se ke mně zpět – vždyť jsem tě vykoupil.

[23] Jásejte, nebesa, Hospodin to učinil; radostně křičte, zemské hlubiny! Ať hory zvučně zpívají i lesy a všechny stromy v nich, neboť Hospodin Jákoba vykoupil a v Izraeli se oslaví!

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

[27] que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

[28] que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que

Jeruzalém bude obydlen

[24] Toto praví Hospodin, který tě vykoupil, který tě v lůnu zformoval: Já jsem Hospodin, který vše působí, který sám roztahuje nebesa, který překlenuje zemi zcela sám,

[25] který maří lživá znamení a věštce v blázny obrací, který mudrce vrhá v zmatek a jejich vědění obrací vniveč,

[26] který potvrdí, co říká jeho služebník, a předpověď svých poslů naplní. Já říkám Jeruzalému: „Budeš obydlen!“ a judským městům: „Vystavěna budete!“ a pozvednu je z trosek.

[27] Já říkám hlubině: „Vyschni, neboť vysuším tvé proudy.“

[28] Já říkám Kýrovi: „Můj pastýř,“ neboť mou vůli zcela naplní. Řekne Jeruzalému: „Buď vystavěn!“ a chrámu: „Buď znovu založen!“

Hospodinův pomazaný

Izaiáš 45

[1] Toto praví Hospodin svému pomazanému, Kýrovi, jehož jsem vzal za pravici, abych mu podmaňoval národy a krále před ním odzbrojil, abych mu otevíral brány a dveře nezůstaly zavřeny:

[2] Já před tebou půjdu a srovnám nerovnosti, rozbiji brány z bronzu, roztříštím železné závory.

[3] Vydám ti tajné poklady a skrytá bohatství, abys poznal, že já jsem

eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a

Hospodin, Bůh izraelský, který tě volá jménem tvým.

[4] Kvůli svému služebníku Jákobovi, kvůli svému vyvolenému Izraeli jsem tě zavolal jménem tvým – i když mě neznáš, udělil jsem ti tituly.

[5] Já jsem Hospodin a žádný jiný není, kromě mě není žádný Bůh. I když mě neznáš, já tě vyzbrojím,

[6] aby od východu k západu všichni poznali, že kromě mě není ani jediný; já jsem Hospodin a žádný jiný není!

[7] Já formuji světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím pohromu. Já Hospodin to všechno působím.

[8] Nebesa, sešlete shůry rosu, ať spravedlnost prší z oblaků! Otevři se, země, ať spása vyraší, spravedlnost ať vzklíčí spolu s ní! Já Hospodin jsem to vytvořil.

[9] Běda tomu, kdo se hádá se svým Tvůrcem, ač je střep z hlíny, pouhý střep! Říká snad hlína hrnčíři: „Co to vyvádíš?“ Říká tvé dílo: „On je bezruký“?

[10] Běda tomu, kdo říká otci: „Cos to zplodil?“ A ženě: „Na cos měla bolesti?“

[11] Toto praví Hospodin, Izraelův Svatý, který jej utvořil: Na budoucnost se mě chcete vyptávat? O mých dětech, o díle rukou mých chcete mi dávat rozkazy?

[12] Já jsem ten, kdo zemi udělal a stvořil na ní člověka. Já jsem ten, kdo svýma rukama

todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão;

roztáhl nebesa a celý jejich zástup ovládám.

[13] Já ve své spravedlnosti vzbudím Kýra a všechny jeho cesty vyrovnám. On moje město znovu zbuduje a propustí mé vyhnance bez placení a bez darů, praví Hospodin zástupů.

Jediný spasitel

[14] Toto praví Hospodin: Egyptské bohatství, habešské zboží i s urostlými Sabejci přijdou k tobě a budou tví. Za tebou půjdou se svými řetězy, tobě se pokloní a pokorně vyznají: „Bůh je jen u tebe a není boha kromě něj!

[15] Vskutku, ty jsi Bůh, který skrývá se, Bůh Izraele, Spasitel!"

[16] Výrobci model odejdou s ostudou, všichni společně, s hanbou a potupou.

[17] Izraele však Hospodin zachrání věčným spasením. Nebudete zahanbeni ani potupeni už nikdy, navěky!

[18] Nuže, toto praví stvořitel nebe, Hospodin, ten Bůh, který zformoval zemi, který ji učinil a upevnil, který ji nestvořil, aby prázdná zůstala, ale k bydlení ji zformoval: Já jsem Hospodin a žádný jiný není.

[19] Nemluvil jsem přece skrytě, v nějakém temném koutě země; neřekl jsem Jákobovým potomkům: „Hledejte mě v

eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

prázdnotě!“ Já jsem Hospodin, já mluvím pravdu a říkám, co je poctivé.

[20] Shromážděte se a přijďte, uprchlíci z národů, spolu přistupte! Nechápou ti, kdo dřevěné modly nosí, že se modlí k bohu, který nespasí.

[21] Jen promluvte, předložte důkazy, můžete se spolu poradit! Kdo to odedávna předpovídal, kdo to už kdysi zvěstoval? Kdo jiný než já, Hospodin? Kromě mě jiný Bůh není, spravedlivý Bůh a spasitel – není tu žádný kromě mne!

[22] Obraťte se ke mně, ať jste spaseny, všechny zemské končiny – vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není.

[23] Při sobě samém přísahám, ústy pronáším slova pravdivá, jež nelze odvolat: Přede mnou každý padne na kolena a každý jazyk bude při mně přísahat.

[24] „Jen v Hospodinu,“ budou o mně říkat, „je spravedlnost a síla!“ Všichni, kdo proti němu zuřili, přijdou k němu a budou zahanbeni,

[25] ale všichni Izraelovi potomci dojdou v Hospodinu slávy a vítězství.

Modly se hroutí

Izaiáš 46

[1] Padl Bél, Nabú se hroutí, zvířata vezou jejich sochy pryč; břemeny, jež jste si nosili, jsou obtížena k padnutí.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[4] Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

[5] A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

[6] Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

[7] Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

[8] Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

[9] Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

[10] que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

[2] Hroutí se, spolu padají, nemohou to břímě zachránit, musejí odejít do zajetí.

[3] Slyšte mě, dome Jákobův, všichni, kdo pozůstali domu Izraelovu, vy, které hýčkám od lůna matky, vy, které od narození nosím v náručí:

[4] Až do stáří, až do šedin já sám, to já vás podpořím; já jsem vás učinil a já vás nosím, já vás podpořím a zachráním.

[5] Ke komu mě tedy chcete přirovnat? Kdo je podle vás jako já? S kým mě to chcete srovnávat? Což se mi někdo podobá?

[6] Lidé sypou zlato z měšce a váží stříbro na váze – najímají zlatníka, aby jim z toho boha udělal, aby ho mohli v kleče uctívat.

[7] Nosí ho na ramenou, tahají se s ním, on potom stojí, kde ho postaví, na svém místě stojí bez hnutí. Když k němu volají, neodpoví jim, nezachrání je z jejich soužení.

[8] Vzpomeňte si na to a vzmužte se, vy zrádci, zamyslete se!

[9] Vzpomeňte na věci dávno minulé, vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není, jsem Bůh a není žádný kromě mne.

[10] Já od počátku oznamuji konec a odedávna, co teprv nastane. Říkám: „Má vůle stane se, udělám vše, co se mi chce.“

[11] que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

[12] Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[11] Já zavolám od východu dravce, muže své vůle ze země daleké. Co jsem řekl, to učiním, své rozhodnutí naplním.

[12] Slyšte mě, vy v srdci zatvrzelí, od spravedlnosti tak vzdálení:

[13] Svou spravedlnost jsem přiblížil, není vzdálená, neopozdí se spása má. Já obdařím Sion spásou a Izrael svou krásou.

Pád Babylonu

Izaiáš 47

[1]Klesni a seď v prachu, panno, Dcero babylonská! Seď na zemi, a ne na trůnu, Dcero chaldejská! Nikdy víc už tě nenazvou něžnou a hýčkanou.

[2]Chop se mlýnku a mouku mel, odlož své závoje. Vyhrň si sukni, obnaž nohy, broď se řekami!

[3]Ať se ukáže tvá nahota, tvá hanba ať je odkryta! Pustím se do pomsty a nikoho neušetřím.

[4] Náš vykupitel je Svatý Izraelův, má jméno Hospodin zástupů.

[5] Odejdi a seď mlčky v tmách, Dcero chaldejská! Nikdy víc už tě nenazvou nad královstvími královnou.

[6]Rozhněval jsem se na svůj lid a potupil své dědictví; vydal jsem ti je napospas, tys ale nad nimi lítost neměla, svým jhem jsi i starce krutě tížila.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[7] Říkalas: „Jsem věčná královna," a nic sis k srdci nebrala, na konec jsi nepomýšlela.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[8] Teď tedy slyš, ty milovnice rozkoší, která si sedíš v bezpečí a v srdci myslíš si: „Já – a kdo je víc? Nebudu vdovou, nepřijdu o děti!"

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[9] Přijde to ale na tebe obojí v jediné chvíli, v jednom dni: staneš se vdovou a přijdeš o děti. Všechno to na tebe přijde v plnosti, spoustě tvých kouzel navzdory, navzdory moci čárů tvých.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[10] Ve své zlobě ses cítila bezpečná, říkala sis „Nikdo mě nevidí." Svou moudrostí a věděním jsi byla svedena, takže sis v srdci myslela: „Já – a kdo je víc?"

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[11] Proto na tebe přijde pohroma, kterou nebudeš umět zažehnat. Dopadne na tebe neštěstí, které nebudeš moci odvrátit. Náhle na tebe přijde záhuba – ani se nenadáš!

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[12] Jen se teď postav se svými čáry, s tím množstvím kouzel svých, jimiž ses zabývala od mládí. Třeba ti nějak prospějí, třeba někoho vystrašíš!

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[13] Vyčerpána jsi všemi těmi radami! Jen ať se teď tví astrologové postaví, hvězdopravci se svou předpovědí na měsíc, ať tě zachrání z toho, co na tebe přichází.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[14] Hle – jsou pouhá sláma, oheň spálí je, ani sebe nezachrání z moci plamene! K zahřátí tu nezůstane ani uhlí řeřavé, žádný oheň, u něhož by se dalo posedět.

[15] Takto ti prospějí ti tvoji kupčíci, s nimiž ses zabývala od mládí. Každý se potácí svými cestami, nezachrání tě nikdo z nich!

Zatvrzelý lid

Izaiáš 48

[1] Slyšte to, dome Jákobův, vy, kdo se nazýváte jménem Izrael, vy, kdo jste vzešli z Judova semene, vy, kdo přísaháte Hospodinovým jménem, vy, kdo Boha Izraele vzýváte, ale ne v pravdě a ne poctivě,

[2] vy, kdo se na svaté město odvoláváte, vy, kdo se opíráte o Boha Izraele, jehož jméno je Hospodin zástupů:

[3] Předem jsem oznamoval věci minulé, vlastními ústy ohlásil jsem je, náhle jsem jednal a staly se.

[4] Že jsi zatvrzelý, věděl jsem, svaly tvé šíje že jsou železné a že máš čelo bronzové.

[5] Proto jsem ti ty věci oznámil předem, předtím než přišly, ohlásil jsem je, abys neřekl: „Stalo se to dík mé modle, má socha to zařídila, můj odlitek!“

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[6] Slyšel jsi o tom, teď pohleď na to vše – kdy už to uznáte? Teď ti však ohlašuji nové věci, věci tajné, o nichž jsi nevěděl.

[7] Teď byly stvořeny, a ne dřív, dodneška jsi o nich neslyšel, abys neřekl: „O tom já přece vím!“

[8] Neslyšel jsi o tom, nic jsi nevěděl, tvé ucho bylo tehdy zavřené. Věděl jsem totiž, že jsi zrádce, že jsi od narození vzbouřenec.

[9] Kvůli svému jménu svůj hněv zdržuji, kvůli své chvále se k tobě krotím, abych tě nezničil.

[10] Hle – přetavil jsem tě, ač nejsi stříbrný, vyvolil jsem tě v peci soužení.

[11] Kvůli sobě, sobě samému to činím – proč bych se měl nechat hanobit? O svoji slávu se s jiným nedělím!

Vyjděte z Babylonu

[12] Slyš mě, Jákobe, ty, Izraeli, můj povolaný: Já jsem – já jsem ten první a jsem i poslední.

[13] Má vlastní ruka zemi založila, moje pravice nebe roztáhla; kdykoli je zavolám, v pozoru naráz musí stát.

[14] Všichni se shromážděte a poslyšte: Kterýpak z bohů tohle předpověděl? Ten, jehož Hospodin miluje, vykoná jeho vůli s Babylonem, jeho ruka padne na Chaldejce.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.
[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.
[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.
[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.
[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.
[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[15] Já, já sám jsem promluvil, ano, já jsem ho povolal; přivedu ho sem a jeho cesta bude úspěšná.
[16] Přistupte ke mně a tohle poslyšte: Od počátku jsem nikdy nemluvil skrytě a ve chvíli, kdy se to děje, já tam jsem. Teď mě posílá Panovník Hospodin spolu s Duchem svým.
[17] Toto praví Hospodin, Svatý izraelský, jenž tě vykoupil: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě učí úspěchu a vede tě po cestě, po níž bys jít měl.

[18] Kdybys tak poslouchal mé příkazy, tvůj pokoj by proudil jako potoky, jak mořské vlny by byl tvůj blahobyt.

[19] Jako písku by bylo tvého semene a tvých potomků jako zrnek v něm; jejich jméno by nikdy nevymizelo, nebylo by vymýceno přede mnou.

[20] Vyjděte z Babylonu, unikněte Chaldejcům! Zvěstujte zvučným jásotem, všude to rozhlaste, vyřiďte ve všech zemských končinách: „Hospodin vykoupil svého služebníka Jákoba!“

[21] Nežíznili, když je vedl pouštěmi, vyvedl pro ně vodu ze skály; rozetnul skálu a vody vytryskly.

[22] Hospodin praví: Není pokoje pro ničemy!

Světlo národů

Izaiáš 49

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;
[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,
[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.
[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.
[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.
[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.
[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

[1]Poslouchejte mě, ostrovy, daleké národy, slyšte mě: Hospodin mě povolal už od narození, pojmenoval mě už v lůně matčině.

[2]Jak ostrý meč má ústa učinil, v stínu své ruky ukryl mě; učinil ze mě vybroušený šíp a schoval si mě do toulce.

[3]Řekl mi: „Jsi můj služebník, Izraeli, v tobě se oslavím."

[4]Odpověděl jsem: „Nadarmo jsem se dřel, vyčerpal jsem se marně a zbytečně." Mé právo je však u Hospodina, u mého Boha je má odměna.

[5]Teď ale praví Hospodin – ten, který mě v lůně zformoval, abych byl jeho služebník a přivedl k němu nazpět Jákoba, aby se Izrael k němu shromáždil (takto jsem poctěn před Hospodinovýma očima, neboť můj Bůh je síla má) –

[6]nuže, on praví: Málo na tom, abys jako můj služebník obnovil Jákobovy kmeny a přivedl nazpět ty, kdo z Izraele přežili. Světlem národů proto činím tě, aby má spása obsáhla celý svět.

[7]Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, jímž lidé pohrdají a národy si ho ošklivί, služebníku vládnoucích: Králové povstanou, až tě uvidí, a velmoži se pokloní kvůli Hospodinu, který je věrný, Svatému izraelskému, jenž tě vyvolil.

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[8]Toto praví Hospodin: V čas milosti tě vyslyším, pomohu ti v den spasení. Já tě ochráním a dám tě lidu do smlouvy, tak abys zemi obnovil a rozdělil zpustlá dědictví,

[9]abys řekl vězňům: „Vyjděte!“ a těm, kdo jsou ve tmě: „Ukažte se!“ Podél cest se budou moci občerstvit, naleznou pastvu na všech pustých návrších;

[10]nebudou hladovět ani žízeň mít, žár ani slunce neublíží jim, neboť je povede Ten, jenž je soucitný, a doprovodí je mezi vodní studánky.

[11]Všechny své hory v cestu obrátím a mé stezky budou zpevněny.

[12]Hle – už přicházejí z dálky, od severu jedni, od západu další a jiní z asuánské krajiny.

[13]Jásejte, nebesa, země, raduj se, vy hory, zvučně zpívejte! Hospodin totiž svůj lid potěšil, projevil soucit ke svým ubohým!

Nezapomenu na tebe

[14]Sion však říká: „Hospodin mě opustil, zapomněl na mě Panovník.“

[15]Zapomene snad žena na své nemluvně? Nemá snad soucit s vlastním dítětem? I kdyby však ony zapomněly přece, já nikdy nezapomenu na tebe!

[16]Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé zdi mám stále na očích.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[17] Tvoji stavitelé už k tobě spěchají, ti, kdo tě bořili a ničili, jsou pryč.

[18] Pozvedni oči, jen se rozhlédni – ti všichni se shromáždili, aby k tobě šli. Jakože jsem živ, praví Hospodin, všechny si je připneš jako ozdoby, jako nevěsta se jimi okrášlíš.

[19] Ano, tvé trosky a tvé sutiny a rozvaliny tvé krajiny budou teď přeplněny obyvateli a daleko budou ti, kdo tě hubili.

[20] Ještě ti řeknou – sama to uslyšíš – synové ve tvé bezdětnosti zplození: „Je mi tu těsno, uhni mi, ať se tu zabydlím."

[21] Tehdy si v srdci pomyslíš: „Kdo mi je porodil? Byla jsem přece bezdětná a neplodná, odstrčená a vyhnaná – kdo všechny tyhle vychoval? Byla jsem opuštěná v samotě – kde všichni tihle vzali se?"

[22] Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vztáhnu svou ruku k pohanům, zvednu korouhev na znamení národům! V náručí tvé syny přinesou, tvé dcery ponesou na ramenou;

[23] králové budou tvými pěstouny a jejich kněžny tvými chůvami. Tváří k zemi se budou klanět před tebou, lízat ti budou prach na nohou a tehdy poznáš, že já jsem Hospodin a že se nezklamou, kdo ve mě doufají.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[24] „Lze válečníka obrat o kořist? Lze tyrana o vězně připravit?“

[25]Nuže, toto praví Hospodin: Ano, válečníci budou o vězně obráni, tyrani budou zbaveni kořisti! Já sám se postavím tvému odpůrci, já sám tvé děti zachráním!

[26] Ty, kdo tě utiskovali, jejich vlastním masem nakrmím, svou vlastní krví se jako vínem opijí. A tehdy všichni lidé poznají, že já Hospodin jsem tvůj spasitel, Bůh Jákobův, tvůj vykupitel.

Izaiáš 50

[1]Toto praví Hospodin: Kde je rozlukový list vaší matky, se kterým jsem ji odehnal? Komu jsem se tak zadlužil, že bych mu vás musel odprodat? To svými hříchy jste byli zaprodáni, vaše matka zahnána je vašimi vinami!

[2]Proč když přicházím, nikdo tu není? Proč nikdo neodpovídá na mé volání? Což je má ruka krátká k vykoupení? Nemám k vysvobození dost sil? Hle, vysušuji moře pouhým napomenutím a řeky v pouště obracím; ryby v nich páchnou, když není dost vody a žízní lekají.

[3]Nebesa oblékám do temnoty, zahaluji je pláštěm pytlovým.

Kdo mě odsoudí?

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.
[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.
[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.
[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.
[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.
[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.
[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.
[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

[4] Panovník Hospodin mi dal jazyk učených, abych uměl znaveného slovem posílit. Ráno za ránem mě probouzí, probouzí mé uši, abych slyšel jako učedník.
[5] Panovník Hospodin mi uši otevřel a já se nevzpouzel, neodvracel jsem se zpět.
[6] Nastavil jsem svá záda bijícím a líce rvoucím za vousy; tvář jsem si nechránil před nadávkami a plivanci.
[7] Panovník Hospodin pomáhá mi, a proto nedojdu potupy; tvář jako z křemene proto nastavuji, nebudu zahanben, to vím.
[8] Blízko je Ten, který mě hájí. Kdo mě chce obvinit? Pojďme se vedle sebe postavit! Kdo chce proti mně vznášet žaloby? Ať ke mně přistoupí!
[9] Hle, Panovník Hospodin pomáhá mi. Kdo mě odsoudí? Hle, všichni se obnosí jako šaty, od molů budou sežráni!
[10] Kdo mezi vámi ctí Hospodina a jeho služebníka poslouchá? Kdo chodí v tmách bez paprsku světla, ten ať v Hospodinově jménu doufá, na svého Boha ať spoléhá.
[11] Ale vy všichni, kdo rozděláváte oheň a pořizujete si pochodně, choďte si ve světle vlastního ohně, s loučemi, které zapálili jste. Z mé ruky se vám toho dostane, že ulehnete v bolestech!

Hospodin potěší Sion

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.
[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.
[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.
[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.
[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.
[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.
[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

Izaiáš 51

[1]Poslouchejte mě, kdo jdete za spravedlností, vy, kdo Hospodina hledáte: Pohleďte na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž vykopáni jste.
[2]Pohleďte na svého otce Abrahama a na Sáru, jež vás rodila: Když jsem ho povolal, byl jen jediný, požehnal jsem ho však a rozmnožil.

[3] Ano, Hospodin potěší Sion, potěší všechny jeho sutiny; jeho poušť učiní Edenu podobnou, v zahradu Hospodinovu ji obrátí. Znovu tam bude radost a veselí, zpěv a díkůvzdání tam bude znít.

[4]Dobře mě, můj lide, poslouchej, nastav mi uši, můj národe! Učení totiž vzejde ode mě, mé právo lidem zasvitne.

[5]Má spravedlnost blíží se, má spása už je na cestě, má paže národům právo přinese. Ostrovy na mě čekají, mou paži vyhlížejí s nadějí.

[6]Jen pozvedněte oči k nebi, podívejte se dolů k zemi: Nebe se rozplyne jako dým, země se jako šaty obnosí, její obyvatelé pomřou jako komáři. Má spása ale trvá navěky a má spravedlnost nikdy neskončí.

[7] Poslouchejte mě, znalci spravedlnosti, lide, který má v srdci mé učení: Vůbec se nebojte lidského pohrdání, z jejich urážek nemějte obavy.

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[8] Vždyť je moli sežerou tak jako šaty, jako vlna budou červy sežráni. Má spravedlnost ale trvá navěky, pro všechny časy je mé spasení.

Já jsem váš Utěšitel

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[9] Probuď se, probuď, paže Hospodinova, obleč se silou svou! Probuď se jako za dávných dnů, za časů, jež byly od věků! Nebyls to ty, kdo rozdrtil netvora, kdo tehdy toho draka udolal?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[10] Nebyls to ty, kdo moře vysušil, ty ohromné vodní propasti, a udělal cestu skrz mořské hlubiny, aby je vykoupení mohli překročit?

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[11] Hospodinovi zachránění se navrátí a na Sion přijdou s jásáním, s věčnou radostí na tvářích. Tehdy je přemůže radost a veselí; zármutek a úpění je opustí.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[12] Já jsem váš Utěšitel, já sám. Co jsi zač, že se bojíš smrtelníka, člověka, jenž se trávě podobá?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[13] Zapomínáš na Hospodina, svého Tvůrce, na Toho, jenž nebe rozestřel a položil základy země. Denně žiješ v stálé hrůze před hněvem utiskovatele, který se chystá k záhubě. Ale hněv utiskovatele – kde je?

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[14] Zajatec bude brzy propuštěn; v té jámě totiž neumře, chléb mu už scházet nebude.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[15] Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jenž vzdouvá moře, až jeho vlny řvou – mám jméno Hospodin zástupů.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

[16] Svá slova vložil jsem do tvých úst, ve stínu své ruky jsem tě skryl – já, jenž jsem nebe zasadil a základy země položil, říkám Sionu: „Jsi můj lid.“

Kalich hněvu

[17] Probuď se, probuď se, vstávej, Jeruzaléme, který jsi z ruky Hospodinovy kalich jeho hněvu pil, který jsi až do dna vyprázdnil pohár závrati!

[18] (Sionskou dceru žádný nedoprovodil ze všech synů, které zplodila; za ruku ji nevzal ani jediný ze všech synů, které hýčkala.)

[19] Dvojí neštěstí přišlo na tebe – a kdo tě lituje? Zkáza a zhouba, hlad a meč – kdopak těší tě?

[20] Tvoji synové leží v mrákotách na každém rohu jak antilopa lapená, pod tíhou hněvu Hospodinova, pod hrozbami tvého Boha.

[21] Proto teď slyš, ty ztrápená, ty opilá, ne však od vína:

[22] Toto praví tvůj Pán a Bůh, obhájce svého lidu, Hospodin: Hle, beru ti z ruky pohár závrati! Z toho poháru, z kalicha mého hněvu nebudeš pít už nikdy víc.

[23] Dám jej však do ruky tvých trapičů, kteří ti říkali: „Sehni se, ať přejdeme!“ a tys jim nastavovala hřbet jako zem, jako ulici pro chodce.

Pryč, pryč odtud!

Izaiáš 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[1]Probuď se, probuď, Sione, svou silou obleč se! Obleč se rouchem krásy své, svaté město Jeruzaléme, neboť už do tebe nikdy nevstoupí neobřezaný a nečistý.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[2] Otřes se z prachu, Jeruzaléme, zvedni se, na trůn posaď se! Strhni okovy ze svého hrdla, zajatá Dcero sionská!

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

[3]Toto praví Hospodin: Zadarmo jste se prodali, bez peněz budete vykoupeni.

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[4]Toto praví Panovník Hospodin: Můj lid kdysi odešel bydlet do Egypta a nakonec ho utiskovala Asýrie.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[5]Co tedy mám teď udělat? praví Hospodin. Zadarmo byl odveden můj lid a ti, kdo mu vládnou, se mu smějí, praví Hospodin; mé jméno je stále uráženo, celé dny.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[6]Nuže, můj lid pozná jméno mé! V ten den pozná, že já jsem ten, který prohlašuje: „Hle, jsem zde.“

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[7] Jak krásné jsou na horách nohy posla dobrých zpráv, toho, kdo pokoj zvěstuje, kdo nese dobrou zvěst, toho, kdo spásu ohlašuje, kdo říká Sionu: „Tvůj Bůh kraluje!“

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[8] Slyš! Tví strážní volají, společně křičí radostí, protože vidí na vlastní oči, jak se k Sionu vrací Hospodin.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[9] Dejte se spolu do zpěvu radosti, jeruzalémské sutiny, vždyť Hospodin potěšil svůj lid – on Jeruzalém vykoupil!

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[10] Hospodin svou svatou paži obnažil všem národům přímo na očích, aby všechny zemské končiny viděly spásu, již náš Bůh připravil.

[11] Pryč, pryč, vyjděte odtud, nesahejte po ničem nečistém! Vyjděte zprostřed Babylonu; kdo nosíte Hospodinovo nádobí, očistěte se!

[12] Nebudete ale odcházet s chvatem, nebudete se dávat na útěk, protože Hospodin před vámi půjde a Bůh Izraele vaše řady uzavře.

Naše utrpení vzal na sebe

[13] Hle, můj služebník uspěje; povstane, zvedne se, vyvýšen bude velice!

[14] Jako se nad ním mnozí zděsili, (že nelidsky byl napohled zohaven – už ani člověku nebyl podoben),

[15] tak mnohé národy zase ohromí: I králové kvůli němu oněmí, až spatří nevýslovné, až neslýchané pochopí.

Izaiáš 53

[1] Kdo uvěřil naší zprávě? Komu se zjevila Hospodinova paže?

[2] Vyrostl před ním jako proutek, jako kořínek ze země vyprahlé. Nebyl nápadný ani honosný, abychom na něj hleděli, nebylo na něm vidět nic, proč bychom po něm toužili.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a

[3] Opovržený a opuštěný lidmi, muž utrpení a znalý bolestí, jako ten, před kterým tvář si zakrývají, opovržený – proč bychom si ho všímali?

[4] Bolesti, jež nesl, však byly naše, naše utrpení vzal na sebe! My jsme se ale domnívali, že je od Boha trestán, bit a pokořen.

[5] On však byl proboden naším proviněním, našimi vinami trýzněn byl; pro naše blaho snášel potrestání – byli jsme uzdraveni jeho ranami!

[6] My všichni jsme jako ovce zabloudili, každý se na svou cestu obrátil, Hospodin ale uvalil na něj provinění nás všech.

[7] Byl zmučen, a přestože trpěl, ústa neotevřel. Na smrt byl veden jako beránek, jak ovce před střihači oněměl, ústa neotevřel.

[8] Vzali jej, aby byl zadržen a souzen; kdo z jeho současníků na to pomyslel? Byl totiž vyťat ze země živých, proviněním mého lidu raněn byl.

[9] Ač měl být pohřben se zločinci, octl se v hroběs boháčem; nikdy se totiž nedopustil křivdy a v ústech neměl žádnou lest.

[10] Hospodinovou vůlí však bylo trýznit jej, ranit jej trápením: Za vinu když sám sebe obětuje, uvidí potomstvo, bude dlouho živ

vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade

a Hospodinova vůle skrze něj se zdárně naplní.

[11] Po svém utrpení však světlo uvidí a bude nasycen. Můj spravedlivý služebník mnohé ospravedlní; jejich viny vezme na sebe.

[12] A proto mu dávám podíl s mnohými, aby se s nesčíslnými dělil o kořist, protože sám sebe vydal smrti a počítal se mezi viníky. On to byl, kdo nesl hřích mnohých a za viníky se postavil.

Jásej, neplodná

Izaiáš 54

[1] Jásej, neplodná, která jsi nikdy děti neměla! Zpívej a křič samou radostí, která jsi nikdy nerodila! Opuštěná totiž bude mít děti – víc dětí nežli provdaná, praví Hospodin.

[2] Pro svůj stan udělej víc místa, plachty svých příbytků směle rozestři; roztáhni také svoje lana a zatluč kolíky.

[3] Rozmůžeš se totiž doprava i doleva, národům budou vládnout tvoji potomci a zpustlá města obsadí.

[4] Neboj se, nebudeš zahanbena, nestyď se, nedojdeš potupy. Zapomeneš na hanbu svého mládí, na potupu svého vdovství nevzpomeneš víc.

e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

5 Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

6 Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

7 Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

8 num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

9 Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

10 Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

11 Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

12 Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

5 Tvým manželem je přece tvůj Tvůrce, Hospodin zástupů – to jméno má; Svatý izraelský je ti vykupitelem, Bohem vší země se nazývá.

6 Hospodin tě totiž zpátky zavolá jako opuštěnou, ztrápenou manželku, ženu, jež byla v mládí provdána a potom zavržena, říká tvůj Bůh.

7 Opustil jsem tě na kratičkou chvilku, v nesmírném slitování tě však přivinu.

8 Když mě na chvilku zloba přemohla, skryl jsem před tebou svoji tvář, ve věčné lásce se však nad tebou slituji, říká tvůj vykupitel, Hospodin.

9 Je to pro mě stejné jako za Noemových dnů, kdy jsem přísahal, že už na zem neuvedu Noemovu potopu. Právě tak nyní přísahám, že už se na tebe nerozhněvám, že už tě nebudu přísně hubovat.

10 I kdyby hory někam odešly, i kdyby se chvěly pahorky, má láska od tebe nikdy neodejde, smlouva mého pokoje se nezachvěje, praví Hospodin, jenž s tebou soucítí.

11 Ach ty ztrápená, vichrem zmítaná, útěchy zbavená, hle, já tě vybuduji tyrkysovými kameny, za základ položím ti safíry.

12 Z rubínů vytvořím tvé cimbuří, tvé brány budou třpytné granáty a tvé hradby samé vzácné kameny.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.
[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.
[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.
[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.
[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.
[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.
[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco

[13] Všechny tvé děti budou Hospodinovi učedníci, budou zakoušet pokoj a blahobyt.

[14] Založena budeš na spravedlnosti: Zbavena násilí bez obav budeš žít, nepřiblíží se k tobě žádné neštěstí.

[15] Kdyby tě snad přesto někdo napadal, nebudu s ním já; kdokoli by tě chtěl napadnout, padne před tebou.

[16] Hle, to já jsem stvořil kováře, jenž dmýchá uhlí ve výhni a vyrábí zbraně k jejich účelu; tentýž já jsem stvořil také zhoubce, aby působil záhubu.

[17] Žádná zbraň chystaná na tebe se nezdaří a každý jazyk, jenž tě obviňuje, usvědčíš. Toto je dědictví služebníků Hospodinových a vítězství, jež jim zajistím, praví Hospodin.

Pojďte ke mně

Izaiáš 55

[1] Ach, všichni žízniví, pojďte k vodě, i vy, kdo nemáte žádné peníze! Pojďte, kupujte a jezte, pojďte, kupujte bez peněz víno a mléko bezplatně!

[2] Proč utrácíte peníze nikoli za chléb a svůj výdělek za to, co nenasycuje? Poslechněte raději mě a jezte, co je dobré, potěšte svou duši lahodným pokrmem.

[3] Nakloňte ucho a pojďte ke mně, poslouchejte a živi budete. Věčnou

farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

smlouvu chci s vámi uzavřít, potvrdit lásku, jíž jsem Davidovi zaslíbil.

[4] Hle, učinil jsem ho svědkem pro lidi, aby vedl a učil zástupy.

[5] Hle, zavoláš národy, které neznal jsi, a národy, jež tě neznaly, k tobě poběží kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému izraelskému, jenž tě oslaví.

[6] Hledejte Hospodina, dokud je k nalezení, volejte k němu, dokud blízko je.

[7] Ničema ať svou cestu opustí a hříšný člověk své smýšlení. Ať se vrátí k Hospodinu – slituje se nad ním; k našemu Bohu, který štědře odpouští.

[8] Mé smýšlení není vaším smýšlením a vaše cesty nejsou mými cestami, praví Hospodin.

[9] Jako je vysoko nebe nad zemí, tak jsou mé cesty nad vašimi cestami, tak je mé smýšlení nad vaším smýšlením.

[10] Jako z nebe padá déšť a sníh a znovu se tam nevrací, ale zavlažuje zemi a zúrodňuje ji k plození, aby dávala zrno rozsévači a chléb tomu, kdo jí –

[11] takové je i mé slovo, jež z mých úst vychází: nenavrátí se ke mně s prázdnou, ale vykoná, co chci; úspěšně naplní své poslání.

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem

[12] Ano, vyjdete s radostí, doprovázeni v pokoji. Hory a pahorky vám budou zpívat vstříc, tleskat vám budou všechny stromy na polích.

[13] Místo křoví pak vyroste cypřiš a myrta místo kopřivy. Hospodin si tím jméno způsobí – věčné znamení, které nezmizí.

NOVÝ JERUZALÉM

Dům pro všechny národy

Izaiáš 56

[1] Toto praví Hospodin: Dodržujte právo, jednejte spravedlivě – vždyť má spása už je blízko, má spravedlnost zjeví se!

[2] Blaze člověku, který tak jedná, lidskému synu, který na to dbá: Zachovává sobotu, aby ji neznesvěcoval, zdržuje svou ruku od všeho zla.

[3] Ať tedy neříká žádný cizinec, který se připojil k Hospodinu: „Hospodin mě zcela jistě vyloučí ze svého lidu.“ Ať také neříká žádný kleštěnec: „Jsem podobný suchému stromu.“

[4] Neboť toto praví Hospodin: Kleštěncům, kteří zachovávají mé soboty, kteří se pro mou vůli rozhodli a drží se mé smlouvy,

[5] dám ve svém domě a mezi svými zdmi pomník a jméno nad syny i dcery. Věčné jméno jim udělím, jméno, jež nikdy nezmizí.

[6] Cizince, kteří se k Hospodinu připojí, aby mu sloužili, aby Hospodinovo jméno

o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém

milovali a byli mu služebníky, všechny, kdo chrání sobotu před znesvěcením a drží se mé smlouvy –

[7] ty všechny přivedu na horu své svatosti a oblažím je ve svém domě modlitby. Jejich zápaly a jejich oběti dojdou zalíbení na mém oltáři a můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národy.

[8] Tak praví Panovník Hospodin, který shromažďuje rozehnaný Izrael: Shromáždím k němu ještě další, k těm, kdo už byli shromážděni.

Nenažraní psi

[9] Všechna polní i lesní zvířata, pojďte žrát!

[10] Strážní Izraele jsou samí slepci, nevědí vůbec nic; všichni jsou němí jako psi, co ani štěkat neumí; polehávají se svými sny, svůj spánek milují.

[11] Jsou to tak nenažraní psi, že se neumějí nikdy nasytit. A to jsou pastýři! Nemají porozumění, každý se na svou cestu obrátil, všichni se zajímají jen o svůj zisk.

[12] „Pojďte," vykřikují, „víno chci! Pivem se pojďme zpít! Zítřek bude právě takový, jen toho bude ještě víc!"

Izaiáš 57

[1] Spravedliví umírají a nikomu to nevadí; zbožní lidé navždy odcházejí a nikdo na to

considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

nemyslí, že spravedliví odcházejí před neštěstím.

[2] Odcházejí v pokoji, odpočívají na loži, kdo přímou cestou kráčeli.

Plémě nevěstky

[3] Teď ale přistupte, vy synové čarodějky, vy plémě nevěrníka a nevěstky!

[4] Komu se to posmíváte? Komu se pošklebujete, na koho jazyk vyplazujete? Copak nejste děti vzpoury, nejste plémě lži?

[5] Vášnivě smilníte v posvátných hájích a pod kdejakým stromem košatým; zabíjíte své děti v roklích pod skalními útesy!

[6] Mezi balvany v roklích najdeš svůj úděl, právě ony budou tvým osudem. Vždyť právě jim vyléváš úlitby, jim přinášíš své moučné oběti. Copak mě tyto věci obměkčí?

[7] Na vysoké a strmé hoře sis lože ustlala, na ni jsi stoupala, abys tam obětovala.

[8] Za svými dveřmi, za svými veřejemi postavila sis památník. Daleko ode mě ses vysvlékla, vystoupilas na lože a doširoka odkryla; smlouvou ses s nimi spojila, jejich lože milovala, na úd zírala!

[9] S olejem jsi za Molochem chodila, byla jsi samá vonná mast; do dálek jsi své posly vyslala, sestoupila jsi až do pekla.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.
[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?
[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.
[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.
[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.
[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[10] Tou spoustou cest ses unavila, neřekneš ale: „Marná námaha!“ V tom svém údu jsi život nalezla, a tak jsi nepolevila.
[11] Koho ses tolik děsila a bála, že jsi zradila? Na mě sis ani nevzpomněla, vůbec jsi na mě nedbala! To proto, že jsem tak dlouho mlčel, přestala jsi mě mít v úctě?
[12] Já sám odhalím spravedlnost tvou i tvé skutky – a k ničemu ti nebudou.
[13] Až budeš volat o pomoc, nech se zachránit tou svou sebrankou! Všechny ty modly přece vítr odnese, odvane je už pouhý dech. Kdo se však ke mně uchýlí, dostane zemi za dědictví a obdrží horu mé svatosti.

Pokoj vzdáleným i blízkým

[14] On říká: Budujte, budujte, cestu připravte, překážky z cesty mému lidu odkliďte!

[15] Toto praví ten Vznešený a Vyvýšený, jenž žije ve věčnosti a má jméno Svatý: Žiji vysoko a ve svatosti, ale i s tím, kdo je sklíčený a pokorný, abych oživil ducha pokorných, abych oživil srdce sklíčených.

[16] Nebudu stále vznášet výčitky, nebudu se hněvat navěky – vždyť by se přede mnou každý duch zhroutil, každá duše, již jsem učinil!

[17] Rozlítil jsem se nad hříchem jejich lakoty, bil jsem je ve svém hněvu skryt, oni však stále po svém odcházeli pryč.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.
[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.
[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.
[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.
[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,
[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.
[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[18] Viděl jsem jejich cesty – přesto je uzdravím, znovu je povedu a útěchu jim navrátím,

[19]ovoce chvály stvořím pro jejich rty. Pokoj! Pokoj vzdáleným i blízkým, praví Hospodin. Já je uzdravím.
[20]Ničemové však budou jak moře bouřící, jež nemůže se utišit a jehož vlny kalným bahnem zmítají.

[21]Můj Bůh praví: Není pokoje pro ničemy!

Půst, který se líbí mně

Izaiáš 58

[1]Křič z plna hrdla, ze všech sil, pozvedni hlas jako polnici. Ohlas mému lidu jeho provinění, domu Jákobovu jeho hřích.

[2]Den co den mě prý hledají, mé cesty by rádi poznali! Jako národ, jenž se spravedlivě chová a neopouští zákony svého Boha, tak mě žádají o spravedlivé soudy, rádi by byli v Boží blízkosti!

[3]Říkají: „Proč se postíme, když se na to nedíváš? Pokořujeme se hladem, a ty si toho nevšímáš?“ Jen se podívejte – v postní den si děláte, co chcete, všechny své dělníky ale honíte.

[4]Vaše půsty působí jen sváry a rozbroje, vaše krutá pěst dopadá na druhé. Nemůžete se postit tak jako dnes, abyste byli vyslyšeni v nebi nahoře!

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[5] To že je půst, který se líbí mně? Den, kdy má člověk hladovět? Kdy má jak rákos hlavu naklánět a stlát si pytlem a popelem? Jak můžeš tohle nazývat postem, dnem, který má Hospodin v oblibě?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[6] Není snad toto půst, který se líbí mě – uvolnit ty, kdo jsou v krutých okovech, rozvázat ty, kdo vězí v provazech, propustit utlačované jako svobodné, takže každé jho zlomíte?

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[7] Nemáš se raději s hladovým o chléb podělit, ubohým bezdomovcům svůj dům otevřít? Když vidíš nahého, nemáš jej přiodít, přestat být netečný k vlastním příbuzným?

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[8] Tehdy jak svítání tvé světlo vytryskne a tvé zdraví rychle rozkvete; tvá spravedlnost tě bude předcházet a Hospodinova sláva tvé řady uzavře.

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[9] Tehdy zavoláš a Hospodin vyslyší tě; o pomoc vykřikneš a řekne: Jsem zde! Když ze svého středu útlak odvrhneš, ukazování prstem a řeči zlé,

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[10] hladovému když se štědře nabídneš a nasytíš duše ztrápené, tehdy tvé světlo vzejde v temnotě a tvá noc bude jako poledne.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[11] Tehdy tě Hospodin stále povede, nasytí tvou duši i v zemi vyprahlé a tvým kostem dodá na síle. Budeš se podobat zavlažené zahradě, budeš jako pramen, jehož voda nevyschne.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.
[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,
[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.
[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.
[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.
[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam

[12] Kdo vzejdou z tebe, zbudují dávné sutiny; základy minulých pokolení znovu vystavíš. Budou tě nazývat stavitelem zbořenin a obnovitelem cest, aby se dalo žít.

[13] Když se tvá noha vyhne sobotě, aby sis v můj svatý den nedělal, co chceš, když budeš sobotu nazývat svým blahem, Hospodinovým svatým a slavným dnem, a budeš ji slavit tak, že upustíš od svých cest, aby sis nedělal, co chceš, a s řečmi přestaneš,

[14] tehdy v Hospodinu rozkoš nalezneš a já tě dovedu na výšiny země, abys užíval dědictví svého otce Jákoba. Tak promluvila ústa Hospodinova.

Vaše viny jsou překážka

Izaiáš 59

[1] Hle – ruka Hospodinova není krátká, aby zachraňovat nemohla, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel!

[2] Vaše viny jsou však překážka mezi vámi a vaším Bohem, vaše hříchy vám skryly jeho tvář, aby neslyšel.

[3] Vždyť máte dlaně potřísněné krví a prsty plné vin; vaše rty mluví samé lži, váš jazyk mumlá podlosti.

[4] Nikdo nevolá po spravedlnosti, nezastává se věrnosti. Doufají v nicotu, mluví lži, počnou trápení a rodí neštěstí.

falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[5] Hadí vejce vyseděli, pavoučí sítě osnují. Kdo jejich vejce pozře, zemře; rozmáčkne-li je, zmije vyleze!

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[6] Jejich pavučiny se na šat nehodí, neobléknou se tím, co zhotoví. Jejich činy jsou zločiny, na jejich dlaních lpí násilí.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[7] Jejich nohy běží k neštěstí, spěchají prolévat krev nevinných. Jejich myšlenky jsou jen zlomyslnosti, zkáza a zhouba jsou jejich průvodci.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[8] Cestu pokoje vůbec neznají, v jejich stopách je jen bezpráví. Své stezky pokroutili natolik, že tudy kráčející pokoj neznají.

Uznáváme své zločiny

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[9] Proto je od nás právo daleko, proto k nám nedosahuje spravedlnost! Čekáme na světlo, a hle – tma; na úsvit, ale kráčíme v temnotách.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[10] Jak slepí se plížíme podél zdi, šmátráme jako bez očí. O poledni klopýtáme jako v půlnoci, mezi siláky jsme jako umrlci.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[11] Všichni mručíme jako medvědi, tklivě naříkáme jako holubi. Čekáme na právo, ale žádné není, na spásu, ale ta je pryč.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[12] Mnoho je před tebou našich vin, svědčí proti nám náš vlastní hřích; zůstávají nám naše provinění, uznáváme své zločiny:

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[13] Vzpouru a zradu proti Hospodinu, odvrácení se od Boha, řeči o násilí a o útlaku, mumlání lží, jež naše srdce zplodila.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[14] Právo je zpátky zahnáno, spravedlnost zůstala kdesi daleko; pravda ulicemi klopýtá, poctivost nesmí do města.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[15] Pravda se vytratila a ten, kdo se straní zla, je vydáván napospas.

Zastánce a Vykupitel

Hospodin vidí a nelíbí se mu to, že právo zmizelo.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[16] Když viděl, že tu není žádný zastánce, že tu není ani jeden, zhrozil se. Svou vlastní paží proto spásu způsobil, vlastní spravedlností se posílil.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[17] Jako pancířem se oblékl spravedlností, na hlavu vzal si přilbu spasení. Jako šaty vzal si roucho pomsty, pláštěm horlivosti se zahalil.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[18] Jak si zasluhují, tak jim odplatí, hněv má pro protivníky, odplatu pro soky; i ostrovům odplatí, jak si zaslouží.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente

[19] Na západě budou Hospodinovo jméno ctít a jeho slávu tam, kde slunce vychází, neboť se jako prudká řeka přivalí, hnaná kupředu dechem Hospodinovým.

impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.
[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.
[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.
[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.
[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.
[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos

[20] K Sionu přijde Ten, jenž je vykoupí – k těm, kdo v Jákobovi opouštějí hřích, praví Hospodin.

[21] A toto bude má smlouva s nimi, praví Hospodin: Můj Duch, který je na tobě, a má slova, jež jsem vložil do tvých úst, se nevzdálí od tvých úst ani od úst tvých potomků ani od úst potomků tvých potomků, praví Hospodin, od nynějška až navěky.

Město Hospodinovo

Izaiáš 60

[1] Vstávej, zaskvěj se, tvé světlo už je tu, Hospodinova sláva vzešla nad tebou!

[2] Hle, tma přikryje zemi a soumrak národy, nad tebou ale vzejde Hospodin, jeho sláva nad tebou se objeví.

[3] Ke tvému světlu půjdou národy a králové k jasu tvého svítání.
[4] Jen zvedni oči, kolem se rozhlédni – ti všichni se k tobě shromáždí; tvoji synové přijdou z krajů dalekých, tvé dcery budou přineseny v náručí.

[5] Až to uvidíš, celý se rozzáříš, samým úžasem se ti srdce rozbuší: obrátí se k tobě mořské poklady, bohatství národů k tobě zamíří.

[6] Stáda velbloudů tě zaplaví, dromedáři z Midiánu a z Efy, přijdou i všichni ze Sáby

virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

7 Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

9 Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te

se zlatem a vonným kořením, aby Hospodinovy chvály hlásali.

7 Všechny ovce z Kedaru se k tobě shromáždí, poslouží ti i nabajotští berani; budou přijati za oběť na mém oltáři, a tak dům své slávy oslavím.

8 Kdo se to slétají jako oblaky, jako holubi k svému hnízdišti?

9 Na mě zajisté čekají ostrovy a mořské lodi jsou mezi prvními, aby tvé syny z dálky přivezly a jejich stříbro i zlato s nimi, kvůli jménu Hospodina, tvého Boha, Svatého Izraelova, jenž tě oslaví.

10 Cizinci zbudují tvoje zdi a jejich králové ti poslouží. Ano, ve svém hněvu jsem tě bil, ve své přízni se ale nad tebou slituji.

11 Tvé brány zůstanou stále otevřeny, nebudou zavírány ve dne ani v noci, aby k tobě přišlo bohatství národů i jejich králové ve vítězném průvodu.

12 Národ a království, jež ti neslouží, zahynou; takové národy v troskách zaniknou.

13 Sláva Libanonu k tobě zamíří, cypřiše a jilmy spolu s jedlemi, aby ozdobily moji svatyni, podnož svých nohou abych oslavil.

14 Poníženě k tobě přistoupí synové těch, kdo tě trápili; všichni, kdo tebou pohrdli, se u tvých nohou pokloní a budou tě

desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

15 De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

16 Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

17 Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

18 Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

19 Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

20 Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

21 Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

22 O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

nazývat: Město Hospodinovo, Sion Svatého izraelského.

15 Místo abys byla opuštěná a neoblíbená, takže skrze tebe nikdo nechodil, způsobím, abys věčnou chloubou byla, všem pokolením budeš radostí.

16 Mléko národů budeš pít, sát budeš z prsů královských a poznáš, že já Hospodin jsem tvůj spasitel, Bůh Jákobův, tvůj vykupitel.

17 Místo bronzu přinesu ti zlato a místo železa stříbro; místo dřeva přinesu ti bronz a místo kamení železo. Tvým správcem tehdy učiním pokoj, tvým vládcem bude spravedlnost.

18 Ve tvé zemi už nebude slyšet o násilí, o zkáze a zhoubě na tvém území. Své hradby tehdy nazveš Spása a svoje brány Chvála.

19 Slunce už ti nebude světlem ve dne, nebude ti svítit ani záře měsíce – Hospodin bude tvým věčným světlem, tvůj Bůh ti bude ke slávě!

20 Tvé slunce už nikdy nezapadne, neubude už z tvého měsíce – Hospodin bude tvým věčným světlem, dny tvého truchlení skončí se.

21 V tvém lidu budou všichni spravedliví a obdrží zemi navěky. Oni jsou výhonek, jenž jsem zasadil, dílo mých rukou, v němž se oslavím.

22 Z toho nejmenšího bude kmen, nepatrný bude mocným národem. Já jsem Hospodin; v pravý čas to rychle učiním.

Léto milosti

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

Izaiáš 61

[1]Duch Panovníka Hospodina na mně spočívá, abych nesl dobré zprávy ubohým. Poslal mě ovázat srdce ztrápených, vyhlásit svobodu zajatým a propuštění spoutaným,

[2] vyhlásit Hospodinovo léto milosti a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny plačící,

[3]posílit na Sionu truchlící, dát jim věnec místo popela, olej radosti místo truchlení a oděv chvály místo skleslosti. Budou je nazývat: Duby spravedlnosti, stromy, jež Hospodin zasadil, aby se na nich oslavil.

[4] Zbudují dávné sutiny, trosky minulosti opraví, zbořená města obnoví, jež po věky byla troskami.

[5] Pastýři vašich stád budou cizinci, vaši oráči a vinaři budou lidé z ciziny.

[6] Vás ale nazvou: Hospodinovi kněží, budou vám říkat: Našemu Bohu sloužící. Bohatstvím národů se budete sytit, oblečete se do jejich nádhery.

[7]Místo své hanby budete mít dvojitý podíl, místo své potupy budete jásat nad svým dědictvím. V jejich zemi získáte dvojitý podíl, budete obdařeni věčnou radostí.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[8] Já Hospodin totiž právo miluji a nenávidím okrádání a příkoří; proto je odměním ve své věrnosti a uzavřu s nimi smlouvu navěky.

[9] Jejich símě bude známé mezi pohany a jejich potomci mezi národy: Všichni, kdo je uvidí, tehdy uznají, že jsou símě, kterému žehná Hospodin.

[10] V Hospodinu se šťastně raduji, má duše mého Boha velebí, neboť mě oblékl rouchem spásy a pláštěm spravedlnosti mě zahalil jako ženicha s věncem ozdobným, jako nevěstu okrášlenou šperky.

[11] Tak jako země plodí své rostliny a zahrada dá vzklíčit svému semeni, tak dá Panovník Hospodin vzklíčit spravedlnosti a chvále před všemi národy.

Dostaneš nové jméno

Izaiáš 62

[1] Kvůli Sionu nezůstanu mlčet, kvůli Jeruzalému neutiším se, dokud jeho spravedlnost nevzejde jak rozbřesk a jeho spása nevzplane jako pochodeň.

[2] Národy spatří tvoji spravedlnost i všichni králové slávu tvou a tehdy dostaneš nové jméno, jež ti Hospodinova ústa vyberou.

[3] V Hospodinově ruce budeš slavnou korunou, v dlani svého Boha královskou čelenkou.

4 Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

5 Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

6 Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

7 nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

8 Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

9 Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

10 Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

11 Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

4 Už nikdy ti nebudou říkat Opuštěná, tvoji zem nebudou nazývat Pustinou. Budou ti říkat Oblíbená a tvoji zem nazvou Provdanou – ano, Hospodin se bude v tobě kochat, tvá země znovu bude manželkou!

5 Jako se mládenec žení s pannou, tak se tvůj Stavitel ožení s tebou; ženichovo štěstí nad nevěstou zakusí tvůj Bůh nad tebou!

6 Jeruzaléme, na tvých zdech jsem ustanovil strážné, kteří celý den a celou noc nikdy neztichnou. Vy, kdo Hospodina upomínáte, nedopřávejte si pokoje

7 a ani jemu pokoj nedejte, dokud neobnoví Jeruzalém a dokud nezpůsobí, aby byl slavný na zemi.

8 Hospodin přísahal svou pravicí, svou mocnou paží přísahal: Už nikdy nedám tvé obilí tvým nepřátelům sníst; už nikdy nevypijí cizinci víno, s nímž ses tak namáhal.

9 Ženci budou jíst obilí a chválit Hospodina, česáči budou víno pít na mých svatých nádvořích.

10 Projděte, projděte branami, připravte cestu pro můj lid! Budujte, budujte silnici, vyberte kamení, zvedněte korouhev pro národy!

11 Hle, Hospodin nechá provolat do všech konců světa: „Řekněte Dceři sionské – hle, tvůj Spasitel už jde! Hle, jeho odplata jde s ním, jeho odměna ho předchází!“

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo

[12] Tvé syny nazvou: Svatý lid, Vykoupení Hospodinovi, a tebe nazvou: Vyhledávané, Město, jež není opuštěné.

Vinný lis národů

Izaiáš 63

[1] Kdo to přichází z Edomu, z Bosry v rouchu rudě zbarveném? Kdo to v hávu svého majestátu kráčí vpřed v ohromné síle své? Já, který spravedlnost vyhlašuji, já, mocný k vítězství!

[2] Proč jsou tvé šaty rudé krví jak roucho toho, kdo šlape lis?

[3] Já sám jsem šlapal vinnou káď a nikdo z národů se ke mně nepřidal. Ve svém hněvu jsem je pošlapal, ve své prchlivosti rozdupal, až mi jejich krev na šaty stříkala, všechna má roucha jsou nasáklá.

[4] V srdci jsem toužil po dni pomsty; konečně přišlo mé léto odplaty.

[5] Když jsem viděl, že není žádný pomocník, zhrozil jsem se, že v nikom není opory. Svou vlastní paží jsem proto spásu způsobil, vlastní prchlivostí jsem se posílil.

[6] Ve svém hněvu jsem šlapal národy, svou prchlivostí jsem je opojil, jejich krev jsem nechal crčet na zemi.

Jsou můj lid

[7] Hospodinovu lásku připomínat chci a činy, za které chválu zaslouží – za všechno, co pro nás Hospodin učinil, za to, jak velmi byl k domu Izraele laskavý, za

as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

veliké slitování, které jim projevil, za jeho velikou lásku k nim.

[8] Prohlásil: „Vždyť jsou můj lid, moji synové, ti mě nezradí,“ a přinesl jim spasení.

[9] Sám trpěl každým jejich trápením, posílal svého anděla, aby je zachránil. Ve své lásce a smilování je sám vykoupil, zvedal a nosil je po všechny dávné dny.

[10] Oni se ale bouřili a jeho svatého Ducha trápili; a proto se jim v nepřítele obrátil a sám bojoval proti nim.

[11] Potom vzpomínali na dávné dny, na Mojžíše a jeho lid: Kde je Ten, který je vedl mořem spolu s pastýřem svých stád? Kde je Ten, který jim vložil do nitra svého svatého Ducha;

[12] který je vedl svou slavnou paží po Mojžíšově pravici; který před nimi vody rozdělil, aby si získal jméno navěky;

[13] který je vedl skrze hlubiny bez klopýtnutí jak koně na pláni?

[14] Jako když dobytek schází do údolí, tak je Hospodinův Duch vedl k odpočinutí. Takto jsi doprovázel svůj lid, abys své jméno proslavil.

Ty jsi Otec náš

[15] Pohlédni z nebe, jen se podívej z příbytku svatosti a slávy své: Kde je tvá horlivost a síla tvá? Tvé hluboké slitování se nám vyhýbá!

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

[16] Vždyť ty jsi přece Otec náš; i kdyby nás neznal Abraham a Izrael se o nás nestaral, ty, Hospodine, jsi Otec náš, od věků máš jméno Vykupitel náš.

[17] Proč jsi nás, Hospodine, nechal z tvé cesty zabloudit? Zatvrdil jsi naše srdce, abychom tě nectili? Vrať se už zpátky kvůli služebníkům svým, kvůli kmenům svého dědictví!

[18] Nakrátko tvůj lid vlastnil tvou svatyni, než ji naši nepřátelé celou zdupali.

[19] Jsme jako ti, kterým nevládneš už věky, jako ti, kteří už tvé jméno nenosí. Kéž bys tak roztrhl nebe a sestoupil, aby se před tebou hory roztřásly!

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

Izaiáš 64

[1] Jako když oheň zapálí roští a vodu v hrnci uvaří, tak ať tví nepřátelé tvé jméno poznají, ať se před tebou třesou národy!

[2] Jako když jsi konal své nečekané divy – sestoupils a před tebou se hory roztřásly!

[3] Od věků nikdy nikdo neslyšel, nikdo svým okem neviděl, že by nějaký Bůh kromě tebe tak jednal s těmi, kdo čekají na něj.

[4] Zastáváš se těch, kdo rádi žijí správně, kdo na tvých cestách myslí na tebe. Hle, rozlítil ses, že jsme stále hřešili. Můžeme snad být spaseni?

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?
[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.
[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.
[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[5] Všichni jsme jako někdo nečistý, všechna naše spravedlnost jak hadry té, jež krvácí. Všichni vadneme jako list, jako vichrem unášeni svými vinami.

[6] Nikdo tvé jméno nevzývá, nikdo se neprobouzí, po tobě nesahá, když jsi před námi skryl svou tvář a našim vinám nás vydal napospas.

[7] Ty jsi však, Hospodine, Otec náš, my hlína jsme a ty Tvůrce náš, tvá ruka nás všechny uhnětla.

[8] Nehněvej se, Hospodine, přespříliš, nevzpomínej navěky na náš hřích. Prosíme tě, už na nás pohlédni – my všichni jsme tvůj lid!

[9] Tvá svatá města jsou zpustošena, ze Sionu je pustina, Jeruzalém leží v sutinách.

[10] V tom našem svatém a slavném chrámě kdysi chválili tě naši otcové – teď je z něj ale jen spáleniště, vše, co nám bylo drahé, je zničené!

[11] Budeš se přes to vše, Hospodine, držet zpět? Budeš mlčet a pokořovat nás bez konce?

Vyrovnám s nimi účty

Izaiáš 65

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[1]Odpovídal jsem těm, kdo se neptali, dal jsem se najít těm, kdo o mě nestáli. Národu, který mé jméno nevzýval, jsem říkal: „Jsem tu! Jsem tu!“

[2]Po celé dny jsem ruce vztahoval k lidu buřičů, kteří chodí cestou nedobrou za vlastní představou.

[3]Ten lid mě stále dráždí tváří v tvář, když obětují v zahradách, kadidlo pálí na cihlách,

[4]vysedávají při hrobkách, kde v noci drží stráž a jedí maso podsvinčat – v jejich hrncích je hnusná polévka!

[5]Přitom říkají: „Zůstaň tam a nechoď blíž, neboť jsem svatější než ty!“ Takoví mě dráždí jak v nose dým, jak oheň hořící celé dny.

[6]Hle, toto stojí psáno přede mnou: Nebudu mlčet, ale odplatím, vrchovatě naplním jejich klín –

[7]za to, jak jste se provinili i s vašimi otci, praví Hospodin. Protože na horách kadidlo obětovali, protože mě uráželi na návrších, za tehdejší skutky s nimi vyrovnám účty, naplním jejich klín.

[8]Toto praví Hospodin: Jako když v hroznu najdou zdravé víno a řeknou: „Neničho, zbylo v něm něco dobrého,“ tak i já naložím se svými služebníky: Všechny je nezničím.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se

[9] Z Jákobových beder vzbudím potomky, z Judy vzejde ten, kdo mé hory obsadí; moji vyvolení je obsadí, moji služebníci v nich budou žít.

[10] Můj lid – ti kdo mě hledají – budou mít v Šáronu ovčí pastviny, jejich skot odpočine v achorském údolí.

[11] Ale vás, kdo jste Hospodina opustili, vás, kdo jste zapomněli na horu mé svatosti, vás, kdo jste Štěstěně stůl prostírali, vás, kdo jste Osudu číše plnili –

[12] nuže, vás tedy odsoudím k meči, všichni se skloníte a budete pobiti, neboť jsem volal, a vy jste neodpovídali, mluvil jsem, a vy jste neposlouchali, ale páchali jste, co je zlé v mých očích, zvolili jste si, co se mi nelíbí.

[13] Nuže, toto praví Panovník Hospodin: Hle, moji služebníci budou jíst, vy však budete hladoví. Hle, moji služebníci budou pít, vy však budete žízeň mít. Hle, moji služebníci se budou veselit, vy však budete zklamaní.

[14] Hle, moji služebníci budou zpívat štěstím, vy však budete křičet bolestí, kvílet budete samou úzkostí.

[15] Své jméno zanecháte vyvoleným mým, aby je používali pro kletby: „Ať tě Panovník Hospodin zahubí!“ Svým služebníkům však dá jméno jinačí.

[16] Kdo bude na zemi dávat požehnání, bude to činit při Bohu pravdy; kdo bude

abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

na zemi přísahat, při Bohu pravdy to udělá. Minulá soužení budou zapomenuta, ukryta budou před mýma očima.

Nové stvoření

[17] Hle – já stvořím nové nebe a novou zem; na minulé věci se zapomene, nikdo už nebude o nich přemýšlet.

[18] Nuže, radujte se a buďte šťastní navěky z mého stvoření: Hle – já stvořím Jeruzalém ke štěstí a jeho lid k radosti.

[19] Sám budu šťastný z Jeruzaléma, ze svého lidu se budu radovat – vždyť už v něm nebude slyšet pláč, křik se tam nebude už nikdy rozléhat!

[20] Už nikdy tam nebude dítě, které by zemřelo po pár dnech, a nebude tam ani stařec, který by nenaplnil svůj věk. Ten, kdo zemře ve sto letech, bude mladíkem, a ten, kdo sta let nedosáhne, bude za proklatce.

[21] Budou si stavět domy a bydlet v nich, sázet vinice a jejich plody jíst.

[22] Nebudou stavět, aby bydleli jiní, nebudou sázet, aby to jiní zhltali. Můj lid bude žít, tak jako žijí stromy, dílo svých rukou si mí vyvolení užijí.

[23] Už se nebudou marně dřít, nebudou plodit děti do hrůzy; jsou přece símě, kterému žehná Hospodin – oni i jejich potomci!

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

[24] Ještě než zavolají, já jim odpovím; ještě než domluví, já je vyslyším.

[25] Vlk a beránek se budou spolu pást, lev jako dobytče bude slámu žrát, pokrmem hada bude prach. Už žádná zloba, už žádná záhuba nikde na celé mé svaté hoře, praví Hospodin.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

Sami si zvolili své cesty

Izaiáš 66

[1] Toto praví Hospodin: Nebe je můj trůn, zemi mám u nohou jako podnožku. Kde mi to chcete stavět dům? Kde má být místo, kde bych spočinul?

[2] Vždyť jsem to všechno svou rukou učinil, a tak všechno vzniklo, praví Hospodin. Všímám si ale ztrápených a v duchu zkroušených, kteří se chvějí před slovem mým.

[3] Kdo poráží býka, zabíjí člověka, kdo obětuje beránka, rdousí psa, kdo nese obětní dar, přináší krev prasat, kdo pálí kadidlo, modlu uctívá! Oni si sami zvolili své cesty, ve svých ohavnostech si z duše libují,

[4] a tak pro ně zvolím kruté zacházení, přivedu na ně, čeho se strachují! Volal jsem totiž, ale neodpovídali, mluvil jsem, ale neposlouchali, ale páchali, co je zlé v mých očích; zvolili si, co se mi nelíbí.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente

[5] Slyšte slovo Hospodinovo, vy, kdo se před jeho slovem chvějete: Vaši bratři, kteří vás nenávidí, kteří vás pro mé jméno zavrhli, říkají: „Ať už se Hospodin oslaví, ať vidíme to vaše veselí!“– Takoví se však hanby dočkají.

[6] Z města je slyšet hluk! Hlas je slyšet z chrámu! Hlas Hospodinův, který svým nepřátelům nese odplatu!

Rodící Jeruzalém

[7] Porodila dřív, než na ni přišly bolesti; dříve než zasténala, narodil se jí syn!

[8] Kdo kdy slyšel co takového? Kdo kdy viděl co podobného? Vznikne snad země v jednom dni? Narodí se národ v jeden okamžik? Jakmile však Dcera sionská rodit začala, hned svoje děti na svět přivedla!

[9] Copak já, který otevírám lůno, nepůsobím i porod? praví Hospodin. Copak já, který vedu k porodu, lůno uzavřu? praví tvůj Bůh.

[10] S Dcerou jeruzalémskou se veselte, všichni, kdo ji milujete, jásejte! Radujte se, radujte spolu s ní, všichni, kdo jste nad ní truchlili!

[11] Budete sát do sytosti z prsů její útěchy, zalykat se rozkoší v jejím kyprém náručí!

[12] Neboť toto praví Hospodin: Hle – jako řekou zaplavím ji pokojem a slávou národů jako rozvodněným potokem.

que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

Budete se kojit v jejím náručí, na jejím klíně budete laskáni.

[13] Jako když matka své dítě konejší, tak já vás potěším – v Jeruzalémě dojdete útěchy.

[14] Až to uvidíte, vaše srdce zajásá a celí rozkvetete jako bylina. Hospodinovým služebníkům bude zjevná jeho ruka, na své nepřátele se však rozhněvá.

Hospodin přichází

[15] Hle – Hospodin přichází s ohněm, jeho vozy jsou jako vichřice! V zuřivosti vylije svůj hněv, své hrozby v plamenech.

[16] Hospodin se bude soudit ohněm, svým mečem s každým člověkem; Hospodin mnohé pobije.

[17] Ti, kdo se posvěcují a očišťují pro zahrady po vzoru toho, kdo je vprostřed nich, ti, kdo jedí maso prasat, krys a jiné havěti, zahynou spolu s ním, praví Hospodin.

[18] Já však znám jejich skutky i jejich smýšlení, a proto přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky; přijdou a moji slávu uvidí!

[19] Vložím na ně znamení a ty, kteří vyváznou, pošlu mezi národy – do Taršiše, Libye a Lydie, k těm slavným lučištníkům, do Tubalu a Řecka, ke vzdáleným ostrovům, kde o mně ještě nikdy neslyšeli a moji slávu nikdy neviděli. Budou zvěstovat mou slávu mezi národy!

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[20]Na koních, vozech a povozech, na mezcích a velbloudech pak přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na moji svatou horu do Jeruzaléma, praví Hospodin. Přivedou je tak, jako když synové Izraele přinášejí svůj dar do Hospodinova domu v čistých nádobách.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[21]A i z nich některé přijmu za kněží a levity, praví Hospodin.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[22] Jako to nové nebe a nová zem, které učiním, zůstanou přede mnou, praví Hospodin, tak zůstane i vaše jméno a vaši potomci.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[23] Od novoluní do novoluní, od soboty do soboty přicházet budou všichni lidé, aby se mi klaněli, praví Hospodin.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

[24] Vyjdou a spatří mrtvoly těch, kdo se proti mně vzbouřili. Jejich červ totiž nehyne a jejich oheň nehasne – všem lidem budou k výstraze!

Jeremias	Jeremiáš

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

1 Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

2 a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

3 e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

4 A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

5 Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

6 Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

7 Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

8 Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

9 Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

SOUD NAD JERUZALÉMEM

Jeremiáš 1

1Slova Jeremiáše, syna Chilkiášova, jednoho z kněží v Anatotu v kraji Benjamín.

2Ve třináctém roce vlády judského krále Jošiáše, syna Amonova, dostal slovo Hospodinovo

3a to pokračovalo během vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, a až do konce jedenáctého roku judského krále Cidkiáše, syna Jošiášova, totiž do vystěhování Jeruzaléma v pátém měsíci.

Co vidíš?

4Dostal jsem slovo Hospodinovo:

5 „Než jsem tě zformoval v matčině lůně, znal jsem tě. Ještě než jsi přišel na svět, posvětil jsem tě; národům učinil jsem tě prorokem."

6„Ach ne, Hospodine, Pane můj," zvolal jsem. „Neumím přece mluvit! Jsem ještě dítě!"

7„Neříkej, že jsi ještě dítě," odpověděl mi Hospodin, „ale jdi, kamkoli tě pošlu, a říkej, cokoli ti přikážu.

8Neboj se jich – vždyť já jsem s tebou, abych tě vysvobozoval, praví Hospodin."

9Tehdy Hospodin vztáhl ruku, dotkl se mých úst a řekl mi: „Hle, vložil jsem ti do úst svá slova.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

[10]Pohleď, dnes tě ustanovuji nad národy a královstvími, abys vyvracel a podvracel, ničil a bořil a abys budoval a sázel.“

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[11]Dostal jsem slovo Hospodinovo: „Co vidíš, Jeremiáši?“ „Vidím prut mandloně,“ odpověděl jsem.

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

[12]„Vidíš dobře,“ řekl mi Hospodin, „neboť já bdím nad svým slovem, abych je vykonal.“

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[13]Znovu jsem dostal slovo Hospodinovo: „Co vidíš?“ „Vidím vroucí kotel,“ odpověděl jsem, „jak se naklání od severu.“

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[14]„Od severu se valí neštěstí na všechny obyvatele země,“ řekl mi Hospodin.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[15]„Hle, svolávám všechny kmeny severních království, praví Hospodin. Přijdou a postaví své trůny proti branám Jeruzaléma; obklíčí dokola jeho hradby i všechna judská města.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

[16]Odsoudím je za všechno jejich zlo, za to, že mě opustili, za to, že cizím bohům pálili kadidlo a dílu svých rukou se klaněli.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]Ty si však vyhrň rukávy! Vstaň a řekni jim, cokoli ti přikážu. Neděs se jich, nebo tě před nimi zděsím.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

[18]Hle, dnes jsem tě učinil opevněným městem, železným sloupem a bronzovou hradbou proti celé judské zemi – proti jejím králům, jejím velmožům, jejím kněžím i jejímu lidu.

[19]Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě – vždyť já jsem s tebou, abych tě vysvobozoval, praví Hospodin.“

Nevěrný lid

Jeremiáš 2

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Jdi a volej, ať to Jeruzalém slyší – Tak praví Hospodin: Vzpomínám, jak jsi v mládí byla oddaná, jak jsi milovala jako nevěsta, jak jsi mě následovala pouští, v tom nehostinném kraji.

[3] Izrael býval Hospodinu svatý, byl prvotinou jeho úrody; všichni, kdo jej hltali, bývali potrestáni a přišlo na ně neštěstí, praví Hospodin.“

[4]Slyšte slovo Hospodinovo, dome Jákobův, všechny rodiny Izraelova domu!

[5]Tak praví Hospodin: „Co na mně vaši otcové našli špatného, že ode mě odešli tak daleko? Marnost následovali a marností se stali.

[6]Už se neptali: ‚Kde je Hospodin, který nás vyvedl z Egypta, který nás provázel na poušti zemí pustou a plnou jam, zemí sucha a stínu smrti, zemí, kterou se nechodí, kde není ani živáčka?‘

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[7] Vedl jsem vás do země krásné jako sad, abyste požívali dary, které plodila. Vy jste však přišli a zprznili mou zemi, zohavili jste mé dědictví!

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

[8] Ani kněží se neptali: ‚Kde je Hospodin?‘ Znalci Zákona mě neznali, pastýři lidu mě zradili, proroci prorokovali při Baalovi, následovali nesmysly.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[9] Proto vás znovu obviňuji, praví Hospodin, a ještě i vaše vnuky obviním.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[10] Jeďte se podívat na středomořské ostrovy, pošlete někoho k beduínům na poušti; dobře se podívejte a zvažte to: Kdy se co takového stalo?

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[11] Vyměnil nějaký národ své bohy, i když to žádní bozi nebyli? Můj lid ale svou Slávu vyměnil za nesmysly!

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[12] Zděste se, nebesa, otřásejte se hrůzou nad tím, co se stalo, praví Hospodin.

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[13] Můj lid totiž spáchal dvojí zlo: Opustili mne, pramen živých vod, a vykopali si své rozpukané nádrže, ze kterých voda vyteče.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[14] Copak je Izrael otrok? Copak se narodil jako čeledín? Proč se tedy stal kořistí?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram

[15] Vrčeli a řvali nad ním lvi; jeho zem zpustošili, města spálili, takže v nich nikdo nebydlí.

uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

16 Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

17 Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

18 Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

19 A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

20 Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

22 Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

16 Z Memfisu a Dafné přišli muži, kteří ti lebku rozbili.

17 Copak si za to nemůžeš sama? Opustilas Hospodina, svého Boha, tenkrát, když s tebou putoval.

18 Co z toho máš, chodit do Egypta – aby ses vody z Nilu napila? Co z toho máš, do Asýrie cestovat – aby ses napila z řeky Eufrat?

19 Za vyučenou ti dá špatnost tvá, tvé odvrácení tě vytrestá. Poznáš a uvidíš, jak zle a trpce chutná, žes opustila Hospodina, svého Boha, a bázeň přede mnou jsi ztratila, praví Hospodin, Pán zástupů.

20 Své jho jsi už dávno rozlámala, své postroje jsi strhala: ‚Nebudu sloužit!' říkalas. Na kdejakém vyšším návrší a pod kdejakým stromem košatým se ale válíš jako nevěstka.

21 Já jsem tě sázel jako výbornou révu z nejušlechtilejších sazenic. Jak ses mi mohla takhle zvrhnout v plané křoví, jež mi nepatří?

22 I kdyby ses mýdlem vydrhla a louhu přidala sebevíc, skvrna tvé viny přede mnou zůstává, praví Panovník Hospodin.

23 Jak můžeš říkat: ‚Jsem bez poskvrny, nechodila jsem za baaly.' Jen se podívej, cos prováděla v Údolí, nad tím, cos páchala, se zamysli! Jsi velbloudice pádící svými cestami,

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.
[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.
[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,
[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.
[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.
[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.
[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.
[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois,

[24]divoká oslice, zvyklá na poušti. Jakmile lačně zavětříš, kdo zadrží tvůj chtíč? Kdokoli po ní v čas říje zatouží, najde ji snadno, bez námahy.
[25]Dej pozor, ať si neuchodíš nohy a ať se žízní neumoříš. ‚Ne ne,' odpovídáš, ‚marné řeči! Miluji cizí a půjdu za nimi!'
[26]Jako má hanbu přistižený zloděj, tak je hanebný celý dům Izraele se svými králi a velmoži i s kněžími a proroky.
[27]Dřevo oslovují: ‚Otče náš,' kameni říkají: ‚Jsi má rodička.' Ukazují mi záda, a ne tvář, jakmile je však stihne bída, volají: ‚Přijď a zachraň nás!'
[28]Kde jsou ti tví bohové, které sis pořídil? Jen ať tě přijdou z tvé bídy zachránit! Máš přece tolik bohů, Judo – jednoho boha na každé město!
[29]Z čeho mě chcete obvinit? Všichni jste mě zradili, praví Hospodin.
[30] Nadarmo jsem bil váš lid, nedal se poučit. Své proroky jste mečem hubili jako nenasytní lvi."
[31]Vy jedno pokolení, pohleďte, co praví Hospodin: „Jsem snad Izraeli pouští? Zemí temnoty? Proč můj lid říká: ‚Jsme volní! Chodit za tebou? Už nikdy!'

diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

[32] Zapomene snad dívka na svůj šperk? Zapomene se nevěsta obléci ke svatbě? Můj lid však na mě zapomněl – kolik už je to let?

[33] Jak jsi šikovná v honbě za milováním! I nejhorší coury teď můžeš poučit.

[34] Roucho máš potřísněné krví ubohých, ne přistižených lupičů, ale nevinných. A při tom všem

[35] ještě říkáš: „Jsem nevinná. Jeho hněv se mi vyhýbá!‘ Nuže, budu tě soudit za tvá slova, prý: ‚Já jsem nehřešila.‘

[36] Proč stále někam chodíš a stále měníš směr? Jako ses zklamala v Asýrii, zklameš se Egyptem.

[37] I odtud odejdeš s hlavou v dlaních. Hospodin zavrhl ty tvé opory, žádnou pomoc u nich nenajdeš.“

Jeremiáš 3

[1] „Řekněme, že někdo propustí manželku, ta od něj odejde a vdá se za jiného. Copak se k ní může zase vrátit? Tím by se země hrozně poskvrnila! Tys ale smilnila s tolika milenci, a chceš se ke mně vrátit?“ praví Hospodin.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.
[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.
[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?
[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.
[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.
[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.
[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.
[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.
[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[2] „Jen se rozhlédni kolem dokola: Na kterém holém vršku ses neválela? Čekalas na milence někde u cesty, jako beduín vysedává na poušti. Svým smilstvem a svou zkažeností jsi poskvrnila zemi!
[3] Když potom přestal padat liják a nepřišel ani jarní déšť, byla jsi zatvrzelá jako coura, odmítala ses zastydět.
[4] A teď mi ještě říkáš: ‚Otče, od mládí jsi mě provázel!
[5] Snad se nebudeš hněvat věčně? Zůstaneš navždy rozzloben?‘ Takto mluvíš, a přitom hle – pácháš zlo, jak jen dovedeš!“

Vraťte se

[6] Za dnů krále Jošiáše mi Hospodin řekl: „Vidíš, co provádí ta poběhlice Izrael? Tahá se na kdejaký vyšší kopec a pod kdejaký košatý strom, aby tam smilnila.
[7] Říkal jsem si, že po všem, co provedla, se vrátí ke mně, ale nevrátila se. Viděla to její sestra, zrádkyně Juda.
[8] Viděla, že jsem tu poběhlici Izrael kvůli všemu jejímu cizoložství propustil a dal jí rozlukový list. Její sestra, ta zrádkyně Juda, se toho ale nelekla a odešla smilnit i ona.
[9] Svým lehkovážným smilstvem poskvrnila zem, když cizoložila s kamením a dřevem.
[10] Ani po tom všem se ale ta její sestra, ta zrádkyně Juda, ke mně nevrátila celým srdcem – pouze falešně, praví Hospodin.“
[11] Hospodin mi řekl: „I ta poběhlice Izrael vypadá nevinně vedle Judy, té zrádkyně.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[12]Jdi a volej tato slova směrem na sever: Izraeli, ty poběhlice, vrať se, praví Hospodin; nebudu už na vás hledět s nevolí. Jsem přece milosrdný, praví Hospodin, a nehněvám se navěky.

[13] Jen uznej, že ses provinila, žes byla Hospodinu, svému Bohu, nevěrná, že jsi stále jen za cizími běhala pod kdejaký strom košatý, mě jsi však neposlouchala, praví Hospodin.

[14]Vraťte se, můj odvrácený lide, praví Hospodin, vždyť já jsem vaším manželem. Přijmu vás, po jednom z města, po dvou z rodiny a přivedu vás na Sion.

[15]Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást moudře a rozumně.

[16]A tehdy, až se ve své zemi rozmnožíte a rozmůžete, praví Hospodin, v těch dnech už nebude ani zmínky o Truhle Hospodinovy smlouvy. Ani na mysl už nepřijde, nikdo si na ni nevzpomene; nikomu nebude chybět a nebude se znovu vyrábět.

[17]V ten čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a budou se tam scházet všechny národy – k Hospodinovu jménu v Jeruzalémě. Už se nebudou řídit svým zarputilým a zlým srdcem.

[18]V těch dnech přijde dům Judy k domu Izraele a vydají se společně ze země na severu do země, kterou jsem dal za dědictví vašim otcům.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

Jeremias 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas

[19]Říkal jsem si: Jak rád bych tě počítal za svůj lid a dal ti za dědictví tu krásnou zemi, nejcennější skvost mezi národy! Říkal jsem si, že mě budeš nazývat ‚Otče‘ a neodvrátíš se ode mě.

[20]Vy jste mi ale, dome Izraele, byli nevěrní jako žena nevěrná svému druhovi, praví Hospodin.“

[21]Na holých vrších je slyšet křik – synové Izraele s pláčem žadoní, protože svou cestu zkřivili a na Hospodina, svého Boha, nedbali.

[22]„Vraťte se, mé odvrácené děti, já vaše odvrácení uzdravím.“ Hle – jdeme k tobě, už jsme tu! Ty, Hospodine, jsi náš Bůh!

[23]Ano, ten povyk na výšinách i horách je pouhý klam. Ano, v Hospodinu, našem Bohu, je pro Izrael záchrana!

[24]Co těžce vydobyli naši otcové, to nám „Hanba“ hltala už od mládí. Přišli jsme o jejich ovce i dobytek stejně jako o syny a o dcery.

[25]Proto teď uléháme v hanbě a potupou jsme přikryti. Proti Hospodinu, svému Bohu, jsme hřešili jak my, tak naši otcové, od mládí až do dnešního dne a Hospodina, svého Boha, jsme neposlouchali.

Jeremiáš 4

[1]„Kéž by ses, Izraeli, vrátil, praví Hospodin, kéž by ses ke mně navrátil!

abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

Kéž bys mi své nechutnosti odklidil z očí a víc už nebloudil!

[2] Kéž bys v pravdě, soudu a spravedlnosti přísahal: „Jakože žije Hospodin!‘ Pak by si jeho jménem žehnaly národy a jím se chlubily.“

[3] Toto praví Hospodin obyvatelům Judy a Jeruzaléma: „Zorejte zemi ležící ladem a nesejte už do trní.

[4] Pro Hospodina se obřežte, obřežte svá srdce, lide judský a obyvatelé jeruzalémští, ať můj hněv nevyšlehne plamenem, ať se nerozpálí vašimi zločiny, takže by nešel uhasit.“

Zkáza od severu

[5] „Oznamte to v Judsku, rozhlaste v Jeruzalémě, po celé zemi ať troubí polnice, volejte ze všech sil a říkejte: ‚Shromážděte se! Prchněme do opevněných měst!‘

[6] Na Sion namiřte korouhev: Rychle do bezpečí! Nestůjte! Od severu totiž přivádím neštěstí, strašné ničení.

[7] Lev vyskočil ze své houštiny, hubitel národů vyrazil. Vydal se ze své domoviny, aby tvou zemi zpustošil. Z tvých měst zbudou pouhé trosky, v nichž nikdo nebydlí.

[8] Proto se oblečte pytlem, naříkejte a truchlete: ‚Hospodinův planoucí hněv nás nemine!‘

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9] Toho dne, praví Hospodin, se zhroutí král i velmoži; kněží budou tehdy zděšeni a proroci hrůzou oněmí.“

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10] „Ach ne, Hospodine, Pane můj!“ zvolal jsem. „Jak jsi mohl tento lid a Jeruzalém tak podvést? Prý: ‚Budete žít v pokoji,‘ a přitom nám na hrdlo sahá meč!“

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11] V ten čas bude tomuto lidu i Jeruzalému řečeno: „Od holých vrchů na poušti se žene žhavý vichr na můj lid. Ne aby převíval zrní a ne aby čistil –

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12] na to je příliš silný. Přichází ode mě. To já teď nad nimi vynesu rozsudek.“

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13] Už se žene jako mraky, jeho vozy jako vichřice, koně rychlejší než orli – běda, je s námi konec!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14] „Omyj své srdce od zla, Jeruzaléme, a budeš zachráněn. Jak dlouho ještě budeš přemýšlet zvráceně?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[15] Hlasatel z Danu už je slyšet, z pohoří Efraim jde zlá zvěst.

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[16] Oznamte národům: ‚Už jsou tu!‘ Ohlaste Jeruzalému: ‚Zdaleka tě přišli oblehnout, proti judským městům se rozkřiknou!‘

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17] Obklíčili Jeruzalém jako hlídači pole, neboť se vzbouřil proti mně, praví Hospodin.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[18] To ty tvé způsoby a tvé skutky ti to zavinily. To je tvé neštěstí, ano tak trpké, zasáhne tě přímo do srdce!“

[19] Bolí, bolí mě to v břiše! Bolestí svíjím se! Srdce mám sevřené, mé srdce se chvěje – nemohu zůstat mlčet! Slyšíš, má duše, hlas polnice? Troubí na poplach, do boje!

[20] Pohromu stíhá pohroma, celá země je zničena. Má vlast je náhle v sutinách, můj domov je ten tam.

[21] Jak dlouho uvidím válečné prapory? Jak dlouho uslyším troubit polnici?

[22] „Můj lid se musel zbláznit – už mě neznají. Jsou jako hloupé děti – rozum nemají. Ve zlu jsou velmi šikovní, konat dobro však neumí.“

[23] Viděl jsem zemi – hle, pustá a prázdná, vzhlédl jsem k nebi – bylo bez světla.

[24] Viděl jsem hory – celé se chvěly, otřásaly se všechny pahorky.

[25] Viděl jsem a hle – nikde ani člověk a všichni ptáci zmizeli.

[26] Viděl jsem – a hle, sad se stal pouští, všechna města padla před Hospodinem, když vzplanul jeho hněv!

[27] Tak praví Hospodin: „Z celé země zbudou sutiny, i když ji zcela nezničím.

[28] Por isso, a terra panteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto

[28] A proto bude země truchlit i nebe nahoře se do tmy zahalí; co jsem řekl, totiž nevezmu zpátky, co jsem rozhodl, to nezměním.“

[29] Jakmile zaslechli jezdce a lukostřelce, každé město se dalo na útěk. Do houští lezli, na skály šplhali, každé město je opuštěné, nezůstal ani človíček.

[30] Co si však, nebožačko, počneš ty? Vezmeš si šarlatové šaty? Zlatými šperky se ozdobíš? Budeš si řasenkou líčit oči? Zbytečné krášlení! Tví milenci tebou pohrdají, chystají se tě zavraždit!

[31] Slyším křik jakoby ženy v bolestech, jako když matka rodí poprvé – křik sténající Dcery sionské, jež vzpíná ruce: „Běda mi! Život mě opouští před vrahy!“

Jak ti mohu odpustit?

Jeremiáš 5

[1] „Projděte jeruzalémské ulice, dívejte se a pátrejte, prohledejte jeho tržiště. Najdete-li někoho, kdo dbá na právo a usiluje o věrnost, pak Jeruzalému prominu.

[2] I když říkají: ‚Jakože Hospodin žije,‘ stejně přísahají křivě!“

[3] Ty ale, Hospodine, přece jistě očima pátráš po věrnosti. Bil jsi je, ale necítili bolest, hubils je, ale nedali se poučit.

mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

Tváře zatvrdili víc než kámen, vrátit se odmítli.

[4] Řekl jsem si: Jsou to jen chudáci; chovají se jako blázni, protože Hospodinovu cestu neznají, nevědí, co jejich Bůh nařídil.

[5] Půjdu raději za mocnými a s nimi promluvím; ti přece Hospodinovu cestu znají, ti vědí, co jejich Bůh nařídil. Jenže ti také jeden jako druhý své jho rozlámali, postroje ze sebe strhali.

[6] Proto se na ně z lesa vrhne lev, vlk z pustiny je rozsápe, leopard bude číhat u jejich měst a roztrhá každého, kdo vyjde ven. Už bylo příliš jejich vzpour, jejich nevěry už bylo dost!

[7] „Jak ti to mohu odpustit? Tví synové mě opustili a přísahají skrze nebohy. Jen co jsem je nasytil, odešli cizoložit, houfem se valí do domu nevěstky.

[8] Hřebci jedni vykrmení a vilní, po manželce bližního všichni řehtají.

[9] Copak je mohu nechat bez trestu? praví Hospodin. Copak je nemám stihnout pomstou, když je ten národ takový?

[10] Projděte jejich vinice a pustošte, ale nezničte je úplně. Odstraňte jejich výhonky, protože nejsou Hospodinovy.

[11] Proradně mě totiž zradili – jak dům Izraele, tak dům Judy, praví Hospodin.“

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[12] Popírali Hospodina se slovy: „To není on! Na nás nepřijde žádná bída, nepocítíme meč ani hladomor.

[13] Proroci jen tak do větru žvaní, nemají žádné poselství – ať se to stane jim samotným!“

[14] Nuže, tak praví Hospodin, Bůh zástupů: „Protože říkají takové věci, hle, já ti dám do úst slova jako oheň, jenž spálí jako dříví tento lid.

[15] Hle, dome Izraele, přivedu na vás národ zdaleka, praví Hospodin. Národ prastarý je to, národ odvěký, národ, jehož jazyk neznáš, a nerozumíš, co říkají.

[16] Samí udatní hrdinové, jejich toulec zeje jako hrob.

[17] Pohltí tvou úrodu i tvůj chléb, pohltí tvé syny i tvé dcery, pohltí tvé ovce i tvůj dobytek, pohltí tvou révu i tvé fíkoví. Mečem dobude tvá opevněná města, na která ses tak spoléhal.

[18] Ale ani v těch dnech, praví Hospodin, s vámi neskoncuji.

[19] Až se budou ptát: ‚Proč nám to všechno Hospodin, náš Bůh, udělal?‘ odpovíš jim: ‚Protože jste mě opustili a sloužili jste ve své zemi cizím bohům, proto budete v jiné zemi sloužit cizákům.‘

[20] Oznamte to v domě Jákobově, v Judsku to rozhlaste:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[21] Poslouchejte, vy nechápaví hlupáci, kteří mají oči, ale nevidí, mají uši, ale neslyší!

[22] Neměli byste mě mít v úctě? praví Hospodin. Neměli byste se přede mnou chvět? Moři jsem pískem vytyčil hranice nepřekročitelným, věčným zákonem. Bouří se moře, ale nic nezmůže, vlny burácejí, ale nevylijí se.

[23] Tento lid má však srdce odbojné a zpupné; odvrátili se a odešli.

[24] Ani je nenapadlo říci: ‚Mějme Hospodina, svého Boha, v úctě! On dává podzimní i jarní deště v pravý čas, zachovává nám týdny určené pro sklizeň.‘

[25] Vaše viny to ale pokazily, vaše hříchy vás těch darů zbavily!

[26] V mém lidu se najdou zločinci, číhají schovaní jako ptáčníci, nastražili past, aby lidi lovili.

[27] Jako je plno ptáků v kleci, tak jsou jejich domy plné lsti. Takhle dosáhli moci a bohatství,

[28] vypasení jsou a otylí. Předhánějí se svými zločiny, o spravedlnost nestojí, práva sirotků neprosazují, nehájí chudé v jejich při.

[29] Copak je mohu nechat bez trestu? praví Hospodin. Copak je nemám stihnout pomstou, když je ten národ takový?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:
[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.
[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.
[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.
[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!
[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.
[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.
[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[30] Co se to v téhle zemi děje? Hrůza! Děs!
[31] Proroci prorokují lživě, kněží vládnou na vlastní pěst a můj lid to takhle miluje! Co si však počnete nakonec?“

Varování Jeruzalému

Jeremiáš 6

[1] „Synové Benjamínovi, prchněte, z Jeruzaléma utečte! V Tekoji na roh zatrubte, dejte znamení nad Bet-keremem: Od severu se blíží neštěstí, strašné ničení!
[2] Ta přelíbezná pastvina, Dcera sionská, bude zničena.
[3] Přitáhnou k ní pastýři se svými stády, postaví své stany kolem ní a každý spase, na co natrefí.
[4] ‚Připravte se k boji proti ní! Zaútočíme o poledni!‘ ‚Běda, den už se nachýlil, večer už vrhá dlouhý stín.‘
[5] ‚Zaútočíme tedy v noci! Zboříme jejich pevnosti!‘“
[6] Tak praví Hospodin zástupů: „Kácejte les, proti Jeruzalému násep navršte! To je to město, které čeká trest – je naplněné útlakem!
[7] Jako ze studny tryská voda, tak z toho města tryská zloba. Útlak a zhouba se v něm rozléhá, jeho bolesti a rány mám stále před očima.

8 Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

8 Jeruzaléme, nech se napravit, jinak se od tebe odvrátím; jinak tě obrátím v sutiny, v zemi, jež není k bydlení."

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

9 Tak praví Hospodin zástupů: „Proberte pozůstatek Izraele, jako když se paběrkuje vinice. Znovu prohrábni její ratolesti, jako když vinař sbírá hrozny."

10 A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

10 S kým ale mohu mluvit, koho varovat, aby slyšeli? Hle, mají neobřezané uši, vůbec neposlouchají! Hle, Hospodinovo slovo je uráží, nelíbí se jim!

11 Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

11 Jsem plný Hospodinova hněvu, zadržovat už ho nemohu. „Vylij ho tedy na děti v ulicích i tam, kde se baví mládenci. Vždyť budou zachváceni muži i s ženami, ba i starci, kteří dožili své dny.

12 As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

12 Jejich domy pak připadnou jiným spolu s poli a ženami, až vztáhnu ruku na všechny, kdo žijí v této zemi, praví Hospodin.

13 porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

13 Vždyť od nejmenších až po největší každý jen hledá mrzký zisk; od proroků až po kněží každý jen podvádí.

14 Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

14 Můj těžce poraněný lid léčí ledabylými slovy: ‚Klid, jen klid' – jenže klid není!

15 Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se.

15 Copak se za své ohavnosti nestydí? Ne, oni stud vůbec neznají, ani se nezačervenají. Proto padnou mezi

Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

padlými, zhroutí se v čas zúčtování, praví Hospodin."

16 Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

16 Tak praví Hospodin: „Zastavte se na cestách, rozhlédněte se, ptejte se po stezkách pradávných: Kde je ta dobrá cesta? Po ní jděte a vaše duše najdou odpočinutí. Vy jste však řekli: ‚Nepůjdem!'

17 Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

17 Ustanovil jsem nad vámi strážné: Dávejte pozor na zvuk polnice. Vy jste však řekli: ‚Nechceme!'

18 Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

18 Proto, národy, slyšte a buďte svědkové toho, co se jim stane.

19 Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

19 Slyš, země: Hle, přivádím na tento lid neštěstí, ovoce toho, jak smýšleli, neboť má slova neposlouchali a můj Zákon zavrhli.

20 Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

20 K čemu je mi to kadidlo ze Sáby, k čemu vonný puškvorec z dálné ciziny? Nemohu přijmout vaše zápaly, vaše oběti se mi nelíbí!"

21 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

21 Nuže, tak praví Hospodin: „Hle, kladu tomuto lidu překážky, o které klopýtnou rodiče i děti, zahynou přátelé i sousedi."

O inimigo do Norte

22 Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

22 Tak praví Hospodin: „Hle, ze země na severu vojsko přichází, od konců světa zvedá se národ mohutný!

23 Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

23 Jsou vyzbrojeni luky a šavlemi, jsou krutí a soucit neznají, burácejí jak mořské vlny, ženou se na koních. Jak jeden muž jsou sšikovaní do boje, Dcero sionská, proti tobě!"

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.
[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.
[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.
[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.
[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.
[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:
[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.
[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[24] Jakmile jsme o nich slyšeli, ruce nám ochably. Jsme přemoženi úzkostí, jako když na rodičku přijdou bolesti.
[25] Nevycházejte na pole! Na cestu nevyrážejte! Nepřítel třímá meč! Hrůza všude kolem!
[26] Můj lide, obleč se pytlem, svíjej se v popelu, naříkej jako nad jedináčkem v nejtrpčím smutku – vždyť na nás táhne zhoubce a v okamžiku bude tu!
[27] „Učinil jsem tě ve svém lidu prubířem, abys ho zkoumal a vyzkoušel, abys prověřil ryzost jejich cest.
[28] Všichni jsou to zatvrzelí buřiči, jako by byli z bronzu nebo železa; pomlouvají, kudy chodí, všichni jsou zvrhlost sama.
[29] Měchy dmýchají naplno, oheň už pohltil všechno olovo, to přetavování však bylo nadarmo; zlo se nevyčistilo.
[30] Odpad po stříbru – tak se jmenují, protože Hospodin je odhodil.“

Kázání v chrámě

Jeremiáš 7

[1] Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina:
[2] „Postav se do brány Hospodinova chrámu a volej tam tato slova: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni z Judy, kteří se těmito branami přicházíte klanět Hospodinu!
[3] Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Napravte své cesty a své jednání, a já vás tu nechám žít.

4 Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

5 Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

6 se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

7 eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

8 Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

9 Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

10 e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

11 Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

12 Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

4Přestaňte spoléhat na klamné řeči – prý: ‚Hospodinův chrám, Hospodinův chrám, Hospodinův chrám!‘

5Jedině pokud napravíte své cesty a své jednání – pokud se mezi sebou budete řídit právem,

6pokud přestanete vykořisťovat přistěhovalce, sirotky a vdovy, pokud přestanete na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete už k vlastní škodě následovat cizí bohy –

7pak vás tu nechám žít, v té zemi, kterou jsem dal vašim otcům od věků až na věky.

8Jen se podívejte! Vždyť na ty klamné řeči spoléháte marně!

9Copak můžete krást, vraždit, cizoložit, křivě přísahat, pálit kadidlo Baalovi, následovat cizí neznámé bohy

10a pak si přijít stoupnout přede mě v tomto domě, který se nazývá mým jménem, a prohlásit: ‚Jsme spaseni‘? To abyste mohli páchat všechny ty ohavnosti?

11To se podle vás tento dům, který se nazývá mým jménem, stal doupětem lupičů? Jenže já to dobře vidím, praví Hospodin.

12Jen si zajděte do Šíla, na místo, kde jsem kdysi nechal přebývat své jméno, a podívejte se, co jsem s ním kvůli zkaženosti svého lidu Izraele udělal!

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[13]Zatímco jste páchali všechny ty zločiny, praví Hospodin, já jsem k vám mluvil. Znovu a znovu jsem k vám mluvil, ale vy jste neposlouchali. Volal jsem vás, ale vy jste neodpovídali.

[14]S tímto domem, který se nazývá mým jménem a na který se spoléháte, s tímto místem, které jsem dal vám i vašim otcům, proto udělám totéž, co jsem udělal se Šílem.

[15]Vás pak od sebe zapudím, jako jsem zapudil všechny vaše bratry, celé pokolení Efraim!“

Falešné náboženství

[16]„Nemodli se za tento lid. Nevysílej za ně prosby a modlitby. Nenaléhej na mě, já tě nevyslyším.

[17]Copak sám nevidíš, co páchají v judských městech a na jeruzalémských ulicích?

[18]Děti sbírají dříví, otcové zapalují oheň a ženy zadělávají těsto na koláče pro Královnu nebes. Také přinášejí úlitby cizím bohům, aby mě uráželi.

[19]Urážejí tím ale mě? praví Hospodin. Neurážejí spíš sami sebe k vlastní ostudě?“

[20]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: „Hle, na toto místo se vylije můj rozhořčený hněv – na lidi i dobytek, na stromy v sadech i na plody země. Vzplane a už nezhasne!“

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR

[21]Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Jen si hromaďte zápaly k obětem, jen si to maso snězte!

[22]Tehdy, když jsem vaše otce vyvedl z Egypta, nemluvil jsem s nimi proto, abych jim dal přikázání o zápalech a obětech,

[23]ale přikázal jsem jim toto: ‚Poslouchejte mě, a budu vaším Bohem a vy budete mým lidem. Choďte vždy po cestě, kterou jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.'

[24]Oni však neposlouchali, vůbec nevnímali. Řídili se záměry svého zarputilého a zlého srdce; ukazovali mi záda, a ne tvář.

[25]Ode dne, kdy vaši otcové vyšli z Egypta, až dodneška jsem jim dennodenně znovu a znovu posílal všechny své služebníky proroky.

[26]Oni mě ale neposlouchali, vůbec nevnímali. Zatvrdili své šíje a zkazili se hůř než jejich otcové.

[27]I když jim řekneš všechna tato slova, nebudou tě poslouchat. I když na ně budeš volat, neodpovědí ti.

[28]Proto jim řekni: ‚Toto je národ, který neposlouchá Hospodina, svého Boha, a nenechá se poučit. Pravda se ztratila, v ústech ji nemají.'

[29] Ostříhej se a zahoď vlasy, na holých návrších zpívej žalozpěv. Hospodin zavrhl

rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido,

a opustil pokolení, které vzbudilo jeho hněv.“

Údolí vraždění

[30]„Lid Judy před mýma očima páchal zlo, praví Hospodin. V domě, který se nazývá mým jménem, nastavěli své ohavné modly, a tak ho poskvrnili.

[31]Vystavěli také obětiště Tofet v údolí Ben-hinom, aby tam pálili své vlastní syny a dcery v ohni – to jsem jim přece nepřikázal, to mi nepřišlo ani na mysl!

[32]A proto hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy se mu už nebude říkat Tofet ani údolí Ben-hinom, ale Údolí vraždění a v Tofetu se bude pohřbívat, až už nebude ani kam.

[33]Na mrtvolách tohoto lidu se budou pást ptáci i divá zvěř a nebude, kdo by je odháněl.

[34]V judských městech a na jeruzalémských ulicích tehdy nechám utichnout hlas radosti a veselí, hlas ženicha a nevěsty, neboť z této země zbudou sutiny.“

Jeremiáš 8

[1]„V ten čas, praví Hospodin, vyhrabou z hrobů kosti judských králů a jejich velmožů, kosti kněží a proroků i kosti jeruzalémských občanů.

[2]Vystaví je slunci, měsíci a celému tomu nebeskému zástupu, který tak milovali a kterému sloužili, který následovali, se

e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

3 Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

4 Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

5 Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

6 Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

7 Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

8 Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

9 Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

10 Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores;

kterým se radili a kterému se klaněli. Nikdo je neposbírá, nikdo je nepohřbí, zůstanou ležet jako hnůj na zemi.

3A kamkoli zaženu tu hrstku pozůstalých z toho zlého pokolení, tam všude budou chtít raději zemřít, než aby žili, praví Hospodin zástupů.“

Zúčtuji s nimi

4„Řekni jim – Tak praví Hospodin: Když někdo padne, copak už nevstane? Když se odvrátí, nevrátí se zpět?

5 Proč tedy tento lid zůstává odvrácený? Proč se Jeruzalém stále odvrací? Drží se lži, vrátit se nechtějí.

6 Pozorně jsem naslouchal, ale nikdo se o tom nezmínil. Nikdo nelituje, co zlého spáchal, neříká: ‚Co jsem to učinil?‘ Každý se řítí střemhlav dál jako kůň, když se žene do bitvy.

7 I ten čáp na nebi zná svá období, hrdlička, rorýs i drozd dodržují čas, kdy se mají stěhovat. Můj lid ale netuší, neví, co Hospodin nařídil.

8 Jak můžete říkat: ‚My jsme moudří, my máme Zákon Hospodinův‘? Jen se podívejte, jak ho komolí lživé pero učenců!

9 Ti mudrci tedy budou zahanbeni a zachváceni děsem. Hle, Hospodinovo slovo zavrhli – to si snad počínali moudře?

10 Proto dám jejich ženy jiným a jejich pole uchvatitelům. Vždyť od nejmenších až po

porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

největší každý jen hledá mrzký zisk, od proroků až po kněží každý jen podvádí.

11 Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

11 Můj těžce poraněný lid léčí ledabylými slovy: ‚Klid, jen klid' – jenže klid není!

12 Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

12 Copak se za své ohavnosti nestydí? Ne, oni stud vůbec neznají, ani se nezačervenají. Proto padnou mezi padlými, zhroutí se, až s nimi zúčtuji, praví Hospodin.

13 Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

13 Nadobro je sklidím, praví Hospodin; nezbude ani hrozen na vinici, na stromech ani fík, jen zvadlé listí. Čímkoli jsem je obdařil, to ztratí."

14 Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

14 Na co tu ještě sedíme? Shromážděte se! Prchněme do opevněných měst, ať tam zemřeme! Ano, Hospodin, náš Bůh, nás odsoudil k smrti, jedovatou vodu nám dal pít, neboť jsme proti němu zhřešili.

15 Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

15 Vyhlížíme klid, a nic dobrého není; čekáme čas uzdravení, a hle – zděšení!

16 Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

16 Od Danu už je slyšet frkot koní, ržáním hřebců se chvěje celá zem. Přitáhnou a pohltí zem i všechno na ní, města i s obyvateli!

17 Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

17 „Hle, posílám na vás jedovaté hady, zmije, na které zaříkání neplatí, a uštknou vás, praví Hospodin."

A dor do profeta por causa da ruína do povo

Prorokův nářek

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.
[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?
[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.
[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.
[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

[18] Můj žal se nedá utišit, mé srdce puká bolestí!

[19] Slyš – můj lid o pomoc křičí z daleké ciziny: Copak na Sionu není Hospodin? Copak tam jeho král není? „Proč mě uráželi svými modlami, těmi cizími marnostmi?"

[20] Minuly žně, léto je pryč, a my jsme zachráněni nebyli.

[21] Zranění mého lidu zraňuje i mě, truchlím, jsem hrůzou přemožen.

[22] Copak už není balzám v Gileádu? Což tam lékaře nemají? Tak proč se rána mého lidu nemůže zacelit?
[23] Kéž by má hlava byla studnicí a mé oči slzí prameny, abych oplakával dnem i nocí ty, kdo v mém lidu zhynuli!

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;
[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque

Jeremiáš 9

[1] Kéž bych měl někde na poušti místo,
kam se poutník uchýlí, abych mohl
opustit svůj lid a odejít od nich pryč;
vždyť jsou to samí cizoložníci, je to
shromáždění nevěrných!

Neznají mě

[2] „Ohýbají své jazyky jako luky, nevládnou v zemi pravdou, ale lží, ode zla ke zlu stále postupují, mě ale neznají, praví Hospodin.

[3] Před bližním se měj na pozoru, vlastnímu bratru se nesvěřuj; všichni ti bratři jsou

avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

4 Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

5 Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

6 Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

7 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

8 Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

9 Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

10 Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

11 Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá

totiž podrazáci, všichni ti bližní roznášejí pomluvy.

4 Jeden druhého podvádějí, pravdu už vůbec nemluví; svůj jazyk naučili mluvit lži, pro zvrácenost by se ztrhali.

5 Žiješ uprostřed lsti a kvůli lsti mě znát odmítli, praví Hospodin."

6 Nuže, tak praví Hospodin zástupů: „Hle, budu je přetavovat a tříbit. Co si mám počít, když je můj lid takový?

7 Jejich jazyky jsou smrtící šípy, svými ústy vykládají lsti; s bližními mluví o pokoji, v srdci však léčky osnují.

8 Copak je mohu nechat bez trestu? praví Hospodin. Copak je nemám stihnout pomstou, když je ten národ takový?"

9 Pláču a běduji nad horami, nad stepními pastvinami zpívám žalozpěv, že jsou vypáleny a nikdo tudy nechodí, bučení dobytka se tu neozve; všichni ptáci odsud uletěli, utekla všechna zvěř.

10 „Obrátím Jeruzalém v hromady sutin, kde žijí jen šakali, obrátím judská města v trosky, kde nikdo nebydlí."

11 Kdo je tak moudrý, aby to pochopil? Ke komu promluvila ústa Hospodinova, aby to vysvětlil? Proč je ta země zničená? Proč

farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque

je spálená jako poušť, přes kterou se nedá cestovat?

[12]„Protože opustili můj Zákon, který jsem jim předložil, praví Hospodin. Protože mě neposlouchali a neřídili se mým Zákonem.

[13]Řídili se svým zarputilým srdcem a následovali baaly, jak je to naučili jejich otcové.

[14]Proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví: Hle, nakrmím tento lid pelyňkem a k pití jim dám jed.

[15]Rozptýlím je mezi národy, které neznali oni ani jejich otcové, a pošlu za nimi meč, abych je vyhladil.“

Přichází zúčtování

[16]Tak praví Hospodin zástupů: „Pochopte to a zavolejte plačky, ať přijdou! Pošlete pro ty nejšikovnější, ať přijdou!“

[17] Ať si pospíší a bědují nad námi. Ať se nám z očí řinou slzy, zpod víček ať nám kanou.

[18] Ze Sionu je slyšet bědování: Jaká zkáza nás to potkala, jak hrozná ostuda! Musíme opustit vlastní zemi, naše příbytky jsou zbořeny!

[19] Proto slyšte, ženy, slovo Hospodinovo, slovům z jeho úst uši otevřete. Učte své dcery bědování, jedna druhou učte žalozpěv.

deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[20] Vždyť se k nám smrt vyšplhala okny, vnikla do našich pevností, aby nám vzala děti z ulic a mládence z náměstí.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[21] „Řekni – Tak praví Hospodin: Lidské mrtvoly leží jako hnůj na poli, jako za žencem padlé klasy, jež nikdo nesklidí."

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

[22] Tak praví Hospodin: „Ať se mudrc nechlubí svou moudrostí ani hrdina svým hrdinstvím ani boháč svým bohatstvím.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[23] Kdo se chce chlubit, ať se chlubí tím, že mě zná a že mi rozumí, neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství, právo i spravedlnost na zemi; ano, v tom mám zalíbení, praví Hospodin."

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[24] „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy zúčtuji se všemi, kdo jsou obřezáni na těle

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[25] – s Egyptem, Judou, Edomem, s Amonci, Moábem a se všemi obyvateli pouště, kteří si vyholují skráně. Všechny ty národy jsou totiž neobřezané a všechen dům Izraele má neobřezané srdce."

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são

incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

1 Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

2 Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

3 Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

4 com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

5 Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

6 Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

7 Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

8 Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

9 Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as

Bůh a modly

Jeremiáš 10

1„Slyšte slovo, které k vám promlouvá Hospodin, dome izraelský.

2Tak praví Hospodin: Pohanským způsobům se neučte a nebeských znamení se neděste, ačkoli se jich děsí pohané.

3To, čím se řídí národy, jsou pouhé nesmysly: dřevo pokácené v lese, výtvor otesaný truhlářem,

4ozdobený stříbrem a zlatem, zpevněný hřeby a kladivem, aby se nekácel.

5Ty modly jsou jako strašáci v okurkovém poli. Neumějí mluvit a musejí se nosit, protože nechodí. Nebojte se jich, nedokážou nijak ublížit ani pomoci.“

6 Nikdo není, Hospodine, jako ty! Jsi veliký a velikou mocí jsi pověstný.

7 Kdo by se tě nebál, Králi národů? Jen ty zasloužíš úctu! Mezi mudrci všech národů a ve všech jejich královstvích není nikdo jako ty.

8 Do jednoho jsou to nechápaví tupci a jejich nauky jsou pouhé nesmysly: dřevo,

9tepané stříbro ze zámoří a zlato dovezené z dálné ciziny. Ten výtvor truhláře a kovotepce pak oblékají purpurem a

suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

10 Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

11 Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

12 O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

13 Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

14 Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

15 Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

16 Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

17 Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

18 Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

šarlatem – všechno je to dílo zručného umělce.

10 Ale Hospodin je pravý Bůh, je živý Bůh a věčný Král! Země se třese před jeho zlobou, národy neobstojí, když se rozhněvá.

11 Řekněte jim tohle: „Bohové, kteří nestvořili nebe a zemi, takoví ze země i zpod nebe vymizí!“

12 On ale svou silou stvořil zem, svou moudrostí vybudoval svět, nebe rozepjal svým rozumem!

13 Svým hlasem rozezvučí vody na nebi, od obzoru nechá stoupat oblaky; k lijáku připojuje blesky, vypouští vítr ze svých pokladnic.

14 Všichni ti tupci ničemu nerozumí, všichni kovotepci budou zklamáni svými modlami, protože jejich odlitky jsou podvod a ducha v sobě nemají.

15 Jsou to jen nesmysly, směšné výtvory; až na ně přijde čas zúčtování, budou zničeny.

16 Úděl Jákobův však není jako oni, neboť je všeho Stvořitel; kmen Izraele má za své dědictví, Hospodin zástupů se jmenuje.

Blíží se vřava

17 Lide žijící v obleženém městě, seber si ranec, půjdeš ze země!

18 Neboť toto praví Hospodin: „Hle, tentokrát vymrštím obyvatele této země jako z praku a dopustím na ně soužení, aby byli zajati.“

[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[19] Běda mi, má rána bolí, mé zranění se nehojí! Říkal jsem si: Tuhle bolest jistě vydržím.

[20] Teď ale je můj stan zničen, zpřetrhány všechny provazy. Děti mě opustily a jsou pryč, už není, kdo by můj stan vztyčil, kdo by postavil mé přístřeší.

[21] Pastýři, ti tupci, se Hospodina neptali, a proto se jim nedaří – celé stádo se jim rozuteklo pryč.

[22] Slyš, už přichází zpráva: Ze severní země se blíží vřava! Judská města se obrátí v trosky, kde žijí jen šakali.

[23] Hospodine, vím, že nikdo nemá svou cestu v moci a že člověk po ní jdoucí své kroky neřídí.

[24] Trestej mě, Hospodine, ale spravedlivě, ne ve svém rozhněvání, ať mě nezdrtíš.

[25] Vylij svou zuřivost raději na národy, které se k tobě neznají, vylij ji na kmeny, které se k tvému jménu nehlásí. Vždyť právě oni Jákoba spolykali, pohltili, zhltali, jeho domovinu zničili!

Porušili mou smlouvu

Jeremiáš 11

[1] Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina:

[2] „Slyšte slova této smlouvy! Vyřiď je judským mužům a obyvatelům Jeruzaléma.

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[3]Řekni jim – Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Zlořečený je každý, kdo neposlouchá slova této smlouvy,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[4]kterou jsem svěřil vašim otcům v den, kdy jsem je vyvedl z Egypta, z té tavicí pece. Řekl jsem: ‚Poslouchejte mě a plňte vše, co vám přikazuji, a budete mým lidem a já budu vaším Bohem.

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[5]Tehdy splním přísahu, kterou jsem složil vašim otcům, že jim dám zemi oplývající mlékem a medem‘ – zemi, v níž dnes žijete.“ „Amen, Hospodine,“ odpověděl jsem.

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[6]Hospodin mi řekl: „Volej v judských městech a v ulicích Jeruzaléma všechna tato slova: Poslouchejte slova této smlouvy a plňte je.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[7]Ode dne, kdy jsem vyvedl vaše otce z Egypta, až dodnes jsem je naléhavě nabádal. Znovu a znovu jsem je nabádal: ‚Poslouchejte mě.‘

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[8]Oni však neposlouchali, vůbec nevnímali a každý se raději řídil svým zarputilým a zlým srdcem. Proto na nich vyplním všechny hrozby uvedené v této smlouvě, kterou jsem přikázal plnit, ale oni ji neplnili.“

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[9]Hospodin mi řekl: „Judský lid a obyvatelé Jeruzaléma se proti mně spikli.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após

[10]Vrátili se k hříchům svých dávných předků, kteří odmítali poslouchat má slova a odcházeli za cizími bohy, aby jim

outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

11 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

12 Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

13 Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

15 Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

16 O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

17 Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me

sloužili. Jak dům Izraele, tak dům Judy porušil mou smlouvu, kterou jsem uzavřel s jejich otci.

11A proto tak praví Hospodin: Hle, přivedu na ně neštěstí, kterému nebudou moci utéci. Tehdy budou volat ke mně, ale já je nevyslyším.

12Jen ať si judská města a obyvatelé Jeruzaléma jdou volat k bohům, kterým pálí kadidlo, jestli by je nespasili v čase neštěstí.

13Máš přece tolik bohů, Judo – jednoho boha na každé město! A kolik je ulic v Jeruzalémě, tolik oltářů jste postavili Hanbě, oltářů k pálení kadidla Baalovi.

14Nemodli se za tento lid. Nevysílej za ně prosby a modlitby. Až ke mně budou volat kvůli svému neštěstí, neuslyším.

15 Co vlastně můj milý lid pohledává v mém domě? To chce dál s mnoha jinými kout pikle? Může snad maso obětí odvrátit tvé neštěstí, aby ses znovu veselil?

16 Košatou olivou tě nazval Hospodin, krásnou a s pěkným ovocem. Za hřmění hrozné bouře ji ale zapálí, její ratolesti zničí oheň!

17Hospodin zástupů, který tě sázel, vyslovil nad tebou zlý ortel, protože dům Izraele i dům Judy páchal zlé věci: uráželi mě, když pálili kadidlo Baalovi.“

provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

18 O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

19 Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

20 Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

21 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

22 Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

23 E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

1 Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

Spiknutí v Anatotu

18Hospodin mě poučil a já jsem to pochopil, jakmile mi ukázal, co dělají.

19Byl jsem totiž důvěřivý jako beránek vedený na porážku, netušil jsem, jaké úklady na mě chystají: „Porazme strom i s ovocem, ze země živých ho vytněme, ať si na jeho jméno už nikdo nevzpomene!“

20Hospodine zástupů, Soudce spravedlivý, jenž zkoumáš srdce i svědomí, kéž uvidím tvou pomstu nad nimi – vždyť jsem ti svěřil svoji při.

21Toto praví Hospodin o mužích z Anatotu, kteří ti usilují o život a říkají: „Neprorokuj Hospodinovým jménem, nebo tě zabijeme.“

22Nuže, toto praví Hospodin zástupů: „Já s nimi zúčtuji. Jejich mládenci padnou mečem, jejich synové a dcery pomřou hladem.

23V čase, kdy s nimi zúčtuji, přivedu na muže z Anatotu neštěstí a nepřežije ani jeden z nich.“

Jeremiáš 12

1Hospodine, spravedlivý jsi, kdykoli si ti stěžuji; o té spravedlnosti chci ale s tebou promluvit: Proč je úspěšná cesta ničemů? Proč všichni zrádci žijí v poklidu?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[2] Zasadil jsi je, zakořenili, rostou a přinášejí plody. Jejich ústům jsi stále nablízku, jejich svědomí jsi však vzdálený.

[3] Ty mě, Hospodine, znáš, vidíš mě a zkoušíš, zda jsem ti v srdci oddaný. Odvleč je jako ovce na jatka, odděl je pro den porážky!

[4] Jak dlouho bude země vysychat a vadnout všechna zeleň na poli? Jak dlouho bude zvěře i ptáků ubývat, protože obyvatelé země jsou tak zlí? Přitom však říkají: „Do naší budoucnosti mu nic není!“

[5] „Když tě unavuje běžet s pěšími, jak budeš závodit s koni? Když máš klid pouze v pokojné zemi, jak zvládneš jordánské houští?

[6] Tví vlastní bratři, tvoji příbuzní, právě oni tě zradili; křičeli na tebe z plných plic. Nevěř jim tedy, i kdyby s tebou pěkně mluvili.“

Opustím svůj lid

[7] „Svůj dům nechám být, opustím své dědictví, svůj milovaný lid vydám nepřátelům do hrsti.

[8] Mé dědictví je mi lvem, co na mě z lesa řve; nenávidím je!

[9] Mé dědictví je mi strakatým supem s hejnem supů kolem něj. Jděte, sežeňte všechnu divou zvěř, přiveďte ji, ať se nažere!

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

[10] Mou vinici zničí mnozí pastýři, mé pole podupou; mé překrásné pole obrátí ve zpustošenou poušť.

[11] Stane se pouhou pustinou, opuštěná bude plakat přede mnou. Zpustošena bude celá zem, a nikdo si to k srdci nevezme.

[12] Všechny holé vrchy na poušti obsadí zhoubci, neboť Hospodinův meč pohltí celou zem od hranic k hranicím; žádný smrtelník nebude mít klid!

[13] Zasejí pšenici a sklidí trní, bez výsledku se budou dřít. Tím, co sklidí, budou zahanbeni, až je prudkým hněvem stihne Hospodin.“

[14] Tak praví Hospodin: „Pokud jde o všechny mé zločinné sousedy, kteří se sápou po dědictví, jež jsem dal svému lidu Izraeli – hle, vykořením je z jejich vlasti. A pokud jde o dům Judy, ten vykořením spolu s nimi.

[15] Poté, co je vykořením, se ale nad nimi znovu slituji a přivedu je zpět, každého do jeho dědictví, každého do jeho vlasti.

[16] Pokud se totiž naučí cestám mého lidu a začnou přísahat v mém jménu: ‚Jakože žije Hospodin‘ (tak jako předtím sami učili můj lid přísahat při Baalovi), pak budou obnoveni stejně jako můj lid.

[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.
[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.
[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.
[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.
[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.
[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.
[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:
[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.
[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[17]Pokud však neposlechnou, pak takový národ zcela vyvrátím a vyhubím, praví Hospodin.“

Lněný pás

Jeremiáš 13

[1]Hospodin ke mně promluvil: „Jdi si koupit lněný pás. Opásej se jím na bedrech, ale ve vodě ho neper.“
[2]Koupil jsem si tedy bederní pás, jak Hospodin řekl, a opásal se jím.
[3]Znovu jsem dostal slovo Hospodinovo:
[4]„Vezmi ten pás, který sis koupil a který nosíš na bedrech, vstaň, jdi k Pratu a tam ho schovej ve skalní puklině.“
[5]Šel jsem tedy a schoval jej u Pratu, jak mi Hospodin přikázal.
[6]Po mnoha dnech mi pak Hospodin řekl: „Vstaň, jdi k Pratu a vezmi odtud onen pás, který jsem ti tam přikázal schovat.“
[7]Šel jsem tedy k Pratu na místo, kde jsem pás předtím schoval, vyhrabal jsem ho, a hle – pás byl plesnivý a úplně na nic.
[8]Tehdy jsem dostal slovo Hospodinovo:
[9]„Toto praví Hospodin: Právě tak zkazím pýchu Judy a nesmírnou pýchu Jeruzaléma!
[10]Tento zlý lid, který odmítá poslouchat má slova, který se řídí svým zarputilým srdcem a odchází za cizími bohy, aby jim sloužil a klaněl se jim, bude jako tento pás – úplně na nic.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas,

[11]Jako se pás ovíjí kolem lidských beder, tak jsem k sobě přivinul celý dům Izraele a celý dům Judy, praví Hospodin. Chtěl jsem, aby byli mým lidem, mým věhlasem, chválou a ozdobou, oni však neposlouchali.“

Vinné džbány

[12]„Vyřiď jim tato slova. Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Každý džbán se plní vínem. Když ti namítnou: ‚Copak nevíme, že se každý džbán plní vínem?‘

[13]řekni jim – Tak praví Hospodin: Hle, já všechny obyvatele této země, krále sedící na Davidově trůnu, kněze, proroky i všechny obyvatele Jeruzaléma, naplním tak, že budou opilí.

[14]Roztříštím je jedny o druhé, rodiče i děti, praví Hospodin. Nebudu mít soucit ani slitování, nesmiluji se, dokud je nezničím.“

Půjdete do zajetí

[15] Pozorně poslouchejte, odložte pýchu, vždyť mluvil Hospodin.

[16]Vzdejte slávu Hospodinu, svému Bohu, dříve než tmou vše zahalí, dříve než vaše nohy zakopnou v příšeří mezi horami. Vyhlížíte světlo, on je však promění v stín smrti, obrátí je ve tmu nejhlubší.

[17]Jestliže neposlechnete, spláču nad vaší pýchou potají, mé oči budou plakat hořce, přetékat budou slzami nad Hospodinovým stádem odvlečeným do zajetí.

porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[18]„Vyřiď králi a královně matce: ‚Sesedněte z trůnů na zem; vaše skvostné koruny vám spadnou z hlav!‘

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[19]Města v Negevu budou zavřena, nikdo je nebude moci otvírat. Celý Juda bude vystěhován, vystěhován bude docela.“

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[20] Zvedněte oči, pohleďte na ty, kdo táhnou od severu! Kde máte stádo vám svěřené, ovce, jež byly vaší chloubou?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[21]Co řekneš, až ti určí za vládce ty, jež sis pěstovala jako spojence? Nepřepadnou tě bolesti jako ženu, když rodí?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[22] Ptáš-li se sama sebe: „Proč mě to potkalo?“ – To za množství tvých vin ti zvedli sukně a zprznili ti tělo!

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[23] Může si Habešan změnit barvu kůže anebo leopard své skvrny? Pak byste i vy mohli jednat dobře, kdo jste si navykli být zlí!

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[24]„Rozpráším tě jako plevy unášené pouštním vichrem.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[25]To bude tvůj úděl, to jsem ti vyměřil, praví Hospodin, protože jsi na mě zapomněla a uvěřila lži.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[26]Já sám ti proto zvednu sukně až přes obličej, ať se ukáže tvá hanba,

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como

[27]tvé cizoložství, tvůj chtíč i tvé zvrhlé smilnění. Viděl jsem tvé nechutnosti na kopcích i v polích. Běda ti, Jeruzaléme! Jak dlouho ještě budeš nečistý?“

Sucho v zemi

Jeremiáš 14

[1]Slovo Hospodinovo, které Jeremiáš dostal ohledně sucha:

[2] „Juda truchlí, jeho města chátrají. Oplakávají zemi, z Jeruzaléma stoupá křik.

[3] Velmoži své sluhy pro vodu posílají; chodí k nádržím, ale ty jsou bez vody. Vracejí se s prázdnými vědry; zklamáni a zahanbeni skrývají hlavu v dlaních.

[4] Půda je rozpukaná, protože v zemi neprší; rolníci proto samým zklamáním skrývají hlavu v dlaních.

[5]I ta laň opouští v kraji mláďata, protože zeleň zmizela.

[6] Divocí osli stojí na holých návrších a větří jako šakali; napínají zrak, až jim selhává, protože tráva zmizela.“

[7] Naše viny nás, Hospodine, usvědčují, kvůli svému jménu ale zasáhni! Mnohokrát jsme se odvrátili, proti tobě jsme hřešili.

[8]Ach, naděje Izraele, náš Spasiteli v čase soužení! Proč se k této zemi chováš jako

estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

[13] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

[14] Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá

cizinec, jako poutník, co se jen na noc zastaví?

[9] Proč se chováš jako zaskočený člověk, jako bojovník, co nedovede zachránit? Jsi přece, Hospodine, vprostřed nás! Tobě patříme! Neopouštěj nás!

[10]Toto praví Hospodin o tomto lidu: „Tak rádi se toulají, nohy si vůbec nešetří! Proto v nich Hospodin nemá zalíbení; nyní si připomene jejich viny a ztrestá jejich hřích."

Nemodli se za tento lid

[11]Hospodin mi řekl: „Nemodli se za tento lid, za jeho blahobyt.

[12]Ani když se budou postit, nevyslyším jejich volání. Ani když přinesou zápalné a moučné oběti, nenajdu v nich zalíbení. Mečem, hladem a morem s nimi skoncuji."

[13]„Ach ne, Hospodine, Pane můj!" zvolal jsem. „Proroci jim přece říkají: ‚Nezakusíte meč, hlad na vás nepřijde! Na tomto místě vás jistě obdařím pravým pokojem.'"

[14]„Ti proroci mým jménem prorokují lži," řekl mi na to Hospodin. „Já jsem je neposlal, nic jsem jim nesvěřil ani jsem s nimi nemluvil. Prorokují vám lživá vidění, nicotné věštby a vymyšlené podvody.

[15]Nuže, toto praví Hospodin o prorocích, kteří prorokují mým jménem, ačkoli jsem je neposlal, a kteří tvrdí, že na tuto zemi

nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

16 O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

17 Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

18 Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

19 Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

20 Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

21 Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

22 Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que

nepřijde meč a hlad: Sami ti proroci zajdou mečem a hladem!

16Lid, kterému prorokují, pak bude ležet v ulicích Jeruzaléma poražen hladem a mečem a nikdo je nepohřbí – je ani jejich ženy, jejich syny ani dcery. Tak na ně vyliji jejich neštěstí.“

Nezavrhuj nás!

17„Vyřiď jim tato slova: Dnem i nocí mi z očí kanou slzy, nejdou zastavit. Má panenská dcera je těžce zraněná, bolestná rána můj lid postihla.

18 Jdu-li do kraje, hle – mečem pobití, vejdu-li do města, hle – vyčerpaní hlady! Proroci i kněží v celé zemi vedou své řemeslo a nic netuší.“

19To jsi opravdu Judu zavrhl? Cítíš takový odpor k Sionu? Proč jsi nás tolik bil, že se nemůžeme uzdravit? Vyhlížíme klid, a nic dobrého není; čekáme čas uzdravení, a hle – zděšení!

20Uznáváme, Hospodine, jak jsme zlí; naši otcové se provinili a i my jsme proti tobě hřešili.

21 Kvůli svému jménu nás nezavrhuj, nepotupuj svůj slavný trůn! Pamatuj na svou smlouvu s námi, neruš ji!

22Umí snad modly národů dávat déšť? Prší snad z nebe samo od sebe? Ne, Hospodine, Bože náš, to ty! V tebe skládáme naději, jsi to ty, kdo vše působí!

fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

Jsem unaven soucitem

Jeremiáš 15

[1]Hospodin mi řekl: „I kdyby se přede mě postavili Mojžíš a Samuel, nenechal bych se naklonit k tomuto lidu. Odežeň je ode mě. Ať jdou!

[2]Až se tě zeptají: ‚Kam máme jít?‘ odpověz jim – Tak praví Hospodin: Kdo má jít na smrt, zemře, kdo pod meč, ten pod meč, kdo do hladu, bude hladovět a kdo do zajetí, bude odvlečen.

[3]Sešlu na ně čtvero trestů, praví Hospodin. Meč, aby zabíjel; psy, aby vláčeli; ptáky a divou zvěř, aby žrali a hubili.

[4]Kvůli tomu, co judský král Menašem, syn Ezechiášův, páchal v Jeruzalémě, je učiním odstrašujícím příkladem pro všechna království země.

[5]Kdo tě, Jeruzaléme, polituje? Kdo se nad tebou ustrne? Kdo se zastaví zeptat se, jak ti je?

[6]Opustil jsi mě, praví Hospodin, odešel jsi pryč. Vztáhnu na tebe ruku a zničím tě; soucitem už jsem unaven!

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[7] Budu je převívat vidlemi jako obilí ve městech po celé zemi. Připravím je o děti, zahubím svůj lid, neboť se od svých cest neodvrátili.

[8] Proto jejich vdovy rozmnožím více než písek v mořích. V poledne na ně přivedu zhoubce, na matky i na mládence; znenadání na ně uvalím hrůzu a zděšení.

[9] I matka sedmi dětí zchřadne u konce s dechem, za bílého dne jí zajde slunce, v hanbě se bude stydět. Ty, kdo přežijí, pak vydám meči před jejich nepřáteli, praví Hospodin.“

Budeš mými ústy

[10] Běda mi, matko, že jsem se ti narodil – muž, který má s celou zemí svár a při! Nic jsem si nevypůjčil, nikdo mi nedluží, a přesto mi všichni zlořečí.

[11] Hospodin praví: „Pro vaše vlastní dobro vás jistě pošlu pryč; přivedu na vás nepřítele v čase bídy, v čase soužení.

[12] Dá se snad ocel ze severu přerazit železem či bronzem?

[13] Vaše bohatství a vaše poklady nechám bez náhrady padnout za kořist kvůli všem hříchům, jež jste páchali po celém vašem území.

[14] Nechám vás otročit vašim nepřátelům v neznámé zemi, neboť můj hněv proti vám už hoří – šlehají z něho plameny!“

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[15] Hospodine, ty rozumíš, vzpomeň si na mě, ke mně přijď, pomsti se za mě na mých pronásledovatelích! Ve své trpělivosti mi ještě dovol žít – považ, jaké kvůli tobě snáším urážky!

[16] Jakmile tvá slova přišla, ihned jsem je snědl, tvá slova mě potěšila, vnesla radost do srdce. Hospodine, Bože zástupů, patřím přece tobě!

[17] Nesedávám s těmi, kdo se veselí, neoslavuji s nimi. Sedím sám, protože jsi na mě ruku položil a naplnil mě nevolí.

[18] Proč má bolest nikdy nekončí, proč se má hrozná rána nechce zahojit? Stal ses mi zdrojem zklamání – copak jsi potok bez vody?

[19] Nuže, toto praví Hospodin: „Pokud se obrátíš, já tě obnovím, abys stál přede mnou jako můj služebník. Budeš-li rozlišovat mezi vzácným a bezcenným, budeš mými ústy. Ať se oni obrátí k tobě, ty se neobracej k nim.

[20] Postavil jsem tě proti tomuto lidu jako pevnou bronzovou hradbu. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě – vždyť já jsem s tebou, abych tě zachraňoval a vysvobozoval, praví Hospodin.

[21] Z rukou zlých lidí tě vysvobodím a ze spárů tyranů tě vykoupím.“

Jste horší než vaši otcové

Jeremiáš 16

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

[4] Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Neber si ženu a neměj na tomto místě syny ani dcery.

[3]Neboť toto praví Hospodin o dětech zde narozených a o matkách, které je porodily, a o otcích, kteří je v této zemi zplodili:

[4]Zemřou strašlivou smrtí. Nikdo je neopláče ani nepohřbí, takže zůstanou ležet jako hnůj na zemi. Meč a hlad s nimi skoncuje a na jejich mrtvolách se budou pást ptáci a divá zvěř.“

[5]Tak praví Hospodin: „Nevcházej do domu smutku, nechoď truchlit a neoplakávej je, neboť od tohoto lidu odejmu svůj pokoj, svou lásku i soucit, praví Hospodin.

[6]V této zemi pomřou velcí i malí. Nebudou pohřbeni ani oplakáni, nikdo si kvůli nim nebude dělat smuteční jizvy ani holit hlavy.

[7]Nikdo neuspořádá smuteční hostinu k útěše těch, kdo truchlí nad mrtvým; ti, kdo ztratili otce či matku, nedostanou napít z poháru útěchy.

[8]Nevcházej také do domu, kde vystrojili hody. Nesedej si k nim, abys pojedl a popil,

[9]neboť tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, před va- šima očima a za vašich dnů na tomto místě nechám utichnout hlas radosti a veselí, hlas ženicha a nevěsty.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[10]Až tomuto lidu vyřídíš všechna tato slova, namítnou ti: ‚Proč proti nám Hospodin vyhlásil tak hrozné neštěstí? Čím jsme se provinili? Copak jsme proti Hospodinu, svému Bohu, spáchali nějaký hřích?‘

[11]Odpověz jim: ‚Už vaši otcové mě opustili, praví Hospodin. Následovali cizí bohy, sloužili jim a klaněli se jim; mě však opustili a můj Zákon nedodržovali.

[12]A vy jste ještě horší než vaši otcové. Hle, každý se řídíte svým zarputilým a zlým srdcem, místo abyste poslouchali mě.

[13]Proto vás z této země odvrhnu do země, kterou jste neznali vy ani vaši otcové. Tam budete sloužit cizím bohům dnem i nocí, neboť už se nad vámi neslituji.‘“

Příslib návratu

[14]„Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy už se nebude přísahat: ‚Jakože žije Hospodin, který vyvedl syny Izraele z Egypta,‘

[15]ale: ‚Jakože žije Hospodin, který vyvedl syny Izraele ze země na severu a ze všech zemí, do kterých je rozehnal.‘ Přivedu je totiž zpátky do vlasti, kterou jsem dal jejich otcům.

[16]Hle, pošlu mnoho rybářů, praví Hospodin, aby je chytali jako ryby. Potom zas pošlu mnoho lovců, aby je lovili po všech horách a návrších a v puklinách mezi skalami.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.
[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.
[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.
[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?
[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.
[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.
[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[17]Všechny jejich cesty mám na očích; přede mnou se neschovají, před mýma očima neskryjí svůj hřích.

[18]Nejprve jim tedy dvojnásobně odplatím za jejich vinu a za jejich hřích, protože mou zemi znesvětili mrtvolami svých hnusných model a mé dědictví zaplnili svými ohavnostmi.“

[19]Hospodine, má sílo a má pevnosti, mé útočiště v den soužení, od konců světa k tobě přijdou národy se slovy: Naši otcové zdědili samé lži, marnost a holé nesmysly.

[20] Copak si člověk může vyrobit bohy? Žádní bozi to nebyli!

[21]„Hle, tentokrát je to nechám pochopit, ukážu jim svou sílu a hrdinství, aby poznali, že mám jméno Hospodin.“

Judovo odpadlictví

Jeremiáš 17

[1]„Hřích Judy je vepsán železným rydlem, diamantovým hrotem je vyryt na tabulích jejich srdcí, na rozích jejich oltářů!

[2]Jejich synové myslí jen na své oltáře, na své posvátné kůly u košatých stromů na vysokých kopcích

[3]i na horách v kraji. Vaše bohatství a všechny vaše poklady nechám padnout za kořist i s těmi vašimi výšinami kvůli hříchu páchanému po celém vašem území.

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[4]Svou vlastní vinou přijdete o dědictví, které jsem vám dal. Nechám vás otročit vašim nepřátelům v neznámé zemi, neboť jste roznítili plamen mého hněvu – a bude hořet navěky!“

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[5]Tak praví Hospodin: „Zlořečený, kdo spoléhá na člověka, kdo se o smrtelníka opírá a v srdci se odvrací od Hospodina.

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[6] Je jako křoví někde na poušti – necítí, když dobro přichází. Žije ve vyprahlých koutech pustiny, v solném kraji, kde se nebydlí.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[7] Požehnaný, kdo spoléhá na Hospodina a jehož nadějí je Hospodin.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[8] Je jako strom zasazený u vody – zapouští kořeny u řeky. Nebojí se, když vedro přichází; jeho listy se vždy zelenají, v roce sucha nemá obavy a nepřestává nést plody.“

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[9] Lidské srdce je ze všeho nejzrádnější, je nenapravitelné – kdo mu rozumí?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[10] „Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám lidská svědomí, abych každému odplatil podle jeho cest, tak jak za své skutky zaslouží.“

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

[11] Jako koroptev sedící na vejcích, která jí nepatří, tak je ten, kdo si hromadí nepoctivý zisk. Opustí je totiž v půlce života a na konci bude za hlupáka.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[12] Trůn slávy, od počátku vyvýšený, je místo naší svatyně.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[13] Naděje Izraele, Hospodine, všichni, kdo tě opouštějí, propadnou hanbě. Ti, kdo se od tebe odvracejí, budou zapsáni v prachu země, protože Hospodina opustili, ten pramen vody živé.

[14] Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdráv, zachraň mě, a budu zachráněn – má chvála patří tobě!

[15] Hle, říkají mi: „Co je s tím Hospodinovým slovem? Tak ať se tedy splní!“

[16] Nestál jsem o to, být tvým pastýřem, nepřál jsem si ten hrozný den. Ty víš, co mi vyšlo ze rtů, leží to před tebou.

[17] Nebuď mi postrachem – jsi mé útočiště ve zlý den!

[18] Ať jsou zahanbeni, kdo mě pronásledují, a mně ať se hanba vyhýbá. Ať jsou to oni, kdo se děsí, a neděsím se já. Jen na ně přiveď ten zlý den, dvojnásobnou ranou rozdrť je!

Svěťte sobotu!

[19] Hospodin ke mně promluvil: „Jdi a postav se do Brány synů lidu, kterou vcházejí a vycházejí judští králové. Postav se do všech bran Jeruzaléma

[20] a řekni jim: Judští králové a všechen Judo, všichni obyvatelé Jeruzaléma, kteří vcházíte těmito branami, slyšte slovo Hospodinovo!

[21] Tak praví Hospodin: Je-li vám život milý, neopovažujte se v sobotní den nosit náklady a přinášet je do jeruzalémských bran.

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

[22]Nevynášejte v sobotu nic ze svých domů a nedělejte žádnou práci, ale svěťte sobotní den, jak jsem to přikázal vašim otcům.

[23]Oni však neposlouchali, vůbec nevnímali; tvrdošíjně odmítali slyšet a nedali se poučit.

[24]Pokud mě ale opravdu poslechnete, praví Hospodin, a přestanete v sobotu přinášet do bran tohoto města náklady, pokud budete světit sobotní den a nebudete v něm dělat žádnou práci,

[25]pak budou branami tohoto města se svými velmoži vcházet králové vládnoucí na Davidově trůnu. Pojedou na vozech a koních se svými velmoži, doprovázeni judskými muži i obyvateli Jeruzaléma, a toto město bude trvat navěky.

[26]Z judských měst, z okolí Jeruzaléma, z kraje Benjamín, z podhůří, z hor i z Negevu budou přicházet lidé se svými zápaly, obětmi, dary a vonnými kadidly, aby do Hospodinova domu přinesli oběť vděčnosti.

[27]Pokud mě však neposlechnete a nebudete světit sobotní den, pokud budete v sobotu nosit náklady a vcházet s nimi do bran Jeruzaléma, pak v jeho branách zapálím oheň, který pohltí jeruzalémské paláce a nezhasne!“

Hrnčíř a hlína

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano

Jeremiáš 18

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina:

[2]„Vstaň a jdi do hrnčířova domu. Tam ti oznámím svá slova."

[3]Odešel jsem tedy do hrnčířova domu a hle, právě pracoval na hrnčířském kruhu.

[4]Nádoba, kterou z hlíny tvaroval, se mu ale pod rukama zkazila, a tak začal znovu a dělal z ní jinou nádobu, která by se mu líbila.

[5]Tehdy dostal jsem slovo Hospodinovo:

[6]„Nemohu snad s vámi naložit jako tento hrnčíř, dome Izraele? praví Hospodin. Hle, jste v mé ruce, jako je hlína v ruce hrnčíře, dome Izraele.

[7]Kdykoli mohu prohlásit o národu nebo království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím;

[8]pokud se však ten národ, o kterém jsem mluvil, odvrátí od svého zla, pak i já upustím od zla, jež jsem zamýšlel proti nim.

[9]Jindy zas mohu prohlásit o národu nebo království, že je vybuduji a zasadím;

[10]pokud však budou páchat, co je v mých očích zlé, a nebudou mě poslouchat, pak i já upustím od dobra, jež jsem jim slíbil prokázat.

[11]Teď tedy řekni lidu Judy a obyvatelům Jeruzaléma: ‚Tak praví Hospodin: Hle, chystám proti vám něco zlého, vymýšlím na vás plán! Odvraťte se proto každý od

contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

své zlé cesty; napravte své cesty a své jednání.‘

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[12]Oni však na to řekli: ‚Marné řeči! Budeme žít podle svých vlastních plánů, každý se budeme řídit svým zarputilým a zlým srdcem.‘“

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[13]A proto tak praví Hospodin: „Ptejte se mezi národy – Kdo kdy co takového slyšel? Panna izraelská provádí tu nejhroznější věc!

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[14] Mizí snad z pole kamení nebo z Libanonu sníh? Vysychají snad mezi horami chladné bystřiny?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[15] Můj lid však na mě zapomněl, pálí kadidlo marnostem! Na svých cestách klopýtli, na stezkách odvěkých, a odešli jinou pěšinou, cestou neupravenou.

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[16] Jejich země proto bude budit děs, navždy se nad ní bude syčet úžasem. Každý, kdo tudy půjde, se zhrozí a hlavou potřese.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

[17] Jakoby větrem východním je před protivníkem rozpráším. V den, kdy přijde jejich bída, ukážu jim záda, a ne tvář.“

O profeta ora contra seus inimigos

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

Spiknutí proti Jeremiášovi

[18]Oni však na to řekli: „Pojďme, musíme na Jeremiáše něco vymyslet! Zákon se kněži nikdy neztratí, stejně jako rada mudrci a slovo prorokovi. Pojďme, ubijme ho tedy jazykem a na jeho slova vůbec nedbejme!“

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.
[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.
[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.
[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.
[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;
[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;
[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar,

[19] Všimni si mě, Hospodine, slyš hlas mých odpůrců!

[20] To se má odplácet dobro zlem, že na mě kopou jámu? Pamatuj, jak jsem se stavěl před tebe a přimlouval se za ně, abych od nich odvracel tvůj hněv.

[21] Na jejich děti proto dopusť hlad, vydej je meči napospas! Ať jejich ženy ovdoví a přijdou o děti, jejich muži ať propadnou smrti, jejich mladíci ať padnou mečem v boji!
[22] Z jejich domů ať se nářek ozývá, až na ně náhle přivedeš útočníka – vždyť mi vykopali jámu, aby mě lapili, mé nohy chtěli chytit do pasti.

[23] Hospodine, ty sám víš o všech jejich plánech, aby mě zabili. Neodpouštěj jim jejich viny, nepřehlížej jejich hřích! Jen ať se před tebou skácejí; v čase svého hněvu zakroč proti nim!

Rozbitý džbán

Jeremiáš 19

[1] Hospodin řekl toto: „Jdi a kup od hrnčíře hliněný džbán. Vezmi s sebou několik stařešinů z lidu i z kněží

[2] a vyjdi Branou střepů do údolí Ben-hinom. Tam volej slova, která ti řeknu.

[3] Volej: ‚Slyšte slovo Hospodinovo, králové Judy i obyvatelé Jeruzaléma! Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, dopustím na toto místo takové neštěstí, že

e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

to nikomu, kdo o tom uslyší, nepřestane znít v uších.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[4]To proto, že mě opustili a toto místo mi odcizili. Pálili zde kadidlo cizím bohům, které neznali sami ani jejich otcové, ba ani judští králové, a naplnili toto místo krví nevinných.

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[5]Vystavěli také obětiště Baalovi, aby tam spalovali své vlastní děti jako zápalné oběti Baalovi – to jsem jim přece nepřikázal, o tom jsem nemluvil, to mi nepřišlo ani na mysl!

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[6]A proto hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy už se tomuto místu nebude říkat Tofet ani údolí Ben-hinom, ale Údolí vraždění.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[7]Na tomto místě zmařím záměry Judských a Jeruzalémských. Nechám je před jejich nepřáteli padnout mečem v ruce těch, kdo pasou po jejich životě. Jejich mrtvolami nakrmím ptáky a divou zvěř.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[8]Nechám toto město budit děs a posměch. Každý, kdo tudy půjde, zhrozí se a užasne nad všemi ranami, jež na něj dopadly.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[9]Nechám je jíst maso jejich vlastních synů a maso jejich vlastních dcer. V tom zoufalém sevření svých nepřátel, kteří pasou po jejich životě, se budou požírat navzájem.‘

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[10]Potom onen džbán rozbij před muži, kteří šli s tebou,

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do

[11]a řekni jim – ‚Tak praví Hospodin zástupů: Jako když se rozbije hliněná nádoba a už se nedá opravit, tak rozbiji tento lid i toto město. A v Tofetu se bude pohřbívat, protože jinde už k pohřbívání nezbude místo.

[12]Tak naložím s tímto místem, praví Hospodin, i s těmi, kdo tu žijí. Způsobím, že toto město bude vypadat jako Tofet.

[13]Jeruzalémské domy i paláce judských králů budou stejně nečisté jako toto místo, Tofet – všechny domy, na jejichž střechách se pálilo kadidlo celému tomu nebeskému zástupu a kde se konaly úlitby cizím bohům.‘“

Hrůza všude kolem

[14]Když se pak Jeremiáš vrátil z Tofetu, kam jej Hospodin poslal prorokovat, postavil se na nádvoří Hospodinova domu a promluvil ke všemu lidu:

[15]„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele – Hle, přivádím na toto město a na všechna města v okolí veškeré zlo, před kterým jsem je varoval. Jsou totiž tvrdošíjní a nechtějí poslouchat má slova!“

Jeremiáš 20

[1]Jakmile kněz Pašchur, syn Imerův, který byl vrchním správcem Hospodinova chrámu, uslyšel Jeremiáše prorokovat tyto věci,

[2]nechal proroka Jeremiáše zbičovat a vsadit do klády v Horní Benjamínské bráně Hospodinova chrámu.

SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me

[3]Když ho Paščhur druhého dne z klády propustil, Jeremiáš mu řekl: „Hospodin tě nenazývá Paščhur, ale Magor-misaviv, Hrůza všude kolem.

[4]Tak praví Hospodin: Hle, vydávám tě hrůze – tebe i všechny tvé přátele, kteří před tvýma očima padnou mečem tvých nepřátel. Všechen lid Judy vydám do rukou babylonského krále, který je odvleče do Babylonu a pobije mečem.

[5]Všechno bohatství tohoto města vydám do rukou jejich nepřátel – všechen jeho zisk, všechny cennosti i všechny judské královské poklady. To všechno ukořistí, uloupí a odnese do Babylonu.

[6]A ty, Paščhure, i všichni tvoji domácí půjdete do zajetí. Přijdeš do Babylonu a tam zemřeš; tam budeš pohřben ty i všichni tvoji přátelé, kterým jsi prorokoval lež!“

Oheň v kostech

[7]Svádět jsi mě, Hospodine, a já se nechal svést. Zmocnil ses mě a zdolals mě. Vysmívají se mi celé dny, každý má ze mě legraci.

[8] Křičím, kdykoli promluvím, vykřikuji: „Zkáza! Násilí!“ Slovo Hospodinovo mi přináší celé dny hanbu a posměšky.

[9]Říkám si: „Už se o něm ani nezmíním, jeho jménem už nepromluvím!“ Jeho

foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

slovo mi ale hoří v srdci, je jako oheň v mých kostech zavřený; nemohu ho v sobě zadržet, neovládnu se!

[10] Od tolika lidí slyším nařčení: „Hrůza všude kolem, Magor-misaviv! Udejte ho! Pojďme ho nahlásit!“ Všichni mí přátelé čekají na můj pád: „Třeba se nechá nachytat – pak se ho zmocníme, pak se mu pomstíme!“

[11] Hospodin je ale se mnou, ten udatný bojovník, a tak ti, kteří mě pronásledují, padnou a nic nezmohou. Pro jejich neúspěch je stihne hanba, věčná nezapomenutelná potupa.

[12] Hospodine zástupů, jenž spravedlivé zkoušíš a vidíš do srdce i svědomí, kéž uvidím tvou pomstu nad nimi – vždyť jsem ti svěřil svoji při.

[13] Zpívejte Hospodinu, vzdejte mu chválu! On zachraňuje život ubohému z rukou zločinců.

[14] Ať je zlořečený den, kdy jsem byl narozen! Den, kdy mě matka rodila, ať není požehnán!

[15] Ať je zlořečený ten, kdo mému otci oznámil: „Narodil se ti chlapec,“ a naplnil ho radostí.

[16] Ať ten muž skončí tak jako města, jež Hospodin bez lítosti vyvrátil. Ať zrána slyší naříkavý pláč a v poledne bojový pokřik!

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[17] Proč mě nezabil ještě v lůně, aby se mi matka stala hrobem a břicho jí zůstalo navždy těhotné?

[18] Proč jen jsem vyšel z lůna matčina? Abych zakoušel jen trápení a žal? Aby mi život v hanbě vyprchal?

Jsem proti vám

Jeremiáš 21

[1] Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina, když k němu král Cidkiáš poslal Paščhura, syna Malkiášova, a kněze Cefaniáše, syna Maasejášova, se vzkazem:

[2] „Vyptej se prosím na nás u Hospodina, protože na nás zaútočil babylonský král Nabukadnezar. Snad pro nás Hospodin udělá zázrak tak jako tolikrát a Nabukadnezar od nás odtáhne.“

[3] Jeremiáš jim odpověděl: „Vyřiďte Cidkiášovi –

[4] Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, válečné zbraně ve vaší ruce obrátím nazpátek! Zbraně, jimiž venku před hradbami bojujete proti babylonskému králi a proti Chaldejcům, kteří na vás útočí, shromáždím uprostřed tohoto města.

[5] Já sám budu bojovat proti vám vztaženou rukou a mocnou paží ve svém hněvu a rozlícení a v hrozném zuření.

[6] Ty, kdo žijí v tomto městě, jak lidi, tak dobytek, raním těžkým morem, který je zabije.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[7]Potom, praví Hospodin, vydám judského krále Cidkiáše, jeho dvořany i lid (totiž ty, kdo v tomto městě přežijí mor, meč a hlad) do rukou babylonského krále Nabukadnezara a do rukou jejich nepřátel, kteří pasou po jejich životě. Ten je pobije ostřím meče, bez milosti, bez lítosti, bez slitování.

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

[8]Tomuto lidu vyřiď: Tak praví Hospodin – Hle, předkládám vám cestu života a cestu smrti.

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[9]Kdo zůstane v tomto městě, zahyne mečem, hladem nebo morem. Kdo ale vyjde a vzdá se Babyloňanům, kteří na vás útočí, ten přežije a zachrání si život.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[10]Rozhodl jsem o tomto městě – avšak ne v dobrém, ale ve zlém, praví Hospodin. Nechám je padnout do rukou babylonského krále a ten je vypálí.

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[11]Judskému královskému domu pak vyřiď: Slyšte slovo Hospodinovo!

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

[12]Tak praví Hospodin, dome Davidův: Ráno co ráno suďte spravedlivě, okrádaného zachraňujte z rukou utlačitele. Jinak můj hněv vzplane plamenem, rozhoří se a nezhasne, protože vaše skutky jsou tak zlé!

[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

[13]Hle, jsem proti tobě, Jeruzaléme, jenž na náhorní plošině trůníš dolině! praví Hospodin. Říkáte: ‚K nám se nikdo nedostane! Kdo může napadnout náš příbytek?'

[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[14]Ztrestám vás, praví Hospodin, jak si vaše skutky zaslouží. Zapálím oheň ve vašem lese a ten pohltí vše kolem.“

Slovo judským králům

Jeremiáš 22

[1]Tak praví Hospodin: „Sestup do paláce judského krále a vyřiď tam toto slovo:

[2]Králi judský, který sedíš na Davidově trůnu, slyš slovo Hospodinovo – ty, tvoji dvořané i tvůj lid, vy, kteří vcházíte těmito branami.

[3]Tak praví Hospodin: Jednejte poctivě a spravedlivě! Zachraňujte okrádaného z rukou utlačitele! Přistěhovalcům, sirotkům a vdovám neubližujte! Nechovejte se násilně! Neprolévejte na tomto místě nevinnou krev!

[4]Pokud se opravdu zařídíte podle těchto slov, budou branami tohoto paláce vcházet králové vládnoucí na Davidově trůnu. Pojedou na vozech a koních a s nimi jejich dvořané i lid.

[5]Pokud však tato slova neposlechnete, pak přísahám při sobě samém, praví Hospodin, že z tohoto paláce zbudou jen trosky.“

[6]Toto praví Hospodin o domu judského krále: „Jsi pro mě jako Gileád, jako libanonský vrcholek. Zbude z tebe však jen pustina, města bez obyvatel.

[7]Pošlu proti tobě ničitele, každého v plné zbroji; zporážejí ty tvé skvělé cedry a naházejí do ohně!

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[8]Až budou lidé z mnoha národů procházet kolem tohoto města, budou se jeden druhého ptát: ‚Proč to Hospodin tomuto velikému městu provedl?‘

[9]A dostanou odpověď: ‚Protože opustili smlouvu Hospodina, svého Boha, klaněli se cizím bohům a sloužili jim.‘“

[10] Neplačte nad mrtvým, nenaříkejte pro něj; plačte však nad tím, který odchází, protože už se nevrátí a nespatří rodnou zem.

[11]Toto praví Hospodin o Šalumovi, synu Jošiášovu, jenž se stal judským králem po svém otci Jošiášovi, ale musel odsud odejít: „Už se sem nevrátí.

[12]Zemře tam, kam ho odvlekli, a tuto zem už nikdy nespatří.“

[13] „Běda tomu, kdo si staví palác, ale ne spravedlností; tomu, kdo buduje horní patra, ale bezprávím; tomu, kdo nechá bližního dřít zdarma a za práci mu neplatí!

[14] Říká: ‚Postavím si velký palác a v něm prostorné komnaty; prorazím do něj okna, obložím cedrem a natřu červení.‘

[15] Copak tě dělá králem, že máš víc cedru než ostatní? Copak tvůj otec neměl co jíst a pít? Jednal však poctivě a spravedlivě, a tak se mu vedlo dobře.

[16] Hájil práva chudých a ubohých – tehdy bývalo dobře! To totiž znamená znát mě, praví Hospodin.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[17] Ty ale nemáš oči ani srdce než pro svůj mrzký zisk; zajímá tě jen vraždit nevinné, vydírání a násilí.“

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[18] Toto praví Hospodin o judském králi Joakimovi, synu Jošiášovu: „Nebudou ho oplakávat: ‚Ach bratře, ach sestro!‘ Nebudou ho oplakávat: ‚Ach pane, ach veličenstvo!‘

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[19] Pohřbí ho tak jako osla – vyvlečou ho ven a pohodí někam za brány Jeruzaléma.“

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[20] „Vystoupej na Libanon, dcero, křič, z Bášanu ať tvůj hlas zní, z Abarimu vykřikni nad svými milenci, neboť jsou všichni rozdrceni!

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[21] Mluvil jsem k tobě, dokud jsi měla klid, říkala jsi ale: ‚Nechci poslouchat!‘ Tak je to s tebou už od mládí, že neslyšíš můj hlas.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22] Všechny ty tvé pastýře vítr požene, tví milenci půjdou do zajetí; tehdy se konečně budeš hanbit a stydět za všechny své špatnosti.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23] Uvelebila ses v Libanonu, v hnízdečku mezi cedrovím; budeš však sténat jako při porodu, jako rodička se budeš svíjet bolestí!“

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24] „Jakože jsem živ, praví Hospodin, i kdybys byl, judský králi Jekoniáši, synu Joakimův, pečetním prstenem na mé pravici, i odtud bych tě strhl!

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

[25]Vydám tě do rukou těch, kdo pasou po tvém životě, do rukou těch, ze kterých máš děs, do rukou babylonského krále Nabukadnezara a do rukou Babyloňanů.

[26]Tebe i tvou rodnou matku odvrhnu do cizí země, v níž jste se nenarodili, a tam zemřete.

[27]Do své vytoužené země se nikdy nevrátíte.“

[28]Je snad Jekoniáš nějaký zahozený střep? Hrnec, který nikdo nechce? Proč jsou tedy zavrženi on i jeho potomci, odmrštěni do země, kterou neznali?

[29] Ach země, země, země! Slyš slovo Hospodinovo!

[30]Tak praví Hospodin: „Zapište ho jako muže bez dětí, jako někoho, komu se v životě nedařilo. Nikomu z jeho potomků se nezdaří usednout na trůn Davidův a vládnout nad Judou.“

Spravedlivý Výhonek

Jeremiáš 23

[1]„Běda pastýřům, kteří hubí a rozhánějí ovce na mé pastvině! praví Hospodin.

[2]Hospodin, Bůh Izraele, proto prohlašuje o pastýřích pasoucích můj lid: Protože rozháníte a rozptylujete mé ovce a nestaráte se o ně, hle, já s vámi zúčtuji za vaše zločiny, praví Hospodin.

[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi
Jeremias 33.14-16

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os

[3]Zbytky svého stáda pak shromáždím ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich pastvinu, kde se rozplodí a rozmnoží.

[4]Ustanovím nad nimi pastýře, kteří o ně budou pečovat, takže už se nebudou bát a strachovat a nebude už chybět ani jediná, praví Hospodin.

[5]Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výhonek. Ten bude vládnout jako moudrý král a nastolí v zemi právo a spravedlnost.

[6]Za jeho dnů bude Juda zachráněn a Izrael bude žít v bezpečí. A toto je jméno, jímž bude nazýván: Hospodin – naše spravedlnost.

[7]Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy už nebudete říkat: ‚Jakože je živ Hospodin, který vyvedl syny Izraele z Egypta,‘

[8]ale: ‚Jakože je živ Hospodin, který vyvedl potomstvo domu Izraele zpět ze severní země a ze všech zemí, do kterých je rozehnal.‘ Vrátí se totiž zpátky do vlasti.“

Lživí proroci

[9]O prorocích: Srdce mám zlomené, kosti se ve mně chvějí, jsem jako opilec, jako muž vínem zmožený – to kvůli Hospodinu, kvůli jeho svatým slovům!

[10]Země je totiž plná nevěrníků, pod jejichž kletbou vyprahla, pastviny vyschly, zbyla

pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

pustina. Jejich dráha je totiž zlá, jejich moc je nespravedlivá.

11 Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

11 „Proroci i kněží jsou bezbožní; i ve svém chrámě nacházím jejich zločiny, praví Hospodin.

12 Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

12 Jejich cesta proto bude kluzká, padnou ve tmě, do níž budou vyhnáni, až na ně dopustím neštěstí v čase, kdy s nimi zúčtuji, praví Hospodin.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

13 U proroků v Samaří jsem viděl nechutnost: prorokovali při Baalovi a sváděli Izrael, můj lid.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

14 U proroků v Jeruzalémě jsem viděl úděsnost: páchání nevěry a život ve lži; zločincům dodávají odvahy, aby se nikdo neodvrátil od své špatnosti. Všichni jsou pro mě jako Sodoma, všichni v tom městě jsou jako Gomora!“

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

15 Nuže, toto praví Hospodin zástupů o těch prorocích: „Hle, nakrmím je pelyňkem a k pití jim dám jed, protože od proroků v Jeruzalémě se šíří bezbožnost do celé země.“

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

16 Toto praví Hospodin zástupů: „Neposlouchejte slova proroků, kteří vám prorokují, aby vás naplnili falešnou nadějí. Vidění, o kterých mluví, si sami vymysleli, nepocházejí z úst Hospodinových.

[17] Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

[18] Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[17]Těm, kdo mnou pohrdají, stále tvrdí: ‚Hospodin praví: Budete žít v pokoji!‘ Všem, kdo se řídí svým zarputilým srdcem, namlouvají: ‚Nic zlého se vám nestane!‘

[18]Kdo ale stál v radě Hospodinově, aby viděl a slyšel jeho řeč? Kdo dával pozor, aby jeho slova uslyšel?“

[19] Hle, Hospodinova vichřice – jeho hněv už zuří! Na hlavy darebáků snáší se vichr bouřlivý!

[20] Hospodinův hněv se neodvrátí, dokud neprovede a nesplní, co ve svém srdci usoudil. V nadcházejících dnech tomu jasně porozumíte.

[21] „Neposlal jsem ty proroky, a přesto běží; nemluvil jsem k nim, a přesto prorokují.

[22] Kdyby v mé radě bývali stáli, můj lid by seznámili s mými slovy; odvrátili by je od jejich zlé cesty, od jejich zlého jednání.

[23] Jsem snad Bůh, jen když jsem blízko? praví Hospodin. Nejsem snad Bůh i daleko?

[24] Může se někdo tak dobře skrýt, že bych ho neviděl? praví Hospodin. Já přece naplňuji nebe i zem! praví Hospodin.

[25]Slyšel jsem, co říkají ti proroci, kteří mým jménem prorokují lži. Prý: ‚Měl jsem sen! Měl jsem sen!‘

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do

[26]Jak dlouho ještě? Není snad v srdci proroků, kteří tak prorokují, samá lež? Prorokují podvody, které si sami vymysleli.

[27]Myslí si, že těmi sny, které si jedni druhým vyprávějí, přimějí můj lid zapomenout na mé jméno, tak jako na mé jméno zapomněli jejich otcové kvůli Baalovi.

[28]Prorok, jemuž se zdál sen, ať si ten sen vypráví. Kdo ale má mé slovo, ten ať je věrně mluví. Co je sláma vedle zrní? praví Hospodin.

[29] Není mé slovo jako oheň? praví Hospodin. Jako kladivo skálu drtící?

[30]Hle, já jsem proti těm prorokům, praví Hospodin, kteří kradou má slova jedni od druhých.

[31]Hle, jsem proti těm prorokům, praví Hospodin, kteří melou jazykem a říkají: ‚Tak praví Hospodin.‘

[32]Hle, jsem proti těm, kteří prorokují lživé sny, praví Hospodin; když je vyprávějí, svádějí můj lid svými nehoráznými výmysly. Já jsem je neposlal a nic jsem jim nesvěřil. Nemohou tomuto lidu nijak pomoci, praví Hospodin.“

[33]„Když se tě někdo z lidu nebo z proroků či z kněží zeptá: ‚Jaký je ortel od Hospodina?‘ – odpovíš: ‚Jaký ortel? Odvrhnu vás! praví Hospodin.‘

SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

34 Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

35 Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

36 Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

37 Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

38 Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

39 por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

40 Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

34Kdokoli z proroků, kněží či lidu se ohání ‚ortelem od Hospodina‘, s takovým i s jeho domem zúčtuji.

35Jeden druhého se máte ptát: ‚Co Hospodin odpověděl? Co Hospodin říkal?‘

36Už ale nemáte ani zmiňovat ‚ortel od Hospodina‘, protože za ortel od Hospodina vydává každý svá vlastní slova. Takhle převracíte slova živého Boha, Hospodina zástupů, našeho Boha!

37Máte se ptát proroka: ‚Co ti Hospodin odpověděl? Co Hospodin říkal?‘

38Protože se však oháníte ‚ortelem od Hospodina‘, nuže toto praví Hospodin: Používáte slova ‚ortel od Hospodina‘, ačkoli jsem vám ta slova říkat zakázal.

39Proto na vás teď dočista zapomenu a ze své přítomnosti vás odvrhnu i s tím městem, které jsem dal vám a vašim otcům.

40Uvalím na vás věčnou pohanu a věčnou potupu, jaká se nedá zapomenout!“

Dva koše fíků

Jeremiáš 24

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[1]Hospodin mi dal vidění: Hle – před Hospodinovým chrámem stály dva koše fíků. (Bylo to poté, co babylonský král Nabukadnezar odvlekl judského krále Jekoniáše, syna Joakimova, spolu s judskými velmoži, tesaři a kováři z Jeruzaléma a přivedl je do Babylonu.)

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[2]V jednom koši byly velmi krásné fíky, jaké uzrávají mezi prvními. V druhém koši byly velmi špatné fíky, tak špatné, že nešly jíst.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[3]„Co vidíš, Jeremiáši?“ zeptal se mě Hospodin. „Fíky,“ odpověděl jsem. „Ty dobré jsou velmi dobré, ale ty špatné jsou tak špatné, že nejdou jíst.“

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4]Tehdy jsem dostal slovo Hospodinovo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[5]„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Judští vyhnanci, které jsem odsud poslal do Babylonie, jsou jako tyto dobré fíky – považuji je za dobré.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[6]Spočinu na nich svým dobrotivým pohledem a přivedu je zpět do této země. Znovu je vybuduji a nezbořím, zasadím je a nevykořením.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[7]Dám jim takové srdce, aby mě znali, aby věděli, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem, protože se celým srdcem vrátí ke mně.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o

[8]Ale judského krále Cidkiáše, jeho velmože a ty, kdo zbyli v Jeruzalémě a zůstali v této zemi anebo se usadili v

SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

9 Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

10 Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

1 Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

2 a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

3 Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

4 Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

5 quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra

Egyptě, ty všechny pokládám za špatné fíky, praví Hospodin – tak špatné, že nejdou jíst.

9Učiním je odstrašujícím příkladem neštěstí pro všechna království země; budou potupným pořekadlem a posměšnou nadávkou všude, kam je zaženu.

10Pošlu na ně meč, hlad a mor, dokud nebudou do posledního vyhlazeni ze země, kterou jsem dal jim a jejich otcům.“

Sedmdesát let zajetí

Jeremiáš 25

1Slovo, které Jeremiáš dostal o veškerém judském lidu ve čtvrtém roce vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova (což byl první rok babylonského krále Nabukadnezara).

2Prorok Jeremiáš veškerému judskému lidu a všem obyvatelům Jeruzaléma řekl:

3„Je to už třiadvacet let – od třináctého roku judského krále Jošiáše, syna Amonova, až dodneška – co dostávám slovo Hospodinovo. Znovu a znovu jsem k vám mluvil, ale vy jste neposlouchali.

4Hospodin k vám znovu a znovu posílal všechny své služebníky proroky, ale vy jste neposlouchali, vůbec jste si jich nevšímali.

5Říkávali: ‚Odvraťte se každý od své zlé cesty a svého zlého jednání, ať můžete žít

que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

6 Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

7 Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

8 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

9 eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

v zemi, kterou Hospodin dal vám a vašim otcům od věků až navěky.

6Nenásledujte cizí bohy, nesložte jim a neklaňte se jim; nepopouzejte mě svými výtvory, ať na vás nedopustím neštěstí!‘

7Vy jste mě ale neposlouchali, praví Hospodin, a k vlastnímu neštěstí jsme mě popouzeli svými výtvory.

8Nuže, toto praví Hospodin zástupů: ‚Protože jste neposlouchali má slova,

9hle, povolám a poberu všechny kmeny ze severu, praví Hospodin, a přivedu je i se svým služebníkem, babylonským králem Nabukadnezarem, na tuto zem, na všechny její obyvatele i na všechny národy v okolí. Vyhladím je jako proklaté, aby vzbuzovali děs a posměch; zbude z nich věčné zbořeniště.

10Skoncuji s hlasem radosti a veselí, s hlasem ženicha a nevěsty, s hlasem mlýnku i se světlem lampičky.

11Z celé této země zbude hrůzná pustina a tyto národy budou po sedmdesát let otročit babylonskému králi.

12Až se těch sedmdesát let naplní, potrestám babylonského krále i jeho národ za jejich vinu, praví Hospodin, a nechám Babylonii zpustnout navěky.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[13]Uvalím na tu zem všechny své hrozby, které jsem o ní vyřkl, všechno, co je zapsáno v této knize, všechno, co Jeremiáš prorokoval o všech těch národech.

[14]I oni sami budou otročit mocným národům a velikým králům. Odplatím jim za jejich skutky, za to, co vlastnoručně páchali.'"

Kalich hněvu

[15]Hospodin, Bůh Izraele, ke mně promluvil: „Vezmi z mé ruky kalich s vínem hněvu a dej z něj pít všem národům, k nimž tě posílám.

[16]Až se napijí, budou se potácet a blouznit kvůli meči, který na ně sesílám."

[17]Vzal jsem tedy kalich z Hospodinovy ruky a napojil jím všechny národy, k nimž mě Hospodin poslal:

[18]Jeruzalém a judská města s jejich králi a velmoži, aby z nich zbyly jen trosky budící děs, posměch a nadávky (jak je tomu už dnes);

[19]faraona, vládce Egypta, s jeho dvořany a velmoži i se vším jeho lidem

[20]a všemi přimíšenými cizinci; všechny krále země Úc; všechny krále filištínské země, Aškelon, Gazu, Ekron i ty, kdo zbyli v Ašdodu;

[21]Edom, Moáb i Amonce;

[22] všechny krále Týru a Sidonu; krále zámořských břehů;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;
[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;
[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;
[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.
[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.
[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.
[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.
[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.
[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra

[23] Dedana, Temu a Búze; všechny, kteří si vyholují skráně;
[24] všechny krále Arábie; všechny krále směsice národů žijících na poušti;
[25] všechny krále Zimri; všechny krále Elamu; všechny krále Médie;
[26] všechny krále severu, blízké i vzdálené, jednoho po druhém – všechna království země, co jich je na světě. A po nich se napije král Šešak!
[27] „Řekni jim: ‚Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Pijte, opijte se, pozvracejte se a padněte, že už nevstanete, protože na vás sesílám meč!‘
[28] A kdyby od tebe odmítali ten kalich vzít a napít se, řekni jim – ‚Tak praví Hospodin zástupů: Musíte pít!
[29] Hle, na město, jež nese mé jméno, začínám přivádět neštěstí, a vy byste měli vyváznout? Nevyváznete! Na všechny obyvatele země už svolávám meč, praví Hospodin zástupů.‘
[30] Nuže, prorokuj jim všechna tato slova a řekni jim: ‚Hospodin řve na výsostech, burácí z příbytku své svatosti. Na vlastní stádo řve jako lev, křičí jako ti, kdo víno lisují, na všechny, kdo žijí na zemi.
[31] Po celém světě se šíří hluk boje, neboť Hospodin obžaluje národy; soudí se s

toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

32 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

33 Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

34 Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

35 Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

36 Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

37 Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

38 Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

každým smrtelníkem a ničemy dává napospas meči. Tak praví Hospodin.‘

32Tak praví Hospodin zástupů: ‚Hle, od národu k národu se šíří neštěstí, od nejzazších konců světa se zvedá vichr veliký!‘“

33Mrtvoly těch, které Hospodin v onen den pobije, budou rozsety od jednoho konce světa po druhý. Nikdo je neopláče, nikdo je neposbírá ani nepohřbí; zůstanou ležet jako hnůj na zemi.

34 Kvílejte, pastýři, naříkejte, vůdcové stáda, svíjejte se v prachu! Čas vaší porážky nadešel, padnete jako krásní berani.

35 Pastýři nebudou mít kam utéct, pro vůdce stáda nebude úniku.

36 Slyš! To naříkají pastýři, vůdcové stáda kvílejí – Hospodin pustoší jejich pastviny!

37 Pokojné louky utichnou před žárem Hospodinova hněvu.

38 Jako lev vyjde ze svého příbytku a jejich zem se stane pustinou před tím krutým žárem – před žárem jeho hněvu!

TRPÍCÍ PROROK

Teď zemřeš!

Jeremiáš 26

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E

[1]Na počátku vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, přišlo od Hospodina toto slovo:

[2]„Tak praví Hospodin: Postav se na nádvoří Hospodinova domu a promluv ke všem, kteří se z judských měst přicházejí klanět v Hospodinově domě. Vyřiď jim všechno, co ti přikazuji, ani jediné slovo nevynechej.

[3]Snad poslechnou a odvrátí se každý od své zlé cesty, abych i já upustil od zla, které jsem na ně chtěl dopustit za to, jak zle se chovali.

[4]Řekni jim – ‚Tak praví Hospodin: Jestliže mě neposlechnete a nebudete se řídit mým Zákonem, který jsem vám dal,

[5]a nebudete poslouchat slova mých služebníků proroků, které k vám znovu a znovu posílám (a vy jste je neposlouchali!),

[6]pak s tímto chrámem naložím jako se svatyní v Šílu a z tohoto města učiním nadávku mezi všemi národy na zemi.‘“

[7]Kněží, proroci i všechen lid poslouchali, jak Jeremiáš mluví tato slova v Hospodinově chrámu.

[8]Jakmile ale Jeremiáš domluvil všechno, co mu Hospodin přikázal říci, vtom ho všechen lid, kněží i proroci chytili a křičeli: „Teď zemřeš!

[9]Jak se opovažuješ prorokovat Hospodinovým jménem, že tento chrám dopadne jako Šílo a že z tohoto města zbude vylidněná pustina?!“ A všechen lid

ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

se v Hospodinově chrámu sbíhal k Jeremiášovi.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[10]Když se o tom doslechli judští velmoži, odebrali se z královského paláce vzhůru do Hospodinova chrámu a zasedli v průchodu Hospodinovy Nové brány.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[11]Kněží a proroci tehdy velmožům a všemu lidu řekli: „Ten muž zaslouží smrt! Prorokoval přece proti tomuto městu – slyšeli jste to na vlastní uši!“

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[12]Jeremiáš na to všem velmožům i všemu lidu řekl: „Hospodin mě poslal prorokovat o tomto chrámu a městě všechno to, co jste slyšeli.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

[13]Proto teď napravte své cesty a své jednání, poslechněte Hospodina, svého Boha, a Hospodin upustí od zla, kterým vám hrozil.

[14] Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

[14]Pokud jde o mě – hle, jsem ve vašich rukou. Udělejte se mnou, co uznáte za dobré a správné,

[15] Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

[15]ale vězte, že když mě zabijete, uvalíte na sebe i na toto město a jeho obyvatele nevinnou krev. Opravdu mě k vám totiž poslal Hospodin, abych vám vyřídil všechna tato slova.“

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[16]Velmoži a všechen lid tehdy řekli kněžím a prorokům: „Ten muž nezaslouží smrt. Mluvil k nám přece jménem Hospodina, našeho Boha.“

17 Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:	17Také někteří stařešinové země vstali a promluvili ke všemu shromážděnému lidu:
18 Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.	18„Za dnů judského krále Ezechiáše prorokoval Micheáš Morešetský. Ten řekl všemu judskému lidu – ‚Tak praví Hospodin zástupů: Sion bude jak pole rozorán, z Jeruzaléma bude trosek hromada a z chrámové hory zarostlá vyvýšenina.‘
19 Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?	19Nechal ho snad judský král Ezechiáš a všechen Juda zabít? Naopak, ulekl se Hospodina a snažil se ho usmířit, takže Hospodin upustil od zla, kterým jim hrozil. My tu ale sami na sebe přivoláváme smrtelné neštěstí.“
A execução do profeta Urias	
20 Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.	20Hospodinovým jménem prorokoval také jistý Uriáš, syn Šemajášův, z Kiriat-jearim. Prorokoval proti tomuto městu a proti této zemi přesně tak jako Jeremiáš.
21 Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.	21Jakmile král Joakim se všemi svými veliteli a velmoži uslyšeli jeho slova, chtěl ho král nechat zabít. Uriáš se o tom ale doslechl a ve strachu utekl do Egypta.
22 O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.	22Král Joakim tam za ním poslal Elnatana, syna Achborova, a jeho muže,
23 Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.	23kteří Uriáše z Egypta unesli a přivedli ho ke králi Joakimovi. Ten ho dal popravit mečem a jeho mrtvolu pohodil na veřejném hřbitově.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[24]Nad Jeremiášem ale držel ruku Achikam, syn Šafanův, takže nepadl do rukou lidu, který ho chtěl zabít.

Jho babylonského krále

Jeremiáš 27

[1]Na počátku vlády judského krále Cidkiáše, syna Jošiášova, dostal Jeremiáš slovo od Hospodina.

[2]Hospodin ke mně promluvil: „Vyrob si dřevěné jho s postroji a připevni si je na šíji.

[3]Potom pošli vzkaz králům Edomu, Moábu, Amonu, Týru a Sidonu; pošli ho po jejich vyslancích, kteří přišli do Jeruzaléma k judskému králi Cidkiášovi.

[4]Dej jim vzkaz pro jejich pány a řekni jim: ‚Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele. Toto vyřiďte svým pánům:

[5]Já jsem svou velikou mocí a vztaženou paží učinil zemi i s lidmi a zvěří na ní a já ji svěřuji, komu se mi zlíbí.

[6]Nuže, teď všechny tyto země svěřuji do rukou svého služebníka, babylonského krále Nabukadnezara. Svěřuji mu do služeb dokonce i polní zvěř.

[7]Všechny národy budou sloužit jemu, jeho synovi i jeho vnukovi, než přijde čas i pro něj a pro jeho zemi – tehdy si ho mocné národy a velicí králové podrobí do služby.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[8]Národ a království, které by se nepoddalo babylonskému králi Nabukadnezarovi a nesklonilo by šíji pod jho babylonského krále, takový národ budu trestat mečem, hladem a morem, praví Hospodin, dokud ho jeho rukou úplně nezničím.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[9]Neposlouchejte proto své proroky a věštce, své vykladače snů, jasnovidce a čaroděje, kteří vám říkají, ať se babylonskému králi nepoddáváte.

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]Prorokují vám jen lži, které vás nakonec odloučí od vlasti. Vyženu vás pryč, abyste zahynuli.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[11]Ale národ, který skloní šíji pod jho babylonského krále a poddá se mu, takový ponechám v jeho zemi, praví Hospodin, aby ji obdělával a bydlel v ní.'"

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[12]Přesně tak jsem promluvil i k judskému králi Cidkiášovi: „Skloňte svou šíji pod jho babylonského krále, poddejte se mu i jeho lidu a zůstanete naživu!

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[13]Proč bys měl i se svým lidem umírat mečem, hladem a morem, jak to Hospodin prohlásil o národu, který se nepoddá babylonskému králi?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[14]Neposlouchejte slova proroků, kteří vám říkají, ať se babylonskému králi nepoddáváte. Prorokují vám jen lži!

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome,

[15]Já jsem je neposlal, praví Hospodin. Prorokují mým jménem lži, abych vás

para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

16 Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

17 Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

18 Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

19 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

20 os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

21 sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

nakonec vyhnal pryč, abyste zahynuli i s těmi svými proroky.“

16Ke kněžím a celému tomuto lidu jsem promluvil: „Tak praví Hospodin: Neposlouchejte slova svých proroků, kteří vám prorokují: ‚Hle, vzácné předměty Hospodinova domu se teď z Babylonu rychle vrátí zpět.‘ Prorokují vám lež!

17Neposlouchejte je. Poddejte se babylonskému králi a zůstanete naživu. Proč by se toto město mělo stát zbořeništěm?

18Jestli jsou to proroci a mají slovo Hospodinovo, pak ať se u Hospodina zástupů přimluví, aby do Babylonu nebyly odneseny i ty cennosti, které v Hospodinově domě, v paláci judského krále a v Jeruzalémě ještě zůstaly!

19Toto praví Hospodin zástupů o sloupech, o bronzovém moři, o stojanech a ostatních cennostech, které v tomto městě ještě zůstaly

20(babylonský král Nabukadnezar je totiž nepobral, když judského krále Jekoniáše, syna Joakimova, spolu s veškerou judskou a jeruzalémskou šlechtou odvlekl z Jeruzaléma do Babylonu).

21Nuže, toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o cennostech, které ještě zůstaly v Hospodinově domě, v paláci judského krále a v Jeruzalémě:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[22]Budou odneseny do Babylonu a tam zůstanou až do dne, kdy si jich znovu povšimnu, praví Hospodin. Tehdy je dám přinést a navrátím je zpět na toto místo.“

Falešný prorok Chananiáš

Jeremiáš 28

[1]Pátého měsíce téhož roku, totiž čtvrtého roku na počátku vlády judského krále Cidkiáše, mi gibeonský prorok Chananiáš, syn Azurův, v Hospodinově domě před kněžími a přede vším lidem řekl:

[2]„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: ‚Jho babylonského krále zlámu!

[3]Do dvou let vrátím zpět na toto místo všechny cennosti Hospodinova domu, které odsud vzal babylonský král Nabukadnezar a odnesl je do Babylonu.

[4]Také judského krále Jekoniáše, syna Joakimova, i všechny judské vyhnance, kteří odešli do Babylonu, vrátím zpět na toto místo, praví Hospodin, neboť jho babylonského krále zlámu!‘“

[5]Prorok Jeremiáš na to proroku Chananiášovi před kněžími a přede vším lidem, stojícím v Hospodinově domě, odpověděl.

[6]„Amen,“ řekl prorok Jeremiáš. „Kéž to Hospodin učiní. Kéž Hospodin splní slova, která jsi prorokoval, a navrátí vzácné předměty Hospodinova domu i všechny vyhnance z Babylonu zpět na toto místo.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O

[7]Teď ale poslyš, co mám říci tobě i všemu lidu:

[8]Proroci, kteří bývali odedávna přede mnou i před tebou, prorokovali mnoha zemím i velikým královstvím válku, neštěstí a mor.

[9]Prorok, který prorokuje mír, ale bude uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, jen když se jeho slova naplní.“

[10]Nato prorok Chananiáš sejmul jho z šíje proroka Jeremiáše a zlámal ho.

[11]Prorok Chananiáš pak před očima všeho lidu promluvil: „Tak praví Hospodin: ‚Do dvou let takto zlámu jho babylonského krále Nabukadnezara na šíji všech národů!‘“ Prorok Jeremiáš tehdy odešel pryč.

[12]Poté, co prorok Chananiáš zlámal jho na šíji proroka Jeremiáše, dostal Jeremiáš slovo Hospodinovo:

[13]„Jdi a řekni Chananiášovi – Tak praví Hospodin: Rozlámal jsi jho ze dřeva, ale nahradil jsi ho jhem ze železa!

[14]Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Na šíji všech těchto národů vložím železné jho, aby sloužili babylonskému králi Nabukadnezarovi. Ti všichni mu budou sloužit stejně jako polní zvěř, kterou mu podrobím.“

[15]Prorok Jeremiáš tehdy proroku Chananiášovi řekl: „Poslyš, Chananiáši!

SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

16 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

17 Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

1 São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

2 depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

3 A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

5 Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

6 Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

Hospodin tě neposlal, ale ty jsi tento lid sváděl falešnou nadějí.

16Nuže, tak praví Hospodin: Hle, posílám tě pryč z povrchu země. Do roka zemřeš, protože jsi o Hospodinu hlásal bludy!“

17Sedmého měsíce téhož roku pak prorok Chananiáš zemřel.

Dopis vyhnancům

Jeremiáš 29

1Následují slova dopisu, který prorok Jeremiáš poslal z Jeruzaléma zbytku stařešinů ve vyhnanství a také kněžím, prorokům a všemu lidu, který Nabukadnezar zavlekl z Jeruzaléma do Babylonu.

2(Bylo to poté, co král Jekoniáš, královna matka, dvořané, judští a jeruzalémští velmoži a také tesaři a kováři museli opustit Jeruzalém.)

3Svěřil ten dopis Eleasovi, synu Šafanovu, a Gemariáši, synu Chilkiášovu, které judský král Cidkiáš vyslal k babylonskému králi Nabukadnezarovi do Babylonu. Stálo v něm:

4Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, všem vyhnancům, které jsem z Jeruzaléma vystěhoval do Babylonu:

5Stavějte domy a žijte v nich, sázejte zahrady a jezte jejich plody.

6Berte si ženy a ploďte děti. Vybírejte nevěsty pro své syny a provdávejte své dcery, ať mají děti. Rozrůstejte se, ať vás neubývá.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[7]Usilujte o prospěch města, do něhož jsem vás vystěhoval, a modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho prospěchu je i váš prospěch.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[8]Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Nenechte se podvádět proroky a věštci, kteří jsou mezi vámi, a nedejte na sny, které se jim zdají.

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[9]Mým jménem vám prorokují lži! Já jsem je neposlal, praví Hospodin.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[10]Tak praví Hospodin: Až se naplní sedmdesát babylonských let, znovu si vás povšimnu a splním vám své zaslíbení, že vás sem znovu navrátím.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[11]Já sám přece vím, jak o vás přemýšlím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[12]Když budete ke mně volat a přicházet ke mně s modlitbami, já vás vyslyším.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[13]Budete mě hledat a najdete mě, když mě budete hledat celým srdcem.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[14]Dám se vám najít, praví Hospodin, a přivedu vás zpět ze zajetí. Shromáždím vás ze všech národů a ze všech míst, kam jsem vás rozptýlil, praví Hospodin, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás vyhnal pryč.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[15]Prohlašujete: „Hospodin nám v Babylonu vzbudil proroky!“

16 Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

16Nuže, toto praví Hospodin o králi sedícím na Davidově trůnu a o veškerém lidu, který zůstal v tomto městě, o vašich bratrech, kteří s vámi nešli do vyhnanství:

17 assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

17Tak praví Hospodin zástupů – Hle, sesílám na ně meč, hlad a mor! Naložím s nimi jako se shnilými fíky, jež jsou tak špatné, že nejdou jíst.

18 Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

18Budu je stíhat mečem, hladem a morem. Učiním je odstrašujícím příkladem pro všechna království země. Budou vzbuzovat kletby a děs, posměch a nadávky u všech národů, kam jsem je rozptýlil,

19 porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

19protože neposlouchali má slova, praví Hospodin, když jsem k nim znovu a znovu posílal své služebníky proroky. Ani vy jste ale neposlouchali, praví Hospodin.

20 Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

20Nuže, slyšte slovo Hospodinovo, všichni vyhnanci, které jsem poslal z Jeruzaléma do Babylonu.

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

21Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o Achabovi, synu Kolajášovu, a o Cidkiášovi, synu Maasejášovu, kteří vám mým jménem prorokují lži: Hle, vydám je do rukou babylonského krále Nabukadnezara, který je před vašima očima nechá popravit.

22 Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a

22Odtud vznikne kletba, která se bude používat mezi všemi judskými vyhnanci v Babylonu: „Ať s tebou Hospodin provede

Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

23 porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

24 A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

25 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

26 O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

27 Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

28 Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

29 Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

30 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

31 Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o

to, co s Cidkiášem a Achabem, které babylonský král upálil v plamenech!“

23Páchali totiž v Izraeli hanebnosti. Cizoložili s ženami svých bližních a mým jménem říkali lživá slova, která jsem jim nesvěřil. Já to vím a já to dosvědčuji, praví Hospodin.

Falešný prorok Šemajáš

24Šemajášovi Nechlamskému řekni:

25„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele – Z vlastního popudu jsi všemu lidu v Jeruzalémě a knězi Cefaniášovi, synu Maasejášovu, i ostatním kněžím poslal dopis, ve kterém píšeš:

26‚Hospodin tě, Cefaniáši, ustanovil knězem namísto kněze Jojady, abys byl strážcem Hospodinova domu. Každého blázna, který ze sebe dělá proroka, máš vsadit do klády a na pranýř.

27Proč jsi tedy neumlčel Jeremiáše Anatotského, který tam u vás ze sebe dělá proroka?

28Dokonce i k nám do Babylonu poslal vzkaz: Bude to trvat dlouho. Stavějte domy a žijte v nich, sázejte zahrady a jezte jejich plody.‘“

29Kněz Cefaniáš ale ten dopis přečetl proroku Jeremiášovi.

30Tehdy Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

31„Vyřiď všem vyhnancům – Toto praví Hospodin o Šemajášovi Nechlamském:

neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

Šemajáš vám prorokoval, ale já jsem ho neposlal; sváděl vás falešnou nadějí.

[32]A proto tak praví Hospodin: Hle, zúčtuji s Šemajášem Nechlamským i s jeho potomky! Protože o Hospodinu hlásal bludy, nebude mít nikoho, kdo by z jeho rodiny v tomto lidu přežil a viděl, co dobrého učiním pro svůj lid, praví Hospodin."

Tvé rány zhojím

Jeremiáš 30

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina:

[2]„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Všechna slova, která jsem k tobě promluvil, zapiš do knihy.

[3]Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy svůj lid Izrael a Judu přivedu zpět ze zajetí a navrátím je do země, kterou jsem dal jejich otcům, aby ji obsadili."

[4]Toto jsou slova, která Hospodin promluvil o Izraeli a Judovi.

[5]Tak praví Hospodin: „Slyšíme vyděšený křik – čirá hrůza, žádný klid!

[6]Rozhlédněte se a ptejte se: Copak může muž rodit? Proč tedy vidím všechny muže s rukama na břiše jako rodičky, s popelavými tvářemi?

[7]Běda, bude to hrozný den jako žádný jiný, čas Jákobova soužení – bude z něj ale zachráněn.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[8]Toho dne, praví Hospodin zástupů, zlámu jho na jejich šíji a zpřetrhám jejich postroje, takže už nebudou sloužit cizákům,

[9]ale budou sloužit Hospodinu, svému Bohu, a svému králi Davidovi, kterého jim ustanovím.

[10]Neboj se, můj služebníku, Jákobe, a ty, Izraeli, neděs se, praví Hospodin. Hle, zachráním tě z dálné ciziny a tvé potomky z jejich vyhnanství. Jákob se vrátí a odpočine v bezpečí a nikdo už ho nevyděsí.

[11]Vždyť já jsem s tebou, praví Hospodin, já tě zachráním. Skoncuji se všemi národy, do kterých jsem tě rozprášil. S tebou však nikdy neskončím, i když tě ztrestám po právu a nenechám tě bez trestu.“

[12]Tak praví Hospodin: „Tvá zranění se nehojí, tvé rány bolí.

[13]Není, kdo by tě obhájil, není léku na tvé bolesti, nikdo tě nedokáže uzdravit!

[14]Všichni tví milenci na tebe zapomněli, žádný z nich o tebe nestojí. Ranil jsem tě jako nepřítel, ztrestal tě jako surovec, protože máš tolik vin a tvůj hřích se tolik rozmnožil.

[15]Proč sténáš nad svým zraněním? Tvou bolest nejde vyléčit. To já jsem ti to způsobil, protože máš tolik vin a tvůj hřích se tolik rozmnožil!

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[16] Všichni, kdo tě požírají, však budou sežráni, všichni, kdo tě sužují, půjdou do zajetí. Ti, kdo tě plení, budou sami pleněni a všechny, kdo tě olupují, nechám oloupit.

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[17] Ano, já obnovím tvé zdraví, tvé rány zhojím, praví Hospodin, neboť tě nazývali poběhlicí: ‚O Sion přece nikdo nestojí!'"

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[18]Tak praví Hospodin: „Hle, přivedu ze zajetí Jákobovy stany, nad jeho příbytky se slituji. Město se vystaví tam, kde byly trosky, a palác bude tam, kde má být.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[19]Rozezní se odtud chvalozpěvy, zas bude slyšet hlas veselí. Rozmnožím je, aby jich neubývalo, oslavím je, a nebude jich málo.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[20] Budou mít dětí tak jako kdysi, jejich obec přede mnou se znovu ustaví, se všemi, kdo je utiskují, ale zúčtuji.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[21] Jejich vládcem bude jeden z nich, z jejich středu vzejde jejich panovník – přizvu ho blíž a on ke mně přistoupí. Vždyť kdo by se jinak odvážil ke mně přistoupit? praví Hospodin.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[22]Vy budete mým lidem a já budu vaším Bohem."

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[23]Hle, Hospodinova vichřice – jeho hněv už zuří! Na hlavy darebáků snáší se vichr bouřlivý!

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as

[24]Hospodinův planoucí hněv se neodvrátí, dokud neprovede a nesplní, co ve svém srdci usoudil. V nadcházejících dnech tomu porozumíte.

Izrael se vrátí

Jeremiáš 31

[1]„V ten čas, praví Hospodin, budu Bohem všech rodů Izraele a oni budou mým lidem.

[2]Tak praví Hospodin: „Lid, který unikne meči, nalezne milost na poušti; přicházím Izraeli dát odpočinutí."

[3]Odedávna se mi ukazoval Hospodin: „Miluji tě láskou, jež trvá navěky, vztahuji se k tobě v milosrdenství.

[4] Znovu tě zbuduji a budeš stát, panno izraelská. Znovu se chopíš tamburíny a vesele se roztančíš.

[5]Znovu vysadíš vinice na horách v Samaří a ti, kdo je vysadí, je také sklidí.

[6]Přijde den, kdy zvolají strážci v pohoří Efraim: ‚Vzhůru, vydejme se k Sionu, k Hospodinu, našemu Bohu!'"

[7]Tak praví Hospodin: „Zpívejte radostí nad Jákobem, jásejte nad předním mezi národy, hlasitě oslavujte a říkejte: ‚Hospodin zachránil svůj lid, zachránil pozůstatek Izraele!'

[8]Hle, přivedu je ze země severní, od konců světa je shromáždím. Mezi nimi i slepce a mrzáky, těhotné ženy a rodičky – vrátí se jich sem celé zástupy!

mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

9 Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

10 Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

11 Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

12 Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

13 Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

14 Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

15 Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

16 Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos;

9 Budou přicházet s pláčem, půjdou v modlitbách, až je povedu. K potokům s vodou je přivedu přímou cestou, na níž neklesnou. Jsem přece Izraelův otec, můj prvorozený je Efraim!

10 Slyšte slovo Hospodinovo, národy, zvěstujte v krajích daleko za moři: ‚Ten, který rozehnal Izrael, jej zase shromáždí, nad svým stádem bude jako pastýř bdít.‘

11 Ano, Hospodin Jákoba vykoupí, vysvobodí ho z rukou silnějších!

12 S jásotem přijdou na vrchol Sionu, rozzáří se Hospodinovou dobrotou – všude obilí, víno, olej, mladý brav a skot! Jejich duše budou zavlažovanou zahradou a chřadnout už nikdy nebudou.

13 Panna se tehdy vesele roztančí a mládenci i starci spolu s ní. Jejich truchlení v radost proměním, utěším je a rozveselím namísto trápení.

14 Duši kněží občerstvím hojností a můj lid se nasytí mými dary, praví Hospodin."

15 Tak praví Hospodin: „V Rámě je slyšet křik – nářek, pláč a hořké bědování. Ráchel tam pláče nad svými dětmi, nad jejich ztrátou se nedá utěšit!"

16 Tak praví Hospodin: „Neplač už, zadrž slzy, neboť tvá námaha dojde odměny,

porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te

praví Hospodin: oni se ti z nepřátelské země vrátí!

[17] Je tu naděje pro tvé potomky, praví Hospodin: tvé děti se vrátí do vlasti!

[18] Jasně jsem slyšel Efraimův nářek: ‚Byl jsem nepovolný jako mladý býk, krotil jsi mě a už jsem zkrocený. Obrať mě, ať se vrátím zpět, vždyť ty jsi můj Bůh, Hospodine!

[19] Po svém odvrácení činím pokání, po svém poučení se biji do hrudi. Stydím se a jsem zahanben, že nesu potupu svých mladých let.‘

[20] Není snad Efraim můj drahý syn? Není mé dítě, které miluji? Kdykoli o něm promluvím, vždy si ho znovu vybavím a v nitru cítím pohnutí. Slituji se nad ním, jistěže se slituji! praví Hospodin.

[21] Postav si milníky, vyznač ukazatele, přemýšlej o cestě, kterou jdeš. Vrať se, izraelská panno, vrať se zpátky do svých měst!

[22] Jak dlouho se ještě budeš toulat, dcero nevěrná? Hospodin stvoří na zemi novou věc: žena se bude ucházet o muže.“

[23] Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Až je přivedu zpět ze zajetí, bude se v judské zemi a v jejích městech znovu říkat: ‚Požehnej ti Hospodin, příbytku spravedlnosti, horo svatosti!‘

abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[24]Znovu tam bude žít všechen lid Judy – měšťané, rolníci i kočovníci se stády.

[25]Ano, občerstvím duši znavených a duši chřadnoucích nasytím.“

[26]Nato jsem se probudil a prohlédl. Můj spánek byl sladký.

Nová smlouva

[27]„Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy dům Izraele i dům Judy oseji lidmi i zvířaty.

[28]Jako jsem nad nimi bděl, abych vyvracel a podvracel, bořil, ničil a pustošil, právě tak nad nimi budu bdít, abych budoval a sázel, praví Hospodin.

[29]V těch dnech už nebudou říkat: ‚Rodiče jedli trpké hrozny a dětem trnou zuby.‘

[30]Každý totiž zemře za vlastní viny; každému, kdo jí trpké hrozny, budou trnout zuby.

[31]Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem Izraele a s domem Judy uzavřu novou smlouvu.

[32]Ne ovšem takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku a vyvedl je z Egypta – tuto mou smlouvu totiž porušili, ačkoli jsem byl jejich manželem, praví Hospodin.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[33]Nuže, toto je smlouva, kterou po těch dnech uzavřu s domem Izraele, praví Hospodin: Svůj zákon vložím do jejich nitra a napíšu jim ho na srdce. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.

[34]Už se nebudou navzájem poučovat a jedni druhé nabádat: ‚Poznejte Hospodina!‘ Všichni mě totiž budou znát, od nejmenších až po největší z nich, praví Hospodin. Odpustím jim jejich viny a už nikdy nevzpomenu na jejich hřích.“

[35]Tak praví Hospodin, jenž nechává slunce ozařovat den a měsíc s hvězdami za světlo noci určuje, jenž vzdouvá moře, až jeho vlny řvou, a jehož jméno je Hospodin zástupů:

[36] „Přestanou-li u mne platit tyto zákony, praví Hospodin, pak také símě Izraele přestane být u mne navždy národem.“

[37]Tak praví Hospodin: „Bude-li změřeno nebe nahoře a prozkoumány základy země v hlubině, pak také zavrhnu všechno símě Izraele za všechno, co provedli, praví Hospodin.“

[38]„Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy bude toto město znovu vystavěno pro Hospodina, od věže Chananel až k Nárožní bráně.

[39]Měřicí šňůra se odtud natáhne až k vrchu Garev a pak se stočí do Goje.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo

[40]Celé to údolí mrtvol a mastného popela, všechna ta pohřebiště až k potoku Kidron, až k rohu Koňské brány na východě, to vše bude zasvěceno Hospodinu a město už nikdy nebude vyvráceno ani zbořeno.“

Kup si pole v Anatotu

Jeremiáš 32

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina v desátém roce vlády judského krále Cidkiáše (což byl osmnáctý rok Nabukadnezarův).

[2]Vojsko babylonského krále tenkrát obléhalo Jeruzalém a prorok Jeremiáš byl vězněn na strážním nádvoří v paláci judského krále.

[3]Uvěznil ho tam judský král Cidkiáš. Obvinil ho: „Jak se opovažuješ prorokovat, že prý tak praví Hospodin: ‚Hle, vydávám toto město do rukou babylonského krále a ten je dobude.

[4]Ani judský král Cidkiáš Babyloňanům neunikne, ale jistě padne do rukou babylonského krále, se kterým bude mluvit tváří v tvář a spatří ho vlastníma očima.

[5]Ten odvede Cidkiáše do Babylonu, kde zůstane, dokud si ho znovu nevšimnu, praví Hospodin.‘ Prý: ‚Budete-li bojovat proti Babyloňanům, nezvítězíte!‘“

[6]Jeremiáš řekl: „Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[7]Hle, přijde za tebou Chanamel, syn tvého strýce Šaluma, a řekne: ‚Kup si mé pole v

que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

8 Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

9 Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

10 Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

11 Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

12 dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

13 Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

14 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

Anatotu. Jako příbuzný na něj máš předkupní právo.‘“

8Potom za mnou na strážní nádvoří podle Hospodinova slova přišel můj bratranec Chanamel a řekl mi: „Koupil bys mé pole v Anatotu v kraji Benjamín? Jako příbuzný na něj máš nárok a předkupní právo. Kup si ho.“ Věděl jsem, že je to slovo Hospodinovo,

9a tak jsem to pole v Anatotu od svého bratrance Chanamela koupil za 17 šekelů stříbra.

10Podepsal jsem kupní list, zapečetil a před přizvanými svědky jsem na vahách odvážil stříbro.

11Potom jsem ten zapečetěný kupní list s podmínkami a ustanoveními vzal a spolu s jeho nezapečetěným opisem

12jsem ho předal Baruchovi, synu Neriáše, syna Machsejášova. Učinil jsem to v přítomnosti svého bratrance Chanamela, v přítomnosti svědků, kteří ten kupní list podepsali, a v přítomnosti všech Židů přísedících na strážním nádvoří.

13V jejich přítomnosti jsem Baruchovi uložil:

14„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: ‚Vezmi tyto listiny – zapečetěný kupní list i jeho nezapečetěný opis – a vlož je do hliněné nádoby, aby zůstaly nadlouho zachovány.‘

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes

[15]Neboť tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: ‚V této zemi se znovu budou kupovat domy, pole i vinice!'"

[16]Poté, co jsem ten kupní list předal Baruchovi, synu Neriášovu, modlil jsem se k Hospodinu:

[17]„Ach, Hospodine, Pane můj! Ty jsi svou velikou mocí a vztaženou paží učinil nebe i zemi – pro tebe nic není nemožné!

[18]Prokazuješ milosrdenství tisícům pokolení, ale vinu otců splácíš i jejich potomkům. Jsi veliký a mocný Bůh; máš jméno Hospodin zástupů.

[19]Jsi veliký ve svých záměrech a mocný ve svých činech. Nespouštíš oči z cest všech lidí, abys každého odměnil podle jeho jednání, tak jak si za své skutky zaslouží.

[20]Konal jsi znamení a zázraky v Egyptě a konáš je dodnes v Izraeli i mezi všemi lidmi – tak sis získal jméno, které stále máš.

[21]Vyvedl jsi svůj lid Izrael z Egypta znameními a zázraky, mocnou rukou, vztaženou paží a uprostřed veliké hrůzy.

[22]Dal jsi jim tuto zemi, o níž jsi přísahal jejich otcům, že jim ji dáš – zemi oplývající mlékem a medem.

[23]Když ale přišli a ovládli ji, neposlouchali tě a neřídili se tvým Zákonem. Nic z toho,

mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

24 Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

25 Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

26 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

27 Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

28 Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

29 Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

31 Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em

cos jim přikázal, neplnili, a tak jsi na ně přivedl všechno tohle neštěstí.

24Jen pohleď na ty obléhací náspy! Přitáhli k městu, aby ho dobyli! Město padne mečem, hladem a morem do rukou Babyloňanů, kteří na něj útočí. Naplňuje se to, co jsi řekl – vždyť to sám vidíš!

25Hospodine, Pane, můj, město padá do rukou Babyloňanů, a ty mi přitom říkáš: ‚Kup si pole a před svědky zaplať za ně stříbrem!‘“

Změním jejich osud

26Tehdy Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

27„Hle, já jsem Bůh všeho stvoření. Je snad něco nad mé síly?

28Nuže, tak praví Hospodin: Hle, vydávám toto město do rukou Babyloňanů a do rukou babylonského krále Nabukadnezara, který je dobude.

29Babyloňané, kteří na něj útočí, vtrhnou dovnitř a město vypálí; spálí je i s domy, na jejichž střechách mě lidé uráželi, když pálili kadidlo Baalovi a obětovali úlitby pro cizí bohy.

30Synové Izraele i Judy už od mládí jen páchají, co je zlé v mých očích. Ano, synové Izraele mě pořád jen urážejí tím, co vlastníma rukama dělají, praví Hospodin.

31Ode dne, kdy bylo vystavěno, až dodnes mi toto město bylo jen k zlosti. Hněvali mě

que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

tak, že je musím vyhnat ze své přítomnosti.

[32]Synové Izraele i Judy mě uráželi vším tím zlem, které páchali – oni i jejich králové, velmoži, kněží i proroci – všechen Juda i obyvatelé Jeruzaléma.

[33]Ukazovali mi záda, a ne tvář. Znovu a znovu jsem je chtěl poučit, ale neposlouchali a poučení nepřijímali.

[34]V domě, který se nazývá mým jménem, nastavěli své ohavné modly a tak ho poskvrnili.

[35]V údolí Ben-hinom také vystavěli obětiště Baalovi, aby tam prováděli své syny a dcery ohněm jako oběť Molochovi. To jsem jim přece nepřikázal, to mi nepřišlo ani na mysl – že budou provádět takovou ohavnost a svádět Judu k hříchu!

[36]Říkáte: ‚Město padne mečem, hladem a morem do rukou babylonského krále.‘ Toto však praví Hospodin, Bůh Izraele:

[37]Hle – znovu je shromáždím ze všech zemí, do nichž jsem je ve svém zuřivém hněvu a v hrozném rozlícení rozptýlil. Přivedu je zpět na toto místo a způsobím, aby žili v bezpečí.

[38]Budou mým lidem a já budu jejich Bohem.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.
[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.
[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.
[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.
[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.
[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:
[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[39]Dám jim jedno srdce a jednu cestu, aby mě ctili po všechny dny – pak bude dobře jim i jejich potomkům.
[40]Uzavřu s nimi věčnou smlouvu, že je nikdy nezbavím svého dobrodiní. Do srdcí jim vložím, aby mě ctili, aby se ode mě už neodvrátili.
[41]S radostí jim budu prokazovat dobrodiní; pevně je zasadím v této zemi, celým svým srdcem a celou duší.
[42]Ano, tak praví Hospodin: Jako jsem na tento lid uvedl všechno to veliké neštěstí, tak na ně uvedu všechno dobrodiní, které jsem jim zaslíbil.
[43]A v této zemi, o níž říkáte: ‚Padla do rukou Babyloňanů, zbyla z ní pustina bez lidí a dobytka,' nuže v této zemi se znovu budou kupovat pole.
[44]Budou se kupovat za peníze, kupní list se bude potvrzovat podpisem, bude se pečetit a budou zváni svědkové – v kraji Benjamín, v okolí Jeruzaléma, ve městech Judy, ve městech na horách, ve městech podhůří i ve městech Negevu, neboť změním jejich osud, praví Hospodin."

Obnova země

Jeremiáš 33

[1]Jeremiáš byl stále ještě držen na strážním nádvoří, když znovu dostal slovo Hospodinovo:
[2]„Tak praví Hospodin, který učinil zemi, Hospodin, který ji zformoval a upevnil – ten, který má jméno Hospodin:

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[3]Volej ke mně a já ti odpovím; sdělím ti veliká tajemství, o kterých nevíš.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

[4]Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o domech v tomto městě a o judských královských palácích, jež byly na obranu před obléhacími náspy a zbraněmi zbořeny

[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

[5]v přípravách na boj s Babyloňany: Ty domy se naplní mrtvolami lidí, které ve svém zuřivém hněvu nechám pobít. Kvůli všemu zlu, které páchali, skryji svou tvář před tímto městem.

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[6]Hle – potom však ovážu jejich rány, uzdravím je a vyléčím. Dám jim zakusit hojný pokoj a bezpečí.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[7]Osud Judy a Izraele změním a vybuduji je tak jako kdysi.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[8]Očistím je ode všech zločinů, které proti mně spáchali. Všechny ty zločiny, které proti mně spáchali a jimiž se proti mně vzbouřili, jim odpustím.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[9]Jeruzalém mi tak přinese věhlas a stane se mi zdrojem radosti, chvály a slávy přede všemi národy na zemi, až uslyší o všem dobrodiní, které jim prokáži. Zůstanou v úžasu a rozechvění nad vším tím dobrodiním a nad vším pokojem, který svému lidu způsobím.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[10]Tak praví Hospodin: Říkáte, že z tohoto místa zbyla pustina bez lidí i dobytka. Nuže, v judských městech a v ulicích Jeruzaléma, nyní opuštěných, vylidněných, bez obyvatel i dobytka, se jednou znovu bude ozývat

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[11]hlas radosti a veselí, hlas ženicha a nevěsty a hlas těch, kdo ponesou do Hospodinova domu oběti vděčnosti se slovy: „Hospodinu zástupů vzdejte díky – Hospodin je přece dobrý a jeho láska trvá navěky!“ Osud této země totiž změním, a bude taková jako kdysi, praví Hospodin.

[12]Tak praví Hospodin zástupů: Na tomto zpustlém místě bez lidí a dobytka budou znovu ve všech jeho městech pastviny, kde budou odpočívat pastýři se stády.

[13]Ve městech na horách, ve městech podhůří i ve městech Negevu, v kraji Benjamín, v okolí Jeruzaléma i ve městech Judy budou znovu procházet ovce pod rukama počítajícího, praví Hospodin.“

Věčná smlouva

[14]„Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy toto dobré slovo, jež dávám domu Izraele a domu Judy, splním.

[15]V těch dnech a v tom čase nechám z Davidova semene vyrašit spravedlivý Výhonek, jenž v zemi nastolí právo a spravedlnost.

[16]V těch dnech bude Juda zachráněn a Jeruzalém bude žít v bezpečí. A takto jej budou nazývat: Hospodin – naše spravedlnost.

[17]Tak praví Hospodin: Na trůnu Izraelova domu nikdy nebude chybět Davidův potomek.

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[18]Také mezi levity nikdy nebude chybět kněz, který by přede mnou přinášel zápaly, pálil moučné oběti a připravoval obětní hody po všechny dny."

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[19]Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[20]„Tak praví Hospodin: Budete-li moci zrušit moji smlouvu s dnem a moji smlouvu s nocí, takže den ani noc nenastane ve svůj čas,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[21]pak bude zrušena také má smlouva s mým služebníkem Davidem, takže nebude mít syna, který by kraloval na jeho trůnu, a rovněž má smlouva s mými sluhy levitskými kněžími.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[22]Jako se nedá sečíst nebeský zástup ani změřit mořský písek, tak rozmnožím símě svého služebníka Davida a svých sluhů levitů."

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[23]Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[24]„Všiml sis, jak tento lid mluví? Že prý ‚Hospodin zavrhl oba své vyvolené rody.' Takhle pohrdají mým lidem, jako by už pro ně ani nebyl národem!

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[25]Tak praví Hospodin: Jestliže nemám smlouvu se dnem i nocí a nestanovil jsem zákony pro nebe i zemi,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão,

[26]pak také zavrhnu símě Jákoba i svého služebníka Davida a nevyberu z jeho rodu panovníka pro símě Abrahama, Izáka a

Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

3 Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

4 Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

5 Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

6 Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

Jákoba. Ano, změním jejich osud a slituji se nad nimi!“

Slovo pro Cidkiáše

Jeremiáš 34

1Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina, když babylonský král Nabukadnezar s celým svým vojskem a se všemi královstvími a národy, které ovládal, zaútočil na Jeruzalém a na všechna jeho města:

2„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele – Jdi a řekni judskému králi Cidkiášovi: Tak praví Hospodin – Hle, vydávám toto město do rukou babylonského krále a ten je vypálí ohněm.

3Ani ty před ním neunikneš, ale budeš jistě chycen a padneš mu do rukou. Spatříš babylonského krále vlastníma očima a bude s tebou mluvit tváří v tvář. Půjdeš do Babylonu!

4Slyš ale slovo Hospodinovo, Cidkiáši, králi judský. Hospodin o tobě praví: Nezemřeš mečem;

5zemřeš v pokoji. Jako se zažíhal pohřební oheň k poctě tvých předků, dávných králů, kteří byli před tebou, tak zažehnou oheň i tobě a budou tě oplakávat: ‚Ach pane!‘ Takové slovo jsem promluvil, praví Hospodin.“

6Prorok Jeremiáš oznámil všechna tato slova judskému králi Cidkiášovi v Jeruzalémě.

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[7]Vojsko babylonského krále tenkrát útočilo na Jeruzalém a na všechna zbylá judská města – na Lachiš a Azeku. To byla totiž jediná opevněná města, která v Judsku zbyla.

Vyhlaste svobodu

[8]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina, když král Cidkiáš uzavřel s veškerým lidem v Jeruzalémě smlouvu o propuštění otroků.

[9]Každý měl propustit svého hebrejského otroka i svou hebrejskou otrokyni na svobodu; nikdo už neměl zotročovat svého židovského bratra.

[10]Všichni velmoži i všechen lid, kteří tu smlouvu přijali, souhlasili, že propustí své otroky a otrokyně na svobodu a že je už nebudou zotročovat. Souhlasili s tím a propustili je.

[11]Potom si to ale rozmysleli a své otroky a otrokyně, které předtím propustili na svobodu, přivedli zase zpět a zotročili je.

[12]Jeremiáš tehdy od Hospodina dostal toto slovo:

[13]„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele. V den, kdy jsem vaše otce vyvedl z Egypta, z domu otroctví, uzavřel jsem s nimi tuto smlouvu:

[14]‚Sedmého roku každý propustíte svého hebrejského bratra, který se ti prodal do otroctví. Odslouží u tebe šest let, ale potom jej propustíš na svobodu.‘ Vaši otcové mě ovšem neposlechli, vůbec si toho nevšímali.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[15]Vy jste ale nedávno činili pokání a zachovali jste se, jak je v mých očích správné: Každý jste svému bližnímu vyhlásil svobodu – dokonce jste o tom přede mnou uzavřeli smlouvu v domě, který se nazývá mým jménem.

[16]Potom jste si to ale rozmysleli a znesvětili jste tak mé jméno. Svého otroka i svou otrokyni, které jste propustili na svobodu, jak toužili, jste každý zase přivedl zpět a zotročili jste je.

[17]A proto tak praví Hospodin: Neposlechli jste mě. Nevyhlásili jste svobodu každý svému bratru, svému bližnímu. Hle, já tedy vyhlašuji ‚svobodu' vám, praví Hospodin – svobodu pro meč, mor a hlad! Učiním vás odstrašujícím příkladem pro všechna království země.

[18]S těmi, kdo porušili mou smlouvu a nesplnili slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli, s těmi naložím jako s teletem, které rozťali vedví, aby prošli mezi jeho polovinami.

[19]Judské a jeruzalémské velmože, dvořany, kněze i všechen lid země, který prošel mezi díly telete,

[20]vydám do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kdo pasou po jejich životě. Na jejich mrtvolách se budou pást ptáci a divá zvěř.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.
[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:
[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.
[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;
[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;
[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.
[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[21]Judského krále Cidkiáše i jeho velmože vydám do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kdo pasou po jejich životě – do rukou vojska babylonského krále, které se od vás právě stahuje.

[22]Hle, vydám rozkazy, praví Hospodin, a přivedu je k tomuto městu zpět. Zaútočí na ně, dobudou je a spálí je. Judská města obrátím v trosky, kde nikdo nebydlí.“

Poslušnost Rechabitů

Jeremiáš 35

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina za dnů judského krále Joakima, syna Jošiášova:
[2]„Jdi k Rechabitům, pozvi je do jedné ze síní v Hospodinově domě a nabídni jim víno.“
[3]Pozval jsem tedy Jaazaniáše, syna Jeremiáše, syna Chabaciniášova, i jeho bratry a všechny jeho syny, celý rod Rechabitů,
[4]a přivedl jsem je do Hospodinova domu, do síně učedníků Božího muže Chanana, syna Jigdaliášova. Byla hned vedle síně velmožů, nad síní strážce prahu Maasejáše, syna Šalumova.
[5]Postavil jsem před Rechabity poháry a džbány plné vína a vybídl jsem je: „Napijte se vína.“

[6]„My víno nepijeme,“ odpověděli. „Náš otec Jonadab, syn Rechabův, nám totiž přikázal: ‚Nikdy nepijte víno, vy ani vaši potomci.

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[7]Nestavějte si domy, nesejte semeno, nesázejte vinice a nevlastněte je. Po všechny své dny bydlete ve stanech, abyste byli dlouho živi na zemi, na níž jste poutníky.‘

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[8]Posloucháme svého otce Jonadaba, syna Rechabova, ve všem, co nám přikázal, takže po celý život nepijeme víno my ani naše ženy ani naši synové a dcery.

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9]Nestavíme si obytné domy, nemáme vinice ani pole ani semeno k setí

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10]a bydlíme ve stanech. Jsme poslušní našemu otci Jonadabovi a chováme se přesně tak, jak nám přikázal.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11]Teprve když do země vtrhl babylonský král Nabukadnezar, řekli jsme si: Pojďme se před babylonským a aramejským vojskem schovat do Jeruzaléma. A tak teď bydlíme v Jeruzalémě.“

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12]Tehdy Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[13]„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele – Jdi a řekni lidu Judy a obyvatelům Jeruzaléma: Nenecháte se poučit? Neposlechnete má slova? praví Hospodin.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes,

[14]Jonadab, syn Rechabův, svým synům zakázal pít víno a jeho slova se dodržují. Až dodnes nepijí víno, protože poslouchají, co jim přikázal jejich otec. Já

obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

15 Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

16 Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

17 por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

18 À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

19 por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

k vám ale mluvím znovu a znovu, a vy mě neposloucháte.

15Znovu a znovu jsem k vám posílal všechny své služebníky proroky se slovy: ‚Odvraťte se každý od své zlé cesty a napravte své jednání. Nenásledujte cizí bohy a neslužte jim, ať můžete žít v zemi, kterou jsem dal vám i vašim otcům.‘ Vy ale vůbec nevnímáte, vůbec mě neposloucháte.

16Ano, potomci Jonadaba, syna Rechabova, dodržují, co jim jejich otec přikázal. Mě ale tento lid neposlouchá.

17A proto tak praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: Hle, přivádím na Judu i na všechny obyvatele Jeruzaléma veškeré zlo, před kterým jsem je varoval. Mluvil jsem k nim, ale neposlouchali, volal jsem na ně, ale neodpovídali.“

18Rodu Rechabitů pak Jeremiáš řekl: „Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Poslouchali jste, co vám váš otec Jonadab přikázal; dodržovali jste všechny jeho příkazy a chovali jste se přesně tak, jak vám přikázal.

19A proto tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jonadabovi, synu Rechabovu, nikdy nebude chybět potomek, který by stál přede mnou ve službě.“

Spálený svitek

Jeremiáš 36

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias,

[1]Ve čtvrtém roce vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, dostal Jeremiáš slovo od Hospodina:

[2]„Vezmi si svitek a zapiš do něj všechna slova, která jsem k tobě mluvil o Izraeli a Judovi a o všech národech ode dne, kdy jsem k tobě promluvil za dnů Jošiášových až dodnes.

[3]Když dům Judy uslyší o všem tom zlu, které na ně chci dopustit, snad se každý z nich odvrátí od své zlé cesty, abych jim odpustil jejich hříchy a zločiny."

[4]Jeremiáš tedy zavolal Barucha, syna Neriášova, a nadiktoval mu všechno, co mu Hospodin řekl. Baruch ta slova zapsal do svitku.

[5]Potom Jeremiáš Baruchovi řekl: „Mám zákaz vstupu do Hospodinova domu.

[6]Proto tam jdi ty a přečti lidem Hospodinova slova, která jsi zapsal do svitku, jak jsem ti je diktoval. Přečti je všem, kdo budou v postní den přicházet z judských měst do Hospodinova domu.

[7]Snad začnou Hospodina prosit o slitování a každý se odvrátí od své zlé cesty. Vždyť Hospodin tomuto lidu hrozí velikým a zuřivým hněvem!"

[8]Baruch, syn Neriášův, udělal všechno, co mu prorok Jeremiáš řekl, a v Hospodinově

o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

chrámu předčítal z oné knihy slova Hospodinova.

[9]V devátém měsíci pátého roku vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, byl pro veškerý lid v Jeruzalémě i pro veškerý lid, který do Jeruzaléma přicházel z judských měst, vyhlášen půst před Hospodinem.

[10]Tehdy šel Baruch do Hospodinova chrámu, do síně písaře Gemariáše, syna Šafanova, jež stála na horním nádvoří hned vedle vchodu do Nové chrámové brány. Odtud pak všemu lidu předčítal Jeremiášova slova z oné knihy.

[11]Jakmile Michajáš, syn Gemariáše, syna Šafanova, uslyšel všechna Hospodinova slova z té knihy,

[12]odešel do královského paláce, do písařské síně, kde právě zasedali všichni velmoži: písař Elišama, Delajáš, syn Šemajášův, Elnatan, syn Achborův, Gemariáš, syn Šafanův, Cidkiáš, syn Chananiášův a všichni ostatní velmoži.

[13]Michajáš jim oznámil všechno, co slyšel, když Baruch předčítal lidu z oné knihy.

[14]Všichni velmoži tedy poslali Jehudiho, syna Netaniáše, syna Šelemiáše, syna Kušiho, ať Baruchovi vyřídí: „Přijď a vezmi s sebou ten svitek, z něhož jsi předčítal lidu.“ Baruch, syn Neriášův, tedy vzal svitek a přišel za nimi.

[15]„Posaď se a přečti nám to,“ vyzvali ho. Baruch jim to tedy přečetl.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[16]Když uslyšeli všechna ta slova, vyděšeně se podívali jeden na druhého a řekli Baruchovi: „Musíme to všechno oznámit králi.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[17]Pověz nám, jak jsi všechna ta slova sepsal," ptali se Barucha. „Diktoval ti to Jeremiáš?"

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[18]„Ano, on sám mi všechna ta slova diktoval," odpověděl jim Baruch, „a já jsem je zapisoval inkoustem do knihy."

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

[19]„Běžte se s Jeremiášem ukrýt," řekli na to velmoži Baruchovi. „Ať nikdo neví, kde jste."

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[20]Schovali tedy svitek v síni písaře Elišamy, vstoupili do dvorany před krále a všechno mu to oznámili.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[21]Král poslal Jehudiho pro svitek. Jehudi jej přinesl ze síně písaře Elišamy a začal z něj předčítat králi i všem velmožům stojícím kolem.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[22]Král seděl v zimním křídle svého paláce – byl totiž devátý měsíc – a před ním stála nádoba se sálajícím řeřavým uhlím.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[23]Jakmile Jehudi přečetl tři čtyři sloupce, král je vždy perořízkem odřízl a vhodil do ohně v nádobě. Nakonec v tom ohni skončil celý svitek.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus

[24]Když král a všichni jeho dvořané slyšeli všechna ta slova, vůbec se nelekali, natož aby si roztrhli roucha.

servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[25]Ani když Elnatan, Delajáš a Gemariáš krále prosili, aby svitek nepálil, nedal na ně.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

[26]Naopak přikázal princi Jerachmeelovi a také Serajášovi, synu Azrielovu, a Šelemiášovi, synu Abdeelovu, aby písaře Barucha i proroka Jeremiáše zatkli. Hospodin je ale skryl.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

[27]Poté, co král spálil svitek se slovy, která Baruch zapsal, jak mu je Jeremiáš diktoval, dostal Jeremiáš slovo Hospodinovo:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[28]„Vezmi si další svitek a znovu do něj zapiš všechna slova, která byla v tom prvním svitku, který judský král Joakim spálil.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[29]O judském králi Joakimovi pak řekni: „Tak praví Hospodin: Ty jsi ten svitek spálil. Myslel sis: ‚Jak se mohl opovážit napsat, že přijde babylonský král a zničí tuhle zem, takže z ní zmizí lidé i dobytek?‘“

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[30]A proto tak praví Hospodin o judském králi Joakimovi: „Nikdo z jeho potomků nebude sedět na Davidově trůnu. Jeho mrtvola bude pohozena napospas dennímu horku a nočnímu mrazu.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei

[31]Ztrestám ho, jeho potomky i jeho dvořany za jejich zločiny. Přivedu na ně i na obyvatele Jeruzaléma a na judské muže

cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

32 Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

1 Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

2 Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

3 Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

4 Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

5 O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

6 Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

všechno to zlo, před kterým jsem je varoval, ale nechtěli to poslouchat.“

32Jeremiáš tedy vzal jiný svitek a dal ho písaři Baruchovi, synu Neriášovu. Ten do něj zapsal, jak mu Jeremiáš diktoval, všechna slova oné knihy, kterou judský král Joakim spálil v ohni. A bylo k nim přidáno ještě mnoho slov jim podobných.

Jeremiáš uvězněn

Jeremiáš 37

1Babylonský král Nabukadnezar později v judské zemi namísto Jekoniáše, syna Joakimova, jmenoval králem Cidkiáše, syna Jošiášova.

2Ani on však, stejně jako jeho dvořané i prostý lid, neposlouchal slova, která Hospodin promlouval skrze proroka Jeremiáše.

3Král Cidkiáš přesto k proroku Jeremiášovi poslal Juchala, syna Šelemiášova, a kněze Sofoniáše, syna Maasejášova, se vzkazem: „Modli se prosím za nás k Hospodinu, našemu Bohu.“

4(Jeremiáš tehdy chodil volně mezi lidmi, ještě totiž nebyl uvězněn.

5Z Egypta mezitím vytáhlo faraonovo vojsko, a když se o nich dozvěděli Babyloňané obléhající Jeruzalém, stáhli se od města.)

6Prorok Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

7 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

7„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Judskému králi, který vás za mnou poslal s dotazy, odpovězte takto – Hle, faraonovo vojsko, které vám vytáhlo na pomoc, se obrátí domů do Egypta.

8 Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

8Babyloňané se pak obrátí k útoku na toto město; dobudou je a vypálí.

9 Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

9Tak praví Hospodin: Nenalhávejte si, že prý ‚Babyloňané od nás musí odtáhnout.‘ Neodtáhnou!

10 Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

10I kdybyste celé babylonské vojsko, jež na vás útočí, pobili, takže by v jejich táboře zůstali jen těžce ranění, přece by se všichni zvedli a toto město vypálili!“

11 Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

11Poté, co babylonské vojsko odtáhlo kvůli faraonově vojsku od Jeruzaléma,

12 saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

12chtěl se Jeremiáš vydat z Jeruzaléma do kraje Benjamín, aby tam se svými příbuznými vypořádal své dědictví.

13 Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

13Jen co však vstoupil do Benjamínské brány, narazil tam na velitele stráží jménem Jiriáše, syna Šelemiáše, syna Chananiášova. Ten proroka Jeremiáše zadržel. „Tak ty chceš přeběhnout k Babyloňanům!“ obořil se na něj.

14 Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

14„To není pravda,“ bránil se Jeremiáš, „nejdu k Babyloňanům.“ Jiriáš ho ale vůbec neposlouchal. Jeremiáše zatkl a přivedl ho k hodnostářům.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[15]Ti se na Jeremiáše rozzuřili. Nechali ho zbít a uvěznili ho v domě písaře Jonatana, ve kterém zřídili vězení.

[16]Tak se Jeremiáš ocitl v klenuté žalářní kobce, kde strávil mnoho dní.

Před Cidkiášem

[17]Potom ale pro něj poslal král Cidkiáš. Nechal si ho přivést do svého paláce, kde se ho potají vyptával: „Máš nějaké slovo od Hospodina?“ „Ano,“ odpověděl Jeremiáš. „Padneš do rukou babylonského krále!“

[18]Potom Jeremiáš králi Cidkiášovi řekl: „Čím jsem se proti tobě, tvým dvořanům anebo tomuto lidu provinil, že jste mě dali do vězení?

[19]A kde jsou ti vaši proroci, kteří vám prorokovali: ‚Babylonský král nepřitáhne proti vám ani proti této zemi‘?

[20]Teď mě však prosím vyslechni, můj pane a králi. Pokorně tě žádám o slitování: Neposílej mě zpátky do domu písaře Jonatana, ať tam neumřu.“

[21]Král Cidkiáš tedy přikázal, aby Jeremiáše přemístili na strážní nádvoří. Každý den mu tam dávali z pekařské ulice placku chleba, dokud nedošel všechen chléb ve městě. Tak se Jeremiáš ocitl na strážním nádvoří.

V jímce na vodu

Jeremiáš 38

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[1]Šefatiáš, syn Matanův, Gedaliáš, syn Paščhurův, Juchal, syn Šelemiášův a Paščhur, syn Malkiášův, slyšeli, co Jeremiáš říkal všemu lidu:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[2]„Tak praví Hospodin – Kdo zůstane v tomto městě, zahyne mečem, hladem nebo morem. Kdo ale vyjde a vzdá se Babyloňanům, ten přežije a zachrání si život; takový zůstane naživu.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[3]Tak praví Hospodin: Toto město jistě padne do rukou vojska babylonského krále, který je dobude.“

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[4]Tito velmoži pak řekli králi: „Ať ten muž zemře! Těmi svými řečmi jen bere odvahu bojovníkům, kteří ve městě ještě zbyli, i všemu lidu. Ten muž nehledá prospěch tohoto lidu, ale jeho zkázu!“

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]„Hle, je ve vašich rukou,“ odpověděl jim král Cidkiáš. „Král proti vám nic nezmůže.“

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6]Vzali tedy Jeremiáše a hodili ho do jímky prince Malkiáše, která byla na strážním nádvoří; spustili tam Jeremiáše na provazech. V jímce nebyla voda, jen samé bahno, takže se Jeremiáš topil v bahně.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]O tom, že Jeremiáše dali do jímky, se ale doslechl jeden z palácových dvořanů, Habešan Ebed-melech. Král právě zasedal v Benjamínské bráně.

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos

[8]Ebed-melech tedy vyšel z paláce a oslovil krále:

[9]„Můj pane a králi! Ti muži se k proroku Jeremiášovi zachovali naprosto zločinně. Hodili ho do jímky, aby tam dole zemřel hlady; vždyť už ani ve městě není co jíst!“

[10]Král na to Habešanu Ebed-melechovi přikázal: „Vezmi si odsud třicet mužů a vytáhni proroka Jeremiáše z jímky, než tam zemře.“

[11]Ebed-melech tedy vzal ty muže s sebou. Ve sklepě královského paláce našel nějaké staré hadry a roztrhané šaty a spustil je na provazech Jeremiášovi do jímky.

[12]„Podlož si ty staré roztrhané hadry pod provazy v podpaží,“ řekl Habešan Ebed-melech Jeremiášovi. Když to Jeremiáš udělal,

[13]začali ho za ty provazy vytahovat, až ho z té jímky vytáhli. Tak se Jeremiáš vrátil zpět na strážní nádvoří.

Znovu před Cidkiášem

[14]Král Cidkiáš si pak nechal proroka Jeremiáše přivést ke třetímu vchodu do Hospodinova chrámu. „Chci od tebe slyšet slovo,“ řekl král Jeremiášovi. „Nic přede mnou netaj.“

[15]„Copak bys mě nezabil, kdybych ti to řekl?“ odpověděl Jeremiáš Cidkiášovi. „I kdybych ti poradil, neposlechneš mě.“

[16]Cidkiáš ale Jeremiášovi potají odpřisáhl: „Jakože je živ Hospodin, který nám dal život, nezabiji tě ani tě nevydám do rukou těch, kdo tě chtějí zabít.“

desses homens que procuram tirar-te a vida.

17 Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

18 Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

19 Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

20 Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

21 Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

22 Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

23 Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão

17Nato Jeremiáš Cidkiášovi řekl: „Tak praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: Pokud se dobrovolně vzdáš velitelům babylonského krále, zachráníš si život a toto město nebude vypáleno; tak přežiješ i s celou rodinou.

18Pokud se však velitelům babylonského krále nevzdáš, pak město padne do rukou Babyloňanů. Ti je vypálí a jejich rukám neunikneš ani ty.“

19Král Cidkiáš Jeremiášovi odpověděl: „Bojím se Židů, kteří přeběhli k Babyloňanům. Kdyby mě Babyloňané vydali do jejich rukou, vrhli by se na mě.“

20„To neudělají,“ řekl Jeremiáš. „Jen poslechni Hospodina, jak ti říkám, a povede se ti dobře a přežiješ.

21Pokud se ale vzdát odmítneš, stane se, co mi Hospodin ukázal:

22Hle, všechny ženy, které zůstaly v paláci judského krále, budou vyvedeny k velitelům babylonského krále a hle, řeknou o tobě: ‚Podvedli a přemohli tě ti tví ‚věrní přátelé‘. Když jsi teď uvázl v blátě, odvrátili se od tebe!

23Všechny tvé ženy i tvé děti vyvedou k Babyloňanům a neunikneš jim ani ty.

do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

24 Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

25 Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

26 então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

27 Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

28 Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

1 Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

2 era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

Padneš do rukou babylonského krále a toto město skončí v plamenech!“

24Cidkiáš na to Jeremiášovi řekl: „Ať se o těch slovech nikdo nedozví, jinak zemřeš.

25Až se velmoži doslechnou, že jsem s tebou mluvil, přijdou za tebou a budou tě vyslýchat: ‚Pověz nám, co jsi říkal králi a co král tobě. Nic nám netaj, nebo tě zabijeme!‘

26Odpověz jim: ‚Prosil jsem krále o slitování, aby mě neposílal zpátky do Jonatanova domu, abych tam neumřel.‘“

27Všichni velmoži pak přišli za Jeremiášem a vyslýchali ho. On jim ale odpovídal přesně podle králových pokynů, a tak od něj odešli s nepořízenou. Nikdo z nich totiž jeho rozhovor s králem neslyšel.

28Jeremiáš pak zůstal na strážním nádvoří až do dne, kdy byl Jeruzalém dobyt. K dobytí Jeruzaléma došlo takto:

Pád Jeruzaléma

Jeremiáš 39

1V desátém měsíci devátého roku vlády judského krále Cidkiáše přitáhl k Jeruzalému babylonský král Nabukadnezar s celým svým vojskem a oblehl jej.

2Devátého dne čtvrtého měsíce jedenáctého roku Cidkiášovy vlády pak byla městská hradba prolomena.

[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

[5] Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe

[3]Poté, co pronikli do města, zasedli všichni velmoži babylonského krále v Prostřední bráně: Nergal-šarecer ze Sin-magiru, rab-saris Sar-sechim, rab-mág Nergal-šarecer i všichni ostatní velmoži babylonského krále.

[4]Jakmile je judský král Cidkiáš zahlédl, dal se se všemi vojáky na útěk. Opustili město v noci přes královskou zahradu, brankou mezi zdmi. Prchali k pláni Arava,

[5]ale babylonské vojsko se pustilo za nimi. Na jerišské pláni pak Cidkiáše dostihli, zajali ho a odvedli k babylonskému králi Nabukadnezarovi do Ribly v chamátské zemi. Tam byl nad ním vynesen rozsudek:

[6]Babylonský král v Rible před Cidkiášovýma očima popravil jeho syny; popravil také veškerou judskou šlechtu.

[7]Cidkiášovi pak vyloupl oči, spoutal ho bronzovými řetězy a odvlekl ho do Babylonu.

[8]Královský palác i ostatní domy Babyloňané vypálili a hradby Jeruzaléma zbořili.

[9]Velitel gardistů Nebuzardan odvlekl do Babylonu zbytek těch, kdo zůstali ve městě, i ty, kdo k němu přeběhli, a všechen zbývající lid.

[10]Jen ty nejchudší z lidu, kteří nic neměli, nechal velitel gardistů Nebuzardan v

da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

11 Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

12 Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

13 Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

14 mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

15 Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

16 Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

17 A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

18 Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

judské zemi a svěřil jim toho dne vinice a pole.

11Ohledně Jeremiáše však babylonský král Nabukadnezar veliteli gardistů Nebuzardanovi nařídil:

12„Vezmi ho k sobě a postarej se o něj, ať se mu nestane nic zlého. Udělej pro něj, o cokoli tě požádá."

13Velitel gardistů Nebuzardan, rab-saris Nebušazban, rab-mág Nergal-šarecer i všichni ostatní velmoži babylonského krále tedy poslali

14pro Jeremiáše a dali ho přivést ze strážního nádvoří. Svěřili ho Gedaliášovi, synu Achikama, syna Šafanova, aby ho vzal domů. Tak Jeremiáš zůstal mezi svým lidem.

15Když byl Jeremiáš ještě držen na strážním nádvoří, dostal slovo Hospodinovo:

16„Jdi a řekni Habešanu Ebed-melechovi: Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, teď naplním svá slova o tomto městě, avšak ne v dobrém, ale ve zlém. V ten den se ta slova splní před tvýma očima.

17Tebe však v ten den vysvobodím, praví Hospodin. Nepadneš do rukou těch, kterých se děsíš.

18Ano, opravdu tě zachráním. Nepadneš mečem, ale přežiješ, neboť jsi spoléhal na mne, praví Hospodin."

Babylonská správa Judska

Jeremiáš 40

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal od Hospodina poté, co ho velitel gardistů Nebuzardan propustil z Rámy, kde ho našel spoutaného řetězy mezi všemi jeruzalémskými a judskými zajatci, kteří měli být odvlečeni do Babylonu.

[2] Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

[2]Když velitel gardistů Jeremiáše našel, řekl mu: „Hospodin, tvůj Bůh, varoval toto místo před tímhle neštěstím

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[3]a teď svou hrozbu naplnil. Stalo se vám to, protože jste hřešili proti Hospodinu a neposlouchali jste ho.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[4]Teď ale pohleď – dnes tě propouštím z řetězů, které máš na rukou. Pokud chceš jít se mnou do Babylonu, pojď a postarám se o tebe. Pokud nechceš, nechoď. Hle, máš před sebou celou zem; můžeš jít, kam uznáš za dobré a vhodné.

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[5]Chceš-li se ale vrátit, vrať se ke Gedaliášovi, synu Achikama, syna Šafanova, kterého babylonský král jmenoval správcem judských měst. Bydli u něj mezi svým lidem. Anebo jdi, kamkoli uznáš za vhodné.“ Velitel gardistů mu pak dal jídlo na cestu a s čestným darem jej propustil.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[6]Jeremiáš pak odešel ke Gedaliášovi, synu Achikamovu, do Micpy a bydlel tam u něj mezi lidem, který směl zůstat v zemi.

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus

[7]Když všichni polní velitelé se svými muži uslyšeli, že babylonský král jmenoval

homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

Gedaliáše, syna Achikamova, zemským správcem a že mu svěřil muže, ženy a děti ze zemské chudiny, která nebyla odvlečena do Babylonu,

8 vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

8přišli za Gedaliášem do Micpy – Išmael, syn Netaniášův, Jochanan a Jonatan, synové Kareachovi, Serajáš, syn Tanchumetův, synové Efaje Netofského a Jaazaniáš, syn Maachatského – ti všichni i se svými muži.

9 Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

9Gedaliáš, syn Achikama, syna Šafanova, je tehdy i s jejich muži zapřísahal: „Nebojte se poddat Babyloňanům. Zůstaňte v zemi, poddejte se babylonskému králi a povede se vám dobře.

10 Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

10Hle, já zůstávám zde v Micpě, abych vás zastupoval před Babyloňany, kteří k nám přišli. Vy ale jděte sklízet víno, ovoce a olivy na olej, skladujte je ve džbánech a bydlete ve svých městech, která držíte.“

11 Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

11Také všichni judští utečenci v Moábu, Amonu, Edomu i ve všech ostatních zemích uslyšeli, že babylonský král nechal v zemi pozůstatek Židů a že jejich správcem jmenoval Gedaliáše, syna Achikama, syna Šafanova.

12 então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a

12Všichni ti Židé se tedy vrátili ze všech míst, kam se rozprchli, a přišli za

Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

13 Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

14 e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

15 Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

2 Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim,

Gedaliášem do Micpy v judské zemi, kde sklidili spoustu vína a ovoce.

Išmaelovo povstání

13Jochanan, syn Kareachův, a také ostatní polní velitelé přišli za Gedaliášem do Micpy

14a říkali mu: „Víš to, že amonský král Baalis poslal Išmaela, syna Netaniášova, aby tě zabil?“ Ale Gedaliáš, syn Achikamův, jim nevěřil.

15Jochanan, syn Kareachův, Gedaliášovi v Micpě tajně navrhl: „Když dovolíš, půjdu Išmaela, syna Netaniášova, zabít. Nikdo se to nedozví. Proč by měl zabít on tebe? Všichni Židé, kteří se k tobě shromáždili, by se rozprchli a pozůstatek Judy by byl zničen.“

16Gedaliáš, syn Achikamův, ale Jochananovi, synu Kareachovu, odpověděl: „Nedělej to! Co říkáš o Išmaelovi, je lež.“

Jeremiáš 41

1V sedmém měsíci pak do Micpy za Gedaliášem, synem Achikamovým, přišel Išmael, syn Netaniáše, syna Elišamova, s dalšími deseti muži. Byl z královského rodu a patřil ke králový nejvyšším hodnostářům. Během společné hostiny v Micpě

2pak Išmael, syn Netaniášův, náhle vstal a s těmi deseti muži napadli Gedaliáše, syna Achikama, syna Šafanova, mečem. Tak zavraždili člověka, kterého jmenoval zemským správcem sám babylonský král.

aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3]Išmael tenkrát povraždil i všechny Židy, kteří byli v Micpě s Gedaliášem, a také babylonské vojáky, kteří tam byli.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[4]Druhý den po zavraždění Gedaliáše, když o tom ještě nikdo nevěděl,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[5]přišlo ze Šechemu, Šíla a Samaří osmdesát poutníků s oholenými bradami, roztrženými rouchy a se smutečními jizvami. Měli s sebou moučné oběti a kadidlo, které chtěli přinést do Hospodinova chrámu.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Išmael, syn Netaniášův, jim z Micpy vyšel naproti a celou cestu plakal. Když došel až k nim, vyzval je: „Pojďte za Gedaliášem, synem Achikamovým."

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7]Jakmile vešli dovnitř města, Išmael, syn Netaniášův, je se svými muži pobil a naházel je do jímky.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]Deset z nich ale Išmaelovi řeklo: „Nezabíjej nás! Máme venku schované zásoby pšenice, ječmene, oleje a medu." A tak je nechal a nepobil je s ostatními.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9]Těla všech zavražděných Išmael naházel za Gedaliášem do jímky. Je to ta jímka, kterou nechal zřídit král Asa za války s izraelským králem Baašou. Išmael, syn Netaniášův, ji naplnil mrtvolami.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

[10]Potom Išmael zajal všechny ostatní, kdo byli v Micpě – královské dcery i všechny ostatní, kteří tam zůstali a které velitel gardistů Nebuzardan svěřil Gedaliášovi, synu Achikamovu. Ty všechny Išmael, syn Netaniášův, zajal a chystal se s nimi přejít k Amoncům.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[11]Když se ale o všech těchto zločinech Išmaele, syna Netaniášova, doslechl Jochanan, syn Kareachův, a všichni velitelé, kteří byli s ním,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[12]vzali všechny své muže a vytáhli proti němu do boje. Dostihli ho u Velkého rybníka v Gibeonu.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[13]Jakmile všechen lid, který měl Išmael s sebou, uviděl Jochanana, syna Kareachova, a s ním všechny velitele, zaradovali se.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

[14]Všichni ti, které Išmael v Micpě zajal, se tehdy obrátili a přešli k Jochananovi, synu Kareachovu.

[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[15]Išmael, syn Netaniášův, ale Jochananovi s osmi svými muži utekl a dostal se k Amoncům.

Do Egypta

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

[16]Jochanan, syn Kareachův, a všichni velitelé, kteří byli s ním, se pak ujali všech přeživších, které Išmael, syn Netaniášův, odvedl z Micpy poté, co zavraždil Gedaliáše, syna Achikamova. Všechny ty bojovníky, muže, ženy, děti i dvořany přivedli z Gibeonu zpět

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te

[17]a vydali se s nimi do Egypta. (Cestou se ještě zastavili v Gerut-kimhamu poblíž Betléma.)

[18]Utíkali před Babyloňany – báli se jich, protože Išmael, syn Netaniášův, zavraždil Gedaliáše, syna Achikamova, kterého jmenoval zemským správcem sám babylonský král.

Jeremiáš 42

[1]Všichni vojenští velitelé včetně Jochananana, syna Kareachova, a Jaazaniáše, syna Hošajášova, i všechen lid, od nejmenších po největší, pak přišli

[2]a oslovili proroka Jeremiáše: „Vyslyš prosím naši pokornou prosbu. Modli se za nás k Hospodinu, svému Bohu, za celý tento pozůstatek lidu. Sám vidíš, jaká hrstka nás z našeho množství zbyla.

[3]Kéž nám Hospodin, tvůj Bůh, oznámí, kam máme jít a co máme dělat.“

[4]„Dobrá,“ odpověděl jim prorok Jeremiáš. „Budu se modlit k Hospodinu, vašemu Bohu, jak žádáte. Cokoli vám Hospodin odpoví, to vám oznámím a nic vám nezamlčím.“

[5]Na to Jeremiášovi řekli: „Hospodin je nám pravdivým a věrným svědkem! Přísaháme, že uděláme přesně to, s čím tě za námi Hospodin, tvůj Bůh, pošle.

[6]Ať už nám to bude příjemné, nebo ne, poslechneme Hospodina, svého Boha, k

enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

7 Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

8 Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

9 e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

10 Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

11 Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

12 Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

13 Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

14 dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

15 nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o

němuž tě posíláme, aby se nám vedlo dobře. Ano, poslechneme Hospodina, svého Boha!“

7Po deseti dnech pak Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo.

8Zavolal tedy Jochanana, syna Kareachova, a všechny velitele, kteří byli s ním, i všechen lid, od nejmenších po největší,

9a řekl jim: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele, k němuž jste mě poslali, abych mu předložil vaši prosbu:

10Jestliže zůstanete v této zemi, vybuduji vás a nezbořím, zasadím vás a nevykořením, neboť upustím od zla, které jsem na vás uvalil.

11Nebojte se babylonského krále, před kterým teď máte bázeň. Nebojte se ho, praví Hospodin – vždyť já jsem s vámi, abych vás zachránil a vysvobodil vás z jeho ruky.

12Dopřeji vám milosrdenství, takže se nad vámi smiluje a propustí vás zpět do vlasti.

13Jestliže ale neposlechnete Hospodina, svého Boha, a řeknete: ‚V této zemi nezůstaneme!

14Ne, raději půjdeme do Egypta! Tam neuvidíme boje, neuslyšíme zvuk polnice a nebudeme hladovět; tam chceme bydlet!‘

15– nuže, pak tedy slyšte slovo Hospodinovo, vy pozůstatky Judy. Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele:

firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no

Jestliže se rozhodnete jít do Egypta a usadit se tam,

[16]pak vás tam v Egyptě stihne meč, jehož se bojíte, a dolehne na vás hlad, jehož se obáváte, takže tam v Egyptě zemřete.

[17]Všichni ti, kdo se rozhodli jít do Egypta a usadit se tam, pomřou mečem, hladem a morem. Nepřežije z nich ani jediný; nikdo neunikne neštěstí, jež na ně dopustím.

[18]Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jako se vylil můj rozhořčený hněv na obyvatele Jeruzaléma, tak se vylije mé rozhořčení na vás, pokud půjdete do Egypta. Stanete se kletbou a hrozbou, nadávkou a ostudou a toto místo už nikdy nespatříte.

[19]Hospodin vám, pozůstatkům Judy, říká: Nechoďte do Egypta! Vezměte na vědomí, že jsem vás dnes varoval.

[20]Klamali jste totiž sami sebe, když jste mě posílali za Hospodinem, svým Bohem, se slovy: ‚Modli se za nás k Hospodinu, našemu Bohu. Oznam nám, cokoli Hospodin, náš Bůh, řekne, a my to splníme.‘

[21]Nuže, dnes jsem vám to tedy oznámil, ale vy jste Hospodina, svého Boha, neposlechli v ničem, s čím mě za vámi poslal.

[22]Proto teď vezměte na vědomí, že pomřete mečem, hladem a morem na

mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

místě, kam se vám zachtělo jít a usadit se tam!“

Jeremiáš 43

[1]Tak Jeremiáš dopověděl všemu lidu všechna slova Hospodina, jejich Boha – všechno to, s čím jej Hospodin, jejich Bůh, za nimi poslal.

[2]Azariáš, syn Hošajášův, Jochanan, syn Kareachův, a všichni ti ostatní nadutci na to Jeremiášovi odpověděli: „Lžeš! Hospodin, náš Bůh, tě neposlal říci: ‚Nechoďte bydlet do Egypta.‘

[3]To tě proti nám poštval Baruch, syn Neriášův, aby nás vydal do rukou Babyloňanů, aby nás zabili anebo odvlekli do Babylonu!“

[4]A tak Jochanan, syn Kareachův, ani žádný z vojenských velitelů ani nikdo z lidu neposlechl Hospodinův příkaz, že mají zůstat v judské zemi.

[5]Jochanan, syn Kareachův, pak s ostatními veliteli odvedl všechny pozůstatky Judy – ty, kteří se vrátili ze všech národů, kam se předtím rozprchli, a znovu se usadili v judské zemi,

[6]i všechny ty, které velitel gardistů Nebuzardan ponechal s Gedaliášem, synem Achikama, syna Šafanova – muže, ženy, děti, královské dcery a také proroka Jeremiáše a Barucha, syna Neriášova.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[7]Šli do Egypta, neboť neposlechli Hospodina. Došli až do Dafné.

Nabukadnezarův útok na Egypt

[8]V Dafné pak Jeremiáš dostal slovo Hospodinovo:

[9]„Vezmi veliké kameny a před očima judských mužů je zapusť do jílu v cihelně poblíž vchodu do faraonova paláce v Dafné.

[10]Řekni jim: ‚Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele – Hle, povolám a přivedu svého služebníka, babylonského krále Nabukadnezara, a jeho trůn postavím nad těmito kameny, které jsem tu zapustil; nad nimi rozprostře svůj baldachýn.

[11]Přitáhne a zaútočí na Egypt. Kdo má jít na smrt, zemře, kdo do zajetí, bude odvlečen a kdo pod meč, ten pod meč.

[12]V chrámech egyptských bohů založí oheň, vypálí je a pobere. Probere egyptskou zem dočista, jako když si pastýř odvšivuje plášť, a vítězně odtud odejde.

[13]Posvátné obelisky v egyptském Domě slunce roztříští na kusy a egyptské chrámy vypálí.“

Modlářství Židů v Egyptě

Jeremiáš 44

[1]Slovo, které Jeremiáš dostal pro všechny Židy usazené v Dolním Egyptě – v Migdolu, Dafné a Memfisu – i v Horním Egyptě:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de

[2]„Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Sami jste viděli všechno to neštěstí, které jsem dopustil na Jeruzalém a na všechna judská města. Hle, dnes z nich zbývají jen opuštěné trosky

[3]kvůli zlu, které páchali. Uráželi mě, když chodili pálit kadidlo a sloužit cizím bohům, které neznali oni ani vy ani vaši otcové.

[4]Znovu a znovu jsem k vám posílal všechny své služebníky proroky se slovy: ‚Nepáchejte už tu ohavnost; nenávidím to!‘

[5]Oni však neposlouchali, vůbec nevnímali, že se mají odvrátit od svých zločinů a přestat pálit kadidlo cizím bohům.

[6]Proto se na judská města a na ulice Jeruzaléma vylil můj rozhořčený hněv, takže se z nich staly pusté trosky a jsou jimi až dodnes.

[7]Tak praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: Proč na sebe přivádíte tak hrozné neštěstí? To chcete z Judy vyhladit muže, ženy, děti i kojence, takže z vás nezůstane ani poslední zbytek?

[8]Proč mě urážíte výtvory svých rukou? Proč pálíte kadidlo cizím bohům v Egyptě, kam jste přišli bydlet? To chcete být vyhlazeni? Chcete být nadávkou a ostudou mezi všemi národy na zemi?

desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

9 Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

10 Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

11 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

12 Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

14 de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

15 Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e

9To jste zapomněli na zločiny svých otců, na zločiny judských králů, na zločiny jejich žen i na své vlastní zločiny a zločiny svých žen – na to, co se dělo v judské zemi a v jeruzalémských ulicích?

10Až dodnes se nepokořili; nemají žádnou bázeň ani se neřídí mým Zákonem a mými pravidly, která jsem vám a vašim otcům uložil.

11A proto tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, rozhodl jsem o vás ve zlém; celý Juda bude vyhlazen.

12Odstraním pozůstatky Judy – ty, kdo se rozhodli jít do Egypta a usadit se tam. Ti všichni v Egyptě zahynou: padnou mečem nebo zemřou hladem. Od nejmenších až po největší zemřou mečem nebo hladem. Stanou se kletbou a hrozbou, nadávkou a ostudou.

13Zúčtuji s těmi, kdo se usadili v Egyptě, jako jsem zúčtoval s Jeruzalémem – mečem, hladem a morem.

14Z pozůstatků Judy, kteří se přišli usadit v Egyptě, nikdo neunikne a nepřežije, aby se vrátil do judské země. Ačkoli v duši prahnou, aby se do ní vrátili a žili v ní, kromě pár utečenců se do ní nevrátí!“

15Nato všichni muži (kteří věděli, že jejich ženy pálí kadidlo cizím bohům) i všechny přítomné ženy – celé to veliké

todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

shromáždění, všechen lid usazený v Dolním i Horním Egyptě – ti všichni Jeremiášovi odpověděli:

16 Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

16„Nebudeme poslouchat, co nám říkáš Hospodinovým jménem!

17 antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

17Naopak, budeme dělat všechno, k čemu jsme se zavázali: budeme pálit kadidlo Královně nebes a přinášet jí úlitby, jak jsme to dělávali my i naši otcové, naši králové i naši velmoži v judských městech a v ulicích Jeruzaléma. Tenkrát jsme měli jídla dosyta, bylo nám dobře a nic zlého se nám nedělo.

18 Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

18Ale od té doby, co jsme přestali pálit kadidlo Královně nebes a přinášet jí úlitby, máme všeho nedostatek a hyneme mečem a hladem.“

19 Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

19A ženy dodaly: „Jistěže budeme pálit kadidlo Královně nebes a přinášet jí úlitby. Copak jsme pekly ty koláčky s jejím obrazem a přinášely jí úlitby bez vědomí našich manželů?“

Jeremias prediz castigo

20 Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

20Jeremiáš tedy všemu lidu, všem mužům i ženám, kteří mu takto odmlouvali, řekl:

21 Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

21„A co ty kadidlové oběti, které jste v judských městech a jeruzalémských ulicích přinášeli vy i vaši otcové, vaši králové, vaši velmoži i prostý lid? Copak na to Hospodin nezapomněl? Bylo mu to snad lhostejné?

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[22]Hospodin už to nemohl déle snést! To kvůli vašim zločinům a kvůli ohavnostem, jež jste páchali, teď z vaší země zbyly jen trosky budící děs a nadávky, kde se až dodnes nebydlí.

[23]To proto, že jste pálili kadidlo, že jste hřešili proti Hospodinu a že jste Hospodina neposlouchali a neřídili jste se jeho Zákonem, jeho pravidly a jeho výstrahami; proto vás postihlo toto neštěstí, které trvá až dodnes.“

[24]Potom Jeremiáš všemu lidu i všem ženám řekl: „Slyšte slovo Hospodinovo, všichni Židé v Egyptě!

[25]Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Vy a vaše ženy jste dělali, k čemu jste se sami zavázali. Prý: ‚Splníme sliby, jež jsme složili. Budeme pálit kadidlo Královně nebes a přinášet jí úlitby.‘ Nuže, tak si ty své sliby plňte! Tak si je dodržujte!

[26]Slyšte však slovo Hospodinovo, všichni Židé v Egyptě. Hle, přísahám při svém velikém jménu, praví Hospodin: Mé jméno už nevysloví žádný Žid v celém Egyptě; nikdo z nich už neřekne: ‚Jakože je živ Panovník Hospodin!‘

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu

[27]Hle, budu nad nimi bdít, avšak ne v dobrém, ale ve zlém. Všichni Židé v Egyptě do posledního zemřou mečem a hladem.

[28]Do judské země se pak z Egypta vrátí jen hrstka těch, kdo meči uniknou. Všichni, kdo pozůstali z Judy, ale odešli bydlet do Egypta, poznají, čí slovo obstojí – zda mé, anebo jejich.

[29]A toto vám bude znamením, praví Hospodin: Na tomto místě s vámi zúčtuji. Tak poznáte, že má slova proti vám obstojí – k vašemu neštěstí.

[30]Tak praví Hospodin: Hle, faraona Chofru, vládce Egypta, vydám do rukou jeho nepřátel, do rukou těch, kdo pasou po jeho životě, tak jako jsem vydal judského krále Cidkiáše do rukou jeho nepřítele, babylonského krále Nabukadnezara, který pásl po jeho životě.“

Slovo pro Barucha

Jeremiáš 45

[1]Slovo, které prorok Jeremiáš promluvil k Baruchovi, synu Neriášovu, poté, co ve čtvrtém roce vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, zapsal do knihy tato slova, která mu Jeremiáš diktoval.

[2]„Toto ti, Baruchu, říká Hospodin, Bůh Izraele.

[3]Myslíš si: ‚Běda mi! Hospodin mi k mé bolesti přidal trápení. Už jsem vyčerpán naříkáním a nedocházím úlevy.‘

sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

4 Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

5 E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

2 A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

3 Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

4 Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

5 Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

6 Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

4Hospodin mi řekl, abych ti vyřídil: Tak praví Hospodin – Hle, co jsem vybudoval, bořím, a co jsem zasadil, vykořeňuji – celou tuto zemi!

5A ty si žádáš veliké věci? Nežádej. Hle, na všechny smrtelníky dopustím neštěstí, praví Hospodin. Tobě však dám, že kamkoli půjdeš, zachráníš se a přežiješ.“

SOUD NAD NÁRODY

Slovo o Egyptu

Jeremiáš 46

1Slovo Hospodinovo, které dostal prorok Jeremiáš o národech.

2Slovo o Egyptu – o vojsku egyptského vládce, faraona Nekó, když leželo u Karkemiše na řece Eufrat (kde je pak ve čtvrtém roce vlády judského krále Joakima, syna Jošiášova, babylonský král Nabukadnezar porazil):

3 „Chystejte štíty, pavézy, vzhůru do bitvy!

4 Zapřahejte koně, jezdci, do sedel! Nastupte v přilbách, kopí vyleštěná, oblečte pancíře!

5 Co to vidím? V děsu ustupují, jejich hrdinové sraženi, zoufale prchají, bez rozhlížení. Hrůza všude kolem! praví Hospodin.

6 Ani nejrychlejší nemohou utéci, neuniknou ani siláci. Tam na severu, u řeky Eufrat, vrávorají a padají!

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?
[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.
[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.
[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.
[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.
[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.
[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:
[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[7] Kdo se to vzdouvá jako Nil, jak říční proudy v povodni?
[8] To Egypt se vzdouvá jako Nil, jak říční proudy v povodni. Prý: ‚Vystoupím z břehů, zaplavím zemi, zpustoším města i s obyvateli.‘
[9] Koně, vpřed! Vozy, divoce vyrazte! Vojáci, vzhůru do boje – Habešané i Libyjci třímající štíty spolu s Lydijci vyzbrojenými luky.
[10] Bude to den Hospodina, Pána zástupů, den, kdy na svých nepřátelích vykoná odplatu. Meč bude požírat, než se nasytí, než jejich krví svou žízeň ukojí. Hospodin, Pán zástupů, chystá obětní hody u řeky Eufrat v zemi severní.
[11] Vyprav se do Gileádu pro balzám, panno, dcero egyptská! Nadarmo si léky hromadíš – žádný tě nemůže uzdravit.
[12] Národy uslyší o tvém zahanbení, tvůj nářek zemi naplní. Hrdinové klopýtnou jedni přes druhé, až padnou všichni společně.“
[13] Slovo, které Hospodin promluvil k proroku Jeremiášovi, když babylonský král Nabukadnezar přitáhl, aby zaútočil na Egypt:
[14] „Oznamte v Egyptě, v Migdolu ohlaste, zvěstujte v Memfisu, v Dafné řekněte: ‚Nastup a připrav se, všechny okolo hltá meč!‘

15 Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

15 Proč tvoji siláci leží pobiti? Nemohou vstát, sráží je Hospodin.

16 O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

16 Budou padat zas a zas, jeden přes druhého budou klopýtat. Prý: ‚Pojďme utéct zpět ke svým lidem, do rodné země před krutým mečem!'

17 Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

17 Tam nazvou faraona, vládce Egypta: ‚Rámusil, co propásl svůj čas.'

18 Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

18 Jakože jsem živ, praví Král, který má jméno Hospodin zástupů: Jako se Tábor vyjímá mezi horami, jako se Karmel tyčí při moři, tak jistě přichází útočník.

19 Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

19 Sbal si ranec jako vyhnanec, ty, která bydlíš v Egyptě! Z Memfisu totiž zbudou sutiny, spáleniště, kde nikdo nebydlí.

20 Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

20 Egypt je jalovička překrásná, od severu ji však ovád napadá.

21 Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

21 Žoldnéři ve službách Egypta jsou jak vykrmená telata; i oni se však dají na útěk, obrátí se a prchnou společně. Neobstojí – přišel den jejich běd, čas, kdy se s nimi zúčtuje!

22 Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

22 Jak prchající had Egypt zasyčí, až na něj přitáhnou se svými oddíly, až na něj přijdou se svými sekyrami jako dřevorubci na dříví.

23 Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se

23 Vykácejí jeho les, praví Hospodin, jakkoli hustý předtím byl. Bude jich víc než kobylek, bude jich bezpočet.

multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

24 A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

25 Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

26 Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

27 Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

28 Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

2 Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a

24 Zahanbena bude Dcera egyptská – padne do rukou severního národa!“

25Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví: „Hle, zúčtuji s Amonem, bohem Théb, s faraonem i s celým Egyptem, s jeho bohy i s jeho vladaři; zúčtuji s faraonem i s těmi, kdo v něj doufají.

26Vydám je do rukou těch, kdo pasou po jejich životě, do rukou babylonského krále Nabukadnezara a do rukou jeho služebníků. Později však bude znovu osídlen tak jako v dávných dnech, praví Hospodin.

27Neboj se, můj služebníku Jákobe, a ty, Izraeli, neděs se. Hle, zachráním tě z dálné ciziny a tvé potomky z jejich vyhnanství. Jákob se vrátí a odpočine v bezpečí a nikdo už ho nevyděsí.

28Neboj se, můj služebníku Jákobe, vždyť já jsem s tebou, praví Hospodin. Skoncuji se všemi národy, do kterých jsem tě rozptýlil. S tebou však nikdy neskončím, i když tě ztrestám po právu a nenechám tě bez trestu.“

Slovo o Filištínech

Jeremiáš 47

1Slovo Hospodinovo, které dostal prorok Jeremiáš o Filištínech předtím, než farao dobyl Gazu. Tak praví Hospodin:

2 „Hle, od severu stoupá hladina, řeka vystupuje z koryta! Zaplaví zemi i všechno na ní, města i s obyvateli. Lidé budou

terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

3 ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

4 por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

5 Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

6 Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

7 Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

1 A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

2 A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

kvílet zděšením, všichni obyvatelé země spustí křik

3 před dusotem kopyt koní, před lomozem jejich vozů, před rachotem jejich kol. Rodiče se neotočí na pomoc dětem, ruce jim budou viset ochable,

4 neboť už přišel den, kdy všichni Filištíni budou zničeni. Týru a Sidonu vyhubí, co jim ze spojenců ještě zbývá. Ano, Hospodin zničí Filištíny, ty pozůstatky z ostrova Kréta.

5 Gaza si pro smutek hlavu vyholí, Aškelon bude umlčen. Vy, kdo jste zbyli na pláni, dokdy se budete drásat smutkem?

6 ‚Ach, meči Hospodinův, kdy už spočineš? Vrať se do pochvy, ustaň a zastav se!‘

7 Jak by však mohl spočinout, když mu Hospodin poručil? Poslal jej proti Aškelonu, namířil jej proti pobřeží!“

Slovo o Moábu

Jeremiáš 48

1 Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o Moábu: „Běda městu Nebó – bude zničeno! Kiriatajim bude zahanbeno, dobyto, ta pevnost bude troskou hanebnou.

2 Moábu už žádná chlouba nezbyla, v Chešbonu se na něj chystá pohroma: ‚Pojďme je vyhladit, ať nejsou národem!‘ I ty, Madmene, budeš umlčen, už jde po tobě meč!

3 Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!	3 Z Choronaim je slyšet křik: Zkáza, hrozné neštěstí!
4 Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.	4 Moáb je rozdrcen, zní nářek maličkých.
5 Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.	5 Luchitským svahem s pláčem stoupají, ve stráních u Choronaim nad tou zkázou křičí úzkostí:
6 Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.	6 ‚Utečte! Život si zachraňte! Přežijte jako křoví v pustině!‘
7 Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.	7 Protože spoléháš na své výdobytky a poklady, i ty sám budeš dobyt. Tvůj bůh Kemoš půjde do vyhnanství a s ním i jeho kněží a velmoži.
8 Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.	8 Na každé město přitáhne zhoubce, neunikne mu žádné z nich. Celá pláň zahyne, rovina zajde, jak řekl Hospodin.
9 Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.	9 Posypte Moáb solí, vždyť bude obrácen v trosky! Z jeho měst zbudou sutiny, kde nikdo nebydlí.
10 Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!	10 Zlořečený, kdo koná Hospodinovo dílo nedbale! Zlořečený, kdo zdržuje svůj meč od krve!
11 Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.	11 Moáb si odmalička žil v pohodlí, jak víno nad sedlinou měl svůj klid. Z nádoby do nádoby ho nikdo nepřelil, nemusel odejít do vyhnanství. A proto chutná tak jako vždy, jeho vůně se nemění.
12 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão;	12 Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy na něj pošlu přelévače, kteří jej vylijí, vyprázdní jeho nádoby a džbány rozbijí.

despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

13 Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

13Moáb se bude stydět za Kemoše, jako se národ Izrael styděl za Bét-el, tu svoji ‚naději'.

14 Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

14 Na co říkáte: ‚My jsme hrdinové, muži připravení do boje'?

15 Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

15 Moáb bude zahuben, jeho města vzata útokem. Výkvět jeho mladých padne při porážce, praví Král – Hospodin zástupů se jmenuje.

16 Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

16 Zkáza Moábu se přiblížila, řítí se na něj záhuba.

17 Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

17 Litujte ho všichni okolo, všichni, kdo znáte jeho slovutnost: ‚Ach, jak mocné žezlo zlomeno, hůl, jež se skvěla nádherou!'

18 Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

18 Dolů ze slávy, v prachu usedni, trůnící Dcero dibonská! Zhoubce Moábu na tebe zaútočil, rozbořil tvé pevnosti.

19 Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

19 Postav se na cestě a vyhlížej, obyvatelko města Aroer. Ptej se uprchlíků, uprchlic ptej se, říkej: ‚Co se to děje?'

20 Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

20 Moáb se stydí, jak je rozdrcen. Naříkejte a kvílejte! Podél Arnonu oznamujte: Moáb je zahuben!

21 Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

21Na náhorní rovinu přišel soud – na Cholon, Jahcu i Mefaat,

22 sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

22na Dibon, Nebó i Bet-diblataim,

23 sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,

23na Kiriatajim, Bet-gamut i Bet-meon,

24 sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

24na Keriot, Bosru i ostatní moábská města, blízká i vzdálená.

25 Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

25Moábův roh byl odťat, jeho paže byla zlomena, praví Hospodin.

26 Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

26Opijte ho za to, že se vzpínal proti Hospodinu. Ať se Moáb válí ve zvratcích, ať je konečně i on pro smích!

27 Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

27Copak ses nevysmíval Izraeli? Copak byl chycen mezi zloději, že se otřásáš opovržením, kdykoli se o něm zmíníš?

28 Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

28 Opusťte města, usaďte se na skále, Moábci! Buďte jako holubice nad srázem hnízdící.

29 Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

29Slyšeli jsme o Moábově pýše, o jeho pýše nezměrné, o tom, jak se chová pyšně a zpupně, jaké má srdce naduté.

30 Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

30Znám, praví Hospodin, jeho vztek; jeho chlubení je však falešné – na nic se nezmůže!

31 Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

31A proto oplakávám Moáb, pro celý Moáb naříkám, nad muži z Kir-cheresu lkám.

32 Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

32Nad tebou pláču, révo Sibmy, tak jako pláče Jaezer. Tvé výhonky až k moři dosahovaly, k Mrtvému moři, až po Jaezer; teď ale na tvé zralé hrozny, na tvé vinobraní vpadl ničitel!

33 Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

33Zmizelo veselí a jásot v zahradách po celé zemi moábské. Víno jsem z lisů odebral, s veselým křikem už se nešlape – ten křik už není jásotem!

34 Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim

34Křik z Chešbonu a Eleale bude slyšet až do Jahcy, bude znít od Coaru k Choronaim

e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

35 Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

36 Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

37 Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

38 Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

39 Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

40 Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

41 São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

42 Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

43 Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

až k Eglat-šelišiji, neboť vyschnou dokonce i nimrimské potoky.

35 Skoncuji s Moábem, praví Hospodin – s těmi, kdo vystupují na posvátné výšiny a svým bohům pálí oběti.

36 Mé srdce nad Moábem jak flétna naříká, nad muži z Kir-cheresu jak flétna naříká, vždyť bude zničeno vše, co vyzískal!

37 Každá hlava oholena, všechen vous ostříhán, všechny ruce samá jizva a pytlovina přes bedra.

38 Na všech moábských střechách, na náměstích jen samé truchlení. Roztříštím Moáb jako džbán, který už nikdo nechce, praví Hospodin.

39 Tolik střepů! Tolik kvílení! Moáb se v hanbě zády obrací. Moáb už budí jenom posměšky k výstraze všemu okolí.

40 Tak praví Hospodin: Hle, orel se vrhá na Moáb, už nad ním křídla prostírá!

41 Města padnou do zajetí, pevnosti budou dobyty. Srdce moábských hrdinů bude v onen den jako srdce ženy v porodních bolestech.

42 Moáb bude zničen, aby už nebyl národem, neboť se vzpínal proti Hospodinu.

43 Strach a prach a past na vás, obyvatelé Moábu! praví Hospodin.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro,

[44] Kdo před tím strachem bude utíkat, padne do propasti v prach; kdo z propasti se vyškrábá, nad tím se sklapne past. Přivedu totiž na Moáb čas zúčtování, praví Hospodin.

[45] Ve stínu Chešbonu se zastaví vyčerpaní běženci. Z Chešbonu ale oheň vyšlehne, z domu Sichonova plamen, jenž pohltí skráně Moábu, lebky těch pyšných křiklounů.

[46] Běda tobě, Moábe! Lid Kemošův zahyne. Tví synové půjdou do zajetí, tvé dcery pryč do vyhnanství.

[47] V posledních dnech ale Moábův osud změním, praví Hospodin.“ Zde končí soud nad Moábem.

Slovo o Amonu

Jeremiáš 49

[1] Toto praví Hospodin o Amoncích: „Copak Izrael nemá děti? Copak nemá žádné dědice? Proč tedy Moloch dědí po Gádovi a jeho lid tam bydlí ve městech?

[2] Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy proti Rabě Amonců zakřičím do bitvy. Zbude z ní jen hromada sutin, její vesnice budou spáleny a Izrael vyžene ty, kdo jej vyháněli, praví Hospodin.

[3] Kvílej, Chešbone, Aj je vyhuben, obyvatelky Raby, bědujte, oblečte pytel a kvílejte, mezi hradbami sem tam běhejte! Moloch odejde do vyhnanství a s ním i jeho kněží a velmoži.

juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

4 Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

5 Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

6 Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

7 A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

8 Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

10 Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

11 Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

12 Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o

4 Chlubíš se svými pláněmi? Že je tvá pláň tak úrodná, dcero nevěrná? Spoléháš na své poklady, prý: ‚Kdo by mě napadal?‘

5 Hle, přivedu na tebe hrůzu, praví Hospodin, Pán zástupů, hrůzu z celého tvého okolí. Budete rozehnáni každý na jinou stranu a nikdo už neshromáždí ty, kdo se rozprchli.

6 Později ale osud Amonců změním, praví Hospodin.“

Slovo o Edomu

7 Toto praví Hospodin zástupů o Edomu: „Copak už není moudrost v Temanu? Přišli rozvážní o rozum? Je jejich moudrost k ničemu?

8 Obraťte se a utečte! Dedanští, skryjte se v dolině! Na Ezaua totiž přivedu neštěstí v čas, kdy s ním zúčtuji.

9 Přijdou-li na tvé hrozny česáči, nechají aspoň paběrky. Přepadnou-li tě v noci zloději, vezmou jen to, co budou chtít.

10 Já však Ezaua svléknu donaha, odhalím jeho úkryty, už se neschová! Jeho děti i příbuzní budou zničeni, nezbude mu soused, jenž by ho oslovil:

11 ‚Nech tu své sirotky, já je nechám žít, tvé vdovy ať ve mne doufají.‘“

12 Tak praví Hospodin: „Hle, ti, kdo neměli pít kalich hněvu, jej teď musí pít – a ty bys

cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

měl uniknout bez trestu? Neunikneš, ten kalich vypiješ!

13 Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

13Přísahám při sobě samém, praví Hospodin, že Bosra se stane děsnou pustinou, že bude posměškem a nadávkou a všechna její města zůstanou v troskách na věčnost.“

Os pecados e o castigo de Edom

14 Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

14 Od Hospodina jsem slyšel zprávu, že byl vyslán posel k národům: Šikujte se! Vzhůru k útoku! Válčete proti Edomu!

15 Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

15 „Hle, činím tě nepatrným mezi národy, mezi lidmi budeš v opovržení.

16 O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

16 Klame tě hrůza, kterou vzbuzuješ, a pýcha tvého srdce. V rozeklaných skalách sis zřídil obydlí, obsadils horské vrcholy. I kdyby ses vysoko jak orel uhnízdil, i odtamtud tě strhnu, praví Hospodin.

17 Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

17Edom bude budit děs. Každý, kdo tudy půjde, zhrozí se a užasne nad všemi ranami, jež na něj dopadly.

18 Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

18 Jako když byla rozvrácena Sodoma a Gomora i s městy v jejich okolí, praví Hospodin, ani zde nebude nikdo žít, neusadí se tu žádný smrtelník.

19 Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

19 Jako když lev vyráží z jordánského houští na zavlažené pastviny, stejně tak vyženu Edomce znenadání z jejich území. Kdo je ten vyvolený, jehož tím pověřím? Kdo je jako já? Kdo si mě předvolá? Kdo je ten pastýř, jenž přede mnou obstojí?“

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.
[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.
[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.
[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.
[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!
[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.
[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR:

[20]Nuže, slyšte, co Hospodin rozhodl o Edomu a co zamýšlí proti obyvatelům Temanu: I ti nejmenší ze stáda budou odvlečeni i jejich pastvina se zhrozí nad nimi.

[21] Rachot jejich pádu otřese zemí, až k Rudému moři se ponese jejich křik.

[22] Hle, orel se zvedá a dolů vrhá se, nad Bosrou křídla rozestře! Srdce edomských hrdinů bude v onen den jako srdce ženy v porodních bolestech.

Slovo o Damašku

[23]O Damašku: „Chamát i Arpád leží v hanbě, neboť zlou zprávu slyšeli; zmítají se hrůzou jako moře, jež nelze utišit.

[24] Damašek slábne, zachvácen děsem se dává na útěk, jak rodička je sevřen v bolestech.

[25] Ach, jak je opuštěno město slavné pověsti, to město radosti!

[26] Ano! Jeho mládenci padnou v ulicích, všichni bojovníci budou v ten den zabiti, praví Hospodin zástupů.

[27] Zapálím na damašských hradbách oheň, aby pohltil Ben-hadadovy paláce!“

Slovo o Kedaru a Chasoru

[28]Toto praví Hospodin o Kedaru a o královstvích chacorských kmenů (které pak babylonský král Nabukadnezar

Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

porazil): „Vzhůru! Do boje proti Kedaru! Zahubte syny Východu!

29 Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

29 Stany i stáda jim budou vzaty, stanové plachty i všechny věci. Jejich velbloudi budou odvedeni pryč, ‚Hrůza všude kolem!' – tak na ně lidé zakřičí.

30 Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

30 Rychle! Dejte se na útěk! Chacorští, skryjte se v dolině! praví Hospodin. Babylonský král Nabukadnezar se chystá proti vám, už na vás vymýšlí svůj plán.

31 Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

31 Vzhůru! Do boje proti národu, jenž žije v pohodlí a poklidu! praví Hospodin. Nemají vrata ani závory, žijí o samotě, v bezpečí.

32 Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

32 Jejich velbloudi jim budou uloupeni, jejich obrovská stáda budou kořistí. Ty, kteří si holí skráně, rozeženu do všech stran, praví Hospodin; přivedu na ně zkázu odevšad!

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

33 Chacor se stane doupětem šakalů, věčnou pustinou. Nebude zde už nikdo žít, neusadí se tu žádný smrtelník."

Profecia a respeito dos elamitas

Slovo o Elamu

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

34 Slovo Hospodinovo, které na počátku vlády judského krále Cidkiáše dostal prorok Jeremiáš o Elamu.

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

35 Tak praví Hospodin zástupů: „Hle, lámu luk Elamu – jeho hlavní sílu!

36 Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na

36 Přivedu na Elam čtyři vichry ze čtyř nebeských stran a těmi vichry ho všude

direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

[37] Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

[38] Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e

rozmetám, takže nezbude ani jeden národ, kam elamští utečenci nepřijdou.

[37]Vyděsím Elam před jeho nepřáteli, před těmi, kdo pasou po jejich životě. Uvedu na ně neštěstí, svůj planoucí hněv, praví Hospodin. Pošlu za nimi meč, abych je vyhladil.

[38]Ustanovím svůj trůn nad Elamem, abych odtud hubil krále i velmože, praví Hospodin.

[39]V posledních dnech ale osud Elamu změním, praví Hospodin.“

Slovo o Babylonu

Jeremiáš 50

[1]Slovo, které Hospodin promluvil skrze proroka Jeremiáše o Babylonu, o zemi Chaldejců:

[2] „Oznamte národům, ohlaste tu zvěst, zvedněte korouhev a zvěstujte, nenechte si to pro sebe: Dobyt je Babylon, Bél je zostuzen, Marduk hroutí se! Jeho sochy jsou zostuzeny, jeho hnusné modly se zhroutily!

[3]Přitáhl na něj národ severní, obrátí jeho zemi v spoušť. Zůstanou bez obyvatele – lidé i zvěř se dají na útěk.

[4]V těch dnech a v tom čase, praví Hospodin, přijdou synové Izraele spolu se syny Judy; budou přicházet v pláči a budou hledat Hospodina, svého Boha.

chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[5]Budou se vyptávat na cestu k Sionu a zamíří k němu. Přijdou a připojí se k Hospodinu věčnou smlouvou, na kterou nikdy nezapomenou.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[6]Můj lid byl ztracené stádo svedené svými pastýři, kteří je vláčeli mezi horami. Trmáceli se po horách a po kopcích; zapomněli, kde je místo jejich odpočinutí.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[7]Všichni, kdo je našli, je hltali; jejich nepřátelé si říkali: „Jsme nevinní! To oni zhřešili proti Hospodinu, své pravé pastvině, proti Hospodinu, naději svých otců.‘

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8] Utečte z Babylonu! Opusťte zemi Chaldejců! Vyrazte jako berani před ovcemi!

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9] Hle, už probouzím, už vedu proti Babylonu srocení mocných národů ze země severní. Sešikují se proti němu, odtud jej dobudou; jejich šípy jak zdatní bojovníci se s prázdnou nevrátí.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10]Babylonie padne za kořist; všichni její plenitelé se nasytí, praví Hospodin.

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[11] Jen se radujte, jen jásejte, vy, kdo drancujete mé dědictví. Jen poskakujte jako kravka na trávě, řehtejte si jako hřebci mohutní.

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela

[12]Vaše matka se ale zastydí, vaše rodička se bude hanbou červenat. Hle, bude

será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

poslední mezi národy – pustina, poušť a suchopár!

13 Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

13 Nebude obývána kvůli Hospodinovu hněvu, všichni ji zcela opustí. Každý, kdo půjde kolem Babylonu, zhrozí se a užasne nad všemi jeho ranami.

14 Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

14 Obkličte Babylon ze všech stran, všichni, kdo napínáte luk! Střílejte na něj! Nešetřete šípy, vždyť hřešil proti Hospodinu!

15 Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

15 Spusťte pokřik ze všech stran: Už se vzdal! Jeho bašty padly! Hradby zbořeny! Ano, toto je Hospodinova pomsta. Pomstěte se na něm! Proveďte mu to, co sám prováděl!

16 Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

16 Vyhlaďte z Babylonu rozsévače i žence se srpy v čase žně! Ať se každý vrátí zpět ke svým lidem, každý ať do své země uteče před mečem utlačitele!

17 Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

17 Izrael je ztracená ovečka, kterou odehnali lvi. Nejprve ji požíral asyrský král a teď jí drtí kosti babylonský král Nabukadnezar.

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

18 A proto tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, zúčtuji s babylonským králem a jeho zemí, jako jsem zúčtoval s králem asyrským!

19 Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

19 Přivedu Izrael zpět na jeho pastvinu, aby se pásl na Karmelu i v Bášanu, aby se nasytil v efraimských horách i v kraji Gileád.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

[20]V těch dnech a v tom čase, praví Hospodin, se bude na Izraeli hledat vina, ale nebude žádná; budou se hledat hříchy Judy, ale nebudou nalezeny. Těm, které zachovám, totiž odpustím.

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[21] Vzhůru na Merataim (tu zemi Dvojí vzpoury)! I na ty, kdo bydlí v Pekodu (tom kraji Zúčtování)! Za nimi! Pobij je jako proklaté, praví Hospodin, udělej vše, co jsem ti nařídil!

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[22]Zemí se šíří rachot války, strašné ničení.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[23]Jak je roztlučeno, jak je rozbito kladivo drtící celou zem! Jak jen mohl být Babylon mezi národy tak zpustošen!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[24]Políčil jsem na tebe a byl jsi lapen – ani jsi o tom, Babylone, nevěděl. Byl jsi dopaden a byl jsi chycen, protože ses s Hospodinem pustil do boje.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[25] Hospodin otevřel svoji zbrojnici a zbraně svého hněvu vynesl. Hospodin, Pán zástupů, má totiž práci v zemi Chaldejců.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[26]Přitáhněte na něj zdáli, zotvírejte jeho sýpky, shrňte vše na hromady! Zničte to město jako proklaté, ať z něj nezůstane ani ostatek!

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[27]Pobijte jim všechny býky, na jatka je pošlete. Běda jim! Přišel jejich den, čas, kdy se s nimi zúčtuje!

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[28]Slyšíš? To uprchlíci vyvázlí z Babylonie na Sionu zvěstují, že Hospodin, náš Bůh, se pomstil, že se pomstil za svůj chrám.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[29] Svolejte na Babylon střelce, všechny, kdo napínají luk! Rozbijte tábor kolem něj, ať nemá úniku! Odplaťte mu jeho skutky, proveďte mu vše, co sám prováděl! Vždyť se k Hospodinu choval drze, ke Svatému Izraele!

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[30]Proto jeho mládenci padnou v ulicích a všichni bojovníci budou v ten den zabiti, praví Hospodin.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[31]Hle, já jsem proti tobě, nadutče! praví Hospodin, Pán zástupů. Už totiž nadešel tvůj den, čas, kdy se s tebou zúčtuje!

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[32]Nadutec klopýtne a zhroutí se tak, že ho nikdo nezvedne. V jeho městech zapálím oheň a ten pohltí vše kolem.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[33]Tak praví Hospodin zástupů: Synové Izraele jsou utlačováni spolu se syny Judy. Všichni jejich uchvatitelé je drží v sevření a odmítají je propustit.

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[34]Jejich Vykupitel je ale silný – má jméno Hospodin zástupů! Rázně se ujme jejich pře, dopřeje zemi odpočinek, obyvatele Babylonu však uvrhne ve zmatek.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[35] Meč na Chaldejce! praví Hospodin, na obyvatele Babylonu, na velmože i mudrce!

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[36] Meč na žvanily, ať zešílí! Meč na hrdiny, ať se vyděsí!

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[37] Meč na jejich koně a jejich vozy i na cizince, kteří se k nim přidali – ať jsou jako ženy! Meč na jeho poklady, ať jsou vypleněny!

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[38] Meč na jeho řeky, ať se vysuší! Vždyť je to země modlářství, pro ty příšery se zbláznili!

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[39] Proto tam bude žít jen pouštní zvěř, pštrosi a hyeny. Už se tam nikdy bydlet nebude, bude tam prázdno po všechna pokolení.

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[40] Jako když Bůh rozvrátil Sodomu a Gomoru i s městy v jejich okolí, praví Hospodin, ani zde nebude nikdo žít, neusadí se tu žádný smrtelník.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

[41] Hle, od severu vojsko přichází, mohutný národ s králi mnohými – od konců světa už se zvedají!

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[42] Jsou vyzbrojeni luky a šavlemi, jsou krutí a soucit neznají, burácejí jako mořské vlny, ženou se na koních. Jak jeden muž jsou sšikovaní do boje, Dcero babylonská, proti tobě!

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[43] Až o nich babylonský král uslyší, jeho ruce síla opustí. Přemožen bude úzkostí, jako když na rodičku přijdou bolesti.

[44] Jako když lev vyráží z jordánského houští na zavlažené pastviny, stejně tak vyženu Chaldejce znenadání z jejich území. Kdo je ten vyvolený, jehož tím pověřím? Kdo je jako já? Kdo si mě předvolá? Kdo je ten pastýř, jenž přede mnou obstojí?“

[45]Nuže, slyšte, co Hospodin rozhodl o Babylonu a co zamýšlí proti zemi Chaldejců: I ti nejmenší ze stáda budou odvlečeni i jejich pastvina se zhrozí nad nimi.

[46] „Babylon padl!“ – ten křik otřese zemí, národy uslyší jeho úpění!

Jeremiáš 51

[1]Tak praví Hospodin: „Hle, zvednu proti Babylonu zhoubný vichr, proti těm, kdo žijí v Leb-kamaji.

[2] Pošlu na Babylon cizince, ať provanou a vyprázdní jeho zem. Ano, obklíčí jej všude kolem v jeho zlý den.

[3] Nenechte střelce ani napnout luk, nenechte je ani pancíř obléknout! Nešetřete ani jejich mládence, celé to vojsko vyhlaďte jako proklaté!

[4] Ať v zemi Chaldejců padají pobití, smrtelně ranění ať leží v ulicích!“

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[5]Izraele a Judu však jejich Bůh, Hospodin zástupů, neopustil jako vdovu, ačkoli se jejich zem tolik naplnila hříchem proti Svatému Izraelovu.

[6] Utečte z Babylonu! Prchejte všichni o život! Nezahyňte pro jeho nepravost! Toto je čas Hospodinovy pomsty – odplácí Babylonu, co si zaslouží.

[7]Zlatým kalichem v ruce Hospodinově byl Babylon – opíjel celý svět. Národy z něj to víno pily, až se pomátly.

[8]Babylon ale náhle padne, bude rozdrcen. Kvílejte nad ním, přineste balzám na jeho rány, třeba se uzdraví!

[9]„Léčili jsme Babylon, ale neuzdravil se. Opusťme jej, pojďme každý do své země! Soud nad ním bude sahat do nebe, až k oblakům se rozroste.“

[10]„Hospodin nás obhájil v naší spravedlivé při. Pojďte vyprávět na Sionu, co vykonal Hospodin, náš Bůh!“

[11] Ostřete šípy, uchopte štíty! Hospodin probouzí ducha médských králů, neboť se chystá zničit Babylon. Ano, toto je Hospodinova pomsta, pomsta za jeho chrám!

[12] Namiřte korouhev proti babylonským hradbám! Zesilte hlídky, stavte stráž! Buďte připraveni v zálohách! Hospodin rozhodl a také vykoná, co o Babyloňanech zvěstoval.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[13] Město ležící u mocných řek a topící se v pokladech, tvůj konec nadešel, tvá nit se přetrhne!

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[14] Hospodin zástupů přísahá sám při sobě: „Naplním tě vojskem – bude jich jako kobylek, budou nad tebou křičet vítězně!“

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[15] On sám svou silou stvořil zem, svou moudrostí vybudoval svět, nebe rozepjal svým rozumem!

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[16] Svým hlasem rozezvučí vody na nebi, od obzoru nechá stoupat oblaky; k lijáku připojuje blesky, vypouští vítr ze svých pokladnic.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[17] Všichni ti tupci ničemu nerozumí, všichni kovotepci budou zklamáni svými modlami, protože jejich odlitky jsou podvod a ducha v sobě nemají.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[18] Jsou to jen nesmysly, směšné výtvory; až na ně přijde čas zúčtování, budou zničeny.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[19] Úděl Jákobův však není jako oni, neboť je všeho Stvořitel; kmen Izraele má za své dědictví, Hospodin zástupů se jmenuje.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[20] „Ty jsi můj kyj, můj nástroj válečný: tebou drtím národy, tebou ničím království,

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21] tebou drtím koně i s jezdci, tebou drtím vozy s vozataji,

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[22] tebou drtím muže i ženy, tebou drtím starce i mladíky, tebou drtím mládence i panny,

[23]tebou drtím pastýře s ovcemi, tebou drtím oráče i spřežení, tebou drtím správce i hejtmany.

[24]Před vašima očima však odplatím Babylonu a všem obyvatelům Chaldeje za všechno zlo, které páchali na Sionu, praví Hospodin.

[25] Hle, já jsem proti tobě, horo záhuby, která hubíš celou zemi, praví Hospodin. Rozmáchnu se proti tobě, svalím tě ze skal, obrátím tě v horu popela!

[26] Nevezmou z tebe kámen úhelný ani kámen pro základy. Ano, zůstaneš pustý navěky, praví Hospodin."

[27] Zvedněte v zemi korouhev! Ať mezi národy zazní polnice! Připravte národy proti němu do boje, svolejte na něj království Ararat, Minni a Aškenaz! Postavte proti němu vojevůdce, přiveďte koně jak roje kobylek!

[28] Připravte národy proti němu do boje, krále Médie a jejich hejtmany, správce všech zemí, které ovládli!

[29]Země se třese, svíjí se bolestí, plní se, co Hospodin o Babylonu uložil: Obrátí babylonskou zemi v trosky, kde nikdo nebydlí.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[30] Babylonští hrdinové dobojovali, zůstali ve svých opevněních. Síly je opustily, jsou jako ženy. Jejich domovy zapáleny, závory zlomeny.

[31] Běžec předhání běžce, posel posla potkává – babylonskému králi se oznamuje, že město padlo ze všech stran!

[32] Byly obsazeny brody, v močálech hoří rákosí, bojovníci jsou zděšeni!

[33] Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Dcera babylonská je jako mlat v čas, kdy se mlátí úroda; čas její sklizně rychle nastává!“

[34] „Babylonský král Nabukadnezar mě požíral, rozdrtil mě na sousta, udělal ze mě prázdný džbán. Polykal mě jako drak, mými pochoutkami si břicho cpal, vytřel mě jako hrnec dočista.

[35] Násilí na mě páchané ať na Babylon dopadne!“ říká obyvatelka Sionu. „Moje krev na obyvatele Chaldeje!“ říká Jeruzalém.

[36] A proto tak praví Hospodin: „Hle, ujmu se tvojí pře a pomstím se za tebe. Vysuším to jeho moře, nechám vyschnout i jeho pramen.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[37] Babylon se obrátí v hromady sutin, kde žijí jen šakali, bude vzbuzovat děs a posměch, zůstane bez obyvatele.

[38] Jsou jako řvoucí smečka lvů, lačně vrčí jak mladí lvi.

[39] Až se hlady rozdivočí, připravím jim hostinu, opiji je, že se budou hlučně veselit. Pak ale tvrdě usnou navěky a už se nevzbudí, praví Hospodin.

[40] Povedu je na porážku jako ovečky, jako kozly a beránky.

[41] Ach, jak byl ten Šešak lapen, jak chloubu světa dobyli? Jak mohl být tak zpustošen Babylon mezi národy!

[42] Babylon zaplavilo moře, příval jeho vln jej pohltil.

[43] Z jeho měst zbyly kupy trosek, vyprahlá země bez vody, země úplně bez obyvatel, kudy neprojde žádný smrtelník.

[44] Zúčtuji s Bélem v Babylonu, vyrvu mu z úst, co pohltil. Národy už se k němu nepohrnou, padnou babylonské zdi!

[45] Vyjděte odtud, lide můj! Prchejte všichni o život, až vzplane Hospodinova zuřivost!

[46] Neztrácejte odvahu, nebojte se zpráv, jež krajem zní. Jedna zpráva letos, jiná napřesrok – že v zemi vládne násilí a vladař stojí proti vladaři.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[47]Hle, přicházejí dny, kdy zúčtuji s babylonskými modlami! Celá jejich zem se zastydí, až v ní všude budou ležet mrtvoly.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[48]Nebe a země i všechno v nich vykřikne nad Babylonem radostí, až na něj od severu přijdou zhoubci, praví Hospodin."

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[49] Babylon teď musí padnout kvůli izraelským padlým, tak jako kvůli Babylonu padali mrtví po vší zemi.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[50] Vy, kteří jste ušli meči, jděte a nezastavujte! Pamatujte na Hospodina v té daleké zemi, myslete na Jeruzalém!

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[51] „Zahanbeni jsme a uráženi, tváře nám přikryl stud, protože do svatyně Hospodinova domu vnikli cizáci."

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[52]„Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy zúčtuji s jejich modlami a po celé zemi budou sténat zranění!

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

[53]I kdyby se Babylon tyčil až k nebi, i kdyby se až k obloze mocně opevnil, i tehdy na něj ode mne přijdou zhoubci, praví Hospodin."

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[54]Slyšíš? To stoupá nářek z Babylonu, hluk hrozné zkázy ze země Chaldejců.

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

[55] Hospodin ničí Babylon! Umlčuje všechen jeho hřmot! Vlny útočníků hučí jak množství vod, už burácejí jako hrom!

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[56] Ano, zhoubce přichází na Babylon! Jeho hrdinové budou zajati a jejich luky zlámány. Ano, Hospodin je Bůh odplaty – vrchovatě jim odplatí!

[57] „Opiji jejich velmože i mudrce, jejich hejtmany, správce i hrdiny. Pak usnou navěky a už se nevzbudí, praví Král, jenž má jméno Hospodin zástupů."

[58] Tak praví Hospodin zástupů: „Hradba Babylonu, jakkoli široká, bude do základů zbořena! Jeho brány, jakkoli vysoké, lehnou popelem! Národy se namáhaly zbytečně, jejich dřina půjde do ohně!"

[59] Toto je slovo, které prorok Jeremiáš svěřil Serajášovi, synu Neriáše, syna Machsejášova. (Serajáš totiž jako štábní důstojník doprovázel judského krále Cidkiáše, když se ve čtvrtém roce své vlády vydal do Babylonu.)

[60] Jeremiáš zapsal všechna neštěstí, jež měla stihnout Babylon, do jediné knihy – všechna tato slova napsaná proti Babylonu.

[61] „Až přijdeš do Babylonu," řekl Jeremiáš Serajášovi, „hleď, abys tam všechna tato slova nahlas přečetl.

[62] Předtím řekni: ‚Hospodine, ty jsi o tomto místě prohlásil, že je vyhladíš, takže v něm nikdo nezbude – lidé ani dobytek – a zůstane navždy zpustošené!'

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[63]Až tu knihu dočteš, přivaž k ní kámen a hoď ji doprostřed Eufratu.

[64]Potom řekni: ‚Takto se ponoří Babylon a už se nikdy nezvedne z toho neštěstí, jež na něj dopustím.'" Zde končí slova Jeremiášova.

Epilog

Jeremiáš 52

[1]Cidkiáš se stal králem v jednadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě 11 let. Jeho matka se jmenovala Chamutal, dcera Jeremiáše z Libny.

[2]Páchal, co je v Hospodinových očích zlé, přesně jako to dělal Joakim.

[3]Hospodin se proto na Jeruzalém a Judu tak rozhněval, že je nakonec vyhnal ze své blízkosti. Cidkiáš se vzbouřil proti babylonskému králi.

[4]Desátého dne desátého měsíce v devátém roce Cidkiášovy vlády proto k Jeruzalému přitáhl babylonský král Nabukadnezar s celým svým vojskem. Utábořili se před městem a začali kolem něj stavět obléhací val.

[5]Město zůstalo obleženo až do jedenáctého roku vlády krále Cidkiáše.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[6]Devátého dne čtvrtého měsíce ve městě vládl takový hlad, že lidé neměli co jíst.

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[7]Tehdy byla městská hradba prolomena a všichni vojáci v noci utekli. Dostali se z města brankou mezi zdmi u královské zahrady, ačkoli Babyloňané drželi město v obležení. Prchali k pláni Arava,

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[8]ale babylonské vojsko krále pronásledovalo. Když pak Cidkiáše na jerišské pláni dostihli, všichni jeho vojáci se mu rozutekli.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[9]Král byl zajat a odveden k babylonskému králi do Ribly v chamátské zemi. Tam byl nad ním vynesen rozsudek:

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[10]Babylonský král v Rible před Cidkiášovýma očima popravil jeho syny; popravil také všechny judské velmože.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[11]Cidkiášovi pak babylonský král vyloupl oči, spoutal ho bronzovými řetězy a odvlekl ho do Babylonu, kde ho pak věznil až do dne jeho smrti.

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[12]Desátého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády babylonského krále Nabukadnezara přitáhl do Jeruzaléma osobní zmocněnec babylonského krále, velitel gardistů Nebuzardan.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[13]Vypálil Hospodinův chrám i královský palác; vypálil v Jeruzalémě všechny paláce i všechny velké domy.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[14]Všichni babylonští vojáci, kteří přišli s velitelem gardistů, pak rozbořili hradby okolo celého Jeruzaléma.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[15]Velitel gardistů Nebuzaradan odvlekl část chudiny, zbytek těch, kdo zůstali ve městě, i ty, kdo přeběhli k babylonskému králi, a také zbytek řemeslníků.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[16]Zbytek chudiny tam velitel gardistů Nebuzardan zanechal, aby obdělávali vinice a pole.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[17]Bronzové sloupy Hospodinova chrámu, stojany i bronzové Moře, které bylo v Hospodinově chrámu, rozbili Babyloňané na kusy a všechen bronz z nich odvezli do Babylonu.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[18]Vzali s sebou i hrnce, lopaty, kratiknoty, obětní mísy, pohárky a všechno bronzové bohoslužebné náčiní.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[19]Velitel gardistů pobral misky, pánvice, mísy, kotle, svícny, pohárky i číše na úlitby – vše, co bylo z ryzího zlata a stříbra.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[20]Dva sloupy, jedno Moře, pod ním dvanáct bronzových býků a stojany, které pro Hospodinův chrám zhotovil král Šalomoun – bronz ze všech těch věcí se ani nedal zvážit.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze

[21]Každý sloup byl vysoký 18 loktů a po obvodu měřil 12 loktů; byl dutý a stěny měl na 4 prsty silné;

côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de

[22]na sloupu byla bronzová hlavice vysoká 5 loktů s mřížováním a granátovými jablky kolem dokola, to vše z bronzu. Právě takový byl i druhý sloup, včetně granátových jablek.

[23]Těch bylo po stranách devadesát šest a po celém obvodu bylo na mřížoví vždy sto granátových jablek.

[24]Velitel gardistů zajal také velekněze Serajáše, jeho zástupce kněze Cefaniáše a tři strážce prahu.

[25]Ve městě zajal komořího, který velel vojákům, a sedm členů královské rady. Dále ve městě našli písaře, který velel při odvodech mužstva, a šedesát prostých lidí, kteří se nacházeli ve městě.

[26]Velitel gardistů Nebuzardan je zajal a odvedl do Ribly k babylonskému králi.

[27]Ten je tam v Rible v chamátské zemi nechal popravit. Takto byl Juda vyhnán ze své vlasti.

[28]Toto je množství lidu, které Nabukadnezar odvlekl do vyhnanství: V sedmém roce své vlády 3.023 Židů.

[29] V osmnáctém roce své vlády 832 obyvatel Jeruzaléma.

Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

[30] Ve třiadvacátém roce Nabukadnezarovy vlády pak velitel gardistů Nebuzardan odvlekl 745 Židů. Celkem to bylo 4.600 osob.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[31] V sedmatřicátém roce vyhnanství judského krále Joakina nastoupil na babylonský trůn král Avel-marduk. Ten ještě téhož roku, pětadvacátého dne dvanáctého měsíce, omilostnil judského krále Joakina a propustil ho z vězení.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[32] Jednal s ním laskavě a udělil mu čestné křeslo, vyšší, než měli ostatní králové, kteří byli u něj v Babylonu.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[33] Směl odložit vězeňský oděv a po všechny dny svého života směl vždy jíst u králova stolu.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[34] Vše, co potřeboval, dostával od babylonského krále pravidelně den co den po všechny dny svého života, dokud nezemřel.

Lamentações de Jeremias	Pláč

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

1 Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

2 Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

3 Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

4 Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

5 Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

6 Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

Opuštěné město

Pláč 1

1 Ach, jak zůstalo opuštěno to město plné lidí! Jako by bylo ovdovělo to proslulé mezi národy! Bývalo kněžnou mezi zeměmi, a teď je v otroctví.

2 Hořce naříká celou noc, po tvářích kanou slzy. Z jejích milenců, kolik jich bylo, ji žádný nejde utěšit. Všichni přátelé ji zradili, obrátili se proti ní!

3 Juda odešel do vyhnanství ponížen krutou porobou. Přebývá mezi pohany a nemá, kde by spočinul. Všichni, kdo ho pronásledovali, ho dostihli v jeho sevření.

4 Osiřelé jsou cesty na Sion, nikdo už nejde na slavnost. Jeho brány pustě zejí, jeho kněží sténají, jeho panny mají smutek – Sionu je tak hořce!

5 Jeho protivníci triumfují, nepřátelé mají zdar. Hospodin totiž Jeruzalém ranil kvůli mnoha jeho nevěrám. Do zajetí šly i děti – nepřítel si je vzal!

6 Dceru sionskou opustila veškerá nádhera. Její velmoži jako jeleni pastvu marně hledají; zbaveni síly prchají před svými pronásledovateli.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7] Ve dnech trápení a bloudění Dcera jeruzalémská vzpomíná na všechny poklady, jež kdysi mívala. Když její lid padal rukou soka a nikdo nešel na pomoc, nepřítel se tenkrát díval a smál se nad tou záhubou.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8] Dcera jeruzalémská hrozně hřešila, stala se nečistou. Každý ctitel jí teď pohrdá, když vidí její nahotu, a ona zatím sténá, hanbou zakrývá si tvář.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9] Na jejích sukních špína ulpěla, nestarala se, co bude pak. Neuvěřitelný byl její pád a nikde žádná útěcha. Pohleď, Hospodine, na mé trápení – nepřítel zvítězil!

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10] Na vše, co jí bylo drahé, vztáhl svou ruku nepřítel. Viděla, jak do její svatyně vtrhli pohané – ti, o kterých jsi nařídil: „Do tvého shromáždění nesmějí!“

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11] Všechen její lid sténá a žebrá o chleba. Své drahé dali za něco k jídlu, aby se udrželi naživu. Pohleď, Hospodine, jen se podívej, v jaké jsem hrozné potupě!

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12] Není to pro vás vůbec nic, všichni, kdo procházíte kolem? Jen se podívejte, pohleďte, zda je bolest podobná té, kterou trpím, kterou mě ranil Hospodin v den, kdy se rozlítil.

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma

[13] On seslal oheň z výšiny do mých kostí, které zachvátil. On nastražil mým nohám

rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

síť, obrátil mě zpátky. On způsobil mé zničení, celé dny ležím v bezmoci!

14 O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

14 Z mých hříchů se stalo jho, jež bylo jeho rukou svázáno. Zavěsily se mi na hrdlo, to jho mě síly zbavilo! Hospodin mě vydal do rukou, před nimiž obstát nemohu.

15 O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

15 Hospodin pohrdl všemi hrdiny, kteří jsou v mých zdech. Vojsko proti mně shromáždil, aby rozdrtil mé mládence. Hospodin šlapal v lisu panenskou dceru Judu!

16 Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

16 To proto nyní pláči, z očí mi tečou slzy. Není nablízku, kdo by mě potěšil, kdo by mi život navrátil. Mé děti zůstaly opuštěny – nepřítel zvítězil.

17 Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

17 Sion své ruce vztahuje, chybí mu těšitel. Hospodin vzbudil proti Jákobovi všechny nepřátele z okolí; Jeruzalém je mezi nimi jako nečistý.

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

18 Hospodin je ale v právu, vždyť jsem se vzepřela jeho příkazům. Poslyšte, všechny národy, pohleďte na mé trápení: Mé panny i mí mládenci museli jít do zajetí.

19 Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

19 Volala jsem své milence, ti mě však zradili. Moji kněží i mí stařešinové ve městě pomřeli, když žebrali o něco k jídlu, aby se udrželi naživu.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu

[20] Pohleď, Hospodine, na mé úzkosti, jak se mi chvějí útroby! Srdce mi buší v prsou nad mojí hroznou vzpourou. Venku meč vraždí děti, doma umírají hlady!

[21] Každý slyší mé sténání, nikdo mě ale netěší. Všichni mí nepřátelé slyší o mém neštěstí a jásají nad tím, co jsi dopustil. Kéž už přivedeš ten vyhlášený den, kdy je postihne to, co mě!

[22] Kéž už všechna jejich zloba vystoupí před tvou tvář. Proveď jim, co jsi mi učinil za všechny mé nevěry. Je příliš mého sténání, srdce mi puká bolestí!

Hospodin jednal jako nepřítel

Pláč 2

[1] Ach, jak Hospodin hněvem zahalil Dceru sionskou! Z nebe až na zem zahodil Izraelovu nádheru. V den svého hněvu nebral ohledy na podnož svých nohou.

[2] Hospodin bez milosti pohltil všechny Jákobovy příbytky. Ve své prchlivosti rozbořil opevnění Judské dcery. Porazil k zemi, zneuctil království i s jeho velmoži!

[3] V zuřivém rozhněvání uťal Izraeli rohy. Před tváří nepřítele odvrátil od něj svou pravici. Vzplanul proti Jákobovi plamenem jak oheň, jenž vše spaluje.

[4] Jako nepřítel napjal luk s pravicí připravenou k výstřelu. Jako protivník

tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as

pobil vše, co bylo krásné na pohled. Jak oheň vylil svůj prudký hněv na stánek Dcery sionské.

[5] Hospodin jednal jako nepřítel, pohltil celý Izrael; pohltil všechny jeho paláce, rozbořil jeho opevněnou zeď. Rozmnožil Dceři judské žal a zármutek.

[6] Zpustošil svůj příbytek jako zahradu, svůj svatostánek nechal zaniknout. Hospodin nechal v zapomnění upadnout svátky i soboty na Sionu; krále i kněze zavrhl ve svém rozhořčeném hněvu.

[7] Hospodin na svůj oltář zanevřel, zošklivil si svou svatyni. Vydal do rukou nepřátel městské hradby i pevnosti. V Hospodinově domě byl slyšet křik jako v den slavnosti.

[8] Hospodin pojal rozhodnutí, že zničí hradby Dcery sionské. Natáhl šňůru, začal měřit, odvrátit od zkázy už nedal se. Hradby i bašty proto naříkaly, klesly společně.

[9] Brány se k zemi zřítily, když rozlámal a rozbil závory. Král i velmoži jsou mezi pohany, Zákon se vytratil. Také proroci už nemají od Hospodina žádné vidění.

[10] Stařešinové Dcery sionské sedají mlčky na zemi. Prachem si hlavu pokryli, oblečeni do pytloviny. Jeruzalémské panny svěsily hlavy k zemi.

virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

11 Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

12 Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

13 Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

14 Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

15 Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

16 Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

17 Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da

11 Pro slzy už sotva vidím, mé útroby se chvějí. Srdce mi puká nad ranami, jež padly na můj lid; nad tím, že děti, ba i kojenci klesají v městských ulicích.

12 Svým matkám říkají: „Kde je jídlo? Kde je pití?“ Hroutí se jako zranění na městských prostranstvích, pomalu vypouštějí duši svým matkám v náručí.

13 K čemu tě přirovnám, Dcero jeruzalémská, čemu se jenom podobáš? K čemu tě připodobním, abych tě potěšil, panenská Dcero sionská? Tvá rána je hluboká jako oceán, kdo by tě mohl uzdravit?

14 Tvoji proroci ti prorokovali lži a nesmysly. Neodhalovali tvé zločiny, aby odvrátili tvé vyhnanství. Proroctví, která ti předkládali, byly lži a přeludy!

15 Všichni, kdo půjdou okolo, sprásknou nad tebou ruce. Hvízdnou a hlavou potřesou nad Dcerou jeruzalémskou: „To že je to město, jemuž se říkalo Dokonalost krásy, Potěcha vší země?“

16 Všichni tví nepřátelé si otvírají ústa na tebe. Pohvizdují a cení zuby se slovy: „Konečně jsme je zničili! Na tenhle den jsme čekali a dočkali jsme se – už je tady!“

17 Hospodin vykonal to, co plánoval; to, co řekl, také udělal. Jak varoval už

antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

odedávna, bořil, aniž se slitoval. Obveselil nad tebou protivníka, roh tvých nepřátel nechal triumfovat.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[18] Volej k Hospodinu ze srdce – ach, hradby Dcery sionské! Ať tvé slzy proudí potokem, ať už je noc či den! Odpočinek si nedopřej, tvé oko ať neusne!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[19] Vstávej a volej za nocí při počátcích hlídek. Jak vodu své srdce vylévej před tváří Páně! Za život svých dětí, jež umírají hladem na každém nároží, pozdvihuj k němu dlaně!

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[20] Pohleď, Hospodine, jen pohlédni, koho jsi takto ranil! To mají ženy jíst své děti, své miláčky, jež právě zrodily? To mají být v Hospodinově svatyni vražděni kněží i proroci?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[21] Mladí i staří v ulicích leží na zemi. Mé panny i mí mládenci pod mečem padali. V den svého hněvu jsi je bil, pobíjel jsi bez milosti!

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

[22] Jako ke slavnosti jsi svolal odevšad ty, jichž se děsím. Nebyl v den hněvu Hospodinova, kdo by unikl a přežil. Ty, jež jsem hýčkala, jež jsem vychovala, můj nepřítel zhubil!

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

Můj úděl je Hospodin

Pláč 3

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

[1] Ano, i já jsem pocítil, jak trestá jeho rozzuřený kyj.

2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.	2 Odehnal mě, do tmy zavedl, a ne ke světlu.
3 Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.	3 Zas a znovu, celý den obrací ruku proti mně!
4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.	4 Tělo i kůži sedřel mi, rozdrtil kosti na padrť.
5 Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.	5 Ohradil mě a obklopil hořkou útrapou.
6 Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.	6 Usadil mě do temnoty jak dávno mrtvého.
7 Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.	7 Zazdil mě, nemohu pryč, obtížil mě okovy.
8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.	8 I když jsem křičel ze všech sil, on umlčel mé modlitby.
9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.	9 Kamennou zdí mi cesty zahradil a zamotal mé pěšiny.
10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.	10 Číhal na mě jako medvěd, jako lev ve skrýši.
11 Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.	11 Na mé cestě přepadl mě, rozsápal a zahubil.
12 Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.	12 Napjal svůj luk, přiložil šíp, udělal si ze mě cíl!
13 Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.	13 Ve svém toulci našel střely, prostřílel mi slabiny!
14 Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.	14 Všichni lidé se mi smějí, zpívají si o mně celé dny.
15 Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.	15 Nakrmil mě hořkým jedem, k pití mi dal pelyněk!
16 Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.	16 Do zubů mi vemlel štěrk, nakrmil mě popelem.
17 Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.	17 Má duše nezná pokoje, na vše dobré jsem zapomněl.
18 Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.	18 To je můj konec, řekl jsem, u Hospodina pro mě není naděje!

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.
[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.
[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;
[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.
[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.
[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.
[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.
[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.
[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;
[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.
[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.
[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;
[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;
[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.
[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,
[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

[19] Myslím na svou bídu, na své bloudění, na ten pelyněk a trpké byliny.
[20] Když o tom stále přemýšlím, má duše klesá níž a níž.
[21] Toto však k srdci beru si, toto je mojí nadějí:
[22] Hospodinova láska nepomíjí, jeho soucit nikdy nekončí.
[23] Každé ráno stále nová, tvá věrnost je tak veliká!
[24] Můj úděl je Hospodin, říkám si, v něj složím svoji naději.
[25] Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něj doufají, ke všem, kteří jej hledají.
[26] Dobré je trpělivé čekání na Hospodinovo spasení.
[27] Dobré je, když člověk nosí své jho už od mládí.
[28] Ať sedá o samotě, tiše pod uloženým břemenem.
[29] Ústy do prachu ať klesne – snad je naděje!
[30] Tvář ať nastaví tomu, kdo jej bije, potupou ať je nasycen.
[31] Hospodin přece navěky nezavrhuje!
[32] I když zarmoutil, znovu se slituje ve veliké lásce své.
[33] Netrápí přece zlomyslně, nechce lidem dávat zármutek.
[34] Když jsou všichni zajatci v zemi pod nohama drceni,
[35] když se překrucuje právo lidí přímo před Nejvyšším,

[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,

[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.

[36] když se křivdí lidem v soudní při – copak to Hospodin nevidí?

[37] Kdo „promluví, a stane se“? Kdo než Hospodin to přikáže?

[38] Což nepochází pohroma i dobro přímo z úst Nejvyššího?

[39] Proč by si tedy člověk stěžoval, když je za svůj hřích potrestán?

[40] Zpytujme své cesty, zkoumejme je, k Hospodinu se navraťme!

[41] Nejen své dlaně, ale i srdce k Bohu na nebesích zvedněme.

[42] My jsme zhřešili, vzbouřili jsme se – a ty jsi přestal promíjet.

[43] Zahalen hněvem jsi nás hnal, pobíjel jsi bez milosti.

[44] Zahalil ses v oblaka, nepřístupný pro modlitby.

[45] Odporným smetím učinil jsi nás mezi národy.

[46] Otvírají si na nás ústa všichni, kdo jsou proti nám.

[47] Zbývá nám jen strach a prach, zkáza, zmar!

[48] Z očí mi slzy proudí potokem – můj lid je rozdrcen!

[49] Mé oči pláčou bez ustání, ten proud nemůže přestat,

[50] dříve než Hospodin shlédne shůry, než se podívá na nás.

[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

[51] Ach, jak jsem ztrápený, když vidím dcery svého města!

[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.

[52] Nepřátelé mě jak ptáčka lovili, lovili mě bez příčiny.

[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.

[53] V jámě chtěli můj život ukončit, zaházeli mě kamením.

[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

[54] Nad hlavou se mi vody zavřely, řekl jsem si: Jsem ztracený!

[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

[55] V té nejhlubší jámě, Hospodine, jsem ale vzýval jméno tvé.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[56] Slyšel jsi můj křik: „Neodvracej se, když k tobě volám po úlevě!“

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[57] Když jsem tě volal, přiblížil ses a říkal jsi mi: „Neboj se!“

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[58] Když mi šlo o život, vedl jsi mou při, tys mě, Hospodine, vykoupil!

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[59] Mé křivdy, Hospodine, viděl jsi, pomoz mi k spravedlnosti!

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[60] Viděl jsi, jak se mi pořád mstí, jak na mě chystají samé úklady.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[61] Slyšel jsi, Hospodine, jejich urážky, všechny úklady, jež na mě chystají,

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[62] řeči těch, kdo na mě útočí, a co si celý den o mně šeptají.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[63] Pohleď – ať si sedají nebo vstávají, prozpěvují si o mně posměšky!

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[64] Odplať jim, Hospodine, jak si zaslouží – za to, jak se sami chovali!

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[65] Zatvrzelé srdce ponech jim, ať je stihne tvoje prokletí!

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[66] Pronásleduj je svým hněvem, vyhlaď je, Hospodine, zpod nebe!

Ztrestaný Sion

Pláč 4

[1] Ach, jak zašlo lesklé zlato, ryzí kov už se netřpytí! Drahé kamení rozmetáno na každém nároží!

[2] Synové Sionu bývali kdysi nad zlato vzácnější – teď jsou však levní jako džbány, jak nádobí, co hrnčíř vyrobil!

[3] I šakalí matky nastavují prsy, aby své mladé krmily, můj lid je ale k svým dětem krutý tak jako pštrosi na poušti.

[4] Kojenci na patro se lepí jazyk vyprahlý; o chleba prosí malé děti, a nikdo se s nimi nedělí.

[5] Ti, kdo se lahůdkami živili, teď živoří v ulicích. Ti, kdo si šarlat oblékali, se přehrabují v odpadcích.

[6] Trest mého lidu je ještě větší, než co zasloužila Sodoma – ta byla vyvrácena v jedinou chvíli, aniž se ruka pohnula!

[7] Zasvěcení tu bývali čistější než sníh, nad mléko bělejší. Těla měli rumělá jako rubíny, jako by byli ze safíru broušeni.

[8] Teď jsou však černější než saze, k nepoznání jsou v ulicích; kůže jim přischla ke kostem, jako dřevo jsou svraštělí.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9] Kdo padli mečem, jsou na tom líp než ti, kdo hladem padají; ti, kdo vykrváceli na svá zranění, než ti, kdo nemají co sklidit na poli.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10] Soucitné ruce žen vařily vlastní děti– ty byly jejich pokrmem, když byl rozdrcen můj lid.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11] Hospodin naplno projevil svůj hněv, dal průchod svému zuření. Zapálil na Sionu oheň, jenž pohltil jeho základy.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12] Nevěřili by zemští králové a nikdo z vládců světa, že vejde zapřisáhlý nepřítel do bran Jeruzaléma.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13] To kvůli hříchům jeho proroků, kvůli vinám jeho kněží – těch, kdo prolévali v jeho středu krev nevinných!

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14] Jak slepí bloudili v ulicích zbroceni krví prolitou; nikdo se neodvážil ani dotknout jejich rouch.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15] „Z cesty! Nečistý!“ křičeli na ně. „Z cesty, z cesty! Nedotýkejte se!“ A když teď bloudí tam a sem, národy říkají: „Už je tu nechceme!“

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16] Hospodin sám je rozptýlil, už na ně ani nepohlédne; nikdo nebere ohled na kněží, nikdo nešetří ani starce.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17] Oči jsme napínali, až nás bolely, marně jsme pomoc čekali. Ze svých věží jsme vyhlíželi lid, jenž nebyl s to nás zachránit.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18] Sledovali naše kroky, nemohli jsme ani vyjít ven. Přišel náš konec, dny se naplnily, ano, náš konec nadešel.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[19] Naši pronásledovatelé byli rychlejší než orli na nebi. Po horách nás honili, číhali na nás na poušti.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[20] Hospodinův pomazaný, náš vlastní dech, byl v jejich pasti polapen – a my jsme mysleli, že nám dá stín, v němž budeme žít mezi národy!

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[21] Raduj se a vesel, Dcero edomská, jež bydlíš v zemi Úc. I ty se však dočkáš kalicha – opiješ se a svlékneš donaha!

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[22] Tvůj trest vyprší, Dcero sionská, už nezůstaneš v zajetí. Ty, Dcero edomská, však budeš ztrestána, tvůj hřích se brzy odhalí!

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

Navrať nás k sobě!

Pláč 5

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[1] Vzpomeň si, Hospodine, jak jsme dopadli, dobře se podívej na naši hanbu:

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[2] Naše dědictví připadlo cizím, naše domy patří cizákům!

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[3] Jsme sirotci, přišli jsme o otce, z našich matek jsou teď vdovy.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[4] Vlastní vodu pijeme za peníze, za své dříví musíme platit.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[5] S pronásledovateli v zádech dřeme, zbaveni odpočinku.

[6] Třeseme si rukou s Egyptem i s Asýrií – kvůli chlebu.

[7] Naši otcové hřešili; jsou pryč a my neseme jejich trest.

[8] Panují nad námi otroci a nikdo neuvolní jejich pěst.

[9] Jde nám o život, když přinášíme chléb ohroženi mečem v pustém kraji.

[10] Kůže nám hoří jako pec horečkou z hladovění.

[11] Sionské ženy byly znásilněny tak jako panny ve městech Judových.

[12] Naše velmože nám pověsili, ke starcům úctu neměli!

[13] Mládenci roztáčejí mlýn, chlapci klopýtají pod dřívím.

[14] Starci už v branách nesedí, mládenci dozpívali.

[15] Utichlo naše bujaré veselí, tanec se změnil v truchlení.

[16] Koruna spadla z naší hlavy; běda nám, že jsme hřešili!

[17] Srdce nám nad tím usedá, potemněly nám nad tím oči –

[18] že z hory Sion zbyla pustina, že se tam honí lišky!

[19] Ty, Hospodine, však vládneš navěky, tvůj trůn trvá po všechny časy.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[20] Proč na nás nikdy nepomyslíš? To nás opustíš navždy?

[21] Navrať nás k sobě, Hospodine, ať se vrátíme! Obnov naše dny, ať jsou jako dřív!

[22] Anebo jsi nás už zavrhl úplně? Rozhněval ses na nás přespříliš?

Ezequiel	Ezechiel

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

SOUD NAD JERUZALÉMEM

Vidění Boží slávy

Ezechiel 1

[1]Ve třiceti letech jsem byl mezi vyhnanci u průplavu Kebar. Pátého dne čtvrtého měsíce se otevřela nebesa a já jsem spatřil vidění Boží.

[2]Ano, čtvrtého dne pátého měsíce toho roku (totiž pátého roku vyhnanství krále Joakina)

[3]dostal Ezechiel, syn kněze Buziho, u průplavu Kebar v babylonské zemi slovo Hospodinovo. Tam na něm spočinula ruka Hospodinova.

[4]Hle – spatřil jsem, jak se od severu žene větrná bouře: obrovitý mrak šlehající blesky, obklopený jasnou září a zprostřed toho žáru jakoby třpyt žhnoucího vzácného kovu.

[5]Zprostřed vystupovaly jakoby čtyři bytosti. Napohled se podobaly člověku,

[6]ale každá z nich měla čtyři tváře a čtyři křídla.

[7]Nohy měly rovné, ale chodidla měly jako býčí kopyta, třpytící se jako vyleštěný bronz.

[8]Ze všech čtyř stran měly pod křídly lidské ruce. Měly čtveřice tváří i křídel

[9]a těmi křídly se dotýkaly navzájem. Všechny se pohybovaly přímo vpřed, cestou se neotáčely.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[10]Jejich tváře vypadaly takto: Každá z té čtveřice měla zepředu tvář lidskou, zprava tvář lví, zleva tvář býka a zezadu tvář orla.

[11]Takové měly tváře. Křídla měly rozpjatá vzhůru; dvěma se všechny dotýkaly navzájem a dvěma si přikrývaly tělo.

[12]Každá se pohybovala přímo vpřed. Kamkoli zamířil Duch, tam šly, cestou se neotáčely.

[13]Napohled se ty bytosti podobaly žhavému uhlí nebo pochodním. Mezi bytostmi planul jasně zářivý plamen, z něhož se blýskalo

[14]a ty bytosti se míhaly sem tam jako blesky.

[15]Díval jsem se na ně a hle – při každé z těch bytostí se čtyřmi tvářemi stálo na zemi jedno kolo.

[16]Jejich vzhled a složení bylo následující: Třpytila se jako chrysolit a všechna čtyři vypadala stejně. Složení měla takové, že napohled bylo jakoby kolo uprostřed kola.

[17]Když se pohybovala, mohla jet na všechny čtyři strany, cestou nezatáčela.

[18]Loukotě měla ohromné, až z nich šla hrůza, a každá z těch čtyř loukotí byla kolem dokola plná očí.

[19]Když se bytosti pohybovaly, hýbala se kola s nimi, a když se bytosti vznášely nad zemí, vznášela se i kola.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[20]Kamkoli zamířil Duch, tam šly – kamkoli Duch zamířil. Kola se s nimi také vznášela, neboť ta kola měla v sobě ducha života.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[21]Když se bytosti pohybovaly, kola se hýbala; když stály, stála, když se vznášely nad zemí, vznášela se i kola spolu s nimi, neboť ta kola měla v sobě ducha života.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[22]Nahoře nad hlavami těch bytostí se prostíralo cosi jako třpytivá křišťálová klenba, budící hrůzu.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[23]Pod tou klenbou bytosti vzpínaly křídla k sobě navzájem a každá z nich měla ještě dvě křídla, jimiž si přikrývala tělo.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[24]Slyšel jsem zvuk jejich křídel jako zvuk mohutných vod, jako hlas Všemohoucího. Když se pohybovaly, znělo to jako hřmění, jako hluk armády. Když se zastavily, křídla složily.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

[25]Stály tam se spuštěnými křídly, když vtom se nad klenbou nad jejich hlavami ozval hluk.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[26]Nahoře nad klenbou nad jejich hlavami bylo cosi podobného safírovému trůnu a nahoře na tom trůnu – kdosi podobný člověku.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí

[27]Jakoby od jeho pasu vzhůru jsem viděl cosi jako třpyt žhnoucího vzácného kovu; kolem dokola byl obklopen jakýmsi ohněm. Rovněž jakoby od jeho pasu dolů

para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

jsem viděl jakýsi oheň, vydávající jasnou zář kolem dokola.

[28]Jako duha na mracích v deštivý den, tak vypadala ta jasná záře kolem dokola. Takové bylo zjevení podoby Hospodinovy slávy. Jakmile jsem to spatřil, padl jsem na tvář a tehdy jsem slyšel promluvit hlas.

Posílám tě k Izraelcům

Ezechiel 2

[1]„Synu člověčí," řekl mi, „postav se na nohy. Chci s tebou mluvit."

[2]Když ke mně promluvil, vstoupil do mě Duch a postavil mě na nohy. Tehdy jsem slyšel, jak ke mně promlouvá.

[3]„Synu člověčí," řekl mi, „posílám tě k Izraelcům, k těm vzpurným pohanům, kteří se bouří proti mně. Stejně jako jejich otcové i oni mě až do dneška stále jen zrazovali.

[4]Synové, k nimž tě posílám, jsou paličatí a zatvrzelí. Proto jim řekni: ‚Tak praví Panovník Hospodin.'

[5]Ať už poslechnou nebo ne – vždyť je to banda vzbouřenců – aspoň poznají, že měli mezi sebou proroka.

[6]Ty, synu člověčí, se jich však neboj. Neboj se ani jejich slov, i když jsi obklopen trním a bodláčím a žiješ mezi štíry. Neboj se jejich slov a nelekej se jejich pohledů – vždyť je to banda vzbouřenců.

[7]Vyřiď jim má slova, ať už poslechnou nebo ne – vždyť jsou to vzbouřenci.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

[4] Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

[5] Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

[6] nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim;

[8]Ty, synu člověčí, však poslouchej, co ti řeknu. Nevzpírej se jako ta banda vzbouřenců. Otevři ústa a sněz, co ti dávám."

[9]Podíval jsem se a hle – proti mně natažená ruka a v ní svitek.

[10]Rozvinul ho přede mnou; zepředu i zezadu byl celý popsán slovy nářků, úpění a bědování.

Ezechiel 3

[1]„Synu člověčí," řekl mi, „sněz, co máš před sebou. Sněz tento svitek. Potom jdi a mluv k domu Izraele."

[2]Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal ten svitek sníst.

[3]„Synu člověčí," řekl mi, „tímhle svitkem, který ti dávám, si nasyť žaludek, naplň si jím břicho." Snědl jsem jej tedy a v ústech mi chutnal sladce jako med.

[4]„Synu člověčí," řekl mi, „jdi teď k domu Izraele a vyřiď jim má slova.

[5]Nejsi přece poslán k lidu podivné řeči a těžkého jazyka, ale k domu Izraele –

[6]ne k velikým národům podivné řeči a těžkého jazyka, jejichž slovům bys nerozuměl. Kdybych tě totiž poslal k takovým, poslechli by tě.

[7]Dům Izraele tě ale nebude chtít poslouchat, protože nechtějí poslouchat

pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

mě. Celý dům Izraele je tvrdohlavý a zarputilý.

[8]Hle, způsobím, že budeš právě tak neústupný a tvrdý jako oni.

[9]Dávám ti tvář tvrdou jako diamant, tvrdší než křemen. Neboj se jich a jejich pohledů se nelekej – vždyť je to banda vzbouřenců.“

[10]„Synu člověčí,“ řekl mi ještě, „každé slovo, které ti řeknu, si vezmi k srdci a dobře je poslouchej.

[11]Jdi teď ke svým krajanům ve vyhnanství a mluv k nim. Ať už poslechnou nebo ne, řekni jim: ‚Tak praví Panovník Hospodin.‘“

[12]Vtom se mě zmocnil Duch a uslyšel jsem za sebou obrovský hluk. To se Hospodinova sláva zvedala ze svého místa.

[13]Ozýval se šelest křídel oněch bytostí, jak se otírala jedno o druhé, a rachot kol, jež se vznášela spolu s nimi – obrovský hluk.

[14]Duch se mě zmocnil a vzal mě pryč. Šel jsem roztrpčen a rozhořčen v duchu, ale ruka Hospodinova na mně mocně spočívala.

[15]Přišel jsem k vyhnancům usazeným v osadě Tel-aviv u průplavu Kebar a sedm dní jsem tam zůstal sedět otřesen.

Ustanovil jsem tě strážcem

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[16]Když těch sedm dní uplynulo, dostal jsem slovo Hospodinovo.

[17]„Synu člověčí," řekl, „ustanovil jsem tě strážcem domu Izraele. Jakmile uslyšíš slovo z mých úst, vyřiď jim mé varování.

[18]Když řeknu ničemovi: ‚Musíš zemřít,' a ty ho nevaruješ, nepromluvíš, abys tomu ničemovi zachránil život tím, že bys jej varoval před jeho zlou cestou – pak ten ničema zemře za své viny, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe.

[19]Pokud jsi však ničemu varoval a on se neodvrátil od své ničemnosti ani od své zlé cesty – pak zemře za své viny, ale ty se zachráníš.

[20]Podobně když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a bude páchat bezpráví, položím mu do cesty překážku a zemře. Protožes ho nevaroval, zemře ve svém hříchu a jeho spravedlivé skutky nebudou ani vzpomenuty – za jeho krev ale budu volat k odpovědnosti tebe.

[21]Pokud jsi však toho spravedlivého varoval, aby nehřešil, a on hřešit přestane – pak zůstane živ, protože přijal varování, a i ty se zachráníš."

[22]Tehdy na mně spočinula ruka Hospodinova. „Vstaň a jdi na pláň," řekl mi. „Tam k tobě promluvím."

[23]Vstal jsem tedy a šel na pláň. A hle – stála tam Hospodinova sláva! Právě taková sláva, jakou jsem viděl u průplavu Kebar. Padl jsem na tvář.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.
[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.
[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.
[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.
[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.
[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.
[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[24]Vstoupil však do mě Duch a postavil mě na nohy. Tehdy ke mně promluvil. „Jdi a zavři se doma," řekl mi.
[25]„Synu člověčí, vezmou na tebe provazy a svážou tě jimi, takže nebudeš moci vyjít mezi ně.
[26]Jazyk ti přilepím na patro, takže budeš němý a nebudeš je už kárat – vždyť je to banda vzbouřenců.
[27]Až k tobě ale promluvím, otevřu ti ústa a řekneš jim: ‚Tak praví Panovník Hospodin.' Kdo chce poslouchat, ať slyší; kdo nechce, ať nechce – vždyť je to banda vzbouřenců."

Oblehni Jeruzalém

Ezechiel 4

[1]„Synu člověčí, vezmi si cihlu, polož ji před sebe a vyryj na ni město Jeruzalém.
[2]Potom je začni obléhat. Postav proti němu obléhací val, navrš proti němu násep, rozmísti proti němu jednotky a rozestav kolem něj beranidla.
[3]Potom si vezmi železnou pánev, postav ji jako železnou zeď mezi sebe a to město a upři na ně svůj pohled, ať je obleženo. Oblehni je na znamení pro dům Izraele.
[4]Lehni si na levý bok a vezmi na sebe vinu domu Izraele. Po všechny dny, kdy budeš ležet na boku, poneseš jejich vinu.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[5]Odpočítal jsem ti tolik dnů, kolik let trvaly jejich viny: poneseš vinu domu Izraele po 390 dnů.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[6]Až ty dny uplynou, lehneš si zase na pravý bok a po 40 dnů poneseš vinu domu Judy. Odpočítal jsem ti po jednom dnu za každý rok.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[7]Upři svůj zrak na obležený Jeruzalém a s obnaženou paží prorokuj proti němu.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[8]Já tě tehdy svážu provazy, takže se nebudeš moci převalit z boku na bok, dokud neuplynou dny tvého obléhání.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[9]Vezmi pšenici, ječmen, fazole, čočku, proso a špaldu a všechno to nasyp do jedné nádoby. Po všechny dny, kdy budeš ležet na boku, si z toho budeš připravovat jídlo: budeš ho jíst 390 dnů.

[10] A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

[10]Tvůj denní příděl stravy bude vážit 20 šekelů a budeš ho jíst pravidelně ve stejný čas.

[11] Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

[11]K pití si odměříš šestinu hinu vody a budeš ji pít pravidelně ve stejný čas.

[12] O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

[12]Jez to jako ječné placky; před jejich očima si to opékej na lidských lejnech.

[13] Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

[13]Právě tak," řekl Hospodin, „budou jíst synové Izraele svůj nečistý pokrm mezi pohany, kam je zaženu!"

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora,

[14]„Ach ne, Hospodine, Pane můj," vykřikl jsem. „V životě jsem se neposkvrnil! Odmalička až doteď jsem nikdy nejedl nic

nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

zdechlého ani rozsápaného! Nikdy jsem nevzal do úst žádnou ohavnost!“

[15]„Budiž,“ odpověděl mi. „Dovoluji ti místo lidských lejn použít kravince. Budeš si dělat jídlo na nich.“

[16]„Synu člověčí,“ řekl mi ještě, „odříznu Jeruzalém od chleba. Budou jíst na příděl a v úzkostech. I vodu budou mít odměřenou a pít ji budou v hrůze,

[17]protože bude takový nedostatek chleba a vody. Jeden jako druhý budou zděšeni a budou skomírat svými vinami.“

Boží břitva

Ezechiel 5

[1]„Synu člověčí, vezmi si ostrý meč a jako holičskou břitvou si jím ohol vlasy i vousy. Potom si vezmi váhu a rozděl je na díly.

[2]Až uplynou dny tvého obléhání, spálíš jich třetinu na ohni uprostřed města, třetinu rozsekáš mečem kolem něj a třetinu rozptýlíš do větru, neboť je poženu s taseným mečem.

[3]Hrstku z nich ale vezmi a schovej do cípu svého pláště.

[4]I z nich pak ještě odeber, hoď je do ohně a nech je tam shořet. Plamen z nich zachvátí celý dům Izraele!

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[5]Tak praví Panovník Hospodin: To je Jeruzalém. Postavil jsem ho doprostřed národů a obklopil ho zeměmi.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[6]On se však vzpíral mým zákonům a pravidlům ještě hůř než národy a země v jeho okolí. Zavrhli totiž mé zákony a neřídili se mými pravidly.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[7]A proto tak praví Panovník Hospodin: Bouříte se ještě víc než okolní národy. Neřídíte se mými pravidly, neplníte mé zákony – neřídíte se dokonce ani pravidly národů ve svém okolí!

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[8]A proto tak praví Panovník Hospodin: Já, ano já jsem proti tobě, Jeruzaléme! Před očima národů na tobě vykonám své soudy.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[9]Kvůli všem tvým ohavnostem v tobě provedu, co jsem neprovedl nikdy dřív a neprovedu už nikdy víc.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[10]Rodiče v tobě budou jíst děti a děti jíst své rodiče! Vykonám nad tebou své rozsudky a všechny tvé přeživší rozptýlím na všechny strany.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[11]Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, protože jsi poskvrnil mou svatyni všelijakými svými nechutnostmi a ohavnostmi, já sám tě jako břitvou oholím. Neslituji se, neušetřím tě!

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti;

[12]Třetina v tobě pomře morem a zajde hladem, třetina kolem tebe padne mečem

outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

a třetinu rozptýlím na všechny strany; s taseným mečem je poženu.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

13Teprve tehdy se můj hněv vybouří, mé rozhořčení proti nim se utiší a dojdu úlevy. Až můj hněv proti nim opadne, poznají, že jsem ve svém horlení promluvil já Hospodin.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

14Obrátím tě v trosky a budeš na posměch okolním národům před očima všech kolemjdoucích.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

15Až nad tebou ve svém hněvu, rozhořčení a trestající zlobě vykonám své rozsudky, staneš se nadávkou a posměškem, varováním a odstrašujícím příkladem pro národy okolo. To říkám já Hospodin.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

16Vystřelím na vás kruté šípy smrtelného hladu, vystřelím je k vaší záhubě. Naložím vám hladu víc a víc a odříznu vás od chleba.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

17Pošlu na vás hladomor a dravou zvěř, která tě připraví o děti. Přejde přes tebe mor a krev a přivedu na tebe meč. To říkám já Hospodin.“

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

Běda izraelským horám

Ezechiel 6

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

1Dostal jsem slovo Hospodinovo:

2 Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

2„Synu člověčí, obrať se proti izraelským horám a prorokuj proti nim.

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[3]Řekni: Izraelské hory, slyšte slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin horám a výšinám, stržím a roklinám. Hle, přivádím na vás meč a zničím vaše výšiny!

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[4]Vaše oltáře budou zbořeny, vaše kadidlové oltáříky budou rozbity a před vaše hnusné modly naházím vaše mrtvoly.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[5]Mrtvoly Izraelců navrším před jejich hnusné modly a vaše kosti rozmetám okolo vašich oltářů.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[6]Kdekoli teď bydlíte, zůstanou zpustošená města a opuštěné výšiny. Z vašich oltářů zbudou ostudné sutiny, vaše hnusné modly skončí jako trosky, kadidlové oltáříky budou skáceny a vaše výtvory budou smeteny.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[7]Až mezi vámi budou padat mrtvoly, poznáte, že já jsem Hospodin.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[8]Některé ale ušetřím. Někteří z vás uniknou meči mezi národy, až budete rozprášeni po zemích.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si

[9]Vaši utečenci si pak v zajetí mezi národy vzpomenou na mě – na to, jak jsem se trápil nad jejich smilným srdcem, které se odvrátilo ode mě, a nad jejich očima smilně šilhajícíma po hnusných modlách. Tehdy se kvůli všem svým špatnostem a ohavnostem budou ošklivit sami sobě

mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[10]a poznají, že já jsem Hospodin. Ne nadarmo jsem říkal, že na ně dopustím toto neštěstí!

[11]Toto praví Panovník Hospodin: Spráskni ruce, dupni a vykřikni: ‚Běda!' kvůli všem hrozným ohavnostem domu Izraele, neboť padnou mečem, hladem a morem.

[12]Kdo bude daleko, zemře morem, kdo bude blízko, padne mečem, a kdo přežije a bude ušetřen, zajde hladem. Teprve tehdy se můj hněv vybouří

[13]a poznáte, že já jsem Hospodin – až se jejich mrtvoly budou válet mezi hnusnými modlami kolem jejich oltářů na kdejakém vyšším návrší a horském vrcholku, pod kdejakým košatým stromem a rozložitým dubem, kde podkuřovali všem těm svým hnusným modlám.

[14]Napřáhnu ruku proti nim a obrátím jejich zemi v pustinu pustější než poušť u Ribly, ať už si bydlí kdekoli. Tak poznají, že já jsem Hospodin!"

Je konec!

Ezechiel 7

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, toto praví Panovník Hospodin o izraelské zemi: Konec! Konec je se čtyřmi kouty země!

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[3] Už s tebou konec je – svůj hněv sešlu na tebe. Budu tě soudit podle tvých cest, všechny tvé ohavnosti uvalím na tebe.

[4] Neslituji se, neušetřím tě! Ano, uvalím tvé cesty na tebe, tvá ohavnost ve tvém středu vyvstane a poznáte, že já jsem Hospodin.

[5] Toto praví Panovník Hospodin: Zlo za zlem – hle, už tu je!

[6] Je konec, konec je, tvůj konec nadešel – hle, už tu je!

[7] Tvůj zánik nadešel, obyvateli země! Ten čas už tu je, blíží se onen den – místo jásotu je na horách děs!

[8] Hned teď na tebe vyliji svůj hněv, mé rozhořčení padne na tebe. Budu tě soudit podle tvých cest, všechny tvé ohavnosti uvalím na tebe.

[9] Neslituji se, neušetřím tě! Uvalím tvé cesty na tebe, tvá ohavnost ve tvém středu vyvstane a poznáte, že já Hospodin jsem ten, kdo vás bije.

[10] Hle, ten den – hle, už tu je! Zkáza propukla, hůl rozkvetla, pýcha vypučela,

[11] krutost vyrostla ve kmen zla. Nezbude nikdo z nich, nikdo z jejich množství, nic z jejich jmění, nic z jejich nádhery.

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

12 Ten čas už tu je, už nastal onen den! Kdo kupuje, nejásej, kdo prodává, nermuť se – na celý ten dav totiž padá hněv!

13 Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

13 Kdo prodává, pokud snad přežije, nezíská, co prodal, nazpátek. Vidění o tom davu nebude vzato zpět: Žádný z nich kvůli své vině naživu neudrží se.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

14 Na trubku troubí se, vše připraveno je, nikdo však nejde do boje – na celý ten dav dopadá můj hněv!

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

15 Venku je meč, doma hlad a mor; kdo je v krajině, mečem zahyne, kdo ve městě, hlad a mor zhltne jej.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

16 Uniknou-li utečenci, do hor utečou, všichni však jako holubi v roklích naříkat budou nad vinou svou.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

17 Každá ruka tehdy ochabne a každé stehno bude zmáčené.

18 Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

18 Jejich oděvem bude pytlovina a přikryje je hrůza; každá hlava bude oholena a na všech tvářích hanba.

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

19 Své stříbro vyházejí do ulic, zlato budou mít za odpadky. Jejich stříbro ani zlato je nebude moci zachránit v den Hospodinova zuření. Nebudou se jím moci nasytit, nenaplní si jím útroby – způsobilo jim jenom hřích.

20 De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas

20 Ze vší té nádhery, kterou se chlubili, si vyrobili své ohavné obrazy. Udělali z toho

abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

21 portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

22 Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

23 Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

24 Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

25 Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

26 Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

27 O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

1 No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

své hnusné modly, a já s tím naložím jako s odpadky.

21 Cizincům to vydám za kořist, ať to uloupí nejhorší lotři na zemi, jen ať to znesvětí!

22 Svou tvář od nich odvrátím, až znesvětí mou skrýš, až do ní vpadnou lupiči a celou ji znesvětí.

23 Připrav řetězy! Protože zemi naplnily popravy a ve městě je samé násilí,

24 přivedu nejhorší mezi národy, aby jejich domy zabrali. S pýchou těch mocných skoncuji a jejich svatyně budou znesvěceny.

25 Přichází děs! Budou hledat pokoj – zbytečně!

26 Valí se pohroma za pohromou, zlá zpráva jedna za druhou. Od proroka se budou dožadovat vidění a skončí vyučování od kněží i rady od starších.

27 Králi nezbude než truchlení, kníže zahalí se zděšením a ruce prostých lidí hrůza ochromí. Podle jejich cest s nimi naložím; odsoudím je tak, jak sami soudili, a poznají, že já jsem Hospodin.“

Vidíš, co páchají?

Ezechiel 8

1 Pátého dne šestého měsíce šestého roku, když jsem seděl doma a judští stařešinové seděli přede mnou, náhle tam na mě dolehla ruka Panovníka Hospodina.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os

[2]Podíval jsem se a hle – jakoby lidská postava! Od pasu dolů bylo vidět jakoby oheň a od pasu vzhůru jakoby třpyt žhnoucího vzácného kovu.

[3]Vztáhl cosi jako ruku a vzal mě za vlasy. Duch mě vyzvedl mezi nebe a zemi a v Božím vidění mě přenesl do Jeruzaléma, ke vchodu severní brány vnitřního nádvoří, kde trůnila urážlivá socha budící žárlivý hněv.

[4]A hle – byla tam sláva Boha Izraele jako tehdy, když jsem měl vidění na pláni!

[5]„Synu člověčí,“ řekl mi, „podívej se k severu.“ Podíval jsem se tím směrem, a hle – severně od brány vedoucí k oltáři stála přímo v cestě ta urážlivá socha.

[6]„Synu člověčí,“ řekl mi, „vidíš, co páchají? Ty hrozné ohavnosti, které zde dům Izraele provádí, takže mě vyhání z mé svatyně? Uvidíš ale ještě horší ohavnosti.“

[7]Přivedl mě ke vchodu do nádvoří. A hle – spatřil jsem díru ve zdi.

[8]„Synu člověčí,“ řekl mi, „prokopej tu zeď.“ Začal jsem tedy prokopávat zeď a hle – objevil se průchod.

[9]„Vejdi,“ řekl mi, „a podívej se, jaké strašné ohavnosti tu páchají.“

[10]Vešel jsem tedy a rozhlédl se: Kolem dokola byly po stěnách vyryty obrazy

ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

11 Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

14 Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

15 Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

16 Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

17 Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de

všelijaké ohavné havěti a zvěře a všelijaké hnusné modly domu Izraele.

11Před nimi stálo sedmdesát stařešinů domu Izraele a uprostřed nich Jaazaniáš, syn Šafanův. Každý měl v ruce kaditelnici a vzhůru stoupal oblak vonného dýmu.

12„Vidíš to, synu člověčí?“ řekl mi. „Toto páchají stařešinové domu Izraele v přítmí, každý ve výklenku své modly. Říkají si totiž: ‚Hospodin nás nevidí; Hospodin zemi opustil.‘

13Uvidíš ale ještě horší ohavnosti, které páchají.“

14Přivedl mě ke vchodu severní brány Hospodinova domu, a hle – seděly tam ženy oplakávající boha Tamúze.

15„Vidíš to, synu člověčí?“ řekl mi. „Uvidíš ale ještě horší ohavnosti než tyto.“

16Přivedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle – u vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předsíní a oltářem, bylo asi pětadvacet mužů. Zády k Hospodinovu chrámu a čelem k východu se klaněli vycházejícímu slunci!

17„Vidíš to, synu člověčí?“ řekl mi. „To snad domu Judy nestačí ohavnosti, které tu páchají, že musejí naplnit násilím celou zem a stále víc mě popouzet? Jen se podívej, jak mi strkají klacek do chřípí!

violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

18 Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

1 Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

2 Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

3 A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

4 e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

5 Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

6 matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los;

18Proto i já projevím svůj hněv! Neslituji se, neušetřím je. I když mi budou hlasitě křičet do uší, já je nevyslyším."

Projděte městem a bijte

Ezechiel 9

1Potom hlasitě zvolal: „Přistupte vy, kdo ztrestáte město! Každý přineste svou zhoubnou zbraň!"

2A hle – od Horní brány, obrácené na sever, přišlo šest mužů, každý s ničivou zbraní v ruce, a s nimi jeden v plátěném rouchu a s písařským náčiním po boku. Přišli a stanuli u bronzového oltáře.

3Sláva Boha Izraele se zatím zvedla ze svého místa nad cheruby a přenesla se k prahu chrámu. Tehdy zavolal onoho muže oděného plátnem a s písařským náčiním po boku.

4„Projdi to město, projdi Jeruzalém," řekl mu Hospodin, „a označ znamením na čele ty, kteří sténají a naříkají nad všemi ohavnostmi, které se ve městě páchají."

5Potom jsem ho slyšel říci těm ostatním: „Projděte městem za ním a bijte! Nemějte slitování, nešetřete je.

6Staré i mladé, dívky, ženy i děti – všechny pobijte! K žádnému z těch, kdo nesou ono

mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

7 Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

8 Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

9 Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

10 Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

11 Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

1 Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

2 E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de

znamení, se ale nepřibližujte. Začněte od mé svatyně.“ Začali tedy od stařešinů před chrámem.

7„Poskvrňte chrám!“ řekl jim. „Naplňte nádvoří mrtvolami. Jděte!“ A tak vyšli do města a pobíjeli.

8Zatímco pobíjeli, zůstal jsem sám. Padl jsem na tvář a úpěl: „Ach ne, Hospodine, Pane můj! To chceš vyhubit celý pozůstatek Izraele, že vyléváš na Jeruzalém svůj hněv?“

9Tehdy mi řekl: „Vina domu Izraele a Judy je veliká, příliš veliká. Země je plná krve a ve městě samá zvrácenost. Říkají si totiž: ‚Hospodin zemi opustil. Hospodin to nevidí.‘

10Proto se neslituji a nebudu je šetřit. Obrátím jim jejich cesty na hlavy.“

11A hle – ten muž oděný plátnem a s psacím náčiním po boku se vrátil se zprávou: „Provedl jsem, cos mi přikázal.“

Sláva odchází

Ezechiel 10

1Podíval jsem se a hle – nad klenbou nad hlavami cherubů bylo cosi jako safírový trůn.

2„Vejdi do soukolí pod cheruby,“ řekl onomu muži oděnému plátnem. „Naber zprostřed cherubů plné hrsti žhavých

brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

uhlíků a rozsyp je po městě.“ A on tam před mýma očima vešel.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[3]Cherubové stáli vpravo od chrámu, a když mezi ně ten muž vešel, vnitřní nádvoří naplnil oblak.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

[4]Vtom se Hospodinova sláva zvedla ze svého místa nad cheruby a přenesla se k prahu chrámu. Chrám byl naplněn oblakem a i nádvoří zalila záře Hospodinovy slávy.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[5]Šelest cherubích křídel se rozléhal až k vnějšímu nádvoří – znělo to, jako když mluví Všemohoucí Bůh.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[6]Když bylo onomu muži oděnému plátnem přikázáno: „Naber oheň ze soukolí, zprostřed cherubů,“ vešel mezi ně a postavil se ke kolu.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[7]Jeden z cherubů natáhl ruku k ohni mezi cheruby, nabral jej a podal do dlaní muže oděného plátnem. Ten ho vzal a odešel.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

[8](Cherubům byly pod křídly vidět jakoby lidské ruce.)

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[9]Podíval jsem se a hle – vedle cherubů byla čtyři kola, u každého cheruba po jednom kole. Napohled se ta kola třpytila jako kámen chrysolit.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[10]Všechna čtyři se podobala jedno druhému, jakoby vždy bylo kolo uprostřed kola.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam;

[11]Když se pohybovala, mohla jet na všechny čtyři strany a cestou nezatáčela.

para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

Kamkoli se obrátila hlava, tam jela kola a cestou nezatáčela.

[12]Celá jejich těla včetně zad, rukou a křídel byla kolem dokola plná očí stejně jako ta čtyři kola.

[13]Zaslechl jsem, že se ta kola nazývají Soukolí.

[14]Každý z nich měl čtyři tváře. První byla tvář cheruba, druhá byla tvář lidská, třetí byla tvář lví a čtvrtá byla tvář orlí.

[15]Vtom se cherubové zvedli. Byli to tytéž bytosti, které jsem spatřil u průplavu Kebar.

[16]Když se cherubové pohybovali, hýbala se kola s nimi, a když cherubové zvedli křídla, aby se vznesli nad zem, ani tehdy se od nich kola nevzdálila, ale zůstala u nich.

[17]Když stáli, stála, když se zvedali, zvedala se s nimi, neboť v nich byl duch života.

[18]Hospodinova sláva se tehdy vzdálila od prahu chrámu a stanula nad cheruby.

[19]Cherubové zvedli křídla a před mýma očima se vznesli od země a ta kola s nimi. Zastavili se u vchodu východní brány Hospodinova domu a sláva Boha Izraele byla nad nimi.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.
[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.
[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.
[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,
[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.
[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.
[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.
[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[20]Byly to tytéž bytosti, které jsem spatřil pod Bohem Izraele u průplavu Kebar, a poznal jsem, že to byli cherubové.

[21]Každý z nich měl čtyři tváře a čtyři křídla a pod křídly cosi podobného lidským rukám.

[22]Také jejich tváře vypadaly stejně jako ony tváře, které jsem spatřil u průplavu Kebar. Všichni se pohybovali přímo vpřed.

Jako maso v hrnci

Ezechiel 11

[1]Vtom se mě zmocnil Duch a přenesl mě k východní bráně Hospodinova domu, k té, která je obrácená na východ. A hle – v průchodu brány stálo pětadvacet mužů. Uprostřed nich jsem uviděl vůdce lidu Jaazaniáše, syna Azurova, a Pelatiáše, syna Benajášova.

[2]„Synu člověčí," řekl mi Hospodin, „tito muži plánují hanebnosti a domlouvají zlá rozhodnutí pro město.

[3]Říkají: ‚Nemají se právě teď stavět domy? Máme se ve městě jako masíčko v hrnci.'

[4]Proto prorokuj proti nim. Prorokuj, synu člověčí!"

[5]Tehdy na mě padl Duch Hospodinův. „Mluv!" řekl mi. „Tak praví Hospodin: Tohle říkáte, dome izraelský; já ale vím i to, co vás v duchu napadá.

[6]Povraždili jste v tomto městě tolik lidí, že ve všech ulicích leží mrtvoly!

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.
[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.
[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.
[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.
[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,
[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.
[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[7]Proto tak praví Panovník Hospodin: Mrtvoly, které jste nechali padnout ve městě, ty jsou to maso a město je ten hrnec; já vás z něj ale vyženu.
[8]Báli jste se meče a já na vás meč uvedu, praví Panovník Hospodin.
[9]Vyženu vás z města ven a vydám vás do rukou cizáků. Tak nad vámi vykonám své rozsudky.
[10]Padnete mečem. Budu vás soudit na izraelském území a tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.
[11]Už vám nebude ve městě jako masíčku v hrnci. Budu vás soudit na izraelském území
[12]a tehdy poznáte, že já jsem Hospodin. Neřídíte se totiž mými pravidly a neplníte mé zákony, ale řídíte se pravidly národů ve vašem okolí!“
[13]A zatímco jsem prorokoval, Pelatiáš, syn Benajášův, zemřel. Padl jsem proto na tvář a hlasitě jsem úpěl: „Ach ne, Hospodine, Pane můj! To chceš skoncovat s pozůstatkem Izraele?“

Opět vás shromáždím

[14]Dostal jsem slovo Hospodinovo:
[15]„Synu člověčí! Obyvatelé Jeruzaléma říkají o tvých bratrech, o tvých vlastních příbuzných a vůbec o celém domu Izraele: ‚Jsou daleko od Hospodina. Země teď patří nám.‘

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[16]Proto řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Ano, zahnal jsem je daleko mezi národy, ano, rozprášil jsem je po zemích. V zemích, kam přišli, se jim ale sám nakrátko stanu svatyní.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[17]Proto řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Shromáždím vás z národů a posbírám vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a dám vám izraelskou zemi.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[18]Až tam přijdou, odstraní odtud všechny ohavnosti a nechutnosti.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[19]Dám jim jedno srdce a do nitra jim vložím nového ducha. Vezmu jim z těla srdce z kamene a dám jim srdce z masa,

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[20]aby se řídili mými pravidly, dodržovali mé zákony a jednali podle nich. Tehdy budou mým lidem a já budu jejich Bohem.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[21]Ale těm, jejichž srdce tíhne k ohavnostem a nechutnostem, takovým obrátím jejich cesty na hlavy, praví Panovník Hospodin."

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[22]Vtom cherubové s koly po bocích a se slávou Boha Izraele nad sebou zvedli křídla.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[23]Hospodinova sláva se vznesla zprostřed města a stanula nad horou východně od města.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os

[24]Ve vidění, které jsem dostal od Božího Ducha, se mě Duch zmocnil a přenesl mě

do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

25 Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

3 Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

4 À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

5 Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

6 À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

7 Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

k vyhnancům v Babylonii. Potom mi to vidění zmizelo

25a já jsem vyhnancům pověděl všechno, co mi Hospodin ukázal.

Do vyhnanství, do zajetí

Ezechiel 12

1Dostal jsem slovo Hospodinovo:

2„Synu člověčí, bydlíš mezi bandou vzbouřenců. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší, protože je to banda vzbouřenců.

3Synu člověčí, sbal si ranec jako vyhnanec a před jejich očima odejdi za bílého dne do vyhnanství. Před jejich očima odejdi z domova pryč do vyhnanství. Snad tomu porozumí, i když jsou banda vzbouřenců.

4Za bílého dne, před jejich očima vynes svůj ranec sbalený jako do vyhnanství. K večeru se pak před jejich očima vydej na cestu, jako odcházejí vyhnanci.

5Před jejich očima se prokopej zdí a vynes tudy své věci ven.

6Vezmi si je na záda a před jejich očima je po setmění odnes pryč. Měj zahalenou tvář, abys neviděl svou zem. Dal jsem tě totiž domu Izraele jako znamení."

7Udělal jsem tedy, co mi bylo přikázáno. Za bílého dne jsem vynesl svůj ranec sbalený jako do vyhnanství, k večeru jsem se vlastníma rukama prokopal zdí a po setmění jsem své věci před jejich očima odnesl na zádech pryč.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[8]Ráno jsem dostal slovo Hospodinovo:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[9]„Synu člověčí, ptal se tě dům Izraele, ta banda vzbouřenců: ‚Co to děláš?‘

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[10]Řekni jim: Tak praví Panovník Hospodin – Tento ortel se týká vládce v Jeruzalémě a celého domu Izraele, který zůstal ve městě.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[11]Řekni jim: Já jsem znamení pro vás! Předvedl jsem, co se stane jim. Půjdou do vyhnanství, do zajetí!

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[12]I jejich vládce si po setmění naloží věci na záda a odejde. Prokopou zeď, aby ho tudy vyvedli. Bude mít zahalenou tvář, takže už neuvidí svou zem.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[13]Nastražím na něj svoji past a uvázne v mé síti. Odvedu ho do Babylonie, do země Chaldejců, ani tu ale neuvidí a zemře v ní.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[14]Všechny, kdo jsou kolem něj, celou jeho družinu i vojsko rozpráším do všech stran a s taseným mečem je poženu.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[15]Tak poznají, že já jsem Hospodin – až je rozptýlím mezi národy a rozpráším je po zemích.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[16]Hrstku z nich ušetřím před mečem, hladem i morem, aby mezi národy, kam přijdou, vyprávěli o všech svých ohavnostech. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.“

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa

[17]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[18]„Synu člověčí! Třes se, když budeš jíst, a chvěj se úzkostí, když budeš pít.

[19]Řekni lidu země: Toto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzaléma v izraelské zemi: Svůj chléb budou jíst v úzkostech a svoji vodu pít v hrůze, protože jejich země bude oloupena o všechno kvůli násilí všech jejích obyvatel.

[20]Obydlená města zůstanou ležet v troskách a země bude zničena. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.“

Už žádné odklady!

[21]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[22]„Synu člověčí, co to máte v izraelské zemi za přísloví? Prý: ‚Dny utíkají, všechna vidění selhávají.‘

[23]Proto jim řekni: Tak praví Panovník Hospodin – S tímto příslovím skoncuji! Už ho v Izraeli nikdy nepoužijí. Naopak, řekni jim: Blíží se dny, kdy se všechna vidění naplní.

[24]Z domu Izraele vymizí všechna falešná vidění i lichotivá věštění,

[25]neboť já jsem Hospodin. Říkám, co říkám, a to slovo se naplní. Už žádné odklady! Za vašich časů, vy bando

rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

26 Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

27 Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

28 Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

vzbouřenců, promluvím a to slovo naplním, praví Panovník Hospodin."

26Dostal jsem slovo Hospodinovo:

27„Synu člověčí, dům Izraele říká: ‚Ta jeho vidění se splní za dlouhé roky. Prorokuje o vzdálené budoucnosti.'

28Proto jim řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Žádné z mých slov už nesnese odklady. Cokoli řeknu, se naplní, praví Panovník Hospodin."

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

4 Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

5 Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

6 Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

Falešní proroci

Ezechiel 13

1Dostal jsem slovo Hospodinovo:

2„Synu člověčí, prorokuj proti izraelským prorokům, kteří se věnují prorokování. Řekni těm, kteří prorokují své vlastní představy: Slyšte slovo Hospodinovo.

3Toto praví Panovník Hospodin: Běda zvráceným prorokům, kteří se řídí svým vlastním nutkáním a nevidí vůbec nic!

4Tví proroci, Izraeli, jsou jako šakali mezi troskami.

5Nepřistoupili jste k trhlinám a neopravili hradbu izraelského domu, tak aby obstál v boji, až přijde Hospodinův den!

6Jejich vidění jsou falešná a jejich věštění je lež. Hospodin je neposlal, ale oni říkají: ‚Tak praví Hospodin,' a čekají, že se to slovo naplní.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[7]Nejsou ta vaše vidění falešná? Nejsou ty vaše věštby lež? Říkáte: ‚Tak praví Hospodin' – já jsem však nemluvil!

[8]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Protože jsou vaše slova falešná a vaše věštění je lež, hle – jsem proti vám, praví Panovník Hospodin!

[9]Má ruka je proti prorokům, kteří mají falešná vidění a kteří věští lži. Přestanou být rádci pro můj lid, v soupisu domu Izraele nebudou zapsáni a na izraelskou půdu nevkročí. Tehdy poznáte, že já jsem Panovník Hospodin.

[10]To všechno proto, že sváděli můj lid, když říkali: ‚Jen klid' – jenže klid nebyl! Když lidé postaví chatrnou zídku, tihle ji nahazují omítkou.

[11]Řekni těm omítačům: Spadne to! Přijdou dešťové přívaly, budou padat kroupy jako kameny, strhne se větrná bouře,

[12]a hle – ta zeď spadne! Tehdy se vás nejspíš zeptají: ‚Co zbylo z té vaší omítky?'

[13]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Ve své zuřivosti rozpoutám větrnou bouři, ve svém hněvu spustím dešťové přívaly a ve své ničivé zuřivosti sešlu kroupy jako kameny.

[14]Zbořím zeď, kterou jste nahazovali omítkou, a srovnám ji se zemí, až se obnaží její základy. Spadne a vy skončíte pod ní – tehdy poznáte, že já jsem Hospodin!

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para

[15]Až se vybouří můj hněv proti té zdi a proti těm, kdo ji omítali, řeknu vám: Zeď je pryč i s těmi svými omítači,

[16]s izraelskými proroky, kteří prorokovali Jeruzalému a mívali o něm vidění: ‚Jen klid.' – Žádný klid, praví Panovník Hospodin!

[17]A teď, synu člověčí, se obrať proti dcerám svého lidu, které prorokují své vlastní představy, a prorokuj proti nim.

[18]Řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Běda těm, které šijí pásky pro každé zápěstí a zhotovují čelenky na hlavy všech velikostí, aby lapaly duše do pasti! Myslíte, že můžete hubit můj lid, a svou vlastní duši zachránit?

[19]Zneuctíváte mě před mým lidem za hrst ječmene a kus žvance! Lžete mému lidu, který poslouchá vaše lži, a tak zabíjíte ty, kdo neměli zemřít, a držíte naživu ty, kdo neměli žít.

[20]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Hle, jsem proti těm vašim páskám, jimiž lapáte lidi jako ptáky do pasti. Strhám vám je z paží a propustím ty, které jste lapaly jako ptáky do pasti.

[21]Strhnu vám ty vaše čelenky a svůj lid vysvobodím z vašeho sevření, aby už nebyli vaší kořistí. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin!

ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[22]Protože svou lží rmoutíte srdce spravedlivých, ačkoli já je netrápím, a protože povzbuzujete ničemy, aby se neodvrátili od své zlé cesty a mohli žít,

[23]proto už nebudete mít falešná vidění a nebudete pokračovat ve věštění. Vysvobodím svůj lid z vašeho sevření a poznáte, že já jsem Hospodin.“

Modly v srdcích

Ezechiel 14

[1]Přišli za mnou někteří ze stařešinů Izraele a posadili se přede mnou.

[2]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[3]„Synu člověčí! Tito muži chovají v srdci hnusné modly a stavějí si před oči to, co je vede k špatnosti. Mám snad odpovídat na jejich modlitby?

[4]Proto k nim promluv a řekni jim: Tak praví Panovník Hospodin – Kdokoli z domu Izraele by v srdci choval hnusné modly a stavěl si před oči to, co ho vede k špatnosti, a přitom by se vypravil za prorokem, já Hospodin mu odpovím, jak za své hnusné modlářství zaslouží.

[5]Tak přistihnu dům Izraele v jejich smýšlení, v tom, jak se mi všichni odcizili svými hnusnými modlami.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

[12] Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e

[6]Proto řekni domu Izraele: Toto praví Panovník Hospodin – Obraťte se! Navraťte se od svých hnusných model a odvraťte tvář ode všech svých ohavností!

[7]Ano, kdokoli z domu Izraele nebo z přistěhovalců v Izraeli žijících by se ode mě oddělil, takže by v srdci choval hnusné modly a stavěl si před oči to, co ho vede k špatnosti, a přitom by se vypravil za prorokem, aby se mě dotazoval skrze něj, já Hospodin mu odpovím osobně.

[8]Proti takovému člověku se postavím tváří, udělám z něj výstražné znamení a přísloví a vyvrhnu jej ze svého lidu. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.

[9]Pokud by se prorok zesměšnil tím, že by promluvil, zesměšnil jsem ho já Hospodin. Na takového proroka vztáhnu ruku a vyhladím ho ze svého lidu, Izraele.

[10]Ponesou svou vinu. Prorok bude vinen právě tak jako ten, kdo se ho přišel ptát.

[11]Potom už dům Izraele nebude bloudit ode mě pryč a nebudou se už poskvrňovat všemi svými hříchy. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem, praví Panovník Hospodin."

Noe, Daniel a Job

[12]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[13]„Synu člověčí! Kdyby nějaká země proti mně zhřešila a byla by mi nevěrná, vztáhl bych na ni ruku a odřízl ji od chleba, poslal bych na ni hlad a vyhladil z ní lidi i dobytek,

enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

20 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

21 Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro

14pak i kdyby v ní byli tito tři muži: Noe, Daniel a Job, zachránili by svou spravedlností pouze sami sebe, praví Panovník Hospodin.

15Kdybych na tu zemi přivedl dravou zvěř, aby ji hubila, až by z ní byla jen pustina, kterou by kvůli zvěři nikdo nechodil,

16pak – jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin – i kdyby v ní byli tito tři muži, nemohli by zachránit ani vlastní syny nebo dcery. Zachránili by pouze sami sebe, ale z té země by byla pustina.

17Kdybych na tu zemi přivedl meč a nechal ho tou zemí procházet, takže bych z ní vyhladil lidi i dobytek,

18pak – jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin – i kdyby v ní byli tito tři muži, nemohli by zachránit ani vlastní syny a dcery. Zachránili by pouze sami sebe.

19Kdybych na tu zemi poslal mor a vylil na ni svůj hněv až do krve, takže bych z ní vyhladil lidi i dobytek,

20pak – jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin – i kdyby v ní byli Noe, Daniel a Job, nemohli by zachránit ani vlastního syna nebo dceru. Zachránili by svou spravedlností pouze sami sebe.

21Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Co teprve, až na Jeruzalém pošlu své čtyři

maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

kruté soudy – meč, hlad, dravou zvěř a mor – abych z něj vyhladil lidi i dobytek!

[22]Přesto v něm ale zůstane hrstka přeživších, kteří odtud vyvedou své syny a dcery. Hle – už k vám přicházejí! Až uvidíte jejich způsoby a jejich skutky, dojdete útěchy po tom neštěstí, které jsem uvedl na Jeruzalém – po všem tom neštěstí, které jsem na něj uvedl.

[23]Až uvidíte jejich způsoby a jejich skutky, dojdete díky nim úlevy, neboť poznáte, že nic z toho, co jsem v tom městě učinil, nebylo bez příčiny, praví Panovník Hospodin.“

Neužitečná réva

Ezechiel 15

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí! Co je dřevo vinné révy oproti stromům? Co je její ratolest oproti všem lesům?

[3]Dá se z jejího dřeva něco užitečného vyrobit? Udělají z něj aspoň kolík, na který se dá něco zavěsit?

[4]Hle – hází se do ohně ke spálení. Shoří oba jeho konce a i střed ohoří. K jakému užitku se dá použít?

[5]Hle – ani když bylo celé, nedalo se z něj nic vyrobit. Co teprve, když je ohořelé a spálené! K čemu se ještě dá použít?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda

[6]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Jako jsem oproti lesním stromům zanechal dřevo vinné révy ohni ke spálení, stejně tak zanechám i obyvatele Jeruzaléma.

[7]Postavím se proti nim tváří. I když se z ohně vynořili, oheň je stráví. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin – až se proti nim postavím tváří.

[8]Tu zemi zpustoším za to, jak hrozně mi byli nevěrní, praví Panovník Hospodin.“

Nevěrná coura

Ezechiel 16

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, ukaž Jeruzalému, jak je ohavný!

[3]Řekni: Toto praví Panovník Hospodin Jeruzalému – Původem i rodem jsi Kananejka, tvůj otec byl Emorejec a matka Chetejka.

[4]A tvoje narození? Tenkrát, když ses narodila, tvá pupeční šňůra nebyla odříznuta, nebylas vodou do čista omyta, solí jsi nebyla ošetřena ani plenkami zavinuta jsi nebyla.

[5]Nikdo se nad tebou neslitoval, aby pro tebe jedinou z těch věcí ze soucitu udělal. Tenkrát, když ses narodila, pohodili tě někam ven jako odporný odpadek.

[6]Šel jsem okolo a uviděl tě, jak se tam zmítáš v krvi. Jak jsi tam ležela ve vlastní

que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

krvi, řekl jsem ti: ‚Žij!' Jak jsi tam ležela ve vlastní krvi, řekl jsem ti: ‚Žij!'

7 Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

7Nechal jsem tě růst jako sazenici v poli, a tak jsi rostla a dospívala, až ses vyvinula do krásy. Narostla ti ňadra, vyrašilo ochlupení, pořád jsi ale byla nahá a bosá.

8 Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

8Znovu jsem šel okolo a uviděl tě, a hle – přišel tvůj čas, čas milování. Tehdy jsem tě zahalil cípem svého pláštěa přikryl tvoji nahotu. S přísahou jsem se ti zaslíbil, vstoupil jsem s tebou do smlouvy a oddala ses mi, praví Panovník Hospodin.

9 Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

9Umyl jsem tě vodou, opláchl tě od krve a pomazal tě olejem.

10 Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

10Oblékl jsem ti vyšívané šaty a obul sandály z jemné kůže, ověnčil jsem tě kmentem a zahalil vzácným závojem.

11 Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

11Ozdobil jsem tě šperky, na ruce ti dal náramky a náhrdelník na šíji.

12 Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

12Navlékl jsem ti nosní kroužek, do uší zavěsil náušnice a korunoval jsem tě skvostnou čelenkou.

13 Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

13Zdobila ses zlatem a stříbrem, nosila šaty z kmentu, vzácných látek a výšivek a jedla pokrmy z jemné mouky s medem a olejem. Stala se z tebe nesmírná krasavice, opravdová královna!

14 Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

14Tvá dokonalá krása proslula mezi národy díky nádheře, kterou jsem tě ozdobil, praví Panovník Hospodin.

15 Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e

15Ty ses však na tu svou krásu spolehla a ve své proslulosti ses dala do smilstva. Své

te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e

smilstvo jsi nabízela každému kolemjdoucímu; oddala ses mu.

[16]Vzala jsi svá roucha a vyparádila jimi obětní výšiny a smilnila jsi na nich tak, že to nemá obdoby.

[17]Vzala jsi své šperky ze zlata a stříbra, které jsem ti dal, a nadělala sis mužské podobizny, s nimiž jsi smilnila.

[18]Vzala jsi svá vyšívaná roucha a oblékla je jimi. Můj olej a mé kadidlo jsi přinášela jim.

[19]Pokrm, jímž jsem tě sytil – jemnou mouku s medem a olejem – jsi přinášela jim, aby voněl před nimi. Tak to bylo! praví Panovník Hospodin.

[20]Vzala jsi dokonce své syny a dcery, které jsi mi porodila, a obětovala jsi jim je ke strávení! To ti nestačilo smilnit?

[21]Musela jsi ještě vraždit mé děti? Odevzdávala jsi je jim, nechávala jsi je projít plameny!

[22]Při všech těch ohavnostech a smilnění sis ani nevzpomněla na mládí, na dny, kdy jsi byla nahá a bosá a zmítala ses v krvi.

[23]Běda! Běda ti! praví Panovník Hospodin. Kromě všech svých zločinů

[24]sis na každém plácku rozbalila stánek a pořídila svatyňku.

[25]Postavila sis svatyňku na každém rohu a zprznila svou krásu. Roztahovala jsi nohy

abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para

každému kolemjdoucímu a smilnila jsi čím dál víc.

[26]Smilnila jsi s Egypťany, těmi svými sousedy s naběhlými údy, a smilnila jsi čím dál víc, až jsem se rozezlil!

[27]Hle – vztáhl jsem na tebe ruku a zmenšil jsem tvé území. Vydal jsem tě libovůli tvých nepřátel, filištínských dcer, které jsi zahanbila svou zvrhlostí.

[28]Smilnila jsi také s Asyřany, neměla jsi totiž dost; smilnila jsi s nimi, ale neměla jsi dost.

[29]Smilnila jsi tedy čím dál víc, až ses dostala k Babylonii, té zemi kramářů. Pořád jsi ale neměla ještě dost.

[30]Zuřím proti tobě! praví Panovník Hospodin. Co všechno to jako nestydatá coura provádíš!

[31]Rozbalila sis stánek na každém rohu a na každém plácku sis pořídila svatyňku. Narozdíl od coury si ale za to nechceš nechat zaplatit.

[32]Nevěrnice! Místo svého manžela k sobě bereš cizí!

[33]Všem courám se za to platí, ale svým milencům platíš ty – uplácíš je, aby za tebou chodili smilnit z celého okolí!

[34]Ve svém smilstvu se tedy lišíš od coury. Lišíš se tím, že o tvé služby nikdo nestojí, a tak neplatí oni tobě, ale ty jim.

prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

35 Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

36 Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

37 eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

38 Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

39 Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

40 Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

41 Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

35Proto slyš slovo Hospodinovo, ty couro!

36Tak praví Panovník Hospodin: Protože ses celá potřísněná smilstvem obnažovala před všemi svými milenci, před všemi svými ohavnými modlami, a protožes jim obětovala krev svých dětí,

37hle – já shromáždím všechny tvé milence, s nimiž ses těšila, ať už jsi je milovala, anebo nenáviděla. Shromáždím je proti tobě z celého okolí a obnažím tě před nimi, aby tě viděli v celé tvé nahotě.

38Budu tě soudit, jako se soudí cizoložnice a vražedkyně. Vydám tě krvavé pomstě vášnivého hněvu.

39Vydám tě do jejich rukou, aby zbořili tvé stánky a zničili tvé svatyňky. Strhají z tebe šaty, seberou ti šperky a nechají tě nahou a bosou.

40Přivedou na tebe dav, aby tě kamenovali a probodali meči.

41Tvé domy vypálí a před očima mnoha žen tě popraví. Tak skoncuji s tvým smilněním – už žádní zaplacení milenci!

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas

[42]Tehdy se můj hněv proti tobě vybouří a má žárlivost se utiší; tehdy se uklidním a nechám zuření.

[43]Protože sis ani nevzpomněla na dny svého mládí a pobuřovala jsi mě tím vším, hle – já ti ty tvé způsoby odplatím, praví Panovník Hospodin! Copak jsi ve všech svých ohavnostech nedospěla k zvrhlosti?

[44]Každý, kdo mluví v příslovích, o tobě prohlásí: ‚Jaká matka, taková dcera!‘

[45]Jsi dcerou své matky, která nesnáší svého muže i děti. Jsi sestrou svých sester, které nesnášejí své muže i děti. Vaše matka byla Chetejka a váš otec Emorejec.

[46]Tvá starší sestra Samaří bydlela se svými dcerami po tvé levici, po tvé pravici pak tvá mladší sestra Sodoma se svými dcerami.

[47]Copak ses neřídila jejich způsoby? Nepáchala jsi jejich ohavnosti? Jako by to ale nebylo vůbec nic, zkazila ses v každém ohledu ještě víc než ony!

[48]Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, ani tvá sestra Sodoma se svými dcerami nepáchala, co pácháš ty se svými dcerami.

[49]Hle, toto byla vina tvé sestry Sodomy: pýcha, sytost a klidné pohodlí, které užívala se svými dcerami, aniž pomohla chudým a ubohým.

filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

50 Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

51 Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

52 Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

53 Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

54 para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

55 Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

56 Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

50Naopak, chovaly se povýšeně a jednaly přede mnou ohavně, a proto jsem je odstranil, jak jsi sama viděla.

51Samaří přitom nehřešila ani z poloviny jako ty! Ve srovnání s nimi ses chovala tak ohavně, že tvé sestry díky všem tvým ohavnostem vypadají nevinně.

52Styď se – vždyť jsi tím svým sestrám poskytla omluvu! Hřešila jsi mnohem ohavněji než ony, takže teď vypadají vedle tebe nevinně. Styď se a hanbi se, neboť tvé sestry díky tobě vypadají nevinně!

53Změním jejich úděl, úděl Sodomy a jejích dcer i úděl Samaří a jejích dcer. Zároveň ale změním i tvůj úděl,

54aby ses musela stydět a hanbit za všechno, co jsi spáchala – vždyť je to pro tvé sestry útěcha!

55Tvé sestry, Sodoma se svými dcerami a Samaří se svými dcerami, budou znovu tím, čím bývaly kdysi. Ale i ty se svými dcerami budeš znovu tím, čím jsi byla kdysi.

56Copak sis v dobách své pýchy nebrala svou sestru Sodomu do úst jako přísloví,

57než došlo k odhalení tvé vlastní špatnosti? Teď se ti ale vysmívají Edomky i Filištínky a všechny jejich sousedky – pohrdají tebou všichni v okolí!

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[58]Poneseš následky svých ohavných zvrhlostí, praví Hospodin.

[59]Toto praví Panovník Hospodin: Zachovám se k tobě podle toho, jak ses chovala, neboť jsi pohrdla mou přísahou a smlouvu jsi zrušila.

[60]Budu však pamatovat na svou smlouvu s tebou ze dnů tvého mládí a uzavřu s tebou smlouvu věčnou.

[61]Tehdy si vzpomeneš na své způsoby a budeš se stydět, až vezmu tvé starší i mladší sestry a dám ti je za dcery, i když to nebylo součástí tvé smlouvy.

[62]Uzavřu s tebou svoji smlouvu a poznáš, že já jsem Hospodin.

[63]Tehdy se rozpomeneš a zastydíš a samou hanbou ani neotevřeš ústa, až tě očistím od všeho, co jsi páchala, praví Panovník Hospodin.“

Cedr, réva a dva orli

Ezechiel 17

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, dej domu Izraele hádanku, povězmu podobenství

[3]a řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Mohutný orel s mohutnými křídly, dlouhými brky a hustým, sytě zbarveným peřím přilétl na Libanon a vzal vrcholek cedru.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[4]Utrhl výhonek z jeho špičky a odnesl do kupecké země, kde ho položil ve městě obchodníků.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[5]Potom vzal semeno z té země a zasel do úrodné půdy, jak vrbový proutek je zasadil pěkně u vody.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[6]Když potom vzešlo, byla z něj nevysoká vinoucí se réva. Své ratolesti obracela k němu a zapouštěla kořeny. Semínko se tak stalo révou, z níž vyrostly ratolesti a vyrašily výhonky.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[7]Vtom se objevil další mohutný orel s mohutnými křídly a hustým peřím. A hle – ta réva obrátila své kořeny ze záhonů, kde byla zasazena, k němu a natahovala k němu své ratolesti, aby ji zavlažil.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[8]Přitom byla zasazena do dobré půdy pěkně u vody, aby vypouštěla ratolesti, nesla plody a stala se překrásným vínem.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[9]Řekni: ‚Tak praví Panovník Hospodin – Copak uspěje? Nebude vyrvána i s kořeny? Copak zbavena plodů neuschne? Neuschnou všechny výhonky, které z ní rašily? Nebude třeba velké síly ani mocné armády, aby byla vyrvána i s kořeny.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[10]Ano, byla zasazena, ale uspěje? Zasažena východním větrem, neuschne úplně? Na záhonech, kde byla zasazena, tam uschne!‘“

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[11]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que

[12]„Řekni té bandě vzbouřenců – Nevíte, co to znamená? Řekni – Do Jeruzaléma

veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

přitáhl babylonský král, zajal jeho krále i knížata a odvedl je s sebou do Babylonu.

13 tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

13Potom vzal potomka z královského semene, uzavřel s ním smlouvu a zavázal ho přísahou. Odvedl také přední muže země,

14 para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

14aby to království srazil tak, aby se už samo nezvedlo a muselo dodržovat jeho smlouvu, aby obstálo.

15 Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

15Ten král se ale proti němu vzbouřil. Vyslal své posly do Egypta žádat o koně a o veliké vojsko. Ale copak uspěje? Když provedl toto všechno, unikne odplatě? Když porušil smlouvu, copak unikne?

16 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

16Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, zemře v Babylonu, v zemi toho krále, který jej ustanovil králem a jehož přísahou pohrdl a jehož smlouvu porušil.

17 Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

17Farao mu se svým mocným a početným vojskem nepomůže ve válce, až babylonský král navrší násep a vybuduje valy, aby vyhladil mnoho lidí.

18 Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

18Pohrdl přece přísahou, porušil smlouvu! Ano, dal sice ruku, ale provedl toto vše. Neunikne odplatě.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

19Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Jakože jsem živ, obrátím na jeho hlavu, že pohrdl mou přísahou a porušil mou smlouvu!

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[20]Nastražím na něj svoji past a uvázne v mé síti. Odvedu ho do Babylonu a tam ho budu soudit za to, jak mi byl nevěrný.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[21]Nejlepší vojáci z celého jeho vojska padnou mečem a ti, kdo zůstanou, budou rozehnáni do všech stran. Tehdy poznáte, že já Hospodin jsem promluvil.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[22]Tak praví Panovník Hospodin: Já vezmu snítku ze samé špičky cedru, útlou ratolest vytrhnu z jeho koruny a na vysoké strmé hoře si ji zasadím,

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[23]zasadím ji na vznešené hoře Izraele. Vypustí ratolesti, vydá plody a bude cedrem překrásným, ve kterém se všichni ptáci uhnízdí a všichni najdou stín pod jeho větvemi.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

[24]Všechny stromy v kraji tehdy poznají, že já jsem Hospodin: Já snižuji strom vysoký a nízký zvyšuji, zelený strom nechám usychat a suchý rozkvétat. To říkám já Hospodin; já to učiním.“

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

Proč máte umírat?

Ezechiel 18

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[2]„Co je to s vámi, že o izraelské zemi říkáte toto přísloví: ‚Rodiče jedli trpké hrozny a dětem trnou zuby‘?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[3]Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, to přísloví už v Izraeli říkat nebudete.

[4]Hle – mně patří všechny životy, jak život rodičů, tak život dětí! Životem zaplatí ten, kdo hřeší.

[5]Někdo je třeba spravedlivý a jedná poctivě a spravedlivě:

[6] Nehoduje v náhorních svatyních, k modlám izraelského domu nevzhlíží, manželku svého bližního nezneuctí, nepřiblíží se k ženě, dokud krvácí,

[7]nikomu nechce ublížit, vrací dlužníkovi, co zastavil, nepřivlastňuje si, co mu nepatří, dělí se o chléb s hladovým a dává šaty nahým,

[8] nepůjčuje jako lichváři a nevymáhá úroky, odvrací ruku od křivdy a lidi správně rozsoudí,

[9]řídí se mými pravidly a věrně dodržuje mé zákony. Takový člověk je spravedlivý, takový jistě bude žít, praví Panovník Hospodin.

[10]Zplodí však třeba zločince a vraha, který provádí cokoli z těch věcí,

[11]kterých se on sám varoval: Hoduje v náhorních svatyních, manželku svého bližního zneuctí,

[12]ubližuje chudým a ubohým, přivlastňuje si, co mu nepatří, nevrací, co vzal do

zástavy, upírá oči na modly, páchá ohavnosti,

13 emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

13půjčuje jako lichváři a vymáhá si úroky. Takový má snad žít? Nikoli! Za všechny ohavnosti, které prováděl, jistě zemře; jeho krev ulpí na něm.

14 Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

14Třeba však zplodí syna, který vidí všechny hříchy, které jeho otec páchá, prohlédne a začne jednat jinak:

15 não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

15 Nehoduje v náhorních svatyních, k modlám izraelského domu nevzhlíží, manželku svého bližního nezneuctí,

16 não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

16nikomu nechce ublížit, nebere nic do zástavy, nepřivlastňuje si, co mu nepatří, dělí se o chléb s hladovým a dává šaty nahým,

17 desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

17 vyhýbá se tomu, aby chudým ublížil, nepůjčuje jako lichváři a nevymáhá úroky, plní mé zákony a řídí se mými pravidly. Takový nezemře za otcovy viny – takový jistě bude žít!

18 Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

18Jeho otec však zemře za své viny, protože působil příkoří, okrádal bratra a prováděl mezi svým lidem špatnosti.

19 Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

19Vy ale říkáte: ‚Jak to, že syn nenese otcovy viny?' – Jestliže ten syn jednal poctivě a spravedlivě, dodržoval má pravidla a plnil je, takový jistě bude žít.

20 A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo

20Životem zaplatí ten, kdo hřeší. Syn neponese otcovy viny a otec neponese viny synovy. Spravedlivému se bude

ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

21 Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

22 De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

23 Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

24 Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

25 No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

26 Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

27 Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

počítat jeho spravedlnost a ničemovi jeho ničemnost.

21Když se však ničema odvrátí ode všech hříchů, jichž se dopustil, bude dodržovat všechna má pravidla a jednat poctivě a spravedlivě – takový nezemře, takový jistě bude žít!

22Žádné hříchy, jichž se dopustil, mu nebudou připomínány. Protože jednal spravedlivě, bude žít.

23Mám snad zalíbení ve smrti ničemy? praví Panovník Hospodin. Nechci snad raději, aby se od svých cest odvrátil a žil?

24Když se však spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a bude jako ničema páchat bezpráví a provádět všemožné ohavnosti – má snad žít? Žádné spravedlivé skutky, které konal, nebudou vzpomenuty. Zemře za to, jak byl nevěrný, za hřích, kterého se dopustil.

25Vy ale říkáte: ‚Hospodin je ve svém jednání vrtkavý.' Poslyš, dome izraelský: Já že jsem ve svém jednání vrtkavý? Nejste to spíše vy, kdo je vrtkavý ve svém jednání?

26Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a páchá bezpráví, musí zemřít. Zemře kvůli bezpráví, jehož se dopustil.

27Když se ničema odvrátí od své ničemnosti a jedná poctivě a spravedlivě, zachrání se a bude žít.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.
[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?
[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.
[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?
[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel
[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.
[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[28]Prohlédl a odvrátil se ode všech hříchů, jichž se dopustil – takový nezemře, takový jistě bude žít.

[29]Dům Izraele však říká: ‚Hospodin je ve svém jednání vrtkavý.‘ Já že jsem ve svém jednání vrtkavý, dome izraelský? Nejste to spíše vy, kdo je vrtkavý ve svém jednání?

[30]Proto vás budu soudit, dome Izraele, každého podle jeho jednání, praví Panovník Hospodin. Obraťte se! Odvrhněte všechny své hříchy, ať vás ta vina nezničí!

[31]Odhoďte všechny hříchy, které jste páchali, a získejte nové srdce a nového ducha. Proč máte umírat, dome izraelský?

[32]Nemám zalíbení ve smrti umírajících, praví Panovník Hospodin. Obraťte se a žijte!“

Žalozpěv nad judským lvem

Ezechiel 19

[1]„Zpívej žalozpěv nad izraelskými vládci,

[2]zpívej: Kdo byla tvá matka? Lvice mezi lvy! Léhala mezi šelmami se svými lvíčaty.

[3]Když odchovala jedno z nich, dravý lev se z něho stal. Trhat kořist se naučil, i lidi požíral!

[4]Když o něm uslyšeli mezi národy, ulovili ho do pasti; za háky ho do Egypta odvlekli.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.
[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.
[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.
[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.
[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.
[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.
[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.
[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já

[5] Když lvice viděla, že se nedočká, její naděje že zhynula, vzala jiné ze svých lvíčat, udělala z něj dravého lva.
[6] Vykračoval si mezi šelmami, dravý lev se z něho stal. Trhat kořist se naučil, i lidi požíral!
[7] Jejich pevnosti bořil a pustošil jejich města. Země i všichni, kdo žili v ní, se děsili, když řval.
[8] Z národů se pak na něj vypravili, ze zemí v celém okolí. Roztáhli na něj svoji síť, ulovili ho do pasti.
[9] Za háky do klece ho dovlekli, k babylonskému králi přivedli a uvrhli do vězení, aby už neznělo jeho řvaní nad izraelskými horami.
[10] Tvá matka jak réva na tvé vinici zasazená byla u vody, plodná a s množstvím ratolestí dík dostatku vody.
[11] Vyrostly na ní silné větve vhodné pro žezla vladařů, tyčila se vysoko nad porostem, nápadná výškou a hustou korunou.
[12] Zuřivě však byla vyvrácena, k zemi sražena! Východní vítr ji vysušil, její plody byly servány, její silné větve uschly a pohltily je plameny.
[13] Teď je přesazena do pouště, do země suché a vyprahlé.
[14] Z jejích větví vyšlehl oheň a její plody pohltil. Nezůstala jí žádná silná větev

não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

1 No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

3 Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

vhodná pro žezlo vladaře. Toto je žalozpěv a je určen k truchlení.“

Dějiny vzpoury

Ezechiel 20

1Desátého dne pátého měsíce sedmého roku se někteří ze stařešinů Izraele přišli dotazovat Hospodina a posadili se přede mnou.

2Dostal jsem slovo Hospodinovo:

3„Synu člověčí, řekni izraelským stařešinům toto: Tak praví Panovník Hospodin – Vy že se přicházíte se mnou radit? Jakože jsem živ, nebudu odpovídat na vaše modlitby, praví Panovník Hospodin!

4Obviň je, synu člověčí, jen je obviň. Pověz jim, jaké ohavnosti páchali jejich otcové.

5Řekni jim: Tak praví Panovník Hospodin – V den, kdy jsem vyvolil Izrael, složil jsem přísahu potomstvu Jákobova domu a dal jsem se jim poznat v Egyptě. Přísahal jsem jim se slovy: Já jsem Hospodin, váš Bůh.

6V ten den jsem přísahal, že je vyvedu z Egypta do země, kterou jsem pro ně vyhledal, do země oplývající mlékem a medem, do země nejkrásnější ze všech.

7Řekl jsem jim: Zahoďte každý ty nechutné obrazy, ke kterým upíráte oči, a neposkvrňujte se egyptskými modlami! Já jsem Hospodin, váš Bůh.

[8] Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

[8]Oni se ale proti mně vzbouřili a nechtěli mě poslouchat. Nezahodili ty nechutné obrazy, ke kterým upírali oči, a neopustili egyptské modly. Řekl jsem si tedy, že na ně vyliji svůj hněv, že proti nim vybuchnu rozhořčením v Egyptě.

[9] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[9]Kvůli svému jménu jsem je ale z Egypta vyvedl. Udělal jsem to, aby mé jméno nebylo zneváženo v očích národů, mezi nimiž bydleli a před jejichž očima jsem se jim dal poznat.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[10]Vyvedl jsem je tedy z Egypta a přivedl je na poušť.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[11]Dal jsem jim svá pravidla a oznámil jim své zákony (které kdo plní, díky nim bude žít).

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[12]Dal jsem jim také své soboty, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[13]Dům Izraele se ale na poušti proti mně vzbouřil. Neřídili se mými pravidly, zavrhli mé zákony (které kdo plní, díky nim bude žít) a velmi znesvěcovali mé soboty. Řekl jsem si tedy, že na ně na poušti vyliji svůj hněv, že s nimi skoncuji.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[14]Kvůli svému jménu jsem se ale postaral, aby nebylo zneváženo v očích národů, před jejichž očima jsem je vyvedl.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15]Na oné poušti jsem jim však také přísahal, že je neuvedu do země, kterou jsem jim dal, do země oplývající mlékem a medem, do země nejkrásnější ze všech,

[16]protože zavrhli mé zákony, neřídili se mými pravidly a znesvěcovali mé soboty, neboť v srdcích následovali své hnusné modly.

[17]Přesto mi bylo líto je zničit, a tak jsem s nimi na té poušti neskoncoval.

[18]Jejich synům jsem na poušti řekl: Neřiďte se pravidly svých otců, nedodržujte jejich zákony a neposkvrňujte se jejich modlami!

[19]Já jsem Hospodin, váš Bůh. Řiďte se mými pravidly, dodržujte mé zákony a jednejte podle nich.

[20]Svěťte mé soboty, ať jsou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.

[21]I tito synové se ale proti mně vzbouřili. Neřídili se mými pravidly, nedodržovali mé zákony, nejednali podle nich (ačkoli kdo je plní, díky nim bude žít) a znesvěcovali mé soboty. Řekl jsem si tedy, že na ně na poušti vyliji svůj hněv.

[22]Kvůli svému jménu jsem ale svou ruku zadržel, aby mé jméno nebylo zneváženo v očích národů, před jejichž očima jsem je vyvedl.

[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[23]Na oné poušti jsem jim však také přísahal, že je rozptýlím mezi národy a rozpráším je po zemích,

[24]protože neplnili mé zákony, má pravidla zavrhli, znesvěcovali mé soboty a upírali oči k modlám svých otců.

[25]Dal jsem jim tedy nedobrá pravidla a zákony, které jim život nedají.

[26]Nechal jsem je, aby se poskvrnili svými obětními dary, když nechávali všechny své prvorozené projít plameny. To abych je naplnil zděšením, aby poznali, že já jsem Hospodin.

[27]Proto, synu člověčí, mluv k domu Izraele a řekni jim: Tak praví Panovník Hospodin – Vaši otcové mě dále hanobili tím, jak mi byli nevěrní.

[28]Přivedl jsem je do země, o níž jsem přísahal, že jim ji dám. Jenže oni, jakmile tam uviděli kdejaké vyšší návrší a kdejaký zelenající se strom, už tam obětovali ty své oběti a přinášeli tam své urážlivé dary, podkuřovali jim vůněmi a vylévali úlitby.

[29]Ptal jsem se: K jaké výšině to šplháte? (Až dodneška se jí říká Báma, Výšina.)

[30]Proto řekni domu Izraele: Tak praví Panovník Hospodin – Když se poskvrňujete tak jako vaši otcové tím, že smilníte s jejich nechutnými obrazy,

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[32] O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

[33] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

[34] tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

[35] Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide;

[31]když se až dodnes poskvrňujete tím, že všem těm svým hnusným modlám darujete své děti, které necháváte projít plameny, to mám snad odpovídat na vaše modlitby, dome izraelský? Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, už vás nevyslyším!“

Budoucí obnova

[32]„Říkáte: ‚Chceme být jako jiné národy, jako kmeny všech zemí – chceme uctívat dřevo a kamení.‘ Co jste si usmyslili, se ale nikdy nestane.

[33]Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, budu vám kralovat v kypícím hněvu, pevnou rukou a napřaženou paží.

[34]V kypícím hněvu vás pevnou rukou a napřaženou paží vyvedu z národů a shromáždím ze zemí, do nichž jste byli zahnáni.

[35]Přivedu vás na poušť národů a budu vás tam soudit tváří v tvář.

[36]Jako jsem soudil vaše otce na poušti Egypta, tak budu soudit vás, praví Panovník Hospodin.

[37]Nechám vás procházet pod pastýřskou holí a přivedu vás do svazku smlouvy.

[38]Vzbouřence a zrádce mezi vámi vytřídím; vyvedu je ze země, ve které pobývali, na izraelskou půdu ale nevkročí. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.

[39]Nuže, dome Izraele, toto vám praví Panovník Hospodin: Jděte si každý uctívat

cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

svých hnusné modly! Ale pak, i když mě odmítáte poslouchat, přestanete znesvěcovat mé svaté jméno svými obětními dary a hnusnými modlami.

40 Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

40Ano, celý dům Izraele mi bude sloužit na mé svaté hoře, na vysoké hoře Izraele, praví Panovník Hospodin. Každý z nich se vrátí zpět do vlasti a tam si je oblíbím. Tam budu stát o vaše oběti a vybrané dary ze všeho, co jste zasvětili.

41 Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

41Až vás vyvedu z národů a shromáždím ze zemí, do nichž jste byli zahnáni, oblíbím si vás jako příjemnou vůni a prokážu na vás svou svatost před očima národů.

42 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

42Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin – až vás přivedu na půdu Izraele, do země, o níž jsem přísahal, že ji dám vašim otcům.

43 Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

43Tam si vzpomenete na své způsoby, na všechny skutky, kterými jste se poskvrňovali, a kvůli všemu tomu zlu, které jste páchali, se budete sami sobě ošklivit.

44 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

44Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin – až s vámi kvůli svému jménu naložím ne podle vašich zlých způsobů a zkažených skutků, dome Izraele, praví Panovník Hospodin.“

A profecia contra o Sul

45 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul
[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.
[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.
[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

Proroctví proti Negevu

Ezechiel 21

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, obrať se na jih. Kaž proti jihu a prorokuj proti lesnatému kraji v Negevu.

[3]Řekni negevskému lesu: Slyš slovo Hospodinovo. Tak praví Panovník Hospodin: Hle – zažehnu v tobě oheň a ten v tobě spálí každý strom, ať zelený či suchý. Ten planoucí plamen nezhasne a ožehne všechny tváře od jihu až na sever.

[4]Všichni lidé tehdy uvidí, že jsem ten neuhasitelný oheň zažehl já Hospodin.“

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[5]Tehdy jsem zvolal: „Ach ne, Hospodine, Pane můj! Už tak o mně říkají: ‚Vykládá jen samé hádanky.‘“

Boží meč

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[6]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[7]„Synu člověčí, obrať se proti Jeruzalému. Kaž proti jeho svatyni a prorokuj proti izraelské zemi.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[8]Řekni izraelské zemi: Tak praví Hospodin. Hle – jsem proti tobě! Vytasím svůj meč z pochvy a vyhladím z tebe spravedlivé i ničemné.

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[9]Chci vyhladit spravedlivé i ničemné, a tak vytasím svůj meč z pochvy proti všem od jihu až na sever.

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[10]Tehdy všichni lidé poznají, že já Hospodin jsem tasil z pochvy meč a nevrátí se zpět.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[11]Vzdychej, synu člověčí. Vzdychej jim před očima jako člověk zdrcený trpkým zármutkem.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[12]Až se tě zeptají: ‚Nad čím tak vzdycháš?‘ odpovíš: ‚Nad zprávou, která přichází.‘ Tehdy se v každém zastaví srdce, ochabnou všechny ruce, každý člověk ztratí dech a každé stehno bude zmáčené. Hle – už to přichází, už se to děje, praví Panovník Hospodin!“

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[13]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[14]„Prorokuj, synu člověčí. Řekni – Tak praví Panovník: Meč, meč! Naostřený, jen se leskne,

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[15]naostřený k porážce, lesk má jako blesk! Nejásejme nad žezlem ‚mého syna'. Ten meč se i všem stromům vysmívá.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[16]Už je naleštěn a padne do dlaně, ostrý a vyleštěný meč – jen ho podat ruce katově!

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[17]Kvílej a křič, synu člověčí, neboť udeří na můj lid i na všechny, kdo vládnou Izraeli. Ti budou předhozeni meči a s nimi i můj lid. Bij se do hrudi nad tím neštěstím!

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18]Ano, je to zkouška. Co když ale z toho směšného žezla nic nezbude? praví Panovník Hospodin.

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[19] Prorokuj, synu člověčí, a tleskni do dlaní: Ten meč sekne tam a sem a potřetí, meč hrozných jatek, meč vraždění! Už krouží kolem nich,

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[20]aby plnil srdce zděšením, aby se mnozí hroutili. Proti každé z jejich bran jsem postavil meč na jatka – ach ne, už je vyleštěn, nabroušen, aby zabíjel!

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois

[21] Rubej zprava, sekej zleva, kamkoli se podíváš.

caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

22 Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

23 Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos

22 Já sám budu takto tleskat do dlaní, než se můj hněv utiší! To říkám já Hospodin.“

23 Dostal jsem slovo Hospodinovo:

24 „Synu člověčí, vyznač dvě cesty, kterými půjde meč babylonského krále. Obě vyjdou ze stejné země. Vyrob ukazatel a postav ho na rozcestí před městem.

25 Vyznač směr, kterým půjde meč: do Raby Amonců anebo do Judska s opevněným Jeruzalémem.

26 Babylonský král se totiž zastaví na křižovatce, kde se obě cesty rozdělují, a bude si žádat znamení. Bude třást šípy, ptát se bůžků a věštit z vnitřností.

27 Do pravice mu padne los pro Jeruzalém. Tam má postavit beranidla, dát rozkaz k vraždění, spustit válečný pokřik, postavit beranidla proti branám, navršit násep a vybudovat val.

28 Jim to bude připadat jako mylná věštba – vždyť se mu zavázali přísahou! On je

filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

však usvědčí z jejího porušení a vezme je do zajetí.

[29]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Sami se usvědčujete z viny! Ukazuje se, jak jste nevěrní, a všechny vaše skutky zjevují váš hřích. Sami sebe jste usvědčili, a tak budete mocí zajati.

[30]Vládce Izraele, ty sprostý lotře, nadešel tvůj den, čas zúčtování s tvým zločinem!

[31]Tak praví Panovník Hospodin: Strhni si turban, sejmi korunu! Nic už nebude jako dřív: Ponížení budou povýšeni a povýšení sníženi.

[32]Trosky! Trosky! Způsobím trosky jako nikdy dřív, než přijde Ten, jemuž náleží soud a jehož pověřím.

[33]Prorokuj, synu člověčí. Řekni: Tak praví Panovník Hospodin ohledně Amonců a jejich posměšků – Meč, meč! Je tasen, aby porážel, vyleštěn je k záhubě, lesk má jako blesk!

[34]Měli o tobě falešná vidění a věštili ti lži. Onen meč dopadne sprostým lotrům na šíje – už nadešel jejich den, čas zúčtování s jejich zločinem!

[35]Meči, zpět do pochvy! Na místě, kde tě vyrobili, v zemi, z níž pocházíš, tam tě odsoudím.

[36]Vyliji na tebe své rozhořčení, zachvátím tě plamenem svého zuření, vydám tě do

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

[5] As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

[6] Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

[7] No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

rukou lidí ukrutných, zkušených v díle záhuby.

[37] Staneš se potravou pro plameny, tvá krev bude crčet po zemi, nezůstane po tobě ani památky! To říkám já Hospodin.“

Hříchy Jeruzaléma

Ezechiel 22

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Obviň, synu člověčí, obviň to město vraždění! Ukaž mu všechny jeho ohavnosti

[3]a řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Ó město, jež proléváním krve přivolává svůj soudný den! Město, jež se pošpiňuje výrobou hnusných model!

[4]Provinilo ses krví, kterou jsi prolilo, pošpinilo ses modlami, které jsi vyrobilo. Přivolalo jsi svůj soudný den, konec tvých let nadešel. Proto tě vydám potupě mezi pohany a posměchu mezi všemi zeměmi.

[5]Blízkým i vzdáleným budeš k smíchu, slavné svou nečistotou a množstvím hrůz.

[6]Pohleď – každý vládce Izraele ve tvých zdech podle svých možností prolévá krev!

[7]Otci a matce se v tobě zlořečí, přistěhovalci ve tvých zdech se děje příkoří a sirotku a vdově se v tobě ubližuje.

[8] Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

[9] Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

[10] No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

[11] Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

[12] No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles

[8]Pohrdáš tím, co je mi svaté, a znesvěcuješ mé soboty.

[9]Žijí v tobě krvelační pomlouvači, hodují v tobě na náhorních svatyních a provádějí uprostřed tebe zvrhlosti.

[10]Synové v tobě obcují s manželkou svého otce a ženy v době svého krvácení jsou v tobě znásilňovány.

[11]Kdekdo v tobě páchá ohavnost s manželkou svého bližního, tchán przní vlastní snachu a bratr znásilňuje sestru, dceru vlastního otce.

[12]Berou v tobě úplatek, aby se prolila něčí krev. Bereš lichvářské úroky a chamtivě ubližuješ svým bližním. Na mě však nemyslíš, praví Hospodin.

[13]Pohleď – tlesknu do dlaní nad tvým mrzkým ziskem a nad krví prolitou uprostřed tebe!

[14]Zdalipak zůstaneš tak smělé a silné ve dnech, kdy s tebou zúčtuji? To říkám já Hospodin; já to učiním.

[15]Rozptýlím tě mezi národy, rozpráším tě po zemích a s tvou nečistotou skoncuji.

[16]V očích národů budeš v opovržení a tehdy poznáš, že já jsem Hospodin.“

[17]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[18]„Synu člověčí, z domu Izraele se mi stala struska. Všichni jsou odpad mědi, cínu,

são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

železa a olova – struska oddělená v peci od stříbra.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[19]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Protože se z vás všech stala struska, nahrnu vás teď do Jeruzaléma.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[20]Jako se stříbro s mědí, železem, olovem a cínem hrne do pece, kde se taví rozdmýchaným plamenem, tak vás ve svém zuřivém hněvu nahrnu dovnitř a tam vás nechám roztavit.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[21]Nahrnu vás na hromadu, rozdmýchám na vás plamen svého hněvu a nechám vás roztavit v jeho středu.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[22]Jako se taví stříbro uvnitř pece, tak se roztavíte v Jeruzalémě. Tehdy poznáte, že já Hospodin jsem na vás vylil svůj hněv.“

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[24]„Synu člověčí, řekni té zemi: Jsi nečistá, v den mé prchlivosti nebudeš svlažena!

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[25]Tví vládci se v tobě chovají jako řvoucí lvi, co trhají kořist na kusy. Požírají lidi, sápou se po majetku a bohatství a rozmnožují v té zemi vdovy.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os

[26]Kněží té země znásilňují můj Zákon a znesvěcují, co je mi svaté. Nerozlišují mezi svatým a obyčejným, neukazují rozdíl mezi čistým a nečistým a neohlížejí se na mé soboty. Jsem mezi nimi v opovržení!

olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

27 Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

28 Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

29 Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

30 Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

31 Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

3 Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

4 Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e

27Jejich velmoži trhají kořist jako krvelační vlci; ničí lidské životy pro svůj mrzký zisk.

28Proroci se to pak snaží zabílit omítkou falešných vidění a lživým věštěním. Říkají: ‚Tak praví Panovník Hospodin‘ – Hospodin ale nemluvil!

29Prostý lid zatím podvádí a loupí. Ubližují chudým a ubohým a na přistěhovalcích páchají křivdu a bezpráví.

30Hledal jsem mezi nimi někoho, kdo by opravil hradbu a postavil se přede mě do trhliny za tu zem, abych ji nezničil – ale nikoho jsem nenašel.

31Vyliji proto na ně své rozhořčení, pohltím je plamenem svého zuření a jejich cesty jim obrátím na hlavy, praví Panovník Hospodin.“

Ohola a Oholíba

Ezechiel 23

1Dostal jsem slovo Hospodinovo:

2„Synu člověčí, byly jednou dvě sestry, dcery jedné matky.

3Žily v Egyptě jako smilnice. Smilnily už od mládí. Nechaly si tam laskat prsa, nechaly si osahávat své dívčí bradavky.

4Starší se jmenovala Ohola a její sestra Oholíba. Potom se vdaly za mne a rodily

tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

5 Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

6 que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

7 Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

8 As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

9 Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

10 Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

11 Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

12 Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

mi syny a dcery. Ohola představuje Samaří a Oholíba Jeruzalém.

5 Ohola mě ale smilně zradila. Roztoužila se po asyrských milencích – po vojevůdcích

6 oblečených purpurem, po hejtmanech a velitelích – samých krasavcích, co jezdí na koních.

7 Ve svém smilstvu se dala každému z výkvětu asyrských synů. Poskvrnila se s každým, po kom zatoužila, se všemi jejich hnusnými modlami.

8 Nepřestala se svým smilstvem, které se naučila v Egyptě, když tam s ní souložili ještě zamlada, když osahávali její dívčí bradavky a vylévali si na ní chtíč.

9 Vydal jsem ji proto do rukou jejích milenců, do rukou Asyřanů, po kterých tolik toužila.

10 Ti ji vysvlékli donaha, vzali jí syny i dcery a zabili ji mečem. Kvůli té popravě se stala pověstnou mezi všemi ženami.

11 Její sestra Oholíba to všechno viděla, ale ve svém chtíči a smilstvu byla ještě horší než její sestra.

12 I ona se roztoužila po asyrských hejtmanech a velitelích, po vojevůdcích v plné výstroji – samých krasavcích, co jezdí na koních.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[13]Viděl jsem, jak se poskvrnila; chovala se stejně jako ta druhá!

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[14]Ve svém smilnění ale zašla ještě dál, když uviděla nástěnné reliéfy mužů, jasně rudé obrazy Chaldejců.

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[15]Byli přepásaní na bedrech, zdobné turbany na hlavě a každý z nich vypadal jako babylonský velitel, rozený Chaldejec.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[16]Na první pohled se po nich roztoužila a poslala za nimi do chaldejské země vyslance.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[17]Tehdy k ní Babyloňané vlezli do postele a poskvrnili ji svým chtíčem. Jakmile se však s nimi poskvrnila, hned se jí znechutili.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[18]Smilnila zjevně, obnažená ve své nahotě, až se mi znechutila tak jako předtím její sestra.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[19]Smilnila potom čím dál víc. Při vzpomínce na mládí prosmilněné v Egyptě

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[20]se roztoužila po souložnících s údem, jako mají oslové, a s výstřikem jako koně.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[21]Stýskalo se ti po zvrhlostech tvého mládí, kdy ti Egypťané osahávali bradavky a tvá mladá prsa laskali!

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus

[22]Proto, Oholíbo, tak praví Panovník Hospodin: Já proti tobě popudím ty tvé

amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

milence, kteří se ti znechutili, a přivedu je proti tobě z celého okolí:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[23]Babyloňany z celé Chaldeje, Pekodu, Šoy a Koy a s nimi všechny krasavce z Asýrie – samé hejtmany a velitele, samé slavné válečníky, co jezdí na koních.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[24]Přitáhnou na tebe v plné zbroji, s jízdou a vozy a s vojsky spojenců. Až tě obklíčí svými pavézami, štíty a přilbami, svěřím jim rozsudek, aby tě ztrestali podle svých zvyklostí.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[25]Až na tebe dopadne můj žárlivý hněv, zachovají se k tobě zběsile: Uřežou ti nos a uši a tvé potomky pobijí meči. Vezmou tvé syny i dcery a spálí tvé potomky v ohni.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

[26]Strhají z tebe šaty a seberou ti šperky.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[27]Tak skoncuji s tvou zvrhlostí a smilstvem, které ses naučila v Egyptě. Tehdy už po nich přestaneš pošilhávat; na Egypt ti nezůstane ani vzpomínka.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[28]Tak praví Panovník Hospodin: Hle – vydávám tě do rukou těch, které nenávidíš, do rukou těch, kdo se ti znechutili!

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[29]Vrhnou se na tebe s nenávistí, aby tě obrali o všechen zisk. Nechají tě svlečenou donaha, aby se ukázala nahota tvého smilstva. Tvá vlastní zvrhlost a sprostota

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[30]ti to způsobila, protože jsi chodila smilnit s pohany a poskvrňovala ses jejich hnusnými modlami.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[31]Dávám ti do rukou kalich tvé sestry, protože ses chovala stejně jako ona.

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[32]Tak praví Panovník Hospodin: Kalich své sestry budeš pít, hluboký a široký. Je plný výsměchu a opovržení, plný až k okraji.

[33] Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

[33]Opiješ se až k zoufalství kalichem hrůzy a zděšení, kalichem své sestry Samaří.

[34] Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[34] Až ho až do dna vyprázdníš, budeš hryzat jeho střepy s prsy rozdrásanými. Ano, tak jsem promluvil, praví Panovník Hospodin.

[35] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

[35]Nuže, toto praví Panovník Hospodin: Protože jsi na mě zapomněla a hodila jsi mě za hlavu, poneseš následky své zvrhlosti a svého smilnění.“

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[36]„Synu člověčí,“ řekl mi Hospodin, „obviň Oholu a Oholíbu! Jen jim vyjmenuj jejich ohavnosti.

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[37]Žily jako cizoložnice a ruce mají od krve. Cizoložily se svými hnusnými modlami a krmily je dětmi, které mi porodily.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[38]Zároveň mi ještě prováděly to, že poskvrňovaly mou svatyni a znesvěcovaly mé soboty.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[39]Téhož dne, kdy obětovaly své děti modlám, vcházely do mé svatyně, aby ji znesvětily. Takové věci prováděly přímo v mém domě!

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[40]Navíc k sobě zvaly mužské zdaleka, a hle, přicházeli, jakmile si pro ně poslaly. Kvůli nim ses koupala, oči si líčila, šperky se zdobila,

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[41]na skvělém loži ses usadila za prostřený stůl, na který jsi nakladla můj olej a má kadidla.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[42]Bývala tam spousta lidí, hluk a zábava. K té nejrůznější holotě přiváděli ještě ožralce z pouště, kteří těm ženám navlékali náramky a skvostné čelenky.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[43]Tenkrát jsem si o té staré běhně pomyslel: To s ní budou souložit ještě teď?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[44]Souložili s ní jako s courou. Tak souložili s těmi zvrhlicemi Oholou a Oholíbou.

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[45]Spravedliví soudci je ale odsoudí jako cizoložnice a vražedkyně. Vždyť jsou to cizoložnice a ruce mají od krve!

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[46]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Ať se proti nim sejdou davy! Ať propadnou děsu a plenění!

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[47]Ty davy je ukamenují a rozsekají meči, jejich syny a dcery povraždí a jejich domy vypálí.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[48]Tak skoncuji se zvrhlostí v té zemi. Všechny ostatní ženy se tím poučí, aby nebyly zvrhlé jako vy.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa

[49]Za vaši zvrhlost vás potrestají; ponesete trest za své hříšné modlářství. Tehdy poznáte, že já jsem Panovník Hospodin.“

Hrnec masa

Ezechiel 24

[1]Desátého dne desátého měsíce devátého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, tento den si zapiš, přesně tento den. Právě dnes král babylonský oblehl Jeruzalém.

[3]Pověz té bandě vzbouřenců podobenství a řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin! Postav hrnec na oheň, postav ho i s vodou v něm.

[4] Nalož do něj kusy masa, pěkné kýty, krásná plecka. Naplň ho nejlepšími porcemi,

[5]ber nejvybranější jehněčí. Naskládej pod něj polena a pak to prudce vař, ať to i s kostmi klokotá!

[6]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Běda tomu městu vraždění! Běda hrnci plnému spáleniny, spáleniny, která nechce pustit! Vyhazuj z něho kus po kuse, jakkoli se ti namane.

[7]To město je naskrz krvavé! Nechávalo krev na holé skále, neprolévalo ji na hlíně, kde by ji přikryl prach.

[8]Aby se vzedmul hněv, aby vzplála pomsta, nechám tu krev na holé skále, aby nebyla přikryta!

penha descalvada, para que não fosse coberto.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[9]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Běda tomu městu vraždění! Já sám teď navrším hranici.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[10]Více dříví, rozdmýchat plameny! Ať se to maso rozvaří na kaši a kosti ať se připálí!

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[11]Prázdný hrnec ať se postaví na žhavé uhlí, ať se rozpálí a jeho měď se rozžhaví, ať se ta nečistota v něm roztaví a ta připálenina zmizí.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[12]Marné snažení. Hrnec je plný spáleniny, která nepouští. Do ohně s tím!

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[13]Tvá nečistota je ve zvrhlosti. Snažil jsem se tě očistit, ale ty ses nedala. Proto nebudeš zbavena své nečistoty, dokud se neutiší můj hněv proti tobě.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

[14]To říkám já Hospodin. Už to přichází, já to učiním. Nenechám to být, neslituji se, nepolevím. Za tvé způsoby a skutky tě odsoudím, praví Panovník Hospodin.“

A viuvez de Ezequiel

Nebudete truchlit

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[16]„Synu člověčí, jedinou ranou tě zbavím potěchy tvých očí. Nesmíš však truchlit ani plakat, neukápne ti ani slza.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[17]Jen tiché sténání – nekonej žádné smuteční obřady. Hlavu si pokrývej jako obvykle, na nohou si nech střevíce, neměj závoj přes obličej a smuteční chléb nejez.“

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[18]Ráno jsem o tom říkal lidem – a večer mi zemřela žena. Druhý den jsem udělal, co mi bylo přikázáno.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[19]Lidé mi říkali: „Co to děláš? Nepovíš nám, co to má pro nás znamenat?"

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Odpověděl jsem jim: „Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[21]Řekni domu Izraele: Tak praví Panovník Hospodin – Hle, znesvětím svoji svatyni, tu pevnost, jíž jste se chlubili, potěchu vašich očí a tužbu vašich duší. Až vaši synové a dcery, které jste po sobě nechali, padnou za oběť meči,

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[22]budete dělat to, co já: žádný závoj přes obličej, žádný smuteční chléb,

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[23]hlavy pokryté jako obvykle a na nohou střevíce. Žádné truchlení, žádný pláč. Budete jen skomírat ve svých vinách a mezi sebou naříkat.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[24]Ezechiel se vám stane znamením. Přesně co dělá on, budete dělat i vy. Až to přijde, poznáte, že já jsem Panovník Hospodin.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[25]Poslouchej, synu člověčí. V den, kdy je zbavím jejich pevnosti, jejich radosti a chlouby, potěchy jejich očí a tužby jejich duší, vezmu jim také syny a dcery.

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[26]V ten den za tebou přijde uprchlík, aby ti to oznámil.

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.
[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,
[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.
[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.
[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre

[27]V den, kdy se s ním setkáš, se ti otevřou ústa a budeš s ním moci hovořit. Promluvíš a přestaneš být němý. Tak se jim staneš znamením, aby poznali, že já jsem Hospodin.“

SOUD NAD NÁRODY

Proti Amonu

Ezechiel 25

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, obrať se proti Amoncům a prorokuj proti nim.

[3]Řekni: Slyšte, Amonci, slovo Panovníka Hospodina! Tak praví Panovník Hospodin – Protože jsi volal ‚Hohó!‘ nad mou svatyní, když byla znesvěcena, a nad izraelskou zemí, když byla zpustošena, a nad domem Judy, když šli do vyhnanství,

[4]proto tě teď vydám do vlastnictví kmenům z východu. Utáboří se u tebe a postaví si tam příbytky, tvou úrodu ti snědí a mléko vypijí.

[5]Z Raby udělám velbloudí pastviště a z kraje Amonců pastvinu pro ovce. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.

[6]Tak praví Panovník Hospodin: Protože jsi tleskal a dupal a s takovou chutí se zlomyslně radoval nad izraelskou zemí,

[7]proto teď na tebe vztáhnu ruku a dám tě za kořist národům. Vymýtím tě mezi národy a vyhladím tě mezi zeměmi. Až tě vyhubím, poznáš, že já jsem Hospodin.“

as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram

Proti Moábu

[8]„Tak praví Panovník Hospodin: Protože Moáb a Seír říkají: ‚Dům Judy je přece stejný jako všechny národy,‘

[9]proto teď zpřístupním moábské srázy počínaje chloubou země, hraničními městy Bet-ješimot, Baal-meon a Kiriatajim.

[10]Vydám je spolu s Amonci do vlastnictví kmenům z východu, takže po Amoncích nezbude mezi národy ani památky.

[11]Až v Moábu vykonám své rozsudky, poznají, že já jsem Hospodin.“

Proti Edomu

[12]„Tak praví Panovník Hospodin: Protože se Edom tolik mstil domu Judy a velice se tou pomstou provinil,

[13]proto tak praví Panovník Hospodin: Vztáhnu svou ruku na Edom, vyhladím z něj lidi i dobytek a obrátím jej v sutiny. Od Temanu až k Dedanu budou padat mečem.

[14]Pomstím se na Edomu skrze Izrael, svůj lid, který dá Edomu pocítit můj hněv a rozhořčení. Tehdy poznají mou pomstu, praví Panovník Hospodin.“

Proti Filištínům

[15]„Tak praví Panovník Hospodin: Protože se Filištíni tolik mstili, protože se s chutí

vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

zlomyslně mstili a s odvěkou nenávistí hubili,

[16]proto tak praví Panovník Hospodin: Napřahuji ruku proti Filištínům. Vyhladím ty Kréťany, vyhubím zbytky obyvatel pobřeží.

[17]Strašlivě se na nich pomstím, až je potrestám ve svém rozhořčení. Až jim dám pocítit svoji pomstu, poznají, že já jsem Hospodin.“

Proti Týru

Ezechiel 26

[1]Jedenáctého měsíce dvanáctého roku, hned prvního dne toho měsíce, jsem dostal slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, protože Týr nad Jeruzalémem volal, ‚Hohó, brána národů je rozražena, otevřela se mi dokořán, zbohatnu na tom, že je zničena,‘

[3]proto tak praví Panovník Hospodin: Týre, já jsem proti tobě! Jako moře žene své vlny, přiženu na tebe mnohé národy.

[4]Hradby Týru budou zbořeny a jeho věže strženy; vymetu z něj všechnu zeminu a nechám z něj jen holou skálu.

[5]Stane se ostrůvkem v moři, místem k sušení sítí! Ano, tak jsem promluvil, praví Panovník Hospodin. Stane se kořistí pro národy

[6]a jeho osady na pevnině budou vyvražděny mečem. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[7]Tak praví Panovník Hospodin: Hle – přivádím na Týr od severu Nabukadnezara, krále Babylonu, krále králů, s koni, vozy, jezdci a s nesčetnými vojsky.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[8]Tvé osady na pevnině vyvraždí mečem, postaví proti tobě obléhací val, navrší k tobě násep a zvedne proti tobě štít.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[9]Udeří na tvé hradby beranidly a tvé bašty zboří svými zbraněmi.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[10]Pokryje tě prach zvířený množstvím jeho koní a tvé hradby se budou třást rachotem jeho jízdy, kol a vozů, až přitáhne do tvých bran, jako se táhne do poraženého města.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[11]Kopyty svých koní zdupá všechny tvé ulice. Vyvraždí tvůj lid mečem a tvé mocné sloupy se zhroutí na zem.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[12]Vyplení tvé bohatství, ukořistí tvé zboží, tvé hradby prolomí, tvé skvostné domy zboří a tvé kamení, dříví i sutiny naházejí do vody.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[13]Tvé zvučné písně umlčím a hlas tvé citery už nikdy nezazní.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[14]Nechám z tebe jen holou skálu, staneš se místem, kde se suší sítě. Už nikdy nebudeš vystavěno! To říkám já Hospodin, praví Panovník Hospodin.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

[15]Tak praví Panovník Hospodin: Týre, celé pobřeží se bude třást rachotem tvého pádu a sténáním tvých zraněných v tom hrozném vraždění.

[16]Všichni vládci moří sestoupí ze svých trůnů, odloží pláště, svlečou si zdobné šaty a přikryti hrůzou usednou na zemi, kde se budou třást bez ustání hrůzou nad tebou.

[17]Tehdy ti zazpívají tento žalozpěv: Ach, jak jsi zhynulo, obydlí mezi moři, proslulé město, kdysi moři vládnoucí! Se všemi, kdo v tobě bydleli, jste šířili hrůzu všude v okolí.

[18]Teď se však chvěje celé pobřeží v den tvého zániku, děs jímá mořské ostrovy – už nejsi tu!

[19]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Až tě učiním městem opuštěným, jako jsou města, kde se nebydlí, až se nad tebou zavře hlubina a mocné vody tě přikryjí,

[20]tehdy tě srazím jako mrtvolu do jámy k těm, kdo už dávno zesnuli. Nechám tě bydlet hluboko v podsvětí mezi pradávnými troskami spolu s těmi, kdo klesli do jámy. Nebudeš už obydleno, neobstojíšna zemi mezi živými!

[21]Učiním tě odstrašujícím znamením a zanikneš. Budou tě hledat, ale nikdo nikdy už tě nenajde, praví Panovník Hospodin.“

Žalozpěv nad Týrem

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

Ezechiel 27

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, zazpívej žalozpěv nad Týrem.

[3]Řekni té bráně mořských cest, obchodnici s mnoha národy za mořem: Tak praví Panovník Hospodin. Říkal jsi, Týre: ‚Jsem dokonalý v kráse!'

[4] Tvé panství sahá daleko do moře, dokonale krásně jsi vystavěn.

[5] Tvá prkna vyrobili z hermonských cypřišů, na tvůj stěžeň vzali cedr z Libanonu,

[6]tvá vesla zhotovili z bášanských dubů, z kyperských jedlí a slonoviny udělali palubu.

[7]Plachtu máš z pestrého kmentu z Egypta, slouží ti jako zástava, purpur a šarlat tě přikrývá z břehů elišského ostrova.

[8] Sidonci a Arvaďané jsou tví veslaři, mořští vlci z Týru tví kormidelníci.

[9]Z Byblosu máš zkušené řemeslníky, aby opravovali tvé trhliny. Všechny mořské lodi a jejich posádky kotví u tebe, aby tvé zboží nabrali.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[10]Válečníci z Persie, Lydie i Libye bojují za tebe. Své štíty a přilby zavěsili na tobě, aby přispěli ke tvé nádheře.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[11]Muži z Arvadu a Kilikie stojí dokola na tvých zdech, tvé bašty střeží Gamaďané. Své pavézy zavěsili na tvých zdech ke tvé dokonalé kráse.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[12]Taršiš s tebou vede obchody kvůli množství tvého bohatství; za tvé zboží nabízí stříbro, železo, olovo a cín.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[13]Řecko, Tubal i Mešek s tebou obchodují; za tvé zboží platí otroky a bronzovými nástroji.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[14]Bet-togarma nabízí za tvé zboží koně, spřežení a mezky.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[15]Rhodští muži s tebou obchodují, tvými zákazníky jsou mnohé ostrovy; platí ti ebenovým dřevem a sloními kly.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[16]Aram s tebou vede obchody kvůli množství tvého zboží; platí ti tyrkysem, purpurem, vyšívanými látkami, kmentem, korály a rubíny.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[17]Juda a Izrael s tebou obchodují; za tvé zboží platí minítským obilím, prosem, medem, olejem a balzámy.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[18]Damašek s tebou vede obchody kvůli množství tvého zboží a všelijakého bohatství; nabízí chelbonské víno, sacharskou vlnu

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19]a sudy vína z Uzalu nabízí výměnou za tvé zboží; platí i kovaným železem, kasií a skořicí.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20]Dedan s tebou obchoduje sedlovými pokrývkami pro jízdu.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21]Arabové a všichni kedarští princové jsou tvými zákazníky; platí ti jehňaty, kozly a berany.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22]Kupci ze Sáby a Raemy s tebou obchodují; za tvé zboží platí zlatem, drahokamy a nejvzácnějšími balzámy.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23]Cháran, Kanne, Eden i kupci ze Sáby, Asýrie a Kilmadu s tebou vedou obchody;

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24]obchodují s tebou vzácnými látkami, purpurovými plášti s výšivkami, pestrými koberci a pevně tkanými šňůrami.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25] Zámořské lodi tvé zboží převážejí, uprostřed moře jsi plně naložen.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26] Na hlubinu zavezli tě tvoji veslaři, uprostřed moře budeš východním větrem roztříštěn!

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus

[27] Tvé jmění, zboží i zásoby, tví lodníci i kormidelníci, ti, kdo opravují tvé trhliny,

pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

28 Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

29 Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

30 farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

31 far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

32 Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

33 Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

34 No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

35 Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

všichni tví obchodníci a vojáci, všichni ti, kdo k tobě patřili, se vprostřed moře utopí v den tvé záhuby.

28 I břehy pevniny se zachvějí, až tví námořníci spustí křik.

29 Všichni veslaři své lodě opustí, lodníci i všichni kormidelníci stanou na zemi.

30 Hlasitě se dají do křiku, hořce zaúpějí nad tebou, prachem si hlavu posypou, svíjet se budou v popelu.

31 Ve smutku nad tebou si vyholí hlavu a pytlovinou se oblečou, s hořkostí budou plakat nad tebou a trpce se dají do křiku.

32 Spustí nad tebou truchlivý žalozpěv a zazpívají o tobě: ‚Kdo byl kdy Týru podobný, zničenému uprostřed moří?‘

33 Když vykládali tvé zboží ze zámoří, sytil jsi mnohé národy; množstvím tvého přepychového zboží králové země bohatli.

34 Teď tvůj vrak leží na dně moří; tvé zboží i všichni, kdo k tobě patřili, klesli do hlubin.

35 Všichni obyvatelé pobřeží jsou z tebe zděšeni, jejich králové se chvějí strachy se zkřivenými tvářemi.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[36] Obchodníci mezi národy nad tebou jenom zasyčí. Budeš odstrašujícím znamením – zanikneš navěky!“

Žalozpěv nad vládcem Týru

Ezechiel 28

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, řekni vládci Týru: Tak praví Panovník Hospodin – Ve svojí pýše říkáš si: ‚Já jsem bůh! Zaujímám božský trůn uprostřed moří.‘ Přitom jsi člověk, žádný bůh, i když si myslíš, jak jsi božský.

[3] Zřejmě jsi moudřejší než Daniel a žádné tajemství ti není záhadné.

[4] Moudrostí a poznáním jsi získal bohatství, zlatem a stříbrem sis truhly naplnil.

[5] V obchodování jsi byl tak šikovný, že jsi své jmění rozmnožil, a kvůli všemu tomu bohatství zpychl jsi.

[6] Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Protože si myslíš, jak jsi božský,

[7]hle – přivedu na tebe cizáky, ty nejukrutnější pohany. Vytasí meče proti tvé skvělé moudrosti, tu tvoji nádheru ti znesvětí.

[8] Nakonec tě srazí do jámy, zahyneš hroznou smrtí uprostřed moří.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria

[9] Budeš pak ještě říkat: „Já jsem bůh' tváří v tvář svým katům? Budeš jen člověk, žádný bůh, až padneš do rukou svých katů.

[10] Zahyneš smrtí neobřezanců, rukama cizáků! Ano, tak jsem promluvil, praví Panovník Hospodin."

[11] Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[12] „Synu člověčí, zpívej žalozpěv nad králem Týru a řekni mu – Tak praví Panovník Hospodin: Byl jsi pečetí dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný.

[13] Byl jsi v Edenu, Boží zahradě, všemi drahokamy ozdoben – rubínem, topasem a jaspisem, chrysolitem, onyxem a berylem, safírem, tyrkysem a smaragdem – to vše krásně osazené ve zlatě klenotnickým dílem tepaném, to vše připravené pro tebe v den, kdy jsi byl stvořen.

[14] Byl jsi pomazaným cherubem, určil jsem tě za ochránce. Byl jsi na Boží svaté hoře, mezi žhoucími kameny ses procházel.

[15] Byl jsi dokonalý na cestách svých ode dne svého stvoření – než jsi byl shledán zlým.

[16] Kvůli množství tvého obchodování se tvé nitro naplnilo krutostí a zhřešil jsi. Proto jsem tě vykázal z Boží hory, cherube ochránce, tebe jsem zapudil z tvého místa mezi žhoucími kameny!

[17] Kvůli své kráse zpychl jsi, kvůli své nádheře jsi moudrost zahodil. Proto jsem

por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

[19] Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

[20] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

[22] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações,

tě tedy srazil k zemi, před očima králů, aby tě viděli.

[18] Kvůli tomu, že máš tolik vin, že jsi vlastní svatyně znesvětil svými špinavými obchody, vyvedl jsem z tebe plameny, aby tě strávily. Nechal jsem z tebe jen popel na zemi, před očima všech, kdo tě viděli.

[19] Všichni, kdo tě znali mezi národy, jsou z tebe zděšeni. Jsi odstrašujícím znamením – zanikl jsi navěky!“

Proti Sidonu

[20] Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[21] „Synu člověčí, obrať se proti Sidonu. Prorokuj proti němu

[22] a řekni – Tak praví Panovník Hospodin: Sidone, já jsem proti tobě a na tobě se oslavím! Poznají, že já jsem Hospodin, až v něm vykonám své rozsudky, až v něm dostojím své svatosti.

[23] Raním to město morem, na jeho ulicích bude krev, budou v něm padat mrtvoly, kolem dokola meč je obklíčí – a poznají, že já jsem Hospodin!

[24] Dům Izraele už nebude obklopen zlomyslnými sousedy, kteří jej bodají jako trní a píchají jako bodláčí. Tehdy poznají, že já jsem Panovník Hospodin.

[25] Tak praví Panovník Hospodin: Až shromáždím celý dům Izraele z národů, mezi něž byli rozptýleni, prokážu na nich svou svatost před očima pohanů. Tehdy

então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

26 Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

pak budou bydlet ve své zemi, kterou jsem dal svému služebníku Jákobovi.

26Budou v ní bydlet bezpečně, budou si stavět domy a sázet vinice. Budou žít v bezpečí, až vykonám své rozsudky nad všemi zlomyslnými sousedy v jejich okolí. A tehdy poznají, že já jsem jejich Bůh, Hospodin.“

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

1 No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

3 Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

4 Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

5 Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

6 E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

Proti Egyptu

Ezechiel 29

1Dvanáctého dne desátého měsíce desátého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

2„Synu člověčí, obrať se proti faraonovi, králi Egypta, a prorokuj proti němu i celém Egyptu.

3Řekni mu: Tak praví Panovník Hospodin – Já jsem proti tobě, faraone, králi egyptský, obludný krokodýle rozvalený u řeky! Říkáš si: ‚Mně patří Nil, pro sebe jsem ho učinil.‘

4Já ti však do čelistí vrazím háky a ty tvé nilské ryby nechám přichytit na tvé šupiny. Vytáhnu tě z tvého místa u řeky i se všemi tvými nilskými rybami, které se přichytily na tvé šupiny.

5 Pohodím tě pak na poušti i se všemi tvými nilskými rybami. Budeš ležet jen tak na zemi, neseberou tě, aby tě pohřbili. Dám tě za potravu divé zvěři i ptákům na nebi!

6Tak všichni obyvatelé Egypta poznají, že já jsem Hospodin. Pro dům Izraele jsi byl jen rákosovou holí.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[7] Jakmile se tě rukou chopili, praskl jsi a bodl je až do podpaží. Jakmile se o tebe opřeli, zlomil ses, až jsi jim kyčle vykloubil.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[8] Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Hle, přivedu na tebe meč a vyhladím z tebe lidi i dobytek.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9] Až z Egypta zbudou jen pusté trosky, poznají, že já jsem Hospodin. Říkal jsi: ‚Mně patří Nil, já jsem ho učinil,'

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[10] a proto jsem teď proti tobě i proti té tvé řece. Z Egypta nechám jen pusté trosky, zpustošený kraj od Migdolu po Asuán, až po habešskou hranici.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[11] Neprojde tudy lidská noha, dokonce ani noha zvířete a nebude se tam bydlet po čtyřicet let.

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[12] Udělám z Egypta tu nejpustější ze všech zpustošených zemí a její města budou po čtyřicet let ta nejzbořenější ze všech měst. Rozptýlím Egypťany mezi národy a rozpráším je po zemích.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[13] Avšak toto praví Panovník Hospodin: Až těch čtyřicet let uplyne, shromáždím Egypťany z národů, mezi něž byli rozptýleni.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[14] Přivedu Egypťany zpět ze zajetí a navrátím je do Horního Egypta, do země, odkud pocházejí, a stanou se tam bezvýznamným královstvím.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações;

[15] Bude bezvýznamnější než ostatní království a nebude se už vyvyšovat nad

porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

16 Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

17 No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

20 Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

21 Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

jiné národy. Udělám je tak nepatrnými, aby už nevládli nad národy.

16Egypt už nebude pro dům Izraele nadějí, ale připomínkou viny, že se obraceli za nimi. Tehdy poznají, že já jsem Panovník Hospodin.“

17Prvního dne prvního měsíce sedmadvacátého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

18„Synu člověčí, babylonský král Nabukadnezar při tažení proti Týru uložil svému vojsku tak těžkou službu, až měli všichni hlavy odřené a rozlámaná ramena. On ani jeho vojsko však za to tažení nezískali z Týru žádnou odměnu.

19Proto tak praví Panovník Hospodin: Hle – dávám babylonskému králi Nabukadnezarovi Egypt! Ať si odnese jeho bohatství, ať rabuje a plení, aby odměnil své vojáky.

20Odměnou za jeho služby, za to, co pro mě udělali, mu dávám Egypt, praví Panovník Hospodin.

21V onen den obdařím dům Izraele silou a tobě umožním mluvit mezi nimi otevřeně. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.“

Den Egypta

Ezechiel 30

1Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[2] „Prorokuj, synu člověčí. Řekni: Tak praví Panovník Hospodin – Kvílejte: ‚Ach ten den!‘

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[3] Neboť je blízko onen den, Hospodinův den blíží se. Den zahalený oblaky – přichází čas pro národy!

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[4] Na Egypt přijde meč a úzkost na Habeš. Až budou v Egyptě padat mrtvoly, poberou jeho bohatství a zboří jeho základy.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[5] Habeš i Libye, Lydie i celá Arábie, Kub i lid spojenecké země, ti všichni padnou mečem spolu s Egyptem.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[6] Tak praví Hospodin: Padnou pomocníci Egypta, jeho pyšná moc se zhroutí. Od Migdolu až po Asuán budou mečem koseni, praví Panovník Hospodin!

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7] Egypt bude nejpustější ze všech zpustošených zemí a jeho města budou nejzbořenější ze všech měst.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8] Tehdy poznají, že já jsem Hospodin, až v Egyptě zapálím oheň a jeho spojenci budou zničeni.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9] V onen den ode mě vyrazí poslové na lodích, aby vyplašili Habešany z jejich bezpečí. V den Egypta budou sevřeni úzkostí. Hle – už to přichází!

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10] Tak praví Panovník Hospodin: Skrze babylonského krále Nabukadnezara skoncuji s egyptskými hordami.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[11]On a jeho vojsko, nejukrutnější z pohanů, budou posláni vyplenit zemi. Vytasí meče na Egypt a naplní tu zemi padlými.

[12]Tehdy vysuším vody Nilu a prodám tu zemi zloduchům. Tu zemi i všechno v ní zpustoším rukou cizáků. To říkám já Hospodin.

[13]Tak praví Panovník Hospodin: Vymýtím hnusné modly a s memfiskými bůžky skoncuji. V Egyptě už nikdy nepovstane vládce a já naplním egyptskou zem strachem.

[14]Zpustoším Horní Egypt, vypálím Soan a v Thébách vykonám své rozsudky.

[15]Na Pelusium, egyptskou pevnost, vyliji svůj hněv a thébské hordy vyhladím.

[16]Zažehnu v Egyptě takový oheň, že se Pelusium bude svíjet v bolestech, Théby budou vzaty útokem a Memfis sevřou nepřátelé za bílého dne.

[17]Mládenci z Heliopole a Bubastis padnou mečem a dívky půjdou do zajetí.

[18]V Dafné nastane temný den, až tam rozlámu egyptské jho a skončí tam jeho pyšná moc. To město tehdy přikryjí mraky a jeho dcery půjdou do zajetí.

[19]Vykonám v Egyptě své rozsudky a poznají, že já jsem Hospodin.“

Faraonovy paže

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.
[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.
[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.
[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.
[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.
[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20]Sedmého dne prvního měsíce jedenáctého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:
[21]„Synu člověčí, přerazil jsem paži faraona, krále Egypta. Vidíš? Není ovázána ani léčena, nedostal dlahu ani žádný převaz, aby měl znovu sílu třímat meč.

[22]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Hle – jsem proti faraonovi, králi Egypta! Přerazím mu obě paže, tu zdravou i tu zlomenou, a vyrazím mu z ruky meč.

[23]Rozptýlím Egypťany mezi národy a rozpráším je po zemích.

[24]Paže babylonského krále posílím a svůj vlastní meč mu vložím do ruky, ale faraonovy paže zpřerážím, takže před ním bude sténat, jako sténají ranění.

[25]Paže babylonského krále posílím, ale faraonovy paže budou svěšeny. Tak poznají, že já jsem Hospodin, až vložím svůj meč babylonskému králi do ruky a on jej napřáhne na Egypt.

[26]Až rozptýlím Egypťany mezi národy a rozpráším je po zemích, poznají, že já jsem Hospodin.“

Pyšný cedr

Ezechiel 31

[1]Prvního dne třetího měsíce jedenáctého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[2] „Synu člověčí, řekni faraonovi, králi Egypta, a jeho hordám: Kdo se ti může vznešeností vyrovnat?

[3] Hle, Asýrie byla jak cedr v Libanonu s krásnými větvemi a stinnou korunou, cedr neobyčejného vzrůstu se špicí sahající k oblakům.

[4] Vody mu daly jeho vzrůst, tyčil se dík hlubokým pramenům proudícím kolem jeho kořenů dál k ostatním stromům v okolí.

[5] Takto se tyčil do výšky nad všechny stromy v okolí. Měl větví stále víc a víc, jeho ratolesti rostly do délky, dík množství vláhy košatil.

[6] Všichni ptáci hnízdili v jeho koruně, pod jeho větvemi rodila všechna zvěř, v jeho stínu žily všechny mocné národy.

[7] Svou velikostí byl nádherný a svými dlouhými větvemi, protože zapouštěl kořeny až k vodám vydatným.

[8] Ani cedry v Boží zahradě nebyly jemu naroveň; jeho větvím se nerovnaly ani cypřiše, platany nepředčily jeho haluze; žádný strom v Boží zahradě mu nebyl krásou podoben.

[9] Udělal jsem ho nádherně, tak bohatým na větve; celý Eden mu mohl závidět – všechny stromy v Boží zahradě!

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[10]Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Protože se tyčil tak vysoko a špicí sahal až k oblakům, takže jeho srdce tou výškou zpychlo,

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[11]vydám jej do rukou vůdce národů, aby s ním naložil, jak si za svou špatnost zaslouží. Zavrhl jsem ho

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[12]a cizáci, ti nejukrutnější mezi pohany, jej porazili a nechali ho být. Jeho větve padly na hory i všechna údolí, jeho haluze leží polámány ve všech roklích na zemi. Všechny národy země opustily jeho stín a nechaly ho být.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[13]Na jeho padlém kmeni hnízdí všelijací ptáci a mezi jeho větvemi je všelijaká zvěř.

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[14]To proto, aby se už žádné stromy u vody takto netyčily do výšky, aby svou špicí nesahaly k oblakům a ve své pýše se nestavěly nad ostatní stromy napájené vodami. Jeden jak druhý přece musí umřít – směřují pod zem mezi smrtelníky, kteří sestupují do jámy.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por

[15]Tak praví Panovník Hospodin: V den, kdy sestoupil do podsvětí, zahalil jsem hlubinu smutkem nad ním; zadržel jsem její prameny, až se ty vydatné vody zastavily. I Libanon jsem kvůli němu zachmuřil a všechny lesní stromy kvůli němu povadly.

causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

17 Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

18 A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos

16Rachotem jeho pádu jsem rozechvěl národy, když jsem ho srazil do podsvětí k těm, kdo klesli do jámy. Pod zemí tehdy došly útěchy všechny stromy Edenu, ty nejlepší ze skvělých stromů napájených v Libanonu.

17I ony totiž jako on sestoupily do podsvětí k mečem pobitým, stejně jako jeho spojenci žijící v jeho stínu mezi národy.

18Který strom v Edenu se ti mohl slávou a vznešeností vyrovnat? Stejně jako ty edenské stromy však skončíš mezi neobřezanci dole pod zemí, ulehneš k mečem pobitým. Tak je tomu s faraonem a se všemi jeho hordami, praví Panovník Hospodin."

Žalozpěv nad faraonem

Ezechiel 32

1Prvního dne dvanáctého měsíce dvanáctého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

2„Synu člověčí, zpívej žalozpěv nad faraonem, králem Egypta, a řekni mu: Považuješ se za lva národů? Připomínáš spíš mořskou obludu! Brouzdáš se svými řekami, nohama plácáš do vody a čeříš bahno v potocích.

3Tak praví Panovník Hospodin: Roztáhnu na tebe svoji síť a sejdou se mnohé národy, aby tě mou sítí vytáhly.

povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

[4]Pohodím tě pak na souši a budeš ležet jen tak na zemi. Přivedu na tebe veškeré ptáky a všechnu zvěř tebou nasytím.

[5] Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

[5] Rozházím tvé maso po kopcích a tvou zdechlinou zaplním údolí.

[6] Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

[6] Napojím zemi tvojí kaluží, tvá krev dosáhne až k pohořím, budou tě plné všechny rokliny!

[7] Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

[7] Až zdechneš, nebe zakryji a hvězdy na něm zatemním; slunce ukryji za mraky a měsíc nevydá svůj svit.

[8] Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

[8] Všechna světla, jež září na nebi, kvůli tobě zatemním a tvoji zem ponořím do tmy, praví Panovník Hospodin.

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[9]Mnohé národy znepokojím v srdci, až tvé kusy roznesu mezi pohany, do zemí, o nichž netušíš.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[10] Mnohé národy tebou vyděsím; jejich králům vstanou hrůzou vlasy, až jim zamávám mečem před tváří. Strachy o život se bude třást bez ustání jeden každý z nich v den tvé záhuby.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[11]Tak totiž praví Panovník Hospodin: Meč babylonského krále se chystá na tebe!

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[12]Nechám tu tvoji hordu padnout mečem hrdinů – nejukrutnějších ze všech pohanů, kteří rozdrtí pýchu Egypta a celá jeho horda bude zničena.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[13] Vyhubím i všechen jeho dobytek na březích velkých řek. Už je nerozčeří noha člověka, nezkalí je ani zvířecí kopyta.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[14] Tehdy ty jejich vody ustálím a nechám je plynout podobné oleji, praví Panovník Hospodin.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[15] Až Egypt zcela zpustoším a zbavím tu zemi všeho v ní, až pobiji všechny, kdo v ní bydleli, tehdy poznají, že já jsem Hospodin.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

[16] Toto je žalozpěv určený k truchlení. Ať jej zpívají dcery národů! Ať jej zpívají nad Egyptem a všemi jeho hordami, praví Panovník Hospodin.“

Os egípcios com outras nações no além

Farao v podsvětí

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Patnáctého dne téhož měsíce dvanáctého roku jsem dostal slovo Hospodinovo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[18] „Synu člověčí, truchli spolu s dcerami vznešených národů nad egyptskými hordami. Pošli je do podsvětí k těm, kdo klesli do jámy:

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[19] ‚Jsi snad lepší než ostatní? Dolů! K neobřezaným ulehni!‘

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[20] Padnou uprostřed mečem pobitých. Meč je tasen; Egypt už odvádějí i se všemi jeho hordami.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[21] Mocní hrdinové o něm a jeho spojencích promluví zprostřed záhrobí: ‚Už jsou dole! Ulehli k neobřezancům pobitým mečem!‘

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[22]Bude tam Asýrie a celá její armáda – jejich hroby všude dokola! Ti všichni padli a mečem pobiti

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[23]pohřbeni byli do jámy nejhlubší. Kolem jejího hrobu všude dokola leží její armáda. Ti, kdo šířili hrůzu v zemi živých, padli, mečem pobiti.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[24]Bude tam Elam a celá jeho horda – kolem jeho hrobu všude dokola! Ti všichni padli a mečem pobiti sestoupili neobřezaní do podsvětí. Ti, kdo šířili hrůzu v zemi živých, teď snášejí hanbu s těmi, kdo klesli do jámy.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[25]Ustlali mu lůžko mezi padlými – celá jeho horda má hroby všude dokola! Všichni ti neobřezanci byli mečem pobiti, protože šířili hrůzu v zemi živých, a tak teď snášejí hanbu s těmi, kdo klesli do jámy. Jsou uloženi mezi padlými.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[26]Bude tam i Mešek, Tubal a celá jeho horda – jejich hroby všude dokola! Všichni ti neobřezanci byli mečem pobiti, protože šířili hrůzu v zemi živých.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade

[27]Neleží ale mezi dávnými hrdiny, kteří sestoupili do podsvětí ve válečné zbroji, s hlavou položenou na meči a se štítem, jenž přikrýval jejich kosti tenkrát, když se země živých děsila před těmi hrdiny.

deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a

[28]Ty však budeš ležet zmrzačen mezi neobřezanci pobitými mečem.

[29]Bude tam i Edom se svými králi a knížaty. I přes svou udatnost byli uloženi k mečem pobitým. I oni leží s neobřezanci, s těmi, kdo klesli do jámy.

[30]Budou tam všichni severní vladaři spolu se všemi Sidonci. Přes hrůzu, již budili svou udatností, sestoupili i oni s hanbou k pobitým. Teď leží neobřezaní mezi mečem padlými a snášejí hanbu s těmi, kdo klesli do jámy.

[31]Až je farao s celým svým vojskem uvidí, dojde útěchy nad všemi svými hordami pobitými mečem, praví Panovník Hospodin.

[32]Pustím totiž svou hrůzu do země živých a farao se všemi svými hordami bude položen mezi neobřezance padlé mečem, praví Panovník Hospodin.“

OBNOVA IZRAELE

Odvraťte se od svých cest

Ezechiel 33

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, promluv ke svým krajanům a řekni jim: Když přivedu na

espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas

některou zemi meč, lid té země ze svého středu vybere jednoho muže a ustanoví si ho za strážce.

[3]Jakmile uvidí, že na tu zem jde meč, zatroubí na polnici a všechny varuje.

[4]Když někdo uslyší zvuk polnice, ale nedá na varování a ten meč přijde a zabije ho, jeho krev padne na jeho hlavu.

[5]Slyšel zvuk polnice, ale nedal na varování – jeho krev padne na něj. Kdyby dal na varování, mohl se zachránit.

[6]Pokud však strážce uvidí, že jde meč, ale nezatroubí na polnici, aby lid varoval, a meč přijde a někoho z nich zabije, pak takový zemře za své viny, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti toho strážce.

[7]Synu člověčí, ustanovil jsem tě strážcem domu Izraele. Jakmile uslyšíš slovo z mých úst, vyřiď jim mé varování.

[8]Když řeknu ničemovi: ‚Ničemo, musíš zemřít,' ale ty nepromluvíš, abys toho ničemu varoval před jeho cestou – pak ten ničema zemře za své viny, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe.

[9]Pokud jsi však ničemu varoval, ať se odvrátí od své cesty, ale on se od ní neodvrátil – pak zemře za své viny, ale ty se zachráníš.

[10]Synu člověčí, řekni domu Izraele – Mluvíte takto: ‚Naše přestupky a hříchy na

prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

nás doléhají a skomíráme kvůli nim. Jak bychom mohli žít?‘

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[11]Řekni jim: Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, nemám zalíbení ve smrti ničemy. Chci raději, aby se ničema od své cesty odvrátil a žil! Odvraťte se, odvraťte se od svých zlých cest! Proč máte umírat, dome Izraele?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[12]Synu člověčí, řekni svým krajanům: Jakmile se spravedlivý vzbouří, jeho spravedlnost ho nezachrání. Jakmile se ničema odvrátí od své ničemnosti, jeho ničemnost ho nezničí. Jakmile spravedlivý začne hřešit, nebude už moci žít ze své spravedlnosti.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[13]Řeknu-li spravedlivému: ‚Jistěže budeš žít,‘ a on začne spoléhat na svou spravedlnost a páchat bezpráví, žádné jeho spravedlivé skutky už nebudou vzpomenuty. Zemře kvůli bezpráví, jehož se dopustil.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[14]Řeknu-li ničemovi: ‚Musíš zemřít,‘ a on se od svého hříchu odvrátí a začne jednat poctivě a spravedlivě,

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[15]takže ten ničema vrátí, co vzal do zástavy, nahradí, co uloupil, začne se řídit životodárnými pravidly a přestane páchat bezpráví – takový nezemře, takový jistě bude žít.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[16]Žádné hříchy, jichž se dopustil, mu nebudou připomínány. Jednal poctivě a spravedlivě – jistěže bude žít.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos

[17]Tví krajané ale říkají: ‚Hospodin je ve svém jednání vrtkavý.' Jsou to však oni, kdo je vrtkavý ve svém jednání!

[18]Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a páchá bezpráví, musí kvůli tomu zemřít.

[19]Když se ničema odvrátí od své ničemnosti a jedná poctivě a spravedlivě, smí díky tomu žít.

[20]Vy ale říkáte: ‚Hospodin je ve svém jednání vrtkavý.' Budu vás soudit, dome Izraele, každého podle jeho jednání!"

Měli mezi sebou proroka

[21]Pátého dne desátého měsíce dvanáctého roku našeho vyhnanství ke mně přišel uprchlík z Jeruzaléma se slovy: „Město padlo!"

[22]Večer před jeho příchodem na mně spočinula ruka Hospodinova, a než ke mně ten uprchlík ráno přišel, Hospodin mi otevřel ústa. Má ústa se otevřela a přestal jsem být němý.

[23]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[24]„Synu člověčí! Obyvatelé rozvalin v izraelské zemi říkají: ‚Abraham byl sám a získal tuto zemi. Nás je mnoho a ta země nám patří!'

[25]Nuže, řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin: Jíte maso s krví, vzhlížíte ke svým hnusným modlám, proléváte krev, a ještě chcete vládnout zemi?

ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

26 Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

26Spoléháte se na svůj meč, pácháte ohavnost, kdekdo przní manželku svého bližního, a ještě chcete vládnout zemi?

27 Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

27Řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin: Jakože jsem živ, ti, kdo jsou v rozvalinách, padnou mečem; ty, kdo jsou na venkově, dám za potravu zvěři a ti, kdo se opevnili ve skalách a jeskyních, pomřou morem.

28 Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

28Obrátím tu zem v nejpustější pustinu a její pyšná moc tehdy skončí. Izraelské hory natolik zpustnou, že tudy nikdo ani nepůjde.

29 Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

29Obrátím tu zem v nejpustější pustinu kvůli všem ohavnostem, které páchali, a tehdy poznají, že já jsem Hospodin.

30 Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

30Synu člověčí! Tví krajané si o tobě povídají mezi zdmi i u dveří a jedni druhým říkají: ‚Pojďte, poslechneme si, jaké slovo přišlo od Hospodina.‘

31 Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

31Přichází jich k tobě celé zástupy a sedají si před tebou jako můj lid, aby si poslechli tvá slova, ale nejednají podle nich. Ústa mají plná vroucí lásky, v srdci však následují mrzký zisk.

32 Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e

32Nejsi pro ně víc než zpěvák milostných písní, co umí krásně zpívat a pěkně hrát;

tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto

vyslechnou si tvá slova, ale nejednají podle nich.

[33]Až to však přijde – a hle, už to přichází – tehdy poznají, že měli mezi sebou proroka."

Vy jste mé ovce

Ezechiel 34

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům – Tak praví Panovník Hospodin: Běda vám, pastýři Izraele, kteří pasete sami sebe! Nemají se snad pastýři starat o ovce?

[3]Tvaroh jíte, vlnou se oblékáte, vykrmené kusy zabíjíte, ale o ovce se nestaráte.

[4]Nemohoucí neposilujete, nemocné neléčíte, zraněné neovazujete, zaběhlé nepřivádíte zpět, ztracené nehledáte, ale surově a krutě nad nimi panujete.

[5]Rozutekly se, protože neměly pastýře, a staly se potravou kdejaké divé zvěře. Rozutekly se –

[6]mé ovce bloudí po všech kopcích, po každém vyšším návrší. Mé ovce jsou rozptýleny po vší zemi a nikdo je nehledá, nikdo nejde za nimi.

[7]Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo:

[8]Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin – Protože se mé ovce bez pastýře staly kořistí a potravou kdejaké divé zvěře

para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

a protože mí pastýři nehledají mé ovce, ale starají se sami o sebe, a nikoli o mé ovce,

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

9proto, vy pastýři, slyšte slovo Hospodinovo.

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

10Tak praví Panovník Hospodin: Hle – jsem proti těm pastýřům! Budu je volat k odpovědnosti za své ovce a už je nenechám dělat pastýře, takže se ti pastýři už nebudou moci starat sami o sebe. Vyrvu jim své ovce ze chřtánu; už se jimi živit nebudou!

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

11Ano, tak praví Panovník Hospodin: Hle – já sám půjdu hledat své ovce a najdu je.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

12Jako pastýř shledává své stádo, když se mu ovce zatoulaly, tak vyhledám své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v onen temný a chmurný den.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

13Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je zpátky do vlasti. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a u všech osad v jejich zemi.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

14Budu je pást na dobrých pastvinách. Na výšinách izraelských hor pro ně bude pastva, tam budou odpočívat na krásných loukách a pást se na vydatných pastvinách v izraelských horách.

[15] Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

[15]Své ovce budu pást já sám a nechám je odpočívat, praví Panovník Hospodin.

[16] A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

[16]Ztracenou vyhledám, zaběhlou přivedu, zraněnou ovážu, nemocnou posílím, ale tučnou a silnou zahubím. Budu je pást ve spravedlnosti.

[17] Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

[17]Vám, svým ovcím, pak Panovník Hospodin praví: Hle – budu soudit mezi jednotlivými ovcemi a mezi kozly a berany.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[18]Nestačí vám pást se na dobrých pastvinách? To musíte zbytek pastvin podupat? Nestačí vám pít průzračnou vodu? Musíte tu zbývající kalit nohama?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[19]To se mé ovce musí pást na tom, co jste zdupali, a pít, co jste nohama zkalili?

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[20]Nuže, Panovník Hospodin jim praví: Hle – já sám budu soudit mezi vykrmenými a hubenými ovcemi.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[21]Protože se tlačíte boky i rameny a svými rohy trkáte všechny nemohoucí, až jste je odehnali pryč,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[22]proto své ovce zachráním, aby už nebyly za kořist. Budu soudit mezi jednotlivými ovcemi.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[23]Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást – svého služebníka Davida. On bude jejich pastýřem a bude se o ně starat.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[24]Já Hospodin budu jejich Bohem a můj služebník David bude mezi nimi vůdcem. To říkám já Hospodin.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[25]Uzavřu s nimi smlouvu pokoje a odstraním z jejich země dravou zvěř, takže budou i na pustině bydlet v bezpečí a spát i po lesích.

[26]Učiním je i celé okolí své hory požehnáním. V patřičný čas jim sešlu déšť; požehnání bude pršet jako průtrže!

[27]Stromy v sadu vydají ovoce, země vydá úrodu a budou žít ve své vlasti v bezpečí. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin, až rozlámu jejich jho na kusy a vysvobodím je z moci těch, kdo je drželi v otroctví.

[28]Už nebudou kořistí pro pohany, nebudou potravou divé zvěři. Budou žít v bezpečí a nikdo je nevyděsí.

[29]Způsobím, že jejich setba slavně poroste. Nebudou už v té zemi trpět hladem a nebudou už snášet posměch pohanů.

[30]Tehdy poznají, že já Hospodin, jejich Bůh, jsem s nimi a že oni, dům Izraele, jsou můj lid, praví Panovník Hospodin.

[31]Vy jste mé ovce – lidské ovce na mé pastvině – a já jsem váš Bůh, praví Panovník Hospodin.“

Soud nad Edomem

Ezechiel 35

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, obrať se proti pohoří Seír a prorokuj proti němu.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os

[3]Řekni mu – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já jsem proti tobě, pohoří Seír! Vztáhnu na tebe ruku a obrátím tě ve zpustošenou pustinu.

[4]Tvá města nechám ležet v troskách a zbude z tebe pustina. Tehdy poznáš, že já jsem Hospodin.

[5]Kvůli své dávné nenávisti jsi vydalo syny Izraele napospas meči, když přišel čas jejich neštěstí, čas zúčtování s jejich vinami.

[6]Proto, jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, vydám tě krveprolití a krev se ti bude lepit na paty. Když ti nevadilo krveprolití, bude se ti krev lepit na paty!

[7]Obrátím pohoří Seír ve zpustošenou pustinu a zahubím každého, kdo by tudy šel nebo se tudy navracel.

[8]Naplním tvé hory mrtvolami. Na tvých stráních, v údolích i ve všech roklích budou padat mečem pobití.

[9]Způsobím, že z tebe zbude věčná pustina; tvá města zůstanou neobydlena. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.

[10]Říkáš: ‚Oba ty národy mi patří, obě ty země obsadím' – jenže tam bydlí Hospodin!

[11]Proto, jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, tvůj nenávistný hněv a závist vůči nim ti odplatím a dám se mezi nimi poznat, až tě budu soudit.

[12]Tehdy poznáš, že já Hospodin jsem slyšel všechny tvé urážky proti izraelským

montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

13 Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

14 Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

15 Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

1 Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

2 Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

3 portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

4 portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e

horám. Prý: ‚Je z nich pustina, můžeme je klidně spolykat!‘

13Takovými řečmi jste se chlubili proti mně, chrlili jste svá slova proti mně. Já jsem to ale slyšel.

14Tak praví Panovník Hospodin: K radosti celého světa tě zpustoším!

15Tvou radost nad zpustošením dědictví domu Izraele ti odplatím: Budeš zpustošeno, pohoří Seír, i celý Edom se vším všudy! Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.“

Izrael se vrátí

Ezechiel 36

1„Synu člověčí, prorokuj o izraelských horách. Řekni: Izraelské hory, slyšte slovo Hospodinovo.

2Tak praví Panovník Hospodin – Nepřítel nad vámi volal: ‚Hohó, ty dávné výšiny teď patří nám!‘

3Proto prorokuj a řekni: Tak praví Panovník Hospodin. Protože vás pustošili a drtili ze všech stran, aby si vás zbytek národů mohl rozebrat, a protože vás lidé pomlouvají a očerňují vás,

4proto, izraelské hory, slyšte slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin horám a výšinám, stržím a roklinám, zpustošeným troskám a opuštěným městům, která se stala kořistí zbytku národů a všem dokola jsou jen k posměchu.

escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

5 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

5Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Ano, mluvil jsem v planoucím horlení proti zbytku národů i proti Edomu – proti všem, kdo si s nezřízenou radostí drze přivlastnili mou zemi, aby ukořistili její pastviny.

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

6Proto prorokuj o izraelské zemi a řekni horám a výšinám, stržím a roklinám: Tak praví Panovník Hospodin. Hle – mluvím zuřivě rozhorlen, protože se vám posmívali pohané.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

7Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Přísahám, že pohanům kolem vás se také budou posmívat!

8 Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

8Vy, izraelské hory, se však budete jen zelenat a ponesete ovoce mému lidu, Izraeli, jenž se už brzy vrátí.

9 Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

9Vždyť já jsem přece s vámi! Obrátím k vám svou tvář a budou vás znovu orat a osívat.

10 Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

10Rozmnožím vaše obyvatele – celý a úplný dům Izraele – aby znovu obydleli města a vystavěli, co leží v troskách.

11 Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

11Rozmnožím vaše lidi i zvířata a budou se množit a rozmáhat. Osídlím vás jako za starodávna a budu k vám ještě štědřejší než kdysi. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[12]Znovu k vám přivedu lidi; Izrael, můj vlastní lid, vás obsadí a budete jejich dědictvím. Už nikdy je nepřipravíte o děti.

[13]Tak praví Panovník Hospodin. Protože o tobě říkají: ‚Ta země požírá lidi a připravuje vlastní národ o děti,‘

[14]proto už nebudeš požírat lidi a nebudeš už připravovat svůj národ o děti, praví Panovník Hospodin.

[15]Nenechám už tě poslouchat posměch pohanů, nebudeš už muset snášet urážky národů a nikdy už nepřivedeš svůj národ k pádu, praví Panovník Hospodin.“

Dám vám nové srdce

[16]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[17]„Synu člověčí, když dům Izraele ještě žil ve vlastní zemi, svými způsoby a skutky ji poskvrnil. Jejich způsoby byly v mých očích nečisté jako ženské krvácení.

[18]Vylil jsem tedy na ně svůj hněv, neboť v té zemi prolévali krev a poskvrnili ji svými hnusnými modlami.

[19]Rozptýlil jsem je mezi národy, takže jsou rozprášeni po zemích. Odsoudil jsem je za jejich způsoby a skutky.

[20]Kamkoli ale mezi národy přišli, všude mé svaté jméno znesvětili. Říkalo se totiž o nich: ‚Jsou Hospodinův lid, ale z jeho země museli odejít.‘

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[21]Proto jsem byl pohnut lítostí nad svým svatým jménem, které dům Izraele znesvětil mezi národy, kamkoli přišli.

[22]Proto řekni domu Izraele – Tak praví Panovník Hospodin: Nedělám to kvůli vám, dome Izraele, ale kvůli svému svatému jménu, které jste znesvětili mezi národy, kamkoli jste přišli.

[23]Posvětím své veliké jméno, znesvěcené mezi národy, jméno, které jste mezi nimi znesvětili. Tehdy národy poznají, že já jsem Hospodin – až na vás před jejich očima prokážu, jak jsem svatý, praví Panovník Hospodin.

[24]Posbírám vás z pohanů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás zpět do vlasti.

[25]Pokropím vás čistou vodou a budete čistí. Ode vší vaší nečistoty a ode všech vašich hnusných model vás očistím.

[26]Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Vezmu vám z těla srdce z kamene a dám vám srdce z masa.

[27]Vložím vám do nitra svého Ducha a způsobím, abyste se řídili mými pravidly, dodržovali mé zákony a jednali podle nich.

[28]Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům. Budete mým lidem a já budu vaším Bohem.

[29]Ode vší vaší nečistoty vás zachráním. Přivolám také obilí a rozmnožím je. Nedopustím už na vás hlad.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[30]Rozmnožím ovoce na stromech i polní úrodu, abyste už mezi národy nesnášeli hanbu kvůli hladu.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[31]Pak si vzpomenete na své zlé cesty a nesprávné jednání a budete se sami sobě ošklivit kvůli svým vinám a své zvrhlosti.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[32]Nedělám to kvůli vám, praví Panovník Hospodin, toho si buďte vědomi. Vy buďte zahanbeni a styďte se za své způsoby, dome izraelský.

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[33]Toto praví Panovník Hospodin: V den, kdy vás očistím od všech vin, znovu obydlím vaše města, aby se vystavělo, co leží v troskách.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[34]Zpustošená země bude obdělána, aby už před očima všech kolemjdoucích neležela pustá.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[35]Řeknou: ‚Z té zpustošené země je teď úplná zahrada Eden! A ta rozbořená města, jež ležela opuštěná v troskách, jsou teď opevněná a obydlená.‘

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[36]Tak poznají národy, které zbudou ve vašem okolí, že já Hospodin jsem vystavěl zbořeniny a znovu osázel pustiny. To říkám já Hospodin; já to učiním.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[37]Tak praví Panovník Hospodin: Znovu odpovím na modlitby domu Izraele a toto pro ně učiním: Rozmnožím jejich lid jako stádo ovcí.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[38]Bude jich jako stád posvěcených ovcí, jako ovcí v Jeruzalémě o svátcích – tak se ta rozbořená města zaplní lidmi jako ovcemi. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.“

Údolí suchých kostí

Ezechiel 37

[1]Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým Duchem odvedl pryč a postavil mě doprostřed údolí plného kostí.

[2]Prováděl mě mezi nimi kolem dokola a hle – celá ta pláň jimi byla poseta a byly úplně vyschlé.

[3]„Synu člověčí,“ řekl mi, „mohou ty kosti ožít?“ „Panovníku Hospodine,“ odpověděl jsem, „to víš ty.“

[4]Tehdy mi řekl: „Prorokuj o těchto kostech a řekni jim: Suché kosti, slyšte slovo Hospodinovo!

[5]Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás přivedu ducha, abyste ožily.

[6]Dám na vás šlachy a pokryji vás masem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha, abyste ožily. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin.“

[7]Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, náhle se ozval hluk: kosti se s rachotem začaly připojovat jedna ke druhé.

[8]Viděl jsem, jak se pokrývají šlachami a masem a jak se svrchu potahují kůží. Ducha však v sobě neměly.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[9]Tehdy mi řekl: „Prorokuj k duchu. Prorokuj, synu člověčí, a řekni mu – Tak praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, ze čtyř stran a dechni do těchto pobitých, ať ožijí!“

[10]A když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vstoupil do nich duch a ožili. Postavili se na nohy a byl jich obrovský, nesčíslný šik.

[11]„Synu člověčí,“ řekl mi potom, „tyto kosti jsou celý dům Izraele. Říkají: ‚Naše kosti vyschly, nemáme žádnou naději, jsme ztraceni.‘

[12]Nuže, prorokuj a řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby; z těch hrobů vás vyvedu, lide můj, a přivedu vás do izraelské země.

[13]Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin – až otevřu vaše hroby a z těch hrobů vás vyvedu, lide můj.

[14]Vložím do vás svého Ducha, abyste ožili, a dám vám spočinout ve vaší zemi. Tehdy poznáte, že já jsem Hospodin. Jak jsem řekl, tak učiním, praví Hospodin.“

Jeden národ, jeden král

[15]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[16]„Synu člověčí, vezmi si kus dřeva a napiš na něj: ‚Dřevo Judovo a jeho druhů ze synů Izraele‘. Pak vezmi jiný kus a napiš na něj: ‚Dřevo Josefovo (totiž Efraimovo) a jeho druhů z celého domu Izraele‘.

17 Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

18 Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

19 Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

20 Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

21 Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

22 Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

23 Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

24 O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos

17Pak je spoj jedno s druhým v jediné dřevo, ať jsou v tvé ruce jedno.

18Až se tě tví krajané zeptají: ‚Nepovíš nám, co to má podle tebe znamenat?‘

19řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu dřevo Josefovo (které je v ruce Efraimově) a jeho druhů z izraelských kmenů a přiložím je ke dřevu Judovu. Spojím je v jediné dřevo a budou v mé ruce jedno.‘

20Podrž ta popsaná dřeva před jejich očima

21a řekni jim – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele z národů, kam odešli. Shromáždím je z celého okolí a přivedu je zpátky do vlasti.

22V té zemi, na izraelských horách, je učiním jediným národem a všem jim bude kralovat jeden král. Už to nebudou dva národy, už se nebudou dělit na dvě království.

23Už se nebudou poskvrňovat svými hnusnými modlami, svými nechutnými obrazy a všemi ostatními hříchy. Zachráním je odevšad, kde žili a hřešili, a očistím je. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem.

24Můj služebník David bude jejich králem a všichni budou mít jediného pastýře.

meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

Budou se řídit mými zákony, dodržovat má ustanovení a jednat podle nich.

[25]Budou bydlet v zemi, kterou jsem dal svému služebníku Jákobovi a ve které bydleli jejich otcové. Budou v ní bydlet oni, jejich děti i děti jejich dětí až navěky a vůdcem jim navěky bude můj služebník David.

[26]Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi. Zasadím je a rozmnožím a uprostřed nich zřídím navěky svou svatyni.

[27]Můj příbytek bude mezi nimi, já budu jejich Bůh a oni budou můj lid.

[28]Tehdy národy poznají, že já jsem Hospodin, Posvětitel Izraele, až bude má svatyně navěky uprostřed nich.“

Gog ze země Magog

Ezechiel 38

[1]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[2]„Synu člověčí, obrať se proti Gogovi v zemi Magog, proti velevládci Mešeku a Tubalu. Prorokuj proti němu

[3]a řekni – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já jsem proti tobě, Gogu, velevládce Mešeku a Tubalu!

[4]Přivedu si tě. Vrazím ti do čelistí háky a přivleču tě s celým tvým vojskem – koně i všechny jezdce v plné výstroji, nesčetný zástup s pavézami a štíty, všechny vyzbrojené meči,

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[5]Peršany, Habešany i Libyjce s nimi, všechny se štíty a přilbami,

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[6]Gomera se všemi jeho šiky i Bet-togarmu z dálného severu se všemi jeho šiky – všechny ty národy, které se k tobě připojí.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[7]Chystej se! Buď připraven i se všemi zástupy shromážděnými k tobě, neboť budeš jejich velitel.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[8]Po dlouhé době budeš povolán, po mnoha letech přitáhneš do země, která se vzpamatovala z válek a jejíž lid se shromáždil z mnoha národů na izraelské hory, jež byly tak dlouho posety troskami. Poté, co budou vyvedeni z národů, budou všichni bydlet v bezpečí,

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[9]když vtom přitáhneš ty. Přiženeš se jako bouře a jako mračno přikryješ zem se všemi svými vojsky, s mnoha národy, které se k tobě připojí.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[10]Tak praví Panovník Hospodin: V ten den tě napadnou různé myšlenky a zosnuješ zlý plán.

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[11]Řekneš si: ‚Zaútočím na zemi s nechráněnými vesnicemi, napadnu ty, kdo žijí v klidu a bezpečí – vždyť její obyvatelé vůbec nemají hradby, brány ani závory!‘

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[12]Vrhneš se na kořist a budeš plenit, vztáhneš ruku na osídlené trosky a na lid shromážděný z národů, který se stará o svá stáda a majetek a bydlí v samém středu země.

13 Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

13Šeba a Dedan i zámořští kupci a všichni jejich draví lvi se tě zeptají: ‚Přicházíš se vrhnout na kořist? Shromáždil jsi vojska, abys plenil? Abys odnesl stříbro se zlatem, pobral stáda i majetek a pobral spoustu kořisti?'

Gogue invadirá Israel

14 Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

14Nuže, synu člověčí, prorokuj a řekni Gogovi – Tak praví Panovník Hospodin: V den, kdy bude můj lid Izrael bydlet v bezpečí, si jich povšimneš

15 Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

15a přijdeš ze své domoviny na dálném severu se všemi národy, které se k tobě připojí – samí jezdci na koních, nesčetný zástup mocné armády.

16 e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

16Přitáhneš na můj lid Izrael jako mračno, jež přikrývá zemi. V budoucnosti tě, Gogu, přivedu proti své zemi, aby mě národy poznaly, až se na tobě před jejich očima posvětím.

17 Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

17Tak praví Panovník Hospodin: Ano, jsi to ty, o kom jsem mluvil v dávných dnech skrze své služebníky, izraelské proroky. Po celá léta tehdy prorokovali, že tě přivedu proti nim.

18 Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

18V ten den, praví Panovník Hospodin, v den, kdy Gog zaútočí na izraelskou zem, vzplane můj prudký hněv.

19 Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

19Ve svém rozhorlení, v plameni svého zuření prohlašuji: V ten den bude v izraelské zemi veliké zemětřesení!

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[20]Mořské ryby i ptáci na nebi, divoká zvěř i všechna havěť lezoucí po zemi se přede mnou budou třást spolu se všemi lidmi všude na zemi. Sesují se hory, zbortí se srázy a každá hradba padne k zemi.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21]Na všech svých horách povolám proti Gogovi meč, praví Panovník Hospodin, a všichni jeho muži obrátí meč proti sobě navzájem.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22]Budu ho soudit morem a krveprolitím, průtrží mračen a kroupami jako kameny, budu dštít oheň a síru na něj a jeho šiky – na všechny ty národy, které se k němu připojí.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Tak projevím svou velikost a svatost a dám se poznat před očima mnoha národů. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin."

Ezequiel 39

A queda de Gogue

Gogova porážka

Ezechiel 39

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[1]„Synu člověčí, prorokuj proti Gogovi a řekni – Tak praví Panovník Hospodin: Hle, já jsem proti tobě, Gogu, velevládce Mešeku a Tubalu!

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[2]Přivedu si tě. Přitáhnu tě a vyvleču z dalekého severu a zavedu tě na hory Izraele,

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[3]kde ti vyrazím luk z levice a šípy ti nechám vypadnout z pravice.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[4]Na izraelských horách padneš se všemi svými vojsky, s národy, které se k tobě připojí. Nakrmím tebou dravé ptáky i divou zvěř.

[5]Zůstaneš ležet venku na poli. Ano, tak jsem promluvil, praví Panovník Hospodin.

[6]Pošlu oheň i proti Magogovi a těm, kdo si žijí v bezpečí na pobřežích. Tehdy poznají, že já jsem Hospodin.

[7]Uprostřed svého lidu Izraele zjevím své svaté jméno a už nikdy nedopustím, aby bylo znesvěceno. Tehdy národy poznají, že já Hospodin jsem Svatý v Izraeli.

[8]Hle – už to přichází, už se to děje, praví Panovník Hospodin! To je ten den, o kterém jsem mluvil.

[9]Obyvatelé izraelských měst vyjdou pálit jejich zbraně – štíty i pavézy, luky i šípy, kyje i kopí. Budou s nimi topit sedm let.

[10]Nebudou nosit dříví z polí ani ho kácet v lesích, protože budou topit zbraněmi. Oberou o kořist ty, kdo je obírali, a vyplení ty, kdo je plenili, praví Panovník Hospodin.

[11]Toho dne určím Gogovi pohřebiště v Izraeli, průsmyk ležící na východ od moře. Tak se ten průsmyk zatarasí, neboť v něm pohřbí Goga se všemi jeho hordami, a nazvou jej Ge-hamon Gog, Údolí hordy Gogovy.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de

[12]Sedm měsíců je tam dům Izraele bude pohřbívat, aby očistili zem.

[13]Všichni obyvatelé země je budou pohřbívat a získají si tím pověst v den, kdy se oslavím, praví Panovník Hospodin.

[14]Muži k tomu určení budou stále procházet zemí a spolu s ostatními budou pohřbívat ostatky ležící na zemi, aby ji očistili. Po sedmi měsících pak zemi znovu prozkoumají.

[15]Projdou skrze ni, a jakmile spatří lidskou kost, postaví vedle ní znamení, aby ji hrobaři pohřbili v Ge-hamon Gogu

[16](kde bude město jménem Hamona). Tak bude země očištěna.

[17]Synu člověčí, tak praví Hospodin – Řekni všem ptákům a veškeré divé zvěři: Shromážděte se a pojďte sem! Sejděte se ze všech stran k obětní hostině, kterou pro vás připravím, k veliké obětní hostině na horách Izraele. Budete žrát maso a chlemtat krev.

[18]Budete žrát maso hrdinů a chlemtat krev světových vládců – samých beranů, jehňat, kozlů a býků vypasených v Bášanu.

[19]Na obětní hostině, kterou pro vás připravím, budete žrát tuk, až budete plní, a budete pít krev až k opití.

[20]U mého stolu se nasytíte koni i jezdci, hrdiny i všemi válečníky, praví Panovník Hospodin.

todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

21 Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

22 Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

23 Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

24 Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

25 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

26 Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

27 quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

28 Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

21Předvedu svou slávu mezi národy. Všechny národy uvidí, jak vykonám svůj soud a jak na ně položím svou ruku.

22Od toho dne nadále bude dům Izraele vědět, že já jsem Hospodin, jejich Bůh.

23Tehdy národy poznají, že dům Izraele šel do vyhnanství za své viny. Protože mi byli nevěrní, skryl jsem před nimi svou tvář a vydal je do rukou jejich nepřátel, aby všichni padli mečem.

24Naložil jsem s nimi, jak si za svou nečistotu a za své hříchy zasloužili – skryl jsem svoji tvář před nimi.

25Nuže, tak praví Panovník Hospodin: Teď už přivedu Jákoba ze zajetí! Nad celým domem Izraele se slituji a pro své svaté jméno se rozhorlím.

26Uvědomí si svou hanbu a všechnu tu nevěru, jíž se vůči mně dopouštěli, když ještě žili v bezpečí ve své zemi a nikdo je neděsil.

27Až je navrátím z národů a shromáždím je ze zemí jejich nepřátel, prokážu na nich svou svatost před očima mnoha národů.

28Tehdy poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh – ačkoli jsem je vystěhoval mezi národy, znovu je shromáždím do vlasti a žádného z nich už nenechám ve vyhnanství.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.
[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.
[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.
[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.
[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.
[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

[29]Už před nimi nebudu skrývat svoji tvář, neboť na dům Izraele vyliji svého Ducha, praví Panovník Hospodin."

Vidění chrámového okrsku

Ezechiel 40

[1]Desátého dne měsíce po novém roce, v pětadvacátém roce našeho vyhnanství a čtrnáctém roce po pádu města, právě toho dne na mně spočinula ruka Hospodinova a přivedl mě tam.
[2]V Božím vidění mě přivedl do izraelské země a postavil mě na velmi vysokou horu. Na ní se od jihu rýsovalo cosi jako město.

[3]Přivedl mě tam a hle – v bráně stál kdosi napohled jako z bronzu, v ruce lněnou šňůru a měřicí tyč.

[4]„Synu člověčí," řekl mi ten muž, „pozorně se dívej, bedlivě poslouchej a dobře si všímej všeho, co ti ukážu, neboť právě proto jsi sem byl přiveden. Všechno, co vidíš, oznam domu Izraele."

[5]Spatřil jsem chrámový okrsek obehnaný kolem dokola vnější zdí. Tyč v ruce onoho muže byla dlouhá 6 loktů (počítaje lokty o dlaň delší). Změřil s ní tu zeď a byla na tyč silná a na tyč vysoká.

[6]Poté přešel k východní bráně. Vystoupil po schodech a změřil její práh: byl na tyč hluboký.

[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

[7]Byly v ní výklenky na tyč široké a na tyč hluboké; výklenky byly 5 loktů od sebe. Také práh vedoucí do síně na vnitřní straně brány byl na tyč hluboký.

[8] Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

[8]Dále změřil síň brány:

[9] Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

[9]byla 8 loktů hluboká a měla pilíře 2 lokty silné. Síň byla na vnitřní straně brány.

[10] A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

[10]Uvnitř této východní brány byly po jedné i druhé straně tři výklenky a ty tři měly vždy stejné rozměry. Také pilíře po jedné i druhé straně měly vždy stejné rozměry.

[11] Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

[11]Změřil vchod do brány: byl 10 loktů široký a samotná brána byla 13 loktů široká.

[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

[12]Před výklenky byla po jedné i druhé straně zídka na loket vysoká. Výklenky byly 6 loktů široké a 6 loktů hluboké.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[13]Skrze protilehlé vchody výklenků pak změřil strop: od zadní stěny jednoho výklenku po zadní stěnu druhého byla ta brána 25 loktů široká.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[14]Změřil také síň: kolem dokola až k pilířům ústícím do nádvoří měřila 60 loktů.

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[15]Od vstupního průčelí až po průčelí síně na opačné straně byla brána 50 loktů dlouhá.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[16]Po stranách brány vedla do výklenků mezi pilíři okénka, která se směrem dovnitř zužovala; stejně tak to bylo i v síni. Po stranách vedla dovnitř okénka a na pilířích byly palmové ornamenty.

[17]Poté mě uvedl na vnější nádvoří. Kolem dokola nádvoří jsem uviděl jakési místnosti a dláždění. Po obvodu toho dláždění bylo celkem třicet místností.

[18]Dláždění přiléhalo k branám po celé délce jejich boků. To bylo dolní dláždění.

[19]Pak změřil vzdálenost od průčelí dolní brány k průčelí vnitřního nádvoří: 100 loktů. Tolik východ; nyní k severu.

[20]Muž změřil délku i šířku severní brány vnějšího nádvoří.

[21]Její tři výklenky po jedné i druhé straně a rovněž pilíře a síň měly stejné rozměry jako ty v první bráně. Byla 50 loktů dlouhá a 25 loktů široká.

[22]Její okénka, síň i palmy měly stejné rozměry jako ve východní bráně. Stoupalo se k ní po sedmi schodech a na protilehlé straně měla síň.

[23]Stejně jako východní brána i tato severní stála naproti bráně vedoucí do vnitřního nádvoří. Od brány k bráně naměřil 100 loktů.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[24]Pak mě odvedl k jihu, kde jsem uviděl jižní bránu. Změřil její pilíře i síň a měly stejné rozměry jako ty předchozí.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[25]Sama brána i její síň měla po stranách okénka stejně jako ty předchozí. Byla 50 loktů dlouhá a 25 loktů široká.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[26]Vedlo k ní sedm schodů a na protilehlé straně měla síň. Po jedné i druhé straně měla pilíře s palmovými ornamenty.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[27]I zde na jižní straně stála ještě další brána vedoucí do vnitřního nádvoří. Od této brány naměřil k vnější jižní bráně 100 loktů.

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

[28]Poté mě jižní branou uvedl na vnitřní nádvoří. Změřil tuto jižní bránu a měla stejné rozměry jako předchozí brány.

[29] As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[29]Také její výklenky, pilíře a síň měly stejné rozměry jako ty předchozí. Sama brána i její síň měla po stranách okénka a byla 50 loktů dlouhá a 25 loktů široká.

[30] Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

[30](Síně bran okolo vnitřního nádvoří byly 25 loktů široké a 5 loktů hluboké.)

[31] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

[31]Síň byla obrácená k vnějšímu nádvoří. Měla pilíře s palmovými ornamenty a vedlo k ní osm schodů.

[32] Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

[32]Pak mě vnitřním nádvořím vedl na východ. Zde změřil bránu a měla stejné rozměry jako ty předchozí.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[33]Také její výklenky, pilíře a síň měly stejné rozměry jako ty předchozí. Sama brána i její síň měla po stranách okénka a byla 50 loktů dlouhá a 25 loktů široká.

[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[34]Síň byla obrácená k vnějšímu nádvoří. Měla po jedné i druhé straně pilíře s palmovými ornamenty a vedlo k ní osm schodů.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[35]Poté mě přivedl k severní bráně. Změřil ji a měla stejné rozměry jako ty předchozí.

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[36]I ona měla výklenky, pilíře, síň a po stranách okénka. Byla 50 loktů dlouhá a 25 loktů široká.

[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[37]Síň byla obrácená k vnějšímu nádvoří. Měla po jedné i druhé straně pilíře s palmovými ornamenty a vedlo k ní osm schodů.

[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

[38]Ze síně brány vedl vchod do postranní místnosti, kde se omývaly zápalné oběti.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[39]V síni stály po jedné i druhé straně vždy dva stoly, na kterých se porážely zápalné oběti, oběti za hřích i oběti odškodnění.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[40]Také zvenku po stranách severní brány, u schodů k jejímu vchodu, stály po jedné i druhé straně vždy dva stoly.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[41]Celkem tam tedy stálo osm stolů na porážení – čtyři z jedné a čtyři z druhé strany.

[42]Čtyři stoly pro zápalné oběti byly z tesaného kamene; každý byl půldruhého lokte dlouhý, půldruhého lokte široký a na loket vysoký. Na nich ležely nástroje k porážení zápalů a obětí.

[43]Uvnitř byly kolem dokola připevněny závěsné háky, na dlaň dlouhé. Stoly byly určeny pro maso obětí.

[44]Vedle vnitřní brány stály na vnitřním nádvoří dvě místnosti. Jedna přiléhala k severní bráně a byla obrácená k jihu, druhá přiléhala k jižní bráně a byla obrácená k severu.

[45]Onen muž mi řekl: „Tato místnost obrácená k jihu je pro kněze, kteří drží stráž u chrámu.

[46]Místnost obrácená k severu je pro kněze, kteří drží stráž u oltáře. Jsou to synové Sádokovi – jediní z Leviho potomků, kteří smějí přistupovat k Hospodinu, aby mu sloužili.“

[47]Poté změřil nádvoří: byl to 100 loktů dlouhý a 100 loktů široký čtverec. Před chrámem stál oltář.

Nový chrám

[48]Nato mě přivedl k předsíni chrámu a změřil její pilíře po jedné i druhé straně: byly 5 loktů silné. Brána měla šířku 14 loktů a její zárubně po jedné i druhé straně 3 lokte.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.
[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.
[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.
[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[49]Předsíň měla šířku 20 loktů, hloubku 12 loktů a stoupalo se k ní po deseti schodech. U pilířů stál po jedné i druhé straně vždy jeden sloup.

Ezechiel 41

[1]Poté mě uvedl do chrámové lodi a změřil její pilíře po jedné i druhé straně: byly 6 loktů silné.

[2]Vchod měl šířku 10 loktů a jeho zárubně po jedné i druhé straně 5 loktů. Změřil celou loď a byla 40 loktů dlouhá a 20 loktů široká.

[3]Poté vstoupil do vnitřní místnosti a změřil pilíře jejího vchodu: byly 2 lokty silné. Vchod měl šířku 6 loktů a jeho zárubně po jedné i druhé straně 7 loktů.
[4]Změřil celou tuto místnost v čele chrámové lodi a byla 20 loktů dlouhá a 20 loktů široká. „To je nejsvětější svatyně," řekl mi.

[5]Poté změřil stěnu chrámu: byla 6 loktů silná. Celý chrám kolem dokola na šířku 4 loktů obepínaly postranní komory.

[6]Komory stály ve třech patrech nad sebou, vždy po třiceti v patře. Na stěně chrámu byly kolem dokola výstupky pro nosníky komor, tak aby nosníky nezasahovaly do samotné stěny chrámu.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[7]Komory po obvodu chrámu byly v každém dalším patře širší. Přístavba obepínající chrám byla stupňovitá, takže se komory v každém dalším patře rozšiřovaly. Ze spodního patra se stoupalo do horního přes prostřední.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[8]Všiml jsem si, že kolem dokola chrámu byla zvýšená plošina tvořící základ přístavby s postranními komorami. Byla vysoká celou tyč neboli 6 loktů.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[9]Vnější stěna postranních komor byla 5 loktů silná. Otevřené prostranství mezi postranními komorami chrámu

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[10]a místnostmi na nádvoří obklopovalo chrám po stranách na šířku 20 loktů.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[11]Z prostranství vedly vchody do postranních komor, jeden ze severu a druhý z jihu. Mezi chrámem a tímto prostranstvím byla kolem dokola plošina 5 loktů široká.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[12]Mohutná stavba na západním okraji vyhrazeného prostranství byla 70 loktů dlouhá, 90 loktů široká a ze všech stran měla stěnu 5 loktů silnou.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[13]Poté změřil celý chrám: byl 100 loktů dlouhý. Vyhrazené prostranství včetně oné mohutné stavby a jejích stěn bylo také 100 loktů dlouhé.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[14]Právě tak i šířka vyhrazeného prostranství včetně čela chrámu na východě byla 100 loktů.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[15]Změřil také onu mohutnou stavbu na zadní straně vyhrazeného prostranství: včetně ochozů po jedné i druhé straně byla 100 loktů široká. Vnitřek chrámové lodi i předsíně vedoucí do nádvoří

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[16]stejně jako prahy, zužující se okna i trojité ochozy – všechno od prahu a dál bylo kolem dokola obloženo dřevem od podlahy až k oknům a okenicím,

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[17]až po vchod do vnitřní svatyně. Kolem dokola po stěnách vnitřní i vnější části chrámu byli v pravidelných vzdálenostech

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[18]vyřezáni cherubové a palmy, vždy jedna palma mezi dvěma cheruby. Každý cherub měl dvě tváře:

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[19]lidskou tvář proti palmě z jedné strany a lví tvář proti palmě z druhé strany. Tak to bylo vyřezáno kolem dokola celého chrámu.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[20]Řezby cherubů a palem pokrývaly stěny chrámu od podlahy až nad vchod.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[21]Chrámová loď měla čtverhranné veřeje. Před svatyní stálo cosi jako

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as

[22]dřevěný oltář. Byl 3 lokty vysoký, 2 lokty široký a 2 lokty dlouhý. Jeho zpevněné rohy, podstavec a stěny byly ze

suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

23 O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

24 Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

25 Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

26 E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

1 Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

2 do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

3 Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

dřeva. „To je stůl stojící před Hospodinem," řekl mi onen muž.

23Chrámová loď i svatyně měly dvojité dveře.

24Každé dveře měly po dvou křídlech a obě ta křídla byla otočná; jak první, tak druhé dveře měly po dvou křídlech.

25Na chrámových dveřích byly rytiny cherubů a palem, takové jako na stěnách. Na vnějším průčelí předsíně byla dřevěná římsa.

26Na bočních stěnách předsíně byla zužující se okna s palmami po jedné i druhé straně. Také na postranních komorách chrámu byly římsy.

Kněžské místnosti

Ezechiel 42

1Poté mě odvedl severním směrem na vnější nádvoří, kde mě přivedl k budově s místnostmi, jež stála na severu za vyhrazeným prostranstvím naproti oné mohutné stavbě.

2Podél severního průčelí, kde měla budova vchod, byla 100 loktů dlouhá a široká byl 50 loktů.

3Naproti oněm 20 loktům vnitřního nádvoří a také naproti dláždění vnějšího nádvoří měla ochozy ve třech poschodích nad sebou.

[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[4]Na severní straně vedla před místnostmi 10 loktů široká a 100 loktů dlouhá chodba se vchody do místností.

[5]Horní místnosti byly nejužší, protože ustupovaly ochozu více než spodní a prostřední místnosti budovy.

[6]Místnosti byly ve třech poschodích a neměly sloupy, jaké stály na nádvoří; proto se budova od země stupňovitě zužovala od spodních místností přes ty prostřední.

[7]Venku na vnějším nádvoří stála před místnostmi zeď. Táhla se podél těchto místností v délce 50 loktů,

[8]a protože místnosti na vnějším nádvoří měly rovněž délku 50 loktů, dohromady to bylo 100 loktů podél celé stavby.

[9]Před spodními místnostmi tak vedla chodba, do níž se na východě vcházelo z vnějšího nádvoří.

[10]Její šířka byla dána zdí, která ji oddělovala od nádvoří. Směrem na jih od vyhrazeného prostranství stála naproti oné mohutné stavbě další budova s místnostmi.

[11]Také ona měla vepředu chodbu. Všechno v ní vypadalo stejně jako u budovy na severní straně. Měly stejnou délku i šířku a stejné uspořádání všech vchodů a východů.

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

Ezequiel 43

[12]Ke vchodům do místností jižní budovy tedy vedla chodba podél příslušné zdi a na jejím začátku byl vstup, kterým se do ní na východní straně vcházelo.

[13]Tehdy mi řekl: „Severní i jižní místnosti sousedící s vyhrazeným prostranstvím jsou svaté. Kněží, kteří přistupují k Hospodinu, tam jídají svatosvaté věci – moučné oběti, oběti za hřích i oběti odškodnění – a také tam svatosvaté věci ukládají, neboť je to svaté místo.

[14]Jakmile kněží vejdou dovnitř, nesmějí ze svatého místa vyjít na vnější nádvoří, dokud tam neodloží roucha, ve kterých sloužili; jsou totiž svatá. Než přijdou k místu určenému pro lid, převléknou se do jiných šatů.“

[15]Když dokončil měření uvnitř chrámového okrsku, odvedl mě východní branou ven, aby jej přeměřil kolem dokola.

[16]Měřicí tyčí nejdříve změřil východní stranu: celkem 500 loktů mírou tyče.

[17]Poté změřil severní stranu: celkem 500 loktů mírou tyče.

[18]Poté změřil jižní stranu: 500 loktů mírou tyče.

[19]Nakonec se obrátil k západní straně a změřil ji: 500 loktů mírou tyče.

[20]Tak změřil celý okrsek ze čtyř stran. Kolem dokola byl na délku i na šířku 500 loktů obehnán zdí, která oddělovala svaté od obyčejného.

Sláva se vrací

A glória do Senhor enche o templo

1 Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.
2 E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.
3 O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.
4 A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.
5 O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.
6 Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:
7 Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,
8 pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

Ezechiel 43

1Poté mě přivedl k východní bráně

2a hle – od východu přicházela sláva Boha Izraele! Jeho hlas zněl jako zvuk mohutných vod a jeho slávou se rozzářila země.

3Vidění, které jsem spatřil, bylo podobné tomu, které jsem měl, když přišel zničit město, a tomu, které jsem měl u průplavu Kebar. Padl jsem na tvář.

4Hospodinova sláva vstoupila východní branou do chrámu.

5Vtom se mě zmocnil Duch, přenesl mě na vnitřní nádvoří a hle – Hospodinova sláva naplnila chrám!

6Zatímco ten muž stál pořád vedle mě, uslyšel jsem, jak ke mně kdosi promlouvá z chrámu.

7„Synu člověčí,“ řekl mi, „zde je místo pro můj trůn, místo pro podnož mých nohou. Zde budu uprostřed synů Izraele přebývat navěky. Dům Izraele ani jeho králové už nebudou znesvěcovat mé svaté jméno svým smilstvem a náhrobky svých zemřelých králů.

8Kladli svůj práh vedle mého prahu a své veřeje vedle mých veřejí, takže mezi mnou a jimi zbývala jen zeď. Těmito ohavnostmi, které páchali, poskvrnili mé svaté jméno, a tak jsem je ve svém hněvu zničil.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

[12] Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

[13] São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

[14] Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

[15] A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

[9]Teď ale své smilstvo i náhrobky svých králů ode mě odstraní, a tak budu uprostřed nich přebývat navěky.

[10]Synu člověčí, popiš domu Izraele tento chrám, aby se zastyděli za své hříchy. Ať si uvědomí dokonalost jeho rozměrů

[11]a zastydí se za vše, co páchali. Ukaž jim uspořádání chrámu a jeho zařízení, jeho vchody a východy – celé jeho uspořádání a všechny jeho předpisy, celé jeho uspořádání a všechny jeho zákony. Zapiš to vše před jejich očima, aby dodrželi veškeré jeho uspořádání a plnili všechny jeho předpisy.

[12]Toto je zákon chrámu. Vrchol té hory a celé jeho okolí je svatosvaté. Hle – toto je zákon chrámu.“

Oltář

[13]Toto jsou rozměry oltáře v loktech (počítaje lokty o dlaň delší): okolo něj je žlab na loket hluboký a na loket široký, lemovaný na dlaň vysokou obrubou. A toto je výška oltáře:

[14]od žlabu v zemi k okraji spodního stupně jsou to 2 lokty. Tento stupeň je na loket široký. Od tohoto nižšího stupně k okraji vyššího jsou to 4 lokty. Také tento stupeň je na loket široký.

[15]Na něm stojí 4 lokty vysoké ohniště, z něhož se zvedají čtyři rohy.

[16] A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

[17] A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[16]Čtyři strany ohniště tvoří čtverec 12 loktů dlouhý a 12 loktů široký.

[17]Také horní stupeň je čtvercový, 14 loktů dlouhý a 14 loktů široký. Okolo oltáře je na loket široký žlab lemovaný půl lokte širokou obrubou. Od východu k němu stoupají schody.

[18]„Synu člověčí," řekl mi tehdy, „tak praví Panovník Hospodin: Toto jsou předpisy ohledně oltáře. V den, kdy bude postaven, aby se na něm přinášely zápalné oběti a aby byl skrápěn krví,

[19]dáš levitským kněžím z rodu Sádokova, kteří ke mně přistupují, aby mi sloužili, praví Panovník Hospodin, mladého býčka k oběti za hřích.

[20]Vezmeš trochu jeho krve a potřeš jí čtyři rohy oltáře, čtyři hrany horního stupně i obrubu kolem dokola. Tak jej očistíš od hříchu a vykonáš za něj smírčí obřady.

[21]Pak vezmeš býka oběti za hřích a necháš ho spálit na určeném místě chrámového okrsku mimo svatyni.

[22]Druhého dne přineseš k oběti za hřích kozla bez vady, aby jím očistili oltář tak, jako jej předtím očistili býčkem.

[23]Až dokončíš očišťování, přivedeš mladého býčka bez vady a berana bez vady.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[24]Položíš je před Hospodinem, kněží je posypou solí a obětují je jako zápalnou oběť Hospodinu.

[25]Po sedm dní budeš denně obětovat kozla za hřích; také ať se obětuje býk a beran, oba bez vady.

[26]Po sedm dní se takto budou konat smírčí obřady za oltář, aby byl očištěn a zasvěcen.

[27]Až ty dny uplynou, počínaje osmým dnem budou kněží na oltáři obětovat vaše zápalné i pokojné oběti a já ve vás najdu zalíbení, praví Panovník Hospodin.“

Levitové a kněží

Ezechiel 44

[1]Poté mě znovu přivedl k vnější bráně svatyně, obrácené k východu. Byla zavřená.

[2]„Tato brána zůstane zavřená,“ řekl mi Hospodin. „Nebude se otevírat a nikdo jí nebude procházet. Zůstane zavřená, protože jí prošel Hospodin, Bůh Izraele.

[3]Jedině vládce, a pouze on, v ní smí sedat, aby jedl před Hospodinem. Bude přicházet síní brány a stejnou cestou bude odcházet.“

[4]Poté mě přivedl severní branou před chrám, a hle – spatřil jsem, jak Hospodinův chrám naplnila Hospodinova sláva. Padl jsem na tvář.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[5]„Synu člověčí,“ řekl mi Hospodin, „dobře si všímej, pozorně se dívej a bedlivě poslouchej všechno, co ti řeknu o všech předpisech Hospodinova chrámu a o všech jeho zákonech. Dobře si všímej vchodů do chrámu a všech východů ze svatyně.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[6]Řekni těm vzbouřencům, domu Izraele: Tak praví Panovník Hospodin – Dost už bylo vašich ohavností, dome Izraele!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[7]Přiváděli jste cizince s neobřezaným srdcem a neobřezaným tělem do mé svatyně, a tak znesvěcovali můj chrám, zatímco jste mi jako pokrm přinášeli tuk a krev. Všemi svými ohavnostmi jste porušovali mou smlouvu.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[8]Nedrželi jste stráž u mých svatých věcí a místo sebe jste na stráž u mé svatyně postavili jiné.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[9]Tak praví Panovník Hospodin: Žádný cizinec s neobřezaným srdcem a neobřezaným tělem nesmí vstoupit do mé svatyně, včetně všech cizinců žijících uprostřed synů Izraele.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[10]Ovšem levité, kteří se ode mě vzdálili, když Izrael bloudil, a kteří ode mne zabloudili za svými hnusnými modlami, ti ponesou svou vinu.

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[11]Budou v mé svatyni sloužit jako stráže chrámových bran a budou chrámoví sluhové. Budou pro lid porážet zápaly a oběti a budou jim neustále k službám.

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

[12]Protože jim sloužili u jejich hnusných model a svedli dům Izraele k hříchu, proto jim přísahám, praví Panovník Hospodin, že ponesou svou vinu.

[13] Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

[13]Nepřiblíží se ke mně, aby mi konali kněžskou službu, nepřiblíží se k žádné z mých svatých ani svatosvatých věcí. Ponesou svou hanbu za hanebnosti, které páchali.

[14] Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

[14]Nechám je, aby drželi stráž u chrámu, aby se starali o všechnu jeho službu a o všechnu práci v něm.

Os deveres dos sacerdotes

[15] Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

[15]Avšak levitští kněží, synové Sádokovi, kteří drželi stráž u mé svatyně, když synové Izraele zabloudili ode mne, ti budou přistupovat ke mně, aby mi sloužili. Budou stát přede mnou, aby mi přinášeli tuk a krev, praví Panovník Hospodin.

[16] Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

[16]Budou vcházet do mé svatyně, budou přistupovat k mému stolu, aby mi sloužili, a budou u mě držet stráž.

[17] E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[17]Kdykoli vejdou do bran vnitřního nádvoří, obléknou si lněná roucha. Kdykoli budou sloužit v branách vnitřního nádvoří nebo v chrámu, nesmějí na sobě mít nic vlněného.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar

[18]Na hlavách budou mít lněné turbany a kolem beder lněné spodky. Ať nenosí nic, v čem by se potili.

[19]Kdykoli budou vycházet na vnější nádvoří, kde je lid, svléknou si roucha, ve kterých sloužili, odloží je ve svatých místnostech a převléknou se do jiných šatů, aby svými rouchy neposvětili lid.

[20]Nesmějí si holit hlavu ani nosit dlouhé vlasy, ale budou ostříhaní nakrátko.

[21]Kdykoli mají vejít do vnitřního nádvoří, nesmí žádný z kněží pít víno.

[22]Nesmějí se oženit s vdovou ani zapuzenou ženou; mohou si vzít jen pannu rodem z izraelského domu nebo vdovu po knězi.

[23]Budou učit můj lid o rozdílu mezi svatým a obyčejným a ukazovat jim rozdíl mezi čistým a nečistým.

[24]Budou rozsuzovat spory a rozhodovat v nich podle mých předpisů. Budou dodržovat mé zákony a má pravidla pro všechny mé slavnosti a budou světit mé soboty.

[25]Nepřijdou k mrtvému člověku, aby se neposkvrnili. Jedině kvůli otci nebo matce, kvůli synovi nebo dceři a kvůli bratrovi nebo neprovdané sestře se smějí takto poskvrnit.

[26]Až se očistí, odpočítá se mu ještě sedm dní.

[27]V den, kdy pak vejde do vnitřního nádvoří svatyně, aby sloužil ve svatyni, ať

santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

28 Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

29 A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

30 O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

31 Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

Ezequiel 45

1 Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

2 Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

přinese svou oběť za hřích, praví Panovník Hospodin.

28A toto bude jejich dědictví: jejich dědictví jsem já. Nedáte jim v Izraeli žádné vlastnictví; jejich vlastnictví jsem já.

29Budou jíst moučné oběti, oběti za hřích i oběti odškodnění a připadne jim všechno, co bude v Izraeli zasvěceno Hospodinu.

30To nejlepší ze všech prvotin a každý z vašich obětních příspěvků připadne kněžím. Také ze svého těsta dáte prvotiny knězi, aby na tvém domě spočinulo požehnání.

31Kněží nesmějí jíst nic zdechlého ani rozsápaného, ať už z ptactva nebo ze zvěře.“

Svatý díl země

Ezechiel 45

1„Až si budete rozdělovat zemi na dědičné podíly, odevzdáte ze země svatý díl Hospodinu. Celé toto území o délce 25.000 loktů a šířce 20.000 loktů bude svaté.

2(Z něj bude pro svatyni vyčleněn čtverec o straně 500 loktů, lemovaný pruhem volné země širokým 50 loktů.)

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[3]Z uvedené výměry odměříš svatosvatý díl 25.000 loktů dlouhý a 10.000 loktů široký, v němž bude stát svatyně.

[4]Bude to svatý díl země určený kněžím sloužícím ve svatyni, kteří přistupují k Hospodinu, aby mu sloužili. Zde bude místo pro jejich domy a svaté místo pro svatyni.

[5]Další 25.000 loktů dlouhý a 10.000 loktů široký díl země připadne levitům sloužícím u chrámu. Zde jim budou patřit města k bydlení.

[6]Díl země sousedící se svatým podílem dáte do majetku města. Bude 5.000 loktů široký a 25.000 loktů dlouhý a bude patřit celému domu Izraele.

[7]Území po obou stranách svatého podílu a majetku města připadne vládci. Bude se prostírat od jejich západního okraje na západ a od jejich východního okraje na východ. Po délce bude od západní hranice až po východní sousedit vždy s jedním z kmenových podílů.

[8]Toto území bude v Izraeli jeho vlastnictvím. Moji vládci už nebudou utiskovat můj lid; nechají zbytek země jednotlivým kmenům domu Izraele.“

Výběr obětních dávek

[9]Tak praví Panovník Hospodin: „Dost už, izraelští vládci! Zřekněte se útlaku a násilí, řiďte se právem a spravedlností a přestaňte odírat můj lid, praví Panovník Hospodin.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

Ofertas no Ano-Novo

[10]Mějte poctivé váhy, poctivou efu a poctivý bat.

[11]Efa i bat ať mají stejnou míru; bat je desetina chomeru a také efa je desetina chomeru. Základní jednotkou ať je chomer.

[12]Šekel ať váží dvacet ger. Dvacet a pětadvacet a patnáct šekelů ať vám vydá za hřivnu.

[13]Toto bude vaše obětní dávka: šestina efy z každého chomeru pšenice a šestina efy z každého chomeru ječmene.

[14]Předepsaná dávka oleje (měřeno batem) bude desetina batu z každého koru (jako deset batů tvoří chomer, tak také deset batů tvoří kor).

[15]Dále pak jedna z každých dvou set ovcí na svěžích izraelských pastvinách. To vše se použije na moučné, zápalné a pokojné oběti ke smíření za lid, praví Panovník Hospodin.

[16]Všechen lid země bude tuto obětní dávku odevzdávat vládci.

[17]Vládce pak bude dodávat zápalné i moučné oběti a úlitby o svátcích, novoluních, sobotách a vůbec o všech slavnostech domu Izraele. Postará se o oběti za hřích stejně jako o moučné, zápalné i pokojné oběti ke smíření za dům Izraele.“

Oběti při výročních slavnostech

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.
[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.
[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.
[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.
[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.
[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.
[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[18]Tak praví Panovník Hospodin: „Prvního dne prvního měsíce vezmeš mladého býčka bez vady a očistíš svatyni od hříchu.

[19]Kněz vezme trochu krve z oběti za hřích a potře jí veřeje chrámu, čtyři hrany horního stupně oltáře a veřeje brány vnitřního nádvoří.

[20]Totéž uděláš i sedmého dne onoho měsíce za každého, kdo zhřešil nechtěně nebo z nevědomosti. Tak očistíte chrám.

[21]Čtrnáctého dne prvního měsíce budete slavit Hod beránka. Po sedm dní této slavnosti se budou jíst nekvašené chleby.

[22]Toho dne vládce přinese za sebe i za všechen lid země býčka jako oběť za hřích.

[23]Po sedm dní této slavnosti bude denně přinášet sedm býků a sedm beranů bez vady jako zápalnou oběť Hospodinu a jednoho kozla denně jako oběť za hřích.

[24]Jako moučnou oběť přidá ke každému býku a beranu efu mouky a ke každé efě přidá hin oleje.

[25]Totéž bude přinášet po sedm dní slavnosti začínající patnáctého dne sedmého měsíce: jak oběti za hřích, tak zápalné i moučné oběti a olej.“

Další předpisy pro vládce a lid

Ezechiel 46

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[1]Tak praví Panovník Hospodin: „Východní brána vnitřního nádvoří bude po šest pracovních dnů zavřená, ale v sobotní den a v den novoluní se otevře.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[2]Tehdy do brány zvenku skrze síň vejde vládce a zastaví se u jejích veřejí. Až budou kněží přinášet jeho zápalnou oběť a jeho pokojné oběti, bude se klanět u prahu brány. Poté odejde, ale brána se až do večera nezavře.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[3]Také lid země se bude o sobotách a novoluních u vchodu té brány klanět Hospodinu.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[4]V sobotní den přinese vládce Hospodinu jako zápalnou oběť šest beránků a jednoho berana, všechny bez vady.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[5]Jako moučnou oběť přidá k beranu efu mouky, k beránkům pak podle vlastní vůle. Ke každé efě přidá hin oleje.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[6]V den novoluní přinese mladého býčka, šest beránků a jednoho berana, všechny bez vady.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[7]Jako moučnou oběť přidá efu mouky k býčku a efu mouky k beranu, k beránkům pak podle vlastní možnosti. Ke každé efě přidá hin oleje.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

[8]Když bude vládce přicházet, vejde do brány skrze síň a stejnou cestou odejde.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que

[9]Když bude o slavnostech přicházet před Hospodina lid země, ať ten, kdo se přijde

entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

klanět severní branou, vyjde branou jižní. Kdo přijde jižní branou, ať vyjde branou severní. Ať se nevrací branou, kterou přišel, ale vyjde branou naproti.

10 O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

10Vládce bude uprostřed nich; přijde, když budou přicházet, a odejde, když budou odcházet.

11 Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

11Jako moučná oběť se o svátcích a slavnostech bude přidávat efa mouky k býčku a efa mouky k beranu, k beránkům pak podle vlastní vůle. Ke každé efě se přidá hin oleje.

12 Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

12Když bude vládce přinášet Hospodinu dobrovolný dar – ať už to bude oběť zápalná nebo pokojná – otevře se mu východní brána, aby přinesl svou zápalnou nebo pokojnou oběť tak jako v sobotní den. Poté odejde a brána se po jeho odchodu zavře.

13 Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

13Každý den, ráno co ráno, přineseš Hospodinu jako zápalnou oběť ročního beránka bez vady.

14 Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

14Ráno co ráno k němu jako moučnou oběť přidáš šestinu efy mouky a třetinu hinu oleje na zalití mouky. Tato moučná oběť Hospodinu je stálé a věčné ustanovení.

15 Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

15Ráno co ráno budou přinášet beránka, moučnou oběť a olej ke stálé zápalné oběti."

16 Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a

16Tak praví Panovník Hospodin: „Když vládce ze svého dědictví obdaruje

alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

17 Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

18 O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

19 Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

20 Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

21 Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

22 Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

kteréhokoli ze svých synů, bude to patřit i jeho potomkům a zůstane jim to jako dědičné vlastnictví.

17Když ale ze svého dědictví obdaruje někoho ze svých služebníků, bude mu to patřit až do léta svobody, kdy to bude vráceno vládci. Je to přece dědictví pro jeho syny – musí to zůstat jim.

18Vládce nesmí brát nic z dědičného podílu lidu, nesmí je vytlačovat z jejich vlastnictví. Svým synům dá dědictví z vlastního majetku, aby nikdo z mého lidu nebyl vyháněn ze svého vlastnictví.“

Chrámové kuchyně

19Poté mě vedl průchodem po straně brány ke svatým místnostem pro kněží, obráceným na sever. A hle – všiml jsem si tam jakéhosi místa na jeho západním konci.

20Tehdy mi řekl: „Toto je místo, kde budou kněží vařit oběti odškodnění a oběti za hřích a kde budou péci moučné oběti, aby je nevynášeli do vnějšího nádvoří, a neposvěcovali tak lid.“

21Poté mě odvedl na vnější nádvoří. Zavedl mě do jeho čtyř rohů, a hle – v každém rohu nádvoří byl jakýsi dvorek.

22Ohrazené dvorky ve čtyřech rozích nádvoří byly 40 loktů dlouhé a 30 loktů široké. Všechny čtyři měly stejné rozměry.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.
[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.
[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.
[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.
[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.
[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.
[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[23]Každý z těch čtyř dvorků měl uvnitř kolem dokola kamennou římsu, pod níž byla kolem dokola zřízena ohniště.

[24]„To jsou kuchyně," řekl mi, „kde chrámoví služebníci vaří oběti lidu."

Řeka života

Ezechiel 47

[1]Poté mě přivedl zpět ke vchodu do chrámu. A hle – zpod chrámového prahu směrem na východ proudila voda (chrám byl totiž obrácen k východu). Voda stékala zpod pravé strany chrámu na jih od oltáře.

[2]Poté mě odvedl severní branou ven a vedl mě okolo až k východní bráně vnějšího nádvoří. A hle – z její pravé strany se řinula voda.

[3]Onen muž se zatím s měřicí šňůrou v ruce vydal na východ. Odměřil tisíc loktů a provedl mě vodou – sahala po kotníky.

[4]Odměřil dalších tisíc a provedl mě vodou – sahala po kolena. Odměřil dalších tisíc a provedl mě vodou – sahala po pás.

[5]Odměřil dalších tisíc – a byla to řeka, kterou jsem nemohl přebrodit, protože byla tak hluboká, že se v ní muselo plavat a nešla přebrodit.

[6]„Vidíš to, synu člověčí?" řekl mi. Poté mě vzal zpět na břeh řeky.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[7]Když jsem se dostal zpátky, hle – na obou březích řeky bylo veliké množství stromů.

[8]„Tato voda teče do východního kraje," řekl mi. „Stéká do údolí Arava, vlévá se do Mrtvého moře, a jakmile se vlije do moře, jeho voda se uzdraví.

[9]Kamkoli ta řeka přiteče, zahemží se to živočichy a moře ožije velikou spoustou ryb. Kamkoli ta řeka přiteče, všechno se tam v její vodě uzdraví a ožije.

[10]Na březích se objeví rybáři a rozprostřou sítě od En-gedi až po En-eglajim. Budou mít tolik druhů ryb a takové množství jako ve Středozemním moři.

[11]Jeho bažiny a mokřiny ale nebudou uzdraveny; zůstanou kvůli soli.

[12]Na obou březích porostou nad řekou nejrůznější ovocné stromy. Jejich listí nikdy nezvadne a nepřestanou nést ovoce. Každý měsíc přinesou čerstvé plody, protože k nim proudí voda ze svatyně. Jejich ovoce bude pokrmem a jejich listí lékem."

Hranice země

[13]Tak praví Panovník Hospodin: Toto jsou hranice země, kterou si rozdělíte jako dědictví mezi dvanáct izraelských kmenů. Josef dostane dva díly,

14 Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

15 Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

16 Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

17 Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

18 O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

19 O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

20 O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

21 Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

22 Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais

14ale jinak ji rozdělíte stejným dílem pro všechny. O této zemi jsem přísahal, že ji dám vašim otcům, a proto vám připadne za dědictví.

15Toto jsou hranice země: Na severu povede hranice od Středozemního moře přes Chetlon a Lebo-chamát k Cedadu

16a dále přes Berotu a Sibraim na pomezí Damašku a Chamátu až po Chacer-tikon na pomezí Chavranu.

17Hranice tedy půjde od moře až k Chacar-enanu, takže bude na severu zahrnovat území Damašku, na sever od něhož se rozkládá Chamát. To je severní strana.

18Na východě povede hranice mezi Chavranem a Damaškem a dále podél Jordánu mezi Gileádem a zemí Izraele k Mrtvému moři až po Támar. To je východní strana.

19Na jihu povede hranice od Támar k vodám Meriby v Kádeši a dál podél Egyptského potoka až ke Středozemnímu moři. To je jižní strana.

20Na západě bude hranici tvořit Středozemní moře až k místu naproti Lebo-chamátu. To je západní strana.

21Tuto zem si rozdělíte mezi izraelské kmeny.

22Rozdělíte si ji na dědičné podíly pro sebe i pro přistěhovalce žijící mezi vámi, kteří u vás zplodili děti. Ti pro vás budou jako rodilí Izraelci. Spolu s vámi připadne dědictví mezi kmeny Izraele i jim.

entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.
23 E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

23Na území kmene, kde přistěhovalec žije, tam mu přidělíte dědictví, praví Panovník Hospodin.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

1 São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.
2 Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.
3 Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.
4 Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.
5 Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.
6 Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.
7 Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.
8 Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de

Dělení země

Ezechiel 48

1Toto jsou jména kmenů: U severní hranice podél chetlonské cesty přes Lebo-chamát až k Chacar-enanu (což je území Damašku, s nímž na severu sousedí Chamát) bude mít od východu až na západ svůj podíl Dan.

2Vedle Danova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Ašer.

3Vedle Ašerova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Neftalí.

4Vedle území Neftalího bude mít od východu až na západ svůj podíl Manases.

5Vedle území Manasese bude mít od východu až na západ svůj podíl Efraim.

6Vedle Efraimova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Ruben.

7Vedle Rubenova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Juda.

8Vedle Judova území bude od východu až na západ podíl, který odevzdáte jako dar; bude 25.000 loktů široký a na délku se

comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

potáhne stejně jako ostatní od východu až na západ. Uprostřed něj bude svatyně.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[9]Díl, který z něj odevzdáte Hospodinu, bude 25.000 loktů dlouhý a 10.000 loktů široký.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[10]Tento svatý podíl připadne kněžím. Na severu i na jihu bude 25.000 loktů dlouhý, na západě i na východě 10.000 loktů široký. Uprostřed něj bude Hospodinova svatyně.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[11]Tento díl připadne posvěceným kněžím ze synů Sádokových, kteří drželi mou stráž a nepobloudili tak jako levité, když synové Izraele upadli do bludu.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

[12]Proto jim jako zvláštní dar z odevzdaného podílu země připadne tento svatosvatý díl vedle území levitů.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[13]Vedle kněžského území bude díl levitů; i ten bude 25.000 loktů dlouhý a 10.000 loktů široký. Celkem to tedy bude 25.000 loktů na délku a 20.000 loktů na šířku.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

[14]Nic z této prvotiny země se nesmí prodat, směnit ani na nikoho převést, neboť je svatá Hospodinu.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[15]Zbývající díl, 5.000 loktů široký a 25.000 loktů dlouhý, je určen k běžnému užívání městu – pro zástavbu a volnou plochu. Město bude stát uprostřed

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[16]a bude mít tyto rozměry: 4.500 loktů na severu, 4.500 loktů na jihu, 4.500 loktů na východě a 4.500 loktů na západě.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[17]K městu bude přiléhat pruh volné země: 250 loktů na severu, 250 loktů na jihu, 250 loktů na východě a 250 loktů na západě.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[18]Zbývající území po obou stranách města se potáhne podél svatého podílu na délku 10.000 loktů na východ a 10.000 loktů na západ. Jeho úroda poskytne obživu pracovníkům města.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[19]Budou je obdělávat městští pracovníci ze všech izraelských kmenů.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

[20]Celé toto vyčleněné území tedy bude měřit 25.000 na 25.000 loktů. Tento čtverec vyčleníte jako svatý podíl, a to včetně majetku města.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[21]Zbývající území po obou stranách svatého podílu a majetku města připadne vládci. Bude se prostírat od 25.000 loktů svatého podílu až k východní hranici a rovněž na západ od těch 25.000 loktů až k západní hranici. Obě tato území sousedící s kmenovými podíly budou patřit vládci a uprostřed nich bude svatý podíl s chrámovou svatyní.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que

[22]Majetek levitů a majetek města tedy budou uprostřed majetku vládce, který se

pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

bude rozkládat mezi územími Judy a Benjamína.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[23]A nyní zbývající kmeny: Od východu až na západ bude mít svůj podíl Benjamín.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[24]Vedle Benjamínova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Šimeon.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[25]Vedle Šimeonova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Isachar.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[26]Vedle Isacharova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Zabulon.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[27]Vedle Zabulonova území bude mít od východu až na západ svůj podíl Gád.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[28]Na jihu povede hranice podél Gádova území od Támar k vodám Meriby v Kádeši a dál podél Egyptského potoka až ke Středozemnímu moři.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

[29]Toto je země, kterou rozdělíte jako dědictví kmenům Izraele, a toto jsou jejich podíly, praví Panovník Hospodin.

As portas da cidade

Nový Jeruzalém

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[30]Toto jsou vnější hranice města: Na severní straně měřící 4.500 loktů

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[31]budou tři městské brány pojmenované podle izraelských kmenů: brána Rubenova, brána Judova a brána Leviho.

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[32]Na východní straně měřící 4.500 loktů budou tři brány: brána Josefova, brána Benjamínova a brána Danova.

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;
[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.
[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[33]Na jižní straně měřící 4.500 loktů budou tři brány: brána Šimeonova, brána Isacharova a brána Zabulonova.
[34]Na západní straně měřící 4.500 loktů budou tři brány: brána Gádova, brána Ašerova a brána Neftalímova.
[35]Kolem dokola tedy bude měřit 18.000 loktů. Od toho dne se to město bude jmenovat: Hospodin je tam.

Daniel	Daniel

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

1 No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

2 O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

3 Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

4 jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

5 Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

6 Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

7 O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

V KRÁLOVSKÝCH SLUŽBÁCH

Neposkvrníme se

Daniel 1

1Ve třetím roce vlády judského krále Joakima přitáhl k Jeruzalému babylonský král Nabukadnezar a oblehl jej.

2Hospodin mu vydal judského krále Joakima do rukou a s ním i část vybavení Božího chrámu. Nabukadnezar je s sebou odvezl do chrámu svého boha v Babylonii a uložil je v chrámové pokladnici.

3Jednou král přikázal vrchnímu dvořanu Ašpenazovi, ať mu přivede některé izraelské mladíky z královského rodu a ze šlechty –

4zdravé a krásné, v každém ohledu bystré, vzdělané a učenlivé, kteří by mohli sloužit v královském paláci. Takové měl učit babylonskému písemnictví a jazyku.

5Král jim určil každodenní příděl pokrmů a vína z královského stolu. Tři roky měli být takto vychováváni a po jejich uplynutí měli vstoupit do královských služeb.

6Mezi vybranými byli i Židé Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš.

7Vrchní dvořan je ale přejmenoval – Danielovi dal jméno Baltazar, Chananiášovi Šadrach, Mišaelovi Mešach a Azariášovi Abednego.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[8]Daniel se však rozhodl, že se neposkvrní pokrmy a vínem z královského stolu. Žádal proto vrchního dvořana, aby se těmi věcmi nemusel poskvrňovat.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9]Bůh Danielovi u vrchního dvořana daroval přízeň a náklonnost,

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10]ale ten mu přesto odpověděl: „Bojím se svého pána. Sám král určil, co máte jíst a pít. Co když uvidí, že vypadáte hůř než vaši vrstevníci? Král by mě kvůli vám připravil o hlavu!“

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11]Daniel pak tedy požádal komorníka, kterého Danielovi, Chananiášovi, Mišaelovi a Azariášovi přidělil vrchní dvořan:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12]„Zkus to prosím s námi na deset dní. Ať nám dávají k jídlu jen zeleninu a k pití jen vodu.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13]Potom porovnáš, jak vypadáme my a jak mladíci, kteří jedí z královského stolu, a ráčíš s námi naložit podle toho, co uvidíš.“

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14]Komorník jim tedy vyhověl a na deset dní to s nimi zkusil.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15]Po deseti dnech vypadali zdravěji a silněji než všichni mladíci, kteří jedli z královského stolu.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16]Komorník tedy odnášel jejich vybrané pokrmy i víno, které měli pít, a nosil jim zeleninu.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.
[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.
[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.
[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.
[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.
[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.
[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.
[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[17]A Bůh ty čtyři mládence obdaroval znalostí a pochopením veškerého písemnictví a moudrosti. Daniel kromě toho rozuměl všem viděním a snům.
[18]Když uplynula králem stanovená lhůta, po níž měli být předvedeni k němu, přivedl je vrchní dvořan před Nabukadnezara.
[19]Král s nimi hovořil a zjistil, že se nikdo z nich nevyrovná Danielovi, Chananiášovi, Mišaelovi a Azariášovi. A tak byli přijati do královských služeb.
[20]Kdykoli od nich král potřeboval moudrou a rozumnou radu, zjistil, že desetkrát převyšují všechny věštce a kouzelníky v celém jeho království.
[21]Daniel tam pak zůstal až do prvního roku krále Kýra.

Králův sen

Daniel 2

[1]Ve druhém roce své vlády měl Nabukadnezar sen, který ho rozrušil tak, že nemohl spát.

[2]Král si proto nechal zavolat věštce, kouzelníky, čaroděje a mágy, aby mu pověděli, co se mu zdálo. Když přišli a stanuli před králem,
[3]řekl jim: „Zdál se mi sen, který mě rozrušil. Musím se dozvědět, co znamená.“
[4]Mágové králi odpověděli: (aramejsky)„Ať žiješ, králi, navěky! Rač nám prosím ten sen vyprávět a my jej vyložíme.“

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[5]Král ale mágům řekl: „Tímto prohlašuji: Pokud mi nesdělíte onen sen i jeho výklad, nechám vás rozčtvrtit a vaše domy obrátit v smetiště.

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[6]Pokud mi však sen i jeho výklad sdělíte, zahrnu vás dary, odměnami a vysokými poctami. Nuže, povězte mi, co se mi zdálo a co to znamená.“

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[7]Znovu tedy králi odpověděli: „Nechť nám král prosím vypráví ten sen a my jej vyložíme.“

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[8]Král však řekl: „Je mi to jasné! Snažíte se získat čas, protože víte, že jsem prohlásil:

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[9]‚Pokud mi nepovíte, co se mi zdálo, čeká vás jediný trest.‘ Domluvili jste se, že mi budete namlouvat lži a báchorky, dokud mě to nepřejde. Nuže, povězte mi ten sen, ať poznám, že mi ho dovedete i vyložit!“

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[10]Mágové na to králi odpověděli: „Žádný člověk na zemi nedokáže královské Výsosti sdělit, co žádá. Žádný král, jakkoli veliký a mocný, nikdy nic takového od žádného věštce, kouzelníka ani mága nežádal.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[11]Král žádá nemožné. Nikdo to jeho Výsosti nedokáže sdělit, kromě bohů, kteří však mezi smrtelníky nebydlí.“

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.
[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.
[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.
[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,
[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.
[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.
[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá

[12]To krále rozhněvalo. Rozlítil se tak, že nařídil popravy všech mudrců v Babylonu.

[13]Jakmile to nařízení vyšlo, začali mudrce popravovat a hledali také Daniela a jeho přátele, aby je popravili.

[14]Když Arioch, velitel královské stráže, vyšel pobíjet babylonské mudrce, Daniel s ním promluvil moudře a uvážlivě.

[15]Oslovil králova zmocněnce Ariocha takto: „Čím to, že král vydal tak přísný rozkaz?“ A když mu Arioch celou věc pověděl,

[16]Daniel šel za králem a požádal o čas, aby mu mohl sen vyložit.

[17]Potom se Daniel vrátil domů a celou věc pověděl svým přátelům Chananiášovi, Mišaelovi a Azariášovi:

[18]Ať prosí Boha nebes o slitování ohledně toho tajemství, aby Daniel a jeho přátelé nebyli popraveni s ostatními babylonskými mudrci.

[19]V noci pak Danielovi bylo to tajemství zjeveno ve vidění. Daniel proto chválil Boha nebes

[20]a řekl: „Chváleno buď jméno Boží od věků až na věky – moudrost a síla jemu náleží!

[21]On mění časy a období, sesazuje krále a jiné nastolí. Mudrce obdařuje moudrostí, rozumným dává poznání.

sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[22] Zjevuje věci skryté v hlubinách, on ví, co leží v tmách, a světlo u něj přebývá.

[23] Chválím tě a oslavuji, Bože otců mých – moudrost a sílu dal jsi mi! Oznámil jsi mi, zač jsme tě prosili, oznámil jsi nám sen královský!“

Bůh zjevuje tajemství

[24] S tím se pak Daniel vydal za Ariochem, kterého král pověřil popravami babylonských mudrců. Přišel za ním a řekl mu: „Nepopravuj babylonské mudrce! Vezmi mě ke králi a já mu ten sen vyložím.“

[25] Arioch vzal Daniela rychle ke králi a takto ho ohlásil: „Našel jsem mezi judskými vyhnanci muže, který králi vyloží jeho sen.“

[26] Král se tedy Daniela zvaného Baltazar zeptal: „Ty bys mi uměl sdělit, co jsem viděl ve snu a co to znamená?“

[27] Daniel králi odpověděl: „Tajemství, na něž se král ptá, mu nedokáže vysvětlit žádný mudrc, kouzelník, věštec ani jasnovidec.

[28] Na nebi je však Bůh, který zjevuje tajemství. Ten králi Nabukadnezarovi ukázal, co se stane v posledních dnech. Sen a vidění, která jsi v mysli viděl na lůžku, jsou následující:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[29]Když jsi, králi, ležel na lůžku, přemýšlel jsi o tom, co se bude dít v budoucnu, a Ten, který zjevuje tajemství, ti ukázal, co se stane.

[30]Mně to tajemství nebylo zjeveno proto, že bych byl moudřejší než všichni ostatní, ale proto, aby se král dozvěděl, co to znamená, a abys porozuměl tomu, o čem jsi přemýšlel.

[31]Nuže, králi, měl jsi vidění a hle, spatřils jakousi velikou sochu. Byla to ohromná socha neobyčejného vzhledu. Tyčila se před tebou a budila hrůzu.

[32]Hlava té sochy byla z čistého zlata, hruď a paže ze stříbra, břicho a boky bronzové,

[33]stehna železná a nohy zčásti železné a zčásti hliněné.

[34]Díval ses a hle, ze skály se bez dotyku lidské ruky vylomil kámen, zasáhl sochu do železných a hliněných nohou a rozdrtil je.

[35]Vtom se všechno to železo, hlína, bronz, stříbro a zlato rozpadlo na kousky – jako plevy, když se v létě mlátí obilí. Vítr je roznesl, že po nich nezbylo památky. Ale ten kámen, který sochu zasáhl, se stal velikou horou a zaplnil celou zem.

[36]Tolik sen. Teď povíme královské Výsosti jeho výklad.

[37]Ty, králi, jsi král králů, protože ti Bůh nebes dal království a moc, sílu i slávu.

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38]Dal ti do rukou celý obydlený svět, všechny lidi, zvěř i ptactvo, a učinil tě vládcem nad tím vším. Ty jsi ta zlatá hlava.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[39]Po tobě ale povstane jiné království, slabší než to tvé, a po něm třetí království, bronzové, které ovládne celý svět.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[40]Nakonec přijde čtvrté království, silné jako železo. Železo totiž vše rozbíjí a drtí, a jako železo vše rozbíjí, tak bude i ono království vše rozbíjet a ničit.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[41]A že jsi viděl nohy a prsty zčásti hliněné a zčásti železné znamená, že to království bude rozdělené. Bude však mít v sobě něco ze síly železa, neboť jsi viděl do té obyčejné hlíny přimíšené železo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[42]Prsty nohou zčásti železné a zčásti hliněné znamenají, že to království bude zčásti silné a zčásti křehké.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[43]A že jsi viděl železo smíšené s obyčejnou hlínou znamená, že se lidská pokolení budou mísit, ale držet spolu nebudou, tak jako železo nedrží s hlínou.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[44]Za dnů těch králů však Bůh nebes nastolí království, které se nikdy nezhroutí, království, které si nepřivlastní žádný lid. To království rozdrtí a ukončí všechna ostatní království, samo pak potrvá navěky.

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.
[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.
[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.
[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.
[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.
[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à

[45]To je smysl vidění, v němž jsi spatřil, jak se ze skály bez dotyku lidské ruky vylomil kámen a rozdrtil železo, bronz, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh ukázal králi, co se bude dít v budoucnu. Ten sen je pravdivý a jeho výklad jistý.“
[46]Král Nabukadnezar padl před Danielem na tvář a klaněl se mu. Nařídil také, ať se na jeho počest obětují oběti a vonné kadidlo.
[47]Potom král řekl Danielovi: „Váš Bůh je opravdu Bůh bohů, Pán králů a zjevovatel tajemství – vždyť tys mi to tajemství dokázal vyjevit!“
[48]Král pak Daniela povýšil a zahrnul ho množstvím vzácných darů. Jmenoval ho správcem celé provincie Babylon a také nejvyšším ze všech babylonských mudrců.
[49]Na Danielovu žádost pak správou babylonské provincie pověřil Šadracha, Mešacha a Abednega. Sám Daniel ovšem zůstával na královském dvoře.

Klanějte se zlaté soše!

Daniel 3

[1]Král Nabukadnezar nechal vyrobit zlatou sochu. Byla 60 loktů vysoká a 6 loktů široká. Nechal ji postavit na pláni Dura v provincii Babylon.
[2]Potom dal shromáždit satrapy, hejtmany, místodržící, radní, pokladníky, soudce, hodnostáře a všechny úředníky provincií, aby se dostavili k zasvěcení té sochy, kterou vztyčil král Nabukadnezar.

consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

3 Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

3Satrapové, hejtmani, místodržící, radní, pokladníci, soudci, hodnostáři a všichni úředníci provincií se tedy shromáždili k zasvěcení té sochy, kterou vztyčil král Nabukadnezar. Když stanuli před sochou, kterou Nabukadnezar vztyčil,

4 Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

4zvolal hlasatel mocným hlasem: „Lidé všech národů a jazyků, přikazuje se vám toto:

5 no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

5Jakmile uslyšíte roh, píšťalu, citeru, harfu, cimbál, buben a všechnu tu hudbu, padněte a klanějte se zlaté soše, kterou vztyčil král Nabukadnezar.

6 Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

6Kdokoli by nepadl a neklaněl se, bude ihned hozen do rozpálené ohnivé pece!“

7 Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

7Jakmile tedy všichni ti lidé ze všech národů a jazyků uslyšeli roh, píšťalu, citeru, harfu, cimbál a všechnu tu hudbu, padali a klaněli se té zlaté soše, kterou vztyčil král Nabukadnezar.

8 Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

8Tehdy ale přišli jistí mágové s obviněním proti Židům.

9 disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

9„Ať žiješ, králi, navěky!“ pozdravili krále Nabukadnezara.

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor,

[10]„Sám jsi, Výsosti, ráčil vydat nařízení, že každý, kdo uslyší roh, píšťalu, citeru, harfu, cimbál, buben a všechnu tu hudbu, musí padnout a klanět se té zlaté soše,

[11]a kdokoli by nepadl a neklaněl se, bude hozen do rozpálené ohnivé pece.

[12]Jsou tu ale jistí Židé, které jsi ráčil pověřit správou provincie Babylon – Šadrach, Mešach a Abednego – a tito muži si z tebe, králi, nic nedělají. Tvé bohy nectí a zlaté soše, kterou jsi vztyčil, se neklanějí."

[13]Nabukadnezar soptil hněvem. Poručil, ať mu Šadracha, Mešacha a Abednega přivedou, a když ty muže ke králi přivedli,

[14]Nabukadnezar jim řekl: „Je to pravda, Šadrachu, Mešachu a Abednego, že nectíte mé bohy a neklaníte se zlaté soše, kterou jsem vztyčil?

[15]Jste teď připraveni, jakmile uslyšíte roh, píšťalu, citeru, harfu, cimbál, buben a všechnu tu hudbu, padnout a klanět se té soše, kterou jsem vyrobil? Jestli se nepokloníte, budete ihned hozeni do rozpálené ohnivé pece! A který bůh by vás mohl zachránit z mé moci?"

[16]„Na to ti, Nabukadnezare, nepotřebujeme sami odpovídat," řekli králi Šadrach, Mešach a Abednego.

quanto a isto não necessitamos de te responder.

17 Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

18 Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

19 Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

20 Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

21 Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

22 Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

23 Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

24 Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

17„Jestli nás Bůh, kterého ctíme, bude chtít zachránit, zachrání nás z rozpálené ohnivé pece i ze tvé moci, králi.

18A i kdyby ne, vezmi na vědomí, králi, že tvé bohy ctít nebudeme a zlaté soše, kterou jsi vztyčil, se nepokloníme."

V ohnivé peci

19Nabukadnezar se na Šadracha, Mešacha a Abednega rozzuřil. S tváří zkřivenou vztekem ihned poručil rozpálit tu pec sedmkrát více, než se rozpalovala obvykle,

20a největším silákům ze svého vojska přikázal, ať Šadracha, Mešacha a Abednega svážou a hodí je do rozpálené ohnivé pece.

21A tak ty muže svázali, jak byli – v pláštích, kalhotách i čepicích – a hodili je do rozpálené ohnivé pece.

22Protože byl králův rozkaz tak přísný, rozpálili pec tak silně, že ty muže, kteří do ní Šadracha, Mešacha a Abednega házeli, sežehl plamen.

23Tito tři muži, Šadrach, Mešach a Abednego, pak dopadli svázaní doprostřed rozpálené ohnivé pece.

24Náhle se král Nabukadnezar zděsil. Vstal a ohromen se ptal svých rádců: „Copak jsme nehodili do plamenů tři svázané muže?" „Jistě, Výsosti," odpověděli.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25]„Jenže já vidím čtyři muže," on na to, „a rozvázané! Procházejí se v plamenech, vůbec nic jim není a ten čtvrtý vypadá jako boží syn!"

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[26]Nabukadnezar přistoupil k otvoru rozpálené ohnivé pece a zvolal: „Šadrachu, Mešachu, Abednego, služebníci Nejvyššího Boha, pojďte ven!" A tak Šadrach, Mešach a Abednego vyšli z ohně ven.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[27]Satrapové, hejtmani, místodržící i královští rádcové se shromáždili, aby viděli ty muže, kterým oheň vůbec neublížil. Ani vlasy na hlavě neměli ožehlé, ani na pláštích nebylo nic znát a nebyli ani cítit ohněm.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[28]Nabukadnezar tehdy prohlásil: „Požehnán buď Bůh Šadrachův, Mešachův a Abednegův, jenž poslal svého anděla a zachránil své služebníky, kteří se na něj spolehli! Vzepřeli se dokonce i královskému rozkazu a raději by položili život, než aby sloužili a klaněli se jinému bohu, než je jejich Bůh.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[29]Proto nařizuji lidem všech národů a jazyků: Kdokoli by se rouhal Bohu Šadrachovu, Mešachovu a Abednegovu, bude rozčtvrcen a jeho dům obrácen v smetiště. Žádný jiný Bůh přece nedokáže zachránit jako tento!"

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

[30]Král se pak postaral, aby se Šadrachovi, Mešachovi a Abednegovi v babylonské provincii dobře dařilo.

Další králův sen

[31]Král Nabukadnezar lidem všech národů a jazyků v celém obydleném světě: Hojný pokoj vám!

[32]S potěšením vám dávám na vědomost divy a zázraky, které při mně vykonal Nejvyšší Bůh.

[33]Jak nesmírné jsou jeho divy, jak mocné jeho zázraky! Jeho království trvá navěky, jeho vláda nad všemi pokoleními!

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença

Daniel 4

[1]Já, Nabukadnezar, jsem žil šťastně a spokojeně doma ve svém paláci.

[2]Vtom se mi ale zdál hrůzný sen. To, co jsem v mysli viděl na lůžku, mě ohromilo.

[3]Nařídil jsem proto, ať se ke mně dostaví všichni babylonští mudrci, aby mi ten sen vyložili.

[4]Když se věštci, kouzelníci, mágové a jasnovidci dostavili, vyprávěl jsem jim ten sen, ale nedokázali mi ho vyložit.

[5]Nakonec přede mne předstoupil Daniel, který se podle mého boha jmenuje Baltazar a přebývá v něm duch svatých bohů. Vyprávěl jsem mu tedy svůj sen:

[6]„Baltazare, nejvyšší z věštců, vím, že v tobě přebývá duch svatých bohů a že ti

todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos,

žádné tajemství není těžké. Toto jsem viděl ve snu; pověz mi, co to znamená.

[7]Na lůžku jsem měl v mysli toto vidění: Hle, spatřil jsem, jak se uprostřed země tyčí obrovský strom.

[8]Rostl a sílil, až jeho vrchol dosáhl k nebi, a ten strom byl vidět ze všech konců světa.

[9]Měl krásné listí a hojné ovoce, kterým se všichni sytili. Zvěř odpočívala v jeho stínu, ptáci hnízdili v jeho větvích a všem tvorům dával obživu.

[10]Vidění, které jsem v mysli spatřil na lůžku, pokračovalo: Hle, z nebe sestoupil svatý posel

[11]a volal mocným hlasem: ‚Porazte ten strom a osekejte mu větve, zbavte ho listí a rozházejte ovoce! Ať uteče zvěř, jež byla pod ním, tak jako ptáci z jeho větví!

[12]Pařez i s kořeny mu však ponechte v zemi, v poutech železných a bronzových mezi trávou na poli. Nebeská rosa ať jej napájí a o pastvu ať se dělí se zvěří.

[13]Lidský rozum ať jej opustí a dostane rozum zvířecí, dokud mu neuplyne sedm období.

[14]Toto je výrok oznámený posly, rozsudek vydaný svatými, aby všichni živí poznali,

derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

15 Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

16 Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

17 Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

18 Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

19 Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e

že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí, a že nad ním může postavit i nejnižšího z lidí.‘

15Toto je tedy sen, který jsem já, král Nabukadnezar, viděl. Ty mi jej teď, Baltazare, vylož, neboť mi jej žádný z mudrců mého království vyložit nedokáže. Ty to však dokážeš, neboť v tobě přebývá duch svatých bohů.“

Ten strom jsi ty

16Daniel zvaný Baltazar tam dlouho stál otřesen. To, co mu přicházelo na mysl, ho děsilo. Král ho však vyzval: „Neboj se, Baltazare, toho snu ani jeho výkladu.“ Baltazar odpověděl: „Kéž by ten sen, můj pane, byl o tvých nepřátelích a jeho výklad o tvých odpůrcích!

17Ten strom, který jsi viděl růst a sílit, až jeho vrchol dosáhl k nebi, strom, který byl vidět z celého světa,

18který měl krásné listí a hojné ovoce, jímž se všichni sytili, strom, v jehož stínu odpočívala zvěř a v jehož větvích hnízdili ptáci –

19ten strom jsi, králi, ty! Vyrostl jsi a zesílil, tvá mohutnost rostla, až dosáhla k nebi, a tvá vláda sahá až na kraj světa.

disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[20]Viděl jsi, králi, svatého posla, jak sestupuje z nebe a říká: ‚Porazte ten strom a zničte jej, pařez i s kořeny mu však ponechte v zemi, v poutech železných a bronzových mezi trávou na poli, ať jej nebeská rosa napájí a o pastvu ať se dělí se zvěří, dokud mu neuplyne sedm období.‘

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[21]Zde je tedy výklad, Výsosti; zde je výrok Nejvyššího o mém královském pánu:

[22]Budeš odehnán pryč od lidí a budeš bydlet mezi zvířaty. Budeš jíst trávu jako býk a nebeskou rosou se napojíš. Tak strávíš sedm období, než poznáš, že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí.

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[23]Onen rozkaz, že stromu má být ponechán pařez i s kořeny, pak znamená, že své království znovu dostaneš, až uznáš vládu Nebes.

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[24]Kéž proto královská Výsost ráčí přijmout moji radu: Naprav své hříchy spravedlností a svou vinu laskavostí k trpícím. Kéž bys byl dlouho šťastně živ!“

25 serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

26 Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

28 Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

29 Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

30 falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

31 Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

25To vše se potom králi Nabukadnezarovi stalo.

26Uběhlo dvanáct měsíců. Když se král jednou procházel po terasách babylonského královského paláce,

27zvolal: „Veliký Babylon! Svou vlastní mocí a silou jsem ho vybudoval v královské sídlo ke slávě své velebnosti!“

28Král to ještě ani nedořekl, když z nebe zazněl hlas: „Slovo pro tebe, králi Nabukadnezare: Ztratil jsi království!

29Budeš odehnán pryč od lidí, budeš bydlet mezi zvířaty a budeš jíst trávu jako býk. Tak strávíš sedm období, než poznáš, že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí!“

30V tom okamžiku se to slovo o Nabukadnezarovi splnilo. Byl odehnán pryč od lidí, jedl trávu jako býk a tělo měl mokré od rosy, až mu narostly vlasy jako orlí peří a nehty jako ptačí pařáty.

31Já, Nabukadnezar, jsem po té době nakonec pozvedl oči k nebi a rozum se mi vrátil. Tehdy jsem dobrořečil Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého: Jeho

vláda trvá navěky, jeho království nad všemi pokoleními.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[32] Všichni, kdo bydlí na zemi, jsou před ním zcela nicotní. Jak se mu zlíbí, zachází s nebeskými zástupy i s těmi, kdo bydlí na zemi. Jeho ruku nemůže nikdo zastavit, nikdo mu neřekne: ‚Cos to učinil?'

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[33]Když mi byl navrácen rozum, vrátila se mi také má vznešenost a vzhled příslušný ke královské velebnosti. Tehdy mě našli moji rádcové a velmoži, byl jsem znovu nastolen na královský trůn a dostalo se mi ještě nesmírnější moci než předtím.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[34]Já, Nabukadnezar, teď proto chválím, velebím a oslavuji Krále nebes. Všechny jeho skutky jsou správné a jeho cesty spravedlivé; on umí pokořit ty, kteří žijí v pýše!

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e

a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas

Mene tekel

Daniel 5

[1]Král Belšasar jednou vystrojil velikou hostinu pro tisíc svých velmožů a v jejich společnosti popíjel víno.

[2]Napit tím vínem pak Belšasar poručil, ať přinesou zlaté a stříbrné nádoby, které jeho otec Nabukadnezar odnesl z jeruzalémského chrámu: „Král z nich bude pít se svými velmoži, manželkami a konkubínami!“

[3]A tak přinesli ty zlaté nádoby odnesené z Božího chrámu v Jeruzalémě a král se svými velmoži, manželkami a konkubínami z nich pil.

[4]Popíjeli víno a oslavovali bohy ze zlata a stříbra, z bronzu a železa, ze dřeva i kamene.

[5]Vtom se přímo před svícnem objevily prsty lidské ruky a začaly psát na omítku královského paláce. Když král spatřil tu píšící ruku,

[6]zbledl hrůzou. Kolena se mu roztřásla, že se sotva držel na nohou.

dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[7]Vykřikl, ať přivedou kouzelníky, mágy a jasnovidce. Potom těm babylonským mudrcům řekl: „Kdokoli ten nápis přečte a vyloží mi ho, bude oblečen purpurem, na krk dostane zlatý řetěz a stane se třetím nejmocnějším v království!“

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[8]Všichni královští mudrci tedy předstupovali, ale nedovedli králi ten nápis přečíst ani vyložit.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[9]To krále Belšasara vyděsilo ještě víc a byl čím dál bledší. I jeho velmoži byli zděšení.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[10]Když královna matka uslyšela hlasy krále a velmožů, vešla do hodovní síně. „Ať žiješ, králi, navěky!“ řekla. „Neděs se tolik a nebuď bledý.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[11]Máš ve svém království muže, v němž přebývá duch svatých bohů. Ten za dnů tvého otce prokázal jasnozřivost, důvtip a moudrost, jakou mívají bohové. Král Nabukadnezar, tvůj otec, jej proto ustanovil nejvyšším z věštců, kouzelníků, mágů a jasnovidců.

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera

[12]Daniel, jemuž král dal jméno Baltazar, totiž prokázal vzácného ducha, rozumnost a důvtip ve vykládání snů, odhalování tajemství a řešení záhad. Nech proto zavolat Daniela – on ti ten nápis vyloží.“

o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

13 Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

13A tak Daniela přivedli před krále. „Ty jsi ten Daniel z židovských vyhnanců, které můj královský otec přivedl z Judska?“ zeptal se ho král.

14 Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

14„Slyšel jsem, že je v tobě duch bohů a že jsi prokázal jasnozřivost, důvtip a vzácnou moudrost.

15 Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

15Před chvílí ke mně přivedli mudrce a kouzelníky, aby mi přečetli a vyložili tento nápis, ale vůbec to nedokázali.

16 Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

16O tobě jsem ale slyšel, že dovedeš vykládat smysl a řešit záhady. Nuže, dokážeš-li ten nápis přečíst a vyložit, budeš oblečen purpurem, na krk dostaneš zlatý řetěz a staneš se třetím nejmocnějším v království.“

17 Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

17Daniel na to králi odpověděl: „Nech si své dary. Odměnit můžeš někoho jiného. Ten nápis ale králi přečtu a jeho smysl vyložím.

18 Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

18Slyš, králi! Nejvyšší Bůh dal tvému otci Nabukadnezarovi království, velikost, slávu a velebnost.

19 Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria

19Pro tu velikost, kterou ho obdařil, jej s bázní a chvěním ctili lidé všech národů a jazyků. Koho chtěl, zabil, a koho chtěl, ušetřil. Koho chtěl, povýšil, a koho chtěl, ponížil.

deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[20]Když ale zpyšněl v srdci a zatvrdil se v nadutosti, byl ze svého královského trůnu sesazen a o svou slávu připraven.

[21]Byl odehnán pryč od lidí a dostal rozum zvířecí. Žil mezi divokými osly, jedl trávu jako býk a tělo měl mokré od rosy, než poznal, že nad lidským královstvím vládne Bůh Nejvyšší a koho chce, nad ním může postavit.

[22]Ale ty, jeho syn Belšasar, ses v srdci nepokořil, přestože jsi to všechno věděl.

[23]Naopak ses pozvedl proti Pánu nebes. Nechal sis přinést nádoby z jeho chrámu a popíjel jsi z nich se svými velmoži, manželkami a konkubínami. Oslavoval jsi bohy ze stříbra, zlata, bronzu, železa, dřeva i kamene, kteří nevidí, neslyší ani nic nevědí – ale Bohu, který má v moci každý tvůj dech a každý tvůj krok, jemu jsi slávu nevzdal!

[24]To proto poslal onu ruku, která napsala ten nápis.

[25]Ten nápis zní takto: MENE MENE TEKEL UFARSIN.

[26]Smysl těch slov je následující: Mene – Bůh tvé kralování ‚sečetl' a podtrhl.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.
[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.
[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.
[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.
[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;
[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.
[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.
[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.
[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a

[27] Tekel – byl jsi ‚zvážen‘ na vahách a shledán příliš lehkým.
[28] Peres – tvé království je ‚rozpolceno‘ a dáno Médům a Peršanům!“

[29]Belšasar hned na to přikázal, ať Daniela obléknou purpurem, na krk mu dají zlatý řetěz a prohlásí ho třetím nejmocnějším v království.

[30]Ještě té noci pak byl babylonský král Belšasar zabit.

Ve lví jámě

Daniel 6

[1]Království pak obdržel Darjaveš Médský ve věku dvaašedesáti let.

[2]Darjaveš se rozhodl ustanovit po celém královském území sto dvacet satrapů

[3]a nad nimi tři vezíry, z nichž jedním byl Daniel. Satrapové se zodpovídali vezírům, aby tím nebyl obtěžován král.

[4]Daniel pak mezi vezíry a satrapy natolik vynikal svým vzácným duchem, že mu král zamýšlel svěřit celé království.

[5]Vezíři a satrapové se proto snažili najít na Danielově vládní službě nějakou chybu.

este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

Nemohli ale žádnou chybu ani nedbalost najít, protože byl spolehlivý a žádného pochybení ani nedbalosti se nedopustil.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[6]Nakonec si ti muži řekli: „Na toho Daniela nikdy nic nenajdeme, leda by se to týkalo jeho náboženství."

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[7]A tak se ti vezíři a satrapové nahrnuli ke králi a zvolali: „Ať žiješ, králi Darjaveši, navěky!

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[8]Všichni královští vezíři, hejtmani, satrapové, rádci a místodržící se usnesli, že by se mělo vydat královské nařízení potvrzující tento výnos: Každý, kdo by se v příštích třiceti dnech modlil k jakémukoli bohu nebo člověku kromě tebe, králi, bude hozen do lví jámy.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[9]Nuže, králi, potvrď ten edikt svým podpisem, aby podle nepomíjivého zákona Médů a Peršanů nemohl být změněn."

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[10]A tak král Darjaveš ten edikt podepsal.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[11]Když se Daniel dozvěděl, že byl vydán takový předpis, šel domů, kde měl v horní místnosti okna otevřená směrem k

Jeruzalému. Třikrát denně tam poklekal, aby se modlil ke svému Bohu a vzdával mu chválu tak jako předtím.

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[12]Vtom se ale dovnitř nahrnuli ti muži a přistihli Daniela, jak se modlí k Bohu a prosí ho o pomoc.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[13]Šli tedy za králem a připomněli mu onen královský edikt: „Nepodepsal jsi snad výnos, že každý, kdo by se v příštích třiceti dnech modlil k jakémukoli bohu nebo člověku kromě tebe, králi, bude hozen do lví jámy?“ „To slovo platí,“ přisvědčil král, „podle nepomíjivého zákona Médů a Peršanů.“

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[14]Na to králi řekli: „Daniel, ten židovský vyhnanec, si z tebe, králi, ani z ediktu, který jsi podepsal, nic nedělá. Třikrát denně se modlí ty své modlitby!“

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[15]Když to král uslyšel, velice se zarmoutil. Rozhodně chtěl Daniela zachránit, a usiloval o jeho záchranu až do západu slunce.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[16]Tehdy se ale ke králi znovu nahrnuli ti muži a naléhali na něj: „Pamatuj, králi, že podle zákona Médů a Peršanů nemůže být žádný královský edikt ani rozkaz změněn!“

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[17]Nakonec tedy král vydal rozkaz, ať Daniela přivedou a hodí ho do lví jámy. Král tehdy Danielovi řekl: „Kéž tě tvůj Bůh, jemuž věrně sloužíš, zachrání!“

[18]Když pak přinesli kamennou desku a přikryli s ní ústí té jámy, král ji zapečetil svým prstenem i prsteny svých velmožů, aby se na Danielově osudu už nedalo nic změnit.

[19]Potom se král odebral do paláce. Odmítl jídlo i obvyklé radovánky a celou noc nespal.

[20]Ráno hned za úsvitu král vstal a spěchal ke lví jámě.

[21]Jakmile se k ní přiblížil, zavolal sevřeným hlasem na Daniela: „Danieli, služebníku živého Boha! Dokázal tě tvůj Bůh, jemuž věrně sloužíš, zachránit před lvy?“

[22]„Ať žiješ, králi, navěky!“ odpověděl mu Daniel.

[23]„Můj Bůh poslal svého anděla, aby těm lvům zavřel tlamy. Vůbec mi neublížili, neboť jsem byl před Bohem shledán nevinným. A ani tobě, králi, jsem neprovedl nic zlého.“

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu

[24]Král se velice zaradoval a hned přikázal, ať Daniela vytáhnou z jámy. Když ho z té jámy vytáhli, nenašli na něm ani škrábnutí, protože věřil ve svého Boha.

[25]Na králův rozkaz pak přivedli ty muže, kteří Daniela napadli, a hodili je do lví jámy i s jejich ženami a dětmi. Ještě než dopadli na dno, lvi se na ně vrhli a roztrhali je na kusy.

[26]Král Darjaveš pak napsal lidem všech národů a jazyků: Hojný pokoj vám!

[27]Tímto nařizuji, aby všude, kam sahá má královská moc, lidé s bázní a chvěním ctili Danielova Boha. Neboť on je Bůh živý, on trvá navěky. Jeho království se nezhroutí a jeho vláda nikdy neskončí.
[28]On umí vysvobodit a zachránit, on koná divy a zázraky jak na nebi tak i na zemi. On Daniela zachránil ze spárů lvích!
[29]A tak se Danielovi za vlády Darjaveše a Kýra Perského dobře dařilo.

DANIELOVA VIDĚNÍ

Budoucí království

Daniel 7

[1]V prvním roce babylonského krále Belšasara měl Daniel ve snu vidění. To, co v mysli spatřil na lůžku, pak sepsal. Zde začíná záznam onoho snu:

leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

2 Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

3 Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

4 O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

5 Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

6 Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

7 Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

8 Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia

2Já Daniel jsem v noci měl toto vidění: Hle, spatřil jsem, jak nad velikým mořem bouří čtyři nebeské větry.

3Vtom se z moře vynořily čtyři obrovské šelmy, každá jiná.

4První vypadala jako lev, ale měla orlí křídla. Potom jsem viděl, jak jí ta křídla byla vylomena; byla zvednuta ze země, takže stála na nohách jako člověk, a dostala lidské srdce.

5A hle, vtom se objevila druhá šelma, podobná medvědu. Na jedné straně byla vztyčená, v zubech držela tři žebra a bylo jí řečeno: „Vstaň, sežer mnoho těl!“

6Díval jsem se dál a hle, objevila se další šelma, podobná pardálu, ale na zádech měla čtyři ptačí křídla. Měla čtyři hlavy a byla jí dána moc.

7Potom to noční vidění pokračovalo a hle, spatřil jsem čtvrtou šelmu. Byla děsivá a hrozná a měla strašnou sílu. Svými obrovskými železnými zuby hltala a drtila a zbytek rozdupávala nohama. Lišila se od všech šelem, které ji předcházely, a měla deset rohů.

8Když jsem ty rohy pozoroval, hle, začal mezi nimi růst jiný, malý roh a tři z těch dřívějších rohů byly vyvráceny, aby mu udělaly místo. Na tom rohu jsem spatřil

olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

[11] Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

[12] Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

[13] Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

jakoby lidské oči a ústa, jež vedla pyšné řeči.

[9]Díval jsem se dál a uviděl toto: Byly rozestaveny trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, vlasy na hlavě jak vlnu beránčí. Jeho trůn – žhnoucí plameny a jeho kola – oheň hořící!

[10] Proud ohnivé řeky od něj vychází, miliony jsou jeho sloužících a miliardy před ním stojících. Soudní dvůr se posadil a byly otevřeny knihy.

[11]Díval jsem se dál, neboť jsem slyšel, jaké pyšné řeči vedl onen malý roh. Vtom jsem uviděl, jak ta šelma byla zabita a její tělo vydáno zkáze v plamenech.

[12]Ostatní šelmy směly ještě určitou dobu zůstat naživu, byly však zbaveny své moci.

[13]Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli.

[14]Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná – nikdy neskončí, jeho království se nezhroutí!

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[15]To, co jsem já Daniel v mysli viděl, mě velmi rozrušilo.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[16]Přistoupil jsem tedy k jednomu z těch, kdo tam stáli, a ptal se jej, co to všechno znamená. On mi to tedy pověděl a vyložil:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[17]„Ty čtyři obrovské šelmy jsou čtyři králové, kteří povstanou na zemi.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[18]Království ale obdrží svatí Nejvyššího a budou jím vládnout na věky a věky věků.“

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[19]Potom jsem chtěl vědět, co znamená ta čtvrtá šelma, která se lišila od všech ostatních: Byla strašná a děsivá, se železnými zuby a bronzovými drápy, hltala a drtila a zbytek rozdupávala nohama.

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[20]Také jsem chtěl vědět, co znamená těch deset rohů na její hlavě a proč vyrostl další roh a tři vypadly, aby mu udělaly místo, a proč ten roh měl oči a ústa, jež vedla pyšné řeči, a proč vypadal mohutněji než ostatní.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[21]Díval jsem se tedy dál a viděl jsem, jak ten roh vede válku proti svatým a přemáhá je.

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[22]Vtom ale přišel ten Odvěký a rozhodl ve prospěch svatých Nejvyššího. Tehdy nastal čas, aby se svatí ujali království.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará

[23]Ten, který tam stál, mi tedy odpověděl: „Ta čtvrtá šelma je čtvrté království na zemi, jež bude odlišné ode všech

toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

ostatních: Pohltí celou zem, podupe ji a rozdrtí.

[24]Těch deset rohů je deset králů, kteří povstanou z toho království. Po nich povstane jiný král, odlišný od těch předešlých, a ty tři krále sesadí.

[25]Povede řeči proti Nejvyššímu, jeho svatým bude činit příkoří a pokusí se změnit i časy a předpisy. Svatí budou vydáni do jeho rukou na čas a časy a půl času.

[26]Potom však zasedne soud a zbaví jej moci, aby byl navždy zničen a zahuben.

[27]Království, moc i sláva všech království pod nebem pak bude odevzdána svatému lidu Nejvyššího. Jeho království potrvá věčně a všichni vládcové jej budou ctít a poslouchat.“

[28]Tím ta řeč skončila. Z toho, co mi přicházelo na mysl, jsem já Daniel zbledl hrůzou. To slovo jsem si ale uchoval v srdci.

Otřesná vzpoura

Daniel 8

[1]Ve třetím roce vlády krále Belšasara jsem já Daniel měl další vidění, jež následovalo po onom předchozím.

[2]V tomto vidění jsem se viděl v královském sídelním městě Súsách v provincii Elam; stál jsem v tom vidění u řeky Ulaj.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[3]Zvedl jsem oči a hle, spatřil jsem na břehu jakéhosi berana se dvěma rohy. Oba rohy měl dlouhé, jeden však byl delší než druhý, ačkoli vyrostl později.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[4]Viděl jsem toho berana trkat na západ, na sever i na jih; žádné zvíře nemělo sílu mu odolat a nebylo před ním žádné pomoci. Dělal si, co chtěl, a stále mohutněl.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[5]Zatímco jsem o tom přemýšlel, hle, od západu uháněl přes celou zemi kozel s velkolepým rohem mezi očima, sotva se země dotýkal.

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[6]Jakmile se přiblížil k tomu dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát na břehu, zuřivě proti němu vyrazil.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[7]Viděl jsem, jak na berana vztekle útočí, vráží do něj a láme mu oba rohy. Beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho srazil k zemi, dupal po něm a beranovi nebylo žádné pomoci.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

[8]Kozel mohutněl dál a dál. Když byl ale na vrcholu sil, jeho veliký roh se zlomil a místo něj vyrostly do čtyř světových stran čtyři jiné velkolepé rohy.

[9] De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

[9]Z jednoho z nich potom vyrazil jakýsi nepatrný roh, který se však nesmírně rozmáhal k jihu, k východu i k Nádherné zemi.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

15 Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

16 E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

17 Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

18 Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me

10Rozmohl se až k nebeskému zástupu a některé hvězdy toho vojska strhl na zem a pošlapal je.

11Ve svém rozmachu se postavil dokonce i proti Knížeti nebeského zástupu, když zrušil každodenní oběť a zpustošil jeho svatyni.

12Vojsko i každodenní oběť mu při té vzpouře byly vydány do rukou. Srazil pravdu na zem a dařilo se mu vše, co podnikal.

13Potom jsem slyšel mluvit jednoho svatého a jiný svatý se ho zeptal: „Jak dlouho potrvá, co bylo v tom vidění – ta otřesná vzpoura, zrušení každodenní oběti, vydání svatyně a pošlapání vojska?“

14„Bude to 2.300 večerů a jiter,“ odpověděl mu. „Pak bude svatyně znovu obnovena.“

15Já Daniel jsem sledoval to vidění a snažil se je pochopit, když vtom přede mnou náhle stanula jakoby mužská postava.

16Nad Ulajem jsem tehdy uslyšel lidský hlas, jak volá: „Gabrieli, vysvětli mu to vidění!“

17Vykročil tedy směrem ke mně, a když se přiblížil, padl jsem v hrůze tváří k zemi. Tehdy mi řekl: „Rozuměj, lidský synu, že to vidění platí pro poslední čas.“

18Když ke mně mluvil, ležel jsem v mrákotách tváří k zemi. Potom se mě dotkl, postavil mě na nohy

tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[19]a řekl: „Hle, ukážu ti, co se stane v čase posledního hněvu; to vidění totiž platí pro určený poslední čas.

[20]Ten dvourohý beran, jehož jsi viděl, jsou králové Médie a Persie.

[21]Ten bradatý kozel je král Řecka a veliký roh mezi jeho očima je první řecký král.

[22]To, že se zlomil a místo něj povstaly čtyři jiné, znamená, že z jeho národa povstanou čtyři království, ale ne s jeho silou.

[23]Ke konci jejich kralování povstane k dovršení vzpoury král nesmírně surový a záludný.

[24]Získá obrovskou moc, ale ne svou vlastní silou. Způsobí nevídanou zkázu a podaří se mu vše, co podnikne. Bude hubit mocné bojovníky i svatý lid

[25]a díky jeho chytrosti se bude dařit bludu. Ve své nadutosti znenadání zpustoší mnohé národy, až se nakonec postaví proti Knížeti knížat, a tehdy bude bez přispění lidské ruky zničen.

[26]Vidění o večerech a jitrech, které ti bylo sděleno, je pravdivé. Ty ho však zachovej v tajnosti, neboť se týká vzdálené budoucnosti.“

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se

[27]Já Daniel jsem tehdy klesl vyčerpáním a dlouhé dny jsem stonal, než jsem mohl znovu vstát a věnovat se službě králi. I nadále jsem však byl tím viděním otřesen a nemohl je pochopit.

Zhřešili jsme

Daniel 9

[1]V prvním roce Darjaveše, syna Ahasverova (původem Méda), jenž byl ustanoven vládcem babylonského království

[2]– nuže v prvním roce jeho vlády jsem já Daniel porozuměl z knih, že podle Hospodinova slova k proroku Jeremiášovi potrvá zkáza Jeruzaléma sedmdesát let.

[3]Tehdy jsem se obrátil k Pánu Bohu, abych jej hledal v modlitbách a prosbách, s postem, v pytlovině a popelu.

[4]Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a toto jsem vyznával: „Ach Pane Bože veliký a hrozný, zachovávající smlouvu a milosrdenství těm, kdo tě milují a dodržují tvá přikázání!

[5]Zhřešili jsme, zkazili se, jednali jsme zle! Vzbouřili jsme se a odvrátili se od tvých přikázání a zákonů.

[6]Neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří ve tvém jménu mluvili k našim králům a vůdcům, k našim otcům a všem obyvatelům země.

[7]Tobě, Pane náš, přísluší spravedlnost, nám je ale dnes hanba – nám všem z Judy,

vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

Jeruzaléma i z celého Izraele, v zemích blízkých i vzdálených, kamkoli jsi nás vyhnal za všechnu tu nevěru, jíž jsme se vůči tobě dopouštěli.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[8]Hanba nám, Hospodine – nám, našim králům a vůdcům, jakož i našim otcům, neboť jsme zhřešili proti tobě!

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[9]Náš Pán Bůh však má soucit a odpuštění, ačkoli jsme se proti němu vzbouřili.

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

[10]Neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám předkládal skrze své služebníky proroky.

[11] Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

[11]Celý Izrael přestoupil tvůj Zákon a odvrátil se, aby neslyšeli tvůj hlas. To proto na nás dopadla zlořečení a kletby zapsané v Zákoně Božího služebníka Mojžíše, neboť jsme zhřešili proti tobě.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[12]Naplnil jsi své hrozby, jimiž jsi nás i naše vládce varoval, a dopustil jsi na nás hrozné neštěstí. Nikde pod celým nebem se nestalo nic takového, jako se stalo v Jeruzalémě!

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[13]Ani když na nás přišlo všechno to neštěstí popsané v Zákoně Mojžíšově, nesnažili jsme se usmířit Hospodina, svého Boha, tím, že bychom se odvrátili od svých hříchů a uvědomili si jeho pravdu.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois

[14]Hospodin proto neopomněl dopustit na nás to neštěstí. Hospodin, náš Bůh, je totiž

justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

spravedlivý ve všech svých skutcích, my jsme ho ale neposlouchali.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[15]Ano, Pane Bože náš, ty jsi mocnou rukou vyvedl svůj lid z Egypta a získal sis jméno, které máš až dodnes; my jsme však zhřešili a jednali jsme zle!

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[16]Ach Pane, který vždy jednáš spravedlivě, odvrať prosím svůj prudký hněv od svého města Jeruzaléma, od své svaté hory. Vždyť kvůli našim hříchům, kvůli nepravostem našich otců se Jeruzalém i tvůj lid staly terčem posměchu pro všechny okolo.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[17]Nyní tedy, Bože náš, vyslyš modlitby a prosby svého služebníka. Kvůli sobě samému, Pane, rozjasni svou tvář nad svou zpustošenou svatyní.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[18]Nakloň své ucho, Bože můj, a slyš! Otevři své oči a pohlédni na naše trosky, na město, jež nese tvé jméno! Neprosíme tě pro svou vlastní spravedlnost, ale pro tvůj veliký soucit.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

[19]Ach Pane, slyš! Ach Pane, odpusť! Ach Pane, naslouchej a jednej! Kvůli sobě samému, Bože můj, neotálej, vždyť tvé město i tvůj lid nese tvé jméno!“

A profecia das setenta semanas

Sedmdesát týdnů

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a

[20]Ještě když jsem se modlil a vyznával svůj hřích i hřích svého lidu Izraele a

face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

21 Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

22 Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

23 No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

24 Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

25 Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

26 Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

prosil jsem Hospodina, svého Boha, o slitování nad jeho svatou horou

21– nuže ještě když jsem se modlil, vtom ke mně náhle přiletěl onen Gabriel, jehož jsem předtím spatřil ve vidění, a dotkl se mě. Bylo to v době večerní oběti.

22„Danieli," promluvil ke mně zřetelně, „jsem tu teď proto, abych ti zjevil tajemství.

23Hned, jakmile ses začal modlit, byla vyslána odpověď a já jsem ti ji přišel vyřídit. Jsi velmi drahocenný. Dobře tedy poslouchej má slova a porozuměj tomu vidění:

24 Sedmdesát týdnů je lhůta určená tvému lidu i svatému městu, aby ta vzpoura skončila a nastal konec hříchu, aby očištěna byla nepravost a spravedlnost přišla navěky, aby se zpečetilo prorocké vidění a pomazán byl Nejsvětější ze svatých.

25A proto věz a rozuměj: Od vydání nařízení, aby byl Jeruzalém obnoven, až k Mesiáši vůdci sedmero týdnů uplyne a šedesát dva týdny. Jeruzalém bude obnoven i s náměstím a příkopem, přestože časy budou zlé.

26 Až dvaašedesát týdnů uplyne, Mesiáš bude zabit a opuštěn. To město i svatyni uvrhne do zkázy lid vůdce, který přichází. Jeho konec přijde jako povodeň; i když boj potrvá až do konce, je rozhodnuto o zkáze!

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[27] On potvrdí smlouvu s mnohými v týdnu posledním. Až pak ten týden dojde do půli, obětem i darům konec učiní. Otřesná ohavnost se v chrámě objeví, než ničitele zachvátí konec mu určený.“

Byl jsem vyslán za tebou

Daniel 10

[1] Ve třetím roce perského krále Kýra se Danielovi zvanému Baltazar dostalo zjevení a on je pochopil, když mu byl ve vidění vnuknut jeho výklad. To poselství je pravdivé a týká se velikého boje.

[2] Já Daniel jsem v té době držel třítýdenní smutek.

[3] Nejedl jsem žádné vybrané pokrmy, maso ani víno jsem nevzal do úst a nepotíral jsem se žádnou mastí, dokud ty tři týdny neuplynuly.

[4] Čtyřiadvacátého dne prvního měsíce jsem stál na břehu veliké řeky Tigris.

[5] Zvedl jsem oči a hle, spatřil jsem jakéhosi muže oděného plátnem a přepásaného na bocích pásem z ryzího zlata.

[6] Tělo měl jako z chrysolitu, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako třpyt leštěného bronzu a jeho hlas zněl jako burácení zástupů.

[7] Já Daniel jsem byl jediný, kdo to vidění spatřil. Muži, kteří byli se mnou, je neviděli, ale padla na ně taková hrůza, že se utíkali schovat.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.
[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.
[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.
[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.
[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.
[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.
[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.
[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que

[8]Zůstal jsem tedy sám. Jakmile jsem to veliké vidění spatřil, všechna síla mě opustila, zbledl jsem jako mrtvý a nemohl jsem se vzchopit.
[9]Potom zaburácel jeho hlas, a jakmile jsem ten hlas uslyšel, padl jsem v mrákotách tváří k zemi.
[10]Vtom se mě dotkla ruka a zatřásla mnou, takže jsem se zvedl na kolena a dlaně.
[11]„Danieli drahý," oslovil mě, „pečlivě poslouchej, co ti budu říkat, a postav se, neboť jsem byl vyslán za tebou." Když ke mně promluvil tato slova, s rozechvěním jsem vstal.
[12]Tehdy pokračoval: „Neboj se, Danieli. Už od prvního dne, kdy ses ke svému Bohu začal modlit za porozumění a pokořovat se před ním v postu, byly tvé prosby vyslyšeny a já přicházím s odpovědí na ně.
[13]Jedenadvacet dnů se ale proti mně stavěl kníže perského království, než mi přišel na pomoc Michael, jeden z předních knížat. Zdržel jsem se tedy u perských králů,
[14]ale teď jsem přišel, abych ti vysvětlil, co potká tvůj lid v posledních dnech. To vidění je totiž o budoucích časech."
[15]Když ke mně mluvil, byl jsem skloněn tváří k zemi, neschopen slova.
[16]Vtom se kdosi podobný člověku dotkl mých rtů. Otevřel jsem tedy ústa, abych promluvil. „Můj pane," řekl jsem té

estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

postavě přede mnou, „kvůli tomu vidění jsem přemožen bolestí a nemohu se vzchopit.

[17]Copak s tebou, pane, může mluvit někdo, jako jsem já, tvůj služebník? Všechna síla mě opustila a nemohu se ani nadechnout.“

[18]Ten kdosi podobný člověku se mě však znovu dotkl a posílil mě.

[19]„Neboj se, drahý!“ řekl mi. „Pokoj tobě. Naber sílu a vzchop se!“ Když ke mně mluvil, byl jsem posílen a řekl jsem: „Mluv, pane, neboť jsi mě posílil.“

[20]Tehdy promluvil: „Víš, proč jsem za tebou přišel? (Brzy se totiž musím vrátit, abych bojoval s knížetem Persie, a potom přijde ještě kníže Řecka.)

[21]Nuže, musím ti oznámit, co je zapsáno v Knize pravdy. (Nikdo však se mnou nespojil síly v boji proti nim, jedině Michael, váš kníže.

Daniel 11

[1]Proto jsem už v prvním roce Darjaveše Médského povstal, abych jej posílil a podpořil.)“

Sever proti jihu

[2]„Teď ti tedy povím pravdu: V Persii povstanou ještě tři králové a po nich přijde čtvrtý, který bude mnohem bohatší než všichni ostatní. Pomocí svého bohatství podnítí všechny proti řecké říši.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[3]Potom povstane bojovný král, který ovládne obrovskou říši a bude si dělat, co se mu zlíbí.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[4]Na vrcholu moci se ale jeho říše rozpadne a bude rozdělena do čtyř světových stran. Nepřipadne ovšem jeho potomkům a nebude už mít takovou moc jako za něj. Království mu bude odňato a rozděleno jiným.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[5]Jižní král bude mocný, ale jeden z jeho velitelů se vzmůže ještě více, takže ovládne ještě větší říši nežli on.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[6]Po mnoha letech pak obě království uzavřou spojenectví. Dcera jižního krále bude na potvrzení dohody provdána za severního krále, svou moc si však dlouho neudrží a ani on ne- zůstane u moci. V těch dnech totiž bude spolu se svou družinou i se svým otcem a ochráncem zrazena.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[7]Trůnu se pak ujme nástupce z téhož rodu. Zaútočí na vojska severního krále i na jeho pevnosti a podaří se mu nad nimi zvítězit.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[8]Ukořistí také jejich bohy, jejich sochy, vzácné náčiní, stříbro i zlato a odveze je do Egypta. Potom nechá severního krále celé roky na pokoji.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9]Ten se sice pokusí říši jižního krále napadnout, ale stáhne se zpět na své vlastní území.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para

[10]Synové severního krále potom povstanou k boji a shromáždí obrovské vojsko, jež bude postupovat jako nezadržitelná povodeň, až zaútočí i na jeho pevnost.

[11]Jižní král tehdy vztekle vytáhne a vrhne se s ním do boje. Severní král proti němu postaví obrovské vojsko, to však bude i přes své množství poraženo.

[12]Po rozprášení toho vojska bude jižní král naplněn pýchou, že pobil mnoho tisíc nepřátel, ale vítězství si nakonec neudrží.

[13]Severní král totiž znovu postaví obrovské vojsko, ještě větší než to předešlé, a po několika letech se s mohutnou a vyzbrojenou armádou dá na pochod.

[14](Mnozí tehdy povstanou proti jižnímu králi. I ve tvém lidu se pozvednou bojovní muži, aby naplnili vidění, ale padnou.)

[15]Severní král přitáhne k opevněnému městu, navrší k němu násep a dobude je. Jižní vojsko se neubrání, ani ti nejlepší vojáci nebudou moci obstát.

[16]Tento útočník si bude dělat, co se mu zlíbí, a nikdo před ním neobstojí. Se svou ničivou mocí stane i v Nádherné zemi.

[17]Rozhodne se přitáhnout s celou silou svého království, pak ale s jižním králem uzavře dohodu. Na její stvrzení mu dá svou dceru za ženu, ale jen proto, aby mu

destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não

skrze ni škodil. To se mu však nepodaří a nesplní.

[18]Obrátí tedy pozornost k přímořským zemím a mnohé z nich dobude. Jeden vojevůdce však jeho zpupnost ukončí, dokonce mu tu jeho zpupnost oplatí.

[19]Proto se vrátí zpět do pevností ve své vlastní zemi, tam ale klesne, padne a bude pryč.

[20]Jeho nástupce vyšle výběrčího daní k udržování královské nádhery. Zakrátko pak bude zahuben, nikoli však v lítém boji.“

Bezbožný král

[21]„Jeho nástupcem bude opovrženíhodný muž, kterému nepřísluší královský majestát. Znenadání přijde a zmocní se království pokryteckými úskoky.

[22]Ohromná vojska před ním budou smetena a zahubena, včetně vůdce smlouvy.

[23]Skrze podvodná spojenectví, která uzavře, vystoupá k moci, ačkoli bude mít jen hrstku stoupenců.

[24]Znenadání přitáhne do nejbohatších provincií a provede něco, co neprovedl nikdo z jeho otců ani z otců jeho otců. Svým stoupencům rozdělí kořist, lup a bohatství. Bude chystat úklady i proti pevnostem – ale jen načas.

[25]Sebere sílu a odvahu a vytáhne s mohutným vojskem proti jižnímu králi. Ten proti němu postaví do boje mohutné a nesmírně početné vojsko, ale bude

prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

poražen skrze úklady nachystané proti němu.

[26]Zahubí ho ti, kteří jedí z jeho stolu; jeho vojsko bude smeteno a mnoho mužů padne v boji.

[27]Oba ti králové pak s proradným srdcem zasednou k jednomu stolu. Budou si navzájem říkat lži, ale nic nezmůžou, neboť v určený čas stejně přijde konec.

[28]Severní král se s ohromným bohatstvím vydá zpět do své země a cestou projeví své nepřátelství proti svaté smlouvě. Teprve pak se vrátí do své země.

[29]V určený čas vytáhne znovu na jih, ale toto tažení nedopadne jako to předešlé.

[30]Postaví se mu totiž středomořské loďstvo, takže se bude muset zkroušeně vrátit. Svůj hněv proto obrátí proti svaté smlouvě a při svém návratu odmění ty, kteří svatou smlouvu opustili.

[31]Jeho vojska obsadí a znesvětí chrámovou pevnost, zruší každodenní oběť a vztyčí tam otřesnou ohavnost.

[32]Svou úlisností svede ty, kdo porušují smlouvu; lidé znající svého Boha se mu ale statečně vzepřou.

[33]Moudří lidé budou přinášet poučení mnohým, po jistou dobu však budou padat mečem, budou upalováni, zatýkáni a okrádáni.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.
[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.
[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.
[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.
[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.
[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.
[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder

[34]V té době se jim dostane nepatrné pomoci, neboť se k nim připojí mnoho pokrytců.

[35]I někteří z moudrých zakolísají, aby byli tříbeni, čištěni a běleni až do konce, který přijde v určený čas.

[36]Onen král si bude dělat, co se mu zlíbí. Sám sebe vyvýší a zveličí nade všechny bohy. Povede neslýchané řeči proti Bohu bohů a bude se mu dařit, dokud se nezavrší čas hněvu, neboť se musí naplnit, co bylo rozhodnuto.

[37]Nebude uznávat boha svých otců ani miláčka žen, ani žádného jiného boha nebude uznávat, protože nade všechny zveličí sám sebe.

[38]Na místě Nejmocnějšího Boha bude ctít boha, kterého jeho otcové neznali; bude ho ctít zlatem, stříbrem, drahokamy a klenoty.

[39]S tímto cizím bohem ovládne nejmocnější pevnost. Ty, kdo jej uznají, zahrne poctami, svěří jim moc nad mnohými a za odměnu jim rozdělí zem."

Poslední bitva

[40]„V posledním čase na něj zaútočí jižní král, ale severní král se proti němu vyřítí s vozy, jezdci a mohutným loďstvem. Jako povodeň vtrhne do mnoha zemí,

[41]až přijde i do Nádherné země. Mnohé národy tehdy padnou, ale některé se z jeho

escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

42 Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

43 Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

44 Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

45 Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

1 Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

2 Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

3 Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

4 Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

moci zachrání: Edom, Moáb a přední z Amonců.

42Zmocní se mnoha zemí; ani Egypt mu nebude moci uniknout.

43Ovládne zlaté a stříbrné poklady a veškeré bohatství Egypta, podmaní si Libyjce i Habešany.

44Vtom ho však vylekají zprávy z východu a ze severu. S velikou zuřivostí vyrazí, aby pobil a vyhladil mnohé.

45Svůj hlavní stan postaví mezi mořem a Nádhernou svatou horou. Tam potká svůj konec a nebude mu pomoci.“

Vytrvej až do konce

Daniel 12

1„V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn – každý, kdo je zapsán ve knize.

2 Tehdy se probudí mnozí, kdo v prachu země spí. Jedni k věčnému životu, jiní k hanbě, pro věčnou výstrahu.

3 Moudří budou zářit jasem oblohy; ti, kteří mnohé k spravedlnosti přivádí, budou jak hvězdy navždy, navěky!

4Ty Danieli, však ta slova zachovej v tajnosti a zapečeť tu knihu pro poslední čas. Mnozí budou procházet sem a tam a poznání se rozroste.“

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[5]Já Daniel jsem pak spatřil další dva muže – jeden stál na tomto břehu řeky a druhý na protějším.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[6]Ten se zeptal muže oděného plátnem, stojícího nad hladinou řeky: „Jak dlouho to potrvá? Kdy už ty hrůzy skončí?“

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[7]Tehdy ten muž oděný plátnem, stojící nad hladinou řeky, zvedl svou pravici i levici k nebi a slyšel jsem, jak přísahá při Věčně živém: „Po času a časech a polovině času, až se dovrší útlak svatého lidu, tehdy toto vše skončí.“

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8]Já jsem však tomu, co jsem slyšel, nerozuměl. Proto jsem se zeptal: „Jak to všechno dopadne, můj pane?“

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9]„Musíš jít, Danieli,“ odpověděl mi. „Ta slova zůstanou tajemstvím zapečetěným pro poslední čas.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10]Mnozí budou čištěni, běleni a tříbeni. Zlí lidé budou i nadále zlí a nikdo z nich neporozumí. Moudří však porozumějí.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[11]Od zrušení každodenní oběti a vztyčení otřesné ohavnosti uplyne 1.290 dnů.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[12]Blaze tomu, kdo trpělivě přečká 1.335 dnů.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[13]Ty však vytrvej až do konce. Potom odpočineš, ale v poslední den vstaneš, abys přijal odplatu.“

Oseias	Ozeáš

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

[1] Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

[2] Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

[3] Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

[5] Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

[6] Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela

Ozeáš 1

[1]Slovo Hospodinovo, které dostal Ozeáš, syn Beériho, za vlády judských králů Uziáše, Jotama, Achaze a Ezechiáše a za vlády izraelského krále Jeroboáma, syna Jehoašova.

Děti ze smilstva

[2]Zde začíná Hospodinova řeč skrze Ozeáše. Hospodin Ozeášovi řekl: „Jdi, vezmi si ženu oddanou smilstvu a budeš s ní mít děti ze smilstva. Tato země totiž opustila Hospodina jako smilná nevěstka."

[3]A tak šel a oženil se s Gomerou, dcerou Diblaimovou. Ta pak počala a porodila mu syna.

[4]Hospodin Ozeášovi řekl: „Dej mu jméno Jizreel, Boží setba. Už brzy totiž potrestám Jehuův dům za jizreelské vraždění a skoncuji s izraelským královstvím.

[5]Toho dne zlomím luk Izraele v údolí Jizreel."

[6]Gomer pak počala znovu a porodila dceru. Hospodin Ozeášovi řekl: „Dej jí jméno Lo-ruchama, Nemilovaná. Už se totiž nad domem Izraele nesmiluji; víckrát už jim neodpustím.

[7]Nad domem Judy se ale smiluji a zachráním je – nikoli ovšem skrze luk a meč, bitvu, koně či jezdce, ale skrze Hospodina, jejich Boha."

espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

8 Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

9 Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

10 Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

11 Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

8Jakmile Gomer odkojila Lo-ruchamu, znovu počala a porodila syna.

9Hospodin řekl: „Dej mu jméno Lo-ami, Ne můj lid. Nejste totiž můj lid a já nejsem váš Bůh.“

Oseias 2

1 Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

2 Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

3 para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

Ozeáš 2

1Přesto však synů Izraele bude jako mořského písku, který se nedá změřit ani spočítat. Tam, kde slyšeli: „Nejste můj lid,“ jim budou říkat: „Synové živého Boha.“

2Synové Judy a synové Izraele se sjednotí pod jediným vůdcem a povstanou ze země. Ano, veliký bude den Jizreele!

3Říkejte svým bratrům: „Ami, Můj lid“ a svým sestrám: „Ruchama, Milovaná“.

Nevěrná manželka

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[4] Žalujte matku svou, žalujte, neboť mi není manželkou a já nejsem jejím manželem! Ať očistí svou tvář od smilstva, cizoložství ať mezi prsy nechová –

[5] jinak ji svléknu donaha, abych ji obnaženou ukázal jako v den, kdy se zrodila, a obrátím ji v poušť a suchopár, aby žízní zmírala.

[6] Ani její děti nebudu milovat, protože jsou to děti ze smilstva.

[7] Jejich matka totiž smilnila, nestydatá byla jejich rodička. Říkala: „Půjdu za svými milenci, kteří mi jídlo i vodu dávají, kteří mi dávají vlnu i len, olej i nápoje."

[8] Proto jí zatarasím cestu trním a zastavím ji zdí, aby netrefila svými stezkami.

[9] Za svými milenci se požene, ale nedožene je, bude je hledat, ale nenajde. Tehdy si řekne: „Vrátím se zpátky za svým manželem, vždyť mi s ním bylo líp než teď!"

[10] Až dosud ale uznat nechtěla, že jsem jí obilí, víno i olej dával já, že jsem jí dával hojnost stříbra i zlata, které utráceli na Baala.

[11] Své obilí si proto v čas sklizně vezmu zpět a v době vinobraní víno své; strhnu z

ní svou vlnu i svůj len, jimiž se přikrývala ve své nahotě.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[12] Brzy odhalím její sprostotu před zraky jejích milenců a nikdo ji nezachrání přede mnou.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[13] Ukončím veškeré její veselí, její svátky i její novoluní, její soboty i všechny její slavnosti.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[14] Zpustoším její vinice i fíkové sady, o kterých říká: „Tím mi zaplatili moji milenci," a proměním je v lesní houštiny, kde budou požírány divokými zvířaty.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[15] Potrestám ji za ty dny, ve kterých uctívá baaly kadidly a ozdobená náušnicemi a sponami chodí za svými milenci – na mě však vůbec nemyslí, praví Hospodin.

Zasnoubím si tě navěky

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[16] Pak si ji ale znovu nakloním; povedu ji po poušti, kde k ní láskyplně promluvím.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[17] Její vinice jí tehdy navrátím, Rokle neštěstí se jí stane Bránou k naději, a tehdy mi odpoví jako zamlada, jako v den, kdy vyšla z Egypta.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[18] Toho dne, praví Hospodin, mi budeš říkat: „Manželi" – Baalem mě nenazveš už nikdy víc.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em

[19] Jména baalů totiž z tvých úst odstraním, aby už nebyli svým jménem vzýváni.

juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

20 desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

21 Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

22 a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

23 Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

1 Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

2 Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

3 e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

20 V ten den uzavřu smlouvu kvůli nim s divokou zvěří a s ptáky na nebi i s havětí, co leze po zemi; luk, meč a válku ze země vymýtím, všem dám odpočinout v bezpečí.

21 Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě právem a spravedlností, láskou a milosrdenstvím.

22 Zasnoubím si tě také věrností, abys poznala, kdo je Hospodin.

23 V ten den odpovím, praví Hospodin, odpovím nebi a to odpoví zemi.

24 Země odpoví obilí, vínu i oleji a to vše odpoví Jizreeli.

25 Do země si jej zaseji a nad Lo-ruchamou se smiluji. Lo-amiho oslovím: „Jsi můj lid," a on mi odpoví: „Můj Bůh jsi ty!"

Zůstaneš se mnou

Ozeáš 3

1 Hospodin mi řekl: „Jdi a znovu miluj svou ženu, která má milence a je ti nevěrná. Právě tak Hospodin miluje syny Izraele, kteří se obracejí k cizím bohům a milují posvátné rozinkové koláče."

2 Zaplatil jsem tedy za ni patnáct šekelů stříbra a půldruhého chomeru ječmene.

3 Potom jsem jí řekl: „Zůstaneš se mnou nadlouho; nebudeš smilnit ani spát s mužem a ani já s tebou."

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te

[4]Synové Izraele totiž zůstanou nadlouho bez krále a vůdce, bez oběti a posvátného sloupu, bez efodu a bůžků.

[5]Potom synové Izraele znovu začnou hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida; v posledních časech se s bázní obrátí k Hospodinu a k jeho dobrotě.

Hospodinova žaloba

Ozeáš 4

[1]Slyšte slovo Hospodinovo, synové Izraele, Hospodin má žalobu na obyvatele země: V této zemi není věrnost ani láska a nikdo nezná Boha.

[2]Jen samé kletby, lži a vraždění, zlodějství a cizoložení – rozmáhá se to víc a víc, jedno krveprolití za druhým!

[3] To proto země uvadá a každý její obyvatel je vyčerpán; polní zvěř i ptáci na nebi hynou společně s mořskými rybami.

[4] Ať si však nikdo nestěžuje, nikdo ať nikoho neobviňuje – vždyť jsi to, kněži, právě ty, na koho tu teď žaluji.

[5]Potácíš se ve dne jako za noci a s tebou se potácejí také proroci; hubíš svůj vlastní lid

[6]a můj lid hyne bez špetky poznání. Protožes odmítl poznání, i já tě odmítnu od kněžství; na Zákon svého Boha nedbal jsi, ani já nebudu dbát na tvé potomky.

esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[7] Jak se rozmáhali víc a víc, tím více proti mně hřešili; svou Slávu nahradili mrzkostí.

[8] Živí se oběťmi mého lidu za hřích, dychtivě baží po jejich špatnosti.

[9] Kněz proto dopadne tak jako lid – budu je trestat za jejich způsoby, za jejich skutky jim odplatím!

[10] Budou jíst, ale nenasytí se, budou smilnit, ale nerozmnoží se, protože opustili Hospodina a pustili se

[11] do smilstva. Kvůli vínu, kvůli burčáku přišli o rozum!

[12] Můj lid se radí se dřevem, nějaká hůlka jim dává předpověď; dali se obloudit duchem smilstva, smilně opustili svého Boha.

[13] Obětují na horských vrcholech, na pahorcích kouří kadidlem, pod dubem, topolem, pod mohutným stromem, v jejichž stínu je tak příjemně. Ačkoli vaše dcery smilní a vaše snachy cizoloží,

[14] nebudu trestat vaše smilné dcery ani ty vaše cizoložné snachy – vždyť jsou to muži, kdo chodí za nevěstkami a konají oběti s těmi kněžkami. Špatně dopadne ten tupý lid!

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[15] Jestliže, Izraeli, smilníš ty, ať aspoň Juda nehřeší! Proto nechoďte do Gilgalu, neputujte do Bet-avenu, zdržte se přísahy: „Jakože žije Hospodin!“

[16] Izrael se umíněně vzpírá jako umíněná kráva. Jak ho má Hospodin teď nechat pást svobodně jako beránka?

[17] Efraim se spřáhl s modlami – nech ho být!

[18] Když už je pití vypito, vrhnou se na smilstvo; ti, kdo jsou lidu záštitou, chovají v lásce zkaženost.

[19] Vítr je svými křídly zachvátí, budou se stydět za své oběti!

Efraim bude rozdrcen

Ozeáš 5

[1] Kněží, teď slyšte toto, lide Izraele, dávej pozor, královský dome, nakloň ucho! Tento soud je veden proti vám, neboť jste v Micpě byli past, na hoře Tábor jste byli nástraha,

[2] v Šitimu jáma hloubená. Já je však všechny potrestám,

[3] já přece Efraima znám a Izrael se mi neschová! Teď ses, Efraime, ke smilstvu obrátil a Izrael se poskvrnil.

[4] Svých skutků se nevzdají, aby se ke svému Bohu vrátili; duch smilstva je totiž v nich, Hospodina už neznají.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[5] Pýcha Izraele svědčí proti nim; Izrael, Efraim, se v hříchu potácí a Juda se potácí spolu s ním.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[6] Se svými ovcemi a kravami se za Hospodinem vydají; budou ho hledat, ale nenajdou, neboť jim zmizel daleko.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[7] Hospodinu byli nevěrní, někomu cizímu děti zplodili; teď je to jejich novoluní pohltí i s jejich pozemky.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[8] V Gibeji na roh zatrubte, v Rámě ať zazní polnice, na poplach v Bet-avenu zakřičte: „Benjamíne, jdou na tebe!“

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[9] Efraim bude zpustošen v ten soudný den. Pro všechny kmeny Izraele oznamuji, co jisté je.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[10] Vůdcové Judy jsou jako ti, kdo posunují mezníky; svou prchlivostí je zaplavím jako povodní.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[11] Efraim bude poroben, soudem rozdrcen, neboť si usmyslel jít za Nesmyslem.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[12] Pro Efraima jsem jako vřed, pro dům Judy jsem kostižer!

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[13] Když Efraim poznal, jak je nemocný, a Juda uviděl svá zranění, tehdy se Efraim k Asýrii obrátil, aby se od velkokrále dočkal pomoci. Ten vás však nebude moci uzdravit, nemůže vyléčit vaše zranění!

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

[14] Já totiž budu pro Efraima lvem, pro dům Judy budu lvím samcem. Já sám rozsápu je na kusy, odvleču pryč a nebude jim pomoci.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia

[15] Vrátím se zpět do svého doupěte, dokud jim jejich vina nedojde a nezačnou znovu hledat mě. Tehdy pak ve svých úzkostech mě budou hledat horlivě.

Láska, ne oběti

Ozeáš 6

[1] „Pojďme se vrátit k Hospodinu! On nás ranil a on uzdraví, udeřil a také ošetří.

[2] Po dvou dnech nám život navrátí, třetího dne nás znovu postaví, abychom před ním mohli žít,

[3] abychom Hospodina znali a znát ho chtěli stále víc. On se objeví tak jistě jako svítání, přijde k nám jako průtrž na podzim, jak jarní déšť, jenž zemi zavlaží."

[4] Co mám s tebou, Efraime, dělat? Co s tebou, Judo, udělat? Vaše láska je jako ranní mlha, jak rosa, jež zrána vyprchá!

[5] Proto jsem vás otesával skrze proroky, ubíjel jsem vás svými výroky, aby mé úsudky jak světlo zářily.

[6] Chci totiž lásku, nikoli oběti, poznání Boha spíš než zápaly.

[7] Oni však jako Adam smlouvu zrušili, ach, jak mi byli nevěrní!

[8] Gileád je město lidí zločinných, plné krvavých šlépějí.

[9] Jako loupežníci číhající na lidi, takto se tlupy kněží spolčují, aby na cestě do

dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

10 Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

11 Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Šechemu vraždili, aby provozovali zvrhlosti!

10 V domě Izraele vidím hroznou věc: Efraim se tam zabývá smilstvem, poskvrňuje se Izrael.

11 Ale i tebe, Judo, čeká žeň.

Utekli ode mě

Kdykoli úděl svého lidu obrátím,

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

1 Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

2 Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

3 Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

4 Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

5 No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

6 Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

7 Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus

Ozeáš 7

1kdykoli Izraele uzdravím, tehdy se ukazuje Efraimův hřích a zločiny Samaří: Zabývají se podvody, do domů lezou zloději, tlupy lupičů jsou v ulicích.

2 Vůbec si v srdci nepřipouštějí, že si pamatuji všechny jejich zločiny; jejich skutky je teď obklíčily – vždyť je mám stále na očích!

3 Obšťastňují krále svými zločiny a velmože svou lží.

4 Všichni jsou samí cizoložníci, rozpálené peci podobní, ve které pekař ani topit nemusí, než mu zadělané těsto prokvasí.

5 V den královy slavnosti velmoži vínem rozpálení, zmožení – a on si třese rukou se zrádci!

6 Jejich srdce se podobají peci, zrádně se k němu lísají; celou noc doutná jejich rozlícení, ráno pak vzplane plameny.

7 Jako pec jsou všichni rozpálení, své vlastní vládce sžírají; jejich králové se

reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

všichni hroutí, ke mně však nevolá žádný z nich.

[8] Efraim se mísí s národy, neobrácený pecen je Efraim.

[9] Jeho sílu stravují cizinci a on to netuší. Hlavu mu pokrývají šediny a on to netuší.

[10] Ačkoli pýcha Izraele svědčí proti němu, přesto se nevracejí k Hospodinu, svému Bohu, nehledají ho navzdory tomu všemu.

[11] Efraim je jako holub, hloupý a bláhový: Jednou volají k Egyptu, pak zas do Asýrie běhají.

[12] Kamkoli se obrátí, přehodím přes ně svoji síť. Pochytám je jak ptáky na nebi; ztrestám je, když uslyším, jak se slétají.

[13] Utekli ode mě – běda jim! Záhuba na ně, že mě zradili! Já jsem je toužil vykoupit, oni však o mně mluví lži.

[14] Nevolají ke mně ze srdcí, když na svých lůžkách kvílejí, zraňují se kvůli vínu a obilí, ode mě se však odvracejí.

[15] Já jsem je učil a jejich pažím dával sílu, oni se ale spikli proti mně.

[16] Obracejí se, ale ne k Nejvyššímu, jsou jako křivý luk. Jejich velmoži padnou mečem; protože sami tak vztekle mluvili, v Egyptě se jim vysmějí!

Zaseli vítr, sklidí vichřici

Ozeáš 8

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[1]Polnici na rty! Na dům Hospodinův letí orli! Smlouvu se mnou totiž zrušili, mému Zákonu se vzepřeli.

[2]Ano, volají: „Bože náš, Izrael tě zná!“

[3]Izrael ale dobro opustil, a tak jej bude stíhat protivník.

[4]Dosazují si krále, ale beze mě; bez mého vědomí si volí velmože; vyrábějí si modly stříbrné a zlaté k vlastní záhubě.

[5] Zavrhni to své tele, Samaří! Vzplanul jsem hněvem proti nim. Jak dlouho ještě budou beztrestní?

[6]To tele z Izraele pochází, řemeslník je vyrobil. To že je Bůh? Nikoli! Rozbito bude na třísky to tele v Samaří!

[7] Protože vítr zasévali, sklidí vichřici. Klasy zůstanou bez zrní, budou bez úrody, bez mouky. Pokud se něco urodí, spolykají to cizáci.

[8]Izrael bude pohlcen – mezi pohany teď zůstane jako nepotřebný odpadek.

[9] Chodili totiž do Asýrie jako divoký osamělý osel – Efraim kupoval si milence!

[10]Prodávali se mezi pohany, já je teď ale shromáždím, aby už brzy cítit začali břemeno krále nad velmoži.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.
[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.
[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.
[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.
[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.
[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.
[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.
[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[11] Efraim má tolik oltářů k oběti za hřích – z těch se mu ale staly oltáře k hřešení!
[12] Ve svém Zákoně jsem jim toho napsal tolik – jim je to ale cizí, jako by nerozuměli!
[13] Když mi přinášejí své oběti, obětují maso, aby se najedli – Hospodinu se to nelíbí! Teď si připomene jejich provinění a jejich hříchy potrestá: Půjdou zpátky do Egypta!

[14] Izrael zapomněl na svého Tvůrce a nastavěl si paláce; Juda opevnil spoustu měst. Já ale sešlu na jejich města oheň – ten jim ty tvrze sežehne!

Přišly dny zúčtování

Ozeáš 9

[1] Neraduj se, Izraeli, nejásej jako jiné národy! Smilně jsi svého Boha opustil a zamiloval sis mzdu nevěstky všude tam, kde se mlátí obilí.
[2] Mlat ani lis je však neuživí, úroda vína přinese zklamání.
[3] Nezůstanou už v Hospodinově zemi – zpátky do Egypta půjde Efraim, v Asýrii budou jíst nečisté pokrmy!

[4] Nebudou už Hospodinu přinášet úlitby, nepotěší ho svými oběťmi. Jejich oběti budou jako chléb truchlících – všichni, kdo ho jedí, se poskvrní. Takový chléb jim krky nasytí, do Hospodinova domu však nepatří.

[5] Co si počnete v den sváteční, v den Hospodinovy slavnosti?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[6] I kdyby zkáze utekli, Egypt je polapí, Memfis jim pohřeb vystrojí. Jejich stříbrné poklady si vezme trní, v jejich příbytcích bude bodláčí.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[7] Přišly dny zúčtování, přišly dny odplaty. Izrael ale vykřikuje: „Prorok je blázen! ‚Muž ducha' zešílel!" To proto, že jste tak zkažení, máte tak velkou nenávist.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[8] Prorok je Efraimovi strážným společně s Bohem svým, na všech cestách mu ale nastražili pasti, v domě jeho Boha je nenávist.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[9] Hluboko tonou ve své zvrácenosti tak jako tehdy v Gibeji; Bůh si však vzpomene na jejich viny a ztrestá jejich hřích.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[10] Když jsem nalezl Izrael, byli jako hrozny v pustině. Když jsem vaše otce uviděl, byli jak na fíkovníku první ovoce. Potom však odešli za Baal-peorem a zasvětili se té obludě. Stali se stejně ohavnými jako ten jejich miláček!

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[11] Efraimova sláva jako pták uletí – žádné porody, těhotenství ani početí!

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[12] A i kdyby děti odchovali, o každé z nich je připravím. Ach, běda jim, až se od nich odvrátím!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[13] Vídal jsem Efraima jako Týr – zasazený byl mezi loukami, teď však Efraim odvádí své děti k vrahovi.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras

[14] Dej jim, Hospodine – co jim dáš? Dej jim lůno neplodné a prsy bez mléka!

[15] V Gilgalu začaly všechny jejich zločiny – tam jsem k nim tehdy pojal nenávist. Kvůli zlu, které páchali, je ze svého domu vypudím. Nechci je milovat nikdy víc – jejich vůdcové jsou vzbouřenci!

[16] Efraim bude bit, takže mu uschnou kořeny, aby nerodil. I kdyby ale děti zplodili, ty jejich drahoušky pobiji.

[17] Můj Bůh je zavrhne, neboť ho neposlouchali; budou z nich tuláci mezi pohany.

Samaří zanikne

Ozeáš 10

[1] Izrael býval bujná réva, která své hrozny plodila. Čím víc však míval ovoce, tím víc si stavěl oltáře. Čím lepší byla jeho zem, tím líp si zdobil sloupy posvátné.

[2] Jejich srdce je úlisné, teď už je ale stihne trest: Hospodin zboří jejich oltáře, jejich posvátné sloupy roztluče!

[3] „Nemáme krále," řeknou tehdy, „neboť jsme Hospodina nectili. I kdybychom však krále měli, jak by nám mohl pomoci?"

[4] Vedou své řeči, uzavírají smlouvy lživými sliby a jejich spory bují jako pelyněk na poli zoraném.

[5] Strachovat se budou samařští obyvatelé o to bet-avenské veletele. Jeho lid nad ním bude lkát, jeho kněží budou naříkat, že je ta jeho sláva opustila.

tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

6 Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

6 I samo tele odnesou do Asýrie jako dar pro jejich velkokrále. Efraim tehdy bude zahanben, vlastní plány zklamou Izrael!

7 O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

7 Zanikne Samaří i jeho král tak jako pěna na vodách.

8 E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

8 Zničena budou avenská návrší – ten izraelský hřích – a na jejich oltářích vzroste trní a bodláčí. Tehdy řeknou horám: „Skryjte nás," a pahorkům: „Padněte na nás!"

9 Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

9 Hřešíš, Izraeli, už od gibejských dní, tam jsi se tehdy zastavil. Copak je nepostihl tehdy v Gibeji boj proti pachatelům bezpráví?

10 Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

10 Potrestám je, kdy budu chtít: Národy se spojí proti nim, aby je spoutaly za jejich dvojí hřích.

11 Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

11 Efraim býval povolná jalovička, která obilí ráda mlátila. Teď ale její krásnou šíji zapřáhnu a Efraima poženu: Juda bude orat a Jákob vláčet.

12 Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

12 Spravedlnost sejte a lásku sklízejte; zorejte ladem ležící zem! Čas hledat Hospodina je přece zde, ať přijde a spravedlností vás zalije.

13 Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira,

13 Vy jste však pěstovali podlost a sklízeli jste zlo, živili jste se přetvářkou! Protožes

porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

14 Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

15 Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

1 Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

2 Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

3 Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

4 Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

5 Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

6 A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

spoléhal na vlastní cestu a na množství svých hrdinů,

14 vypukne proti tvému lidu válka, každá tvá pevnost bude zbořena. Jako když Šalman v boji zbořil Bet-arbel, když matky s dětmi ubíjel,

15 právě tak v Bet-elu dopadnete – vaše zločiny jsou tak zlé! Za svítání, než začne den, král Izraele bude zahuben.

Copak se tě mohu vzdát?

Ozeáš 11

1 Když byl Izrael ještě dítětem, zamiloval jsem si jej; tehdy jsem povolal svého syna z Egypta.

2 Čím jsem je ale volal víc, tím více ode mě odcházeli pryč – baalům přinášeli oběti, modly uctívali kadidly.

3 Já jsem Efraima učil chodit a nosil jsem je v náručí; oni však uznat nechtěli, že jsem to já, kdo je uzdravil.

4 Táhl jsem je provazy lidskosti a lany milování. Byl jsem jim tím, kdo nadnáší jho, které nosí na šíji; skláněl jsem se k nim, abych je nakrmil.

5 Nevrátí se snad do Egypta? Asýrie jim bude kralovat! Protože se odmítli vrátit ke mně,

6 v jejich městech bude řádit meč; roztříští jejich závory, jejich úmysly pohltí.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.
[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.
[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.
[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;
[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.
[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.
[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[7] Můj lid se rozhodl ode mě odvrátit; i když k Nejvyššímu volají, nepozvedne je vůbec nic.
[8] Copak se tě, Efraime, mohu vzdát? Mohu tě, Izraeli, vydat napospas? Copak s tebou jak s Admou naložím? Zachovám se k tobě jako k Cebojim? Srdce se ve mně obrací, v nitru jsem pohnut lítostí.
[9] Nevykonám svůj prudký hněv, nevydám znovu Efraima záhubě. Jsem přece Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe – nenavštívím tě už děsem.
[10] Půjdou za Hospodinem řvoucím jako lev. Až zazní jeho řev, jeho děti rozechvěle přispěchají od moře.

[11] Přispěchají z Egypta jako rozechvělí ptáčci, z asyrské země jako holoubci a já je k nim domů navrátím, praví Hospodin.

Navrať se ke svému Bohu

Ozeáš 12

[1] Efraim mě zahrnuje lží a dům Izraele lstí. Juda se Bohu stále zpěčuje – Svatému, který věrný je.

[2] Větrem se krmí Efraim, honí se za větrem východním, celý den rozmnožuje lež a násilí. S Asýrií smlouvu sjednává, a přitom nosí olej do Egypta.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;
[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.
[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[3] Hospodin má žalobu proti Judovi; Jákoba potrestá za jeho jednání, za jeho skutky mu odplatí!

[4] Už v lůně chytal svého bratra za paty, jako muž potom s Bohem zápasil.

[5] Zápasil s andělem a zvítězil; s pláčem u něj tehdy o milost žadonil. Našel jej v Bet-elu a tam s ním promluvil –
[6] Hospodin je Bůh zástupů, má jméno Hospodin!
[7] Navrať se proto ke svému Bohu, pečuj o právo a o lásku a svému Bohu stále důvěřuj.

[8] Kramář má v ruce falešná závaží, miluje podvody.

[9] Efraim říká: „Ach, jak jsem bohatý! Pomohl jsem si ke jmění. Mám tolik vyděláno, že jsem bez viny, nenajdou na mně žádný hřích!“
[10] Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už od vyjití z Egypta; pošlu tě bydlet zpátky do stanů jako za dnů, kdy svátek slavíváš!

[11] Já mluvím skrze proroky, já sám jim dávám mnohá vidění a skrze tyto proroky vás varuji.

[12] Gileád je však samý zlořád, proto je čeká zmar. Že v Gilgalu obětují býky? Z jejich oltářů budou kupy kamení u polích zoraných!

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.
[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.
[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!
[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.
[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.
[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.
[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.
[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[13] Jákob utekl na pláně Aramu, Izrael tam sloužil za ženu, za ženu dělal pastuchu.

[14] Skrze proroka Hospodin vyvedl Izrael z Egypta a skrze proroka o něj pečoval.

[15] Efraim však svého Pána hořce popudil, a tak na něj uvalí jeho zločiny, jeho urážky mu odplatí!

Kdo ti pomůže?

Ozeáš 13

[1] Efraimova slova bázeň budila, v Izraeli býval vznešený, provinil se ale ctěním Baala, a tak se zahubil.

[2] A nyní hřeší dál a dál; odlévají si sochy ze stříbra, modly, které si sami vymysleli – všechny je řemeslník vyrobil! Říkají, že se jim prý obětovat má… Lidé líbají telata!

[3] A proto budou jako ranní mlha, jak rosa, jež zrána vyprchá, jak z mlatu vichrem unášená pleva, jako dým z komína.

[4] Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už od vyjití z Egypta; Boha kromě mne nikdy nepoznáš, není jiný Spasitel než já!

[5] Na poušti jsem tě opatroval, v zemi, jež byla suchopár.

[6] Nakrmili se dosyta, nasytili se a jejich srdce zpyšněla; zapomněli na mě dočista.

[7] Proto jim budu lvem, jako leopard budu číhat na cestě;

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[8] napadnu je jak zuřivá medvědice, vyrvu jim z hrudi srdce, sežeru je tam jako lvice, roztrhám je jak divá zvěř!

[9] Izraeli, zničil ses! Kdo ti pomůže?

[10] Kde je tvůj král, tvůj zachránce? Kde je ve všech tvých městech? Kde jsou tví vládci, o nichž jsi pověděl: „Dej mi krále a velmože!“

[11] Rozhněván jsem ti krále dal a rozzuřen ho odnímám!

[12] Efraimův trest je zpečetěn, jeho hřích dobře uložen.

[13] Porodní křeče sevřou jej, on je však dítě nemoudré – jakmile přijde jeho čas, opustit lůno se nechystá.

[14] Vyplatím je z moci záhrobí, vykoupím je ze smrti. Kde jsou teď, smrti, ty tvé hrozby? Kde je tvá zhouba, záhrobí? Soucit bude mým očím skryt,

[15] i když je Efraim nejplodnější mezi bratřími. Východní vítr přichází, vítr Hospodinův se zvedá nad pouští, aby vysušil jeho potoky, jeho prameny aby vyprahly; vyplení jeho poklady, o vše cenné ho připraví.

Ozeáš 14

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[1]Samaří bude ztrestáno, že se proti svému Bohu vzbouřilo. Pod mečem klesnou, jejich maličké utlučou, jejich těhotné rozpářou!

Uzdravím jejich odvrácení

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[2] Vrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi padl pro svůj hřích.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[3]Vraťte se k Hospodinu a vezměte s sebou slova modlitby: „Odpusť nám všechnu naši vinu a laskavě nás přijmi, ať ti přineseme jako býčky ovoce svých rtů.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[4] Asýrie nás nezachrání, neujedeme na koních. Nebudeme už nazývat bohy své vlastní výtvory; u tebe přece smilování najdou i sirotci!“

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[5] Uzdravím jejich odvrácení, milerád je budu milovat; můj hněv se od nich odvrátí.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[6] Stanu se Izraeli rosou a rozkvete jako lilie. Zapustí kořeny jako cedr v Libanonu,

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[7]jeho koruna se rozroste. Bude nádherný jako oliva, jeho vůně bude cedrová.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

[8]V jeho stínu se lidé znovu zabydlí a vyraší jako obilí. Jak vinná réva rozkvetou a získají si slávu, jako má víno z Libanonu.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os

[9] Co je mi, Efraime, do model? Já tě vyslýchám, pečuji o tebe. Jsem stále

caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

zeleným cypřišem, tvá plodnost je ode mne.

[10] Kdo je moudrý, ať tomu porozumí, kdo je rozumný, ať pochopí, že jsou poctivé Hospodinovy cesty a spravedliví po nich kráčejí; vzbouřenci však na nich klesají.

Joel	Joel

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

Joel 1

1Slovo Hospodinovo, které dostal Joel, syn Petuelův.

Zničená země

2 Stařešinové, teď toto poslyšte, všichni obyvatelé země, ucho nakloňte! Stalo se co takového za vašich dnů anebo za dnů vašich otců?

3 Svým dětem o tom povězte, vaše děti zas svým dětem a jejich děti potom těm, kdo vystřídají je:

4 Co zbylo po housenkách, sežraly kobylky, co zbylo po kobylkách, larvy sežraly, a co zbylo po larvách, sežraly ponravy.

5 Proberte se, opilci, plakejte, kvílejte všichni, kdo víno pijete! O sladký mok jste přišli teď, od vašich úst byl odtržen.

6 Do mé země totiž vpadl lid mocný a nesčetný, se zuby, jako mají šelmy, se lvími tesáky.

7 Mou vinnou révu zpustošil a oklestil mé fíkoví; zbavil je kůry, kterou odhodil, zbyly jen bílé větévky.

8 Kvílej jako panna pytlem oděná, když oplakává svého ženicha!

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[9] Z Hospodinova domu zmizela moučná oběť i úlitba. Kněží Hospodinu sloužící se dali do truchlení.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[10] Zpustlo pole, vyschla země, zničeno obilí, víno pryč, olej dochází.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[11] Zoufejte, rolníci, kvílejte, vinaři, kvůli pšenici a ječmeni – zničena byla sklizeň na poli!

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[12] Vinná réva uschla, zvadlo fíkoví, granátovníky i palmy s jabloněmi, všechny stromy v sadu uvadly – uvadlo samo lidské veselí.

Vyhlaste půst

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[13] Oblečte se pytlem, kněží, truchlete! Sluhové oltáře, kvílejte! Pojďte, nocujte v pytlovině, kdo mému Bohu sloužíte! Domu vašeho Boha je upřena moučná oběť i úlitba.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[14] Vyhlaste půst, svolejte shromáždění, shromážděte stařešiny i všechny obyvatele země do domu Hospodina, svého Boha, a pojďte volat k Hospodinu!

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[15] Ach, ten den! Hospodinův den blízko je, zhouba od Všemohoucího blíží se!

[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

[16] Přímo před našima očima se pokrm vytratil; z domu našeho Boha zmizel jásot a veselí.

[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os

[17] Zrní se scvrklo pod hroudami, zpustly stodoly, sýpky jsou zbořeny, neboť zvadlo obilí.

armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que

[18] I dobytek už naříká! Stáda krav bloudí sem a tam, neboť se nemají kde pást; i stáda ovcí jsou hlady zmožená.

[19] Volám, Hospodine, k tobě! Širé pastviny spolkl oheň a lesy lehly popelem.

[20] Sténá k tobě i divá zvěř, protože vyschla voda v potoce; širé pastviny spolkl oheň!

Strašlivé vojsko

Joel 2

[1] Ať na Sionu troubí polnice, na mé svaté hoře poplach vyhlaste! Všichni obyvatelé země ať se třesou, neboť přichází Hospodinův den! Ano, blíží se

[2] temný a chmurný den, den zahalený soumrakem! Jako se úsvit rozlévá po horách, blíží se veliká a mocná armáda, jaká odpradávna nikdy nebyla a navěky už nebude žádná podobná:

[3] Před nimi sžírající oheň, za nimi plamen plápolá. Před nimi zem jak zahrada Eden, za nimi zpustošená pustina – uniknout není kam!

[4] Napohled se podobají koním, řítí se vpřed jak oři váleční.

[5] Rachotí jako jízda s vozy, skáčou přes horské vrcholy. Hučí, jako když slámu

devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

6 Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

7 Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

8 Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

9 Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

10 Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

11 O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

12 Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

13 Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

14 Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

hltají plameny, jako mocné vojsko seřazené do bitvy.

6 Před nimi se chvějí národy, ve tváři blednou zděšením.

7 Řítí se vpřed jako vojáci, jako hrdinové útočí na hradby; směru se drží každý z nich, ze své dráhy se neodchýlí.

8 Jeden do druhého nevráží, každý sleduje svůj cíl, a i když na obranu narazí, neřídne jejich šik.

9 Na město se vrhají, řítí se na hradby, šplhají na domy, vnikají okny jako zloději.

10 Před nimi země třese se i samo nebe se musí chvět; slunce a měsíc zatmí se a zmizí záře hvězd.

11 Hospodin sám pak burácí v čele své armády; jeho tábor je obrovský, připraven plnit jeho rozkazy. Veliký, vskutku hrozný je Hospodinův den! Kdo jej může snést?

Roztrhněte svá srdce

12 A proto ještě teď, praví Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením!

13 Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a který od zla upouští.

14 Kdo ví? Třeba se rozmyslí, pohnut lítostí, a požehnání nám zanechá, aby zas byly moučné oběti a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus,

[15] Ať na Sionu troubí polnice, vyhlaste půst, všechny svolejte!

[16] Shromážděte lid, posvěťte shromáždění, sezvěte starce, shromážděte děti i malé kojence. Ženich ať vyjde z ložnice a nevěsta ze svého pokoje.

[17] Kněží, kteří Hospodinu sloužíte, plačte mezi síní a oltářem! Proste: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej posměchu své dědictví, ať nejsou pořekadlem pro pohany! Proč se má říkat mezi národy: „Jejich Bůh? Co je s ním?‘“

Hospodin se slituje

[18] Hospodin se pak rozhorlí pro svou zem a nad svým lidem se slituje.

[19] Hospodin svému lidu odpoví: „Hle, posílám vám obilí, víno a olej do sytosti! Nevydám vás už nikdy víc posměchu mezi pohany.

[20] Severní vojsko od vás vyženu daleko na vyprahlou pustinu – jeho přední voj do Moře mrtvého, zadní pak do Středozemního; a vzejde z něho smrad a puch.“ Ano, on vykonal věci veliké,

[21] neboj se, země, jásej a raduj se! Hospodin vykonal věci veliké,

[22] ať už se nebojí polní zvěř! Širé pastviny zas budou zelené, stromy ponesou své ovoce a fíkovník s révou vydají užitek.

[23] Synové Sionu, jásejte, v Hospodinu, svém Bohu, se radujte, neboť vám dá déšť,

porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

24 As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

25 Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

26 Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

27 Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

28 E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

29 até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

30 Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

31 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

32 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo;

jak se patří, vylije na vás liják vydatný, podzimní i jarní, jako dřív.

24 Tvá humna budou plná obilí, tvé lisy budou tonout ve vínu a oleji.

25 Nahradím vám roky, jež sežraly kobylky, larvy, ponravy i housenky – mé veliké vojsko, které jsem na vás vypravil.

26 Budete jíst a jíst až do sytosti a jméno Hospodina, svého Boha, velebit, toho, jenž pro vás koná zázraky: Můj lid už navěky nedojde potupy!

27 A tehdy poznáte, že já jsem v Izraeli, že váš Bůh jsem já, Hospodin, a žádný jiný není. Můj lid už navěky nedojde potupy!

Déšť Ducha

Joel 3

1 Na všechny lidi pak vyliji svého Duchaa vaši synové i dcery budou prorokovat; vaši starci budou mívat sny a vaši mladíci vídat vidění.

2 Ano, i na otroky a otrokyně vyliji svého Ducha v oněch dnech.

3 Ukážu zázraky na nebi i na zemi, krev, oheň a stoupající dým.

4 Slunce zakryje tma a měsíc krev, než přijde veliký a hrozný Hospodinův den.

5 Každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, však bude zachráněn. Na hoře Sion, v

porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

Jeruzalémě vyvázne, jak Hospodin slíbil, hrstka přeživších, které povolal Hospodin.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

Údolí rozsudku

Joel 4

[1]Hle, v tom čase a v ty dny, kdy úděl Judy a Jeruzaléma obrátím,

[2] shromáždím všechny národy do Jošafatského údolí a budu se tam s nimi soudit o Izrael, můj lid a mé dědictví, které rozptýlili mezi pohany. Rozdělili si moji zemi

[3]a losovali o můj lid. Chlapce za nevěstku nabízeli a za víno platili dívkami, aby se napili.

[4]Co vůbec máte proti mně, Týre a Sidone a všechny filistinské kraje? Za co se mi to mstíte? Jestliže se mi chcete mstít, rychle a rázně vám to oplatím!

[5]Pobrali jste mé stříbro a zlato, mé vzácné poklady jste odnesli do svých chrámů.

[6]Judský a jeruzalémský lid jste prodali Řekům, aby je zahnali daleko od vlasti.

[7]Hle, já je probudím, aby se vrátili z míst, kam jste je prodali, a vaše činy vám odplatím.

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

[8]Vaše syny a dcery vydám napospas synům Judy a ti je prodají Sabejským, daleko mezi pohany. Tak praví Hospodin.

[9]Provolejte to mezi národy: Vyhlaste boj! Probuďte hrdiny! Do útoku, všichni vojáci!

[10]Ukujte ze svých pluhů meče a ze svých srpů oštěpy; i slaboch ať řekne: „Jsem udatný!“

[11] Rychle sem, všechny národy! Shromážděte se z okolí! Přiveď tam, Hospodine, svoje hrdiny!

[12]Jen ať se národy probudí a přitáhnou do Jošafatského údolí, neboť se tam posadím, abych soudil všechny národy v okolí.

[13]Uchopte srp, sklizeň dozrála! Šlapejte hrozny, lis už je plný, káď už přetéká; jejich hanebnost je veliká!

[14]Davy a davy jsou v Údolí rozsudku! Hospodinův den blízko je, v Údolí rozsudku!

[15]Slunce a měsíc zatmí se a zmizí záře hvězd.

[16]Hospodin bude ze Sionu řvát, burácet bude z Jeruzaléma – nebe i země se budou třást! Hospodin bude útočištěm pro svůj lid, pro syny Izraele bude pevností.

Požehnaný Sion

[17]A tehdy poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž bydlí na své svaté hoře Sionu. Jeruzalém pak znovu bude svatý a nevpadnou už do něj cizáci.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[18] V ten den budou hory oplývat vínem, kopce přetékat budou mlékem a každou judskou roklí voda poteče. Z Hospodinova domu pramen vyrazí a zavlaží Akátové údolí.

[19] Egypt se stane pustinou, z Edomu bude pustá poušť kvůli násilí, jež páchali na synech Judy, když vraždili nevinné v jejich zemi.

[20] Juda však bude trvat navěky a Jeruzalém po všechna pokolení.

[21] Pomstím jejich krev, kterou jsem nepomstil. Na Sionu bydlí Hospodin!

Amós	Amos

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

8 Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão

Amos 1

1 Slova Amose, jednoho z tekojských pastevců. Dva roky před zemětřesením, za vlády judského krále Uziáše a izraelského krále Jeroboáma, syna Jehoašova, měl vidění o Izraeli.

2 Říkal: Hospodin bude ze Sionu řvát, burácet bude z Jeruzaléma! Vyprahnou louky pastýřů, uschne i vrchol Karmelu.

Už toho mám dost!

3 Toto praví Hospodin: Damašek hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že Gileáda mlátili cepy okovanými,

4 sešlu na Chazaelův dům oheň, aby pohltil Ben-hadadovy paláce.

5 Rozlámu závoru Damašku; odstraním trůnícího v Údolí hříchu, třímajícího žezlo v Bet-edenu. Aramejský lid bude vyhnán do Kíru, praví Hospodin.

6 Toto praví Hospodin: Gaza hřešila trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že vyháněli všechen lid a prodávali je Edomským,

7 sešlu na hradby Gazy oheň, aby pohltil její paláce.

8 Odstraním toho, kdo trůní v Ašdodu, kdo třímá žezlo v Aškelonu. Obrátím svou

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

ruku proti Ekronu a zbytky Filištínů zahynou, praví Panovník Hospodin.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[9]Toto praví Hospodin: Týr hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že prodávali vyhnance Edomským a na bratrskou smlouvu ani nevzpomněli,

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[10] sešlu na hradby Týru oheň, aby pohltil jeho paláce.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[11]Toto praví Hospodin: Edom hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že bratra stíhal mečem a všechen soucit potlačil, neustále jen soptil hněvem, dál a dál ve svém zuření –

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[12] za to sešlu na Teman oheň, aby pohltil paláce v Bosře.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[13]Toto praví Hospodin: Amonci hřešili trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že v Gileádu rozpárali těhotné, aby rozšiřovali své hranice,

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[14] zapálím na hradbách Raby oheň, aby pohltil její paláce uprostřed vřavy v den boje, uprostřed bouře v den vichřice.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

[15] Jejich král půjde do vyhnanství a jeho velmoži spolu s ním, praví Hospodin.

Amós 2

Amos 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

[1]Toto praví Hospodin: Moáb hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že kosti edomského krále spálili na prášek,

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos;

[2] sešlu na Moába oheň, aby pohltil keriotské paláce. Moáb zahyne uprostřed vřavy, válečného křiku a troubení.

[3] Odstraním z jeho středu soudce, všechny jeho velmože pobiji spolu s ním, praví Hospodin.

[4] Toto praví Hospodin: Juda hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Za to, že Hospodinův zákon zavrhli a neřídili se jeho pravidly, že se dali svést svými podvody, za kterými už jejich předci šli,

[5] za to sešlu na Judu oheň, aby pohltil jeruzalémské paláce.

Hřích Izraele

[6] Toto praví Hospodin: Izrael hřešil trojnásob, čtyřnásob – už toho mám dost! Nevinné prodávají za peníz a ubohé za dva sandály.

[7] Chudé zašlapávají do země a ponížené krátí na právech. Za nevěstkou chodí otec i syn, aby mé svaté jméno prznili.

[8] Při kdejakém oltáři se na zabavených pláštích válejí a v chrámě svého boha pijí víno vybrané na pokutách.

[9] Já jsem před nimi Emorejce porazil, ač byli jako cedry vysocí a jako duby

e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

mohutní. Zničil jsem je shora od koruny až dolů po kořeny.

[10] Já jsem vás vyvedl z Egypta a čtyřicet let po poušti vedl vás, aby vám emorejská země připadla.

[11] Z vašich synů jsem probouzel proroky a z vašich mladíků nazíry. Copak to tak není, Izraelci? praví Hospodin.

[12] Vy jste však nazíry napájeli vínem, prorokům jste přikazovali: „Neprorokujte!“

[13] Hle, já vás k zemi přitlačím jako těžký vůz plný obilí.

[14] Běžec nebude mít kam utéct, silákovi síla nezbude, hrdina nezachrání se.

[15] Neobstojí ani lukostřelec, rychlonohý posel neunikne, jezdec na koni nezachrání se.

[16] Nejstatečnější hrdina v ten den bude nahý utíkat, praví Hospodin.

Zúčtuji s vámi

Amos 3

[1] Slyšte, Izraelci, slovo, jež Hospodin mluví proti vám – proti celé té čeládce, kterou jsem vyvedl z Egypta:

[2] Jedině vás jsem vyvolil ze všech čeledí na zemi, a proto s vámi zúčtuji za všechen váš hřích!

[3] Mohou snad jít dva společně, když nejsou ve shodě?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?
[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?
[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?
[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.
[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?
[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.
[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.
[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.
[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[4] Řve snad v divočině lev, když nemá úlovek? Vrčí snad ve svém doupěti, když kořist nelapil?
[5] Padne snad do pasti na zem pták, když chybí návnada? Sklapne snad někdy past, aniž by kořist lapila?
[6] Když se ve městě troubí na poplach, copak lid nemá strach? Když se ve městě stane neštěstí, copak to nedopustil Hospodin?
[7] Jistě! Panovník Hospodin nepůsobí nic, aniž sdílí své tajemství se svými služebníky, proroky.
[8] Lev řve, kdo by se nebál? Panovník Hospodin mluví, kdo by neprorokoval?
[9] Na palácích v Ašdodu zvolejte, vyhlaste na palácích v Egyptě: Shromážděte se na hory Samaří – jen se podívejte na ten zmatek, na to vykořisťování!
[10] Jednat správně jsou neschopní, praví Hospodin. To, co hromadí ve svých palácích, získali násilím a loupeží!
[11] Nuže, toto praví Panovník Hospodin: Tuto zem obklíčí protivník, strhne tvé pevnosti a tvé paláce vyplení.
[12] Toto praví Hospodin: Jako když pastýř vyrve z tlamy lva jen dvě nohy anebo kus ucha, tak budou vyrváni Izraelci, kteří si hoví na divanech v Samaří, na damaškových polštářích.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:
[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.
[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.
[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.
[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;
[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.
[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão

[13]Slyšte to a varujte dům Jákobův, praví Panovník Hospodin, Bůh zástupů:
[14] V den, kdy s Izraelem zúčtuji za jeho vzbouření, zúčtuji také s betelskými oltáři: Rohy oltáře budou odsekány a popadají k zemi.

[15] Udeřím na zimní dům tak jako na letní a zřítí se domy ze slonoviny; ty skvělé domy vymizí, praví Hospodin.

Nevrátili jste se

Amos 4

[1]Vy, bášanské krávy, tohle poslyšte, vy, jež se na samařské hoře pasete, vy, které utiskujete ubohé, vy, které chudé drtíte a manželům říkáte: „Přines, ať pijeme!“

[2] Panovník Hospodin přísahá při své svatosti: Hle, přijdou na vás dny, kdy vás potáhnou na hácích a vaše děti na udicích!

[3] Jednu za druhou vás odvedou skrz hradbu zbořenou a k Harmonu vás poženou, praví Hospodin.

[4] Jděte si do Bet-elu zahřešit, v Gilgalu hřešte ještě víc! Ráno co ráno přinášejte oběti a každé tři dny desátky.

[5] Palte kvašené chleby jako oběť vděčnosti a hlučně pokřikujte o své štědrosti – tak to přece máte, Izraelci, rádi, praví Panovník Hospodin.
[6] Ve všech vašich městech jsem způsobil, že jste co do úst neměli; ve všech vašich

em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e

vesnicích byl nedostatek potravy. A přesto jste se ke mně nevrátili, praví Hospodin.

[7] Odepřel jsem vám také déšť, když do žně zbývaly tři měsíce. Jedno město jsem skrápěl deštěm, druhému jsem jej však odepřel; jeden díl země byl zavlažen, druhý však uschl bez deště.

[8] Ze dvou tří měst se k dalšímu plahočili, aby se vody napili, uhasit žízeň ale nemohli. A přesto jste se ke mně nevrátili, praví Hospodin.

[9] Vaše zahrady a vinice jsem bil znovu a znovu plísní a snětí; vaše fíky a olivy žraly housenky. A přesto jste se ke mně nevrátili, praví Hospodin.

[10] Poslal jsem na vás mor jako na Egypt, vaše mladíky jsem mečem bil, vaše koně byli zajati, vaše tábory jsem puchem naplnil. A přesto jste se ke mně nevrátili, praví Hospodin.

[11] Já Bůh jsem mezi vámi působil zkázu, jako když jsem rozvrátil Sodomu a Gomoru; byli jste jako oharek vyrvaný z plamenů. A přesto jste se ke mně nevrátili, praví Hospodin.

[12] Tak tedy s tebou, Izraeli, naložím, a protože tak s tebou naložím, připrav se, Izraeli, setkat s Bohem svým!

[13] Hle – tvůrce hor a stvořitel větru, jenž oznamuje člověku své myšlenky, ten, který tvoří svítání i tmu a překračuje

pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

zemské výšiny, má jméno Hospodin, Bůh zástupů.

Panna izraelská padne

Amos 5

[1]Slyšte slovo, jež pronáším nad vámi – žalozpěv nad domem Izraele:

[2] Panna izraelská padne a víckrát nevstane. Opuštěna bude v zemi své, nikdo ji nezvedne.

[3]Toto praví Panovník Hospodin domu Izraele: Městu, jež vytáhne s tisícem, jen sto jich zůstane a tomu, jež se stem vytáhne, zůstane jen deset.

[4]Toto praví Hospodin domu Izraele: Hledejte mne, ať žijete!

[5]Nehledejte Bet-el, do Gilgalu nechoďte, do Beer-šeby neputujte. Gilgal totiž bude vysídlen a z Bet-elu nic nezbude.

[6]Hledejte Hospodina, ať žijete! Ať se na dům Josefův nevrhne jak oheň, který stravuje, který nikdo v Bet-elu uhasit nemůže!

[7] Vy ale obracíte právo v pelyněk a spravedlnost k zemi srážíte.

[8]Ten, který stvořil Plejády a Orion, který obrací stín smrti na jitro a den pak zase stmívá v noc, ten, který přivolává mořské vody a vylévá je na zemi, má jméno Hospodin.

[9]Do zkázy umí vrhnout mocného, záhuba přijde i na pevnost!

[10] Vy ale nenávidíte toho, kdo soudí v bráně, štítíte se toho, kdo mluví pravdivě.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[11] Protože dupete po chudácích a nutíte je odvádět daně z obilí, nebudete bydlet v těch svých palácích, které jste si postavili z kamení; z těch výtečných vinic, co jste sázeli, nebudete moci víno pít.

[12] Jen já vím, kolik je vašich vin a jak hrozný je váš hřích. Nevinné sužujete, berete úplatek, ubohé v bráně krátíte na právech.

[13] Rozumný bude v té době mlčet – ty časy budou zlé.

[14] Hledejte dobré, a ne zlé, ať žijete! Hospodin, Bůh zástupů, pak s vámi bude, jak říkáte.

[15] Zlo nenáviďte a dobro milujte, u soudu v bráně právo podpořte – snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad tím, co z Josefa zůstane.

[16] Nuže, toto praví Panovník Hospodin, Bůh zástupů: Nářek bude znít na všech prostranstvích, „Ach, běda!“ bude slyšet na všech ulicích. Rolníky povolají k oplakávání a znalce žalozpěvů k truchlení.

[17] Nářek bude znít na všech vinicích, až projdu mezi vámi, praví Hospodin.

Nenávidím vaše svátky

[18] Běda těm, kteří touží po Hospodinově dni! K čemu vám bude Hospodinův den? Přijde s tmou, a ne se světlem!

[19] Jako by někdo utíkal před lvem a potkal by se s medvědem; jako by se doma opřel rukou o zeď a byl by uštknut hadem.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos?

[20] Hospodinův den nepřinese světlo, ale tmu, černotu bez jediného paprsku!

[21] Nenávidím vaše svátky, jsou mi odporné, vaše shromáždění nemohu vydržet!

[22] Když mi přinášíte zápalné a moučné oběti, mně se to nelíbí. Na pokojné oběti z vašich dobytčat se nechci ani podívat.

[23] S rámusem svých písní mě nechte být, nechci poslouchat vaše hraní na loutny!

[24] Ať se valí právo jako mocná řeka, spravedlnost jako proud, jenž nevysychá!

[25] Přinášeli jste mi oběti a dary těch čtyřicet let na poušti, dome izraelský?

[26] Nosili jste svého „krále“ Sakúta a hvězdu svého „boha“ Saturna – obrazy, jež jste si museli sami udělat?

[27] Proto vás vystěhuji až za Damašek, praví Hospodin, Bůh zástupů – tak se jmenuje.

Bude konec hostinám

Amos 6

[1] Běda těm, kdo mají na Sionu klid, běda sebejistým na hoře Samaří! Máte se za výkvět prvního mezi národy, celý dům Izraele chodí za vámi.

[2] Na Kalne se jděte podívat a odtud na Veliký Chamát a pak dolů na filištínský

Ou será maior o seu território do que o vosso território?

3 Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

4 que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

5 que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

6 que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

7 Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

8 Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

9 Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

10 Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

11 Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

Gat. Jste lepší než tato království? Mají snad větší území než vy?

3 Zlý den byste chtěli odvrátit, nastolujete však násilí.

4 Vylehávate na lůžkách slonových, povalujete se na svých polštářích. Cpete se výběrovým skopovým a nejšťavnatějším telecím.

5 Vyjete u loutny, jako byste byli David, loudíte tóny na hudebních nástrojích.

6 Pijete víno plnými miskami, mažete se nejjemnějšími oleji a zkáza Josefa vás vůbec netrápí.

7 Proto budete vyhnáni mezi prvními, bude konec vašim hostinám i válení!

Jákobova pýcha

8 Panovník Hospodin přísahá sám při sobě – Hospodin, Bůh zástupů, prohlašuje: Z Jákobovy pýchy se mi dělá špatně, jeho paláce jsou mi odporné. Proto to město vydám v plen i se vším, co je v něm!

9 Zbude-li v jediném domě jen deset lidí, zemřou i ti.

10 Přijde-li příbuzný, aby vynesl a spálil jejich ostatky, a najde někoho, kdo se tam v koutku skryl, zeptá se: „Je s tebou ještě někdo?“ „Nikdo,“ hlesne on. A tehdy řekne: „Tiše! Ať ani nezmíníme Hospodinovo jméno!“

11 Hle, Hospodin dává rozkazy – rozbije veliký dům na kusy a malý domek na třísky!

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.
[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?
[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.
[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.
[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.
[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.
[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.
[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[12] Dokážou koně běžet po skále? Dá se snad s voly orat moře? Vy jste však dokázali obrátit právo v jed a ovoce spravedlnosti v pelyněk –
[13] vy, kdo jásáte radostí nad Lo-debarem nicotným a říkáte: „Nedobyli jsme svými silami ten mocný Karnajim?“
[14] Hle, dome Izraele, jsem to já, praví Hospodin, Bůh zástupů, kdo vzbudí proti vám národ, který vás bude utlačovat od Lebo-chamátu až po údolí Arava!

Víckrát je neušetřím

Amos 7

[1]Panovník Hospodin mi ukázal toto: Když skončila senoseč pro krále a tráva začínala růst k pozdnímu sečení, hle – nachystal roje kobylek!
[2]Když sežraly veškerou zeleň na zemi, řekl jsem: „Hospodine, Pane můj, prosím odpusť! Jak to Jákob vydrží? Vždyť je tak maličký!“
[3]A Hospodin byl pohnut lítostí. „Nestane se to,“ řekl Hospodin.
[4]Panovník Hospodin mi ukázal toto: Hle – Panovník Hospodin volal, že povede soud ohněm! Když strávil širý oceán a měl pohltit i zem,
[5]řekl jsem: „Panovníku Hospodine, prosím přestaň! Jak to Jákob vydrží? Vždyť je tak maličký!“
[6]A Hospodin byl pohnut lítostí. „Nestane se ani toto,“ řekl Panovník Hospodin.

7 Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

8 O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

9 Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

10 Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

11 Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

12 Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

13 mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

14 Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

15 Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

7Potom mi ukázal toto: Pán stál na hradbě s olovnicí, s olovnicí v ruce.

8„Co vidíš, Amosi?“ zeptal se mě Hospodin. „Olovnici,“ odpověděl jsem. Tehdy mi Pán řekl: „Hle, spouštím olovnici doprostřed svého lidu, Izraele. Víckrát už je neušetřím.

9 Izákovy obětní výšiny budou zničeny, z izraelských svatyní budou sutiny, až s mečem povstanu proti Jeroboámovu domu!“

Izrael bude vyhnán

10Betelský kněz Amaciáš tehdy vzkázal izraelskému králi Jeroboámovi: „Amos proti tobě osnuje spiknutí v samém srdci Izraele. Země nemůže všechny ty jeho řeči snést.

11Amos totiž říká: ‚Jeroboám zahyne mečem! Izrael bude vyhnán ze země!‘“

12Potom Amaciáš řekl Amosovi: „Seber se, vidoucí, a utíkej do Judska! Tam si vydělávej na chleba, prorokuj si tam.

13V Bet-elu už ale víckrát neprorokuj – vždyť je to královu svatyně, je to chrám království!“

14Amos na to Amaciášovi odpověděl: „Nebýval jsem prorok ani prorocký učedník – choval jsem dobytek a pěstoval fíky.

15Hospodin mě ale vzal od ovcí a řekl mi: ‚Jdi, prorokuj mému lidu, Izraeli.‘

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.
[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.
[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.
[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,
[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,
[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[16]Proto teď slyš slovo Hospodinovo. Ty říkáš: ‚Neprorokuj o Izraeli, o domu Izákovu neřečni!‘
[17]Nuže, toto praví Hospodin: Tvá žena bude smilnit ve městě a tví synové i dcery padnou mečem. Tvá země bude rozměřena provazcem a ty zemřeš v zemi nečisté. Izrael musí být jistojistě ze své země vysídlen!“

Zralí pro konec

Amos 8

[1]Panovník Hospodin mi ukázal toto: Hle – koš zralého ovoce!

[2]„Co vidíš, Amosi?“ zeptal se mě. „Koš zralého ovoce,“ odpověděl jsem. Tehdy mi Hospodin řekl: „Můj lid Izrael je zralý pro konec! Víckrát už je neušetřím.

[3]V ten den se chrámové zpěvy obrátí v kvílení, praví Panovník Hospodin. Všude spousta rozházených mrtvol! Všude ticho.“

[4]Slyšte, vy, kdo šlapete po chudácích, vy, kdo ničíte ubožáky na zemi,

[5]se slovy: „Kdy už skončí svátek novoluní, abychom prodávali obilí? Kdy už skončí den sobotní, abychom zrní nabídli, abychom z míry ubrali a k ceně přidali, abychom šidili falešnými váhami,

[6] abychom si nuzné koupili za peníz a ubohé za dva sandály, abychom místo zrní prodávali otruby?“

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!
[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.
[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.
[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.
[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.
[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.
[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,
[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[7]Hospodin přísahá při Pýše Jákobově: „Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek."

[8]Copak se kvůli tomu neotřese země, nedá se každý její obyvatel do pláče? Jako Nil se celá rozlije, vzedme se a zase opadne jako ta řeka v Egyptě!

[9] V ten den, praví Panovník Hospodin, nechám slunce zajít v poledne a zatemním zemi vprostřed dne.

[10] Vaše slavnosti obrátím v truchlení a všechny vaše písně v kvílení. Všechny vás obleču do pytloviny a všechny hlavy budou oholeny. Nechám zem truchlit jako nad jednorozeným – její poslední den bude nejtrpčí!

[11] Hle, přicházejí dny, praví Panovník Hospodin, kdy na zem pošlu hlad – ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, ale po slyšení Hospodinových slov.

[12]Od moře k moři se budou plahočit a od severu bloudit na východ, aby hledali Hospodinovo slovo, ale nenajdou.

[13]V ten den budou omdlévat žízní krásné panny i statní mladíci –

[14]ti, kteří přísahají na hřích Samaří. Prý: „Jakože je tvůj Bůh, Dane, živ! Jakože žije pouť do Beer-šeby!" – takoví padnou, aby už nevstali.

Nikdo neunikne

Amos 9

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei

[1]Spatřil jsem Pána, jak stojí nad oltářem a říká: „Udeř ty sloupy do hlavic, ať se zachvějí základy! Strhni je jim všem na hlavy. Ty, kdo přežijí, mečem pobiji! Neuteče ani jeden z nich, neunikne mi ani jediný!

[2]I kdyby se zakopali do pekla, má ruka by je odtud vytáhla. Kdyby snad vystoupili do nebe, i odtud strhnu je.

[3]Kdyby se ukryli na vršku Karmelu, najdu je a odtud přivedu. Kdyby se mi schovali na mořském dně, přikážu hadu, ať je odtud vyštípe.

[4] Kdyby je nepřátelé do zajetí zahnali, přikážu meči, aby je tam vyhubil. Spočinu na nich svým pohledem – avšak ne v dobrém, ale ve zlém!

[5]Panovník, Hospodin zástupů, se dotkne země a ta se roztřese, všichni její obyvatelé se dají do pláče. Jako Nil se celá rozlije a zase opadne jako ta řeka v Egyptě.

[6]Ten, který si staví v nebi komnaty a svoji klenbu založil na zemi, ten, který přivolává mořské vody a vylévá je na zemi, má jméno Hospodin.

[7]Copak nejste, Izraelci, pro mě stejní jako Habešané? praví Hospodin. Copak jsem Izrael nevyvedl z Egypta stejně jako Filištíny z Kaftoru a Aramejce z Kíru?

[8]Hle, oči Panovníka Hospodina utkvěly na tomto hříšném království! Vyhladím dům

de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

Jákobův ze země, nevyhladím je však úplně, praví Hospodin.

[9] Hle, už dávám rozkazy! Budu přesívat dům Izraele přes všechny národy, tak jako se přesívá sítem, aby nepropadly žádné kamínky.

[10] Stejně tak zahynou mečem v mém lidu všichni hříšníci, kteří říkají: „Nám se nic nestane. Nepotká nás žádné neštěstí!“

Obnovím svůj lid

[11] Toho dne obnovím zbořený stan Davidův. Opravím jeho trhliny a jeho trosky obnovím – vztyčím jej jako za dávných dnů.

[12] Tehdy jim připadne zbytek Edomu i všechny národy mé jméno nesoucí, praví Hospodin, který to způsobí.

[13] Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy žence dožene oráč a toho, kdo šlape hrozny, rozsévač. Hory budou tehdy vínem oplývat a všechny kopce přímo přetékat.

[14] Svůj lid Izrael přivedu zpět ze zajetí. Vystavějí města, jež museli opustit, a budou v nich znovu žít. Budou sázet vinice a jejich víno pít, zakládat zahrady a ovoce z nich jíst.

[15] Zasadím je v jejich zemi, kterou jsem dal jim, a z té země nebudou už nikdy vyrváni, praví Hospodin, tvůj Bůh.

Obadias	Abdiáš

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Abdiáš 1

1 Vidění Abdiášovo. Toto praví Panovník Hospodin o Edomu.

Trest nad Edomem

Od Hospodina jsme slyšeli zprávu, že byl vyslán posel k národům: „Vzhůru! Do útoku! Válčete proti Edomu!“

2 Hle, činím tě nepatrným mezi národy, budeš v největším opovržení!

3 Pýcha tvého srdce tě oklamala, tebe, jenž bydlíš v rozeklaných skalách. Myslíš si ve výšce svého obydlí: „Kdo by mě k zemi porazil?“

4 I kdyby ses vznášel jako orel a postavil sis hnízdo mezi hvězdami, i odtamtud bych tě srazil, praví Hospodin.

5 Přepadnou-li tě v noci lupiči, vezmou jen to, co budou chtít. Přijdou-li na tvé hrozny česáči, nechají aspoň paběrky. Jaké však bude tvé neštěstí!

6 Jak jen Ezaua vyplení! Jak vyloupí jeho poklady!

7 Všichni tví spojenci tě poženou až k hranicím; ti, s kterými žiješ v pokoji, tě podvedou a porazí; ti, kteří tvůj chléb jídali, na tebe léčku nastraží – nebudeš mít ani ponětí!

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[8] Toho dne, praví Hospodin, vyhubím z Edomu mudrce, na Ezauově hoře rozum nezbude!

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[9] Tví hrdinové, Temane, zděsí se – na Ezauově hoře každý zahyne! Kvůli vraždění,

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[10] kvůli násilí na Jákobovi, tvém bratrovi, budeš zahalen do ostudy, vyhlazen budeš navěky!

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[11] V ten den ses stranou postavil – v den, kdy jeho vojsko zajali cizinci, kdy do jeho bran vešli barbaři, kdy o Jeruzalém losem házeli – tehdys byl jako jeden z nich!

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[12] Nekochej se nad bratrem svým v den jeho neštěstí! Neraduj se nad judskými syny v den jejich záhuby! Nevychloubej se tolik v den soužení!

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[13] Nevcházej do brány mého lidu v den jejich pohromy! Nekochej se jeho trápením v den jeho pohromy! Nesahej po jeho jmění v den jeho pohromy!

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

[14] Nestav se na rozcestí, abys hubil ty, kdo utekli! Nevydávej ty, kdo přežili, v den soužení!

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

Hospodinův den

[15] Blízko je Hospodinův den proti všem národům. To, co jsi dělal, se stane tobě, tvé činy se ti vrátí na hlavu.

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

16 Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

16 Jako jste pili na mé svaté hoře, tak budou věčně pít všechny národy. Budou pít a pít až k zalknutí, až zmizí, jako by nebyly.

17 Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

17 Na hoře Sion však bude záchrana a ta hora bude svatá. Dům Jákobův pak získá zpět svůj dědičný majetek.

18 A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

18 Dům Jákobův pak bude ohněm a Josefův dům plamenem, dům Ezauův však bude strništěm. Sežehnou ho a stráví jej – v Ezauově domě nikdo nezbude! Tak promluvil Hospodin.

19 Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

19 Obyvatelé Negevu získají Ezauovu horu, obyvatelé podhůří pak filištínský kraj; získají také kraj Efraim a Samaří, Benjamín pak získá Gileád.

20 Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

20 Vojsko izraelských vyhnanců obsadí Kanaán až po Sareptu a Jeruzalémští vyhnanci v Sefaradu obsadí města v Negevu.

21 Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

21 Zachránění vystoupí na horu Sion, aby vládli nad Ezauovou horou. A nastane království Hospodinovo.

Jonas	Jonáš

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:
[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.
[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.
[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.
[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.
[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.
[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Pryč od Hospodina

Jonáš 1

[1]Jonáš, syn Amitajův, dostal slovo od Hospodina:
[2]„Vstaň a jdi do Ninive, toho velikého města, a kaž mu, neboť jejich špatnost vystoupila přede mne.“
[3]Jonáš ale vstal a dal se na útěk za moře, pryč od Hospodina. Sestoupil do Jafy, kde našel loď plující do Taršiše. Zaplatil a vstoupil na palubu, aby se s nimi plavil za moře, pryč od Hospodina.
[4]Hospodin však na moře seslal veliký vítr, a na moři se strhla tak veliká bouře, až hrozilo, že loď ztroskotá.
[5]Námořníci strachy volali každý ke svému bohu a vyhazovali náklad z lodi do moře, aby jí odlehčili. Jonáš zatím sestoupil do podpalubí, kde si lehl a tvrdě usnul.
[6]Když ho tam našel kapitán, obořil se na něj: „Co? Ty tu spíš?! Vstaň a volej ke svému bohu! Třeba si nás všimne a nezahyneme.“
[7]Lodníci se pak domluvili: „Pojďme losovat, ať zjistíme, kvůli komu na nás přišlo to neštěstí.“ Losovali tedy a los padl na Jonáše.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[8]začali ho vyslýchat: „Teď nám pověz, proč na nás přišlo to neštěstí! Co jsi zač? Odkud cestuješ? Z jaké jsi země? Z jakého národa?“

[9]Odpověděl jim: „Jsem Hebrej a uctívám Hospodina, Boha nebes, který stvořil moře i pevninu.“

[10]Těch mužů se zmocnila veliká bázeň a říkali mu: „Cos to provedl?“ (Prozradil jim totiž, že utíká pryč od Hospodina.)

[11]Bouře na moři zuřila stále víc, a tak se ho ptali: „Co s tebou máme udělat, aby se moře utišilo?“

[12]„Hoďte mě do moře,“ odpověděl jim, „tím ho utišíte. Vím, že vás ta veliká bouře přepadla kvůli mně.“

[13]Lodníci se pokoušeli veslovat zpátky k pevnině, ale marně. Moře totiž bouřilo stále silněji.

[14]Nakonec tedy volali k Hospodinu: „Prosím, Hospodine, kéž nezahyneme kvůli smrti toho muže. Netrestej nás za prolití nevinné krve! Vždyť ty sám, Hospodine, konáš svou vůli.“

[15]Pak Jonáše hodili do moře, a moře přestalo zuřit.

[16]Mužů se zmocnila veliká bázeň před Hospodinem. Obětovali Hospodinu a zavázali se mu sliby.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

V břiše ryby

Jonáš 2

[1]Hospodin však zařídil, aby Jonáše spolkla jedna veliká ryba, a Jonáš v jejím břiše strávil tři dny a tři noci.

[2]V břiše té ryby se Jonáš modlil k Hospodinu, svému Bohu,

[3]a řekl toto: „Volal jsem ve své úzkosti k Hospodinu, ať mi odpoví. Křičel jsem z útrob záhrobí, abys vyslyšel mé volání.

[4]Uvrhl jsi mě do hlubin, doprostřed moře mě strhl vír. Pohřben jsem tvými příboji, zavalen tvými vlnami.

[5]Myslel jsem, že jsem odehnán, že na mě nespočineš očima. Jak bych se ještě mohl podívat na tvůj svatý chrám?

[6]Voda mě obklopila ze všech stran, kolem dokola je hlubina, má hlava tone v chaluhách.

[7] Ke kořenům hor se propadám, závora země za mnou navždy zapadla. Tys mě však z propasti vyzvedl, Hospodine, Bože můj!

[8]Když už mě život opouštěl, na Hospodina jsem se rozpomněl. Má modlitba k tobě dolehla, našla tvůj svatý chrám.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:
[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.
[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.
[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.
[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem

[9] Ti, kdo marné nicotnosti ctí, sami se zbavují věrnosti.

[10] Já ti však s vděčným voláním přinášet budu oběti. Co slíbil jsem, to vyplním. U Hospodina je spasení!“
[11]Hospodin pak té rybě přikázal, ať Jonáše vyvrhne na pevninu.

Třeba se rozmyslí

Jonáš 3

[1]A Jonáš podruhé dostal slovo od Hospodina:

[2]„Vstaň a jdi do Ninive, toho velikého města, a kaž mu, co ti sám řeknu.“

[3]Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin řekl. Ninive bylo nesmírně veliké město; projít jej trvalo tři dny.

[4]Jonáš vešel do města a už prvního dne, kdy jím začal procházet a volat: „Ninive bude za čtyřicet dnů zničeno,“

[5]obyvatelé Ninive uvěřili Bohu. Vyhlásili půst a všichni od nejmenších až po největší oblékli pytlovinu.

[6]Když se ta zpráva donesla ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, svlékl si plášť, zahalil se pytlovinou, usedl v popelu

[7]a nechal v Ninive vyhlásit toto: Výnosem krále a jeho velmožů se nařizuje: Lidé ani zvířata, skot ani brav ať neokusí žádnou potravu; ať nejedí ani nepijí.

ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

8 mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

9 Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

10 Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

1 Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

2 E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

4 E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

8Lidé i zvířata ať se zahalí pytlovinou a volají ze vší síly k Bohu. Každý ať se odvrátí od svých zlých cest a od násilí, které mu lpí na rukou.

9Kdo ví? Třeba se Bůh rozmyslí, slituje se a upustí od svého planoucího hněvu, takže nezahyneme.

10A když Bůh uviděl, jak se zachovali a jak se odvrátili od svých zlých cest, slitoval se a přestože řekl, že s nimi naloží zle, upustil od toho a neprovedl to.

Zlobíš se právem?

Jonáš 4

1Jonáše ale popadla veliká zlost. Rozzlobilo ho to tak,

2že se k Hospodinu modlil: „No prosím, Hospodine, neříkal jsem to ještě doma? Právě proto jsem předtím utíkal za moře: Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a soucitný, shovívavý, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a který od zla upouští.

3Radši mě teď, Hospodine, rovnou zabij! To radši zemřu, než abych žil!“

4Hospodin mu odpověděl: „Myslíš, že se zlobíš právem?“

5Jonáš pak odešel z města a usadil se na východ od něj. Postavil si tam budku a sedl si do jejího stínu, aby vyhlížel, co se s tím městem stane.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

6Hospodin Bůh zařídil, aby vzešla jedna popínavá rostlina a rozprostřela se Jonášovi nad hlavou. Dávala mu stín, aby se mu ulevilo a nebylo mu zle. Jonáš měl z té rostliny opravdu velikou radost.

7 Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

7Druhého dne za svítání ale Hospodin zařídil, aby tu rostlinu napadl červ, takže uschla.

8 Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

8Když pak vyšlo slunce, Bůh zařídil, aby od východu přivanul horký vítr. Slunce pražilo Jonášovi na hlavu, až omdléval. Bylo mu na umření. Říkal: „Radši zemřu, než abych žil!“

9 Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

9Hospodin Jonášovi odpověděl: „Myslíš, že se zlobíš právem kvůli té rostlině?“ „To bych řekl! Zlobím se k smrti!“

10 Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

10„Tobě je líto té rostliny?“ řekl Hospodin. „Vždyť jsi ji neobdělával a nepěstoval. Přes noc vyrostla, přes noc zašla.

11 e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

11A mně nemá být líto Ninive, toho velikého města? Vždyť v něm žije více než sto dvacet tisíc lidí, kteří ani nerozeznají svou pravici od levice – a k tomu tolik zvířat!“

Miqueias	Micheáš

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

1 Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

2 Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

3 Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

4 Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

5 Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

6 Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

7 Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Micheáš 1

1Slovo Hospodinovo, které dostal Micheáš Morešetský za vlády judských králů Jotama, Achaze a Ezechiáše– to, co přijal ve vidění o Samaří a Jeruzalémě.

2Slyšte, všechny národy, naslouchej, země i všichni v ní! Panovník Hospodin teď proti vám svědčí, Panovník z chrámu své svatosti.

Hospodin přichází

3Hle – Hospodin opouští svůj příbytek, už sestupuje, šlape po výšinách země!

4Hory se pod ním rozpouštějí, rozvírají se rokliny, podobají se vosku v ohni, vodě stékající horským úbočím.

5A to vše kvůli Jákobově vzpouře, kvůli hříchům domu Izraele. Co je Jákobova vzpoura? Kdo jiný než Samaří? Co jsou obětní výšiny Judy? Jeruzalém – kdo jiný?

6 „Proto Samaří obrátím v kupu sutin, místo vhodné tak pro vinici. Její kameny svalím do údolí, obnažím její základy.

7 Všechny její modly budou rozbity, všechny její výdělky ohněm spáleny, všechny její sochy zpustoším. Co si vydělala na nevěstčích poplatcích, tím se znovu bude platit za nevěstky.“

Soud nad Judou

8 Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.
9 Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

10 Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

11 Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.
12 Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.
13 Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.
14 Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.
15 Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.
16 Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

1 Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da

8 Proto naříkám a běduji, vysvlečen chodím, bosý. Jako šakali musím výt a kvílím jako pštrosi.
9 Nezhojitelná rána Samaří totiž postihla i Judu. Až k samé bráně zasáhla můj lid, až k Jeruzalému!
10 Nemluvte o tom v Gatu, už ani neplakejte. V Bet-ofře (v tom Domě prachu) se v prachu svíjejte.
11 Rozšafní obyvatelé Šafíru, táhněte v hanbě a nahotě! Obyvatelé Ceananu nevyjdou více, útulný Bet-ecel pláče; oporu v něm už nemáte.
12 Obyvatelé Marotu jen trnou, čekají, kdy přijde úleva; Hospodin ale seslal pohromu k bráně Jeruzaléma.

13 Do vozů zapřahejte rychle, obyvatelé Lachiše! Zde začal hřích Dcery sionské, zde je zdroj vzpoury Izraele.

14 S Morešet-gatem rozluč se, jako když otec dává věno nevěstě. V domech Achzibu, ach, zebe zklamání králů Izraele!
15 Přivedu na vás dobyvatele, obyvatelé Mareše! Urození z Izraele půjdou maršem do adulamské jeskyně.

16 Ohol si hlavu ve smutku nad svými hýčkanými syny. Pořiď si lysinu jako sup – odejdou ti do vyhnanství!

Běda hrabivcům

Micheáš 2

1 Běda těm, kdo chystají špatnosti, kdo osnují zlo i v posteli! Už od svítání je páchají – vždyť si to mohou dovolit.

alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[2] Zatouží po poli a už je zabírají, po domě a už ho mají. Odírají muže i jejich rodiny, připravují je o dědictví.

[3] A proto tak praví Hospodin: „Hle, já na tu tlupu chystám pohromu – teď už se nevykroutíte! Přestanete chodit s hlavou nahoru – ty časy budou zlé.

[4] V ten den o vás složí popěvek, zazpívají vám posměšný žalozpěv: ‚To je náš konec – můj lid přišel o svůj majetek! Ach, on mi bere, co je mé, naše pole dělí mezi proradné!‘“

[5] A tak vám už nikdo nevyměří podíl v Hospodinově shromáždění.

Falešní proroci

[6] „Neprorokovat!“ říkají proroci. „Takhle se přece neprorokuje; taková hanba na nás nepřijde!“

[7] To se má říkat, dome Jákobův: „Copak Hospodin ztratil trpělivost? Copak je tohle jeho dílo?“ Nepřinesou snad má slova užitek těm, kteří žijí poctivě?

[8] Vy ale jako nepřítel proti mému lidu stojíte. Strháváte pláště těm, kdo žijí pokojně, kdo bezelstně jdou kolem a nejednají bojovně.

[9] Ženy v mém lidu vyháníte z útulných domovů a jejich děti navždy okrádáte o moji nádheru.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[10] Seberte se a jděte – zde odpočinek nenajdete! Co se poskvrnilo, propadne zkáze, zničeno to bude strašlivě.

[11] Kdyby nějaký prolhaný podvodník přišel se slovy: „Víno a pivo, tak zní mé proroctví“ – to by byl prorok pro tento lid!

Pastýř Izraele

[12] „Jistěže vás všechny posbírám, Jákobe, jistěže shromáždím zbytky Izraele. Umístím je pohromadě jak ovce v ohradě, budou jako stádo na své pastvině – veliká lidská změť.

[13] Ten, který jim razí cestu, vyjde před nimi, a tak projdou branou a ven vyrazí. Jejich Král půjde před nimi – v jejich čele bude Hospodin!“

Obvinění izraelských vůdců

Micheáš 3

[1] Řekl jsem: „Slyšte, vy přední v Jákobovi, vůdcové domu Izraele: Nemáte snad znát právo,

[2] vy, kdo nenávidíte dobro a milujete zlo; vy, kdo stahujete lidi z kůže a maso z kostí trháte;

[3] vy, kdo maso mého lidu hryžete, odíráte je z kůže a jejich kosti lámete; vy, kdo je porcujete jako do hrnce a jako maso do kotle?“

[4] K Hospodinu pak budou volat, ale nevyslyší je. V ten čas před nimi skryje tvář, protože jednali tak zle.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios

[5] Toto praví Hospodin o prorocích, kteří svádějí můj lid: „Když dostanou dobře najíst, hlásají: ‚Blahobyt!‘ Kdo je však nenakrmí, proti tomu jdou do války.

[6] A proto na vás přijde noc – už žádná vidění; temno a žádné věštění. Slunce zapadne nad těmi proroky, den se nad nimi zatemní.

[7] Vidoucí budou zahanbeni, věštci se zastydí, všichni si studem tváře zakryjí, protože jim Bůh neodpoví.“

[8] Já jsem však naplněn mocí, Duchem Hospodinovým, spravedlností a smělostí, abych Jákobovi jeho vzpouru oznámil a Izraeli jeho hřích.

[9] Slyšte to, vy přední v domě Jákobově, vůdcové domu Izraele, vy, kdo pohrdáte právem a všechno rovné křivíte;

[10] vy, kdo budujete Sion krví a Jeruzalém příkořím:

[11] Jeho vládci soudí za úplatky, jeho kněží učí za odměny, za peníze věští jeho proroci. Přitom spoléhají na Hospodina se slovy: „Copak vprostřed nás není Hospodin? Nepřijde na nás žádné neštěstí!“

[12] Nuže, právě kvůli vám bude Sion jak pole rozorán! Z Jeruzaléma bude trosek hromada a z chrámové hory zarostlá vyvýšenina!

Na horu Hospodinovu

Micheáš 4

Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[1]V posledních dnech se přihodí, že hora Hospodinova domu bude čnít nad horské vrcholy, vysoko nad všechny výšiny. Pohrnou se k ní lidské zástupy,

[2]mnohé národy půjdou se slovy: „Pojďme, vystupme na horu Hospodinovu, k Bohu Jákobovu – do jeho domu! Bude nás vyučovat cestám svým a my budeme chodit jeho stezkami.“ Ze Sionu bude znít Hospodinovo učení, z Jeruzaléma se jeho slovo rozšíří.

[3]On bude soudit lidské zástupy, napraví i daleké mocné národy. Tehdy ze svých mečů ukují pluhy a ze svých kopí srpy. Národ proti národu nepozvedne meč, už nikdy se nebudou chystat do boje.

[4] Každý usedne ve stínu svého révoví, každý pod svůj fíkovník a nikdo už je nezděsí – tak promluvila ústa Hospodina zástupů.

[5]Všechny národy následují každý jméno svých bohů; my však následujeme jméno Hospodina, našeho Boha na věky věků!

Příslib záchrany

[6]V onen den, praví Hospodin, posbírám kulhavé a zahnané shromáždím – ty, jež jsem předtím ranil neštěstím.

[7]Kulhavou obdařím potomky, ze zahnané učiním mocný lid a Hospodin bude kralovat nad nimi na hoře Sion od toho dne až navěky.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

[8] Migdal-edere, ty Věži stáda, pahorku Dcery sionské, k tobě se navrátí dávná vláda, království Dcery jeruzalémské.

[9] Proč tedy teď tak běduješ? Což s tebou není Král? Copak zahynul tvůj Rádce, že máš bolesti jako rodička?

[10] Svíjej se, Dcero sionská, v bolestech jako rodička, protože musíš odejít z města a budeš venku nocovat. Až do Babylonu musíš jít a tam dojdeš záchrany; tam tě Hospodin vykoupí z nepřátelského sevření.

[11] Teď se proti tobě sbírají mnohé národy se slovy: „Jen ať je Sion znesvěcen! Kochejme se tím pohledem!“

[12] Oni však netuší, jak smýšlí Hospodin; nechápou jeho plán, že je sbírá jak snopy na svůj mlat.

[13] Vstaň a mlať, Dcero sionská, vždyť ti dám roh ze železa a z bronzu kopyta! Rozdrtíš mnohé národy, zasvětíš Hospodinu jejich zisk a Pánu vší země jejich bohatství.

[14] Teď se šikuj, Dcero šiků, vždyť jsme v obležení. Soudce Izraele budou bít holí do tváří!

Vládce z Betléma

Micheáš 5

[1] „Ty však, Betléme efratský, maličký mezi judskými knížaty, právě z tebe mi má vzejít ten, jenž bude Vládcem v

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão

Izraeli, jehož původ je pradávný, ode dnů věčnosti.“

[2] (Hospodin je tedy nechá napospas, jen dokud neporodí rodička. Zbytek jeho bratří se pak vrátí zpět a připojí se k synům Izraele.)

[3] On vstane a bude pást v síle Hospodinově, ve jménu Hospodina, svého Boha, které je vznešené. Tehdy budou žít v bezpečí, neboť on bude veliký až po nejzazší zemské končiny.

[4] On bude naším pokojem. Až k nám do země vtrhnou Asyřané, až budou šlapat po našich palácích, sedm pastýřů proti nim postavíme, osm vojevůdců rozených,

[5] aby Asýrii pásli mečem, Nimrodovu zemi mečem taseným! On nás vysvobodí, až k nám do země vtrhnou Asyřané, až budou šlapat po našich hranicích.

Vítězný pozůstatek

[6] Ti, kdo pozůstanou z Jákoba uprostřed mnohých národů, budou jak rosa od Hospodina, jak déšť padající na trávu, jenž ve smrtelníka nedoufá a nezávisí na člověku.

[7] Ti, kdo pozůstanou z Jákoba mezi pohany, uprostřed mnohých národů, budou jak lev mezi lesní zvěří, jak mladý lev mezi stády ovcí; drtí a trhá je, kudy jde, a nikdo mu je nevyrve.

[8] Tvá ruka se zvedne nad tvými nepřáteli, všichni tví protivníci budou vymýceni!

entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

9 A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

9 „Toho dne, praví Hospodin, vaše koně mezi vámi vymýtím a vaše vozy zničím.

10 E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

10 Vymýtím města ve vaší zemi a zbořím všechny vaše pevnosti.

11 destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

11 Vymýtím kouzla z vaší ruky a nezbudou vám už žádní věštci.

12 eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

12 Vymýtím mezi vámi ty modly a sloupy, abyste se vlastnímu dílu klanět přestali.

13 do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

13 Vyvrátím mezi vámi ty posvátné kůly a vaše města vyhladím.

14 eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

14 Vykonám pomstu s hněvem a zuřením nad neposlušnými národy!“

15 Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

1 Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

2 Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

3 Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

Hospodinova žaloba

Micheáš 6

1 Slyšte, co praví Hospodin: „Vstaň a veď žalobu před horami, ať pahorky slyší, co prohlásíš!

2 Slyšte, hory, Hospodinovu při, slyšte, odvěké zemské základy! Hospodin má žalobu na svůj lid, vznáší obvinění proti Izraeli:

3 Lide můj, co jsem ti udělal? Čím jsem tě vyčerpal? Odpověz mi!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[4] Vyvedl jsem tě z Egypta, vykoupil tě z domu otroctví a postavil jsem ti do čela Mojžíše, Árona a Miriam.

[5] Vzpomeň si, lide můj, co chystal moábský král Balák a co mu odpověděl Balaám, syn Beorův. Vzpomeň si, co se stalo od Šitimu po Gilgal, abys znal Hospodinovy spravedlivé skutky.“

[6] Jak mám před Hospodina předstoupit, jak se poklonit před Bohem nejvyšším? Mám před něj přijít se zápaly, s jednoletými telaty?

[7] Má Hospodin zalíbení v tisíci beranech, v nesčíslných řekách oleje? Mám dát svého prvorozeného za svůj přestupek, vlastního potomka za hřích duše své?

[8] Oznámil ti, člověče, co je dobré a co od tebe žádá Hospodin: Abys jednal spravedlivě, miloval milosrdenství a kráčel se svým Bohem v pokoře.

Hřích a trest

[9] Hlas Hospodinův volá na město (a tvé jméno ctít je moudré): „Ať to slyší ten váš kmen, vy, shromáždění ve městě!

[10] To mám trpět mrzké poklady v domě ničemy a míry ošizené a mizerné?

[11] To mám uznávat nepoctivé váhy a falešná závaží v mošně?

[12] Vaši boháči jsou násilníci a vaši občané mluví lež; hovoří zrádným jazykem!

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.
[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.
[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,
[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.
[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.
[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[13] Právě proto jsem tě ranil trápením, abych tě zničil za tvůj hřích.

[14] Budeš jíst, ale nenasytíš se, bude ti kručet v břiše. Budeš tlačit, ale neporodíš, a co porodíš, to vydám meči.

[15] Zaseješ, ale nedočkáš se sklizně; vylisuješ olivy, ale nepomažeš se olejem; vytlačíš mošt, ale vína se nenapiješ.

[16] Řídíte se Omriho pravidly a všemi Achabovými způsoby; následujete jejich rady, a proto vás vydám zpustošení. Výsměch čeká vaše občany – budete tupeni, že jste můj lid!“

Zkažený lid

Micheáš 7

[1]Běda mi! Jsem jako sběrač po vinobraní, jak ten, kdo paběrkuje po sklizni – nezůstal ani hrozen k ochutnání, ani jeden vytoužený zralý fík!

[2]Zbožní ze země vyhynuli, jediný člověk není poctivý. Všichni číhají, jak by vraždili, každý svého bratra lapá do sítí.

[3]Obě ruce mají ke zlu šikovné; úředník i soudce berou úplatek, mocný poroučí, co si zamane, a všichni kují pikle.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[4] Nejlepší z nich je jako trní, poctivec horší než plot z bodláčí. Už přichází ten vyhlížený den – den, kdy se s tebou zúčtuje! Teď přijde zmatek nad zmatek!

[5] Nespoléhejte na bližní, nevěřte ani příteli, chraň se svá ústa otevřít i před ženou, co máš v náručí!

[6] Syn pohrdá svým otcem, dcera se staví proti matce, snacha své tchyni vzdoruje – člověk má nepřátele ve vlastní rodině.

[7] Já ale Hospodina vyhlížím, čekám na Boha – on mě zachrání, můj Bůh mě vyslyší!

Mým světlem je Hospodin

[8] Nejásej, nepříteli, nade mnou – i když jsem padl, povstanu! I když teď sedím vprostřed tmy, mým světlem je Hospodin.

[9] Proti Hospodinu hřešil jsem, a proto nesu jeho hněv, dokud se mého sporu neujme a neobhájí mě. Vyvede mě znovu na světlo a spatřím jeho spravedlnost.

[10] Až to uvidí můj nepřítel, hanba ho přikryje – toho, který mi říkával: „Kdepak je Hospodin, ten tvůj Bůh?“ Na vlastní oči se podívám, až ho jak bláto na ulicích rozdupou!

[11] Bude to den obnovy tvých zdí, den, kdy se tvé meze rozšíří;

[12] den, kdy připutují až k vám z Asýrie i z měst Egypta, ze zemí od Egypta až po Eufrat, od moře k moři a od hor k horám.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[13] Země se však stane pustinou kvůli svým obyvatelům; to bude ovoce jejich skutků.

Kdo je jako ty?

[14] Svou holí pas svůj lid, stádo, jež je tvým dědictvím. Ať žijí sami v zarostlé krajině, uprostřed země podobné zahradě. Ať se pasou v Bášanu i Gileádu jako za dávných dnů!

[15] „Jako tehdy, když jste opustili Egypt, ukážu vám své zázraky.“

[16] Ať se národy zastydí, až to uvidí, ať jsou zbaveni vší odvahy! Ať si ústa rukou přikryjí, ať jim ohluchnou uši!

[17] Ať lížou prach jako had, jako nějaký zeměplaz! Ať lezou s chvěním ze svých děr k Hospodinu, našemu Bohu, s děsem, ať z tebe mají bázeň!

[18] Kdo je Bůh jako ty? Kdo odpouští viny a hřích promíjí pozůstatku svého dědictví? Nezůstáváš rozhněvaný navždycky, neboť sis milosrdenství oblíbil.

[19] Znovu se nad námi slituješ, naše provinění pošlapeš, všechny naše hříchy smeteš hluboko do moře!

[20] Projevíš svou věrnost Jákobovi, své milosrdenství Abrahamovi, jak jsi přísahal našim otcům tehdy za starodávných dnů.

Naum	Nahum

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

1 Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

2 O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

6 Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

7 O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

8 Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

Nahum 1

1 Ortel nad Ninive. Kniha vidění Nahuma z Elkoše.

Žárlivý mstitel

2 Žárlivý Bůh a mstitel je Hospodin, Hospodin se mstí, a to zuřivě! Hospodin se mstí na protivnících svých, ke svým nepřátelům chová hněv.

3 Hospodin je trpělivý, však velmi mocný – neopomíjí trest! Jeho cesta vede bouří a vichřicí, mraky jsou prach od jeho kroků.

4 Okřikne moře, a to se vysuší, vysuší i každou řeku. Bášan i Karmel pak uvadají, vadne i kvítí Libanonu.

5 Hory se před ním chvějí, rozpadají se pahorky. Před jeho tváří se zmítá země, svět i všichni, kdo bydlí v něm.

6 Kdo obstojí před jeho hněvem? Kdo snese žár jeho zuření? Jak plamen šlehá jeho vztek, skály se před ním drolí na kusy!

7 Hospodin je dobrý, útočištěm je v den soužení, zná se k těm, kdo v něj doufají.

8 S Ninive ale skoncuje v nezadržitelné záplavě; své nepřátele do tmy zažene!

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.
[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.
[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.
[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.
[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[9] Co si to o Hospodinu myslíte? On udělá rázný konec, protivník už se nezvedne!

[10] Budou zapleteni v trní, svým vínem budou zpití, zhltnuti budou jak suché plevy.

[11] Z tebe, Ninive, vyšel ten, jenž o Hospodinu smýšlí zle a spřádá plány zločinné!

[12] Tak praví Hospodin: „I když mají klid a jsou tak početní, přece vymizí, až budou skoseni. I když jsem tě, Judo, pokořil, nepokořím tě nikdy víc.

[13] Jeho jho na tobě teď rozlomím a roztrhnu tvé okovy.“

[14] O tobě, Ninive, pak velí Hospodin: „Tvé jméno neponesou žádní potomci! Z chrámu tvých bohů vyhladím tesané modly i odlitky. Chystám ti hrob. Jsi hanebný!“

Je rozhodnuto

Nahum 2

[1] Hle, už jsou vidět na horách nohy posla dobrých zpráv – přichází pokoj zvěstovat. Své svátky teď, Judo, svěť a naplň sliby

své. Už tě nenapadne ten zločinec – je bezezbytku vyhlazen!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[2] Už na tebe, Ninive, táhne ničitel. Jen tu svou pevnost střež, na cestu pozor dej, opásej se na bedrech, všechnu svou sílu posbírej!

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[3] Hospodin Jákobovi hrdost navrací, hrdost, jež Izraeli náleží, ačkoli jej plenitelé plenili a jeho ratolesti zlámali.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[4] Rudé jsou štíty jeho hrdinů, bojovníci v šatu z šarlatu. Vozy se blýskají ocelí v den, kdy jsou k boji hotoví, kdy se les kopí zavlní.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[5] Vozy se zběsile ženou v ulicích, řítí se přes náměstí, podobají se pochodním, jako blesky se míhají.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[6] Ninive svolává své chrabré vojáky, ti se však cestou potácí, a když přispěchají na hradby, kolem nich už je obléhací štít.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[7] Říční stavidla se protrhla! Palác se rozpadá!

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[8] Je rozhodnuto! Město obnaženo, do vyhnanství je odvlečou. Jeho otrokyně jak holubice pláčou, bijí se do prsou.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[9] Ninive bývalo svěžím jezerem, teď ale všichni utíkají pryč. „Stůjte přece! Zastavte se!“ A nikdo se neotočí.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em

[10] Berte stříbro, berte zlato! Ta nepřeberná zásoba! Poklady v celých hromadách!

todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

11 Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

12 O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

13 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

1 Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

2 Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

3 os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

11 Zkáza! Zhouba! Záhuba! Odvaha je ta tam, třesou se kolena. Úzkost svírá všechna břicha, bledá je každá tvář!

12 Kde je teď to doupě lví? Kde se jejich mladí krmili? Kde to obcházel lev se lvicí a mláďaty, aniž je kdo mohl vyplašit?

13 Lev trhal hojnou kořist lvíčatům a pro své lvice rdousil. Pelech měl plný úlovků, v doupěti samou kořist.

14 „Hle, já jsem proti tobě!“ praví Hospodin zástupů. „Tvé vozy spálím v oblacích kouře, tvá lvíčata spolkne meč. Vezmu ti kořist z celé země, hlas tvých poslů už se neozve!“

Běda Ninive

Nahum 3

1 Běda tomu městu vraždění! Je plné lží a loupeží a nepřestává plenit.

2 Už svištění bič! Kola rachotí! Koně se dali v trysk! Vozy lomozí!

3 Jízda útočí! Mečů blýskání! Kopí třpyt! Kolik jen padlých, mrtvol hromady! Všude bezpočtu mrtvých, až přes ně lidé padají!

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[4] To vše proto, že tolik smilnila ta smilnice tak vábivá, mistryně kouzel, která kupčila s národy skrze smilstva svá a s pokoleními skrze svá kouzla.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

[5] „Hle, já jsem proti tobě!“ praví Hospodin zástupů. „Vyhrnu ti sukni nad hlavu; ukážu národům tvou nahotu a královstvím tvou ostudu.

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[6] Nakydám na tebe ohavnosti a veřejně tě potupím, vystavím tě na odiv!

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[7] Kdo tě uvidí, uteče od tebe a řekne: ‚Zničeno je Ninive; copak ho někdo lituje?‘ Kde bych ti tedy našel nějaké těšitele?“

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[8] Copak jsi lepší, než byly Théby mezi nilskými rameny, obklopené vodami? Řeka jim byla opevněním a vodu měly za hradby.

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[9] Mocný Habeš, Egypt bez hranic, Put i Libye mezi jejich spojenci.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

[10] I Thébané však byli vyhnáni, museli jít do zajetí. Jejich děti byly rozráženy na každém nároží. O jejich přední muže losovali, všichni jejich velmoži dostali řetězy.

[11] Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

[11] Tak i ty budeš jako opilec, úplně bez sebe. I ty se budeš potácet a hledat skrýš před nepřítelem.

[12] Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

[12] Všechny tvé pevnosti jsou jako fíkoví – stačí se do nich opřít, a zralé fíky padají do úst tomu, kdo je sní!

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

[13] Jen se podívej na své vojáky – jsou jako ženy! Brány tvé země jsou nepřátelům otevřeny, oheň pohltil tvé závory.

[14] Čerpej si vodu pro čas obležení, své pevnosti si opevni! Šlapej hlínu, mačkej jíl, chop se formy na cihly!

[15] Stejně tě tam ale zhltnou plameny a meč tě vyhladí; zhltne tě jako kobylky! Zkus se rozmnožit jako kobylky, rozmnož se jako žravý hmyz!

[16] I kdyby tvých kupců bylo sebevíc, ještě víc než hvězd na nebi, jak kobylky se vylíhnou a uletí.

[17] Tví dvořané jsou jak žravý hmyz, tví úředníci se hemží v rojích. V chladný den usedají na zídky, pak ale vyjde slunce a zas uletí a nikdo neví, kam se poděli.

[18] Asyrský králi, tví pastýři usnuli, tví hodnostáři ulehli! Po horách rozptýlen je tvůj lid a není, kdo by je shromáždil.

[19] Není léku na tvé zranění, tvá rána už se nezhojí. Všichni, kdo o tobě uslyší, zatleskají samou radostí. Vždyť koho se nedotklo tvé ustavičné zlo?

Habacuque	Abakuk

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

Abakuk 1

[1] Ortel, který ve vidění přijal prorok Abakuk.

Jak dlouho ještě?

[2] Jak dlouho mám, Hospodine, volat, a ty neslyšíš? Křičím k tobě: „Násilí!“ a ty nezachráníš?

[3] Proč mě necháváš vidět neštěstí? Proč bezpráví jen přihlížíš? Přede mnou jen zkáza a násilí, rostou hádky a rozpory.

[4] Zákon se zdá být bezmocný a právo nelze prosadit. Spravedlivý obklíčen je ničemy, a tak se právo převrací.

Já konám

[5] „Jen se rozhlédněte po národech, užasněte a divte se! Já konám dílo ve vašich dnech, o kterém neuvěříte, i kdyby vám to někdo vyprávěl.

[6] Hle – probouzím Babyloňany, národ krutý a prchlivý, který se rozejde širou zemí, aby obsadil území, jež jim nepatří.

[7] Jsou strašliví a úděsní, právo a čest sami si určují.

[8] Jejich koně jsou rychlejší než leopard, divočejší než vlci zvečera. Jejich jízda uhání střemhlav, jejich jezdci se ženou zdaleka, letí jak orel, jako když kořist napadá.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[9] Každý přichází páchat násilí, kupředu míří každý z nich, zajatců jak písku sbírají.

[10] Králům se jen vysmívají, k smíchu jsou jim vladaři. Každé pevnosti se smějí, navrší násep a dobudou ji.

[11] Pak ale jako vítr přeletí a budou pryč – kdo má svou sílu za boha, se provinil!“

Jak můžeš přihlížet?

[12] Copak tu nejsi, Hospodine, od věků? Ty neumíráš, svatý Bože můj. Ty jsi jim, Hospodine, svěřil soud, poslal jsi je, Skálo má, zjednat nápravu.

[13] Ty máš však čisté oči, nemůžeš přihlížet trápení a dívat se na neštěstí. Proč tedy snášíš proradníky? Proč mlčíš, když darebák požírá spravedlivějšího, než je sám?

[14] Učinil jsi lidi jak ryby v moři, jak drobnou havěť bez vůdce?

[15] Nepřátelé ale všechny loví udicí, tahají čeřenem, chytají do sítí. Proto se radují a jásají,

[16] proto své síti obětují a svému čeřeni pálí oběti. Vždyť si díky nim užívají do sytosti ty nejvydatnější pokrmy.

[17] To budou pořád vyprazdňovat svou síť a bez lítosti vraždit národy?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

1 Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

2 O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.
3 Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

4 Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

5 Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!
7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da

Abakuk 2

1Budu držet svoji stráž, na baště budu stát a sledovat, abych poznal, jak ke mně promluví a jak odpoví na mé výčitky.

Spravedlivý bude žít

2A Hospodin mi odpověděl: „Zapiš to vidění zřetelně na tabulky, aby je čtenář mohl snadno číst.

3 To vidění ukazuje k době určené, svědčí o konci a neklame. Vyčkávej na něj, bude-li otálet; přijde totiž jistě a neopozdí se.

4 Hle – kdo je nadutý, nemá poctivou duši. Spravedlivý však bude žít díky své věrnosti.

5 Zrádné je totiž bohatství; nadutec nemá chvíli klid. Otevírá chřtán jako záhrobí, jako smrt nemůže se nasytit, i kdyby uchvátil všechny národy a všechny lidi si přivlastnil."

Pětkrát běda

6Copak o něm ti všichni nesloží posměšná přísloví a popěvky? Zanotují si: Běda tomu, kdo hromadí, co mu nepatří! Jak dlouho bude bohatnout tím, co zabavil?

7 Znenadání povstanou tvoji dlužníci, ti, kdo se před tebou chvějí, se probudí a staneš se jejich kořistí!
8 Protože jsi plenil mnohé národy, ti, kdo zůstanou, zas tebe vyplení – za to, že jsi vraždil lidi a znásilňoval zemi i město se všemi obyvateli.

violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[9] Běda tomu, kdo chtivě shání pro svůj dům mrzký zisk, aby si na výšině hnízdo postavil, unikl z dosahu všech neštěstí!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[10] Vlastnímu domu jsi hanbu připravil, když jsi kosil mnohé národy – vlastním životem za to zaplatíš.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[11] Vždyť bude křičet i kamení ze zdi a trámy ze střechy se přidají.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[12] Běda tomu, kdo staví město na krvi, kdo zakládá obec příkořím!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[13] Copak Hospodin zástupů neurčil, že dřina národů přijde do ohně, že se namáhají zbytečně?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[14] Celou zemi totiž naplní poznání slávy Hospodinovy, tak jako vody naplňují moře.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[15] Běda tomu, kdo dává pít svému bližnímu, kdo jej opíjí z číše svého hněvu, aby se díval na jeho nahotu!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[16] Ne slávou, ale hanbou budeš opilý. Teď pij ty; ukaž, jak jsi neobřezaný! Blíží se k tobě kalich z pravice Hospodinovy; ne slávou, ale zvratky budeš pokrytý.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[17] Tvé násilí na Libanonu tě zavalí, tvé vybíjení zvířat tě bude děsit – za to, že jsi vraždil lidi a znásilňoval zemi i město se všemi obyvateli.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

[18] Na co je modla, kterou někdo vytesal, odlitá socha, jež vyučuje klam? Ve vlastní dílo věří, kdo ji vytvořil, dělá si bůžky, kteří mluvit neumí.

[19] Běda tomu, kdo říká dřevu: „Vstávej!“ kdo prosí němý kámen: „Probuď se!“ Může ta věc být jeho učitel? Hle, je to obloženo zlatem a stříbrem, ducha v tom ale nenajdeš.

[20] Hospodin je ale ve svém svatém chrámě – ať před ním zmlkne celá zem!

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

Abakukova modlitba

Abakuk 3

[1] Modlitba proroka Abakuka. Na nápěv písně nářků.

[2] Slyšel jsem, Hospodine, tvoji zvěst, před tvým dílem stojím s úžasem. Oživ je, Hospodine, znovu po letech, po všech těch letech je znovu zjev, na slitování se v té vřavě rozpomeň!

[3] Z Temanu přichází Bůh, Svatý přichází z hory Paranu. *(séla)* Jeho sláva halí nebesa, země je plná jeho chval.

[4] Jeho jas je jako svítání, z jeho ruky září paprsky – tam je zdroj jeho sil.

[5] Před jeho tváří jde Rána morová, v patách mu kráčí Nákaza!

[6] Zastavil se a měří zem; národy se chvějí pod jeho pohledem. Odvěká pohoří se drolí na kusy, věčná návrší se sklánějí – jemu patří stezky věčnosti!

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.
[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?
[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.
[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.
[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.
[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.
[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.
[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.
[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.
[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me

[7] Kúšanské stany vidím v bolestech, plachty Midiánu třesou se.
[8] To se, Hospodine, zlobíš na řeky? To míří na řeky tvé zuření? To ses tak proti moři rozlítil, že jsi na svých ořích vyrazil a na svých vozech vítězných?
[9] Třímáš svůj obnažený luk, tvé oštěpy složily bojovou přísahu. *(séla)* Rozdělil jsi zemi řekami,
[10] hory tě zahlédly a už se svíjejí. Už se valí vodní přívaly, z hlubiny je slyšet hučení, do výšky se vlny vzdouvají.
[11] Slunce i měsíc zůstaly ve svém obydlí, před září tvých šípů utekly, před blýskáním tvého kopí.
[12] Ve svém rozhořčení kráčíš zemí, ve svém hněvu šlapeš národy.
[13] Vyšel jsi zachránit svůj lid, svého pomazaného zachránit. Vůdce zlého domu jsi rozdrtil, obnažil jsi jej od hlavy až po paty. *(séla)*
[14] Prorazil jsi mu hlavu jeho oštěpy, když se nás jeho nájezdníci hnali rozprášit, když už se těšili, jak pohltí ubožáky ve skrýších.
[15] Se svými oři cváláš po moři, až se mocné vody vzdouvaly.
[16] Jak jsem to uslyšel, celý se chvěji, od toho zvuku se mi třesou rty. Jako by mi kostižer vlezl do kostí a nohy pode mnou

vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

poklesly. Budu však čekat na den soužení, jež stihne lid, který na nás útočí.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[17] I kdyby nerozkvetl fíkovník a hrozny na vinicích nebyly, i kdyby zklamala plodnost olivy a pole nedala co jíst, i kdyby zmizely ovce z ohrady a dobytek zmizel ze stájí,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[18] já se však v Hospodinu budu veselit, budu šťastný v Bohu, svém Zachránci.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[19] Mou silou je můj Pán, Hospodin, on dává mým nohám hbitost laní, vodí mě na mé výšiny. Pro předního zpěváka, na strunné nástroje.

Sofonias	Sofoniáš

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

Sofoniáš 1

[1]Slovo Hospodinovo, které dostal Sofoniáš, syn Kušiho, syna Gedaliášova, syna Amariášova, syna Ezechiášova, za vlády judského krále Jošiáše, syna Amonova.

Přichází Hospodinův den

[2]„Smetu z povrchu země dočista všechno, praví Hospodin.

[3]Smetu lidi i dobytek, smetu nebeské ptáky i mořské ryby – všechna pohoršení spolu s ničemy! Vyhladím z povrchu země samo lidstvo, praví Hospodin.

[4]Vztáhnu ruku i na Judu a na všechny obyvatele Jeruzaléma. Na tomto místě vyhladím zbytky uctívání Baala, každou připomínku na kněží, kteří obětovali modlám –

[5]ty, kdo se na střechách klanějí nebeskému zástupu; ty, kdo se klanějí a přísahají Hospodinu, zároveň však i tomu jejich Molochu;

[6]ty, kdo se od Hospodina odvracejí, kdo Hospodina nehledají a kdo se po něm neptají.“

[7]Zmlkněte před Panovníkem Hospodinem, neboť je blízko Hospodinův den! Hospodin oběť připravil a pozvané už posvětil.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se

[8] „V den té Hospodinovy oběti zúčtuji s knížaty a princi i se všemi, kdo se oblékají rouchy z ciziny.

[9] V ten den zúčtuji s každým, kdo přeskakuje práh a kdo plní chrám svého Pána násilím a lstí.

[10] V ten den, praví Hospodin, zazní od Rybné brány křik, od Nového města kvílení a hlučný třeskot od Výšin.

[11] Kvílejte vy, kdo bydlíte v Kotlině! Celý dav kramářů bude zahuben, vyhlazeni budou všichni, kdo počítají peníze!

[12] V ten čas prohledám Jeruzalém s lucernami a zúčtuji s těmi, kdo si hoví jak víno v sedlině, s těmi, kdo si v duchu říkají: ‚Hospodin nic nespraví ani nezkazí.‘

[13] Jejich bohatství se stane kořistí, jejich domy budou zbořeny. Stavějí si domy, už je však nezabydlí, sázejí vinohrady, neokusí však víno z nich.“

[14] Blízko je ten veliký Hospodinův den, blízko je a rychle blíží se! Slyš! To je Hospodinův den, hrdina zoufale volá do boje!

[15] Ten den bude den zuření, den úzkosti a sevření, den zkázy a pohromy, den chmury a temnoty, den mračna a setmění,

[16] den troubení na roh beraní proti městům s hradbami a s vysokými baštami.

derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.
[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,
[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.
[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.
[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

[17] „Tehdy sevřu lidi úzkostí, aby jak slepci tápali, protože proti Hospodinu hřešili. Krev se z nich vyřine jako hlína a vnitřnosti jak lejna!“

[18] Jejich stříbro a zlato je nezachrání v den Hospodinova zuření, až plamen jeho horlení pohltí celou zemi. Ano, skoncuje, a to rychle, se všemi obyvateli země!

Výzva k pokání

Sofoniáš 2

[1] Sesbírejte se, jen se seberte, vy nestydatý národe,
[2] dříve než přijde rozsudek a dnešek jak plevy odvane; dříve než na vás dopadne žár Hospodinova hněvu; dříve než na vás dopadne den Hospodinova hněvu!

[3] Hledejte Hospodina, všichni pokorní země, kteří se jeho právem řídíte. Spravedlnost hledejte, hledejte pokoru – snad se skryjete v den Hospodinova hněvu.

Soud nad národy

[4] Gaza opuštěna bude, Aškelon zpustne, Ašdod bude vyhnán v poledne, Ekron vykořeněn.

[5] Běda, obyvatelé Přímoří, národe Kréťanů; slovo Hospodinovo na vás míří, Kanaáne, země Filištínů: „Do posledního vás zahladím!“

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos;

[6] Přímoří se stane pastvinou s chýšemi pastýřů a ovčí ohradou.

[7] Připadne pozůstalým z Judova domu, kteří tam najdou pastvu. Večer pak ulehnou v domech Aškelonu – Hospodin změní jejich osud!

[8] „Slyšel jsem Moábovy nadávky i urážky synů Amonových, kterými častují můj lid a roztahují se na jeho území.

[9] Proto, jakože jsem živ, praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, Moáb dopadne jako Sodoma, Amonovi synové jako Gomora: hájemství kopřiv a solných jam, věčná pustina! Pozůstatek mého lidu je vyrabuje, zbytek mého národa se zmocní jejich země.“

[10] To vše kvůli jejich pýše, kvůli urážkám a povyšování se nad lid Hospodina zástupů.

[11] Hospodin pro ně bude strašlivý, až vysílí všechny bohy na zemi; pak se mu pokloní i vzdálené národy, každý ze svého území.

[12] „I vás, Habešané, probodne můj meč!“

[13] Napřáhne ruku i na sever: zničí Asýrii, zpustoší Ninive, že bude podobné poušti vyprahlé.

[14] Stáda pak budou léhat v něm, všemožná zvěř v celých zástupech. Pelikán a výr

alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

budou hnízdit na sloupech, z oken se ozve jejich zpěv. Na prahu jen hromady sutin, cedrové trámy strženy.

[15] To je to město hýření – hovělo si v bezpečí a namlouvalo si: „Já, jen já, a nikdo víc!“ Jak je zpustošeno, jen zvěř tu peleší! Každý kolemjdoucí nad ním zasyčí a pěstí zahrozí.

Soud nad Jeruzalémem

Sofoniáš 3

[1]Běda tomu zatvrzelému městu plnému špíny a útisku!

[2] Nikoho neposlouchá, nedá se poučit; nedoufá v Hospodina, ke svému Bohu se nechce přiblížit.

[3]Jeho velmoži jsou řvoucí lvi, jeho soudci jak vlci večerní, po kterých ráno zbývají jen ohryzané kosti.

[4] Jeho proroci jsou dobrodruzi, lidé prosáklí zradou. Jeho kněží znesvěcují svatyni, když znásilňují Zákon.

[5] Hospodin je v tom městě spravedlivý, nekoná žádné zlo. Ráno co ráno, denně bez ustání vynáší na světlo svůj soud; zlosyn však neví, co je stud!

[6] „Vyhladil jsem národy, že jejich bašty zpustly. Jejich ulice jsem zničil, že tudy nikdo nechodí. Z jejich měst zůstaly rozvaliny, z jejich obyvatel nezbyl jediný.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

[7] Myslel jsem si: ‚Teď mě snad budeš ctít, teď se snad necháš poučit!‘ Jejich domov by pak nebyl zničen, nedopadl by na ně žádný trest. Oni však o to horlivěji páchají hanebnost při všem, co dělají.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[8] Proto mě čekejte, praví Hospodin, v den, kdy povstanu, abych svědčil! Toto je můj soud: Posbírám národy, shromáždím království a vyliji na ně svou prchlivost, všechnu svou rozpálenou zlost. Ano! Žár mé žárlivosti pohltí celou zemi!“

Příslib spásy

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[9] „Tehdy dám národům čisté rty, aby všichni vzývali jméno Hospodin a společně mu sloužili.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[10] Ti, kdo mě uctívají za habešskými řekami, můj rozptýlený lid, ti mi přinesou mé oběti.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[11] V ten den už se nebudete muset stydět za všechny své vzpoury proti mně. Tehdy z vašeho středu odstraním ty vaše pyšné chvastouny. Už nikdy nebudete namyšlení na hoře mé svatosti.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[12] Ponechám ve vašem středu pokorný a ponížený lid – ty, kteří v Hospodinově jménu nacházejí své bezpečí.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[13] Pozůstatek Izraele už nebude jednat zle, nebudou mluvit lež, lstivý jazyk se u nich nenajde. Budou se pást a odpočívat v bezpečí a nikdo už je nezděsí.“

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[14] Jásej, Dcero sionská! Prozpěvuj, Izraeli! Raduj a vesel se celým srdcem, Dcero jeruzalémská!

[15] Hospodin zrušil tvůj rozsudek a nepřítele odvrátil. Hospodin, Král Izraele, je vprostřed tebe – neboj se už žádné pohromy!

[16] V ten den řeknou Jeruzalému: „Neboj se, Sione, nesvěšuj ruce!

[17] Hospodin, tvůj Bůh, je vprostřed tebe – hrdina, jenž tě zachrání. Šťastně se bude z tebe veselit, až tě svou láskou obnoví; zajásá nad tebou samou radostí

[18] jako v den slavnosti.“ „Odstraním z tebe neštěstí, abys už nenesl břímě potupy.

[19] Hle – v ten čas skoncuji se všemi, kdo tě trápili! Zachráním ale kulhavou a zahnanou zpět přivedu. Způsobím jim čest a slávu v každé zemi, kde nesli pohanu.

[20] V ten čas vás znovu přivedu, v ten čas vás shromáždím. Ano, dám vám čest a slávu mezi všemi národy na zemi, až změním váš osud před vašimi zraky, praví Hospodin.“

Ageu	Ageus

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei.

Můj chrám je v troskách

Ageus 1

[1]Ve druhém roce vlády krále Dareia, prvního dne šestého měsíce, přišlo skrze proroka Agea slovo Hospodinovo k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu, a k veleknězi Jošuovi, synu Jocadakovu:

[2]„Tak praví Hospodin zástupů – Tento lid říká: ‚Ještě nepřišel ten čas; není čas budovat Hospodinův chrám.‘“

[3]Proto skrze proroka Agea přišlo slovo Hospodinovo:

[4]„Podle vás je tedy čas, abyste si žili ve svých vyzdobených domech, zatímco tento chrám je v troskách?

[5]Nuže tak praví Hospodin zástupů: Všimněte si, jak se vám vede.

[6]Sejete mnoho, a sklízíte málo. Jíte, a nenajíte se. Pijete, a máte žízeň. Oblékáte se, a vůbec to nehřeje. Kdo něco vydělá, nosí to v měšci děravém.

[7]Tak praví Hospodin zástupů: Všimněte si, jak se vám vede!

[8]Vypravte se do hor, přivezte dřevo a stavte chrám. Já pak v něm najdu zalíbení, a tak se oslavím, praví Hospodin.

[9]Očekáváte mnoho, a je z toho málo. Co přivezete domů, to rozfoukám. A proč? praví Hospodin zástupů. Protože můj

Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

chrám je v troskách a vy se staráte každý jen o svůj dům.

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10Proto nad vámi nebe zadrželo rosu a země zadržela svou úrodu.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11Přivolal jsem sucho na tuto zemi i na hory, na obilí, víno, olej i na vše ostatní, co roste ze země, a také na lidi, na dobytek a na všechno, na čem pracujete."

O povo atende ao Senhor

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12Zerubábel, syn Šealtielův, velekněz Jošua, syn Jocadakův, i všechen zbývající lid tehdy poslechli hlas Hospodina, svého Boha, totiž slova proroka Agea, neboť ho poslal Hospodin, jejich Bůh. A lid byl naplněn bázní před Hospodinem.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13Ageus, Hospodinův posel, pak lidu vyřídil Hospodinovo poselství: „Já jsem s vámi, praví Hospodin."

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14Hospodin tenkrát roznítil ducha judského místodržitele Zerubábela, syna Šealtielova, ducha velekněze Jošuy, syna Jocadakova, i ducha všeho zbývajícího lidu. Přišli a dali se do práce na chrámu Hospodina zástupů, svého Boha.

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

15Bylo to čtyřiadvacátého dne šestého měsíce.

Ageu 2

A glória do segundo templo

Budoucí sláva

Ageus 2

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

Repreendida a infidelidade do povo

[1] Ve druhém roce vlády krále Dareia, jednadvacátého dne sedmého měsíce, přišlo skrze proroka Agea slovo Hospodinovo:

[2]„Promluv k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu, k veleknězi Jošuovi, synu Jocadakovu, i ke zbývajícímu lidu:

[3]Zbývá mezi vámi ještě někdo, kdo viděl tento chrám v jeho dřívější slávě? A jak ho vidíte teď? Nepřipadá vám jako nic?

[4]Nuže vzchop se, Zerubábeli! praví Hospodin. Vzchop se, veleknězi Jošuo, synu Jocadakův! Vzchop se, všechen lide této země, praví Hospodin, a dejte se do práce. Vždyť já jsem s vámi, praví Hospodin zástupů.

[5]To je slovo, které jsem vám dal, když jste vycházeli z Egypta. Můj Duch zůstává vprostřed vás. Nebojte se!

[6]Tak praví Hospodin zástupů: Ještě jednou, a to brzy, otřesu nebem i zemí, mořem i souší.

[7]Otřesu všemi národy, takže přijdou se svými poklady, a já tento chrám naplním slávou, praví Hospodin zástupů.

[8]Mé je stříbro a mé je zlato, praví Hospodin zástupů.

[9]Sláva tohoto nového chrámu bude větší než toho prvního, praví Hospodin zástupů. Na tomto místě daruji pokoj, praví Hospodin zástupů.“

Ode dneška požehnám

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[10]Čtyřiadvacátého dne devátého měsíce ve druhém roce Dareiovy vlády dostal prorok Ageus slovo Hospodinovo:

[11]„Tak praví Hospodin zástupů – Zeptej se kněží na zákon:

[12]Kdyby někdo nesl v cípu svého pláště posvěcené maso a tím cípem by se dotkl chleba, kaše, vína, oleje nebo jakéhokoli jídla, posvětí se to?“ „Ne,“ odpověděli kněží.

[13]„A kdyby se čehokoli takového dotkl někdo poskvrněný mrtvolou,“ pokračoval Ageus, „poskvrní se to?“ „Ano, poskvrní,“ odpověděli kněží.

[14]Na to Ageus řekl: „Stejné je to v mých očích s tímto lidem a s tímto národem, praví Hospodin. Stejné je to se vším, co dělají a co tu obětují – je to nečisté!

[15]Všímejte si ale, jak bude ode dneška dál. Jak bylo předtím, než se v Hospodinově chrámu začal pokládat kámen na kámen?

[16]Kdo tehdy přišel k hromadě zrní pro dvacet měr, našel tam jen deset. Kdo přišel k vinné kádi pro padesát měr, našel tam jen dvacet.

[17]Všechno, na čem jste pracovali, jsem bil plísní, snětí a kroupami, a přesto jste na mě nedbali, praví Hospodin.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[18]Všímejte si, jak bude ode dneška dál, jak bude od čtyřiadvacátého dne devátého měsíce – ode dne, kdy byl znovu založen Hospodinův chrám. Všímejte si:

[19]Je už v obilnici zrní? Réva, fíkovník, granátovník ani oliva ještě nerodí? Ode dneška vám požehnám.“

Slovo pro Zerubábela

[20]Čtyřiadvacátého dne téhož měsíce dostal Ageus podruhé slovo Hospodinovo:

[21]„Řekni judskému místodržiteli Zerubábelovi: Otřesu nebem i zemí.

[22]Převrhnu královské trůny a sílu pohanských říší zničím. Převrhnu vozy i s vozataji, takže padnou koně a jejich jezdci se navzájem pobijí.

[23]V ten den, praví Hospodin zástupů, tě vezmu, můj služebníku Zerubábeli, synu Šealtielův, praví Hospodin, a učiním tě svým pečetním prstenem, protože tebe jsem si vyvolil, praví Hospodin zástupů.“

Zacarias	Zachariáš

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do

Vraťte se ke mně

Zachariáš 1

[1]Vosmém měsíci druhého roku Dareiovy vlády dostal prorok Zachariáš, syn Berechiáše, syna Idova, slovo Hospodinovo:

[2]„Hospodin se na vaše otce hrozně rozhněval.

[3]Proto řekni lidu: Tak praví Hospodin zástupů – Vraťte se ke mně, praví Hospodin zástupů, a já se vrátím k vám, praví Hospodin zástupů.

[4]Nebuďte jako vaši otcové, ke kterým volali dávní proroci: ‚Tak praví Hospodin zástupů: Odvraťte se od svých zlých cest, od svého zlého jednání!‘ Vy jste ale neposlouchali, vůbec jste si jich nevšímali, praví Hospodin.

[5]Kde jsou teď vaši otcové? A ti proroci – žijí snad navěky?

[6]Ale má slova a mé výnosy, které jsem svěřil svým služebníkům prorokům, ty přece vaše otce dostihly! Tehdy se obrátili a uznali: ‚Hospodin zástupů se rozhodl s námi naložit, jak si zasloužíme za své cesty a za své jednání.‘“

Koně v myrtoví

[7]Čtyřiadvacátého dne jedenáctého měsíce, totiž měsíce šebat, ve druhém roce Dareiovy vlády dostal prorok Zachariáš,

SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

[8] Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

[9] Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

[10] Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

[11] Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

[12] Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

[13] Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

[14] E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

[15] E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

syn Berechiáše, syna Idova, slovo Hospodinovo.

[8]V noci jsem měl vidění – hle, jakýsi jezdec na rudém koni! Stál mezi myrtami v hluboké rokli a za ním koně rudí, zlataví a bílí.

[9]„Co to znamená, pane?“ zeptal jsem se. „Ukážu ti, co to znamená,“ odpověděl mi anděl, který se mnou mluvil.

[10]„To jsou ti, které poslal Hospodin, aby procházeli zemí,“ řekl onen muž stojící v myrtoví.

[11]Ti pak Hospodinovu andělu stojícímu v myrtoví hlásili: „Prošli jsme zemí a hle – celá zem žije v klidu a pokoji.“

[12]Nato Hospodinův anděl zvolal: „Hospodine zástupů, kdy už se konečně slituješ nad Jeruzalémem a judskými městy? Vždyť už se na ně hněváš sedmdesát let!“

[13]A Hospodin andělu mluvícímu se mnou odpověděl laskavými slovy plnými útěchy.

[14]Anděl mluvící se mnou mi tedy řekl: „Volej – Tak praví Hospodin zástupů: Horlím pro Jeruzalém a Sion velikou horlivostí

[15]a hrozně se hněvám na ty sebejisté národy. Když jsem se jen trochu rozzlobil, oni to neštěstí ještě zhoršili.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver

[16]A proto tak praví Hospodin: Vrátím se k Jeruzalému s milosrdenstvím. Můj chrám v něm bude znovu vystavěn, praví Hospodin zástupů, a měřicí šňůra změří Jeruzalém.

[17]Volej dál – Tak praví Hospodin zástupů: Má města budou znovu přetékat vším dobrým. Hospodin znovu potěší Sion a znovu vyvolí Jeruzalém.“

Rohy a kováři

Zachariáš 2

[1]Zvedl jsem oči a hle – uviděl jsem čtyři rohy.

[2]„Co to znamená?“ zeptal jsem se anděla mluvícího se mnou. „To jsou rohy, které

qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

3 Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

4 E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

5 Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

6 Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

7 Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

8 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

9 Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

10 Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

11 Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

rozprášily Judu, Izrael a Jeruzalém," odpověděl mi.

3Pak mi Hospodin ukázal čtyři kováře.

4„Co jdou dělat?" ptal jsem se. Odpověděl mi: „Tyto rohy rozprášily Judu tak, že nikdo ani nemohl zvednout hlavu. Tihle však přišli, aby jimi otřásli a srazili rohy národům, které pozvedly roh proti judské zemi a chtěly ji rozprášit."

Muž s měřicí šňůrou

5Zvedl jsem oči a hle – muž s měřicí šňůrou v ruce.

6„Kam jdeš?" zeptal jsem se. „Změřit Jeruzalém," odpověděl mi. „Zjistit, jak je široký a dlouhý."

7Anděl mluvící se mnou pak odešel, ale naproti mu vyšel jiný anděl

8se slovy: „Běž a pověz tomu mladíkovi: ‚V Jeruzalémě bude žít tolik lidí a dobytka, že se stane městem bez hradeb.

9Já sám, praví Hospodin, budu ohnivou hradbou kolem něj a slávou vprostřed něj.'"

10„Pojďte, pojďte! Utečte ze severní země, praví Hospodin, neboť vás rozšířím do čtyř světových stran, praví Hospodin.

11Pojď, Sione! Zachraň se, kdo ses zabydlel u Dcery babylonské!"

12 Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

13 Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

12Neboť tak praví Hospodin zástupů, který mě pro svou slávu poslal k národům, které vás plenily: „Kdo se vás dotýká, dotýká se zornice mého oka.

13Hle, mávnu po nich rukou a stanou se kořistí svých otroků." Tehdy poznáte, že mě poslal Hospodin zástupů.

14„Jásej a vesel se, Dcero sionská! Hle – už přicházím, abych bydlel mezi vámi, praví Hospodin.

15V onen den se mnohé národy připojí k Hospodinu a budou mým lidem a já budu bydlet mezi vámi." Tehdy poznáš, že mě k tobě poslal Hospodin zástupů.

16Hospodin se ujme Judy jako svého dědictví ve svaté zemi a znovu vyvolí Jeruzalém.

17Zmlkněte před Hospodinem, všichni lidé – vždyť už se probouzí, už vychází ze svého svatého příbytku!

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

1 Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

2 Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

3 Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

4 Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes

Očištění velekněze

Zachariáš 3

1Potom mi ukázal velekněze Jošuu, jak stojí před Hospodinovým andělem; po pravici mu stál satan, aby ho obviňoval.

2Hospodin však satanovi řekl: „Ztrestej tě Hospodin, satane! Ztrestej tě Hospodin, který vyvolil Jeruzalém! Copak to není oharek vyrvaný z ohně?"

3Jošua přitom stál před andělem oblečen do špinavých šatů.

4Vtom znovu zazněl hlas a promluvil k těm, kdo stáli před ním: „Svlékněte mu ty

sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

špinavé šaty!“ Pak řekl Jošuovi: „Hle, snímám z tebe tvůj hřích a oblékám ti slavnostní roucho.“

[5]Řekl jsem: „Vsaďte mu na hlavu čistý turban!“ Vsadili mu tedy na hlavu čistý turban a oblékli mu roucha. Hospodinův anděl stál u toho.

[6]Potom Hospodinův anděl začal Jošuu nabádat:

[7]„Tak praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a zachovávat, co jsem ti svěřil, staneš se správcem mého domu a strážcem mých nádvoří a daruji ti přístup mezi ty, kteří tu stojí.

[8]Slyš tedy, velekněze Jošuo, ty i tví druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou znamením, že už přivádím svého služebníka, Výhonek.

[9]Hle – kámen, který kladu před Jošuu, a na tom jednom kameni je sedm očí. Já sám na něj vyryji nápis, praví Hospodin, a hřích této země odstraním v jediném dni.

[10]Toho dne, praví Hospodin zástupů, budete zvát své druhy k posezení ve stínu révy a fíkoví.“

Zlatý svícen a dvě olivy

Zachariáš 4

[1]Potom mě ten anděl mluvící se mnou znovu probudil, jako se probouzí ten, kdo spí.

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[2]„Co vidíš?“ zeptal se mě. „Vidím svícen,“ odpověděl jsem, „celý ze zlata. Na vrcholu má mísu se sedmi kahany a k těm sedmi kahanům na vrcholu svícnu vede po sedmi hubicích.

[3]A u něj stojí dvě olivy, jedna vpravo od mísy a druhá vlevo.“

[4]Tehdy jsem se zeptal anděla mluvícího se mnou: „Co to znamená, pane?“

[5]„Ty nevíš, co to znamená?“ řekl mi anděl mluvící se mnou. „Ne, pane,“ odpověděl jsem.

[6]Řekl mi: „Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: Ne silou ani mocí, ale mým Duchem! praví Hospodin zástupů.

[7]Co jsi, ty veliká horo? Před Zerubábelem jsi rovinou! Osadí totiž vrcholový kámen za hlučného křiku: ‚Milost, milost jemu!‘“

[8]Dostal jsem slovo Hospodinovo:

[9]„Zerubábelovy ruce tento chrám založily a jeho ruce ho dokončí. Tehdy poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.

[10]Kdo by pohrdal dnem malých začátků? Takoví se zaradují, až uvidí ten znamenitý kámen v ruce Zerubábelově.“ „Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, procházející všechnu zemi.“

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[11]Zeptal jsem se ho: „A co znamenají ty dvě olivy vpravo a vlevo od svícnu?“

[12]Zeptal jsem se znovu: „Co znamenají ty dvě olivové ratolesti, ze kterých dvěma zlatými trubicemi proudí zlatý olej?“

[13]„Ty nevíš, co to znamená?“ řekl mi. „Ne, pane,“ odpověděl jsem.

[14]Tehdy mi řekl: „To jsou ti dva pomazaní olejem, kteří slouží Pánu vší země.“

Letící svitek

Zachariáš 5

[1]Znovu jsem zvedl oči a hle – jakýsi letící svitek!

[2]„Co vidíš?“ zeptal se mě anděl. „Vidím letící svitek, 20 loktů dlouhý a 10 loktů široký.“

[3]„To je kletba vypuštěná na celou zem,“ řekl mi. „Z jedné strany je napsáno: ‚Každý zloděj bude vyhlazen‘ a z druhé strany: ‚Každý křivopřísežník bude vyhlazen.‘

[4]Tu kletbu vypustím, praví Hospodin zástupů, a přijde na dům zloděje i na dům toho, kdo křivě přísahá mým jménem, a v tom domě zůstane, dokud nebude zničen – jak dřevo, tak i kámen!

Žena v koši

[5]Potom anděl mluvící se mnou přistoupil a řekl mi: „Pozvedni oči a podívej se, co se to objevuje.“

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6]„Co to je?“ zeptal jsem se. „Koš na měření,“ odpověděl. „Takhle to vypadá s celou zemí.“

[7]Vtom se zvedlo olověné víko a hle – v tom koši seděla jakási žena!

[8]„To je Ničemnost,“ řekl anděl. Zatlačil ji zpět do koše a jeho otvor zaklopil olověným víkem.

[9]Potom jsem zvedl oči a hle – uviděl jsem, jak se objevují dvě ženy s větrem v křídlech! (Měly totiž křídla jako čápi.) Vzaly ten koš a zvedly ho mezi nebe a zemi.

[10]„Kam ten koš nesou?“ zeptal jsem se anděla mluvícího se mnou.

[11]„Do babylonské země,“ odpověděl. „Vystavějí mu tam dům, a až bude hotov, položí ho v něm na podstavec.“

Čtyři vozy

Zachariáš 6

[1]Znovu jsem zvedl oči a hle – mezi dvěma horami se objevily čtyři vozy; a ty hory byly z bronzu.

[2]První vůz táhli ryzáci, druhý vraníci,

[3]třetí bělouši a čtvrtý grošáci – samí statní hřebci.

[4]„Co to znamená, pane?“ zeptal jsem se anděla mluvícího se mnou.

[5]„To vyrážejí čtyři nebeští duchové, kteří stáli před Pánem vší země,“ odpověděl mi anděl.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.
[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.
[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:
[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.
[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.
[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.
[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.
[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.
[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do

[6]„Ten s vraníky vyráží do země na severu; za nimi vyrážejí bělouši, grošáci pak do země na jihu."
[7]Když ti statní hřebci vyrazili, byli dychtiví projít celou zem. Řekl jim: „Projděte celou zem!" A tak prochodili zem.
[8]Potom na mě zavolal: „Podívej se! Ti, kteří vyrazili na sever, utišili mého ducha, pokud jde o severní zem."

Koruna pro velekněze

[9]Dostal jsem slovo Hospodinovo:
[10]„Vyber dary od vyhnanců Cheldaje, Tobiáše a Jedajáše, kteří se vrátili z Babylonu. Téhož dne jdi také do domu Jošiáše, syna Cefaniášova.
[11]Vyber od nich stříbro a zlato, vyrob korunu a vlož ji na hlavu velekněze Jošuy, syna Jocadakova,
[12]se slovy: ‚Tak praví Hospodin zástupů – Muž jménem Výhonek vyraší zespoda a vystaví Hospodinův chrám.
[13] To on vystaví Hospodinův chrám a oblékne se v majestát. Usedne na svém trůnu jako vládce a bude na svém trůnu knězem – a to obojí bude ve shodě.'
[14]Koruna pak zůstane na památku v Hospodinově chrámě, kde bude svěřena Cheldajovi, Tobiášovi, Jedajášovi a Chenovi, synu Cefaniášovu.
[15]Dokonce i z daleka budou lidé přicházet a stavět Hospodinův chrám a tehdy

SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

1 No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

2 Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

3 perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

4 Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

5 Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

6 Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

7 Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

poznáte, že mě k vám poslal Hospodin zástupů. To se stane, ale jen pokud budete opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha.“

Půst a spravedlnost

Zachariáš 7

1Čtvrtého dne devátého měsíce (totiž měsíce kislev) ve čtvrtém roce vlády krále Dareia dostal Zachariáš slovo Hospodinovo.

2Z Bét-elu totiž poslali Sar-ecera a Regem-melecha s jeho muži, aby prosili Hospodina o přízeň

3a zeptali se kněží v chrámě Hospodina zástupů a rovněž proroků: „Máme v pátém měsíci truchlit a postit se, jak to děláme už tolik let?“

4Tehdy jsem dostal slovo Hospodina zástupů:

5„Řekni všemu lidu této země i kněžím: Už sedmdesát let se vždy v pátém a sedmém měsíci postíte a naříkáte – ale copak to děláte pro mě?

6A když jíte a pijete, copak to neděláte jen sami pro sebe?

7Nevolal snad Hospodin právě takovými slovy skrze dávné proroky, když se ještě v Jeruzalémě žilo v klidu a pokoji a stejně tak ve městech v jeho okolí, v Negevu i v podhůří?“

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[8]Zachariáš dostal slovo Hospodinovo:

[9]„Takto promlouval Hospodin zástupů: ‚Prosazujte opravdové právo a jedni druhým projevujte soucit a laskavost.

[10]Neutlačujte vdovy a sirotky, přistěhovalce ani chudáky a nevymýšlejte, jak jedni druhým ublížit.‘

[11]Oni to ale odmítli vnímat; vzpurně se otočili zády a zacpali si uši, aby neslyšeli.

[12]V srdci se zatvrdili na křemen, aby neslyšeli Zákon ani slova, která Hospodin zástupů posílal svým Duchem skrze dávné proroky. Tak přišel veliký hněv od Hospodina zástupů.

[13]Když jsem volal, neposlouchali; a tak když volali oni, dělal jsem, že neslyším, praví Hospodin zástupů.

[14]Rozprášil jsem je vichřicí mezi všechny národy, které ani neznali. Země pak bez nich zpustla tak, že tudy nešlo ani cestovat. Kvůli nim se z té krásné země stala pustina!“

Vrátím se na Sion

Zachariáš 8

[1]Dostal jsem slovo Hospodina zástupů:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes

[2]„Tak praví Hospodin zástupů: Horlím pro Sion velikou horlivostí; horlivostí pro něj jen hořím!

[3]Tak praví Hospodin: Vrátím se na Sion a budu bydlet uprostřed Jeruzaléma. Jeruzalém bude nazýván Městem pravdy a hora Hospodina zástupů Horou svatosti.

[4]Tak praví Hospodin zástupů: V ulicích Jeruzaléma budou znovu sedávat starci a stařenky, každý s holí v ruce, jak budou staří.

[5]Ulice toho města budou plné chlapců a děvčat, kteří si tam budou hrát.

[6]Tak praví Hospodin zástupů: Zdá-li se to pozůstatku tohoto lidu v těchto dnech nemožné, musí to být nemožné i pro mě? praví Hospodin zástupů.

[7]Tak praví Hospodin zástupů: Hle, zachráním svůj lid ze země na východě i ze země, kde zapadá slunce.

[8]Přivedu je zpět a budou bydlet v Jeruzalémě; budou mým lidem a já budu jejich Bohem věrně a spravedlivě.

[9]Tak praví Hospodin zástupů: Vzchopte se, ať je chrám dostavěn – vy, kdo v těchto dnech slyšíte tato slova z úst proroků, a to už ode dne, kdy byly položeny základy domu Hospodina zástupů.

[10]Ano, lidé i zvířata dosud pracovali bez odměny a kvůli nepřátelům nemohl nikdo

davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

v klidu přicházet ani odcházet, neboť jsem posílal všechny proti všem.

11 Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

11Teď už ale nebudu s pozůstatkem tohoto lidu nakládat tak jako dříve, praví Hospodin zástupů.

12 Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

12Setbě se bude dařit, réva vydá své ovoce, země vydá úrodu a nebe vydá rosu. To všechno dám pozůstatku tohoto lidu za dědictví.

13 E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

13Jako jste byli mezi národy kletbou, dome judský a dome izraelský, tak také budete požehnáním, až vás zachráním. Nebojte se a vzchopte se!

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

14Tak praví Hospodin zástupů: Jako jsem se rozhodl naložit s vámi zle, když mě vaši otcové rozhněvali, a neslitoval jsem se, praví Hospodin zástupů,

15 assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

15právě tak jsem v těchto dnech rozhodnut zahrnout Jeruzalém a dům Judy dobrem. Nebojte se.

16 Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

16Toto dělejte: Mluvte mezi sebou pravdu a ve svých branách vynášejte soud pravdy a pokoje.

17 nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

17Nikdo nevymýšlejte, jak ublížit svým bližním, a nelibujte si v křivé přísaze. To všechno totiž nenávidím, praví Hospodin.“

18 A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

18Dostal jsem slovo Hospodina zástupů:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.
[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;
[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;
[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.
[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

[19]„Tak praví Hospodin zástupů: Půst ve čtvrtém, pátém, sedmém i desátém měsíci se pro dům Judy stanou šťastnými slavnostmi radosti a veselí. Jen ale milujte pravdu a pokoj!
[20]Tak praví Hospodin zástupů: Ještě sem budou přicházet národy a obyvatelé mnoha měst.
[21]Z jednoho města půjdou k druhému se slovy: ‚Pojďme prosit Hospodina o přízeň, pojďme hledat Hospodina zástupů! I já půjdu!‘
[22]Tak budou přicházet veliké kmeny a mocné národy, aby v Jeruzalémě hledaly Hospodina zástupů a prosily Hospodina o přízeň.

[23]Tak praví Hospodin zástupů: V těch dnech se deset mužů mluvících jazyky všelijakých národů chytí cípu roucha jednoho Žida se slovy: ‚Půjdeme s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh!‘“

Osud nepřátel

Zachariáš 9

[1]Ortel: Slovo Hospodinovo jde proti zemi Chadraku a spočine až v Damašku. (Vždyť k Hospodinu hledí všichni lidé i všechny kmeny Izraele!)

[2]Přijde i k Chamátu při jeho hranicích i k Týru a Sidonu, ač jsou tak prohnaní:

[3]Týr už se opevnil jako monastýr, stříbra nakupil jak prachu hromady a zlata jak bláta v ulicích.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.
[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.
[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.
[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.
[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.
[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[4] Hle! Panovník ho však vyžene, jeho hradby strhne do moře a město zmizí v plamenech!

[5] Spatří to Aškelon, zděsí se, Gaza se strachy roztřese a Ekron zklame jeho naděje. Gaza pak přijde o krále, Aškelon bude vylidněn,

[6] v Ašdodu budou bydlet bastardi a s pýchou Filištínů skoncuji:

[7] Vyrvu jim krvavé sousto z úst, ohavný pokrm ze zubů! Kdo z nich zůstanou, připadnou našemu Bohu a stanou se jedním z judských rodů; Ekron pak čeká osud Jebusejců.

[8] Utábořím se při svém domě jako stráž proti těm, kdo by jej chtěli napadat. Po mém lidu už nebude šlapat tyran – teď už z nich nespustím svůj zrak!

Pokorný král

[9] Jásej vesele, Dcero sionská, dej se do zpěvu, Dcero jeruzalémská! Hle, tvůj král k tobě přichází, spravedlivý a vítězný; pokorný, sedící na oslu, na oslíku, osličím hříbátku.

[10] Odstraní vozy z Efraima i koně z Jeruzaléma, válečné luky odstraní, národům řekne: Mír! Od moře k moři bude panovat, od řeky Eufrat po světa kraj.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.
[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.
[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.
[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.
[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.
[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.
[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[11] Pro krev mé smlouvy s tebou propustím tvé vězně z jámy bez vody.
[12] Zpátky do bezpečí! Vězňové, máte naději! Dnes oznamuji: Všechno ti dvakrát nahradím!
[13] Já napnu Judu jako luk, Efraima vložím na tětivu a tvými syny, Sione, se proti Řekům oženu – budeš mi mečem hrdinů!
[14] Hospodin se zjeví nad nimi a jako blesk vyrazí jeho šíp. Panovník Hospodin zatroubí na polnici a vyrazí v jižní vichřici.
[15] Hospodin zástupů jim bude záštitou, takže kamení z praku podupou. Budou jíst a pít a hlučet jak po víně, budou plní jak miska ke skrápění rohů oltáře.
[16] Hospodin, jejich Bůh, zachrání v onen den svůj lid jak stádo ovcí. Jak drahokamy v čelence pak zazáří v jeho zemi.
[17] Jaká krása! Jaká nádhera! Mládenci jako klasy plní sil, panny jak víno kypící!

Hospodin navštíví svůj lid

Zachariáš 10

[1] Žádejte od Hospodina déšť, když má na jaře pršet. Hospodin působí hojnou průtrž mračen, každému na poli zeleň dopřeje.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[2] Bůžkové mluví bludy a věštci vidí lži; vykládají své marné sny a potěšují přeludy. Proto lid bloudí jako ovce, zubožení, bez pastýře.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[3] Proti těm pastýřům hněvem hořím, s těmi vůdci teď zúčtuji! Ano, Hospodin zástupů své stádo navštíví a z domu Judy učiní slavného koně do války.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[4] Z něj vzejde kámen úhelný, z něj stanový kolík, z něj bude luk do bitvy, z něj všichni vladaři.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[5] Budou z nich mocní bojovníci, rozdupou nepřátele jak bláto v ulicích. Budou se bít, neboť Hospodin bude s nimi a zahanbí jezdce na koních.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[6] Dům Judy učiním mocným a dům Josefův zachráním. Přivedu je zpět, vždyť je lituji, a budou, jako bych je nebyl zapudil. Jsem přece jejich Bůh, Hospodin – já je vyslyším.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7] Efraimci budou jak mocní bojovníci, jako po vínu se rozjaří. Až to spatří jejich děti, budou se veselit, před Hospodinem budou jásat radostí.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8] Hvízdnu na ně, a tak je shromáždím, protože jsem je vykoupil; bude jich zase tolik jako dřív!

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9] Rozptýlil jsem je mezi národy, v té dálce však na mě znovu pomyslí; přežijí i se svými dětmi a znovu se sem navrátí.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.
[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

Zacarias 11

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.
[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.
[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.
[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.
[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis,

[10]Z egyptské země je vrátím zpět, z Asýrie je shromáždím zpět do Gileádu a libanonského kraje, ale ani to jim nepostačí.

[11] Budou procházet mořem soužení, mořské vlny však budou sraženy; vyschne i Nil a jeho hlubiny! Pýcha Asýrie bude svržena, žezlo Egypta to tam!

[12] Učiním je mocnými v Hospodinu a budou kráčet v jeho jménu, praví Hospodin.

Zachariáš 11

[1]Své brány, Libanone, otevři – tvé cedry oheň pohltí!

[2]Kvílejte, cypřiše – cedry padly, velikáni jsou zničeni! Kvílejte, duby bášanské – ten hustý les je vykácen!

[3] Slyš, to kvílejí pastýři – jejich skvělé louky zničeny! Slyš, to řvou mladí lvi – jordánské houštiny zničeny!

Ovce a pastýři

[4]Toto mi řekl Hospodin, můj Bůh: „Pas ovce určené na porážku.

[5]Ti, kdo je kupují, je zabíjejí bez výčitek svědomí. Ti, kdo je prodávají, říkají: ‚Sláva Hospodinu, to jsem bohatý!' Jejich vlastní pastýři je nešetří.

[6]Proto ani já už nebudu šetřit obyvatele této země, praví Hospodin. Hle, vydám

porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

lidi napospas jejich bližním a napospas jejich králi. Rozbijí tu zemi na kusy, ale já je nevysvobodím.“

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[7]Pásl jsem tedy ovce určené na porážku pro ty, kdo s nimi kupčili. Vzal jsem si dvě hole; jednu jsem nazval Náklonnost a druhou Jednota. Začal jsem pást ty ovce

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[8]a za jediný měsíc jsem vyhnal tři pastýře. Pak mi ale s nimi došla trpělivost a také ovce už mě měly dost.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[9]Proto jsem řekl: „Nebudu vás pást. Co je na umření, ať umře; co se ztratilo, ať je ztraceno; a ty zbývající ať se spolu třeba požerou!“

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[10]Vzal jsem hůl jménem Náklonnost a zlámal ji, abych zrušil smlouvu, kterou jsem uzavřel se všemi národy.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[11]Toho dne byla zrušena. Obchodníci s ovcemi, kteří mě pozorovali, tehdy poznali, že to je slovo od Hospodina.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12]Řekl jsem jim: „Jestli chcete, vyplaťte mi mzdu. A jestli ne, nevadí.“ Vyplatili mi tedy mzdu – třicet stříbrných.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13]Tehdy mi Hospodin řekl: „Hoď to hrnčířovi – tu úžasnou cenu, kterou mě ocenili!“ Vzal jsem tedy těch třicet stříbrných a hodil je hrnčířovi u Hospodinova chrámu.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14]Potom jsem zlámal druhou hůl jménem Jednota, abych zrušil bratrství mezi Judou a Izraelem.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[15]Tehdy mi Hospodin řekl: „Převlékni se ještě za ztřeštěného pastýře.

[16]Hle, vzbudím totiž v zemi pastýře, který se nebude starat o ztracené, nebude hledat maličké, nebude hojit zraněné, ba ani zdravé krmit nebude. Ty vypasené však bude jíst; bude je rvát i s kopýtky.

[17] Běda mému ničemnému pastýři, který opouští stádo! Meč na jeho paži, na jeho pravé oko! Ať mu ta paže úplně ochrne, ať mu to pravé oko oslepne!“

Spása Jeruzaléma

Zachariáš 12

[1]Ortel slova Hospodinova nad Izraelem. Hospodin, který prostírá nebesa, zakladatel země a tvůrce ducha v lidském nitru, praví:

[2]Hle – učiním Jeruzalém číší, po níž se zapotácejí všechny národy v okolí. Jeruzalém totiž bude obléhán a stejně tak i Juda.

[3]V onen den učiním Jeruzalém přetěžkým balvanem pro všechny národy. Všichni, kdo se jej budou snažit vzepřít, se těžce poraní. Proti Jeruzalému se totiž shromáždí všechny světové národy.

[4]V onen den, praví Hospodin, raním každého koně tak, že se splaší, a jezdce na něm tak, že zešílí. S otevřenýma očima budu bdít nad domem Judy, ale všechny koně národů oslepím.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[5]Vůdcové Judy si tehdy v srdci pomyslí: „Obyvatelé Jeruzaléma mají sílu v Hospodinu zástupů, svém Bohu!“

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[6]V onen den učiním vůdce Judy pánví s uhlíky mezi dřívím a hořící pochodní mezi snopy. Budou hltat vpravo vlevo všechny národy v okolí, ale Jeruzalém zůstane na svém místě netknutý.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[7]Hospodin ovšem zachrání nejprve judské příbytky, aby sláva domu Davidova a sláva obyvatel Jeruzaléma nepřevýšila slávu Judy.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[8]V onen den Hospodin zaštítí obyvatele Jeruzaléma, takže nejslabší mezi nimi bude v onen den jako David a dům Davidův bude jako Bůh, jako anděl Hospodinův jdoucí před nimi.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

Pláč nad Probodeným

[9]V onen den budu chtít zničit všechny národy, které přitáhly proti Jeruzalému.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[10]Na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ale vyliji Ducha milosti a modliteb a tehdy pohlédnou na mě, jehož probodli. Budou ho oplakávat, jako se oplakává jediný syn; budou nad ním hořce truchlit, jako když umře prvorozený.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[11]V onen den se Jeruzalémem bude rozléhat veliký pláč, jako byl pláč v Hadad-rimonu na pláni u Megida.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;
[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.
[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.
[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.
[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.
[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.
[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[12]Země bude oplakávat rod za rodem, každý rod zvlášť: rod domu Davidova zvlášť a jejich ženy zvlášť; rod Nátanova domu zvlášť a jejich ženy zvlášť;
[13]rod domu Levi zvlášť a jejich ženy zvlášť; rod domu Šimei zvlášť a jejich ženy zvlášť
[14]i všechny ostatní rody každý zvlášť a jejich ženy zvlášť.

Očista od modlářství

Zachariáš 13

[1]V onen den vytryskne domu Davidovu a obyvatelům Jeruzaléma pramen k omytí hříchu a nečistot.
[2]V onen den, praví Hospodin zástupů, odstraním ze země jména model, takže si na ně už nikdo nevzpomene; odstraním ze země také proroky a ducha nečistoty.
[3]A kdyby pak ještě někdo prorokoval, řekne mu jeho otec i matka, jeho vlastní rodiče: „Teď zemřeš, protože jsi v Hospodinově jménu lhal!“ A vlastní rodiče, jeho otec s matkou, ho probodnou, protože prorokoval.
[4]V onen den se proroci budou stydět každý za své prorocké vidění. Aby druhé oklamali, přestanou nosit pláště z kožešiny.
[5]„Nejsem prorok,“ řekne takový, „jsem rolník. Od mládí obdělávám zemi jako nevolník.“

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

[6]A když se někdo zeptá: „A co ty jizvy, co máš na hrudi?" odpoví: „To mě zbili doma ti, kdo mě milují!"

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[7]Vzhůru, meči, na mého pastýře, na mého blízkého přítele! praví Hospodin zástupů. Bij pastýře, ať se stádo rozprchne! Obrátím svou ruku na ty maličké!

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[8]V celé zemi, praví Hospodin, budou dvě třetiny vyhlazeny a pomřou, takže v ní zůstane jen třetina.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

[9]I tu třetinu ale zavedu do ohně. Přetavím je, jako se taví stříbro, protříbím je, jako se tříbí zlato. Budou vzývat mé jméno a já je vyslyším. Řeknu: „To je můj lid!" a oni odpoví: „Náš Bůh je Hospodin!"

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

Hospodinův den

Zachariáš 14

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[1]Hle, přichází Hospodinův den! Tvůj majetek padne za kořist přímo ve tvých zdech.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[2]Shromáždím totiž všechny národy, aby napadly Jeruzalém. Město bude dobyto, domy vypleněny, ženy znásilněny. Polovina města půjde do vyhnanství, zbytek lidu ale zůstane ve městě.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[3]Tehdy Hospodin vytáhne a bude bojovat s těmi národy – tak, jak on bojuje v den bitvy!

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[4]V onen den stanou jeho nohy na Olivetské hoře, ležící východně před Jeruzalémem. Olivetská hora se tehdy rozdělí vedví, takže od východu na západ vznikne širé údolí; polovina hory ustoupí na sever a polovina na jih.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

[5]Tímto mým horským údolím budete moci utéci, neboť se potáhne až k Acalu. Budete utíkat, jako jste utíkali před zemětřesením za dnů judského krále Uziáše. A tehdy přijde Hospodin, můj Bůh, a všichni svatí s ním.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[6]V onen den nebude horko ani chladná tma.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

[7]Bude to nebývalý den – jen Hospodin ho zná – kdy zmizí rozdíl mezi dnem a nocí, takže bude světlo i v čas večera.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

[8]V onen den potečou z Jeruzaléma živé vody, polovina k Mrtvému moři na východě a polovina ke Středozemnímu moři na západě. Potečou v létě tak jako v zimě.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[9]A Hospodin bude králem vší země. V onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jediné.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

[10]Celý kraj od Geby na severu až po Rimon jižně od Jeruzaléma se změní v pustou pláň. Jeruzalém však zůstane nepohnutelně stát a bude se tyčit od Benjamínské brány až tam, kde stávala stará brána, k bráně Nárožní a od věže Chananel až po Královské lisy.

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[11]Jeruzalém bude obydlen a už nikdy nepropadne klatbě; bude se v něm bydlet bezpečně.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[12]A toto je rána, kterou Hospodin raní všechny národy, které bojovaly proti Jeruzalému: Maso jim shnije vestoje, oči jim shnijí v lebce a jazyk jim shnije v ústech!

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[13]V onen den mezi ně Hospodin pošle hrozný zmatek; jeden druhého chytí za ruce a obrátí ruce proti sobě navzájem.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[14](Také Juda bude bojovat v Jeruzalémě. Nashromáždí se bohatství všech národů v okolí, zlato, stříbro a šaty v nepřeberném množství.)

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

[15]Stejná rána postihne i koně, mezky, velbloudy, osly i všechen dobytek v jejich táborech.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[16]Všichni, kdo pozůstanou ze všech těch národů, které přitáhly proti Jeruzalému, pak budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili Svátek stánků.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[17]Pokud některý lid země nepůjde do Jeruzaléma klanět se Králi, Hospodinu zástupů, nedostane se jim déšť.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações

[18]A když se na tu pouť nevydá lid Egypta, nebude pršet ani na ně. Takovou ranou Hospodin raní národy, které by neputovaly slavit Svátek stánků.

que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

[19]Takový bude trest Egypta a trest všech národů, které by neputovaly slavit Svátek stánků.

[20]V onen den bude na koňských zvoncích nápis: Svatý Hospodinu. Hrnce v Hospodinově chrámu budou stejně svaté jako obětní mísy před oltářem.

[21]Právě tak i každý hrnec v Jeruzalémě a Judsku bude svatý Hospodinu zástupů. Všichni obětující budou přicházet, brát si je a vařit v nich. V onen den už nebude v chrámu Hospodina zástupů nikdo kupčit!

Malaquias	Malachiáš

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

1 Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

2 Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

3 porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

4 Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

5 Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

6 O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

7 Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

Malachiáš 1

1 Ortel slova Hospodinova nad Izraelem skrze Malachiáše.

Miluji vás

2 Miluji vás, praví Hospodin. „Jak nás miluješ?“ ptáte se. Neměl snad Jákob bratra Ezaua? praví Hospodin. Jákoba jsem si zamiloval,

3 ale Ezaua jsem zavrhl. Hory jsem mu obrátil v pustinu a jeho dědictví jsem nechal pouštním šakalům.

4 Edom si může říci: „Byli jsme poraženi, ale znovu vystavíme trosky.“ Hospodin zástupů však praví: Jen ať si stavějí, já budu bořit! Bude se jim říkat „Země zkaženosti“ a „Lid, na nějž se Hospodin hněvá navěky“.

5 Uvidíte to na vlastní oči a tehdy řeknete: „Hospodin je veliký i mimo izraelské území!“

Pohrdáte mým jménem

6 Syn má v úctě svého otce a služebník svého pána. Jsem-li tedy otec, kde je úcta ke mně? Jsem-li Pán, kde je bázeň přede mnou? praví Hospodin zástupů vám, kněží, kteří pohrdáte mým jménem. „Jak pohrdáme tvým jménem?“ ptáte se.

7 Tak, že na můj oltář přinášíte poskvrněný chléb. „Jak tě poskvrňujeme?“ ptáte se. Tak, že říkáte: „Na Hospodinově stole nezáleží.“

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]Když k oběti přinášíte slepé zvíře, copak to není špatně? Když přinášíte chromé a churavé, copak to není špatně? Jen to zkus nabídnout svému vladaři, jestli se mu tím zalíbíš a zahrne tě přízní, praví Hospodin zástupů.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Jen si nakloňujte Boha, aby se nad vámi slitoval – jenže s tímhle v rukách? Projeví svou přízeň komukoli z vás? praví Hospodin zástupů.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[10]Kdyby tak někdo z vás zavřel vrata, aby se můj oltář darmo nezapaloval! Nelíbíte se mi, praví Hospodin zástupů; o oběti z vašich rukou nestojím!

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Vždyť mé jméno je veliké mezi národy od východu slunce až na západ – tam všude budou mému jménu přinášet kadidlo a čisté oběti. Ano, mé jméno je veliké mezi národy, praví Hospodin zástupů.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[12]Vy ho však znesvěcujete, když říkáte: „Stůl Páně je možné poskvrnit; na pokrmu na něm obětovaném nezáleží.“

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

[13]Říkáte také: „Proč se dřít!“ a frkáte své posměšky, praví Hospodin zástupů. Přinášíte ukradené, chromé a churavé kusy a nabízíte mi je za oběť – copak to mohu z vašich rukou přijmout? praví Hospodin.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho,

[14]Prokletý je pokrytec, který má ve stádu samce, slíbí ho Pánu, ale pak obětuje

promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

nějaký pochroumaný kus. Vždyť já jsem veliký Král, praví Hospodin zástupů, a mé jméno je obávané mezi národy!

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

1 Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

3 Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

6 A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

7 Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

Varování kněžím

Malachiáš 2

1 Teď tedy, kněží, varování pro vás:

2 Jestliže neposlechnete a nerozhodnete se vzdávat čest mému jménu, praví Hospodin zástupů, sešlu na vás prokletí a prokleji i vaše žehnání. A už jsem je také proklel, protože jste si to nevzali k srdci.

3 Hle, potrestám vaše potomky a vám vmetu lejna do tváří, lejna vašich svátečních obětí, aby vás s nimi vynesli!

4 Tehdy poznáte, že jsem vám poslal toto varování, aby byla zachována má smlouva s Levim, praví Hospodin zástupů.

5 Má smlouva s ním byla smlouvou života a pokoje. Jemu jsem uložil, aby žil v bázni, a on mě ctil a před mým jménem se chvěl strachy.

6 V jeho ústech byl zákon pravdy, na rtech se mu neobjevilo žádné bezpráví. Žil se mnou v pokoji a v poctivosti a mnohé odvrátil od jejich vin.

7 Ano, rty kněze mají střežit poznání a z jeho úst se má čerpat poučení, neboť je poslem Hospodina zástupů.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto,

[8]Vy jste však z té cesty sešli a svým učením jste mnohé srazili! Porušili jste Leviho smlouvu, praví Hospodin zástupů.

[9]Proto vás také vydám pohrdání a přede všemi lidmi vás ponížím, protože nedbáte na mé cesty a při výkladu zákona nejste nestranní.

Jste nevěrní

[10]Nemáme všichni jednoho Otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč tedy znesvěcujeme smlouvu svých otců, když jsme jedni druhým nevěrní?

[11]Juda je nevěrný, v Izraeli a v Jeruzalémě se děje ohavnost: Juda poskvrňuje svatyni, kterou Hospodin miluje, a žení se s dcerou cizího boha.

[12]Ať Hospodin vyhladí z Jákobových stanů každého, kdo to provádí, ať je to kdokoli – i kdyby Hospodinu zástupů přinášel oběti!

[13]A provádíte ještě něco: Zaléváte Hospodinův oltář slzami, pláčete a naříkáte, že už si nevšímá vašich obětí, že už ho z vašich rukou netěší.

[14]Ptáte se: „Proč?“ Protože Hospodin je svědkem mezi tebou a manželkou tvého mládí, které jsi nevěrný. Vždyť je to tvá společnice, tvá manželka podle smlouvy!

[15]Neučinil dva jedním? Měl přece ducha nazbyt. Proč tedy jedním? Šlo mu o símě Boží. Chraňte se tedy, abyste nebyli nevěrní manželce svého mládí.

cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

16 Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

16Nenávidím rozvod! praví Hospodin, Bůh Izraele. Nenávidím ho jako plášť potřísněný násilím, praví Hospodin zástupů. Chraňte se tedy a nebuďte nevěrní.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

17 Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

Unavujete Hospodina

17Unavujete Hospodina svými řečmi. „Jak ho unavujeme?“ ptáte se. Tak, že říkáte: „Hospodinu se líbí kdejaký zločinec; takové má zřejmě v oblibě!“ Také se ptáte: „Kde je ten Bůh soudu?“

Malaquias 3

1 Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

2 Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

3 Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

4 Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

5 Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra

Malachiáš 3

1Hle, už posílám svého posla, aby připravil cestu přede mnou. Pak náhle přijde do svého chrámu Panovník, po němž se ptáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte. Hle, už přichází, praví Hospodin zástupů.

2Kdo ale snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se ukáže? Vždyť bude jako ohnivá výheň, jako louh běliče!

3Usedne a jako tavič pročišťuje stříbro, tak pročistí syny Leviho. Přetaví je jako zlato a stříbro, takže budou Hospodinu přinášet oběti ve spravedlnosti.

4Oběti Judy a Jeruzaléma se pak zalíbí Hospodinu tak jako za dávných dnů.

5Přijdu k vám tedy, abych soudil, a rychle usvědčím čaroděje, cizoložníky, křivopřísežníky, utlačovatele nádeníků,

os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

6 Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

7 Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

8 Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

9 Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

10 Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

11 Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

12 Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

vdov a sirotků i ty, kdo činí ústrky přistěhovalcům a nemají bázeň přede mnou, praví Hospodin zástupů.

Okrádáte mě

6Já Hospodin se neměním – proto jste, synové Jákobovi, nebyli zničeni.

7Už od dob svých otců jste se odvraceli od mých pravidel a nedodržovali jste je. Vraťte se ke mně a já se vrátím k vám, praví Hospodin zástupů. „Jak se máme vrátit?“ ptáte se.

8Smí snad člověk okrádat Boha? Vždyť vy mě okrádáte! „Jak tě okrádáme?“ ptáte se. Na desátcích a obětech!

9Jste naprosto prokletí, že mě okrádáte, vy, celý národe!

10Sneste všechny desátky do obilnice, ať je v mém chrámě co jíst. Jen mě v tom vyzkoušejte, praví Hospodin zástupů, zda vám nezotvírám nebeské průduchy a nevyliji na vás požehnání, že ho ani nepoberete.

11Zastavím kvůli vám škůdce, aby vám neničil úrodu země, a také réva na vinici vám nezajde, praví Hospodin zástupů.

12Všechny národy řeknou: „Blaze vám!“ a vaše země bude nádherná, praví Hospodin zástupů.

Urážíte mě

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[13]Hrozně mě urážíte, praví Hospodin. „Jak tě urážíme?“ ptáte se.

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[14]Říkáte: „Sloužit Bohu je k ničemu! Co z toho máme, plnit jeho úkoly a chodit před Hospodinem zástupů jako truchlící?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[15]Proto říkáme: Blaze nadutcům! Nejlépe se vede zločincům – pokoušejí Boha, ale trestu uniknou.“

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[16]Tehdy spolu rozmlouvali ctitelé Hospodina a Hospodin naslouchal a slyšel je. Byla před ním sepsána pamětní kniha o těch, kdo ctili Hospodina a jeho jméno měli na mysli.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[17]Ti budou v den, který připravuji, mým zvláštním pokladem, praví Hospodin zástupů, a já k nim budu laskavý, jako je laskavý otec k synovi, který mu slouží.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

[18]Tehdy znovu uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a ničemným; mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

Hospodinův den

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[19]Hle, už přichází ten den planoucí jako pec! Všichni nadutci a všichni zločinci budou jako strniště a den, který přichází, je sežehne, praví Hospodin zástupů. Nezůstane z nich kořen ani ratolest!

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[20]Vám, ctitelům mého jména, však vyjde slunce spravedlnosti a v jeho paprscích bude uzdravení. Vyrazíte a budete dovádět jako telátka vypuštěná z maštale.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[21]Tehdy podupete ničemné – budou pod vašima nohama jako popel v den, který připravuji, praví Hospodin zástupů.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[22]Pamatujte na Zákon mého služebníka Mojžíše, na pravidla a ustanovení, jež jsem mu svěřil na Orébu pro celý Izrael.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[23]Hle, ještě než přijde ten veliký a hrozný Hospodinův den, pošlu k vám proroka Eliáše,

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

[24]aby obrátil srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych až přijdu, neranil zemi prokletím.

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo

Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.
2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;
3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;
4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;
5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;
6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;
7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;
8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;
9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;
10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;
11 Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

NOVÝ ZÁKON
Czech
Bible 21 (2009)

Evangelium Podle Matouše

Mesiášův rodokmen

Matouš 1

1 Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova:
2 Abraham zplodil Izáka, Izák zplodil Jákoba, Jákob zplodil Judu a jeho bratry,
3 Juda zplodil Perese a Zeracha z Támar, Peres zplodil Checrona, Checron zplodil Rama,
4 Ram zplodil Aminadaba, Aminadab zplodil Nachšona, Nachšon zplodil Salmona,
5 Salmon zplodil Boáze z Rachab, Boáz zplodil Obéda z Rút, Obéd zplodil Jišaje,
6 Jišaj pak zplodil krále Davida. David zplodil Šalomouna z manželky Uriášovy,
7 Šalomoun zplodil Rechoboáma, Rechoboám zplodil Abiáše, Abiáš zplodil Asu,
8 Asa zplodil Jošafata, Jošafat zplodil Jehorama, Jehoram zplodil Uziáše,
9 Uziáš zplodil Jotama, Jotam zplodil Achaze, Achaz zplodil Ezechiáše,
10 Ezechiáš zplodil Menašeho, Menaše zplodil Amona, Amon zplodil Jošiáše,
11 Jošiáš zplodil Jekoniáše a jeho bratry a pak přišlo babylonské zajetí.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo

Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

[12] Po odvlečení do Babylonu Jekoniáš zplodil Šealtiela, Šealtiel zplodil Zerubábela,

[13] Zerubábel zplodil Abihuda, Abihud zplodil Eliakima, Eliakim zplodil Azora,

[14] Azor zplodil Sádoka, Sádok zplodil Achima, Achim zplodil Eliuda,

[15] Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Matana, Matan zplodil Jákoba

[16] a Jákob zplodil Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš zvaný Kristus.

[17] Celkem tedy bylo čtrnáct pokolení od Abrahama po Davida, čtrnáct pokolení od Davida po babylonské zajetí a čtrnáct pokolení od babylonského zajetí po Krista.

Bůh je s námi

[18] Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ale předtím, než se vzali, se ukázalo, že je těhotná z Ducha svatého.

[19] Její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl veřejně zostudit, rozhodl se, že se s ní rozejde v tichosti.

[20] Když však o tom přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.

[21] Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů."

[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:
[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).
[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.
[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.
[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.
[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;
[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.
[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:
[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[22]To vše se stalo, aby se naplnilo, co Hospodin řekl ústy proroka:

[23]„Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel," což se překládá: Bůh je s námi.

[24]Když se Josef probudil, zachoval se, jak mu přikázal Hospodinův anděl, a vzal si Marii za manželku.

[25]Nespal s ní ale až do doby, kdy porodila syna, jemuž dal jméno Ježíš.

Mudrcové z Východu

Matouš 2

[1]Ježíš se narodil v judském Betlémě za dnů krále Heroda. Tehdy do Jeruzaléma přišli mudrcové z Východu.

[2]„Kde je ten narozený židovský král?" ptali se. „Spatřili jsme na Východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit."

[3]Když se to doslechl král Herodes, velmi se rozrušil a celý Jeruzalém s ním.

[4]Svolal všechny vrchní kněze a učitele lidu a ptal se jich, kde se má narodit Mesiáš.

[5]„V judském Betlémě," odpověděli mu. „Neboť tak je psáno skrze proroka:

[6]‚Ty však, Betléme v judské zemi, nejsi z judských knížat vůbec nejmenší, vždyť právě z tebe vzejde Panovník, Pastýř pro Izrael, můj lid.'"

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo

[7]Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a vyptával se jich, kdy přesně se jim ta hvězda ukázala.

[8]Potom je poslal do Betléma se slovy: „Jděte a pečlivě vyhledejte to dítě. Jakmile je najdete, oznamte mi to, abych se mu mohl jít poklonit i já.“

[9]Jakmile vyslechli krále, vyrazili na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, je předcházela, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.

[10]Když tu hvězdu spatřili, zmocnila se jich nesmírná radost.

[11]Vešli do domu, a když tam uviděli dítě s jeho matkou Marií, padli na kolena a klaněli se mu. Otevřeli své poklady a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

[12]Když potom od Boha dostali ve snu pokyn, aby se nevraceli k Herodovi, vrátili se do své země jinudy.

Útěk do Egypta

[13]A hle, po jejich odjezdu se Josefovi ve snu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti nepovím. Herodes totiž bude to dítě hledat, aby ho zabil.“

[14]Ještě tu noc tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a odešel do Egypta,

[15]kde zůstal až do Herodovy smrti. Tak se naplnilo, co Hospodin promluvil ústy

SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

16 Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

17 Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

18 Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

19 Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

20 Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

21 Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

22 Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

23 E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista

proroka: „Povolal jsem svého Syna z Egypta."

16Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, nesmírně se rozhněval a dal v Betlémě a v celém okolí povraždit všechny chlapce mladší dvou let, podle času, na který se vyptal mudrců.

17Tehdy se naplnilo slovo proroka Jeremiáše:

18 „V Rámě je slyšet křik – naříkání a mnohé úpění. Ráchel tam pláče nad svými dětmi, nad jejich ztrátou se nedá utěšit!"

19Když potom Herodes zemřel, hle, Hospodinův anděl se ve snu ukázal Josefovi v Egyptě

20a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země. Ti, kdo usilovali o život dítěte, jsou již mrtví."

21Josef tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a přišel do izraelské země.

22Uslyšel ale, že v Judsku místo svého otce Heroda kraluje Archelaos, a tak se tam bál jít. Když potom od Boha dostal ve snu pokyn, obrátil se do galilejského kraje.

23Přišel tam a bydlel ve městě zvaném Nazaret. Tak se naplnila slova proroků, že bude nazýván Nazaretský.

Hlas volajícího

Matouš 3

Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele

[1]V těch dnech začal Jan Křtitel kázat v judské poušti:

[2]„Čiňte pokání! Nebeské království je blízko!“

[3]To je ten, o kterém mluvil prorok Izaiáš, když říkal: „Hlas volajícího na poušti: Připravte Pánovu cestu! Urovnejte jeho stezky!“

[4]Ten Jan nosil oděv z velbloudí srsti, kolem boků měl kožený pás a jeho pokrmem byly kobylky a lesní med.

[5]Jeruzalém, celé Judsko i celý jordánský kraj tehdy vycházel k němu,

[6]vyznávali své hříchy a on je křtil v řece Jordán.

[7]Když ale uviděl, že se k němu přichází pokřtít mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, jak utéct před přicházejícím hněvem?

[8]Začněte nést ovoce odpovídající vašemu pokání.

[9]A nemyslete, že si můžete říkat: ‚Máme otce Abrahama.‘ Říkám vám, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit potomky z tohoto kamení!

[10]Sekera je už napřažena ke kořeni stromů. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a vhozen do ohně.

[11]Jistě, já vás křtím vodou k pokání, ale ten, který přichází po mně, je silnější než já. Jemu nejsem hoden ani zout sandály. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[12]Už má lopatu v ruce a vyčistí svůj mlat. Svou pšenici shromáždí do obilnice, ale plevy bude pálit neuhasitelným ohněm!“

Milovaný Syn

[13]Tehdy přišel Ježíš z Galileje za Janem k Jordánu, aby se od něj nechal pokřtít.

[14]Jan mu v tom ale velmi bránil: „Já potřebuji být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš za mnou?“

[15]„Nebraň tomu,“ odpověděl mu Ježíš. „Takto máme naplnit veškerou spravedlnost.“ A tak mu nebránil.

[16]Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody a hle, otevřela se mu nebesa a spatřil Božího Ducha, jak sestupuje z nebe jako holubice a přichází na něj.

[17]Vtom se z nebe ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“

Je psáno

Matouš 4

[1]Tehdy byl Ježíš veden Duchem na poušť, aby tam byl pokoušen od ďábla.

[2]Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl.

[3]Vtom k němu přistoupil Pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kamení, ať se promění v chleby.“

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.
[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo
[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.
[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.
[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles
[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.
[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.
[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;
[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;
[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:
[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[4]On však odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.'"
[5]Tehdy ho ďábel vzal do svatého města a postavil ho na vrcholek chrámu.
[6]„Jsi-li Boží Syn," řekl, „vrhni se dolů! Je přece psáno: ‚Svým andělům přikáže o tobě a ponesou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.'"
[7]Ježíš mu řekl: „Také je psáno: ‚Nepokoušej Hospodina, svého Boha.'"
[8]Poté ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu.
[9]„To všechno ti dám," řekl mu, „když padneš na kolena a pokloníš se mi."
[10]„Odejdi, satane!" řekl mu na to Ježíš. „Je přece psáno: ‚Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.'"
[11]Tenkrát ho ďábel opustil a hle, přistoupili andělé a sloužili mu.

Světlo v Galileji

[12]Když Ježíš uslyšel, že Jan byl uvězněn, vrátil se do Galileje.
[13]Opustil Nazaret a přišel bydlet do pobřežního města Kafarnaum v krajinách Zabulon a Neftalí.
[14]Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše:
[15]„Země Zabulon a země Neftalí, při cestě k moři, za Jordánem, Galilea pohanů:

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[16] Lid, který bydlel v temnotách, uviděl veliké světlo, obyvatelům krajiny stínu smrti světlo se zaskvělo.“

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[17]Od té doby začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání! Nebeské království je blízko!“

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[18]Jednou se procházel podél Galilejského jezera a uviděl dva bratry, jak házejí síť do vody. Byli to rybáři Šimon (později zvaný Petr) a jeho bratr Ondřej.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[19]Řekl jim: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[20]Oni hned opustili sítě a šli za ním.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[21]Poodešel dál a uviděl jiné dva bratry – Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana – jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují sítě. Zavolal je

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

[22]a oni hned opustili loď i svého otce a šli za ním.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[23]Ježíš pak procházel celou Galileu, učil v jejich synagogách, kázal evangelium o Království a uzdravoval každou nemoc a každý neduh mezi lidmi.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[24]Zpráva o něm se roznesla i po celé Sýrii, a tak k němu přiváděli všechny nemocné, sužované různými neduhy a bolestmi, posedlé, trpící padoucnicí i ochrnuté a on je uzdravoval.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte

As bem-aventuranças

Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

[25]A šly za ním veliké zástupy nejen z Galileje, ale i z Dekapole, Jeruzaléma, Judska a Zajordánska.

Blaze vám

Matouš 5

[1]Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu. Posadil se, a když k němu přistoupili jeho učedníci,

[2]začal je učit:

[3]„Blaze chudým v duchu, neboť jim patří nebeské království.

[4]Blaze plačícím, neboť budou potěšeni.

[5]Blaze mírným, neboť dostanou zemi za dědictví.

[6] Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť budou nasyceni.

[7] Blaze milosrdným, neboť dojdou milosrdenství.

[8]Blaze čistým v srdci, neboť uvidí Boha.

[9] Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť budou nazváni Božími dětmi.

[10] Blaze pronásledovaným pro spravedlnost, neboť jim patří nebeské království.

[11]Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a šířit o vás všelijaké zlé a lživé řeči kvůli mně.

[12]Radujte se a jásejte, protože vaše odplata v nebesích je veliká. Takto totiž pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

Os discípulos, o sal da terra
Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

13 Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

13Vy jste sůl země. Kdyby sůl ztratila svou chuť, čím se zas osolí? Nebude už k ničemu, jen se vyhodí ven a lidé ji pošlapou.

Os discípulos, a luz do mundo

14 Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

14Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto.

15 nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

15Stejně tak se nerozsvěcí lampa, aby ji postavili pod vědro, ale na svícen a tehdy svítí všem, kdo jsou v domě.

16 Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

16Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

Naplnění Zákona

17 Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

17„Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit.

18 Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

18Amen, říkám vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, než se to všechno naplní.

19 Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

19Kdokoli by zrušil jedno z těchto nejmenších přikázání a tak by učil lidi, bude v nebeském království považován za nejmenšího. Ale kdokoli by je plnil a učil, ten bude v nebeském království považován za velikého.

20 Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

20Říkám vám, že pokud vaše spravedlnost nebude o mnoho převyšovat spravedlnost znalců Písma a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského království.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que

[21]Slýchali jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezabíjej,' a kdokoli by někoho zabil, bude vydán soudu.

[22]Já vám však říkám, že každý, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu. Kdokoli by svému bratru řekl: ‚Tupče!' bude vydán veleradě, a kdokoli by mu řekl: ‚Blázne!' bude vydán pekelnému ohni.

[23]Proto když bys přinášel na oltář svůj dar a tam si vzpomněl, že tvůj bratr má něco proti tobě,

[24]nech svůj dar tam před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem. Teprve potom přijď obětovat svůj dar.

[25]Se svým odpůrcem se dohodni rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj odpůrce nevydal soudci a soudce zřízenci a byl bys vsazen do vězení.

[26]Amen, říkám ti: Určitě odtamtud nevyjdeš, dokud nevrátíš poslední haléř.

[27]Slýchali jste, že bylo řečeno: ‚Necizolož.'

[28]Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.

[29]Svádí-li tě tvé pravé oko, vyloupni je a zahoď pryč. Je pro tebe lepší, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.

[30]Svádí-li tě tvá pravá ruka, usekni ji a zahoď pryč. Je pro tebe lepší, aby zahynul

se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

31 Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

32 Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

33 Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

34 Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

35 nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

36 nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

37 Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança

Lucas 6.27-30

38 Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

39 Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

40 e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

41 Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo přišlo do pekla.

31 Také bylo řečeno: ‚Kdo chce zapudit svou manželku, musí jí dát rozlukový list.‘

32 Já vám však říkám, že každý, kdo zapudí svou manželku (kromě případu smilstva), přivádí ji k cizoložství; a každý, kdo si zapuzenou vezme, cizoloží.

33 Slýchali jste také, že předkům bylo řečeno: ‚Nebudeš křivě přísahat‘ a ‚Své sliby Hospodinu splň.‘

34 Já vám však říkám, abyste vůbec nepřísahali, ani při nebi, protože to je Boží trůn,

35 ani při zemi, protože to je podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože to je město toho velikého Krále.

36 Nepřísahej ani na svou hlavu. Nemůžeš přece jediný svůj vlas udělat bílým nebo černým.

37 Ať je tedy vaše slovo ‚Ano‘ ano a ‚Ne‘ ne. Co je nad to, je od zlého.

38 Slýchali jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko, zub za zub.‘

39 Já vám však říkám, abyste neodporovali zlému člověku. Když tě někdo udeří do pravé tváře, nastav mu i druhou.

40 Když se s tebou někdo chce soudit, aby tě připravil o košili, nech mu i plášť.

41 Když tě někdo nutí jít s ním jednu míli, jdi dvě.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem; [45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[42]Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si od tebe chce půjčit, se neodvracej.

[43]Slýchali jste, že bylo řečeno: ‚Miluj svého bližního a svého nepřítele měj v nenávisti.‘

[44]Já vám však říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.

[45]Tak budete synové svého Otce v nebesích. On přece dává svému slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé.

[46]Jakou máte odplatu, když milujete jen ty, kdo milují vás? Nedělají snad totéž i výběrčí daní?

[47]A co mimořádného děláte, když zdravíte jen své bratry? Nedělají to snad i pohané?

[48]Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Skrytá zbožnost

Matouš 6

[1]„Dávejte si pozor, abyste nepředváděli své dobré skutky lidem na odiv. Jinak totiž nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.

[2]Když dáváš chudým, nevytrubuj před sebou, jako to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby sklízeli chválu od lidí. Amen, říkám vám, že už mají svou odměnu.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

[3]Raději, když dáváš chudým, ať tvá levice neví, co dělá pravice.

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[4]Tak tvé dobrodiní zůstane vskrytu a tvůj Otec, který vidí vskrytu, tě odmění.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[5]Také když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali před lidmi. Amen, říkám vám, že už mají svou odměnu.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[6]Raději, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři dveře a modli se ke svému Otci, který je vskrytu. Tvůj Otec, který vidí vskrytu, tě odmění.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[7]Když se tedy modlíte, neříkejte prázdná slova jako pohané, kteří si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

[8]Nebuďte jako oni. Váš Otec ví, co potřebujete, ještě předtím, než ho poprosíte.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[9]Proto se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí tvé jméno!

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[10]Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi, tak i na zemi.

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[11]Dej nám i dnes náš denní chléb

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[12]a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[13] A neuveď nás do pokušení, ale vysvoboď nás od zlého.

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

[14]Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám.

[15]Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.

[16]A když se postíte, nebuďte zasmušilí jako pokrytci, kteří hyzdí své tváře, aby ukázali lidem, že se postí. Amen, říkám vám, že už mají svou odměnu.

[17]Když se postíš, raději si pomaž hlavu olejem a umyj si tvář,

[18]aby tvůj půst nebyl zjevný lidem, ale tvému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, tě odmění.“

Bůh, nebo mamon?

[19]„Nehromaďte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou.

[20]Raději si hromaďte poklady v nebi, kde je mol a rez neničí a zloději nevykopávají ani nekradou.

[21]Vždyť tam, kde máš poklad, budeš mít i srdce.

[22]Oko je lampou těla. Je-li tvé oko štědré, celé tvé tělo bude jasné.

[23]Je-li však tvé oko lakomé, celé tvé tělo bude temné. Jestliže je světlo v tobě tmou, jak veliká bude sama tma?!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

[24]Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

Nemějte starosti

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[25]„Proto vám říkám: Nemějte starost o svůj život ani o své tělo – co budete jíst a pít a co si oblečete. Není snad život víc než jídlo a tělo víc než oblečení?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[26]Podívejte se na ptáky na obloze. Nesejí, nesklízejí, neshromažďují do stodol, ale váš nebeský Otec je živí. Nejste snad vy mnohem dražší?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[27]Copak si někdo z vás samými starostmi prodlouží život o jediný den?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[28]A proč si děláte starosti s oblečením? Pomyslete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou,

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[29]ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[30]Jestliže tedy Bůh takto obléká polní trávu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neoblékne snad mnohem spíš vás, vy malověrní?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[31]Nemějte tedy starosti. Neříkejte: ‚Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si oblečeme?'

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

[32]Všechny ty věci vyhledávají pohané, ale váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete.

[33]Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno.

[34]Nemějte starost o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti. Den má dost svého trápení.“

Mateus 7

O juízo temerário é proibido

Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

Jak chcete, aby se chovali k vám…

Matouš 7

[1]„Nesuďte, abyste nebyli souzeni.

[2]Jakým soudem totiž soudíte, takovým budete souzeni, a jakou mírou měříte, takovou vám bude odměřeno.

[3]Proč vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku si nevšímáš?

[4]Jak můžeš říci svému bratru: ‚Nech mě, ať ti vytáhnu z oka třísku,‘ a přitom máš sám v oku trám!

[5]Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka, a tehdy prohlédneš, abys vytáhl třísku z oka svého bratra.

[6]Nedávejte svaté věci psům a neházejte své perly prasatům; jinak je zašlapou, otočí se a roztrhají vás.

[7]Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[8]Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.

[9]Kdo z vás je takový člověk, že podá svému synu kámen, když tě prosí o chléb?

[10]Nebo když prosí o rybu, dáš mu snad hada?

[11]Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré věci těm, kdo ho prosí?

[12]Chovejte se k lidem přesně tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám. Právě v tom spočívá Zákon i Proroci.“

Poznáte je po ovoci

[13]„Vcházejte těsnou branou. Prostorná brána a široká cesta vede do záhuby a kdekdo tudy kráčí.

[14]Těsná brána a úzká cesta však vede k životu a málokdo ji nachází.

[15]Dávejte si pozor na falešné proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouše, ale uvnitř jsou to draví vlci.

[16]Poznáte je po jejich ovoci. Sklízejí se snad hrozny z trní a fíky z bodláčí?

[17]Tak tedy každý dobrý strom nese dobré ovoce a špatný strom nese zlé ovoce.

18 Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

19 Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

20 Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

21 Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

22 Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

23 Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos

Lucas 6.46-49

24 Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

25 e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

26 E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

27 e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto

18Dobrý strom nemůže nést zlé ovoce, stejně jako špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

19Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá vyťat a vhozen do ohně.

20A tak tedy: poznáte je po jejich ovoci.

21Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce v nebesích.

22Mnozí mi v onen den řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu démony? Nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?'

23A tehdy jim jasně řeknu: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě vy, kdo pácháte zlo!'

24Každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále.

25Pak padl déšť, přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, ale ten nespadl, protože byl založen na skále.

26Každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude však podobný bláznu, který svůj dům postavil na písku.

27Pak padl déšť, přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, a ten spadl a jeho pád byl hrozný."

contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

28 Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

29 porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

Mateus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

1 Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

2 E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

4 Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião

Lucas 7.1-10

5 Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

6 SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

7 Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

8 Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha

28Když Ježíš dokončil tuto řeč, zástupy žasly nad jeho učením.

29Učil je totiž jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma.

Naše neduhy sňal

Matouš 8

1Když pak sestupoval z hory, šly za ním veliké zástupy.

2Vtom přišel jeden malomocný a klaněl se mu se slovy: „Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit."

3On vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Já to chci. Buď čistý!" A jeho malomocenství bylo ihned očištěno.

4Potom mu Ježíš řekl: „Dej pozor, abys to nikomu neříkal. Jdi ale, ukaž se knězi a obětuj Bohu dar, který přikázal Mojžíš– na svědectví pro ně."

5Když vcházel do Kafarnaum, přistoupil k němu římský setník a prosil ho:

6„Pane, můj služebník leží doma raněn mrtvicí a strašně trpí."

7Ježíš mu řekl: „Já přijdu a uzdravím ho."

8Setník však odpověděl: „Pane, nezasloužím si, abys vešel pod mou

casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele

střechu. Řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.

[9]Sám jsem přece člověk, který podléhá velení a velí vojákům. Když někomu řeknu ‚Jdi,‘ jde; když řeknu jinému ‚Přijď,‘ přijde; když řeknu svému otroku ‚Udělej to,‘ udělá to.“

[10]Ježíš, překvapen tím, co uslyšel, řekl těm, kdo šli za ním: „Amen, říkám vám, takovou víru jsem nikde v Izraeli nenašel!

[11]Říkám vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v nebeském království,

[12]ale synové království budou vyvrženi do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

[13]Tomu setníkovi pak Ježíš řekl: „Jdi. Ať se ti stane, jak jsi uvěřil.“ A v tu chvíli byl jeho služebník uzdraven.

[14]Když potom Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl tam jeho tchyni, jak leží s horečkou.

[15]Dotkl se její ruky, horečka ji opustila a ona vstala a začala ho obsluhovat.

[16]Večer k němu přivedli mnoho lidí posedlých démony a on ty duchy vymítal slovem a všechny nemocné uzdravil.

[17]Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše: „Naše neduhy sňal a naše nemoci nesl.“

mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

18 Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

19 Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

20 Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

21 E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

22 Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

23 Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

24 E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

25 Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

26 Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

Kdo to vůbec je?

18Když Ježíš viděl, kolik je kolem něj lidí, přikázal učedníkům, ať se přeplaví na druhý břeh.

19Tehdy k němu přistoupil jeden znalec Písma se slovy: „Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš."

20Ježíš mu odpověděl: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil."

21Jiný z jeho učedníků mu řekl: „Pane, dovol mi nejdřív odejít a pochovat svého otce."

22Ježíš mu odpověděl: „Pojď za mnou a nech mrtvé pochovávat své mrtvé."

23Potom nastoupil na loď a jeho učedníci za ním.

24Na jezeře se náhle strhla veliká bouře, takže se vlny valily přes loď. On ale spal.

25Přistoupili tedy a vzbudili ho: „Pane, zachraň nás, vždyť umíráme!"

26„Proč se bojíte, malověrní?" řekl jim Ježíš. Potom vstal, okřikl vítr i vlny, a nastal naprostý klid.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[27]Učedníci byli ohromeni. „Kdo to vůbec je?“ ptali se. „Vždyť ho poslouchá i vítr a vlny!“

Stádo prasat

[28]Když se pak přeplavil na druhou stranu do gadarenského kraje, střetli se s ním dva posedlí, kteří vyšli z hrobů. Byli tak nebezpeční, že tou cestou ani nemohl nikdo chodit.

[29]Začali křičet: „Co je ti po nás, Boží Synu? Přišel jsi nás předčasně trýznit?“

[30]Opodál se páslo veliké stádo prasat.

[31]Démoni ho tedy prosili: „Když nás vymítáš, pošli nás do toho stáda prasat.“

[32]„Jděte!“ řekl jim, a tak vyšli, vstoupili do toho stáda prasat a celé to stádo se rozeběhlo ze srázu dolů do jezera, kde utonulo.

[33]Pasáci prasat tehdy utekli, a když přišli do města, všechno to o těch posedlých vyprávěli.

[34]Celé město hned vyšlo Ježíšovi naproti, a jakmile ho uviděli, žádali ho, ať opustí jejich kraj.

Co je snadnější?

Matouš 9

[1]Nastoupil tedy na loď, přeplavil se a přišel do svého města.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[2]Vtom k němu přinesli ochrnutého člověka na nosítkách. Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Vzchop se, synu. Tvé hříchy jsou odpuštěny."

[3]Někteří znalci Písma si řekli: „Ten člověk se rouhá!"

[4]Ježíš ale znal jejich myšlenky, a tak se jich zeptal: „Proč si hned myslíte něco zlého?

[5]Co je podle vás snadnější říci: ‚Jsou ti odpuštěny hříchy,' anebo: ‚Vstaň a choď'?

[6]Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy" – tehdy pověděl ochrnutému – „Vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů."

[7]A on vstal a odešel domů.

[8]Když to uviděly zástupy, zmocnil se jich úžas a vzdaly slávu Bohu, který dal lidem takovou moc.

Nové víno

[9]Cestou odtud Ježíš uviděl člověka jménem Matouš, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou," a on vstal a šel za ním.

[10]Když pak Ježíš stoloval v jeho domě, přišlo tam mnoho výběrčích daní a různých hříšníků a stolovali s Ježíšem a jeho učedníky.

[11]Uviděli to farizeové a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že váš mistr jí s výběrčími daní a hříšníky?"

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

[12]Ježíš to uslyšel a odpověděl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

[13]Jděte a přemýšlejte, co znamená: ‚Chci milosrdenství, ne oběti.' Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšníky."

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

[15] Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

[16] Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

[17] Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

[14]Potom k němu přišli učedníci Jana Křtitele. „Jak to, že my a farizeové se postíme často, ale tvoji učedníci se nepostí?" ptali se.

[15]Ježíš jim odpověděl: „Mohou ženichovi přátelé truchlit, dokud je ženich ještě s nimi? Přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy se budou postit.

[16]Nikdo nepřišívá na starý plášť záplatu z nové látky. Taková výplň odtrhne i kus roucha a díra bude ještě horší.

[17]Také se nelije nové víno do starých měchů. Jinak se měchy roztrhnou, víno se rozlije a měchy se zničí. Nové víno se lije do nových měchů, a tak se obojí zachová."

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

Každou nemoc, každý neduh

[18]Zatímco k nim takto mluvil, náhle k němu přistoupil představený synagogy a klaněl se mu se slovy: „Moje dcera právě zemřela. Pojď ale, vlož na ni ruku, a bude žít!"

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[19]Ježíš tedy vstal a šel za ním a jeho učedníci také.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

[20]Náhle se zezadu přiblížila žena, která dvanáct let trpěla krvácením, a dotkla se cípu jeho roucha.

[21]Řekla si totiž: „Jestli se jen dotknu jeho roucha, budu uzdravena.“

[22]Ježíš se otočil, a když ji uviděl, řekl: „Vzchop se, dcero. Tvá víra tě uzdravila.“ A od té chvíle byla zdravá.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

[23]Když Ježíš dorazil k domu představeného synagogy a uviděl hudebníky a hlučný zástup kvílících,

[24]řekl: „Odejděte! Ta dívka neumřela, jenom spí.“ Jen se mu ale vysmívali.

[25]Když byl zástup konečně pryč, Ježíš vešel dovnitř, vzal ji za ruku a ta dívka vstala.

[26]Zpráva o tom se roznesla po celé zemi.

A cura de dois cegos

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

[27]Cestou odtud šli za Ježíšem dva slepci a křičeli: „Smiluj se nad námi, synu Davidův!“

[28]Když došel domů, slepci přišli za ním. „Věříte, že to dokážu?“ zeptal se jich Ježíš. „Ano, Pane,“ odpověděli.

[29]Dotkl se tedy jejich očí a řekl: „Ať se vám stane podle vaší víry!“

[30]Vtom se jim otevřely oči. Ježíš je přísně napomenul: „Dejte pozor, ať se to nikdo nedozví.“

[31]Ale oni šli a roznesli zprávu o něm po celé zemi.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos

Os seus nomes

Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[32]Sotva odešli, vtom k němu lidé přivedli němého člověka posedlého démonem.

[33]Když pak byl ten démon vyhnán a němý začal mluvit, zástupy užasly a říkaly: „Něco takového je v Izraeli nevídáno!“

[34]Farizeové ale říkali: „Vymítá démony knížetem démonů.“

[35]Takto Ježíš obcházel všechna města a vesnice, vyučoval v jejich synagogách, kázal evangelium o Království a uzdravoval každou nemoc a každý neduh.

[36]Když se díval na zástupy, byl pohnut soucitem k nim, protože byli ztrápení a zmatení jako ovce bez pastýře.

[37]Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je obrovská, ale dělníků málo.

[38]Proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.“

Jako ovce mezi vlky

Matouš 10

[1]Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh.

[2]A toto jsou jména dvanácti apoštolů: Nejprve Šimon zvaný Petr a jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův a jeho bratr Jan,

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze

Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[3]Filip a Bartoloměj, Tomáš a výběrčí daní Matouš, Jakub Alfeův a Tadeáš,

[4]Šimon Horlivec a Jidáš Iškariotský, který ho potom zradil.

[5]Těchto dvanáct Ježíš vyslal s těmito pokyny: „Nechoďte na cestu pohanů, nevstupujte do města Samaritánů,

[6]ale raději jděte ke ztraceným ovcím z lidu Izraele.

[7]Jděte a ohlašujte: ‚Nebeské království je blízko!‘

[8]Nemocné uzdravujte, mrtvé křiste, malomocné očišťujte, démony vymítejte. Zdarma jste dostali, zdarma dejte.

[9]Neberte si s sebou do opasků zlato, stříbro ani peníze

[10]ani mošnu ani náhradní košile ani obuv ani hůl – dělník si přece zaslouží svůj pokrm.

[11]Když přijdete do města nebo vesnice, najděte tam hodného člověka a zůstaňte u něj, dokud neodejdete.

[12]Když budete vcházet do něčího domu, popřejte mu pokoj.

[13]Bude-li toho ten dům hoden, pak ať váš pokoj přejde na něj. Nebude-li hoden, ať se váš pokoj vrátí k vám.

[14]Pokud vás někdo nepřijme a nebude poslouchat vaše slova, vyjděte z toho domu nebo města a setřeste si z nohou i jeho prach.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

[15]Amen, říkám vám, že v soudný den bude sodomskému a gomorskému kraji lehčeji než takovému městu.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[16]Posílám vás jako ovce mezi vlky, proto buďte chytří jako hadi a nevinní jako holubice.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[17]Dejte si pozor na lidi, protože vás budou vydávat soudům a bičovat vás ve svých shromážděních.

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[18]Kvůli mně vás povedou i před vládce a krále na svědectví pro ně a pro národy.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[19]Když vás jim vydají, nestarejte se, jak a co máte říkat. Co máte říci, vám bude dáno v tu chvíli.

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[20]Nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[21]Bratr bratra i otec syna tehdy vydá na smrt, děti povstanou proti svým rodičům a zabijí je.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[22]Kvůli mému jménu vás budou všichni nenávidět, ale kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

[23]Když vás budou pronásledovat v jednom městě, utečte do jiného. Amen, říkám vám, že neprojdete izraelská města, než přijde Syn člověka.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[24]Není učedník nad mistra ani služebník nad svého pána.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[25]Pro učedníka je dost na tom, když bude jako jeho mistr a služebník jako jeho pán. Jestliže hospodáře nazvali Belzebubem, čím spíše jeho domácí?

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[26]Nebojte se jich. Není totiž nic skrytého, co nebude zjeveno, ani nic tajného, co nebude poznáno.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[27]Co vám říkám ve tmě, mluvte na světle; co slyšíte šeptat do ucha, hlásejte ze střech!

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[28]Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou. Raději se bojte Toho, který může duši i tělo zahubit v pekle.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[29]Neprodávají se snad dva vrabci za haléř? Přitom ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce.

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[30]Vám jsou ale spočítány i všechny vlasy na hlavě!

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[31]Proto se nebojte. Jste dražší než mnoho vrabců.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

[32]Kdokoli mě vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem v nebesích.

[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

[33]Kdo by mě ale před lidmi zapřel, toho i já zapřu před svým Otcem v nebesích.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[34]Nemyslete si, že jsem přišel, abych na zem přinesl pokoj. Nepřišel jsem přinést pokoj, ale meč.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[35]Přišel jsem, abych rozdělil člověka proti jeho otci, dceru proti matce a snachu proti tchyni.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.

[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[36]Člověk bude mít nepřátele ve vlastní rodině.

[37]Kdo má rád otce nebo matku více než mě, není mě hoden. Kdo má rád syna nebo dceru více než mě, není mě hoden.

[38]Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden.

[39]Kdo nalezne svou duši, ten ji ztratí, a kdo ztratí svou duši kvůli mně, ten ji nalezne.

[40]Kdo vás přijímá, ten přijímá mě, a kdo přijímá mě, přijímá Toho, který mě poslal.

[41]Kdo přijímá proroka jakožto proroka, dostane odplatu proroka. Kdo přijímá spravedlivého jakožto spravedlivého, dostane odplatu spravedlivého.

[42]Kdo by třeba jen podal pohár studené vody jednomu z těchto maličkých, protože je to můj učedník, amen, říkám vám, že nepřijde o svou odplatu.“

Matouš 11

[1]Když Ježíš dokončil tyto pokyny svým dvanácti učedníkům, odešel odtud, aby učil a kázal v jejich městech.

Více než prorok

[2]Jan se ve vězení doslechl o Kristových skutcích a poslal za ním své učedníky

[3]s otázkou: „Jsi Ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[4]Ježíš jim odpověděl: „Jděte a vyprávějte Janovi, co tu slyšíte a vidíte:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[5]slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou čistí, hluší slyší, mrtví se křísí a chudým se káže evangelium.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[6]A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje."

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[7]Když pak ti muži odešli, Ježíš promluvil k zástupům o Janovi: „Co jste si přišli do pouště prohlédnout? Třtinu větrem se klátící?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[8]Na co jste se šli podívat? Na člověka v nádherných šatech? Ti, kdo nosí nádherné šaty, jsou k vidění v královských domech.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[9]Na co jste se tedy šli podívat? Na proroka? Ano, říkám vám, a více než na proroka.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[10]Toto je ten, o kterém je psáno: ‚Hle, posílám svého posla před tváří tvou, jenž připraví tvou cestu před tebou.'

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[11]Amen, říkám vám, žádné ženě se nenarodil nikdo nad Jana Křtitele, ale kdo je nejmenší v nebeském království, je větší než on.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[12]Ode dnů Jana Křtitele až dosud nebeské království snáší násilí a násilníci je uchvacují.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[13]Až po Jana o tom prorokovali všichni Proroci i Zákon.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[14]Jste-li to ochotni přijmout, on je ten Eliáš, který měl přijít.

[15]Kdo má uši, slyš!

[16]Ke komu mám ale přirovnat toto pokolení? Podobá se dětem, které sedí na návsi a volají na druhé:

[17] ‚Pískali jsme vám, a netančili jste; naříkali jsme, a neplakali jste!‘

[18]Jan totiž přišel, nejedl a nepil a oni říkají: ‚Je posedlý!‘

[19]Přišel Syn člověka, jí a pije – a oni říkají: ‚Podívejte, žrout a pijan vína, přítel výběrčích daní a hříšníků!‘ Moudrost je ale potvrzena svými skutky.“

Pojďte ke mně

[20]Městům, ve kterých se stalo nejvíce jeho zázraků, tehdy začal vyčítat, že nečinila pokání:

[21]„Běda tobě, Korozaim, běda tobě, Betsaido! Kdyby se zázraky, které se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by činili pokání v pytlovině a popelu.

[22]Říkám vám: Týru a Sidonu bude v soudný den lehčeji než vám!

[23]A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do pekla se propadneš! Vždyť kdyby se zázraky, které se dějí v tobě, staly v Sodomě, zůstala by stát až dodnes.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[24]Říkám vám: Sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.“

[25]V té době Ježíš řekl: „Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvňatům.

[26]Jistě, Otče, neboť tak se ti zalíbilo.

[27]Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec, a ani Otce nikdo nezná, jedině Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.

[28]Pojďte ke mně, všichni upracovaní a obtěžkaní, a já vám dám odpočinout.

[29]Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem mírný a pokorný v srdci, a vaše duše najdou odpočinutí.

[30]Mé jho je totiž příjemné a mé břemeno lehké.“

Pán soboty

Matouš 12

[1]Jednou v sobotu Ježíš procházel obilím. Jeho učedníci dostali hlad, a tak začali trhat klasy a jíst.

[2]Když to uviděli farizeové, řekli mu: „Podívej se, tvoji učedníci dělají, co se v sobotu nesmí!“

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[3]On jim však řekl: „Copak jste nečetli, co udělal David, když se svými muži dostal hlad?

[4]Jak vešel do Božího domu a jedl posvátné chleby předložení, které nesměl jíst on ani jeho muži, ale pouze samotní kněží?

[5]A nečetli jste v Zákoně ani to, že kněží svou sobotní prací v chrámu znesvěcují sobotu, a jsou nevinní?

[6]Říkám vám ale, že zde je někdo větší nežli chrám.

[7]Kdybyste věděli, co znamená: ‚Chci milosrdenství, ne oběti,‘ neodsuzovali byste nevinné.

[8]Syn člověka je totiž pánem i nad sobotou.“

[9]Odešel odtud a přišel do jejich synagogy.

[10]Byl tu jeden člověk s ochrnutou rukou, a tak se Ježíše vyptávali: „Smí se v sobotu uzdravovat?“ Chtěli ho totiž z něčeho obvinit.

[11]On jim však řekl: „Je snad mezi vámi takový člověk, že kdyby měl jednu ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, nevzal by ji a nevytáhl?

[12]O co cennější je člověk než ovce? A proto se v sobotu smí konat dobro.“

[13]Tehdy řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá jako ta druhá.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda

[14]Farizeové se pak odešli radit, jak by ho zničili.

Hle, můj služebník

[15]Ježíš se to ale dozvěděl a odešel odtud. Šly za ním veliké zástupy a on je všechny uzdravil.

[16]Přísně je však napomínal, aby ho neuváděli ve známost.

[17]Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše:

[18] „Hle, můj služebník, jehož jsem vyvolil, můj milovaný, kterého jsem si oblíbil. Na něj položím svého Ducha, on oznámí spravedlnost národům.

[19] Nebude se hádat ani křičet, jeho hlas na ulicích slyšet nebude.

[20] Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nedovede spravedlnost k vítězství.

[21] A v jeho jménu bude naděje národů.“

Ježíš a Belzebub

[22]Potom k němu přivedli slepého a němého člověka posedlého démonem a on ho uzdravil, takže mluvil a viděl.

[23]Všechny zástupy žasly: „Není snad tohle ten Syn Davidův?“

[24]Když to uslyšeli farizeové, řekli: „Tenhle nevymítá démony jinak než Belzebubem, knížetem démonů!“

[25]Ježíš ale znal jejich myšlenky, a tak jim řekl: „Každé království rozdělené samo proti sobě zpustne a žádné město nebo dům rozdělený proti sobě neobstojí.

cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

26 Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

26Vymítá-li satan satana, je rozdělen sám proti sobě. Jak tedy obstojí jeho království?

27 E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

27A pokud já vymítám démony Belzebubem, kým je vymítají vaši synové? Oni proto budou vašimi soudci.

28 Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

28Vymítám-li však démony Božím Duchem, jistě k vám přišlo Boží království.

29 Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

29Jak může někdo vejít do silákova domu a uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve nespoutá? Teprve tehdy vyloupí jeho dům.

30 Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

30Kdo není se mnou, je proti mně; kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.

31 Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

31Proto vám říkám: Každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu jim odpuštěno nebude.

32 Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

32Kdokoli by řekl slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale kdokoli by mluvil proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím.

Árvores e seus frutos

Lucas 6.43-45

33 Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

33Šlechtěte strom, a jeho ovoce bude dobré. Nechte strom zplanět, a jeho ovoce bude zlé. Strom se přece pozná po ovoci.

34 Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

34Plemeno zmijí! Jak byste mohli mluvit dobré věci, když jste zlí? Co na srdci, to na jazyku!

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas

Lucas 11.29-32

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

A estratégia de Satanás

Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[35]Dobrý člověk vynáší ze svého dobrého pokladu to dobré, zlý člověk vynáší ze zlého pokladu zlé.

[36]Říkám vám ale, že z každého prázdného slova, které lidé řeknou, budou skládat účty v soudný den.

[37]Svými vlastními slovy budeš ospravedlněn, svými vlastními slovy budeš odsouzen."

Zlé pokolení

[38]Tehdy mu někteří ze znalců Písma a farizeů odpověděli: „Mistře, chceme od tebe vidět nějaké znamení."

[39]On jim však řekl: „Zlé a cizoložné pokolení vyžaduje znamení, ale žádné znamení nedostane – kromě znamení proroka Jonáše.

[40]Jako byl Jonáš tři dny a tři noci v břiše velryby, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.

[41]Obyvatelé Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde je někdo víc než Jonáš.

[42]Královna Jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde je někdo víc než Šalomoun.

[43]Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po vyprahlých místech a hledá odpočinek, ale nenachází.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus

Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador

Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

[44]Tehdy si řekne: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.' A když přijde a nalezne ho vymetený a ozdobený, ale prázdný,

[45]jde a přibere k sobě sedm jiných duchů, horších než je sám. Pak vejdou dovnitř, zabydlí se tam a nakonec tomu člověku bude hůře než na začátku. Tak tomu bude i s tímto zlým pokolením."

Ježíšova rodina

[46]A zatímco ještě mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku, neboť s ním chtěli promluvit.

[47]Někdo mu řekl: „Pohleď, tvá matka a tví bratři stojí venku. Chtějí s tebou mluvit."

[48]On mu však odpověděl: „Kdo je má matka? Kdo jsou mí bratři?"

[49]Ukázal rukou na své učedníky a řekl: „Pohleď, má matka a mí bratři.

[50]Kdokoli plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr, má sestra, má matka."

Podobenství o rozsévači

Matouš 13

[1]Toho dne Ježíš vyšel z domu a posadil se na břehu jezera.

[2]Sešly se k němu tak veliké zástupy, že nastoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.
[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.
[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?
[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.
[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.
[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.
[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[3]a on jim v podobenstvích vyprávěl o mnoha věcech. Řekl: „Hle, vyšel rozsévač, aby rozséval.
[4]A jak rozséval, některá semena padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je.
[5]Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla dost země, a ihned vzešla, protože země neměla hloubku.
[6]Když pak vyšlo slunce, spálilo je, a protože neměla kořen, uschla.
[7]Jiná zas padla do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je.
[8]Ještě jiná však padla na dobrou půdu a vydala úrodu – některé stonásobnou, jiné šedesátinásobnou a jiné třicetinásobnou.
[9]Kdo má uši, slyš!“

[10]Tehdy k němu přistoupili učedníci a ptali se: „Proč s nimi mluvíš v podobenstvích?“

[11]„Vám je dáno znát tajemství nebeského království,“ odpověděl jim, „ale jim to dáno není.

[12]Tomu, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.
[13]Proto k nim mluvím v podobenstvích, že vidí, ale nevidí a slyší, ale neslyší ani nerozumějí.

[14]Naplňuje se na nich Izaiášovo proroctví: ‚Sluchem uslyšíte, ale nepochopíte, zrakem uvidíte, ale neprohlédnete.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

[23] Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[15] Neboť srdce tohoto lidu ztvrdlo; ušima ztěžka slyšeli a oči pevně zavřeli, jen aby očima neuviděli, ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je nemohl uzdravit.‘

[16] Ale blaze vašim očím, že vidí, a vašim uším, že slyší.

[17] Amen, říkám vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, co vy vidíte, ale neviděli a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli.

[18] Poslechněte si tedy význam podobenství o rozsévači:

[19] Ke každému, kdo slyší slovo o Království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, co bylo zaseto do jeho srdce. To je ten, u koho bylo zaseto podél cesty.

[20] Na skalnaté zemi je zaseto u toho, kdo slyší Slovo a hned je s radostí přijímá,

[21] ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Jakmile kvůli Slovu nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadá.

[22] Do trní je zaseto u toho, kdo slyší Slovo, ale starosti tohoto světa a oklamání bohatstvím to slovo dusí, a tak se stává neplodným.

[23] Do dobré země je zaseto u toho, kdo slyší Slovo a rozumí a který opravdu přináší úrodu: někdo stonásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný třicetinásobnou.“

Jiná podobenství o Království

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;
[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.
[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.
[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?
[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?
[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.
[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;
[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[24]Pověděl jim další podobenství: „Nebeské království je, jako když člověk rozsívá na svém poli dobré semeno.
[25]Ale zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel mezi pšenici koukol a odešel.
[26]Když pak vzešla stébla a přinesla úrodu, tehdy se ukázal i koukol.
[27]Služebníci toho hospodáře tedy přišli a ptali se ho: ‚Pane, nenasel jsi na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal ten koukol?‘
[28]Odpověděl jim: ‚To udělal nepřítel.‘ Služebníci se zeptali: ‚Chceš, abychom ho šli vytrhat?‘
[29]Ale on řekl: ‚Nikoli, protože byste při trhání koukolu mohli vytrhnout i pšenici.
[30]Nechte obojí růst spolu až do žně. V čas žně řeknu žencům: Vytrhejte nejdříve koukol a svažte do snopků ke spálení. Pšenici ale shromážděte do mé obilnice.‘“
[31]Pověděl jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasel na svém poli.
[32]To zrnko je sice nejmenší ze všech semen, ale když vyroste, je větší než jiné byliny a je z něj strom, takže ptáci přiletí a uhnízdí se v jeho větvích.“

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

[33]Vyprávěl jim ještě další podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který žena vzala a zadělala do tří měřic mouky, až nakonec všechno zkvasilo.“

Por que Jesus falou por parábolas

Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[34]To všechno Ježíš zástupům vyprávěl v podobenstvích. Jinak než v podobenství k nim vůbec nemluvil.

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

[35]Tak se naplnilo slovo proroka: „Otevřu svá ústa v podobenstvích, budu vyprávět věci skryté od stvoření světa.“

A explicação da parábola do joio

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

[36]Tehdy propustil zástupy a šel domů. Tam za ním přišli jeho učedníci a žádali: „Vysvětli nám to podobenství o koukolu na poli.“

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[37]Odpověděl jim: „Rozsévač dobrého semene je Syn člověka,

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

[38]pole je tento svět, dobré semeno jsou synové Království a koukol jsou synové toho zlého.

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[39]Nepřítel, který je rozsívá, je ďábel, žeň je konec tohoto světa a ženci jsou andělé.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[40]Jako se tedy sbírá koukol a spaluje se v ohni, tak to bude na konci světa.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[41]Syn člověka pošle své anděly a ti vyberou z jeho království všechno pohoršující, totiž ty, kdo páchají zlo,

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[42]a uvrhnou je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[43]Spravedliví tehdy zazáří v království svého Otce jako slunce. Kdo má uši, slyš!

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

[44]Nebeské království je, jako když člověk najde poklad ukrytý v poli. Znovu ho ukryje a pak jde, s radostí prodá všechno, co má, a koupí to pole.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[45]Nebeské království je, jako když kupec hledající krásné perly

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

[46]najde jednu velmi vzácnou perlu. Jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[47]Nebeské království je jako síť spuštěná do moře, která nabírá všechno možné.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[48]Když se naplní, rybáři ji vytáhnou na břeh, sednou si a to, co je dobré, vyberou do kádí; to, co je špatné, ale vyhodí.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[49]Totéž se bude dít na konci světa: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[50]a vhodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[51]Pochopili jste to všechno?“ „Ano,“ odpověděli mu.

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

[52]Na to jim řekl: „Každý učitel Písma, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré věci.“

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

Prorok beze cti

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[53]Když Ježíš dokončil tato podobenství, šel odtud.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm

[54]Přišel do svého domovského města a učil je v jejich synagoze tak, že žasli a říkali:

esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista

Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

„Odkud má tenhle takovou moudrost a zázračné schopnosti?

[55]Není to snad syn toho tesaře? Nejmenuje se jeho matka Marie a jeho bratři Jakub, Josef, Šimon a Juda?

[56]Nejsou snad všechny jeho sestry u nás? Odkud tedy má všechny tyto věci?“

[57]A tak se nad ním pohoršovali. Ježíš jim řekl: „Prorok není beze cti; jedině ve své vlasti a ve svém domě.“

[58]A kvůli jejich nevíře tam nevykonal mnoho zázraků.

Přines mi jeho hlavu!

Matouš 14

[1]V tu dobu uslyšel zprávu o Ježíši i tetrarcha Herodes.

[2]„To je Jan Křtitel!“ řekl svým služebníkům. „Vstal z mrtvých, a proto se skrze něj dějí zázraky.“

[3]Herodes totiž Jana zatkl, spoutal a uvěznil kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa,

[4]protože Jan mu říkal: „Tvůj sňatek s ní je nezákonný!“

[5]Herodes ho tedy chtěl zabít, ale bál se zástupu, protože ho měli za proroka.

[6]Dcera té Herodiady pak na oslavě Herodových narozenin tančila uprostřed hodovníků a Herodovi se tak zalíbila,

[7]že jí přísahal splnit jakékoli přání.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[8]Předem navedena svou matkou mu tedy řekla: „Přines mi na téhle míse hlavu Jana Křtitele!“

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[9]Králi se to nelíbilo, ale kvůli přísaze a kvůli svým hostům poručil, ať jí to splní.

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[10]Poslal tedy kata, aby Jana ve vězení sťal.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[11]Když na míse přinesli jeho hlavu, dali ji té dívce a ta ji odnesla matce.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

[12]Později přišli Janovi učedníci, vzali tělo a pochovali je. Potom šli a pověděli to Ježíšovi.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

Pět chlebů a dvě ryby

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[13]Když to Ježíš uslyšel, odplavil se odtud o samotě na pusté místo. Jakmile se to doslechly zástupy, vypravily se za ním pěšky z měst.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[14]Když vystoupil z loďky a uviděl veliký zástup lidí, byl naplněn soucitem k nim a uzdravoval jejich nemocné.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[15]Večer pak k němu přišli učedníci a řekli: „Tohle místo je pusté a už je dost pozdě. Propusť zástupy, ať si jdou do vesnic koupit něco k jídlu.“

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[16]„Nemusejí odcházet,“ odpověděl jim Ježíš. „Vy jim dejte najíst.“

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[17]„Nic tu nemáme,“ namítli, „jen pět chlebů a dvě ryby.“

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[18]„Přineste mi je,“ řekl jim.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os

[19]Nechal zástup posadit na trávě, vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal a dával ty chleby učedníkům a učedníci zástupům.

pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[20]A tak se všichni najedli do sytosti. Potom posbírali nalámané kousky, které zbyly: dvanáct plných košů.

[21]Jedlo tam tehdy kolem pěti tisíc mužů kromě žen a dětí.

To jsem já!

[22]Hned potom přiměl učedníky, ať nastoupí na loď a jedou napřed na druhou stranu, než on propustí zástupy.

[23]Když zástupy propustil, vystoupil o samotě na horu, aby se modlil. Pozdě večer tam zůstal sám.

[24]Loď už byla daleko od břehu, zmítána vlnami, protože vítr vál proti ní.

[25]Krátce před svítánímse k nim Ježíš vydal pěšky po hladině.

[26]Když ho učedníci uviděli kráčet po jezeře, vyděsili se a křičeli strachy: „To je přízrak!“

[27]„Vzchopte se, to jsem já!“ promluvil na ně hned Ježíš. „Nebojte se.“

[28]„Pane, jestli jsi to ty,“ odpověděl mu Petr, „přikaž, ať k tobě přijdu po vodě.“

[29]„Pojď!“ řekl mu. A Petr vystoupil z lodi a kráčel po vodě, aby přišel k Ježíši.

[30]Když ale viděl, jak silný je vítr, dostal strach a začal se topit. „Pane, zachraň mě!“ vykřikl.

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[31]Ježíš ihned vztáhl ruku a chytil ho. „Proč jsi pochyboval, malověrný?“ řekl mu.

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[32]Jakmile pak nastoupili na loď, vítr se utišil.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

[33]Ti, kdo byli na lodi, se mu začali klanět a říkali: „Ty jsi opravdu Boží Syn!“

Jesus em Genesaré

Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[34]Když se přeplavili, přistáli u Genezaretu.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[35]Místní ho poznali a rozeslali posly po celém okolí. Přinesli k němu všechny nemocné

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

[36]a prosili ho, aby se směli aspoň dotknout cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

Co člověka špiní

Matouš 15

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[1]Tehdy k Ježíši přišli znalci Písma a farizeové z Jeruzaléma.

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[2]„Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších?“ říkali. „Vždyť si před jídlem neumývají ruce!“

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[3]„A proč vy kvůli své tradici přestupujete Boží přikázání?“ odpověděl jim Ježíš.

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[4]„Bůh řekl: ‚Cti otce i matku‘ a ‚Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, musí zemřít.‘

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[5]Vy ale říkáte, že kdokoli by řekl otci nebo matce: ‚To, čím bych ti měl vypomoci, jsem daroval Bohu,‘

6 esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.	6ten už nemusí svého rodiče nijak uctít. A tak jste kvůli své tradici zrušili Boží slovo.
7 Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:	7Pokrytci, Izaiáš o vás správně prorokoval:
8 Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.	8‚Tento lid mě ctí svými rty, srdcem je mi však vzdálený.
9 E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.	9Nadarmo mě ale uctívají, když učí lidské nauky a příkazy.‘“
10 E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:	10Pak svolal zástup a řekl jim: „Slyšte a rozumějte.
11 não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.	11Člověka nešpiní to, co mu vchází do úst, ale to, co mu z úst vychází.“
12 Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?	12Tehdy k němu přistoupili učedníci a řekli mu: „Víš, že se farizeové urazili, když slyšeli ta slova?“
13 Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.	13„Každá sazenice,“ odpověděl, „kterou nesázel můj nebeský Otec, bude vykořeněna.
14 Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.	14Nechte je, jsou to slepí vůdcové slepých. Povede-li slepý slepého, oba padnou do jámy.“
15 Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.	15„Vysvětli nám to podobenství,“ požádal ho Petr.
16 Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?	16„Vy jste ještě tak nechápaví?“ řekl Ježíš.
17 Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?	17„Nerozumíte, že všechno, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do žumpy?
18 Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.	18Co ale z úst vychází, jde ze srdce a špiní to člověka.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[19]Ze srdce totiž vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilnění, krádeže, křivá svědectví, urážky.

[20]Tyto věci špiní člověka. Ale jíst neumytýma rukama, to člověka nešpiní.“

Víra pohanské ženy

[21]Ježíš pak odtud odešel a odebral se do okolí Týru a Sidonu.

[22]Jedna kananejská žena z toho kraje šla za ním a křičela: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Má dcera je hrozně posedlá ďáblem.“

[23]On jí však neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, když za námi pořád křičí.“

[24]Odpověděl jí tedy: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu Izraele.“

[25]Ona však přistoupila a klaněla se mu se slovy: „Pane, pomoz mi.“

[26]„Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psům,“ odvětil.

[27]Ona však řekla: „Ano, Pane, ale i psi jedí zbytky ze stolu svých pánů.“

[28]„Jak velikou máš víru, ženo!“ odpověděl jí na to Ježíš. „Ať se ti stane, jak toužíš.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

Sedm chlebů a pár rybek

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[29]Ježíš se pak odtud vrátil ke Galilejskému jezeru, vystoupil na horu a posadil se tam.

[30]Tehdy k němu přišlo veliké množství lidí. Měli s sebou chromé, slepé, němé, zmrzačené a mnohé jiné. Pokládali mu je k nohám a on je uzdravoval.

[31]Když lidé viděli, jak němí mluví, zmrzačení jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí, užasli a vzdali slávu Bohu Izraele.

[32]Potom Ježíš svolal své učedníky a řekl: „Je mi těch lidí líto. Jsou se mnou už tři dny a nemají co jíst. Nechci je poslat pryč hladové, vždyť by cestou padli vyčerpáním.“

[33]„Kde v téhle pustině vezmeme tolik chleba?“ namítli učedníci. „Jak bychom mohli nasytit takový zástup?“

[34]„Kolik máte chlebů?“ zeptal se Ježíš. „Sedm – a pár malých rybek,“ odpověděli.

[35]Ježíš tedy nechal zástupy posadit na zem,

[36]vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, lámal a dával učedníkům a učedníci zástupům.

[37]A tak se všichni najedli do sytosti. Potom posbírali nalámané kousky, které zbyly: sedm plných košů.

[38]Jedlo tam tehdy čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus

Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[39]A když propustil zástupy, nastoupil na loď a připlul do magadanského kraje.

Farizejský a saducejský kvas

Matouš 16

[1]Potom ho přišli pokoušet farizeové a saduceové. Žádali ho, aby jim ukázal nějaké znamení z nebe.

[2]Odpověděl jim: „Večer říkáte: ‚Bude hezky, nebe se červená.‘

[3]Za svítání ale: ‚Dnes bude ošklivo, nebe se červená mraky.‘ Umíte rozeznat nebeské úkazy, ale znamení těchto časů rozeznat neumíte?

[4]Zlé a cizoložné pokolení vyhledává znamení, ale žádné znamení nedostane – kromě znamení Jonášova.“ Tehdy je nechal a odešel.

[5]Když se učedníci přeplavili na druhý břeh, zjistili, že zapomněli vzít chleba.

[6]Ježíš jim řekl: „Dejte pozor, varujte se kvasu farizeů a saduceů.“

[7]Dohadovali se tedy mezi sebou: „Vždyť jsme s sebou žádný chleba nevzali.“

[8]Ježíš to ale věděl, a tak řekl: „Proč se spolu dohadujete, vy malověrní, že nemáte chleba?

[9]Copak ještě nechápete? Nevzpomínáte si na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik jste nasbírali košů?

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro

Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

[10]Ani na těch sedm chlebů pro ty čtyři tisíce, a kolik jste nasbírali košů?

[11]Jak to, že nechápete, že jsem nemluvil o chlebu? Varujte se farizejského a saducejského kvasu!“

[12]Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se vyvarovali chlebového kvasu, ale farizejského a saducejského učení.

Ty jsi Mesiáš

[13]Když Ježíš přišel do okolí Cesareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho mají lidé Syna člověka?“

[14]Odpověděli: „Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jiného z proroků.“

[15]„A za koho mě máte vy?“ zeptal se.

[16]„Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ odpověděl mu Šimon Petr.

[17]„Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův,“ řekl mu na to Ježíš. „Tohle ti totiž nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích.

[18]A já ti říkám, že jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekel ji nepřemohou.

[19]Dám ti klíče nebeského království: cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli na zemi rozvážeš, bude rozvázáno v nebi.“

[20]Tehdy učedníky přísně napomenul, aby nikomu neříkali, že on je Mesiáš.

Vezmi svůj kříž

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

[21]Od té doby začal Ježíš oznamovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma, mnoho vytrpět od starších, vrchních kněží a znalců Písma, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých.

[22]Petr ho tehdy vzal stranou a začal ho kárat: „Bůh tě chraň, Pane, to se ti nesmí stát!“

[23]On se ale odvrátil a řekl Petrovi: „Odstup ode mě, satane! Svádíš mě, protože nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.“

[24]Potom Ježíš řekl svým učedníkům: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.

[25]Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil svůj život pro mě, ten jej nalezne.

[26]Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil? Co dá člověk na oplátku za svůj život?

[27]Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy každému odplatí podle jeho skutků.

[28]Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, jistě nezakusí smrt, dokud nespatří Syna člověka přicházet v jeho království.“

Ježíš, Mojžíš a Eliáš

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

Matouš 17

[1]Po šesti dnech Ježíš k sobě vzal Petra, Jakuba a jeho bratra Jana, vyvedl je o samotě na vysokou horu

[2]a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.

[3]A hle, uviděli Mojžíše a Eliáše, jak s ním rozmlouvají.

[4]Petr na to Ježíšovi řekl: „Pane, dobře, že jsme tu! Jestli chceš, uděláme tu tři stánky – jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“

[5]Než to dořekl, náhle je zahalil zářící oblak. Vtom se z oblaku ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil. Jeho poslouchejte.“

[6]Když to učedníci uslyšeli, padli na tvář a hrozně se báli.

[7]Ježíš přistoupil a dotkl se jich se slovy: „Vstaňte, nebojte se.“

[8]A když zvedli oči, neviděli už nikoho než samotného Ježíše.

[9]Cestou zpět z hory jim Ježíš přikázal: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“

[10]Učedníci se ho zeptali: „Proč tedy znalci Písma říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?“

[11]„Jistě, ‚přijde Eliáš a všechno napraví.‘“ odpověděl Ježíš.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

[12]„Já vám však říkám, že Eliáš už přišel, ale oni ho nepoznali a udělali s ním, co chtěli. Totéž od nich vytrpí i Syn člověka.“

[13]Tehdy učedníci pochopili, že jim to řekl o Janu Křtiteli.

Víra přenáší hory

[14]A když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk, padl před ním na kolena

[15]a řekl: „Pane, smiluj se nad mým synem. Má padoucnici a hrozně tím trpí. Často padá do ohně anebo do vody.

[16]Přivedl jsem ho ke tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“

[17]„Vy nevěřící a zvrácené pokolení!“ zvolal Ježíš. „Jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte mi ho sem.“

[18]Ježíš pak tomu démonovi pohrozil a on vyšel a chlapec byl v tu chvíli uzdraven.

[19]Učedníci později přišli za Ježíšem a v soukromí se ho zeptali: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“

[20-21] „Kvůli své malověrnosti,“ odpověděl jim. „Amen, říkám vám, budete- li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete téhle hoře: ‚Přejdi odsud tam,‘ a ona přejde a nic pro vás nebude nemožné.“

Synové jsou svobodní

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

22 Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

23 e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

24 Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

25 Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

26 Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

27 Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus

Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

1 Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

2 E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

3 E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes

22Ještě když se zdržovali v Galileji, Ježíš jim řekl: „Syn člověka bude vydán do lidských rukou.

23Zabijí ho, ale třetího dne bude vzkříšen.“ Učedníci z toho byli zdrceni.

24Jakmile přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámové daně. „Váš učitel neplatí daně?“ ptali se.

25„Ale ano,“ odpověděl Petr. Když pak přišel domů, Ježíš ho předešel otázkou: „Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové daně a poplatky? Od vlastních synů, anebo od cizích?“

26„Od cizích,“ odpověděl Petr. „Synové jsou tedy svobodní!“ řekl mu Ježíš.

27„Ale abychom je neurazili, jdi k jezeru a nahoď udici. V ústech první chycené ryby najdeš peníz. Ten vezmi a dej jim ho za mě i za sebe.“

Nejmenší jsou největší

Matouš 18

1V tu dobu přišli učedníci za Ježíšem s otázkou: „Kdo je v nebeském království největší?“

2Ježíš k sobě zavolal malé dítě a postavil je doprostřed

3se slovy: „Amen, říkám vám, pokud se neobrátíte a nebudete jako děti, vůbec do nebeského království nepřijdete.

como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

4 Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

4Kdokoli se poníží a bude jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.

5 E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

5Kdokoli by takové dítě přijal v mém jménu, přijímá mě.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

6 Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

6Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili veliký mlýnský kámen a utopili ho v mořské hlubině.

7 Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

7Běda světu kvůli pohoršením! Pohoršení sice musejí přicházet, ale běda člověku, skrze kterého pohoršení přichází.

8 Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

8Svádí-li tě tedy tvá ruka nebo noha, usekni ji a zahoď od sebe. Je pro tebe lepší, abys chromý nebo zmrzačený vstoupil do života, než mít obě ruce nebo obě nohy a být uvržen do věčného ohně.

9 Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

9A jestliže tě svádí tvé oko, vyloupni je a zahoď od sebe. Je pro tebe lepší vejít do věčného života jednooký, než mít obě oči a být uvržen do pekelného ohně.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

10 Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

11 [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

10-11 Dejte si pozor, abyste nepohrdali žádným z těchto maličkých. Říkám vám totiž, že jejich andělé v nebesích neustále hledí na tvář mého nebeského Otce.

[12] Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

[13] E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

[14] Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

[15] Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

[16] Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

[12]Co myslíte, kdyby nějaký člověk měl sto ovcí a jedna z nich by zabloudila, nenechá těch devadesát devět na horách a nepůjde hledat tu bloudící?

[13]A když ji konečně najde, amen, říkám vám, že se z ní raduje více než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily.

[14]Právě tak není vůle vašeho Otce v nebesích, aby zahynul jediný z těchto maličkých.“

Kolikrát mám odpustit?

[15]„Kdyby tvůj bratr proti tobě zhřešil, jdi a napomeň ho mezi čtyřma očima.

[16]Jestliže tě poslechne, získal jsi bratra. Pokud tě neposlechne, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva bratry, aby každé slovo bylo potvrzeno výpovědí dvou nebo tří svědků.

[17]Nechce-li však poslechnout ani je, řekni to církvi. A pokud odmítne poslechnout i církev, ať je tedy pro tebe cizí jako pohan a výběrčí daní.

[18]Amen, říkám vám, že cokoli svážete na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli rozvážete na zemi, bude rozvázáno v nebi.

[19]Říkám vám také, že pokud se dva z vás na zemi shodnou ohledně čehokoli, za co by prosili, stane se jim to od mého nebeského Otce.

[20]Neboť kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Lucas 17.3-4

21 Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

21Tehdy k němu přistoupil Petr a řekl: „Pane, kolikrát proti mně může můj bratr zhřešit a já mu mám odpustit? Sedmkrát?“

22 Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

22Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti, že sedmkrát, ale sedmasedmdesátkrát.

A parábola do credor incompassivo

23 Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

23Nebeské království se totiž podobá králi, který chtěl se svými služebníky vyrovnat účty.

24 E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

24A když začal počítat, přivedli mu jednoho, který mu dlužil deset tisíc hřiven.

25 Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

25Když neměl čím zaplatit, poručil jeho pán, aby ho prodali i se ženou, s dětmi a se vším, co měl, a tím aby se zaplatil dluh.

26 Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

26Služebník padl na kolena a začal se mu klanět se slovy: ‚Měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím!‘

27 E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

27Pán se tedy nad ním slitoval, odpustil mu dluh a nechal ho jít.

28 Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

28Když ale ten služebník odešel, našel svého druha, který mu dlužil sto denárů, popadl ho a začal ho škrtit se slovy: ‚Zaplať, co dlužíš!‘

29 Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

29Ten padl na kolena a prosil ho: ‚Měj se mnou strpení a zaplatím ti!‘

30 Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

30On ale nechtěl. Odešel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí, co dluží.

31 Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e

31Když jeho druhové viděli, co se stalo, byli zdrceni. Šli za svým pánem a pověděli mu všechno, co se stalo.

foram relatar ao seu senhor tudo que aconteceram.

32 Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

33 não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

34 E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

35 Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão

Marcos 10.1

1 E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

2 Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio

Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

3 Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

4 Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

5 e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

32Jeho pán ho tedy zavolal. ‚Ty zlý služebníku!‘ řekl mu. ‚Odpustil jsem ti celý dluh, protože jsi mě prosil.

33Neměl ses nad svým druhem slitovat, jako jsem se já slitoval nad tebou?!‘

34Jeho pán se rozhněval a vydal ho mučitelům, dokud nezaplatí celý dluh.

35Totéž udělá i můj nebeský Otec vám, pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru.“

Co Bůh spojil

Matouš 19

1Když Ježíš dokončil tuto řeč, odešel z Galileje a přišel do judského kraje za Jordánem.

2Šly za ním veliké zástupy a on je tam uzdravil.

3Tehdy za ním přišli farizeové a pokoušeli ho: „Smí člověk z jakéhokoli důvodu zapudit manželku?“

4„Copak jste nečetli,“ odpověděl jim, „že Stvořitel je od počátku ‚učinil jako muže a ženu‘

5a řekl: ‚Proto muž opustí otce i matku, přilne ke své manželce a ti dva budou jedno tělo‘?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[6]A tak už nejsou dva, ale jedno tělo. Co Bůh spojil, člověče nerozděluj.“

[7]Namítli mu: „Proč tedy Mojžíš přikázal, že zapuzená manželka má dostat rozlukový list?“

[8]Odpověděl jim: „To kvůli tvrdosti vašeho srdce vám Mojžíš povolil zapudit manželku, ale od počátku to tak nebylo.

[9]Proto vám říkám, že kdo zapudí svou manželku z jiného důvodu než kvůli smilstvu a vezme si jinou, cizoloží.“

[10]„Jestli je to mezi mužem a ženou takhle, je lepší se neženit!“ řekli mu na to učedníci.

[11]„Ne všichni přijímají toto slovo,“ odpověděl jim, „ale jen ti, kterým je to dáno.

[12]Jsou eunuchové, kteří se tak narodili z lůna matky, jsou eunuchové, kteří se jimi stali lidským přičiněním, a jsou eunuchové, kteří se jimi stali sami pro nebeské království. Kdo to může přijmout, ať to přijme.“

Kdo vejde do Království

[13]Tehdy k němu přinesli malé děti, aby na ně vkládal ruce a modlil se, ale učedníci je okřikovali.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.
[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico
Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?
[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.
[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;
[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.
[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?
[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.
[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas
Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.
[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[14]Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně – vždyť právě takovým patří nebeské království!“
[15]Vkládal tedy na ně ruce a pak odtud odešel.
[16]Vtom k němu přišel jeden muž s otázkou: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych měl věčný život?“
[17]On mu však řekl: „Proč se mě vyptáváš na dobro? Jen Jediný je dobrý. Chceš-li ale vejít do života, dodržuj přikázání.“
[18]„A která?“ zeptal se. Ježíš odpověděl: „‚Nezabíjej, necizolož, nekraď, nelži,
[19]cti otce i matku‘ a ‚miluj svého bližního jako sám sebe.‘“
[20]„To všechno dodržuji,“ řekl mladík. „Co mi ještě schází?“
[21]Ježíš odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, rozdej ho chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě.“
[22]Když to ten mladík uslyšel, smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.
[23]Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je nesnadné vstoupit do nebeského království.
[24]A říkám vám znovu: To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?
[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.
[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?
[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.
[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.
[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.
[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.
[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[25]Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se.

[26]Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

[27]„Podívej se,“ ozval se Petr, „my jsme všechno opustili a šli za tebou. Co bude s námi?“

[28]Ježíš odpověděl: „Amen, říkám vám, kteří jste mě následovali, že při znovuzrození světa, až se Syn člověka posadí na trůnu své slávy, budete i vy sedět na dvanácti trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.

[29]A každý, kdo pro mé jméno opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole, získá stokrát více a obdrží za dědictví věčný život.

[30]Mnozí první pak budou poslední a poslední první.“

O dělnících na vinici

Matouš 20

[1]„Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel za svítání, aby najal dělníky na svou vinici.

[2]Domluvil se s dělníky na denáru za den a poslal je na svou vinici.

[3]Když vyšel ven okolo deváté hodiny, uviděl jiné, jak stojí na tržišti a zahálejí,

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[4]a tak jim řekl: ‚Jděte i vy na mou vinici. Dám vám spravedlivou odměnu.'

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[5]A tak šli. V poledne a kolem třetí odpoledne vyšel znovu a udělal totéž.

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[6]Když pak vyšel kolem páté odpoledne, našel jiné, jak tam postávají, a tak jim řekl: ‚Proč tu stojíte a celý den zahálíte?'

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[7]‚Nikdo nás nenajal,' odpověděli mu. Řekl jim tedy: ‚Jděte i vy na mou vinici.'

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[8]Večer řekl pán vinice svému správci: ‚Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, počínaje od posledních až po první.'

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[9]Přišli tedy ti najatí kolem páté odpoledne a dostali každý po jednom denáru.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[10]Když přišli na řadu ti první, mysleli si, že dostanou víc, ale i oni dostali každý po jednom denáru.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[11]A když ho dostali, začali reptat na hospodáře:

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[12]‚Tihle poslední pracovali jednu hodinu a tys je postavil naroveň nám, kteří jsme v tom horku dřeli celý den!'

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[13]On však jednomu z nich odpověděl: ‚Příteli, já ti nekřivdím. Nedomluvil ses se mnou na denáru?

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[14]Vezmi si, co ti patří, a běž; já ale chci dát tomuto poslednímu stejně jako tobě.

15 Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

16 Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

17 Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

18 Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

19 E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

20 Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

21 Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

22 Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

23 Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-

15Nesmím si snad na svém dělat, co chci? Anebo snad kvůli mé štědrosti trpíš závistí?‘

16Takto budou poslední první a první poslední.“

Můžete pít můj kalich?

17Cestou vzhůru do Jeruzaléma si Ježíš vzal dvanáct učedníků stranou a řekl jim:

18„Hle, blížíme se k Jeruzalému. Tam bude Syn člověka vydán vrchním kněžím a znalcům Písma a ti ho odsoudí k smrti.

19Vydají ho pohanům, aby se mu vysmívali, zbičovali ho a ukřižovali, ale třetího dne bude vzkříšen.“

20Tehdy k němu přišla matka Zebedeových synů se svými syny, klaněla se mu a o něco ho prosila.

21„Co chceš?“ zeptal se jí.

22Odpověděla: „Řekni, ať tito dva moji synové mohou sedět ve tvém království jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ „Nevíte, o co prosíte,“ řekl jí na to Ježíš. „Můžete snad pít kalich, který mám pít?“ „Můžeme,“ odvětili.

23Na to jim řekl: „Ano, budete pít můj kalich. Dát vám sedět po mé pravici a

lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

24 Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

25 Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

26 Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

27 e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

28 tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

29 Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

30 E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

31 Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

32 Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

33 Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

34 Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

levici ovšem nenáleží mně, ale těm, pro které to připravil můj Otec.“

24A když to uslyšelo ostatních deset, rozhořčili se na ty dva bratry.

25Ježíš je však zavolal k sobě a řekl: „Víte, že vládcové národů nad nimi panují a velikáni nad nimi užívají moc.

26Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem.

27Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je vaším otrokem.

28Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Dva slepci

29Když pak vycházeli z Jericha, šel za ním veliký zástup.

30U cesty právě seděli dva slepci. Když slyšeli, že tudy jde Ježíš, vykřikli: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nad námi!“

31Zástup je napomínal, ať mlčí, ale oni křičeli tím více: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nad námi!“

32Ježíš se zastavil, zavolal je a zeptal se: „Co pro vás mám udělat?“

33„Pane,“ odpověděli, „ať se nám otevřou oči!“

34Naplněn soucitem se Ježíš dotkl jejich očí a oni ihned prohlédli a následovali ho.

Král na oslíku

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

Matouš 21

[1]Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfagé u Olivetské hory, poslal Ježíš dva učedníky

[2]a řekl jim: „Jděte do vesnice před vámi. Hned tam najdete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.

[3]Kdyby vám někdo něco namítal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje' a hned je pošle."

[4]To se stalo, aby se naplnilo slovo proroka:

[5] „Povězte Dceři sionské: Hle, tvůj král přichází k tobě, mírný, sedící na oslu, na oslíku, osličím hříbátku."

[6]Učedníci šli a udělali, jak jim Ježíš přikázal.

[7]Přivedli oslici s oslátkem, položili na ně pláště a posadili ho na ně.

[8]Veliký zástup pak prostíral své pláště na cestě a jiní sekali větve ze stromů a stlali je na cestu.

[9]Zástupy, které šly zepředu i zezadu, volaly: „Hosana, Synu Davidův!" „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!" „Hosana na výsostech!"

[10]Když vjížděl do Jeruzaléma, ve městě zavládlo vzrušení. Všichni se ptali: „Kdo to je?"

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[11]„Ježíš," odpovídaly zástupy, „ten prorok z galilejského Nazaretu!"

Doupě lupičů

[12]Ježíš pak vešel do chrámu a vyhnal všechny, kdo tam prodávali a nakupovali. Zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic

[13]se slovy: „Je psáno: ‚Můj dům bude nazýván domem modlitby,' ale vy jste z něj udělali ‚doupě lupičů'!"

[14]V chrámě ho obklopili slepí a chromí a on je uzdravil.

[15]Když ale vrchní kněží a znalci Písma viděli divy, které konal, a děti, jak v chrámě křičí: „Hosana, Synu Davidův!" rozhořčili se.

[16]„Slyšíš, co říkají?" ptali se ho. „Ovšem," odvětil Ježíš. „Copak jste nikdy nečetli: ‚Z úst nemluvňátek a kojenců sis připravil chválu'?"

[17]Potom je opustil a odešel z města do Betanie, kde přenocoval.

Uschlý fíkovník

[18]Za svítání cestou zpět do města dostal hlad.

[19]Uviděl u cesty jeden fíkovník, šel k němu, ale nenašel na něm nic než listí. Řekl mu tedy: „Ať se z tebe už navěky nerodí ovoce!" A ten fíkovník hned uschl.

[20]Když to viděli učedníci, podivili se: „Jak to, že ten fíkovník tak rychle uschl?"

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[21]Ježíš jim odpověděl: „Amen, říkám vám, když budete mít víru a nebudete pochybovat, nejenže budete moci tohle udělat fíkovníku, ale i kdybyste řekli této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře!‘ stane se to.

[22]Když budete věřit, dostanete, o cokoli v modlitbě požádáte.“

Jakým právem

[23]Když přišel do chrámu a vyučoval tam, přistoupili k němu vrchní kněží a starší lidu se slovy: „Jakým právem to děláš? Kdo tě k tomu zmocnil?!“

[24]„Já se vás také na něco zeptám,“ řekl jim na to Ježíš. „Když mi odpovíte, i já vám odpovím, jakým právem to dělám.

[25]Odkud se vzal Janův křest? Z nebe, nebo z lidí?“ Začali se tedy mezi sebou dohadovat: „Když řekneme, že z nebe, řekne: ‚Tak proč jste mu nevěřili?‘

[26]Když řekneme, že z lidí, musíme se bát zástupu, protože všichni mají Jana za proroka.“

[27]Nakonec mu řekli: „Nevíme.“ „Ani já vám tedy neřeknu, jakým právem to dělám,“ odpověděl jim Ježíš.

O dvou synech

[28]„Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Šel za prvním a řekl: ‚Synu, jdi dnes pracovat na vinici.‘

[29]Odpověděl: ‚Nechce se mi,‘ ale pak si to rozmyslel a šel.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[30]Potom šel za druhým a řekl mu totéž. Ten odpověděl: ‚Ano, pane, půjdu,' ale nešel.

[31]Který z těch dvou naplnil otcovu vůli?" „Ten první," řekli. Ježíš jim odpověděl: „Amen, říkám vám, že výběrčí daní a nevěstky jdou do Božího království před vámi.

[32]Když k vám Jan přišel cestou spravedlnosti, nevěřili jste mu, ale výběrčí daní a nevěstky mu uvěřili. Ale ani potom, co jste to viděli, jste si nerozmysleli, že mu uvěříte."

O zlých vinařích

[33]„Poslechněte si další podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a vydal se na cestu.

[34]Když se přiblížil čas vinobraní, poslal k vinařům své služebníky, aby převzali její úrodu.

[35]Vinaři se těch služebníků chopili a jednoho ztloukli, jiného zabili a dalšího kamenovali.

[36]Poslal tedy ještě jiné služebníky, více než předtím, a těm udělali totéž.

[37]Nakonec k nim poslal svého syna. Řekl si: ‚Před mým synem se zastydí.'

[38]Když ale vinaři toho syna uviděli, řekli si: ‚Tohle je dědic. Pojďme ho zabít a zmocnit se dědictví!'

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[39]Chopili se ho, vyvlekli z vinice ven a zabili.

[40]Co tedy pán vinice udělá s oněmi vinaři, až přijde?“

[41]Odpověděli mu: „Ty zlosyny zle zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odevzdávat ovoce v čas sklizně.“

[42]Ježíš jim řekl: „Nikdy jste nečetli v Písmech? ‚Kámen staviteli zavržený stal se kamenem úhelným. Sám Hospodin to učinil a v našich očích je to div.‘

[43]Proto vám říkám, že Boží království vám bude vzato a bude dáno lidu, který ponese jeho ovoce.

[44]Kdo upadne na ten kámen, ten se roztříští, a na koho ten kámen padne, toho rozdrtí.“

[45]Když vrchní kněží a farizeové slyšeli ta jeho podobenství, pochopili, že mluví o nich,

[46]a chtěli ho zatknout. Báli se ale zástupů, protože lidé ho měli za proroka.

O královské svatbě

Matouš 22

[1]Ježíš pak pokračoval dalším podobenstvím. Řekl jim:

[2]„Nebeské království se podobá králi, který svému synu vystrojil svatbu.

[3]Poslal své služebníky, aby svolali pozvané hosty na svatbu, ale oni nechtěli přijít.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[4]Poslal tedy ještě jiné služebníky a řekl jim: ‚Povězte pozvaným: Hle, připravil jsem pro vás hostinu. Dal jsem porazit býčky i vykrmená telata, všechno je připraveno; pojďte na svatbu!‘

[5]Ale oni na to nedbali a odešli jeden na svůj statek a jiný za svým obchodem.

[6]Ostatní se pak chopili jeho služebníků, ztýrali je a zabili.

[7]Král se rozhněval. Poslal svá vojska a ty vrahy zahubil a jejich město spálil.

[8]Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatba je sice připravena, ale ti, kdo byli pozváni, nebyli hodni.

[9]Proto jděte na nároží a zvěte na svatbu, kohokoli najdete.‘

[10]Služebníci tedy vyšli do ulic a shromáždili všechny, které našli – zlé i dobré, a tak se svatební místnost naplnila hosty.

[11]Když pak vešel král, aby se podíval na hosty, uviděl tam člověka, který nebyl oblečen do svatebního roucha.

[12]Řekl mu: ‚Příteli, jak jsi sem mohl vejít bez svatebního roucha?‘ A on oněměl.

[13]Král pak řekl služebníkům: ‚Svažte mu nohy a ruce a vyhoďte do té venkovní tmy! Tam bude pláč a skřípění zubů.‘

[14]Je totiž mnoho povolaných, ale málo vyvolených.“

Čí je ten obraz?

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[15]Tehdy farizeové odešli a radili se, jak by ho chytili za slovo.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[16]Pak za ním poslali své učedníky s herodiány. „Mistře," řekli, „víme, že jsi pravdomluvný, pravdivě učíš Boží cestě a na nikoho nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[17]Proto nám řekni, co si myslíš: Je správné dávat císaři daň, nebo ne?"

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[18]Ježíš znal jejich podlost, a tak jim řekl: „Proč mě pokoušíte, pokrytci?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[19]Ukažte mi peníz daně." Přinesli mu tedy denár.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[20]„Čí je ten obraz a nápis?" zeptal se jich.

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[21]„Císařův," odpověděli. „Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží," řekl jim.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

[22]V úžasu nad tím, co slyšeli, ho nechali být a odešli.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

Bůh je Bohem živých

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[23]Tentýž den k němu přišli saduceové (kteří tvrdí, že není žádné vzkříšení) a zeptali se ho:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[24]„Mistře, Mojžíš řekl, že když ženatý muž zemře bezdětný, má si jeho ženu vzít jeho bratr, aby svému bratru zplodil potomka.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não

[25]U nás bylo sedm bratrů. První se oženil, ale zemřel bez potomků, a tak zanechal svou ženu svému bratru.

tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

26 o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

27 depois de todos eles, morreu também a mulher.

28 Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

29 Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

30 Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

31 E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

32 Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

33 Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

34 Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

35 E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

36 Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

37 Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

26Totéž se stalo i s druhým a třetím bratrem až po sedmého.

27Nakonec pak zemřela i ta žena.

28Kdo z těch sedmi ji tedy bude mít za manželku, až přijde vzkříšení? Měli ji přece všichni!“

29Ježíš jim řekl: „Mýlíte se, protože neznáte Písma ani Boží moc.

30Po vzkříšení se lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako andělé v nebi.

31Ale pokud jde o vzkříšení z mrtvých – copak jste nečetli, jak vám Bůh řekl:

32‚Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův‘? On není Bohem mrtvých, ale živých!“

33A když to zástupy uslyšely, žasly nad jeho učením.

Největší přikázání

34Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, sešli se tam.

35Jeden z nich, znalec Zákona, se pak zeptal, aby ho vyzkoušel:

36„Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?“

37Ježíš mu řekl: „‚Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.‘

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[38]To je první a největší přikázání.

[39]Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘

[40]V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Syn, nebo Pán?

[41]A když už se farizeové sešli, Ježíš se jich zeptal:

[42]„Co si myslíte o Mesiáši? Čí je to syn?“ „Davidův,“ odpověděli.

[43]Na to jim řekl: „Jak ho tedy David může v Duchu nazývat Pánem? Říká přece:

[44]‚Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici, než ti tvé nepřátele k nohám položím.‘

[45]Když ho tedy David nazývá Pánem, jak to může být jeho syn?“

[46]A nikdo mu nedokázal odpovědět ani slovo. Od toho dne se ho už nikdo neodvážil na nic zeptat.

Nebuďte jako oni

Matouš 23

[1]Tehdy Ježíš mluvil k zástupům a svým učedníkům.

[2]Řekl: „Na Mojžíšově místě se posadili znalci Písma a farizeové.

[3]Proto plňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale neřiďte se jejich skutky, protože oni mluví, ale nejednají.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[4]Svazují těžká, neúnosná břemena a nakládají je lidem na bedra, ale sami s nimi nechtějí ani pohnout prstem.

[5]Všechno dělají, jen aby se ukázali před lidmi. Rozšiřují své modlitební řemínky a prodlužují si třásně na šatech.

[6]Milují čestná místa na večeřích, přední sedadla ve shromážděních,

[7]zdravení na tržištích, a když je lidé oslovují: ‚Rabbi!‘

[8]Vy si ale nenechte říkat ‚rabbi‘, protože máte jediného Učitele, a vy všichni jste bratři.

[9]A nikoho si na zemi nenazývejte ‚otcem‘, protože máte jediného Otce, který je v nebi.

[10]Také si nenechte říkat ‚vůdcové‘, protože máte jediného Vůdce, Mesiáše.

[11]Kdo je z vás největší, ten bude vaším služebníkem.

[12]Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Pokrytci!

[13-14] „Ale běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, zavíráte nebeské království před lidmi! Sami tam nevcházíte a těm, kdo chtějí vejít, bráníte!

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!	[15]Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, obcházíte moře i souš, abyste jednoho člověka obrátili na víru, a když ho získáte, uděláte z něj dvakrát většího zatracence, než jste sami!
[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!	[16]Běda vám, slepí vůdcové! Říkáte: ‚Když někdo přísahá na chrám, nic to neznamená, ale kdo přísahá při chrámovém zlatu, ten je zavázán.'
[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?	[17]Blázni! Slepci! Co je větší – zlato, nebo chrám, který to zlato posvěcuje?
[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.	[18]Říkáte také: ‚Když někdo přísahá na oltář, nic to neznamená, ale kdo přísahá na dar ležící na něm, ten je zavázán.'
[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?	[19]Slepci! Co je větší – dar, nebo oltář, který ten dar posvěcuje?
[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.	[20]Kdo přísahá na oltář, přísahá na něj i na všechno, co na něm leží.
[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;	[21]Kdo přísahá na chrám, přísahá na něj i na Toho, kdo v něm bydlí.
[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.	[22]Kdo přísahá na nebe, přísahá na Boží trůn i na Toho, kdo na něm sedí!
[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!	[23]Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, dáváte desátky z máty, kopru a kmínu, ale vynechali jste to nejdůležitější ze Zákona – spravedlnost, milosrdenství a věrnost! Tomuto jste se měli věnovat a tamto nevynechávat.
[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!	[24]Slepí vůdcové, komára cedíte, ale velblouda polykáte!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[25]Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, čistíte kalich a mísu zvenčí, zevnitř jsou ale plné hrabivosti a neřesti.

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[26]Farizeji, ty slepče, nejdříve vyčisti kalich zevnitř, pak bude čistý i navenek!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[27]Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, podobáte se nabíleným hrobům! Navenek sice vypadají krásně, ale uvnitř jsou plné mrtvých kostí a všemožné špíny.

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[28]Tak se i vy navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste plní pokrytectví a nemravnosti!

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[29]Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, stavíte hroby prorokům, zdobíte náhrobky spravedlivých

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[30]a říkáte: ‚Kdybychom žili za dnů našich otců, neprolévali bychom s nimi krev proroků.‘

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[31]Tím sami sebe usvědčujete jako syny těch, kdo vraždili proroky.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[32]Dovršte tedy dílo svých otců!

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[33]Hadi! Plemeno zmijí! Jak byste mohli uniknout pekelnému trestu?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[34]Pohleďte, proto k vám posílám proroky, mudrce a učitele Písma. Vy některé zabijete a ukřižujete, jiné budete bičovat ve svých shromážděních a pronásledovat je od města k městu.

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Mateus 24

O sermão profético

A destruição do templo

Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores

Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e

[35]Tak na vás padne veškerá spravedlivá krev prolitá na zemi – od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Berechiášova, kterého jste zavraždili mezi svatyní a oltářem.

[36]Amen, říkám vám, že to všechno padne na toto pokolení!

[37]Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.

[38]Hle, váš dům vám teď zůstane pustý.

[39]Říkám vám, že od této chvíle mě neuvidíte, dokud neřeknete: ‚Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!‘“

Počátky porodních bolestí

Matouš 24

[1]Tehdy Ježíš odešel z chrámu. Cestou k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby.

[2]On jim ale řekl: „Vidíte to všechno? Amen, říkám vám, že tu nezůstane kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.“

[3]Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci o samotě. „Řekni nám, kdy to bude?“ ptali se. „Jaké

que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

bude znamení tvého příchodu a konce světa?“

[4]Ježíš jim odpověděl: „Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl.

[5]Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé.

[6]Až uslyšíte válečný hluk a zprávy o válkách, hleďte, abyste se nestrachovali. Musí to přijít, ale to ještě nebude konec.

[7]Národ povstane proti národu a království proti království a na různých místech vypuknou hladomory a zemětřesení.

[8]To všechno jsou jen počátky porodních bolestí.

[9]Tehdy vás budou trápit a zabíjet a kvůli mému jménu vás budou nenávidět všechny národy.

[10]Tehdy mnozí odpadnou a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět

[11]a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé.

[12]A protože se rozšíří špatnost, láska mnohých vychladne.

[13]Kdo však vytrvá až do konce, bude zachráněn.

[14]Toto evangelium o Království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům. A potom přijde konec.“

Otřesná ohavnost

[15]„Až uvidíte na svatém místě stát ‚otřesnou ohavnost‘, o níž mluvil prorok Daniel (kdo čte, rozuměj),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;
[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;
[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.
[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!
[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;
[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.
[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.
[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;
[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.
[25] Vede que vo-lo tenho predito.
[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.
[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.
[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem

Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[16]tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor.
[17]Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si z domu něco vzal,
[18]a kdo na poli, ať se nevrací zpátky ani pro plášť.
[19]Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím.
[20]Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zimě nebo v sobotní den.
[21]Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké do té doby nebylo od počátku světa a jaké už nikdy nebude.
[22]Kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny.
[23]Kdyby vám tehdy někdo řekl: ‚Hle, Mesiáš je tu!‘ anebo: ‚Tady je!‘ nevěřte.
[24]Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.
[25]Hle, řekl jsem vám to předem.
[26]Řeknou-li vám: ‚Pohleďte, je na poušti!‘ nevycházejte; anebo: ‚Hle, je na tajném místě,‘ nevěřte.
[27]Příchod Syna člověka nastane jako blesk – rozzáří oblohu od východu až na západ.
[28]‚Kde je mrtvola, tam se slétnou supi.‘“

Příchod Syna člověka

29 Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

30 Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

31 E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

32 Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

33 Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

34 Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

35 Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

36 Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

37 Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

38 Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

29„Hned po soužení oněch dnů ‚slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo, hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí.‘

30Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvíleta spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí.

31A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý.

32Poučte se od fíkovníku tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začnou rašit a nasazovat listí, víte, že se blíží léto.

33Stejně tak, až uvidíte toto vše, vězte, že se už blíží, že už je ve dveřích!

34Amen, říkám vám, že to pokolení nepomine, než se to všechno stane.

35Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

36Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani nebeští andělé, ani Syn– jedině sám můj Otec.

37Jak ale bylo za dnů Noemových, tak bude i při příchodu Syna člověka.

38Stejně jako ve dnech před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly se až do dne, kdy Noe vešel do archy,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau

Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[39]a ničeho si nevšimli až do chvíle, kdy přišla potopa a všechny smetla, tak to bude i při příchodu Syna člověka.

[40]Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.

[41]Dvě budou mlít mlýnským kamenem; jedna bude vzata a druhá zanechána.

[42]Proto bděte, neboť nevíte, ve které chvíli přijde váš Pán.

[43]Uvažte – kdyby hospodář věděl, ve kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a nenechal by ho vloupat se do jeho domu.

[44]Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v nečekanou chvíli.

[45]Kdo je tedy věrný a moudrý služebník, kterého pán ustanovil nad svým služebnictvem, aby jim dával pokrm v patřičný čas?

[46]Blaze služebníku, kterého pán při příchodu zastihne, že tak jedná.

[47]Amen, říkám vám, že ho ustanoví nade vším svým majetkem.

[48]Zlý služebník by si v srdci řekl: ‚Můj pán je pryč nadlouho,‘

[49]a začal by bít své spoluslužebníky a jíst a pít s opilci.

[50]Jeho pán ale přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná,

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[51]odhalí ho a vykáže ven mezi pokrytce. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

O deseti družičkách

Matouš 25

[1]„Tehdy bude nebeské království podobné deseti družičkám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi.

[2]Pět z nich bylo rozumných a pět bláhových.

[3]Ty bláhové si s sebou vzaly lampy, ale žádný olej.

[4]Ty rozumné si kromě lamp vzaly také nádobky s olejem.

[5]Když ženich dlouho nešel, začaly všechny podřimovat a usnuly.

[6]O půlnoci se strhl křik: ‚Ženich je tu! Jděte mu naproti!‘

[7]Všechny družičky vstaly a připravily si lampy.

[8]Tehdy řekly ty bláhové těm rozumným: ‚Dejte nám trochu svého oleje, naše lampy hasnou.‘

[9]Ty rozumné jim ale odpověděly: ‚Nebude ho dost pro nás všechny. Jděte si raději nakoupit k prodavačům.‘

[10]Když odešly kupovat olej, přišel ženich a ty, které byly připravené, s ním šly na svatbu. A dveře se zavřely.

[11]Když potom přišly ty zbylé družičky a říkaly: ‚Pane, pane, otevři nám!‘

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o

[12]odpověděl jim: ‚Amen, říkám vám, že vás neznám.‘

[13]Proto bděte, vždyť neznáte den ani hodinu.“

O hřivnách

[14]„Je to, jako když si člověk při odchodu na cestu svolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek.

[15]Jednomu dal pět hřiven, dalšímu dvě a dalšímu jednu, každému podle jeho schopností, a odešel na cestu.

[16]Ten, který dostal pět hřiven, ihned šel, nechal je vydělávat a získal jiných pět.

[17]Podobně ten, který dostal dvě hřivny, získal jiné dvě.

[18]Ten, který dostal jednu, ale šel, zakopal ji v zemi, a tak ukryl peníze svého pána.

[19]Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a účtoval s nimi.

[20]Když přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl dalších pět hřiven a řekl: ‚Pane, dal jsi mi pět hřiven a podívej, získal jsem pět dalších.‘

[21]Jeho pán mu řekl: ‚Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále, svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.‘

[22]Potom přistoupil ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‚Pane, dal jsi mi dvě hřivny a podívej, získal jsem další dvě.‘

[23]Jeho pán mu řekl: ‚Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále,

muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

24 Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

25 receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

26 Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

27 Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

28 Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

29 Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

30 E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

31 Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

32 e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

33 e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

34 então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai

svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.‘

24Potom přistoupil ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, věděl jsem, že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.

25A tak jsem odešel a ukryl tvou hřivnu v zemi, protože jsem se bál. Podívej, zde máš, co ti patří.‘

26Jeho pán mu odpověděl: ‚Ty zlý a líný služebníku! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal?

27Měl jsi tedy dát mé peníze směnárníkům a já bych si po návratu vzal, co mi patří, i s úrokem!

28Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo jich má deset.

29Každému, kdo má, totiž bude dáno, a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.

30A toho neužitečného služebníka vyhoďte do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.‘“

Ovce a kozli

31„Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na trůnu své slávy.

32Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

33Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.

34Král tehdy řekne těm po své pravici: ‚Pojďte, vy požehnaní mého Otce,

na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

35 Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

36 estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

37 Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

38 E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

39 E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

40 O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

41 Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

42 Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

43 sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

44 E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

přijměte za dědictví Království, které je pro vás připraveno od stvoření světa.

35Neboť jsem hladověl a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě,

36byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.‘

37Tehdy mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového a dali ti najíst anebo žíznivého a dali ti napít?

38Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali tě anebo nahého a oblékli tě?

39Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?‘

40Král jim odpoví: ‚Amen, říkám vám, že cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě.‘

41Těm po své levici tehdy řekne: ‚Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly!

42Neboť jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít.

43Byl jsem cizincem, a nepřijali jste mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘

44Tehdy mu odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo

nemocného nebo ve vězení, a neposloužili ti?‘

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[45]Poví jim: ‚Amen, říkám vám, že cokoli jste neudělali pro nejmenšího z nich, to jste neudělali pro mě.‘

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

[46]Takoví tedy půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

Poslední pomazání

Matouš 26

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[1]Když Ježíš domluvil všechna tato slova, řekl svým učedníkům:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[2]„Víte, že za dva dny jsou Velikonoce. Tehdy bude Syn člověka zrazen a ukřižován.“

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[3]Na dvoře velekněze jménem Kaifáš se zatím sešli vrchní kněží se staršími lidu,

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[4]aby se poradili, jakou lstí by se mohli Ježíše zmocnit a zabít ho.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

[5]Dohodli se jen, že to nebude o svátcích, aby mezi lidmi nevypuklo povstání.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[6]Když pak byl Ježíš v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[7]přistoupila k němu žena s alabastrovou nádobkou velmi vzácné masti a vylila mu ji na hlavu.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[8]Když to uviděli učedníci, rozhořčili se: „K čemu taková ztráta?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[9]Mohlo se to draze prodat a rozdat chudým!“

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[10]Ježíš si toho všiml. „Proč tu ženu trápíte?“ řekl jim. „Udělala pro mě něco krásného.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[11]Chudé tu budete mít vždycky, ale mě vždycky mít nebudete.

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[12]Když mi tato žena polila tělo mastí, připravila mě na pohřeb.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

[13]Amen, říkám vám, že kdekoli na celém světě bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.“

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[14]Jeden z Dvanácti – jmenoval se Jidáš Iškariotský – tehdy odešel k vrchním kněžím.

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[15]„Co mi dáte, když vám ho zradím?“ zeptal se. Odpočítali mu třicet stříbrných.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

[16]Od té chvíle pak hledal příležitost, aby jim ho vydal.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

Poslední večeře

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[17]Prvního dne Svátku nekvašených chlebů přišli za Ježíšem učedníci s otázkou: „Kde ti máme připravit velikonoční večeři?“

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[18]Odpověděl jim: „Jděte k jistému člověku ve městě a řekněte: ‚Mistr vzkazuje: Můj čas nadešel. U tebe budu se svými učedníky slavit Hod beránka.‘“

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

[19]Učedníci tedy udělali, jak jim Ježíš uložil, a připravili beránka.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[20]Večer, když byl za stolem s Dvanácti,

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[21]uprostřed jídla řekl: „Amen, říkám vám, že jeden z vás mě zradí."

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[22]Zcela zdrceni se jeden po druhém ptali: „Snad to nejsem já, Pane?"

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[23]„Zradí mě ten, kdo se mnou smočil ruku v míse," odpověděl jim.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[24]„Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, kdo Syna člověka zrazuje. Bylo by pro něj lepší, kdyby se vůbec nenarodil."

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

[25]Jeho zrádce Jidáš na to řekl: „Jsem to snad já, Rabbi?" „Sám jsi to řekl," odpověděl mu Ježíš.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[26]Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal, lámal a dal učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte; toto je mé tělo."

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[27]Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něj všichni;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[28]toto je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[29]Říkám vám, že od této chvíle už neokusím plod vinné révy až do dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce."

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

[30]A když zazpívali žalm, odešli na Olivetskou horu.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

31 Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

32 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

33 Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

34 Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

35 Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

36 Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

37 e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

38 Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

39 Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

Getsemane

31 Tehdy jim Ježíš řekl: „V tuto noc ode mě všichni odpadnete. Je přece psáno: ‚Budu bít pastýře a stádo ovcí se rozprchne.‘

32 Až ale vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“

33 „I kdyby od tebe všichni odpadli,“ prohlásil Petr, „já neodpadnu nikdy!“

34 Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, že ještě dnes v noci, než zakokrhá kohout, mě třikrát zapřeš.“

35 Petr se ale dušoval: „I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!“ A podobně mluvili i všichni ostatní učedníci.

36 Když Ježíš s učedníky dorazil na místo zvané Getsemane, řekl jim: „Posaďte se tu. Já se zatím půjdu tamhle modlit.“

37 Vzal s sebou Petra a oba Zebedeovy syny a vtom na něj začala padat úzkost a tíha.

38 „Je mi úzko až k smrti,“ řekl jim. „Zůstaňte tu a bděte se mnou!“

39 Kousek poodešel, padl na tvář a modlil se: „Otče můj, je-li to možné, ať mě ten kalich mine! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?
[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.
[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.
[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.
[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.
[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.
[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.
[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[40]Když se vrátil k učedníkům, zjistil, že spí. „Nemohli jste se mnou bdít ani hodinu?“ řekl Petrovi.
[41]„Bděte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení. Duch je odhodlaný, ale tělo malátné.“
[42]Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout, ale musím ho vypít, ať se stane tvoje vůle!“
[43]A když se vrátil, zjistil, že zase spí. Víčka jim ztěžkla únavou.
[44]Nechal je tedy, znovu odešel a potřetí se modlil stejnými slovy.
[45]Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Ještě pořád spíte a odpočíváte? Pohleďte, přišla chvíle, kdy je Syn člověka vydáván do rukou hříšníků.
[46]Vstávejte, pojďme! Můj zrádce už je blízko.“
[47]Ještě to ani nedořekl, když vtom přišel Jidáš, jeden z Dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, poslaný od vrchních kněží a starších lidu.
[48]Jeho zrádce si s nimi domluvil znamení: „Je to ten, kterého políbím. Toho se chopte.“
[49]Ihned přistoupil k Ježíši a políbil ho se slovy: „Buď zdráv, Rabbi!“

50 Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

51 E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

52 Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

53 Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

54 Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

55 Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

56 Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

57 E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

58 Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

50Ježíš mu řekl: „Příteli, tak proto jsi přišel?“ Vtom Ježíše obstoupili, vrhli se na něj a zajali ho.

51Jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, náhle vytasil meč, rozmáchl se, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu ucho.

52Ježíš mu ale řekl: „Vrať svůj meč na místo. Všichni, kdo meč berou, mečem padnou.

53Myslíš, že nemohu požádat svého Otce, aby mi hned dal aspoň dvanáct legií andělů?

54Jak by se pak ale naplnila Písma, že to musí takhle být?“

55V oné chvíli řekl Ježíš zástupům: „Jsem snad zločinec, že jste se mě vypravili zatknout s meči a holemi? Když jsem s vámi denně sedával v chrámu a učil vás, nezatkli jste mě.

56Ale to všechno se děje, aby se naplnila prorocká Písma.“ Tehdy ho všichni učedníci opustili a utekli.

Před Veleradou

57Ti, kdo Ježíše zatkli, ho pak odvedli k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili znalci Písma a starší.

58Petr ho ale zpovzdálí následoval až na veleknězův dvůr. Vešel dovnitř a sedl si mezi sluhy, aby viděl konec.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[59]Vrchní kněží i celá Velerada pak proti Ježíšovi hledali falešné svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti.

[60]Nic ale nenašli, ačkoli předstupovalo mnoho falešných svědků. Nakonec předstoupili dva,

[61]kteří řekli: „Tento muž prohlásil: ‚Mohu zbořit Boží chrám a za tři dny ho postavit!‘“

[62]Tehdy vstal velekněz a tázal se ho: „Nic neodpovíš na svědectví těch mužů?“

[63]Ježíš ale mlčel. „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Boží Syn!“ naléhal velekněz.

[64]„Sám jsi to řekl,“ odpověděl mu Ježíš. „Říkám vám ale, že napříště uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na nebeských oblacích.“

[65]Tehdy si velekněz roztrhl roucho a zvolal: „Rouhal se! K čemu ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli rouhání!

[66]Co o tom soudíte?“ „Ať zemře!“ vykřikli.

[67]Pak mu začali mu plivat do tváře a bít ho pěstmi. Jiní ho tloukli holemi

[68]a říkali: „Prorokuj nám, Mesiáši, kdo tě udeřil?“

Neznám ho!

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos

[69]Petr zatím seděl venku na dvoře. Přistoupila k němu jedna služka a řekla: „Ty jsi byl také s tím Ježíšem z Galileje."

[70]On to ale přede všemi zapřel: „Nevím, o čem mluvíš!"

[71]Zamířil k bráně, ale tam ho uviděla jiná a řekla ostatním: „Tenhle byl také s tím Ježíšem z Nazaretu."

[72]Petr ho však znovu zapřel. „Toho člověka neznám!" dušoval se.

[73]Po malé chvíli ho obklopili kolemstojící a řekli: „Určitě k nim patříš. I tvé nářečí tě prozrazuje!"

[74]Tehdy se začal zaklínat a přísahat: „Toho člověka neznám!" A vtom zakokrhal kohout.

[75]Petr si vzpomněl na Ježíšova slova: „Než zakokrhá kohout, třikrát mě zapřeš." Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Třicet stříbrných

Matouš 27

[1]Ráno se všichni vrchní kněží a starší lidu usnesli, že Ježíš musí zemřít.

[2]Spoutali ho, odvedli a vydali ho římskému prokurátoru Pilátovi.

[3]Když jeho zrádce Jidáš uviděl, že Ježíš byl odsouzen, vyčítal si to a vrátil těch

principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

třicet stříbrných vrchním kněžím a starším.

[4]„Zhřešil jsem!“ zvolal. „Zradil jsem nevinnou krev!“ „Co je nám do toho?“ odpověděli. „To je tvoje věc!“

[5]On pak ty peníze zahodil v chrámě, vyběhl ven a šel se oběsit.

[6]Vrchní kněží mince posbírali, ale potom si řekli: „Nemůžeme je dát do pokladny, jsou to přece krvavé peníze.“

[7]Dohodli se tedy, že za ně koupí Hrnčířské pole, aby sloužilo k pohřbívání cizinců.

[8]Proto se mu až dodnes říká Krvavé pole.

[9]Tehdy se naplnilo slovo proroka Jeremiáše: „Vzali třicet stříbrných, cenu za Převzácného, na kterou ho ocenili synové Izraele,

[10]a dali je za hrnčířovo pole, jak mi uložil Hospodin.“

Před Pilátem

[11]Ježíš zatím stanul před prokurátorem. Ten se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl mu Ježíš.

[12]Na žaloby vrchních kněží a starších pak ale vůbec neodpovídal.

[13]„Neslyšíš, z čeho všeho tě obviňují?“ zeptal se ho Pilát.

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou

[14]Ježíš ale k prokurátorovu velikému překvapení vůbec na nic neodpovídal.

[15]Prokurátor měl ve zvyku propouštět o svátcích na přání lidu jednoho vězně.

[16]Tehdy tam měli významného vězně jménem Barabáš.

[17]Když se sešly zástupy, Pilát se jich zeptal: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?"

[18](Věděl totiž, že mu ho vydali z pouhé zášti.)

[19]Zatímco Pilát předsedal soudu, jeho žena mu poslala vzkaz: „Neměj nic do činění s tím spravedlivým! Dnes jsem kvůli němu měla hrozné sny."

[20]Vrchní kněží a starší ale navedli dav, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby nechali zemřít.

[21]Prokurátor se jich zeptal: „Kterého z těch dvou vám mám propustit?" „Barabáše!" zvolali.

[22]„A co mám udělat s Ježíšem zvaným Mesiáš?" ptal se Pilát. „Ukřižovat!" zvolali všichni.

[23]„Co udělal zlého?" ptal se dál. Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižovat!"

[24]Když tedy Pilát viděl, že nic nezmůže a že je stále jen větší a větší rozruch, vzal vodu a před zástupem si umyl ruce. „Nejsem vinen krví tohoto muže," řekl. „Je to vaše věc!"

inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

25 E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

26 Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Marcos 15.16-20; João 19.2-3

27 Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

28 Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

29 tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

30 E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

31 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor
Marcos 15.21; Lucas 23.26

32 Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

33 E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

34 deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

25A všechen lid zvolal: „Jeho krev na nás a na naše děti!“

26Tak jim tedy propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřižování.

27Prokurátorovi vojáci vzali Ježíše do paláce, kde se k němu sešla celá posádka.

28Svlékli ho a přehodili mu rudý plášť.

29Upletli trnovou korunu, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu: „Ať žije židovský král!“

30Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy.

31Když se mu dost naposmívali, svlékli mu ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli k ukřižování.

Golgota

32Když vyšli, potkali jednoho člověka z Kyrény jménem Šimona a přinutili ho nést mu kříž.

33Když dorazili na místo zvané Golgota (což znamená Lebka),

34dali Ježíšovi napít octa smíšeného se žlučí. Jakmile to okusil, nechtěl to pít.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.
[36] E, assentados ali, o guardavam.
[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.
[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:
[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!
[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:
[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.
[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.
[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.
[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35]Když ho ukřižovali, losovali o jeho šaty.

[36]Pak tam seděli a hlídali ho.

[37]Nad hlavu mu dali nápis s jeho proviněním: Toto je Ježíš, židovský král.

[38]Spolu s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po levici.

[39]Kolemjdoucí pokyvovali hlavami

[40]a posmívali se mu: „Hej, když umíš zbořit chrám a za tři dny ho postavit, zachraň sám sebe! Jestli jsi Boží Syn, slez z kříže!“

[41]Podobně se mu vysmívali i vrchní kněží se znalci Písma a staršími:

[42]„Jiné zachránil, ale sám se zachránit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď sleze z kříže, a uvěříme v něj!

[43]Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece: ‚Jsem Boží Syn‘!“

[44]A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.

[45]V poledne se po celé zemi setmělo až do tří hodin.

[46]Okolo třetí pak Ježíš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[47]Když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Ten člověk volá Eliáše!“

[48]Jeden z nich rychle odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na prut a dával mu napít.

[49]Ostatní říkali: „Nech ho, uvidíme, jestli mu přijde na pomoc Eliáš!“

[50]Ježíš znovu hlasitě vykřikl a vypustil duši.

[51]V té chvíli se chrámová opona roztrhla vedví odshora až dolů, země se třásla, skály pukaly,

[52]hroby se otvíraly a těla mnoha zesnulých svatých vstala.

[53]Ti pak po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem.

[54]Když setník a ti, kdo hlídali Ježíše s ním, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se vyděsili a říkali: „Opravdu to byl Boží Syn!“

[55]Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které Ježíše doprovázely z Galileje a pomáhaly mu.

[56]Mezi nimi také Marie Magdaléna, Marie, matka Jakubova a Josefova, a matka Zebedeových synů.

Hrob ve skále

[57]V podvečer přišel bohatý člověk z Arimatie jménem Josef, který se také stal Ježíšovým učedníkem.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[58]Šel Piláta požádat o Ježíšovo tělo a Pilát mu nechal tělo vydat.

[59]Josef tělo vzal, zavinul do čistého plátna

[60]a pochoval do svého nového hrobu, který si vytesal ve skále. Dveře hrobu zavalil velkým kamenem a odešel.

[61]Naproti hrobu seděla Marie Magdaléna a ta druhá Marie.

[62]Nazítří, po dni příprav, se vrchní kněží a farizeové sešli u Piláta.

[63]„Pane," řekli mu, „vzpomněli jsme si, že když ten bludař ještě žil, řekl: ‚Po třech dnech vstanu.'

[64]Nařiď tedy, ať je hrob hlídán až do třetího dne, aby snad nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal z mrtvých!' To by byl ještě horší blud, než ten první!"

[65]„Máte stráž," odpověděl jim Pilát. „Jděte a hlídejte, jak umíte."

[66]A tak šli, zapečetili kámen a obsadili hrob strážnými.

Není tu, vstal!

Matouš 28

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[1]Když skončila sobota a svítalo na první den týdne, přišla se Marie Magdaléna a ta druhá Marie podívat na hrob.

[2]Vtom nastalo veliké zemětřesení, neboť z nebe sestoupil Hospodinův anděl. Přišel, odvalil kámen a posadil se na něm.

[3]Jeho obličej zářil jako blesk a roucho měl bílé jako sníh.

[4]Strážní se strachem z něj roztřásli a zůstali jako mrtví.

[5]„Nebojte se," řekl anděl ženám. „Vím, že hledáte ukřižovaného Ježíše.

[6]Není tu, vstal, jak předpověděl. Pojďte se podívat, kde ležel.

[7]Pospěšte si a řekněte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých. Hle, předchází vás do Galileje, tam ho spatříte. To jsem vám měl říci."

[8]S rozechvěním a s nesmírnou radostí tedy pospíchaly od hrobu a běžely to oznámit jeho učedníkům.

[9]Cestou se s nimi náhle setkal Ježíš. „Buďte zdrávy," řekl. Padly před ním na kolena, objímaly mu nohy a klaněly se mu.

[10]„Nebojte se," opakoval jim Ježíš. „Jděte vyřídit mým bratrům, ať jdou do Galileje. Tam mě spatří."

[11]Zatímco ženy odcházely, někteří ze stráže dorazili do města a oznámili vrchním kněžím všechno, co se stalo.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[12]Ti se shromáždili a po poradě se staršími dali vojákům spoustu peněz

[13]se slovy: „Mluvte takhle: ‚V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, když jsme spali.‘

[14]Kdyby se o tom doslechl prokurátor, my ho uklidníme a postaráme se, abyste neměli potíže.“

[15]Strážní vzali peníze a dělali, jak byli poučeni. A toto vysvětlení je mezi Židy rozšířeno až dodnes.

Já jsem s vámi

[16]Jedenáct učedníků pak odešlo do Galileje na horu, kterou jim Ježíš určil.

[17]A když ho spatřili, klaněli se mu, i když někteří pochybovali.

[18]Ježíš k nim přistoupil a řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

[19]Proto jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého

[20]a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

O evangelho segundo Marcos	Evangelium Podle Marka

Hlas volajícího

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista

Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

Marek 1

[1]Počátek evangelia o Ježíši Kristu, Božím Synu.

[2]Jak je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, posílám před tebou svého posla, aby připravil tvou cestu.“

[3] „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu pro Pána! Vyrovnejte jeho stezky!“

[4]Tak přišel Jan, křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.

[5]Vycházela k němu celá judská země i všichni Jeruzalémští, vyznávali své hříchy a on je křtil v řece Jordán.

[6]Jan byl oblečen velbloudí srstí a koženým pásem kolem boků, jedl kobylky a lesní med.

[7]Kázal: „Po mně přichází někdo silnější než já! Nejsem hoden ani sehnout se a rozvázat mu řemínek sandálu.

[8]Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

[9]V těch dnech přišel Ježíš z galilejského Nazaretu a dal se od Jana pokřtít v Jordánu.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.
[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,
[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,
[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.
[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.
[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[10]Když vystupoval z vody, ihned uviděl protržená nebesa a Ducha sestupujícího na něj jako holubice.
[11]Z nebe zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“

Království je blízko

[12]Duch ho pak ihned vypudil na poušť.
[13]Byl na poušti čtyřicet dní a pokoušel ho satan. Byl tam s divokou zvěří a sloužili mu andělé.
[14]Poté, co byl Jan uvězněn, Ježíš přišel do Galileje a kázal Boží evangelium:
[15]„Čas se naplnil – Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangeliu!“
[16]Když se pak procházel podél Galilejského jezera, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak házejí síť do vody (byli to totiž rybáři).
[17]Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“
[18]Ihned opustili sítě a šli za ním.
[19]Poodešel dál a uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě.
[20]Ihned je zavolal a oni nechali svého otce Zebedea na lodi s nádeníky a odešli za ním.

Zázraky v Kafarnaum

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.
[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.
[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:
[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!
[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.
[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.
[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!
[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.
[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.
[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[21]Když potom přišli do Kafarnaum, vešel hned v sobotu do synagogy a učil.
[22]Nad jeho učením tam jen žasli, protože je učil jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma.
[23]V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Vykřikl:
[24]„Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Vím, kdo jsi – ten Svatý Boží!“
[25]„Zmlkni,“ okřikl ho Ježíš, „a vyjdi z něj!“
[26]Nečistý duch tím mužem zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něj.
[27]Všichni byli tak ohromeni, že se začali ptát jeden druhého: „Co to má znamenat? Co je to za nové učení? Rozkazuje mocně i nečistým duchům a poslouchají ho!“
[28]A zpráva o něm se ihned roznesla po celém galilejském kraji.
[29]Když odešli ze synagogy, hned šli s Jakubem a Janem domů k Šimonovi a Ondřejovi.
[30]Šimonova tchyně tam ležela v horečce, a tak mu o ní hned řekli.
[31]Přistoupil, vzal ji za ruku a zvedl ji. Horečka ji opustila a ona je začala obsluhovat.

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.
[33] Toda a cidade estava reunida à porta.
[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.
[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.
[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.
[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.
[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.
[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!
[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.
[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

[32]Večer po západu slunce k němu přinesli všechny nemocné a posedlé.
[33]Celé město se seběhlo ke dveřím
[34]a on uzdravil množství lidí trápených různými neduhy a vyhnal množství démonů. Démonům nedovoloval mluvit, protože ho znali.

Kdybys jen chtěl

[35]Ráno vstal dlouho před rozedněním a šel ven. Odešel na opuštěné místo a tam se modlil.
[36]Šimon a ostatní se ale pustili za ním.
[37]Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají!“
[38]On jim odpověděl: „Pojďme dál, do okolních městeček, abych kázal i tam. Vždyť proto jsem přišel.“
[39]Kázal tedy v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal démony.
[40]Přišel k němu jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit!“
[41]Naplněn soucitem, Ježíš vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Já to chci. Buď čistý!“
[42]Malomocenství ho hned opustilo a byl čistý.
[43]Ježíš ho pak ihned poslal pryč s přísným varováním:

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[44]„Dej pozor, abys nikomu nic neříkal. Jdi se ale ukázat knězi a obětuj za své očištění dar, který přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně.“

[45]On ale šel a začal hodně mluvit a rozhlašovat tu věc tak, že Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A lidé se k němu scházeli odevšad.

Co je snadnější?

Marek 2

[1]Po několika dnech opět přišel do Kafarnaum. Když se proslechlo, že je doma,

[2]shromáždilo se takové množství lidí, že už se nevešli ani ke dveřím. Zatímco k nim promlouval Slovo,

[3]přišli k němu čtyři muži a nesli ochrnutého.

[4]Kvůli davu ho ale k němu nemohli přinést, a tak odkryli střechu nad místem, kde byl, probořili ji a nosítka s tím ochrnutým spustili dolů.

[5]Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, tvé hříchy jsou odpuštěny.“

[6]Byli tu ale někteří ze znalců Písma. Seděli tam a v srdcích si říkali:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[7]„Jak to mluví? To je rouhání! Kdo může odpouštět hříchy než samotný Bůh?“

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[8]Ježíš v duchu ihned poznal, co si pro sebe říkají, a zeptal se jich: „Jak to přemýšlíte?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[9]Co je snadnější? Říci ochrnutému: ‚Tvé hříchy jsou odpuštěny,‘ anebo: ‚Vstaň, vezmi si lehátko a choď?‘

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[10]Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému –

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[11]„říkám ti, vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů.“

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

[12]On hned vstal, přede všemi vzal své lehátko a odešel. Všichni byli ohromeni a oslavovali Boha: „Nic takového jsme nikdy neviděli!“

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

Nové víno

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

[13]Ježíš šel znovu na břeh jezera. Všechen zástup tam přicházel k němu a on je vyučoval.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[14]Když cestou uviděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, řekl mu: „Pojď za mnou.“ A on vstal a šel za ním.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[15]Ježíš pak stoloval v jeho domě a spolu s Ježíšem a jeho učedníky tehdy stolovali i mnozí výběrčí daní a různí hříšníci. Mnozí takoví ho totiž následovali.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e

[16]Když znalci Písma a farizeové uviděli, že jí s výběrčími daní a hříšníky, říkali jeho

publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

učedníkům: „Jak to, že jí s výběrčími daní a hříšníky?“

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

[17]Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšníky.“

Do jejum

Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[18]Janovi učedníci a farizeové měli ve zvyku se postit. Někteří přišli a ptali se ho: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[19]Ježíš jim odpověděl: „Mohou se ženichovi přátelé postit, dokud je ženich ještě s nimi? Dokud mají ženicha u sebe, nemohou se postit.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[20]Přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy, v ten den, se budou postit.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[21]Nikdo nepřišívá záplatu z nové látky na starý plášť. Jinak se ta nová výplň od starého utrhne a díra bude ještě horší.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

[22]Nikdo nelije nové víno do starých měchů. Jinak víno měchy roztrhne, víno se rozlije a měchy se zničí. Nové víno se lije do nových měchů.“

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

Pán soboty

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[23]Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou trhat klasy.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[24]Farizeové mu řekli: „Podívej se! Jak to, že dělají, co se v sobotu nesmí?“

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

[25]Odpověděl jim: „Copak jste nikdy nečetli, co udělal David, když měl se svými muži nouzi a hlad?

[26]Jak za velekněze Abiatara vešel do Božího domu a jedl posvátné chleby předložení, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i svým mužům?“

[27]Potom dodal: „Sobota byla učiněna pro člověka, ne člověk pro sobotu.

[28]Syn člověka je pánem i nad sobotou.“

Marcos 3

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

Marek 3

[1]Když znovu přišel do synagogy, byl tu člověk s ochrnutou rukou.

[2]Sledovali ho, zda jej uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat.

[3]Ježíš tomu muži s ochrnutou rukou řekl: „Postav se doprostřed.“

[4]Potom se jich zeptal: „Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo zničit?“ Oni však mlčeli.

[5]S hněvem se po nich rozhlédl, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[6]Farizeové se pak hned odešli radit s herodiány, jak by ho zničili.

Boží Syn

[7]Ježíš odešel se svými učedníky k jezeru a za ním šla velká spousta lidí z Galileje, z Judska,

[8]z Jeruzaléma i z Idumeje, Zajordánska a z okolí Týru a Sidonu. Když slyšeli, jaké věci dělal, přišla jich k němu velká spousta.

[9]Proto řekl svým učedníkům, aby pro něj kvůli zástupu měli stále připravenou loďku, aby ho neumačkali.

[10]Uzdravil jich totiž tolik, že všichni, kdo měli nějaká trápení, se na něj tlačili, aby se ho dotkli.

[11]A nečistí duchové, jakmile ho uviděli, před ním padali a křičeli: „Ty jsi Boží Syn!“

[12]Ale on jim velmi hrozil, aby ho neprozrazovali.

Dvanáct apoštolů

[13]Potom vystoupil na horu, povolal k sobě ty, které sám chtěl, a přišli k němu.

[14]Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je poslal kázat

[15]a aby měli moc vymítat démony.

[16]Ustanovil jich dvanáct: Šimona (kterému dal jméno Petr),

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[17] Jakuba Zebedeova, jeho bratra Jana (ty dva pojmenoval Boanerges, „Synové hromu“),

[18] Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Tadeáše, Šimona Horlivce

[19] a Jidáše Iškariotského, který ho potom zradil.

Rozdělený dům

[20]Když se pak vrátil domů, znovu se sešel takový zástup, že se nemohli ani najíst.

[21]Když se to dozvěděli jeho příbuzní, vypravili se, aby si ho vzali, protože lidé říkali, že se pominul.

[22]Znalci Písma, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali, že má Belzebuba a že vymítá démony knížetem démonů.

[23]Zavolal je tedy a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vymítat satana?

[24]Pokud se království rozdělí samo proti sobě, nemůže obstát.

[25]Také když se dům rozdělí sám proti sobě, nemůže obstát.

[26]Jestliže tedy satan povstal sám proti sobě a je rozdělen, nemůže obstát a je s ním konec.

[27]Nikdo ale nemůže přijít do domu siláka a uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve nespoutá. Teprve tehdy vyloupí jeho dům.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.
[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.
[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.
[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.
[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?
[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.
[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.
[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.
[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[28]Amen, říkám vám, že všechny hříchy budou lidským synům odpuštěny, i rouhání, jakkoli by se rouhali.
[29]Kdo by se ale rouhal proti Duchu svatému, tomu nebude nikdy odpuštěno; takový se provinil věčným hříchem."
[30](Říkali totiž o něm, že má nečistého ducha.)

Ježíšova rodina

[31]Tehdy dorazili jeho bratři a matka. Zůstali venku a vzkázali mu, že ho volají.
[32]Kolem něj seděl zástup lidí; řekli mu: „Pohleď, tvá matka a tví bratři jsou venku a hledají tě."
[33]On jim však odpověděl: „Kdo je má matka? Kdo jsou mí bratři?"
[34]Rozhlédl se po těch, kdo seděli kolem něj, a řekl: „Pohleďte, má matka a mí bratři.
[35]Kdokoli plní Boží vůli, ten je můj bratr, sestra a matka."

Podobenství o rozsévači

Marek 4

[1]Znovu pak začal vyučovat u jezera. Shromáždil se k němu tak obrovský zástup, že nastoupil do lodi na jezeře a posadil se. Celý ten zástup byl na břehu
[2]a on je v podobenstvích učil o mnoha věcech. Ve svém vyučování jim řekl:
[3]„Slyšte: Hle, vyšel rozsévač, aby rozséval.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

4A jak rozséval, některá semena padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je.

5 Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

5Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla dost země, a ihned vzešla, protože země neměla hloubku.

6 Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

6Když pak vyšlo slunce, spálilo je, a protože neměla kořen, uschla.

7 Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

7Jiná zas padla do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je, takže nevydala úrodu.

8 Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

8Ještě jiná však padla na dobrou půdu, vzešla, vzrostla a vydala úrodu – některé dalo třicetinásobek, jiné šedesátinásobek a jiné stonásobek.“

9 E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

9Potom dodal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

10 Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

10Jakmile byl o samotě, ti, kdo byli s ním, se ho spolu s Dvanácti ptali na ta podobenství.

11 Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

11„Vám je svěřeno tajemství Božího království,“ odpověděl jim, „ale těm, kdo jsou vně, se to všechno děje v podobenstvích,

12 para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

12aby ‚hleděli a hleděli, ale nechápali, poslouchali a slyšeli, ale nerozuměli, aby se snad neobrátili a nebylo jim odpuštěno.‘“

13 Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

13Tehdy jim řekl: „Vy to podobenství nechápete? A jak porozumíte všem ostatním podobenstvím?

14 O semeador semeia a palavra.

14Rozsévač rozsévá Slovo.

15 São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a

15Ti, kterým se rozsévá Slovo podél cesty, jsou tito: Jakmile uslyší, ihned přichází

ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

16 Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

17 Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

18 Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

19 mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

20 Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia

Lucas 8.16-18

21 Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

22 Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

23 Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

24 Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

satan a bere Slovo, které do nich bylo zaseto.

16Ti, kterým se seje na skalnatou půdu, jsou pak tito: Jakmile uslyší Slovo, hned je s radostí přijímají,

17ale nemají v sobě kořen a jsou nestálí. Když potom kvůli Slovu nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají.

18Další jsou ti, kterým se seje do trní: To jsou ti, kteří slyší Slovo,

19ale pak přicházejí starosti tohoto světa, oklamání bohatstvím a chtivost po dalších věcech a dusí Slovo, takže se stává neplodným.

20A pak jsou ti, u kterých se seje na dobré půdě: Slyší Slovo, přijímají je a přinášejí úrodu – jeden třicetinásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný stonásobnou.“

Jiná podobenství o Království

21Dále jim řekl: „Přináší se snad lampa, aby ji postavili pod vědro nebo pod postel? Nemá se postavit na svícen?

22Není totiž nic skrytého, co by nemělo být zjeveno, ani nic tak utajeného, aby to nevyšlo najevo.

23Má-li kdo uši k slyšení, slyš!“

24Řekl jim také: „Dávejte pozor na to, co posloucháte. Jakou mírou měříte, takovou vám bude odměřeno a ještě vám bude přidáno.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[25]Tomu, kdo má, bude dáno, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.“

[26]Potom řekl: „Boží království působí, jako když člověk hodí zrno na zem.

[27]Spí a vstává ve dne i v noci a to zrno klíčí a roste, a on ani neví jak.

[28]Země totiž plodí úrodu sama od sebe – nejdříve stéblo, potom klas a potom zralé obilí v klasu.

[29]A když úroda dozraje, ihned se chopí srpu, protože nastala žeň.“

[30]Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království? Jakým podobenstvím ho představíme?

[31]Je jako zrnko hořčice, které když je zaseto do země, je nejmenší ze všech semen na zemi.

[32]Jakmile je však zaseto, roste, až je větší než všechny byliny, a vypouští mohutné větve, takže i ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“

[33]Přinášel jim Slovo v mnoha takových podobenstvích, nakolik byli schopni rozumět.

[34]Nemluvil k nim jinak než v podobenstvích, ale svým učedníkům všechno v soukromí vysvětloval.

Kdo to vůbec je?

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões,

[35]Večer onoho dne jim řekl: „Přeplavme se na druhou stranu.“

[36]Opustili tedy zástup a vzali ho, jak byl, na loďku. Byly s ním i jiné loďky.

[37]Tehdy se strhla veliká větrná bouře. Vlny se valily na loď a ta se už naplňovala vodou.

[38]On ale spal na polštáři na lodní zádi. Vzbudili ho tedy: „Mistře, nezajímá tě, že umíráme?“

[39]Když se probudil, okřikl vítr a přikázal vlnám: „Tiše, klid!“ Vítr se utišil a nastal naprostý klid.

[40]„Proč se tak bojíte?“ řekl jim pak. „Ještě pořád nemáte víru?“

[41]Byli z toho úplně vyděšení. „Kdo to vůbec je?“ ptali se jeden druhého. „Vždyť ho poslouchá i vítr a vlny!“

Legie

Marek 5

[1]Tehdy se přeplavili přes jezero do gerasenského kraje.

[2]Jakmile vystoupil z lodi, ihned proti němu z hrobů vyšel člověk posedlý nečistým duchem.

[3]Bydlel v hrobech a nikdo ho už nemohl ani svázat řetězem.

[4]Předtím býval často spoután okovy a řetězy, ale on ty řetězy vždy roztrhal a

despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

okovy rozlámal, takže ho nikdo nemohl zkrotit.

[5]Pořád, ve dne i v noci, byl v hrobkách a na horách, křičel a tloukl se kamením.

[6]Jakmile z dálky uviděl Ježíše, přiběhl a padl před ním na kolena.

[7]Hlasitě vykřikl: „Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Pro Boha tě zapřísahám, netrýzni mě!“

[8](Ježíš mu totiž řekl: „Vyjdi z toho člověka, nečistý duchu!“)

[9]„Jak se jmenuješ?“ ptal se ho Ježíš. „Mé jméno je Legie,“ odpověděl. „Je nás totiž hodně.“

[10]A velice ho prosil, ať je nevyhání z toho kraje.

[11]Na úbočí hory se tam páslo veliké stádo prasat.

[12]Démoni ho proto prosili: „Pusť nás do těch prasat, ať vejdeme do nich!“

[13]Ježíš jim to povolil, a tak ti nečistí duchové vyšli a vstoupili do prasat. Asi dvoutisícové stádo se jich pak rozběhlo ze srázu dolů do jezera, kde utonulo.

[14]Pasáci tehdy utekli a rozhlásili to ve městě i na venkově. Lidé se šli podívat, co se to stalo.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[15]Když přišli k Ježíšovi a viděli toho, který býval posedlý tou Legií, jak tam sedí oblečen a při zdravém rozumu, dostali strach.

[16]Jakmile jim očití svědkové vylíčili, jak to bylo s tím posedlým a s těmi prasaty,

[17]začali ho prosit, ať opustí jejich kraj.

[18]Když pak nastupoval na loď, žádal ho ten, který býval posedlý, aby s ním mohl zůstat.

[19]On mu to ale nedovolil. Řekl mu: „Jdi domů ke svým a vypravuj jim, jak veliké věci pro tebe udělal Pán a jak se nad tebou slitoval."

[20]Odešel tedy a začal v Dekapoli rozhlašovat, co všechno pro něj Ježíš udělal. Všichni byli ohromeni.

Kdo se mě dotkl?

[21]Když se pak Ježíš přeplavil lodí zpátky na druhý břeh, sešel se k němu u jezera veliký zástup.

[22]Přišel k němu jeden z představených synagogy jménem Jairus, a jakmile ho uviděl, padl mu k nohám.

[23]Snažně ho prosil: „Moje dcerka umírá! Pojď, vlož na ni ruce, ať je uzdravená a může žít."

[24]A tak šel s ním. Veliký zástup šel za ním a tlačili se na něj.

25 Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

25Byla tam jedna žena, která už dvanáct let krvácela.

26 e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

26Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů, utratila všechno, co měla, ale nic jí nepomohlo a bylo jí čím dál hůř.

27 tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

27Když uslyšela o Ježíši, prošla k němu davem zezadu a dotkla se jeho roucha.

28 Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

28Řekla si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho roucha, budu uzdravena."

29 E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

29Její krvácení ihned přestalo a na těle pocítila, že byla z toho trápení uzdravena.

30 Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

30Ježíš v nitru ihned pocítil, že z něj vyšla moc. Otočil se v davu a zeptal se: „Kdo se dotkl mého roucha?"

31 Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

31Jeho učedníci mu řekli: „Vidíš, že se na tebe tlačí dav, a ptáš se: Kdo se mě dotkl?"

32 Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

32On se ale rozhlížel, aby viděl, kdo to udělal.

33 Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

33Když ta žena poznala, co se s ní stalo, přistoupila, v posvátné úctě před ním padla na kolena a pověděla mu celou pravdu.

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

34Ježíš jí odpověděl: „Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji a buď uzdravena ze svého trápení."

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

Talita kum

35 Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a

35Ještě to ani nedořekl, když přišli poslové z domu představeného synagogy se slovy:

quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

36 Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

37 Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

38 Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

39 Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

40 E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

41 Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

42 Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

43 Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

1 Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

„Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžovat mistra?“

36Ježíš ale jejich slova neposlouchal. „Neboj se, jenom věř,“ řekl představenému synagogy.

37Nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.

38Když přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliký rozruch, všechny plačící a hlasitě naříkající,

39vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? To dítě neumřelo. Jen spí.“

40Oni se mu ale smáli. Když všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel do místnosti, kde bylo dítě.

41Vzal dívku za ruku a řekl jí: „Talitha kum,“ což se překládá: „Děvčátko, říkám ti, vstávej.“

42Ta dívka hned vstala a začala se procházet. Bylo jí dvanáct let. Přítomných se zmocnil nesmírný úžas,

43ale on jim jasně přikázal, ať se o tom nikdo nedozví. Řekl jim také, ať jí dají najíst.

Prorok beze cti

Marek 6

1Potom odtud odešel a přišel do svého domovského města; jeho učedníci šli s ním.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

[2]Když v sobotu začal učit v synagoze, mnozí z posluchačů žasli. „Odkud to má?“ ptali se. „Co to dostal za moudrost? A jak to, že se jeho rukama dějí takové zázraky?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[3]Není to snad ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Josefa, Judy a Šimona? Nejsou snad jeho sestry tady s námi?“ A tak se nad ním pohoršovali.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[4]Ježíš jim odpověděl: „Prorok není beze cti; jedině ve své vlasti, u svých příbuzných a ve vlastním domě.“

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[5]A nemohl tam vykonat žádný zázrak, jen na několik nemocných vložil ruce a uzdravil je.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

[6]Překvapen jejich nevírou pak obcházel okolní vesnice a učil.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

Nic si s sebou neberte

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[7]Potom k sobě svolal dvanáct učedníků a začal je vysílat po dvou. Dal jim moc nad nečistými duchy

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[8]a uložil jim, ať si na cestu neberou nic kromě hole: ani mošnu ani chléb ani peníze do opasku;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[9]ať mají obuté sandály, ale neberou si ani náhradní košile.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[10]„Když vejdete do něčího domu,“ řekl jim, „zůstaňte tam, dokud neodejdete.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[11]Kdyby vás ale někde nepřijali a neposlouchali, vyjděte odtud a setřeste z nohou prach na svědectví proti nim.“

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[12]A tak šli a vyzývali lidi k pokání.

[13]Vymítali mnoho démonů a mnoho nemocných mazali olejem a uzdravovali.

Smrt Jana Křtitele

[14]Jak se jeho pověst šířila, uslyšel o něm i král Herodes. Říkalo se: „Jan Křtitel vstal z mrtvých! To proto se skrze něj dějí zázraky."

[15]Jiní říkali: „Je to Eliáš," a další: „Je to prorok jako jeden z dávných proroků."

[16]Když to Herodes uslyšel, řekl: „Je to Jan, kterého jsem nechal stít. Vstal z mrtvých!"

[17]Herodes totiž osobně poslal pro Jana, dal ho zatknout, spoutat a uvěznit kvůli Herodiadě, s níž se oženil, ačkoli byla manželkou jeho bratra Filipa.

[18]Jan Herodovi říkal: „Tvůj sňatek s bratrovou manželkou je nezákonný!"

[19]Herodias mu to měla za zlé a chtěla ho zabít, ale nemohla.

[20]Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to spravedlivý a svatý člověk, a tak ho chránil. Když ho slyšel, býval velmi znepokojen, ale přesto mu rád naslouchal.

[21]Příhodný den však přišel, když Herodes na oslavu svých narozenin uspořádal hostinu pro své velmože a velitele a pro přední muže Galileje.

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.
[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.
[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.
[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.
[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.
[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,
[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.
[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.
[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[22]Když přišla dcera té Herodiady a zatančila, zalíbila se Herodovi i jeho hostům natolik, že král dívce řekl: „Požádej mě, o co chceš, a dám ti to.“
[23]Odpřísáhl: „Splním ti jakékoli přání až do polovice mého království.“
[24]Šla tedy za svou matkou a ptala se jí: „O co mám žádat?“ „O hlavu Jana Křtitele!“ řekla jí matka.
[25]A tak hned spěchala za králem a žádala: „Chci, abys mi hned teď přinesl na míse hlavu Jana Křtitele.“
[26]Krále přepadla úzkost, ale kvůli svým přísahám a svým hostům jí to nechtěl odmítnout.
[27]Hned poslal kata s příkazem, ať přinese Janovu hlavu. Ten odešel, sťal ho ve vězení
[28]a přinesl jeho hlavu na míse. Dal ji té dívce a ta ji dala své matce.
[29]Když o tom uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho tělo a pohřbili ho.

Pět chlebů a dvě ryby

[30]Potom se apoštolové sešli k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co dělali a co učili.
[31]Tehdy jim řekl: „Pojďte jen vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.“ Těch, kdo k nim přicházeli a zase odcházeli, bylo totiž tolik, že neměli ani chvilku na jídlo.

[32] Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

[32]Odpluli tedy lodí o samotě na pusté místo.

[33] Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

[33]Ale když odcházeli, mnozí je uviděli a poznali. Seběhli se tam ze všech měst pěšky a předstihli je.

[34] Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

[34]Když Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup lidí. Byl naplněn soucitem k nim, protože byli jako ovce bez pastýře. Tehdy je začal učit o mnoha věcech.

[35] Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

[35]Když se už připozdilo, přišli za ním jeho učedníci. „Tohle místo je pusté a už je moc hodin," řekli.

[36] despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[36]„Propusť je, ať si jdou do okolních statků a vesnic koupit jídlo. Vždyť nemají co jíst."

[37] Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

[37]Odpověděl jim: „Vy jim dejte najíst." „To máme jít nakoupit chleba za dvě stě denárů a dát jim najíst?" namítli.

[38] E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

[38]„Kolik máte chlebů?" řekl jim. „Jděte se podívat." Když to zjistili, řekli: „Pět – a dvě ryby."

[39] Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

[39]Tehdy jim dal pokyn, aby všechny posadili v hloučcích na zelené trávě.

[40] E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

[40]Když se rozložili ve skupinách po stu a po padesáti,

[41] Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[41]vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal ty chleby a dával svým učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem,

[42] Todos comeram e se fartaram;

[42]a tak se všichni najedli do sytosti.

43 e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

43Potom sebrali dvanáct košů plných kousků chleba a ryb.

44 Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

44A ty chleby jedlo pět tisíc mužů.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

To jsem já!

45 Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

45Hned potom přiměl své učedníky, ať nastoupí na loď a jedou napřed na druhou stranu k Betsaidě, než rozpustí zástup.

46 E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

46A když se s nimi rozloučil, odešel na horu, aby se modlil.

47 Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

47Pozdě večer byla loď uprostřed jezera a on sám na zemi.

48 E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

48Uviděl je, jak se dřou s veslováním, protože vítr vál proti nim. Krátce před svítánímse k nim vydal pěšky po hladině a chtěl je minout.

49 Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

49Když ho uviděli, jak kráčí po jezeře, mysleli, že je to přízrak, a křičeli strachy.

50 Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

50Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se. On ale na ně hned promluvil: „Vzchopte se, to jsem já! Nebojte se."

51 E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

51Nastoupil k nim do lodi a vítr se utišil. Oni z toho byli úplně omráčení úžasem.

52 porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

52Nepochopili totiž nic ohledně těch chlebů; jejich srdce bylo tvrdé.

Jesus em Genesaré

Mateus 14.34-36

53 Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

53A když se přeplavili, přistáli u Genezaretu, kde zakotvili.

54 Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

54Jakmile vystoupili z lodi, lidé ho hned poznali.

55 e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.
56 Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

1 Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.
2 E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar
3 (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;
4 quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),
5 interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?
6 Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.
7 E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

55Zběhali celý ten kraj a začali na nosítkách snášet nemocné tam, kde slyšeli, že je.
56Ať přišel do vesnic, do měst nebo na venkov, lidé pokládali nemocné na ulice a prosili ho, aby se mohli dotknout aspoň cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

Co člověka špiní

Marek 7

1Farizeové a někteří znalci Písma, kteří dorazili z Jeruzaléma, se sešli u Ježíše
2a uviděli některé jeho učedníky jíst chleby ‚nečistýma' (to jest neumytýma) rukama.
3Farizeové a všichni Židé totiž nejedí, aniž by si obřadně umyli ruce, a tak dodržují tradici starších.
4Když přijdou z trhu, nejedí, dokud se nevykoupou. A je ještě mnoho jiných věcí, které přijali a dodržují, jako očišťování pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek.
5Farizeové a znalci Písma se ho tedy zeptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?"
6On jim odpověděl: „Izaiáš o vás pokrytcích prorokoval správně. Jak je psáno: ‚Tento lid mě ctí svými rty, srdcem je mi však vzdálený.
7Nadarmo mě ale uctívají, když učí lidské nauky a příkazy.'

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E,

[8]Opustili jste Boží přikázání, ale lidské tradice dodržujete.“

[9]Potom pokračoval: „Opravdu pěkně zavrhujete Boží přikázání, abyste zachovali svou vlastní tradici!

[10]Mojžíš řekl: ‚Cti otce i matku‘ a ‚Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, musí zemřít.‘

[11]Vy ale říkáte, že kdyby člověk řekl otci nebo matce: ‚To, čím bych ti měl vypomoci, je korban‘ (to jest dar Bohu),

[12]tak už ho nenecháte nic udělat pro jeho otce nebo matku.

[13]Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili. A podobných věcí děláte spoustu.“

[14]Znovu pak svolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a rozumějte.

[15-16]Nic, co do člověka vchází zvenku, ho nemůže pošpinit. Člověka špiní to, co z něj vychází!“

[17]Když pak odešel od zástupu do domu, učedníci se ho vyptávali na to podobenství.

[18]On jim odpověděl: „To jste tak nechápaví? Nerozumíte, že cokoli vchází do člověka zvenku, ho nemůže pošpinit?

[19]Nejde to přece do jeho srdce, ale do břicha a odtud do stoky!“ Tak očistil všechny pokrmy.

assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[20]Potom řekl: „Co z člověka vychází, to člověka špiní.

[21]Z nitra lidského srdce vycházejí zlé myšlenky, smilnění, krádeže, vraždy,

[22]cizoložství, chamtivost, ničemnost, lstivost, nestydatost, závist, urážky, pýcha, potrhlost.

[23]Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra a špiní člověka.“

Víra pohanské ženy

[24]Potom vstal a odešel odtud do okolí Týru. Vešel do jednoho domu a ačkoli nechtěl, aby se to někdo dozvěděl, nedalo se to utajit.

[25]Hned se totiž o něm doslechla jedna žena, která měla dcerku s nečistým duchem. Přišla, padla mu k nohám

[26]a prosila ho, aby z její dcery vyhnal démona. Ta žena byla Řekyně, rodem Syroféničanka,

[27]a tak jí řekl: „Napřed nech najíst děti. Není správné vzít chleba dětem a hodit ho psům.“

[28]Ona však odpověděla: „Ano, Pane, ale i psi pod stolem jedí zbytky po dětech.“

[29]„Díky tomu, cos řekla, můžeš jít domů,“ odvětil jí na to. „Ten démon už z tvé dcery vyšel.“

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[30]Když pak přišla domů, zjistila, že dívka leží na lůžku a že démon je pryč.

Efatha!

[31]Ježíš pak odešel z týrského kraje, prošel Sidon a přes území Dekapole dorazil ke Galilejskému jezeru.

[32]Tam k němu přivedli hluchoněmého člověka a prosili ho, aby na něj vložil ruku.

[33]On si ho vzal stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plivl a dotkl se jeho jazyka.

[34]Potom vzhlédl k nebi, vzdychl a řekl mu: „Efatha!“ což znamená: „Otevři se!“

[35]Jeho uši se ihned otevřely, pouto jeho jazyka se uvolnilo a začal mluvit správně.

[36]Ježíš jim zakázal komukoli to říkat, ale čím více jim to zakazoval, tím více to rozhlašovali.

[37]Lidé byli naprosto ohromeni. Říkali: „Všechno udělal dobře! Dokonce dává hluchým sluch a němým řeč!“

Sedm chlebů a pár rybek

Marek 8

[1]V těch dnech se znovu sešlo veliké množství lidí. Když jim pak došlo jídlo, Ježíš svolal své učedníky a řekl jim:

[2]„Je mi jich líto. Jsou se mnou už tři dny a nemají co jíst.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes

[3]Když je pošlu domů hladové, padnou na cestě vyčerpáním. A někteří přišli zdaleka.“

[4]„Jak by tu někdo mohl ty lidi nakrmit? namítli učedníci. „Vždyť je tu pustina!“

[5]„Kolik máte chlebů?“ zeptal se jich. „Sedm,“ odpověděli.

[6]Nechal tedy zástup posadit na zem, vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali. Ti je pak předložili zástupu.

[7]Měli také pár malých rybek. Ježíš je požehnal a řekl, ať předkládají i je.

[8]A tak se najedli do sytosti a ještě nasbírali sedm košů nalámaných kousků, které zbyly.

[9]Bylo tam tehdy okolo čtyř tisíc lidí. Když je Ježíš propustil,

[10]ihned nastoupil s učedníky na loď a přijel do dalmanutského kraje.

Farizejský kvas

[11]Tehdy přišli farizeové a začali se s ním hádat a pokoušet ho. Chtěli od něj nějaké znamení z nebe.

[12]Ježíš si v duchu povzdychl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, říkám vám, že toto pokolení žádné znamení nedostane!“

[13]Opustil je, nastoupil zase do lodi a odplul na druhou stranu.

Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[14]Zapomněli ale vzít chléb a neměli s sebou na lodi víc než jeden bochník.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[15]Ježíš jim zdůrazňoval: „Pečlivě se varujte kvasu farizeů a kvasu Herodova."

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[16]Začali se tedy mezi sebou dohadovat, že nemají chleba.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[17]Ježíš to ale věděl, a tak jim řekl: „Proč se dohadujete, že nemáte chleba? Ještě nechápete a nerozumíte? Ještě máte tvrdé srdce?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[18]Máte oči, a nevidíte? Máte uši, a neslyšíte? Už si nevzpomínáte?

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[19]Když jsem nalámal pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali?" „Dvanáct," odpověděli.

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[20]„A co těch sedm chlebů pro čtyři tisíce? Kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali?" „Sedm," odpověděli.

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

[21]Na to jim řekl: „Ještě nerozumíte?"

A cura de um cego em Betsaida

Vidíš něco?

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[22]Když přišli do Betsaidy, přivedli k němu slepce a prosili ho, aby se ho dotkl.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[23]Vzal slepce za ruku a odvedl ho za vesnici. Plivl mu na oči, vložil na něj ruce a ptal se ho: „Vidíš něco?"

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[24]On vzhlédl a řekl: „Rozeznávám lidi – vidím něco jako chodící stromy."

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes:

[25]Znovu mu vložil ruce na oči, a když vzhlédl, byl uzdraven. Viděl všechno jasně i na dálku.

[26]Ježíš ho pak poslal domů se slovy: „Do vesnice ale nechoď.“

Ty jsi Mesiáš

[27]Ježíš a jeho učedníci pak vyšli do vesnic kolem Cesareje Filipovy. Cestou se svých učedníků ptal: „Za koho mě mají lidé?“

[28]Odpověděli: „Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za jednoho z proroků.“

[29]„A za koho mě máte vy?“ zeptal se. „Ty jsi Mesiáš!“ odpověděl mu Petr.

[30]On je ale přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali.

[31]Tehdy je začal učit, že Syn člověka musí mnoho vytrpět a být zavržen staršími, vrchními kněžími i znalci Písma, být zabit a po třech dnech vstát z mrtvých.

[32]Protože ty věci říkal otevřeně, Petr ho vzal stranou a začal ho kárat.

[33]Ježíš se ale obrátil, podíval se na své učedníky a okřikl Petra: „Odejdi ode mě, satane! Nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.“

[34]Potom svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se

Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.

[35]Kdokoli by si chtěl zachránit život, ten jej ztratí, ale kdokoli by ztratil život pro mě a pro evangelium, ten jej zachrání.

[36]Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil?

[37]Co dá člověk na oplátku za svůj život?

[38]Kdo by se v tomto cizoložném a hříšném pokolení styděl za mě a za má slova, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.“

Marek 9

[1]A řekl jim: „Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří, jak Boží království přišlo v moci.“

Ježíš, Mojžíš a Eliáš

[2]Po šesti dnech Ježíš k sobě vzal Petra, Jakuba a Jana, vyvedl je samotné stranou na vysokou horu a proměnil se před nimi.

[3]Jeho šaty se rozzářily a úplně zbělely, tak jak by je žádný bělič na zemi nemohl vybělit.

[4]A uviděli Eliáše a Mojžíše, jak rozmlouvají s Ježíšem.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[5]Petr na to Ježíšovi řekl: „Rabbi, dobře, že jsme tu! Uděláme tu tři stánky – jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“

[6]Byli totiž tak vyděšení, že nevěděl, co by řekl.

[7]Vtom se objevil oblak a zahalil je. Z oblaku zazněl hlas: „Toto je můj milovaný Syn. Toho poslouchejte.“

[8]Hned se rozhlédli, ale neviděli už u sebe nikoho než samotného Ježíše.

[9]Cestou zpět z hory jim přikázal, aby nikomu neříkali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

[10]Nechali si to tedy pro sebe. Jen se dohadovali, co to je ‚vstát z mrtvých‘.

[11]Potom se ho zeptali: „Proč ale znalci Písma říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?“

[12]On jim odpověděl: „Jistě, ‚nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví‘. Co je ale psáno o Synu člověka? Že musí mnoho vytrpět a být pohrdán.

[13]Říkám vám, že Eliáš už přišel a oni mu udělali, co chtěli, jak je to o něm psáno.“

Pomoz mé nevíře!

[14]Když potom přišel k učedníkům, uviděl kolem nich spoustu lidí a znalce Písma, jak se s nimi dohadují.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.	[15]Jakmile ho všichni v zástupu spatřili, byli ohromeni. Běželi k němu a zdravili ho.
[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?	[16]„Proč se s nimi dohadujete?“ zeptal se jich Ježíš.
[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;	[17]„Mistře,“ odpověděl mu jeden ze zástupu, „přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha.
[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.	[18]Kdykoli se ho zmocní, trhá jím a on má pěnu u úst, skřípe zuby a celý ztuhne. Řekl jsem tvým učedníkům, ať toho ducha vyženou, ale nedokázali to!“
[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.	[19]„Vy nevěřící pokolení!“ zvolal Ježíš. „Jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně.“
[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.	[20]A tak ho k němu přivedli. Jakmile ho chlapec uviděl, hned jím ten duch začal zmítat, až upadl a s pěnou u úst se válel po zemi.
[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;	[21]Ježíš se zeptal jeho otce: „Jak dlouho se mu to děje?“ „Od dětství,“ odpověděl.
[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.	[22]„Často s ním házel i do ohně a do vody, aby ho zabil. Můžeš-li ale něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám!“
[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.	[23]„‚Můžeš-li‘?“ opáčil Ježíš. „Pro věřícího je možné všechno.“
[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!	[24]„Já věřím!“ zvolal hned chlapcův otec. „Pomoz mé nevíře!“
[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.	[25]Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, okřikl nečistého ducha: „Němý a hluchý duchu, já ti přikazuji: vyjdi z něj a už do něj nevcházej!“

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[26]A tak s křikem a velikým zmítáním vyšel. Chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel.

[27]Když ho ale Ježíš vzal za ruku a zvedl ho, vstal.

[28]Jakmile přišel domů, učedníci se ho v soukromí ptali: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“

[29]Odpověděl jim: „Tento druh démonů nemůže vyjít jinak než skrze modlitbu.“

Nejmenší jsou největší

[30]Pak odtud odešli. Procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl.

[31]Učil totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán do lidských rukou, zabijí ho a třetího dne po svém zabití vstane z mrtvých.“

[32]Oni ta slova nechápali, ale báli se ho zeptat.

[33]Když přišel domů do Kafarnaum, ptal se jich: „O čem jste se to cestou dohadovali?“

[34]Oni však mlčeli, neboť se cestou mezi sebou hádali, kdo z nich je největší.

[35]Posadil se tedy, zavolal těch Dvanáct k sobě a řekl jim: „Chce-li někdo být první, ať je poslední ze všech a služebník všech.“

[36]Vzal dítě a postavil je uprostřed. Potom je vzal do náručí se slovy:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[37]„Kdokoli přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, nepřijímá mne, ale Toho, který mě poslal.“

[38]„Mistře,“ řekl mu na to Jan, „viděli jsme jednoho, který nechodí s námi, jak ve tvém jménu vymítá démony. Snažili jsme se mu v tom zabránit, protože nechodí s námi.“

[39]„Nebraňte mu!“ odpověděl Ježíš. „Nikdo nemůže vykonat zázrak v mém jménu a hned nato o mně mluvit zle.

[40]Kdo není proti nám, je s námi.

[41]Kdo by vám podal i jen pohár vody, protože patříte Mesiáši, amen, říkám vám, že nepřijde o svou odplatu.

[42]Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něj mnohem lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře.

[43-44] Kdyby tě sváděla tvá ruka, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít zmrzačený do života, než jít s oběma rukama do pekla, do toho neuhasitelného ohně.

[45-46] A kdyby tě sváděla tvá noha, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít chromý do života, než být s oběma nohama uvržen do pekla.

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra

Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão

Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio

Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[47]A kdyby tě svádělo tvé oko, zahoď je. Je pro tebe lepší vejít jednooký do Božího království, než být s oběma očima uvržen do pekla,

[48]kde ‚jejich červ nehyne a oheň nehasne'.

[49]Každý totiž bude solen ohněm.

[50]Sůl je dobrá. Kdyby ale sůl přestala být slaná, čím ji osolíte? Mějte v sobě sůl a žijte spolu v pokoji."

Co Bůh spojil

Marek 10

[1]Potom vstal, odešel odtud a přes krajinu za Jordánem přišel do judské země. Tam se k němu znovu sešly zástupy a on je podle svého zvyku opět učil.

[2]Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho otázkou: „Smí muž zapudit manželku?"

[3]„Co vám přikázal Mojžíš?" řekl jim na to.

[4]„Mojžíš nám dovolil napsat rozlukový list a zapudit ji," odpověděli.

[5]„To přikázání vám napsal kvůli tvrdosti vašeho srdce," řekl jim na to Ježíš.

[6]„Od počátku stvoření je ale Bůh ‚učinil jako muže a ženu'.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],
[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.
[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.
[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.
[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.
[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.
[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.
[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.
[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?
[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[7],Proto člověk opustí svého otce i matku, přilne ke své manželce
[8]a ti dva budou jedno tělo.‘ A tak už nejsou dva, ale jedno tělo.
[9]Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.“
[10]Doma se ho na to učedníci znovu vyptávali.
[11]Odpověděl jim: „Kdokoli zapudí svou manželku a vezme si jinou, cizoloží proti ní.
[12]Také žena, která opustí svého muže a vdá se za jiného, cizoloží.“

Kdo vejde do Království

[13]Tehdy k němu přinášeli malé děti, aby se jich dotkl, ale učedníci je okřikovali.
[14]Když to Ježíš uviděl, rozhořčil se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim – vždyť právě takovým patří Boží království!
[15]Amen, říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něj nevejde.“
[16]Potom je bral do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim.
[17]Když se znovu vydal na cestu, doběhl je jeden muž, poklekl před ním a ptal se ho: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“
[18]„Proč mě nazýváš dobrým?“ opáčil Ježíš. „Nikdo není dobrý, jen jediný – Bůh.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19]Přikázání znáš: ‚Necizolož, nezabíjej, nekraď, nelži, nepodváděj, cti svého otce i matku.‘“

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20]„Mistře,“ odpověděl, „to všechno jsem dodržoval odmalička.“

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21]Ježíš se na něj zadíval, zamiloval si ho a řekl mu: „Schází ti jen jedno – jdi, prodej všechno, co máš, rozdej to chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě.“

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22]Ta slova ho ale zarmoutila, a tak smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23]Ježíš se ohlédl a řekl svým učedníkům: „Jak nesnadno vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24]Učedníci byli z jeho slov ohromeni. Ježíš jim tedy zopakoval: „Synáčkové, jak těžké je vejít do Božího království!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26]V naprostém ohromení se jeden druhého ptali: „Kdo tedy může být spasen?“

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[27]Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. U Boha je možné všechno.“

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.
[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,
[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.
[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:
[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;
[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[28]„Podívej se," ozval se Petr, „my jsme všechno opustili a šli jsme za tebou."
[29]Ježíš odpověděl: „Amen, říkám vám, že není nikdo, kdo by opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole kvůli mně a kvůli evangeliu
[30]a nepřijal by nyní v tomto čase stokrát tolik domů a bratrů a sester a matek a dětí a polí s pronásledováním a v nadcházejícím věku věčný život.
[31]Mnozí první pak budou poslední a poslední první."

Můžete pít můj kalich?

[32]Byli na cestě vzhůru do Jeruzaléma. Ježíš šel napřed a oni ho ohromeně a se strachem následovali. Tehdy vzal těch Dvanáct znovu k sobě a začal jim opakovat, co se mu má stát:
[33]„Hle, blížíme se k Jeruzalému. Tam bude Syn člověka vydán vrchním kněžím a znalcům Písma. Odsoudí ho k smrti, vydají pohanům,
[34]budou se mu vysmívat, zbičují ho, poplivou a zabijí, ale třetího dne vstane z mrtvých."
[35]Tehdy k němu přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan se slovy: „Mistře, prosíme, abys nám splnil přání."

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e

[36]„Co pro vás mám udělat?“ zeptal se jich.

[37]„Nech nás sedět ve své slávě – jednoho po tvé pravici a druhého po tvé levici.“

[38]„Nevíte, o co prosíte,“ řekl jim na to Ježíš. „Můžete snad pít kalich, který piji, a podstoupit křest, který podstupuji?“

[39]„Můžeme,“ odvětili. Na to jim Ježíš řekl: „Ano, budete pít kalich, který piji, a podstoupíte křest, který podstupuji.

[40]Dát vám sedět po mé pravici nebo levici však není na mně. To místo patří těm, pro něž je připraveno.“

[41]A když to uslyšelo ostatních deset, rozhořčili se na Jakuba a Jana.

[42]Ježíš je ale zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že věhlasní vládcové národů nad nimi panují a jejich velikáni nad nimi užívají moc.

[43]Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem.

[44]Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je otrokem všech.

[45]Ani Syn člověka přece nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Bartimeus

[46]Přišli do Jericha. Když pak se svými učedníky a s velikým zástupem vycházel z

numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

Jericha, u cesty seděl slepý žebrák Bartimeus, syn Timeův.

[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[47]Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[48]Mnozí ho okřikovali, ať mlčí, ale on křičel tím více: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

[49]Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho.“ A tak toho slepce zavolali. „Vzchop se!“ říkali mu. „Vstávej, volá tě!“

[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

[50]On odhodil svůj plášť, zvedl se a došel k Ježíšovi.

[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

[51]Ježíš se ho zeptal: „Co mám pro tebe udělat?“ „Rabboni, ať vidím!“ odpověděl slepec.

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

[52]Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě uzdravila.“ A on hned prohlédl a následoval ho na cestě.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

Král na oslíku

Marek 11

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[1]Když se přiblížili k Jeruzalému – k Betfagé a Betanii u Olivetské hory, poslal dva ze svých učedníků

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[2]a řekl jim: „Jděte do vesnice před vámi. Hned jak do ní vejdete, najdete přivázané oslátko, na kterém ještě nikdo nikdy neseděl. Odvažte ho a přiveďte.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[3]Kdyby se vás někdo ptal: ‚Co to děláte?‘ řekněte: ‚Pán ho potřebuje,‘ a hned ho sem pošle.“

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[4]Odešli tedy, a když našli oslátko přivázané u dveří venku na ulici, odvázali je.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[5]Někteří z kolemstojících jim řekli: „Co to děláte? Jak to, že odvazujete oslátko?“

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[6]Když jim ale odpověděli, jak jim Ježíš řekl, nechali je.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[7]Potom to oslátko přivedli k Ježíši, přikryli je svými plášti a on si na ně sedl.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[8]Mnozí prostírali na cestě své pláště, jiní pak ratolesti, které nařezali v polích.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[9]Ti, kdo šli napřed, i ti, kdo šli za ním, volali: „Hosana!“ „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[10]„Požehnané království našeho otce Davida!“ „Hosana na výsostech!“

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

[11]Tak dorazil do Jeruzaléma a do chrámu. Když si všechno prohlédl, byl už večer, a tak se Dvanácti odešel do Betanie.

A figueira sem fruto

Mateus 21.18-22

Doupě lupičů

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[12]Když druhého dne vycházeli z Betanie, Ježíš dostal hlad.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[13]Zdálky uviděl fíkovník s listím, a tak šel k němu, zda by snad na něm něco nenalezl. Když přišel, nenašel na něm nic než listí, protože nebyl čas fíků.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

[14]Řekl mu: „Ať už z tebe nikdy nikdo nejí ovoce!“ A jeho učedníci to slyšeli.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali

[15]Tak přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo v chrámě

vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

prodávali i kupovali. Zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic

16 Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

16a nikomu nedovoloval ani přenášet zboží přes chrámové nádvoří.

17 também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

17Potom je vyučoval: „Není snad psáno, že ‚Můj dům bude nazýván domem modlitby pro všechny národy'? Vy jste z něj ale udělali ‚doupě lupičů'!"

18 E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

18Když to uslyšeli vrchní kněží a znalci Písma, začali hledat způsob, jak ho zničit, protože se ho báli. Všechen zástup totiž žasl nad jeho učením.

19 Em vindo a tarde, saíram da cidade.

19Večer pak znovu odešli z města.

O poder da fé

Boží víra

20 E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

20Když pak šli ráno zase kolem toho fíkovníku, uviděli, že od kořenů uschl.

21 Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

21Petr se tehdy rozpomněl a zvolal: „Mistře, podívej se, ten fíkovník, který jsi proklel, uschl!"

22 Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

22Ježíš jim na to řekl: „Mějte Boží víru.

23 porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

23Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře,' a nepochyboval by v srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, stane se mu to.

24 Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

24Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali, a budete to mít.

25 E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

25-26 Když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud něco proti někomu máte, aby i váš Otec v nebesích odpustil vaše prohřešky vám."

26 [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

27 Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

28 e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

29 Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

30 O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

31 E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

32 Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

33 Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

1 Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

Jakým právem

27Tak znovu přišli do Jeruzaléma. Když se procházel v chrámu, přistoupili k němu vrchní kněží, znalci Písma a starší lidu

28se slovy: „Jakým právem to všechno děláš? Kdo tě k tomu zmocnil?!“

29„Také se vás na něco zeptám,“ řekl jim Ježíš. „Odpovězte mi a já vám pak řeknu, jakým právem to dělám.

30Byl Janův křest z nebe, nebo z lidí? Odpovězte mi.“

31Začali se mezi sebou dohadovat: „Když řekneme, že z nebe, řekne nám: ‚Tak proč jste mu nevěřili?‘

32Když ale řekneme, že z lidí…“ Báli se totiž zástupů, protože všichni měli Jana za opravdového proroka.

33Nakonec mu řekli: „Nevíme.“ „Ani já vám tedy nepovím, jakým právem to dělám,“ řekl jim Ježíš.

O zlých vinařích

Marek 12

1Tehdy jim začal vyprávět podobenství: „Jeden člověk vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a vydal se na cestu.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[2]Když nastal čas vinobraní, poslal k vinařům služebníka, aby od nich převzal díl z úrody vinice.

[3]Ti se ho však chopili, ztloukli ho a poslali pryč s prázdnou.

[4]Poslal k nim tedy ještě jiného služebníka. Toho poranili na hlavě a zohavili.

[5]A tak poslal ještě dalšího. Toho zabili a stejně tak mnoho jiných. Některé tloukli a jiné zabíjeli.

[6]Nakonec už mu zbýval jen jediný – jeho milovaný syn. Poslal ho tedy k nim, neboť si říkal: ‚Před mým synem se zastydí.‘

[7]Vinaři si ale řekli: ‚Tohle je dědic. Pojďme ho zabít, a dědictví bude naše!‘

[8]Chopili se ho, zabili a vyvlekli ho z vinice ven.

[9]Co tedy udělá pán vinice? Přijde, ty vinaře zahubí a vinici dá jiným.

[10]Nečetli jste snad Písmo? ‚Kámen staviteli zavržený stal se kamenem úhelným.

[11]Sám Hospodin to učinil a v našich očích je to div.‘“

[12]Když pochopili, že to podobenství řekl o nich, chtěli ho zatknout. Báli se ale zástupu, a tak ho nechali a odešli.

Čí je ten obraz?

[13]Potom k němu poslali některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[14]Přišli a řekli mu: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a na nikoho nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo, ale pravdivě učíš Boží cestě. Je správné dávat císaři daň, nebo ne?

[15]Máme platit, nebo ne?“ On ale znal jejich pokrytectví, a tak jim řekl: „Proč mě pokoušíte? Přineste mi denár, ať se podívám.“

[16]Když mu ho podali, zeptal se jich: „Čí je ten obraz a nápis?“ „Císařův,“ odpověděli.

[17]„Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží,“ řekl jim Ježíš. Zůstali nad tím v úžasu.

Bůh je Bohem živých

[18]Potom k němu přišli saduceové (kteří tvrdí, že není žádné vzkříšení) a ptali se ho:

[19]„Mistře, Mojžíš nám napsal, že když ženatý muž zemře bezdětný, má si jeho ženu vzít jeho bratr, aby svému bratru vzbudil potomka.

[20]Bylo sedm bratrů. První se oženil, zemřel a nezanechal potomka.

[21]Pak si ji vzal druhý, ale také zemřel a nezanechal potomka. Stejně tak třetí.

[22]Ani jeden z těch sedmi nezanechal potomka. Nakonec pak zemřela i ta žena.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[23]Až tedy při vzkříšení vstanou z mrtvých, kdo z nich ji bude mít za manželku? Vždyť ji mělo všech sedm!“

[24]Ježíš jim odpověděl: „Nemýlíte se proto, že neznáte Písma ani Boží moc?

[25]Až lidé vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale budou jako andělé v nebi.

[26]A ohledně toho, že mrtví vstávají – copak jste nečetli v Knize Mojžíšově, jak k němu Bůh promluvil z keře: ‚Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův‘ ?

[27]On přece není Bohem mrtvých, ale živých! Velice se mýlíte.“

Největší přikázání

[28]Jeden ze znalců Písma slyšel jejich rozpravu a viděl, jak dobře jim odpověděl. Přistoupil tedy a zeptal se ho: „Které přikázání je ze všech nejdůležitější?“

[29]Ježíš mu odpověděl: „Nejdůležitější je: ‚Slyš, Izraeli – Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný.

[30]Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.‘

[31]Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Žádné přikázání není důležitější než tato dvě.“

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre

Lucas 21.1-4

[32]Na to mu ten znalec Písma řekl: „Mistře, to jsi opravdu řekl dobře. Ano, Bůh je jediný a není žádný kromě něj.

[33]A milovat ho celým srdcem, celým rozumem a ze vší síly a milovat svého bližního jako sám sebe – to je nade všechny zápaly a oběti."

[34]Když Ježíš uviděl, jak moudře mu odpověděl, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království." A nikdo se ho už neodvažoval na nic zeptat.

Syn, nebo Pán?

[35]Když potom Ježíš vyučoval v chrámu, zeptal se: „Jak mohou znalci Písma říkat, že Mesiáš je Davidův syn?

[36]Vždyť sám David řekl v Duchu svatém: ‚Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici, než ti tvé nepřátele k nohám položím.'

[37]Sám David ho nazývá Pánem – jak tedy může být Mesiáš jeho syn?" A veliký zástup ho rád poslouchal.

[38]Ve svém vyučování říkal: „Dejte si pozor na znalce Písma, kteří rádi chodí ve slavnostních pláštích, nechají se zdravit na tržištích,

[39]sedají na předních sedadlech ve shromážděních a na čestných místech při večeřích

[40]a kteří vyjídají vdovské domy pod záminkou dlouhých modliteb. Takové čeká nejtěžší trest!"

Dva haléřky

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[41]Potom se posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házejí peníze. A mnoho bohatých tam házelo hodně.

[42]Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila tam dva haléřky (což je jeden čtvrťák).

[43]Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: „Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli peníze do pokladnice.

[44]Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato žena dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí.“

Počátky porodních bolestí

Marek 13

[1]Cestou z chrámu mu jeden z jeho učedníků řekl: „Mistře, pohleď, jaké kameny a jaké stavby!“

[2]Ježíš mu řekl: „Vidíš ty veliké stavby? Nezůstane tu kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.“

[3]Když se pak posadil na Olivetské hoře naproti chrámu, Petr, Jakub, Jan a Ondřej se ho v soukromí ptali:

[4]„Řekni nám, kdy to bude. Jaké bude znamení času, kdy se to všechno naplní?“

[5]Ježíš jim začal vysvětlovat: „Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.
[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.
[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.
[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.
[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.
[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.
[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.
[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar

[6]Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé.

[7]Až uslyšíte válečný hluk a zprávy o válkách, nestrachujte se, protože se to musí dít. Ale to ještě nebude konec.

[8]Národ povstane proti národu a království proti království a na různých místech vypuknou zemětřesení a hladomory. To jsou ale jen počátky porodních bolestí.

[9]Dávejte na sebe pozor. Budou vás vydávat soudům a shromážděním. Budete biti a kvůli mně stanete před vládci a králi, abyste jim vydali svědectví.

[10]Především ale musí být všem národům kázáno evangelium.

[11]Když vás budou odvádět a dávat do vězení, nedělejte si předem starosti, co máte říci, ale mluvte, co vám bude dáno v tu chvíli. Nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Duch svatý.

[12]Bratr bratra i otec syna vydá na smrt a děti povstanou proti rodičům a zabijí je.

[13]Kvůli mému jménu vás budou všichni nenávidět, ale kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn.“

Otřesná ohavnost

[14]„Až uvidíte onu ‚otřesnou ohavnost‘, jak stojí, kde by neměla (kdo čte, rozuměj),

(quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor.

15 quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

15Kdo bude na střeše, ať neschází do domu, aby si odtud něco vzal.

16 e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

16Kdo bude na poli, ať se nevrací ani pro plášť.

17 Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

17Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím.

18 Orai para que isso não suceda no inverno.

18Modlete se, aby to nebylo v zimě.

19 Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

19Ty dny totiž budou dny soužení, jaké do této doby nebylo od počátku Božího stvoření a jaké už nikdy nebude.

20 Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

20Kdyby Hospodin ty dny nezkrátil, nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli svým vyvoleným však ty dny zkrátil.

21 Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

21Kdyby tehdy někdo řekl: ‚Hle, Mesiáš je tu!' anebo ‚Pohleďte, tam je!' nevěřte.

22 pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

22Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat divy a zázraky, aby sváděli (kdyby to bylo možné) dokonce i vyvolené.

23 Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

23Dávejte tedy pozor. Všechno jsem vám řekl předem."

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

Příchod Syna člověka

24 Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

24„Ve dnech po onom soužení ‚slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo,

25 as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

25hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí.'

26 Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

26Tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblacích s velikou mocí a slávou.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[27]Pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od nejzazšího konce země po nejzazší konec nebe.

[28]Poučte se od fíkovníku tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začnou rašit a nasazovat listí, víte, že léto je blízko.

[29]Stejně tak, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte, že je blízko, že už je ve dveřích!

[30]Amen, říkám vám, že toto pokolení nepomine, než se to všechno stane.

[31]Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

[32]Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec.

[33]Dávejte pozor, bděte. Nevíte totiž, kdy ten čas přijde.

[34]Je to, jako když člověk odešel na cestu: opustil svůj dům a svěřil správu svým služebníkům. Každému určil jeho práci a vrátnému přikázal, aby bděl.

[35]Proto bděte. Nevíte totiž, kdy přijde pán domu – zda večer, o půlnoci, za kuropění, nebo za svítání.

[36]Aby vás snad, když znenadání přijde, nenalezl spící.

[37]Co říkám vám, říkám všem: Bděte.“

Poslední pomazání

Marek 14

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[1]Bylo to dva dny před Velikonocemi a Svátkem nekvašených chlebů. Vrchní kněží se znalci Písma hledali způsob, jak by se ho lstí zmocnili a zabili ho.

[2]Říkali si totiž: „O svátcích ne, aby mezi lidmi nevypuklo povstání.“

[3]Když pak byl Ježíš v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného, přišla žena s alabastrovou nádobkou velmi drahé masti z pravého nardu. A když tu nádobku rozbila a vylila na jeho hlavu,

[4]někteří se rozhořčili: „K čemu taková ztráta?

[5]Ta mast se mohla prodat aspoň za tři sta denárů! Mohlo se to rozdat chudým!“ A hubovali ji.

[6]Ježíš jim ale řekl: „Nechte ji. Proč ji trápíte? Udělala pro mě něco krásného.

[7]Chudé tu budete mít vždycky a můžete jim pomáhat, kdykoli budete chtít; mě ale vždycky mít nebudete.

[8]Ona udělala, co mohla. Předem pomazala mé tělo k pohřbu.

[9]Amen, říkám vám, že kdekoli na celém světě bude kázáno evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.“

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[10]Jeden z Dvanácti – jmenoval se Jidáš Iškariotský – tehdy odešel k vrchním kněžím, aby jim ho zradil.

[11]Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Začal tedy hledat příležitost, jak by jim ho vydal.

Poslední večeře

[12]Prvního dne svátku nekvašených chlebů, kdy se obětuje velikonoční beránek, se ho učedníci zeptali: „Kam ti máme jít připravit k jídlu velikonočního beránka?“

[13]Poslal tedy dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města. Tam vás potká muž nesoucí džbán vody. Jděte za ním.

[14]Kam vejde, tam řekněte hospodáři: ‚Mistr se ptá: Kde je místnost, v níž bych se svými učedníky pojedl beránka?‘

[15]On vám ukáže velikou horní místnost, prostřenou a připravenou. Tam nám připravte večeři.“

[16]Učedníci tedy odešli, a když přišli do města, našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili beránka.

[17]Večer pak přišel Ježíš se Dvanácti.

[18]Když byli za stolem, Ježíš uprostřed jídla řekl: „Amen, říkám vám, že jeden z vás, kdo jí se mnou, mě zradí.“

[19]Zdrceni se jeden po druhém začali ptát: „Snad ne já?“

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas

[20]„Je to jeden ze Dvanácti," řekl jim, „ten, který se mnou namáčí ruku do mísy.

[21]Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, kdo Syna člověka zrazuje. Bylo by pro něj lepší, kdyby se vůbec nenarodil."

[22]Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dal jim ho se slovy: „Vezměte, to je mé tělo."

[23]Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něj všichni.

[24]Tehdy jim řekl: „To je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé.

[25]Amen, říkám vám, že už neokusím plod vinné révy až do dne, kdy ho budu pít nový v Božím království."

[26]A když zazpívali žalm, vyšli na Olivetskou horu.

Getsemane

[27]Tehdy jim Ježíš řekl: „Všichni ode mě odpadnete. Je přece psáno: ‚Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.'

[28]Ale až vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje."

[29]„I kdyby všichni odpadli," prohlásil Petr, „já nikdy!"

[30]Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, že ještě dnes v noci, dříve než dvakrát zakokrhá kohout, mě třikrát zapřeš."

vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

31 Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

31On se ale dušoval: „I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!“ A podobně mluvili i všichni ostatní.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

32 Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

32Když pak přišli na místo zvané Getsemane, řekl svým učedníkům: „Posaďte se tu, než se pomodlím.“

33 E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

33Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vtom na něj začala padat hrůza a tíha.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

34Řekl jim: „Je mi úzko až k smrti. Zůstaňte tu a bděte.“

35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

35Kousek poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li to možné, ta hodina minula.

36 E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

36Tehdy řekl: „Abba, Otče, pro tebe je možné všechno. Odejmi ode mě tento kalich! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“

37 Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

37Když se pak vrátil, zjistil, že spí. „Šimone, ty spíš?“ řekl Petrovi. „Nemohl jsi bdít ani hodinu?

38 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

38Bděte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení. Duch je odhodlaný, ale tělo malátné.“

39 Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

39Znovu odešel a modlil se týmiž slovy.

40 Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

40Když se vrátil, zjistil, že zase spí. Víčka jim ztěžkla únavou. Nevěděli, co mu na to říci.

41 E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

42 Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

43 E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

44 Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

45 E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

46 Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

47 Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

48 Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

49 Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

51 Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

41Když se pak vrátil potřetí, řekl jim: „Ještě pořád spíte a odpočíváte? Dost už! Pohleďte, přišla chvíle, kdy je Syn člověka vydáván do rukou hříšníků.

42Vstávejte, pojďme! Můj zrádce už je blízko.“

43Ještě to ani nedořekl, když vtom přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním zástup s meči a holemi, poslaný od vrchních kněží, znalců Písma a starších.

44Jeho zrádce s nimi měl smluvené znamení: „Je to ten, kterého políbím. Chopte se ho a veďte ho opatrně.“

45Jakmile přišel, hned přistoupil k němu a políbil ho se slovy: „Rabbi!“

46V tu chvíli se na něj vrhli a zajali ho.

47Jeden z těch, kdo stáli kolem něj, vytasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu ucho.

48Ježíš jim řekl: „Jsem snad zločinec, že jste se mě vypravili zatknout s meči a holemi?

49Když jsem s vámi denně býval v chrámu a učil, nezatkli jste mě. Ať se však naplní Písma!“

50Tehdy ho všichni opustili a utekli.

51Jeden mladík ho ale následoval oblečen jen kusem plátna na holém těle. Chytili ho,

52ale on tam to plátno nechal a utekl nahý.

Jesus perante o Sinédrio
Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

Před Veleradou

[53]Ježíše pak odvedli k veleknězi, kde se sešli všichni vrchní kněží i starší a znalci Písma.

[54]Petr ho ale zpovzdálí následoval až dovnitř na veleknězův dvůr. Tam si sedl mezi sluhy a ohříval se u ohně.

[55]Vrchní kněží s celou Veleradou pak proti Ježíši hledali svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nic nenacházeli.

[56]Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala.

[57]Nějací lidé pak vstali a křivě proti němu svědčili:

[58]„Slyšeli jsme ho říci: ‚Zbořím tento chrám udělaný rukama a za tři dny postavím jiný, neudělaný rukama.‘“

[59]Ale ani tak se jejich svědectví neshodovala.

[60]Nato se přede všemi postavil velekněz a tázal se Ježíše: „Nic neodpovíš na jejich svědectví?“

[61]On ale mlčel a nic neodpovídal. Nakonec se ho velekněz zeptal: „Jsi Mesiáš, Syn Požehnaného?“

[62]„Jsem,“ řekl Ježíš. „A vy uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet s nebeskými oblaky.“

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

[63]Tehdy si velekněz roztrhl roucho a zvolal: „K čemu ještě potřebujeme svědky?

[64]Slyšeli jste rouhání! Co o tom soudíte?“ A všichni rozhodli, že zaslouží smrt.

[65]Někteří po něm začali plivat. Zahalili mu tvář, bili ho pěstmi a říkali: „Prorokuj!“ A sluhové ho tloukli holemi.

Neznám ho!

[66]Petr byl zatím dole na dvoře. Přišla tam jedna z veleknězových služek,

[67]a když si všimla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi byl také s tím Ježíšem z Nazaretu.“

[68]On to ale zapřel: „Nerozumím. Nevím, o čem mluvíš!“ Vyšel ven před dvůr a vtom zakokrhal kohout.

[69]Potom ho ta služka uviděla znovu a začala říkat kolemstojícím: „Je to jeden z nich!“

[70]On to ale znovu zapíral. Po malé chvíli se kolemstojící znovu obrátili na Petra: „Určitě jsi jeden z nich. Vždyť jsi Galilejec!“

[71]Tehdy se začal zaklínat a přísahat: „Člověka, o kterém mluvíte, neznám!“

[72]A vtom podruhé zakokrhal kohout. Petr si vzpomněl na Ježíšova slova: „Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš“ a propukl v pláč.

Před Pilátem

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

1 Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

2 Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

3 Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

4 Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

5 Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

6 Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

7 Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

8 Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

10 Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

11 Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

Marek 15

1Hned za svítání, když se vrchní kněží poradili se staršími a znalci Písma i s celou Veleradou, svázali Ježíše, odvedli ho a vydali Pilátovi.

2Pilát se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl Ježíš.

3Vrchní kněží ho začali obviňovat z mnoha věcí.

4Pilát se ho znovu ptal: „Proč nic neodpovídáš? Neslyšíš, z čeho všeho tě obviňují?“

5Ježíš už ale vůbec neodpovídal; to Piláta udivilo.

6O svátcích měl ovšem ve zvyku propouštět na jejich žádost jednoho vězně.

7Tehdy byl spolu s jinými vzbouřenci, kteří při vzpouře spáchali vraždu, uvězněn jeden muž jménem Barabáš.

8Dav přistoupil k Pilátovi a žádal, aby se zachoval jako obvykle.

9Pilát se jich zeptal: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“

10(Věděl totiž, že mu ho vrchní kněží vydali z pouhé zášti.)

11Vrchní kněží ale vyburcovali dav, ať žádá o propuštění Barabáše.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados

Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

[12]„A co mám udělat s tím, kterého nazýváte židovským králem?“ ptal se jich Pilát.

[13]„Ukřižuj ho!“ vykřikli všichni.

[14]„Co udělal zlého?“ ptal se Pilát. Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižuj ho!“

[15]Pilát chtěl vyhovět davu, a tak jim propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřižování.

[16]Vojáci ho odvedli dovnitř na nádvoří paláce zvaného Praetorium a svolali celou posádku.

[17]Oblékli mu purpurový plášť a nasadili mu korunu upletenou z trní.

[18]Pak ho začali zdravit: „Ať žije židovský král!“

[19]Bili ho holí do hlavy, plivali na něj, klekali před ním a klaněli se mu.

[20]Když se mu dost naposmívali, svlékli z něj ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli k ukřižování.

Golgota

[21]Jistý Šimon Kyrénský (otec Alexandra a Rufa) se právě vracel z pole, a když procházel kolem, přinutili ho nést mu kříž.

[22]Tak Ježíše přivedli na místo zvané Golgota (což v překladu znamená Lebka).

[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.
[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.
[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.
[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.
[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]
[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!
[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!
[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;
[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.
[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?
[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[23]Podávali mu víno s myrhou, ale on odmítl.

[24]Zatímco ho křižovali, losovali o jeho šaty, kdo si co vezme.

[25]Ukřižovali ho v devět hodin ráno.

[26]Na nápisu s jeho proviněním stálo: Židovský král.

[27-28]Spolu s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici.

[29]Kolemjdoucí pokyvovali hlavami a posmívali se mu: „Aha! Když umíš zbořit chrám a za tři dny ho postavit,

[30]zachraň sám sebe! Slez z toho kříže!“

[31]Podobně se vysmívali i vrchní kněží se znalci Písma. Společně říkali: „Jiné zachránil, ale sám se zachránit nemůže!

[32]Ať ten Mesiáš, ten král Izraele, teď sleze z kříže, ať to uvidíme a uvěříme.“ A hanobili ho i ti, kdo byli ukřižováni s ním.

[33]V poledne se po celé zemi setmělo až do tří hodin odpoledne.

[34]Ve tři hodiny Ježíš hlasitě vykřikl: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“ což v překladu znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

[35]Když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Podívejte, volá Eliáše!“

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[36]Někdo pak odběhl, naplnil houbu octem, nabodl na prut a dával mu napít se slovy: „Nechte ho. Uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho dal dolů!“

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[37]Vtom Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl naposled.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[38]Chrámová opona se roztrhla vedví odshora až dolů.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[39]Když setník, který stál proti němu, uviděl, jak dodýchal, řekl: „Ten člověk byl opravdu Boží Syn!“

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[40]Byly tam také ženy, které přihlížely zpovzdálí; mezi nimi i Marie Magdaléna a Marie, matka Jozese a Jakuba Menšího, a Salome.

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

[41]Ty ho následovaly a sloužily mu, když byl ještě v Galileji, a spolu s mnoha dalšími s ním přišly do Jeruzaléma.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

Hrob ve skále

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[42]Nadcházel večer dne příprav (to jest dne před sobotou).

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[43]Josef z Arimatie, ctihodný člen Rady, který sám také očekával Boží království, se osmělil, přišel za Pilátem a požádal o Ježíšovo tělo.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[44]Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel. Zavolal setníka a ptal se ho, zda už zemřel.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[45]Když se o tom od setníka přesvědčil, daroval tělo Josefovi.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[46]Ten nakoupil plátno, sňal tělo z kříže, ovinul je plátnem a pochoval do hrobu vytesaného ve skále. Ke dveřím hrobu pak přivalil kámen.

[47]Marie Magdaléna a Marie Jozesova se dívaly, kam byl pochován.

Není tu, vstal!

Marek 16

[1]Když skončila sobota, Marie Magdaléna, Marie Jakubova a Salome nakoupily vonné masti, aby mohly jít a pomazat Ježíše.

[2]Za svítání prvního dne v týdnu, jakmile vyšlo slunce, šly k hrobu.

[3]Říkaly si: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu?“

[4]Když ale vzhlédly, spatřily, že kámen je odvalen (přestože byl velmi veliký).

[5]Vešly do hrobu, a když vpravo uviděly sedět mladíka oblečeného bílým rouchem, hrozně se vylekaly.

[6]On jim však řekl: „Nelekejte se. Hledáte ukřižovaného Ježíše z Nazaretu. Vstal, není tu. Podívejte se, kam ho položili.

[7]Jděte a řekněte jeho učedníkům i Petrovi, že vás předchází do Galileje. Tam ho spatříte, jak vám řekl.“

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

[8]A tak vyšly ven a utekly od hrobu strachy bez sebe. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

Jesus aparece a Maria Madalena
João 20.11-18

Do celého světa

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[9]V neděli ráno, když Ježíš vstal z mrtvých, ukázal se nejdříve Marii Magdaléně, z níž kdysi vyhnal sedm démonů.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[10]Ta šla a oznámila to těm, kdo bývali s ním a nyní truchlili a plakali.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

[11]Když slyšeli, že žije a že ho viděla, neuvěřili.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[12]Potom se dvěma z nich ukázal jiným způsobem na cestě, když šli na venkov.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

[13]Šli tedy a oznámili to ostatním. Ani těm neuvěřili.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[14]Nakonec se ukázal jedenácti, když byli spolu u stolu. Vyčítal jim jejich nevíru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15]Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[16]Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[17]Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích,

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[18]budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[19]Když k nim Pán Ježíš domluvil, byl vzat vzhůru do nebe a posadil se po Boží pravici.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[20]Oni vyšli a kázali všude a Pán jim pomáhal a potvrzoval Slovo znameními, která je doprovázela.

O evangelho segundo Lucas	Evangelium Podle Lukáše

Lucas 1

Prefácio

1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

9 segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

10 e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

Lukáš 1

1 Už mnozí se pokusili sepsat vyprávění o věcech, které se mezi námi udály,

2 tak jak nám je předali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky Slova.

3 I já jsem se proto rozhodl po pořádku ti o tom napsat, vznešený Teofile, neboť jsem to všechno znovu pečlivě prozkoumal,

4 abys poznal, jak spolehlivé je učení, které jsi přijal.

Radostná novina

5 Za dnů judského krále Heroda byl jeden kněz, jménem Zachariáš, z Abiášova kněžského oddílu. Jeho manželka byla z dcer Áronových a jmenovala se Alžběta.

6 Ačkoli byli oba v Božích očích spravedliví a žili bezúhonně podle všech Hospodinových přikázání a ustanovení,

7 neměli dítě. Alžběta byla neplodná a oba už byli v pokročilém věku.

8 Jednou, když přišla řada na jeho oddíl, Zachariáš konal před Bohem kněžskou službu.

9 Podle zvyku kněžského úřadu na něj padl los, aby vešel do Hospodinova chrámu a obětoval kadidlo.

10 V čase zapalování kadidla se venku sešlo veliké množství lidí k modlitbě.

11 E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

12 Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

13 Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

14 Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

15 Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

16 E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

17 E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

18 Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

19 Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

20 Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

11Vtom se Zachariášovi ukázal Hospodinův anděl; stál vpravo od kadidlového oltáře.

12Když ho Zachariáš spatřil, byl ohromen a přemožen strachem.

13Anděl mu však řekl: „Neboj se, Zachariáši! Tvá prosba byla vyslyšena. Tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.

14Budeš se z toho radovat a veselit a z jeho narození budou mít radost mnozí,

15neboť bude v Hospodinových očích veliký. Nebude pít víno ani opojný nápoj a už z lůna své matky bude naplněn Duchem svatým.

16Mnohé ze synů Izraele obrátí k Hospodinu, jejich Bohu.

17Před jeho tváří půjde v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a nepovolné k moudrosti spravedlivých, aby přichystal Pánu připravený lid.“

18„Podle čeho to poznám?“ zeptal se anděla Zachariáš. „Vždyť jsem stařec! I moje manželka je v pokročilém věku.“

19Anděl mu odpověděl: „Já jsem Gabriel, který stojí před Boží tváří! Byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tu radostnou novinu.

20Protože jsi neuvěřil mým slovům, která se ve svůj čas naplní, hle, budeš němý a nepromluvíš až do dne, kdy se ty věci stanou.“

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

Predito o nascimento de Jesus

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[27] a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

[28] E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

[29] Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

[30] Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[21]Lidé zatím čekali na Zachariáše a divili se, že se tak dlouho zdržuje v chrámu.

[22]Když konečně vyšel, nemohl s nimi mluvit, a tak poznali, že musel mít v chrámu vidění. Zůstával totiž němý a dorozumíval se s nimi posunky.

[23]Po uplynutí své týdenní služby se pak vrátil domů.

[24]Jeho manželka Alžběta zanedlouho počala, ale pět měsíců to tajila. Říkala si:

[25]„Takto se ke mně zachoval Hospodin – přišel čas, kdy na mě pohlédl a zbavil mě veřejné pohany!“

Nic není nemožné

[26]Když byla Alžběta v šestém měsíci, poslal Bůh anděla Gabriela do galilejského města jménem Nazaret

[27]k panně zasnoubené muži jménem Josef, z domu Davidova. Ta panna se jmenovala Marie.

[28]Když k ní přišel, řekl: „Zdravím tě, milostí obdařená, Hospodin s tebou!“

[29]Ta slova ji rozrušila. Co to bylo za pozdrav? přemýšlela.

[30]Anděl jí ale řekl: „Neboj se, Marie, vždyť jsi nalezla milost u Boha!

[31]Hle, počneš, porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[32]Bude veliký, bude nazýván Synem Nejvyššího a Hospodin, náš Bůh, mu dá trůn jeho otce Davida.

[33]Bude navěky kralovat nad domem Jákobovým a jeho kralování bude bez konce.“

[34]„Jak se to stane?“ zeptala se Marie anděla. „Vždyť jsem ještě nepoznala muže.“

[35]„Sestoupí na tebe Duch svatý a zastíní tě moc Nejvyššího,“ odpověděl jí anděl. „To svaté dítě, které se narodí, proto bude nazýváno Syn Boží.

[36]A hle, tvá příbuzná Alžběta, o níž se říkalo, že je neplodná, i ona přes své stáří počala syna a je v šestém měsíci.

[37]U Boha přece není nic nemožné.“

[38]Marie řekla: „Hle, jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova!“ Tehdy od ní anděl odešel.

Má duše velebí Hospodina

[39]V těch dnech pak Marie vstala a spěšně odešla do hor, do města Judova.

[40]Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

[41]Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, děťátko v jejím lůnu poskočilo. Alžběta byla naplněna Duchem svatým

[42]a hlasitě zvolala: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod tvého lůna!

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

50 A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

51 Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

52 Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

53 Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

54 Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

55 a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

56 Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

43Jaká čest, že ke mně přišla matka mého Pána!

44Hle, jakmile tvůj pozdrav došel k mým uším, děťátko v mém lůnu poskočilo radostí.

45Blaze té, která uvěřila, neboť se naplní, co jí Hospodin slíbil.“

46Marie na to řekla: „Má duše velebí Hospodina

47a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli,

48neboť si všiml ponížení své služebnice. Hle, od nynějška všechna pokolení budou vyprávět o mé blaženosti,

49neboť mi učinil veliké věci Ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté

50a jeho milosrdenství k těm, kdo jej ctí, trvá od pokolení do pokolení.

51Svou paží dokázal moc, rozehnal ty, kdo mají v srdci pyšné myšlenky.

52Mocné svrhl z trůnů a ponížené povýšil.

53Hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.

54 Ujal se Izraele, svého služebníka; pamatoval na milosrdenství –

55 jak zaslíbil našim otcům – vůči Abrahamovi a jeho semeni až navěky.

56Marie pak u ní zůstala asi tři měsíce a potom se vrátila domů.

Janovo narození

57 A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

58 Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

59 Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

60 De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

61 Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

62 E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

63 Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

64 Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

65 Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

66 Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

67 Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

68 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

69 e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

57Alžbětě se tehdy naplnil čas k porodu a porodila syna.

58Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, jak jí Hospodin prokázal své veliké milosrdenství, radovali se spolu s ní.

59Osmého dne, když přišli dítě obřezat, chtěli mu dát jméno podle jeho otce, Zachariáš.

60Jeho matka jim na to řekla: „Ne, bude se jmenovat Jan."

61Namítli jí: „Vždyť se tak ve tvém příbuzenstvu nikdo nejmenuje!"

62Ptali se tedy posunky jeho otce, jak by ho chtěl pojmenovat.

63Požádal o tabulku a napsal: „Jmenuje se Jan." Všichni se podivili

64a vtom se mu otevřela ústa, rozvázal se mu jazyk a on dobrořečil Bohu.

65Na všechny jejich sousedy přišla bázeň a lidé si o tom všem povídali po celých judských horách.

66Všichni, kdo o tom slyšeli, si to uchovávali v srdci a říkali: „Co to bude za dítě?" A ruka Hospodinova byla s ním.

67Jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a prorokoval:

68 „Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid!

69 Vyzdvihl nám roh spásy v domě svého služebníka Davida,

70 como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,
71 para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;
72 para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança
73 e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,
74 de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,
75 em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.
76 Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,
77 para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,
78 graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,
79 para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.
80 O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

O nascimento de Jesus Cristo

Mateus 1.18-25

1 Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.
2 Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

70 jak to sliboval ústy svých svatých proroků, kteří byli už od věků.
71 Spasil nás od našich nepřátel a z ruky všech, kdo nás nenávidí.
72 Prokázal milosrdenství našim otcům a vzpomenul na svou svatou smlouvu –
73 na přísahu, kterou dal našemu otci Abrahamovi,
74 že nás vysvobodí z ruky nepřátel, abychom beze strachu sloužili jemu
75 ve svatosti a spravedlnosti před jeho tváří po všechny dny svého života.
76 A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit jeho cesty,
77 dát jeho lidu poznat spasení v odpuštění jejich hříchů
78 pro niterné milosrdenství našeho Boha, v němž nás navštíví jako Svítání shůry,
79 aby se ukázal bydlícím v temnotě a stínu smrti a přivedl naše nohy na cestu pokoje."
80 Chlapec pak rostl a sílil v duchu a žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před Izrael.

Ježíšovo narození

Lukáš 2

1 V těch dnech vydal César Augustus nařízení, aby v celé říši proběhlo sčítání lidu.
2 (Toto sčítání proběhlo předtím, než se Quirinius stal správcem Sýrie.)

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[3]Všichni se tedy šli dát zapsat, každý do svého města.

[4]I Josef z Galileje se vydal z města Nazaret do Judska, do města Davidova zvaného Betlém (protože byl z domu a rodu Davidova),

[5]aby se nechal zapsat se svou snoubenkou Marií, která byla těhotná.

[6]Když tam byli, Marii se naplnil čas k porodu

[7]a porodila svého prvorozeného syna. Zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v hostinci pro ně nebylo místo.

[8]V tom kraji byli pastýři, kteří pobývali pod širým nebem a drželi noční hlídky u svého stáda.

[9]Vtom před nimi stanul Hospodinův anděl a ozářila je Hospodinova sláva. Hrozně se vyděsili,

[10]ale anděl jim řekl: „Nebojte se! Hle, zvěstuji vám velikou radost pro všechny lidi.

[11]Dnes se vám ve městě Davidově narodil Spasitel – váš Mesiáš a Pán.

[12]A toto vám bude znamením: najdete děťátko zavinuté do plenek, ležící v jeslích.“

[13]A s tím andělem se hned objevilo množství nebeských zástupů takto chválících Boha:

[14] „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e

[15]Jakmile od nich andělé odešli do nebe, pastýři si řekli: „Pojďme do Betléma! Podíváme se, jak se stalo, co nám Hospodin oznámil.“

[16]Pospíšili si tedy, a když přišli, nalezli Marii, Josefa i děťátko ležící v jeslích.

[17]Poté, co ho uviděli, začali rozhlašovat, co jim bylo o tom dítěti řečeno,

[18]a všichni, kdo to slyšeli, žasli nad tím, co jim pastýři říkali.

[19]Marie všechna ta slova uchovávala a zvažovala ve svém srdci.

[20]A ti pastýři při návratu oslavovali a chválili Boha, že slyšeli a viděli všechno tak, jak jim bylo řečeno.

Zasvěcení v chrámu

[21]Osmého dne, když přišel čas obřízky, mu dali jméno Ježíš, jak ho anděl pojmenoval před jeho početím.

[22]Když pak přišel čas jejich očišťování podle Mojžíšova zákona, přinesli ho do Jeruzaléma, aby ho postavili před Hospodinem,

[23]jak je psáno v Hospodinově zákoně: „Každý chlapec otvírající lůno bude zasvěcen Hospodinu,“

[24]a přinesli oběť, jak říká Hospodinův zákon: „Dvě hrdličky nebo dvě holoubata.“

[25]A hle, v Jeruzalémě byl člověk jménem Simeon. Ten člověk byl spravedlivý a

piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl na něm.

26 Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

26Duchem svatým mu bylo sděleno, že nezakusí smrt, dokud neuvidí Hospodinova Mesiáše.

27 Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

27Veden Duchem tedy přišel do chrámu. Když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním naložili podle zvyklosti Zákona,

28 Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

28vzal ho do náručí, dobrořečil Bohu a řekl:

29 Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

29 „Nyní, Hospodine, podle svého slova propouštíš svého služebníka v pokoji.

30 porque os meus olhos já viram a tua salvação,

30Neboť mé oči spatřily tvé spasení,

31 a qual preparaste diante de todos os povos:

31jež jsi připravil před očima všech lidí –

32 luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

32světlo ke zjevení národům a slávu tvého lidu Izraele.“

33 E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

33Ta slova naplnila jeho otce i matku úžasem.

34 Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

34Simeon jim požehnal a Marii, jeho matce, řekl: „Hle, on je určen k pádu i k pozdvižení mnohých v Izraeli. Stane se znamením, jež bude odmítáno

35 (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

35(a tvou vlastní duši pronikne meč), aby vyšlo najevo myšlení mnoha srdcí.“

A profetisa Ana

36 Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

36Byla tam také prorokyně Anna, dcera Fanuelova z pokolení Ašer. Byla ve velmi pokročilém věku. Když se jako dívka vdala, žila sedm let se svým mužem

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[37]a potom byla vdovou až do svých osmdesáti čtyř let. Nevycházela z chrámu a dnem i nocí sloužila Bohu posty a modlitbami.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

[38]Přistoupila ve stejnou chvíli, vzdávala chválu Bohu a říkala o něm všem, kdo v Jeruzalémě očekávali vykoupení.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[39]Když vykonali všechno podle Hospodinova zákona, vrátili se do svého města Nazaretu v Galileji.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

[40]Chlapec pak rostl a sílil, naplňován moudrostí, a Boží milost byla s ním.

O menino Jesus no meio dos doutores

Dvanáctiletý Ježíš

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[41]Jeho rodiče chodívali každý rok slavit Velikonoce do Jeruzaléma.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[42]Také když mu bylo dvanáct let, putovali se účastnit slavnosti jako obvykle.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[43]Když svátky skončily a oni se vraceli domů, chlapec Ježíš zůstal bez vědomí rodičů v Jeruzalémě.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[44]V domnění, že je v karavaně, ušli den cesty, než ho začali hledat mezi příbuznými a známými.

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[45]Když ho však nenašli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[46]Po třech dnech ho našli v chrámu, jak sedí mezi učiteli, naslouchá jim a klade jim otázky.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista

Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que

[47]Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi,

[48]ale když ho uviděli rodiče, zhrozili se. „Cos nám to udělal, synu?“ řekla mu jeho matka. „Pohleď, tvůj otec a já jsme tě zoufale hledali!“

[49]„Proč jste mě hledali?“ odpověděl. „Nevěděli jste, že musím být v domě svého Otce?“

[50]Oni však nechápali, o čem mluví.

[51]Potom se s nimi vrátil do Nazaretu a byl jim poslušný. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci.

[52]Ježíš zatím rostl a byl čím dál moudřejší a milejší Bohu i lidem.

Hlas volajícího

Lukáš 3

[1]Patnáctého roku vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judeu a Herodes byl tetrarchou Galileje, jeho bratr Filip tetrarchou na území Itureje a Trachonitidy a Lysaniáš tetrarchou Abilény,

[2]za velekněze Annáše a Kaifáše, dostal Jan, syn Zachariášův, na poušti Boží slovo.

[3]Procházel pak celým krajem kolem Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů,

[4]jak je to popsáno v knize výroků proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti:

clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

5 Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

6 e toda carne verá a salvação de Deus.

7 Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

10 Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

11 Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

12 Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

13 Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

14 Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!

5 Každé údolí bude vyplněno a každá hora a pahorek budou sníženy. Křivé věci budou přímé, hrbolaté cesty budou hladké

6 a veškeré lidstvo uvidí Boží spasení."

7 Zástupům lidí, kteří se k němu hrnuli, aby se dali pokřtít, říkal: „Plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem?

8 Raději neste ovoce odpovídající vašemu pokání, než abyste říkali: ‚Máme otce Abrahama.' Říkám vám, že Bůh může Abrahamovi vzbudit potomky z tohoto kamení!

9 Ke kořeni stromů už dopadá sekera. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a vhozen do ohně!"

10 „Co máme dělat?" ptaly se ho zástupy.

11 „Kdo má dvě košile, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádnou," odpověděl jim, „a kdo má jídlo, ať udělá totéž."

12 Dokonce i výběrčí daní se přicházeli nechat pokřtít. „Mistře," ptali se ho, „co máme dělat?"

13 „Nevybírejte víc, než máte nařízeno," odpověděl jim.

14 „A co máme dělat my?" ptali se vojáci. „Nikoho nezastrašujte ani nevydírejte," odpověděl jim. „Spokojte se se svým žoldem."

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,
[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.
[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.
[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;
[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,
[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,
[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo

Mateus 1.1-16

[15]Lid byl plný očekávání a všichni si o Janovi v srdci říkali, jestli to snad není Mesiáš.

[16]Jan ale dal všem tuto odpověď: „Jistě, já vás křtím vodou, ale přichází někdo silnější než já. Jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek sandálu. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

[17]Už drží v ruce lopatu, aby pročistil svůj mlat. Pšenici shromáždí do své obilnice, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm."

[18]Takto i mnoha jinými slovy napomínal lid a ohlašoval radostnou zprávu.

[19]Když ale káral tetrarchu Heroda za jeho sňatek s Herodiadou, manželkou jeho bratra, a za všechno zlo, které napáchal,

[20]Herodes k tomu všemu přidal ještě to, že Jana vsadil do vězení.

Milovaný Syn

[21]Zatímco se křtil všechen lid, byl pokřtěn i Ježíš. Když se modlil, otevřelo se nebe

[22]a Duch svatý na něj sestoupil v tělesné podobě jako holubice. Z nebe tehdy zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení."

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[23]Když Ježíš začínal své působení, bylo mu asi třicet let. Byl to (jak se myslelo) syn Josefa, syna Elího,

[24]syna Matatova, syna Leviho, syna Melchiova, syna Janaje, syna Josefova,

[25] syna Matatiáše, syna Amosova, syna Nahuma, syna Chesliho, syna Nogaha,

[26]syna Machatova, syna Matatiáše, syna Šimeiho, syna Josecha, syna Jojadova,

[27] syna Jochanana, syna Réšy, syna Zerubábela, syna Šealtielova, syna Neriho,

[28]syna Melchiho, syna Idova, syna Kosamova, syna Elmadamova, syna Erova,

[29] syna Ješuy, syna Eliezerova, syna Jorimova, syna Matatova, syna Leviho,

[30]syna Šimeonova, syna Judy, syna Josefova, syna Jonamova, syna Eliakimova,

[31] syna Meleova, syna Menamova, syna Mataty, syna Nátanova, syna Davidova,

[32]syna Jišajova, syna Obédova, syna Boázova, syna Salmonova, syna Nachšonova,

[33] syna Aminadaba, syna Ramova, syna Checrona, syna Peresova, syna Judy,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque

[34]syna Jákobova, syna Izáka, syna Abrahamova, syna Teracha, syna Náchorova,

[35]syna Seruga, syna Reúova, syna Pelega, syna Hebera, syna Šelacha,

[36]syna Kainana, syna Arpakšada, syna Semova, syna Noemova, syna Lámechova,

[37]syna Matuzaléma, syna Enochova, syna Járeda, syna Mahalalelova, syna Kénanova,

[38]syna Enoše, syna Setova, syna Adamova, syna Božího.

Je psáno

Lukáš 4

[1]Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého a Duch jej vedl na poušť.

[2]Čtyřicet dní tam byl pokoušen ďáblem a v těch dnech nic nejedl. Když ty dny uplynuly, vyhladověl.

[3]Tehdy mu ďábel řekl: „Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kameni, ať se promění v chleba."

[4]Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen chlebem bude člověk živ.'"

[5]Potom ho ďábel odvedl vzhůru a v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa.

[6]„Dám ti všechnu moc a slávu těchto království," řekl mu ďábel, „neboť mi byla předána a mohu ji dát, komu chci.

ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

7 Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

8 Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

9 Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

10 porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

11 e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

12 Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

13 Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

14 Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

15 E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

16 Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

17 Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

18 O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os

7Když se mi pokloníš, bude to všechno tvoje.“

8Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‚Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.‘“

9Tehdy ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: „Jsi-li Boží Syn, vrhni se odsud dolů.

10Je přece psáno: ‚Svým andělům přikáže o tobě, aby tě chránili,

11 a ponesou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“

12Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‚Nepokoušej Hospodina, svého Boha.‘“

13Když ďábel dokončil všechno to pokušení, opustil jej a čekal na další příležitost.

Duch je nade mnou

14Ježíš se v moci Ducha vrátil do Galileje a zpráva o něm se roznesla po celém okolí.

15Učil v jejich synagogách a všichni ho chválili.

16Když přišel do Nazaretu, kde byl vychován, přišel podle svého zvyku v sobotní den do synagogy a vstal, aby četl.

17Podali mu knihu proroka Izaiáše, a když ji otevřel, nalezl místo, kde bylo napsáno:

18 „Duch Hospodinův je nade mnou, neboť mě pomazal nést evangelium chudým.

pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,	Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu
[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.	[19]a vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“
[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.	[20]Potom knihu zavřel, vrátil ji sluhovi a posadil se. Oči všech v synagoze byly upřeny na něj.
[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.	[21]Začal jim vysvětlovat: „Dnes se toto Písmo naplnilo, když jste je slyšeli.“
[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?	[22]Všichni mu přikyvovali a divili se slovům o milosti, jež mu plynula z úst. Říkali také: „Copak to není Josefův syn?“
[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.	[23]Na to jim odpověděl: „Asi mi povíte to rčení: ‚Lékaři, uzdrav se sám! Co jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnaum, udělej i tady, kde jsi doma.‘“
[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.	[24]Potom dodal: „Amen, říkám vám, že žádný prorok není doma vážený.
[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;	[25]Řeknu vám popravdě, že za Eliášových dnů, když se nebe zavřelo na tři roky a šest měsíců a po celé zemi byl veliký hlad, v Izraeli bylo mnoho vdov,
[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.	[26]ale Eliáš nebyl poslán k žádné z nich – jen k jedné vdově do sidonské Sarepty.
[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.	[27]A za proroka Elíšy bylo v Izraeli mnoho malomocných, ale žádný z nich nebyl očištěn – jen syrský Náman.“
[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.	[28]Všechny, kdo to v synagoze slyšeli, popadla zuřivost.

29 E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

30 Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

29Vstali a hnali ho ven z města až na okraj hory, na níž bylo jejich město postaveno. Chtěli ho shodit dolů,

30ale on prošel jejich středem a mířil dál.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

31 E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

32 E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

33 Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

34 Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

35 Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

36 Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

37 E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

Zázraky v Kafarnaum

31Sestoupil do galilejského města Kafarnaum. Když tam v sobotu učil,

32lidé žasli nad jeho učením, protože jeho slovo mělo moc.

33V jejich synagoze byl člověk posedlý nečistým duchem a ten hlasitě vykřikl:

34„Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Vím, kdo jsi – ten Svatý Boží!“

35„Zmlkni,“ okřikl ho Ježíš, „a vyjdi z něj!“ Démon jím smýkl doprostřed a vyšel z něj, aniž by mu ublížil.

36Všech se zmocnil úžas a začali se dohadovat: „Co je to za slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a oni vycházejí?“

37A zpráva o něm se šířila po celém okolí.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

38 Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

38Potom vstal a odešel ze synagogy do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla sužována vysokou horečkou, a tak ho za ni poprosili.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

[39]Postavil se nad ni, pohrozil horečce a ta ji opustila. Ona pak hned vstala a začala je obsluhovat.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[40]Všichni, kdo měli nemocné různými neduhy, je k němu při západu slunce přiváděli a on na každého z nich vkládal ruce a uzdravoval je.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

[41]Z mnohých vycházeli démoni s křikem: „Ty jsi Boží Syn!“ On je ale okřikoval a nenechal je mluvit. Věděli totiž, že je Mesiáš.

Jesus vai a um lugar deserto

Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[42]Když se rozednilo, Ježíš odtud odešel na opuštěné místo. Zástupy ho hledaly, a když přišly k němu, chtěly ho zadržet, aby od nich neodcházel.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[43]On jim však řekl: „Musím ohlašovat Boží království také jiným městům; to je mé poslání.“

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

[44]Kázal tedy v judských synagogách.

Lucas 5

A pesca maravilhosa

Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

Jeď na hlubinu

Lukáš 5

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[1]Jednou, když stál na břehu Genezaretského jezera a lidé se na něj tlačili, aby slyšeli Boží slovo,

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[2]uviděl poblíž stát dvě lodi. Vystoupili z nich rybáři a prali sítě.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[3]Do jedné z těch lodí, která patřila Šimonovi, nastoupil a poprosil ho, aby poodjel kousek od břehu. Potom se posadil a učil zástupy z lodi.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.
[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.
[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.
[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.
[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.
[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,
[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.
[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.
[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[4]Když domluvil, řekl Šimonovi: „Jeď na hlubinu. Tam roztáhněte sítě k lovu.“
[5]„Mistře,“ řekl mu na to Šimon, „dřeli jsme celou noc a nic jsme nechytili. Ale když to říkáš ty, spustím sítě.“
[6]Jakmile to udělali, nabrali takové množství ryb, že se jim sítě začaly trhat.
[7]Zamávali proto na své společníky na druhé lodi, ať jim jedou na pomoc. A když připluli, naplnili obě lodi, až se ponořovaly.
[8]Když to Šimon Petr uviděl, padl před Ježíšem na kolena. „Odejdi ode mě, Pane!“ zvolal. „Jsem jen hříšný člověk!“
[9]Spolu s ostatními byl totiž přemožen úžasem nad tím úlovkem ryb;
[10]stejně tak i Šimonovi společníci, Zebedeovi synové Jakub a Jan. Ježíš ale Šimonovi řekl: „Neboj se. Od nynějška budeš lovit lidi.“
[11]Jakmile s loděmi přirazili ke břehu, všechno opustili a šli za ním.

Kdybys jen chtěl

[12]Jednou byl v jednom městě a hle, byl tam muž plný malomocenství. Když uviděl Ježíše, padl na tvář a prosil ho: „Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit.“
[13]Ježíš vztáhl ruku, dotkl se ho se slovy: „Já to chci. Buď čistý!“ a malomocenství ho hned opustilo.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[14]Potom mu nařídil: „Nikomu to neříkej, ale na svědectví pro ně se jdi ukázat knězi a obětuj za své očištění, jak přikázal Mojžíš.“

[15]Zpráva o něm se ale šířila stále více a lidé se scházeli v ohromných zástupech, aby ho slyšeli a byli od něj uzdraveni ze svých nemocí.

[16]On pak odcházel do pustin a modlil se.

Co je snadnější?

[17]Jednoho dne, když vyučoval, seděli tam farizeové a vykladači Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských i judských vesnic i z Jeruzaléma, a Hospodinova moc byla přítomna, aby je uzdravoval.

[18]A hle, nějací muži nesli na lehátku ochrnutého člověka. Snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj,

[19]ale když kvůli davu nenašli jinou možnost, vylezli na střechu a spustili ho skrze hliněné tašky i s lehátkem rovnou před Ježíše.

[20]Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl: „Člověče, tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

[21]Znalci Písma a farizeové se ale začali dohadovat: „Co je zač, že se tak rouhá? Kdo jiný může odpustit hříchy než samotný Bůh?“

[22]Ježíš poznal, co si myslí, a odpověděl jim: „Jak to přemýšlíte?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[23]Co je snadnější? Říci: ‚Tvé hříchy jsou ti odpuštěny,‘ anebo: ‚Vstaň a choď‘?

[24]Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému – „říkám ti, vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů.“

[25]A ten muž před nimi hned vstal, vzal, na čem ležel, odešel domů a cestou chválil Boha.

[26]Všichni začali v naprostém ohromení oslavovat Boha. Naplněni bázní říkali: „Dnes jsme viděli něco neuvěřitelného!“

Nové víno

[27]Ježíš šel dál. Když uviděl v celnici sedět výběrčího daní jménem Levi, řekl mu: „Pojď za mnou.“

[28]A on všechno opustil, vstal a šel za ním.

[29]Levi mu pak ve svém domě vystrojil velikou hostinu a byla tam spousta výběrčích daní i jiných hostů.

[30]Farizeové a jejich znalci Písma si kvůli tomu jeho učedníkům stěžovali: „Jak to, že jíte a pijete s výběrčími daní a hříšníky?“

[31]Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

[32]Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšné.“

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[33]Tehdy mu řekli: „Janovi učedníci se často postí a modlí, stejně jako učedníci farizeů, ale tvoji jedí a pijí.“

[34]Odpověděl jim: „Můžete snad nutit ženichovy přátele k půstu, dokud je ženich ještě s nimi?

[35]Přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se budou postit.“

[36]Řekl jim ještě další podobenství: „Nikdo nepřišívá záplatu z nového pláště na starý. Musel by trhat nový plášť a záplata z nového se ke starému stejně nehodí.

[37]Nikdo nelije nové víno do starých měchů. Jinak to nové víno měchy roztrhne, víno se rozlije a nádoby se zničí.

[38]Nové víno se má lít do nových měchů.

[39]Nikdo, kdo pil staré, ovšem nechce nové. Říká totiž: ‚Staré je dobré.‘“

Pán soboty

Lukáš 6

[1]V sobotu se přihodilo, že procházel obilným polem. Jeho učedníci trhali klasy, rukama je mnuli a jedli.

[2]Někteří z farizeů jim ale řekli: „Jak to, že děláte, co se v sobotu nesmí?“

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[3]Ježíš jim odpověděl: „Copak jste nečetli, co udělal David, když měl se svými muži hlad?

[4]Jak vešel do Božího domu a vzal posvátné chleby předložení, které nesmí jíst nikdo kromě samotných kněží, a jedl a dal i svým mužům?“

[5]Potom dodal: „Syn člověka je pánem i nad sobotou.“

[6]V jinou sobotu pak vešel do synagogy a učil. Byl tu jeden člověk s ochrnutou pravou rukou.

[7]Znalci Písma a farizeové dávali pozor, zda Ježíš bude v sobotu uzdravovat, aby ho měli za co obžalovat.

[8]On ale znal jejich myšlenky, a tak tomu muži s uschlou rukou řekl: „Vstaň a postav se doprostřed.“ Vstal tedy a postavil se tam.

[9]„Na něco se vás zeptám,“ řekl jim Ježíš. „Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo zničit?“

[10]Potom se po nich všech rozhlédl a řekl tomu člověku: „Natáhni ruku.“ A když to udělal, jeho ruka byla uzdravená.

[11]Vzteky bez sebe se tedy začali domlouvat, co s Ježíšem provést.

Dvanáct apoštolů

[12]V těch dnech pak vystoupil na horu, aby se modlil. Celou noc strávil v modlitbě k Bohu,

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[13]a když se rozednilo, zavolal své učedníky. Vybral z nich dvanáct a nazval je apoštoly:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[14] Šimona (kterému dal jméno Petr), Ondřeje (jeho bratra), Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje,

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[15] Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona zvaného Zélot,

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

[16] Judu Jakubova a Jidáše Iškariotského, který se stal zrádcem.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

Blaze vám, běda vám

[17]S těmi sestoupil z hory a stanul na pláni, kde čekalo množství jeho učedníků a veliká spousta lidí z celého Judska, z Jeruzaléma i z přímořského Týru a Sidonu.

[18]Ti přišli, aby ho slyšeli a nechali se uzdravit ze svých neduhů. Také ti, kdo byli trápeni nečistými duchy, byli uzdravováni.

[19]Každý v davu se ho snažil dotknout, neboť z něj vycházela moc a všechny uzdravovala.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[20]Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl: „Blaze vám chudým, neboť vám patří Boží království.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[21] Blaze vám, kteří teď hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze vám, kteří teď pláčete, neboť se budete smát.

[22] Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos

[22]Blaze vám, když vás budou lidé nenávidět a když vás vyobcují a potupí a

expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

vaše jméno zavrhnou jako zlé kvůli Synu člověka.

[23] Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

[23]V ten den se radujte a jásejte, neboť hle, vaše odplata v nebi je veliká! Stejně se totiž chovali jejich otcové k prorokům.

Os ais

[24] Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

[24] Ale běda vám bohatým, neboť už máte své potěšení.

[25] Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

[25] Běda vám, kteří jste nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kteří se teď smějete, neboť budete truchlit a naříkat.

[26] Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

[26]Běda vám, když o vás budou všichni lidé mluvit dobře. Stejně se totiž chovali jejich otcové k falešným prorokům."

Da vingança

Mateus 5.38-42

Milujte své nepřátele

[27] Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

[27]„Vám, kteří slyšíte, však říkám: Milujte své nepřátele! Buďte dobří k těm, kdo vás nenávidí,

[28] bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

[28]žehnejte těm, kdo vás proklínají, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[29]Tomu, kdo tě bije do tváře, nastav také druhou a tomu, kdo ti bere plášť, nebraň vzít ani košili.

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[30]Každému, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si bere tvé věci, je nežádej zpět.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

[31]Chovejte se k lidem tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám.

Do amor ao próximo

Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[32]Když milujete ty, kdo milují vás, jaká je to zásluha? I hříšníci přece milují ty, kdo milují je.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido

Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho,

[33]Chováte-li se dobře k těm, kdo se chovají dobře k vám, jaká je to zásluha? Totéž přece dělají i hříšníci.

[34]Půjčujete-li těm, od nichž očekáváte, že vám to vrátí, jaká je to zásluha? I hříšníci půjčují hříšníkům, aby totéž dostali zpět.

[35]Vy však milujte své nepřátele a buďte k nim dobří; půjčujte a neočekávejte nic zpět. Tehdy bude vaše odplata veliká a budete synové Nejvyššího, neboť on je laskavý i k nevděčným a zlým.

[36]Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.

[37]Nesuďte a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno.

[38]Dávejte a bude vám dáno. Dobrá míra, natlačená, natřesená a vrchovatá se octne ve vašem náručí. Jakou mírou měříte, takovou vám bude zase odměřeno.“

Strom se pozná po ovoci

[39]Pověděl jim přirovnání: „Může vést slepý slepého? Nespadnou oba do jámy?

[40]Není učedníka nad mistra; každý, kdo je vyučen, bude jako jeho mistr.

[41]Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku si nevšímáš?

[42]Jak můžeš říkat svému bratru: ‚Bratře, nech mě, ať ti vytáhnu z oka třísku,‘ když

não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

43 Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

44 Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

45 O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

46 Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

47 Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

48 É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

49 Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

nevidíš trám ve vlastním oku? Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka, a tehdy prohlédneš, abys mohl vytáhnout třísku z oka svého bratra.

43Strom, který nese špatné ovoce, není dobrý a strom, který nese dobré ovoce, není špatný.

44Každý strom se přece pozná po vlastním ovoci: z trní se nesbírají fíky a z bodláčí se nesklízejí hrozny.

45Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce to dobré, zlý pak vynáší ze zlého pokladu to zlé. Co má na srdci, to na jazyku!

46Proč mi říkáte: ‚Pane, Pane,‘ když neděláte, co říkám?

47Ukážu vám, komu se podobá každý, kdo ke mně přichází, slyší mé slovo a plní je:

48Je jako člověk, který při stavbě svého domu vykopal základy hluboko ve skále. Když pak přišla povodeň, přivalila se na ten dům řeka, ale nemohla jím otřást, protože byl dobře postaven.

49Ale ten, kdo mé slovo slyšel a nenaplnil, je jako člověk, který postavil dům rovnou na zemi, bez základů. Když se na něj přivalila řeka, hned spadl a zkáza toho domu byla hrozná.“

Řekni jen slovo

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

Lukáš 7

[1]Když dokončil tuto řeč ke svým posluchačům, přišel do Kafarnaum.

[2]Jeden setník tam měl na smrt nemocného služebníka, kterého si velmi cenil.

[3]Když uslyšel o Ježíši, poslal k němu židovské starší s prosbou, aby přišel a jeho služebníka uzdravil.

[4]Přišli tedy za Ježíšem a snažně ho prosili: „Zaslouží si, abys to pro něj udělal.

[5]Vždyť miluje náš národ, i synagogu nám postavil.“

[6]Ježíš tedy šel s nimi. Když už byl nedaleko jeho domu, poslal k němu ten setník přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se; nezasloužím si, abys vešel pod mou střechu.

[7]Proto jsem se ani neodvážil za tebou přijít. Řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.

[8]Sám jsem přece člověk, který podléhá velení a velí vojákům. Když někomu řeknu ‚Jdi,‘ jde; když řeknu jinému ‚Přijď,‘ přijde; když řeknu svému otroku ‚Udělej to,‘ udělá to.“

[9]Když to Ježíš uslyšel, užasl nad ním, obrátil se a řekl zástupu, který jej následoval: „Říkám vám, že takovou víru jsem nenašel ani v Izraeli!“

[10]Poslové se pak vrátili do domu a toho služebníka tam našli uzdraveného.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

11 Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

12 Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

13 Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

14 Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

15 Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

16 Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

17 Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

18 Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

19 enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

20 Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

21 Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de

Chlapče, vstaň!

11Nedlouho poté šel do města jménem Naim doprovázen množstvím svých učedníků a spoustou dalších lidí.

12Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého. Byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Doprovázela ji spousta lidí z města.

13Jakmile Pán uviděl tu vdovu, byl k ní pohnut soucitem. „Neplač," řekl jí.

14Přistoupil a dotkl se már. Nosiči se zastavili. Tehdy řekl: „Chlapče, říkám ti, vstaň!"

15a ten mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce.

16Všech se zmocnila bázeň a začali oslavovat Boha: „Povstal mezi námi veliký prorok! Bůh navštívil svůj lid!"

17A tato zpráva o něm se rozšířila po celém Judsku i okolí.

Více než prorok

18Janovi učedníci mu o tom všem vyprávěli. Jan tehdy zavolal dva z nich

19a poslal je za Ježíšem s otázkou: „Jsi Ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"

20Když k němu ti muži přišli, řekli: „Jan Křtitel nás k tobě poslal s otázkou: Jsi Ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"

21Ježíš (který právě v tu hodinu uzdravil mnoho lidí od neduhů, trápení a zlých duchů a mnoha slepým daroval zrak)

espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

22 Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

22jim odpověděl: „Jděte a vyřiďte Janovi, co jste viděli a slyšeli: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou čistí, hluší slyší, mrtví se křísí a chudým se káže evangelium.

23 E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

23A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje."

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

24 Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

24Když pak Janovi poslové odešli, promluvil k zástupům o Janovi: „Co jste si přišli do pouště prohlédnout? Třtinu větrem se klátící?

25 Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

25Na co jste se šli podívat? Na člověka v nádherných šatech? Pohleďte, ti, kdo nosí skvostné šaty a žijí v přepychu, jsou k vidění v královských domech.

26 Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

26Na co jste se tedy šli podívat? Na proroka? Ano, říkám vám, a více než na proroka.

27 Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

27Toto je ten, o kterém je psáno: ‚Hle, posílám svého posla před tváří tvou, který připraví tvou cestu před tebou.'

28 E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

28Říkám vám, že žádné ženě se nenarodil nikdo větší než Jan, ale kdo je nejmenší v Božím království, je větší než on."

29 Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

29Všichni jeho posluchači, i výběrčí daní, uznali Boží spravedlnost, když se dali pokřtít Janovým křtem.

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta,

[30]Ale farizeové a znalci Zákona se od něj pokřtít nenechali, a tak odmítli Boží vůli pro sebe.

[31]„Ke komu přirovnám lidi tohoto pokolení? Komu se podobají?

[32]Jsou jako děti, které sedí na návsi a volají jedny na druhé: ‚Pískali jsme vám, a netančili jste, naříkali jsme, a neplakali jste!‘

[33]Jan Křtitel totiž přišel, nejedl chléb a nepil víno a vy říkáte: ‚Je posedlý!‘

[34]Přišel Syn člověka, jí a pije a vy říkáte: ‚Podívejte, žrout a pijan vína, přítel výběrčích daní a hříšníků!‘

[35]Moudrost je ale potvrzena všemi svými dětmi.“

Farizeus a hříšnice

[36]Jeden z farizeů ho pozval, aby s ním pojedl. Vešel tedy do domu toho farizea a stoloval s ním.

[37]A hle, jedna městská hříšnice se dozvěděla, že Ježíš stoluje v domě toho farizea. Přinesla alabastrovou nádobku s mastí,

[38]poklekla s pláčem zezadu u jeho nohou, začala mu skrápět nohy slzami a vlastními vlasy je utírala; líbala mu nohy a mazala je mastí.

[39]Když to uviděl farizeus, který ho pozval, řekl si: „Kdyby to byl prorok, věděl by, co

bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

je to za ženu, která se ho dotýká. Copak neví, jaká je to hříšnice?!“

[40]„Šimone,“ oslovil ho Ježíš, „chci ti něco říci.“ „Jen mluv, mistře,“ odpověděl farizeus.

[41]„Jistý věřitel měl dva dlužníky. Jeden dlužil pět set denárů a druhý padesát.

[42]Když ale neměli čím zaplatit, oběma odpustil. Pověz mi, který z nich ho bude mít raději?“

[43]„Řekl bych, že ten, kterému víc odpustil,“ odpověděl Šimon. „Správně,“ řekl Ježíš.

[44]Otočil se k té ženě a zeptal se Šimona: „Vidíš tu ženu? Když jsem přišel do tvého domu, nepodal jsi mi vodu na nohy, ale ona mi skrápěla nohy slzami a utírala je svými vlasy.

[45]Nepolíbil jsi mě, ale ona mi od chvíle, kdy jsem vešel, nepřestala líbat nohy.

[46]Nepomazal jsi mi hlavu olejem, ale ona mi pomazala nohy mastí.

[47]Proto ti říkám: Je jí odpuštěno hodně hříchů, proto hodně miluje. Komu se odpouští málo, miluje málo.“

[48]Tehdy jí řekl: „Tvé hříchy jsou odpuštěny.“

[49]Ostatní hosté si mezi sebou začali říkat: „Kdo to vůbec je, že i hříchy odpouští?“

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[50]On ale té ženě řekl: „Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji.“

Podobenství o rozsévači

Lukáš 8

[1]Potom procházel jednotlivá města a vesnice, kázal a ohlašoval Boží království. Bylo s ním jeho Dvanáct

[2]a také některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemocí: Marie zvaná Magdaléna, z níž vyšlo sedm démonů,

[3]Johana, manželka Herodova úředníka Chuzy, také Zuzana a mnoho jiných, které ho podporovaly ze svých prostředků.

[4]Když se začal scházet veliký zástup (neboť lidé z jednotlivých měst proudili za ním), promluvil v podobenství:

[5]„Vyšel rozsévač, aby rozséval své zrno. A jak rozséval, jedno padlo podél cesty, bylo pošlapáno a sezobali je ptáci.

[6]Jiné padlo na skálu, a když vzešlo, uschlo, protože nemělo vláhu.

[7]Další padlo mezi trní a to rostlo spolu s ním, až je udusilo.

[8]Jiné však padlo do dobré země, a když vzešlo, přineslo stonásobnou úrodu.“ Když to dořekl, zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia

Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[9]Učedníci se ho ptali, co je to za podobenství.

[10]Řekl jim: „Vám je dáno znát tajemství Božího království, k ostatním ale mluvím v podobenstvích, aby ‚hleděli, ale neviděli a slyšeli, ale nerozuměli.‘

[11]Zrno v tom podobenství je Boží slovo.

[12]Ti podél cesty jsou ti, kteří slyší, ale potom přichází ďábel a bere jim Slovo ze srdce, aby neuvěřili a nebyli spaseni.

[13]Ti na skále jsou ti, kteří slyší Slovo a s radostí je přijímají, ale nemají kořeny. Ti věří jen dočasně, v době pokušení odpadají.

[14]Zrno, které zapadlo mezi trní, jsou ti, kteří slyšeli, ale pozvolna bývají dušeni starostmi, bohatstvím a rozkošemi tohoto života, takže nedozrají, aby nesli ovoce.

[15]Zrno v dobré zemi jsou ale ti, kteří slyší Slovo, chovají je v ušlechtilém a dobrém srdci a vytrvale přinášejí užitek.

[16]Nikdo nerozsvítí lampu, aby ji přikryl nádobou nebo postavil pod postel. Postaví ji na svícen, aby příchozí viděli světlo.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade

Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[17]Není totiž nic tajného, co nebude zjeveno, ani nic skrytého, co nebude poznáno a nevyjde najevo.

[18]Proto dávejte pozor na to, jak posloucháte. Tomu, kdo má, totiž bude dáno, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co si myslí, že má.“

Ježíšova rodina

[19]Tehdy za ním přišla jeho matka a bratři, ale kvůli zástupu se k němu nemohli dostat.

[20]Oznámili mu: „Tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí tě vidět.“

[21]On jim však odpověděl: „Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a plní je.“

Kdo to vůbec je?

[22]Jednoho dne nastoupil se svými učedníky na loď a řekl jim: „Přeplavme se přes jezero.“ Odrazili od břehu

[23]a on během plavby usnul. Vtom se na jezero snesla větrná bouře, takže začali nabírat vodu a hrozilo, že utonou.

[24]Přistoupili tedy a vzbudili ho: „Mistře, mistře, umíráme!“ Vstal, okřikl vítr a vzedmuté vlny, ty rázem přestaly a byl klid.

[25]„Kde je vaše víra?“ zeptal se jich. Zděšeni a ohromeni se pak ptali jeden druhého: „Kdo to vůbec je, že přikazuje i větru a vodám a poslouchají ho?“

Legie

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus
Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[26]Takto se přeplavili do gerasenského kraje, který leží naproti Galileji.

[27]Jakmile vystoupil na zem, setkal se s ním jeden muž z toho města, který byl už dlouho posedlý démony. Nenosil žádné šaty ani nebydlel v domě, ale v hrobkách.

[28]Když uviděl Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a hlasitě zvolal: „Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Prosím tě, netrýzni mě!“

[29]Ježíš totiž tomu nečistému duchu přikázal, aby z toho člověka vyšel. (Předtím ho ten démon často popadal, takže ho museli spoutávat řetězy a držet ho v okovech, ale on ta pouta trhal a býval démonem hnán do pouště.)

[30]„Jak se jmenuješ?“ zeptal se ho Ježíš. „Legie,“ odpověděl. Vstoupilo totiž do něj množství démonů.

[31]Ti ho teď prosili, aby je nevyháněl do bezedné propasti.

[32]Na blízkém kopci se právě páslo veliké stádo prasat, a tak ho démoni prosili, aby jim dovolil vejít do nich. Jakmile jim to dovolil,

[33]vyšli z toho člověka a vešli do prasat. Stádo se pak vrhlo ze srázu do jezera a utonulo.

[34]Když pasáci uviděli, co se stalo, utekli a cestou to vyprávěli ve městě i na venkově.

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[35]Lidé se šli podívat, co se stalo. Když přišli k Ježíši a našli toho muže, z něhož vyšli démoni, jak sedí u Ježíšových nohou oblečen a při zdravém rozumu, dostali strach.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[36]Očití svědkové jim pak vyprávěli, jak byl ten, který býval posedlý démony, zachráněn.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[37]Všichni obyvatelé gadarenského kraje ho potom prosili, aby od nich odešel, neboť byli sevřeni velikým strachem. Nastoupil tedy do lodi, aby se vrátil.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[38]Onen muž, ze kterého vyšli démoni, ho prosil, aby mohl zůstat s ním. Ježíš ho ale propustil.

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

[39]„Vrať se domů," řekl mu, „a vypravuj, jak veliké věci pro tebe udělal Bůh." Odešel tedy a rozhlašoval po celém městě, jak veliké věci pro něj Ježíš udělal.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

Kdo se mě dotkl?

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[40]Při návratu Ježíše vítal dav lidí; všichni už na něj čekali.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[41]Vtom přišel muž jménem Jairus, představený synagogy. Padl Ježíši k nohám a prosil ho, aby s ním šel domů.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[42]Měl totiž jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. Šel tedy za ním a davy ho tiskly ze všech stran.

43 Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

44 veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

45 Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

46 Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

47 Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

48 Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

49 Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

50 Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

51 Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

43Byla tam jedna žena, která už dvanáct let trpěla krvácením. Utratila všechno své živobytí na lékaře, ale žádný ji nemohl uzdravit.

44Když se ale zezadu přiblížila k Ježíši a dotkla se cípu jeho roucha, její krvácení ihned přestalo.

45„Kdo se mě dotkl?“ ptal se Ježíš. Když se nikdo nepřiznával, ozval se Petr: „Mistře, davy se na tebe mačkají a tlačí…“

46Ježíš ale opakoval: „Někdo se mě musel dotknout. Cítil jsem, jak ze mě vyšla moc.“

47Žena viděla, že se to neutají. S rozechvěním přistoupila, padla před ním a pověděla mu přede všemi, proč se ho dotkla a jak byla hned uzdravena.

48„Dcero,“ odpověděl jí Ježíš, „tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji.“

Děvčátko, vstaň!

49Než to dořekl, přišel někdo z domu představeného synagogy se slovy: „Tvá dcera umřela. Není třeba obtěžovat mistra.“

50Ježíš to však zaslechl a řekl mu: „Neboj se, jenom věř. Bude zachráněna.“

51Když pak vcházel do toho domu, nepustil dovnitř nikoho kromě Petra, Jakuba, Jana a rodičů děvčátka.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

Lucas 9

As instruções para os doze

Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista

Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque

[52]Všichni nad ní plakali a kvíleli, ale on řekl: „Neplačte! Neumřela, jen spí."

[53]Začali se mu vysmívat, protože věděli, že umřela.

[54]On ji ale vzal za ruku a zvolal: „Děvčátko, vstaň!"

[55]Tehdy se do ní vrátil duch a ihned vstala. Nechal jí tedy přinést něco k jídlu.

[56]Její rodiče byli ohromeni, ale on jim zakázal komukoli říkat, co se stalo.

Nic si s sebou neberte

Lukáš 9

[1]Ježíš pak svolal svých Dvanáct, dal jim sílu a moc vyhánět všechny démony a uzdravovat nemoci

[2]a poslal je ohlašovat Boží království a uzdravovat nemocné.

[3]Řekl jim: „Nic si na tu cestu neberte: ani hůl ani mošnu ani chléb ani peníze; neberte si ani náhradní košile.

[4]Do kteréhokoli domu vejdete, zůstaňte tam a odtud zas jděte dál.

[5]Kdekoli by vás nepřijali, vyjděte z toho města a setřeste si prach z nohou na svědectví proti nim."

[6]A tak vyšli a chodili po okolních vesnicích. Kázali evangelium a všude uzdravovali.

[7]Když se o všem, co se dělo, doslechl i tetrarcha Herodes, nevěděl, co si má

alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

8 outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

9 Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

10 Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

11 Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

12 Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

13 Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

14 Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

15 Eles atenderam, acomodando a todos.

16 E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os

myslet. Někteří říkali: „Jan vstal z mrtvých,“

8jiní, že prý se zjevil Eliáš, a další, že vstal jeden z dávných proroků.

9„Jana jsem sťal,“ říkal si Herodes. „Kdo to tedy je, že o něm slyším takové věci?“ A toužil se s ním setkat.

Pět chlebů a dvě ryby

10Apoštolové se potom vrátili za Ježíšem a vyprávěli mu, co všechno dělali. Tehdy je vzal s sebou a odešel s nimi do ústraní poblíž města jménem Betsaida.

11Jakmile se to dozvěděly zástupy, vydaly se za ním. Přijal je tedy, vyprávěl jim o Božím království a uzdravoval ty, kdo potřebovali uzdravit.

12Když se začalo chýlit k večeru, přišlo za ním jeho Dvanáct. „Propusť ten zástup,“ řekli mu. „Ať se rozejdou do okolních vesnic a statků a najdou si tam nocleh a stravu, protože tady jsme v pustině.“

13Odpověděl jim: „Vy jim dejte najíst.“ „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby,“ namítli. „Ledaže bychom šli a všem těm lidem jídlo koupili.“

14(Jen mužů tam bylo kolem pěti tisíc.) „Posaďte je ve skupinách asi po padesáti,“ řekl Ježíš učedníkům.

15Když to udělali a všechny posadili,

16vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal je, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali zástupu.

abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

17 Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

18 Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

19 Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

20 Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

21 Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

22 dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

23 Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

24 Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

25 Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

17Všichni se najedli do sytosti a sebralo se ještě dvanáct košů nalámaných kousků, které jim zbyly.

Boží Mesiáš

18Jednou, když se odešel modlit do ústraní, zeptal se přítomných učedníků: „Za koho mě mají zástupy?“

19„Někteří za Jana Křtitele,“ odpověděli, „jiní za Eliáše a další říkají, že vstal jeden z dávných proroků.“

20„A za koho mě máte vy?“ zeptal se. „Za Božího Mesiáše!“ odpověděl mu Petr.

21Tehdy je přísně napomenul, aby to nikomu neříkali.

22Pověděl jim: „Syn člověka musí mnoho vytrpět a být zavržen staršími, vrchními kněžími i znalci Písma, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých.“

23Všem pak řekl: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, bere svůj kříž každý den a následuje mne.

24Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil svůj život pro mě, ten jej zachrání.

25Co je člověku platné, kdyby získal celý svět, ale sám sebe ztratil nebo sám sobě uškodil?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[26]Kdokoli by se styděl za mě a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde ve své slávě a ve slávě Otce a svatých andělů.

[27]Říkám vám popravdě: Někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří Boží království.“

Ježíš, Mojžíš a Eliáš

[28]Asi po týdnu vzal k sobě Petra, Jakuba a Jana a vystoupil na horu, aby se modlil.

[29]Zatímco se modlil, změnil se vzhled jeho tváře, jeho oděv zbělel a rozzářil se.

[30]A hle, mluvili s ním dva muži. Byli to Mojžíš a Eliáš,

[31]kteří se ukázali ve slávě a mluvili o jeho odchodu, k němuž mělo dojít v Jeruzalémě.

[32]Petr a jeho druhové však byli přemoženi spánkem. Jakmile se probudili, uviděli jeho slávu a ty dva muže po jeho boku.

[33]Když se od něj začali vzdalovat, Petr Ježíše oslovil: „Mistře, dobře, že jsme tu! Uděláme tu tři stánky – jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl ale, co říká.

[34]Než to dořekl, objevil se oblak a zahalil je. Když se ocitli v tom oblaku, dostali strach.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[35]Z oblaku se ozval hlas: „Toto je můj Syn, můj Vyvolený. Toho poslouchejte."

[36]Když ten hlas dozněl, našli tam jen samotného Ježíše. Zůstali zticha a v těch dnech nikomu neprozradili, co viděli.

Jak dlouho budu s vámi?

[37]Když pak druhý den sestoupili z hory, vyšla mu naproti velká spousta lidí.

[38]Vtom jeden muž z davu vykřikl: „Mistře, prosím tě, smiluj se nad mým synem – mám jenom jeho!

[39]Náhle ho napadá zlý duch a zničehonic začne křičet. Zmítá jím, až má pěnu u úst. Sotva ho kdy opouští a hrozně ho trápí.

[40]Prosil jsem tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli!"

[41]„Vy nevěřící a zvrácené pokolení!" zvolal Ježíš. „Jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet? Přiveď sem svého syna."

[42]Než k němu došel, démon ho porazil a začal jím zmítat. Ježíš okřikl nečistého ducha, uzdravil chlapce a vrátil ho jeho otci.

[43]Všichni byli ohromeni Boží velkolepostí. Zatímco všichni žasli nad vším, co udělal, Ježíš se obrátil ke svým učedníkům:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[44]„Dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do lidských rukou.“

[45]Oni však ten výrok nepochopili. Jeho smysl jim zůstal skryt, takže mu nerozuměli, ale báli se ho zeptat.

Kdo je největší

[46]Tehdy mezi nimi vyvstala otázka, kdo z nich je největší.

[47]Když Ježíš viděl, jaké myšlenky mají v srdci, vzal dítě, postavil je vedle sebe

[48]a řekl jim: „Kdokoli přijme takové dítě v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, přijímá Toho, který mě poslal. Kdo je totiž mezi vámi ze všech nejmenší, ten bude veliký.“

[49]„Mistře,“ řekl mu na to Jan, „viděli jsme někoho, jak ve tvém jménu vymítá démony, a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.“

[50]„Nebraňte mu,“ odpověděl Ježíš. „Kdo není proti nám, je s námi.“

Vzhůru do Jeruzaléma

[51]Když se začal blížit čas, kdy měl být vzat vzhůru, pevně se rozhodl k cestě do Jeruzaléma.

[52]Vyslal před sebou posly a ti šli napřed do jedné samařské vesnice, aby pro něj vše připravili.

53 Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

54 Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

55 Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

56 [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo

Mateus 8.18-22

57 Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

58 Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

59 A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

60 Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

61 Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

62 Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

53Místní ho ale nepřijali, protože byl rozhodnut jít do Jeruzaléma.

54Když to viděli učedníci Jakub a Jan, navrhli: „Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je pohltil?“

55Ježíš se však obrátil a okřikl je.

56Šli tedy do jiné vesnice.

57Cestou mu někdo řekl: „Budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“

58Ježíš mu odpověděl: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil.“

59Jiného vyzval: „Pojď za mnou!“ On ale řekl: „Pane, dovol, ať nejdřív odejdu a pochovám svého otce.“

60Ježíš mu odpověděl: „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé; ty pojď rozhlašovat Boží království!“

61Další mu řekl: „Pane, půjdu za tebou, ale dovol, ať se napřed rozloučím se všemi doma.“

62Ježíš mu odpověděl: „Kdo se chopí pluhu a ohlíží se zpátky, nehodí se pro Boží království.“

Beránci mezi vlky

Lukáš 10

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[1]Potom Pán určil dalších dvaasedmdesát a vyslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám přijít.

[2]Řekl jim: „Žeň je obrovská, ale dělníků málo. Proto proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.

[3]Jděte. Hle, posílám vás jako beránky mezi vlky.

[4]Neberte s sebou měšec ani mošnu ani obuv a s nikým se po cestě nezdravte.

[5]Do kteréhokoli domu vejdete, nejdříve řekněte: ‚Pokoj tomuto domu.‘

[6]Bude-li tam přítel pokoje, váš pokoj spočine na něm; a pokud ne, navrátí se k vám.

[7]V tom domě zůstávejte a jezte a pijte, co nabízejí – dělník si přece zaslouží svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu.

[8]V kterémkoli městě vás přijmou, jezte, co vám nabídnou.

[9]Uzdravujte v tom městě nemocné a říkejte jim: ‚Přišlo k vám Boží království.‘

[10]Když ale přijdete do nějakého města a nepřijmou vás, vyjděte na jeho ulice a řekněte:

[11]‚Setřásáme na vás i ten prach z vašeho města, který nám ulpěl na nohou. Vězte ale, že přišlo Boží království!‘

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

[12]Říkám vám, že v onen den bude lehčeji Sodomě než takovému městu.

Ai das cidades impenitentes!
Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[13]Běda tobě, Korozaim, běda tobě, Betsaido! Kdyby se zázraky, které se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by činili pokání v pytlovině a popelu.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[14]Týru a Sidonu však bude na soudu lehčeji než vám.

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[15]A ty, Kafarnaum, které jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla budeš svrženo.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

[16]Kdo vám naslouchá, naslouchá mně. Kdo vás odmítá, odmítá mě. Kdo odmítá mě, odmítá Toho, který mě poslal.“

O regresso dos setenta

Vaše jména jsou v nebesích

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[17]Když se těch dvaasedmdesát vrátilo, radostně mu říkali: „Pane, i démoni se nám poddávají ve tvém jménu!“

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[18]Odpověděl jim: „Viděl jsem, jak satan spadl z nebe jako blesk.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[19]Hle, uděluji vám moc šlapat po hadech a štírech i po veškeré síle nepřítele a vůbec nic vám neublíží.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

[20]Neradujte se ale z toho, že se vám poddávají duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.“

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[21]V tu chvíli se Ježíš rozveselil v Duchu svatém a řekl: „Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvňatům. Jistě, Otče, neboť tak se ti zalíbilo.

[22]Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo neví, kdo je Syn, jedině Otec, a kdo je Otec, jedině Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.“

[23]V soukromí se pak obrátil k učedníkům a řekl jim: „Blaze očím, které vidí, co vy vidíte.

[24]Říkám vám, že mnozí proroci a králové chtěli spatřit, co vy vidíte, ale nespatřili, a slyšet, co slyšíte, ale neslyšeli.“

Kdo je můj bližní?

[25]A hle, jeden znalec Zákona vstal a chtěl ho vyzkoušet: „Mistře, co mám dělat, abych se stal dědicem věčného života?“

[26]Ježíš mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“

[27]Odpověděl: „‚Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vší své síly a celou svou myslí,‘ a ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘“

[28]„Správně jsi odpověděl,“ řekl mu Ježíš. „Dělej to a budeš žít.“

[29]On se ale chtěl nějak ospravedlnit, a tak se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“

30 Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

30Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk byl na cestě z Jeruzaléma do Jericha přepaden lupiči. Obrali ho, zbili, nechali ho tam ležet polomrtvého a odešli.

31 Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

31Náhodou tudy šel jeden kněz; když ho uviděl, obloukem se mu vyhnul.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

32Podobně to bylo s levitou, který se tam objevil; když ho uviděl, obloukem se mu vyhnul.

33 Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

33Potom k němu přišel jeden Samaritán, který tudy cestoval; když ho uviděl, byl pohnut soucitem.

34 E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

34Přistoupil, ovázal mu rány a polil je olejem a vínem. Naložil ho na svého mezka, dovezl do hostince a postaral se o něj.

35 No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

35Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: ‚Postarej se o něj. Cokoli bys vynaložil navíc, to ti zaplatím, až se vrátím.‘

36 Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

36Co myslíš – kdo z těch tří byl tomu přepadenému bližním?“

37 Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

37„Ten, který mu prokázal milosrdenství,“ odpověděl znalec Zákona. „Jdi a jednej tak i ty,“ řekl mu Ježíš.

Marta e Maria

Jen jedno je potřeba

38 Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

38Cestou přišel do jedné vesnice, kde ho k sobě přijala jistá žena jménem Marta.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à

[39]Její sestra Marie se posadila k Pánovým nohám a poslouchala jeho slova.

[40]Marta však byla zaneprázdněna spoustou práce. Nakonec za ním přišla a řekla: „Pane, tebe nezajímá, že má sestra nechala všechnu práci na mně? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“

[41]Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, staráš se a trápíš se mnoha věcmi.

[42]Jen jedno je však potřeba. Marie si vybrala správně a to jí nikdo nevezme.“

Proste a bude vám dáno

Lukáš 12

[1]Jednou se na jednom místě modlil, a když přestal, jeden z jeho učedníků mu řekl: „Pane, nauč nás modlit se, jako to Jan učil své učedníky.“

[2]Pověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, ať se posvětí tvé jméno! Ať přijde tvé království!

[3]Dávej nám denně náš denní chléb

[4]a odpusť nám naše hříchy – vždyť i my odpouštíme každému, kdo se proviňuje proti nám. A neuveď nás do pokušení .“

[5]Potom jim řekl: „Kdo z vás má přítele, za kterým přijde o půlnoci s prosbou: ‚Příteli, půjč mi tři chleby –

meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

Jesus incita a orar
Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

[6]navštívil mě přítel, který je na cestách, a nemám, co bych mu nabídl,‘

[7]a on mu zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj, dveře už jsou zamčené a děti jsou se mnou v posteli; nemohu vstát a něco ti dávat‘?

[8]Říkám vám: I kdyby nevstal a nedal mu to kvůli jejich přátelství, zvedne se a dá mu, co potřebuje, kvůli jeho neodbytnosti.

[9]A tak vám říkám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.

[10]Každý, kdo prosí, dostává, kdo hledá, nalézá a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.

[11]Který z vás otců podá svému synu hada, když tě poprosí o rybu?

[12]A když poprosí o vejce, podáš mu snad štíra?

[13]Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš nebeský Otec dá Ducha svatého těm, kteří ho prosí?“

Zlé pokolení

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14]Jednou Ježíš vymítal démona němoty. Když démon vyšel a ten němý začal mluvit, zástupy užasly.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[15]Někteří ale říkali: „Vymítá démony Belzebubem, knížetem démonů!“

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[16]Jiní ho zase pokoušeli tím, že od něj žádali znamení z nebe.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[17]On ale znal jejich myšlenky, a tak jim řekl: „Každé království rozdělené samo proti sobě pustne a dům rozdělený proti domu padá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[18]Pokud je i satan rozdělen sám proti sobě, jak obstojí jeho království? Říkáte přece, že vymítám démony Belzebubem.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[19]A pokud já vymítám démony Belzebubem, kým je vymítají vaši synové? Oni proto budou vašimi soudci.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[20]Vymítám- li však démony Božím prstem, jistě k vám přišlo Boží království.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[21]Když silný ozbrojenec hlídá svůj palác, jeho majetek je v klidu.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[22]Když ho ale napadne někdo silnější a přemůže ho, vezme mu všechnu výzbroj, na kterou spoléhal, a jeho kořist rozdělí.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[23]Kdo není se mnou, je proti mně; kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.

A estratégia de Satanás

Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos,

[24]Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po vyprahlých místech a hledá

procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

25 E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

26 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

27 Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

28 Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

29 Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

30 Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

31 A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

32 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

odpočinek. Když ho nenajde, řekne si: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘

25Když přijde a nalezne jej vymetený a ozdobený,

26jde a přibere sedm jiných duchů, horších, než je sám. Pak vejdou dovnitř, zabydlí se tam a nakonec tomu člověku bude hůře než na začátku.“

27Během jeho řeči jedna žena ze zástupu vykřikla: „Blaze lůnu, které tě nosilo, a prsům, jež jsi sál!“

28On na to řekl: „Spíše blaze těm, kdo slyší Boží slovo a dodržují je.“

29Zatímco kolem něj houstly davy, Ježíš pokračoval: „Toto pokolení je zlé. Vyžaduje znamení, ale žádné znamení nedostane, kromě znamení Jonášova.

30Jako se Jonáš stal znamením pro Ninivské, tak bude Syn člověka znamením pro toto pokolení.

31Královna Jihu povstane na soudu s lidmi tohoto pokolení a odsoudí je, neboť přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde je někdo víc než Šalomoun.

32Obyvatelé Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde je někdo víc než Jonáš.

A parábola da candeia
Mateus 6.22-23

33 Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

33Nikdo nerozsvítí lampu, aby ji postavil do skrýše nebo pod nádobu. Staví ji na svícen, aby příchozí viděli světlo.

34 São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

34Tvé oko je lampou těla. Je-li tvé oko štědré, celé tvé tělo je jasné. Když je však lakomé, je i tvé tělo temné.

35 Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

35Dej tedy pozor, ať světlo v tobě není tmou.

36 Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

36Když bude celé tvé tělo jasné a žádná jeho část nebude temná, pak bude celé tak jasné, jako když tě lampa osvěcuje svým jasem.“

Jesus censura os fariseus

Pokrytci!

37 Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

37Když domluvil, jeden farizeus ho pozval k sobě na oběd. Ježíš přišel a hned zamířil ke stolu.

38 O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

38Farizeus se podivil, když uviděl, že se před obědem nejdříve neumyl.

39 O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

39Pán mu na to řekl: „Vy farizeové leštíte pohár a mísu zvenku, ale vaše nitro je plné hrabivosti a podlosti.

40 Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

40Blázni! Copak Ten, který stvořil vnějšek, nestvořil také vnitřek?

41 Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

41Dejte chudým, co máte v mísách, a hle – všechno vám bude čisté!

42 Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

42Běda vám farizeům, že dáváte desátky z máty a routy a z kdejaké byliny, ale spravedlnost a Boží lásku opomíjíte. Těmto věcem jste se měli věnovat a tamty nezanedbávat.

43 Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

44 Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

45 Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

46 Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

47 Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

48 Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

49 Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

50 para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

51 desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

52 Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

43Běda vám farizeům, neboť milujete čestná sedadla na shromážděních a zdravení na náměstích.

44Běda vám, neboť jste jako nezřetelné hroby – lidé po nich chodí, ani to nevědí."

45„Mistře," ozval se jeden ze znalců Zákona, „když takhle mluvíš, urážíš i nás."

46„Běda i vám znalcům Zákona!" odpověděl Ježíš. „Zatěžujete lidi neúnosnými břemeny, ale sami na ta břemena ani prstem nesáhnete.

47Běda vám, že stavíte hroby proroků, které zabili vaši otcové!

48Tím jen dosvědčujete a schvalujete skutky svých otců. Oni je totiž zabíjeli a vy jim stavíte hroby.

49Proto také Moudrost Boží řekla: ‚Pošlu k nim proroky a apoštoly; některé z nich zabijí a jiné budou pronásledovat.'

50Toto pokolení se proto bude zodpovídat za krev všech proroků, prolévanou od stvoření světa –

51od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a chrámem. Ano, říkám vám, toto pokolení se bude zodpovídat.

52Běda vám znalcům Zákona, že jste vzali klíč k poznání! Sami jste nevešli a těm, kdo vcházeli, jste zabránili."

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[53]Když pak odešel, začali ho znalci Písma a farizeové zle napadat. Stále znovu se vraceli k jeho výrokům

[54]a snažili se vymyslet, jak by ho chytili za slovo.

Nebojte se jich

Lukáš 12

[1]Mezitím se shromáždil mnohatisícový dav, takže lidé po sobě šlapali. Ježíš promluvil především ke svým učedníkům: „Dávejte si pozor na farizejský kvas, jímž je pokrytectví.

[2]Není totiž nic skrytého, co nebude zjeveno, ani nic tajného, co nebude poznáno.

[3]Co jste říkali ve tmě, bude slyšet na světle, a co jste ve svých pokojích šeptali do ucha, se bude hlásat ze střech.

[4]Vám, svým přátelům, říkám: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo a potom nemají, co by udělali víc.

[5]Ukážu vám, koho se máte bát: Bojte se Toho, který když zabije, má moc uvrhnout do pekla. Ano, říkám vám, Toho se bojte.

[6]Neprodává se snad pět vrabců za dva haléře? Přitom ani jeden z nich není před Bohem zapomenut.

[7]Vám jsou ale spočítány i všechny vlasy na hlavě! Proto se nebojte. Jste dražší než mnoho vrabců.

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[8]Říkám vám: Kdokoli mě vyzná před lidmi, toho i Syn člověka vyzná před Božími anděly.

[9]Kdo mě ale před lidmi zapře, ten bude zapřen před Božími anděly.

[10]Každému, kdo řekne slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno, ale tomu, kdo by se rouhal Duchu svatému, odpuštěno nebude.

[11]Když vás povedou do shromáždění a před vrchnosti a vlády, nestarejte se, čím a jak se máte hájit a co říkat.

[12]Duch svatý vás v tu chvíli naučí, co máte říci.“

O bohatém bláznu

[13]Někdo z davu ho požádal: „Mistře, řekni mému bratrovi, ať se se mnou rozdělí o dědictví!“

[14]„Člověče,“ odpověděl mu Ježíš, „kdo mě ustanovil vaším soudcem nebo rozhodčím?“

[15]Tehdy všem řekl: „Dejte si pozor, varujte se veškeré chamtivosti! Život přece nespočívá v hromadění majetku.“

[16]Potom jim vyprávěl podobenství: „Pole jednoho bohatého člověka přineslo hojnou úrodu.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?	[17]Přemýšlel: ‚Co si počnu? Vždyť nemám kam shromáždit úrodu!‘
[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.	[18]Pak si řekl: ‚Udělám tohle – zbořím své stodoly, postavím větší a do nich shromáždím všechno své obilí a zásoby.
[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.	[19]Pak si budu moci říci: Podívej, máš spoustu zásob na spoustu let. Oddechni si, jez, pij, užívej!‘
[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?	[20]Bůh mu ale řekl: ‚Ty blázne! Dnes v noci umřeš. Čí bude, co sis nachystal?‘
[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.	[21]Tak je to, když někdo hromadí pro sebe, ale nebohatne v Bohu.“
A ansiosa solicitude pela vida Mateus 6.25-34	**Nemějte starosti**
[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.	[22]Potom se obrátil ke svým učedníkům: „Říkám vám, nemějte starost o svůj život ani o své tělo – co budete jíst a co si oblečete.
[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.	[23]Život je přece víc než jídlo a tělo víc než oblečení.
[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!	[24]Podívejte se na havrany. Nesejí ani nežnou, nemají spíže ani stodoly, ale Bůh je živí. Čím větší cenu máte vy než ptáci!
[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?	[25]Copak si někdo z vás samými starostmi prodlouží život o jediný den?
[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?	[26]Když nezmůžete ani to nejmenší, proč se staráte o to ostatní?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

[37] Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele

[27]Podívejte se na lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich.

[28]Když Bůh takto obléká trávu, která je dnes na louce a zítra bude hozena do pece, čím spíše vás, vy malověrní?!

[29]Nezabývejte se tím, co budete jíst a co pít, ani se tím neznekliďňujte.

[30]Všechny ty věci vyhledávají pohané tohoto světa, ale váš Otec ví, že je potřebujete.

[31]Hledejte raději jeho království a toto vše vám bude přidáno.

[32]Neboj se, malé stádečko. Vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

[33]Prodávejte svůj majetek a dávejte chudým. Pořiďte si měšce, které nezchátrají, nehynoucí poklad v nebi, kam zloděj nepřijde a kde mol neničí.

[34]Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.“

Buďte připraveni

[35]„Mějte přepásaná bedra a rozsvícené lampy.

[36]Buďte jako lidé očekávající, kdy se jejich pán vrátí ze svatby, aby mu otevřeli, hned jak přijde a zatluče.

[37]Blaze služebníkům, které pán při svém příchodu zastihne bdící. Amen, říkám

há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

38 Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

39 Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

40 Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

41 Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

42 Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

43 Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

44 Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

45 Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

46 virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

47 Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou,

vám, že se opáše zástěrou, posadí je za stůl, přistoupí a bude jim sloužit.

38Přijde-li uprostřed noci nebo před svítáním a zastihne je připravené, blaze jim.

39Pochopte, že kdyby hospodář věděl, v jakou hodinu má přijít zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu.

40Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, o které netušíte.“

41„Pane,“ zeptal se ho Petr, „říkáš to podobenství jen nám, nebo i všem ostatním?“

42Pán odpověděl: „Kdo je ten věrný a moudrý správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim v patřičný čas dával vyměřený pokrm?

43Blaze služebníku, kterého jeho pán při příchodu zastihne, že tak jedná.

44Vpravdě vám říkám, že ho ustanoví nad vším svým majetkem.

45Kdyby si ale ten služebník v srdci řekl: ‚Můj pán dlouho nejde‘ a začal by bít sluhy a služky a jíst, pít a opíjet se,

46pak jeho pán přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná, odhalí ho a vykáže ven mezi nevěrné.

47Služebník, který znal vůli svého pána, ale nepřipravil se a nejednal podle jeho vůle, bude hodně bit.

nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

[48]Ten, který ji neznal, bude bit méně, i když dělal trestuhodné věci. Komukoli je hodně dáno, od toho bude hodně vyžádáno. Komu svěřili hodně, od toho vyžádají víc.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[49]Přišel jsem na zem založit oheň a jak toužím, aby už hořel!

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[50]Mám ale podstoupit křest a jak je mi úzko, dokud se nevykoná!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[51]Myslíte si, že jsem přišel, abych na zem přinesl pokoj? Říkám vám, ne pokoj, ale rozdělení!

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[52]Od nynějška jich bude pět rozděleno v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

[53]Otec bude proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaše a snacha proti tchyni.“

Os sinais dos tempos

Znamení času

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[54]Potom se obrátil k zástupům: „Když vidíte od západu přicházet oblak, hned říkáte: ‚Blíží se liják,‘ a je to tak.

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

[55]Když fouká jižní vítr, říkáte: ‚Bude horko,‘ a bývá.

[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

[56]Pokrytci! Umíte rozeznat úkazy na zemi i na nebi; jak to, že nerozeznáte, jaký je teď čas?

[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

[57]A proč ani sami nepoznáte, co je správné?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não

[58]Když jdeš se svým odpůrcem k vrchnosti, snaž se s ním cestou vypořádat. Jinak tě potáhne k soudci, soudce tě vydá biřici a biřic tě vsadí do vězení.

[59]Říkám ti: Nikdy odtud nevyjdeš, dokud nevrátíš poslední haléř."

O neplodném fíkovníku

Lukáš 13

[1]V tu dobu mu někteří z přítomných vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísil s jejich oběťmi.

[2]Ježíš jim odpověděl: „Myslíte si, že se jim to stalo, protože byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci?

[3]Říkám vám, že nikoli. Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.

[4]Myslíte si, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než všichni ostatní obyvatelé Jeruzaléma?

[5]Říkám vám, že nikoli. Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni."

[6]Potom jim vyprávěl toto podobenství: „Jeden člověk vysadil na své vinici fíkovník. Přišel a hledal na něm ovoce, ale marně.

[7]Řekl tedy vinaři: ‚Podívej se, už tři roky přicházím a hledám na tom fíkovníku

acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

8 Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

9 Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

10 Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

11 E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

12 Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

13 e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

14 O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

15 Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

16 Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

17 Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

ovoce, ale marně. Poraz ho. Proč tu má zabírat místo?‘

8Vinař mu odpověděl: ‚Nech ho tu ještě rok, pane. Okopám ho a pohnojím,

9snad začne nést ovoce. Pokud ne, porazíš ho pak.‘“

Uzdravení v sobotu

10V sobotu pak učil v jedné synagoze.

11A hle, byla tam žena postižená už osmnáct let duchem nemoci; byla sehnutá tak, že se vůbec nemohla narovnat.

12Když ji Ježíš uviděl, zavolal ji k sobě. „Ženo, tvá nemoc je pryč,“ řekl jí.

13Vložil na ni ruce, a ona se hned narovnala a oslavovala Boha.

14Představeného synagogy však rozhořčilo, že Ježíš uzdravoval v sobotní den, a tak řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat. Během nich přicházejte a nechte se uzdravovat, ale ne v sobotu!“

15„Pokrytče!“ odpověděl mu Pán. „Neodvazuje snad každý z vás v sobotu svého vola nebo osla od žlabu a nevodí ho napájet?

16A tato dcera Abrahamova, kterou satan držel svázanou už osmnáct let, nesměla být v sobotu rozvázána ze svého pouta?“

17Když to řekl, všichni jeho protivníci se zastyděli, ale všechen zástup se radoval ze všech slavných skutků, které dělal.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

18 E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

19 É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

20 Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

21 É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

22 Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

23 E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

24 Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

25 Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

26 Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

27 Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

28 Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

O hořčičném zrnku a kvasu

18Tehdy řekl: „Čemu se podobá Boží království? K čemu ho přirovnám?

19Je podobné zrnku hořčice, které člověk vzal, hodil je do své zahrady a vyrostl z něj strom, v jehož větvích se uhnízdili ptáci.“

20„K čemu přirovnám Boží království?“ opakoval.

21„Je podobné kvasu, který žena vzala a zadělala do tří měřic mouky, až nakonec všechno zkvasilo.“

Těsné dveře

22Na své pouti do Jeruzaléma procházel města i vesnice a učil.

23Někdo se ho zeptal: „Pane, bude spasen jen málokdo?“ Tehdy jim řekl:

24„Snažte se vejít úzkými dveřmi. Říkám vám, že mnozí se budou pokoušet vejít, ale nebudou moci.

25Když hospodář vstane a zavře dveře, zůstanete venku. Budete tlouci na dveře: ‚Pane, otevři nám,‘ ale on vám odpoví: ‚Neznám vás. Nevím, odkud jste.‘

26Budete říkat: ‚Jedli jsme a pili s tebou. Učil jsi na našich ulicích!‘

27On však odpoví: ‚Říkám vám, že vás neznám. Nevím, odkud jste. Odejděte ode mě, všichni, kdo pácháte zlo!‘

28Bude tam pláč a skřípění zubů, až uvidíte Abrahama, Izáka a Jákoba se všemi proroky v Božím království, ale sami budete vyhnáni ven.

29 Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

30 Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

31 Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

32 Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

33 Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

35 Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

1 Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

2 Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

29Mnozí přijdou od východu i od západu, od severu i od jihu a budou stolovat v Božím království.

30A hle, někteří poslední budou první a někteří první budou poslední.“

Jeruzaléme, Jeruzaléme!

31V tu chvíli za ním přišli nějací farizeové. „Odejdi odsud,“ říkali mu. „Jdi pryč, Herodes tě chce zabít!“

32Odpověděl jim: „Jděte a vyřiďte té lišce: Dnes i zítra budu vymítat démony a uzdravovat; třetího dne skončím.

33Dnes, zítra i pozítří musím pokračovat v cestě. Kde jinde by měl prorok zemřít než v Jeruzalémě?

34Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.

35Hle, váš dům se vám zanechává pustý. Říkám vám, že mě už neuvidíte, dokud nepřijde čas, kdy řeknete: ‚Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!‘“

Kdo se ponižuje, bude povýšen

Lukáš 14

1Jednou, když v sobotu přišel jíst do domu jednoho z předních farizeů, pečlivě ho sledovali.

2A hle, přímo před ním seděl člověk postižený vodnatelností.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[3]Ježíš se přítomných znalců Zákona a farizeů zeptal: „Smí se v sobotu uzdravovat, nebo ne?“

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[4]Mlčeli, a tak ho vzal, uzdravil a propustil.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[5]Potom se jich zeptal: „Kdyby někomu z vás v sobotní den spadl syn anebo vůl do studny, copak byste ho hned nevytáhli?“

[6] A isto nada puderam responder.

[6]Nezmohli se na žádnou odpověď.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[7]Když si všiml, jak si hosté vybírají přední místa, vyprávěl jim toto podobenství:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[8]„Když jsi pozván na svatbu, nesedej si na přední místo, neboť mohl být pozván někdo váženější než ty.

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[9]Tehdy by přišel váš hostitel a řekl ti: ‚Uvolni mu místo.‘ S ostudou by sis pak sedl úplně vzadu.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[10]Když jsi pozván, raději si jdi sednout někam dozadu. Tvůj hostitel pak může přijít a říci ti: ‚Pojď dopředu, příteli.‘ Tak budeš poctěn před očima všech hostů.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[11]Každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles,

[12]Potom se obrátil ke svému hostiteli: „Když pořádáš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, bratry, příbuzné ani bohaté sousedy. Mohli by totiž na oplátku zase pozvat tebe.

por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

13 Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

13Když pořádáš hostinu, raději pozvi chudé, chromé, zmrzačené a slepé.

14 e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

14Blaze tobě, neboť ti nemají čím odplatit, ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých."

A parábola da grande ceia

Kdo bude hodovat v Království

15 Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

15Když to uslyšel jeden z hostů, řekl mu: „Blaze tomu, kdo bude hodovat v Božím království."

16 Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

16Ježíš odpověděl: „Jeden člověk vystrojil velikou večeři a pozval mnoho hostů.

17 À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

17V čas večeře pak poslal svého sluhu, aby pozvaným řekl: ‚Pojďte, vše už je připraveno.'

18 Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

18Všichni se ale jeden jako druhý začali vymlouvat. První řekl: ‚Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, omluv mě.'

19 Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

19Druhý řekl: ‚Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, omluv mě.'

20 E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

20Další řekl: ‚Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.'

21 Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

21Sluha se tedy vrátil a vyřídil to svému pánovi. Hospodář se rozhněval. ‚Vyjdi rychle do ulic a uliček,' řekl sluhovi. ‚Přiveď sem chudé, chromé, zmrzačené a slepé.'

22 Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

22Sluha se vrátil se slovy: ‚Pane, stalo se, jak jsi přikázal, a ještě je místo.'

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

[23]Pán tehdy sluhovi poručil: ‚Vyjdi na cesty a mezi ploty a přinuť lidi přijít, ať je můj dům plný.

[24]Říkám vám, že nikdo z původně pozvaných neokusí mou večeři!‘“

Spočítej náklad

[25]Šly s ním veliké zástupy lidí. Ježíš se obrátil a řekl jim:

[26]„Kdo chce přijít ke mně, ale nepřestane lpět na svém otci a matce, ženě a dětech, bratrech a sestrách, a dokonce na vlastním životě, nemůže být mým učedníkem.

[27]Kdo není ochoten nést svůj kříž a jít za mnou, nemůže být mým učedníkem.

[28]Když někdo z vás bude chtít postavit věž, nesedne si nejdříve, aby spočítal náklad, zda má na její dokončení?

[29]Jinak, kdyby položil základy, ale nemohl stavbu dokončit, všichni okolo by se mu posmívali:

[30]‚Tenhle člověk začal stavět a nemohl to dokončit!‘

[31]Anebo když nějaký král potáhne do boje proti jinému, nesedne si nejdříve, aby se poradil, zda může s deseti tisíci čelit tomu, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci?

[32]Jinak totiž k němu pošle poselstvo, dokud bude ještě daleko, a bude vyjednávat o míru.

[33]Tak tedy žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[34]Sůl je dobrá. Kdyby však i sůl ztratila svou chuť, čím se zas osolí?

[35]Nehodí se do země ani do hnoje; musí se vyhodit. Kdo má uši k slyšení, slyš.“

O ztracené ovci

Lukáš 15

[1]Všichni výběrčí daní a hříšníci ho chodívali poslouchat.

[2]Farizeové a znalci Písma si ale stěžovali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“

[3]Vyprávěl jim tedy toto podobenství:

[4]„Kdyby někdo z vás měl sto ovcí a jednu z nich by ztratil, nenechá těch devadesát devět v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde?

[5]Jakmile ji najde, s radostí ji vezme na ramena,

[6]přijde domů a svolá přátele i sousedy: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem našel svou ztracenou ovci!‘

[7]Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

O ztracené minci

[8]„Kdyby nějaká žena měla deset mincí a jednu minci ztratila, nerozsvítí lampu, nevymete dům a nebude pečlivě hledat, dokud ji nenajde?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[9]Jakmile ji najde, svolá přítelkyně a sousedky: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem našla svou ztracenou minci!‘

[10]Říkám vám, že právě tak je radost před Božími anděly nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“

O ztraceném synu

[11]Ježíš pokračoval: „Jeden člověk měl dva syny.

[12]Ten mladší řekl otci: ‚Otče, dej mi díl majetku, který mi náleží.‘ A tak jim rozdělil své jmění.

[13]Za pár dní mladší syn všechno prodal a odešel do daleké země, kde svůj majetek promrhal rozmařilým životem.

[14]Když všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal trpět nouzi.

[15]Později se uchytil u jednoho občana té země a ten ho poslal na pole pást prasata.

[16]Toužil se najíst aspoň lusků, které žrala ta prasata, ale nedostával ani to.

[17]Nakonec přišel k sobě. Řekl si: ‚Kolik nádeníků má u mého otce jídla nazbyt, a já tu umírám hlady!

[18]Vstanu, půjdu k otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i proti tobě!

[19]Už si nezasloužím být považován za tvého syna. Udělej mě jedním ze svých nádeníků.‘

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes,

[20]A tak vstal a vydal se ke svému otci. Otec ho spatřil už z veliké dálky. Pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a zasypal ho polibky.

[21]‚Otče,‘ řekl syn, ‚zhřešil jsem proti nebi i proti tobě. Už si nezasloužím být považován za tvého syna.‘

[22]Otec však nařídil svým služebníkům: ‚Přineste nejlepší šaty a oblečte ho. Navlékněte mu prsten a obujte ho.

[23]Přiveďte vykrmené tele a porazte je. Jezme a oslavujme,

[24]neboť tento můj syn byl mrtev a ožil, byl ztracen a je nalezen!‘ A tak začali oslavovat.

[25]Starší syn byl zatím na poli. Když se blížil domů, uslyšel hudbu a tanec.

[26]Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se, co to má být.

[27]Ten mu řekl: ‚Přišel tvůj bratr. Tvůj otec porazil tučné tele, že ho má zpátky živého a zdravého.‘

[28]Ale on se rozhněval a ani nechtěl jít dovnitř. Když za ním vyšel jeho otec a prosil ho,

[29]odpověděl mu: ‚Podívej se, kolik let ti sloužím! Nikdy jsem nezanedbal jediný tvůj příkaz, ale tys mi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil s přáteli.

[30]Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prožral tvůj majetek s děvkami, porazil jsi pro něj vykrmené tele!‘

tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[31]‚Synku,' řekl otec, ‚ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.

[32]Ale oslavovat a radovat se bylo namístě, neboť tento tvůj bratr byl mrtev a ožil, byl ztracen a je nalezen.'"

O nepoctivém správci

Lukáš 16

[1]Ježíš řekl učedníkům: „Byl jeden bohatý člověk, který zaměstnával správce. Ten byl před ním obviněn, že mrhá jeho majetkem.

[2]Zavolal ho tedy a řekl mu: ‚Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého počínání, neboť budeš propuštěn.'

[3]Správce si řekl: ‚Co budu dělat, až mě můj pán propustí? Kopat nemohu, žebrat se stydím…

[4]Už vím, co udělám, aby mě lidé přijali do svých domů, až budu propuštěn!'

[5]Jednoho po druhém si pak zavolal všechny dlužníky svého pána. Prvního se zeptal: ‚Kolik dlužíš mému pánu?'

[6]‚Sto sudů oleje,' odpověděl dlužník. Řekl mu: ‚Zde je tvůj úpis – rychle si sedni a napiš padesát.'

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o

[7]Dalšího se zeptal: ‚A kolik dlužíš ty?‘ ‚Sto měr pšenice,‘ odpověděl. Řekl mu: ‚Zde je tvůj úpis – napiš osmdesát.‘

[8]A jeho pán ocenil, že si ten nepoctivý správce počínal chytře! Synové světa totiž bývají ve svých věcech chytřejší než synové světla.

[9]Říkám vám tedy: I špinavými penězi, které pominou, si můžete dělat přátele, abyste byli přijati do věčných příbytků.

[10]Kdo je věrný v nejmenším, je věrný i ve velkém. A kdo je nepoctivý v nejmenším, je nepoctivý i ve velkém.

[11]Když jste nebyli věrní v zacházení se špinavými penězi, kdo vám svěří opravdové bohatství?

[12]A když jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá to, co je vaše?

[13]Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Buď bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i penězům.“

[14]Ale to všechno slyšeli i farizeové. Měli rádi peníze, a tak se mu vysmívali.

[15]Ježíš jim ale řekl: „Vy chcete před lidmi vypadat spravedlivě, ale Bůh zná vaše srdce. Co je u lidí vznešené, je v Božích očích ohavnost!

[16]Až do Jana tu byl Zákon a Proroci; od té doby se káže Boží království a každý se do něj násilně tlačí.

evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

[17]Spíše však pomine nebe a země, než aby přestala platit jediná čárka Zákona!

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

[18]Každý, kdo zapudí svou manželku a vezme si jinou, cizoloží; také ten, kdo si bere zapuzenou, cizoloží.“

O rico e o mendigo

O boháči a Lazarovi

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[19]„Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do purpuru a kmentu a každého dne skvěle hodoval.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[20]Byl také jeden žebrák jménem Lazar, který ležel u jeho vrat plný vředů

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[21]a toužil se najíst aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče. Dokonce i psi přicházeli a lízali mu vředy.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[22]Jednoho dne ten žebrák zemřel a andělé ho odnesli do Abrahamova náručí. Zemřel i onen boháč a byl pohřben.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[23]Když v pekle pozvedl v mukách oči, spatřil v dálce Abrahama a Lazara v jeho náručí.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[24]‚Otče Abrahame,‘ zvolal boháč, ‚smiluj se nade mnou! Pošli Lazara, ať smočí koneček prstu ve vodě a svlaží mi jazyk, vždyť tu v tom plameni hrozně trpím!‘

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[25]‚Synu,‘ odpověděl Abraham, ‚vzpomeň si, že sis v životě užil dobrých věcí, tak jako Lazar zlých. Teď ho tedy čeká potěšení, ale tebe trápení.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.
[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,
[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.
[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.
[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.
[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!
[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.
[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[26]Navíc mezi námi a vámi zeje veliká propast, aby ti, kdo by si přáli přejít odsud k vám nebo se snažili dostat odtamtud k nám, nemohli.‘
[27]On na to řekl: ‚Prosím tě, otče, pošli ho tedy do mého otcovského domu.
[28]Mám pět bratrů – ať je varuje, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk!‘
[29]‚Mají Mojžíše a Proroky,‘ řekl Abraham. ‚Ať poslouchají je!‘
[30]‚To ne, otče Abrahame,‘ boháč na to. ‚Kdyby k nim ale přišel někdo z mrtvých, činili by pokání.‘
[31]On mu ale řekl: ‚Když neposlouchají Mojžíše a Proroky, nepřesvědčí je, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.‘“

Odpuštění, víra, pokora

Lukáš 17

[1]Ježíš řekl svým učedníkům: „Není možné, aby nepřišla pokušení, ale běda tomu, skrze koho přicházejí.
[2]Bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře, než aby svedl jednoho z těchto maličkých.
[3]Mějte se na pozoru! Kdyby tvůj bratr proti tobě zhřešil, pokárej ho, a bude-li toho litovat, odpusť mu.
[4]Kdyby proti tobě zhřešil sedmkrát za den a sedmkrát by se k tobě obrátil se slovy: ‚Je mi to líto,‘ musíš mu odpustit.“

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[5]Apoštolové Pánu řekli: „Dej nám víc víry.“

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[6]„Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko,“ odpověděl Pán, „řekli byste této moruši: ‚Vykořeň se a přesaď se do moře!‘ a poslechla by vás.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[7]Kdo z vás by svému služebníkovi hned po jeho návratu z orby nebo pastvy řekl: ‚Pojď ke stolu‘?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[8]Neřekne mu spíše: ‚Připrav mi večeři, vezmi si zástěru a obsluhuj mě; až se najím a napiji, můžeš jíst a pít i ty‘?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[9]Děkuje snad tomu služebníku, že udělal, co mu bylo nařízeno?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

[10]Tak i vy, když uděláte všechno, co je vám nařízeno, říkejte: ‚Nezasloužíme chválu. Jen jsme jako služebníci splnili svou povinnost.‘“

A cura de dez leprosos

Deset malomocných

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[11]Cestou do Jeruzaléma procházel pomezím Samaří a Galileje.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[12]Když přicházel k jedné vesnici, setkalo se s ním deset malomocných. Zůstali stát opodál

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[13]a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[14]Když je uviděl, řekl jim: „Jděte se ukázat kněžím.“ A jak šli, byli očištěni.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[15]Jakmile jeden z nich uviděl, že je uzdraven, vrátil se a hlasitě chválil Boha.

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[16]Padl na tvář k jeho nohám a děkoval mu. Ten muž byl Samaritán.

[17]„Copak jich nebylo očištěno deset?“ zeptal se Ježíš. „Kde je těch zbylých devět?

[18]Nikdo z nich se nevrátil, aby vzdal Bohu slávu, jedině tento cizinec?“

[19]Potom mu řekl: „Vstaň a jdi. Tvá víra tě uzdravila.“

Kdy přijde Království

[20]Když se ho jednou farizeové zeptali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Boží království nepřichází zjevně.

[21]Nebude možné říci: ‚Je tu!‘ anebo: ‚Je tam.‘ Boží království už je přece mezi vámi!“

[22]Svým učedníkům řekl: „Přijdou dny, kdy zatoužíte uvidět jeden ze dnů Syna člověka, ale neuvidíte.

[23]Když vám tehdy řeknou: ‚Je tu,‘ anebo: ‚Je tam,‘ nikam nechoďte a za nikým se nežeňte.

[24]Jako když blesk ozáří krajinu od jednoho konce oblohy až po druhý, tak se objeví Syn člověka ve svůj den.

[25]Nejdříve ale musí mnoho vytrpět a být zavržen tímto pokolením.

[26]Jak bylo za dnů Noemových, tak bude i za dnů Syna člověka:

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[27]Jedli a pili, ženili se a vdávaly se až do dne, kdy Noe vešel do archy. Pak přišla potopa a všechny zahubila.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

[28]Podobně bylo za dnů Lotových: Jedli a pili, kupovali a prodávali, sázeli a stavěli,

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[29]ale toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, pršel z nebe oheň se sírou a všechny zahubil.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[30]Právě tak to bude v den, kdy se objeví Syn člověka.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[31]Kdo bude v ten den na střeše a jeho věci v domě, ať nesestupuje, aby je pobral; a také kdo bude na poli, ať se nevrací zpět.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[32]Pamatujte na Lotovu ženu!

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[33]Kdokoli by si chtěl zachránit život, ten jej ztratí. Kdokoli by jej ztratil, ten jej zachová.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[34]Říkám vám: V tu noc budou dva na jednom loži; jeden bude vzat a druhý zanechán.

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[35-36] Dvě budou spolu mlít; jedna bude vzata a druhá zanechána."

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

[37]„Kde, Pane?" zeptali se ho. „Kde je mrtvola, tam se slétnou supi," odpověděl.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

O vytrvalé vdově

Lukáš 18

[1]Vyprávěl jim také podobenství, jak je potřeba stále se modlit a nevzdávat se:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[2] „V jednom městě byl jeden soudce, který se Boha nebál a člověka si nevážil.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[3] V tom městě byla také jedna vdova. Chodila za ním a říkala: ‚Zjednej mi právo proti mému odpůrci!'

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[4] Dlouho se mu nechtělo, ale potom si řekl: ‚Boha se nebojím, člověka si nevážím,

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[5] ale ta vdova mi nedává pokoj. Zjednám jí právo, aby mi nakonec nezničila pověst!'"

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[6] Tehdy Pán řekl: „Slyšeli jste, co řekl ten nespravedlivý soudce?!

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[7] A Bůh snad nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu volají dnem i nocí? Myslíte, že jim bude otálet pomoci?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

[8] Říkám vám, že jim zjedná právo, a to rychle. Až ale přijde Syn člověka, najde na zemi víru?"

A parábola do fariseu e o publicano

O farizeovi a výběrčím daní

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[9] Také některým z těch, kdo spoléhali na svou vlastní spravedlnost a ostatními pohrdali, vyprávěl podobenství:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[10] „Dva lidé se šli do chrámu modlit; jeden byl farizeus a druhý výběrčí daní.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[11] Farizeus se postavil a takto se sám pro sebe modlil: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vydřiduchové, nespravedliví, cizoložníci, třeba jako tenhle výběrčí daní.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[12]Postím se dvakrát do týdne, desátky dávám ze všech svých příjmů…‘

[13]Výběrčí daní zůstal úplně vzadu. Neodvažoval se ani vzhlédnout k nebi, ale bil se do prsou: ‚Bože, smiluj se nad hříšníkem, jako jsem já!‘

[14]Říkám vám, že tento muž, nikoli tamten, odešel domů ospravedlněn. Každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“

Kdo vejde do Království

[15]Přinášeli k němu také nemluvňata, aby se jich dotýkal. Když to uviděli učedníci, okřikovali je.

[16]Ježíš si je ale zavolal a řekl: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim – vždyť právě takovým patří Boží království!

[17]Amen, říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něj nevejde.“

[18]Tehdy se ho jeden přední muž zeptal: „Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?“

[19]Ježíš mu ale řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý – jen jediný, Bůh.

[20]Přikázání znáš: ‚Necizolož, nezabíjej, nekraď, nelži, cti svého otce i matku.‘“

[21]On odpověděl: „To všechno jsem dodržoval odmalička.“

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[22]„Chybí ti jen jedno," řekl mu Ježíš, když to uslyšel. „Prodej všechno, co máš, rozdej to chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě."

[23]Jeho však ta slova velice zarmoutila. Byl totiž nesmírně bohatý.

[24]Když Ježíš uviděl, jak se velice zarmoutil, řekl: „Jak nesnadno vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!

[25]To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království."

[26]„Kdo tedy může být spasen?" ptali se ti, kdo to slyšeli.

[27]„Co je u lidí nemožné, je možné u Boha," odpověděl jim.

[28]„Pohleď," ozval se tehdy Petr, „my jsme všechno opustili a šli jsme za tebou."

[29]„Amen, říkám vám," odpověděl jim Ježíš, „že není nikdo, kdo by opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti kvůli Božímu království

[30]a nepřijal by v tomto čase mnohem více a v nadcházejícím věku věčný život."

Blížíme se k Jeruzalému

[31]Tehdy vzal k sobě svých Dvanáct a řekl jim: „Hle, blížíme se k Jeruzalému. Tam se naplní všechno, co je o Synu člověka psáno skrze proroky.

[32]Bude vydán pohanům, bude zesměšněn, pohaněn a popliván.

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[33]Zbičují ho a zabijí, ale třetího dne vstane z mrtvých."

[34]Oni však nic z toho nepochopili. Smysl toho výroku jim zůstal skryt, takže nerozuměli, o čem mluví.

Pane, ať vidím!

[35]Když přicházel k Jerichu, jeden slepec tam seděl u cesty a žebral.

[36]Uslyšel procházející zástup a ptal se, co se to děje.

[37]Když mu pověděli, že tudy jde Ježíš Nazaretský,

[38]začal křičet: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

[39]Ti, kdo šli před Ježíšem, ho napomínali, ať mlčí, ale on křičel tím více: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

[40]Ježíš se zastavil a nechal ho k sobě přivést. Když přistoupil, Ježíš se ho zeptal:

[41]„Co mám pro tebe udělat?" „Pane, ať vidím!" zvolal.

[42]„Prohlédni," řekl mu Ježíš. „Tvá víra tě uzdravila."

[43]A on ihned prohlédl. Potom šel za ním, oslavoval Boha a všechen lid, který to viděl, vzdal chválu Bohu.

Zacheus

Lukáš 19

[1]Ježíš přišel do Jericha a procházel jím.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[2]A hle, byl tam muž jménem Zacheus, hlavní výběrčí daní a veliký boháč.

[3]Toužil se podívat, kdo je Ježíš, ale kvůli davu nemohl, neboť byl malé postavy.

[4]Běžel tedy napřed a vylezl na planý fíkovník, aby ho uviděl, až tudy půjde.

[5]Když tam Ježíš dorazil, vzhlédl a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů. Dnes musím zůstat u tebe doma.“

[6]Rychle tedy slezl a radostně ho přijal.

[7]Všichni, kdo to viděli, si ale stěžovali: „To šel na návštěvu k takovému hříšníkovi?!“

[8]Zacheus potom vstal a řekl Pánu: „Podívej se! Polovinu svého majetku teď dávám chudým, Pane, a kohokoli jsem nespravedlivě odíral na daních, vrátím mu to čtyřnásobně.“

[9]„Dnes přišlo do tohoto domu spasení,“ řekl mu na to Ježíš. „I on je přece syn Abrahamův!

[10]Syn člověka totiž přišel hledat a zachránit, co bylo ztracené.“

O hřivnách

[11]Tehdy vyprávěl svým posluchačům další podobenství, protože se blížil k Jeruzalému a oni si mysleli, že se už nyní má zjevit Boží království.

[12]Řekl jim: „Jeden urozený člověk odešel do daleké země, aby se odtamtud vrátil jako král.

13 Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

13Předtím si zavolal deset svých služebníků, dal jim deset hřivena řekl jim: ‚Hospodařte s tím, dokud nepřijdu.‘

14 Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

14Jeho krajané ho ale nenáviděli a hned vyslali poselstvo, aby vyřídilo: ‚Nechceme ho za krále!‘

15 Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

15Když se pak vrátil jako král, zavolal si služebníky, kterým svěřil peníze, aby zjistil, kolik kdo vydělal.

16 Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

16Přišel první a řekl: ‚Pane, tvá hřivna vynesla deset hřiven.‘

17 Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

17Král odpověděl: ‚Výborně, můj dobrý služebníku! Protože jsi byl věrný v tom nejmenším, vládni deseti městům.‘

18 Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

18Přišel druhý a řekl: ‚Pane, tvá hřivna vydělala pět hřiven.‘

19 A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

19Odpověděl mu: ‚Ty buď vládcem pěti měst.‘

20 Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

20Potom přišel další a řekl: ‚Pane, zde máš svou hřivnu. Měl jsem ji uloženou v šátku,

21 Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

21neboť jsem se tě bál. Jsi přísný člověk; vybíráš, co sis neuložil, a sklízíš, co jsi nezasel.‘

22 Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

22Král mu řekl: ‚Soudím tě podle tvých vlastních slov, zlý služebníku. Věděl jsi, že jsem přísný člověk, že vybírám, co jsem neuložil, a sklízím, co jsem nezasel?

23 por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

23Proč jsi tedy nedal mé peníze směnárníkům, abych si je po návratu vybral i s úroky?‘

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24]Tehdy řekl své družině: ‚Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, který má deset hřiven.‘

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25]‚Pane,‘ namítli, ‚vždyť už má deset hřiven.‘

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[26]Říkám vám: ‚Každému, kdo má, bude dáno, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27]A ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych byl jejich králem, přiveďte sem a pobijte je přede mnou.‘“

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Král na oslíku

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28]Po těch slovech se vydal kupředu, vzhůru k Jeruzalému.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29]Když se přiblížil k Betfagé a k Betanii u hory zvané Olivetská, poslal dva ze svých učedníků

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30]se slovy: „Jděte do vesnice před vámi. Jakmile tam přijdete, najdete přivázané oslátko, na kterém ještě nikdy nikdo neseděl. Odvažte ho a přiveďte.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[31]Kdyby se vás někdo ptal, proč ho odvazujete, odpovězte: ‚Pán ho potřebuje.‘“

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[32]Poslové odešli a nalezli vše tak, jak jim řekl.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[33]Když odvazovali oslátko, majitelé se jich ptali: „Proč to oslátko odvazujete?“

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[34]„Pán ho potřebuje,“ odpověděli.

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[35]Odvedli oslátko k Ježíši, přikryli je svými plášti a Ježíše posadili na ně.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

[36]A jak jel, prostírali své pláště na cestu.

[37]Když se blížil k hřebeni Olivetské hory, odkud cesta klesá dolů, začalo celé množství učedníků hlasitě a radostně chválit Boha za všechny zázraky, které viděli.

[38]Volali: „Požehnaný král, jenž přichází v Hospodinově jménu! Pokoj na nebi a sláva na výsostech!“

[39]V davu byli i někteří farizeové. Řekli mu: „Mistře, napomeň své učedníky!“

[40]Odpověděl jim: „Říkám vám, že kdyby zmlkli, křičelo by kamení!“

Doupě lupičů

[41]Když dorazil na hřeben a uviděl město, rozplakal se nad ním:

[42]„Ó kdybys poznalo aspoň v tento svůj den, co by ti přineslo pokoj! Teď je to ale tvým očím skryto.

[43]Přijdou na tebe dny, kdy tě tví nepřátelé obklíčí valem a oblehnou tě. Sevřou tě ze všech stran

[44]a srovnají tě se zemí, i tvé děti v tobě. Nenechají v tobě kámen na kameni, protože jsi nepoznalo čas svého navštívení.“

[45]Potom přišel do chrámu a začal z něj vyhánět ty, kdo tam prodávali.

[46]„Je psáno,“ říkal jim, „‚Můj dům je domem modlitby,‘ ale vy jste z něj udělali ‚doupě lupičů‘!“

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma

[47]Každý den pak učil v chrámu. Vrchní kněží, znalci Písma a přední muži z lidu zatím hledali způsob, jak ho zničit.

[48]Nevěděli ale, jak to provést, protože všechen lid mu visel na rtech.

Jakým právem

Lukáš 20

[1]Jednoho dne, když učil lid v chrámě a zvěstoval evangelium, přišli vrchní kněží, znalci Písma a starší

[2]se slovy: „Řekni nám, jakým právem to děláš? Kdo tě k tomu zmocnil?!“

[3]Odpověděl jim: „Já se vás také na něco zeptám. Povězte mi,

[4]byl Janův křest z nebe, nebo z lidí?“

[5]Začali se spolu dohadovat: „Když řekneme, že z nebe, řekne nám: ‚Tak proč jste mu nevěřili?‘

[6]Když řekneme, že z lidí, všechen lid nás ukamenuje, protože jsou přesvědčeni, že Jan je prorok.“

[7]Nakonec mu řekli: „Nevíme, odkud.“

[8]„Ani já vám tedy neřeknu, jakým právem to dělám,“ odpověděl jim Ježíš.

O zlých vinařích

[9]Tehdy se obrátil k lidem a vyprávěl jim toto podobenství: „Jeden člověk vysadil

vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-

vinici, pronajal ji vinařům a na dlouho odcestoval.

[10]V příslušný čas pak poslal k těm vinařům služebníka, aby mu dali díl z úrody vinice. Vinaři ho však zbili a poslali pryč s prázdnou.

[11]Poslal tedy dalšího služebníka. I toho však zbili, zohavili a poslali pryč s prázdnou.

[12]Poslal tedy třetího, ale i toho zranili a vyhnali.

[13]Nakonec si pán vinice řekl: ‚Co mám dělat? Pošlu svého milovaného syna. Snad se před ním zastydí.‘

[14]Když ho ale vinaři uviděli, domluvili se spolu: ‚Tohle je dědic. Zabijme ho, a dědictví bude naše!‘

[15]Pak ho vyvlekli z vinice ven a zabili. Co tedy s nimi udělá pán vinice?

[16]Přijde, ty vinaře zahubí a vinici dá jiným.“ „To snad ne!“ zvolali, jakmile to uslyšeli.

[17]Podíval se na ně a řekl: „Co tedy znamená to, co je psáno: ‚Kámen staviteli zavržený stal se kamenem úhelným‘?

[18]Kdokoli na ten kámen padne, ten se roztříští. Na koho ten kámen padne, toho rozdrtí.“

[19]Znalci Písma a vrchní kněží se ho v tu chvíli chtěli chopit, ale báli se lidu.

lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

Poznali totiž, že to podobenství vyprávěl o nich.

20 Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

21 Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

22 é lícito pagar tributo a César ou não?

23 Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

24 Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

25 Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

26 Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Čí je ten obraz?

20Dali ho tedy sledovat. Poslali špehy, kteří se měli tvářit jako spravedliví a snažit se ho chytit za slovo, aby ho mohli vydat vládě a pravomoci římského prokurátora.

21Zeptali se ho: „Mistře, víme, že mluvíš i učíš správně a že nikomu nestraníš, ale pravdivě vyučuješ Boží cestě.

22Je správné dávat císaři daň, nebo ne?“

23Ježíš poznal jejich záludnost. Řekl jim:

24„Ukažte mi denár. Čí nese obraz a nápis?“ „Císařův,“ odpověděli.

25„Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží,“ řekl jim.

26A tak ho nedokázali veřejně chytit za slovo a v úžasu nad jeho odpovědí zmlkli.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

27 Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

28 perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

Bůh je Bohem živých

27Tehdy k němu přišli někteří ze saduceů (kteří popírají vzkříšení) a zeptali se ho:

28„Mistře, Mojžíš nám napsal, že když ženatý muž zemře bezdětný, má si jeho ženu vzít jeho bratr, aby svému bratru zplodil potomka.

29 Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;
30 o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;
31 igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.
32 Por fim, morreu também a mulher.
33 Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.
34 Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;
35 mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.
36 Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.
37 E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.
38 Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.
39 Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!
40 Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

41 Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

29Bylo sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný.
30Potom si ji vzal druhý,
31třetí a tak dále. Všech sedm jich zemřelo, aniž by zanechali děti.
32Nakonec pak zemřela i ta žena.
33Kdo z nich ji tedy bude mít za manželku, až přijde vzkříšení? Vždyť ji mělo všech sedm!“
34Ježíš jim odpověděl: „Synové tohoto věku se žení a vdávají.
35Ti, kdo budou hodni dosáhnout příštího věku a vzkříšení z mrtvých, se už ale ženit a vdávat nebudou.
36Také už nebudou moci zemřít – budou totiž jako andělé. Jsou to synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení.
37A to, že mrtví vstávají, ukázal už Mojžíš u onoho keře, když Hospodina nazývá Bohem Abrahama, Bohem Izáka a Bohem Jákoba.
38On přece není Bohem mrtvých, ale živých – pro něj jsou živí všichni!“
39„Mistře, to jsi řekl dobře,“ poznamenali někteří znalci Písma.
40Tamti už se ho totiž neodvažovali na nic ptát.

Syn, nebo Pán?

41Ježíš se jich zeptal: „Jak mohou říkat, že Mesiáš je Davidův syn?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,
[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.
[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:
[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;
[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre

Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.
[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;
[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.
[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[42]Sám David říká v knize Žalmů: ‚Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici,
[43]než ti tvé nepřátele k nohám položím.‘
[44]Když ho tedy David nazývá Pánem, jak to může být jeho syn?“
[45]Přede všemi lidmi pak řekl svým učedníkům:
[46]„Dejte si pozor na znalce Písma, kteří rádi chodí ve slavnostních pláštích, milují zdravení na tržištích, přední sedadla ve shromážděních a čestná místa na večeřích
[47]a kteří vyjídají vdovské domy pod záminkou dlouhých modliteb. Takové čeká nejtěžší trest!“

Dva haléřky

Lukáš 21

[1]Když se rozhlédl, uviděl, jak bohatí vhazují své dary do chrámové pokladny.
[2]Uviděl také jednu chudou vdovu, jak tam hází dva haléřky,
[3]a řekl: „Vpravdě vám říkám, že tato chudá vdova dala ze všech nejvíce.
[4]Všichni totiž přispívali ze svého nadbytku, ale tato žena dala ze svého nedostatku všechno, co měla – celé své živobytí.“

Znamení času

[5]Někteří si povídali, jak je chrám krásný – ty kameny, ty obětní dary! Ježíš na to řekl:

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

[6] „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.“

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[7] „Mistře, kdy to bude?“ zeptali se ho. „Jaké bude znamení času, kdy se to má stát?“

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[8] „Dávejte pozor, abyste se nenechali svést,“ odpověděl. „Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš!‘ a ‚Přišel čas!‘ Nechoďte za nimi.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[9] Až uslyšíte o válkách a nepokojích, neděste se. Musí se to dít, ale to ještě není konec.“

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[10] Tehdy jim řekl: „Národ povstane proti národu a království proti království.

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[11] Budou veliká zemětřesení, na různých místech bude hlad a mor a přijdou hrůzy a veliká znamení z nebe.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[12] Před tím vším ale vztáhnou ruce na vás a budou vás pronásledovat. Budou vás vydávat do shromáždění a vězení a kvůli mému jménu vás povedou před krále a vládce.

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[13] To bude vaše příležitost ke svědectví.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[14] Vezměte si k srdci, že si nemáte předem rozmýšlet, jak se hájit.

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[15] Já sám vám dám výřečnost a moudrost, proti níž neodolá a neobstojí žádný z vašich protivníků.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.
[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.
[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.
[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.
[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.
[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.
[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.
[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[16]Budou vás zrazovat i vlastní rodiče a bratři, příbuzní i přátelé a některé z vás vydají na smrt.
[17]Kvůli mému jménu vás budou všichni nenávidět,
[18]ale ani vlásek z vaší hlavy se neztratí.
[19]Vydržte, a získáte život!“

Zkáza Jeruzaléma

[20]„Až uvidíte Jeruzalém obležený vojskem, vězte, že přišla jeho zkáza.
[21]Tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají do hor. Kdo jsou ve městě, ať z něj odejdou, a kdo jsou na venkově, ať nechodí do města.
[22]Nastanou totiž dny pomsty, kdy se naplní vše, co je psáno.
[23]Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím, protože na zemi přijde veliké strádání a hněv proti tomuto lidu.
[24]Budou padat ostřím meče a budou odvedeni do zajetí mezi všechny národy. Po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se časy pohanů nenaplní.“

Příchod Syna člověka

[25]„Na slunci, měsíci a hvězdách budou zvláštní úkazy. Na zemi bude úzkost mezi národy, bezradnými před zuřícím mořským příbojem.

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[26]Lidé budou zmírat strachy v předtuše toho, co má přijít na svět, neboť nebeské mocnosti se budou otřásat.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[27]Tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblaku s mocí a velikou slávou.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

[28]Až se to všechno začne dít, vzpřimte se a pozvedněte hlavy, protože se blíží vaše vykoupení!“

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[29]Tehdy jim řekl podobenství: „Podívejte se na fíkovník a ostatní stromy.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[30]Když vidíte, jak pučí, sami víte, že se blíží léto.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[31]Stejně tak, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte, že se blíží Boží království!

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[32]Amen, říkám vám, že to pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[33]Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[34]Dávejte si pozor, aby vaše srdce nebyla obtěžkána hodováním a opilstvím a staráním se o tento život. Ten den by vás pak náhle překvapil

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[35]jako past, neboť zastihne všechny, kdo žijí na zemi.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas

[36]Proto vždy bděte a modlete se, abyste byli hodni uniknout všemu, co přijde, a mohli stanout před Synem člověka.“

que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

[37]Takto ve dne učíval v chrámě, ale večer odcházel a nocoval na hoře zvané Olivetská.

[38]Všechen lid ho chodil už za úsvitu poslouchat do chrámu.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

Poslední večeře

Lukáš 22

[1]Blížil se Svátek nekvašených chlebů, zvaný také Velikonoce.

[2]Vrchní kněží a znalci Písma hledali způsob, jak ho zabít, ale báli se lidu.

[3]Tehdy vstoupil satan do Jidáše zvaného Iškariotský, který patřil ke Dvanácti.

[4]Odešel a domluvil se s vrchními kněžími a s veliteli chrámové stráže, jak jim ho zradí.

[5]Ti se zaradovali a dohodli se s ním, že mu dají peníze.

[6]Jidáš souhlasil a začal hledat příležitost, aby jim ho zradil někde mimo zástup.

[7]Tak přišel Den nekvašených chlebů, kdy měl být zabit beránek.

[8]Ježíš poslal Petra a Jana se slovy: „Jděte nám připravit beránka k velikonoční večeři.“

[9]„Kde ho máme připravit?“ zeptali se.

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar
[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.
[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.
[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.
[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;
[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.
[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[10]Odpověděl: „Jen co vejdete do města, potká vás člověk nesoucí džbán vody. Až vejde do domu, jděte za ním.

[11]Tam řekněte hospodáři: ‚Mistr se ptá: Kde je místnost, v níž bych se svými učedníky pojedl beránka?‘

[12]On vám pak ukáže velikou horní místnost prostřenou k jídlu. Tam připravte večeři.“
[13]Odešli tedy, nalezli všechno tak, jak jim řekl, a připravili beránka.

[14]Když pak nadešla ta chvíle, posadil se s apoštoly za stůl.
[15]Tehdy jim řekl: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto beránka předtím, než budu trpět.
[16]Říkám vám, že už ho neokusím, dokud nedojde naplnění v Božím království.“
[17]Uchopil kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte jej a rozdělte se spolu.

[18]Říkám vám, že už neokusím plod vinné révy, dokud nepřijde Boží království.“

[19]Vzal chléb, vzdal díky, lámal a dal jim ho se slovy: „To je mé tělo, které se dává za vás. To čiňte na mou památku.“

[20]Právě tak vzal po večeři kalich se slovy: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se prolévá za vás.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[21]Pohleďte ale – ruka mého zrádce je na stole vedle mé.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[22]Syn člověka sice odchází, jak je určeno, ale běda tomu, kdo jej zrazuje.“

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

[23]Začali se tedy dohadovat, kdo z nich že se to chystá udělat.

Seja o maior como o menor

Kdo je největší

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[24]Vznikl mezi nimi také spor, kdo z nich je asi největší.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[25]On jim na to řekl: „Králové národů nad nimi panují a ti, kdo je ovládají, si nechají říkat dobrodinci.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[26]Vy to tak ale nedělejte. Naopak, kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší a vedoucí ať je jako sloužící.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[27]Vždyť kdo je větší – ten, kdo sedí, nebo ten, kdo slouží? Zdali ne ten, který sedí? Já jsem ale mezi vámi jako ten, který slouží.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[28]Vy jste ti, kdo se mnou zůstali v mých zkouškách,

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[29]a já vám odkazuji království, jako je můj Otec odkázal mně.

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[30]V mém království budete jíst a pít u mého stolu; budete sedět na trůnech a soudit dvanáct pokolení Izraele.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[31]Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás tříbil jako pšenici.

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[32]Prosil jsem ale za tebe, aby tvá víra neselhala. Až se jednou obrátíš, posiluj své bratry.“

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[41] Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

[42] dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[33]„Pane," zvolal Petr, „s tebou jsem připraven jít i do vězení, i na smrt!"

[34]On mu však odpověděl: „Říkám ti, Petře, než ráno zakokrhá kohout, třikrát zapřeš, že mě znáš."

Getsemane

[35]Zeptal se jich: „Když jsem vás poslal bez měšce, mošny a obuvi, scházelo vám něco?" „Ne, vůbec nic," odpověděli.

[36]Řekl jim: „Teď ale, kdo má měšec, ať si ho vezme, a také mošnu. Kdo nemá meč, ať prodá plášť a koupí si jej.

[37]Říkám vám, že se na mně musí naplnit ještě toto Písmo: ‚Byl započten mezi zločince.' Naplňuje se totiž, co je o mně psáno."

[38]Řekli mu: „Pane, podívej se, máme dva meče!" „To stačí," odpověděl.

[39]Vyšel ven a podle svého zvyku se odebral na Olivetskou horu. Učedníci ho následovali.

[40]Když přišel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste nepodlehli pokušení."

[41]Sám se vzdálil, co by kamenem dohodil, padl na kolena a modlil se:

[42]„Otče, pokud chceš, odejmi ode mě tento kalich. Ať se však nestane má vůle, ale tvá!"

[43]Tehdy se mu ukázal anděl z nebe a posiloval ho.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[44]Ve smrtelném zápasu se tedy modlil ještě vroucněji a jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve.

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[45]Když vstal od modlitby a přišel k učedníkům, zjistil, že pod tíhou zármutku usnuli.

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

[46]„Jak to, že spíte?“ řekl jim. „Vstaňte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení.“

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[47]Ještě to ani nedořekl a byl tu houf lidí v čele s Jidášem, jedním z Dvanácti. Přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil,

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[48]ale ten mu řekl: „Jidáši, zrazuješ Syna člověka polibkem?“

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

[49]Jeho druhové pochopili, k čemu se schyluje. „Pane,“ vykřikli, „máme se bít mečem?“

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[50]Jeden z nich zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu pravé ucho.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[51]„Nechte už toho!“ odpověděl Ježíš. Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[52]Tehdy Ježíš řekl vrchním kněžím, velitelům stráže a starším, kteří na něj přišli: „Jsem snad zločinec, že jste se na mě vypravili s meči a holemi?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

[53]Denně jsem s vámi býval v chrámu, a ani jste se mě nedotkli. Ale toto je vaše chvíle – vláda temnoty.“

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

Neznám ho!

[54] Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

[54]Tak ho zatkli a odvedli do domu nejvyššího kněze. Petr ho ale zpovzdálí následoval.

[55] E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

[55]Když uprostřed dvora zapálili oheň a sesedli se okolo, posadil se mezi ně i Petr.

[56] Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

[56]Jak seděl tváří k ohni, jedna služka si ho všimla, upřeně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním."

[57] Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

[57]On to ale zapřel: „Já ho neznám, ženo!"

[58] Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

[58]Po chvilce si ho všiml jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich." „Nejsem, člověče!" opakoval Petr.

[59] E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

[59]Když uplynula asi hodina, začal někdo jiný tvrdit: „Tenhle s ním určitě byl také – vždyť je to Galilejec!"

[60] Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

[60]Petr ale řekl: „Nevím, o čem mluvíš, člověče!" A vtom, ještě než to dořekl, zakokrhal kohout.

[61] Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

[61]Pán se obrátil a podíval se na Petra. Ten si vzpomněl, jak mu Pán říkal: „Dříve než se ozve kohout, třikrát mě zapřeš."

[62] Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

[62]Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Os guardas zombam de Jesus

Před Veleradou

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[63]Ti, kdo Ježíše hlídali, se mu posmívali a tloukli ho.

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[64]Zavázali mu oči a ptali se: „Prorokuj, kdo tě udeřil?"

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

[65]Přitom ho zasypávali sprostými nadávkami.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando

[66]Jakmile se rozednilo, sešli se starší lidu, vrchní kněží i znalci Písma a odvedli ho do své Velerady.

[67]Vyzvali ho: „Jestli jsi Mesiáš, řekni nám to!“ „Kdybych vám to řekl, stejně neuvěříte,“ odpověděl Ježíš.

[68]„A kdybych se vás zeptal, stejně mi neodpovíte.

[69]Od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici Boží moci.“

[70]„Takže jsi Boží Syn?“ řekli všichni. „Sami říkáte, že jsem,“ odpověděl Ježíš.

[71]Na to zvolali: „K čemu ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!“

Před Pilátem

Lukáš 23

[1]Celé jejich shromáždění vstalo a odvedli ho k Pilátovi.

[2]Začali ho obviňovat: „Zjistili jsme, že tento muž rozvrací náš národ. Je proti odvádění daní císaři a nazývá se králem, Mesiášem.“

[3]Pilát se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl Ježíš.

[4]Nato Pilát řekl vrchním kněžím a zástupům: „Podle mě je ten člověk nevinný.“

[5]Oni však naléhali: „Bouří lid! Učí po celém Judsku! Začal v Galileji a došel až sem!“

por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

6 Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

7 Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

8 Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

9 E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

10 Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

11 Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

12 Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

13 Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

14 disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

15 Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

6Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se: „Takže ten člověk je Galilejec?“

7A když se dozvěděl, že je z Herodova panství, poslal ho k Herodovi, který v těch dnech také pobýval v Jeruzalémě.

Před Herodem

8Když Herodes uviděl Ježíše, měl velikou radost. Už dávno se s ním toužil setkat, neboť o něm hodně slyšel, a těšil se, že ho uvidí udělat nějaký zázrak.

9Kladl mu spoustu otázek, ale Ježíš mu vůbec neodpovídal.

10Stáli tam však vrchní kněží a znalci Písma a usilovně ho obviňovali.

11A tak jím Herodes se svými vojáky pohrdl. Když se mu dost naposmíval, oblékl ho do skvostného roucha a poslal ho zpátky k Pilátovi.

12Toho dne se Herodes s Pilátem spřátelili; předtím totiž k sobě chovali nenávist.

Ukřižuj ho!

13Pilát svolal vrchní kněze, přední muže i lid

14a řekl jim: „Přivedli jste mi tohoto člověka jako rozvraceče lidu. Hle, vyslechl jsem ho před vámi a neshledal jsem jej vinným v žádném bodě vaší obžaloby.

15Dokonce ani Herodes ne, neboť jsem vás poslal k němu. Nespáchal nic, za co by zasloužil smrt.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.
[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[16-17] Dám ho zbičovat a propustím ho.“

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[18] Všechen dav ale začal křičet: „Pryč s ním! Propusť nám Barabáše!“

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[19] (Ten byl uvězněn za nějakou vzpouru ve městě a za vraždu.)

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[20] Pilát k nim znovu promluvil, protože chtěl Ježíše propustit.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[21] Oni ale křičeli: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[22] Promluvil k nim tedy potřetí: „Ale co udělal zlého? Nezjistil jsem u něj nic, za co by zasloužil smrt. Dám ho zbičovat a propustím ho!“

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[23] Oni však naléhali a s velikým křikem se dožadovali, aby byl ukřižován. Jejich hlasy stále sílily,

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[24] až se Pilát rozhodl jejich žádosti vyhovět.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

[25] Toho, který byl uvězněn za vzpouru a vraždu, propustil, jak žádali, ale Ježíše na jejich přání vydal na smrt.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

Cesta k popravišti

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

[26] Když ho odváděli, chytili jistého Šimona Kyrénského, který se vracel z pole, a naložili mu kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[27] Šlo za ním veliké množství lidu i mnoho žen, které nad ním plakaly a naříkaly.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[28]Ježíš se k nim obrátil: „Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale nad sebou a nad svými dětmi.

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[29]Hle, přicházejí dny, kdy lidé řeknou: ‚Blaze neplodným, jejichž lůna nerodila a jejichž prsy nekojily!‘

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[30]Tehdy řeknou horám: ‚Padněte na nás,‘ a kopcům: ‚Skryjte nás!‘

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Když se toto děje se zeleným stromem, co se stane se suchým?“

Golgota

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]K popravě s ním vedli ještě další dva muže, zločince.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]Když přišli na místo zvané Lebka, ukřižovali ho tam, i ty zločince – jednoho po pravici a druhého po levici.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34]Ježíš tehdy řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!“ Vojáci zatím losovali o jeho šaty.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Lid stál a díval se. Kromě jiných se mu vysmívali také vůdcové: „Jiné zachránil, tak ať zachrání sám sebe, když je to Mesiáš, ten Boží Vyvolený!“

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Vojáci se mu posmívali také. Přistupovali, nabízeli mu ocet

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]a říkali: „Zachraň se, jestli jsi židovský král!“

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]Visel nad ním totiž nápis: Toto je Ježíš, židovský král.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]Jeden ze zločinců, kteří tam viseli, se mu vysmíval: „Když jsi Mesiáš, zachraň sebe i nás!“

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40]Ten druhý ho však okřikl: „To se ani Boha nebojíš? Máš stejný trest jako on,

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41]ale my dostáváme spravedlivou odplatu za své skutky, kdežto tenhle nic zlého neudělal!“

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[42]Potom řekl Ježíšovi: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království.“

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

[43]Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[44]Okolo poledne se po celé zemi setmělo až do tří hodin odpoledne.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[45]Slunce se zatmělo a chrámová opona se roztrhla vpůli.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[46]Ježíš hlasitě zvolal: „Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha!“ Po těch slovech vydechl naposled.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[47]Když setník uviděl, co se stalo, vzdal slávu Bohu a řekl: „Ten člověk byl jistě spravedlivý!“

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[48]Všichni v zástupu, který se sešel k té podívané, se při pohledu na to, co se stalo, bili do prsou a odcházeli pryč.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

[49]Všichni jeho přátelé, i ženy, které ho doprovázely z Galileje, stáli opodál a všechno to viděli.

O sepultamento de Jesus

Hrob ve skále

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

50 E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

51 (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

52 tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

53 e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

54 Era o dia da preparação, e começava o sábado.

55 As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

56 Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

50Jeden člen Rady, dobrý a spravedlivý muž jménem Josef,

51nesouhlasil s Radou a jejím činem. Byl z judského města Arimatie a také očekával Boží království.

52Šel za Pilátem a vyžádal si Ježíšovo tělo.

53Sňal je, zavinul do plátna a pochoval ho do vytesané hrobky, do níž ještě nebyl nikdo pochován.

54Byl den příprav a blížil se začátek soboty.

55Přidaly se k němu i ženy, které s Ježíšem přišly z Galileje. Viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno.

56Vrátily se domů, připravily vonné oleje a masti, pak ale podle přikázání zachovaly sobotní odpočinek.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

1 Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

2 E encontraram a pedra removida do sepulcro;

3 mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

4 Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

Není tu, vstal!

Lukáš 24

1Brzy ráno prvního dne v týdnu vzaly připravené vonné masti a vydaly se s dalšími ženami ke hrobu.

2Našly však kámen odvalený od hrobu,

3a když vešly dovnitř, nenašly tělo Pána Ježíše.

4Nevěděly, co si o tom myslet, když vtom před nimi stanuli dva muži v zářícím rouchu.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús
Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[5]Vylekané ženy sklonily tváře k zemi, ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?

[6]Není tu, vstal! Vzpomeňte si, jak vám ještě v Galileji říkal:

[7]‚Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a být ukřižován, ale třetího dne vstane z mrtvých.‘“

[8]Tehdy si vzpomněly na jeho slova,

[9]a když se vrátily od hrobu, vyprávěly to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním.

[10]Byly to Marie Magdaléna, Johana, Marie Jakubova a ostatní, které byly s nimi. Řekly to apoštolům,

[11]ale oni ta slova považovali za tlachání a nevěřili jim.

[12]Petr však vstal a rozběhl se ke hrobu. Když se naklonil dovnitř, spatřil tam jen plátna. Vrátil se tedy domů v údivu nad tím, co se stalo.

Na cestě do Emauz

[13]Téhož dne se dva z nich vydali do vesnice jménem Emauzy, vzdálené od Jeruzaléma šedesát honů,

[14]a povídali si o všem, co se stalo.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[15]Zatímco si povídali a probírali to, sám Ježíš se přiblížil a připojil se k nim.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[16]Něco však bránilo jejich očím, aby ho poznali.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[17]Ježíš se jich zeptal: „O čem si to cestou povídáte, že jste tak smutní?"

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[18]Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný návštěvník Jeruzaléma, který neví o tom, co se tam v těchto dnech stalo!"

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[19]„O čem?" zeptal se jich. „O Ježíši Nazaretském," odvětili. „Byl to prorok mocný ve skutcích i slovech před Bohem i přede vším lidem.

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[20]Vrchní kněží a naši vůdcové ho vydali, aby byl odsouzen k smrti, a nechali ho ukřižovat.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[21]My jsme ale doufali, že to je on, kdo má vykoupit Izrael. Navíc je to už třetí den, co se to všechno stalo.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[22]Také nás překvapily některé z našich žen. Ráno byly u hrobu

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23]a nenašly jeho tělo. Pak přišly a říkaly, že dokonce měly vidění. Andělé jim prý řekli, že žije.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24]Někteří z našich šli ke hrobu a našli všechno tak, jak to ženy vyprávěly, ale jeho neviděli."

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25]Tehdy jim řekl: „Jak jste nechápaví! Jak je vám zatěžko věřit všemu, co pověděli proroci!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26]Copak to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, než vejde do své slávy?"

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27]Počínaje Mojžíšem a všemi proroky jim pak vykládal, co o něm bylo napsáno ve všech Písmech.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[28]Když došli k vesnici, do níž mířili, naznačil, že půjde dál.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[29]Oni ho však přemlouvali: „Zůstaň s námi, už se připozdívá; chýlí se už k večeru." Šel tedy dovnitř, že s nimi zůstane.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30]Když byli za stolem, vzal chléb, požehnal, lámal a podával jim.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31]Vtom se jim otevřely oči a poznali ho, ale on jim náhle zmizel.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32]Tehdy jeden druhému řekli: „Copak nám nehořelo srdce, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?"

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[33]Ihned vstali a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli oněch jedenáct shromážděných s ostatními,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34]jak říkají: „Pán opravdu vstal z mrtvých. Ukázal se Šimonovi!"

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

Jesus aparece aos discípulos
João 20.19-23

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[43] E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

[45] Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

[46] e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

[35]Vyprávěli jim tedy, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat při lámání chleba.

Dotkněte se mě

[36]Zatímco o tom mluvili, stanul uprostřed nich Ježíš. „Pokoj vám," řekl.

[37]Oni si ale v hrozném úleku mysleli, že vidí ducha.

[38]Řekl jim tedy: „Proč jste tak vylekaní? Proč jste na pochybách?

[39]Podívejte se na mé ruce a nohy – jsem to já! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti; jak vidíte, já je mám!"

[40]Po těch slovech jim ukázal ruce i nohy.

[41]Když stále nemohli samou radostí uvěřit a jen se divili, zeptal se jich: „Máte tu něco k jídlu?"

[42]Podali mu tedy kus pečené ryby,

[43]on si ji vzal a pojedl před nimi.

Jste svědkové

[44]Potom jim řekl: „Právě o tomto jsem mluvil, dokud jsem ještě byl s vámi: Musí se naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově zákoně, v Prorocích a Žalmech."

[45]Tehdy jim otevřel mysl, aby porozuměli Písmům.

[46]Řekl jim: „Tak je psáno – Mesiáš musel trpět a třetího dne vstát z mrtvých.

[47] e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

[48] Vós sois testemunhas destas coisas.

[49] Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus

Marcos 16.19-20

[50] Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

[51] Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

[52] Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

[53] e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

[47]Počínaje od Jeruzaléma pak v jeho jménu musí být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem národům.

[48]Vy jste toho svědkové.

[49]Hle, já na vás sešlu zaslíbení svého Otce. Zůstaňte ale ve městě, dokud nebudete oblečeni mocí shůry.“

[50]Potom je odvedl až k Betanii. Zvedl ruce, aby jim požehnal,

[51]a zatímco jim žehnal, začal se jim vzdalovat, jak byl unášen vzhůru do nebe.

[52]Klaněli se mu a potom se s velikou radostí vrátili do Jeruzaléma.

[53]Všechen čas trávili v chrámu, kde oslavovali Boha.

O evangelho segundo João	Evangelium Podle Jana
João 1	**Prolog**
A encarnação do Verbo	**Jan 1**
1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.	1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.
2 Ele estava no princípio com Deus.	2 To bylo na počátku u Boha.
3 Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.	3 Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je.
4 A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.	4 V něm byl život a ten život byl světlem lidí.
5 A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.	5 A to světlo svítí ve tmě a tma je nepohltila.
6 Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.	6 Od Boha byl poslán člověk jménem Jan.
7 Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.	7 Přišel kvůli svědectví, svědčit o tom Světle, aby všichni uvěřili skrze něj.
8 Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,	8 On nebyl to Světlo, ale přišel, aby o Světle vydal svědectví.
9 a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.	9 Tento byl to pravé Světlo osvěcující každého člověka přicházejícího na svět:
10 O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.	10 Byl na světě a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal.
11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.	11 Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.
12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;	12 Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno.
13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.	13 Takoví nejsou narozeni z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.
14 E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos	14 To Slovo se stalo tělem a přišlo žít mezi nás. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

[15]Jan o něm vydával svědectví a volal: „Toto je ten, o němž jsem řekl: Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já."

[16]Z jeho plnosti jsme všichni přijali, a sice milost za milost.

[17]Zákon byl vydán skrze Mojžíše, milost a pravda však přišla skrze Mesiáše Ježíše.

[18]Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v Otcově náručí, ten jej vylíčil.

Hlas na poušti

[19]Toto je Janovo svědectví, když židovští představení poslali z Jeruzaléma kněze a levity s otázkou: „Kdo jsi?"

[20]Neodmítl jim přímou odpověď. „Já nejsem Mesiáš," prohlásil.

[21]„Kdo tedy jsi?" zeptali se ho. „Eliáš?" Řekl: „Nejsem." „Jsi ten Prorok?" Odpověděl: „Ne."

[22]Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co o sobě říkáš?"

[23]Odpověděl jim slovy proroka Izaiáše: „Jsem ‚hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte Pánovu cestu!'"

[24]Ti vyslanci patřili k farizeům.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[25]Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?"

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[26]„Já křtím vodou," odpověděl Jan, „ale mezi vámi už povstal někdo, koho neznáte.

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[27]To je ten, který přichází po mně. Jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek sandálu."

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

[28]Toto se stalo v Betanii za Jordánem, kde Jan křtil.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[29]Druhého dne Jan uviděl Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[30]To je ten, o němž jsem řekl: Po mně přichází muž, který je přede mnou, neboť byl dříve než já.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

[31]Já jsem ho neznal, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby byl zjeven Izraeli."

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[32]Jan vydal svědectví: „Viděl jsem Ducha, jak sestoupil z nebe jako holubice a zůstal na něm.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[33]Já jsem ho neznal, ale Ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestoupit Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.'

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

[34]Já jsem to viděl a vydávám svědectví, že on je Boží Syn."

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

Co hledáte?

[35]Druhého dne tam Jan znovu stál se dvěma ze svých učedníků.

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[36]Když uviděl Ježíše, jak prochází kolem, řekl: „Hle, Beránek Boží!“

[37]Jakmile ti dva učedníci uslyšeli, co říká, odešli za Ježíšem.

[38]Ježíš se obrátil a uviděl, jak jdou za ním. „Co hledáte?“ zeptal se jich. Řekli mu: „Rabbi“ (což se překládá: Učiteli), „kde bydlíš?“

[39]„Pojďte se podívat,“ odpověděl jim. A tak se šli podívat, kde bydlí, a toho dne už u něj zůstali. Bylo to kolem čtvrté odpoledne.

[40]Jeden z těch dvou, kteří to od Jana slyšeli a následovali ho, byl Ondřej, bratr Šimona Petra.

[41]Ten jako první nalezl svého bratra Šimona. Řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ (což je v překladu Kristus)

[42]a přivedl ho k Ježíši. Ježíš se na něj podíval a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfa“ (což se překládá Petr).

[43]Dalšího dne se Ježíš chtěl vydat do Galileje. Našel Filipa a řekl mu: „Pojď za mnou.“

[44](Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.)

[45]Filip našel Natanaela a řekl mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně a proroci – Ježíše, syna Josefova z Nazaretu!“

[46]„Co dobrého může být z Nazaretu?“ opáčil Natanael. „Pojď se podívat,“ řekl mu Filip.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!
[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.
[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!
[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.
[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.
[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.
[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.
[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.
[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.
[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[47]Když Ježíš uviděl Natanaela, jak jde k němu, řekl o něm: „Hle, opravdový Izraelita, v němž není žádná lest!“

[48]„Odkud mě znáš?“ zeptal se Natanael. „Viděl jsem tě pod fíkovníkem,“ řekl mu Ježíš, „ještě než tě Filip zavolal.“

[49]„Rabbi!“ zvolal Natanael, „Ty jsi Boží Syn, ty jsi král Izraele!“

[50]Ježíš mu odpověděl: „Věříš proto, že jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod fíkovníkem? Uvidíš ještě větší věci.“

[51]A dodal: „Amen, amen, říkám vám: Uvidíte otevřené nebe a Boží anděly, jak vystupují a sestupují na Syna člověka.“

Nejlepší víno

Jan 2

[1]Třetího dne se v Káně Galilejské konala svatba. Byla tam i Ježíšova matka

[2]a na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

[3]Když začalo docházet víno, Ježíšova matka mu řekla: „Nemají víno.“

[4]„Ženo, co ode mě chceš?“ odpověděl jí Ježíš. „Má chvíle ještě nepřišla.“

[5]Jeho matka pak řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám řekne.“

[6]Stálo tam šest kamenných nádob na vodu k židovskému očišťování, každá o obsahu dvou nebo tří měr.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[7]Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou." Když je naplnili až po okraj,

[8]řekl jim: „Teď nalévejte a doneste vrchnímu správci svatby." A tak to udělali.

[9]Jakmile vrchní správce svatby okusil tu vodu, z níž se stalo víno (a nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří tu vodu nalévali, věděli), zavolal ten vrchní správce ženicha

[10]a řekl mu: „Každý člověk podává nejdříve nejlepší víno, a když jsou hosté opilí, podává to horší. Ty jsi zachoval nejlepší víno až do konce."

[11]Toto Ježíš udělal v Káně Galilejské jako počátek svých zázraků. Tehdy zjevil svou slávu a jeho učedníci v něj uvěřili.

[12]Potom sestoupil spolu se svou matkou, bratry i učedníky do Kafarnaum, kde se několik dní zdrželi.

Zbořte tento chrám

[13]Blížily se židovské Velikonoce, a tak se Ježíš vydal na cestu do Jeruzaléma.

[14]V chrámu nalezl prodavače volů, ovcí a holubic a směnárníky sedící za stoly.

[15]Tehdy si z provazů upletl bič a všechny z chrámu vyhnal i s ovcemi a voly. Směnárníkům rozházel peníze a zpřevracel stoly

[16]a prodavačům holubic řekl: „Odneste to odsud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!"

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode

[17](Jeho učedníci si tehdy vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mě pohltí.“)

[18]Židé mu na to řekli: „Jaký zázrak nám ukážeš, když děláš tyto věci?“

[19]„Zbořte tento chrám,“ odpověděl Ježíš, „a za tři dny ho postavím.“

[20]„Ten chrám se stavěl čtyřicet šest let!“ řekli na to Židé. „A ty ho postavíš za tři dny?“

[21](On ale mluvil o chrámu svého těla.

[22]Když byl potom vzkříšen z mrtvých, jeho učedníci si vzpomněli, že to říkal, a uvěřili Písmu i Ježíšově slovu.)

[23]Když byl o Velikonocích v Jeruzalémě, mnozí během toho svátku uvěřili v jeho jméno, neboť viděli zázraky, které dělal.

[24]Ježíš se jim ale nesvěřoval, protože všechny znal.

[25]Nepotřeboval, aby někdo vydával o člověku svědectví, neboť sám věděl, co je v člověku.

Nikodém

Jan 3

[1]Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, židovský hodnostář.

[2]Přišel za Ježíšem v noci a řekl mu: „Rabbi, víme, že jsi přišel jako učitel od

fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

Boha. Nikdo přece nemůže dělat zázraky, které děláš ty, není-li Bůh s ním.“

[3]Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.“

[4]„Jak se může člověk narodit, když je starý?“ řekl na to Nikodém. „Může se snad vrátit do matčina lůna a podruhé se narodit?“

[5]Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Kdo se nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.

[6]Co se narodilo z těla, je tělo; co se narodilo z Ducha, je duch.

[7]Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znovu narodit.

[8]Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

[9]„Jak se to může stát?“ zeptal se Nikodém.

[10]„Ty jsi učitel Izraele, a nevíš to?“ odpověděl mu Ježíš.

[11]„Amen, amen, říkám ti, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale naše svědectví nepřijímáte.

[12]Jestliže nevěříte, když jsem vám říkal pozemské věci, jak uvěříte, budu-li vám říkat nebeské?

[13]Nikdo nevystoupil do nebe, jedině ten, který sestoupil z nebe, Syn člověka.

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[14]Jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvižen Syn člověka,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

[15]aby každý, kdo věří v něj, měl věčný život."

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[16]Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[17]Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[18]Kdo v něho věří, nebude souzen, ale kdo nevěří, je už odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[19]A toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si více než světlo oblíbili tmu, protože jejich skutky byly zlé.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[20]Každý, kdo koná zlo, nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

[21]Kdo ale koná pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky byly vykonány v Bohu.

Outro testemunho de João Batista

On musí růst

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[22]Potom Ježíš přišel se svými učedníky do judské země a tam s nimi pobýval a křtil.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[23]Jan také křtil v Ainonu poblíž Salimu, protože tam bylo hodně vody. A lidé přicházeli a nechávali se křtít.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[24](Jan totiž ještě nebyl vsazen do žaláře.)

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[25]Tehdy mezi Janovými učedníky a jistým Židem došlo ke sporu ohledně očišťování.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[26]Přišli tedy k Janovi a řekli mu: „Rabbi, pohleď, ten, který byl s tebou za Jordánem, ten, o němž jsi vydal svědectví, teď křtí a všichni přicházejí k němu!“

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[27]Jan odpověděl: „Člověk nemůže přijmout nic, není-li mu to dáno z nebe.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[28]Vy sami jste mi svědky, že jsem řekl: Já nejsem Mesiáš, ale jsem poslán před ním.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[29]Kdo má nevěstu, je ženich, ale přítel ženicha, který stojí a slyší ho, se z ženichova hlasu velmi raduje. Tato má radost se tedy naplnila.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

[30]On musí růst a já se menšit.“

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[31]Kdo přichází shůry, je nade všechny; kdo je ze země, je pozemský a mluví pozemské věci. Ten, který přišel z nebe, je nade všechny.

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[32]Svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[33]Kdo přijímá jeho svědectví, zpečetil to, že Bůh je pravdomluvný.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[34]Ten, kterého poslal Bůh, mluví Boží slova, neboť Bůh dává Ducha bez omezení.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[35]Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[36]Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo Synu nevěří, nespatří život, ale zůstává na něm Boží hněv.

Voda života

Jan 4

[1]Když se Ježíš dozvěděl, že farizeové slyšeli: „Ježíš získává a křtí více učedníků než Jan“

[2](ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale jeho učedníci),

[3]opustil Judsko a vrátil se do Galileje.

[4]Musel však projít Samařím.

[5]Dorazil k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pozemku, který kdysi dal Jákob svému synu Josefovi.

[6]Dosud tam byla Jákobova studna a Ježíš, unaven cestou, se u ní posadil. Bylo okolo poledne.

[7]Když jedna žena ze Samaří přišla načerpat vodu, Ježíš ji požádal: „Dej mi napít.“

[8](Jeho učedníci totiž odešli do města nakoupit jídlo.)

[9]Samařská žena se ho zeptala: „Jak to, že ty, Žid, žádáš mě, Samaritánku, o nápoj?“ (Židé se totiž se Samaritány nestýkají.)

[10]Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala ten Boží dar, a kdo je ten, který ti říká: ‚Dej mi napít,‘ žádala bys ty jeho, a dal by ti živou vodu.“

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[11]„Pane, nemáš ani, čím bys čerpal," namítla žena, „a studna je hluboká. Odkud vezmeš tu živou vodu?

[12]Jsi snad větší než náš otec Jákob, který nám tu studnu dal? On sám z ní pil, i jeho synové a jeho dobytek."

[13]„Každý, kdo pije tuto vodu, bude znovu žíznit," odpověděl Ježíš.

[14]„Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit už nikdy. Voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu."

[15]„Pane, dej mi tu vodu," řekla žena, „ať už nežízním a nemusím sem chodit čerpat."

[16]„Jdi, zavolej svého muže a přijď sem," řekl jí Ježíš.

[17]„Nemám muže," odpověděla žena. „To jsi řekla pravdu, že nemáš muže," řekl jí Ježíš.

[18]„Měla jsi totiž pět mužů a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu."

[19]„Pane, vidím, že jsi prorok," odpověděla žena.

[20]„Naši otcové uctívali Boha na této hoře, vy ale říkáte, že místo, kde se má uctívat, je v Jeruzalémě."

[21]„Ženo," řekl jí Ježíš, „věř mi, že přichází chvíle, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě.

[22]Vy ani nevíte, koho uctíváte; my víme, koho uctíváme, protože spása vyjde z Židů.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]Přichází chvíle, a už je tu, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě. Takové totiž Otec hledá, aby ho uctívali.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě."

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Žena odpověděla: „Vím, že přijde Mesiáš" (který je nazýván Kristus). „Až přijde, vysvětlí nám všechno."

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]„To jsem já," řekl jí Ježíš; „ten, kdo s tebou mluví!"

Jeden rozsívá, jiný žne

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]Vtom přišli jeho učedníci. Překvapilo je, že mluví se ženou, ale žádný neřekl: „Co jí chceš?" anebo: „Proč s ní mluvíš?"

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28]Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[29]„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to snad Mesiáš?"

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

[30]Vyšli tedy z města a šli k němu.

A ceifa e os ceifeiros

[31] Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

[31]Mezitím ho učedníci prosili: „Rabbi, najez se!"

[32] Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

[32]On jim však řekl: „Mě sytí pokrm, který vy neznáte."

[33] Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

[33]Učedníci se jeden druhého ptali: „Přinesl mu snad někdo jídlo?"

[34] Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

[34]„Můj pokrm," řekl jim Ježíš, „je konat vůli Toho, který mě poslal, a dokončit jeho dílo.

[35] Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

[36] O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

[37] Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

[38] Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

[39] Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

[40] Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

[41] Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

[43] Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

[44] Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

[35]Neříkáte snad, že do sklizně zbývají ještě čtyři měsíce? Hle, říkám vám: Pozvedněte oči a podívejte se na lány, že se už bělají ke žni!

[36]Ten, kdo žne, získává odplatu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radoval rozsévač i žnec.

[37]V tom je pravdivé to rčení, že ‚jeden rozsívá a jiný žne'.

[38]Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste sami nepracovali. Pracovali jiní a vy jste vstoupili do jejich práce."

[39]Díky slovům té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala," v něj mnozí Samaritáni z toho města uvěřili.

[40]Když k němu ti Samaritáni přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam tedy dva dny

[41]a díky jeho slovu jich uvěřilo ještě mnohem více.

[42]Té ženě pak řekli: „Už nevěříme jen díky tvým slovům; sami jsme ho slyšeli a víme, že to je opravdu Spasitel světa."

Tvůj syn žije

[43]Po dvou dnech pak odtud odešel do Galileje.

[44]Sám Ježíš měl totiž dosvědčit, že prorok není ve své vlasti v úctě.

[45] Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

[45]Když přišel do Galileje, Galilejci ho vítali, neboť byli o svátcích v Jeruzalémě a viděli všechno, co tam dělal.

A cura do filho de um oficial do rei

[46] Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

[46]Znovu se vrátil do Kány Galilejské, kde proměnil vodu ve víno. Byl tam právě jeden královský úředník, jehož syn byl v Kafarnaum nemocný.

[47] Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

[47]Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, šel k němu a prosil ho, aby šel jeho syna uzdravit, protože už umíral.

[48] Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

[48]„Dokud neuvidíte divy a zázraky, neuvěříte," řekl mu Ježíš.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[49]„Pane, pojď, než mé dítě umře!" naléhal královský úředník.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[50]Ježíš mu řekl: „Jdi, tvůj syn žije." Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[51]Na cestě se s ním setkali jeho služebníci a oznamovali mu: „Tvůj syn žije!"

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[52]Vyptal se jich tedy, odkdy se mu udělalo lépe. Odpověděli: „Horečka ho opustila včera hodinu po poledni."

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[53]Otec poznal, že to bylo ve chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn žije." Tehdy uvěřil on i celý jeho dům.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

[54]Tak Ježíš po svém návratu z Judska vykonal v Galileji už druhý zázrak.

João 5

Vstaň a choď

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.
[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.
[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos
[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].
[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.
[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?
[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.
[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.
[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.
[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.
[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

Jan 5

[1]Potom byl další židovský svátek, a tak se Ježíš vydal do Jeruzaléma.
[2]V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník hebrejsky zvaný Bethesda, u něhož je pět sloupořadí.
[3-4] Ležela tam spousta nemocných, slepých, chromých a ochrnutých.
[5]Byl mezi nimi jeden člověk, nemocný už třicet osm let.
[6]Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen. „Chceš být uzdraven?“ zeptal se ho.
[7]„Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se zvíří voda,“ odpověděl mu nemocný. „Když tam zamířím, někdo mě předstihne.“
[8]„Vstaň, vezmi si lehátko a choď!“ řekl mu Ježíš.
[9]A ten člověk byl ihned uzdraven, vzal své lehátko a začal chodit. Ten den však byla sobota.
[10]Židovští představení tedy uzdraveného napomínali: „Je sobota, nesmíš nosit lehátko!“
[11]On jim však odpověděl: „Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: ‚Vezmi si lehátko a choď.‘“

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[12]„Kdo ti mohl říci: ‚Vezmi si lehátko a choď‘?!“ ptali se ho.

[13]To ovšem ten uzdravený nevěděl; Ježíš se totiž vmísil do okolního davu.

[14]Potom ho Ježíš nalezl v chrámě a řekl mu: „Pohleď, jsi uzdraven. Už nehřeš, ať se ti nepřihodí něco horšího.“

[15]Ten člověk pak odešel a oznámil židovským představeným, že ho uzdravil Ježíš.

Syn dělá to, co Otec

[16]Židovští představení tedy začali Ježíše pronásledovat, protože to udělal v sobotu.

[17]Ježíš jim odpověděl: „Můj Otec pracuje i dnes; proto pracuji i já.“

[18]A kvůli tomu ho chtěli zabít ještě více, neboť nejenom rušil sobotu, ale ještě nazýval Boha svým vlastním Otcem, a tak se dělal rovným Bohu.

[19]Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce. Cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn.

[20]Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám dělá; a ukáže mu ještě větší skutky, abyste jen žasli.

[21]Neboť jako Otec křísí mrtvé a dává život, tak i Syn dává život těm, kterým chce.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[22]Otec nikoho nesoudí, ale svěřil veškerý soud Synu,

[23]aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal.

[24]Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.

[25]Amen, amen, říkám vám: Přichází chvíle, a už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kteří uslyší, budou žít.

[26]Jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,

[27]a dal mu také pravomoc konat soud, protože je Syn člověka.

[28]Nedivte se tomu; přichází totiž chvíle, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas

[29]a vyjdou – ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšeni k soudu.

[30]Sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

[31]Svědčím-li sám o sobě, mé svědectví není pravé.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[32]Svědčí však o mně někdo jiný a vím, že jeho svědectví o mně je pravdivé.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[33]Poslali jste k Janovi a ten vydal svědectví pravdě.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[34]Já ovšem nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám pro vaši záchranu.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[35]On byl hořící a zářící lampou, vy jste se však chtěli v jeho světle poradovat jen na čas.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[36]Mám ale větší svědectví než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Samotné skutky, které dělám, o mně svědčí, že mě poslal Otec.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[37]A sám Otec, který mě poslal, o mně vydal svědectví. Vy jste ale nikdy neslyšeli jeho hlas a neviděli jeho tvář.

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[38]Jeho slovo ve vás nezůstává, neboť nevěříte tomu, kterého on poslal.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[39]Zkoumáte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ta svědčí o mně.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[40]Nechcete ale ke mně přijít, abyste měli život.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[41]Nepřijímám chválu od lidí,

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[42]ale poznal jsem, že v sobě nemáte Boží lásku.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[43]Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby jiný přišel ve svém vlastním jménu, toho přijmete.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[44]Jak byste vůbec mohli uvěřit? Přijímáte chválu jedni od druhých, ale chválu, která je od samotného Boha, nehledáte.

[45]Nemyslete si, že já vás budu žalovat před Otcem. Ten, kdo na vás žaluje, je Mojžíš, v něhož doufáte.

[46]Kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně.

[47]Když ale nevěříte jeho spisům, jak uvěříte mým slovům?“

Pět chlebů a dvě ryby

Jan 6

[1]Ježíš potom odešel za Galilejské (neboli Tiberiadské) jezero

[2]a šel za ním veliký zástup, protože viděli zázraky, které konal na nemocných.

[3]Ježíš vystoupil na horu a posadil se tam se svými učedníky.

[4]Blížily se židovské svátky Velikonoc.

[5]Ježíš pozvedl oči, a když uviděl, že za ním jde takový zástup, zeptal se Filipa: „Kde nakoupíme chleby, aby se ti lidé najedli?“

[6](To ovšem řekl, aby ho vyzkoušel, neboť sám věděl, co má udělat.)

[7]Filip mu odpověděl: „Nestačilo by nám chleba ani za dvě stě denárů, aby se na každého dostalo aspoň trochu!“

[8]Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[9]„Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě rybky. Ale co je to pro tolik lidí?“

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[10]Ježíš však řekl: „Zařiďte, ať se lidé posadí.“ Na tom místě bylo hodně trávy, a tak se posadili v počtu asi pěti tisíc mužů.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[11]Ježíš vzal ty chleby, vzdal díky a rozdával sedícím; také ryb rozdal, kolik jen chtěli.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[12]Když se nasytili, řekl svým učedníkům: „Posbírejte zbylé nalámané kousky, ať se nic neztratí.“

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[13]Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů kousky z těch pěti ječných chlebů, které zbyly po těch, kdo jedli.

To jsem já!

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[14]Když lidé viděli, jaký zázrak udělal, říkali: „Je to opravdu ten Prorok, který měl přijít na svět!“

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

[15]Ježíš poznal, že se chystají přijít a vzít ho, aby ho udělali králem, a tak se o samotě vrátil na horu.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[16]Večer jeho učedníci sešli dolů k jezeru,

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[17]nastoupili na loď a plavili se na druhý břeh do Kafarnaum. Ačkoli se už setmělo, Ježíš k nim nepřišel.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[18]Jezero se začalo vzdouvat silným větrem.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[19]Když odpluli asi pětadvacet nebo třicet honů, spatřili Ježíše, jak kráčí po hladině a blíží se k lodi. Vyděsili se,

[20]ale on jim řekl: „To jsem já, nebojte se!“

[21]Tehdy ho ochotně vzali na loď, a ta se hned ocitla u břehu, k němuž pluli.

Chléb života

[22]Druhého dne si zástup, který zůstal na protějším břehu jezera, uvědomil, že tam byla jen jediná loďka a že Ježíš na ni nenastoupil se svými učedníky, ale ti odpluli sami.

[23](Od Tiberiady ovšem připluly jiné loďky blízko k tomu místu, kde jedli chléb, když Pán vzdal díky.)

[24]Když tedy zástup uviděl, že tam Ježíš ani jeho učedníci nejsou, nastoupili i oni do loděk a přijeli do Kafarnaum, kde hledali Ježíše.

[25]Když ho pak našli na druhém břehu jezera, ptali se ho: „Rabbi, kdy ses sem dostal?“

[26]Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Nehledáte mě proto, že jste viděli zázraky, ale že jste jedli ty chleby a byli jste nasyceni.

[27]Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu, který vám dá Syn člověka. Na něj totiž Bůh Otec vtiskl svou pečeť.“

[28]„Co máme dělat, abychom konali Boží skutky?“ zeptali se ho.

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[29]Ježíš jim odpověděl: „Toto je ten Boží skutek – abyste věřili v toho, kterého on poslal."

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[30]„Jaký zázrak uděláš, abychom ho viděli a uvěřili ti?" zeptali se ho. „Co děláš?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31]Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: ‚Dal jim jíst chléb z nebe.'"

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[32]Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Ten chléb z nebe vám nedal Mojžíš. Můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[33]Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[34]„Pane, dávej nám ten chléb vždycky," řekli mu.

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[35]Ježíš jim odpověděl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět; kdo věří ve mě, nebude nikdy žíznit.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[36]Ale jak jsem vám řekl: I když jste mě viděli, nevěříte.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[37]Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a toho, kdo ke mně přichází, jistě nevyženu ven.

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[38]Sestoupil jsem z nebe, ne abych konal svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[39]A toto je vůle Toho, který mě poslal – abych nikoho z těch, které mi dal, neztratil, ale vzkřísil je v poslední den.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer

[40]Neboť toto je vůle mého Otce, který mě poslal – aby každý, kdo vidí Syna a věří v

tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

něho, měl věčný život. A já ho vzkřísím v poslední den."

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[41]Židé pak na něj reptali, že řekl: „Já jsem ten chléb, který sestoupil z nebe."

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[42]Říkali: „Není to snad ten Ježíš, syn Josefův? Jeho otce i matku známe; jak tedy může říkat: ‚Sestoupil jsem z nebe'?"

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[43]„Přestaňte spolu reptat!" odpověděl jim Ježíš.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[44]„Nikdo ke mně nemůže přijít, pokud ho nepřitáhne můj Otec, který mě poslal; já ho pak vzkřísím v poslední den.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[45]V Prorocích je psáno: ‚A budou všichni vyučeni od Boha.' Každý, kdo slyší Otce a učí se od něj, přichází ke mně.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[46]Ne že by někdo viděl Otce; jediný, kdo viděl Otce, je ten, který je od Boha.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[47]Amen, amen, říkám vám: Kdo věří, má věčný život.

[48] Eu sou o pão da vida.

[48]Já jsem chléb života.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[49]Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[50]Toto je ten chléb sestupující z nebe, aby ten, kdo z něj jí, nezemřel.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[51]Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdokoli by ten chléb jedl, bude žít navěky. Chléb, který dám já, je mé tělo, které dám za život světa."

[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[52]Židé se mezi sebou začali hádat: „Jak nám tenhle může dát jíst své tělo?"

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[53]Ježíš jim ale řekl: „Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.

[54]Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den.

[55]Mé tělo je opravdu pokrm a má krev je opravdu nápoj.

[56]Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

[57]Jako mě poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak ten, kdo jí mne, bude žít skrze mě.

[58]Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe. Ne jako když otcové jedli manu, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

[59]Toto vše řekl, když učil v synagoze v Kafarnaum.

Těžká slova

[60]Mnozí z jeho učedníků, kteří to slyšeli, si tehdy řekli: „To jsou těžká slova. Kdo to může poslouchat?“

[61]Ježíš v nitru poznal, že jeho učedníci kvůli tomu reptají, a tak jim řekl: „Tohle vás uráží?

[62]A co kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?

[63]Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.
[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.
[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?
[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;
[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.
[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.
[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.
[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.
[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[64]Někteří z vás ale nevěří.“ (Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěřili a kdo ho zradí.)
[65]Potom dodal: „Proto jsem vám řekl, že ke mně nikdo nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“
[66]Mnozí z jeho učedníků kvůli tomu odešli a už s ním nechtěli nic mít.
[67]„Chcete odejít i vy?“ zeptal se Ježíš tehdy svých Dvanácti.
[68]„Pane, ke komu bychom šli?“ odpověděl mu Šimon Petr. „Ty máš slova věčného života
[69]a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“
[70]„Vyvolil jsem si vás dvanáct,“ řekl jim na to Ježíš; „jeden z vás je ale ďábel.“
[71]A to řekl o Jidáši, synu Šimona Iškariotského. Ten ho měl zradit, ačkoli byl jedním z Dvanácti.

Není to Mesiáš?

Jan 7

[1]Potom Ježíš chodil po Galileji. Nechtěl se totiž zdržovat v Judsku, protože ho židovští představení chtěli zabít.
[2]Blížila se židovská Slavnost stánků,
[3]a tak mu jeho bratři řekli: „Odejdi odsud a vydej se do Judska, ať i tvoji učedníci vidí, jaké skutky děláš.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[4]Nikdo, kdo chce být známý, přece nedělá nic v skrytu. Když děláš takové věci, ukaž se světu!“

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[5]Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[6]Ježíš jim odpověděl: „Pro vás je vždycky vhodný čas, ale můj čas ještě nepřišel.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[7]Vás nemá svět proč nenávidět, ale mě nenávidí, protože o něm vydávám svědectví, že jeho skutky jsou zlé.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[8]Jděte na slavnost sami. Já tam nejdu; můj čas se ještě nenaplnil.“

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

[9]To jim řekl a zůstal v Galileji.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[10]Později, když jeho bratři odešli, vydal se na slavnost i on, ale ne zjevně, spíše potají.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[11]Židovští představení už ho na slavnosti hledali. „Kde je?“ vyptávali se.

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[12]V lidu se o něm vedlo mnoho řečí; někteří říkali: „Je dobrý!“ a jiní zas: „Není! Jen obluzuje lidi!“

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

[13]Kvůli strachu z představených však o něm nikdo nemluvil otevřeně.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[14]Asi v polovině svátku Ježíš vešel do chrámu a začal učit.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[15]Židé jen žasli: „Jak to, že zná Písma, když se neučil?“

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.
[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.
[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.
[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?
[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?
[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.
[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.
[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?
[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?
[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[16]Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale Toho, který mě poslal.
[17]Bude-li někdo chtít konat jeho vůli, pozná, je-li to učení z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe.
[18]Kdo mluví sám od sebe, hledá svou vlastní slávu. Kdo ale hledá slávu Toho, který ho poslal, ten je pravdomluvný a není na něm nic špatného.
[19]Mojžíš vám dal Zákon, že? Přitom nikdo z vás Zákon neplní. Proč mě chcete zabít?“
[20]„Jsi posedlý!“ odpověděl mu zástup. „Kdo tě chce zabít?“
[21]Ježíš jim odpověděl: „Udělal jsem jeden skutek a všichni se divíte.
[22]Mojžíš vám vydal obřízku (ačkoli nepochází od Mojžíše, ale od otců) a v sobotu obřezáváte člověka.
[23]Může-li člověk v sobotu přijímat obřízku a neporušovat tím Mojžíšův Zákon, proč se na mě hněváte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka?
[24]Nesuďte podle zdání, suďte spravedlivým soudem.“
[25]Někteří z Jeruzalémských začali říkat: „Není to snad ten, kterého chtějí zabít?
[26]Podívejte se, mluví svobodně a nikdo nic nenamítá. Že by hodnostáři přece jen poznali, že je to Mesiáš?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[27]Jenže o tomto víme, odkud je, ale až přijde Mesiáš, nikdo nebude vědět, odkud je."

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[28]Ježíš, který zatím vyučoval v chrámě, tehdy zvolal: „Znáte mě a také víte, odkud jsem. Nepřišel jsem ale sám od sebe. Ten, který mě poslal, je pravdomluvný. Vy ho neznáte,

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[29]ale já ho znám, neboť jsem od něj a on mě poslal."

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[30]Chtěli ho za to zatknout, ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho chvíle.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[31]Mnozí ze zástupu v něj ale uvěřili. „Až přijde Mesiáš," říkali, „udělá snad více zázraků než on?"

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[32]Jakmile farizeové uslyšeli, že zástup o něm vede takové řeči, společně s vrchními kněžími na něj poslali chrámovou stráž, aby ho zatkli.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[33]Ježíš jim řekl: „Ještě na kratičko jsem s vámi; potom odejdu k Tomu, který mě poslal.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[34]Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete."

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[35]„Kam se chystá jít, že ho nenajdeme?" ptali se Židé mezi sebou. „Půjde snad do řecké diaspory učit Řeky?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[43] Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

[44] alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

[45] Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

[46] Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

[36]Co tím myslel, když řekl: ‚Budete mě hledat, ale nenajdete. Tam, kde jsem, se nedostanete‘?“

Řeky živé vody

[37]V poslední den, když svátek vrcholil, Ježíš vstal a zvolal: „Kdo má žízeň, pojď ke mně a pij!

[38]Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody, jak praví Písmo.“

[39](A to řekl o Duchu, kterého měli přijmout věřící v něho; neboť Duch ještě nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.)

[40]Jakmile to uslyšeli, mnozí v zástupu říkali: „Je to opravdu ten Prorok.“

[41]Někteří říkali: „Je to Mesiáš!“ A další: „Přijde snad Mesiáš z Galileje?

[42]Neříká Písmo, že Mesiáš přijde ze semene Davidova, z Betléma, městečka, kde bydlel David?“

[43]Zástup se kvůli němu rozdělil na dva tábory.

[44]Někteří se ho chtěli chopit, ale nikdo na něj nevztáhl ruku.

[45]Strážní se tehdy vrátili k farizeům a vrchním kněžím. Ti se ptali: „Jak to, že jste ho nepřivedli?“

[46]Strážní odpověděli: „Takhle nikdy nikdo nemluvil!“

[47] Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?
[48] Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?
[49] Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.
[50] Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

[51] Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

[52] Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.
[53] [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

[1] Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.
[2] De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.
[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,
[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.
[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?
[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[47]„Snad jste se také nenechali obloudit?“ osopili se na ně farizeové.
[48]„Uvěřil v něj snad někdo z hodnostářů nebo z farizeů?
[49]Jenom ten proklatý dav, co nezná Zákon!“
[50]Jeden z nich, Nikodém (který ho předtím navštívil), jim ale řekl:
[51]„Copak náš Zákon někoho soudí, aniž by byl nejdříve vyslechnut a zjistilo se, co udělal?“

[52]„Snad nejsi také z Galileje?“ odpověděli mu. „Studuj a uvidíš, že z Galileje žádný prorok nepovstal!“

[53]Každý se pak vrátil domů,

Kdo z vás je bez hříchu

Jan 8

[1]ale Ježíš odešel na Olivetskou horu.

[2]Za úsvitu se pak vrátil do chrámu, kam se k němu scházel všechen lid. Posadil se tedy a učil je.

[3]Znalci Písma a farizeové tehdy přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed

[4]se slovy: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu, když cizoložila.

[5]Mojžíš nám v Zákoně přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“

[6]Těmi slovy ho pokoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[7]Když se ho však nepřestávali ptát, zvedl se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní první hodí kamenem.“

[8]A opět se sklonil a psal po zemi.

[9]Když to uslyšeli, začali se jeden po druhém vytrácet, počínaje od nejstarších. Nakonec tam Ježíš zůstal sám s tou ženou stojící uprostřed.

[10]Ježíš se zvedl a zeptal se jí: „Kde jsou tvoji žalobci, ženo? Nikdo tě neodsoudil?“

[11]„Nikdo, Pane,“ odpověděla. „Ani já tě neodsuzuji,“ řekl jí Ježíš. „Jdi a už nehřeš.“

Já jsem

[12]Ježíš k nim pak znovu promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“

[13]Farizeové mu namítli: „Svědčíš sám o sobě, tvé svědectví neplatí.“

[14]Ježíš jim odpověděl: „Ačkoli svědčím sám o sobě, mé svědectví platí, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy však nevíte, odkud přicházím ani kam jdu.

[15]Vy soudíte tělesně, já nesoudím nikoho.

[16]A i kdybych soudil, můj soud je pravdivý, neboť nejsem sám, ale je se mnou Otec, který mě poslal.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.
[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.
[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.
[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.
[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.
[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.
[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.
[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?
[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[17]Ve vašem Zákoně je psáno, že svědectví dvou lidí je pravé.
[18]Svědčím sám o sobě a svědčí o mně Otec, který mě poslal."
[19]Říkali mu tedy: „Kde je ten tvůj otec?" Ježíš odpověděl: „Neznáte mě ani mého Otce. Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce."
[20]Tato slova říkal u pokladnice, když učil v chrámě, ale nikdo ho nezatkl, neboť jeho chvíle ještě nepřišla.
[21]Ježíš k nim znovu promluvil: „Já odcházím. Budete mě hledat, dokud nezemřete ve svém hříchu. Jdu tam, kam vy nemůžete."
[22]Židé na to říkali: „To se snad chce zabít, že říká: ‚Jdu tam, kam vy nemůžete'?"
[23]Odpověděl jim: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa.
[24]Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Nebudete-li věřit, že ‚já jsem,' zemřete ve svých hříších."
[25]„A kdo jsi?" zeptali se ho. „Říkám vám to už od začátku," odpověděl jim Ježíš.
[26]„Mám o vás mnoho co říci a soudit. Ten, který mě poslal, je ovšem pravdomluvný a já říkám světu, co jsem slyšel od něj."

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[27]Nepochopili však, že s nimi mluvil o Otci.

[28]Proto jim Ježíš řekl: „Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, kdo jsem. Nic nedělám sám od sebe, ale mluvím, jak mě naučil Otec.

[29]Ten, který mě poslal, je se mnou. On mě nenechal samotného, neboť vždycky dělám, co se mu líbí.“

[30]A při těch slovech v něj mnozí uvěřili.

Pravda vás vysvobodí

[31]Židům, kteří mu uvěřili, Ježíš řekl: „Když zůstanete v mém slově, budete opravdu mými učedníky.

[32]Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“

[33]„Jsme Abrahamovo símě!“ ohradili se. „Nikdy jsme nikomu neotročili. Jak můžeš říkat: ‚Budete svobodní‘?“

[34]Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu.

[35]A otrok nezůstává v domě navždy, navždy zůstává syn.

[36]Když vás Syn vysvobodí, budete opravdu svobodní.

[37]Vím, že jste Abrahamovo símě, ale chcete mě zabít, protože mé slovo u vás nemá místo.

[38]Já mluvím o tom, co jsem viděl u svého Otce; vy zase děláte, co jste slyšeli od svého otce.“

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

[45] Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

[46] Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

[47] Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

[48] Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

[39]„Náš otec je Abraham," odpověděli mu. „Kdybyste byli děti Abrahama," řekl jim Ježíš, „dělali byste Abrahamovy skutky.

[40]Vy mě ale chcete zabít – člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham nedělal.

[41]Vy děláte skutky svého otce." „My jsme se nenarodili ze smilstva," odpověděli. „Máme jednoho Otce, Boha!"

[42]Ježíš jim řekl: „Kdyby byl vaším Otcem Bůh, milovali byste mě, protože jsem vyšel z Boha a od něj přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, to on mě poslal.

[43]Proč nerozumíte mé řeči? Nemůžete mé slovo ani slyšet!

[44]Váš otec je ďábel a vy chcete plnit touhy svého otce. Od počátku to byl vrah a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví, jak je mu vlastní, neboť je lhář a otec lži.

[45]Ale protože já říkám pravdu, nevěříte mi.

[46]Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte?

[47]Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha."

[48]Židé mu odpověděli: „Neříkáme správně, že jsi posedlý Samaritán?"

[49] Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

[50] Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

[51] Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

[52] Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

[53] És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

[49]„Nejsem posedlý," odpověděl Ježíš. „Jen ctím svého Otce, ale vy mnou pohrdáte.

[50]Já však nehledám svoji slávu; je tu někdo jiný, který ji hledá a soudí.

[51]Amen, amen, říkám vám: Kdokoli zachová mé slovo, navěky nespatří smrt."

[52]„Teď víme jistě, že jsi posedlý!" řekli mu Židé. „Abraham zemřel, stejně tak proroci, a ty říkáš: ‚Kdokoli zachová mé slovo, navěky nezakusí smrt.'

[53]Jsi snad větší než náš otec Abraham? Ten zemřel! I proroci zemřeli! Koho ze sebe děláš?"

[54]Ježíš odpověděl: „Chválím-li sám sebe, má chvála nic neznamená. Ten, kdo mě chválí, je můj Otec, kterého vy nazýváte svým Bohem,

[55]ale neznáte ho. Já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale znám ho a zachovávám jeho slovo.

[56]Abraham se těšil, že uvidí můj den; uviděl ho a zaradoval se."

[57]„Ještě ti není padesát let, a viděl jsi Abrahama?" řekli mu na to Židé.

[58]Ježíš odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abraham, já jsem."

[59]Tehdy vzali kamení a chtěli ho ukamenovat. Ježíš se ale skryl a opustil chrám.

Slepota

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

Jan 9

[1]Když procházel kolem, všiml si člověka slepého od narození.

[2]Jeho učedníci se ho zeptali: „Rabbi, kdo zhřešil: on, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“

[3]Ježíš odpověděl: „Nejde o to, zda zhřešil on, nebo jeho rodiče, ale aby na něm byly zjeveny Boží skutky.

[4]Já musím dělat skutky Toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

[5]Dokud jsem na světě, jsem světlo světa.“

[6]Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto a pomazal mu jím oči.

[7]Potom mu řekl: „Jdi se umýt do rybníka Siloe“ (což se překládá Poslaný). Odešel tedy a umyl se, a když přišel, viděl.

[8]Sousedé a ti, kdo ho dříve vídali žebrat, tedy řekli: „Není to snad ten, který tu sedával a žebral?“

[9]Někteří říkali, že je to on, a jiní, že je mu jen podobný. On ale říkal: „Jsem to já!“

[10]„Jak se ti otevřely oči?“ ptali se ho.

[11]Odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl mi: ‚Jdi se umýt k rybníku Siloe.‘ A když jsem odešel a umyl se, prohlédl jsem.“

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[12]„Kde ten člověk je?“ ptali se. „Nevím,“ odpověděl.

[13]A tak toho bývalého slepce přivedli k farizeům.

[14]Toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, totiž byla sobota.

[15]Farizeové ho znovu zpovídali, jak prohlédl. „Položil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím,“ odpověděl jim.

[16]„Ten člověk není od Boha, vždyť nedodržuje sobotu!“ říkali někteří z farizeů. Jiní zas říkali: „Jak by takové zázraky mohl dělat hříšník?“ A tak se rozdělili na dva tábory.

[17]Pak se toho slepce znovu zeptali: „Kdo to podle tebe je, že ti otevřel oči?“ „Je to prorok,“ odpověděl.

[18]Židovští představení mu ale nechtěli věřit, že býval slepý a prohlédl. Proto si zavolali jeho rodiče.

[19]„Je tohle váš syn? Tvrdíte, že se narodil slepý?“ ptali se jich. „A jak to, že teď vidí?“

[20]„Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý,“ odpověděli jeho rodiče.

[21]„Jak to, že teď vidí, ale nevíme. Nevíme, kdo mu otevřel oči. Ptejte se jeho, je přece dospělý, může mluvit sám za sebe.“

[22](Jeho rodiče to řekli, protože se báli židovských představených. Ti se už totiž dohodli, že kdokoli ho vyzná jako Mesiáše, bude vyobcován ze synagogy.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[23]Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, ptejte se jeho.“)

[24]A tak toho bývalého slepce zavolali podruhé a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! Jsme si jistí, že je to hříšník.“

[25]„Jestli je to hříšník, nevím,“ odpověděl jim. „Vím jen, že jsem byl slepý a teď vidím.“

[26]A tak ho vyslýchali dál: „Co ti udělal? Jak ti otevřel oči?“

[27]„Už jsem vám to řekl,“ odpověděl jim. „Copak jste to neslyšeli? Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se také stát jeho učedníky?“

[28]Tehdy mu začali spílat: „Sám jsi jeho učedník! My jsme Mojžíšovi učedníci!

[29]Víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, ale o tomhle nevíme, co je zač.“

[30]„To je právě divné,“ odpověděl jim ten člověk. „Vy nevíte, co je zač, a přitom mi otevřel oči.

[31]Víme přece, že Bůh hříšníky neslyší; slyší jen toho, kdo Boha ctí a koná jeho vůli.

[32]Jaktěživ nikdo neslyšel, že by někdo otevřel oči slepě narozeného.

[33]Kdyby ten člověk nebyl od Boha, nic takového by nedokázal.“

[34]Odpověděli mu: „Narodil ses plný hříchu, a chceš nás poučovat?“ A s tím ho vyhnali.

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[35]Když se Ježíš doslechl, že ho vyhnali, našel ho a zeptal se: „Věříš v Syna člověka?“

[36]„Pane,“ odpověděl, „kdo to je, abych v něj mohl věřit?“

[37]„Už jsi ho viděl,“ řekl mu Ježíš. „Je to ten, který s tebou mluví.“

[38]„Věřím, Pane!“ zvolal a padl před ním na kolena.

[39]Tehdy Ježíš řekl: „Přišel jsem na tento svět kvůli soudu: aby slepí viděli a vidoucí oslepli.“

[40]Když to uslyšeli někteří z farizeů stojících poblíž, řekli mu: „Cože? Jsme snad i my slepí?“

[41]„Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích,“ odpověděl jim Ježíš. „Vy ale říkáte: ‚Vidíme,‘ a tak váš hřích trvá.“

Dobrý pastýř

Jan 10

[1]„Amen, amen, říkám vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká jinudy, je zloděj a lupič,

[2]kdo ale vchází dveřmi, to je pastýř ovcí

[3]a tomu vrátný otvírá. Ovce slyší jeho hlas a on své ovce volá jménem a vyvádí je.

[4]Když je všechny vypustí, jde před nimi a ovce jdou za ním, neboť znají jeho hlas.

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[5]Za cizím nikdy nepůjdou, ale utečou od něj, neboť neznají hlas cizích."

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[6]Ježíš jim to řekl obrazně, ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[7]Ježíš k nim tedy znovu promluvil: „Amen, amen, říkám vám: Já jsem dveře ovcí.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[8]Všichni, kolik jich přišlo přede mnou,jsou zloději a lupiči, ale ovce je neposlechly.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[9]Já jsem dveře. Kdokoli vejde skrze mne, bude spasen a bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[10]Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil; já jsem přišel, aby měly život – život v plnosti.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11]Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř za ovce pokládá svůj život.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12]Nádeník ale není pastýř a ovce mu nepatří; když vidí přicházet vlka, opouští ovce a utíká. Když se pak vlk vrhá na ovce a rozhání je,

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13]nádeník utíká, protože je nádeník a na ovcích mu nezáleží.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14]Já jsem dobrý pastýř. Znám své ovce a mé ovce znají mě,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[15]jako mě zná Otec a já znám Otce; a pokládám svůj život za ovce.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16]Mám však i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas, a tehdy bude jedno stádo a jeden pastýř.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[17]Otec mě miluje, protože pokládám svůj život, abych ho zase přijal.

[18]Nikdo mi ho nebere, sám ho pokládám. Mám moc ho položit a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.“

[19]Kvůli těm slovům se mezi Židy strhla hádka.

[20]Mnozí z nich říkali: „Je posedlý démonem a blázní! Co ho posloucháte?“

[21]Jiní říkali: „Posedlý člověk takhle nemluví. Může snad démon otvírat oči slepým?“

Jsme jedno

[22]Přišla zima a v Jeruzalémě se konal svátek Zasvěcení chrámu.

[23]Ježíš se procházel v chrámě, v Šalomounově sloupoví.

[24]Tam ho obstoupili Židé se slovy: „Jak dlouho nás budeš napínat? Jestli jsi Mesiáš, řekni nám to jasně.“

[25]„Řekl jsem vám to, a nevěříte,“ odpověděl jim Ježíš. „Skutky, které dělám ve jménu svého Otce, o mně vydávají svědectví.

[26]Vy ale nevěříte, protože nejste z mých ovcí.

[27]Mé ovce slyší můj hlas a já je znám a následují mě.

[28]Já jim dávám věčný život a nezahynou navěky a z mé ruky je nikdo nevyrve.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[29]Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny a nikdo je nemůže vyrvat z ruky mého Otce.

[30] Eu e o Pai somos um.

[30]Já a Otec jsme jedno.“

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[31]Židé tedy znovu vzali kamení, aby ho ukamenovali.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[32]Ježíš jim řekl: „Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Za který z nich mě chcete kamenovat?“

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[33]„Nechceme tě kamenovat za dobrý skutek, ale za rouhání,“ odpověděli mu Židé. „Jsi člověk, a děláš ze sebe Boha!“

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[34]Ježíš odvětil: „Není ve vašem Zákoně psáno: ‚Řekl jsem: Jste bohové‘?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[35]Jestliže ty, kteří dostali Boží slovo, nazval bohy – a Písmo nemůže být zrušeno –

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[36]proč mě, kterého Otec posvětil a poslal na svět, obviňujete z rouhání, když jsem řekl: ‚Jsem Boží Syn‘?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[37]Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi.

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[38]Pokud je však dělám, i kdybyste nevěřili mně, věřte těm skutkům, abyste poznali a věděli, že Otec je ve mně a já v něm.“

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[39]Chtěli ho tedy opět zatknout, ale unikl jim z rukou.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[40]Vrátil se zpátky za Jordán, na místo, kde dříve křtil Jan, a zůstal tam.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal,

[41]Přicházelo tam za ním mnoho lidí. Říkali: „Jan sice neudělal žádný zázrak,

porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

42 E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

1 Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

2 Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

3 Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

4 Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

5 Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

6 Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

7 Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

8 Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

9 Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

10 mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

ale všechno, co řekl o tomhle muži, byla pravda.“

42A mnozí tam v něho uvěřili.

Lazare, pojď ven!

Jan 11

1Nějaký Lazar z Betanie, městečka Marie a její sestry Marty, onemocněl.

2To byla ta Marie, která pomazala Pána mastí a vytřela mu nohy svými vlasy; její bratr Lazar byl nemocný.

3Sestry vzkázaly Ježíšovi: „Pane, ten, koho máš tak rád, je nemocný.“

4Když to Ježíš uslyšel, řekl: „Ta nemoc není k smrti, ale k Boží slávě, aby skrze ni byl oslaven Boží Syn.“

5Ježíš miloval Martu i její sestru i Lazara.

6Když uslyšel, že Lazar onemocněl, zůstal ještě dva dny tam, kde byl.

7Potom řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska.“

8„Rabbi,“ řekli mu učedníci, „Židé tě posledně chtěli ukamenovat! Ty tam chceš jít znovu?“

9Ježíš odpověděl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtá, protože vidí světlo tohoto světa.

10Kdo ale chodí v noci, klopýtá, protože nemá světlo.“

11 Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

12 Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

13 Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

14 Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

15 e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

16 Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

17 Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

18 Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

19 Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

20 Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

21 Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

22 Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

23 Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

11A po těch slovech dodal: „Náš přítel Lazar usnul. Půjdu ho probudit."

12„Spánek mu prospěje, Pane," řekli mu na to učedníci.

13Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni si mysleli, že mluví o obyčejném spánku.

14Proto jim Ježíš řekl jasně: „Lazar zemřel.

15A kvůli vám jsem rád, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu."

16Tomáš zvaný Dvojče tehdy ostatním učedníkům řekl: „Pojďme také, ať zemřeme s ním."

17Ježíš dorazil čtyři dny po Lazarově pohřbu.

18Betanie byla blízko Jeruzaléma, asi patnáct honů,

19a mnozí Židé přišli Martu a Marii utěšit ve smutku nad jejich bratrem.

20Jakmile Marta uslyšela, že přichází Ježíš, vyšla mu naproti, ale Marie zůstala doma.

21„Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel!" řekla mu Marta.

22„I teď ale vím, že o cokoli Boha požádáš, to ti Bůh dá."

23„Tvůj bratr vstane," řekl jí Ježíš.

24 Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

24„Vím, že vstane – při vzkříšení v poslední den," odpověděla Marta.

25 Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

25„Já jsem vzkříšení i život," řekl jí Ježíš. „Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít.

26 e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

26A každý, kdo žije a věří ve mě, nezemře navěky. Věříš tomu?"

27 Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

27„Ano, Pane," odpověděla. „Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Boží Syn, který má přijít na svět."

28 Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

28A když to řekla, odešla a tajně zavolala svou sestru Marii: „Mistr je tu a volá tě."

29 Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

29Ta, jakmile to uslyšela, rychle vstala a šla k němu.

30 pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

30(Ježíš ještě nepřišel do vesnice, ale byl na tom místě, kam mu vyšla naproti Marta.)

31 Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

31Židé, kteří byli s Marií v domě a utěšovali ji, uviděli, že rychle vstala a šla ven, a tak se k ní přidali. Mysleli si: „Jde plakat k hrobu."

32 Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

32Jakmile Marie přišla na místo, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám se slovy: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel."

33 Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

33Ježíš uviděl, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní. Hluboce pohnut v duchu a rozrušen

34 E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

34se zeptal: „Kam jste ho položili?" „Pojď se podívat, Pane," řekli mu.

35 Jesus chorou.

35Ježíš se rozplakal.

36 Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

36„Podívejte, jak ho měl rád!" řekli Židé.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e

[37]Někteří ale namítli: „Když otevřel oči slepého, nemohl se postarat, aby tenhle člověk nezemřel?“

[38]V hlubokém rozrušení přišel Ježíš až k hrobu. Byla to jeskyně zavalená kamenem.

[39]„Odvalte ten kámen,“ řekl Ježíš. „Pane, už zapáchá,“ namítla Marta, sestra mrtvého. „Vždyť je v hrobě čtvrtý den!“

[40]„Neřekl jsem ti, že když budeš věřit, uvidíš Boží slávu?“ odpověděl jí Ježíš.

[41]Když pak odstranili kámen od hrobu, Ježíš pozvedl oči a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel.

[42]Já vím, že mě vždycky slyšíš, ale říkám to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že jsi mě poslal.“

[43]Jakmile to dořekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“

[44]A ten, který zemřel, vyšel ven. Ruce i nohy měl svázané plátny a tvář měl ovinutou rouškou. „Rozvažte ho a nechte ho jít,“ řekl jim Ježíš.

Je lepší, aby zemřel

[45]Mnozí z těch Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš udělal, v něj tehdy uvěřili.

[46]Někteří však odešli k farizeům a pověděli jim, co Ježíš udělal.

[47]Vrchní kněží a farizeové shromáždili Veleradu. „Co budeme dělat?“ říkali. „Ten člověk dělá spoustu zázraků!

disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

48 Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

48Když ho necháme, všichni v něj uvěří! Přijdou Římané a připraví nás o toto posvátné místo i o národ!“

49 Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

49Jeden z nich, Kaifáš, který byl toho roku veleknězem, jim řekl: „Vy nic nevíte!

50 nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

50Nechápete, že je pro nás lepší, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby celý tento národ zahynul?!“

51 Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

51(To však neřekl sám od sebe, ale protože byl toho roku veleknězem, prorokoval, že Ježíš má zemřít za tento národ.

52 e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

52A nejen za tento národ, ale také aby shromáždil rozptýlené Boží děti v jedno.)

53 Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

53Od toho dne tedy byli rozhodnuti, že ho zabijí.

54 De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

54Ježíš proto už nechodil mezi Židy veřejně, ale odešel odtud do kraje poblíž pouště, do města jménem Efraim, a tam pobýval s učedníky.

55 Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

55Blížily se židovské Velikonoce. Mnozí z toho kraje putovali na Velikonoce vzhůru do Jeruzaléma, aby se očistili.

56 Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

56Hledali tam Ježíše, a když stáli v chrámu, povídali si mezi sebou: „Co myslíte? Že by nepřišel na svátek?“

57 Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se

57Vrchní kněží a farizeové však vydali nařízení, že pokud se někdo dozví, kde je, musí to oznámit, aby ho mohli zatknout.

alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem

Poslední pomazání

Jan 12

[1]Šest dní před Velikonocemi přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého Ježíš vzkřísil z mrtvých.

[2]Tam mu připravili večeři. Marta je obsluhovala a Lazar byl jedním z těch, kdo s ním stolovali.

[3]Marie tehdy vzala libru velmi drahé masti z pravého nardu, pomazala Ježíšovy nohy a vytřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti.

[4]Jeden z jeho učedníků, Jidáš Iškariotský, který ho měl zradit, řekl:

[5]„Proč se ta mast neprodala za tři sta denárů? Mohlo se to rozdat chudým!“

[6]To však neřekl proto, že by měl starost o chudé, ale že byl zloděj. Měl totiž na starosti společnou pokladnu a z toho, co se do ní dávalo, si bral pro sebe.

[7]Ježíš odpověděl: „Nech ji, tu mast schovávala pro den mého pohřbu.

[8]Chudé tu budete mít vždycky, ale mě vždycky mít nebudete.“

[9]Veliké množství Židů se dozvědělo, že Ježíš je tam, a tak přišli – nejen kvůli němu, ale také aby viděli Lazara, kterého vzkřísil z mrtvých.

Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

10 Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

11 porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

10Vrchní kněží se proto rozhodli zabít i Lazara.

11Mnozí Židé totiž kvůli němu odcházeli a uvěřili v Ježíše.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

12 No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

13 tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

14 E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

15 Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

16 Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

17 Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

18 Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

Král na oslíku

12Nazítří onen veliký zástup lidí, kteří přišli na svátky, uslyšel, že Ježíš přichází do Jeruzaléma.

13Vzali palmové větve, vyšli mu naproti a volali: „Hosana!“ „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“ „Ať žije král Izraele!“

14Ježíš nalezl oslátko a vsedl na ně, jak je psáno:

15 „Neboj se, Dcero sionská! Hle, tvůj král přichází sedící na oslátku.“

16Jeho učedníci tomu nejdříve nerozuměli, ale když byl Ježíš oslaven, tehdy si vzpomněli, že to o něm bylo psáno a že se to na něm vyplnilo.

17Zástup, který byl s ním, vydával svědectví, že zavolal Lazara z hrobu a vzkřísil ho z mrtvých.

18Když slyšeli, že udělal ten zázrak, vyšli mu lidé naproti v celých zástupech.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[19]Farizeové tehdy jedni druhým říkali: „Vidíte? Nic nezmůžete! Celý svět jde za ním!“

Zrno pšenice

[20]Někteří z těch, kdo se přišli o tom svátku modlit, byli Řekové.

[21]Přišli za Filipem, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, chtěli bychom vidět Ježíše.“

[22]Filip o tom šel říci Ondřejovi a společně to pak řekli Ježíšovi.

[23]Ježíš jim odpověděl: „Přišla chvíle, kdy má být Syn člověka oslaven.

[24]Amen, amen, říkám vám: Pokud zrno pšenice nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Pokud však zemře, přinese hojnou úrodu.

[25]Kdo lpí na svém životě, ten jej ztratí. Kdo na svém životě v tomto světě nelpí, uchrání jej k věčnému životu.

[26]Kdo mi chce sloužit, ať mě následuje; tam, kde jsem já, bude i můj služebník. Kdokoli mi slouží, toho Otec poctí.

[27]Jsem teď sevřen úzkostí a co mám říci? ‚Otče, vysvoboď mě z této chvíle‘? Ale proto jsem přišel, pro tuto chvíli.

[28]Otče, oslav své jméno!“ Tehdy z nebe zazněl hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“

[29]Zástup, který tam stál a slyšel to, řekl: „Zahřmělo.“ Někteří ale říkali: „Mluvil k němu anděl.“

[30]Ježíš na to odpověděl: „Ten hlas nezazněl kvůli mně, ale kvůli vám.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.
[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.
[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.
[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?
[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.
[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,
[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?
[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:
[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.
[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[31]Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.
[32]A já, až budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.“
[33](Těmito slovy naznačil, jakou smrtí má zemřít.)
[34]Zástup mu odpověděl: „My jsme slyšeli ze Zákona, že Mesiáš tu zůstane navěky. Proč tedy říkáš, že Syn člověka musí být vyzdvižen? Kdo je ten Syn člověka?“
[35]Ježíš jim řekl: „Ještě na kratičko je světlo s vámi. Choďte, dokud máte světlo, ať vás nezachvátí tma. Kdo totiž chodí ve tmě, neví, kam jde.
[36]Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli syny světla.“ Když to Ježíš pověděl, odešel a skryl se před nimi.

Kdo uvěřil naší zprávě?

[37]Ačkoli před nimi udělal tolik zázraků, přece v něj neuvěřili.
[38]Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše: „Kdo, Hospodine, uvěřil naší zprávě? Komu se Hospodinova paže zjevila?“
[39]Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš ještě řekl:
[40]„Oslepil jejich oči a zatvrdil jejich srdce, aby očima neuviděli a srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je nemohl uzdravit.“
[41]To řekl Izaiáš, když zahlédl jeho slávu a mluvil o něm.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;
[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.
[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.
[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.
[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.
[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.
[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.
[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os

[42]Přesto však v něho uvěřili i mnozí z hodnostářů, ale kvůli farizeům ho nevyznávali, aby nebyli vyobcováni ze synagogy.
[43]Milovali totiž lidskou slávu více než slávu Boží.
[44]Ježíš volal: „Kdo věří ve mne, věří ne ve mne, ale v Toho, který mě poslal.
[45]Kdo vidí mě, vidí Toho, který mě poslal.
[46]Já, světlo, jsem přišel na svět, aby žádný, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
[47]Slyší-li někdo má slova a neplní je, já ho nesoudím; nepřišel jsem totiž, abych soudil svět, ale abych svět spasil.
[48]Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by ho soudil. V poslední den jej bude soudit slovo, které jsem mluvil.
[49]Nemluvil jsem totiž sám od sebe, ale Otec, který mě poslal, ten mi dal přikázání, co mám říkat a co mluvit.
[50]A vím, že jeho přikázání je věčný život. Co mluvím, tedy mluvím tak, jak mi řekl Otec.“

Dal jsem vám příklad

Jan 13

[1]Před Velikonočními svátky už Ježíš věděl, že přišla jeho chvíle, aby odešel z tohoto světa k Otci. Miloval své druhy na tomto světě, miloval je až do konce.

seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

Uma lição de humildade

[2]Ještě před večeří ďábel vnukl do srdce Jidáše, syna Šimona Iškariotského, že ho má zradit.

[3]Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že vyšel od Boha a jde k Bohu,

[4]vstal od večeře, odložil plášť a opásal se ručníkem.

[5]Nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je ručníkem, jímž byl přepásán.

[6]Když přistoupil k Šimonu Petrovi, ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?!“

[7]„Teď ještě nechápeš, co dělám,“ odpověděl mu Ježíš, „ale později porozumíš.“

[8]„Ty mi přece nemůžeš mýt nohy!“ namítal Petr. „Když tě neumyji, nebudeš mít se mnou nic společného,“ odpověděl Ježíš.

[9]„Pane!“ zvolal Šimon Petr. „Nemyj mi jen nohy, ale i ruce a hlavu!“

[10]Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, potřebuje umýt jen nohy, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“

[11](Věděl totiž o svém zrádci, proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“)

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12]Když jim umyl nohy, znovu se oblékl, posadil se zpět za stůl a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13]Nazýváte mě Mistrem a Pánem a máte pravdu, neboť jím jsem.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[14]Když jsem však já, váš Pán a Mistr, umyl nohy vám, máte i vy mýt nohy jeden druhému.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[15]Dal jsem vám příklad, abyste se chovali, jako jsem se já zachoval k vám.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[16]Amen, amen, říkám vám: Služebník není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[17]Teď to víte; blaze vám, když se tím budete řídit.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[18]Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil; ať se ale naplní Písmo: ‚Ten, který jí se mnou chléb, pozvedl patu proti mně.‘

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[19]Říkám vám to už teď, předtím než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili, že já jsem.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[20]Amen, amen, říkám vám: Kdo přijímá mého posla, přijímá mě; a kdo přijímá mě, přijímá Toho, který mě poslal.“

O traidor indicado

Jeden z vás mě zradí

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[21]Po těchto slovech Ježíš hluboce rozrušen prohlásil: „Amen, amen, říkám vám, že jeden z vás mě zradí.“

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[22]Učedníci se začali rozhlížet jeden po druhém, netušíce, o kom to mluví.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós

[23]Jeden z jeho učedníků, ten, kterého Ježíš miloval, ležel u stolu po Ježíšově boku.

[24]Šimon Petr mu naznačil, ať se zeptá, o kom to mluvil.

[25]Objal ho tedy a zeptal se: „Pane, kdo to je?"

[26]„Ten, komu podám namočené sousto," odpověděl Ježíš. Namočil sousto a podal je Jidášovi, synu Šimona Iškariotského.

[27]A hned po tom soustu vešel do Jidáše satan. „Co děláš, dělej rychle," řekl mu Ježíš.

[28]Nikdo ze stolujících ale nerozuměl, proč mu to řekl.

[29]Jidáš měl na starosti pokladnu, a tak si někteří mysleli, že mu Ježíš řekl, ať nakoupí, co je potřeba na svátek, nebo ať dá nějaké peníze chudým.

[30]Jidáš vzal to sousto a hned vyšel ven. Byla noc.

Nové přikázání

[31]Po jeho odchodu Ježíš řekl: „Syn člověka je teď oslaven a Bůh je oslaven v něm.

[32]A protože je Bůh oslaven v něm, Bůh ho také oslaví sám v sobě, a to hned.

[33]Moji drazí, ještě na kratičko jsem s vámi. Budete mě hledat, ale říkám vám, co jsem už řekl Židům: ‚Jdu tam, kam vy nemůžete.'

outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[34]Dávám vám nové přikázání: Milujte jedni druhé. Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás.

[35]Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“

[36]Šimon Petr se ho zeptal: „Pane, kam jdeš?“ „Tam, kam jdu, teď za mnou nemůžeš,“ odpověděl mu Ježíš, „ale přijdeš za mnou později.“

[37]„Pane, proč za tebou nemohu teď?“ ptal se Petr. „Položím za tebe život!“

[38]„Položíš za mě život?“ opáčil Ježíš. „Amen, amen, říkám ti: Než zakokrhá kohout, třikrát mě zapřeš.“

Cesta, pravda a život

Jan 14

[1]„Nermuťte se v srdcích. Věříte v Boha, věřte i ve mne.

[2]V domě mého Otce je mnoho pokojů. Kdyby to tak nebylo, řekl bych vám to.

[3]Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.

[4]Víte, kam jdu, a cestu znáte.“

[5]„Pane, nevíme, kam jdeš,“ přerušil ho Tomáš. „A jak můžeme znát cestu?“

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.
[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.
[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.
[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?
[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.
[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.
[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.
[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.
[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[6]„Já jsem ta cesta, pravda a život," odpověděl Ježíš. „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.
[7]Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce. Od nynějška už ho znáte a viděli jste ho!"
[8]„Pane," řekl mu Filip, „stačí, když nám ukážeš Otce."
[9]„Filipe," odvětil Ježíš, „tak dlouho jsem s vámi a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mě, viděl Otce. Jak můžeš říkat: ‚Ukaž nám Otce'?
[10]Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? Slova, která vám říkám, neříkám sám od sebe. To Otec, který ve mně přebývá, on působí ty skutky.
[11]Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, už jen kvůli těm skutkům věřte.
[12]Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, bude dělat skutky, které dělám já. A bude dělat ještě větší skutky, neboť odcházím k Otci.
[13]O cokoli poprosíte v mém jménu, to udělám, aby byl Otec oslaven v Synu.
[14]Když mě budete o něco prosit v mém jménu, já to udělám."

Jiný Utěšitel

[15]„Jestliže mě milujete, zachovávejte má přikázání.
[16]Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky,

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[17]totiž Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, neboť ho nevidí a nezná. Vy ho však znáte, neboť žije u vás a bude ve vás.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[18]Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[19]Ještě kratičko a svět mě neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já žiji, budete žít i vy.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[20]V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[21]Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[22]Juda (ne ten Iškariotský) mu řekl: „Pane, proč se chceš dát poznat nám, a ne světu?“

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[23]Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo; můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a budeme žít s ním.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[24]Kdo mě nemiluje, nezachová moje slova. A slovo, které slyšíte, není mé, ale Toho, který mě poslal, Otcovo.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[25]To vše jsem vám říkal, dokud jsem žil u vás.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[26]Avšak Utěšitel, ten Duch svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.
[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.
[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.
[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;
[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

João 15

A videira e os ramos

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.
[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.
[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;
[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.
[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[27]Odkazuji vám pokoj, svůj pokoj vám dávám; já dávám jinak, než jak dává svět. Nermuťte se v srdcích a nemějte strach.
[28]Slyšeli jste mě říci: ‚Odcházím a zase k vám přijdu.‘ Kdybyste mě milovali, byli byste rádi, že jdu k Otci, neboť můj Otec je větší než já.
[29]Řekl jsem vám to teď, předtím než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili.
[30]Už s vámi nebudu dlouho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Nemá na mně nic,

[31]ale přichází, aby svět poznal, že miluji Otce a že jednám, jak mi Otec přikázal. Vstaňte, pojďme odsud.“

Réva a ratolesti

Jan 15

[1]„Já jsem ušlechtilá réva a můj Otec je vinař.
[2]Každou ratolest, která ve mně nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla více ovoce.
[3]Vy jste již čistí díky slovu, které jsem k vám mluvil.

[4]Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, pokud nezůstane ve kmeni, tak ani vy, pokud nezůstanete ve mně.

[5]Já jsem vinná réva a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce; beze mě nedokážete nic.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós

[6]Jestliže někdo nezůstane ve mně, bude odhozen pryč jako ratolest a uschne. Pak budou posbírány, hozeny na oheň a shoří.

[7]Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, proste, o cokoli chcete, a stane se vám to.

[8]Když ponesete hojné ovoce, bude tím oslaven můj Otec a budete moji učedníci.

[9]Jako Otec miloval mě, tak jsem i já miloval vás. Zůstaňte v mé lásce.

[10]Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, tak jako jsem já zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

[11]Toto jsem vám pověděl, aby má radost byla ve vás a vaše radost aby byla dokonalá.

[12]Toto je mé přikázání: Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás.

[13]Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.

[14]Vy jste moji přátelé, děláte-li, co vám přikazuji.

[15]Nebudu vás už nazývat služebníky, neboť služebník neví, co dělá jeho pán. Vás jsem ale nazval přáteli, neboť jsem vám předal všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

[16]Já jsem si vybral vás, ne vy mě. Ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce

outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

a vaše ovoce aby zůstalo; aby vám Otec dal, o cokoli ho poprosíte v mém jménu.

17 Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

17Toto vám přikazuji: Milujte jedni druhé.“

Svět vás bude nenávidět

18 Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

18„Když vás bude svět nenávidět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás.

19 Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

19Kdybyste patřili světu, svět by miloval, co je jeho. Vy však světu nepatříte, neboť jsem vás ze světa vyvolil, a proto vás svět nenávidí.

20 Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

20Pamatujte na má slova: Služebník není větší než jeho pán. Jestliže pronásledovali mě, budou pronásledovat i vás; jestliže zachovali mé slovo, zachovají i vaše.

21 Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

21To všechno vám ale udělají kvůli mému jménu, neboť neznají Toho, který mě poslal.

22 Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

22Kdybych nepřišel a nemluvil k nim, neměli by hřích, teď ale pro svůj hřích nemají výmluvu.

23 Quem me odeia odeia também a meu Pai.

23Kdo nenávidí mě, nenávidí i mého Otce.

24 Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

24Kdybych mezi nimi nedělal skutky, které neudělal nikdo jiný, neměli by hřích. Teď ale viděli, a nenáviděli – jak mě, tak mého Otce.

25 Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

25Ale to vše se děje, aby se naplnilo, co je psáno v jejich Zákoně: ‚Nenáviděli mě bez příčiny.‘

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[26]Až přijde ten Utěšitel, kterého vám pošlu od Otce, totiž Duch pravdy, který vychází z Otce, ten o mně bude vydávat svědectví.

[27]A vy také vydávejte svědectví, protože jste od počátku se mnou.

Jan 16

[1]Toto jsem vám pověděl, abyste se nenechali svést.

[2]Vyobcují vás ze shromáždění. Ano, přichází doba, kdy každý, kdo vás bude zabíjet, si bude myslet, že tím slouží Bohu.

[3]Budou to dělat, protože nepoznali Otce ani mě.

[4]Předpověděl jsem vám to, abyste si v té době vzpomněli, že jsem vám to řekl. Zpočátku jsem vám to neříkal, protože jsem byl s vámi.“

Duch pravdy

[5]„Teď odcházím k Tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě neptá: ‚Kam jdeš?‘

[6]Kvůli tomu, co jsem vám řekl, naplnil vaše srdce zármutek.

[7]Říkám vám ale pravdu: Je pro vás lepší, abych odešel. Když neodejdu, nepřijde k vám Utěšitel; když ale odejdu, pošlu ho k vám.

[8]Až přijde, odhalí světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud.

[9]Hřích, že nevěří ve mne;

[10]spravedlnost, že jdu k Otci a už mě neuvidíte;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada;

[11]a soud, že vládce tohoto světa je již odsouzen.

[12]Ještě vám mám mnoho co říci, ale teď to nemůžete unést.

[13]Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Nebude totiž mluvit sám od sebe, ale řekne vše, co uslyší – oznámí vám i věci budoucí.

[14]On mě oslaví, neboť vám oznámí, co přijme ode mě.

[15]Všechno, co má Otec, je mé. Proto jsem řekl, že vám oznámí, co přijme ode mě.

[16]Za okamžik mě už neuvidíte a za další okamžik mě znovu spatříte.“

Úzkost se obrátí v radost

[17]Někteří z jeho učedníků se začali jeden druhého ptát: „Co tím chce říci? Prý: ‚Za okamžik mě už neuvidíte a za další okamžik mě spatříte‘ a: ‚Odcházím k Otci.‘

[18]Co tím myslí, když říká: ‚Za okamžik‘? Nevíme, o čem mluví.“

[19]Ježíš poznal, že se ho chtěli zeptat, a tak jim řekl: „Dohadujete se o tom, že jsem řekl: ‚Za okamžik mě už neuvidíte a za další okamžik mě spatříte‘?

[20]Amen, amen, říkám vám, že budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat. Budete se trápit, ale vaše úzkost se obrátí v radost.

[21]Když žena rodí, zakouší úzkost, protože přišla její chvilka. Poté, co porodí děťátko,

mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

ale na trápení zapomene pro radost, že se na svět narodil člověk.

22 Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

22 I vy teď zakoušíte úzkost, ale až se znovu uvidíme, vaše srdce bude jásat radostí a tu radost vám nikdo nevezme.

23 Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

23 V ten den se mě nebudete ptát na nic. Amen, amen, říkám vám, že o cokoli poprosíte Otce v mém jménu, to vám dá.

24 Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

24 Až dosud jste v mém jménu o nic neprosili. Proste a dostanete, a vaše radost bude dokonalá.

Palavras de despedida

25 Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

25 Dosud jsem k vám mluvil obrazně. Přichází chvíle, kdy k vám už nebudu o Otci mluvit obrazně, ale otevřeně.

26 Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

26 V ten den budete prosit v mém jménu a neříkám, že budu prosit Otce za vás.

27 Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

27 Sám Otec vás totiž miluje, protože jste milovali mě a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha.

28 Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

28 Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Teď zase opouštím svět a jdu k Otci."

29 Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

29 Jeho učedníci mu řekli: „Hle, teď už nemluvíš obrazně, ale otevřeně!

30 Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

30 Teď víme, že víš všechno a není třeba, aby se tě někdo vyptával. Teď věříme, že jsi vyšel od Boha."

31 Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

31 „Teď věříte?" opáčil Ježíš.

32 Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua

32 „Hle, přichází chvíle, a už přišla, kdy se rozprchnete každý svou cestou. Necháte

casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

33 Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

1 Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

2 assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

3 E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

4 Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

5 e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

6 Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

7 Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

8 porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

mě samotného, ale nejsem sám, protože je se mnou Otec.

33Toto vše jsem vám pověděl, abyste ve mně nalezli pokoj. Na světě zakoušíte soužení, ale buďte stateční – já jsem přemohl svět.“

Ať jsou jedno

Jan 17

1Když to Ježíš pověděl, zvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla ta chvíle – oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.

2Dal jsi mu právo na všechny lidi, aby všem, které jsi mu svěřil, daroval věčný život.

3A to je ten věčný život – aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista.

4Zjevil jsem tvou slávu na zemi; dílo, jež jsi mi svěřil, jsem vykonal.

5Nyní mě, Otče, uveď k sobě do slávy, kterou jsem u tebe měl předtím, než byl svět.

6Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a dal jsi je mně. Zachovali tvé slovo

7a nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, pochází od tebe.

8Slova, jež jsi mi svěřil, jsem předal jim a oni je přijali. Skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[9]Prosím za ně. Neprosím za svět, ale za ty, jež jsi mi dal, neboť jsou tvoji.

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[10]Všechno mé je tvé a co je tvé, je mé. Má sláva je v nich.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

[11]Já už nejsem na světě, ale oni jsou na světě a já jdu k tobě. Svatý Otče, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[12]Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chránil jsem je a nikdo z nich nezahynul, kromě onoho syna zatracení, aby se naplnilo Písmo.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[13]Teď ale jdu k tobě a toto říkám na světě, aby má radost v nich byla dokonalá.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[14]Dal jsem jim tvé slovo a svět je začal nenávidět, protože nepatří světu, jako ani já nepatřím světu.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[15]Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je uchránil před zlým.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[16]Nepatří světu, jako ani já nepatřím světu.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[17]Posvěť je pravdou; tvé slovo je pravda.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[18]Jako jsi poslal na svět mě, tak jsem já poslal na svět je.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[19]Posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;
[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.
[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;
[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.
[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.
[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.
[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

[20]Neprosím ale jen za ně. Prosím i za ty, kteří ve mě uvěří skrze jejich slovo.

[21]Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět věřil, že jsi mě poslal.

[22]Dal jsem jim slávu, kterou jsi dal mně, aby byli jedno, jako my jsme jedno.

[23]Já v nich a ty ve mně, aby byli dokonale jedno a aby svět poznal, že jsi mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mě.

[24]Otče, chci, aby ti, jež jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval před stvořením světa.

[25]Spravedlivý Otče, svět tě nezná, ale já tě znám. Tihle poznali, že jsi mě poslal,

[26]a já jsem jim dal poznat tvé jméno a ještě dám, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a já v nich.“

Zatčení v zahradě

Jan 18

[1]Když to Ježíš dořekl, odešel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada; do té se svými učedníky vešel.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[2]To místo však znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš s učedníky často scházel.

[3]Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků a chrámovou stráž od vrchních kněží a farizeů a přišli tam s lucernami, pochodněmi a zbraněmi.

[4]Ježíš, vědom si všeho, co jej čekalo, jim vyšel vstříc se slovy: „Koho hledáte?“

[5]„Ježíše Nazaretského!“ odpověděli. „To jsem já,“ řekl jim (a jeho zrádce Jidáš stál mezi nimi).

[6]Jakmile jim Ježíš řekl: „To jsem já,“ ucouvli a padli k zemi.

[7]„Koho hledáte?“ zeptal se jich znovu. „Ježíše Nazaretského!“ opakovali.

[8]„Už jsem vám řekl, že to jsem já,“ odpověděl Ježíš. „Když hledáte mě, nechte ostatní odejít.“

[9](To řekl, aby splnil své slovo: „Z těch, které jsi mi dal, jsem neztratil nikoho.“)

[10]Tehdy Šimon Petr vytasil meč, který měl s sebou, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus.

[11]„Vrať ten meč do pochvy,“ řekl Ježíš Petrovi. „Nemám snad pít kalich, který mi dal Otec?“

Před Annášem

[12]Oddíl s velitelem a s židovskou stráží tehdy Ježíše zatkli a spoutali.

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[13]Přivedli ho nejdříve k Annášovi. Byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem.

[14](To byl ten Kaifáš, který židovským představeným poradil, že je lepší, aby jeden člověk zemřel za lid.)

[15]Petr s dalším učedníkem šli za Ježíšem. Onen učedník se znal s veleknězem, a tak mohl jít za Ježíšem do veleknězova dvora.

[16]Petr ale zůstal venku u dveří. Onen druhý učedník, který se znal s veleknězem, tedy vyšel, promluvil s vrátnou a uvedl Petra dovnitř.

[17]Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také k jeho učedníkům?“ „Nepatřím,“ řekl.

[18]Protože bylo chladno, otroci a strážní rozdělali oheň. Stáli okolo a ohřívali se. Petr tam stál a ohříval se s nimi.

[19]Velekněz Ježíše vyslýchal ohledně jeho učedníků a jeho učení.

[20]Ježíš mu odpověděl: „Mluvil jsem ke světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagogách nebo v chrámě, kde se scházejí všichni Židé; nic jsem neříkal potají.

[21]Proč se ptáš mě? Zeptej se těch, kdo mě slyšeli mluvit. Ti vědí, co jsem říkal.“

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[22]Když to řekl, jeden z kolemstojících strážných udeřil Ježíše do tváře: „Takhle se odpovídá veleknězi?“

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[23]„Jestli jsem řekl něco špatného, dokaž to,“ odpověděl mu Ježíš. „Jestli ne, tak proč mě biješ?“

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

[24]Annáš ho tedy poslal v poutech k veleknězi Kaifášovi.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[25]Šimon Petr zatím stál u ohně a ohříval se. Zeptali se ho: „Nepatříš snad k jeho učedníkům?“ „Nepatřím,“ zapřel Petr.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[26]Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr usekl ucho, na to řekl: „Copak jsem tě s ním neviděl tam v zahradě?“

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

[27]Petr ho však znovu zapřel. Vtom zakokrhal kohout.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

Před Pilátem

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[28]Ježíše zatím vedli od Kaifáše do prokurátorova paláce. Právě svítalo. Sami ovšem do paláce nevešli, aby se neposkvrnili před Hodem beránka,

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[29]a tak Pilát vyšel k nim. „Z čeho tohoto muže viníte?“ ptal se.

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[30]„Kdyby to nebyl zločinec, nevodili bychom ho k tobě,“ odpověděli.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[31]„Nechte si ho,“ řekl jim Pilát. „Suďte ho podle vlastního zákona.“ „My nesmíme nikoho popravit,“ odpověděli židovští představení.

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32](Tak se naplnila Ježíšova slova, jimiž naznačoval, jakou smrtí má zemřít.)

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33]Pilát se vrátil do paláce a zavolal si Ježíše. „Tak ty jsi židovský král?“ zeptal se ho.

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34]Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli?“

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[35]„Jsem snad Žid?“ řekl Pilát. „Tvůj národ a vrchní kněží mi tě vydali. Co jsi udělal?“

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[36]„Mé království není z tohoto světa,“ odpověděl Ježíš. „Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán židovským vůdcům. Mé království ale není odsud.“

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[37]„Takže jsi král?“ zeptal se ho Pilát. „Sám říkáš, že jsem král,“ odpověděl Ježíš. „Narodil jsem se a přišel jsem na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo patří pravdě, mě poslouchá.“

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[38]„Co je pravda?“ odtušil Pilát. Po těch slovech vyšel znovu ven k Židům. „Podle mě je nevinný,“ řekl jim.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[39]„Jak je tu zvykem, měl bych na Velikonoce propustit jednoho vězně. Chcete, abych propustil židovského krále?“

40 Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

1 Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

2 Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

3 Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

4 Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

5 Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

6 Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

7 Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

8 Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

9 e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

10 Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho

40Tehdy začali křičet: „Toho ne! Pusť Barabáše!“ (A ten Barabáš byl zločinec.)

Hle, člověk!

Jan 19

1Pilát tehdy Ježíše vzal a nechal ho zbičovat.

2Vojáci upletli trnovou korunu a narazili mu ji na hlavu. Navlékli mu purpurový plášť

3a s voláním: „Ať žije židovský král!“ jej tloukli holemi.

4Pilát pak znovu vyšel ven. „Hle, vedu ho ven k vám,“ řekl jim. „Vězte, že podle mě je nevinný.“

5Ježíš vyšel ven s trnovou korunou a v purpurovém plášti. „Hle, člověk!“ řekl jim Pilát.

6„Ukřižovat, ukřižovat!“ vykřikli vrchní kněží a strážní, jakmile ho uviděli. „Ukřižujte si ho sami,“ řekl jim Pilát. „Podle mě je nevinný.“

7Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle našeho zákona musí zemřít, protože ze sebe dělal Božího Syna.“

8Když Pilát uslyšel ta slova, dostal ještě větší strach.

9Vrátil se zpět do paláce a ptal se Ježíše: „Odkud jsi?“ Ježíš neodpovídal.

10„Nemluvíš se mnou?“ naléhal Pilát. „Nevíš, že mám moc tě ukřižovat, anebo tě propustit?“

autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

11 Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

11Tehdy Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Ten, kdo mě tobě vydal, má proto větší hřích."

12 A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

12Pilát se ho pak znovu pokoušel propustit, ale Židé křičeli: „Jestli ho propustíš, nejsi císařův přítel! Kdokoli se dělá králem, protiví se císaři!"

13 Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

13Když Pilát uslyšel ta slova, vyvedl Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Dlažba, hebrejsky Gabata.

14 E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

14Bylo to v den příprav před svátkem Velikonoc, kolem poledne. „Hle, váš král," řekl Pilát Židům.

15 Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

15Ti však začali křičet: „Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!" „Mám ukřižovat vašeho krále?" ptal se Pilát. „Nemáme krále kromě císaře!" odpověděli vrchní kněží.

16 Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

16Tehdy jim Ježíše vydal k ukřižování.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

Golgota

Chopili se ho vojáci.

17 Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

17Ježíš nesl svůj kříž až na místo jménem Lebka, hebrejsky zvané Golgota.

18 onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

18Tam ho ukřižovali a s ním dva jiné z obou stran a Ježíše uprostřed.

19 Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava

19Pilát dal napsat a připevnit na kříž nápis tohoto znění: Ježíš nazaretský, židovský král.

escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

20 Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

21 Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

22 Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

Os soldados deitam sortes

23 Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

24 Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

25 E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

26 Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

27 Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

20Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, leželo poblíž města. A bylo to napsáno hebrejsky, řecky a latinsky.

21Židovští vrchní kněží Pilátovi namítali: „Nepiš ‚Židovský král', ale ‚Tento říkal: Jsem židovský král.'"

22„Co jsem napsal, to jsem napsal," odpověděl Pilát.

23Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozpárali je na čtyři díly, pro každého vojáka jeden. Vzali mu i košili, a když zjistili, že je beze švů, odshora dolů utkaná vcelku,

24řekli si spolu: „Netrhejme ji, raději losujme, komu připadne." Když to ti vojáci udělali, naplnilo se Písmo, jež říká: „Rozdělili si mé šaty, o mé roucho házeli los."

25U Ježíšova kříže stála i jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdaléna.

26Když Ježíš uviděl matku a učedníka, kterého miloval, jak tam stojí, řekl své matce: „Ženo, hle, tvůj syn."

27Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka." A ten učedník ji od té chvíle přijal k sobě.

28 Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

29 Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

30 Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

31 Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

32 Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

33 chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

34 Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

35 Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

36 E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

37 E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

28Když potom Ježíš věděl, že je již všechno dokonáno, řekl, aby se naplnilo Písmo: „Žízním!“

29Stála tam nádoba plná octa. Naplnili tedy houbu octem, nasadili na yzop a podali mu ji k ústům.

30Když Ježíš okusil ocet, řekl: „Je dokonáno!“ Sklonil hlavu a odevzdal ducha.

Zahradní hrob

31Bylo to v den příprav na obzvlášť významnou sobotu. Židovští představení nechtěli, aby těla zůstala na křížích až do soboty, a tak požádali Piláta, aby odsouzeným nechal zlámat nohy a dal je sejmout z křížů.

32A tak přišli vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním.

33Když ale přišli k Ježíši a uviděli, že je již mrtev, nelámali mu nohy.

34Jeden z vojáků mu probodl bok kopím a hned vyšla krev a voda.

35Ten, který to viděl, vydává svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že říká pravdu, abyste vy uvěřili.

36Toto se stalo, aby se naplnilo Písmo: „Nezlámou mu jedinou kost.“

37A jiné místo v Písmu říká: „Uvidí, koho probodli.“

38 Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

39 E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

40 Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

41 No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

42 Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

1 No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

2 Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

3 Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

38 Josef z Arimatie (který byl Ježíšův učedník, ale tajný, kvůli strachu z židovských představených) pak požádal Piláta, aby mohl sejmout Ježíšovo tělo z kříže. Pilát svolil, a tak přišel a sňal Ježíšovo tělo.

39 Přišel i Nikodém (který kdysi přišel za Ježíšem v noci) a přinesl směs myrhy a aloe, okolo sta liber.

40 Vzali Ježíšovo tělo a podle židovského pohřebního zvyku je zavinuli do pláten s těmi vonnými mastmi.

41 Poblíž místa jeho ukřižování byla zahrada a v té zahradě nový hrob, v němž ještě nebyl nikdo pochován.

42 A protože byl židovský den příprav, pochovali Ježíše do toho hrobu, neboť byl blízko.

Proč pláčeš?

Jan 20

1 Ráno prvního dne v týdnu šla Marie Magdaléna ještě za tmy k hrobu. Když uviděla kámen odvalený od hrobu,

2 běžela k Šimonu Petrovi a k dalšímu učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho dali!“

3 Petr se zvedl a spolu s tím druhým učedníkem vyrazili k hrobu.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena

Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[4]Běželi společně, ale ten druhý učedník Petra předběhl a dorazil k hrobu první.

[5]Naklonil se dovnitř, spatřil ležící plátna, ale dovnitř nešel.

[6]Po něm dorazil Šimon Petr. Vešel do hrobu a spatřil ležící plátna.

[7]Rouška, která mu přikrývala hlavu, však nebyla mezi plátny; ležela svinutá zvlášť.

[8]Když potom vešel i ten druhý učedník, který dorazil k hrobu jako první, uviděl a uvěřil.

[9](Ještě totiž nerozuměli Písmu, svědčícímu, že musí vstát z mrtvých.)

[10]A tak se ti učedníci vrátili zpět.

[11]Marie ale zůstala venku u hrobu a plakala. V pláči se naklonila do hrobu

[12]a na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, uviděla sedět dva anděly v bílém rouchu, jednoho u hlavy a druhého u nohou.

[13]„Proč pláčeš, ženo?“ zeptali se jí. „Vzali mého Pána a nevím, kam ho dali,“ odpověděla.

[14]Po těch slovech se obrátila a uviděla tam stát Ježíše (nevěděla ale, že je to on).

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos
Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[15]„Proč pláčeš, ženo?“ zeptal se jí Ježíš. „Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, odpověděla: „Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho dal, ať si ho mohu odnést.“

[16]„Marie!“ řekl jí Ježíš. Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabboni!“ (což znamená „Učiteli“).

[17]„Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým bratrům a vyřiď jim: ‚Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.‘“

[18]Marie Magdaléna pak šla a zvěstovala učedníkům, že viděla Pána a co jí řekl.

Pokoj vám

[19]Večer téhož dne, onoho prvního dne v týdnu, se učedníci kvůli strachu z židovských představených sešli za zavřenými dveřmi. Vtom přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“

[20]Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.

[21]„Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. „Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“

[22]Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.

[23]Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny; komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.
[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!
[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.
[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!
[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.
[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de

[24]Když tehdy mezi ně Ježíš přišel, jeden z Dvanácti, Tomáš zvaný Dvojče, tam nebyl.

[25]Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ „Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho rukou,“ odpověděl jim, „dokud prstem nesáhnu tam, kde byly hřeby, dokud nevložím ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.“

[26]O týden později byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Dveře byly zavřené, ale Ježíš přišel a postavil se doprostřed se slovy: „Pokoj vám.“

[27]Potom řekl Tomášovi: „Polož sem prst. Podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož mi ji do boku. Přestaň být nevěřící a začni věřit.“

[28]„Můj Pán a můj Bůh!“ zvolal Tomáš.

[29]„Uvěřil jsi, protože jsi mě viděl,“ řekl mu Ježíš. „Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili.“

[30]Ježíš ovšem před svými učedníky udělal i mnoho jiných zázraků, které v této knize nejsou zapsány.

[31]Tyto jsou ale zapsány, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.

Snídaně u jezera

Jan 21

[1]Potom se Ježíš znovu ukázal učedníkům u Tiberiadského jezera. Stalo se to takto:

Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[2]Šimon Petr, Tomáš zvaný Dvojče, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a další dva jeho učedníci byli spolu.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[3]„Jdu na ryby," řekl jim Šimon Petr. „Půjdeme s tebou," odpověděli. A tak šli a nastoupili na loď. Té noci ale nic nechytili.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[4]Za svítání stál na břehu Ježíš (učedníci ale nevěděli, že je to on).

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[5]„Nemáte něco k jídlu, hoši?" zavolal na ně. „Nemáme," odpověděli.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

[6]„Hoďte síť napravo od lodi a něco najdete," řekl jim. Hodili tedy síť a už ji ani nemohli utáhnout, kolik v ní bylo ryb.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[7]Učedník, kterého Ježíš miloval, tehdy řekl Petrovi: „To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, oblékl si plášť (protože byl svlečený) a vrhl se do vody.

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[8]Ostatní učedníci pak připluli s lodí (nebyli totiž daleko od břehu, jen asi dvě stě loket) a táhli tu síť s rybami.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[9]Když vystoupili na břeh, uviděli rozdělaný oheň a na něm rybu a chléb.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[10]Ježíš jim řekl: „Přineste trochu ryb, které jste teď nalovili."

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[11]Šimon Petr tedy šel a vytáhl na břeh plnou síť – 153 velkých ryb! A přestože jich bylo tolik, síť se neroztrhla.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[12]„Pojďte snídat," řekl jim Ježíš. Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?" protože věděli, že je to Pán.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[13]Ježíš přistoupil, vzal chléb a podával jim ho a podobně i rybu.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

[14]Tak se Ježíš už potřetí po svém zmrtvýchvstání ukázal učedníkům.

Pedro é interrogado

Pas mé ovce

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[15]Po snídani se Ježíš zeptal Šimona Petra: „Šimone Janův, miluješ mě více než oni?" „Ano, Pane," odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád." Ježíš mu na to řekl: „Pas mé beránky."

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[16]Potom se ho zeptal podruhé: „Šimone Janův, miluješ mě?" „Ano, Pane," odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád." Tehdy mu Ježíš řekl: „Pečuj o mé ovce."

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[17]Potom se ho zeptal potřetí: „Šimone Janův, máš mě rád?" Petr se zarmoutil, že se ho Ježíš potřetí zeptal: „Máš mě rád?" Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno. Ty víš, že tě mám rád." Ježíš mu na to řekl: „Pas mé ovce.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias;

[18]Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, oblékal ses a chodils, kam jsi chtěl.

quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

Až zestárneš, rozpřáhneš ruce, oblékne tě jiný a povede tě, kam nechceš.“

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[19](To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha.) Po těch slovech mu řekl: „Následuj mě.“

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[20]Petr se otočil a uviděl za sebou jít učedníka, kterého Ježíš miloval. (Byl to ten, který ho tehdy při večeři objal a zeptal se: „Pane, kdo tě zradí?“)

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[21]Když ho Petr uviděl, zeptal se Ježíše: „Pane, a co on?“

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[22]Ježíš mu řekl: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom? Ty mě následuj.“

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

[23]Mezi bratry se pak rozneslo, že ten učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, ale: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom?“

O testemunho de João

Epilog

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[24]To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a zapsal je; a víme, že jeho svědectví je pravdivé.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

[25]Ježíš ovšem udělal i mnoho jiných věcí. Kdyby měly být všechny jednotlivě vypsány, mám za to, že by bylo napsáno tolik knih, že by se ani nevešly na svět.

Atos dos Apóstolos

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Skutky Apoštolů

Budete mými svědky

Skutky 1

[1]První knihu jsem sepsal, drahý Teofile, o všem, co Ježíš začal dělat a učit

[2]až do dne, kdy byl vzat vzhůru poté, co skrze Ducha svatého dal pokyny svým vyvoleným apoštolům.

[3]Těm také po svém umučení mnoha jistými důkazy prokázal, že je živý, když se jim po čtyřicet dní ukazoval a mluvil o Božím království.

[4]Když se s nimi sešel, přikázal jim: „Neopouštějte Jeruzalém, ale očekávejte Otcovo zaslíbení, o kterém jste mě slyšeli mluvit.

[5]Jan křtil vodou, ale vy budete brzy pokřtěni Duchem svatým."

[6]Ti, kdo s ním byli, se ho zeptali: „Pane, obnovíš už teď království Izraele?"

[7]Odpověděl jim: „Není vaše věc znát časy a doby, které si Otec ponechal ve své pravomoci.

[8]Přijmete ale moc Ducha svatého přicházejícího na vás a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, v Samaří a až na konec světa."

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[9]Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a zmizel jim z očí v oblaku.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[10]Zatímco se upřeně dívali, jak odchází do nebe, hle, přistoupili k nim dva muži v bílém rouchu

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

[11]a řekli jim: „Co tu stojíte a hledíte k nebi, Galilejci? Tento Ježíš, který od vás byl vzat do nebe, se vrátí právě tak, jak jste ho viděli odcházet."

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

V horní místnosti

[12]Tehdy se vrátili do Jeruzaléma od Olivetské hory ležící poblíž města – na vzdálenost sobotní cesty.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[13]Když přišli, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali: Petr, Jakub, Jan, Ondřej, Filip, Tomáš, Bartoloměj, Matouš, Jakub (syn Alfeův), Šimon Zélot a Juda (syn Jakubův).

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

[14]Ti všichni svorně setrvávali v modlitbách společně s ženami i s Ježíšovou matkou Marií a s jeho sourozenci.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

Nový apoštol

[15]V té době vstal uprostřed shromážděných učedníků Petr (bylo jich tam asi sto dvacet) a řekl:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[16]„Bratři, muselo se naplnit, co v Písmu Davidovými ústy předpověděl Duch svatý o Jidášovi, který na Ježíše přivedl stráže,

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.
[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;
[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)
[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.
[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,
[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.
[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.
[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido
[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.
[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[17]ačkoli patřil mezi nás a měl podíl na této službě.“

[18](Jidáš za své špinavé peníze získal pole. Poté, co se oběsil, roztrhl se v půli a vyhřezly mu všechny vnitřnosti.

[19]Vědělo se o tom po celém Jeruzalémě, takže to pole dostalo v jejich řeči jméno Chakel-dama, totiž Krvavé pole.)

[20]„V knize Žalmů je psáno: ‚Jeho příbytek ať zůstane pustý a ať v něm nikdo nebydlí‘ a dále: ‚Jeho pověření ať přijme jiný.‘

[21]Jeden z těch, kdo s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš přebýval mezi námi,

[22]od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat vzhůru, se proto musí stát spolu s námi svědkem jeho vzkříšení.“

[23]Navrhli dva – Josefa Barnabáše, zvaného také Justus, a Matěje.

[24]Potom se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil,

[25]aby měl podíl na této službě a stal se apoštolem namísto Jidáše, který se odvrátil a odešel, kam patří.“

[26]Potom losovali: los padl na Matěje, a tak byl připočten k jedenácti apoštolům.

Den Letnic

Skutky 2

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;
[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.
[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.
[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.
[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.
[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?
[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?
[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,
[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,
[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[1]Když přišel den Letnic, byli všichni spolu.
[2]Náhle se z nebe ozval hukot, jako by se řítil prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli.
[3]Ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, které se rozdělily a spočinuly na každém z nich.
[4]Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.
[5]V Jeruzalémě tehdy pobývali zbožní Židé z každého národa na světě.
[6]Když se ozval ten hukot, sešla se spousta lidí a byli ohromeni, protože je každý slyšel mluvit svou vlastní řečí.
[7]Úžasem bez sebe říkali: „Hleďte, copak ti všichni, kdo tu mluví, nejsou Galilejci?
[8]Jak to, že tedy každý slyšíme svou rodnou řeč?
[9]Parthové, Médové, Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judeje i Kappadokie, Pontu a Asie,
[10]Frygie i Pamfylie, Egypta i krajů Libye vedle Kyrény a příchozí z Říma, jak Židé, tak proselyté,
[11]Kréťané i Arabové – slyšíme je mluvit našimi jazyky o velikých Božích věcech!“

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com

[12]Všichni žasli a nevěděli, co si o tom myslet. „Co má tohle znamenat?“ ptali se jeden druhého.

[13]Někteří se ale posmívali a říkali: „Opili se novým vínem!“

Bůh ho učinil Mesiášem!

[14]Tehdy vstal Petr s ostatními jedenácti a hlasitě k nim promluvil: „Židé a všichni, kdo pobýváte v Jeruzalémě, chci vám něco oznámit. Dobře mě poslouchejte:

[15]Tito lidé vůbec nejsou opilí, jak si myslíte – vždyť je teprve devět hodin!

[16]Děje se ale, co bylo předpověděno ústy proroka Joele:

[17] ‚V posledních dnech, praví Bůh, vyliji svého Ducha na všechny lidi. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci uvidí vidění, vaši starci budou mít sny.

[18] Jistěže na své služebníky a služebnice v těch dnech vyliji svého Ducha a budou prorokovat.

[19] Ukážu zázraky na nebi a znamení na zemi, krev a oheň a oblaka dýmu.

[20] Slunce se obrátí v tmu a měsíc v krev, než přijde veliký a zjevný Hospodinův den.

[21] Každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, však bude zachráněn.‘

[22]Slyšte má slova, Izraelité: Bůh vám dokázal, kdo je Ježíš Nazaretský, když

milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

skrze něj mezi vámi konal divy, zázraky a znamení, jak sami dobře víte.

[23]Když vám ho Bůh podle své jisté vůle a prozřetelnosti vydal, ukřižovali jste ho rukama bezbožníků.

[24]Bůh jej ale vzkřísil a zprostil utrpení smrti, protože nemohl zůstat v její moci.

[25]David o něm říká: ‚Hospodina vidím před sebou napořád, je po mé pravici, nezakolísám.

[26] Mé srdce je šťastné, můj jazyk zpívá, také mé tělo v naději odpočívá.

[27] Nenecháš v záhrobí duši mou, svého svatého nevydáš rozkladu.

[28] Cesty života jsi mi oznámil, ve své přítomnosti mě sytíš radostí!‘

[29]Bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pochován – jeho hrob tu máme dodneška!

[30]Jako prorok ale věděl, co mu Bůh zaslíbil: přísahal mu, že na jeho trůn posadí jednoho z jeho vlastních potomků.

[31]Když říkal, že jeho duše nezůstane v záhrobí a jeho tělo nepodlehne rozkladu, předvídal tedy Mesiášovo vzkříšení.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.
[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.
[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,
[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.
[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?
[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.
[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.
[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.
[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

Como viviam os convertidos

[32]A právě Ježíše Bůh vzkřísil – my všichni jsme toho svědkové!
[33]Byl vyvýšen na Boží pravici, přijal od Otce zaslíbení Ducha svatého a to, co teď vidíte a slyšíte, je jeho vylití.
[34]David přece nevystoupil do nebe, ale sám říká: ‚Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici,
[35]než ti tvé nepřátele k nohám položím.‘
[36]Ať si je všechen lid Izraele jist, že Bůh učinil Pánem a Mesiášem právě Ježíše, kterého jste ukřižovali!“
[37]Ta slova je zasáhla do srdce. Začali se Petra a ostatních apoštolů ptát: „Co máme dělat, bratři?“
[38]„Čiňte pokání,“ odpověděl Petr, „a každý se nechte pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy. I vy přijmete dar Ducha svatého,
[39]neboť to zaslíbení platí pro vás a vaše potomky i pro všechny, kdo jsou daleko – kohokoli povolá Hospodin, náš Bůh.“
[40]Dosvědčoval to ještě mnoha jinými slovy a vyzýval je: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“

Měli všechno společné

[41]Ti, kdo ochotně přijali jeho slova, se pak dali pokřtít a toho dne se připojilo okolo tří tisíc lidí.

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.
[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.
[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.
[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.
[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,
[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.
[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.
[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[42]Zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.
[43]Všechny naplnila posvátná úcta a skrze apoštoly se dělo mnoho zázračných znamení.
[44]Všichni věřící byli pospolu a měli všechno společné.

[45]Prodávali pozemky a majetky a rozdělovali všem, jak kdo potřeboval.

[46]Denně zůstávali svorně v chrámu a ve svých domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem.

[47]Chválili Boha a všem lidem byli příjemní. Pán k nim pak denně přidával další zachráněné.

Co mám, to ti dám

Skutky 3

[1]Petr a Jan se jednou ve tři hodiny šli účastnit odpoledních modliteb v chrámu.
[2]Právě tam byl přinesen jeden muž, chromý od narození. Každý den ho pokládali u chrámových vrat zvaných Krásná brána, aby si od těch, kdo vcházeli do chrámu, něco vyžebral.

[3]Když uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, prosil je o almužnu.

[4]Petr mu spolu s Janem pohlédl do očí a řekl: „Podívej se na nás.“
[5]Když vzhlédl, v očekávání, že od nich něco dostane,

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[6]Petr mu řekl: „Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď!“

[7]Vzal ho za pravou ruku, zvedl ho a do jeho nohou a kloubů se ihned vlila síla.

[8]Vyskočil na nohy a začal chodit. Pak s nimi vešel do chrámu, kde se procházel, poskakoval a chválil Boha.

[9]Všichni ho tam viděli, jak chodí a chválí Boha,

[10]a poznali, že je to ten, který sedával a žebral u Krásné brány. Ohromeni tím, co se mu stalo, byli úžasem bez sebe.

Čiňte pokání

[11]Zatímco se ten uzdravený mrzák držel Petra a Jana, všichni se v ohromení seběhli k nim do Šalomounova sloupoví.

[12]Když to Petr uviděl, promluvil k lidu: „Izraelité, proč se tomu divíte? Proč na nás hledíte, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento muž chodí?

[13]Bůh Abrahama, Izáka a Jákoba, Bůh našich otců, oslavil svého služebníka Ježíše, jehož jste sami vydali a zavrhli před Pilátem, který ho chtěl propustit.

[14]Svatého a spravedlivého jste zavrhli a místo něj jste si vyžádali vraha.

[15]Dárce života jste zabili, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[16]Bylo to jeho jméno, co na základě víry v něj dalo sílu tomuto muži, kterého vidíte a znáte. Ano, víra, která se opírá o něj, ho před vašima očima úplně uzdravila.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[17]Bratři, vím, že jste to udělali z nevědomosti stejně jako vaši vůdcové.

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[18]Bůh to dopustil, aby se naplnilo, co předpověděl ústy všech svých proroků: že Mesiáš bude trpět.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[19]Proto čiňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a od Hospodina přišel čas odpočinutí,

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20]až k vám pošle ohlášeného Mesiáše – Ježíše,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21]který zatím musí zůstat v nebi až do času nápravy všech věcí, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy všech svých svatých proroků.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[22]Už Mojžíš řekl našim otcům: ‚Hospodin, váš Bůh, vám vzbudí z vašich bratrů Proroka, jako jsem já – toho poslouchejte.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23]Každý, kdo by toho Proroka neposlechl, bude vyobcován z lidu.‘

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[24]Také Samuel a všichni proroci po něm předpovídali tyto dny.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua

[25]Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh uzavřel s našimi otci, když řekl

descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

26 Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

Atos 4

Pedro e João presos

1 Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

2 ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

3 e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

4 Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

5 No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

6 com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

7 e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

8 Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

9 visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

Abrahamovi: ‚Ve tvém semeni dojdou požehnání všechna pokolení země.‘

26Když Bůh vzkřísil svého Služebníka, poslal ho v první řadě k vám, aby přinesl požehnání každému, kdo se odvrátí od svých špatností.“

Petr a Jan před Veleradou

Skutky 4

1A když takto mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem chrámové stráže a se saduceji.

2Nemohli totiž snést, že učí lid a že v souvislosti s Ježíšem hlásají vzkříšení z mrtvých.

3Zatkli je, a protože už byl večer, nechali je do druhého dne ve vězení.

4Mnozí, kdo tu řeč slyšeli, však uvěřili, takže jejich počet dosáhl asi pěti tisíc mužů.

5Nazítří se v Jeruzalémě sešli židovští hodnostáři, starší a znalci Písma,

6velekněz Annáš a také Kaifáš, Jan, Alexandr a ostatní z veleknězského rodu.

7Postavili Petra s Janem doprostřed a vyslýchali je: „Jakou mocí a v čím jménu jste to udělali?“

8Tehdy jim Petr, naplněn Duchem svatým, řekl: „Vůdcové lidu a starší Izraele,

9jsme tu dnes vyslýcháni kvůli dobrému skutku, jímž bylo uzdravení nemocného člověka.

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[10]Proto vám všem i celému izraelskému lidu oznamuji, že tento člověk před vámi stojí zdravý ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, jehož jste vy ukřižovali a jehož Bůh vzkřísil z mrtvých.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[11]To je ten ‚kámen vámi staviteli zavržený, jenž se stal kamenem úhelným.‘

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

[12]V nikom jiném není spása – na světě není lidem dáno jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni!“

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[13]Když vůdcové viděli Petrovu a Janovu smělost a zjistili, že jsou to neučení a prostí lidé, žasli a poznali na nich, že byli s Ježíšem.

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[14]Když se podívali na toho uzdraveného muže, jak tam s nimi stojí, neměli co na to říci.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[15]Poručili jim, ať odejdou z radní místnosti, a začali se radit:

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[16]„Co s těmi lidmi uděláme? Celý Jeruzalém ví, že se skrze ně stal zjevný zázrak, a my to nemůžeme popřít.

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[17]Aby se to ale mezi lidmi přestalo šířit, pohrozme jim, ať už o tom jménu s nikým nemluví.“

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[18]A tak je zavolali a přikázali jim, ať už o Ježíšově jménu vůbec nemluví ani neučí.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[19]Petr a Jan jim odpověděli: „Myslíte, že je v Božích očích správné, abychom poslouchali vás více než Boha?

[20]Nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli.“

[21]Když ale nemohli najít nic, za co by je potrestali, znovu jim pohrozili a s ohledem na lid je propustili. Všichni totiž oslavovali Boha za to, co se stalo –

[22]člověk přes čtyřicet let chromý byl zázračně uzdraven!

Dej nám smělost

[23]Poté, co byli propuštěni, přišli ke svým a vyprávěli, co jim řekli vrchní kněží a starší.

[24]Když to bratři uslyšeli, svorně pozvedli hlas k Bohu: „Pane, ty jsi stvořil nebe i zemi, moře i všechno, co je v nich.

[25]Ty jsi skrze Ducha svatého řekl ústy svého služebníka, našeho otce Davida: ‚Proč se národy vzbouřily a lidé vymýšleli marnosti?

[26] Králové země povstali a vládcové se spřáhli proti Hospodinu a proti jeho Pomazanému.‘

[27]A opravdu, Herodes a Pontius Pilát se spřáhli s pohany a s lidem Izraele proti tvému svatému služebníku Ježíši, jehož jsi pomazal,

[28]a provedli, co tvá ruka a tvá vůle předurčila, že se má stát.

[29]Pohleď nyní na jejich výhrůžky, Hospodine, a dej svým služebníkům, ať mluví tvé slovo se vší smělostí.

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

Atos 5

Ananias e Safira

[30]Vztahuj svou ruku k uzdravování a dej, ať se ve jménu tvého svatého služebníka Ježíše dějí divy a zázraky!“

[31]Místo, na kterém se shromáždili, se po jejich modlitbě zatřáslo. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali směle mluvit Boží slovo.

Jedno srdce, jedna duše

[32]Celé to množství věřících mělo jedno srdce a jednu duši. Nikdo nic nenazýval svým vlastním majetkem, ale měli všechno společné.

[33]Apoštolové vydávali svědectví o vzkříšení Pána Ježíše s velikou mocí a na všech spočívala veliká milost.

[34]Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, protože ti, kdo vlastnili pole nebo domy, je prodávali a utržené peníze přinášeli

[35]k nohám apoštolů. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

[36]Joses, který od apoštolů dostal jméno Barnabáš (což v překladu znamená Syn potěšení), levita původem z Kypru,

[37]prodal své pole, přinesl peníze a položil je k nohám apoštolů.

Ananiáš a Zafira

Skutky 5

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[1]Také jeden muž jménem Ananiáš se svou manželkou Zafirou prodal pozemek;

[2]část utržených peněz ale s vědomím své manželky ukryl. Zbytek přinesl a položil k nohám apoštolů.

[3]Petr mu na to řekl: „Ananiáši, to tě tak ovládl satan, že jsi lhal Duchu svatému? Proč jsi ukryl část peněz za to pole?

[4]Copak nebylo tvé? Nemusel jsi ho prodávat. A když jsi ho prodal, bylo jen na tobě, co s penězi uděláš. Jak tě mohla taková věc napadnout? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!“

[5]Když Ananiáš uslyšel ta slova, skácel se mrtev k zemi. Na všechny, kdo to slyšeli, padla veliká bázeň.

[6]Několik mladíků vstalo, zabalili ho, odnesli ven a pohřbili.

[7]Asi po třech hodinách pak přišla i jeho žena, která nevěděla, co se stalo.

[8]Petr jí řekl: „Pověz mi, prodali jste to pole za tolik peněz?“ „Ano, za tolik,“ odpověděla.

[9]„To jste se domluvili, že budete pokoušet Hospodinova Ducha?“ řekl jí na to Petr. „Poslouchej! Za dveřmi už se blíží kroky těch, kdo pohřbili tvého muže, a vynesou i tebe.“

[10]Ihned se mu skácela mrtvá k nohám. Když mladíci vešli, nalezli ji mrtvou, a tak ji vynesli a pochovali vedle jejího muže.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

[11]Na celou církev i na všechny, kdo to slyšeli, tehdy padla veliká bázeň.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[12]Rukama apoštolů se mezi lidmi dělo mnoho divů a zázraků a všichni spolu svorně trávili čas v Šalomounově sloupoví.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[13]Nikdo jiný se tam k nim neodvažoval připojit, ale lid si jich velmi vážil.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[14]Množství mužů i žen se přidávalo k Pánu a věřících stále přibývalo.

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[15]Dokonce vynášeli nemocné na lůžkách a nosítkách a pokládali je na ulice, aby na některého z nich alespoň padl Petrův stín, až půjde kolem.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

[16]Množství lidí z okolních měst se scházelo do Jeruzaléma, přinášeli nemocné a trápené nečistými duchy a ti všichni byli uzdravováni.

A prisão dos apóstolos

Znovu před Veleradou

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[17]Tehdy povstal velekněz a všichni jeho stoupenci, totiž sekta saduceů. Naplněni nenávistí

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[18]nechali apoštoly zatknout a vsadit do veřejné věznice.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[19]Hospodinův anděl ale v noci otevřel dveře vězení a vyvedl je ven. Řekl jim:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[20]„Jděte, postavte se v chrámu a předneste lidu všechna slova tohoto Života."

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.
[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,
[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.
[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.
[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.
[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.
[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,
[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.
[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[21]Poslechli ho a za úsvitu přišli do chrámu a učili. Velekněz a jeho stoupenci zatím svolali Veleradu (totiž celé staršovstvo synů Izraele) a poslali pro apoštoly do vězení.

[22]Když tam ale strážní přišli, ve vězení je nenašli. Vrátili se tedy s hlášením:

[23]„Věznici jsme našli bezpečně uzamčenou, u dveří stály stráže, ale když jsme odemkli, uvnitř nikdo nebyl.“

[24]Když ta slova uslyšel velitel chrámové stráže s vrchními kněžími, nemohli pochopit, co se to stalo.

[25]Vtom někdo přišel s hlášením: „Hle, muži, které jste uvěznili, stojí v chrámu a učí lid!“

[26]Velitel se stráží pro ně ihned šel a přivedl je bez násilí; báli se totiž, aby je lid neukamenoval.

[27]Když je přivedli a postavili před Veleradu, velekněz se jich zeptal:

[28]„Copak jsme vám přísně nezakázali učit o tom jménu? Jenže vy jste svým učením naplnili celý Jeruzalém a chcete nás činit zodpovědnými za krev toho člověka!“

[29]Petr a apoštolové odpověděli: „Je třeba více poslouchat Boha než lidi.

30 O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.	30Bůh vašich otců vzkřísil Ježíše, kterého jste vy přibili na kříž a zabili.
31 Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.	31Právě jeho Bůh vyvýšil na svou pravici jako Vůdce a Spasitele, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů.
32 Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.	32A my jsme svědky těchto věcí a rovněž tak Duch svatý, jehož Bůh udělil těm, kdo ho poslouchají.“
O parecer de Gamaliel	
33 Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.	33Když to uslyšeli, rozzuřili se a začali se radit, jak je zabít.
34 Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,	34Tehdy vstal ve Veleradě jeden farizeus jménem Gamaliel, učitel Zákona ctěný vším lidem. Nechal ty muže na chvíli vyvést ven a
35 e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.	35potom řekl: „Izraelité, rozmyslete si, co s těmi lidmi chcete udělat.
36 Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.	36Před nedávnem povstal Teudas. Prohlašoval se za někoho velikého a připojilo se k němu okolo čtyř set mužů. Když byl zabit, všichni jeho přívrženci se rozutekli a nic z toho nebylo.
37 Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.	37Po něm povstal Juda Galilejský během sčítání lidu a strhl za sebou spoustu lidí. Ale i jeho přívrženci se rozutekli, jakmile zahynul.
38 Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;	38Proto vám říkám: Nechte ty lidi být a propusťte je. Je-li tento úmysl a toto dílo z lidí, nic z toho nebude.

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

[4] e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

[5] O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro,

[39]Je-li však z Boha, nic proti tomu nezmůžete. Nechcete snad bojovat proti Bohu!“

[40]A tak ho poslechli. Zavolali apoštoly, dali je zbičovat, a když jim zakázali mluvit v Ježíšově jménu, propustili je.

[41]A tak odešli z Velerady s radostí, že se jim dostalo cti snášet pohrdání pro jeho jméno.

[42]Každého dne pak nepřestávali v chrámu a po domech učit a prohlašovat Ježíše za Mesiáše.

Sedm služebníků

Skutky 6

[1]V té době, když se počet učedníků stále rozrůstal, začali si ti, kdo mluvili řecky, stěžovat, že jejich vdovy jsou oproti hebrejským kráceny na denních přídělech jídla.

[2]Dvanáct apoštolů proto svolalo shromáždění všech učedníků a řeklo: „Není správné, abychom se přestali věnovat Božímu slovu a sloužili u stolů.

[3]Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů dobré pověsti, plných Ducha a moudrosti, kterým tu práci svěříme.

[4]Sami se pak budeme nadále věnovat modlitbě a službě Slova.“

[5]Celé shromáždění s tím návrhem souhlasilo, a tak vybrali: Štěpána (muže plného víry a Ducha svatého), Filipa,

Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Atos 7

Prochora, Nikanora, Timona, Parména a Mikuláše (proselytu z Antiochie).

[6]Postavili je před apoštoly a ti na ně po modlitbě vkládali ruce.

[7]Boží slovo se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě se mocně rozrůstal. Také veliké množství kněží přijalo víru.

[8]Štěpán, plný víry a moci, konal mezi lidmi veliké divy a zázraky.

[9]Tehdy povstali někteří z takzvané synagogy Libertinů (totiž osvobozených otroků z Kyrény, Alexandrie, Kilikie a Asie) a začali Štěpánovi odporovat.

[10]Nemohli ale obstát proti moudrosti a Duchu, v jehož moci mluvil.

[11]Nastrčili proto muže, kteří prohlašovali: „Slyšeli jsme, jak se rouhá proti Mojžíšovi a proti Bohu!“

[12]Tím pobouřili lid i starší a znalce Písma, takže Štěpána nakonec zatkli a odvedli před Veleradu.

[13]Tam postavili falešné svědky, kteří tvrdili: „Ten člověk neustále mluví proti tomuto svatému místu a proti Zákonu.

[14]Slyšeli jsme ho říkat, že Ježíš Nazaretský zničí toto místo a změní ustanovení, která jsme dostali od Mojžíše!“

[15]Všichni, kdo seděli ve Veleradě, na něj upřeli pohled a viděli jeho tvář jako tvář anděla.

Štěpánova řeč

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o

Skutky 7

[1]Velekněz se ho zeptal: „Je to tak?“

[2]Štěpán odpověděl: „Bratři a otcové, slyšte! Když byl náš otec Abraham ještě v Mezopotámii, předtím než se usadil v Cháranu, ukázal se mu Bůh slávy

[3]a řekl mu: ‚Odejdi ze své země a ze svého příbuzenstva a pojď do země, kterou ti ukážu.‘

[4]Tehdy odešel ze země Chaldejců a usadil se v Chá-ranu. Když pak jeho otec zemřel, Bůh ho odtud přestěhoval do země, v níž teď bydlíte.

[5]Nedal mu v ní za dědictví ani stopu země, ale slíbil ji dát do vlastnictví jemu a jeho semeni po něm. I když byl ještě bezdětný,

[6]Bůh mu řekl: ‚Tvoji potomci budou žít jako přistěhovalci v cizí zemi. Budou zotročeni a utiskováni po čtyři sta let.

[7]Národ, jemuž budou otročit, ale budu sou-dit,‘ řekl Bůh. ‚Potom odejdou a budou mi sloužit na tomto místě.‘

[8]Tehdy jim vydal smlouvu o obřízce. Když pak Abraham zplodil Izáka, osmého dne ho obřezal a stejně tak Izák Jákoba a Jákob dvanáct patriarchů.

[9]Patriarchové žárlili na Josefa a prodali ho do Egypta, ale Bůh byl s ním.

[10]Vysvobodil ho ze všech jeho soužení a dal mu před faraonem, egyptským králem,

constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

milost a moudrost, takže ho ustanovil správcem Egypta i celého svého domu.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11]Potom přišel na celou egyptskou i kananejskou zem hlad a veliké soužení, takže naši otcové neměli co jíst.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12]Když Jákob uslyšel, že v Egyptě je obilí, poslal tam naše otce.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[13]Když přišli podruhé, Josef se dal svým bratrům poznat, a tak se farao seznámil s Josefovou rodinou.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[14]Josef pak k sobě pozval svého otce Jákoba i celé své příbuzenstvo v počtu sedmdesáti pěti osob.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[15]Jákob tedy sestoupil do Egypta, kde zemřel on i naši otcové.

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[16]Potom byli přeneseni do Šechemu a pochováni v hrobě, který Abraham koupil za stříbro od synů Šechemova otce Chamora.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[17]Jak se blížil čas, kdy se mělo naplnit Boží zaslíbení Abrahamovi, náš lid v Egyptě rostl a množil se,

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[18]dokud nepovstal jiný král, který už o Josefovi nevěděl.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Choval se k našemu národu lstivě a nutil naše předky odkládat vlastní novorozence, aby nepřežili.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]V té době se narodil Mojžíš. Byl překrásný. Tři měsíce ho chovali v rodném domě,

21 quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

22 E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

23 Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

24 Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

25 Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

26 No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

27 Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

28 Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

29 A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

30 Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

31 Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

21a když ho museli odložit, vzala si ho faraonova dcera a vychovala ho jako vlastního syna.

22Mojžíš byl vyučen veškeré moudrosti Egypťanů a byl mocný ve slovech i skutcích.

23Když mu bylo čtyřicet let, rozhodl se navštívit své bratry, syny Izraele.

24Uviděl, jak jeden z nich trpí bezpráví; zastal se ho, pomstil toho ubožáka a Egypťana zabil.

25Myslel si, že jeho bratři porozumí, že jim Bůh skrze něho přináší spásu, ale oni nerozuměli.

26Navštívil je i druhého dne a snažil se usmířit jejich potyčku: ‚Muži, jste bratři! Proč jeden druhému ubližujete?‘

27Ten, který ubližoval svému bližnímu, jej však odstrčil: ‚Kdo tě ustanovil naším vůdcem a soudcem?

28Chceš mě snad zabít, jako jsi včera zabil toho Egypťana?‘

29Kvůli těm slovům pak Mojžíš utekl a žil jako přistěhovalec v midiánské zemi, kde zplodil dva syny.

30Po dalších čtyřiceti letech se mu na poušti u hory Sinaj ukázal anděl v plameni hořícího keře.

31Mojžíš se tomu vidění podivil. Když se přiblížil, aby se lépe podíval, zazněl k němu Hospodinův hlas:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este

[32]‚Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ Mojžíš se roztřásl a neodvažoval se podívat.

[33]Hospodin mu řekl: ‚Zuj si obuv z nohou, protože místo, na němž stojíš, je svatá půda.

[34]Zřetelně jsem viděl trápení svého lidu v Egyptě; slyšel jsem jejich nářek a sestoupil jsem, abych je vysvobodil. Nyní tedy pojď, pošlu tě do Egypta.‘

[35]Tohoto Mojžíše, kterého zavrhli, když řekli: ‚Kdo tě ustanovil vůdcem a soudcem?‘, toho Bůh poslal jako vůdce a vysvoboditele, když se mu prostřednictvím anděla ukázal v onom keři.

[36]Tento Mojžíš je vyvedl na svobodu a konal divy a zázraky v egyptské zemi, na Rudém moři a po čtyřicet let na poušti.

[37]Tento Mojžíš řekl synům Izraele: ‚Bůh vám z vašich bratrů vzbudí Proroka, jako jsem já.‘

[38]Tento Mojžíš byl ve shromáždění Božího lidu na poušti. Stál mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sinaj, a našimi otci. To on přijal živá slova, aby je předal nám.

[39]Naši otcové ho ale nechtěli poslouchat. Zavrhli ho a v srdcích se obrátili do Egypta.

[40]Řekli Áronovi: ‚Udělej nám bohy, kteří by nás vedli! Kdo ví, co se stalo s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.‘

Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

41 Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

42 Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

43 e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

44 O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

45 O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

46 Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

47 Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

48 Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

41Tehdy si udělali tele, přinesli té modle oběti a radovali se z výtvoru svých rukou.

42Bůh se od nich odvrátil a nechal je sloužit nebeskému zástupu, jak je psáno v knize proroků: ‚Obětovali jste snad mně své oběti a dary těch čtyřicet let na poušti, dome izraelský?

43 Vztyčili jste stánek Molocha a hvězdu svého boha Remfana, obrazy, jež jste si udělali, abyste se jim klaněli! Proto vás vystěhuji až za Babylon.‘

44Naši otcové měli na poušti Stánek svědectví, jak nařídil Ten, který řekl Mojžíšovi, aby ho udělal podle vzoru, který viděl.

45Tento stánek převzali naši otcové a s Jozuem jej vnesli na území pohanů, které Bůh před našimi otci vyhnal. Tak to bylo až do dnů Davida,

46kterého si Bůh oblíbil a který prosil, aby mohl Bohu Jákobovu zřídit příbytek.

47Šalomoun mu potom postavil dům.

48Nejvyšší ale nebydlí v chrámech udělaných rukama. Jak říká prorok:

49 O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

50 Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

51 Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

52 Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

58 E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

59 E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

49 ‚Nebe je můj trůn, zemi mám u nohou jako podnožku. Jaký mi chcete stavět dům, praví Hospodin, a jaké místo, kde bych spočinul?

50 Copak jsem toto vše svou rukou nestvořil?‘

51 Jak jste jen tvrdošíjní! Chybí vám obřízka srdce a uší! Stále jen vzdorujete Duchu svatému – jak vaši otcové, tak i vy!

52 Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? Zabíjeli ty, kdo předpovídali příchod toho Spravedlivého, a vy jste ho teď zradili a zavraždili.

53 Přijali jste Zákon z rukou andělů, ale nezachovali jste ho!“

Ježíšův mučedník

54 Když to slyšeli, rozzuřili se tak, že na Štěpána začali skřípět zuby.

55 On však, plný Ducha svatého, upřel pohled k nebi. Uviděl Boží slávu a Ježíše stojícího po Boží pravici

56 a zvolal: „Hle, vidím otevřené nebe a Syna člověka stojícího po Boží pravici!“

57 Začali hlasitě křičet, zacpali si uši a svorně se na něj vrhli.

58 Vyhnali ho ven z města, kde ho kamenovali. Svědkové si tehdy odložili pláště k nohám mladíka jménem Saul.

59 Zatímco ho kamenovali, Štěpán se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha.“

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

[60]Klesl na kolena a hlasitě zvolal: „Nepočítej jim tento hřích, Pane!“ Po těch slovech zesnul.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

Skutky 8

[1]Saul jeho smrt schvaloval.

Evangelium v Samaří

V té době přišlo na církev v Jeruzalémě veliké pronásledování, takže se všichni kromě apoštolů rozprchli po judských a samařských krajích.

[2]Zbožní muži pochovali Štěpána a velmi ho oplakávali.

[3]Saul zatím pustošil církev. Vcházel do domů, odvlékal muže i ženy a zavíral je do vězení.

[4]Ti, kdo se rozprchli, ovšem kázali Slovo, kamkoli přišli.

[5]Filip vešel do města Samaří a kázal tam Krista.

[6]Lidé svorně naslouchali Filipovým slovům v celých zástupech, protože slyšeli a viděli zázraky, které dělal.

[7]Nečistí duchové s velikým křikem vycházeli z mnoha posedlých a mnozí ochrnutí a chromí byli uzdraveni.

[8]Celé město zažívalo velikou radost.

[9]V tom městě žil jeden muž jménem Šimon. Už dlouho ohromoval samařský lid svou magií a prohlašoval se za někoho výjimečného.

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois

[10]Všichni, od nejmenšího až po největšího, ho dychtivě poslouchali a říkali: „Tohle je jistě ta veliká Boží moc!“

[11]Poslouchali ho proto, že je tak dlouho ohromoval svou magií.

[12]Když ale uvěřili Filipovi kážícímu o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se muži i ženy pokřtít.

[13]Uvěřil dokonce i sám Šimon a po svém křtu se stále držel Filipa. Když viděl, jak veliké divy a zázraky se dějí, byl ohromen.

[14]Apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo Boží slovo, a tak k nim vyslali Petra a Jana.

[15]Ti přišli a modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého.

[16](Na nikoho z nich totiž ještě nesestoupil; byli pouze pokřtěni ve jménu Pána Ježíše.)

[17]Vkládali tedy na ně ruce a oni přijímali Ducha svatého.

[18]Když Šimon uviděl, že se Duch svatý uděluje skrze vkládání rukou apoštolů, přinesl jim peníze

[19]se slovy: „Dejte i mně tu moc, aby každý, na koho vložím ruce, přijal Ducha svatého!“

[20]Petr mu na to řekl: „Ať jsou tvé peníze zatraceny s tebou! To sis myslel, že Boží dar jde koupit za peníze?

julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

21 Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

22 Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

23 pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

24 Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

25 Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

26 Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

27 Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

28 estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

29 Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

30 Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

21Nemáš podíl ani účast na téhle věci, protože tvé srdce není před Bohem upřímné.

22Čiň pokání ze své špatnosti a modli se – snad ti Bůh ten úmysl tvého srdce odpustí.

23Vidím, jak jsi plný hořkosti a spoutaný nepravostí.“

24Šimon odpověděl: „Vy se za mě modlete k Pánu, ať se mi nestane nic z toho, co jste říkali!“

25Poté, co vydali svědectví a promluvili Pánovo slovo, vraceli se apoštolové do Jeruzaléma a kázali evangelium v mnoha samařských vesnicích.

Etiopský komoří

26Hospodinův anděl promluvil k Filipovi: „Vstaň a vydej se na jih, k pouštní cestě z Jeruzaléma dolů do Gazy.“

27Vydal se tedy na cestu a hle, narazil na jednoho Etiopana. Byl to komoří etiopské královny Kandaky, který spravoval všechny její poklady. Ten se přijel do Jeruzaléma poklonit Bohu

28a právě se vracel domů. Seděl na voze a četl proroka Izaiáše.

29Duch řekl Filipovi: „Dohoň ten vůz a jdi vedle něj.“

30Filip ho tedy doběhl a uslyšel ho, jak čte proroka Izaiáše. Zeptal se ho: „Rozumíš tomu, co čteš?“

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[31]„Jak bych mohl?“ odpověděl. „Jedině kdyby mi to někdo vyložil.“ A prosil Filipa, aby nastoupil a přisedl k němu.

[32]Místo, které v Písmu četl, bylo toto: „Jak ovce na porážku veden byl, jako když beránek před střihačem oněmí, ústa neotevřel.

[33] Ve svém ponížení byl zbaven práva a kdo vylíčí jeho rod? Vždyť byl na zemi připraven o život.“

[34]Komoří se Filipa zeptal: „Prosím tě, o kom to prorok mluví? O sobě, nebo o někom jiném?“

[35]Filip se ujal slova a počínaje tímto místem Písma mu zvěstoval Ježíše.

[36-37] A jak jeli, cesta vedla kolem nějaké vody. Komoří zvolal: „Pohleď, voda – co brání, abych byl pokřtěn?“

[38]a nechal zastavit vůz. Oba, Filip i komoří, sestoupili do vody a Filip ho pokřtil.

[39]Když vystoupili z vody, Hospodinův Duch uchvátil Filipa a komoří ho už nespatřil; jel tedy svou cestou a radoval se.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[40]Filip se pak octl v Azotu. Procházel všechna okolní města a kázal evangelium, až přišel do Cesareje.

Proč mě pronásleduješ?

Skutky 9

[1]Saul stále ještě chrlil smrtelné výhrůžky proti Pánovým učedníkům. Šel za veleknězem

[2]a vyžádal si od něj listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledat přívržence té Cesty – jak muže, tak ženy – a přivést je v poutech do Jeruzaléma.

[3]Když už se cestou blížil k Damašku, náhle ho obklopilo světlo z nebe.

[4]Padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?"

[5]Zeptal se: „Kdo jsi, Pane?" Ten odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.

[6]Vstaň a jdi do města; tam se dozvíš, co máš dělat."

[7]Muži v Saulově doprovodu zůstali stát bez hlesu; slyšeli totiž hlas, ale nikoho neviděli.

[8]Když se Saul zvedl ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho do Damašku odvést za ruku.

[9]Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10]V Damašku žil jeden učedník jménem Ananiáš. Pán ho ve vidění oslovil: „Ananiáši!“ Odpověděl: „Zde jsem, Pane.“

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11]Pán mu řekl: „Vstaň a jdi do ulice zvané Přímá. V Judově domě najdeš Saula z Tarsu – hle, právě se modlí

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]a ve vidění spatřil muže jménem Ananiáš, jak jde k němu a vkládá na něj ruku, aby prohlédl.“

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]Ananiáš namítl: „Pane, slyšel jsem od mnoha lidí, kolik zla ten muž napáchal tvým svatým v Jeruzalémě!

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]A teď má i zde od vrchních kněží pověření, aby spoutal všechny, kdo vzývají tvé jméno!“

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]Pán mu však řekl: „Jdi, neboť je to má vyvolená nádoba – bude přinášet mé jméno národům, králům i synům Izraele

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]a já mu ukážu, kolik musí vytrpět pro mé jméno.“

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[17]Ananiáš tedy šel do určeného domu. Vešel dovnitř, vložil na něj ruce a řekl: „Bratře Saule, Pán Ježíš, který se ti ukázal na cestě, po níž jsi šel, mě poslal, abys prohlédl a byl naplněn Duchem svatým.“

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[18]Saul náhle prohlédl, jako by mu z očí spadly šupiny. Potom vstal a dal se pokřtít.

[19]Přijal pokrm a posilnil se.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este

Saul popouzí Židy

Saul pak strávil několik dní s damašskými učedníky

[20]a hned začal v synagogách kázat, že Ježíš je Boží Syn.

[21]Všichni, kdo ho slyšeli, žasli a říkali: „Vždyť to je ten, který v Jeruzalémě hubil vyznavače toho jména! Copak sem nepřišel, aby je v poutech odvedl k vrchním kněžím?“

[22]Saul ale kázal stále mocněji a svými důkazy, že Ježíš je Mesiáš, popouzel damašské Židy.

[23]Když už to trvalo dost dlouho, Židé se dohodli, že ho zabijí.

[24]Saul se ale o jejich úkladech dozvěděl. Brány byly hlídány dnem i nocí, protože ho chtěli zabít,

[25]a tak ho učedníci v noci vzali a spustili ho v koši přes hradbu.

[26]Saul se tedy vrátil do Jeruzaléma. Pokoušel se připojit k učedníkům, ale všichni se ho báli. Nevěřili totiž, že je učedník.

[27]Barnabáš se ho však ujal. Přivedl ho k apoštolům a vyprávěl jim, jak Saul uviděl na cestě Pána a mluvil s ním a také jak v Damašku směle mluvil v Ježíšově jménu.

lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

28 Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

29 Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

30 Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

31 A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

32 Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

33 Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

34 Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

35 Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

36 Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

37 Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

28A tak s nimi zůstal v Jeruzalémě.

29Hovořil a přel se také s pořečtěnými Židy a ti mu začali ukládat o život.

30Když se to dozvěděli bratři, odvedli ho do Cesareje a poslali do Tarsu.

31Církve po celém Judsku, Galileji i Samaří pak zakoušely klid a sílily; žily v Hospodinově bázni a povzbuzovány Duchem svatým se rozrůstaly.

Petrova apoštolská cesta

32Petr obcházel všechny církve a cestou přišel také ke svatým v Lyddě.

33Tam nalezl člověka jménem Eneáš, který byl ochrnutý a už osm let byl upoután na lůžko.

34Petr mu řekl: „Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje. Vstaň a ustel si!“ On hned vstal

35a všichni obyvatelé Lyddy a Šáronu, kteří ho viděli, se obrátili k Pánu.

36V Joppě pak žila jedna učednice jménem Tabita (což je v překladu Dorkas), která oplývala dobrými skutky a almužnami.

37V těch dnech však onemocněla a zemřela. Omyli ji a položili do horní místnosti.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.
[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.
[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.
[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.
[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.
[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,
[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.
[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:
[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é,

[38]Lydda je blízko Joppy, a když se učedníci doslechli, že Petr je v Lyddě, poslali k němu dva muže s prosbou, aby k nim bez meškání přišel.
[39]Petr vstal a šel s nimi. Když přišel, zavedli ho do horní místnosti, kde ho s pláčem obstoupily všechny vdovy a ukazovaly košile a pláště, které jim Dorkas dělala, dokud byla s nimi.
[40]Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k jejímu tělu a řekl: „Tabito, vstaň!“ Otevřela oči, a když uviděla Petra, posadila se.
[41]On jí podal ruku a pomohl jí vstát. Potom zavolal svaté i vdovy a ukázal jim ji živou.
[42]Rozneslo se to po celé Joppě a mnozí uvěřili v Pána.
[43]Petr pak v Joppě bydlel delší čas u jistého Šimona koželuha.

Co Bůh očistil, neměj za nečisté

Skutky 10

[1]V Cesareji žil jeden muž jménem Kornelius, setník praporu zvaného Italský.
[2]Byl zbožný a bohabojný s celým svým domem, dával mnoho almužen lidu a stále se modlil k Bohu.
[3]Jednou odpoledne kolem třetí hodiny jasně uviděl ve vidění Božího anděla, jak k němu jde a říká: „Kornelie!“
[4]V úleku na něj vytřeštil oči a zeptal se: „Co je, Pane?“ Anděl mu řekl: „Tvé

SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

modlitby a almužny vzbudily Boží pozornost.

5 Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

5Hned pošli do Joppy a nech zavolat Šimona zvaného Petr.

6 Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

6Je hostem jistého Šimona koželuha, který má dům u moře.“

7 Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

7Když po těch slovech anděl odešel, Kornelius zavolal dva své služebníky a jednoho zbožného vojáka, který patřil k jeho pobočníkům.

8 e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

8Všechno jim vyložil a poslal je do Joppy.

Pedro tem uma visão

9 No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

9Druhého dne, zatímco se cestou blížili k městu, Petr vystoupil na plochou střechu domu, aby se modlil. Okolo poledne

10 Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

10dostal hlad a chtěl jíst. Než mu však připravili jídlo, upadl do vytržení.

11 então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

11Uviděl otevřené nebe a něco jako velikou plachtu, jak se za čtyři cípy spouští na zem.

12 contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

12V ní byla všemožná čtvernohá polní zvířata i šelmy, plazi a ptáci.

13 E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

13Vtom k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“

14 Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

14Petr odpověděl: „To ne, Pane! Nikdy jsem přece nejedl nic nečistého nebo poskvrněného.“

15 Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

15Ale hlas k němu promluvil znovu: „Co Bůh očistil, neměj za nečisté!“

16 Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

17 Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

18 e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

19 Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

20 levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

21 E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

22 Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

23 Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

24 No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

25 Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

16Opakovalo se to třikrát, než byla plachta vytažena zpátky do nebe.

17Zatímco si Petr marně lámal hlavu, co mělo to vidění znamenat, hle, muži poslaní Korneliem se doptali na Šimonův dům. Když dorazili ke dveřím,

18zavolali: „Je tu hostem Šimon zvaný Petr?“

19Petr zatím přemýšlel o tom vidění. Duch mu řekl: „Hledají tě tři muži.

20Vstaň, sejdi dolů a bez váhání odejdi s nimi, protože jsem je poslal já sám.“

21Petr tedy sešel dolů k těm mužům a řekl: „Já jsem ten, koho hledáte. Co vás přivádí?“

22Odpověděli: „Setník Kornelius, spravedlivý a bohabojný muž, který má dobrou pověst u celého židovského národa, dostal od svatého anděla pokyn, že tě má pozvat k sobě domů, aby vyslechl tvá slova.“

23Petr je tedy pozval dovnitř a pohostil.

Bůh nikomu nestraní

Nazítří vstal a odešel s nimi, doprovázen některými bratry z Joppy.

24Druhého dne dorazili do Cesareje. Kornelius je očekával a svolal své příbuzné a blízké přátele.

25Když Petr chtěl vejít, Kornelius mu vyšel vstříc, padl mu k nohám a poklonil se.

26 Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

27 Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

28 a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

29 por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

30 Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

31 e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

32 Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

33 Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

34 Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

26Petr ho ale zvedl se slovy: „Vstaň, vždyť i já jsem jen člověk!“

27V rozhovoru s ním vešel dovnitř. Když uviděl shromážděné množství lidí,

28řekl jim: „Sami víte, že pro Žida je nepřípustné, aby se stýkal s cizincem nebo ho navštěvoval. Bůh mi však ukázal, abych žádného člověka neměl za nečistého nebo poskvrněného,

29a tak jsem bez námitek přijal vaše pozvání a přišel jsem. Mohu se zeptat, proč jste mě pozvali?“

30Kornelius odpověděl: „Před třemi dny přesně touto dobou, o třetí odpoledne, jsem se doma modlil. Náhle se přede mnou postavil muž v zářícím rouchu

31a řekl: ‚Kornelie, tvá modlitba byla vyslyšena a tvé almužny nezůstaly bez povšimnutí před Bohem.

32Pošli do Joppy a nech zavolat Šimona zvaného Petr, který je hostem v domě Šimona koželuha u moře.‘

33Proto jsem k tobě hned poslal a ty jsi laskavě přišel. Teď jsme tu všichni před Boží tváří, abychom vyslechli, cokoli ti Bůh svěřil.“

34Petr se ujal slova a řekl: „Opravdu vidím, že Bůh nikomu nestraní,

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[35]ale v každém národě se mu líbí, kdokoli ho ctí a koná spravedlnost.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[36]To je to poselství, které Bůh svěřil synům Izraele; jím zvěstuje pokoj skrze Ježíše Krista, který je Pánem všech.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[37]Sami víte, co se dělo po celém Judsku; začalo to v Galileji, po křtu, který kázal Jan.

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[38]Ježíše z Nazaretu Bůh pomazal Duchem svatým a mocí. Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od ďábla, protože Bůh byl s ním.

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[39]My jsme svědkové všeho, co dělal v judské zemi a v Jeruzalémě. Oni ho přibili na kříž a popravili,

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[40]ale Bůh jej třetího dne vzkřísil a dal, aby se ukázal –

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[41]ne všemu lidu, ale svědkům, které Bůh předem vyvolil – nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[42]Uložil nám, abychom kázali všemu lidu a dosvědčovali, že on je ten, koho Bůh ustanovil soudcem živých i mrtvých.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

[43]Jemu vydávají svědectví všichni proroci: skrze jeho jméno přijme odpuštění hříchů každý, kdo v něj věří.“

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.
[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;
[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:
[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?
[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.
[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:
[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.
[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:
[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

[44]Ještě než to Petr dořekl, Duch svatý sestoupil na všechny, kdo poslouchali jeho řeč.

[45]Obřezaní věřící, kteří přišli s Petrem, užasli, že dar Ducha svatého je vylit i na pohany.

[46]Slyšeli je totiž, jak mluví v jiných jazycích a velebí Boha. Petr tehdy prohlásil:

[47]„Copak jim někdo může odepřít křest vodou, když přijali Ducha svatého jako my?“

[48]A tak je nechal pokřtít v Pánově jménu. Potom ho pozvali, aby s nimi pobyl ještě několik dní.

Kdo jsem, abych bránil Bohu?

Skutky 11

[1]Apoštolové a ostatní bratři v Judsku se doslechli, že i pohané přijali Boží slovo.

[2]Když Petr dorazil do Jeruzaléma, obřezaní věřící mu vytýkali:

[3]„Šel jsi k neobřezancům a jedl jsi s nimi!“

[4]Petr jim to začal po pořádku vysvětlovat:

[5]„Jednou, když jsem se ve městě Joppe modlil, ve vytržení jsem spatřil vidění: z nebe se za čtyři cípy spouštělo něco jako veliká plachta. Když sestoupila až ke mně,

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[6]pozorně jsem se do ní podíval a spatřil jsem čtvernohá polní zvířata i šelmy, plazy a ptáky.

[7]Tehdy jsem uslyšel hlas: ‚Vstaň, Petře, zabíjej a jez!‘

[8]Odpověděl jsem: ‚To ne, Pane! Nikdy jsem nevzal do úst nic nečistého nebo poskvrněného.‘

[9]Ten hlas z nebe ke mně ale promluvil znovu: ‚Co Bůh očistil, neměj za nečisté!‘

[10]Třikrát se to opakovalo, než to bylo všechno vytaženo zpátky do nebe.

[11]Vtom se před domem, ve kterém jsem byl, objevili tři muži. Byli za mnou posláni z Cesareje

[12]a Duch mi řekl, abych šel bez váhání s nimi. Doprovázelo mě těchto šest bratrů, s nimiž jsme vešli do domu toho muže.

[13]Vyprávěl nám, jak ve svém domě uviděl anděla. Stanul před ním a řekl: ‚Pošli do Joppy a nech zavolat Šimona zvaného Petr.

[14]Skrze to, co ti poví, budeš spasen ty i celý tvůj dům!‘

[15]A jen, co jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý stejně jako na počátku na nás.

[16]Tehdy jsem si vzpomněl na Pánova slova: ‚Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.‘

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[17]Jestliže jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, kdo jsem byl já, abych bránil Bohu?“

[18]Po těch slovech se upokojili a začali chválit Boha: „Tak tedy i pohanům dal Bůh pokání k životu!“

Církev v Antiochii

[19]Ti, kdo se rozprchli během pronásledování po Štěpánově smrti, dorazili až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie a šířili Boží slovo výhradně mezi Židy.

[20]Někteří z nich, původem z Kypru a Kyrény, však po příchodu do Antiochie oslovili evangeliem o Pánu Ježíši také Řeky.

[21]Hospodinova ruka byla s nimi a veliké množství jich uvěřilo a obrátilo se k Pánu.

[22]Zpráva o tom se donesla k církvi v Jeruzalémě, a tak do Antiochie vyslali Barnabáše.

[23]Když tam přišel a uviděl tu Boží milost, zaradoval se a všechny povzbuzoval, aby s oddaným srdcem zůstávali věrní Pánu.

[24](Byl to dobrý muž, plný Ducha svatého a víry.) A tak se k Pánu přidalo ještě mnoho dalších.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o

[25]Barnabáš proto odešel do Tarsu vyhledat Saula,

[26]a když ho našel, přivedl ho do Antiochie. Strávili v tamější církvi celý rok a učili spoustu lidí. Právě zde v Antiochii byli učedníci poprvé označeni za křesťany.

[27]V té době přišli do Antiochie proroci z Jeruzaléma.

[28]Jeden z nich jménem Agabos vstal a skrze Ducha oznamoval, že po celé říši bude veliký hlad. (Což se také splnilo za císaře Klaudia.)

[29]Učedníci tedy rozhodli, že každý podle své možnosti pošle pomoc bratrům v Judsku.

[30]To také udělali a poslali to starším po Barnabášovi a Saulovi.

Herodův marný boj

Skutky 12

[1]V té době král Herodes krutě napadl některé z těch, kdo patřili k církvi.

[2]Jakuba, bratra Janova, popravil mečem,

[3]a když viděl, že se to Židům líbí, rozhodl se zatknout i Petra. (Bylo to během Svátku nekvašených chlebů.)

[4]Když se ho zmocnil, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi čtveřicemi vojáků. Po Velikonocích ho totiž chtěl předvést k veřejnému slyšení.

guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

5 Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

6 Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

7 Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

8 Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

9 Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

10 Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

11 Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

12 Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João,

5Petr byl takto hlídán ve vězení, ale církev se za něj vroucně modlila k Bohu.

6Noc předtím, než ho chtěl Herodes předvést, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráže přede dveřmi hlídaly vězení.

7Vtom vedle něj stanul Hospodinův anděl a v cele zazářilo světlo. Udeřil Petra do boku a vzbudil ho: „Rychle vstávej!“ Řetězy mu spadly z rukou

8a anděl mu řekl: „Oblékni se a obuj.“ Když to udělal, anděl pokračoval: „Vezmi si plášť a pojď za mnou.“

9Petr ho následoval ven, ale nevěděl, že to s tím andělem je doopravdy; myslel si, že má vidění.

10Když minuli první i druhou stráž, přišli k železné bráně, která vedla do města, a ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, přešli jednu ulici a vtom jej anděl opustil.

11Když Petr přišel k sobě, řekl si: „Teď vidím, že to bylo doopravdy! Pán poslal svého anděla a vytrhl mě z Herodovy ruky a ze všeho, co židovský lid očekával.“

12Když to pochopil, šel do domu Marie, matky Jana Marka, kam se mnozí sešli k modlitbám.

cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[13]Petr zatloukl na dveře brány a přišla otevřít služka jménem Rhodé.

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[14]Když poznala Petrův hlas, samou radostí neotevřela bránu, ale běžela dovnitř se zprávou, že Petr stojí před branou.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15]Říkali jí: „Blázníš?!" Když ale tvrdila, že je to pravda, řekli: „To musí být jeho anděl."

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16]Petr však nepřestával tlouci. Když konečně otevřeli a spatřili ho, byli ohromeni.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17]Pohybem ruky je utišil a vyprávěl jim, jak ho Pán vyvedl z vězení. Potom řekl: „Povězte to Jakubovi a bratrům." Vyšel ven a zamířil jinam.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]Když se rozednilo, mezi vojáky vypukl nemalý rozruch nad tím, co se stalo s Petrem.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

[19]Herodes ho marně hledal. Stráže nechal po výslechu popravit a odebral se z Judska do Cesareje, kde zůstal.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram

[20]Herodes se tehdy velmi hněval na Týrské a Sidonské. Proto se za ním svorně vypravili, a když si získali královského komořího Blasta, žádali o smír (jejich kraj byl totiž závislý na dodávkách z králova území).

reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

21 Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

22 e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

23 No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

24 Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

25 Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

1 Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

2 E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

3 Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

4 Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

21Ve sta- novený den se Herodes v královském rouše posadil na trůn a pronesl k nim řeč.

22Lid začal volat: „Hlas boží, ne lidský!“

23A vtom jej udeřil Hospodinův anděl, protože nevzdal slávu Bohu: vypustil duši rozežrán červy.

24Boží slovo se pak šířilo a rozmáhalo se.

Barnabáš a Saul vysláni na cestu

25Když Barnabáš a Saul splnili svůj úkol, vrátili se z Jeruzaléma a vzali s sebou i Jana Marka.

Skutky 13

1V antiochijské církvi byli proroci a učitelé: Barnabáš, Šimon zvaný Černý, Lucius Kyrénský, Menachem, vychovaný společně s tetrarchou Herodem, a Saul.

2Jednou, když uctívali Pána a postili se, Duch svatý řekl: „Oddělte mi Saula a Barnabáše pro dílo, k němuž jsem je povolal.“

3Po půstu a modlitbě na ně tedy vložili ruce a propustili je.

Kypr

4Oni pak, vysláni Duchem svatým, přišli do Seleukie, odkud odpluli na Kypr.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[5]Když dorazili do Salaminy, kázali Boží slovo v židovských synagogách; také Jan byl s nimi, aby jim pomáhal.

[6]Procestovali ten ostrov až do Páfu, kde narazili na jednoho čaroděje, židovského falešného proroka jménem Bar-Jesus,

[7]který se vetřel do přízně místního prokonzula Sergia Pavla. Tento rozumný muž si Barnabáše a Saula nechal zavolat, protože toužil slyšet Boží slovo.

[8]Onen Elymas (neboli čaroděj, jak se jeho jméno překládá) jim však odporoval a snažil se prokonzulovi zabránit ve víře.

[9]Saula, zvaného také Pavel, naplnil Duch svatý. Podíval se mu zpříma do očí

[10]a řekl: „Ty ďáblův synu plný přetvářky a podlosti! Ty nepříteli vší spravedlnosti! Nepřestaneš podvracet Hospodinovy přímé cesty?

[11]Hle, ruka Hospodinova tě teď raní slepotou! Bude to trvat, než zase uvidíš slunce!“ Vtom na Elymase padla temná mlha, takže tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku.

[12]Když prokonzul uviděl, co se stalo, uvěřil, ohromen Pánovým učením.

Antiochie Pisidská

[13]Pavel a jeho společníci pak odpluli z Páfu a dorazili do Perge v Pamfylii. Jan je však opustil a vrátil se do Jeruzaléma.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[14]Pokračovali tedy z Perge sami, až dorazili do Antiochie Pisidské. V sobotu šli do synagogy a posadili se.

[15]Když skončilo čtení Zákona a Proroků, představení synagogy je vyzvali: „Bratři, pokud máte pro lid nějaké slovo povzbuzení, mluvte."

[16]Pavel vstal, pokynul rukou a řekl: „Izraelité a všichni Boží ctitelé, slyšte:

[17]Bůh tohoto lidu, Izraele, vyvolil naše otce. Pozdvihl tento lid, když pobýval v Egyptě, a vyvedl jej odtud svou vztaženou paží.

[18]Po čtyřicet let snášel jejich způsoby na poušti,

[19]a když vyhladil sedm národů v zemi Kanaán, rozdělil jim jejich zem losem.

[20]To vše trvalo asi čtyři sta padesát let. Až do proroka Samuele jim dával soudce.

[21]Když pak žádali o krále, Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, muže z pokolení Benjamínova. Po čtyřiceti letech

[22]jej však zavrhl a pozdvihl jim za krále Davida, o němž vydal toto svědectví: ‚Našel jsem Davida, syna Jišajova, muže podle mého srdce; on mi vyplní všechna přání.'

[23]Z jeho semene Bůh vzbudil Izraeli zaslíbeného Spasitele – Ježíše,

24 havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

24před jehož příchodem kázal Jan všemu lidu Izraele křest pokání.

25 Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

25Ke konci své cesty Jan říkal: „Já nejsem ten, za koho mě pokládáte – hle, on přichází po mně! Jemu nejsem hoden ani rozvázat obuv na nohou.‘

26 Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

26Bratři, synové rodu Abrahamova, i vy, kdo ctíte Boha spolu s nimi, vám bylo posláno toto slovo spásy.

27 Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

27Obyvatelé Jeruzaléma ani jejich vůdcové ho však nepoznali. Odsoudili ho, a tak naplnili hlasy Proroků, kteří se čtou každou sobotu.

28 e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

28Ačkoli nenašli nic, za co by zasloužil smrt, vyžádali si na Pilátovi jeho popravu.

29 Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

29Když naplnili všechno, co o něm bylo psáno, sňali jej z kříže a položili do hrobu.

30 Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

30Bůh jej ale vzkřísil z mrtvých!

31 e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

31On se pak po mnoho dní ukazoval těm, kdo s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma, a ti teď o něm vydávají svědectví lidem.

32 Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

32Přinášíme vám tedy radostnou zprávu: Zaslíbení daná našim otcům

33 como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

33Bůh splnil nám, jejich potomkům, když vzkřísil Ježíše. Tak je to popsáno ve druhém Žalmu: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým!‘

34 E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

34A že ho vzkřísil z mrtvých, aby nikdy nepodlehl zkáze, řekl takto: ‚Dám vám svatá zaslíbení učiněná Davidovi.‘

35 Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

35Proto na jiném místě říká: ‚Svého svatého nevydáš rozkladu.‘

36 Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

36David ve svém pokolení zajisté posloužil Boží vůli. Když však zesnul a byl připojen ke svým otcům, podlehl rozkladu.

37 Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

37Ten, kterého Bůh vzkřísil, však rozklad nepoznal.

38 Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

38Bratři, oznamuji vám, že skrze něj se vám zvěstuje odpuštění hříchů.

39 e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

39Skrze něj je každý věřící ospravedlněn od všeho, od čeho vás Mojžíšův zákon ospravedlnit nemohl.

40 Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

40Dejte si však pozor, aby se vám nestalo, co je psáno v Prorocích:

41 Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

41 ‚Pohleďte, pohrdavci, podivte se a zhyňte: Já konám dílo ve vaší době, dílo, jemuž neuvěříte, i kdyby vám o něm někdo vyprávěl!‘“

Instados a pregar no sábado seguinte

42 Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

42Když pak odcházeli ze synagogy, místní pohané je prosili, aby jim o těch věcech vyprávěli příští sobotu.

43 Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

43Jakmile bylo shromáždění rozpuštěno, mnozí Židé i zbožní proselyté šli za Pavlem a Barnabášem. Ti je pak v rozhovoru nabádali, ať zůstávají v Boží milosti.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

44 No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

45 Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

46 Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

47 Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

48 Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

49 E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

50 Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

51 E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

52 Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

44Příští sobotu se ke slyšení Božího slova sešlo skoro celé město.

45Když Židé uviděli ty davy, naplnila je závist a začali rouhavě popírat, cokoli Pavel řekl.

46Pavel a Barnabáš jim směle odpověděli: „Vy jste měli Boží slovo slyšet jako první. Protože ho však odmítáte, a považujete se tak za nehodné věčného života, hle, obracíme se k pohanům!

47Tak nám to totiž přikázal Hospodin: ‚Učinil jsem tě světlem národů, abys dal spásu celému světu.‘“

48Když to pohané uslyšeli, začali se radovat a oslavovat Pánovo slovo a všichni, kdo byli předurčeni k věčnému životu, uvěřili.

49Pánovo slovo se pak šířilo po celém kraji.

50Židovští vůdci ale poštvali bohabojné a vážené ženy i přední muže města, aby proti Pavlovi a Barnabášovi rozpoutali pronásledování a vyhnali je ze svého kraje.

51Ti však na ně setřásli prach z nohou a přišli do Ikonia.

52Učedníci pak byli plní radosti a Ducha svatého.

Ikonium

Skutky 14

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.
[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.
[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.
[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.
[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,
[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,
[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.
[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,
[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.
[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

[1]Také v Ikoniu šli do židovské synagogy a mluvili tak, že uvěřilo veliké množství Židů i Řeků.

[2]Ti Židé, kteří neuvěřili, ale podnítili pohany a poštvali je proti bratrům.

[3]Přesto tam strávili dlouhý čas a směle mluvili o Pánu, který potvrzoval poselství o své milosti a působil skrze jejich ruce divy a zázraky.

[4]Obyvatelstvo města se rozdělilo: jedni byli s Židy a druzí s apoštoly.

[5]Když se je však pohané i Židé se svými vůdci rozhodli napadnout a kamenovat,

[6]dozvěděli se to a utekli do lykaonských měst Lystry a Derbe a jejich okolí.

[7]I tam šířili evangelium.

Lystra a Derbe

[8]V Lystře sedával jeden muž. Nemohl na nohy, neboť byl od lůna své matky chromý a nikdy nechodil.

[9]Také on naslouchal Pavlovým slovům. Když se mu Pavel podíval do očí a viděl jeho víru, že bude uzdraven,
[10]řekl silným hlasem: „Postav se na nohy a stůj rovně!“ A on vyskočil a začal chodit.

[11]Když lidé viděli, co Pavel udělal, začali lykaonsky volat: „Bohové sestoupili k nám v lidské podobě!“

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[12]Barnabášovi začali říkat Zeus a Pavlovi Hermes (protože mluvil hlavně on).

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[13]Kněz Diova chrámu, který stál před městem, přivedl k branám ověnčené býky a chtěl s lidmi začít obětovat.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[14]Jakmile to apoštolové Barnabáš a Pavel uslyšeli, roztrhli svá roucha, vběhli do davu a křičeli:

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[15]„Co to děláte? Vždyť jsme jen lidé jako vy! Přišli jsme vám zvěstovat, abyste se obrátili od těchto marností k živému Bohu, který stvořil nebe, zemi i moře a všechno v nich.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16]V minulých dobách nechával všechny národy chodit po jejich cestách,

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17]ale nikdy o sobě nepřestal svědčit svým dobrodiním: z nebe nám dává déšť i časy úrody a naše nitro sytí jídlem a radostí.“

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]A těmi slovy taktak upokojili davy, aby jim neobětovaly.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[19]Vtom ale dorazili Židé z Antiochie a Ikonia a strhli davy k tomu, aby Pavla ukamenovali. Když už ho měli za mrtvého, vyvlekli ho za město.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos

[20]Když ho však obstoupili učedníci, vstal a vrátil se do města. Druhého dne pak s Barnabášem odešel do Derbe.

Zpáteční cesta

[21]I tomuto městu zvěstovali evangelium. Poté, co tu získali mnoho učedníků, vydali se na zpáteční cestu do Lystry, Ikonia a Antiochie.

[22]Posilovali duše učedníků a vyzývali je, aby zůstávali ve víře a že do Božího království musíme vejít skrze mnohá soužení.

[23]V každé církvi jim s modlitbou a postem vybrali starší a svěřili je Pánu, v něhož uvěřili.

[24]Prošli Pisidii a přišli do Pamfylie.

[25]Poté, co kázali slovo v Perge, odešli do Attalie

[26]a odtud vypluli do Antiochie, odkud byli předtím svěřeni Boží milosti k dílu, které nyní vykonali.

[27]Když tam dorazili, shromáždili církev a vyprávěli, co všechno Bůh skrze ně učinil a že otevřel dveře víry pohanům.

[28]Zůstali tam s učedníky po delší čas.

Jeruzalémský sněm

Skutky 15

[1]Potom přišli někteří z Judska a začali bratry učit: „Pokud se nedáte obřezat

circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

podle Mojžíšova způsobu, nemůžete být spaseni.“

2 Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

2Pavel a Barnabáš s nimi proto vedli nemalý spor a hádku, a tak bylo rozhodnuto, že Pavel, Barnabáš a někteří další půjdou s toutо otázkou za apoštoly a staršími do Jeruzaléma.

3 Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

3Vysláni církví tedy procházeli Fénicií a Samařím a vyprávěli o obrácení pohanů a přinášeli všem bratrům velikou radost.

4 Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

4Když dorazili do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštoly i staršími a vyprávěli jim, co skrze ně Bůh udělal.

5 Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

5Povstali však někteří věřící ze sekty farizeů a říkali, že pohané se musí obřezávat a že se jim má přikázat, ať zachovávají Mojžíšův zákon.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

6 Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

6Apoštolové a starší se tedy sešli, aby tu věc zvážili.

7 Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

7Po velikém dohadování vstal Petr a promluvil k nim: „Bratři! Sami víte, že Bůh z nás už dávno vybral mě, aby pohané slyšeli slovo evangelia z mých úst a uvěřili.

8 Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito

8Bůh, který zná lidská srdce, jim tehdy vydal svědectví, když jim dal Ducha svatého tak jako nám.

Santo a eles, como também a nós nos concedera.

9 E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

10 Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

11 Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

12 E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

13 Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

14 expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

15 Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

16 Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

17 Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

18 diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

9Vírou očistil jejich srdce a neučinil žádný rozdíl mezi námi a jimi.

10Proč tedy teď pokoušíte Boha? Proč nakládáte učedníkům jho, které nemohli unést ani naši otcové ani my?

11Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše.“

12Celé shromáždění zmlklo a poslouchali Barnabáše a Pavla, kteří vyprávěli, jaké divy a zázraky skrze ně Bůh konal mezi pohany.

13Když domluvili, vzal si slovo Jakub: „Poslouchejte mě, bratři.

14Šimon tu vyprávěl, jak Bůh poprvé navštívil pohany, aby z nich přijal svůj vlastní lid.

15S tím se plně shodují slova proroků, neboť je psáno:

16 ‚Znovu se vrátím a obnovím zbořený stan Davidův. Jeho trosky obnovím a vztyčím jej,

17 aby ostatní lidé hledali Hospodina – všichni pohané mé jméno nesoucí, praví Hospodin, který činí tyto věci,‘

18věci, které oznamoval už před věky.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[19]Proto soudím, abychom pohanům, kteří se obracejí k Bohu, nečinili potíže.

[20]Napišme jim však, ať se vyhýbají modloslužbě, smilstvu, masu zardoušených zvířat a krvi.

[21]Mojžíš má přece odedávna kazatele po všech městech, kde ho čtou v synagogách každou sobotu.“

Dopis věřícím z pohanů

[22]Apoštolové a starší se shodli s celou církví, že do Antiochie pošlou s Pavlem a Barnabášem své zástupce. Byli to přední bratři Juda (zvaný také Barsabáš) a Silas.

[23]Po nich poslali tento dopis: Apoštolové, starší a všichni bratři zdraví bratry z pohanů v Antiochii, Sýrii a Kilikii.

[24]Slyšeli jsme, že vás někteří od nás znepokojili a zmátli, když vám říkali, že se musíte dát obřezat a zachovávat Zákon. K ničemu takovému jsme je nepověřili.

[25]My shromáždění jsme se svorně shodli, že k vám pošleme své zástupce spolu s našimi milovanými Barnabášem a Pavlem,

[26]kteří pro jméno našeho Pána Ježíše Krista nasadili své životy.

[27]Posíláme k vám Judu a Silase, kteří vám to vše ústně potvrdí:

28 Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

29 que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

30 Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

31 Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

32 Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

33 Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

34 [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

35 Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

36 Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

37 E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

38 Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

28Shodli jsme se s Duchem svatým, že na vás nebudeme vkládat žádné další břemeno kromě těchto nezbytných věcí:

29vyhýbejte se modloslužbě, krvi, masu zardoušených zvířat a smilstvu. Uchráníte- li se těchto věcí, uděláte dobře. Buďte zdrávi.

30Vysláni na cestu přišli do Antiochie, svolali shromáždění a předali dopis.

31Bratři ho přečetli a měli z toho povzbuzení radost.

32Juda se Silasem (kteří byli také proroci) pak mnoha slovy povzbuzovali a posilovali bratry.

33-34A když tam strávili nějaký čas, bratři je v pokoji vyslali zpět k apoštolům.

35Pavel a Barnabáš zůstali v Antiochii také a spolu s mnoha dalšími vyučovali a kázali Pánovo slovo.

Pavlova druhá cesta

36Po nějaké době Pavel řekl Barnabášovi: „Pojďme se vrátit a navštívit naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali Pánovo slovo, ať zjistíme, jak se mají.“

37Barnabáš chtěl, aby s sebou vzali i Jana Marka,

38ale Pavlovi se to nezdálo, protože je v Pamfylii opustil a nešel s nimi do díla.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.
[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.
[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;
[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.
[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.
[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.
[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,
[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.
[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[39]Vznikl z toho tak ostrý spor, že se spolu rozešli. Barnabáš vzal s sebou Marka a odplul na Kypr,
[40]kdežto Pavel si vybral Silase, a když ho bratři svěřili Boží milosti, vydal se na cestu.
[41]Procházel Sýrii a Kilikii a posiloval církve.

Skutky 16

[1]Přišel do Derbe a Lystry a hle, byl tu jeden učedník jménem Timoteus, syn věřící Židovky a řeckého otce.
[2]Bratři v Lystře a Ikoniu ho velmi chválili,
[3]a tak se Pavel rozhodl, že ho vezme s sebou na cesty. Vzal ho tedy a kvůli tamějším Židům ho obřezal. (Všichni totiž věděli, že jeho otec byl Řek.)
[4]Když pak procházeli města, předávali jim závazná rozhodnutí, na nichž se usnesli apoštolové a starší v Jeruzalémě.
[5]Církve pak sílily ve víře a rostly v počtu každý den.
[6]Procestovali Frygii a Galacii, protože jim Duch svatý zabránil kázat Slovo v Asii.
[7]Když se přiblížili k Mysii, pokoušeli se jít do Bitynie, ale Duch Ježíšův jim to nedovolil.
[8]Obešli tedy Mysii a dorazili do Troady.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[9]Tam měl Pavel v noci vidění. Stál před ním nějaký Makedonec a prosil ho: „Přijď do Makedonie a pomoz nám!"

Filipy

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

[10]Jakmile Pavel přijal to vidění, ihned jsme se rozhodli vyrazit do Makedonie, přesvědčeni, že nás Bůh povolal, abychom jim kázali evangelium.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[11]Vypluli jsme z Troady, vydali se přímým směrem k Samothráké a příštího dne jsme dorazili do Neapole.

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[12]Odtud jsme odešli do Filip, které jsou předním městem té části Makedonie a římskou kolonií. Poté, co jsme ve městě strávili několik dní,

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[13]vyšli jsme v sobotu za město k řece, kde bylo zvykem se modlit. Posadili jsme se tam a mluvili k ženám, které se tam shromáždily.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[14]Naslouchala nám také jedna bohabojná žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel říkal,

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

[15]a tak se i s celou domácností nechala pokřtít. Potom nás prosila: „Pokud mě máte za věrnou Pánu, buďte hosty v mém domě." A tak nás přemluvila.

A cura de uma jovem adivinhadora

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[16]Jednou, když jsme se šli modlit, potkala nás jedna otrokyně, která měla věšteckého ducha a přinášela svým pánům veliké zisky předpovídáním budoucnosti.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da

[17]Začala za Pavlem a za námi chodit a vykřikovala: „Tito lidé jsou služebníci Nejvyššího Boha! Ohlašují vám cestu spásy!“

[18]Když to trvalo mnoho dní, Pavel to už nemohl snést, a tak se obrátil a řekl tomu duchu: „Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, vyjdi z ní!“ V tu chvíli byl pryč.

[19]Když její páni uviděli, že jejich naděje na další zisk je pryč, chopili se Pavla a Silase a táhli je na náměstí před úřad.

[20]Přivedli je k městským správcům a řekli: „Tito lidé bouří naše město! Jakožto Židé

[21]hlásají zvyky, které jsou pro nás Římany nepřijatelné a nepřípustné!“

[22]A když se proti nim postavil i srocený dav, úředníci jim strhali šaty a nařídili, ať jsou zbiti holemi.

[23]Po mnoha ranách je vsadili do vězení a žalářníkovi přikázali, aby je přísně hlídal.

[24]Ten je podle rozkazu vsadil do nejhlubší cely a nohy jim sevřel kládou.

[25]Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpívali chvály Bohu a vězňové jim naslouchali.

[26]Vtom nastalo tak veliké zemětřesení, že se vězení otřáslo v základech. Všechny

prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

dveře se hned otevřely a všem spadly okovy.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

[27]Žalářník se probudil, a když uviděl dveře vězení otevřené, vytáhl meč a chtěl se zabít v domnění, že vězňové utekli.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[28]Pavel však hlasitě vykřikl: „Neubližuj si! Všichni jsme tu!“

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29]Žalářník si řekl o světlo, vběhl dovnitř a rozechvěn padl před Pavlem a Silasem na kolena.

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30]Pak je vyvedl ven a ptal se: „Pánové, co mám dělat, abych byl spasen?“

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31]Odpověděli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i tvůj dům!“

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32]Potom přinesli Pánovo slovo jemu i všem u něj doma.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33](Ještě v tu noční hodinu je totiž vzal k sobě, aby jim omyl rány.) Hned nato se dal s celou svou domácností pokřtít.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34]Uvedl je do svého domu, prostřel stůl a radoval se, že s celou domácností uvěřil Bohu.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35]Když se rozednilo, poslali městští správci biřice se vzkazem: „Propusť ty lidi!“

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36]Žalářník tedy Pavlovi řekl: „Správci vzkázali, že máte být propuštěni. Pojďte ven a odejděte v pokoji.“

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[37]Pavel však odpověděl: „Zbili nás veřejně. Potom nás, římské občany, bez soudu vsadili do vězení – a teď nás chtějí vyhnat potají? To tedy ne! Ať přijdou a vyvedou nás sami!"

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[38]Biřicové to šli vyřídit městským správcům. Když uslyšeli, že to jsou římští občané, polekali se

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[39]a šli je prosit za odpuštění. Vyvedli je ven a prosili je, ať opustí město.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

[40]Pavel a Silas tedy vyšli z vězení, přišli k Lydii, kde se uviděli s bratry, povzbudili je a odešli.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

Skutky 17

Tesalonika

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[1]Přes Amfipolis a Apolonii pak přišli do Tesaloniky, kde byla židovská synagoga.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[2]Pavel tam podle svého zvyku šel a po tři soboty k nim promlouval z Písem.

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[3]Vysvětloval a dokazoval jim, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých a že „toto je Mesiáš: Ježíš, kterého vám kážu!"

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[4]Někteří z nich se dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, stejně jako veliké množství bohabojných Řeků i nemálo předních žen.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[5]Ostatních Židů se ale zmocnila žárlivost. Sehnali nějaké pouliční povaleče, vyvolali srocení davu, vzbouřili město a přitáhli k Jásonovu domu. Hledali tam Pavla a Silase, aby je mohli odvést před lidový soud.

[6]Když je však nenašli, odvlekli Jásona a některé bratry k městským radním s křikem: „Tito lidé rozvracejí celý svět! Teď přišli sem

[7]a Jáson je přijal! Ti všichni porušují císařské nařízení, protože se hlásí k jinému králi – Ježíšovi!"

[8]Ta slova dav i městské radní vylekala.

[9]Když ale Jáson a ostatní složili záruku, propustili je.

Beroa

[10]Bratři pak hned v noci vyslali Pavla i Silase do Beroje. Také tam po svém příchodu navštívili židovskou synagogu.

[11]Tito Židé však byli ušlechtilejší než tesaloničtí. Přijali Slovo s velikou dychtivostí a každý den zkoumali Písma, zda je to všechno opravdu tak.

[12]Mnozí z nich pak uvěřili, stejně jako nemálo vážených řeckých žen a mužů.

[13]Když se ale Židé z Tesaloniky dozvěděli, že Pavel káže Boží slovo i v Beroji, přišli také tam a začali podněcovat a bouřit davy.

14 Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

14Bratři proto Pavla hned poslali k moři, ale Silas a Timoteus tam zůstali.

15 Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

15Ti, kdo Pavla doprovázeli, ho dovedli až do Athén. Odtud se vrátili se vzkazem pro Silase a Timotea, aby co nejrychleji přišli za Pavlem.

O discurso de Paulo em Atenas

Athény

16 Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

16Když na ně Pavel čekal v Athénách a viděl, jak je to město plné model, jeho duch se bouřil.

17 Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

17Diskutoval tedy s Židy i bohabojnými Řeky v synagoze a každý den také s lidmi, které potkával na náměstí.

18 E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

18Debatovali s ním rovněž někteří epikurejští a stoičtí filosofové. Jedni říkali: „Co nám chce ten žvanil povídat?“ a jiní: „Zdá se být zvěstovatelem cizích božstev!“ (Kázal jim totiž Ježíše a vzkříšení z mrtvých.)

19 Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

19Chopili se ho a vyvedli na Areopag se slovy: „Mohli bychom vědět, jaké nové učení to hlásáš?

20 Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

20Zní nám to nějak zvláštně, a tak chceme vědět, co to má být.“

21 Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

21(Všichni Athéňané i cizinci, kteří tam pobývali, se totiž nezabývali ničím jiným, než aby říkali nebo poslouchali něco nového.)

22 Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

22Pavel se postavil doprostřed Areopagu a řekl: „Athéňané, vidím, že jste v každém ohledu velmi nábožní lidé.

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[23]Když jsem se tu procházel a pozoroval vaše náboženství, našel jsem také oltář, na němž je napsáno: NEZNÁMÉMU BOHU. Nuže, koho ctíte, aniž ho znáte, toho vám zvěstuji.

[24]Bůh, který stvořil svět i všechno v něm, je Pánem nebe i země. Nebydlí v chrámech udělaných rukama

[25]ani si nedává lidskýma rukama sloužit, jako by něco potřeboval, protože sám všem dává život i dech a všechno.

[26]Z jednoho člověka učinil celé lidstvo, aby žilo na celém zemském povrchu. Vyměřil jim určená období a hranice jejich života,

[27]aby hledali Boha, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt ho – ačkoli není daleko od žádného z nás.

[28]‚Vždyť jím žijeme, hýbeme se a trváme.' Jak řekli někteří z vašich básníků: ‚Jsme přece jeho rodina.'

[29]Když tedy jsme Boží rodina, nemůžeme si myslet, že by se božská bytost mohla podobat zlatu, stříbru nebo kameni, výtvoru lidské zručnosti a důvtipu.

[30]Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní ukládá všem lidem všude, aby činili pokání.

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

[31]Určil totiž den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.“

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[32]A jakmile uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, jedni se začali posmívat, ale jiní řekli: „Poslechneme si to od tebe někdy jindy.“

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[33]Tehdy je Pavel opustil.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[34]Někteří se ale k němu připojili a uvěřili; mimo jiné i Dionýsios Areopagita, žena jménem Damaris a ještě další.

Atos 18

Paulo em Corinto

Korint

Skutky 18

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[1]Potom se Pavel vydal z Athén do Korintu.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[2]Tam se setkal s jedním Židem jménem Akvila, původem z Pontu, který se s manželkou Priscillou nedávno přistěhoval z Itálie (císař Klaudius totiž nařídil, že všichni Židé musí opustit Řím). Pavel se k nim přidal,

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[3]protože jeho řemeslem, stejně jako jejich, bylo šití stanů. Bydlel tedy a pracoval u nich

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

[4]a každou sobotu hovořil v synagoze a přesvědčoval Židy i Řeky.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente

[5]Když pak z Makedonie dorazili Silas a Timoteus, Pavel se zcela oddal kázání

à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

6 Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

7 Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

8 Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

14 Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

15 mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

Slova a dokazoval Židům, že Ježíš je Mesiáš.

6 Když mu však odporovali a rouhali se, setřásl si prach z pláště se slovy: „Vaše krev na vaši hlavu, já jsem od ní čistý! Od této chvíle půjdu k pohanům.“

7 Odešel odtud a vstoupil do domu jistého bohabojného muže jménem Titus Justus, jehož dům sousedil se synagogou.

8 Krispus, představený synagogy, pak s celou svou domácností uvěřil Pánu. Stejně tak mnozí Korinťané, kteří naslouchali Pavlovi, uvěřili a dali se pokřtít.

9 Jedné noci Pán řekl Pavlovi ve vidění: „Neboj se, mluv a nemlč!

10 Já jsem s tebou a nikdo se tě ani nedotkne, aby ti ublížil. Mnozí v tomto městě totiž patří mně.“

11 A tak tu Pavel zůstal půldruhého roku a vyučoval mezi nimi Boží slovo.

12 Když se však řeckým prokonzulem stal Gallio, Židé se svorně postavili proti Pavlovi a přivedli ho před soud

13 s žalobou: „Tento muž navádí lidi, aby ctili Boha v rozporu se Zákonem!“

14 Pavel se chystal něco říci, ale Gallio se obrátil k Židům: „Ach, vy Židé! Kdyby šlo o nějaké bezpráví nebo vážný zločin, měl bych důvod vás vyslechnout.

15 Když se ale přete o slovech a jménech a o vašem Zákoně, vyřešte si to sami. Já takové věci soudit nehodlám!“

[16] E os expulsou do tribunal.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito

[16]A s tím je vyhnal ze soudní síně.

[17]Všichni se pak vrhli na představeného synagogy Sostena a bili ho přímo před soudem, ale Gallio na to vůbec nedbal.

Návrat do Antiochie a třetí cesta

[18]Když tam Pavel pobyl ještě nějakou dobu, rozloučil se s bratry a vyrazil s Priscillou a Akvilou na zpáteční cestu do Sýrie. V Kenchrejích si kvůli slibu, který složil, dal ostříhat vlasy.

[19]Když dorazil do Efesu, nechal je oba tam; sám šel do synagogy a hovořil se Židy.

[20]Přemlouvali ho, aby ještě nějaký čas zůstal, ale on nesvolil.

[21]Při loučení jim řekl: „Bude-li Bůh chtít, znovu se k vám vrátím.“ Vyplul z Efesu

[22]a poté, co přistál v Cesareji, se vydal do Jeruzaléma. Tam pozdravil církev a odešel do Antiochie.

[23]Když tam strávil nějaký čas, vypravil se znovu na cestu. Postupně procházel Galacii a Frygii a posiloval všechny učedníky.

[24]Do Efesu zatím přišel jeden Žid jménem Apollo, výmluvný muž a znalec Písma, původem z Alexandrie.

[25]Byl obeznámen s Pánovou cestou, a tak vroucně mluvil a přesně učil o Ježíši. Znal však jenom Janův křest.

de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[26]Když začal směle mluvit v synagoze, uslyšeli ho Priscilla s Akvilou, vzali ho k sobě a vysvětlili mu Boží cestu ještě přesněji.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[27]Apollo se potom chtěl vydat do Řecka, a tak ho bratři povzbudili a napsali učedníkům, aby ho přijali. Když tam dorazil, velmi prospěl těm, kdo z Boží milosti uvěřili.

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

[28]Mocně totiž překonával Židy, když veřejně dokazoval z Písma, že Ježíš je Mesiáš.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

Pavel v Efesu

Skutky 19

[1]Zatímco byl Apollo v Korintu, Pavel prošel hornatým vnitrozemím a dorazil do Efesu, kde nalezl nějaké učedníky.

[2]Zeptal se jich: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ „Nikdy jsme o Duchu svatém ani neslyšeli,“ řekli mu na to.

[3]„Jak jste tedy byli pokřtěni?“ ptal se. „Janovým křtem,“ odpověděli.

[4]Pavel jim řekl: „Jan svým křtem vedl lidi k pokání a vyzýval je k víře v toho, který měl přijít po něm – v Ježíše.“

[5]Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jménu Pána Ježíše.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.
[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.
[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.
[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.
[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,
[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.
[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.
[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.
[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[6]Když pak na ně Pavel položil ruce, sestoupil na ně Duch svatý, takže začali mluvit v jiných jazycích a prorokovat.
[7]Těch mužů bylo celkem asi dvanáct.
[8]Pavel pak šel do synagogy a tři měsíce tam směle mluvil; hovořil s lidmi a přesvědčoval je o Božím království.
[9]Když však někteří zatvrzele odmítali víru a veřejně tu Cestu haněli, Pavel se od nich odvrátil. Odvedl učedníky s sebou a každý den pak promlouval v posluchárně jistého Tyranna.
[10]To se dělo po dva roky, takže všichni obyvatelé Asie, jak Židé, tak Řekové, slyšeli Pánovo slovo.
[11]Bůh konal skrze Pavlovy ruce neobyčejné zázraky.
[12]Lidé dokonce odnášeli šátky a zástěry z jeho těla na nemocné; nemoci je opouštěly a zlí duchové vycházeli.
[13]Nějací potulní židovští zaklínači se pak pokusili vzývat jméno Pána Ježíše nad těmi, kdo měli zlé duchy: „Zaklínáme vás Ježíšem, kterého káže Pavel!“
[14]Tak to dělalo sedm synů židovského vrchního kněze Skévy.
[15]Zlý duch jim odpověděl: „Ježíše znám, o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?“

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[16]A ten člověk, ve kterém byl zlý duch, se na ně vrhl, přemohl je a zbil tak, že z toho domu utekli nazí a zranění.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[17]Když se to rozneslo mezi všemi Židy i Řeky bydlícími v Efesu, na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké vážnosti.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[18]Mnozí z těch, kdo uvěřili, pak přicházeli a vyznávali a odhalovali své praktiky.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[19]Také mnozí z těch, kteří se zabývali magií, přinášeli své knihy a přede všemi je pálili. Když pak spočítali jejich cenu, zjistili, že stály padesát tisíc stříbrných.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

[20]Tak se mocně šířilo Pánovo slovo a rozmáhalo se.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

Efeská Artemis

[21]Po těchto událostech se Pavel veden Duchem rozhodl, že se přes Makedonii a Řecko vydá do Jeruzaléma. „Až tam pobudu," řekl, „musím se také podívat do Říma."

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

[22]Dva ze svých pomocníků, Timotea a Erasta, tehdy poslal do Makedonie, ale sám zůstal ještě načas v Asii.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[23]Někdy v té době nastal kvůli té Cestě nemalý rozruch.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[24]Jeden stříbrotepec jménem Demetrios totiž vyráběl stříbrné napodobeniny Artemidina chrámu, což řemeslníkům přinášelo nemalý výdělek.

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[25]Svolal je tedy stejně jako výrobce z příbuzných oborů a promluvil k nim: „Pánové, víte, že z tohoto řemesla pramení náš blahobyt.

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[26]Jak ale vidíte a slyšíte, onen Pavel přesvědčil a odvrátil veliké množství lidí nejen v Efesu, ale skoro po celé Asii. Že prý ‚bohové vyrobení rukama nejsou žádní bohové!‘

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

[27]Nejenže je tím ohrožena pověst našeho řemesla; hrozí také, že chrám veliké bohyně Artemis už nebude nic znamenat, a tak se sníží věhlas té, kterou ctí celá Asie a celý svět!“

[28] Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

[28]Když to uslyšeli, popadl je hněv a začali křičet: „Veliká je efeská Artemis!“

[29] Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

[29]Město zachvátil zmatek. Všichni se společně hnali do divadla a vlekli s sebou Pavlovy společníky na cestách, Makedonce Gaia a Aristarcha.

[30] Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

[30]Pavel chtěl vyjít k lidu, ale učedníci ho nenechali.

[31] Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

[31]Také někteří jeho přátelé z asijských nejvyšších kruhů mu naléhavě vzkazovali, ať se neodvažuje do divadla.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

[32]Tam jedni křičeli to, druzí ono, ve shromáždění vládl zmatek a mnozí ani nevěděli, proč se sešli.

[33] Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

[33]Z davu pak vytáhli jistého Alexandra, který zastupoval Židy. Alexandr pokynul rukou a chtěl před lidem pronést obhajobu.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[34]Jakmile však poznali, že je to Žid, všichni začali jednohlasně křičet: „Veliká je efeská Artemis!“ Trvalo to asi dvě hodiny.

[35]Městský tajemník pak uklidňoval dav slovy: „Občané Efesu! Kdo by nevěděl, že město Efes je strážcem chrámu veliké Artemis a její sochy spadlé z nebe?

[36]Tyto věci jsou nepopiratelné, a tak je třeba, abyste zachovali klid a neprovedli nic unáhleného.

[37]Přivedli jste sem tyto muže, ti se však nedopustili žádné svatokrádeže ani rouhání proti vaší bohyni.

[38]Chce-li Demetrios a ostatní řemeslníci někoho žalovat, od toho jsou tu veřejné soudy a místodržitelé. Tam ať se soudí.

[39]Máte-li nějaké další požadavky, budou projednány v zákonném shromáždění.

[40]Hrozí nám totiž, že kvůli dnešku budeme obviněni ze vzpoury. Pro toto srocení není žádný důvod a nevíme, jak bychom je mohli obhájit.“ A po těchto slovech shromáždění rozpustil.

V Makedonii, Řecku a Asii

Skutky 20

[1]Jakmile to pozdvižení skončilo, Pavel svolal učedníky, rozloučil se s nimi a vyrazil do Makedonie.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

[2]Prošel ty kraje, mnohokrát povzbudil místní učedníky a dorazil do Řecka,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[3]kde strávil tři měsíce. Potom se chystal odplout do Sýrie, ale kvůli židovským úkladům se rozhodl vrátit přes Makedonii.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[4]Doprovázeli ho: Sopater z Beroje, Aristarchos a Sekundus z Tesaloniky, Gaius a Timoteus z Derbe a Tychikos a Trofimos z Asie.

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[5]Ti šli napřed a čekali v Troadě na nás,

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

[6]kteří jsme po Svátku nekvašených chlebů vypluli z Filip. Během pěti dnů jsme dorazili k nim do Troady a strávili jsme tam týden.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[7]Když jsme se prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba, Pavel k nim mluvil, a protože se druhý den chystal odejít, protáhl svou řeč až do půlnoci.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[8]V horní místnosti, kde se shromáždili, svítilo hodně lamp.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[9]Jeden mladík jménem Eutychus seděl v okně a při Pavlově dlouhé řeči se o něj pokoušel hluboký spánek. Nakonec ho spánek přemohl a on spadl z třetího poschodí dolů. Když ho zvedli, byl mrtev.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[10]Pavel sešel dolů a objal jej; potom ho vzal do náruče a řekl: „Buďte klidní, je v něm život!“

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[11]Pak vystoupil nahoru, lámal chléb a po jídle ještě dlouho mluvil, až do rána, kdy odešel.

[12]Toho chlapce pak přivedli živého a byli nesmírně potěšeni.

[13]My ostatní jsme vyrazili napřed. Vypluli jsme na lodi k Assu, kde jsme měli přibrat Pavla; přál si tam totiž jít sám pěšky.

[14]Když jsme se v Assu setkali, vzali jsme ho na palubu a připluli do Mitylény.

[15]Odtud jsme pokračovali dál a druhého dne jsme se přiblížili k ostrovu Chios. Nazítří jsme připluli k Sámu a dalšího dne jsme dorazili do Milétu.

[16]Pavel se totiž rozhodl minout Efes, aby se v Asii nezdržel. Spěchal do Jeruzaléma, kam se chtěl dostat pokud možno na den Letnic.

Pavel se loučí

[17]Z Milétu poslal zprávu do Efesu a zavolal k sobě starší církve.

[18]Když k němu přišli, řekl jim: „Sami víte, jak jsem strávil všechen čas, kdy jsem byl s vámi, od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie:

[19]Jak jsem sloužil Pánu se vší pokorou, v slzách a uprostřed mnoha zkoušek, které mě potkaly kvůli židovským úkladům;

[20]jak jsem vám nezamlčel nic užitečného, ale kázal vám a učil veřejně i po domech;

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[21]jak jsem Židům i Řekům vydával svědectví o pokání k Bohu a o víře v našeho Pána Ježíše.

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[22]Teď ale jdu, puzen Duchem, do Jeruzaléma. Nevím, co mě tam čeká,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[23]ačkoli mi Duch svatý v každém městě potvrzuje, že mě čekají pouta a soužení.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[24]Já však na to nedbám; v životě mi nejde o nic víc, než abych dokončil svůj běh a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: abych byl svědkem evangelia o Boží milosti.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[25]Teď vím, že nikdo z vás, mezi nimiž jsem chodil a kázal o Božím království, mě už nikdy neuvidí.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[26]Proto před vámi dnešní den prohlašuji, že jsem čistý od krve všech,

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[27]neboť jsem nic nezamlčel, ale oznámil vám veškerou Boží vůli.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[28]Dbejte tedy na sebe i na celé stádo, jehož správci vás Duch svatý ustanovil, abyste pásli Boží církev, kterou vykoupil svou vlastní krví.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[29]Vím, že po mém odchodu mezi vás přijdou draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[30]I z vás samotných povstanou lidé, kteří budou překrucovat pravdu, aby strhli učedníky za sebou.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[31]Proto bděte a pamatujte, že jsem po tři roky dnem i nocí bez přestání v slzách napomínal jednoho každého z vás.

[32]Teď vás tedy svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vybudovat vás a dát vám dědictví mezi všemi posvěcenými.

[33]Od nikoho jsem nechtěl stříbro, zlato ani šaty.

[34]Sami víte, že jsem těmato rukama vydělával na potřeby své i svých společníků.

[35]Tím vším jsem vám ukázal, že máme poctivě pracovat, pomáhat slabým a pamatovat na slova Pána Ježíše, který řekl: ‚Požehnanější je dávat než dostávat.‘“

[36]Po těch slovech s nimi všemi poklekl a modlil se.

[37]Všichni se dali do velikého pláče, objímali Pavla a líbali ho.

[38]Nejvíce se rmoutili nad jeho slovy, že už ho nikdy neuvidí. Tak ho doprovázeli až k lodi.

Připraven zemřít

Skutky 21

[1]Když jsme se konečně rozloučili, zvedli jsme kotvy a vypluli přímým směrem na ostrov Kós. Druhý den jsme dorazili na Rhodos a odtud do Patary.

[2]Tam jsme našli loď, která plula do Fénicie, nalodili se a vypluli.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[3]Přiblížili jsme se na dohled ke Kypru, nechali jej vlevo a plavili se dál do Sýrie. Když jsme pak přistáli v Týru, kde měla loď vyložit náklad,

[4]vyhledali jsme místní učedníky a týden u nich zůstali. Ti Pavla skrze Ducha varovali, ať nechodí do Jeruzaléma.

[5]Když jsme po týdnu měli pokračovat v cestě, všichni nás i s ženami a dětmi vyprovodili za město, kde jsme na břehu poklekli a modlili se.

[6]Po rozloučení jsme nastoupili na loď a oni se vrátili domů.

[7]Z Týru jsme zamířili do Ptolemaidy, kde naše plavba skončila. Pozdravili jsme bratry a strávili s nimi jeden den.

[8]Nazítří jsme pokračovali pěšky do Cesareje. Navštívili jsme evangelistu Filipa (jednoho z oněch sedmi) a zůstali u něj v domě.

[9]Filip měl čtyři mladé dcery, které prorokovaly.

[10]Když jsme tam strávili několik dní, dorazil z Judska jeden prorok jménem Agabos.

[11]Přišel k nám, vzal Pavlův pás a svázal si ruce i nohy se slovy: „Tak praví Duch svatý: Muže, jemuž patří tento pás, takto spoutají židovští vůdci v Jeruzalémě a vydají ho do rukou pohanů.“

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.
[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.
[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[12]Když jsme to uslyšeli, prosili jsme ho spolu s místními učedníky, ať nechodí do Jeruzaléma.
[13]„K čemu ten pláč?“ odpověděl Pavel. „Proč mi lámete srdce? Pokud jde o mě, jsem připraven nejen být svázán, ale také v Jeruzalémě zemřít pro jméno Pána Ježíše!“

[14]Protože se ale nedal přesvědčit, nechali jsme toho se slovy: „Děj se vůle Páně!“

Pavel v Jeruzalémě

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[15]Po několika dnech jsme byli připraveni, a tak jsme se vydali vzhůru do Jeruzaléma.

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

[16]Několik učedníků z Cesareje šlo s námi, aby nás dovedli k jistému Mnásonovi z Kypru, dávnému učedníkovi, u něhož jsme měli být ubytováni.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.
[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.
[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.
[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;
[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que

[17]Když jsme došli do Jeruzaléma, bratři nás tam vřele přijali.
[18]Druhého dne šel Pavel s námi k Jakubovi, kde se shromáždili všichni starší.
[19]Pavel je pozdravil a vyprávěl jim postupně všechno, co Bůh skrze jeho službu vykonal mezi pohany.
[20]Když to uslyšeli, vzdali slávu Bohu. Potom mu řekli: „Vidíš, bratře, kolik tisíc Židů už uvěřilo, a ti všichni jsou horliví milovníci Zákona.
[21]O tobě ale mají zprávy, že učíš všechny Židy mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše. Prý je navádíš, aby nedávali

não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

22 Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

23 Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

24 toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

25 Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

26 Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

27 Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

28 gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

obřezat své syny a nezachovávali naše zvyky.

22Co s tím? Určitě se doslechnou, že jsi přišel.

23Udělej tedy, co ti říkáme: Máme tu čtyři muže, kteří na sebe vzali slib.

24Podrob se spolu s nimi očistnému obřadu a zaplať za ně, co je potřeba, aby si oholili hlavy. Tak všichni poznají, že na těch zprávách o tobě nic není a že naopak žiješ řádně a zachováváš Zákon.

25Pokud jde o věřící z pohanů, těm jsme napsali rozhodnutí, ať se vyhýbají masu obětovanému modlám, dále krvi, masu zardoušených zvířat a smilstvu.“

Zatčen v Chrámu

26Druhého dne se tedy Pavel spolu s oněmi muži podrobil očistnému obřadu. Potom šel do chrámu ohlásit, kdy uplyne doba jejich očišťování a za každého z nich bude přinesena oběť.

27Když už těch sedm dní mělo uplynout, uviděli ho v chrámu Židé z Asie. Vzbouřili všechen lid a vrhli se na něj

28s křikem: „Izraelité, pomozte! To je ten člověk, který všude všechny učí proti tomuto lidu, Zákonu i tomuto místu! Navíc ještě do chrámu přivedl Řeky, aby toto svaté místo poskvrnil!“

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[29](Předtím s ním totiž ve městě viděli Trofima z Efesu a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu.)

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

[30]Byl z toho rozruch po celém městě. Lidé se sběhli, chopili se Pavla a táhli ho ven z chrámu. Dveře se za ním ihned zavřely.

[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

[31]Už se ho chystali zabít, když k veliteli římské posádky dorazila zpráva, že se celý Jeruzalém bouří.

[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

[32]Ihned vzal vojáky a setníky a seběhl k nim. Jakmile uviděli velitele s vojáky, přestali Pavla bít.

[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

[33]Velitel přistoupil, zatkl ho a dal ho spoutat dvěma řetězy. Potom se ptal, kdo to je a co udělal.

[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

[34]V davu však jedni křičeli to a druzí ono. Nemohl kvůli hluku zjistit nic jistého, a tak poručil, ať ho odvedou do pevnosti.

[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

[35]Po schodišti ho vojáci kvůli násilí davu museli nést.

[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

[36]Šla za ním totiž spousta lidí a křičeli: „Pryč s ním!“

[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

[37]Když už měl být Pavel zaveden do pevnosti, oslovil velitele: „Mohu s tebou mluvit?“ „Ty umíš řecky?“ odpověděl velitel.

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[38]„Takže ty nejsi ten Egypťan, který nedávno vzbouřil a odvedl na poušť ty čtyři tisíce hrdlořezů?“

[39]„Jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan onoho významného města,“ odvětil Pavel. „Proto tě žádám, dovol mi promluvit k lidu.“

Jsem Žid

[40]Pavel se s velitelovým svolením postavil na schodišti a pokynul rukou lidu. Když se rozhostilo ticho, promluvil k nim hebrejsky:

Skutky 22

[1]„Bratři a otcové, vyslechněte prosím mou obhajobu před vámi!“

[2]Když uslyšeli, že k nim mluví hebrejsky, ztišili se ještě více. Pavel pokračoval:

[3]„Jsem Žid narozený v kilikijském Tarsu, ale vychovaný zde v tomto městě. Zákonu našich otců jsem byl vyučen v největší přísnosti u nohou Gamalielových a byl jsem horlivcem pro Boha, jako jste dodnes vy všichni.

[4]Tu Cestu jsem pronásledoval až k smrti. Zatýkal jsem muže i ženy a dával je do vězení,

[5]jak může dosvědčit i velekněz a všichni starší. Od nich jsem také přijal dopisy pro naše bratry v Damašku, kam jsem se vypravil, abych i tamější přívržence přivedl v poutech do Jeruzaléma k potrestání.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[6]Když už jsem se cestou blížil k Damašku, okolo poledne mě náhle obklopilo veliké světlo z nebe.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[7]Padl jsem na zem a uslyšel hlas: ‚Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?‘

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[8]Zeptal jsem se: ‚Kdo jsi, Pane?‘ a on odpověděl: ‚Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.‘

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[9]Moji společníci viděli světlo; hlas, který ke mně mluvil, ale neslyšeli.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[10]Zeptal jsem se: ‚Pane, co mám dělat?‘ a Pán mi řekl: ‚Vstaň a jdi do Damašku; tam se dozvíš všechno, co máš dělat.‘

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[11]Byl jsem oslepen jasem toho světla, a tak mě moji společníci museli do Damašku odvést za ruku.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[12]Jistý Ananiáš, zbožný stoupenec Zákona s dobrou pověstí u všech místních Židů,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[13]přišel za mnou. Postavil se ke mně a řekl: ‚Bratře Saule, prohlédni!‘ Hned v tu chvíli jsem ho uviděl

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[14]a on řekl: ‚Bůh našich otců tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, spatřil jeho Spravedlivého a uslyšel hlas z jeho úst.

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[15]Přede všemi lidmi mu budeš svědkem toho, co jsi viděl a slyšel.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[16]Na co ještě čekáš? Vstaň, pokřti se, smyj své hříchy a vzývej jeho jméno!‘

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[17]Potom jsem se vrátil do Jeruzaléma. Při modlitbě jsem v chrámu upadl do vytržení

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[18]a viděl jsem Pána. Řekl mi: ‚Pospěš si! Rychle opusť Jeruzalém, neboť tvé svědectví o mně tu nepřijmou.‘

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[19]Namítl jsem: ‚Pane, oni vědí, že jsem v synagogách zatýkal a bičoval ty, kdo věřili v tebe.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[20]Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, stál jsem tam, schvaloval to a hlídal pláště těch, kdo ho zabíjeli.‘

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

[21]Na to mi Pán řekl: ‚Jen jdi. Pošlu tě k dalekým národům.‘“

Paulo livra-se de ser açoitado

Římský občan

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[22]Až po to slovo mu naslouchali. Teď ale začali křičet: „Pryč s ním ze světa! Nemá právo žít!“

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[23]Když takto křičeli, rvali si pláště a házeli do vzduchu prach,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[24]velitel ho nechal odvést do pevnosti. Nařídil, ať ho vyslýchají bičováním, aby zjistil, proč na něj tolik křičeli.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[25]Poté, co ho připoutali řemeny, Pavel oslovil velícího setníka: „Vy smíte bičovat římského občana – navíc bez soudu?“

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[26]Jakmile to setník uslyšel, odešel to ohlásit veliteli: „Dej si pozor, co děláš. Ten člověk je římský občan!“

[27]Velitel se šel Pavla zeptat: „Pověz mi, ty jsi římský občan?“ „Ano,“ odpověděl Pavel.

[28]Velitel mu řekl: „Já jsem získal občanství za spoustu peněz!“ „Já jsem se tak už narodil,“ odpověděl Pavel.

[29]Ti, kdo ho měli vyslýchat, od něj okamžitě ustoupili. I velitel dostal strach, když si uvědomil, že nechal spoutat římského občana.

Před Veleradou

[30]Velitel chtěl zjistit, z čeho přesně jej Židé obviňují. Nazítří ho proto nechal vyvést z vězení a nařídil, ať se sejdou vrchní kněží i celá Velerada. Pak přivedl Pavla a postavil ho před ně.

Skutky 23

[1]Pavel se pozorně rozhlédl po Veleradě a řekl: „Bratři, v každém ohledu mám čisté svědomí; až dodneška jsem se řídil Božími zákony.“

[2]Velekněz Ananiáš hned přikázal těm, kdo stáli u něj, aby ho bili přes ústa.

[3]Pavel mu odpověděl: „Tebe bude bít Bůh, ty zbílená stěno! Sedíš tu, abys mě soudil podle Zákona, a proti Zákonu mě nařizuješ bít?!“

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[4]Ti, kdo stáli u něj, mu řekli: „Ty spíláš Božímu veleknězi?“

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[5]„Nevěděl jsem, bratři, že je to velekněz,“ odpověděl Pavel. „Je přece psáno: ‚Vůdci svého lidu nespílej.‘“

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[6]Pavel věděl, že ve Veleradě je jedna strana saduceů a druhá farizeů, a tak zvolal: „Bratři, já jsem farizeus, farizeův syn. Stojím před soudem kvůli naději zmrtvýchvstání!“

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[7]Jakmile to řekl, farizeové se začali se saduceji hádat, a tak se shromáždění rozdělilo.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[8](Saduceové totiž tvrdí, že není žádné vzkříšení ani anděl nebo duch, ale farizeové to obojí vyznávají.)

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[9]Strhl se veliký křik. Z farizejské strany povstali někteří znalci Písma a bojovali za něj: „Nenašli jsme na něm nic zlého. Co když k němu mluvil duch nebo anděl?“

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10]Hádka narůstala tak, že se velitel začal obávat, aby Pavla neroztrhali. Poručil tedy vojákům, ať jdou dolů, vyrvou jim ho a odvedou do pevnosti.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu

[11]Tu noc před ním stanul Pán. „Buď statečný,“ řekl mu. „Jako jsi o mně svědčil v Jeruzalémě, musíš svědčit i v Římě.“

respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

Spiknutí

[12]Když se rozednilo, někteří Židé se spolčili a zapřísáhli se, že nebudou jíst ani pít, dokud Pavla nezabijí.

[13]Těch spiklenců bylo nejméně čtyřicet.

[14]Přišli k vrchním kněžím a starším a řekli: „Složili jsme přísahu, že se nedotkneme jídla, dokud nezabijeme Pavla.

[15]Vy teď spolu s Veleradou vzkažte veliteli, ať ho přivede k vám, jako byste chtěli jeho věc důkladněji prozkoumat. Ještě než k vám dojde, jsme připraveni ho zabít.“

[16]O té léčce se však doslechl syn Pavlovy sestry. Vydal se tedy za Pavlem do pevnosti a pověděl mu to.

[17]Pavel pak k sobě zavolal jednoho ze setníků a řekl mu: „Vezmi toho mladíka k veliteli. Má pro něj zprávu.“

[18]Setník ho dovedl za velitelem s hlášením: „Vězeň Pavel mě zavolal a požádal, abych k tobě přivedl tohoto mladíka, že ti má něco říci.“

[19]Velitel ho vzal za ruku, poodešel s ním stranou a ptal se: „Co mi chceš povědět?“

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.
[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.
[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;
[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.
[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.
[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.
[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[20]Mladík mu řekl: „Židé se dohodli, že tě požádají, abys zítra přivedl Pavla do Velerady, jako by chtěli jeho věc důkladněji prozkoumat.

[21]Ty jim ale nevěř! Číhá na něj nejméně čtyřicet mužů, kteří se zapřisáhli, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí. Jsou už připraveni a čekají jen na tvé rozhodnutí!“

[22]Velitel pak mladíka propustil a přikázal mu: „Nikomu neříkej, že jsi mi to prozradil!“

Odeslán do Cesareje

[23]Zavolal si dva setníky a řekl jim: „Na devátou večer připravte dvě stě vojáků k cestě do Cesareje. Vezměte také sedmdesát jezdců a dvě stě lehkooděnců.

[24]Přiveďte mezky pro Pavla a bezpečně ho dopravte k prokurátoru Felixovi.“

[25]Potom napsal dopis tohoto znění:

[26]Klaudius Lysiáš zdraví vznešeného prokurátora Felixe.
[27]Tohoto muže se zmocnili Židé a chtěli ho zabít. Když jsem se dozvěděl, že je to římský občan, zasáhl jsem se svým oddílem a zachránil ho.
[28]Protože jsem chtěl zjistit, z čeho jej obviňují, přivedl jsem ho do jejich Velerady.

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de

[29]Shledal jsem, že jej obviňují kvůli sporným otázkám jejich Zákona a že nespáchal nic, zač by zasloužil smrt nebo vězení.

[30]Když jsem se pak dozvěděl, že se ho chystají úkladně zavraždit, ihned jsem ho odeslal k tobě. Jeho žalobcům jsem přikázal, ať svá obvinění vůči němu přednesou tobě.

[31]Vojáci vzali Pavla a podle rozkazu ho v noci odvedli do Antipatridy.

[32]Nazítří se vrátili do pevnosti a zanechali ho v doprovodu jezdců.

[33]Ti po příjezdu do Cesareje doručili dopis prokurátorovi a předali mu Pavla.

[34]Poté, co si dopis přečetl, zeptal se, z které je provincie. Když zjistil, že z Kilikie,

[35]řekl: „Vyslechnu tě, jakmile se dostaví tvoji žalobci.“ Zatím ho nechal hlídat v Herodově paláci.

Souzen před Felixem

Skutky 24

[1]Po pěti dnech do Cesareje dorazil velekněz Ananiáš s některými staršími a s jistým řečníkem Tertullem, aby Pavla obvinili před prokurátorem.

[2]Jakmile byl Pavel předvolán, Tertullus přednesl obžalobu: „Vznešený Felixi! Díky tobě již dlouho zakoušíme pokoj a díky tvé

paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

prozíravosti vše v tomto národě spěje k lepšímu,

3 sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

3což bezvýhradně a všeobecně přijímáme s nejhlubší vděčností.

4 Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

4Abych tě však příliš nezdržoval, prosím, abys nás krátce vyslyšel s vlídností sobě vlastní.

5 Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

5Shledali jsme, že tento muž je nesmírně nebezpečný. Jakožto vůdce té sekty nazaretských vyvolává nepokoje mezi všemi Židy po celém světě.

6 o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

7 Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

6-7 Pokusil se dokonce znesvětit chrám, a tak jsme ho zajali.

8 ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

8Když provedeš výslech, sám se budeš moci přesvědčit o všem, z čeho jej žalujeme.“

9 Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

9Židé s tou řečí souhlasili a potvrzovali, že je to pravda.

Paulo apresenta a sua defesa

10 Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

10Prokurátor tedy pokynul k Pavlovi a ten se ujal slova: „Vím, že náš národ spravuješ již řadu let, a tak se budu hájit s klidnou myslí.

11 visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

11Jak si můžeš ověřit, v Jeruzalémě, kam jsem přišel uctívat Boha, jsem nepobyl více než dvanáct dní.

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[12]Nikdo mě neviděl hádat se s někým v chrámu nebo podněcovat davy, ať už v synagogách, nebo ve městě.

[13]To, z čeho mě tu obviňují, nemohou nijak prokázat.

[14]Přiznávám však před tebou, že sloužím Bohu našich otců jako stoupenec té Cesty, kterou oni nazývají sektou. Věřím všemu, co je psáno v Zákoně a v Prorocích,

[15]a mám v Bohu naději, kterou chovají i oni, že nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých.

[16]Proto se snažím, abych měl vždy čisté svědomí před Bohem i před lidmi.

[17]Po letech jsem se vrátil do Jeruzaléma, abych svému národu přinesl dary pro chudé a oběti.

[18]Někteří Židé z Asie mě zastihli v chrámu, když jsem se bez davu a hluku podrobil očistnému obřadu.

[19]Pokud proti mně něco mají, měli by tu stát před tebou a žalovat mě.

[20]Anebo ať řeknou zde tito, jaký zločin na mě našli, když jsem stál před Veleradou.

[21]Snad šlo o to jediné, co jsem mezi nimi zvolal: ‚Dnes jsem před vámi souzen kvůli vzkříšení z mrtvých!‘“

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[22]Felix (který o té Cestě leccos věděl) pak případ odročil: „Rozhodnu vaši při, až se dostaví velitel Lysiáš.“

[23]Pak poručil setníkovi, který Pavla střežil, ať mu ulehčí vazbu a nikomu z jeho přátel ať nebrání postarat se o něj.

[24]Po několika dnech pak Felix přišel se svou manželkou Drusillou, která byla Židovka. Poslal pro Pavla a vyslechl si ho ohledně víry v Mesiáše.

[25]Když ale Pavel mluvil o spravedlnosti, o zdrženlivosti a o nadcházejícím soudu, Felix dostal strach. „Prozatím odejdi,“ řekl mu. „Zavolám si tě, až budu mít čas.“

[26]Přitom ovšem doufal, že mu Pavel nabídne nějaký úplatek. Proto si ho také nechával často zavolat, aby si pohovořili.

[27]Po dvou letech Felixe v úřadu vystřídal Porcius Festus. Felix se ovšem chtěl zavděčit Židům, a tak nechal Pavla ve vězení.

Odvolávám se k císaři!

Skutky 25

[1]Tři dny poté, co se Festus ujal vlády v provincii, vypravil se z Cesareje vzhůru do Jeruzaléma.

[2]Vrchní kněží a přední Židé mu tehdy oznámili žalobu proti Pavlovi. Prosili ho

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[3]a dožadovali se té laskavosti, aby ho nechal poslat do Jeruzaléma (chystali totiž léčku, že ho po cestě zabijí).

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[4]Festus odpověděl: „Pavel je ve vazbě v Cesareji, kam se sám chystám brzy odjet.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[5]Ať se tam vaši zástupci vypraví se mnou, a pokud ten muž provedl něco zlého, ať ho žalují."

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[6]Poté, co mezi nimi strávil osm nebo deset dní, vrátil se do Cesareje. Druhého dne zasedl k soudu a poručil, ať předvedou Pavla.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[7]Jakmile se dostavil, obstoupili ho Židé, kteří přišli z Jeruzaléma, a vznášeli proti němu těžká obvinění, která však nemohli dokázat.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[8]Pavel se hájil: „Ani proti židovskému Zákonu ani proti chrámu ani proti císaři jsem se v ničem neprovinil."

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[9]Festus, který se chtěl zavděčit Židům, Pavlovi odpověděl: „Chceš jít do Jeruzaléma a tam být ohledně toho přede mnou souzen?"

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[10]Pavel na to řekl: „Stojím před císařským soudem, jemuž podléhám. Židům jsem nijak neublížil, jak sám velmi dobře víš.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são

[11]Jsem-li skutečně vinen a spáchal jsem něco, zač si zasloužím smrt, neodmítám zemřít. Jestliže však na tom, z čeho mě

verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se

obviňují, nic není, nikdo mě jim nemůže vydat. Odvolávám se k císaři!“

[12]Festus to probral se svými poradci a odpověděl: „K císaři ses odvolal, k císaři půjdeš!“

Festus a Agrippa

[13]Za několik dní do Cesareje dorazil král Agrippa s Bereniké, aby pozdravili Festa.

[14]Zdrželi se tam delší dobu, a tak Festus králi vyprávěl o Pavlově při: „Felix tu zanechal jednoho vězně.

[15]Když jsem byl v Jeruzalémě, vrchní kněží a židovští starší mi o něm řekli a žádali jeho odsouzení.

[16]Odpověděl jsem jim, že Římané nemají ve zvyku odsoudit člověka, aniž by obžalovaný stanul svým žalobcům tváří v tvář a dostal možnost hájit se proti jejich obvinění.

[17]Jakmile se tu sešli, beze všech odkladů jsem příštího dne zasedl k soudu a poručil, ať toho muže předvedou.

[18]Když ale vystoupili jeho žalobci, nevznesli proti němu nějaké těžké obvinění, jak bych očekával.

[19]Vedli s ním jen spor o nějakých otázkách toho jejich náboženství a o nějakém mrtvém Ježíši, o kterém Pavel tvrdil, že žije.

[20]Protože se v těch věcech nevyznám, navrhl jsem mu, zda by chtěl jít do

queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

Jeruzaléma, kde by to mohl soud projednat.

[21]Pavel se však odvolal, že chce zůstat ve vazbě až do rozhodnutí Jeho Veličenstva. Nařídil jsem tedy, ať zůstane ve vazbě, dokud ho nepošlu k císaři.“

[22]Agrippa Festovi řekl: „Toho člověka bych si také rád poslechl.“ „Uslyšíš ho zítra,“ odpověděl Festus.

Před králem Agrippou

[23]Druhého dne přišli Agrippa a Bereniké s veškerou nádherou a spolu s veliteli a význačnými muži města vstoupili do jednací síně. Když byl na Festův rozkaz přiveden Pavel,

[24]Festus zahájil: „Králi Agrippo a všichni přítomní, vidíte tu muže, o němž mě v Jeruzalémě i zde žádala celá židovská obec s křikem, že nesmí zůstat naživu.

[25]Shledal jsem, že neprovedl nic, za co by zasloužil smrt, ale když se sám odvolal k Jeho Veličenstvu, rozhodl jsem se ho k němu poslat.

[26]Nemám však nic určitého, co bych o něm svému vladaři napsal. Proto jsem ho přivedl před vás a zvláště před tebe, králi Agrippo, abych po tomto slyšení měl co napsat.

[27]Zdá se mi totiž nerozumné posílat vězně a neuvést, z čeho je obviněn.“

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

Skutky 26

[1]Potom Agrippa vyzval Pavla: „Smíš promluvit sám za sebe.“ Pavel pokynul rukou a začal svou obhajobu:

[2]„Jsem šťasten, králi Agrippo, že se dnes mám hájit proti všem židovským obviněním právě před tebou,

[3]zejména proto, že jsi znalcem všech židovských zvyků a záležitostí. Proto tě prosím, vyslechni mě trpělivě.

[4]Všichni Židé vědí, jaký život jsem od mládí vedl, zpočátku v mé vlasti a potom v Jeruzalémě.

[5]Znají mě odedávna a kdyby chtěli, mohou dosvědčit, že jsem žil podle nejpřísnějšího proudu v našem náboženství jako farizeus.

[6]Teď tu stojím, abych byl souzen kvůli naději v to, co Bůh zaslíbil našim otcům.

[7]Dvanáct našich pokolení ustavičně slouží Bohu dnem i nocí v naději, že dosáhnou onoho zaslíbení. Kvůli této naději mě Židé žalují, králi Agrippo!

[8]Co je podle vás neuvěřitelného na tom, že Bůh křísí mrtvé?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[9]Sám jsem se ovšem také domníval, že se musím všemožně stavět proti jménu Ježíše Nazaretského,

[10]což jsem také v Jeruzalémě dělal. Z pověření vrchních kněží jsem uvěznil mnoho svatých a hlasoval jsem pro jejich smrt.

[11]Po všech synagogách jsem je často nechával bičovat a nutil je k rouhání. Ve svém nepříčetném hněvu jsem je začal pronásledovat dokonce i v jiných městech.

[12]Jednou jsem se s plnou mocí a pověřením od vrchních kněží vypravil do Damašku.

[13]Cestou jsem, králi, uviděl světlo z nebe. I když to bylo kolem poledne, zářilo jasněji než slunce a obklopilo mě i můj doprovod.

[14]Když jsme všichni padli k zemi, uslyšel jsem hlas, který mi hebrejsky řekl: ‚Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? Marně kopeš proti bodcům!'

[15]Zeptal jsem se: ‚Kdo jsi, Pane?' a on řekl: ‚Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.

[16]Zvedni se však a stůj. Ukázal jsem se ti, abych tě učinil služebníkem a svědkem toho, co jsi viděl, i toho, v čem se ti ještě ukážu.

[17]Budu tě vysvobozovat od tohoto lidu i od pohanů, ke kterým tě posílám,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[18]abys otvíral jejich oči, aby se obrátili od tmy ke světlu a od satanovy moci k Bohu, aby vírou ve mne přijali odpuštění hříchů a podíl mezi posvěcenými.‘

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19]A tak jsem, králi Agrippo, nebyl neposlušný tomu nebeskému vidění.

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[20]Začal jsem zvěstovat nejdříve v Damašku, potom v Jeruzalémě, po celé judské zemi a také pohanům, že mají činit pokání, obrátit se k Bohu a svými skutky prokazovat své pokání.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[21]To je důvod, proč se mě Židé v chrámu chopili a pokoušeli se mě zabít.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[22]Díky Boží pomoci, kterou až dodnes zakouším, tu však stojím a vydávám svědectví malému i velkému. Neříkám nic než to, co předpověděli proroci i Mojžíš:

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

[23]že Mesiáš má trpět, jako první vstát z mrtvých a zvěstovat světlo tomuto lidu i pohanům.“

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[24]Festus však Pavlovu obhajobu přerušil: „Pavle, ty šílíš!“ vykřikl. „Tvá veliká učenost tě přivádí k šílenství!“

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[25]„Nešílím, vznešený Feste,“ odpověděl Pavel. „Má slova jsou pravdivá a rozumná.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[26]Král, před nímž tak otevřeně mluvím, těm věcem dobře rozumí. Jsem si jist, že mu nic z toho neuniklo, neboť se to nedělo někde v ústraní.

[27]Věříš prorokům, králi Agrippo? Vím, že věříš.“

[28]„Téměř jsi mě přesvědčil, abych se stal křesťanem,“ odpověděl mu Agrippa.

[29]„Kéž by Bůh dal!“ řekl na to Pavel. „Kéž by ses nejen ty, ale každý, kdo mě dnes slyší, stal ne téměř, ale úplně tím, co já – ovšem bez těchto pout.“

[30]Nato král vstal a s ním i prokurátor a Bereniké a ostatní přísedící.

[31]Cestou odtud si povídali: „Ten člověk nedělá nic, zač by si zasloužil smrt nebo vězení!“

[32]Agrippa na to Festovi řekl: „Kdyby se neodvolal k císaři, mohl být propuštěn.“

V mořské bouři

Skutky 27

[1]Jakmile bylo rozhodnuto, že vyplujeme do Itálie, svěřili Pavla s několika dalšími vězni setníku Juliovi z císařského praporu.

[2]Nastoupili jsme na adramyttskou loď, která měla plout podél pobřeží Asie, a vypluli jsme. Byl s námi také Makedonec Aristarchos z Tesaloniky.

3 No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

3Druhého dne jsme přistáli v Sidonu. Julius se k Pavlovi choval vlídně a dovolil mu zajít k přátelům, aby se o něj postarali.

4 Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

4Když jsme odtud vyrazili, museli jsme kvůli protivětru obeplout Kypr.

5 e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

5Míjeli jsme pobřeží Kilikie a Pamfylie až do přistání v lykijské Myře.

6 Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

6Tam setník našel alexandrijskou loď mířící do Itálie a přivedl nás na ni.

7 Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

7Řadu dní jsme se plavili pomalu a s obtížemi, až jsme se dostali naproti Knidu. Vítr nám nedovolil pokračovat tím směrem, a tak jsme obepluli Krétu podél Salmony.

8 Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

8Po obtížné plavbě kolem pobřeží jsme dorazili na místo zvané Pěkné přístavy poblíž města Lasaia.

Os perigos da viagem

9 Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

9Ztratili jsme hodně času; minul už dokonce i Půst a další plavba by byla nebezpečná. Pavel je proto varoval:

10 dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

10„Pánové, podle mého by plavba skončila neštěstím a velikou škodou nejen na lodi a nákladu, ale i na našich životech!“

11 Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

11Setník ale více důvěřoval kormidelníkovi a majiteli lodi než Pavlovým slovům.

12 Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam

12Protože přístav nebyl vhodný k přezimování, většina rozhodla, že odtud vyplují a pokusí se dorazit do Fénixu, kde

chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

by mohli přezimovat. Tento krétský přístav byl totiž obrácený k jihozápadu a severozápadu.

13 Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

13Když se zvedl lehký jižní vítr, zdálo se jim, že se mají držet svého předsevzetí. Zvedli kotvy a pluli těsně podél Kréty.

14 Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

14Od ostrova ale znenadání udeřil orkán zvaný Euroklydon

15 e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

15a opřel se do lodi. Ta mu nemohla čelit, a tak jsme se nechali unášet,

16 Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

16až jsme se dostali do závětří jednoho ostrůvku zvaného Kauda. Tam jsme s vypětím sil ovládli vlečný člun

17 e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

17a vytáhli ho na palubu. Lodníci pak stáhli loď lany, aby ji zpevnili. Ze strachu, aby nenarazili na Syrtskou mělčinu, spustili vlečnou kotvu a nechali se unášet dál.

18 Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

18Bouře námi zmítala tak prudce, že jsme druhého dne začali vyhazovat náklad.

19 E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

19Třetího dne jsme vlastníma rukama vyhodili lodní výbavu.

20 E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

20Bouře nepřestávala zuřit ani po mnoha dnech. Nebylo vidět slunce ani hvězdy, až se nakonec ztrácela všechna naděje, že se zachráníme.

21 Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era

21Když už dlouho ani nemohli jíst, Pavel se postavil doprostřed a řekl: „Pánové, měli jste mě poslechnout. Kdybychom

preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

22 Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

23 Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

24 dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

25 Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

nevypluli z Kréty, ušetřili bychom si toto neštěstí a škodu.

22Teď vás ale vyzývám, abyste se vzchopili. I když bude loď zničena, nikdo z vás nepřijde o život.

23Dnes v noci mě navštívil anděl toho Boha, jemuž patřím a sloužím, a

24řekl mi: ‚Neboj se, Pavle, dostaneš se před císaře. A hle, Bůh se z dobroty k tobě rozhodl zachovat všechny, kdo se plaví s tebou.'

25Proto se vzchopte, pánové! Věřím totiž Bohu, že vše dopadne, jak mi bylo řečeno.

26Musíme ale narazit na nějaký ostrov."

27Už čtrnáctou noc jsme byli unášeni napříč Adriatikem. Kolem půlnoci měli námořníci dojem, že se blíží země.

28Spustili olovnici a naměřili dvacet sáhů; o kousek dál ji spustili znovu a naměřili patnáct sáhů.

29Z obavy, abychom nenarazili na útesy, spustili ze zádi čtyři kotvy a toužebně očekávali den.

30Tehdy se námořníci pokusili uniknout z lodi. Pod záminkou, že chtějí roztahovat kotvy také z přídi, spustili člun na moře,

[31] disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

[31]ale Pavel řekl setníkovi a vojákům: „Pokud nezůstanou na lodi, nezachráníte se!“

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[32]Vojáci tedy přesekli lana a nechali člun uplavat.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

[33]Před svítáním Pavel všechny vyzýval, aby pojedli: „Dnes je to čtrnáct dní, co samou úzkostí nic nejíte.

[34] Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

[34]Proto vás prosím, v zájmu své záchrany něco snězte; nikdo z vás nepřijde ani o vlásek!“

[35] Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

[35]Po těch slovech vzal chléb, přede všemi vzdal díky Bohu, lámal a začal jíst.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[36]Všechny to povzbudilo a něco pojedli.

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[37](Na lodi nás bylo celkem 276 osob.)

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[38]Posilněni jídlem pak sypali pšenici do moře, aby odlehčili loď.

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[39]Konečně se rozednilo. Nemohli tu zem poznat, ale viděli jakousi zátoku s plochým břehem. Na ten se chtěli pokusit s lodí najet.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[40]Odsekli kotvy a nechali je v moři. Uvolnili také provazy u kormidel, přední plachtu napnuli do větru a pustili se ke břehu.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[41]V mořské úžině však loď najela na mělčinu. Příď pevně uvízla a nemohla se pohnout, zatímco záď se tříštila pod náporem vln.

42 O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

43 mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

44 Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

Atos 28

A ilha de Malta

1 Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

2 Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

3 Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

4 Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

5 Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

6 mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que

42Vojáci se rozhodli pobít vězně, aby některý neuplaval a neunikl.

43Setník jim ale v tom úmyslu zabránil, protože chtěl zachránit Pavla. Nařídil, aby ti, kdo umí plavat, vyskočili první a dostali se ke břehu.

44Ostatní je měli následovat na prknech nebo jiných troskách lodi. Tak se nakonec všichni v pořádku dostali na břeh.

Na Maltě

Skutky 28

1Když jsme se zachránili, zjistili jsme, že se ten ostrov jmenuje Malta.

2Domorodci se k nám zachovali neobyčejně laskavě. Zapálili oheň a všechny nás k němu pozvali, protože pršelo a bylo chladno.

3Pavel nasbíral hromadu roští. Když přikládal na oheň, zakousla se mu do ruky zmije unikající před žárem.

4Když domorodci uviděli, jak mu od ruky visí had, říkali si: „Ten člověk je určitě vrah! Zachránil se z moře, ale Spravedlnost ho nenechala naživu.“

5Pavel však hada setřásl do ohně a nic zlého se mu nestalo.

6Domorodci očekávali, že oteče anebo náhle padne mrtev. Když ale dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého neděje, změnili názor a začali říkat, že je to bůh.

nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

7 Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

7V těch místech měl pozemky přední muž toho ostrova jménem Publius. Ten nás přijal a po tři dny nás přátelsky hostil.

8 Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

8Publiův otec byl právě na lůžku sužován horečkou a úplavicí. Pavel ho navštívil, po modlitbě na něj vložil ruce a uzdravil ho.

9 À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

9Po té události začali přicházet i ostatní nemocní z toho ostrova a byli uzdravováni.

10 os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

10Zahrnuli nás mnoha poctami, a když jsme měli vyplout, naložili nám, co jsme potřebovali.

A continuação da viagem

Konečně Řím

11 Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

11Po třech měsících jsme odtud vypluli na alexandrijské lodi se znakem Blíženců, která na tom ostrově zůstala přes zimu.

12 Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

12Na tři dny jsme zastavili v Syrakusách,

13 donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

13odkud jsme pokračovali do Regia. Po jednom dni se zvedl jižní vítr, a tak jsme dalšího dne přistáli v Puteolech.

14 onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

14Tam jsme nalezli bratry a na jejich pozvání jsme u nich týden zůstali. A tak jsme dorazili do Říma.

15 Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

15Když o nás uslyšeli tamější bratři, vyšli nám naproti až k Appiově tržišti a další ke Třem krčmám. Jakmile je Pavel uviděl, vzdal díky Bohu a nabyl odvahy.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma

[16]V Římě Pavel dostal povolení bydlet v soukromí s vojákem, který ho hlídal.

[17]Po třech dnech Pavel svolal místní židovské představené. Když se sešli, řekl jim: „Bratři, ačkoli jsem se nijak neprovinil proti našemu lidu ani proti otcovským zvykům, byl jsem v Jeruzalémě zatčen a vydán Římanům.

[18]Ti mě po výslechu chtěli propustit s tím, že jsem nespáchal nic, za co bych zasloužil smrt.

[19]Židé však byli proti, a tak jsem byl nucen odvolat se k císaři – ovšem ne proto, abych žaloval na svůj národ.

[20]Pozval jsem vás tedy, abychom se poznali a promluvili spolu, neboť jsem tímto řetězem spoután kvůli naději Izraele.“

[21]Odpověděli mu: „Nedostali jsme o tobě žádný dopis z Judska a nikdo z bratrů k nám nepřišel se zprávou nebo žalobou na tebe.

[22]Chceme si však poslechnout tvé názory; o té sektě totiž víme, že je všeobecně odmítána.“

[23]V den, který mu určili, se jich u něj doma sešlo ještě více. Vykládal jim a svědčil o Božím království a od rána až do večera je

exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

z Mojžíšova zákona a Proroků přesvědčoval o Ježíši.

24 Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

24Někteří se jeho slovy dali přesvědčit, ale jiní nevěřili.

25 E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

25Když se nemohli shodnout a začali se rozcházet, Pavel jim pověděl ještě toto: „Duch svatý správně řekl našim otcům skrze proroka Izaiáše:

26 Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

26 ‚Jdi k tomuto lidu a řekni: Sluchem uslyšíte, ale nepochopíte, zrakem uvidíte, ale neprohlédnete.

27 Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

27 Neboť srdce tohoto lidu ztvrdlo; ušima ztěžka slyšeli a oči pevně zavřeli, jen aby očima neuviděli, ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je nemohl uzdravit.‘

28 Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

29 [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

28-29 Proto vězte, že Boží spása byla poslána pohanům. Oni uslyší!“

Paulo prisioneiro durante dois anos

30 Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

30Pavel pak zůstal celé dva roky ve vlastním pronájmu a přijímal všechny, kdo za ním přicházeli.

31 pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

31Kázal o Božím království a učil o Pánu Ježíši Kristu se vší smělostí a bez překážek.

Epístola de Paulo aos Romanos	List Římanům
Romanos 1	**Římanům 1**
Prefácio e saudação	
[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,	[1]Pavel, služebník Krista Ježíše, povolaný apoštol, oddělený pro Boží evangelium,
[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,	[2]které Bůh skrze své proroky již dávno zaslíbil ve svatých Písmech.
[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi	[3]Toto evangelium je o jeho Synu – který tělem pocházel z Davidova semene,
[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,	[4]Duchem svatým však byl Boží Syn, jak se mocně ukázalo jeho vzkříšením z mrtvých – o našem Pánu Ježíši Kristu.
[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,	[5]Skrze něj a pro jeho jméno se nám dostalo této milosti, totiž apoštolství, aby lidé ze všech národů došli k poslušnosti víry;
[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.	[6]k nim patříte i vy, povolaní Ježíšem Kristem.
[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	[7]Všem Bohem milovaným povolaným svatým v Římě: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los	**Nestydím se za evangelium**
[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.	[8]Především za vás všechny děkuji svému Bohu skrze Ježíše Krista – vždyť o vaší víře mluví celý svět!
[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é	[9]Bůh, jemuž sloužím svým duchem v evangeliu jeho Syna, je mi svědkem, že se o vás neustále zmiňuji

minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

10 em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

11 Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

12 isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

13 Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

14 Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

15 por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

16 Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

17 visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

18 A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

10ve svých modlitbách. Stále prosím za to, aby se mi konečně už někdy podařilo přijít z Boží vůle k vám.

11Toužím se s vámi setkat, abych se s vámi podělil o nějaký duchovní dar k vašemu posílení,

12to jest, abychom se navzájem povzbudili: vy mojí vírou a já vaší.

13Nechci, bratři, abyste nevěděli, že jsem vás už mnohokrát chtěl navštívit (ale dosud mi v tom vždy bylo zabráněno), abych přinesl užitek i mezi vámi tak jako mezi ostatními národy.

14Jsem dlužníkem Řeků i barbarů, vzdělaných i prostých,

15takže pokud jde o mě, jsem odhodlán kázat evangelium i u vás v Římě.

16Nestydím se za evangelium – vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka.

17V něm se totiž zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je psáno: „Spravedlivý pak bude žít z víry."

Lidská zvrácenost

18Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svévolně potlačují pravdu.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19]Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[20]Jeho neviditelné znaky – jeho věčnou moc a božství – lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle. Nemají tedy výmluvu.

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[21]Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22]Prohlašují se za moudré, ale jsou blázni.

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23]Slávu nesmrtelného Boha vyměnili za pouhé obrazy smrtelného člověka, ptáků, zvěře i plazů.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24]Bůh je proto vydal nečistotě, po níž v srdci toužili, aby si navzájem prznili těla,

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25]když vyměnili Boží pravdu za lež a ctili stvoření a sloužili mu raději nežli Stvořiteli, který je požehnaný navěky. Amen.

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26]Bůh je proto vydal hanebným vášním. Jejich ženy vyměnily přirozené obcování za to, které je proti přírodě.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se

[27]Stejně tak muži opustili přirozené obcování se ženou a vzpláli touhou k sobě

inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

28 E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

29 cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

30 caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

31 insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

32 Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

1 Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

2 Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

navzájem; muži páchají nestydatost s muži a za svou zvrácenost na sebe přivádějí nevyhnutelnou odplatu.

28Když jim známost Boha nebyla dost dobrá, Bůh je vydal jejich zvrácené mysli, aby dělali, co není správné.

29Jsou prolezlí nepravostí, podlostí, chamtivostí a zášti; jsou plní závisti, vraždychtivosti, svárlivosti, lsti a zlomyslnosti;

30štváči a pomlouvači, odpůrci Boha, zpupní, arogantní, vychloubační, vynalézaví ve zlu, vzpurní k rodičům;

31nerozumní, nespolehliví, bezcitní a nemilosrdní.

32Přestože znají Boží rozsudek smrti nad pachateli těchto věcí, nejenže je sami dělají, ale ještě to ostatním schvalují.

Bůh nikomu nestraní

Římanům 2

1Chceš-li však někoho soudit, člověče, věz, že sám nemáš výmluvu, ať jsi kdokoli. Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe – vždyť sám děláš to, co soudíš!

2Víme, že Boží soud nad pachateli těch věcí se zakládá na pravdě.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?	[3]Myslíš si snad, člověče, že unikneš Božímu soudu, když soudíš druhé, ale sám děláš totéž?
[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?	[4]Anebo snad podceňuješ bohatství jeho laskavosti, shovívavosti a trpělivosti? Nechápeš, že tě Boží dobrota vede k pokání?
[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,	[5]Ty si ale svou tvrdostí a nekajícím srdcem proti sobě hromadíš hněv, který se zjeví v den hněvu a Božího spravedlivého soudu.
[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:	[6]On „odplatí každému podle jeho skutků" –
[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;	[7]těm, kdo vytrvale konají dobro a hledají slávu, čest a nesmrtelnost, věčným životem;
[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.	[8]těm, kdo ve svém sobectví odmítají pravdu a řídí se nepravostí, však odplatí zuřivým hněvem.
[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;	[9]Soužení a úzkost čeká duši každého člověka, který koná zlo, předně Žida, ale i Řeka.
[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.	[10]Každého, kdo koná dobro, předně Žida, ale i Řeka, pak čeká sláva, čest a pokoj.
[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.	[11]Bůh totiž nestraní nikomu.
[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.	[12]Všichni, kdo hřešili bez Zákona, bez Zákona také zahynou; všichni, kdo hřešili pod Zákonem, budou souzeni Zákonem.
[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.	[13]Před Bohem totiž nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ti, kdo Zákon plní.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

Os judeus são indesculpáveis

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[14]Pohané nemají Zákon, ale když sami přirozeně dělají, co Zákon žádá, pak jsou Zákonem sami sobě. Nemají sice Zákon,

[15]ale prokazují působení Zákona zapsaného v jejich srdcích. Dosvědčuje to i jejich svědomí: jejich vlastní myšlenky je někdy obviňují a jindy obhajují.

[16]Takto bude podle mého evangelia v onen den Bůh soudit lidská tajemství skrze Krista Ježíše.

Má Žid výhodu?

[17]Ty si ovšem říkáš Žid, spoléháš na Zákon a chlubíš se Bohem.

[18]Znáš jeho vůli a víš, co je správné, neboť se učíš ze Zákona.

[19]Pokládáš se za vůdce slepých a světlo zatemněných,

[20]vychovatele nevědomých a učitele nedospělých, neboť máš Zákon za ztělesnění poznání a pravdy.

[21]Když poučuješ druhého, proč se nepoučíš sám? Kážeš: „Nekraď," a přitom sám kradeš?

[22]Říkáš: „Necizolož," a sám cizoložíš? Štítíš se model, a přitom pácháš svatokrádež?

[23]Chlubíš se Zákonem, a přitom zneuctíváš Boha porušováním Zákona?

[24]Jak je psáno, „Pohané pohrdají Božím jménem kvůli vám".

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.
[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?
[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.
[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.
[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?
[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.
[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?
[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[25]Obřízka má totiž cenu, jen pokud dodržuješ Zákon. Pokud Zákon porušuješ, z tvé obřízky nic nezbylo.
[26]Kdyby neobřezaný člověk dodržoval ustanovení Zákona, nebude se mu to počítat za obřízku?
[27]Není tělesně obřezán, ale plní Zákon, a tak odsoudí tebe, který i s literou a obřízkou Zákon porušuješ.
[28]Pravý Žid totiž není ten, kdo je jím zjevně, a pravá obřízka není ta zjevná na těle.
[29]Skutečným Židem je ten, kdo je jím v nitru a má srdce obřezané Duchem, ne literou. Takový dojde chvály, nikoli od lidí, ale od Boha.

Římanům 3

[1]Má tedy Žid nějakou výhodu? Má obřízka nějakou cenu?
[2]Každopádně, velikou! Především jim byla svěřena Boží slova.
[3]Jistě, někteří z nich byli nevěrní, ale copak jejich nevěrnost může zrušit Boží věrnost?
[4]V žádném případě! Ať si je každý člověk lhář, Bůh bude pravdomluvný. Jak je psáno: „Ve svých výrocích budeš ospravedlněn, ve svém soudu budeš vítězem.“

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,

[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;

[5]Když ale naše nepravost dokazuje Boží spravedlnost, co na to řekneme? Není Bůh (lidsky řečeno) nespravedlivý, když nás trestá svým hněvem?

[6]V žádném případě! Vždyť jak by potom Bůh soudil svět?

[7]Někdo namítne: „Proč ale mám být souzen jako hříšník, když se mou lží jen potvrzuje Boží pravdomluvnost k jeho slávě?“

[8]To už by se mohlo rovnou říci: „Páchejme zlo, ať přijde dobro.“ Někteří pomlouvači o nás tvrdí, že právě takto mluvíme, ale čeká je spravedlivý trest.

Nikdo není spravedlivý

[9]Nuže, jsme na tom lépe než pohané? Ani v nejmenším! Právě jsme přece usvědčili Židy i Řeky, že jsou všichni poddaní hříchu.

[10]Jak je psáno: „Nikdo není spravedlivý, není ani jediný;

[11]nikdo nechce porozumět, Bůh nikomu nechybí.

[12] Všichni zabloudili z cesty, dočista se zkazili; není, kdo by konal dobro, není vůbec žádný.“

[13] „Zející hrob je hrdlo jejich, nástroje klamu jejich jazyky. Hadí jed skrývají pod svými rty,

[14]hořké kletby z úst jim tryskají.“

[15] „Prolévat krev spěchají jejich nohy,

[16]zkáza a bída jsou jejich průvodci,

[17] desconheceram o caminho da paz.

[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[17]cestu pokoje ale neznají;

[18]na Boží bázeň vůbec nehledí.“

[19]Víme, že cokoli Zákon říká, říká těm, kdo jsou pod Zákonem, aby tak byla zacpána každá ústa a aby byl celý svět vystaven Božímu soudu.

[20]Na základě skutků Zákona před ním nebude ospravedlněn nikdo; Zákon totiž přináší jen poznání hříchu.

Víra ospravedlňuje

[21]Nyní je však mimo Zákon zjevena Boží spravedlnost, kterou Zákon i Proroci dosvědčují –

[22]Boží spravedlnost, jež skrze víru v Ježíše Krista přichází ke všem, kdo věří. Není totiž rozdílu:

[23]všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva.

[24]Jsou však zdarma ospravedlňováni jeho milostí, skrze vykoupení v Kristu Ježíši.

[25]Jeho určil Bůh za oběť smíření pro ty, kdo věří v jeho krev, aby tak prokázal svou vlastní spravedlnost. Bůh totiž ve své shovívavosti prominul předešlé hříchy,

[26]aby nyní prokázal svou spravedlnost, aby se ukázalo, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo věří v Ježíše.

[27]Kde je tedy chlouba? Byla vyloučena. Jakým zákonem? Snad skutků? Nikoli, ale zákonem víry.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[28]Máme tedy za to, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků Zákona.

[29]Je snad Bůh jen Bohem Židů? Není i Bohem pohanů? Jistěže i pohanů!

[30]Je přece jediný Bůh; ten ospravedlní obřezané díky víře a neobřezané skrze víru.

[31]Rušíme tedy vírou Zákon? V žádném případě! Naopak, Zákon potvrzujeme.

Abrahamův příklad

Římanům 4

[1]Co na to řekneme? Co získal náš tělesný praotec Abraham?

[2]Kdyby byl Abraham uznán za spravedlivého na základě skutků, měl by se čím chlubit, ale ne před Bohem!

[3]Co však říká Písmo? „Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo počítáno za spravedlnost."

[4]Ten, kdo koná skutky, nedostává odplatu z milosti, ale z povinnosti.

[5]Kdo ale místo skutků věří v Toho, který ospravedlňuje bezbožného, tomu se za spravedlnost počítá jeho víra.

[6]Vždyť i David blahoslaví člověka, kterému Bůh přičítá spravedlnost bez skutků:

[7]„Blaze těm, jimž byly odpuštěny viny a jejichž hříchy byly přikryty.

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé

[8] Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá jeho hřích!“

[9]Platí toto blahoslavení jen pro obřezané, nebo i pro neobřezané? Říkáme, že Abrahamovi byla jeho víra „počítána za spravedlnost“.

[10]Nuže, kdy mu byla počítána? Poté, co byl obřezán, anebo předtím? Nebylo to po obřízce, ale před ní!

[11]Znamení obřízky pak přijal jako pečeť spravedlnosti, kterou měl díky víře už před obřezáním. Je tedy otcem všech neobřezaných věřících, kterým je spravedlnost přičtena,

[12]a otcem těch obřezaných, kteří nemají jen obřízku, ale také kráčí ve šlépějích víry, kterou měl náš otec Abraham ještě před obřízkou.

[13]Když se Abrahamovi a jeho semeni dostalo zaslíbení, že mu bude patřit svět, nebylo to na základě Zákona, ale na základě spravedlnosti z víry.

[14]Kdyby jeho dědici měli být lidé Zákona, byla by ta víra zmařena a zaslíbení zrušeno.

[15]Zákon přináší hněv; vždyť kde není Zákon, není přestupek.

[16]Zaslíbení tedy vychází z víry, aby se řídilo milostí, aby bylo zaručeno všemu semeni – nejen přívržencům Zákona, ale také následovníkům Abrahamovy víry. Ten je otcem nás všech

que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[17](jak je psáno: „Učinil jsem tě otcem mnohých národů“) před Bohem, kterému uvěřil, který oživuje mrtvé a volá věci, které nejsou, aby byly.

[18]V naději proti vší naději Abraham uvěřil, že bude otcem mnohých národů; bylo mu totiž řečeno: „Tak početné bude tvé símě.“

[19]I když mu bylo skoro sto let, neochaboval ve víře při pohledu na své už nemohoucí tělo a na neplodnost Sářina lůna.

[20]Nepochyboval nevěřícně o Božím zaslíbení, ale posílil se ve víře, a tak vzdal slávu Bohu.

[21]Byl totiž přesvědčen, že co Bůh zaslíbil, dokáže i splnit,

[22]a právě to „mu bylo počítáno za spravedlnost.“

[23]Že mu to „bylo počítáno“ však není napsáno jen kvůli němu,

[24]ale také kvůli nám, jimž má být počítáno, že věříme v Toho, který vzkřísil z mrtvých našeho Pána Ježíše.

[25]On byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Bůh dokazuje svou lásku

Římanům 5

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[1]Nyní, když jsme ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

[2]Skrze něj jsme také vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se nadějí Boží slávy.

[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

[3]A nejen to; chlubíme se i souženími, neboť víme, že soužení působí vytrvalost,

[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[4]vytrvalost spolehlivost a spolehlivost naději.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[5]Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha svatého, jehož nám daroval.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[6]Kristus zemřel za bezbožné ještě v době, kdy jsme byli bezmocní.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[7]Sotva kdo zemře za spravedlivého, i když za dobrého člověka by se snad někdo zemřít odhodlal.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[8]Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[9]Jsme-li teď jeho krví ospravedlněni, čím spíše jím budeme zachráněni před Božím hněvem!

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[10]Jestliže jsme ještě jako nepřátelé byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, čím spíše nás, již smířené, zachrání jeho život!

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato

[11]A nejen to; chlubíme se samotným Bohem díky našemu Pánu, Ježíši Kristu, který nás s ním usmířil.

Adam a Kristus

[12]Hřích přišel na svět skrze jediného člověka a s hříchem přišla smrt. Smrt se pak rozšířila na všechny lidi, poněvadž všichni zhřešili.

[13]Hřích byl ovšem na světě už před Zákonem, ale když není Zákon, hřích se nepočítá.

[14]Od Adama až po Mojžíše tedy vládla smrt, a to i nad těmi, kdo nezhřešili stejným proviněním jako Adam. Adam byl předobrazem Toho, který měl teprve přijít.

[15]Mezi milostí a proviněním je ovšem rozdíl. Ano, proviněním jednoho mnozí propadli smrti. Boží milost je však mnohem větší! Mnohem spíše tedy byli mnozí obdarováni milostí toho jednoho člověka, Ježíše Krista!

[16]Mezi Božím darem a následkem lidského hříchu je také rozdíl. Jediné provinění vedlo k soudu a odsouzení, ale Boží dar vede k ospravedlnění z mnoha provinění!

[17]Kvůli provinění jediného člověka vládla skrze toho jednoho smrt. Čím spíše tedy ti, kdo přijímají hojnou milost a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě skrze toho jediného, Ježíše Krista!

[18]Ano, skrze jediné provinění přišlo na všechny lidi odsouzení. Stejně tak ovšem

de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

skrze jediný spravedlivý čin přišlo na všechny lidi ospravedlnění a život.

[19]Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také poslušností jednoho mnozí stanou spravedlivými.

[20]Když přišel Zákon, provinění se rozmnožilo, ale kde se rozmnožil hřích, tam se ještě více rozmnožila milost!

[21]Proto tak jako hřích vládl ve smrti, milost teď skrze spravedlnost vládne k věčnému životu skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

Mrtví hříchu a živí Bohu

Římanům 6

[1]Co na to řekneme? Budeme pokračovat v hříchu, aby se rozmnožila milost?

[2]V žádném případě! Jak bychom mohli nadále žít v hříchu my, kdo jsme mu zemřeli?

[3]Nevíte snad, že když jsme byli pokřtěni do Krista Ježíše, byli jsme všichni pokřtěni do jeho smrti?

[4]Křtem jsme s ním pohřbeni do smrti, abychom – tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou – i my vkročili do nového života.

[5]Jsme-li s ním ztotožněni ve smrti, jistě s ním budeme ztotožněni i v jeho vzkříšení.

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[6]Víme přece, že naše staré já bylo ukřižováno s ním, aby hříšné tělo pozbylo moci, abychom již dále nesloužili hříchu.

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[7](Kdo zemřel, je přece zbaven hříchu.)

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[8]Když jsme s Kristem zemřeli, věříme, že s ním také budeme žít.

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[9]Víme, že Kristus vstal z mrtvých a už nikdy nezemře – smrt nad ním už nemá moc.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[10]Svou smrtí jednou provždy zemřel hříchu, ale teď žije a jeho život patří Bohu.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[11]Stejně tak se i vy považujte za mrtvé hříchu a živé Bohu v Kristu Ježíši.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[12]Nenechte proto ve svých smrtelných tělech vládnout hřích, nepodléhejte jeho žádostem.

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[13]Své údy už nevydávejte hříchu za nástroje nepravosti, ale jako zmrtvýchvstalí vydejte sami sebe i své údy Bohu za nástroje spravedlnosti!

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

[14]Hřích už nebude vaším pánem, protože nejste pod Zákonem, ale pod milostí.

A lei, a escravidão e a graça

Odměna hříchu a Boží dar

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[15]Nuže, budeme hřešit, když nejsme pod Zákonem, ale pod milostí? V žádném případě!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência,

[16]Nevíte, že když někomu sloužíte, musíte ho poslouchat? Stáváte se služebníky

desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

toho, koho posloucháte, ať už hříchu ke smrti anebo poslušnosti ke spravedlnosti.

[17]Ano, byli jste služebníci hříchu, ale díky Bohu, že jste celým srdcem uposlechli to učení, do něhož jste byli uvedeni.

[18]Tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky spravedlnosti.

[19]S ohledem na vaši lidskou slabost to řeknu ještě názorněji: Jako jste své údy vydávali do služby nečistoty a nepravosti k páchání nepravosti, tak teď vydávejte své údy do služby spravedlnosti k posvěcení.

[20]Jako služebníci hříchu jste byli svobodní od spravedlnosti.

[21]Co jste měli z toho všeho, za co se teď stydíte? Vedlo to jen ke smrti.

[22]A co teď máte z toho, že jste svobodní od hříchu a sloužíte Bohu? Výsledkem vašeho posvěcení je věčný život!

[23]Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Duch a litera

Římanům 7

[1]Nevíte snad, bratři (mluvím přece k těm, kdo znají Zákon), že Zákon panuje nad člověkem jen po dobu jeho života?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[2]Vždyť i manželka je zákonem vázána ke svému muži, jen dokud dotyčný žije. Jakmile manžel zemře, je manželského zákona zproštěna.

[3]Oddá-li se jinému muži, dokud její manžel žije, bude označena za cizoložnici. Pokud však její muž zemře, je od toho zákona svobodná a může se oddat jinému muži, aniž by cizoložila.

[4]Právě tak je tomu s vámi, bratři moji. Skrze Kristovo tělo jste pro Zákon mrtví a můžete se oddat jinému, totiž Tomu, který byl vzkříšen z mrtvých. Konečně tedy můžeme nést ovoce Bohu.

[5]Dokud jsme žili tělesně, Zákon v nás probouzel hříšné vášně, které působily v našich údech tak, že jsme nesli ovoce smrti.

[6]Teď však, když jsme zemřeli tomu, co nás drželo, jsme Zákona zproštěni, abychom sloužili Bohu novou cestou Ducha namísto staré cesty litery.

Zákon hříchu

[7]Co na to řekneme? Že Zákon je hřích? V žádném případě! Avšak nebýt Zákona, nebyl bych hřích poznal. Například o dychtivosti bych nevěděl, kdyby Zákon neříkal: „Nedychti!“

[8]Hřích se chopil příležitosti, kterou mu to přikázání skýtalo, a vzbudil ve mně všemožnou dychtivost. Bez Zákona je ovšem hřích mrtvý.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[9]Sám jsem kdysi žil bez Zákona, ale jakmile přišlo přikázání, hřích ožil

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[10]a já jsem zemřel. Přikázání, které mělo být k životu, je mi tedy nakonec ke smrti.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[11]Hřích se totiž chopil příležitosti, kterou mu to přikázání skýtalo, oklamal mě a jeho pomocí mě zabil.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[12]Zákon je ovšem svatý, přikázání je svaté, spravedlivé a dobré.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[13]Přineslo mi tedy to dobré smrt? V žádném případě! Hřích se však projevil jako hřích: tím, co bylo dobré, mi způsobil smrt. Díky přikázání se tedy ukázalo, jak je hřích nevýslovně hrozný.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[14]Víme, že Zákon je duchovní, ale já jsem tělesný, zaprodaný hříchu.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[15]Sám nerozumím tomu, co dělám; vždyť nedělám to, co chci, ale to, co nenávidím.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[16]Jelikož dělám to, co nechci, souhlasím s tím, že Zákon je dobrý.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[17]Nedělám to tedy už já, ale spíše hřích, který je ve mně.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[18]Vím totiž, že ve mně (to jest v mé tělesnosti) není nic dobrého. Chtít dobro, to umím, ale konat je už ne.

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[19]Nekonám totiž dobro, které chci, ale zlo, které nechci.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.
[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.
[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;
[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.
[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.
[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.
[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,
[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[20]Jelikož tedy dělám to, co nechci, nedělám to už já, ale hřích, který je ve mně.
[21]Objevuji tedy zákon, že když chci konat dobro, je mi nablízku zlo.
[22]Ve svém nitru radostně souhlasím s Božím Zákonem,
[23]ale ve svých údech vidím jiný zákon, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, který je v mých údech.
[24]Jak ubohý jsem člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto smrtelného těla?
[25]Díky Bohu – on to udělá skrze Ježíše Krista, našeho Pána! Sám o sobě tedy svou myslí sloužím Zákonu Božímu, ale tělem zákonu hříchu.

Zákon Ducha

Římanům 8

[1]A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši.
[2]Zákon Ducha života v Kristu Ježíši tě totiž osvobodil od zákona hříchu a smrti.
[3]Co bylo pro Zákon kvůli slabosti těla nemožné, to vykonal Bůh: Poslal svého vlastního Syna, aby se vypořádal s hříchem v těle, jaké má hříšný člověk. Na tomto těle odsoudil hřích,
[4]aby spravedlivý požadavek Zákona byl naplněn na nás, kdo nežijeme podle těla, ale podle Ducha.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[5]Lidé těla myslí na věci těla, ale lidé Ducha na věci Ducha.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[6]Tělesné smýšlení vede ke smrti, ale smýšlení Ducha k životu a pokoji.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[7]Tělesné smýšlení je Bohu nepřátelské, neboť není a ani nemůže být poddáno Božímu zákonu.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[8]Ti, kdo žijí v těle, se tedy Bohu líbit nemohou.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[9]Přebývá-li však ve vás Boží Duch, pak nežijete v těle, ale v Duchu. Kdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[10]Je-li Kristus ve vás, pak je sice tělo kvůli hříchu mrtvé, ale duch žije díky spravedlnosti.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

[11]Přebývá-li ve vás Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, oživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[12]Nuže, bratři, nejsme nikterak povinni žít podle těla.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[13]Žijete-li podle těla, zemřete; umrtvujete-li skutky těla Duchem, budete žít.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[14]Všichni, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou totiž Božími syny.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[15]Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli. Naopak, přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče!

[16]Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

[17]A jsme-li jeho děti, pak jsme i dědicové, totiž dědicové Boží a spoludědicové Kristovi. Máme-li tedy podíl na jeho utrpení, budeme mít podíl i na jeho slávě.

Utrpení a sláva

[18]Mám totiž za to, že naše nynější utrpení nejsou srovnatelná se slávou, která se na nás má zjevit.

[19]Všechno stvoření s toužebným očekáváním vyhlíží zjevení Božích synů.

[20]Stvoření je totiž podrobeno marnosti, ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je marnosti podrobil. Chová však naději,

[21]že jednou bude vysvobozeno z otroctví zkázy do slavné svobody Božích dětí.

[22]Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu.

[23]A nejen ono, ale i my, kteří okoušíme první ovoce Ducha, i my ve svém nitru sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to jest vykoupení svého těla.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

[24]Byli jsme totiž spaseni nadějí. Naděje, kterou je vidět, ovšem není žádná naděje. Když někdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?

[25]Když ale doufáme v to, co nevidíme, pak to trpělivě očekáváme.

[26]Právě tak nám také Duch pomáhá v naší slabosti. Když ani nevíme, za co a jak se správně modlit, sám Duch prosí s nevýslovným úpěním za nás.

[27]Ten, který zkoumá srdce, ovšem rozumí smyslu Ducha, že podle Boží vůle prosí za svaté.

[28]Víme, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému – totiž těm, které povolal podle svého záměru.

[29]Ty, které předem znal, totiž předurčil, aby přijali podobu jeho Syna, aby se tak stal prvorozeným mezi mnoha sourozenci.

[30]A které předurčil, ty také povolal, a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.

Co nás oddělí?

[31]Co na to řekneme? Když je Bůh s námi, kdo proti nám!?

[32]Neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny; jak by nám s ním tedy nedaroval i všechno ostatní?

[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.
[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.
[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?
[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.
[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.
[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,
[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:
[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;
[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus

[33]Kdo obviní Boží vyvolené? Vždyť Bůh ospravedlňuje!

[34]Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš zemřel, ale hlavně byl vzkříšen z mrtvých, je po Boží pravici a prosí za nás!

[35]Co nás oddělí od Kristovy lásky? Snad soužení, úzkost nebo pronásledování, hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?

[36]Jak je psáno: „Pro tebe nás zabíjejí v kteroukoli chvíli, za ovce na porážku mají nás."

[37]V tom všem ale skvěle vítězíme skrze Toho, který nás miluje!

[38]Jsem si jist, že smrt ani život, andělé ani démoni, věci přítomné ani budoucí, žádná moc,

[39]výšina ani hlubina ani nic jiného v celém stvoření nás nemůže oddělit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu!

Izrael – Boží vyvolený

Římanům 9

[1]Říkám pravdu v Kristu, nelžu; i mé svědomí v Duchu svatém potvrzuje,

[2]že v srdci nosím hluboký zármutek a neustálou bolest.
[3]Přál bych si sám být zavržen od Krista ve prospěch svých bratrů, svých tělesných příbuzných,

irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

4 São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

4Izraelitů! Jim totiž patří synovství, sláva i smlouvy, jim byl dán Zákon, bohoslužba i zaslíbení,

5 deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

5jejich jsou otcové a z nich tělesně pochází Kristus, který je nade vším, Bůh požehnaný navěky! Amen.

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

6 E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

6Ale ne že by Boží slovo selhalo. Ne všichni z Izraele jsou totiž opravdu Izrael.

7 nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

7Ne všichni jsou jeho dětmi jen proto, že jsou símě Abrahamovo. Říká přece: „Tvé símě bude povoláno v Izákovi."

8 Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

8To znamená, že Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.

9 Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

9Šlo totiž právě o slovo zaslíbení: „V tento čas přijdu a Sára bude mít syna."

10 E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

10A to není vše. Z téhož muže, našeho otce Izáka, počala Rebeka dva syny.

11 E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

11Ještě se nenarodili a neudělali nic dobrého ani zlého – aby se však Boží rozhodnutí opíralo o vyvolení

12 já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

12(nešlo totiž o skutky, ale o Toho, který povolává), bylo jí řečeno: „Starší bude sloužit mladšímu."

13 Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

13Jak je psáno: „Jákoba jsem si zamiloval, Ezaua jsem však zavrhl."

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[14]Co na to řekneme? Není Bůh nespravedlivý? V žádném případě!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[15]Už Mojžíšovi přece řekl: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji."

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[16]Nezáleží tedy na tom, kdo chce, nebo na tom, kdo se snaží, ale na Bohu, který se smilovává.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[17]Faraonovi přece Písmo říká: „Proto jsem tě pozdvihl, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi."

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

[18]Smilovává se tedy, nad kým chce, a koho chce, zatvrzuje.

A soberania de Deus

Hrnčíř a nádoby

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[19]Možná mi řekneš: „Co mu tedy ještě vadí? Copak se někdo vzepřel jeho vůli?"

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[20]Ale člověče, kdo vůbec jsi, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvor svému tvůrci: „Proč jsi mě udělal takhle?"

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[21]Nemá snad hrnčíř hlínu ve své moci? Ze stejné hroudy může udělat jednu nádobu na ozdobu a druhou na smetí.

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[22]A co když Bůh, ačkoli chtěl projevit svůj hněv a ukázat svou moc, snášel s velikou trpělivostí nádoby hněvu, určené ke zničení?

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[23]Co když chtěl ukázat bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, které připravil ke slávě,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?
[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;
[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.
[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.
[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;
[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;
[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.
[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,
[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Romanos 10

[24]totiž na nás, které povolal nejen z Židů, ale i z pohanů?
[25]Jak stojí u Ozeáše: „Ne svůj lid nazvu lidem svým, nemilovanou budu milovat.“
[26]„Na místě, kde slýchali: ‚Nejste můj lid,‘ syny živého Boha se budou jmenovat.“
[27]Izaiáš pak volá ohledně Izraele: „I kdyby synů Izraele bylo jak písku v moři, jen hrstka z nich se zachrání.
[28] Hospodin učiní rázný konec, vykoná svůj soud nad zemí.“
[29]A ještě předtím Izaiáš řekl: „Kdyby nám Hospodin zástupů nenechal aspoň símě naživu, už bychom byli jako Sodoma, dopadli bychom jako Gomora!“

Kámen úrazu

[30]Co na to řekneme? Že pohané, kteří o spravedlnost neusilovali, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti z víry.
[31]Izrael usiloval plnit Zákon, jenž měl vést ke spravedlnosti, ale tohoto cíle nikdy nedosáhl.
[32]Proč? Protože ji nehledali na základě víry, ale na základě skutků. Narazili na kámen úrazu,
[33]jak je psáno: „Hle, pokládám na Sionu kámen úrazu a skálu pohoršení; kdokoli však v něj věří, se jistě nezklame.“

Římanům 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[1]Bratři, toužím celým srdcem a modlím se k Bohu za spásu Izraele.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[2]Mohu dosvědčit, jak horlí pro Boha, jenže v nevědomosti.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[3]Jelikož neznají Boží spravedlnost, snaží se udržet svou vlastní spravedlnost, místo aby se poddali té Boží.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[4]Kristus je totiž završením Zákona, aby byl ospravedlněn každý, kdo věří.

Slovo je ti blízko

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[5]O spravedlnosti ze Zákona píše Mojžíš takto: „Člověk, který ty věci plní, z nich bude žít.“

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[6]Spravedlnost z víry však mluví takto: „Neříkej si v srdci: Kdo vystoupí do nebe?“ (totiž přivést Krista dolů)

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[7]ani: „Kdo sestoupí do propasti?“ (totiž vyvést Krista z mrtvých).

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[8]Co tedy říká? „Slovo je ti velmi blízko; je ve tvých ústech a ve tvém srdci“ (totiž to slovo víry, které kážeme).

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9]Vyznáš-li svými ústy, že Ježíš je Pán, a uvěříš-li v srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10]Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy pak vede ke spáse.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11]Vždyť Písmo říká: „Kdokoli v něj věří, se jistě nezklame.“

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12]Mezi Židem a Řekem tedy není rozdíl: všichni mají téhož Pána, štědrého ke všem, kdo ho vzývají.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13]Vždyť „Každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, bude zachráněn.“

Kdo uvěřil naší zprávě?

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14]Jak ale mohou vzývat Toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v Toho, o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15]A jak jim může někdo kázat, aniž by byl poslán? Jak je psáno: „Jaká nádherná podívaná je příchod poslů dobrých zpráv!“

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16]Ne všichni ale přijali evangelium. Vždyť už Izaiáš říká: „Kdo, Hospodine, uvěřil naší zprávě?“

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17]Víra je tedy ze slyšení zprávy a tou zprávou je slovo Kristovo.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18]Ptám se ale: Copak neslyšeli? Právě naopak: „Po celé zemi se jejich hlas šíří, v nejzazších končinách jejich slova zní.“

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[19]Ptám se tedy: Copak Izrael nerozuměl? Už Mojžíš kdysi řekl: „Kvůli těm, kdo nejsou národ, vzbudím ve vás žárlivost, kvůli nevědomému národu vás popudím k hněvu.“

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[20]Izaiáš to říká ještě odvážněji: „Dal jsem se najít těm, kdo mě nehledali, ukázal jsem se těm, kdo o mě nestáli.“

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[21]O Izraeli však říká: „Po celý den jsem vztahoval ruce k lidu nevěřícímu a vzpurnému.“

Zavrhl Bůh svůj lid?

Římanům 11

[1]Ptám se tedy: Zavrhl Bůh svůj lid? V žádném případě! Vždyť i já jsem Izraelita, ze semene Abrahamova, z pokolení Benjamínova.

[2]Bůh nezavrhl svůj lid, který odedávna znal. Znáte přece vyprávění Písma o tom, jak si Eliáš Bohu stěžoval na Izrael:

[3]„Pane, tvé proroky pobili a tvé oltáře rozbořili; zůstal jsem jen já, a i mně usilují o život!“

[4]Jak mu tehdy Bůh odpověděl? „Ponechal jsem si sedm tisíc mužů, kteří neklekali před Baalem.“

[5]Stejně tak i nyní zůstala hrstka vyvolených milostí.

[6]Je to díky milosti, ne díky skutkům – jinak by milost už nebyla milost.

[7]Co dodat? Izrael stále nenašel to, co hledá. Vyvolení toho dosáhli, ale ostatní byli zatvrzeni.

[8]Jak je psáno: „Bůh otupil jejich ducha: jejich oči dodnes nevidí, jejich uši neslyší.“

[9]A David říká: „Jejich stůl ať se jim stane léčkou a pastí, kamenem úrazu a odplatou.

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

[10]Ať se jim v očích zatmí, tak aby neviděli, a jejich záda sehni navždycky.“

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[11]Ptám se tedy: Klopýtli snad Židé tak, aby nevstali? V žádném případě! Vždyť jejich selháním dospěla spása k pohanům, aby to v nich vzbudilo žárlivost.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[12]Když tedy jejich selhání obohatilo svět a jejich umenšení obohatilo pohany, co teprve jejich naplnění!

Větve téže olivy

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[13]Teď mluvím k vám pohanům. Sám jsem přece apoštol pohanů a jsem na svou službu náležitě hrdý.

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[14]Kéž bych ale skrze ni mohl vzbudit žárlivost svých příbuzných a některé z nich přivést ke spáse!

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[15]Když totiž jejich odmítnutí znamená smíření světa, co jiného může znamenat jejich přijetí nežli život z mrtvých?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[16]Jsou-li svaté prvotiny, je svaté i těsto. Je-li svatý kořen, jsou svaté i větve.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[17]Ano, některé větve byly vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl naroubován mezi ně. Čerpáš z vydatného kořene téže olivy,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[18]a tak se nad ty větve nepovyšuj. Chceš-li se povyšovat, věz, že ty neneseš kořen, ale kořen tebe.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[19]Možná řekneš: „Ty větve byly vylomeny, abych já byl naroubován.“

[20]Dobře. Byly vylomeny kvůli nevěře, ty však stojíš díky víře. Nebuď domýšlivý, ale boj se.

[21]Když Bůh neušetřil původní větve, tím spíše neušetří tebe!

[22]Uvědom si tedy laskavost i přísnost Boží: k těm, kdo padli, přísnost, ale k tobě Boží laskavost, pokud ovšem v této laskavosti zůstaneš. Jinak budeš vyťat i ty,

[23]zatímco oni budou naroubováni, nezůstanou-li v nevěře. Ano, Bůh je může naroubovat zpět!

[24]Když jsi ty mohl být vyťat z původní plané olivy a proti přírodě byl naroubován do ušlechtilé olivy, čím spíše budou oni jakožto původní větve naroubováni do své vlastní olivy?

Tajemství spásy

[25]Nechci, bratři, abyste nevěděli o tomto tajemství (abyste nespoléhali na vlastní moudrost): Část Izraele se zatvrdila, ale jen dokud se nenaplní počet pohanů.

[26]Nakonec však bude spasen celý Izrael, jak je psáno: „Vysvoboditel přijde ze Sionu, aby od Jákoba odňal bezbožnost.

[27] Toto pak bude má smlouva s nimi, jakmile odstraním jejich hřích.“

[28]Co do evangelia se tedy kvůli vám stali nepřáteli, ale co do vyvolení jsou to kvůli otcům milovaní Boží.

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual

[29]Bůh nelituje svých darů a povolání!

[30]Vy jste kdysi Boha neposlouchali, ale pro jejich neposlušnost teď přišlo milosrdenství na vás.

[31]Právě tak jej teď neposlechli oni, aby pro milosrdenství prokázané vám přišlo milosrdenství i na ně.

[32]Bůh zahrnul všechny lidi pod neposlušnost, aby se nade všemi smiloval.

[33]Ta hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti a vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy, jak nepopsatelné jeho cesty! Vždyť:

[34] „Kdo poznal Hospodinovu mysl? Kdo mu kdy v něčem poradil?“

[35] „Kdo mu co dal jako první, aby mu Bůh za to zaplatil?“

[36]Všechno je z něj, skrze něj a pro něj! Jemu buď sláva navěky! Amen.

Údy jednoho těla

Římanům 12

[1]Pro Boží milosrdenství vás vyzývám, bratři, abyste vydávali své životy Bohu jako živou, svatou a příjemnou oběť; to bude vaše pravá bohoslužba.

[2]Nenechte se formovat tímto světem – raději se nechte proměňovat obnovou své

seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle – co je dobré, náležité a dokonalé.

[3]Pro milost, jíž se mi dostalo, říkám každému z vás, ať si o sobě nemyslí více, než by měl. Každý ať smýšlí střízlivě, v souladu s mírou víry, kterou mu Bůh udělil.

[4]Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají stejný úkol,

[5]tak i nás je mnoho, ale v Kristu jsme jedno tělo a jako jednotlivé údy patříme k sobě navzájem.

[6]Podle milosti, jíž se nám dostalo, máme rozdílné dary: kdo má proroctví, ať je užívá v souladu s vírou;

[7]kdo má službu, ať slouží; kdo je učitel, ať učí;

[8]kdo umí povzbuzovat, ať povzbuzuje; kdo rozdává, ať je štědrý; kdo pečuje, ať je pilný; kdo pomáhá potřebným, ať to dělá s radostí.

Přemáhej zlo dobrem

[9]Láska ať je bez přetvářky. Mějte odpor ke zlu, tíhněte k dobru.

[10]Milujte se navzájem bratrskou láskou, projevujte si navzájem uctivost.

[11]V pilnosti buďte vytrvalí, ve službě Pánu horliví,

[12]v naději radostní, v soužení trpěliví, v modlitbě vytrvalí,

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[13]přispívejte svatým v nouzi, věnujte se pohostinnosti.

[14]Dobrořečte těm, kdo vás pronásledují – nezlořečte, ale dobrořečte.

[15]Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.

[16]Berte na sebe navzájem ohled, nebuďte domýšliví, ale mějte sounáležitost s obyčejnými. Nespoléhejte na vlastní moudrost.

[17]Nikomu neodplácejte zlo zlem. Ať všichni vidí, že vám jde o dobro.

[18]Pokud záleží na vás, mějte se všemi lidmi pokoj.

[19]Nemstěte se sami, milovaní, ale dejte místo hněvu – je přece psáno: „Má je pomsta, já zjednám odplatu, praví Hospodin.“

[20]Právě naopak: „Hladoví-li tvůj nepřítel, dej mu jíst, a pokud žízní, dej mu pít. Tím, že to učiníš, shrneš mu na hlavu žhavé uhlí.“

[21]Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Komu čest, tomu čest

Římanům 13

[1]Každý ať se podřizuje vládnoucí moci. Veškerá moc je totiž od Boha, takže současné vlády jsou zřízeny od Boha.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[2]Kdo odmítá vládu, bouří se tedy proti Božímu zřízení; a vzbouřence čeká jistý trest.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[3]Vládcové přece nejsou postrachem pro ty, kdo konají dobro, ale zlo. Chceš se nebát vlády? Konej dobro, a vláda tě pochválí;

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[4]je přece Božím služebníkem pro tvé dobro. Pácháš-li však zlo, boj se! Vláda netřímá meč nadarmo; je přece Božím služebníkem, jenž po zásluze trestá pachatele zla.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[5]Proto se musíme podřizovat – nejen kvůli hrozbě trestu, ale i kvůli svědomí.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[6]Proto také platíte daně – vždyť jsou to Boží služebníci a pilně se věnují své práci.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

[7]Každému dávejte, co jste povinni: komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu vážnost, tomu vážnost, komu čest, tomu čest.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

Kdo miluje, naplnil Zákon

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[8]Nikomu nedlužte nic než vzájemnou lásku; kdo miluje druhého, totiž naplnil Zákon.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[9]Vždyť přikázání „Necizolož, nezabíjej, nekraď, nezáviď“ a všechna ostatní jsou shrnuta ve větě: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha

[10]Láska bližnímu nikdy neublíží – proto je naplněním Zákona láska.

[11]A ještě něco. Rozumějte, jaká je doba, protože přišel čas probudit se ze spánku. Spása je nám teď blíže, nežli když jsme uvěřili.

[12]Noc pokročila a den je blízko. Odložme proto skutky tmy a oblečme zbroj světla!

[13]Žijme poctivě jako ve dne: ne v obžerství a opilství, ne zhýrale a nestydatě, ne ve svárech a závisti.

[14]Místo starostí o tělesné touhy se oblečte do Pána Ježíše Krista.

Nesuď bratra

Římanům 14

[1]Přijímejte ty, kdo jsou choulostiví ve víře, a to bez hádek o názorech.

[2]Někdo věří, že smí jíst všechno, ale choulostivý jí jen zeleninu.

[3]Kdo jí všechno, ať nepohrdá tím, kdo nejí, a kdo nejí, ať nesoudí toho, kdo jí – vždyť Bůh jej přijal!

[4]Kdo vůbec jsi, že soudíš cizího služebníka? Před svým vlastním pánem obstojí, či selže. A on obstojí – Pán jej dokáže podepřít!

[5]Někdo si cení jednoho dne nad jiné, pro někoho je den jako den. Každý ať je přesvědčen o vlastním názoru.

opinião bem definida em sua própria mente.

6 Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

6Kdo drží svátek, drží ho Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu, a kdo nejí, nejí Pánu a děkuje Bohu.

7 Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

7Nikdo z nás totiž nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.

8 Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

8Žijeme-li, žijeme Pánu; umíráme-li, umíráme Pánu. Ať už tedy žijeme či umíráme, patříme Pánu.

9 Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

9Vždyť proto Kristus zemřel a znovu ožil – aby byl Pánem živých i mrtvých.

10 Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

10Proč tedy soudíš svého bratra? Anebo ty, proč pohrdáš svým bratrem? Všichni přece staneme na soudu před Božím trůnem.

11 Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

11Jak je psáno: „Jakože jsem živ, praví Hospodin, každé koleno přede mnou poklekne a každý jazyk se vyzná Bohu."

12 Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

12Každý z nás tedy složí Bohu účet sám za sebe.

A liberdade e a caridade

Nepohoršuj bratra

13 Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

13Přestaňme proto soudit jedni druhé. Raději posuďte, jak bratra ničím neurazit a nepohoršit.

14 Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

14Vím a v Pánu Ježíši mám naprostou jistotu, že nic není nečisté samo o sobě; pokud to však někdo má za nečisté, je to pro něj nečisté.

15 Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor

15Trápí-li se tvůj bratr kvůli tomu, co jíš, pak už se neřídíš láskou. Přestaň svým

fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

jídlem hubit člověka, za kterého zemřel Kristus!

16 Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

16Ať se o tom, co je pro vás dobré, nemluví zle.

17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

17V Božím království přece nejde o jídlo a pití, ale o spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém.

18 Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

18Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a uznávaný lidmi.

19 Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

19Usilujme tedy o to, co vede k pokoji a vzájemnému budování.

20 Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

20Neničí Boží dílo kvůli jídlu! Jistě, „všechno je čisté," ale je špatné pohoršovat člověka jídlem.

21 É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

21Je lepší nejíst maso, nepít víno a vyvarovat se všeho, co tvého bratra uráží.

22 A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

22Víru, kterou máš, si tedy nech před Bohem pro sebe. Blaze tomu, kdo se sám neodsuzuje za to, co schvaluje.

23 Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

23Kdo má ale při jídle pochybnosti, je odsouzen, protože se nechová podle své víry. A cokoli není z víry, je hřích.

Romanos 15

Římanům 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

1 Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

1My silní musíme nést slabosti těch, kdo silní nejsou. Nemějme ohled jen sami na sebe,

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[2]ale každý se snažme vyhovět bližnímu. Usilujme o prospěch a posílení druhých.

[3]Vždyť ani Kristus nebral ohled sám na sebe; naopak, je psáno: „Urážky těch, kdo uráží tebe, na mě dopadly."

[4]Všechno, co bylo v minulosti zapsáno, bylo zapsáno pro naše poučení, abychom díky vytrvalosti a povzbuzení, které je v Písmu, měli naději.

[5]Kéž vám Bůh trpělivosti a útěchy daruje vzájemnou svornost ve shodě s Kristem Ježíšem,

[6]tak abyste svorně a jednomyslně oslavovali Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Naděje Židů i pohanů

[7]Přijímejte se tedy navzájem, jako Kristus přijal vás do Boží slávy.

[8]Říkám vám, že Kristus se pro Boží věrnost stal služebníkem Židů, aby potvrdil zaslíbení daná otcům

[9]a aby i pohané slavili Boha za jeho milosrdenství. Jak je psáno: „Budu tě vyznávat mezi národy, tvé jméno písní oslavím."

[10]A jinde Písmo říká: „Jásejte, národy, tak jako jeho lid!"

[11]A ještě jinde: „Chvalte Hospodina, všechny národy, ať ho všichni lidé velebí!"

[12]A jinde Izaiáš říká: „Vypučí výhonek Jišajův, vztyčí se, aby vládl národům. Národy se na něj s nadějí spolehnou."

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[13]Kéž vás tedy Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, tak aby vaše naděje rostla mocí Ducha svatého stále víc a víc.

Pavlovo poslání

[14]Mám o vás jistotu, bratři moji, že jste plni dobroty, máte hojnost veškerého poznání a sami se dokážete napomínat navzájem.

[15]Přesto jsem se vám osmělil v dopise připomenout některé věci jako ten, komu Bůh udělil milost

[16]být služebníkem Krista Ježíše mezi pohany. Smyslem mé kněžské služby při Božím evangeliu je, aby Bůh přijal pohany jako libou oběť, posvěcenou Duchem svatým.

[17]Pokud jde o službu Bohu, mám se v Kristu Ježíši čím chlubit.

[18]Neodvážil bych se něco říkat, kdyby to skrze mě Kristus také nekonal k přivedení pohanů k poslušnosti slovem i skutkem,

[19]v moci divů a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jeruzaléma až po Illyrii vše kolem dokola naplnil Kristovým evangeliem.

[20]Šlo mi o to, kázat evangelium tam, kde o Kristu ještě neslyšeli, abych nestavěl na cizím základě.

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor

[21]Jak je psáno: „Ti, kterým nebyl ohlášen, jej spatří, ti, kdo nikdy neslyšeli, pochopí.“

Plány do budoucna

[22]To vše mi dlouho bránilo přijít k vám.

[23]Teď už ale v těchto krajích nemám místo, a protože vás už mnoho let toužím navštívit,

[24]rád bych to udělal cestou do Španěl. Pevně doufám, že se s vámi setkám a že mě vypravíte na další cestu; především se ale těším na chvíle s vámi.

[25]Teď ovšem cestuji do Jeruzaléma, abych posloužil svatým.

[26]Církve v Makedonii a Řecku se totiž rozhodly uspořádat sbírku pro chudé, kteří jsou mezi svatými v Jeruzalémě.

[27]Rozhodli se sami, zároveň však i proto, že jsou jejich dlužníky. Když jako pohané získali podíl na jejich duchovních věcech, musí jim zase pomoci hmotně.

[28]Jakmile ten úkol splním a předám jim výtěžek sbírky, vypravím se přes vás do Španěl.

[29]A vím, že až k vám přijdu, přijdu s Kristovým plným požehnáním.

[30]Bratři, pro Pána Ježíše Krista a pro lásku Ducha vás prosím, abyste mi pomohli v mém boji. Modlete se za mě k Bohu,

do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

31 para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

32 a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

33 E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

1 Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

2 para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

3 Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

4 os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

5 saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

6 Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

7 Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

31abych byl vysvobozen od nevěřících v Judsku a aby svatí tuto mou službu Jeruzalému přijali.

32Dá-li Bůh, s radostí pak přijdu k vám a odpočinu si mezi vámi.

33Bůh pokoje kéž je s vámi všemi. Amen.

Pozdravy

Římanům 16

1Doporučuji vám naši sestru Fébé, služebnici církve v Kenchrejích.

2Přivítejte ji v Pánu, jak se na svaté sluší, a buďte jí nápomocni, v jakékoli záležitosti by vás potřebovala, neboť je to zastánkyně má i mnoha dalších.

3Pozdravujte Priscillu s Akvilou, mé spolupracovníky v Kristu Ježíši,

4kteří pro mě nasadili vlastní krk, takže jsem jim zavázán nejen já, ale i všechny církve z pohanů.

5Pozdravujte i církev u nich doma. Pozdravujte mého milovaného Epeneta, který je prvním Kristovým ovocem v Asii.

6Pozdravujte Marii, která se pro vás tolik napracovala.

7Pozdravujte Andronika s Junií, mé krajany a spoluvězně, významné apoštoly, kteří patřili Kristu dříve než já.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[8]Pozdravujte Ampliata, kterého miluji v Pánu.

[9]Pozdravujte našeho spolupracovníka v Kristu, Urbana, a mého milovaného Stachyna.

[10]Pozdravujte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravujte všechny doma u Aristobula.

[11]Pozdravujte mého krajana Herodiona. Pozdravujte všechny, kdo patří Pánu v Narkisově domě.

[12]Pozdravujte Tryfénu a Tryfósu, které pracují pro Pána. Pozdravujte milovanou Persidu, která se pro Pána tolik napracovala.

[13]Pozdravujte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho i moji matku.

[14]Pozdravujte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patroba, Hermu a všechny sourozence tam od nich.

[15]Pozdravujte Filologa a Julii, také Nerea a jeho sestru, Olympa i všechny svaté tam od nich.

[16]Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás všechny církve Kristovy.

[17]Prosím vás, bratři, dávejte si pozor na ty, kdo působí roztržky a kladou překážky učení, které jste poznali. Vyhýbejte se jim!

[18]Takoví lidé neslouží Kristu, našemu Pánu, ale svému břichu. Jde jim jen o to, aby svými lahodnými řečmi a

pochlebováním oklamali srdce bezelstných.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[19]O vaší oddanosti se ale ví všude! Mám z vás proto radost, ale přeji si, abyste byli moudří, pokud jde o dobro, a nevinní, pokud jde o zlo.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

[20]Bůh pokoje už brzy rozdrtí satana pod vašima nohama. Milost našeho Pána Ježíše s vámi.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[21]Pozdravuje vás můj spolupracovník Timoteus a moji krajané Lukios, Jáson a Sozipater.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[22]Pozdravuji vás v Pánu já, Tercius, který jsem tento dopis psal.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

[23-24] Pozdravuje vás Gaius, hostitel můj i celé církve. Pozdravuje vás městský pokladník Erastus a bratr Kvartus.

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[25]Tomu, který má moc vás posílit podle mého evangelia a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství, které bylo po věčné časy skryto,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[26]ale nyní je zjeveno, a podle nařízení věčného Boha je skrze prorocká Písma oznámeno všem národům k poslušnosti víry –

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[27]jedinému moudrému Bohu buď sláva skrze Ježíše Krista navěky! Amen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios	1. List Korintským

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a

1 Korintským 1

[1]Pavel, z Boží vůle povolaný apoštol Krista Ježíše, a bratr Sostenes

[2]církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým a také všem, kdo na jakémkoli místě vzývají jméno našeho společného Pána Ježíše Krista:

[3]Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Je Kristus rozdělen?

[4]Stále za vás děkuji svému Bohu, totiž za to, jaké Boží milosti se vám dostalo v Kristu Ježíši:

[5]byli jste v něm obohaceni v každém ohledu, každým slovem a veškerým poznáním.

[6]Kristovo svědectví je mezi vámi tak pevně ustaveno,

[7]že nemáte nedostatek v žádném daru, zatímco očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista.

[8]Ten vás bude posilovat až do konce, aby vám v den našeho Pána Ježíše Krista nebylo co vytknout.

[9]Bůh je věrný. On sám vás povolal ke společenství se svým Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

[10]Bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista vás prosím, abyste všichni spolu

mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

souhlasili a namísto vzájemných roztržek byli spojeni jednou myslí a jedním záměrem.

11 Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

11Z domu Chloé jsem se o vás, bratři moji, dozvěděl, že mezi sebou máte sváry.

12 Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

12Mám na mysli to, že jeden z vás říká: „Já jsem Pavlův," jiný: „Já jsem Apollův," další: „Já jsem Petrův" a další „Já zase Kristův."

13 Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

13Copak je Kristus rozdělen? Byl snad za vás ukřižován Pavel? Byli jste snad pokřtěni v Pavlově jménu?

14 Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

14Díky Bohu, že jsem nikoho z vás nekřtil, kromě Krispa a Gaia,

15 para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

15aby ještě někdo neřekl, že jste byli pokřtěni v mém jménu.

16 Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

16Pokřtil jsem vlastně i Štěpánovu rodinu, ale nevím, že bych křtil ještě někoho dalšího.

17 Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

17Kristus mě totiž neposlal křtít, ale kázat evangelium, a to bez moudrých řečí, aby snad nebyl zmařen Kristův kříž.

A mensagem da cruz

18 Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

Bláznivé kázání

18Ano, pro ty, kdo spějí k záhubě, je poselství kříže bláznovstvím, ale pro nás, kdo docházíme spásy, je to Boží moc.

19 Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

19Je přece psáno: „Zahubím moudrost moudrých, zavrhnu rozum rozumných."

20 Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

20Kde zůstal mudrc? Kde je učenec? Kde zůstal světový myslitel? Copak Bůh neobrátil moudrost světa v bláznovství?

21 Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

22 Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

23 mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

24 mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

25 Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

26 Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

27 pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

28 e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

29 a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

Valores de Cristo

30 Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

21Bůh se ve své moudrosti nedal světu poznat jejich vlastní moudrostí. Namísto toho se Bohu zalíbilo, že spasí ty, kdo uvěří tomuto bláznivému kázání.

22Židé požadují zázraky, Řekové hledají moudrost,

23ale my kážeme Krista ukřižovaného – pro Židy pohoršení, pro pohany bláznovství,

24ale pro povolané, ať Židy či Řeky, Krista – Boží moc a Boží moudrost.

25Boží bláznovství je totiž moudřejší než lidé a Boží slabost je silnější než lidé.

26Podívejte se, bratři, jak vás Bůh povolal: podle lidských měřítek mezi vámi není mnoho moudrých, mocných nebo urozených.

27Bůh ale vyvolil bláznivé tohoto světa, aby zahanbil moudré. Bůh vyvolil slabé tohoto světa, aby zahanbil silné.

28Bůh vyvolil neurozené a opovržené tohoto světa, ba dokonce to, co nic není, aby obrátil vniveč to, co je,

29aby se před Bohem nikdo nechlubil.

30Jen díky němu jste v Kristu Ježíši, který se stal naší moudrostí od Boha, naší spravedlností, posvěcením a vykoupením.

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais

[31]A proto, jak je psáno: „Kdo se chlubí, ať se chlubí v Hospodinu.“

Kristova mysl

1 Korintským 2

[1]Ani já jsem vám, bratři, po svém příchodu nezvěstoval Boží tajemství nějak zvlášť vznešenými nebo moudrými řečmi.

[2]Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.

[3]Přišel jsem mezi vás ve slabosti, v bázni a velmi rozechvěn.

[4]Mé poselství a kázání nespočívalo v přesvědčivých a moudrých řečech, ale v prokázání Ducha a jeho moci,

[5]neboť jsem nechtěl, aby se vaše víra zakládala na lidské moudrosti, ale na Boží moci.

[6]O moudrosti mluvíme mezi dospělými, ovšem není to moudrost současného světa ani jeho pomíjivých vůdců.

[7]My mluvíme o tajemné moudrosti Boží, o skryté moudrosti, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě

[8]a kterou nikdo z vůdců současného světa nepoznal; kdyby ji totiž znali, neukřižovali by Pána slávy.

[9]Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na

penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milují.“

[10]Nám to však Bůh zjevil skrze Ducha, neboť Duch zkoumá všechny věci, i Boží hlubiny.

[11]Kdo z lidí rozumí člověku než jeho vlastní duch? Stejně tak Boha nezná nikdo než Boží Duch.

[12]My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom rozuměli, čím nás Bůh obdaroval.

[13]O tom právě mluvíme (nikoli slovy, jimž učí lidská moudrost, ale slovy, jimž vyučuje Duch), když vykládáme duchovní věci duchovními slovy.

[14]Neduchovní člověk ovšem nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou pro něj bláznovstvím, a nemůže je pochopit, neboť se jim dá rozumět jen duchovně.

[15]Kdo však je duchovní, může rozumět všemu, ačkoli jemu nikdo nerozumí.

[16]Vždyť: „Kdo poznal Hospodinovu mysl, kdo by mu mohl poradit?“ My ale máme mysl Kristovu!

Jeden sázel, druhý zaléval

1 Korintským 3

[1]Jenže já jsem s vámi, bratři, nemohl mluvit jako s duchovními, ale jako s tělesnými, jako s nemluvňaty v Kristu.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[2]Krmil jsem vás mlékem, ne hutným pokrmem, neboť jste ho ještě nemohli snést a ani dosud nemůžete,

[3]neboť jste stále tělesní. Copak nejste tělesní a nechodíte po lidských cestách, když mezi sebou máte závist a svár?

[4]Když jeden říká: „Já jsem Pavlův“ a druhý „Já zas Apollův“, nechováte se jen jako obyčejní lidé?

[5]Kdo je vůbec Apollos? Kdo je Pavel? Služebníci, skrze něž jste uvěřili, a to každý, jak mu dal Pán.

[6]Já jsem sázel, Apollos zaléval, ale vzrůst vám dal Bůh.

[7]Vůbec nejde o to, kdo sází, ani o to, kdo zalévá, ale o to, že Bůh dává vzrůst.

[8]Ten, kdo sází, a ten, kdo zalévá, jsou jedno; každý však dostane svou vlastní odplatu za svou vlastní práci.

[9]Jsme tedy Boží spolupracovníci; vy jste Boží pole, Boží stavba.

[10]Podle Boží milosti, jíž se mi dostalo, jsem jako zkušený stavitel položil základy, na kterých pak staví další. Každý však ať dává pozor, jak na nich staví.

[11]Nikdo nemůže položit jiný základ, mimo ten, který je již položen, a to je Ježíš Kristus.

[12]Ať už kdo na tom základě staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, z dříví, sena nebo ze slámy,

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[13]dílo každého vyjde najevo. V onen den se to ukáže; bude to zjeveno ohněm, neboť oheň vyzkouší dílo každého člověka.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[14]Zůstane-li něčí dílo, které postavil, získá odplatu.

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[15]Shoří-li něčí dílo, utrpí škodu; sám sice bude zachráněn, ale jen jako skrze oheň.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[16]Copak nevíte, že jste Boží chrám? Vždyť ve vás přebývá Boží Duch!

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

[17]Kdokoli ničí Boží chrám, toho zničí Bůh, neboť Boží chrám je svatý, a to jste vy.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[18]Ať se nikdo neplete: kdo z vás si myslí, že je na tomto světě moudrý, ať se raději stane bláznem. Pak teprve bude moudrý,

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[19]neboť moudrost tohoto světa je u Boha bláznovstvím. Je přece psáno: „On chytá chytráky v jejich vychytralosti.“

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[20]A jinde: „Hospodin zná úmysly moudrých – ví, že neznamenají vůbec nic.“

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[21]Ať už se proto nikdo nechlubí lidmi. Všechno je přece vaše:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[22]ať Pavel, Apollos či Petr, ať svět, život nebo smrt, ať už přítomnost nebo budoucnost – všechno je vaše,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[23]vy jste Kristovi a Kristus Boží.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

Blázni pro Krista

1 Korintským 4

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[1]Považujte nás tedy za Kristovy služebníky a za správce Božích tajemství.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[2]Od správce se žádá jen jedno – aby byl shledán věrným.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[3]Co o mně soudíte vy anebo lidé vůbec, to pro mě znamená velmi málo; nezáleží mi dokonce ani na vlastním úsudku.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[4]Mé svědomí je čisté, ale tím ještě nejsem ospravedlněn; mým soudcem je přece Pán.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

[5]Nevynášejte tedy předčasné soudy. Až přijde Pán, osvětlí, co je skryté ve tmě, zjeví úmysly srdcí a tehdy každého ocení Bůh.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[6]Bratři, použil jsem tu sebe a Apolla jako příklady, abyste se na nás mohli poučit, co znamená „nejít nad to, co je psáno“. Ať se tedy nikdo kvůli jednomu z nás nepovyšuje nad druhého.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[7]Kdo tě udělal tak důležitým? Máš snad něco, co jsi nedostal? A když jsi všechno dostal, jak to, že se chlubíš, jako bys to nedostal?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8]Už máte všechno, už jste zbohatli! Bez nás kralujete! Kéž byste ale kralovali tak, abychom mohli kralovat s vámi.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[9]Připadá mi, že Bůh nám apoštolům určil poslední místo v řadě, abychom se jako odsouzenci k smrti stali podívanou světu – lidem i andělům.

[10]Z nás jsou kvůli Kristu blázni, ale vy jste v Kristu rozumní; my jsme slabí, vy však silní; vy máte slávu, my však ostudu.

[11]Do této chvíle trpíme hladem a žízní, chodíme v hadrech, snášíme rány, nemáme domov.

[12]Vlastníma rukama těžce pracujeme; když nám spílají, žehnáme; když nás pronásledují, my to snášíme;

[13]když nás pomlouvají, povzbuzujeme. Dosud jsme bráni za špínu světa, za vůbec nejhorší spodinu.

[14]Nepíšu to proto, abych vás zahanbil, ale abych vás napomenul jako své milované děti.

[15]I kdybyste v Kristu měli tisíce pěstounů, neznamená to, že máte mnoho otců. Byl jsem to já, kdo vás skrze evangelium zplodil v Kristu Ježíši,

[16]a tak vás prosím, řiďte se mým příkladem.

[17]Proto také za vámi posílám Timotea, svého milovaného a věrného syna v Pánu, který vám připomene mé způsoby v Kristu Ježíši, jak je učím v každé církvi, kam přijdu.

[18]Někteří se začali povyšovat, jako bych k vám už neměl přijít.

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem

[19]Ale dá-li Pán, přijdu k vám už brzy, a poznám ne řeči těch povýšenců, ale jejich moc.

[20]Boží království totiž není v řeči, ale v moci.

[21]Co chcete? Abych k vám přišel s holí, anebo s duchem lásky a mírnosti?

Kvas v těstě

1 Korintským 5

[1]Proslýchá se dokonce, že je mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jaké se nenajde ani mezi pohany – někdo prý žije s manželkou vlastního otce!

[2]A vy jste ještě pyšní! Neměli byste raději truchlit a vyloučit toho, kdo to spáchal, ze svého středu?

[3]Ačkoli jsem od vás tělem daleko, v duchu jsem s vámi a ohledně toho, kdo to spáchal, jsem již rozhodl, jako bych byl přítomen:

[4]Až se shromáždíte ve jménu našeho Pána Ježíše, budu v duchu s vámi a bude s vámi moc našeho Pána Ježíše.

[5]Tehdy dotyčného vydejte satanovi k záhubě těla, aby jeho duch byl spasen v Pánův den.

[6]Vaše chlubení není namístě. Copak nevíte, že trocha kvasu prokvasí celé těsto?

[7]Zbavte se starého kvasu, abyste byli novým, nekvašeným těstem. Vždyť

fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

8 Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

9 Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

10 refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

11 Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

12 Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

13 Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

1 Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

2 Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

3 Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

Kristus, náš velikonoční Beránek, byl již obětován!

8Proto slavme Velikonoce bez starého kvasu, bez kvasu špatnosti a ničemnosti, ale s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy.

9V dopisu jsem vám napsal, abyste se nestýkali se smilníky.

10Nemyslel jsem ale vůbec smilníky tohoto světa ani lakomce, vydřiduchy nebo modláře – vždyť to byste museli ze světa utéci!

11Teď vám tedy píšu, abyste se nestýkali s někým, kdo si říká bratr, ale je to smilník, lakomec, modlář, pomlouvač, opilec nebo vydřiduch. S takovým ani nejezte.

12Proč bych měl soudit ještě ty venku? Nemáte snad soudit ty, kdo jsou uvnitř?

13Ty venku bude soudit Bůh. „Toho zlého vylučte ze svého středu."

Soudy v církvi

1 Korintským 6

1Jak se někdo z vás odvažuje, když má s někým spor, soudit se před nespravedlivými, a ne před svatými?

2Copak nevíte, že svatí budou soudit svět? Když máte jednou soudit svět, to nejste schopní rozsoudit takové maličkosti?

3Nevíte, že budeme soudit anděly? Čím spíše běžné životní záležitosti!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém

[4]Vy ale s takovými věcmi chodíte k soudu a přijímáte za soudce lidi, kteří v církvi nic neznamenají!

[5]Říkám to k vaší hanbě. To mezi vámi není ani jeden moudrý, který by své bratry mohl rozsoudit?

[6]Ale bratr se soudí s bratrem, a to před nevěřícími!

[7]Už vůbec to, že se spolu soudíte, je vaše prohra. Proč raději nesnášíte křivdu? Proč raději netrpíte škodu?

[8]Vy ale křivdíte a škodíte, a to vlastním bratrům!

[9]Copak nevíte, že nespravedliví nebudou mít podíl na Božím království? Nepleťte se: Smilníci, modláři, cizoložníci, rozkošníci, zvrhlíci,

[10]zloději, lakomci, opilci, pomlouvači ani vydřiduchové nebudou mít podíl na Božím království.

[11]A takoví jste někteří byli, ale jste omyti, jste posvěceni a jste ospravedlněni jménem Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.

Nepatříte sami sobě

[12]„Všechno smím“ – budiž, ale ne všechno je prospěšné. Všechno smím, ale ničím z toho se nedám ovládnout.

[13]„Jídlo břichu a břicho jídlu – Bůh jednou zruší obojí.“ Budiž, tělo však nepatří smilstvu, ale Pánu a Pán tělu.

o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[14]Tentýž Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás.

[15]Copak nevíte, že vaše těla jsou Kristovými údy? Mohu snad vzít údy Kristovy a učinit je údy nevěstky? To nikdy!

[16]Copak nevíte, že kdo se spojuje s nevěstkou, je s ní jedno tělo? Vždyť Písmo říká: „Ti dva budou jedno tělo."

[17]Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jeden duch.

[18]Utíkejte před smilstvem! Žádný jiný lidský hřích se netýká těla; kdo ale smilní, hřeší proti vlastnímu tělu.

[19]Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás a kterého máte od Boha? Už nepatříte sami sobě;

[20]byli jste draze vykoupeni! Proto svým tělem vzdávejte čest Bohu.

Dar manželství

1 Korintským 7

[1]Pokud jde o to, jak jste psali: „Pro muže je lepší obejít se bez ženy" –

[2]budiž, ale abyste se vyvarovali smilstva, ať má každý muž manželku a každá žena manžela.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[3]Muž ať své ženě plní manželskou povinnost, stejně jako žena svému muži.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[4]Ženino tělo už nepatří jí, ale manželovi, stejně jako mužovo tělo už nepatří jemu, ale manželce.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[5]Neodpírejte se jeden druhému – jedině po vzájemné shodě, že se na čas uvolníte pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás nepokoušel satan, kdybyste se nemohli ovládnout.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[6]To, co tu říkám, však není příkaz, ale svolení.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[7]Přál bych si, aby všichni byli jako já, každý má ale od Boha svůj vlastní dar, jeden tak a druhý jinak.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[8]Svobodným a vdovám říkám, že je pro ně lepší zůstat, jako jsem já.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[9]Pokud se však nemohou ovládnout, ať vstoupí do manželství. Je přece lepší vstoupit do manželství než být spalován touhou.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10]Pro ty, kdo žijí v manželství, mám nikoli své, ale Pánovo přikázání: Manželka ať od muže neodchází.

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]Pokud přece odejde, ať zůstane nevdaná anebo ať se smíří s manželem. Stejně tak muž ať neopouští manželku.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[12]Ostatním říkám já, nikoli Pán: Má-li některý bratr nevěřící manželku a ta je ochotná s ním zůstat, ať ji neopouští.

[13]Stejně tak, má-li některá žena nevěřícího manžela a ten je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští.

[14]Nevěřící manžel je totiž posvěcen svou ženou; stejně tak nevěřící manželka je posvěcena svým věřícím manželem. Jinak by totiž vaše děti byly nečisté, jsou ale přece svaté.

[15]Pokud však nevěřící chce odejít, ať odejde. Bratr ani sestra nejsou v takových případech vázáni. Bůh vás povolal k pokoji.

[16]Copak víš, ženo, zda zachráníš manžela? Copak víš, muži, zda zachráníš manželku?

Zůstaň, jak jsi

[17]Ať tedy každý žije, jak mu Pán určil a jak ho Bůh povolal. Toto pravidlo předkládám všem církvím.

[18]Kdo byl povolán jako obřezaný, ať se nedělá neobřezaným. Kdo je povolán jako neobřezaný, ať se nedává obřezat.

[19]Nezáleží přece na obřízce nebo neobřízce, ale na poslušnosti Božích přikázání.

[20]Ať každý zůstává v postavení, ve kterém byl povolán.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.
[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.
[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.
[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.
[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.
[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.
[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;
[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[21]Byl jsi povolán jako otrok? Nedělej si s tím starosti. Pokud se ale můžeš stát svobodným, určitě toho využij.
[22]Koho Pán povolal jako otroka, ten je v Pánu osvobozen. Podobně koho Kristus povolal jako svobodného, ten se stal jeho otrokem.
[23]Byli jste draze vykoupeni; nestávejte se lidskými otroky.
[24]Bratři, ať každý před Bohem zůstává tak, jak byl povolán.

[25]Pokud jde o neprovdané, nemám od Pána žádný příkaz, ale dám vám radu jako někdo, komu Pán pomohl být věrným.

[26]Myslím si, že vzhledem k současné tísni je pro člověka lepší zůstat, jak je.
[27]Jsi v manželském svazku? Nesnaž se o rozvod. Jsi rozveden? Nesnaž se najít ženu.

[28]I když se ale oženíš anebo když se dívka vdá, není to žádný hřích. Jen se vás snažím ušetřit běžných potíží.

Času je málo

[29]Říkám vám, bratři, už nezbývá moc času. Ať tedy i ženatí jsou jako neženatí,

[30]ti, kdo oplakávají, jako by neoplakávali, ti, kdo oslavují, jako by neoslavovali, ti, kdo kupují, jako by nevlastnili

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[31]a ti, kdo se zabývají věcmi tohoto světa, ať to nepřehánějí. Svět, jak ho známe, totiž končí.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[32]Proto bych rád, abyste se nezatěžovali starostmi. Svobodný se stará o věci svého Pána, aby se líbil Pánu,

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[33]ale ženatý se stará o věci světa, aby se líbil své ženě,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[34]a tak je rozpolcen. Nevdaná žena a svobodná dívka se stará o věci svého Pána, aby byla svatá tělem i duchem, ale vdaná se stará o věci světa, aby se líbila svému muži.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[35]Neříkám to proto, abych vás nějak omezoval, ale abych vám pomohl vést počestný život v bezvýhradné oddanosti Pánu.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[36]Pokud má někdo za to, že vůči své snoubence jedná nečestně, že už je nejvyšší čas a není zbytí, pak ať udělá, po čem touží – jen ať se vezmou, to přece není hřích.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[37]Kdo je však vnitřně přesvědčen a nic ho nenutí, ale sám se v srdci dobrovolně rozhodl, že si tu dívku nevezme, je to v pořádku.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[38]Zkrátka, kdo se žení, dělá dobře, a kdo se nežení, dělá ještě lépe.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele

[39]Žena je vázána zákonem, dokud její muž žije. Pokud její muž zemře, je svobodná; může si vzít, koho chce, ale pouze v Pánu.

[40]Osobně si ale myslím, že bude šťastnější, když zůstane, jak je. A mám za to, že i já mám Božího Ducha.

Svoboda a ohleduplnost

1 Korintským 8

[1]Pokud jde o maso obětované modlám: Ano, víme, že „všichni jsme došli poznání“. Poznání ovšem nadýmá, zatímco láska buduje.

[2]Kdo si myslí, že něco ví, ještě neví tak, jak by vědět měl.

[3]Kdo ale miluje Boha, ten má poznání od něj.

[4]Pokud tedy jde o požívání masa obětovaného modlám: Víme, že „modla neznamená vůbec nic“ a že „není žádný Bůh než jediný“.

[5]Na nebi i na zemi jsou sice různí takzvaní bohové (a takových „bohů“ a „pánů“ je celá řada),

[6]pro nás je ale jen jediný Bůh – Otec, z něhož je všechno, i my pro něj; a jediný Pán – Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my skrze něj.

[7]Všichni ale k tomuto poznání nedošli. Někteří jsou dosud tak zvyklí na modly, že jsou k požívání takového masa choulostiví a mají pak špatné svědomí.

sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

8 Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

9 Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

10 Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

11 E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

12 E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

13 E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

1 Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

2 Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

8Jídlo nás ovšem k Bohu nepřiblíží. Pokud nejíme, nejsme o nic horší, a pokud jíme, nejsme o nic lepší.

9Dejte ale pozor, aby se ta vaše svoboda nestala pro slabší kamenem úrazu.

10Co kdyby tě někdo viděl – tebe, který jsi „došel poznání“ – jak sedíš u jídla v chrámě modloslužby? Nenechá se ten slabší proti svému svědomí strhnout, aby jedl maso obětované modlám?

11Kvůli tvému „poznání“ tak hyne tvůj slabší sourozenec, za kterého zemřel Kristus!

12Když takto zraňujete choulostivé svědomí svých sourozenců, nehřešíte jen proti nim, ale proti Kristu!

13Pokud mého bratra svádí jídlo k hříchu, nedotknu se masa už nikdy v životě, abych snad svého bratra nesvedl.

Svoboda a obětavost

1 Korintským 9

1Nejsem snad i já svobodný? Nejsem snad apoštol? Neviděl jsem snad našeho Pána Ježíše? Nejste snad vy mé dílo v Pánu?

2I kdybych pro jiné nebyl apoštolem, určitě jím jsem pro vás: pečetí mého apoštolství jste vy v Pánu.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[3]Zde je má obhajoba před těmi, kdo mě soudí:

[4]Nemáme snad právo na jídlo a pití?

[5]Nemáme snad právo mít s sebou věřící manželku jako ostatní apoštolové a Pánovi bratři i Petr?

[6]Nebo snad jen já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat?

[7]Kdo kdy bojoval na vlastní náklady? Kdo sází vinici, a neokusí její hrozny? Kdo pase stádo, a nepije jeho mléko?

[8]Dávám tu jen lidské příklady? Copak to neříká i Zákon?

[9]V Mojžíšově zákoně je přece psáno: „Mlátícímu dobytčeti nedávej náhubek.“ Copak se Bůh stará o dobytek?

[10]Neříká to spíše kvůli nám? Bezpochyby je to napsáno kvůli nám. Kdo oře, musí přece orat v naději, a kdo mlátí obilí, musí to dělat v naději, že bude mít podíl z úrody.

[11]Rozsévali jsme u vás duchovní símě; bylo by snad příliš, abychom sklízeli vaši hmotnou úrodu?

[12]Mohou-li toto právo vůči vám uplatňovat druzí, čím spíše my? My jsme však toto právo nevyužili. Raději všechno mlčky snášíme, abychom nekladli žádnou překážku Kristovu evangeliu.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas

[13]Copak nevíte, že ti, kdo slouží v chrámu, smějí jíst chrámové pokrmy? Nevíte, že ti, kdo slouží u oltáře, mají podíl z oltářních obětí?

[14]Právě tak Pán určil, že kazatelé evangelia mají žít z evangelia.

[15]Já jsem však nic z toho nevyužil. Nepíšu o tom proto, že bych chtěl, aby se to změnilo. To bych raději umřel, než aby mě někdo připravil o tuto mou hrdost.

[16]Když totiž kážu evangelium, nemám nač být hrdý – je to má povinnost a běda mně, kdybych nekázal!

[17]Kdybych to dělal z vlastní vůle, měl bych nárok na odměnu; já však neplním vlastní vůli, ale svěřený úkol.

[18]Zač tedy mohu získat odměnu? Za to, že kážu evangelium zadarmo, aniž bych využíval práva, které při kázání evangelia mám.

[19]Ode všech jsem svobodný, ale všem jsem se vydal jako otrok, abych jich co nejvíce získal.

[20]Pro Židy jsem jako Žid, abych získal Židy; pro lidi pod Zákonem jsem jako pod Zákonem, abych získal ty, kdo jsou pod Zákonem (sám ovšem pod Zákonem nejsem).

[21]Pro lidi bez Zákona jsem jako bez Zákona, abych získal ty, kdo jsou bez

debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

Zákona (sám ovšem nejsem bez Božího Zákona – podléhám zákonu Kristovu).

[22]Pro slabé jsem slabý, abych získal slabé. Pro všechny jsem vším, abych jakýmkoli způsobem aspoň některé zachránil.

[23]A to všechno dělám kvůli evangeliu, abych na něm získal svůj podíl.

[24]Copak nevíte, že všichni závodníci běží, ale jen jeden zvítězí a získá odměnu? Běžte tak, abyste ji získali.

[25]Každý závodník má přísnou sebekázeň – oni to dělají pro věnec, který zvadne, my ale pro ten, který nezvadne.

[26]Takto tedy běžím, ne jako bych neměl cíl; takto bojuji, ne jako bych rozrážel jen vzduch.

[27]Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyřazen.

Svoboda a svatost

1 Korintským 10

[1]Nechci bratři, abyste nevěděli, co se stalo s našimi otci. Všichni byli zastíněni oblakem a všichni prošli mořem.

[2]Všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem.

[3]Všichni jedli tentýž duchovní pokrm

[4]a všichni pili tentýž duchovní nápoj (pili totiž z duchovní skály, která je provázela, a tou skálou byl Kristus).

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[5]Ve většině z nich ale Bůh nenašel zalíbení – vždyť „byli pobiti na poušti“.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[6]To vše se stalo nám pro výstrahu. Proto nepropadejme zlé lačnosti tak jako kdysi oni.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7]Také nebuďte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: „Lid se posadil, aby jedl a pil, a pak vstali, aby se povyrazili.“

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.

[8]Také nesmilněme, jako někteří z nich smilnili a v jediný den jich padlo třiadvacet tisíc.

[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.

[9]Také nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli a byli zahubeni hady.

[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.

[10]Také nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.

[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.

[11]To všechno se jim stalo pro výstrahu a bylo to zapsáno pro poučení nám, kdo jsme se octli na konci věků.

[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[12]Kdo si tedy myslí, že pevně stojí, ať dává pozor, aby nepadl.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

[13]Jak vidíte, nezmocnilo se vás pokušení, které by pro lidi nebylo běžné. Ale Bůh je věrný! Nedovolí, abyste byli pokoušeni nad své možnosti; uprostřed zkoušky vám poskytne východisko, abyste mohli obstát.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

[14]A tak, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.

[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[15]Mluvím jako k rozumným lidem; sami posuďte, co říkám.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[16]Kalich požehnání, za který děkujeme – není to snad společenství Kristovy krve? Chléb, který lámeme – není to snad společenství Kristova těla?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17]Jako je jeden chléb, tak jsme jedno tělo. I když je nás mnoho, sdílíme jeden chléb.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18]Všimněte si tělesného Izraele: copak ti, kdo jedí z obětí, nesdílejí společenství oltáře?

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19]Co se tu snažím říci? Že maso obětované modlám něco znamená? Anebo že modla něco znamená?

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[20]Nikoli. Říkám však, že pohané nepřinášejí své oběti Bohu, ale démonům. A já nechci, abyste měli co společného s démony.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[21]Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů; nemůžete mít podíl na stolu Páně i na stolu démonů!

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

[22]Nebo snad chceme Pána popouzet k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?

Os limites da liberdade cristã

Svoboda a zodpovědnost

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[23]„Všechno smím“ – budiž, ale ne všechno je prospěšné; všechno smím, ale ne všechno pomáhá.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[24]Nikomu ať nejde o vlastní prospěch, ale o prospěch toho druhého.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[25]Jezte, cokoli se prodává na masném trhu, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte,

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[26]vždyť „Hospodinova je země i všechno na ní.“

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.
[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;
[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?
[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?
[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.
[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,
[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o

[27]Když vás někdo nevěřící pozve a vám se chce jít, jděte. Jezte, cokoli vám nabídnou, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte.

[28]Kdyby vám ale někdo řekl: „Tohle bylo zasvěceno bohům," pak to nejezte. Mějte ohled na toho, kdo vás upozornil, a na svědomí.

[29]Nemluvím ovšem o tvém svědomí, ale o svědomí toho druhého. „Proč by ale mou svobodu mělo určovat cizí svědomí?

[30]Vždyť ten pokrm jím s vděčností! Proč bych měl být odsuzován kvůli něčemu, za co vzdávám díky?"

[31]Nuže – ať už jíte nebo pijete, ať už děláte cokoli, všechno to dělejte k Boží slávě.

[32]Nebuďte kamenem úrazu Židům ani Řekům ani církvi Boží.

[33]Vždyť i já vždycky vycházím všem vstříc, neboť nehledám vlastní prospěch, ale prospěch mnohých, aby byli spaseni.

1 Korintským 11

[1]Řiďte se mým příkladem, tak jako já Kristovým.

Pokrývka hlavy

[2]Chválím vás, že na mě stále pamatujete a držíte se učení, které jsem vám předal.

[3]Chtěl bych však, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

4 Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

4Každý muž, který se modlí nebo prorokuje s pokrytou hlavou, dělá ostudu Tomu, který je mu hlavou.

5 Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

5Stejně tak každá žena, která se modlí nebo prorokuje s nezahalenou hlavou, dělá ostudu tomu, který je jí hlavou; je to úplně stejné, jako kdyby se oholila.

6 Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

6Pokud se žena nechce zahalovat, pak ať se rovnou ostříhá. Pokud se ovšem stydí ostříhat nebo oholit, pak ať se tedy zahaluje.

7 Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

7Muž si nemá zahalovat hlavu, neboť je obrazem a slávou Boží. Žena je ale slávou svého muže.

8 Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

8Muž přece nebyl stvořen z ženy, ale žena z muže.

9 Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

9Muž také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži.

10 Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

10Proto ať si žena zahaluje hlavu na znamení autority kvůli andělům.

11 No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

11V Pánu ovšem není žena bez muže ani muž bez ženy.

12 Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

12Vždyť jako je žena z muže, tak je zas muž skrze ženu – a všechno společně je z Boha.

13 Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

13Posuďte sami: je vhodné, aby se žena modlila k Bohu nezahalená?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[14]Copak vás neučí sama přirozenost, že pro muže jsou dlouhé vlasy ostudou?

[15]Pro ženu jsou však dlouhé vlasy slávou; jsou jí totiž dány jako pokrývka.

[16]Pokud se o tom někdo chce hádat, my to ve zvyku nemáme a církve Boží také ne.

Večeře Páně

[17]Když už jsem u napomínání, nemohu vás pochválit za to, že vaše shromáždění jsou spíše ke škodě než k užitku.

[18]Především se doslýchám, že když se scházíte v církvi, máte mezi sebou roztržky, a skoro tomu věřím.

[19]Musí totiž mezi vámi být i rozdělení, aby se ukázalo, kteří z vás jsou spolehliví.

[20]To, co probíhá na vašich shromážděních, není žádná večeře Páně.

[21]Každý má k jídlu svou vlastní večeři, a pak někdo hladoví a jiný se opil.

[22]Copak nemůžete jíst a pít doma? To pohrdáte Boží církví natolik, že ponižujete ty, kdo nic nemají? Co na to mám říci? Mám vás pochválit? Za toto vás nechválím!

[23]Předal jsem vám to, co jsem sám přijal od Pána: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[24]vzdal díky a lámal se slovy: „Toto je mé tělo, které se dává za vás. To čiňte na mou památku.“

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[25]Právě tak vzal po večeři kalich se slovy: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi. Kdykoli z něj pijete, čiňte to na mou památku.“

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Kdykoli jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Kdo by tedy jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodným způsobem, takový se proviní proti Pánově tělu a krvi.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28]Ať každý sám sebe prověří, než bude jíst z toho chleba a pít z toho kalichu.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[29]Kdo totiž jí a pije, aniž by si uvědomoval, že jde o Pánovo tělo, takový jí a pije své vlastní odsouzení.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[30]To proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných, a mnozí dokonce umírají.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[31]Kdybychom se ovšem soudili sami, nebyli bychom souzeni.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[32]Když nás však soudí Pán, je to k naší nápravě, abychom nebyli odsouzeni se světem.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[33]Nuže, bratři moji, když se scházíte k jídlu, čekejte jedni na druhé.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[34]Kdo má hlad, ať se nají doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Ostatní pokyny vám dám, až přijdu.

1 Coríntios 12

Různé dary téhož Ducha

Acerca de dons espirituais

1 A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.
2 Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.
3 Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.
4 Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.
5 E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.
6 E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.
7 A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.
8 Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;
9 a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;
10 a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.
11 Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

12 Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros,

1 Korintským 12

1Pokud jde o duchovní dary, bratři, nechci, abyste zůstali v nevědomosti.
2Víte, že jste ještě jako pohané chodili k němým modlám, jak jste k tomu byli vedeni.
3Proto chci, abyste věděli, že nikdo, kdo mluví v Duchu svatém, nemůže zlořečit Ježíši, tak jako nikdo nemůže prohlásit „Ježíš je Pán,“ jedině v Duchu svatém.
4Jsou různé dary, ale tentýž Duch,
5jsou různé služby, ale tentýž Pán,
6jsou různá působení, ale všechno ve všech působí tentýž Bůh.
7Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku:
8jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání,
9dalšímu víra v tomtéž Duchu, jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu,
10jinému konání zázraků, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, jinému různé druhy jazyků, jinému výklad jazyků.
11To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který obdarovává každého jednotlivě, jak sám chce.

Různé části téhož těla

12Tělo tvoří jeden celek, i když se skládá z mnoha částí; i když je všech těch částí

sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

mnoho, přece tvoří jedno tělo. A právě takové je to s Kristem.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[13]Ať už jsme totiž Židé či Řekové, otroci nebo svobodní, všichni jsme jedním Duchem pokřtěni do téhož těla a jeden Duch se nám všem stal nápojem.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[14]Tělo se přece neskládá z jedné části, ale z mnoha.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

[15]Kdyby noha řekla: „Když nejsem ruka, nepatřím do těla," nepatří snad kvůli tomu do těla?

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

[16]A kdyby ucho řeklo: „Když nejsem oko, nepatřím do těla," nepatří snad kvůli tomu do těla?

[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

[17]Kdyby bylo celé tělo okem, kam by se poděl sluch? Kdyby bylo celé sluchem, kam by se poděl čich?

[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

[18]Bůh ale dal tělu různé části, každou jednotlivou tak, jak chtěl.

[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

[19]Kdyby všichni byli jednou částí, kam by se podělo tělo?

[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

[20]A tak je sice mnoho částí, tvoří však jedno tělo.

[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

[21]Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě," stejně jako hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás."

[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

[22]Naopak! Mnohem spíše jsou potřebné ty části těla, které vypadají slabší.

[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

[23]Těch částí těla, které považujeme za méně ctihodné, si o to více všímáme. Častem našeho těla považovaným za neslušné věnujeme o to větší pozornost,

[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

[24]kterou ovšem ty slušné části nepotřebují. Bůh ale složil tělo tak, že dal větší pozornost těm podřadnějším,

[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[25]aby v těle nevládlo rozdělení, ale aby si jeho jednotlivé části navzájem prokazovaly stejnou péči.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[26]Vždyť trpí-li jedna část, všechny části trpí s ní, a je-li jedna část poctěna, všechny části se s ní radují.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[27]Vy jste tedy tělo Kristovo a jednotlivě jeho části.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[28]Bůh v církvi ustanovil jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele, potom zázraky, dary uzdravování, pomocné služby, vedení a různé druhy jazyků.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[29]Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Konají všichni zázraky?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[30]Mají všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Vykládají snad všichni?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

[31]Horlete po těch nejlepších darech. Ukážu vám však ještě mnohem vyšší cestu:

Bez lásky nejsem nic

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

1 Korintským 13

[1]Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů, bez lásky je to jen dunění zvonu, řinčení činelů.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face.

[2]Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic.

[3]Kdybych rozdal vše, co mám, kdybych dal i vlastní tělo, abych se proslavil, bez lásky je mi to k ničemu.

[4]Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje;

[5]není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy,

[6]není škodolibá, ale raduje se z pravdy;

[7]všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží.

[8]Láska nikdy neskončí. Avšak proroctví – ta zaniknou, jazyky – ty umlknou, poznání – to pomine.

[9]Jen z části totiž poznáváme a jen z části prorokujeme;

[10]jakmile však přijde dokonalé, tehdy to částečné zanikne.

[11]Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, měl jsem dětské názory; když jsem však dospěl, s dětinskými věcmi jsem se rozloučil.

[12]Teď totiž vidíme jako v zrcadle, nejasně, ale potom tváří v tvář. Teď poznávám

Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

13 Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

1 Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

2 Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

3 Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

4 O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

5 Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

6 Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

7 É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

částečně, ale potom poznám plně, tak jako Bůh zná mě.

13Do té doby nám zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich je láska.

Jazyky a proroctví

1 Korintským 14

1Následujte lásku, horlete po duchovních darech, nejvíce však, abyste prorokovali.

2Kdo mluví v jazycích, nemluví totiž k lidem, ale k Bohu. Je puzen Duchem, ale nikdo mu nerozumí; co říká, zůstává tajemstvím.

3Ten, kdo prorokuje, však mluví k lidem, aby je posílil, povzbudil a potěšil.

4Kdo mluví v jazycích, posiluje sám sebe, ale kdo prorokuje, posiluje církev.

5Chtěl bych, abyste všichni mluvili v jazycích, ale ještě více, abyste prorokovali. Proroctví je totiž cennější než mluvení v jazycích, ledaže by je někdo vykládal pro posílení církve.

6Co kdybych k vám, bratři, přišel a mluvil v jazycích? K čemu vám budu, pokud vám neřeknu nějaké zjevení, poznání, proroctví či učení?

7Podobné je to s neživými hudebními nástroji, jako je flétna nebo lyra: pokud nevydají jasné tóny, jak má kdo poznat, co se hraje?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[8]A pokud polnice vydá nezřetelný zvuk, kdo se bude chystat do boje?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[9]Stejné je to s vámi: nevydá-li váš jazyk srozumitelné slovo, jak má kdo poznat, co se říká? Vždyť budete mluvit do větru!

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[10]Na světě je koneckonců tolik různých řečí a žádná z nich není beze smyslu.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[11]Mluví-li však někdo řečí, které nerozumím, zůstaneme jeden druhému cizincem.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[12]Stejné je to s vámi. Když jste tedy tak horliví po duchovních darech, snažte se v nich vyrůst pro posílení církve.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[13]Kdo mluví v jazycích, ať se proto modlí, aby je mohl vykládat.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[14]Když se totiž modlím v jazycích, modlí se můj duch, ale má mysl zahálí.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[15]Co s tím? Ano, budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí. Budu zpívat duchem, ale budu zpívat i myslí.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[16]Kdybys totiž dobrořečil jen duchem a byl by přítomen někdo nezasvěcený, jak řekne „Amen“ ke tvému díkůčinění, když neví, co říkáš?

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[17]Děkuješ sice krásně, ale druhým to nepomáhá.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[18]Děkuji Bohu, že mluvím v jazycích více než vy všichni;

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[19]v církvi bych ale pro poučení druhých raději promluvil pět slov srozumitelně než tisíce slov v jazycích.

[20]Bratři, přestaňte myslet jako malé děti. Pokud jde o zlo, buďte jako nemluvňata, myšlením však buďte dospělí.

[21]V Zákoně je psáno: „Cizími jazyky, cizími rty k tomuto lidu promluvím, ani tak mě však neposlechnou," praví Hospodin.

[22]Jazyky tedy nejsou znamením pro věřící, ale pro nevěřící; proroctví naopak není pro nevěřící, ale pro věřící.

[23]Co kdyby na společném shromáždění církve všichni mluvili v jazycích? Když tam přijdou nezasvěcení nebo nevěřící, neřeknou snad, že blouzníte?

[24]Když ale budou všichni prorokovat a přijde někdo nevěřící nebo nezasvěcený, bude tím vším přesvědčován a usvědčován.

[25]Až vyjde najevo, co skrývá v srdci, padne na kolena, pokloní se Bohu a vyzná: „Opravdu, Bůh je mezi vámi!"

Pořádek při shromáždění

[26]Co s tím, bratři? Když se scházíte, každý něco přináší – někdo píseň, někdo vyučování, někdo zjevení, někdo jazyk a někdo výklad. Ať se to všechno děje k vzájemnému posílení.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[27]Chce-li někdo mluvit v jazycích, ať mluví postupně dva nebo nejvýše tři a někdo ať vykládá;

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[28]když tam ale nebude, kdo by to vykládal, pak ať ve shromáždění mlčí a mluví jen pro sebe a pro Boha.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[29]Proroci ať mluví dva nebo tři a ostatní ať to rozsuzují.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[30]Dostane-li zjevení někdo jiný z přítomných, pak ať ten první mlčí.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[31]Můžete přece jeden po druhém prorokovat všichni, aby se všem dostalo poučení a povzbuzení.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[32]Proroci mohou své puzení ovládat;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[33]Bůh přece není Bohem zmatku, ale pokoje – tak je tomu všude, kde se shromažďují svatí.

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[34](Vaše ženy ať při shromážděních zůstávají tiše. Nemají povídat, ale být poslušné, jak ostatně říká i Zákon.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[35]Když jim něco není jasné, ať se ptají doma svých manželů. Je to přece ostuda, když žena při shromáždění povídá.)

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[36]Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo snad jen k vám?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[37]Kdo si myslí, že je prorok nebo duchovní, měl by poznat, že to, co vám píšu, je Pánovo přikázání.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[38]Kdo to neuznává, nebude uznán.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.
[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;
[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.
[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,
[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.
[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.
[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.
[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos
[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais

[39]Nuže, bratři moji, horlete po proroctví a nebraňte mluvit v jazycích.

[40]Ve všem ať panuje slušnost a pořádek.

Kristovo vzkříšení

1 Korintským 15

[1]Bratři, chci vám připomenout evangelium, jež jsem vám kázal, jež jste přijali, v němž stojíte
[2]a jímž jste spaseni (pokud se ovšem držíte slova, které jsem vám kázal – jinak byste uvěřili zbytečně).
[3]Předal jsem vám to hlavní, co jsem sám přijal: Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem,
[4]byl pohřben a třetí den byl vzkříšen podle Písem.
[5]Ukázal se Petrovi, potom Dvanácti,

[6]poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou (někteří už zesnuli, ale většina z nich ještě žije),

[7]poté se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům

[8]a naposledy ze všech se ukázal i mně, nedochůdčeti.

[9]Jsem totiž ze všech apoštolů ten nejposlednější; nezasloužím si ani být apoštolem nazýván – vždyť jsem kdysi pronásledoval Boží církev!

[10]Boží milostí jsem ale to, co jsem, a jeho milost ke mně nevyšla naprázdno.

do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

Pracoval jsem více než oni všichni, avšak ne já, ale Boží milost, která je se mnou.

[11]Toto kážeme – jak já, tak oni – a tomuto jste uvěřili.

Naše vzkříšení

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[12]Když se tedy káže o Kristu, že byl vzkříšen z mrtvých, jak mohou někteří z vás popírat zmrtvýchvstání?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[13]Jestliže není zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus!

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[14]A jestliže nebyl vzkříšen Kristus, pak je naše kázání k ničemu; celá vaše víra je k ničemu!

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[15]Z nás se pak stávají falešní Boží svědkové, protože jsme o Bohu tvrdili, že vzkřísil Krista, jehož nevzkřísil – pokud totiž mrtví nemohou být vzkříšeni.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[16]Jestliže mrtví nemohou být vzkříšeni, pak nebyl vzkříšen ani Kristus!

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[17]A jestliže nebyl vzkříšen Kristus, vaše víra je marná – ještě jste ve svých hříších.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[18]Pak tedy i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

[19]Máme-li v Kristu naději pouze pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[20]Kristus ale byl vzkříšen jakožto první ze všech zesnulých.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[21]Jako skrze člověka přišla smrt, tak skrze člověka přišlo zmrtvýchvstání.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[22]Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni ožijí.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[23]Každý však ve svém pořadí: Kristus jako první, při jeho příchodu pak ti, kdo jsou Kristovi.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[24]Potom přijde konec: až Kristus přemůže veškerou vládu, vrchnost a moc, předá království Bohu a Otci.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[25]Musí totiž kralovat, než mu Bůh položí všechny nepřátele k nohám.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[26]Poslední nepřítel, jenž bude přemožen, je smrt.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[27]Vždyť „všechno položil k jeho nohám“. (Když ovšem říká, že je mu všechno poddáno, je zřejmé, že je to všechno kromě Toho, který mu to poddal.)

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]Až mu tedy bude všechno poddáno, pak se i sám Syn poddá Tomu, který mu všechno poddal, aby Bůh byl všechno ve všem.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]A vůbec, co si počnou ti, kdo se nechávají křtít za mrtvé? Proč se za ně křtí, jestliže mrtví nebudou vzkříšeni?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30]Proč my sami každým okamžikem podstupujeme nebezpečí?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31]Při chloubě, kterou mám ve vás v Kristu Ježíši, našem Pánu, prohlašuji, že denně čelím smrti.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[32]K čemu mi to z lidského pohledu je, že jsem bojoval s těmi šelmami v Efesu? Jestliže mrtví nebudou vzkříšeni, pak: „Jezme a pijme, vždyť zítra zemřeme!"

[33]Nepleťte se: „Špatné vztahy kazí mravy."

[34]Opravdu se vzpamatujte a zanechte hříchu. Někteří totiž Boha vůbec neznají – říkám to k vaší hanbě!

Způsob vzkříšení

[35]Někdo ale řekne: „Jak budou mrtví vzkříšeni? A v jakém přijdou těle?"

[36]Blázne! To, co seješ, neožije, dokud to nezemře.

[37]A co seješ? Ne to tělo, které vyroste, ale holé zrno – třeba zrno pšenice nebo nějaké jiné.

[38]Bůh mu pak dává tělo, jak sám chce, každému z těch semen jeho vlastní tělo.

[39]Není tělo jako tělo. Jiné je tělo lidské, jiné tělo zvířecí, jiné tělo ptačí a jiné zase rybí.

[40]Jsou také těla nebeská a těla pozemská; ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských.

[41]Jiná je sláva slunce, jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, i samotné hvězdy se jedna od druhé ve slávě liší.

[42]Tak je to také se zmrtvýchvstáním. Pohřbívá se smrtelné tělo, křísí se nesmrtelné.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

[43]Pohřbívá se odpudivé, křísí se slavné; pohřbívá se bezvládné, křísí se mocné.

[44]Pohřbívá se tělo přirozené, křísí se tělo duchovní. Je-li přirozené tělo, je i tělo duchovní.

[45]Jak je psáno: „První člověk, Adam, se stal živou duší," ale ten poslední Adam se stal obživujícím duchem.

[46]Nejdříve však není to duchovní, ale to přirozené, teprve potom to duchovní.

[47]První člověk byl z prachu země, druhý člověk je z nebe.

[48]Jaký byl ten z prachu země, takoví jsou ti pozemští, a jaký ten nebeský, takoví i nebeští.

[49]Jako jsme nesli obraz toho, kdo byl z prachu země, tak poneseme i obraz toho nebeského.

[50]Říkám vám, bratři, že tělo a krev nemůže mít podíl na Božím království a smrtelnost nemůže mít podíl na nesmrtelnosti.

[51]Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni –

[52]naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.

[53]Toto pomíjivé musí obléci nepomíjivost, toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.

[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[54]A až toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, přišlo vítězství!“

[55] „Kde je teď, smrti, to tvé vítězství? Kde je teď, peklo, ta tvá zbraň?“

[56]Onou zbraní smrti je hřích a silou hříchu je Zákon.

[57]Ale díky Bohu, který nám dává vítězství v našem Pánu Ježíši Kristu!

[58]Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, rozrůstejte se v Pánově díle a vězte, že vaše práce pro Pána není zbytečná.

Plány a pozdravy

1 Korintským 16

[1]Pokud jde o sbírku na svaté, řiďte se stejnými pokyny, jaké jsem dal církvím v Galacii:

[2]Prvního dne v týdnu ať každý z vás dá stranou, kolik si může dovolit, aby se sbírky nekonaly teprve, když přijdu.

[3]Jakmile přijdu, dám vámi schváleným mužům doporučující listy a pošlu je s vaším darem do Jeruzaléma.

[4]Bude-li potřeba, abych šel s nimi, půjdou se mnou.

[5]Přijdu k vám, až projdu Makedonii. Makedonii totiž jen procházím,

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[6]ale u vás snad nějakou dobu zůstanu, možná i přes zimu, abyste mě mohli vypravit, kamkoli půjdu.

[7]Tentokrát se u vás nechci jen zastavit cestou; dá-li Pán, doufám, že u vás nějaký čas pobudu.

[8]Až do Letnic ale zůstanu v Efesu,

[9]neboť se mi tu otevírají veliké a slibné možnosti, i když je tu mnoho protivníků.

[10]Jestli k vám přijde Timoteus, postarejte se, ať se u vás cítí dobře, vždyť se věnuje Pánovu dílu tak jako já;

[11]ať jím tedy nikdo nepohrdá. Vypravte ho v pokoji na cestu za mnou, neboť tu na něj s bratry čekám.

[12]Pokud jde o bratra Apolla, velmi jsem ho prosil, aby za vámi s bratry přišel. Právě teď k vám ale rozhodně nechtěl jít; přijde však, až bude mít možnost.

[13]Bděte, stůjte ve víře, buďte stateční, buďte silní.

[14]Všechno ať se mezi vámi děje v lásce.

[15]Bratři, víte, že Štěpánova rodina je prvním ovocem Řecka a že se vydali službě svatým. Prosím vás tedy,

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[16]abyste takové lidi následovali, a stejně tak i každého, kdo se podílí na tomto díle.

[17]Mám velikou radost, že dorazil Štěpán, Fortunát a Achaikos, protože mi vynahradili vaši nepřítomnost.

[18]Občerstvili mě na duchu a jistě i vás. Takových lidí si važte.

[19]Pozdravují vás sbory v Asii. Velmi vás v Pánu pozdravuje Akvila s Priscillou i církev u nich v domě.

[20]Pozdravují vás všichni sourozenci. Pozdravte se navzájem svatým polibkem.

[21]Já Pavel přidávám pozdrav svou vlastní rukou.

[22]Kdo nemá rád Pána, ať je proklet. Maranatha!

[23]Milost Pána Ježíše s vámi.

[24]Má láska je s vámi všemi v Kristu Ježíši.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

3 Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

4 É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

5 Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

6 Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

7 A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

2. List Korintským

2 Korintským 1

1Pavel, podle Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus církvi Boží v Korintu a všem svatým v celém Řecku:

2Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Utrpení a potěšení

3Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškerého potěšení!

4V každém našem soužení nás potěšuje, abychom ty, kdo mají jakékoli soužení, mohli povzbuzovat tímtéž potěšením, které jsme sami přijali od Boha.

5Vždyť čím více utrpení pro Krista zakoušíme, tím více povzbuzení skrze Krista přijímáme.

6Když tedy máme soužení, je to pro vaše povzbuzení a spásu, a když jsme potěšováni, je to opět pro vaše povzbuzení (které se projevuje, když snášíte stejná utrpení jako my).

7Proto máme ohledně vás neochvějnou naději, neboť víme, že jako máte podíl na utrpení, tak budete mít podíl i na potěšení.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[8]Bratři, nechceme, abyste nevěděli o soužení, které na nás dolehlo v Asii tak těžce a nesnesitelně, že jsme už přestali doufat, že přežijeme;

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[9]v nitru jsme už vlastně očekávali rozsudek smrti. To vše se stalo, abychom nespoléhali sami na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[10]a který nás z tohoto smrtelného nebezpečí vysvobodil a ještě vysvobodí. Máme v něm naději, že nás i nadále bude vysvobozovat,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

[11]když nám i vy budete společně pomáhat svými modlitbami. Mnozí pak budou moci děkovat Bohu za ten dar, který nám byl udělen díky modlitbám tolika lidí.

A sinceridade de Paulo

V něm je „ano“

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[12]Naší chloubou je svědectví našeho svědomí, že jsme na světě a zvláště u vás žili v ryzosti a upřímnosti Boží, ne v tělesné moudrosti, ale v Boží milosti.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[13]Nepíšeme vám přece nic než to, co čtete a čemu rozumíte. Doufám, že jednou porozumíte dokonale

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

[14](tak jako nám zatím rozumíte zčásti), že v den Pána Ježíše budeme vaší chloubou právě tak jako vy naší.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[15]V této jistotě jsem k vám už dříve chtěl přijít, abyste přijali další milost.

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[16]Přes vás jsem chtěl jít do Makedonie a z Makedonie se zase vrátit k vám, abyste mě vypravili do Judska.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[17]Myslíte, že jsem to rozhodnutí nemyslel vážně? Nebo že se rozhoduji tělesně, takže říkám „ano, ano“ a zároveň „ne, ne“?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[18]Jakože je Bůh pravdomluvný, naše řeč k vám nebyla „ano a ne“.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[19]Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás já, Silvanus a Timoteus zvěstovali, přece nebyl „ano a ne“. V něm bylo a je pouze „ano“!

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[20]V něm je „ano“ ke všem Božím zaslíbením a skrze něj zní naše „amen“ ke slávě Boží.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[21]Ten, kdo nás spolu s vámi utvrzuje v Kristu a kdo nás pomazal, je Bůh,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[22]který nás také označil svou pečetí a dal nám do srdcí Ducha jako záruku.

Odložená návštěva

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[23]Bůh je mi svědek – na mou duši, že jsem do Korintu ještě nepřišel jen z ohledu k vám.

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

[24]Nechceme panovat nad vaší vírou, ale pomáhat vaší radosti; ve víře přece pevně stojíte.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho

2 Korintským 2

[1]Rozhodl jsem se, že k vám znovu nepřijdu se zármutkem.

[2]Kdybych vás totiž zarmoutil, kdo by mi zbyl, aby mě potěšil, než ten, koho jsem zarmoutil?

[3]Proto jsem vám o tom napsal, abych se, až přijdu, nemusel rmoutit nad těmi, z nichž bych se měl radovat. Jsem o vás všech přesvědčen, že má radost je radostí vás všech.

[4]Psal jsem vám s velikou úzkostí, se sevřeným srdcem a s mnoha slzami, ne abyste byli zarmouceni, ale abyste poznali lásku, kterou k vám přetékám.

[5]Pokud někdo někoho zarmoutil, nezarmoutil mne, ale zčásti (abych nepřeháněl) vás všechny.

[6]Takovému stačí trest, který dostal od většiny z vás.

[7]Teď mu už ale raději odpusťte a potěšte ho, aby snad nebyl přemožen přílišným zármutkem.

[8]Prosím vás, ukažte mu, že ho stále milujete.

[9]Psal jsem vám totiž proto, abych vás vyzkoušel a poznal, zda jste ve všem poslušní.

[10]Komu vy odpouštíte, tomu odpouštím i já. Stejně tak já, když jsem někomu

perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos

odpustil, udělal jsem to před Kristovou tváří kvůli vám.

[11]Nenechme se oklamat satanem – jeho úmysly nám přece nejsou neznámé.

Kristova vůně

[12]Když jsem přišel s Kristovým evangeliem do Troady, měl jsem tam od Pána otevřené dveře,

[13]ale v duchu jsem neměl klid, protože jsem tam nenašel svého bratra Tita. Proto jsem se s nimi rozloučil a vydal se do Makedonie.

[14]Ale díky Bohu, který nás stále vodí v Kristově vítězném průvodu a všude skrze nás šíří vůni svého poznání!

[15]Pro Boha jsme totiž Kristovou líbeznou vůní mezi těmi, kdo jsou zachraňováni, i mezi těmi, kdo hynou.

[16]Jedněm jsme smrtelnou vůní ke smrti, druhým jsme vůní života k životu. Kdo je ale k takové službě způsobilý?

[17]My na rozdíl od mnohých nekupčíme s Božím slovem, ale mluvíme před Boží tváří v Kristu z upřímných pohnutek, z Božího pověření.

Duch a litera

2 Korintským 3

[1]Začínáme se opět chválit? Myslíte, že potřebujeme doporučující listy k vám nebo od vás tak jako někteří?

necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

3 estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

4 E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

5 não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

6 o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

7 E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

8 como não será de maior glória o ministério do Espírito!

9 Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

10 Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

2Vy jste náš list napsaný v našich srdcích, list, který všichni mohou znát a číst.

3Je přece zjevné, že jste Kristův list vzniklý naší službou, napsaný ne inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, ale na deskách lidských srdcí.

4A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu:

5Ne že jsme sami o sobě způsobilí (tak abychom si mohli něco myslet sami o sobě), ale naše způsobilost je z Boha,

6který nás učinil způsobilými služebníky Nové smlouvy – ne litery, ale Ducha. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje.

7Litera tesaná do kamene měla svou slávu. Ta se zračila v Mojžíšově tváři, na niž synové Izraele kvůli té pomíjející slávě nemohli ani pohlédnout. Jestliže ta služba byla tak slavná, ačkoli vedla ke smrti,

8oč slavnější je služba Ducha!

9Jestliže služba vedoucí k odsouzení měla svou slávu, služba spravedlnosti má slávu nesrovnatelně větší!

10To, co tehdy bylo slavné, ve srovnání s touto nesmírnou slávou vlastně ani slavné nebylo.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à

[11]Jestliže to pomíjející přišlo se slávou, oč slavnější je to, co zůstává!

[12]Právě díky této naději jsme tak směle otevření,

[13]ne jako Mojžíš, který si zakrýval tvář rouškou, aby synové Izraele nepozorovali konec toho, co mělo pominout.

[14]Jejich myšlení se ovšem zatvrdilo. Až do dnešního dne zůstává při čtení Staré smlouvy ta rouška neodkrytá – odnímá se totiž jen v Kristu.

[15]Až do dneška jim při čtení Mojžíše na srdci leží rouška,

[16]ale jakmile se člověk obrátí k Pánu, rouška mizí.

[17]Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda.

[18]My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.

Poklad v hliněných nádobách

2 Korintským 4

[1]Taková je služba, kterou jsme z Božího milosrdenství přijali, a proto se nevzdáváme.

[2]Odmítáme hanebné tajnůstkaření, vychytralé praktiky a překrucování Božího slova. Místo toho jasně říkáme

consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

pravdu před Bohem a každý, kdo má svědomí, to může sám uznat.

[3]Pokud je naše evangelium pro někoho zahalené, je to pro ty, kdo hynou.

[4]Těmto nevěřícím zaslepil bůh tohoto světa mysl, aby jim nezazářilo světlo evangelia slávy Kristovy, který je obrazem Božím.

[5](Nehlásáme přece sami sebe, ale Ježíše Krista jakožto Pána, a pokud jde o nás, jsme vaši služebníci pro Ježíše.)

[6]Tentýž Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“ ten zazářil v našich srdcích, aby nás osvítil poznáním Boží slávy ve tváři Ježíše Krista.

[7]Tento poklad však máme v hliněných nádobách, aby bylo zřejmé, že ta úžasná moc je Boží, a ne z nás.

[8]Ze všech stran zakoušíme soužení, ale nebýváme zdrceni; býváme bezradní, ale ne zoufalí;

[9]býváme pronásledováni, ale ne opuštěni; býváme sráženi, ale nejsme zničeni.

[10]Stále na vlastním těle zakoušíme Ježíšovu smrt, aby byl na našem těle zjeven také Ježíšův život.

[11]My živí jsme pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl na našem smrtelném těle zjeven také Ježíšův život.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[12]V nás tedy působí smrt, ale ve vás život.

[13]Protože však máme stejného ducha víry, o níž se píše: „Uvěřil jsem, a tak jsem mluvil," i my věříme, a tak mluvíme.

[14]Víme totiž, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a spolu s vámi nás přivede před svou tvář.

[15]To všechno se děje pro vás, aby se milost šířila ke stále dalším lidem, a k Boží slávě tak rostla i vděčnost.

[16]Proto se nevzdáváme. Ačkoli totiž navenek podléháme zkáze, uvnitř se obnovujeme den co den.

[17]Toto naše lehoučké soužení trvá jen chvilku, ale vytváří nám s ničím nesrovnatelné břemeno slávy, jež potrvá věčně.

[18]Proto se nedíváme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není. Vše viditelné je totiž dočasné, ale neviditelné je věčné.

Nebeský domov

2 Korintským 5

[1]Víme, že až ten pozemský stan, v němž přebýváme, bude stržen, máme od Boha věčné stavení v nebi, příbytek, jenž nebyl vytvořen rukama.

[2]Proto, dokud jsme v tomto stanu, sténáme touhou ocitnout se už v našem nebeském příbytku –

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[3]až jej totiž oblečeme, nezůstaneme nazí.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[4]Dokud jsme v tomto stanu, sténáme tíhou, protože nechceme být svlečení, ale oblečení, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[5]Vždyť právě proto nás Bůh stvořil a dal nám Ducha jako záruku!

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[6]Proto stále chováme smělou důvěru, i když víme, že dokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána.

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[7]Žijeme totiž vírou, a ne viděním.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[8]S touto smělou důvěrou rádi své tělo opustíme, abychom byli doma u Pána.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[9]Ať už tedy zůstáváme doma anebo odcházíme, jde nám o to, abychom se mu líbili.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

[10]Všichni přece musíme stanout před Kristovým soudem, aby každý z nás dostal odplatu za to, co v těle vykonal, ať už to bylo dobré anebo zlé.

O zelo apostólico de Paulo

Vše je nové!

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero que também a vossa consciência nos reconheça.

[11]Víme, co je to bázeň před Hospodinem, a proto přivádíme lidi k víře. Bohu je zřejmé, kdo jsme, a doufám, že je to zřejmé i vašemu svědomí.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa,

[12]Nechceme se před vámi znovu chválit, ale chceme vám dát příležitost chlubit se námi, abyste měli co odpovědět těm, kdo

para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

se mohou pochlubit zevnějškem, ale ne srdcem.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[13]Jsme-li bez sebe, je to kvůli Bohu; jsme-li rozvážní, je to kvůli vám.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[14]Kristova láska nás zavazuje. Jsme totiž přesvědčeni, že jeden zemřel za všechny, a tak zemřeli všichni.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[15]On zemřel za všechny, aby ti, kdo žijí, nadále nežili sami pro sebe, ale pro toho, který za ně zemřel a vstal z mrtvých.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[16]Od nynějška již proto nikoho neposuzujeme tělesně. I na Krista jsme kdysi měli tělesný názor, teď už ho ale známe jinak.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

[17]Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo – hle, je tu nové!

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[18]A to všechno je z Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[19]Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a zprávu o tom smíření svěřil nám.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[20]Proto tedy jako Kristovi velvyslanci prosíme na místě Kristově, jako by skrze nás žádal Bůh: Smiřte se s Bohem.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[21]On toho, který byl bez hříchu, učinil hříchem kvůli nám, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

2 Korintským 6

[1]Jako jeho spolupracovníci vás však také vyzýváme, abyste nepromarnili milost, kterou vám Bůh dává.

[2]Říká přece: „V čas milosti jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl.“ Hle, čas milosti je tu, ten spásný den je teď!

Srdce dokořán

[3]Nikomu nechceme klást do cesty žádnou překážku, aby naší službě nebylo co vytknout.

[4]Naopak, ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: ve veliké vytrvalosti, v souženích, nedostatcích a úzkostech,

[5]v ranách, vězeních a zmatcích, ve vyčerpáních, bděních a hladověních,

[6]v čistotě, porozumění, trpělivosti a laskavosti, v Duchu svatém, v upřímné lásce,

[7]ve slově pravdy a v Boží moci, s výzbrojí spravedlnosti napravo i nalevo,

[8]se slávou i pohanou, se špatnou i dobrou pověstí, jako bludaři, a přitom pravdomluvní,

[9]jako neznámí, a přitom dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, smrti však unikající,

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.
[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.
[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?
[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?
[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.
[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,
[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[10]jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak mnohé obohacující, jako nic nemající, a přitom všechno vlastnící.

[11]Mluvíme k vám otevřeně, drazí Korintští, naše srdce je dokořán!
[12]Nebyli jste námi nijak utlačováni – jste to vy, kdo potlačuje své city k nám.
[13]Řeknu vám to jako vlastním dětem: Na oplátku se teď otevřete vy.

Chrám živého Boha

[14]Nespřahejte se s nevěřícími. Jaký může být spolek spravedlnosti s nepravostí? Jaký může mít vztah světlo s temnotou?

[15]Jaká je shoda Krista s Beliálem? Co mají věřící a nevěřící společné?

[16]Jaká je jednota Božího chrámu s modlami? My jsme přece chrám živého Boha, jak řekl sám Bůh: „Budu v nich přebývat a chodit mezi nimi. Budu jejich Bohem a oni budou můj lid.“

[17]Proto: „Vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Hospodin. Nesahejte po ničem nečistém, a přijmu vás.“

[18]„Já pak budu váš Otec a vy mí synové a dcery, praví Všemohoucí Pán.“

2 Korintským 7

[1]Milovaní, když tedy máme taková zaslíbení, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a posvěcujme se v bázni Boží.

On potěšuje sklíčené

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[2]Přijměte nás. Nikomu jsme neublížili, nikomu neuškodili, nikoho nepodvedli.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[3]Neříkám to jako výčitku – jak jsem už řekl, máme vás v srdcích, takže jsme s vámi spojeni v životě i ve smrti.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

[4]Jsem k vám velmi otevřený, velmi se vámi chlubím. Jsem naplněn potěšením, přes všechna naše soužení přetékám radostí!

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[5]Když jsme dorazili do Makedonie, neměli jsme tam klid. Ze všech stran na nás doléhalo soužení: zvenku boje, zevnitř obavy.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[6]Ale Bůh, který potěšuje sklíčené, nás potěšil příchodem Tita,

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[7]a nejen jeho příchodem, ale také tím, jak byl mezi vámi povzbuzen. Když nám vyprávěl, jak se vám stýská, jak všeho litujete a jak horlivý zájem o mě máte, má radost neznala mezí.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[8]I když jsem vás svým dopisem zarmoutil, nelituji toho. Ano, litoval jsem, když jsem poznal, jak vás ten dopis na čas zarmoutil,

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9]ale teď se raduji – ne z vašeho zármutku, ale z toho, že váš zármutek vedl k pokání. Zarmoutili jste se v souladu s Bohem, takže jste kvůli nám neutrpěli žádnou škodu.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

[15] E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

[16] Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

[10]Zbožný zármutek totiž působí pokání, jež vede ke spáse, takže není čeho litovat. Světský zármutek však působí smrt.

[11]Jen se podívejte, jakou ve vás ten zbožný zármutek způsobil snahu a ochotu k nápravě, jaké rozhořčení a znepokojení, jakou touhu a horlivost, jaké úsilí potrestat viníka! V každém ohledu jste dokázali, že jste v té věci nevinní.

[12]Když jsem vám psal, nebylo to vlastně kvůli viníkovi nebo kvůli postiženému, ale spíše kvůli tomu, aby se před Bohem projevila vaše oddanost k nám.

[13]Proto jsme velmi povzbuzeni. Ještě mnohem více nás ale potěšilo, jakou radost z vás měl Titus. Všichni jste ho občerstvili na duchu,

[14]takže se nemusím stydět, že jsem se mu vámi chlubil. Jako jsme vám všechno říkali pravdivě, tak se také naše chlouba před Titem ukázala pravdivou.

[15]Přetéká k vám láskou, když vzpomíná na poslušnost vás všech a na to, jak jste ho přijali s posvátnou úctou.

[16]Mám takovou radost, že se na vás mohu plně spolehnout!

Jde mi o rovnost

2 Korintským 8

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[1]Bratři, chci, abyste věděli o Boží milosti, které se dostalo církvím v Makedonii.

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[2]Ačkoli procházeli krutou zkouškou soužením, jejich překypující radost a hluboká chudoba přerostly v úžasnou štědrost.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[3]Mohu dosvědčit, že z vlastní vůle dávali, co mohli, ba i víc, než mohli.

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[4]Snažně nás prosili o tu výsadu, aby se také směli podílet na pomoci svatým.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[5]Udělali mnohem více, než jsme doufali – dali sami sebe především Pánu a z Boží vůle také nám.

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[6]Proto jsme požádali Tita, aby to dílo milosti, které u vás již dříve započal, nyní také dokončil.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[7]Když ve všem tolik vynikáte – ve víře, ve slově, v poznání, v největší horlivosti i v lásce, kterou jsme ve vás vzbudili – vynikejte tedy i v tomto díle milosti.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[8]Nic vám nepřikazuji, chci jen vyzkoušet upřímnost vaší lásky zmínkou o horlivosti druhých.

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[9]Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista – kvůli vám zchudl, sám bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado,

[10]Řeknu vám, co by podle mého názoru bylo pro vás nejlepší. Před rokem jste

principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

přece byli první, kdo s tím začali, ale hlavně jste to chtěli.

11 Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

11Nuže, dejte se do díla, vykonejte to! Jako jste byli připraveni chtít, tak také buďte připraveni jednat. Dávejte podle toho, co máte,

12 Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

12vždyť to, co se počítá, je ochota. Dar je vzácný podle toho, co člověk má, ne podle toho, co nemá.

13 Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

13Nejde mi o to, aby se druhým ulehčilo a vy se octli v nesnázích, ale jde mi o rovnost.

14 suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

14V tuto chvíli vaše hojnost doplní jejich nedostatek, aby zase jejich hojnost mohla doplnit váš nedostatek. Tak nastane rovnost,

15 como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

15jak je psáno: „Kdo nasbíral hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek.“

O novo encargo de Tito

16 Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

16Díky Bohu, že dal Titovi do srdce stejně horlivý zájem o vás.

17 porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

17Nejenže vyhověl naší prosbě, ale je tak horlivý, že k vám jde z vlastní vůle.

18 E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

18Posíláme s ním jednoho bratra, který si, pokud jde o evangelium, vysloužil uznání po všech církvích.

19 E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

19Navíc ho církve vybraly, aby nás doprovázel na cestách s touto sbírkou, kterou pořádáme k oslavě Pána a jako projev naší ochoty pomáhat.

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;
[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,
[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.
[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[20]Chráníme se tak, aby nám někdo vyčítal, jak s tímto štědrým darem zacházíme.

[21]Snažíme se totiž být bezúhonní nejen před Pánem, ale i před lidmi.

[22]Posíláme proto s nimi dalšího našeho bratra, o jehož horlivosti jsme se mnohokrát a v mnoha ohledech sami přesvědčili. Teď je však ještě mnohem horlivější, neboť k vám získal velikou důvěru.

[23]Pokud jde o Tita, je to můj společník a pomocník v práci pro vás. Pokud jde o naše bratry, jsou to vyslanci církví – jsou sláva Kristova!

[24]Podejte jim tedy před očima všech církví důkaz své lásky a oprávněnosti naší chlouby vámi.

Bůh miluje štědré

2 Korintským 9

[1]Je vlastně zbytečné, abych vám psal o této službě svatým.

[2]Znám přece vaši ochotu, díky níž se mohu chlubit Makedoncům, že Řecko je připraveno už od loňska. Vaše horlivost zatím podnítila mnohé.

[3]Posílám tedy zmíněné bratry, aby se ukázalo, že naše chlouba vámi nebyla v tomto ohledu prázdná, ale že jste připraveni, jak jsem říkal.

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[4]Nerad bych, abychom se za tu chloubu museli stydět (o vás ani nemluvě), kdyby se mnou přišli Makedonci a zjistili, že nejste připraveni.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

[5]Proto jsem považoval za nutné požádat tyto bratry, ať k vám jdou napřed a připraví tento váš dávno slíbený dar, aby se ukázalo, že jde právě o dar, a ne o něco vynuceného.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[6]Říkám vám, že kdo skoupě rozsévá, bude skoupě sklízet, ale kdo rozsévá štědře, bude sklízet štědře.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[7]Každý ať dává, jak se v srdci rozhodl, ne s lítostí anebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

[8]Bůh je schopen rozhojnit k vám veškerou milost, abyste vždycky a ve všem měli veškerý dostatek a mohli se štědře účastnit každého dobrého díla.

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9]Je přece psáno: „Rozdělil štědře, chudým dal, jeho spravedlnost navždy zůstává.“

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[10]Ten, který dává zrno k rozsévání i chléb k jídlu, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá dozrát plodům vaší spravedlnosti.

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[11]Budete obohaceni v každém ohledu k bezvýhradné štědrosti, která pak naším prostřednictvím působí vděčnost Bohu.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

[12]Zprostředkování této oběti totiž nejenže naplňuje potřeby svatých, ale také rozhojňuje vděčnost mnoha lidí Bohu.

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[13]Přesvědčeni upřímností této vaší pomoci budou oslavovat Boha za vaši jednomyslnou poddanost Kristovu evangeliu a za vaše štědré sdílení s nimi i se všemi lidmi.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[14]Budou se za vás modlit a toužit po vás pro tu nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[15]Díky Bohu za jeho nepopsatelný dar!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

Nemám tu drzost

2 Korintským 10

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[1]Já Pavel vás při mírnosti a vlídnosti Kristově vyzývám – já, který se prý k vám tváří v tvář chovám poníženě, ale z dálky si na vás troufám:

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[2]Nenuťte mě, prosím, abych vás, až přijdu, musel přesvědčit, jak směle si mohu troufnout na ty, kdo si myslí, že žijeme podle těla.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[3]Žijeme sice v těle, ale nebojujeme podle těla.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[4]Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale od Boha mají sílu k boření hradeb. Jimi boříme výmysly

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

[5]i každou nadutost, která se staví proti poznání Boha. Jimi podmaňujeme každou myšlenku k poslušnosti Kristu,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.	[6]a jakmile bude vaše poslušnost úplná, budeme připraveni potrestat každou neposlušnost.
[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.	[7]To si vidíte jen na špičku nosu? Kdo je přesvědčen, že patří Kristu, ať si uvědomí, že jako patří Kristu on, tak mu patříme i my.
[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,	[8]Mohl bych se tou pravomocí, kterou mi Pán dal k vašemu budování, a ne k boření, chlubit ještě více a nebyl bych zahanben.
[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.	[9]Nechci ale, aby to vypadalo, že vás v dopisech zastrašuji.
[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.	[10]Mé dopisy jsou prý působivé a mocné, ale osobní přítomnost chabá a řeč ubohá.
[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.	[11]Kdo to říká, ať si uvědomí, že jací jsme na dálku ve svých dopisech, takoví budeme i v činech, až k vám přijdeme.
[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.	[12]Nemáme ovšem tu drzost přiřadit se anebo se i jen podobat těm, kdo chválí sami sebe. Beze vší soudnosti se sami sebou poměřují, srovnávají se sami se sebou!
A esfera da ação missionária de Paulo	
[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.	[13]My se však nehodláme chlubit něčím nepřiměřeným, ale jen v mezích působiště, které nám vyměřil Bůh – působiště, které zahrnuje i vás.
[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;	[14]Není pravda, že se neúměrně rozpínáme, když do svého působiště zahrnujeme i vás – vždyť jsme k vám s Kristovým evangeliem přišli jako první!
[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de	[15]Nechceme se nemístně chlubit prací druhých. Naopak doufáme, že jak vaše

que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

16 a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

17 Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

18 Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

1 Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

2 Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

3 Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

4 Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

5 Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

víra poroste, naše působiště se rozšíří ještě daleko za vás.

16Pak budeme zvěstovat evangelium i tam dál za vámi, místo abychom se chlubili tím, co už je hotové v cizím působišti.

17„Kdo se chlubí, chlub se v Hospodinu."

18Důvěryhodný přece není ten, kdo se chválí sám, ale ten, koho chválí Pán!

Žárlím na vás

2 Korintským 11

1Kéž byste ode mě snesli trochu pošetilosti – mějte se mnou prosím strpení.

2Žárlím na vás Boží žárlivostí, neboť jsem vás zasnoubil jedinému muži – Kristu, k němuž vás chci přivést jako neposkvrněnou pannu.

3Bojím se ale, abyste se v mysli nenechali svést od upřímné a čisté oddanosti Kristu, tak jako se kdysi hadovou vychytralostí nechala oklamat Eva.

4Když totiž někdo přijde kázat jiného Ježíše, než kterého jsme kázali, nebo když se vám nabízí jiný duch, než kterého jste dostali, nebo jiné evangelium než to, které jste přijali, rádi to snášíte!

5Myslím, že si s těmi veleapoštoly v ničem nezadám.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

[6]Nemám sice výřečnost, ale zato mám poznání, jak jste se při každé příležitosti mohli vždycky přesvědčit.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[7]Anebo jsem spáchal něco zlého, když jsem vám zvěstoval Boží evangelium zadarmo? Ponižoval jsem se, abyste se vy dostali výš.

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[8]Jiné církve jsem odíral – bral jsem od nich výplatu, abych mohl sloužit vám.

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[9]Když jsem se u vás ocitl v nouzi, nebyl jsem nikomu na obtíž; co jsem potřeboval, mi přinesli bratři z Makedonie. Za všech okolností jsem se střežil a budu se střežit i nadále, abych pro vás nebyl břemenem.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[10]Jakože je při mně pravda Kristova, o tuto svou chloubu se v celém Řecku nedám připravit.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[11]Proč? Protože vás nemiluji? Bůh ví, že ano.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[12]V tom, co dělám, budu pokračovat i nadále, abych vzal vítr z plachet těm, kteří se nám pod nějakou záminkou chtějí ve své chloubě podobat.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[13]Takoví rádoby apoštolové jsou ve skutečnosti podvodníci, kteří se vydávají za apoštoly Kristovy.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[14]A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla!

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

[15]Není tedy nic zvláštního, když se i jeho služebníci vydávají za služebníky spravedlnosti. Nakonec ale dopadnou, jak si zaslouží.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

Mluvím jako blázen

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[16]Opakuji, ať mě nikdo nemá za blázna. A i kdyby, přijměte mě aspoň jako blázna, abych se i já trochu pochlubil.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[17]Pokud jde o chlubení, nemluvím teď z Pánova pověření, ale jako blázen.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[18]Když se mnozí chlubí tak tělesně, pochlubím se i já.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[19]Vy, takoví mudrci, si přece na blázny potrpíte!

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[20]Klidně snášíte, když vám někdo poroučí, když vás někdo vyjídá, okrádá, ponižuje, fackuje!

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[21]Zahanbeně přiznávám, že já na něco takového sílu nemám. Čím se však někdo tak troufale chlubí – teď mluvím jako blázen – na to si troufám i já.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[22]Jsou to Hebrejové? Já také! Jsou to Izraelité? Já také! Jsou símě Abrahamovo? Já také!

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[23]Jsou Kristovi služebníci? Teď mluvím jako pomatenec: Já více! Pracoval jsem mnohem víc, ve vězení jsem byl častěji, nesčetněkrát jsem byl bit, znovu a znovu na prahu smrti.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[24]Pětkrát jsem od Židů dostal devětatřicet ran.

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[25]Třikrát jsem byl bit holemi, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem vydržel na širém moři.

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre

[26]Stále na cestách, ohrožován řekami, ohrožován lupiči, ohrožován svými rodáky, ohrožován pohany, ohrožován ve

gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

městě, ohrožován na poušti, ohrožován na moři, ohrožován mezi falešnými bratry.

[27]Tolik dřiny a vyčerpání, tolik bezesných nocí! Vím, co je hlad, žízeň a časté půsty, vím, co je chlad a nahota.

[28]Kromě toho všeho na mě denně doléhá ještě starost o všechny církve.

[29]Když je někdo slabý, neslábnu snad s ním? Když někdo hřeší, nešžírám se snad?

[30]Když už se musím chlubit, pochlubím se svými slabostmi.

[31]Bůh a Otec Pána Ježíše ať je požehnaný navěky – on ví, že nelžu!

[32]Když jsem byl v Damašku, místodržitel pověřený králem Aretou dal hlídat město, aby mě zajal.

[33]Oknem v hradbě mě ale spustili dolů v koši, a tak jsem mu utekl.

Síla ve slabosti

2 Korintským 12

[1]Musím se chlubit, i když to není prospěšné. Přejdu tedy k viděním a zjevením od Pána:

[2]Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do třetího nebe – nevím, zda v těle nebo mimo tělo, to ví Bůh.

[3]A vím, že ten člověk – nevím, zda v těle nebo bez těla, to ví Bůh –

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a

[4]byl vytržen do ráje, kde slyšel nepopsatelné věci, které člověk ani nemůže vypovědět.

[5]Tímto se tedy budu chlubit, ale sám sebou se chlubit nehodlám, jedině snad svými slabostmi.

[6]I kdybych se chtěl pochlubit, nebyl bych pošetilý, řekl bych pravdu. Raději ale pomlčím, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co u mě vidí nebo ode mě slyší.

[7]Aby mi ta úžasná zjevení příliš nestoupla do hlavy, byl mi dán do těla osten, satanův posel, který mě sráží, abych si o sobě příliš nemyslel.

[8]Třikrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby to ode mě odešlo,

[9]ale řekl mi: „Moje milost ti stačí. Má moc se plně projeví uprostřed slabosti." Milerád se tedy budu chlubit svými slabostmi, aby na mně spočívala Kristova moc.

[10]S radostí snáším slabosti, příkoří, strádání, pronásledování a úzkosti pro Krista – vždyť má síla je v mé slabosti!

Záleží mi na vás

[11]Dělám tu ze sebe blázna, ale vy jste mě k tomu donutili. Mohli jste mě přece chválit sami – i když nic neznamenám, s těmi veleapoštoly si v ničem nezadám.

[12]Důkazů o mém apoštolství jste dostali dost. Vzpomeňte na všechno, co jsem

persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós

vydržel, na všechna znamení, divy a zázraky.

[13]O co jste přišli oproti jiným církvím? Jen o to, že jsem vám nebyl na obtíž – odpusťte mi tu křivdu!

[14]Právě se k vám chystám už potřetí a ani tentokrát vám nebudu na obtíž. Nestojím o vaše peníze, ale o vás! Děti přece nemají vydržovat rodiče, ale rodiče děti.

[15]Pokud jde o mě, milerád se vydám z posledního, i sám sebe vydám za vaše životy, i když čím více vás miluji, tím méně jsem milován.

[16]Budiž, nikdy jsem vás nezatěžoval. Jako chytrák jsem vás prý ale obelstil!

[17]Jak asi? Podvedl jsem vás skrze někoho, koho jsem k vám poslal?

[18]Požádal jsem o pomoc Tita a poslal jsem s ním jednoho bratra. Že by vás podvedl Titus? Nejednali jsme ve stejném duchu? Nešli jsme ve stejných šlépějích?

[19]Myslíte, že se před vámi celou dobu hájíme? Milovaní, my mluvíme před Boží tváří v Kristu, a to všechno pro vaši posilu.

[20]Bojím se totiž, abych z vás, až přijdu, nebyl zklamaný a také vy abyste nebyli zklamaní ze mě. Bojím se svárů, nevraživosti, zloby, soupeření, urážek, pomluv, zpupnosti a zmatků.

contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

21 Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

1 Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

2 Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

3 posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

4 Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

5 Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

6 Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

7 Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas

21Bojím se, aby mě můj Bůh, až přijdu, před vámi znovu neponížil, kdybych musel truchlit nad tolika dřívějšími hříšníky, kteří nečinili pokání z nečistoty, smilstva a nestydatosti, kterou páchali.

Spějte k dokonalosti

2 Korintským 13

1Toto bude má třetí návštěva u vás. „Každé slovo potvrdí výpověď dvou nebo tří svědků.“

2Co jsem řekl, když jsem byl u vás podruhé, to teď opakuji, když jsem pryč: Až se k vám vrátím, nebudu brát ohled na ty, kdo zůstali v hříchu, ani na nikoho jiného.

3Žádáte přece důkaz, že ve mně mluví Kristus. Ten vůči vám není slabý – naopak je mezi vámi mocný!

4Byl sice ukřižován jako slabý, ale teď žije Boží mocí; i my jsme v něm slabí, ale pro vás s ním budeme žít Boží mocí.

5Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.

6Doufám, že poznáte, že my jsme neselhali.

7Modlím se k Bohu, abyste se nezachovali špatně. Nejde mi o to, aby se ukázal náš vlastní úspěch – budu raději, když se

para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

8 Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

9 Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

10 Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

11 Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

12 Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

13 A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

budete chovat správně a my budeme jako ti, kdo selhali.

8Nemůžeme přece stát proti pravdě, jedině za pravdou.

9Rádi budeme slabí, jen když vy budete silní; proto se modlíme za vaši nápravu.

10Toto vám píšu, zatímco jsem pryč, abych až budu u vás, nemusel přísně užít té pravomoci, kterou mi Pán dal k budování, a ne k boření.

11Závěrem, bratři, buďte zdrávi. Spějte k dokonalosti, povzbuzujte se, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.

12Pozdravte se navzájem svatým polibkem.

13Pozdravují vás všichni svatí.

14Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého s vámi všemi.

Epístola de Paulo aos Gálatas

Gálatas 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

2 e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

3 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

4 o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

5 a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

6 Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

7 o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

8 Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

9 Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

10 Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro

List Galatským

Galatským 1

1Pavel, apoštol (poslaný ne od lidí ani skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých),

2a všichni bratři, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii:

3Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista,

4který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce,

5jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

Žádné jiné evangelium

6Žasnu, jak rychle se uchylujete od Toho, který vás povolal Kristovou milostí, k jinému evangeliu.

7Žádné jiné evangelium ale není; to se vás jen snaží zmást ti, kdo chtějí převrátit evangelium Kristovo.

8Kdyby vám kdokoli – ať už my sami nebo třeba anděl z nebe – kázal jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!

9Znovu opakuji, co jsme už řekli: Pokud vám někdo káže jiné evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet!

10Chci si teď naklonit lidi, nebo Boha? Copak mi jde o lidskou přízeň? Kdybych

agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

se ještě snažil zalíbit lidem, nebyl bych Kristův služebník!

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11Ujišťuji vás, bratři, že evangelium, které jsem kázal, není z člověka.

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12Nemám je převzaté ani naučené od člověka, ale skrze zjevení Ježíše Krista.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13Jistě jste slyšeli, jak jsem si počínal ještě jako stoupenec judaismu, jak nesmiřitelně jsem pronásledoval Boží církev a snažil se ji vyhladit.

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14Ve svém národě jsem v judaismu předčil většinu svých vrstevníků, patřil jsem k nejhorlivějším stoupencům otcovských tradic.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15Bůh, který mě oddělil už v matčině lůně a povolal mě svou milostí, se ale rozhodl,

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16že mi zjeví svého Syna, abych ho kázal mezi pohany. Nespěchal jsem se tehdy poradit s tělem a krví,

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17ani jsem nešel do Jeruzaléma za těmi, kdo se stali apoštoly dříve než já, ale odešel jsem do Arábie a později se vrátil do Damašku.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18Teprve po třech letech jsem přišel do Jeruzaléma, abych se seznámil s Petrem. Strávil jsem u něj dva týdny,

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19ale s žádným jiným apoštolem jsem se nesetkal, kromě Jakuba, Pánova bratra.

20 Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

20Bůh je mi svědek, že vám nepíšu žádnou lež!

21 Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

21Poté jsem odešel do Sýrie a Kilikie.

[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.
[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.
[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;
[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.
[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[22]V judských církvích, které jsou v Kristu, mě osobně vůbec neznali.
[23]Slyšeli jen, že „náš dřívější pronásledovatel teď káže víru, kterou předtím potíral,“
[24]a oslavovali kvůli mně Boha.

Bůh nikomu nestraní

Galatským 2

[1]Po čtrnácti letech jsem se pak vrátil do Jeruzaléma s Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita.

[2]Přišel jsem tehdy na základě zjevení. Sešel jsem se soukromě s váženými vůdci a seznámil je s evangeliem, které kážu mezi pohany, aby snad můj dosavadní ani další běh nebyl zbytečný.

[3]Žádnou obřízku tehdy nikdo nevnucoval ani mému řeckému společníku Titovi.

[4]To jen ti vetřelci, ti falešní bratři se mezi nás vloudili, aby vyslídili svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili.

[5]Ani na chvíli jsme jim neustoupili a nepoddali se, aby pro vás byla zachována pravda evangelia.

[6]Pokud jde o ty, kdo jsou považováni za vůdce (ať už jsou cokoli, mně na tom nezáleží, Bůh nestraní nikomu), mně osobně nic nepřidali.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[7]Naopak uznali, že mi bylo svěřeno evangelium pro neobřezané, tak jako Petrovi pro obřezané.

[8]Ten, který působil skrze Petrovo apoštolství vůči obřezaným, působil přece i skrze mne vůči pohanům.

[9]Jakub, Petr a Jan, považovaní za sloupy církve, tedy poznali, jakou jsem dostal milost, a podali mně i Barnabášovi pravice jako společníkům s tím, že my půjdeme k pohanům a oni k obřezaným.

[10]Chtěli jen, abychom pamatovali na chudé, o což jsem se opravdu pilně snažil.

Neodmítám tu milost

[11]Když ale Petr přišel do Antiochie, otevřeně jsem se mu postavil. Jeho chování bylo odsouzeníhodné:

[12]nejdříve běžně jedl s pohany, ale když dorazili Jakubovi lidé, začal se držet zpátky a odděloval se, protože se bál obřezanců.

[13]Stejné divadlo začali hrát i ostatní Židé, až se tím jejich pokrytectvím nechal strhnout i Barnabáš.

[14]Když jsem uviděl, jak pokulhávají za pravdou evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: „Ty že jsi Žid? Sám nežiješ jako Žid, ale jako pohan! Proč tedy nutíš pohany k židovství?

15 Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

16 sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

17 Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

18 Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

19 Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

20 logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

21 Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

1 Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

2 Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

15I když jsme rodilí Židé, žádní hříšní pohané,

16víme, že člověka nemohou ospravedlnit skutky Zákona, ale jen víra v Ježíše Krista. Proto jsme sami uvěřili v Ježíše Krista, abychom byli ospravedlněni Kristovou vírou, a ne skutky Zákona. Skutky Zákona přece nikoho neospravedlní!“

17Když tedy hledáme ospravedlnění v Kristu, poněvadž se ukazuje, že i my jsme hříšní, znamená to, že Kristus napomáhá hříchu? V žádném případě!

18Kdybych znovu stavěl, co jsem předtím zbořil, usvědčoval bych sám sebe jako viníka.

19Díky Zákonu jsem ale pro Zákon mrtvý, abych byl živý pro Boha.

20Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já – Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe.

21Neodmítám tu Boží milost. Spočívá-li totiž spravedlnost v plnění Zákona, potom Kristus zemřel zbytečně.

Skutky a víra

Galatským 3

1Blázniví Galatští! Kdo vás tak obloudil? Vás, kterým byl přímo před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný!

2Chtěl bych se od vás dozvědět jedno: Přijali jste Ducha díky skutkům Zákona, anebo díky víře v to, co jste slyšeli?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[3]Přišli jste o rozum? Začali jste Duchem, a teď končíte tělem?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[4]Tolik jste prožili – bylo to k ničemu, úplně k ničemu?

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[5]Uděluje vám Bůh Ducha a působí mezi vámi zázraky díky skutkům Zákona, anebo díky víře v to, co jste slyšeli?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]Abraham, jak je psáno, „uvěřil Bohu a ten mu to počítal za spravedlnost".

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[7]Z toho vidíte, že synové Abrahamovi jsou lidé víry.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[8]Písmo předvídalo, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry, a tak předpovědělo Abrahamovi: „V tobě dojdou požehnání všechny národy."

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[9]Lidé víry tedy docházejí požehnání s věrným Abrahamem.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[10]Všichni, kdo spoléhají na skutky Zákona, jsou ale pod prokletím, neboť je psáno: „Proklet buď každý, kdo neplní a nedodržuje vše, co je zapsáno v knize Zákona."

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11]Že Zákon před Bohem nikoho neospravedlní, je zřejmé z toho, že „Spravedlivý bude žít z víry."

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[12]V Zákoně ovšem nejde o víru, ale o skutky: „Ten, kdo je plní, z nich bude žít."

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[13]Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (jak je psáno: „Proklet buď každý, kdo visí na dřevě"),

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

[14]aby tak Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.

A lei não pode invalidar a promessa

Zákon a zaslíbení

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[15]Řeknu to po lidsku, bratři. Lidskou smlouvu po schválení také nikdo neruší ani k ní nic nepřidává. Totéž platí pro

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[16]zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni. Písmo tu neříká v množném čísle: „a semenům," ale v jednotném: „a tvému semeni," čímž je míněn Kristus.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[17]Chci tím říci toto: Zákon zavedený po 430 letech nemůže zrušit smlouvu předtím schválenou Bohem, a odvolat tak zaslíbení.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[18]Vyplývá-li dědictví ze Zákona, nevyplývá už ze zaslíbení. Abrahama však Bůh obdaroval skrze zaslíbení.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[19]K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli proviněním až do příchodu toho zaslíbeného semene. Byl vyhlášen pomocí andělů skrze prostředníka;

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[20]prostředník ovšem není pro jednoho, a Bůh je jeden.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[21]Je tedy Zákon proti Božím zaslíbením? V žádném případě! Kdyby tu byl Zákon, který by dokázal přinést život, potom by spravedlnost opravdu vyplývala ze Zákona.

22 Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

23 Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

24 De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

25 Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

26 Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

27 porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

28 Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

29 E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

22Písmo ale zahrnulo všechny lidi pod hřích, aby všem věřícím nabídlo zaslíbení založené na víře v Ježíše Krista.

Boží dědicové

23Než přišla víra, byli jsme střeženi pod dozorem Zákona až do doby, kdy měla být víra zjevena.

24Zákon nás jako pěstoun vychovával ke Kristu, abychom mohli být ospravedlněni vírou.

25Po příchodu víry už ale nejsme pod pěstounem.

26Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi.

27Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli.

28Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena – všichni jste jedno v Kristu Ježíši.

29A když jste Kristovi, jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

1 Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

2 Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

3 Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

Galatským 4

1Snažím se říci, že dokud je dědic nedospělý, ničím se neliší od otroka. Je sice pánem všeho,

2ale až do času určeného otcem zůstává pod poručníky a správci.

3Dokud jsme byli nedospělí, byli jsme i my takto zotročeni principy tohoto světa.

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto;

[4]Když se však čas naplnil, Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem,

[5]aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom přijali právo synovství.

[6]A protože jste synové, Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: „Abba, Otče!“

[7]A tak už díky Bohu nejsi otrok, ale syn, a když syn, pak také dědic.

Bojím se o vás

[8]Dokud jste ještě neznali Boha, otročili jste těm, kdo přirozeně nejsou žádní bohové.

[9]Teď jste ale Boha poznali (lépe řečeno: Bůh poznal vás). Proč se tedy znovu obracíte k těm chabým a ubohým principům a chcete jim znovu otročit?

[10]Dbáte na dny, měsíce, období a roky!

[11]Bojím se o vás, aby snad všechna moje dřina pro vás nebyla zbytečná.

[12]Bratři, prosím vás, buďte jako já; vždyť i já jsem jako vy. Nijak jste mi neublížili.

[13]Jak víte, na začátku jsem vám kázal evangelium v tělesné slabosti.

[14]I když můj stav byl pro vás zkouškou, nepohrdli jste mnou a neodmítli mě. Přijali jste mě jako Božího anděla, jako Krista Ježíše!

antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

15 Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

15Kam se podělo to vaše nadšení? Mohu dosvědčit, že kdyby to šlo, vyloupli byste si oči a dali mi je!

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

16Stal jsem se snad vaším nepřítelem, když vám říkám pravdu?

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

17Tamti o vás mají horlivý zájem, ale nemyslí to dobře. Chtějí vás odloučit ode mě, abyste horlili pro ně.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

18Je dobré horlit v zájmu dobra, a to vždycky, nejen když jsem u vás.

19 meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

19Děti moje, znovu vás v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus.

20 pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

20Chtěl bych teď být s vámi a změnit svůj tón, neboť jsem nad vámi bezradný.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

Dvě smlouvy

21 Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

21Takže vy chcete být pod Zákonem? Povězte mi, slyšíte vůbec, co Zákon říká?

22 Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

22Je psáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné.

23 Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

23Ten z otrokyně se ale narodil jen podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení.

24 Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

24Je to jinotaj; ty ženy jsou dvě smlouvy. Jedna je z hory Sinaj a tak jako Hagar rodí své děti do otroctví.

25 Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

25Tato Hagar představuje horu Sinaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť je se svými dětmi v otroctví.

26 Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

27 porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

28 Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

29 Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

30 Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

31 E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

1 Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

2 Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

3 De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

4 De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

5 Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

26Nebeský Jeruzalém je ale svobodný a ten je naší matkou.

27Je přece psáno: „Raduj se, neplodná, ty, jež nerodíš, jásej a křič, jež nemáš bolesti! Dětí opuštěné je totiž mnoho, více než té, jež muže má."

28Vy, bratři, jste tedy jako Izák dětmi zaslíbení.

29Dnes je to stejné jako tehdy: ten narozený podle těla pronásleduje narozeného podle Ducha.

30Co ale říká Písmo? „Vyžeň otrokyni i jejího syna. Syn otrokyně nebude dědit se synem svobodné!"

31A tak, bratři, nejsme dětmi otrokyně, ale té svobodné.

Stůjte ve svobodě

Galatským 5

1V této svobodě, do níž nás Kristus vysvobodil, pevně stůjte; nenechte se znovu zapřáhnout do otrockého jha.

2Já Pavel vám teď něco řeknu: dáte-li se obřezat, Kristus vám nebude k ničemu!

3Každému, kdo se chce dát obřezat, znovu potvrzuji, že musí dodržovat celý Zákon.

4Zbavili jste se Krista, vy všichni, kdo se ospravedlňujete Zákonem; odpadli jste od milosti!

5My ale očekáváme naději spravedlnosti skrze Ducha, na základě víry.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são

[6]V Kristu Ježíši přece nezáleží na obřízce nebo neobřízce, ale na víře, která se projevuje láskou.

[7]Běželi jste výborně. Kdo vás zastavil v následování pravdy?

[8]Ty přesvědčivé řeči nejsou od Toho, který vás povolává.

[9]Trocha kvasu prokvasí celé těsto!

[10]Jsem si o vás v Pánu jist, že se nenecháte přesvědčit; ten, kdo se vás ale snaží zmást, neujde soudu, ať je to kdokoli.

[11]Bratři, jestli i já dosud kážu obřízku, proč jsem tedy ještě pronásledován? Kříž by pak nebudil už žádné pohoršení.

[12]Ať se ti, kdo vás navádějí k obřízce, jdou rovnou vyřezat!

Žijte Duchem

[13]Ano, bratři, byli jste povoláni ke svobodě. Tu svobodu ovšem nemějte za záminku pro svou tělesnost, ale raději si navzájem v lásce pomáhejte.

[14]Celý Zákon je totiž obsažen v jediné větě: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“

[15]Když ale jeden druhého koušete a žerete, pozor, ať se navzájem nerozsápete!

[16]Říkám vám: Žijte Duchem, a nepodlehnete tělesným sklonům.

[17]Tělesné sklony míří proti Duchu a Duch proti tělu; navzájem si odporují, abyste nemohli dělat, co chcete.

opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[18]Když jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.

[19]Projevy tělesnosti jsou zřejmé. Patří sem smilstvo, nečistota, nestydatost,

[20]modlářství, čarování, nepřátelství, svárlivost, nevraživost, zloba, soupeřivost, roztržky, sekty,

[21]závidění, opilství, obžerství a další podobné věci. Varuji vás; jak už jsem vám říkal, ti, kdo tohle dělají, nebudou mít podíl na Božím království.

[22]Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost,

[23]mírnost a zdrženlivost. Tomu se žádný zákon nevyrovná.

[24]Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali svou tělesnost s jejími vášněmi a sklony.

[25]Žijeme-li Duchem, pak se Duchem také řiďme.

[26]Nebuďme ješitní, nesoupeřme spolu a nezáviďme si.

Kristův zákon

Galatským 6

[1]Bratři, upadne-li někdo z vás do hříchu, vy duchovní mu pomozte v nápravě. Dělejte to ovšem ve vlídném duchu a každý si dávej pozor, abys sám nepodlehl pokušení.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[2]Neste břemena jedni druhých – tak naplníte Kristův zákon.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[3]Kdo si myslí, že je něco, a přitom nic není, ten si něco nalhává.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[4]Každý ať posoudí své vlastní jednání; ať se pak chlubí jen sám sobě a nesrovnává se s druhými.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

[5]Každý musí nést svůj vlastní náklad.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[6]Kdo je vyučován Slovu, ať se dělí o vše dobré se svým učitelem.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[7]Nepleťte se, Boha nikdo neošálí. Člověk sklidí to, co zasel.

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[8]Kdo zasívá pro své tělo, sklidí z těla záhubu; kdo zasívá pro Ducha, sklidí z Ducha věčný život.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[9]Nepřestávejme tedy konat dobro, neboť v patřičný čas budeme sklízet bez ustání.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[10]Dokud je čas, prokazujme dobro všem, a zvláště členům rodiny víry.

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

[11]Podívejte se, jak vám velkými písmeny píšu svou vlastní rukou.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[12]Ti, kdo vás nutí k obřízce, se chtějí ukázat před lidmi a vyhnout se pronásledování pro Kristův kříž.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[13]Jsou sice obřezaní, ale oni sami Zákon nedodržují! Chtějí po vás obřízku, jen aby se mohli pochlubit vaším tělem.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14]Já se však nechci chlubit vůbec ničím – kromě kříže našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je mi svět ukřižován a já světu.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15]To, na čem záleží, totiž není obřízka nebo neobřízka, ale nové stvoření.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16]Na všechny, kdo se budou řídit tímto pravidlem, ať přijde pokoj a milosrdenství jakožto na Boží Izrael.

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]Ať už mě s tím nadále nikdo neobtěžuje. Jizvy na mém těle jsou znamením, že patřím Ježíši.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]Milost našeho Pána Ježíše Krista s vaším duchem, bratři. Amen.

Epístola de Paulo aos Efésios

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

List Efeským

Efeským 1

[1]Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, svatým, kteří jsou v Efesu, věrným v Kristu Ježíši:

[2]Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Chvála a sláva!

[3]Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebesích!

[4]V něm nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí a bezúhonní v lásce.

[5]Ve své laskavé vůli nás předurčil, abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho vlastní.

[6]Chvála jemu za tu slavnou milost, kterou nás obdařil ve svém Milovaném!

[7]V něm se nám skrze jeho krev dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství jeho milosti,

[8]kterou nás štědře zahrnul se vší moudrostí a prozíravostí.

[9]Ve své laskavosti nám dal poznat tajemství své vůle – předsevzal si,

[10]že až se naplní čas, uskuteční svůj plán a shromáždí všechno na nebi i na zemi do jednoty v Kristu.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[11]Právě v něm se i nám dostalo podílu na vyvolení; byli jsme předurčeni podle předsevzetí Toho, který rozhodnutím své vůle působí všechno.

[12]My, kdo jsme složili naději v Kristu, se tedy stáváme jeho chválou a slávou.

[13]V něm jste i vy (když jste uslyšeli slovo pravdy, totiž evangelium o vaší spáse, a uvěřili mu) byli označeni pečetí zaslíbeného Ducha svatého.

[14]Ten je závdavkem našeho dědictví: zaručuje, že Bůh vykoupí své vlastnictví. Chvála a sláva jemu!

Abyste ho znali

[15]Proto také od chvíle, kdy jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a o vaší lásce ke všem svatým,

[16]nepřestávám za vás děkovat, kdykoli se o vás zmíním ve svých modlitbách.

[17]Kéž vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dá ducha moudrosti a zjevení, abyste ho znali.

[18]Kéž osvítí váš vnitřní zrak, abyste viděli, k jaké naději vás povolal, jak slavné je bohatství jeho dědictví mezi svatými

[19]a jak nepřekonatelně veliká je moc, jejímž mohutným vlivem působí vůči nám věřícím.

[20]Tuto moc dokázal na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích,

21 acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.
22 E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,
23 a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

1 Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,
2 nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;
3 entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.
4 Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,
5 e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,
6 e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

21vysoko nad každou vládu, mocnost, moc a panství i nad každé jméno, které se vyslovuje, ať už v tomto věku nebo v budoucím.

22Bůh „poddal všechno pod jeho nohy“ a jako hlavu všeho jej dal církvi,

23která je jeho tělem, totiž plností Toho, který naplňuje všechno ve všech.

Spaseni milostí

Efeským 2

1I vy jste byli mrtví ve svých vinách a hříších,
2jimž jste se kdysi věnovali podle způsobu tohoto světa, pod vlivem onoho ducha, který mocně ovládá ovzduší a který nyní působí v neposlušných lidech.

3My všichni jsme kdysi spolu s nimi podléhali svým tělesným žádostem. Plnili jsme přání těla a mysli, a tak jsme svou přirozeností byli odsouzeni k Božímu hněvu stejně jako ostatní.

4Ale Bůh je tak nesmírně milosrdný! Zamiloval si nás tak velikou láskou,

5že spolu s Kristem obživil i nás, mrtvé ve vinách – jste spaseni milostí!

6Spolu s ním nás vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši,

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[7]aby svou laskavostí k nám v Kristu Ježíši projevil v budoucích dobách nepřekonatelné bohatství své milosti.

[8]Touto milostí jste skrze víru spaseni. Není to z vás – je to Boží dar;

[9]není to ze skutků, aby se nikdo nechlubil.

[10]Jsme přece jeho dílo! Bůh nás v Kristu Ježíši stvořil k dobrým skutkům, které předem připravil, abychom se jim věnovali.

Pokoj vzdáleným i blízkým

[11]Pamatujte, že pokud jde o tělo, byli jste původně pohané (které ti, kdo patří k obřízce, ručně vykonané na těle, nazývají neobřezanci).

[12]V té době jste byli bez Krista, oddělení od společnosti Izraele, cizí pokud jde o smlouvy zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.

[13]Nyní jste ale v Kristu Ježíši! Kdysi jste byli vzdálení, ale teď jste díky Kristově krvi blízcí.

[14]On sám je náš pokoj; on spojil oba tábory v jedno a zbořil hradbu, která je rozdělovala.

[15]Vlastním tělem zrušil nepřátelství, totiž Zákon spočívající v přikázáních a předpisech, aby z těch dvou stvořil sám v sobě jednoho nového člověka. Takto nám přinesl pokoj.

[16]V jednom těle usmířil oba tábory s Bohem, když svým křížem ukončil jejich nepřátelství.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[17]Přišel a vyhlásil „pokoj vám vzdáleným i pokoj blízkým,“

[18]neboť skrze něj můžeme všichni přistupovat v jednom Duchu k Otci.

[19]A tak již nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané svatých a členové Boží rodiny.

[20]Byli jste postaveni na základ apoštolů a proroků, kde je úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.

[21]V něm se celá stavba spojuje a roste ve svatý chrám v Pánu.

[22]V něm se i vy společně budujete, abyste byli Božím příbytkem v Duchu.

Kristovo tajemství

Efeským 3

[1]Proto jsem já Pavel vězněm Krista Ježíše – pro vás pohany.

[2]Jistě jste už slyšeli o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu svěřil pro vás,

[3]když mi skrze zjevení dal poznat tajemství, o němž jsem se už krátce zmínil dříve.

[4]Během čtení budete sami moci poznat, jak rozumím Kristovu tajemství,

[5]které Bůh v předchozích dobách lidem neodhalil, ale nyní je skrze Ducha zjevil svým svatým apoštolům a prorokům:

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[6]že totiž pohané jsou skrze evangelium spoludědicové, součásti téhož těla a spoluúčastníci jeho zaslíbení v Kristu Ježíši.

[7]Tohoto evangelia jsem se stal služebníkem díky Boží milosti, jíž jsem byl obdarován, a díky jeho moci, jež ve mně působí.

[8]Mně, zdaleka nejmenšímu ze všech svatých, byla dána ta milost, abych mezi pohany hlásal Kristovo nepopsatelné bohatství

[9]a abych všem vysvětlil jeho plán, to tajemství od věků skryté v Bohu, Stvořiteli všeho.

[10]Bůh teď chce skrze církev ukázat vládám a mocnostem v nebesích svou přerozmanitou moudrost.

[11]Tento svůj odvěký záměr uskutečnil v Kristu Ježíši, našem Pánu –

[12]v něm a skrze víru v něj máme možnost přistupovat k Bohu směle a s důvěrou.

[13]Prosím tedy, abyste neklesali na mysli kvůli mým soužením, neboť jsou pro vás, pro vaši slávu.

Poznat jeho lásku

[14]Proto klekám na kolena před Otcem,

[15]jehož jméno nese veškerá rodina na nebi i na zemi.

[16]Kéž vás jeho Duch podle bohatství jeho slávy posilní ve vašem nitru.

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,
[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade
[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.
[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,
[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,
[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,
[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;
[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;
[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;
[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

[17]Kéž Kristus přebývá skrze víru ve vašich srdcích! Kéž jste zakořeněni a ukotveni v lásce,
[18]abyste spolu se všemi svatými mohli postihnout, jaká je šířka, délka, výška i hloubka,
[19]a poznat Kristovu lásku přesahující chápání, abyste byli naplněni do veškeré plnosti Boží.
[20]Ten, který v nás působí svou mocí, je schopen učinit nesrovnatelně mnohem více než cokoli, oč prosíme nebo si představujeme.
[21]Jemu buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši ve všech dobách na věky věků! Amen.

Jedno tělo, jeden Duch

Efeským 4

[1]Jako vězeň v Pánu vás tedy prosím, abyste svým životem dělali čest tomu povolání, které jste přijali.
[2]Buďte vždy pokorní a mírní, trpělivě se navzájem snášejte v lásce
[3]a usilujte zachovávat jednotu Ducha, spojeni poutem pokoje.
[4]Je jedno tělo a jeden Duch, jedna naděje, k níž jsme byli povoláni,
[5]jeden Pán, jedna víra, jeden křest,
[6]jeden Bůh a Otec všech, který je nade všechny a skrze všechny a ve všech.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

[7]Každému jednotlivému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.

[8]Písmo přece říká: „Vystoupil do výšin, zmocnil se zajatých, dary lidem rozdělil.“

[9]To, že „vystoupil“, musí znamenat, že předtím také sestoupil dolů na zem.

[10]Ten, který sestoupil, je právě ten, který vystoupil vysoko nad všechna nebesa, aby naplnil všechno.

[11]To on rozdal své dary – apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele –

[12]pro přípravu svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo,

[13]abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti.

[14]Nesmíme proto nadále zůstat nemluvňaty zmítanými a unášenými kdejakým poryvem učení, lidskou prohnaností a vychytralým sváděním k bludu.

[15]Místo toho máme mluvit pravdu v lásce a v každém ohledu růst v Krista, který je hlavou.

[16]Z něj celé tělo, spojené a svázané pomocí všech tkání, roste a buduje se v lásce, když každá jednotlivá část plní úkol, který jí náleží.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias

Staré a nové já

[17]Naléhavě vás proto v Pánu vyzývám, abyste už nežili jako pohané podle svých marných myšlenek.

[18]Nevědomost pramenící z jejich zatvrzelého srdce jim zatemnila mysl, takže jsou odcizení od Božího života.

[19]Otupěli a oddali se nestydatosti; páchají všemožnou nečistotu, ale nemohou se nasytit.

[20]Tomu jste se však od Krista nenaučili!

[21]Poněvadž jste ho uslyšeli a poznali pravdu, která je v Ježíši,

[22]odhoďte už svůj dřívější způsob života i to staré já, které je zkažené a plné klamných tužeb.

[23]Obnovujte ducha své mysli

[24]a oblékněte se do nového člověka stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy.

[25]Odhoďme tedy lež a každý „říkejme jeden druhému pravdu“ – jsme přece údy téhož těla!

[26]„Hněváte-li se, nehřešte;“ zkroťte svůj hněv, než slunce zapadne.

[27]Nedávejte místo ďáblu.

[28]Zloděj ať přestane krást a začne pracovat. Ať se slušně živí vlastníma

mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

rukama, aby se měl oč podělit s tím, kdo má nouzi.

[29]Z vašich úst ať nevychází nic zlého; vaše slova ať jsou dobrá, posilující tam, kde je potřeba, a užitečná těm, kdo je uslyší.

[30]Nezarmucujte svatého Božího Ducha, jehož pečetí jste byli označeni ke dni vykoupení.

[31]Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky ať vás opustí spolu s veškerou záští.

[32]Buďte k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte si navzájem, tak jako Bůh v Kristu odpustil vám.

Děti světla

Efeskym 5

[1]Jakožto milované děti se řiďte Božím příkladem

[2]a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a vydal sám sebe za nás jako dar a oběť příjemně vonící Bohu.

[3]Smilstvo, veškerá nečistota a chamtivost ať mezi vámi nejsou ani zmiňovány, jak se sluší na svaté.

[4]Stejně tak není namístě sprostota, hloupé řeči a dvojsmyslné narážky, ale raději díkůčinění.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[5]Můžete si být jistí, že žádný smilník ani nečistý nebo chamtivý člověk (což je modlář) nemá dědictví v Kristově a Božím království.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6]Nikoho nenechte, aby vás klamal prázdnými řečmi, neboť kvůli těmto věcem přichází na neposlušné lidi Boží hněv.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7]Nemějte s takovými nic společného.

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8]Kdysi jste byli tmou, ale teď jste v Pánu světlem. Žijte jako děti světla,

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]neboť ovoce světla spočívá vždy v dobrotě, spravedlnosti a pravdě.

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10]Rozlišujte, co se líbí Pánu;

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11]neúčastněte se neplodných skutků tmy, ale raději je odhalujte.

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]Vždyť o tom, čeho se potají dopouštějí, je hanba i jen mluvit.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13]Všechno, co je vystaveno světlu, však vychází najevo

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]a všechno, co vychází najevo, se stává jasným. Proto se říká: „Probuď se, ty, kdo spíš, vstaň z mrtvých a zazáří ti Kristus!“

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Pečlivě dbejte na to, jak žijete: nechovejte se jako hlupáci, ale jako moudří lidé.

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]Využívejte svěřený čas, protože doba je zlá.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Nežijte v nevědomosti, rozumějte Pánově vůli.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18]Neopíjejte se vínem (což vede k prostopášnosti), ale nechávejte se naplnit Duchem.

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19]Promlouvejte k sobě navzájem v žalmech, chvalozpěvech a duchovních písních; svým srdcem zpívejte a hrajte Pánu.

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20]Vždycky za všechno děkujte Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Pán nikomu nestraní

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

[21]Z úcty ke Kristu se poddávejte jedni druhým.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[22]Manželky, poddávejte se svým mužům jako Pánu.

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[23]Muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve, která je jeho tělem a on jejím zachráncem.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[24]Jako se tedy církev poddává Kristu, tak ať se i manželky vždy poddávají svým mužům.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[25]Muži, milujte své ženy, tak jako Kristus miloval církev. On vydal sám sebe za ni,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[26]aby ji posvětil očistnou koupelí svého slova,

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[27]aby ji před sebou postavil jako slavnou církev bez jakékoli poskvrny a vrásky, aby byla svatá a bez úhony.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.
[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;
[30] porque somos membros do seu corpo.
[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.
[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.
[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.
[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),
[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.
[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,
[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[28]Stejně tak musí muži milovat své ženy jako svá vlastní těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sám sebe.
[29]Nikdo nikdy neměl své vlastní tělo v nenávisti, ale každý je živí a opatruje, tak jako Kristus svou církev.
[30]Jsme přece údy jeho těla.
[31]„Proto muž opouští otce i matku – aby přilnul ke své manželce, aby se ti dva stali jedním tělem.“
[32]Toto je veliké tajemství; já však mluvím o Kristu a o církvi.
[33]Ať ovšem každý jednotlivý z vás miluje svou manželku jako sám sebe. A žena ať má svého manžela v úctě.

Efeským 6

[1]Děti, poslouchejte své rodiče v Pánu– tak je to správné.
[2]„Cti svého otce i matku,“ to je první přikázání se zaslíbením:
[3]„aby se ti vedlo dobře a abys žil dlouho na zemi.“
[4]Vy, otcové, nedrážděte své děti, ale vychovávejte je v kázni a v Pánově učení.
[5]Služebníci, poslouchejte své pozemské pány s posvátnou úctou, s upřímným srdcem, jako Krista.
[6]Nesložte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi služebníci konejte Boží vůli celou duší.

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[7]Služte s ochotnou myslí jako Pánu, a ne lidem.

[8]Vězte, že cokoli kdo učinil dobrého, za to dostane odplatu od Pána, ať už byl otrok nebo svobodný.

[9]Vy, páni, se k nim chovejte také tak. Zanechte výhrůžek – víte přece, že jak oni, tak i vy máte Pána v nebesích a ten nestraní nikomu.

Oblečte Boží zbroj

[10]Závěrem, posilněte se v Pánu a v jeho nesmírné moci.

[11]Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit ďáblovým úkladům.

[12]Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem a světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách.

[13]Vezměte si celou Boží zbroj, abyste ve zlý den mohli odolat, všechno splnit a zůstat stát.

[14]Stůjte přepásáni na bedrech pravdou, oblečeni pancířem spravedlnosti a

[15]obuti připraveností kázat evangelium pokoje.

[16]Nadto vždy třímejte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy toho zlého.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[17]Vezměte si také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží slovo.

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18]Za všech okolností se modlete v Duchu; proto vždy vytrvale bděte a v každé své modlitbě a prosbě se modlete za všechny svaté.

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19]Modlete se i za mne, aby mi bylo dáno slovo, abych mohl otevřít ústa a směle oznamovat tajemství evangelia

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20](jehož vyslancem jsem v těchto řetězech), abych je hlásal tak směle, jak mám.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[21]Chci, abyste věděli, jak se mi daří a co dělám. Všechno vám to poví milovaný bratr Tychikos, věrný služebník v Pánu.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

[22]Posílám ho k vám, abyste se dozvěděli, jak se máme, a aby potěšil vaše srdce.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[23]Pokoj všem sourozencům a láska s vírou od Boha Otce a od Pána Ježíše Krista.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24]Boží milost a nesmrtelnost všem, kdo milují našeho Pána Ježíše Krista! Amen.

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

List Filipským

Filipským 1

[1]Pavel a Timoteus, služebníci Krista Ježíše, všem svatým v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, se správci a služebníky:

[2]Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Děkuji za vás Bohu

[3]Kdykoli si na vás vzpomenu, musím děkovat svému Bohu.

[4]Stále se za vás všechny modlím a při každé své modlitbě se raduji

[5]z toho, jak se od prvního dne až doposud podílíte na evangeliu.

[6]Jsem si jist, že Ten, který ve vás začal dobré dílo, je dovede až do konce v den Krista Ježíše.

[7]Právem takto smýšlím o vás všech, protože mě nosíte v srdci; vy všichni máte se mnou podíl na Boží milosti, jak v mém vězení, tak v obhajobě a potvrzování evangelia.

[8]Bůh je mi svědkem, jak po vás všech toužím; cítím k vám lásku Krista Ježíše!

[9]Modlím se, aby i vaše láska stále víc a více rostla spolu s poznáním a hlubokou vnímavostí,

[10]abyste uměli rozeznat, co je správné, abyste byli ryzí a bezúhonní až do Kristova dne

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia,

[11]a dali se od Ježíše Krista naplnit ovocem spravedlnosti ke slávě a chvále Boží.

Žít je pro mě Kristus

[12]Chtěl bych, bratři, abyste věděli, že to, co mě potkalo, přispělo spíše k prospěchu evangelia.

[13]Celý palác i všichni ostatní tu vědí, že jsem vězněn pro Krista.

[14]Mé okovy dodaly mnoha sourozencům v Pánu jistotu, takže teď káží Slovo mnohem směleji a beze strachu.

[15]Někteří sice kážou Krista ze závisti a soupeřivosti, jiní však s dobrým úmyslem.

[16]Jedni hlásají Krista ze ctižádosti, neupřímně, v domnění, že mi k mým okovům přidají soužení;

[17]druzí však z lásky a s vědomím, že jsem tu proto, abych obhajoval evangelium.

[18]Ale co na tom! Hlavně že se jakýmkoli způsobem, ať už naoko nebo opravdově, káže Kristus. Raduji se tedy a budu se radovat i nadále, neboť

[19]vím, že díky vaší modlitbě a pomoci Ducha Ježíše Krista to vše povede k mé záchraně.

[20]Už se nemohu dočkat! Mám totiž naději, že v ničem nebudu zahanben, ale že nyní, tak jako vždy, bude na mém těle veřejně

como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.	oslaven Kristus, ať už skrze život anebo smrt.
21 Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.	21Žít – to je pro mě Kristus, a umřít – to je zisk!
22 Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.	22Zůstanuli naživu v tomto těle, znamená to pro mě plodnou práci. Proto nevím, čemu dát přednost,
23 Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.	23neboť mě přitahuje obojí. Mám touhu odejít a být s Kristem, což je zdaleka nejlepší;
24 Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.	24zůstat v tomto těle je ale potřebnější kvůli vám.
25 E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,	25Proto vím jistě, že tu ještě pobudu. Kvůli vašemu prospěchu a radosti ve víře tu s vámi všemi zůstanu,
26 a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.	26aby vaše chlouba v Kristu Ježíši díky mně ještě vzrostla, až se k vám vrátím.
A unidade cristã na luta	
27 Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;	27Jen prosím, abyste svým jednáním dělali čest Kristovu evangeliu. Když k vám přijdu, rád bych viděl (a když nepřijdu, alespoň o vás slyšel), že pevně stojíte v jednom duchu a že společně jako jedna duše vedete zápas o víru evangelia.
28 e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.	28Nedejte se nijak vystrašit svými protivníky; to jim bude jasným znamením záhuby, ale vám záchrany, a to od Boha.
29 Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,	29Bylo vám totiž dopřáno, abyste v Krista nejen věřili, ale také pro něho trpěli.
30 pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.	30Svádíte stejný boj, jaký jste viděli u mě, a jak slyšíte, vedu jej i nadále.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

On zmařil sám sebe

Filipským 2

[1]Je-li v Kristu nějaké povzbuzení, nějaké potěšení lásky, nějaké společenství Ducha, nějaký soucit a milosrdenství,

[2]pak mi prosím udělejte radost: mějte ke všem stejný ohled, stejnou lásku, jednu duši, jednu mysl.

[3]Nikdy se nedejte vést soupeřivostí nebo ješitností, ale raději žijte v pokoře: važte si druhých víc než sebe.

[4]Ať si každý nehledí jen sebe, ale také druhých.

[5]Smýšlejte tak, jak smýšlel Kristus Ježíš:

[6] Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval.

[7] Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu.

[8]Ocitl se v těle jako člověk, ponížil se a byl poslušný, a to až k smrti – k smrti na kříži!

[9] Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval,

[10] aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[11] a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Světla ve světě

[12]Proto, moji milovaní, jako jste byli vždycky poslušní, když jsem byl s vámi, buďte mnohem spíše poslušní i teď, když jsem pryč. S posvátnou úctou uvádějte svou spásu ve skutek.

[13]Bůh sám totiž ve vás působí, abyste nejen chtěli, ale i dělali, co se mu líbí!

[14]Všechno dělejte bez reptání a dohadování,

[15]abyste byli nezkažení a nevinní jako neposkvrněné Boží děti uprostřed pokřiveného a zvráceného pokolení, ve kterém záříte jako světla ve světě.

[16]Pevně se držte Slova života, abych v Kristův den mohl být hrdý, že můj běh a moje námaha nebyly zbytečné.

[17]Mám-li však svou oběť a službu Bohu, totiž vaši víru, skropit svou krví, raduji se – raduji se s vámi všemi.

[18]Stejně tak se radujte i vy – radujte se se mnou.

Timoteus a Epafrodites

[19]Mám v Pánu Ježíši naději, že k vám brzy budu moci poslat Timotea, abych se také já potěšil zprávami o vás.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;
[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.
[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.
[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.
[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.
[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;
[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.
[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.
[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.
[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;
[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

Filipenses 3

[20]Nemám nikoho, jako je on, kdo by měl o vás tak opravdovou starost.
[21]Všichni si totiž hledí jen svého, a ne toho, co je Ježíše Krista.
[22]O něm ale víte, jak se osvědčil: pomáhal mi ve službě evangelia jako syn otci.
[23]Doufám, že ho k vám pošlu, jakmile se dozvím, co se mnou bude.
[24]Spoléhám ovšem v Pánu na to, že k vám brzy přijdu i sám.
[25]Mezitím však pokládám za potřebné poslat k vám Epafrodita, svého bratra, spolupracovníka a spolubojovníka, kterého jste ke mně vyslali, aby se staral o mé potřeby.
[26]Tesknil po vás všech a trápil se, že jste se doslechli o jeho nemoci.
[27]Ano, byl nemocný až na smrt, ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen nad ním, ale i nade mnou, abych neměl zármutek na zármutek.
[28]Posílám ho bezodkladně; vám udělá radost, že ho zase uvidíte, a mně se uleví.
[29]Přivítejte ho v Pánu s patřičnou radostí a takových, jako je on, si važte.
[30]Vždyť málem umřel pro Kristovo dílo; dal v sázku vlastní život, aby mi posloužil za vás za všechny.

Chci ho znát

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

Filipským 3

[1]Dále pak, bratři moji, radujte se v Pánu. Psát vám znovu stále totéž mi není nijak zatěžko a pro vás to znamená jistotu.

[2]Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty zločince, dejte si pozor na ty řezníky!

[3]Obřízku v pravém smyslu máme totiž my, kdo sloužíme Bohu duchem, chlubíme se Kristem Ježíšem a nespoléháme na tělo.

[4]Vždyť právě já bych mohl spoléhat na tělo. Zdá-li se někomu, že může spoléhat na tělo, já bych mohl mnohem spíše:

[5]obřezán osmého dne, z rodu Izraelova, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů, co do Zákona farizeus,

[6]co do horlivosti pronásledovatel církve, co do spravedlnosti Zákona jsem byl bez chyby.

[7]Cokoli však pro mě bylo ziskem, to teď pro Krista pokládám za ztrátu.

[8]A vůbec všechno pokládám za ztrátu vzhledem k té nevýslovné hodnotě poznání Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám to za hnůj, abych získal Krista!

[9]V něm se ocitám bez vlastní spravedlnosti založené na Zákoně, ale zato s tou, která vyplývá z víry v Krista, s tou spravedlností, jež přichází od Boha a zakládá se na víře.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na

[10]Chci ho znát, znát moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení! Chci se s ním ztotožnit i v jeho smrti,

[11]abych, ať už jakkoli, dospěl ke vzkříšení z mrtvých.

Běžím k cíli

[12]Ne že bych už toho dosáhl anebo už byl dokonalý, ale ženu se vpřed, abych přece jen uchvátil to, k čemu jsem byl uchvácen Kristem Ježíšem.

[13]Nemyslím si, bratři, že bych to už získal, ale jde mi jen o jedno: zapomínaje na to, co je za mnou, vztahuji se k tomu, co je přede mnou.

[14]Ženu se k cíli, k vítězné odměně Božího nebeského povolání v Kristu Ježíši.

[15]Všichni, kdo jsme dospělí, tedy sdílejme tento postoj. Pokud v nějakém ohledu smýšlíte jinak, Bůh vám zjeví i to.

[16]K čemu jsme ale už došli, toho se držme.

[17]Bratři, následujte společně můj příklad a všímejte si těch, kdo žijí podle našeho vzoru.

[18]Mnozí totiž žijí jako nepřátelé Kristova kříže; často jsem vám o nich říkal a nyní vám to s pláčem opakuji.

[19]Jejich konec je záhuba, jejich bůh břicho a jejich sláva v jejich hanebnostech. Takoví myslí jen na pozemské věci,

sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[20]my ale máme občanství v nebi, odkud očekáváme Spasitele – Pána Ježíše Krista.

[21]Ten promění naše ubohé tělo do podoby jeho slavného těla, a to mocí, kterou je schopen podmanit si vše.

Radujte se vždycky

Filipským 4

[1]Jak vás miluji, jak po vás toužím, bratři moji! Jste mou radostí a korunou! Takto tedy stůjte v Pánu, milovaní.

[2]Prosím Evodii a prosím Syntychu, aby měly stejné smýšlení v Pánu.

[3]Ano, prosím i tebe, věrný spojenče, abys jim pomáhal. Bojovaly přece za evangelium spolu se mnou, s Klementem a s mými dalšími spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.

[4]Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se!

[5]Všichni lidé ať znají vaši vlídnost. Pán je blízko.

[6]O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby proste s vděčností Boha,

[7]a Boží pokoj přesahující všechno chápání bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[8]Závěrem, bratři, cokoli je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé, čisté, milé, cokoli má dobrou pověst, je-li nějaká ctnost a nějaká chvála – o tom přemýšlejte.

[9]Čemu jste se naučili a přijali, co jste slyšeli a viděli na mně, to dělejte a Bůh pokoje bude s vámi.

Kristus mě posiluje

[10]Udělalo mi v Pánu velikou radost, že váš zájem o mě konečně znovu vzklíčil. Zájem jste měli už dříve, ale chyběla příležitost.

[11]Neříkám to proto, že bych trpěl nedostatkem; naučil jsem se totiž být za všech okolností spokojen.

[12]Umím se uskromnit a umím užívat hojnost. Do všeho jsem v každém ohledu zasvěcen: být sytý i hladový, mít nadbytek i nedostatek.

[13]Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje.

[14]Zachovali jste se ale krásně, že jste mi pomohli v tísni.

[15]Vy Filipští sami víte, jak to bylo v počátcích evangelia, když jsem se vydal na cestu z Makedonie. Žádná církev se nepodílela na mých výdajích a příjmech, jen vy jediní.

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[16]I do Tesaloniky jste mi vícekrát poslali na mé potřeby.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[17]Neříkám to proto, že bych toužil po darech; toužím ale, aby rostl zisk, který se připisuje na váš účet.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[18]Potvrzuji, že jsem vše dostal a ještě mi zbývá; mé potřeby jsou naplněny, když jsem od Epafrodita přijal, co jste poslali – je to líbezná vůně, oběť, která je Bohu vzácná a příjemná.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[19]Můj Bůh pak podle svého bohatství slavně naplní i každou vaši potřebu v Kristu Ježíši.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[20]Našemu Bohu a Otci buď i sláva na věky věků! Amen.

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[21]Pozdravte všechny svaté v Kristu Ježíši. Pozdravují vás bratři, kteří jsou tu se mnou.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[22]Pozdravují vás všichni svatí, zvláště ti z císařova dvora.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[23]Milost Pána Ježíše Krista s vaším duchem.

Epístola de Paulo aos Colossenses

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em

List Koloským

Koloským 1

[1]Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus

[2]svatým a věrným bratrům v Kristu, kteří jsou v Kolosách: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce.

Ovoce evangelia

[3]Kdykoli se za vás modlíme, děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista,

[4]neboť jsme se doslechli o vaší víře v Krista Ježíše a o lásce, kterou máte ke všem svatým.

[5]Obojí pramení z naděje, která je pro vás uložena v nebi, jak už jste slyšeli, když slovo pravdy, totiž evangelium,

[6]přišlo k vám. To nese ovoce a rozrůstá se po celém světě a stejně tak je tomu u vás již ode dne, kdy jste je uslyšeli a opravdově poznali Boží milost.

[7]Toto vše jste se dozvěděli od našeho milovaného spoluslužebníka Epafra, který je vůči vám věrný Kristův služebník

[8]a který nám také pověděl o vaší lásce v Duchu.

[9]Ode dne, kdy jsme o vás uslyšeli, proto nepřestáváme v modlitbách prosit, abyste byli ve vší moudrosti a duchovním porozumění naplněni poznáním jeho vůle

toda a sabedoria e entendimento espiritual;

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[17] Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

[18] Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[10]a abyste svým životem vždy dělali Pánu čest a radost: abyste stále nesli ovoce dobrých skutků, rostli v poznání Boha,

[11]byli všemožně posilováni mocí jeho slávy, abyste mohli všechno trpělivě překonat a abyste s radostí

[12]děkovali Otci, který vám umožnil podíl na dědictví svatých ve světle.

[13]On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna,

[14]v němž se nám dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů.

On je přede vším

[15] On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření.

[16]Vše v nebi i na zemi bylo stvořeno jím – to, co se vidí i co se nevidí, trůny i panství, vlády i mocnosti. Skrze něj a pro něj bylo stvořeno vše

[17]a on je přede vším a jím všechno stojí.

[18]On je hlavou těla církve, on je počátek a prvorozený z mrtvých, aby tak ve všem držel prvenství.

[19]Bohu se zalíbilo všechnu plnost složit v něm

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,
[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,
[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;
[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:
[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;
[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[20]a skrze něj se sebou smířit vše. Krví jeho kříže, jím samým, pokoj způsobil tomu, co je na zemi i na nebi.

Slavné tajemství

[21]I vás, kteří jste mu kdysi byli cizí a svými myšlenkami i zlými skutky nepřátelští, nyní již usmířil.

[22]Ve svém lidském těle podstoupil smrt, aby vás před sebou postavil svaté, bez poskvrny a úhony –

[23]pokud ovšem zůstáváte pevně ukotveni ve víře a neuchylujete se od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo vyhlášeno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já Pavel stal služebníkem.

[24]Proto se teď raduji ve svých utrpeních pro vás, neboť na svém těle nesu část Kristových soužení, jež má nést jeho tělo, totiž církev.

[25]Jejím jsem se stal služebníkem podle pověření, které mi Bůh udělil: abych vám plně vyjevil Boží slovo.

[26]Toto tajemství bylo po věky a pokolení skryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým.

[27]Jim, a to i mezi pohany, se Bůh rozhodl svěřit bohatství tohoto slavného tajemství: Kristus je ve vás! Ta naděje slávy!

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[28]Jeho kážeme: ve vší moudrosti napomínáme a učíme každého člověka, abychom každého člověka přivedli k dokonalosti v Kristu.

[29]To je to, oč usiluji a bojuji veškerou silou, kterou on ve mně mocně působí.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

Prázdná filosofie

Koloským 2

[1]Chci, abyste věděli, jaký boj svádím za vás i za ty, kteří jsou v Laodikeji, a za všechny, kdo mě osobně neznají.

[2]Toužím, aby byli povzbuzeni v srdci a spojeni láskou, aby dospěli k veškerému bohatství plné jistoty porozumění a k poznání Božího tajemství – Krista,

[3]v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

[4]Toto říkám, aby vás nikdo neklamal přesvědčivými řečmi.

[5]Ačkoli jsem totiž tělem vzdálený, v duchu jsem s vámi a raduji se, když vidím váš řád a pevnost vaší víry v Krista.

[6]Když jste přijali Krista Ježíše jako Pána, pak v něm také žijte.

[7]Zapusťte v něm kořeny a budujte se na něm, posilujte se ve víře, jak jste se naučili, a s vděčností v ní rosťte.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[8]Dejte si pozor, aby vás někdo neunesl prázdným klamem filosofie založené na lidské tradici, na principech světa, a ne na Kristu.

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[9]V něm je tělesně přítomná veškerá plnost Božství,

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[10]a tak jste naplněni v Tom, který je hlavou každé vlády a mocnosti.

Okázalá nábožnost

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[11]V něm jste také obřezáni, a to obřízkou, již nelze vykonat ručně; jde o odložení tělesné přirozenosti, o obřízku Kristovu.

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[12]Křtem jste spolu s ním pohřbeni; vírou v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých, jste spolu s ním vzkříšeni.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[13]Ano, i vás, mrtvé v hříších a neobřízce vašeho těla, spolu s ním obživil: odpustil nám všechny viny

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[14]a smazal ten nepřátelský dlužní úpis, jehož předpisy byly proti nám. Navždy jej zrušil, když jej přibil na kříž!

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

[15]V něm odzbrojil vlády a mocnosti, veřejně je odhalil a slavil nad nimi vítězství!

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[16]Nenechte se tedy nikým odsuzovat kvůli jídlu nebo pití, kvůli svátkům, novoluním nebo sobotám.

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[17]Ty věci jsou stínem toho, co mělo přijít, ale podstata je v Kristu.

[18]Nenechte se připravit o vítěznou odměnu nikým, kdo si libuje ve falešné pokoře a v andělském náboženství; nikým, kdo se zabývá svými viděními, nesmyslně se pyšní svou vlastní tělesnou myslí

[19]a nedrží se Hlavy, z níž celé tělo, zásobované a propojené klouby a tkáněmi, roste Božím vzrůstem.

[20]Když jste s Kristem zemřeli principům světa, proč si necháváte předpisovat, jako byste ještě žili ve světě:

[21]„Toho se nedotýkej, to neokoušej, na to nesahej!“?

[22]Všechno to jsou jen lidské příkazy a nauky, jejichž zneužívání je škodlivé.

[23]Pro svou okázalou nábožnost, falešnou pokoru a tělesné odříkání sice působí zdáním moudrosti, ale nemají žádnou cenu kromě uspokojení těla.

Staré a nové já

Koloským 3

[1]Když jste byli vzkříšeni s Kristem, vztahujte se k nebeským výšinám, kde Kristus sedí po Boží pravici.

[2]Myslete na nebeské věci, ne na pozemské,

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha

[3]vždyť jste zemřeli a váš život je s Kristem ukryt v Bohu.

[4]Až se ukáže Kristus, váš život, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy.

[5]Umrtvěte proto své pozemské sklony – smilstvo, nečistotu, vášeň, zlé choutky a hlavně chamtivost (což je modlářství),

[6]neboť kvůli takovým věcem přichází na neposlušné lidi Boží hněv.

[7]I vy jste se tak dříve chovali; kdysi jste takto žili.

[8]Teď ale to všechno – zuřivost, hněv, zášť, urážky i sprosté řeči – odstraňte ze svých úst.

[9]Nelžete jedni druhým, když jste již odložili své staré já s jeho skutky

[10]a oblékli se do nového člověka, který se poznáním obnovuje k obrazu svého Stvořitele.

[11]Zde už není žádný Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar a divoch, otrok a svobodný. Všechno a ve všech je Kristus!

[12]Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte niterným soucitem, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí.

[13]Buďte mezi sebou snášenliví, a má-li někdo k někomu výhrady, odpouštějte si

motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

navzájem. Tak jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy.

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[14]Nadto vždy buďte oblečeni láskou, která je poutem dokonalosti.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[15]Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj – právě k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte vděční.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[16]Slovo Kristovo ať ve vás přebývá v hojnosti. Navzájem se ve vší moudrosti vyučujte a napomínejte. S vděčností v srdci zpívejte Bohu žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

[17]Cokoli děláte, ať už ve slovech či skutcích, všechno to čiňte ve jménu Pána Ježíše a děkujte skrze něj Bohu Otci.

Os deveres da família

Bůh nikomu nestraní

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[18]Ženy, poddávejte se svým mužům, jak se v Pánu sluší.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[19]Muži, milujte své ženy a nebuďte k nim hrubí.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[20]Děti, poslouchejte vždy své rodiče – tak se to Pánu líbí.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[21]Otcové, nepřivádějte své děti svým hněvem k zoufalství.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[22]Služebníci, poslouchejte vždy své pozemské pány. Nesložte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale s upřímným srdcem a z úcty k Pánu.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[23]Cokoli děláte, čiňte to celou duší, jako Pánu, a ne lidem.

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;
[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.
[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;
[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.
[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.
[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.
[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.
[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio.

[24]Vězte, že vaší odplatou bude dědictví od Pána; a Pán, jemuž sloužíte, je Kristus.
[25]Odplata nespravedlivých však bude odpovídat jejich nespravedlnosti. Bůh nestraní nikomu.

Koloským 4

[1]Páni, chovejte se k služebníkům spravedlivě a slušně. Pamatujte, že i vy máte Pána v nebi.

Využívejte čas

[2]V modlitbě buďte vytrvalí, zůstávejte v ní bdělí a vděční.
[3]Modlete se přitom i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře ke kázání slova, abych mohl mluvit o Kristově tajemství (pro něž jsem právě ve vězení),
[4]abych je odhaloval tak, jak mám.
[5]K těm, kdo k vám nepatří, se chovejte moudře; využívejte svěřený čas.
[6]Vaše slova ať jsou vždy vlídná a ochucená solí, ať víte, jak máte mluvit s každým člověkem.
[7]O tom, jak se mi daří, vám podrobně poví milovaný bratr Tychikos, můj věrný pomocník a spoluslužebník v Pánu.
[8]Posílám ho k vám proto, abyste se dozvěděli, jak se máme, a potěšil vaše srdce
[9]spolu s věrným a milovaným bratrem Onezimem, vaším krajanem. Ti vám poví o všem, co se tu děje.

Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

10 Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

11 e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

12 Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

13 E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

10Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos, Barnabášův bratranec Marek (o něm jste už dostali pokyny: pokud k vám přijde, přijměte jej)

11a také Jesus zvaný Justus. Ti jsou jediní z obřezaných, kteří se mnou spolupracují pro Boží království; stali se mi útěchou.

12Pozdravuje vás Kristův služebník Epafras, váš krajan. Neustále za vás bojuje na modlitbách, abyste se zralostí a pevným přesvědčením stáli ve veškeré Boží vůli.

13Mohu dosvědčit, jak moc se namáhá pro vás i pro ty, kdo jsou v Laodikeji a v Hierapoli.

14Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a také Démas.

15Pozdravte sourozence v Laodikeji i Nymfu a církev v jejím domě.

16Až u vás bude tento dopis přečten, zařiďte, ať je přečten také v laodikejském sboru, a vy zase přečtěte ten laodikejský.

17Archipovi vyřiďte: „Hleď, abys naplnil službu, kterou jsi v Pánu přijal."

18Já, Pavel, přidávám pozdrav svou vlastní rukou. Pamatujte na mé vězení. Milost s vámi.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1. List Tesalonickým

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

2 Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

3 recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

4 reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

5 porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

6 Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

7 de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

8 Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

1 Tesalonickým 1

1Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonických v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost a pokoj vám.

Stali jste se vzorem

2Neustále za vás všechny děkujeme Bohu a vždycky vás zmiňujeme ve svých modlitbách.

3Vzpomínáme před naším Bohem a Otcem na vaše skutky víry, práci lásky a vytrvalost naděje v našem Pánu Ježíši Kristu.

4Víme, milovaní bratři, že vás Bůh vyvolil,

5neboť naše evangelium k vám nepřišlo jen ve slově, ale také v moci, v Duchu svatém a v plné jistotě. Sami víte, jak jsme u vás žili pro vás.

6A vy jste následovali náš i Pánův příklad; přes mnohá soužení jste přijali Slovo s radostí Ducha svatého,

7takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Řecku.

8Nejenže se od vás Pánovo slovo rozeznělo po celé Makedonii a Řecku, ale všude se roznesla také vaše víra v Boha, takže nemusíme nikomu nic říkat.

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

9 pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

10 e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

1 Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

2 mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

3 Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

4 pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

5 A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

6 Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

9Všichni totiž sami vyprávějí, jak jsme k vám přišli a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému

10a očekávali z nebe jeho Syna, jehož vzkřísil z mrtvých – Ježíše, našeho Vysvoboditele od nadcházejícího hněvu.

Jako matka, jako otec

1 Tesalonickým 2

1Bratři, víte sami, že jsme k vám nepřišli zbytečně.

2Víte, že jsme předtím trpěli a strádali ve Filipech, ale přesto jsme ve svém Bohu našli odvahu přinést vám i přes mnohé zápasy Boží evangelium.

3Za naším kázáním nebyl žádný blud ani nečisté pohnutky, nebyl to žádný podvod.

4Naopak! Bůh nás poctil tím, že nám svěřil evangelium, a tak je kážeme – ne abychom se líbili lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.

5Víte, že jsme nikdy neužívali lichotky ani přetvářku k zakrývání chamtivosti – Bůh je náš svědek!

6Také jsme nestáli o lidskou chválu, ať už od vás nebo od jiných,

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[7]ačkoli jsme jako Kristovi apoštolové mohli vyžadovat uctivost. Byli jsme k vám vlídní jako matka, jež kojí své děti v náručí.

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[8]Tolik nám na vás záleželo, že jsme vám chtěli dát nejen Boží evangelium, ale i své vlastní životy – tak moc jsme si vás zamilovali!

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[9]Bratři, jistě si vzpomínáte na naši námahu a dřinu. Dnem i nocí jsme pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž a mohli vám kázat Boží evangelium.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[10]Vy i Bůh jste svědkové, že jsme s vámi věřícími jednali zbožně, spravedlivě a bezúhonně.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[11]Víte, že jsme se k jednomu každému z vás chovali jako otec ke svým dětem;

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

[12]napomínali jsme vás, povzbuzovali a zapřísahali, abyste svým životem dělali čest Bohu, který vás volá do slávy svého království.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[13]Neustále děkujeme Bohu také proto, že jste přijali Boží slovo, které jste od nás slyšeli. Přijali jste je ne jako lidské slovo, ale jako to, čím skutečně je, totiž slovo Boží, které koná své dílo ve vás věřících.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[14]Vy, bratři, jste následovali příklad Božích církví v Kristu Ježíši, které jsou v Judsku, neboť jste od svých krajanů vytrpěli totéž, co oni od Židů.

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[15]Ti zabili Pána Ježíše stejně jako proroky, nás vyhnali, Bohu se nelíbí a staví se proti všem lidem,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

[16]když nám brání mluvit k pohanům o spáse. Tím stále jen dovršují míru svých hříchů, ale Boží konečný hněv už na ně dopadá.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

Bez vás jsme osaměli

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[17]Bratři, bez vás jsme na čas osaměli, i když jen tělem, nikoli srdcem. O to horlivěji jsme se snažili setkat se s vámi tváří v tvář.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[18]Opravdu jsme k vám chtěli přijít – já Pavel více než jednou – ale satan nám to překazil.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[19]Co jiného je naše naděje, radost a koruna chlouby než právě vy před tváří našeho Pána Ježíše při jeho příchodu?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

[20]Ano, právě vy jste naše sláva a radost!

1 Tessalonicenses 3

1 Tesalonickým 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos

[1]Když už jsme to odloučení nemohli déle snést, rozhodli jsme se zůstat v Athénách sami

[2]a poslali jsme Timotea, našeho bratra a Božího spolupracovníka v Kristově evangeliu, aby vás upevnil a povzbudil ve vaší víře,

[3]aby se nikdo z vás nenechal těmito souženími zviklat. Víte přece, že je to náš úděl.

[4]Ještě když jsme byli u vás, říkali jsme vám předem, že nás čeká soužení. To, jak sami víte, také přišlo.

[5]Když jsem to tedy už nemohl snést, poslal jsem k vám Timotea, abych se dozvěděl o vaší víře, zda vás snad nepokouší Pokušitel a zda naše úsilí nepřišlo nazmar.

[6]Teď se ale Timoteus vrátil s radostnou zprávou o vaší víře a lásce. Vyprávěl nám, jak na nás pořád vzpomínáte v dobrém a toužíte nás vidět stejně jako my vás.

[7]Kdybyste věděli, bratři, jak nás ve všem našem strádání a soužení vaše víra povzbudila!

[8]Teď znovu žijeme, když pevně stojíte v Pánu!

[9]Jak máme Bohu dost poděkovat za všechnu radost, kterou z vás máme před naším Bohem?

regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

10 orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

11 Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

12 e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

13 a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

1 Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

2 porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

3 Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

4 que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

10Dnem i nocí se horlivě modlíme, abychom vás mohli znovu navštívit a posílit vaši víru, jakkoli bude potřeba.

11Kéž sám Bůh, náš Otec, i náš Pán Ježíš připraví naši cestu k vám.

12Kéž Pán bohatě rozhojní vaši lásku k sobě navzájem i ke všem lidem stejně jako naši lásku k vám.

13Kéž Bůh, náš Otec, posílí vaše srdce ve svatosti, abyste před ním byli bez úhony až do příchodu našeho Pána Ježíše se všemi jeho svatými.

Život, jaký se líbí Bohu

1 Tesalonickým 4

1Dále vás, bratři, prosíme a vyzýváme v Pánu Ježíši, abyste stále rostli v tom, co jste od nás přijali a co už děláte – žijte tak, abyste se líbili Bohu.

2Víte přece, jaká přikázání jsme vám dali od Pána Ježíše Krista.

3Boží vůle je toto: vaše posvěcení. Vyhýbejte se smilstvu.

4Každý se naučte zacházet se svým tělem v posvěcení a úctě,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[5]nikoli v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha.

[6]Nikdo ať v této věci nepřekračuje meze a nepodvádí svého bratra. Jak jsme vám už dříve zdůrazňovali, Pán všechny takové věci přísně trestá.

[7]Bůh nás totiž nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení.

[8]Kdo to odmítá, neodmítá člověka, ale Boha, který vám dává svého svatého Ducha.

[9]O bratrské lásce vám není potřeba nic psát. Sami jste se totiž od Boha naučili milovat jedni druhé,

[10]jak to také prokazujete všem bratrům po celé Makedonii. Prosíme vás, abyste v tom stále rostli.

[11]Snažte se žít pokojně, starejte se o své věci a pracujte vlastníma rukama, jak jsme vám uložili.

[12]Před těmi, kdo k vám nepatří, tak povedete poctivý život beze všeho nedostatku.

Pánův den

[13]Nechceme, bratři, abyste nevěděli o našich zesnulých. Nemusíte nad nimi truchlit jako jiní, kteří nemají naději.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.
[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.
[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;
[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.
[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;
[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.
[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14]Ježíš, jak věříme, zemřel a vstal z mrtvých; právě tak věříme, že Bůh přivede s Ježíšem k životu i ty, kdo zesnuli v něm.

[15]Máme pro vás slovo od Pána: My, kdo se dožijeme Pánova příchodu, nepředejdeme ty, kdo zesnuli.

[16]Ozve se burcující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu.

[17]My živí budeme spolu s nimi uchváceni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky.

[18]Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.

1 Tesalonickým 5

[1]O časech a dobách vám není potřeba nic psát, bratři.

[2]Sami dobře víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci.

[3]Až lidé budou říkat: „Mír! Bezpečí!“ náhle je překvapí záhuba, jako když na těhotnou přijdou bolesti, a nebude úniku.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4]Vy, bratři, ale nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5]Všichni jste lidé světla, lidé dne. Nepatříme noci ani tmě!

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[6]Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a buďme střízliví.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[7]Spáči spí v noci, v noci se opíjejí opilci.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[8]My ale patříme dni! Proto buďme střízliví a oblečme si pancíř víry a lásky a přilbu naděje spasení.

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9]Bůh přece pro nás nemá hněv, ale záchranu skrze našeho Pána Ježíše Krista,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[10]který za nás zemřel, abychom – ať už bdíme nebo spíme – žili společně s ním.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

[11]Povzbuzujte se tedy a posilujte se navzájem tak jako dosud.

Diversos preceitos

Následujte dobro

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[12]Prosíme vás, bratři, mějte uznání pro ty, kdo mezi vámi pracují, v Pánu se o vás starají a napomínají vás.

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[13]Za to, co dělají, si jich nesmírně važte. Mějte mezi sebou pokoj.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[14]Vyzýváme vás, bratři, napomínejte neukázněné, těšte malomyslné,

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

15 Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

16 Regozijai-vos sempre.

17 Orai sem cessar.

18 Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

19 Não apagueis o Espírito.

20 Não desprezeis as profecias;

21 julgai todas as coisas, retende o que é bom;

22 abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

23 O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

25 Irmãos, orai por nós.

26 Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

27 Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

28 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

podporujte slabé a se všemi mějte trpělivost.

15Dejte pozor, ať nikdo neoplácí zlo zlem; raději vždy následujte, co je dobré – jak pro vás, tak pro všechny.

16Vždycky se radujte.

17Neustále se modlete.

18Za všech okolností buďte vděční, neboť to je Boží vůle pro vás v Kristu Ježíši.

19Ducha neuhašujte.

20Proroctvími nepohrdejte.

21Všechno prověřujte; dobrého se držte,

22zla v každé podobě se varujte.

23Sám Bůh pokoje kéž vás cele posvětí a zachová vašeho ducha, duši i tělo zcela bez úhony až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

24Ten, který vás volá, je věrný; on to udělá.

25Bratři, modlete se za nás.

26Pozdravte všechny sourozence svatým polibkem.

27Zapřísahám vás v Pánu, abyste tento dopis nechali přečíst všem sourozencům.

28Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2. List Tesalonickým

2 Tesalonickým 1

[1]Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonických v Bohu, našem Otci, a v Pánu Ježíši Kristu:

[2]Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Spravedlivý soud

[3]Bratři, musíme za vás stále děkovat Bohu. Je to jedině správné, neboť vaše víra úžasně roste a všichni máte stále více lásky k druhým.

[4]Sami se vámi v Božích církvích chlubíme – vaší vytrvalostí a věrností ve všech pronásledováních a souženích, která snášíte.

[5]To vše je důkazem, že při Božím spravedlivém soudu budete uznáni za hodné Božího království, pro něž právě trpíte.

[6]Bůh je spravedlivý: těm, kdo vás trápí, bude odplaceno trápením,

[7]ale vy ztrápení se spolu s námi dočkáte odpočinutí. Pán Ježíš se zjeví z nebe se svými mocnými anděly

[8]v ohnivém plameni, aby potrestal ty, kdo neuznávají Boha a nepřijímají evangelium našeho Pána Ježíše.

[9] Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,
[10] quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).
[11] Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,
[12] a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

[1] Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos
[2] a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.
[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,
[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus,

[9]Jejich trestem bude věčná záhuba v odloučení od Pána a od jeho úžasné moci.

[10]V ten den Pán přijde, aby byl oslaven svými svatými a obdivován všemi věřícími – vždyť i vy jste uvěřili našemu svědectví.

[11]Proto se za vás stále modlíme. Prosíme našeho Boha, aby vás uznal za hodné svého povolání a aby mocně naplnil každý váš ušlechtilý záměr i každý skutek víry.

[12]Tak bude jméno našeho Pána Ježíše oslaveno ve vás a vy v něm díky milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

Tajemství bezbožnosti

2 Tesalonickým 2

[1]A teď ohledně příchodu našeho Pána Ježíše Krista a našeho shromáždění k němu. Bratři, prosíme vás,

[2]nenechte se tak snadno vyvádět z míry a lekat, ať už proroctvím, kázáním nebo dopisem (údajně od nás), že prý Pánův den už přišel.

[3]Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Než ten den přijde, musí nastat odvrácení od Boha. Musí se objevit ten bezbožníka zatracenec,

[4]který se postaví na odpor a povýší se nade všechno, čemu se říká Bůh a co se uctívá.

ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

Usadí se dokonce v Božím chrámu a bude se vydávat za Boha!

[5]Nevzpomínáte si, jak jsem vám to říkal, když jsem byl ještě u vás?

[6]Víte, co mu dosud brání – smí se totiž objevit až v daný čas.

[7]Tajemství této bezbožnosti už ale působí; čeká jen na to, až zmizí ta překážka.

[8]Až se pak objeví ten bezbožník, Pán Ježíš ho zahubí dechem svých úst, zničí ho jasem svého příchodu.

[9]Za příchodem toho bezbožníka bude stát satanovo působení, všechna jeho lživá moc, divy a zázraky.

[10]Všemi těmi hanebnostmi bude klamat ty, kdo míří do záhuby, protože nechtěli milovat pravdu, která je mohla zachránit.

[11]Proto je Bůh vydá napospas bludu, aby uvěřili lži.

[12]Tak budou odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zálibu v hanebnosti.

Stůjte pevně

[13]Za vás, bratři milovaní Pánem, však musíme stále děkovat Bohu. Ten vás od počátku vyvolil, abyste skrze posvěcení Duchem a víru v pravdu byli spaseni.

14 para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

15 Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

16 Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

17 consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

1 Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

2 e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

3 Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

4 Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

5 Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

6 Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de

14Právě k tomu vás povolal naším evangeliem, abyste došli slávy našeho Pána Ježíše Krista.

15A proto, bratři, stůjte pevně a držte se učení, které jsme vám předali, ať už ústně nebo dopisem.

16Náš Pán Ježíš Kristus a Bůh, náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám daroval věčné potěšení a nádhernou naději,

17kéž potěší vaše srdce a posilní vás v každém dobrém skutku i slovu!

2 Tesalonickým 3

1Dále vás, bratři, prosíme, modlete se za nás. Ať se Pánovo slovo rychle šíří, ať je přijímáno s úctou tak jako u vás

2a ať jsme vysvobozeni od podivných a zlých lidí; neboť ne všichni věří.

3Pán je však věrný – on vás posílí a ochrání od zlého.

4Jsme o vás v Pánu přesvědčeni, že se řídíte našimi pokyny a budete tak činit i nadále.

5Kéž Pán vede vaše srdce k Boží lásce a ke Kristově vytrvalosti!

Kdo nechce pracovat, ať nejí

6Přikazujeme vám, bratři, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, abyste se

todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

7 pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

8 nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

9 não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

10 Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

11 Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

12 A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

13 E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

14 Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

15 Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

vyhýbali každému bratru, který žije v zahálce, a ne podle učení, které jste přijali od nás.

7Sami víte, jak je potřeba následovat náš příklad. My jsme u vás nezaháleli

8a nikoho jsme jen tak nevyjídali. Naopak: dnem i nocí jsme se namáhali a dřeli, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž.

9Ne že bychom na nic neměli právo, ale chtěli jsme vám dát příklad k následování.

10Když jsme ještě byli u vás, dali jsme vám přece toto pravidlo: Kdo nechce pracovat, ať nejí!

11Teď se ale doslýcháme, že někteří z vás žijí v zahálce; na práci nesáhnou, ale do všeho se pletou.

12Takovým přikazujeme a vyzýváme je v Pánu Ježíši Kristu, aby si vydělávali na živobytí řádnou prací.

13Vy, bratři, pak nepřestávejte konat dobro.

14Kdyby někdo neposlechl, co vám říkáme v tomto dopise, dejte si na něj pozor a nestýkejte se s ním, ať se zastydí.

15Nemějte ho však za nepřítele, ale napomínejte ho jako sourozence.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

[16]Kéž vám sám Pán pokoje vždy a ve všem daruje pokoj. Pán s vámi všemi.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[17]Já Pavel přidávám pozdrav svou vlastní rukou. Takhle se pozná každý můj dopis – takhle píšu.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[18]Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	1. List Timoteovi
1 Timóteo 1	**1 Timoteovi 1**
Prefácio e saudação	
1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,	1Pavel, apoštol Krista Ježíše z pověření Boha, našeho Spasitele, a Krista Ježíše, naší naděje,
2 a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.	2Timoteovi, vlastnímu synu ve víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Krista Ježíše, našeho Pána.
O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características	**Cílem přikázání je láska**
3 Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,	3Jak jsem tě už prosil cestou do Makedonie, zůstaň v Efesu a zakaž jistým lidem šířit odlišná učení.
4 nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.	4Ať už se přestanou zabývat bájemi a nekonečnými rodokmeny, které vedou jen k dohadování namísto naplňování Božího záměru ve víře.
5 Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.	5Cílem přikázání je přece láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.
6 Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,	6Někteří ale z této cesty zbloudili a uchýlili se k prázdnému tlachání.
7 pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.	7Chtěli by být učiteli Zákona, přitom ale vůbec nechápou, co říkají ani na čem trvají.
A lei e os seus objetivos	
8 Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,	8Víme, že Zákon je dobrý, pokud se dobře užívá.

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[9]Je třeba mít na paměti, že Zákon není určen pro spravedlivého. Vztahuje se na zločince a buřiče, na bezbožné a hříšné, na bezvěrce, na ty, kterým není nic svaté, na otcovrahy, matkovrahy a vrahy vůbec,

[10]na smilníky, zvrhlíky, obchodníky s lidmi, na lháře, křivopřísežníky a na všechno ostatní, co je v rozporu se zdravým učením

[11]podle slavného evangelia požehnaného Boha, které mi bylo svěřeno.

Přišel spasit hříšníky

[12]Jsem vděčný Tomu, který mě zmocnil – Kristu Ježíši, našemu Pánu – že mě poctil tou výsadou, abych mu mohl sloužit.

[13]Předtím jsem byl rouhač, pronásledovatel a tyran, ale Bůh se nade mnou smiloval, neboť jsem ve své nevíře nevěděl, co dělám.

[14]Náš Pán mě pak ve své nesmírné milosti zahrnul vírou a láskou, která je v Kristu Ježíši.

[15]Je to jistá pravda – kéž by ji každý přijal: Kristus Ježíš přišel na svět, aby spasil hříšníky. Já jsem z nich nejhorší,

[16]ale proto se nade mnou Bůh smiloval, aby Kristus Ježíš na mně nejhorším ukázal svou bezmeznou trpělivost pro příklad těm, kdo v něho mají uvěřit k věčnému životu.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[17]Králi věků, nesmrtelnému, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků! Amen.

[18]Timoteji, synu, dávám ti tyto pokyny v souladu s proroctvími, jež o tobě zazněla. S jejich pomocí bojuj dobrý boj;

[19]uchovej si víru a dobré svědomí, které někteří zahodili, a proto ztroskotali ve víře.

[20]Mezi nimi je i Hymenaios a Alexandr, které jsem vydal satanovi, aby se odnaučili rouhat.

Modlitby za všechny lidi

1 Timoteovi 2

[1]Především prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy a díkůvzdání za všechny lidi,

[2]za krále i za všechny vysoko postavené, abychom mohli vést klidný a pokojný život ve vší zbožnosti a počestnosti.

[3]Tak je to správné a milé našemu Spasiteli Bohu,

[4]který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.

[5]Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[6]který dal sám sebe jako výkupné za všechny lidi. Toto svědectví přišlo v pravý čas,

[7]a právě proto jsem byl určen za kazatele a apoštola (říkám pravdu, nelžu), za učitele pohanů ve víře a pravdě.

[8]Kdekoli se sejdete k modlitbě, chci, aby muži zvedali ruce ve svatosti, bez hněvu a dohadování.

[9]Pokud jde o ženy, ať se zdobí upraveným oděvem, cudně a rozumně, ne nápadnými účesy, zlatem, perlami nebo drahými róbami,

[10]ale dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se hlásí ke zbožnosti.

[11]Žena ať přijímá vyučování tiše a s veškerou poslušností.

[12]Nestrpím, aby žena poučovala nebo sekýrovala manžela. Ať je raději tiše,

[13]vždyť první byl stvořen Adam, teprve potom Eva.

[14]A nebyl to Adam, kdo se nechal svést, ale jeho žena byla svedena a padla do hříchu.

[15]V jejím mateřství je ovšem záchrana – její i všech těch, kdo vedou rozumný život ve víře, lásce a svatosti.

Krásná práce

1 Timoteovi 3

[1]Je pravda, že kdo chce spravovat církev, má zájem o krásnou práci.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[2]Správce však musí být bezúhonný: věrný manžel, střídmý, rozvážný, pořádný, pohostinný a schopný učit.

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[3]Nesmí to být opilec ani hrubián, ale vlídný, snášenlivý a nezištný člověk,

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[4]který se dobře stará o rodinu a má poslušné a dobře vychované děti.

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[5](Když se někdo neumí postarat o vlastní rodinu, jak by mohl pečovat o Boží církev?)

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[6]Nesmí to být nováček, aby nadut pýchou neupadl do ďáblova odsouzení.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[7]Musí mít dobrou pověst i mimo církev, aby neupadl do pomluv a do ďáblovy pasti.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[8]Služebníci v církvi ať jsou právě tak ušlechtilí: žádní pokrytci, opilci nebo prospěcháři,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[9]ale lidé, jejichž tajemství víry je v čistém svědomí.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[10]Ať jsou také nejdříve vyzkoušeni, a když se osvědčí, ať potom slouží.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[11]Jejich ženy ať jsou právě tak ušlechtilé, ne klevetivé, ale střídmé a naprosto věrné.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[12]Služebníci musí být věrní manželé, kteří se dobře starají o své děti a rodiny.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[13]Ti, kdo se ve službě osvědčí, totiž získávají dobré postavení a významný hlas, pokud jde o víru v Krista Ježíše.

Tajemství zbožnosti

[14]Toto ti píšu v naději, že k tobě brzy přijdu.

[15]Kdybych se ale zdržel, chci, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, což je církev živého Boha, pilíř a základna pravdy.

[16]Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké: On byl zjeven v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázán andělům, zvěstován pohanům, vírou přijat ve světě a vyzvednut do slávy.

Buď příkladem

1 Timoteovi 4

[1]Duch říká jasně, že v posledních časech někteří lidé opustí víru, aby následovali bludné duchy a démonické nauky.

[2]Prolhaní pokrytci s cejchovaným svědomím

[3]budou lidi zrazovat od manželství a zakazovat jim jíst, co Bůh stvořil. Ti, kdo věří a znají pravdu, to však mají požívat s vděčností,

[4]neboť vše, co Bůh stvořil, je dobré a nic, co se přijímá s díkůvzdáním, není třeba odmítat;

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[5]posvěcuje se to Božím slovem a modlitbou.

[6]Když budeš tyto věci připomínat sourozencům, budeš dobrý služebník Krista Ježíše, odkojený slovy víry a správného učení, které sis osvojil.

[7]Světské babské báje odmítej a raději se cvič ve zbožnosti.

[8]Tělesné cvičení má skrovný užitek, ale zbožnost je užitečná v každém ohledu, neboť má zaslíbení nynějšího života i toho budoucího.

[9]Kéž by každý přijal tuto pravdu.

[10]Proto se tak namáháme a svádíme takový boj, že máme naději v živém Bohu, který je Spasitelem všech lidí, a zvláště věřících.

[11]To jim předávej a uč.

[12]Nikdo ať tě nepodceňuje pro tvé mládí. Naopak, buď pro věřící příkladem ve slovu i skutku, v lásce, víře a čistotě.

[13]Než přijdu, věnuj se předčítání, kázání a vyučování.

[14]Nezanedbávej dar, který je v tobě; byl ti dán skrze proroctví a vkládání rukou staršovstva.

[15]O tom přemýšlej, v tom zůstávej, a všichni uvidí, jak rosteš.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos,

[16]Všímej si sebe a svého učení. Pokračuj v tom, a tvá vytrvalost přinese spásu tobě i těm, kdo tě poslouchají.

Prokazujte úctu

1 Timoteovi 5

[1]Staršího nekárej, ale domlouvej mu jako otci, mladším jako bratrům,

[2]starším ženám jako matkám, mladším jako sestrám, ve vší čistotě.

[3]Prokazuj úctu osamělým vdovám.

[4]Pokud má vdova děti nebo vnuky, musejí se učit prokazovat zbožnost především vůči vlastní rodině a oplácet péči svým rodičům. Tak se to Bohu líbí.

[5]Skutečně opuštěná vdova spoléhá na Boha a dnem i nocí setrvává v prosbách a modlitbách.

[6]Ta, která si užívá, je ale mrtvá zaživa.

[7]Také toto jim klaď na srdce, ať jsou bezúhonné.

[8]Kdo se nestará o své blízké, a zvláště o vlastní rodinu, zapřel víru a je horší než nevěřící.

[9]Mezi vdovy v péči církve ať je zahrnuta nejméně šedesátiletá, pokud byla věrnou manželkou,

[10]je známá dobrými skutky, vychovala děti, přijímala hosty, myla nohy svatým,

socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

pomáhala souženým a věnovala se každému dobrému dílu.

[11]Mladší vdovy ale započítat odmítej. Když je smyslnost odvede od Krista, budou se chtít vdát

[12]a trestuhodně poruší svůj původní slib věrnosti.

[13]Také by se učily marnit čas chozením po domech; a nejen marnit čas, ale klevetit, plést se do cizích věcí a říkat, co se nepatří.

[14]Proto bych rád, aby se mladší vdovy vdávaly, rodily děti, vedly domácnost a nedávaly nepříteli žádnou příležitost k pomluvám.

[15]Některé se už totiž odvrátily za satanem.

[16]Jestliže má někdo věřící v příbuzenstvu vdovy, ať se o ně stará. Církev tak nebude přetížena a bude se moci postarat o vdovy, které jsou osamělé.

[17]Starší, kteří se dobře starají o církev, si zaslouží dvojnásobné uznání, zvláště ti, kdo mají namáhavou službu kázání a vyučování.

[18]Písmo přece říká: „Mláticímu dobytčeti nedávej náhubek," a jinde: „Dělník si zaslouží svou mzdu."

[19]Obvinění proti staršímu nepřijímej, jedině když s ním přijdou dva nebo tři svědkové.

[20]Ty, kteří hřeší, kárej přede všemi, aby i ostatní měli bázeň.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[21]Zapřísahám tě před Bohem, před Kristem Ježíšem i vyvolenými anděly, abys tyto věci dodržoval bez předsudků a nikdy se nechoval předpojatě.

[22]Na nikoho nevkládej ruce ukvapeně a neměj účast na cizích hříších; zachovávej si čistotu.

[23]Nepij už samotnou vodu, ale s ohledem na svůj žaludek a své časté nemoci užívej trochu vína.

[24]Hříchy některých lidí jsou zjevné, ještě než přijde soud; hříchy jiných ale až potom.

[25]Stejně tak i dobré skutky; některé jsou zjevné a ty ostatní nezůstanou skryty.

1 Timoteovi 6

[1]Všichni, kdo nosí otrocké jho, ať prokazují svým pánům veškerou úctu, aby Boží jméno a učení nemělo špatnou pověst.

[2]Mají-li za pány věřící, ať je jakožto bratry nectí o nic méně. Naopak, ať slouží tím lépe, neboť jejich dobrá práce přinese užitek věřícím a milovaným.

Kořen všeho zla

Těmto věcem vyučuj a na nich trvej.

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[3]Učí-li někdo odlišně a nesouhlasí se zdravými slovy našeho Pána Ježíše Krista a tímto zbožným učením,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[4]je nadut pýchou a ničemu nerozumí. Libuje si jen v hádkách a slovních potyčkách, které jsou zdrojem nevraživosti, neshod, urážek, zlých domněnek

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[5]a neustálých třenic. Tito lidé s porušenou myslí a zbavení pravdy se domnívají, že zbožnost je zdrojem zisku.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[6]Opravdu velikým ziskem je ovšem zbožnost, která umí být spokojená s tím, co má.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[7]Nic jsme na svět nepřinesli a nic si také neodneseme.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[8]Máme-li tedy jídlo a oděv, můžeme být spokojeni.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[9]Ti, kdo touží zbohatnout, upadají do pasti pokušení a do mnoha pošetilých a škodlivých tužeb stahujících lidi do zkázy a záhuby.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

[10]Láska k penězům je totiž kořenem všeho zla; v honbě za nimi někteří zbloudili z cesty víry a sami si způsobili nesčetná muka.

Apelo para Timóteo

Chop se věčného života

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[11]Ty ale jako Boží člověk od takových věcí utíkej a následuj spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost a mírnost.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também

[12]Bojuj ten dobrý boj víry. Chop se věčného života, k němuž jsi povolán a k

foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

němuž ses přihlásil jasným vyznáním před mnoha svědky.

[13]Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který pronesl jasné vyznání před Pontským Pilátem, ti kladu na srdce,

[14]abys toto přikázání zachovával bez poskvrny. Zůstaň bez úhony až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista,

[15]který nastane v pravý čas, jenž určí ten požehnaný a jediný Vládce, Král kralujících a Pán panujících,

[16]který jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle, kterého nikdo z lidí neviděl ani vidět nemůže a kterému patří čest a věčná moc. Amen.

[17]Těm, kdo jsou v tomto světě bohatí, klaď na srdce, ať nejsou domýšliví. Ať nespoléhají na nejisté bohatství, ale na Boha, který nám dává hojnost všeho k užívání.

[18]Ať se věnují dobročinnosti, bohatnou v dobrých skutcích, jsou štědří a dělí se s ostatními.

[19]Tak si nastřádají dobrý základ pro budoucnost a chopí se opravdového života.

[20]Timoteji, opatruj, co ti bylo svěřeno. Vyhýbej se světským tlachům a rozporům toho, co je mylně nazýváno „poznáním“.

[21]Ti, kdo se stali jeho vyznavači, zbloudili ve víře. Milost s vámi.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2. List Timoteovi

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

2 ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

3 Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

4 Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

5 pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

6 Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

7 Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

8 Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos

2 Timoteovi 1

1Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, poslaný zvěstovat život zaslíbený v Kristu Ježíši,

2milovanému synu Timoteovi: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Krista Ježíše, našeho Pána.

Nestyď se za evangelium

3Ve dne i v noci děkuji Bohu, jemuž sloužím s čistým svědomím tak jako naši předkové, když na tebe vzpomínám ve svých modlitbách.

4Nemohu zapomenout na tvé slzy; toužím tě znovu vidět a být naplněn radostí.

5Vzpomínám na upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lois, tvá matka Euniké a kterou, jak jsem přesvědčen, máš i ty.

6Proto ti připomínám, abys v sobě rozněcoval ten Boží dar, který jsi přijal skrze vkládání mých rukou.

7Bůh nám nedal ducha strachu, ale ducha síly, lásky a rozvahy.

8Proto se nestyď za svědectví našeho Pána ani za mě, jeho vězně, ale v Boží síle se mnou snášej útrapy pro evangelium.

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

9 que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

9Vždyť on nás spasil a povolal svatým povoláním; ne díky našim skutkům, ale díky jeho vlastnímu záměru a milosti, kterou nám v Kristu Ježíši udělil před začátkem věků.

10 e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

10Tato milost se nyní projevila v příchodu našeho Spasitele, Krista Ježíše, který zrušil vládu smrti a skrze evangelium zjevil život a nesmrtelnost.

11 para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

11Právě to jsem povolán zvěstovat jako kazatel, apoštol a učitel.

12 e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

12Proto snáším toto všechno a nestydím se za to, neboť vím, komu jsem uvěřil. A jsem si jist, že on je schopen zachovat to, co jsem mu svěřil, až do onoho dne.

13 Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

13To, co jsi ode mě slyšel, měj za příklad zdravého učení. Zůstávej ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.

14 Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

14Skrze Ducha svatého, jenž v nás přebývá, opatruj ten vzácný poklad, který ti byl svěřen.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

15 Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

15Jak víš, všichni v Asii včetně Fygela a Hermogena se ode mě odvrátili.

16 Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

16Kéž Pán prokáže milosrdenství Onesiforovu domu. Často mě přicházel povzbudit a nestyděl se za mé řetězy.

17 antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

17Naopak, když přišel do Říma, usilovně mě hledal, dokud mě nenašel.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[18]Kéž Pán dá, aby u něj v onen den došel milosrdenství. A jak moc mi pomohl v Efesu, víš nejlépe sám.

On zůstává věrný

2 Timoteovi 2

[1]Synu můj, čerpej sílu z milosti, která je v Kristu Ježíši.

[2]Co jsi ode mě slyšel před mnoha svědky, to svěřuj věrným lidem, kteří budou schopni učit zase další.

[3]Snášej útrapy jako dobrý voják Ježíše Krista.

[4]Nikdo v bojové službě se neplete do civilních záležitostí; jinak by s ním velitel nebyl spokojen.

[5]Ani žádný závodník nezíská věnec, nezávodí-li podle pravidel.

[6]I rolník musí těžce pracovat předtím, než okusí úrodu.

[7]Přemýšlej o mých slovech; Pán ti dá, abys to všechno pochopil.

[8]Pamatuj, že Ježíš Kristus z Davidova semene byl vzkříšen z mrtvých – to je mé evangelium.

[9]Pro ně snáším útrapy, dokonce i okovy jako zločinec; ale Boží slovo není v okovech.

[10]Proto jsem ochoten všechno vydržet kvůli vyvoleným, aby i oni došli spásy a věčné slávy v Kristu Ježíši.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também

[11]Toto je jistá pravda: Jestli jsme s ním z

[12] emřeli, budeme s ním žít. Jestli vytrváme, budeme s ním kralovat.

[13]Jestli jej zapřeme, i on nás zapře. Jestli jsme nevěrní, on zůstává věrný – nemůže přece popřít sám sebe!

Boží základ stojí

[14]Tyto věci připomínej a zapřísahej bratry před Bohem, ať se nehádají o slova – nevede to k žádnému užitku, jen ke zkáze posluchačů.

[15]Usiluj, aby ses mohl před Bohem postavit jako osvědčený dělník, který se nemá zač stydět a který správně vykládá slovo pravdy.

[16]Vyhýbej se světským tlachům, které odvádějí lidi stále dál od Boha.

[17]Takové řeči se šíří jako rakovina. Vedou je lidé jako Hymenaios a Filetos,

[18]kteří zbloudili z cesty pravdy a podvracejí víru některých lidí řečmi o tom, že už nastalo vzkříšení.

[19]Boží základ však pevně stojí a nese tento nápis: „Hospodin ví, kdo mu patří,“ a „Každý, kdo vyznává Pánovo jméno, ať opustí nepravost.“

[20]Ve velikém domě nejsou jen zlaté a stříbrné nádoby, ale také dřevěné a

de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

21 Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

22 Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

23 E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

24 Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

25 disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

26 mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

1 Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

2 pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

hliněné; některé jsou na ozdobu a jiné na smetí.

21Kdo si zachová čistotu od věcí, které jsem zmínil, bude vzácnou nádobou, posvěcenou a velmi užitečnou pro Pána, připravenou pro každé dobré dílo.

22Utíkej tedy od mladických tužeb a následuj spravedlnost, víru, lásku a pokoj spolu s ostatními, kdo vzývají Pána z čistého srdce.

23Hloupé a nesmyslné spory však odmítej; víš přece, že plodí jen hádky.

24A Pánův služebník nemá být hádavý, ale ke všem přívětivý a snášenlivý a má být schopen učit

25a s vlídností napravovat odpůrce. Kdo ví? Bůh je může přivést k pokání, aby poznali pravdu

26a probrali se z ďáblovy pasti, do níž se nechali lapit, aby konali jeho vůli.

Poslední dny

2 Timoteovi 3

1Buď si jist, že v posledních dnech nastanou těžké časy.

2Lidé budou milovat jen sami sebe a své peníze; budou vychloubační, arogantní, urážliví, vzpurní k rodičům, nevděční, bezbožní,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[3]bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, bezuzdní, nepřátelé dobra,

[4]zrádci, lehkomyslní, domýšliví, milovníci rozkoše spíše než milovníci Boha.

[5]Navenek sice budou ztělesněná zbožnost, ale její moc budou popírat. Od takových se odvracej.

[6]Jsou mezi nimi i tací, kteří se vtírají do rodin, aby si získávali všelijaké ženské tížené vlastními hříchy a vedené nejrůznějšími touhami,

[7]které se pořád chtějí učit, ale nikdy nemohou dojít k poznání pravdy.

[8]Tito lidé se zkaženou myslí a falešnou vírou nyní odporují pravdě, tak jako kdysi Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi.

[9]Daleko se však nedostanou; jejich pošetilost bude zřejmá všem tak jako kdysi pošetilost těch dvou.

Poslední výzva

[10]Ty sis však osvojil mé učení, můj způsob života, můj záměr, mou víru, trpělivost, lásku a vytrvalost.

[11]Poznal jsi pronásledování a utrpení, která mě potkala v Antiochii, v Ikoniu a v Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál! Pán mě ale ze všech vysvobodil.

[12]Právě tak budou pronásledováni všichni, kdo chtějí žít zbožně v Kristu Ježíši.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[13]Se zlými lidmi a šarlatány to bude stále horší – budou svádět druhé, sami svedeni.

[14]Ty však zůstávej v tom, čemu ses naučil. Víš, že je to pravda, neboť víš, od koho ses učil.

[15]Od dětství přece znáš svatá Písma, která ti dokáží dát moudrost ke spasení skrze víru v Krista Ježíše.

[16]Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je nanejvýš užitečné. Vyučuje nás a usvědčuje, napravuje a vychovává ve spravedlnosti,

[17]aby byl Boží člověk dokonale připraven a vybaven ke každému dobrému dílu.

2 Timoteovi 4

[1]Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, až přijde nastolit své království:

[2]Hlásej Slovo, buď připraven vhod i nevhod, usvědčuj, napomínej, povzbuzuj a vyučuj s nejvyšší trpělivostí.

[3]Přijde totiž doba, kdy lidé nestrpí zdravé učení, ale budou se podle vlastních chutí obklopovat učiteli, kteří jim budou lechtat sluch.

[4]Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

[5]Ty však buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo kazatele evangelia, naplň svou službu.

O apóstolo prevê o seu martírio

Dokončený běh

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[6]Já už totiž začínám být obětován; přišel čas mého odchodu.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[7]Bojoval jsem dobrý boj, svůj běh jsem dokončil, víru jsem zachoval.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

[8]Teď na mne čeká koruna spravedlnosti, kterou mi v onen den udělí Pán, ten spravedlivý soudce – a nejen mně, ale všem těm, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[9]Udělej vše, abys ke mně brzy přišel.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[10]Démas si zamiloval tento svět a opustil mě; odešel do Tesaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmácie.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[11]Jediný Lukáš se mnou zůstal. Vyzvedni Marka a přiveď ho s sebou; velmi potřebuji jeho pomoc.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[12](Tychika jsem totiž poslal do Efesu.)

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[13]Až půjdeš, přines mi plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, a knihy, zvláště pergameny.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[14]Kovář Alexandr mi velmi ublížil; Pán mu odplatí podle jeho skutků.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[15]Dávej si na něj pozor, protože tvrdě odporoval našim slovům.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me

[16]Při mé první obhajobě se za mne nikdo nepostavil. Všichni mě opustili – kéž jim to není počítáno!

abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

17 Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

18 O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

19 Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

20 Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

21 Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

22 O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

17Pán ale stál při mně a posílil mě, aby mé kázání bylo završeno a mohly je slyšet všechny národy. Byl jsem tedy vysvobozen ze lví tlamy.

18A Pán mě vysvobodí od všeho zlého a zachová mě pro své nebeské království. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

19Pozdravuj Priscillu s Akvilou i Onesiforův dům.

20Erastos zůstal v Korintu, Trofima jsem nechal nemocného v Milétu.

21Udělej vše, abys ke mně přišel, než začne zima. Pozdravuje tě Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia a všichni sourozenci.

22Pán buď s tvým duchem. Milost s vámi.

Epístola de Paulo a Tito	List Titovi

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

Titovi 1

[1]Pavel, Boží služebník a apoštol Ježíše Krista, poslaný zvěstovat Božím vyvoleným víru, aby poznali pravdu a žili zbožně

[2]v naději věčného života. Bůh, který nikdy nelže, nám tento život zaslíbil před začátkem věků

[3]a toto své slovo zjevil v pravý čas skrze kázání, jež mi z nařízení našeho Spasitele Boha bylo svěřeno.

[4]Titovi, vlastnímu synu v obecné víře: Milost a pokoj od Boha Otce a od Krista Ježíše, našeho Spasitele.

Čistým vše čisté

[5]Nechal jsem tě na Krétě proto, abys dal do pořádku to, co ještě zbývá, a podle mých pokynů ustanovil po městech starší.

[6]Takový člověk musí být bezúhonný: věrný manžel, který má věřící děti, jimž nelze vytknout prostopášnost nebo vzpouru.

[7]Představený musí být jakožto Boží správce bezúhonný: nesmí být samolibý, vznětlivý, opilec, hrubián ani prospěchář,

[8]ale pohostinný, milovník dobra, rozvážný, spravedlivý, svatý a ukázněný.

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[9]Musí se pevně držet spolehlivých slov Pánova učení, tak aby uměl nejen povzbuzovat zdravým učením, ale i přemáhat odpůrce.

[10]Je totiž spousta buřičů, žvanilů a svůdců, zvláště mezi obřezanými,

[11]a těm se musejí zacpat ústa. Pro mrzký zisk učí nemístným věcem a rozvracejí tak celé rodiny.

[12]Jeden z nich, jejich vlastní prorok, řekl: „Kréťané jsou věční lháři, zlé bestie, líné pupky!“

[13]Měl úplnou pravdu. Proto je přísně napomínej, ať jsou zdraví ve víře

[14]a nezabývají se židovskými bájemi a příkazy lidí, kteří se odvracejí od pravdy.

[15]Čistým je vše čisté; nečistým a nevěřícím však není čisté nic – nemají totiž čistou mysl ani svědomí.

[16]Prohlašují, že znají Boha, ale svými skutky to popírají. Jsou nesnesitelní, nepovolní a nepřipravení konat jakékoli dobro.

Jak žít na tomto světě

Titovi 2

[1]Ty ale vyučuj, co patří ke zdravému učení.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[2]Starší muži ať jsou střídmí, ušlechtilí, rozvážní a zdraví ve víře, lásce a trpělivosti.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[3]Také starší ženy ať se chovají, jak se sluší na svaté: ať nepomlouvají a nepropadají opilství, ale jsou vzorem dobroty.

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[4]Ať učí mladé ženy milovat své muže a děti,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[5]být zdrženlivé a cudné, pečovat o domácnost, být laskavé a poddané manželům, aby Boží slovo nemělo špatnou pověst.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[6]Podobně napomínej ke zdrženlivosti i mladíky.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[7]Ty sám buď vždy příkladem správného jednání. V učení měj poctivost a vážnost,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[8]mluv zdravé slovo, proti němuž nelze nic namítnout, aby byl každý protivník zahanben a nemohl o nás říci nic zlého.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[9]Služebníky uč, ať se podřizují svým pánům, ať jsou vždy příjemní, ať neodmlouvají

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

[10]a neokrádají, ale jsou věrní a naprosto spolehliví. Tak budou vždy ozdobou učení našeho Spasitele Boha.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,
[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,
[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,
[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.
[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

[11]Boží spásná milost se totiž zjevila všem lidem.

[12]Učí nás, abychom se zřekli bezbožnosti a světských žádostí a žili na tomto světě rozvážně, spravedlivě a zbožně,

[13]v očekávání té požehnané naděje – slavného příchodu našeho velikého Boha a Spasitele Ježíše Krista.

[14]On dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si pro sebe zvláštní lid, horlivý konat dobro.

[15]Toto uč. Povzbuzuj je a napomínej s veškerým důrazem. Nikdo ať tebou nepohrdá.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,
[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.
[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.
[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

Koupel znovuzrození

Titovi 3

[1]Připomínej jim, ať se poslušně podřizují vládcům a vrchnostem, ať jsou vždy připraveni konat dobro,

[2]ať o nikom nemluví zle, ať jsou snášenliví, laskaví a vůči všem lidem ať vždy prokazují vlídnost.

[3]I my jsme přece bývali nerozumní, nepovolní a oklamaní. Otročili jsme vášním a rozkoším, žili jsme v zášti a závisti, byli jsme odporní a plní vzájemné nenávisti.

[4]Když se však ukázala laskavost a lidumilnost našeho Spasitele Boha,

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[5]spasil nás – ne pro naše spravedlivé skutky, ale pro své milosrdenství. Poskytl nám koupel znovuzrození a obnovení Ducha svatého,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[6]kterého na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista.

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[7]Jeho milostí jsme takto ospravedlněni, abychom se stali dědici věčného života, který očekáváme.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[8]Toto je jistá pravda a chci, abys na ní trval: ať se ti, kdo věří v Boha, usilovně věnují správnému jednání. To je totiž dobré a užitečné pro lidi.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[9]Hloupým hádkám, vykládání rodokmenů, svárům a zákonickým sporům se ale vyhýbej, neboť jsou neplodné a marné.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[10]Rozvratníka po prvním a druhém napomenutí vyobcuj.

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

[11]Věz, že takový člověk je zkažený a hřeší, odsouzen sám sebou.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

[12]Až k tobě pošlu Artema nebo Tychika, udělej vše, abys ke mně přišel do Nikopole, neboť jsem se rozhodl strávit tam zimu.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[13]Právníka Zénu a Apolla pečlivě vyprav na cestu, aby jim nic nescházelo.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas

[14]Ti, kdo patří k nám, ať se učí věnovat správnému jednání, aby uměli pomáhat v nouzi a nebyli neužiteční.

obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

15 Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

15Všichni, kdo jsou se mnou, tě pozdravují. Pozdrav ty, kteří nás milují ve víře. Milost s vámi všemi.

Epístola de Paulo a Filemom	List Filemonovi

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

Filemonovi 1

[1]Pavel, vězeň Ježíše Krista, a bratr Timoteus Filemonovi, našemu milému příteli a spolupracovníku,

[2]sestře Apfii, našemu spolubojovníku Archipovi i církvi ve tvém domě:

[3]Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Štědrost víry

[4]Kdykoli tě zmiňuji ve svých modlitbách, děkuji svému Bohu,

[5]neboť se doslýchám o tvé víře v Pána Ježíše a lásce ke všem svatým.

[6]Modlím se, aby se sdílení tvé víry naplno projevilo díky poznání všeho dobrého, co máme v Kristu.

[7]Tvá láska nám přináší velikou radost a povzbuzení, bratře, neboť jsi potěšil srdce svatých.

Prosba za Onezima

[8]Proto ačkoli bych ti mohl v Kristu směle přikázat, co se patří,

[9]pro lásku raději prosím – já Pavel, už stařec a teď také vězeň Krista Ježíše.

[10]Prosím tě ohledně svého syna, jehož jsem zplodil ve vězení, Onezima,

[11]který ti kdysi nebyl prospěšný, ale nyní je velmi prospěšný tobě i mně.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[12]Posílám ti ho zpět jako své vlastní srdce.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[13]Chtěl jsem si ho nechat u sebe, aby mi v mém vězení pro evangelium sloužil místo tebe,

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[14]ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého vědomí, aby tvůj dobrý skutek nebyl vynucený, ale dobrovolný.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[15]Snad proto ti byl načas vzdálen, abys ho přijal navždy –

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[16]ne již jako otroka, ale jako někoho, kdo je více než otrok, a sice milovaný bratr. Je mi obzvlášť drahý, a čím spíše tobě, ať už v lidském smyslu nebo v Pánu.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[17]Máš-li mě za společníka, přijmi ho jako mne.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[18]Pokud ti způsobil nějakou škodu nebo něco dluží, přičti to mně.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[19]Toto píšu já Pavel svou vlastní rukou: Já to zaplatím! Snad ti nemusím připomínat, že mi dlužíš i sám sebe.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

[20]Nuže, bratře, ať z tebe mám v Pánu užitek i já; potěš mé srdce v Pánu.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[21]Píšu ti v jistotě o tvé poslušnosti a vím, že uděláš více, než žádám.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[22]A ještě něco – připrav pro mě pokoj. Doufám totiž, že se k vám díky vašim modlitbám budu moci vrátit.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[23]Pozdravuje tě Epafras, můj spoluvězeň v Kristu Ježíši,

24 Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
25 A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

24a moji spolupracovníci Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš.
25Milost Pána Ježíše Krista s vaším duchem.

Epístola aos Hebreus	List Židům

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

Židům 1

[1]Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky,

[2]ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil celý svět.

[3]On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očištění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech.

Vznešenější než andělé

[4]Tento Syn o tolik převyšuje anděly, oč vznešenějšího jména se mu dostalo.

[5]Vždyť kterému z andělů Bůh kdy řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým“? A znovu: „Já jemu budu otcem a on mi bude Synem.“

[6]A znovu, když přivádí Prvorozeného na svět, říká: „Klanějte se mu všichni Boží andělé!“

[7]O andělech sice říká: „Ze svých poslů činí vichry, ze svých služebníků plameny,“

[8]ale o Synu říká: „Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[9] Miluješ spravedlnost a zlo nenávidíš; to proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem radosti nad společníky tvé.“

[10] A dále: „Na počátku jsi, Pane, zemi založil, dílem tvých rukou jsou nebesa.

[11] Ona pominou, ty budeš vždy, všechna se jako šaty obnosí.

[12] Svineš je jako plášť a jako roucho budou změněna, ty však jsi tentýž – tvá léta neskončí!“

[13] A kterému z andělů kdy řekl: „Seď po mé pravici, než ti tvé nepřátele k nohám položím“?

[14] Andělé jsou ovšem pouzí služebníci, duchové posílaní sloužit těm, jimž se má dostat spásy.

Co je člověk?

Židům 2

[1] Proto se musíme tím pečlivěji držet toho, co jsme slyšeli, a nenechat se proudem unášet pryč.

[2] Jestliže už slovo, které zvěstovali andělé, bylo závazné, takže každý přestupek a každou neposlušnost stihl spravedlivý trest,

[3] jak bychom tedy unikli my, kdybychom opomíjeli takovéto spasení? Na počátku je zvěstoval sám Pán a nám je potvrdili ti, kteří jej slýchali,

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[4]což Bůh podle své vůle zároveň dosvědčoval znameními a divy, různými zázraky a udílením Ducha svatého.

[5]Ten budoucí svět, o němž mluvíme, Bůh nesvěřil andělům.

[6]Písmo na jednom místě prohlašuje: „Co je člověk, že na něj pamatuješ, co je lidský tvor, že tě zajímá?

[7]O málo nižším než anděly jsi jej stvořil, slávou a ctí jsi korunoval jej,

[8]k jeho nohám jsi složil vše.“ Když tedy vše položil do jeho moci, nezbylo nic, co by mu nepoddal. Teď ovšem ještě nevidíme, že by vše bylo v jeho moci.

[9]Vidíme ale Ježíše – který se stal o málo nižším než andělé – jak je nyní pro utrpení smrti korunován slávou a ctí, neboť z Boží milosti zakusil smrt za nás za všechny.

Kristovi sourozenci

[10]Ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, se totiž rozhodl přivést mnoho synů do slávy, a tak považoval za vhodné přivést původce jejich spasení k cíli skrze utrpení.

[11]Ten, který posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, jsou totiž všichni z jednoho Otce. Proto se nestydí nazývat je svými sourozenci,

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.
[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.
[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,
[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.
[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.
[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.
[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12]když říká: „Svým bratrům budu zvěstovat tvé jméno, uprostřed shromáždění tě budu velebit."
[13]Jinde říká: „Já na něj budu spoléhat," a pokračuje: „Hle, já a děti, které mi dal Bůh."

[14]A protože děti jsou si příbuzné tělem a krví, právě tak se i on stal člověkem, aby svou smrtí zlomil moc toho, který měl moc smrti (to jest ďábla),

[15]a osvobodil ty, které strach ze smrti po celý život držel v otroctví.

[16]Neujímá se přece andělů, ale Abrahamova semene se ujímá.

[17]Proto se musel ve všem připodobnit svým sourozencům, aby se před Bohem stal jejich milosrdným a věrným veleknězem a mohl vykonat oběť smíření za hříchy lidu.

[18]Protože sám trpěl ve svých zkouškách, může teď pomoci těm, kdo procházejí zkouškami.

Věrnější než Mojžíš

Židům 3

[1]A proto, moji svatí bratři, společníci v nebeském povolání, hleďte na apoštola a velekněze našeho vyznání, Ježíše,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[2]který byl věrný Tomu, jenž ho ustanovil, tak jako Mojžíš byl věrný v celém Božím domě.

[3]On si ovšem zaslouží větší slávu než Mojžíš, tak jako má větší čest stavitel než sám dům.

[4]Každý dům přece někdo postavil a stavitelem všeho je Bůh.

[5]Ano, Mojžíš byl jako služebník věrný v celém Božím domě, aby dosvědčil to, co mělo být řečeno později,

[6]ale Kristus byl jakožto Syn věrný nad svým domem. A jeho dům jsme my, pokud si udržíme tu smělou důvěru a hrdou naději.

Nebuďte zatvrzelí

[7]Proto, jak říká Duch svatý: „Dnes, když ho uslyšíte mluvit,

[8]nebuďte zatvrzelí jako tehdy při vzpouře, v den pokušení na poušti.

[9]Vaši otcové mě dráždili a pokoušeli – co umím, viděli po čtyřicet let!

[10] Roztrpčen tím pokolením jsem tehdy řekl: Srdce těch lidí jen stále bloudí, mé cesty vůbec neznají.

[11] Rozhněván jsem tenkrát odpřisáhl: Do mého odpočinku nikdy nevkročí!“

[12]Dávejte pozor, bratři, aby někdo z vás neměl zlé a nevěrné srdce, které by se odvracelo od živého Boha.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.
[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.
[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.
[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?
[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?
[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?
[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.
[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[13]Raději se navzájem denně povzbuzujte, dokud ještě platí ono „Dnes“, aby se někdo z vás nedal oklamat hříchem a zatvrdit.

[14]Jsme přece Kristovými společníky – pokud si tu počáteční jistotu neochvějně udržíme až do konce.

[15]Jak říká: „Dnes, když ho uslyšíte mluvit, nebuďte zatvrzelí jako tehdy při vzpouře.“

[16]Kdo se však vzbouřil, i když ho slyšel mluvit – nebyli to snad všichni, kdo s Mojžíšem vyšli z Egypta?

[17]Kdo jej roztrpčoval po celých čtyřicet let? Kdo jiný než ti hříšníci, jejichž těla padla na poušti?

[18]A komu odpřisáhl, že nevkročí do jeho odpočinku? Přece těm, kdo odmítali poslechnout!

[19]Vidíme tedy, že nemohli vejít kvůli nevěře.

Vejděme do odpočinku

Židům 4

[1]Zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku stále platí, a tak si dejme pozor, aby se neukázalo, že je někdo z vás minul.

[2]I nám přece byla zvěstována dobrá zpráva, stejně jako jim. Slyšené slovo jim ale nepomohlo, neboť se u posluchačů nesetkalo s vírou.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[3]Do odpočinku tedy vcházíme jen my, kteří jsme uvěřili. On přece řekl: „Rozhněván jsem tenkrát odpřisáhl: Do mého odpočinku nikdy nevkročí!“ Jeho dílo je ovšem hotové už od stvoření světa.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4]Písmo přece na jednom místě mluví o sedmém dni takto: „Sedmého dne Bůh odpočinul ode všech svých skutků,“

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5]a jinde zase: „Do mého odpočinku nikdy nevkročí!“

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6]Možnost vejít do odpočinutí tedy stále trvá, ale ti, jimž byla tehdy zvěstována dobrá zpráva, do něj kvůli své neposlušnosti nevešli.

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7]Proto Bůh znovu označuje nějaký den jako „Dnes“, když o mnoho později říká Davidovými ústy (jak už bylo řečeno): „Dnes, když ho uslyšíte mluvit, nebuďte zatvrzelí.“

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8]Kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku, Bůh by pak už nemluvil o jiném dni.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[9]Proto tedy Božímu lidu nadále zůstává svátek.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[10]Vždyť ten, kdo vstoupil do jeho odpočinku, odpočinul od svých skutků, tak jako Bůh odpočinul od svých.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[11]Usilujme tedy vejít do toho odpočinku, aby snad někdo po jejich příkladu nepadl kvůli neposlušnosti.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer

[12]Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k

espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce, kde zkoumá jeho myšlenky a úmysly.

[13]Nic v celém stvoření před ním není skryté; všechno je nahé a obnažené před očima Toho, jemuž musíme složit účet.

Soucitnější než Áron

[14]Když máme tak úžasného velekněze – Božího Syna Ježíše, který vešel až do nebe – držme se pevně svého vyznání.

[15]Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu.

[16]Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.

Židům 5

[1]Každý velekněz bývá vybírán z lidí, aby jako jejich zástupce přinášel Bohu dary a oběti za jejich hříchy.

[2]Dovede být shovívavý k nevědomým a zbloudilým – vždyť i on sám podléhá slabosti,

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como

[3]a proto musí obětovat nejen za hříchy lidu, ale i za vlastní.

[4]Tuto čest si nikdo nemůže přivlastnit, ale musí ho povolat Bůh tak jako Árona.

[5]Právě tak si ani Kristus nepřivlastnil slávu velekněze, ale dal mu ji Ten, který mu řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým."

[6]A jak říká zase jinde: „Jsi knězem navěky podle řádu Melchisedechova."

[7]On za svého pozemského života přinášel s hlasitým křikem a slzami modlitby a prosby Tomu, který ho mohl uchránit před smrtí, a ve své úzkosti byl vyslyšen.

[8]Ačkoli byl Boží Syn, naučil se z toho, co vytrpěl, poslušnosti.

[9]Jakmile dosáhl cíle, stal se pro všechny, kdo jej poslouchají, původcem věčného spasení,

[10]když ho Bůh jmenoval veleknězem podle Melchisedechova řádu.

Směřujme k dospělosti

[11]Měli bychom o něm ještě mnoho co říci, ale je to těžké vysvětlovat, protože jste líní naslouchat.

[12]Po takové době už byste sami měli být učiteli, ale potřebujete, aby vám někdo znovu vysvětloval základní pravdy Božího slova. Jsou z vás kojenci – potřebujete mléko, a ne hutný pokrm.

necessitados de leite e não de alimento sólido.

13 Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

14 Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

1 Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

2 o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

3 Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

4 É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

5 e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

6 e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

13Kdokoli se živí mlékem, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je ještě nemluvně.

14Hutný pokrm je ale pro dospělé, to jest pro ty, kdo mají smysly zkušeností vycvičené k rozeznání dobrého a zlého.

Židům 6

1Nechme už tedy úvodních řečí o Kristu a směřujme k dospělosti. Nepokládejme znovu základy – ať už je to pokání z mrtvých skutků, víra v Boha,

2učení o křtech, vkládání rukou, vzkříšení z mrtvých a o věčném soudu.

3Dá-li Bůh, vydáme se dál.

4Pro ty, kdo byli už jednou osvíceni, kdo okusili ten nebeský dar, získali podíl na Duchu svatém,

5okusili dobrotu Božího slova i moc budoucího věku,

6a přesto odpadli, pro ty je nemožné znovu se vrátit k pokání. Znovu by tak pro sebe křižovali Božího Syna, znovu by ho vydávali potupě!

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;
[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.
[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.
[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;
[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,
[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.
[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.
[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de

[7]Když země vsákne vydatné deště a vydá zemědělcům dobrou úrodu, je na ní Boží požehnání.
[8]Pokud však plodí jen bodláčí a trní, je bezcenná a blízká prokletí – nakonec ji čeká spálení.

[9]Milovaní, přestože takto mluvíme, jsme si o vás jisti něčím lepším – tím, co se týká spasení.
[10]Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaši námahu a na lásku, kterou jste prokazovali jeho jménu, když jste sloužili a dosud sloužíte svatým.
[11]Toužíme však, aby každý z vás tuto horlivost projevoval až do konce, kdy se splní naše naděje.
[12]Proto nebuďte líní, ale řiďte se příkladem těch, kdo skrze víru a trpělivost dosáhli zaslíbení.

Boží přísaha

[13]Když totiž Bůh dával zaslíbení Abrahamovi, neměl, při kom větším by přísahal, a tak přísahal sám při sobě:
[14] „Jistě ti nesmírně požehnám a nesmírně tě rozmnožím."
[15]Abraham pak díky trpělivosti dosáhl zaslíbení.
[16]Lidé vždy přísahají při někom vyšším a přísaha je pro ně potvrzením, o němž nemůže být spor.

garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

17 Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

18 para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

19 a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

20 onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

1 Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

2 para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

3 sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

17Bůh ovšem chtěl dědicům zaslíbení přesvědčivě ukázat nezvratnost svého rozhodnutí, a tak svůj slib stvrdil přísahou.

18A protože je nemožné, aby Bůh lhal, stávají se tyto dvě nezvratné věci mocným povzbuzením pro nás, kdo jsme našli útočiště v nabídnuté naději.

19Tuto naději máme jako kotvu duše, bezpečnou, pevnou a sahající až dovnitř za oponu,

20kam za nás vstoupil náš předchůdce Ježíš, který se na věky stal veleknězem podle Melchisedechova řádu.

Melchisedech

Židům 7

1Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz Nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi, který se vracel od vítězství nad králi; dal mu požehnání

2a Abraham mu ze všeho oddělil desátek. Jeho jméno se v první řadě vykládá jako „Král spravedlnosti“, dále je to také král Sálemu, což znamená „král pokoje“.

3Bez otce a matky, bez rodokmenu, bez narození a úmrtí, podoben Božímu Synu zůstává knězem navždycky.

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[4]Považte, jak vznešený musel být, když mu sám otec Abraham dal desátek z kořisti!

[5]Synové Leviho, kteří zastávají kněžský úřad, mají podle Zákona oprávnění přijímat desátky od lidu, to jest od svých bratrů, kteří tak jako oni vzešli z Abrahamových beder.

[6]Melchisedech, který ani nepochází z jejich rodokmenu, však přijal desátek od samotného Abrahama a dal požehnání tomu, který měl zaslíbení od Boha!

[7]Je nesporné, že požehnání přijímá menší od většího.

[8]Zde tedy přijímají desátky smrtelní lidé, ale tam někdo, o kom se tvrdí, že žije.

[9]Dalo by se dokonce říci, že skrze Abrahama dal desátek i Levi, který desátky přijímá,

[10]neboť byl ještě v otcových bedrech, když mu Melchisedech vyšel vstříc.

Lepší kněžství

[11]Kdyby levitské kněžství vedlo k dokonalosti (kvůli níž byl lidu dán Zákon), proč by ještě bylo potřeba, aby povstal jiný kněz podle Melchisedechova řádu, a nebyl jmenován podle Áronova řádu?

[12]Se změnou kněžství ovšem nutně nastává i změna Zákona.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[13]Ten, o kom se tu mluví, přece patří k jinému pokolení, z něhož nikdy nikdo u oltáře nesloužil.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[14]Jak známo, náš Pán pochází z Judy, a ohledně toho pokolení se Mojžíš o kněžích vůbec nezmínil.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[15]Je tedy nade vši pochybnost zřejmé, že nastupuje jiný kněz, podobný Melchisedechovi,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[16]ne podle tělesných pravidel Zákona, ale podle moci nesmrtelného života.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17]Jak dosvědčuje Písmo: „Jsi knězem navěky podle řádu Melchisedechova."

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18]Tím se ruší to staré přikázání jako nedostatečné a neúčinné

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19](Zákon přece nikoho k dokonalosti nepřivedl) a zároveň se zavádí něco lepšího: naděje, která nás přibližuje k Bohu.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20]A navíc, nestalo se to bez přísahy. Oni se totiž stávali kněžími bez přísahy,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[21]on však skrze přísahu. Bylo mu přece řečeno: „Hospodin přísahal a nebude litovat: Jsi knězem navěky."

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[22]A tak se Ježíš stal ručitelem mnohem lepší smlouvy.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[23]A dále: levitských kněží muselo být mnoho, protože jim smrt bránila zůstat v úřadu,

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[24]ale jeho kněžství je trvalé, protože žije navěky.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[25]Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[26]Přesně takového velekněze jsme potřebovali! Je svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad sama nebesa.

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[27]Nemusí jako tamti velekněží denně obětovat nejprve za své vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to udělal jednou provždy, když obětoval sám sebe.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

[28]Zákon ustanovuje za velekněze lidi, kteří mají své slabosti, ale slovo přísahy, jež přišla po Zákonu, ustanovuje Syna, který je dokonalý na věky.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

Lepší smlouva

Židům 8

[1]To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích.

[2]On je služebníkem té pravé svatyně – stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin.

[3]Každý velekněz je pověřen přinášet dary a oběti. Bylo tedy potřeba, aby i on měl co obětovat.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[4]Zde na zemi by však ani nemohl být knězem, neboť zdejší kněží obětují dary podle Zákona,

[5]čímž slouží obrazu a stínu toho, co je v nebi. Tak to přece bylo sděleno Mojžíšovi, když měl dokončit stánek: „Hleď, abys vše udělal podle vzoru, který jsi viděl na této hoře.“

[6]Ježíši však byla svěřena mnohem vznešenější služba, neboť se stal prostředníkem lepší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.

[7]Kdyby té první smlouvě nebylo co vytknout, nebylo by ji potřeba nahrazovat jinou.

[8]Bůh ale svůj lid kárá, když říká: „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy uzavřu novou smlouvu s domem Izraele a s domem Judy.

[9]Ne ovšem takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku a vyvedl je z Egypta. Vždyť oni tuto mou smlouvu nedodrželi, a já jsem se od nich odvrátil, praví Hospodin.

[10]Nuže, toto je smlouva, kterou po těch dnech uzavřu s domem Izraele, praví Hospodin: Své zákony vložím do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Pak budu jejich Bohem a oni mým lidem.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[11] Jeden už nebude druhého poučovat, každý už nebude bratra nabádat: ‚Poznej Hospodina!‘ Všichni, od nejmenšího až po největšího z nich, mne totiž budou znát.

[12] Tehdy se slituji nad jejich vinami a na jejich hříchy nevzpomenu nikdy víc.“

[13] Když tedy Bůh mluví o „nové smlouvě“, prohlašuje tu první za starou; a to, co stárne a chátrá, nutně zaniká.

Lepší bohoslužba

Židům 9

[1] Ta první smlouva měla svá pravidla bohoslužby a také svatyni, ovšem pozemskou.

[2] Byl vztyčen stánek, v jehož první části, zvané svatyně, byl svícen, stůl a chleby předložení.

[3] Za oponou pak byla druhá část, zvaná nejsvětější svatyně.

[4] K ní patřil zlatý kadidlový oltář a truhla smlouvy, ze všech stran obložená zlatem, v níž byl zlatý džbán s manou, Áronova hůl, která rozkvetla, a desky smlouvy.

[5] Nad truhlou byli cherubové Boží slávy, kteří zastiňovali slitovnici. O tom všem ale teď není třeba mluvit dopodrobna.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[6]Od doby, kdy byl stánek vztyčen, vcházejí kněží neustále do jeho první části, kde konají bohoslužbu.

[7]Do té druhé však jen jednou za rok vchází samotný velekněz, a to ne bez krve, kterou obětuje za sebe i za hříchy lidu, spáchané v nevědomosti.

[8]Tím Duch svatý ukazuje na to, že dokud stál ten první stánek, nebyla ještě zjevena cesta do pravé svatyně.

[9]V rámci toho dočasného podobenství se obětují dary a oběti, které však nikdy nemohou dokonale očistit svědomí toho, kdo se té bohoslužby účastní.

[10]Všechna ta tělesná pravidla o pokrmech, nápojích a různých omýváních platila jen do času nápravy.

[11]Kristus však, jako velekněz dobra, jež mělo přijít, prošel větším a dokonalejším stánkem, který nebyl postaven rukama, to jest stánkem, který nepatří k tomuto stvoření.

[12]Jednou provždy vstoupil do nejsvětější svatyně, a to ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a tak nám zajistil věčné vykoupení.

[13]Může-li pokropení krví kozlů a býků spolu s popelem jalovice tělesně očišťovat a posvěcovat poskvrněné,

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[14]čím spíše krev neposkvrněného Krista, který sám sebe obětoval Bohu skrze věčného Ducha, očistí naše svědomí od mrtvých skutků ke službě živému Bohu?

Lepší oběť

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[15]Kristus zemřel, aby vykoupil hříchy spáchané za první smlouvy, a tak se stal prostředníkem nové smlouvy, aby všichni povolaní mohli přijmout zaslíbené věčné dědictví.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[16]U závěti se totiž musí prokázat smrt toho, kdo ji pořídil.

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[17]Účinnost má pouze závěť zemřelých; dokud zůstavitel žije, závěť nenabývá platnosti.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[18]Proto ani ta první smlouva nebyla uzavřena bez krve:

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

[19]Když Mojžíš přednesl všemu lidu všechna přikázání Zákona, vzal krev telat a kozlů s vodou, rudou vlnou a yzopem a pokropil knihu Zákona i všechen lid

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[20]se slovy: „Toto je krev smlouvy, kterou s vámi Bůh uzavřel."

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[21]Právě tak pokropil tou krví i stánek a všechno bohoslužebné náčiní.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e,

[22]Podle Zákona se téměř všechno očišťuje krví a bez prolití krve není odpuštění.

sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os

[23]Takto bylo potřeba očišťovat obrazy nebeských věcí; samy nebeské věci však vyžadují lepší oběti.

[24]Kristus přece nepřišel do svatyně udělané rukama (jež je pouhým zobrazením té pravé), ale do samotného nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.

[25]Také tam nepřišel proto, aby se obětoval znovu a znovu, jako když velekněz každoročně vchází do nejsvětější svatyně s cizí krví

[26](to by pak musel od stvoření světa trpět už mnohokrát), ale ukázal se teď na konci věků, aby svou obětí jednou provždy smazal hřích.

[27]Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud.

[28]Právě tak se Kristus jednou obětoval, aby sňal hříchy mnohých, a podruhé se ukáže ne už kvůli hříchu, ale pro spásu těch, kdo na něj čekají.

Konec všech obětí

Židům 10

[1]Zákon je pouhým stínem dobra, jež mělo přijít, nikoli jeho skutečným obrazem. Neustálé každoroční obětování přece

ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

nikdy nemůže ty, kdo je přináší, přivést k dokonalosti.

2 Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

2(Jinak by je účastníci této bohoslužby už dávno přestali přinášet, protože by byli jednou provždy očištěni od hříšného svědomí.)

3 Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

3Těmito oběťmi se ale hříchy jen každoročně připomínají;

4 porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

4krev býků a kozlů přece nemůže hříchy nikdy odstranit.

5 Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

5A proto Kristus, když přichází na svět, říká: „Oběti ani dary sis nepřál, místo toho jsi mi tělo připravil;

6 não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

6zápaly a oběti za hřích neoblíbil sis.

7 Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

7 Tehdy jsem řekl: Zde jsem, Bože, jako je o mně v Knize napsáno, přicházím konat vůli tvou."

8 Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

8Nejprve řekl: „Oběti ani dary, zápaly ani oběti za hřích" (jež se obětují podle Zákona) „sis nepřál a neoblíbil,"

9 então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

9a potom dodal: „Zde jsem, abych konal tvou vůli." Tak ruší to první, aby ustanovil to druhé.

10 Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

10A to je ta vůle, v níž jsme jednou provždy posvěceni skrze obětování těla Ježíše Krista.

11 Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos

11Každý kněz denně pokračuje v bohoslužbě, při níž znovu a znovu přináší stejné oběti, které nikdy nemohou odstranit hříchy.

sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

12 Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

13 aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

14 Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

15 E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

16 Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

17 acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

18 Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

19 Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

20 pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

21 e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

22 aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

12Kristus však obětoval za hříchy jedinou oběť a usedl navždy po Boží pravici.

13Od té doby čeká, až mu budou nepřátelé položeni k nohám,

14neboť jedinou obětí přivedl ty, které posvěcuje, k věčné dokonalosti.

15Totéž nám dosvědčuje i Duch svatý. Nejdříve totiž říká:

16„Toto je smlouva, kterou s nimi po těch dnech uzavřu, praví Hospodin: Své zákony vložím do jejich srdce a vepíši jim je do mysli,“

17a potom dodává: „Už nikdy nevzpomenu na jejich hříchy a zločiny.“

18Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, nejsou už za ně potřeba oběti.

Nová a živá cesta

19Bratři, díky Ježíšově krvi teď máme svobodný přístup do té pravé svatyně

20tou novou a živou cestou, kterou nám otevřel skrze oponu, to jest jeho tělo.

21Máme také velikého kněze nad Božím domem,

22a proto přistupme s opravdovým srdcem, v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od špatného svědomí a s tělem omytým čistou vodou.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[23]Držme se neochvějné naděje, kterou vyznáváme – vždyť Ten, který dal zaslíbení, je věrný.

[24]Věnujme se jedni druhým, povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům

[25]a neopouštějme naše společné shromáždění, jak mají někteří ve zvyku. Raději se napomínejme, a to tím více, čím více vidíte, že se blíží ten den.

[26]Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, vědomě pokračujeme v hříchu, nezbývá nám už žádná oběť za hříchy,

[27]ale jen hrozné očekávání Božího soudu, kdy zuřící oheň pohltí jeho odpůrce.

[28]Kdokoli pohrdl Mojžíšovým zákonem, na základě výpovědi dvou nebo tří svědků bez milosti umírá.

[29]Představte si, čím přísnější trest zasluhuje ten, kdo pošlapal Božího Syna, přestal si cenit krve smlouvy, jíž byl posvěcen, a potupil Ducha milosti!

[30]Víme přece, kdo řekl: „Má je pomsta, já zjednám odplatu," a dodal: „Hospodin bude soudit svůj lid."

[31]Jak hrozné je upadnout do rukou živého Boha!

[32]Rozpomeňte se na dřívější dny – kolik zápasů a utrpení jste po svém osvícení museli podstoupit!

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.
[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.
[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.
[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.
[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;
[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.
[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.
[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.
[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[33]Někdy vás veřejně vystavovali urážkám a ponižování, jindy jste se sami postavili za ty, s nimiž se takto zacházelo.

[34]Poznali jste utrpení vězňů a s radostí jste snesli ztrátu svého majetku, vědomi si toho, že vás čeká lepší a trvalé bohatství.

[35]Nezahazujte proto svou smělou důvěru – vždyť bude bohatě odměněna!

[36]Potřebujete však vytrvalost, abyste vykonali Boží vůli, a tak dosáhli zaslíbení. Vždyť:

[37] „Už velmi, velmi brzy přijde Ten, který má přijít, a neopozdí se.

[38]Můj spravedlivý bude žít z víry,odpadlík je mi však z duše protivný.“

[39]My ovšem neodpadáme k záhubě, ale věříme k záchraně.

Co je víra

Židům 11

[1]Víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, jež nevidíme.

[2]Díky ní naši předkové došli u Boha uznání.

[3]Vírou rozumíme, že vesmír byl stvořen Božím slovem, takže to, co vidíme, nevzniklo z ničeho viditelného.

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[4]Vírou Ábel přinesl Bohu lepší oběť nežli Kain. Díky ní byl uznán za spravedlivého (neboť Bůh přijal jeho dary), a přestože zemřel, díky ní dosud mluví.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[5]Vírou byl Enoch odsud vzat, aby nespatřil smrt: „zmizel, neboť ho Bůh vzal.“ Ještě než byl vzat, měl pověst Božího oblíbence

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[6]a bez víry si přece jeho oblibu nikdo nezíská. Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[7]Vírou Noe, varován o tom, co ještě nebylo vidět, v Boží bázni postavil archu, v níž se zachránila jeho rodina. Tak zahanbil svět a stal se dědicem spravedlnosti, která je z víry.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[8]Vírou Abraham poslechl Boží volání, aby šel na místo, jež měl dědičně získat. Přestože nevěděl, kam jde, vydal se na cestu.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[9]Vírou se přistěhoval do zaslíbené země, jakkoli byla cizí, a bydlel v ní ve stanech stejně jako Izák a Jákob, dědicové téhož zaslíbení.

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[10]Vyhlížel totiž město, které má základy, město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o

[11]Vírou také neplodná Sára i přes svůj pokročilý věk přijala moc k početí

avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

potomka, přesvědčena o věrnosti Toho, který dal zaslíbení.

[12]A tak z jednoho už nemohoucího muže vzešlo bezpočet potomků, jako je hvězd na nebi a písku na mořském břehu.

[13]Tito všichni zemřeli ve víře, aniž dosáhli zaslíbení. Jen je zdálky zahlédli, vítali je a vyznávali, že jsou na zemi cizinci a přistěhovalci.

[14]Ti, kdo takto mluví, dávají najevo, že touží po vlasti.

[15]Kdyby měli na mysli tu, kterou opustili, měli přece dost času k návratu.

[16]Oni však toužili po lepší vlasti – po té nebeské. Sám Bůh se proto nestydí nazývat se jejich Bohem, neboť jim připravil město.

[17]Vírou Abraham ve své zkoušce obětoval Izáka. Ten, který přijal zaslíbení, obětoval svého jediného syna,

[18]o němž bylo řečeno: „Tvé símě bude povoláno v Izákovi."

[19]Počítal totiž s tím, že Bůh je schopen i křísit z mrtvých; a odtud ho také (obrazně řečeno) přijal.

[20]Vírou Izák požehnal Jákobovi a Ezauovi ohledně budoucích věcí.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21]Vírou umírající Jákob požehnal každému z Josefových synů a „poklonil se, opřen o svou hůl.“

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22]Vírou se Josef, předtím než skonal, zmínil o odchodu Izraelitů z Egypta a řekl jim, jak mají naložit s jeho kostmi.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23]Vírou byl Mojžíš po narození tři měsíce ukrýván svými rodiči. Když viděli, jak je to dítě krásné, nenechali se zastrašit královým rozkazem.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24]Vírou se Mojžíš, jakmile dospěl, zřekl postavení faraonova vnuka.

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[25]Dal přednost útrapám Božího lidu před pomíjivým hříšným požitkem.

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26]Kristova potupa mu byla dražší než všechny egyptské poklady, neboť se díval až k odplatě.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[27]Vírou opustil Egypt a nedal se zastrašit královým hněvem. Vytrval, jako by viděl Neviditelného.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[28]Vírou slavil Hod beránka a skropení krví, takže se jich zhoubce prvorozených nedotkl.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[29]Vírou přešli Rudé moře jako po suché zemi; když se však o to pokusili Egypťané, zmizeli v hlubině.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[30]Vírou padly zdi Jericha, když je obcházeli sedm dní.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[31]Vírou nevěstka Rachab pokojně přijala špehy, a tak nezahynula s neposlušnými.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[32]Mám pokračovat ještě dál? Není dost času, abych vyprávěl o Gedeonovi, Barákovi, Samsonovi, Jiftachovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích.

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[33]Ti skrze víru dobývali království, konali spravedlnost, docházeli zaslíbení, zavírali tlamy lvům,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[34]přemáhali žár ohně, unikali ostří meče, bývali posilněni v slabosti, stávali se silnými v boji a obraceli na útěk vojska cizinců.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[35]Ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní šli na mučidla, když odmítli propuštění, aby dosáhli něčeho lepšího – vzkříšení.

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[36]Další zakoušeli výsměch a bičování a také okovy a vězení.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[37]Bývali kamenováni, řezáni pilou, zabíjeni mečem, chodili v ovčích a kozlích kůžích – strádající, pronásledovaní a trpící.

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[38]Svět jich nebyl hoden. Bloudili po pustinách a horách, po jeskyních a zemských roklinách.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,
[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,
[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.
[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue
[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;
[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[39]Ti všichni díky víře došli u Boha uznání. Přesto však nedosáhli zaslíbení,

[40]neboť Bůh zamýšlel něco lepšího pro nás – proto neměli dojít k cíli bez nás.

Boží výchova

Židům 12

[1]Když jsme tedy obklopeni takovým zástupem svědků, odhoďme i my každou přítěž i hřích, který nás tak snadno svazuje, a vytrvale pokračujme v běhu, ležícím před námi.

[2]Nespouštějme oči z Ježíše, původce a završitele naší víry, který pro radost, ležící před ním, nedbal na hanbu, podstoupil kříž a usedl po pravici Božího trůnu.

[3]Uvědomte si, jaké nepřátelství hříšníků vůči sobě vydržel, abyste neochabli a neklesali na duchu.

[4]Ještě jste se v souboji s hříchem nevzepřeli až do krve.

[5]Copak jste zapomněli na povzbuzení, kterým vás oslovuje jako své syny? „Hospodinovo poučení, synu, neodmítej, když tě napravuje, nezoufej.

[6] Vždyť koho miluje Hospodin, toho vychovává a trestá každého, koho přijímá za syna.“

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e,

[7]Když podstupujete zkoušky, je to pro vaši výchovu; Bůh se k vám chová jako k vlastním dětem. Je snad dítě, které otec netrestá?

[8]Výchovou procházejí všichni; bez ní byste tedy nebyli jeho děti, leda nevlastní.

[9]Když jsme si vážili svých tělesných otců, kteří nás vychovávali, neměli bychom se tím spíše poddat Otci duchů a získat život?

[10]Oni nás vychovávali krátce a podle svého uvážení, on ale pro náš vlastní prospěch, abychom došli podílu na jeho svatosti.

[11]Výchova se v dané chvíli nikdy nezdá příjemná, ale krušná, později však těm, kdo jí prošli, přináší ovoce spravedlnosti a pokoje.

[12]Proto „dodejte síly ochabujícím rukám i podlomeným kolenům“

[13]a „zaveďte své kroky na přímé cesty,“ aby to, co kulhá, zcela neochrnulo, ale raději bylo uzdraveno.

Neotřesitelné království

[14]Usilujte o pokoj se všemi lidmi a o svatost, bez níž nikdo neuvidí Pána.

[15]Dávejte pozor, aby se někdo nepřipravil o Boží milost a aby se nerozbujel nějaký kořen hořkosti, který by nakazil a poškodil mnohé.

por meio dela, muitos sejam contaminados;

16 nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

17 Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

18 Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

19 e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

20 pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

21 Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

22 Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

23 e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

24 e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

25 Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que

16Ať se z nikoho nestane nevěrník nebo bezbožník jako Ezau, který prodal své prvorozenství za jediný pokrm.

17Víte přece, že když potom chtěl zdědit požehnání, byl odmítnut (ačkoli se jej s pláčem dožadoval), neboť nenašel příležitost k pokání.

18Nepřistoupili jste přece k hmatatelné hoře, k hořícímu ohni, k mračnu, temnotě a vichřici,

19k troubení polnice a k hlasu znějícímu tak, že když jej slyšeli, prosili, aby k nim už nemluvil.

20(Nemohli totiž snést to, co se jim přikazovalo: „Kdyby se i jen zvíře dotklo té hory, bude ukamenováno."

21Byla to tak hrozná podívaná, že Mojžíš řekl: „Až se třesu hrůzou.")

22Přistoupili jste ale k hoře Sion a k městu živého Boha – nebeskému Jeruzalému, k nespočetnému zástupu andělů,

23k slavnostnímu shromáždění, k církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích, k Bohu, soudci všech, k duchům spravedlivých, kteří došli cíle;

24k prostředníku nové smlouvy Ježíši a ke skropení krví, která mluví lépe než Ábelova.

25Hleďte, abyste neodmítli Toho, který k vám mluví. Jestliže neunikli ti, kteří

recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

26 aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

27 Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

28 Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

29 porque o nosso Deus é fogo consumidor.

Hebreus 13

Os deveres sociais

1 Seja constante o amor fraternal.

2 Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

3 Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

4 Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

5 Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele

odmítli toho, kdo na zemi vydával Boží pokyny, čím spíše neunikneme my, odvracíme-li se od Toho, který je z nebe.

26Jeho hlas tehdy otřásal zemí, nyní však slibuje: „Ještě jednou otřesu nejenom zemí, ale i nebem."

27A to, že řekl „ještě jednou…," ukazuje na odstranění všeho, co je otřesitelné (to jest udělané), aby tak zůstalo to, co je neotřesitelné.

28My však přijímáme království, jež je neotřesitelné, a proto buďme vděční a služme Bohu tak, jak se mu líbí, s úctou a posvátnou bázní.

29Vždyť náš Bůh je stravující oheň.

Žijte v lásce

Židům 13

1Bratrská láska ať zůstává.

2Nezapomínejte na pohostinnost – díky ní někteří nevědomky hostili anděly!

3Pamatujte na vězně, jako byste byli ve vězení s nimi; pamatujte na trpící jako ti, kdo také mají tělo.

4Manželství ať si všichni váží a manželské lože ať je bez poskvrny, vždyť smilníky a cizoložníky čeká Boží soud.

5Veďte nezištný život a buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť on řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy nenechám,"

tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

6 Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

6takže můžeme vyznat s důvěrou: „Hospodin je můj zastánce, nebudu se bát. Co by mi mohl člověk udělat?“

Os deveres espirituais

7 Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

7Pamatujte na své vůdce, kteří vám předložili Boží slovo; všímejte si výsledku jejich života a berte si příklad z jejich víry.

8 Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

8Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.

9 Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

9Nenechte se unášet všelijakým podivným učením. Je lepší posilovat své srdce milostí než pokrmy, které svým stoupencům nijak nepomohly.

10 Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

10Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo slouží stánku.

11 Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

11Těla zvířat, jejichž krev přináší velekněz do nejsvětější svatyně jako oběť za hřích, bývají pálena venku za stany.

12 Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

12Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví.

13 Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

13Vyjděme tedy k němu ven za stany a nesme jeho potupu,

14 Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

14neboť zde nemáme trvalé město, ale toužíme po tom budoucím.

15 Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

15Skrze něj neustále přinášejme Bohu oběť chvály, totiž ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[16]Nezapomínejte ovšem na dobročinnost a štědrost, neboť takové oběti jsou Bohu příjemné.

[17]Poslouchejte ty, kteří vás vedou, a buďte poddajní; bdí totiž nad vašimi životy jako ti, kdo budou muset složit účty. Ať to mohou dělat s radostí, a ne s naříkáním – to by vám přece nebylo prospěšné.

Bůh pokoje

[18]Modlete se za nás. Jsme si jistí, že máme čisté svědomí, neboť se za všech okolností snažíme jednat správně.

[19]Velice vás tedy prosím o modlitby, abych se k vám mohl co nejdříve vrátit.

[20]Bůh pokoje, který pro krev věčné smlouvy vzkřísil z mrtvých našeho Pána Ježíše, toho velikého Pastýře ovcí,

[21]kéž vás opatří vším dobrým, abyste konali jeho vůli, a působí v nás, co je v jeho očích příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

[22]Prosím vás, bratři, přijměte toto slovo povzbuzení; vždyť jsem vám napsal jen krátce.

[23]Vězte, že náš bratr Timoteus už je propuštěn. Přijde-li brzy, navštívím vás s ním.

[24]Pozdravte všechny, kteří vás vedou, i všechny svaté. Pozdravují vás bratři z Itálie.

[25]Milost s vámi všemi.

Epístola de Tiago

Tiago 1

Prefácio e saudação

1 Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

2 Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

3 sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

4 Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

5 Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

6 Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

7 Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

8 homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

9 O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

10 e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

11 Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;

List Jakubův

Jakub 1

1Jakub, služebník Boha a Pána Ježíše Krista, zdraví dvanáct pokolení v diaspoře.

Zkoušky a pokušení

2Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek.

3Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost.

4Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nesch※zelo.

5Schází-li někomu z vás moudrost, ať žádá Boha, a ten mu ji dá – je přece štědrý ke všem a bez výhrad!

6Ať ale žádá ve víře a bez pochybností. Kdo pochybuje, podobá se totiž mořské vlně, větrem bičované a hnané sem a tam.

7Ať nikdo takový nečeká, že od Pána něco dostane –

8člověk s dvojakou myslí je totiž ve všem nestálý.

9Ať se bratr, který je nízko, raduje ze svého povýšení

10a bohatý ze svého ponížení; pomine totiž jako polní květ.

11Když vyjde slunce a přijde žár, usychá tráva a vadne květ; ze vší té nádhery nic

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

nezbývá. Právě tak uvadne boháč při všech svých počinech.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

12Blaze člověku, který prochází zkouškou! Až se osvědčí, získá korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

13Když je však někdo pokoušen, ať nikdy neříká, že to pokušení je od Boha. Jako Bůh nemůže být pokoušen zlým, tak také sám nikoho nepokouší.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

14Když je někdo pokoušen, vždycky jej vleče a vábí jeho vlastní chtíč.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

15Chtíč, jakmile počne, rodí hřích a hřích, když dospěje, plodí smrt.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

16Nepleťte se, milovaní bratři!

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

17Všechno dobré a dokonalé je dar shůry od Otce světel, u něhož není žádná změna, žádný proměnlivý stín.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

18Ze své vůle nás zplodil slovem pravdy, abychom byli prvotinou jeho stvoření.

A prática da palavra de Deus

Ryzí zbožnost

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

19Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

20Lidský hněv přece k spravedlnosti před Bohem nevede.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21]Odhoďte proto všechnu špínu a spoustu špatnosti a s krotkostí přijímejte zaseté Slovo, které má moc spasit vaše duše.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22]Tím slovem je ale potřeba se řídit – nenamlouvejte si, že mu stačí naslouchat!

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23]Kdo Slovu naslouchá, ale neřídí se jím, podobá se člověku, který se vidí v zrcadle,

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24]ale když odejde, hned zapomene, jak vypadal.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25]Kdo však zahlédl dokonalý zákon svobody a drží se jej, blaze jemu ve všem, co dělá! Nezapomíná totiž, co slyšel, ale naplňuje to skutkem.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[26]Pokud si někdo myslí, že je zbožný, a přitom neumí zvládnout vlastní jazyk, ten klame sám sebe a jeho zbožnost je k ničemu.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

[27]Čistá a ryzí zbožnost před Bohem a Otcem je toto: pomáhat sirotkům a vdovám v jejich nouzi a chránit se před špínou světa.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

Víra a předpojatost

Jakub 2

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[1]Bratři moji, nespojujte víru našeho slavného Pána Ježíše Krista s předpojatostí.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não

[2]Co když do vašeho shromáždění přijde člověk v nádherných šatech a se zlatým prstenem a za ním chudák ve špinavých hadrech?

[3]Budete-li se věnovat tomu nádherně oblečenému a řeknete mu: „Posaď se prosím sem," ale tomu chudákovi řeknete: „Někde si stoupni nebo si sedni na zem" –

[4]copak tím mezi sebou neděláte rozdíly? Neposuzujete lidi špatným měřítkem?

[5]Poslouchejte, milovaní bratři: Copak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře? Nemají právě oni zdědit království, které Bůh zaslíbil těm, kdo jej milují?

[6]Vy ale chudého klidně ponížíte! Nejsou to přitom právě bohatí, kdo vás utiskuje a vláčí po soudech?

[7]Nerouhají se právě oni tomu vzácnému jménu, kterým jste označeni?

[8]Pokud opravdu plníte královský zákon, jak praví Písmo: „Miluj svého bližního jako sám sebe," dobře děláte.

[9]Jste-li však předpojatí, hřešíte a Zákon vás usvědčuje jako viníky.

[10]Kdo by totiž dodržoval celý Zákon, ale v jednom bodě selhal, provinil se ve všech.

[11]Tentýž, kdo řekl: „Necizolož," řekl také: „Nezabíjej." Pokud tedy necizoložíš, ale zabíjíš, přestupuješ Zákon.

matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

12 Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

13 Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

14 Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

15 Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

16 e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

17 Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

18 Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

19 Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

20 Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

21 Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

12Proto mluvte a jednejte jako lidé, kteří mají být souzeni podle zákona svobody.

13Toho, kdo nebyl milosrdný, čeká nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí.

Víra a skutky

14K čemu to je, bratři moji, když někdo tvrdí, že má víru, ale neprojevuje se to skutky? Copak ho taková víra zachrání?

15Co když bratr nebo sestra nebudou mít co jíst anebo co na sebe?

16Když jim řeknete: „Jděte v pokoji, ať je vám teplo a dobře se najezte," ale nedáte jim, co potřebují k životu, k čemu to bude?

17Právě tak víra bez skutků, víra sama o sobě, je mrtvá.

18Někdo na to řekne: „Jeden má víru, druhý zase skutky." Nuže, ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích.

19Ty věříš, že je jediný Bůh? Dobře děláš. Tomu ale věří i démoni – a třesou se!

20Kdy už pochopíš, ty blázne, že víra bez skutků je jalová?

21Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl svého syna Izáka na oltář?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,
[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.
[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.
[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?
[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.
[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.
[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.
[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[22]Vidíš? Víra podporovala jeho skutky a díky těm skutkům jeho víra došla naplnění!
[23]Tak se stalo, co říká Písmo: „Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo počítáno za spravedlnost“ a byl označen za Božího přítele.
[24]Vidíte? Člověk je ospravedlňován díky skutkům, a ne jen díky víře.
[25]Nebyla podobně na základě skutků ospravedlněna také nevěstka Rachab, když přijala ony špehy a potom je poslala pryč jinudy?
[26]Takže: jako je tělo bez ducha mrtvé, stejně tak je mrtvá i víra bez skutků.

Jazyk je oheň

Jakub 3

[1]Nesnažte se mnozí stát učiteli, bratři moji – vězte, že budeme souzeni přísněji.
[2]Všichni přece v mnohém chybujeme. Kdo nechybuje ve slově, dosáhl dokonalosti a je schopen se ovládat v každém ohledu.
[3]Když dáme koním do huby udidlo, abychom je zkrotili, můžeme pak ovládat celé jejich tělo.
[4]I mohutné lodě hnané prudkým větrem řídí malé kormidlo, kamkoli kormidelník chce.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[5]Stejně tak i jazyk je malý sval, ale co všechno dokáže! Považte, jak dokáže maličký oheň zapálit veliký les.

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]I jazyk je oheň! Mezi všemi orgány našeho těla představuje jazyk svět zla. Poskvrňuje celé tělo a spaluje celý běh života, neboť je rozpalován peklem.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Lidstvo se pokouší zkrotit každý druh zvířat, ptáků, plazů i mořských tvorů a daří se mu to,

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]ale jazyk žádný člověk zkrotit neumí. Je to nezvládnutelné zlo, plné smrtelného jedu.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Jím dobrořečíme Pánu a Otci, jím také zlořečíme lidem stvořeným k Boží podobě.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]Ze stejných úst vychází žehnání i proklínání. Bratři moji, tak to nemá být!

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Chrlí snad pramen ze stejného ústí sladkou i hořkou vodu?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12]Může snad, bratři moji, fíkovník plodit olivy anebo vinná réva fíky? Stejně tak solný pramen nevydává sladkou vodu.

A sabedoria lá do alto

Moudrost shůry

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13]Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať to prokáže svými skutky – ušlechtilým životem ve vlídné moudrosti.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento

[14]Máte-li však v srdci hořkou závist a svárlivost, nechlubte se a nelžete proti pravdě.

faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

15 Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

16 Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

17 A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

18 Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

15To není moudrost přicházející shůry, ale ta pozemská, pudová a ďábelská.

16Kde je totiž závist a svárlivost, tam vzniká nepokoj a kdejaká špatnost.

17Moudrost, která je shůry, je ale především čistá, dále pokojná, vlídná, povolná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nestranná a nepokrytecká.

18Ti, kdo rozsévají pokoj, sklidí ovoce spravedlnosti.

Tiago 4

A origem das contendas

1 De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

2 Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

3 pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

4 Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

5 Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

6 Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

Pokorné zahrne milostí

Jakub 4

1Odkud pocházejí boje a sváry mezi vámi? Nepůsobí je snad vaše choutky, které se ve vás perou?

2Dychtíte, ale nemáte, vraždíte a závidíte, ale nemůžete dosáhnout, bojujete a válčíte, ale nemáte, protože neprosíte.

3Prosíte, ale nedostáváte, protože prosíte zle, abyste uspokojili své vlastní choutky.

4Vy nevěrníci! Nevíte, že přátelství se světem znamená nepřátelství s Bohem? Kdokoli se rozhodne být přítelem světa, stává se Božím nepřítelem.

5Anebo si myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Copak Duch, který v nás přebývá, vede k nevraživosti?

6Naopak, nabízí úžasnou milost! Říká přece: „Bůh se staví proti pyšným, pokorné ale zahrne milostí.“

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

[7]Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás,

[8]přibližte se Bohu a přiblíží se vám. Umyjte své ruce, hříšníci, a očistěte svá srdce, vy, kdo máte dvojakou mysl.

[9]Dejte se do bědování, truchlete a plačte! Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost v sklíčenost.

[10]Pokořte se před Pánovou tváří a on vás povýší.

Tři varování

[11]Bratři, nepomlouvejte jedni druhé. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Pokud soudíš Zákon, přestal jsi být plni- telem Zákona a stal ses jeho soudcem.

[12]Zákonodárce a soudce je ale jen jeden! On může zachránit i zničit. Kdo vůbec jsi, že soudíš svého bližního?

[13]A teď vy, kdo říkáte: „Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města. Strávíme tam rok a vyděláme si obchodem“ –

[14]vy přece ani nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Nic než pára. Na chvilku se ukáže a pak mizí.

[15]Raději máte říci: „Dá-li Pán a budeme živí, uděláme to či ono.“

[16]Vy se ale chlubíte ve své namyšlenosti. Všechno takové chlubení je zlé.

[17]Umět jednat správně, ale nejednat je hřích.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

Jakub 5

[1]A teď vy, boháči – plačte a naříkejte nad bídami, jež vás čekají.

[2]Vaše bohatství je shnilé, šaty vám sežrali moli,

[3]vaše zlato a stříbro zrezivělo. Ta rez bude svědčit proti vám a stráví vaše těla jako oheň. Nahromadili jste si poklad pro poslední dny!

[4]Slyšíte? To křičí mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří dřeli na vašich polích! Volání ženců došlo sluchu Hospodina zástupů!

[5]Žili jste na zemi v rozkoši a v požitcích; vykrmili jste se ke dni porážky!

[6]Odsoudili jste a zavraždili spravedlivého; on se nebránil.

Soudce přichází

[7]Bratři, buďte trpěliví až do Pánova příchodu. Víte, jak rolník očekává drahocennou úrodu země – trpělivě na ni čeká, dokud nepřijde raný i pozdní déšť.

[8]I vy tedy buďte trpěliví a pevní. Pánův příchod je blízko.

[9]Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle, Soudce už stojí ve dveřích!

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[10]Za příklad odolnosti a trpělivosti si, bratři, vezměte proroky, kteří mluvili v Hospodinově jménu.

[11]Víte, že říkáme: „Blaze těm, kteří vytrvali.“ Slyšeli jste o Jobově vytrvalosti a viděli jste, co pro něj nakonec Pán připravil, vždyť „Hospodin je nesmírně milosrdný a soucitný.“

[12]Především však, bratři moji, nepřísahejte – ani při nebi, ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou – ale ať vaše „Ano“ znamená ano a „Ne“ ne, abyste nebyli odsouzeni.

Modlitba dokáže mnoho

[13]Má někdo z vás trápení? Ať se modlí. Je někdo šťastný? Ať zpívá chvály.

[14]Je někdo z vás nemocný? Ať zavolá starší sboru a ti ať se za něj modlí a mažou ho olejem v Pánově jménu.

[15]Modlitba víry uzdraví nemocného, Pán ho pozdvihne, a pokud spáchal nějaké hříchy, bude mu odpuštěno.

[16]Vyznávejte si navzájem své hříchy a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého dokáže mnoho.

[17]Eliáš byl člověk jako my, a když se horlivě modlil, aby nepršelo, na zemi nezapršelo tři a půl roku.

[18]Když se pak modlil znovu, nebe vydalo déšť a země úrodu.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter, [20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[19]Bratři moji, může se stát, že někdo z vás zbloudí od pravdy a někdo ho obrátí zpět. [20]Vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání jeho duši před smrtí a přikryje množství hříchů.

Primeira epístola de Pedro	1 List Petrův

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

1 Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

2 eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

3 Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

4 para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

5 que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

6 Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

7 para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

8 a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

1 Petr 1

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, přistěhovalcům rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadokii, Asii a Bitynii,

2 vyvoleným prozřetelností Boha Otce skrze posvěcení Ducha k poslušnosti a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a hojný pokoj.

Živá naděje

3 Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám ve svém velikém milosrdenství daroval nový život, když vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých. Povolal nás k živé naději,

4 k nepomíjivému, neposkvrněnému a nevadnoucímu dědictví, které vás čeká v nebi,

5 zatímco vás Boží moc skrze víru opatruje ke spáse, která se zjeví na konci času.

6 Proto se radujte, i kdybyste teď museli nakrátko snášet různé zkoušky.

7 I pomíjivé zlato se přece zkouší ohněm – vaše víra je ale mnohem vzácnější, a když se ukáže její ryzost, bude vám to ke chvále, cti a slávě v den zjevení Ježíše Krista.

8 Nikdy jste ho neviděli, a přece ho milujete. Ani teď ho ještě nevidíte, a přece v něj věříte. Radujte se tedy nevýslovnou, velkolepou radostí,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as

[9]protože dosahujete cíle své víry – spásy duší.

[10]Tuto spásu se pečlivě a pilně snažili vystihnout proroci, když prorokovali o milosti připravené pro vás.

[11]Pídili se po tom, na koho a na kdy jim ukazoval Kristův Duch, který byl v nich a předpovídal Mesiášovo utrpení a následnou slávu.

[12]Bylo jim zjeveno, že ne sobě, ale vám tím zprostředkují poselství, které vám teď přinesli ti, kdo vám kázali evangelium v Duchu svatém seslaném z nebe. Tyto věci by rádi zahlédli sami andělé!

Poslouchejte Boha

[13]S odhodlanou myslí a ve vší střízlivosti se proto spolehněte na milost, kterou vám přinese zjevení Ježíše Krista.

[14]Poslouchejte Boha jako jeho děti; nepoddávejte se choutkám, které vás ovládaly v době vaší nevědomosti.

[15]Ten, který vás povolal, je svatý – právě tak buďte svatí v celém svém životě i vy.

[16]Je přece psáno: „Buďte svatí, neboť já jsem svatý.“

[17]Bůh nikomu nestraní, ale každého soudí podle jeho skutků. Jestliže jej nazýváte

obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

svým Otcem, hleďte, abyste svůj dočasný pobyt zde prožili v posvátné úctě.

[18]Víte přece, čím jste byli vykoupeni ze svého marného životního způsobu, zděděného po předcích – nebylo to pomíjivými věcmi, stříbrem ani zlatem,

[19]ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskvrny

[20]předem vybrán už před stvořením světa, ale teď na konci časů byl zjeven kvůli vám.

[21]Díky němu věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil jej, aby tak vaše víra a naděje směřovala k Bohu.

Živé slovo

[22]Když jste poslušností pravdě očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, milujte vroucně jedni druhé z čistého srdce.

[23]Nejste přece znovuzrozeni z pomíjivého semene, ale z nepomíjivého, skrze živé a trvalé Boží slovo.

[24]Vždyť: „Každý člověk je jako tráva, všechna jeho sláva jako polní květ. Usychá tráva, kvítí uvadá,

[25]slovo Hospodinovo však věky přetrvá.“ A to slovo je evangelium, které vám bylo zvěstováno.

1 Petr 2

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

[1]Odhoďte proto všechnu zlobu, každou lest, pokrytectví, závist i všechno pomlouvání

[2]a jako čerství novorozenci se dožadujte neředěného mléka Božího slova, abyste jím rostli ke spáse –

[3]pokud jste ovšem okusili, jak laskavý je Pán.

Živé kameny

[4]Když přicházíte k němu, k živému kameni zavrženému lidmi, ale vyvolenému a vzácnému před Bohem,

[5]sami se stáváte živými kameny ve stavbě duchovního chrámu a svatým kněžstvem přinášejícím duchovní oběti přijatelné před Bohem díky Ježíši Kristu.

[6]V Písmu přece stojí: „Hle, pokládám na Sionu úhelný kámen vyvolený a vzácný, a kdokoli věří v něj, se jistě nezklame.“

[7]Pro vás věřící je tedy vzácný, ale pro nevěřící je to „Kámen staviteli zavržený, jenž se stal kamenem úhelným,“

[8]a také „Kámen úrazu a skála pohoršení.“ To platí pro ty, kdo se nad Slovem urážejí a odmítají je, což se stalo jejich údělem.

[9]Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví, abyste hlásali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

[10] vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

[11] Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

[12] mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

[13] Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

[14] quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

[15] Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

[16] como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

[17] Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[10]Kdysi jste ani nebyli lidem, ale teď jste lid Boží; nedocházeli jste milosrdenství, ale teď jste milosrdenství došli.

V jeho šlépějích

[11]Milovaní, jsme tu jen cizinci a přistěhovalci, a tak vás vyzývám: Zdržujte se tělesných žádostí, jež ohrožují duši,

[12]a veďte mezi pohany poctivý život. Místo aby vás pomlouvali jako zločince, ať raději oslavují Boha v den navštívení, protože viděli vaše dobré skutky.

[13]Kvůli Pánu se podřizujte veškerému lidskému zřízení, ať už císaři jakožto hlavě státu

[14]nebo těm, které pověřil trestat zločince a odměňovat ty, kdo jednají dobře.

[15]Vždyť Boží vůle je, abyste svým dobrým jednáním umlčovali hloupé řeči nevědomých.

[16]Žijte jako svobodní lidé, ne ovšem jako ti, kdo údajnou svobodou zastírají vlastní špatnost, ale jako Boží služebníci.

[17]Všechny ctěte, sourozence milujte, před Bohem mějte bázeň, k císaři úctu.

[18]Služebníci, s nejvyšší vážností se podřizujte svým pánům – nejenom dobrým a vlídným, ale i zlým.

19 porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.
20 Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.
21 Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,
22 o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;
23 pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,
24 carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.
25 Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

1 Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

19Když někdo nevinně trpí kvůli zbožnému svědomí, zaslouží si chválu.

20Co je ale záslužného na tom, když budete biti za vlastní chyby? Trpíte-li ovšem kvůli dobrým činům, je to před Bohem vzácné.

21Vždyť právě k tomu vás povolal! Sám Kristus trpěl za vás, a tak vám dal příklad, abyste šli v jeho šlépějích:

22 „On se nikdy nedopustil hříchu a v ústech neměl žádnou lest.“

23Když ho uráželi, neodpovídal, když trpěl, nehrozil, ale ponechával vše Tomu, který soudí spravedlivě.

24On sám na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlnosti. Jeho rány vás uzdravily!

25Byli jste přece jako bloudící ovce, ale teď jste se vrátili k Pastýři a Strážci svých duší.

Prožít šťastný život

1 Petr 3

1Vy, ženy, se podřizujte svým manželům. Někteří z nich odmítají Slovo, ale mohou být získáni beze slov jednáním svých žen,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[2]když uvidí, jak čistý a uctivý život vedete.

[3]Vaše krása nespočívá ve vnějších věcech – v okázalých účesech, zlatých šperčích a nádherných šatech –

[4]ale ve vašem srdci. Ozdobte své nitro nepomíjivou krásou krotkého a pokojného ducha, který je před Bohem velmi vzácný.

[5]Tuto krásu mívaly kdysi ony svaté ženy, které doufaly v Boha. Podřizovaly se svým manželům,

[6]tak jako Sára poslouchala Abrahama a mluvila o něm jako o svém pánu. I vy jste jejími dcerami, když jednáte dobře a nedáte se ničím zastrašit.

[7]A vy, muži, mějte ke svým manželkám porozumění. Prokazujte jim úctu jakožto slabšímu pohlaví a jako spoluděrdičkám daru života, aby vašim modlitbám nestálo nic v cestě.

[8]Konečně, buďte všichni svorní, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a skromní.

[9]Neodplácejte zlo zlem ani zlořečení zlořečením, ale naopak žehnejte. K tomu jste přece povoláni a za to máte obdržet požehnání.

[10]Vždyť: „Chce někdo prožít šťastný život, chce někdo okusit dobré dny? Takový ať chrání svůj jazyk před zlem, v jeho ústech ať není žádná lest.

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de

[11] Ať odmítá zlo a koná dobro, usiluje o pokoj a nechá se jím vést.

[12] Hospodinovy oči hledí ke spravedlivým, uši naklání k jejich modlitbám, Hospodinova tvář je ale obrácená proti pachatelům zla.“

Důvod vaší naděje

[13] Kdo by vám ublížil, když budete horlivě konat dobro?

[14] I kdybyste však měli pro spravedlnost trpět, blaze vám. „Nemějte strach z toho, čím vás straší, nenechte se tím vylekat.“

[15] Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje.

[16] Vždy ovšem s vlídností a úctou a s dobrým svědomím, aby se ti, kdo vás pomlouvají, zastyděli, že napadali váš poctivý život v Kristu.

[17] Je-li však Boží vůlí, abyste trpěli, je lepší trpět za dobré činy nežli za zlé.

[18] Vždyť i Kristus, sám spravedlivý, jednou trpěl za hříchy nespravedlivých, aby vás přivedl k Bohu. V těle podstoupil smrt, ale v Duchu dostal život.

[19] Tehdy přišel kázat duchům v žaláři –

[20] těm, kteří kdysi za Noemových dnů nechtěli uposlechnout, zatímco Bůh

Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que,

trpělivě čekal, než se postaví archa, v níž se skrze vodu zachránilo jen několik (totiž osm) duší.

[21]Naplněním tohoto předobrazu je křest, který nám teď přináší záchranu – nejde o omytí tělesné špíny, ale o závazek dobrého svědomí před Bohem – skrze vzkříšení Ježíše Krista,

[22]který odešel do nebe a je po Boží pravici, kde jsou mu poddáni andělé, vlády i moci.

Nadešel konec

1 Petr 4

[1]I Kristus podstoupil tělesné utrpení, a tak se stejným odhodláním vyzbrojte i vy. Kdo trpěl na těle, skoncoval s hříchem,

[2]takže zbytek svého života v těle už nevěnuje lidským tužbám, ale Boží vůli.

[3]Už máme dost toho marnění času, v jakém si libují pohané: života v nestydatých vášních, v opilství, obžerství, v pitkách a v nechutné modloslužbě.

[4]Když už se s nimi nevrháte do bezbřehé prostopášnosti, je jim to divné a pomlouvají vás.

[5]Jednou však musí složit účty Tomu, který je připraven soudit živé i mrtvé.

[6]Proto bylo evangelium zvěstováno i těm, kdo jsou už mrtví – ačkoli byli jako lidé v těle odsouzeni, v Duchu jsou živí u Boha.

mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

7 Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

8 Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

9 Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

10 Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

11 Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

12 Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

13 pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

14 Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

7Všemu nadešel konec. Proto se vzpamatujte a probuďte se k modlitbám,

8především si ale zachovejte vzájemnou lásku, vždyť „láska přikryje množství hříchů.“

9Projevujte si navzájem pohostinnost se vší ochotou.

10Každý z vás dostal nějaký dar, a tak si jimi navzájem služte jako dobří správci rozmanité Boží milosti.

11Když někdo mluví, ať jsou to Boží slova; když někdo slouží, ať je to v síle, kterou dává Bůh, aby byl Bůh vždy oslavován skrze Ježíše Krista, jemuž patří sláva i moc na věky věků! Amen.

Zkouška ohněm

12Milovaní, nedivte se té zkoušce ohněm, jež na vás přišla – není to přece nic divného.

13Spíše se radujte, že máte podíl na Kristově utrpení, vždyť až se zjeví jeho sláva, budete jásat radostí!

14Když nesete urážky pro Kristovo jméno, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

[15]Ať nikdo z vás netrpí jako vrah, zloděj, zločinec nebo udavač.

[16]Trpí-li však jako křesťan, ať se za to nestydí, ale chválí za to jméno Boha.

[17]Přišel čas soudu a první na řadě je Boží dům. Je-li to, co se děje nám, teprve začátek, jaký konec čeká ty, kdo odmítají Boží evangelium?

[18] „Je-li spravedlivý stěží spasen, co bude s bezbožným a hříšníkem?“

[19]Ať proto ti, kdo trpí podle Boží vůle, svěřují své duše věrnému Stvořiteli a pokračují v dobrém jednání.

Pokorné zahrne milostí

1 Petr 5

[1]Starší mezi vámi prosím jako váš spolustarší, svědek Kristových utrpení a účastník slávy, která bude zjevena:

[2]Paste Boží stádo, které je u vás, a bděte nad ním – ne z povinnosti, ale dobrovolně, jak se to Bohu líbí, ne kvůli prospěchu, ale nezištně.

[3]Nepanujte nad svěřeným stádem, ale jděte mu příkladem,

[4]abyste, až se ukáže ten nejvyšší Pastýř, přijali nevadnoucí věnec slávy.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[5]Vy, mladší, se podřizujte starším a všichni se oblékněte pokorou vůči sobě navzájem, vždyť „Bůh se staví proti pyšným, pokorné ale zahrne milostí."

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[6]Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, a on vás v pravý čas povýší.

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[7]Všechnu svou starost svěřte jemu, vždyť jemu na vás záleží.

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

[8]Probuďte se, mějte se na pozoru! Váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí lev a hledá kořist.

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[9]Postavte se mu jakožto silní ve víře a vězte, že stejné utrpení zakoušejí vaši bratři po celém světě.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[10]Když projdete tímto krátkým utrpením, Bůh veškeré milosti, který vás v Kristu Ježíši povolal do své věčné slávy, vás obnoví, upevní, posílí a ukotví.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Jemu náleží moc navěky! Amen.

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[12]S pomocí Silvana, kterého považuji za věrného bratra, jsem vám napsal tento krátký list, abych vás povzbudil a ujistil vás, že toto je pravá Boží milost. Stůjte v ní pevně.

13 Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

14 Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

13Pozdravuje vás vaše spoluvyvolená církev v Babylonu a Marek, můj syn.

14Pozdravte se navzájem polibkem lásky. Pokoj vám všem, kdo jste v Kristu.

Segunda epístola de Pedro	2 List Petrův

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

1 Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

2 graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

3 Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

4 pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

5 por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

6 com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

7 com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

8 Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

2 Petr 1

1Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří dosáhli stejně vzácné víry jako my díky spravedlnosti našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista:

2Milost vám a hojný pokoj skrze poznání Boha a Ježíše, našeho Pána.

Účast na Boží povaze

3Všechno, co potřebujeme k životu a zbožnosti, nám darovala jeho božská moc, když jsme poznali Toho, který nás povolal ve své slávě a ušlechtilosti.

4Takto nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste skrze ně získali účast na Boží povaze a unikli zkáze, do níž se svět ve své žádostivosti řítí.

5Proto se ze všech sil snažte přidat ke své víře ušlechtilost, k ušlechtilosti poznání,

6k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti vytrvalost, k vytrvalosti zbožnost,

7ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.

8Když v těchto věcech porostete, dojdete k poznání našeho Pána Ježíše Krista a to vám zabrání v nečinnosti a neplodnosti.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa

[9]Komu však tyto věci chybí, ten je slepý a krátkozraký, neboť zapomněl na to, jak byl očištěn od svých starých hříchů.

[10]Bratři, snažte se stále více potvrzovat své povolání a vyvolení, protože když to budete dělat, nikdy nepadnete.

[11]Takto se vám dokořán otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Lampa v temnotách

[12]Tyto věci vám chci i nadále bez přestání připomínat, ačkoli je znáte a pevně stojíte v pravdě, kterou jste přijali.

[13]Dokud přebývám v tomto stanu, považuji za svou povinnost burcovat vás a upomínat,

[14]neboť vím, že stan mého těla bude brzy složen, jak mi oznámil náš Pán Ježíš Kristus.

[15]Vynasnažím se tedy, abyste si i po mém odchodu mohli tyto věci stále připomínat.

[16]Když jsme vám pověděli o moci našeho Pána Ježíše Krista a o jeho příchodu, nedrželi jsme se vymyšlených bájí, ale mluvili jsme jako očití svědkové jeho slávy.

[17]Tu slávu a čest přijal od Boha Otce, když k němu z velkolepé slávy zazněl hlas:

lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

„Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“

[18]My jsme s ním byli na oné svaté hoře a ten hlas z nebe jsme sami slyšeli.

[19]Navíc tu máme nesmírně spolehlivé slovo proroků a vy děláte dobře, že se ho držíte jako lampy zářící v temnotách, dokud se nerozbřeskne den a ve vašich srdcích nevzejde jitřenka.

[20]Především vězte, že žádné proroctví Písma nevzniklo z vlastního názoru proroka.

[21]Proroctví totiž nikdy nepřišlo z lidské vůle, ale Boží lidé mluvili, jak byli puzeni Duchem svatým.

Falešní proroci

2 Petr 2

[1]V Božím lidu však bývali i falešní proroci, stejně jako mezi vámi budou falešní učitelé, kteří pokoutně zavedou zhoubné bludy. Budou dokonce zapírat i Pána, který je vykoupil, a tak na sebe přivedou rychlou záhubu.

[2]Mnozí je budou v jejich nestydatosti následovat a cesta pravdy se kvůli nim ocitne v opovržení.

[3]Budou se s vámi pokoušet chamtivě kupčit vymyšlenými řečmi, ale jejich odsouzení už dávno nezahálí a jejich záhuba nespí.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[4]Bůh přece neušetřil anděly, když zhřešili, ale svrhl je do pekla, kde spoutáni řetězy ve tmě čekají na soud.

[5]Neušetřil ani ten starý bezbožný svět, když jej zaplavil potopou, ale kazatele spravedlnosti Noema a sedm lidí s ním zachránil.

[6]Města Sodomu a Gomoru obrátil v popel, když je pro výstrahu budoucím bezbožníkům odsoudil ke zkáze,

[7]ale spravedlivého Lota, ztrápeného nestydatým chováním těch zvrhlíků, vysvobodil.

[8]Dokud ten spravedlivý mezi nimi bydlel, jeho spravedlivou duši den co den trápily zločiny, které viděl a slyšel páchat.

[9]Pán tedy umí vysvobozovat zbožné ze zkoušek, ale nespravedlivé čeká jeho trest v den soudu,

[10]zvláště pak ty, kdo se podvolují nečistému tělesnému chtíči a přezírají Pánovu vládu. Tito samolibí drzouni se dokonce nebojí vysmívat se nebeským mocnostem.

[11]Přitom ani andělé, o tolik větší v síle a moci, nad nimi před Pánem nevynášejí potupný rozsudek.

[12]Tihle se však chovají pudově jako nerozumná zvířata, určená k ulovení a na porážku. Čemu nerozumějí, tomu se vysmívají, ale jejich vlastní zkaženost je zničí –

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e

[13]odplata za jejich špatnost je nemine. Jejich zálibou je denní hýření; na vašich hodech jsou poskvrnou a hanbou, když na nich hýří ve svých rozmarech.

[14]S očima plnýma cizoložství nenasytně baží po hříchu, se srdcem vycvičeným v chamtivosti lákají nestálé duše. Proklatci!

[15]Opustili přímou cestu a zabloudili. Vydali se cestou Balaáma, syna Beorova, jemuž se zalíbila odměna za špatnost.

[16]Za své provinění byl ovšem napomenut: němá oslice promluvila lidským hlasem a proroka v jeho nepříčetnosti zastavila.

[17]Jsou to prameny bez vody, mraky hnané vichřicí, které čeká jen černá tma.

[18]Když honosně řeční o marnostech, lákají tělesným chtíčem a nestydatostmi lidi, kteří právě unikli životu v bludu.

[19]Slibují jim svobodu, ale sami jsou otroky zkázy – čemukoli se kdo poddá, to ho zotročí!

[20]Když lidé skrze poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista uniknou špíně světa, ale potom se do ní znovu zapletou a podlehnou jí, budou na tom nakonec hůře než na začátku.

são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

21 Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

22 Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

1 Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

2 para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

3 tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

4 e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

5 Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

21Bylo by pro ně lepší nepoznat cestu spravedlnosti, než se po jejím poznání odvrátit od svatého přikázání, které dostali.

22Stalo se jim, co se říká v tom pravdivém přísloví: „Pes se vrátil ke svým zvratkům“ a „Umytá svině se znovu válí v bahně.“

Pánův den

2 Petr 3

1Milovaní, píšu vám už druhý dopis. V obou jsem se vás snažil upomínat a burcovat vaši ryzí mysl,

2abyste pamatovali na to, co předpověděli svatí proroci, a na to, co vám skrze vaše apoštoly přikázal Pán a Spasitel.

3Především vězte, že v posledních dnech přijdou nehorázní posměvači vedení svými vlastními choutkami

4a budou říkat: „Co je s tím slibem o jeho příchodu? Otcové už zemřeli a všechno zůstává, jak to bylo od počátku stvoření!“

5Takoví si nechtějí uvědomit, že nebe a země kdysi dávno vznikly Božím slovem z vody a skrze vodu;

6 pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

6a tou vodou byl tehdejší svět zatopen a zničen.

7 Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

7Totéž slovo udržuje a uchovává nynější nebe a zemi pro oheň, který je čeká v den soudu a záhuby bezbožných lidí.

8 Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

8Jednu věc si uvědomte, milovaní: u Pána je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.

9 Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

9Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.

10 Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

10Pánův den ovšem přijde jako zloděj. Toho dne se nebesa s rachotem zřítí, živly se rozpustí žárem a země se všemi svými skutky bude odhalena.

11 Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

11Má-li být všechno takto zničeno, jak svatě a zbožně tedy musíte žít vy,

12 esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

12kteří dychtivě vyhlížíte příchod Božího dne! Nebesa se tehdy rozplynou ohněm a živly se roztaví žárem,

13 Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

13my ale vyhlížíme nové nebe a novou zemi – domov spravedlnosti.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

Chraňte se

14 Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,
15 e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,
16 ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.
17 Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;
18 antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

14Nuže, milovaní, vyhlížejte to všechno a snažte se, aby vás Pán zastihl v pokoji, neposkvrněné a bezúhonné.
15Trpělivost našeho Pána chápejte jako příležitost ke spáse. (Tak vám to také s moudrostí, kterou dostal, píše náš milovaný bratr Pavel,
16který tyto věci zmiňuje ve všech svých listech. Některé z nich jsou nesnadno srozumitelné, a tak je nevědomí a nestálí lidé k vlastní záhubě překrucují stejně jako ostatní Písma.)
17Vy, milovaní, to víte předem, a tak se chraňte. Nenechte se strhnout bludem těch zvrhlíků, neodpadejte od své stálosti.
18Kéž stále rostete v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní i navěky. Amen.

Primeira epístola de João	1 List Janův

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

1 O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

2 (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

3 o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

4 Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

5 Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

6 Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

7 Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

8 Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

1 Jan 1

Prolog

1Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme pozorovali, čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali – o Slovu života:

2Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli a svědčíme o něm. Zvěstujeme vám věčný život, který byl u Otce a byl nám zjeven.

3Zvěstujeme vám, co jsme viděli a slyšeli, abyste i vy měli spolu s námi podíl na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

4Toto píšeme, aby naše radost byla dokonalá.

Bůh je světlo

5Toto je poselství, které jsme slyšeli od něj a které vám předáváme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma.

6Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom žijeme ve tmě, lžeme a nežijeme v pravdě.

7Žijeme-li však ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

8Říkáme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.
[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;
[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.
[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.
[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.
[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:
[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[9]Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý – odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti.

[10]Říkáme-li, že jsme nehřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás není.

1 Jan 2

[1]Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého.

[2]On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

[3]Jak můžeme vědět, že ho známe? Podle toho, zda dodržujeme jeho přikázání.
[4]Kdo říká: „Znám ho," a přitom se nechová podle jeho přikázání, ten je lhář a není v něm pravda.

[5]Kdo ale zachovává jeho slovo, v tom se láska k Bohu opravdu naplnila. Podle toho se pozná, zda jsme v něm.

[6]Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít, jako žil on.

Nové přikázání

[7]Nepíšu vám, milovaní, žádné nové přikázání, ale to staré, které jste měli od počátku – je to ono staré přikázání, to slovo, které jste slýchali od počátku.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8]To, co vám píšu, je však zároveň nové přikázání, neboť se naplňuje v něm i ve vás. Tma pomíjí a pravé světlo už svítí.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9]Kdo říká, že je ve světle, a přitom nenávidí bratra, je až dosud ve tmě.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10]Kdo miluje bratra, zůstává ve světle a nikomu není kamenem úrazu.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11]Kdo ale bratra nenávidí, zůstává ve tmě. Chodí tmou a neví, kam jde, neboť mu oči zaslepila tma.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12] Píšu vám, drazí, že jsou vám pro jeho jméno odpuštěny hříchy.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13] Píšu vám, otcové, že jste poznali Toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad tím Zlým.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14] Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali Toho, který je od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a Boží slovo ve vás zůstává a zvítězili jste nad tím Zlým.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15]Nemilujte svět ani to, co je v něm. Kdo má v lásce tento svět, nemá v sobě lásku k Otci.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16]Svět je samá touha těla, touha očí, namyšlenost života – nic z toho není z Otce, vše je to ze světa.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

[17]Svět pomíjí tak jako jeho touhy, ale kdo plní Boží vůli, trvá navěky.

Os anticristos

Kdo zapírá Syna, nemá ani Otce

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[18]Drazí, je tu poslední hodina. Slyšeli jste, že přijde Antikrist? Teď se objevila spousta antikristů, a tak víme, že je poslední hodina.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[19]Odešli od nás, ale nepatřili k nám. Kdyby patřili k nám, zůstali by s námi; oni však od nás odešli, aby se ukázalo, že nikdo z nich nepatřil k nám.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[20]Vy ale máte pomazání od Svatého a všichni rozumíte.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[21]Nepíšu vám proto, že byste neznali pravdu, ale protože ji znáte a protože žádná lež nemá nic společného s pravdou.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[22]Kdo jiný je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je ten antikrist, který zapírá Otce i Syna.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[23]Žádný, kdo zapírá Syna, nemá ani Otce. Kdo však vyznává Syna, ten má i Otce.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[24]Ať ve vás tedy zůstává, co jste slyšeli od počátku. Když ve vás zůstane, co jste slyšeli od počátku, pak i vy zůstanete v Synu a v Otci.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[25]A to je to zaslíbení, které máme od něj: věčný život.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

[26]Tyto věci jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[27]Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné – není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[28]Ano drazí, zůstávejte v něm, abychom očekávali jeho zjevení se smělou důvěrou a nemuseli se stydět, až přijde.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[29]Víte přece, že on je spravedlivý. Vězte také, že každý, kdo žije spravedlivě, se narodil z něj.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

Boží děti

1 Jan 3

[1]Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi – a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[2]Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[3]Každý, kdo k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[4]Každý, kdo páchá hřích, páchá zločin, vždyť hřích je zločin!

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[5]Víte, že on se ukázal, aby naše hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

[6]Kdo v něm zůstává, tedy nehřeší, ale kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[7]Nenechte se nikým oklamat, drazí. Kdo žije spravedlivě, je spravedlivý, jako je spravedlivý on.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[8]Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[9]Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

[10]Podle toho se poznají děti Boží a děti ďábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

Milujme jedni druhé

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[11]To je to poselství, které jste slyšeli od počátku: Milujme jedni druhé.

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[12]Ne jako Kain, který patřil tomu Zlému a zavraždil svého bratra. A proč ho zavraždil? Protože jeho skutky byly zlé, ale skutky jeho bratra spravedlivé.

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[13]Nedivte se, bratři, pokud vás svět nenávidí.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[14]My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo

[15]Kdo nenávidí bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah v sobě nemá věčný život.

assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16]Takto jsme poznali, co je láska, že on za nás položil svůj život. I my tedy musíme pokládat život za bratry.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17]Když si někdo žije dobře a vidí svého bratra v nouzi, ale odepře mu milosrdenství, jak v sobě může mít Boží lásku?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18]Nemilujme pouhými slovy, drazí, ale opravdovými skutky.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[19]Takto poznáme, že patříme pravdě, a ujistíme své srdce před ním.

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[20]Kdyby nás odsuzovalo naše vlastní srdce, co teprve Bůh, který je větší než naše srdce a ví všechno!

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21]Milovaní, jestliže nás srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22]a přijímáme od něj vše, oč prosíme, neboť dodržujeme jeho přikázání a děláme, co se mu líbí.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23]A to je to jeho přikázání: abychom věřili jménu jeho Syna Ježíše Krista a milovali jedni druhé, jak nám přikázal.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

[24]Kdo dodržuje jeho přikázání, zůstává v něm a on zas v něm. A jak můžeme vědět, že v nás zůstává? Podle Ducha, kterého nám dal.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

Nevěřte všemu

1 Jan 4

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[1]Milovaní, nevěřte všemu, co je duchovní, ale rozlišujte, zda jsou ti duchové z Boha. Do světa totiž vyšla spousta falešných proroků.

[2]Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista přišlého v těle, je z Boha.

[3]Žádný duch, který Ježíše nevyznává, ovšem není z Boha, ale je to ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že má přijít. Už teď je na světě!

[4]Vy jste však z Boha, drazí, a zvítězili jste nad nimi. Ten, který je ve vás, je totiž větší než ten, který je ve světě.

[5]Oni jsou ze světa; proto mluví světsky a svět je poslouchá.

[6]My jsme z Boha. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdo není z Boha, neposlouchá nás. Podle toho poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.

Bůh je láska

[7]Milujme jedni druhé, milovaní – vždyť láska je z Boha. Každý, kdo miluje, se narodil z Boha a zná Boha.

[8]Kdo nemiluje, nezná Boha – vždyť Bůh je láska.

[9]V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal Bůh na svět, abychom skrze něj získali život.

10 Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

10V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

11 Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

11Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, musíme i my milovat jedni druhé.

12 Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

12Boha nikdy nikdo neviděl. Když ale milujeme jedni druhé, Bůh v nás přebývá a jeho láska v nás došla naplnění.

13 Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

13Jak můžeme vědět, že zůstáváme v něm a on v nás? Podle toho, že nám dal díl svého Ducha.

14 E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

14A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna, Spasitele světa.

15 Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

15Kdokoli vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom přebývá Bůh a on v Bohu.

16 E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

16A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

17 Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

17Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.

18 No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

18V lásce není žádný strach. Láska, jež došla naplnění, zahání strach pryč, neboť strach přináší muka. Kdo se však bojí, nedošel v lásce k naplnění.

19 Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

19My milujeme, neboť on první miloval nás.

20 Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que

20Kdo říká „Miluji Boha“ a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo

não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

21 Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

1 Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

2 Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

3 Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

4 porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

5 Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

6 Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

7 Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

8 E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí.

21Máme tedy od něj toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.

Víra přemáhá svět

1 Jan 5

1Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, se narodil z Boha. Každý, kdo miluje toho, který zplodil, miluje i toho, který se z něj narodil.

2To, že milujeme Boží děti, se pozná podle toho, že milujeme Boha a plníme jeho přikázání.

3Láska k Bohu je v tom, abychom plnili jeho přikázání – a jeho přikázání nejsou těžká.

4Všechno, co se narodilo z Boha, přece přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra.

5Kdo jiný přemáhá svět než ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

6To je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus – nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. Duch je ten, který to dosvědčuje, protože Duch je pravda.

7Jsou tu tedy tři svědkové:

8Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes,

[9]Když přijímáme lidské svědectví, oč větší je svědectví Boží! A toto je svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

[10]Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě. Kdo Bohu nevěří, udělal z něj lháře, neboť neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

[11]A to svědectví je toto: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.

[12]Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.

[13]Tyto věci píšu vám, kteří věříte ve jméno Božího Syna, abyste věděli, že máte věčný život.

Epilog

[14]Toto je smělá důvěra, kterou k němu máme: Kdykoli o něco prosíme podle jeho vůle, slyší nás.

[15]A když víme, že nás slyší, kdykoli o něco prosíme, pak víme, že to, oč jsme jej prosili, dostáváme.

[16]Když někdo vidí svého bratra hřešit, ovšem hříchem, který není k smrti, ať se modlí a Bůh mu dá život. To platí o těch, kdo nehřeší k smrti. Je ovšem i hřích k smrti a neříkám, aby se modlil za takový.

[17]Každá špatnost je hřích, ale ten hřích nemusí být k smrti.

[18]Víme, že žádný, kdo se narodil z Boha, nehřeší. Kdo se narodil z Boha, opatruje se, aby se ho ten Zlý nedotýkal.

Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[19]Víme, že my jsme z Boha, ale celý svět leží ve Zlu.

[20]A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

[21]Vyvarujte se model, drazí!

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

2 por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

3 a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

4 Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

5 E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

6 E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

7 Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

8 Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

2. List Janův

2 Jan 1

1Já starší píšu vyvolené paní i jejím dětem, které miluji v pravdě (a nejen já, ale všichni, kteří poznali pravdu),

2kvůli pravdě, která v nás zůstává a bude s námi navěky:

3Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce i od Ježíše Krista, Otcova Syna, ať je s námi v pravdě a lásce.

Pravda a blud

4Udělalo mi nesmírnou radost, když jsem zjistil, jak některé z tvých dětí žijí v pravdě, podle přikázání, které jsme dostali od Otce.

5Prosím tě tedy, paní, ne jako bych ti psal nové přikázání, ale jen to, které jsme měli od počátku: Milujme jedni druhé.

6V tom je láska, abychom žili podle jeho přikázání. To přikázání jste slyšeli od počátku, a tak podle něj žijte.

7Do světa totiž vyšla spousta bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista přišlého v těle. Každý takový je bludař a antikrist.

8Proto si dejte pozor, abychom neztratili to, oč jsme usilovali; nenechme se připravit o plnou odplatu.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Každý, kdo nezůstává v Kristově učení, ale opouští je, ztrácí Boha. Kdo zůstává v jeho učení, ten má Otce i Syna.

[10]Pokud k vám někdo přichází s jiným než tímto učením, nepřijímejte ho do domu ani ho nevítejte.

[11]Kdo takového vítá, stává se jeho spoluviníkem.

[12]Napsal bych vám ještě mnohem více, ale nechci to svěřit papíru a inkoustu. Mám totiž naději, že se k vám dostanu a promluvím s vámi tváří v tvář, aby naše radost byla dokonalá.

[13]Pozdravují tě děti tvé vyvolené sestry.

Terceira epístola de João	3. List Janův

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele

3 Jan 1

[1]Já starší píšu milovanému Gaiovi, kterého miluji v pravdě.

[2]Milovaný, především si přeji, abys ve všem prospíval a byl zdráv, tak jako prospívá tvá duše.

Chceme pomáhat pravdě

[3]Udělalo mi nesmírnou radost, když přišli bratři a vydávali svědectví o tvé opravdovosti a o tom, jak žiješ v pravdě.

[4]Nemám větší radost než slyšet, že mé děti žijí v pravdě!

[5]Milovaný, prokazuješ svou věrnost v tom, jak se chováš k bratrům a zvláště k hostům.

[6]Oni sami vydali před církví svědectví o tvé lásce. Uděláš dobře, když je vypravíš na cestu, jak se to Bohu líbí.

[7]Jsou přece na cestách kvůli jeho jménu a od pohanů nic nepřijímají.

[8]Chceme-li tedy pomáhat pravdě, musíme takové lidi přijímat.

[9]Psal jsem o tom vaší církvi, ale Diotrefes, který tak rád poroučí druhým, nás neuznává.

[10]Proto až přijdu, připomenu, co dělá, když o nás šíří ty zlé nesmysly. A jako by toho nebylo dost, nejenže sám bratry

mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

nepřijímá, ale druhým to zakazuje a vyhání je z církve.

11 Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

11Milovaný, neber si příklad ze zlého, ale z dobrého. Kdo jedná dobře, je z Boha; kdo jedná zle, Boha vůbec neviděl.

12 Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

12Demetrios má dobré svědectví ode všech, i od samotné pravdy. I my mu vydáváme svědectví a víš, že naše svědectví je pravdivé.

Informações finais. Saudações

13 Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

13Napsal bych ti ještě mnohem více, ale nechci ti psát inkoustem a perem.

14 pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

14Mám totiž naději, že tě brzy uvidím a promluvíme spolu tváří v tvář.

15 A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

15Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdravuj každého z přátel osobně.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

1 Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

2 a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

3 Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

4 Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

5 Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

6 e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

7 como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se

List Judův

Juda 1

1Juda, služebník Ježíše Krista a bratr Jakubův, povolaným, kteří jsou milovaní v Bohu Otci a zachovaní pro Ježíše Krista:

2Milosrdenství vám a pokoj i láska v hojnosti.

Bojujte o víru

3Milovaní, jakkoli jsem toužil napsat vám o našem společném spasení, považuji teď za nutné napomenout vás, abyste ze všech sil bojovali o víru, která byla jednou provždy darována svatým.

4Vloudili se totiž mezi nás jistí lidé, jejichž odsouzení bylo už dávno popsáno. Tito bezbožníci zaměňují milost našeho Boha za nestydatost, a tak zapírají toho jediného Panovníka, našeho Pána Ježíše Krista.

Odpadlíci od víry

5I když to všechno už sami víte, chci vám připomenout, že Pán sice vysvobodil svůj lid z Egypta, ale ty z nich, kteří mu nevěřili, potom zahubil.

6Právě tak to bylo s anděly, kteří nezůstali ve svém původním stavu, ale opustili své určené místo. Bůh je uvěznil ve věčných okovech, aby v nejhlubší tmě čekali na soud toho velikého dne.

7Právě tak to bylo se Sodomou a Gomorou a s okolními městy, která se podobně jako

entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes,

tito oddala smilstvu a propadla zvrhlosti. Nyní slouží jako varování před trestem věčného ohně.

[8]Stejně tak tito blouznivci przní své tělo, nedbají na Pánovu vládu a vysmívají se nebeským mocnostem.

[9]Přitom ani archanděl Michael, když se s ďáblem přel o Mojžíšovo tělo, neodvážil se vynést potupný rozsudek, ale řekl: „Ztrestej tě Hospodin!“

[10]Tito se však vysmívají tomu, co neznají, a to, co znají pudově jako nerozumná zvířata, je vede do záhuby.

[11]Běda jim! Vydali se Kainovou cestou, pro zisk propadli bludu jako Balaám, zahynuli ve vzpouře jako Korach!

[12]Tito lidé hyzdí vaše hody lásky, kterých se bezostyšně účastní. Jsou to pastýři pečující sami o sebe, jsou to mraky bez vody unášené větry, podzimní stromy bez ovoce, dvakrát mrtvé a vykořeněné,

[13]divoké mořské vlny chrlící své vlastní hanebnosti, bludné hvězdy, jež navěky čeká jen černá tma.

para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também

[14]V sedmé generaci od Adama o nich prorokoval Enoch, když řekl: „Hle, Pán přichází s nesčíslnými tisíci svých svatých,

[15] aby soudil všechny lidi a každého usvědčil ze všech jejich bezbožných skutků, které bezbožně páchali, a kvůli všem tvrdým slovům, která ti bezbožní hříšníci proti němu mluvili.“

[16]To jsou ti reptáci a nespokojenci vedení vlastními choutkami, honosní mluvkové, ziskuchtiví pochlebovači! Budujte na víře

[17]Ale vy, milovaní, pamatujte, že to předpovídali apoštolové našeho Pána Ježíše Krista.

[18]Řekli vám, že v posledních časech se vyskytnou posměvači vedení svými bezbožnými choutkami.

[19]To jsou ti rozvraceči, tělesní lidé bez Ducha.

[20]Ale vy, milovaní, budujte svůj život na své nejsvětější víře, modlete se v Duchu svatém,

[21]uchovávejte se v Boží lásce a očekávejte, že vás milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista dovede k věčnému životu.

[22]S těmi, kdo pochybují, mějte soucit.

[23]Jiné zachraňujte jako z ohnivých plamenů. I s nimi jednejte soucitně, ale

compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

24 Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

25 ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

zároveň obezřetně – ať se vám ošklivní i šaty poskvrněné tělem!

24Tomu, který má moc uchránit vás před pádem a dovést vás do své slávy neposkvrněné a šťastné –

25jedinému Bohu, našemu Spasiteli – jemu buď skrze našeho Pána Ježíše Krista sláva a velebnost, vláda i moc přede všemi věky, nyní i po všechny věky. Amen.

Apocalipse de João	Zjevení Janovo
Apocalipse 1	**Prolog**
O título, o autor e o assunto do livro	**Zjevení 1**
1 Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,	1Zjevení Ježíše Krista, které mu svěřil Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát. Ukázal je skrze svého anděla, kterého poslal ke svému služebníku Janovi
2 o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.	2a ten vydává svědectví o všem, co viděl – je to Boží slovo a svědectví Ježíše Krista.
3 Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.	3Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a drží se toho, co je v něm napsáno. Ten čas je blízko.
Dedicatória às sete igrejas da Ásia	
4 João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono	4Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který je, který byl a který přichází, a od sedmi duchů před jeho trůnem,
5 e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,	5a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval, který nás osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví
6 e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!	6a který nás učinil králi a kněžími svému Bohu a Otci – jemu buď sláva a moc na věky věků. Amen.
7 Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!	7Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo jej probodli. Všechna pokolení země se pro něj rozpláčí. Ano, amen.

8 Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

9 Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

10 Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

11 dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

12 Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

13 e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

14 A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

15 os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

16 Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

17 Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita,

8„Já jsem Alfa i Omega," praví Pán Bůh, který je, který byl a který přichází, ten Všemohoucí

Tvář jako slunce

9Já Jan, váš bratr a společník v Ježíšově soužení, království a vytrvalosti, jsem se kvůli Božímu slovu a kvůli svědectví o Ježíši ocitl na ostrově zvaném Patmos.

10V den Páně jsem byl ve vytržení Ducha a uslyšel jsem za sebou mocný hlas, jako zvuk polnice,

11jak říká: „Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efesu, do Smyrny, do Pergamonu, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje."

12Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil. Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícnů

13a uprostřed těch svícnů jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.

14Vlasy na hlavě měl bílé jako bílá vlna, bílé jako sníh. Oči měl jako plamen ohně,

15nohy jako bronz rozžhavený v peci a hlas jako zvuk mohutných vod.

16V pravé ruce měl sedm hvězd a z úst mu vycházel ostrý dvojsečný meč. Jeho tvář zářila jako slunce v poledne.

17Když jsem ho spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou

dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední,

[18]ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Já mám klíče smrti i záhrobí.

[19]Zapiš tedy, co jsi viděl, co se děje a co se bude dít potom.

[20]Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svícnů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví a sedm svícnů je sedm církví.“

Církvi v Efesu

Zjevení 2

[1]„Andělu církve v Efesu napiš: Toto praví Ten, který drží ve své pravici těch sedm hvězd, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svícnů:

[2]Znám tvé skutky, tvou práci i tvou vytrvalost. Vím, že nemůžeš snést zlé lidi; vyzkoušel jsi ty, kdo si říkají apoštolové, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři.

[3]Vytrvale jsi snášel těžkosti pro mé jméno a nepodlehl jsi únavě.

[4]Mám ale proti tobě, že jsi ztratil svou počáteční lásku.

[5]Proto si vzpomeň, odkud jsi odpadl, čiň pokání a dřívější skutky. Nebudeš- li činit pokání, přijdu k tobě a pohnu tvým svícnem z jeho místa.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[6]Máš ovšem k dobru, že nenávidíš skutky nikolaitů; i já je nenávidím.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

[7]Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu dám jíst ze stromu života v Božím ráji.“

Carta à igreja em Esmirna

Církvi ve Smyrně

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[8]„Andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví Ten první i poslední, který byl mrtvý a ožil:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[9]Znám tvé soužení a chudobu (ale jsi bohatý), i rouhání těch, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale jsou shromáždění satanovo.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[10]Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

[11]Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“

Carta à igreja em Pérgamo

Církvi v Pergamonu

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[12]„Andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ostrý dvojsečný meč:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[13]Vím, že bydlíš tam, kde je satanův trůn, a že se držíš mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas, můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí satan.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a

[14]Mám proti tobě jen to, že u sebe máš přívržence učení Balaámova, který učil

doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

Baláka svádět syny Izraele k modlářským hodům a ke smilstvu.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[15]Podobně i ty máš přívržence učení nikolaitů.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[16]Proto čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

[17]Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu dám jíst skrytou manu a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, jež nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.“

Carta à igreja em Tiatira

Církvi v Thyatirech

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[18]„Andělu církve v Thyatirech napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a jehož nohy jsou jako bronz:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[19]Znám tvé skutky – tvou lásku, službu, věrnost a vytrvalost, i to, že tvých posledních skutků je více nežli dřívějších.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[20]Mám ale proti tobě, že necháváš ženu Jezábel, která si říká prorokyně, aby učila a sváděla mé služebníky ke smilstvu a k modlářským hodům.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[21]Dal jsem jí čas, aby činila pokání ze svého smilstva, ale ona nechce.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.
[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.
[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;
[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.
[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,
[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;
[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.
[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho

[22]Hle, uvrhnu ji na lůžko a ty, kteří s ní cizoloží, vydám velikému soužení, nebudou-li činit pokání ze svých skutků.

[23]Až zahubím její děti, všechny církve poznají, že já jsem Ten, který zkoumá mysl i srdce, a že každému z vás odplatím podle vašich skutků.

[24]Ale vám ostatním Thyatirským, vám, kteří nemáte toto učení a nepoznali jste to, čemu se říká hlubiny satanovy, pravím: Nevložím na vás jiné břemeno.

[25]Držte se ale toho, co máte, dokud nepřijdu.

[26]Kdo vítězí a zachovává mé skutky až do konce, tomu dám vládu nad národy.

[27]Bude je pást železnou holí a rozbíjet je jako hliněné nádobí

[28]– jak jsem to i já přijal od svého Otce – a dám mu jitřní hvězdu.

[29]Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

Církvi v Sardách

Zjevení 3

[1]„Andělu církve v Sardách napiš: Toto praví Ten, který má sedm duchů Božích a těch sedm hvězd: Znám tvé skutky – podle jména jsi živý, ale jsi mrtvý.

[2]Probuď se a posilni umírající zbytek, neboť jsem shledal, že tvé skutky před mým Bohem zdaleka nejsou naplněné.

achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

3 Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

3Vzpomeň si, co jsi slyšel a přijal; drž se toho a čiň pokání. Pokud se neprobudíš, přijdu jako zloděj! Ani se nedozvíš, ve kterou hodinu na tebe přijdu.

4 Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

4Máš ale v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha. Ti se budou se mnou procházet v bílém rouchu, neboť si to zaslouží.

5 O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

5Kdo vítězí, bude se oblékat bílým rouchem a jeho jméno nikdy nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly.

6 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

6Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

Carta à igreja em Filadélfia

Církvi ve Filadelfii

7 Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

7„Andělu církve ve Filadelfii piš: Toto říká ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův, který otvírá, a nikdo nezavře, a zavírá, a nikdo neotevře:

8 Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

8Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebe otevřené dveře, které nikdo nemůže zavřít. Neboť máš sice malou moc, ale zachoval jsi mé slovo a nezapřel jsi mé jméno.

9 Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

9Hle, dávám ti ze shromáždění satanova ty, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že jsem si tě zamiloval.

10 Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da

10Protože jsi zachoval slovo mé vytrvalosti, i já tě zachovám od hodiny

hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

11 Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

12 Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

13 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

14 Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

15 Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

16 Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

17 pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

18 Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

zkoušky, která má přijít na celý svět, aby byli vyzkoušeni obyvatelé země.

11Přijdu brzy. Drž se toho, co máš, aby ti nikdo nevzal vítěznou korunu.

12Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha a nevyjde již nikdy ven. Napíšu na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, Nového Jeruzaléma sestupujícího z nebe od mého Boha, i své nové jméno.

13Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Církvi v Laodikeji

14„Andělu církve v Laodikeji napiš: Toto praví Amen, ten věrný a pravý svědek, prvopočátek Božího stvoření:

15Znám tvé skutky – nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký!

16Ale že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyplivnu tě ze svých úst.

17Říkáš totiž: Jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji – a nevíš, že jsi ubohý a politováníhodný, nuzný, slepý a nahý.

18Radím ti, aby sis ode mě koupil zlato přetavené v ohni, abys byl bohatý, a bílé roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty; a své oči pomaž mastí, abys viděl.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete

[19]Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhorli se tedy a čiň pokání.

[20]Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli uslyší můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

[21]Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.

[22]Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Nebeský trůn

Zjevení 4

[1]Potom jsem se podíval, a hle, v nebi se otevřely dveře. Vtom ke mně jako polnice zazněl ten hlas, který jsem slyšel předtím: „Vystup sem a ukážu ti, co se musí stát potom.“

[2]A hned jsem byl ve vytržení Ducha: Hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl.

[3]Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu a karneolu, a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu.

[4]Okolo trůnu bylo čtyřiadvacet jiných trůnů a na těch trůnech sedělo čtyřiadvacet starců oblečených do bílých rouch a na hlavách měli zlaté koruny.

[5]Z trůnu vycházelo blýskání a hlasy hromobití. Před trůnem hořelo sedm

tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

6 Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

7 O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

8 E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

9 Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

10 os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

11 Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

ohnivých pochodní – těch sedm duchů Božích.

6Před trůnem bylo také skleněné moře jakoby z křišťálu a uprostřed trůnu i kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu.

7První bytost byla podobná lvu, druhá teleti, třetí měla tvář jako člověk a čtvrtá se podobala letícímu orlu.

8Každá z těch čtyř bytosti měla po šesti křídlech dokola a v sobě plno očí. Bez přestání, dnem i nocí, říkaly: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh Všemohoucí, který byl, který je a který přichází.“

9A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na věky věků,

10padne těch čtyřiadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu, klanějí se Živému na věky věků a hází své koruny před trůn se slovy:

11 „Hoden jsi, Pane a Bože náš, přijmout slávu a čest i moc, neboť jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle byly stvořeny a trvají.“

Zapečetěná kniha

Zjevení 5

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[1]Na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečetěmi.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[2]Potom jsem viděl silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?"

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[3]A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout.

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[4]Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden otevřít tu knihu a nahlédnout do ní.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[5]Jeden z těch starců mi však řekl: „Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Juda, kořen Davidův! On otevře tu knihu a jejích sedm pečetí."

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[6]A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí, což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[7]Přišel a vzal tu knihu z pravice Sedícího na trůnu,

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[8]a jakmile ji vzal, ty čtyři bytosti a těch čtyřiadvacet starců padlo před Beránkem na kolena. Každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que

[9]a zpívali novou píseň: „Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti, neboť jsi byl zabit a vykoupils Bohu svou krví lidi z každého pokolení a jazyka, lidu i národa.

procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[10] Učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemí.“

[11]Okolo trůnu, těch bytostí a starců jsem viděl a slyšel hlas mnoha andělů. Byly jich miliony a miliardy

[12]a volali mocným hlasem: „Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, slávu, chválu a čest!“

[13]Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: „Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!“

[14]A čtyři bytosti řekly: „Amen!“ A starci padli na kolena a klaněli se.

Prvních šest pečetí

Zjevení 6

[1]Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první ze sedmi pečetí, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojď!“

[2]A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.

[3]Když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou bytost říci: „Pojď!“

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

[4]A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý. Tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno odejmout mír ze země, aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[5]Když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: „Pojď!“ A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

[6]Zprostřed těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: „Za denní mzdu jen mírka pšenice, jen tři mírky ječmene za denní mzdu; olej a víno však nech!“

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[7]Když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: „Pojď!“

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8]A hle, spatřil jsem koně mrtvolně bledého a jméno toho, který na něm seděl, bylo Smrt a za ním šlo Záhrobí. Byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, morem a divokými šelmami.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[9]Když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10]Hlasitě volali: „Jak dlouho ještě, Pane, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?“

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que

[11]Tu bylo každému z nich dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočívají

repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

ještě krátký čas, dokud se nenaplní také počet jejich spoluslužebníků, jejich bratrů, kteří mají být zabiti tak jako oni.

O sexto selo

12 Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

12Když otevřel šestou pečeť, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev

13 as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

13a nebeské hvězdy padaly na zem, jako když fíkovník zmítaný velkým větrem shazuje své pozdní fíky.

14 e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

14Nebe zmizelo, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i ostrovy se pohnuly ze svého místa.

15 Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

15Králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní, každý otrok i každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal.

16 e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

16Tehdy říkali horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před Tím, jenž sedí na trůnu, a před hněvem Beránka!

17 porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

17Přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo obstojí?“

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

Sto čtyřiačtyřicet tisíc

Zjevení 7

1 Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

1Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres

[2]Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečetidlo živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři:

[3]„Neškoďte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

[4]A slyšel jsem počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele:

[5] z pokolení Juda 12.000 označených, z pokolení Ruben 12.000 označených, z pokolení Gád 12.000 označených,

[6] z pokolení Ašer 12.000 označených, z pokolení Neftalí 12.000 označených, z pokolení Manases 12.000 označených,

[7]z pokolení Šimeon 12.000 označených, z pokolení Levi 12.000 označených, z pokolení Isachar 12.000 označených,

[8]z pokolení Zabulon 12.000 označených, z pokolení Josef 12.000 označených, z pokolení Benjamín 12.000 označených.

Nesčíslný zástup

[9]A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečeni do bílých rouch. V rukou měli palmové ratolesti

[10]a hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi!“

[11]Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí, padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu

viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12]se slovy: „Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu Bohu na věky věků. Amen!“

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[13]Jeden z těch starců pak promluvil a zeptal se mě: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[14]Odpověděl jsem: „Pane můj, ty víš.“ Tehdy mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybílili je v krvi Beránka.

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[15]Proto jsou před Božím trůnem a slouží mu v jeho chrámu dnem i nocí. Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[16]Nebudou už nikdy hladovět ani žíznit, slunce ani horko je nespálí,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

[17]neboť je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu. Povede je k pramenům živých vod a Bůh jim setře každou slzu z očí.“

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

Sedmá pečeť

Zjevení 8

[1]Když pak otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny.

[2]Pak jsem uviděl, jak těch sedm andělů, kteří stojí před Boží tváří, dostalo sedm polnic.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa

[3]Tehdy přišel jiný anděl se zlatou kadidelnicí a postavil se k oltáři. Bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech svatých položil na zlatý oltář, který je před trůnem,

[4]a dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží tvář.

[5]Anděl pak vzal tu kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a shodil ji na zem. Tehdy nastaly hlasy, hromobití, blýskání a zemětřesení.

První čtyři polnice

[6]Těch sedm andělů se sedmi polnicemi se pak připravilo k troubení.

[7]Když zatroubil první anděl, nastalo krupobití a oheň smíšený s krví a bylo to svrženo na zem. Shořela třetina země, shořela třetina stromů a shořela veškerá zeleň.

[8]Když zatroubil druhý anděl, jako by byla do moře vržena veliká ohnivě planoucí hora. Třetina moře se obrátila v krev

[9]a v tom moři zemřela třetina stvoření majících duši a třetina lodí byla zničena.

[10]Když zatroubil třetí anděl, spadla z nebe veliká hvězda hořící jako pochodeň a padla na třetinu řek a na prameny vod.

[11]Jméno té hvězdy je Pelyněk. Třetina vod se tehdy obrátila v pelyněk a mnoho lidí kvůli těm vodám zemřelo, neboť zhořkly.

dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[12]Když zatroubil čtvrtý anděl, byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce a třetina hvězd, aby se jich třetina zatměla a třetina dne neměla světlo a podobně i noc.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[13]Potom jsem uviděl, jak prostředkem nebe letí jakýsi orel, a slyšel jsem ho hlasitě křičet: „Běda, běda, běda obyvatelům země! Ještě tři andělé mají zatroubit na své polnice!“

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era

Pátá polnice

Zjevení 9

[1]Když zatroubil pátý anděl, uviděl jsem hvězdu, jež spadla z nebe na zem a byl jí dán klíč od bezedné propasti.

[2]Když tu bezednou propast otevřela, vystoupil z propasti dým jako dým z veliké pece a dýmem té propasti se zatmělo slunce i ovzduší.

[3]Z toho dýmu pak vyšly na zem kobylky, jimž byla dána moc, taková moc, jakou mají pozemští štíři.

[4]Bylo jim řečeno, aby neškodily trávě na zemi ani žádné zeleni ani žádnému stromu, jenom lidem, kteří nemají na čele Boží znamení.

[5]Nemohly je zabíjet, ale trýznily je po pět měsíců a jejich trýznění bylo jako trýznění od štíra, když bodne člověka.

como tormento de escorpião quando fere alguém.

6 Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

6(V těch dnech budou lidé hledat smrt, ale nenaleznou ji; budou toužit zemřít, ale smrt od nich uteče.)

7 O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

7Vzhledem byly ty kobylky podobné koním připraveným k boji. Na jejich hlavách byly jakoby koruny podobné zlatu a jejich tváře byly jako tváře lidí.

8 tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

8Měly vlasy jako vlasy žen a jejich zuby byly jako lví.

9 tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

9Také měly pancíře jako pancíře ze železa a zvuk jejich křídel byl jako zvuk vozů, když množství koní běží do boje.

10 tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

10Měly ocasy s bodci jako mají štíři a v těch ocasech měly moc ubližovat lidem po pět měsíců.

11 e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

11Měly nad sebou krále, anděla propasti, který se hebrejsky jmenuje Abaddon a v řečtině má jméno Apollyon, Zhoubce.

12 O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

12První „běda“ pominulo, hle, dvojí „běda“ se blíží!

A sexta trombeta

Šestá polnice

13 O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

13Když zatroubil šestý anděl, uslyšel jsem jakýsi hlas ze čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Boží tváří,

14 dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

14jak řekl šestému andělu s polnicí: „Rozvaž ty čtyři anděly, kteří jsou svázáni u veliké řeky Eufrat!“

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.
[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.
[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.
[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;
[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.
[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;
[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por

[15]Tehdy byli rozvázáni ti čtyři andělé, připravení pro tu hodinu, den, měsíc a rok, aby pobili třetinu lidí.

[16]Jejich vojsko čítalo dvě stě milionů jezdců – zaslechl jsem totiž jejich počet.

[17]Ve vidění jsem spatřil koně a na nich jezdce s pancíři v barvě ohně, hyacintu a síry. Hlavy těch koní byly jako hlavy lvů a z tlam jim vycházel oheň, dým a síra.

[18]Těmito třemi ranami, ohněm, dýmem a sírou, jež jim vycházely z tlam, byla pobita třetina lidí.

[19]Moc těch koní je v jejich tlamách a ocasech. Jejich ocasy jsou jako hadi s hlavami, a těmi šíří zkázu.

[20]Ostatní lidé, kteří nezemřeli těmito ranami, však nečinili pokání ze skutků svých rukou; nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene a dřeva, které nevidí, neslyší ani nechodí.

[21]Nečinili také pokání ze svých vražd ani ze svého čarování, ze svého smilstva ani ze svých krádeží.

Anděl s otevřenou knížkou

Zjevení 10

[1]Uviděl jsem také jiného silného anděla, jak sestupuje z nebe, oblečen oblakem. Na

cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

2 e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

3 e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

4 Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

5 Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

6 e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

7 mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

8 A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

9 Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

10 Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como

hlavě měl duhu, jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy.

2V ruce měl otevřenou knížku a postavil se pravou nohou na moře a levou na zem.

3Vykřikl mocným hlasem, jako když řve lev, a poté, co vykřikl, promluvilo svými hlasy sedm hromů.

4Když zaznělo těch sedem hromů, chtěl jsem psát. Uslyšel jsem ale hlas z nebe: „Zapečeť, co řeklo těch sedm hromů, a nepiš to.“

5Tehdy ten anděl, kterého jsem viděl stát na moři a na zemi, pozvedl pravou ruku k nebi

6a přísahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je na ní, a moře i to, co je v něm, že už nebude více času,

7ale že ve dnech hlasu sedmého anděla, až bude troubit, bude dokonáno Boží tajemství, jak to oznámil svým služebníkům prorokům.

8Ten hlas, který jsem předtím slyšel z nebe, pak ke mně znovu promluvil: „Jdi, vezmi z ruky anděla stojícího na moři a na zemi tu otevřenou knížku.“

9Šel jsem tedy k tomu andělu a řekl mu: „Dej mi tu knížku.“ Odpověděl: „Vezmi ji a sněz. V břiše ti způsobí hořkost, ale v ústech ti bude sladká jako med.“

10Vzal jsem tedy tu knížku z ruky anděla a snědl jsem ji. V ústech mi byla sladká jako

mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

med, ale když jsem ji snědl, měl jsem v břiše hořko.

[11]Poté mi bylo řečeno: „Musíš znovu prorokovat mnoha lidem, národům, jazykům i králům.“

Dva svědkové

Zjevení 11

[1]Byla mi dána hůl jako měřicí tyč a bylo mi řečeno: „Vstaň a změř Boží chrám i oltář i ty, kteří se v něm klanějí.

[2]Nádvoří, které je venku před chrámem, však vynech a neměř ho, neboť bylo dáno pohanům a ti budou šlapat po svatém městě dvaačtyřicet měsíců.

[3]Zmocním ale dva své svědky, kteří budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečeni pytlovinou.“

[4]To jsou ty dvě olivy a dva svícny stojící před tváří Pána vší země.

[5]Kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyjde z jejich úst oheň a pohltí jejich nepřátele. Kdyby jim chtěl někdo ublížit, musí takto zahynout.

[6]Ti dva mají moc zavřít nebe, aby za dnů jejich prorokování nepršel déšť. Mají také moc nad vodami, aby je obraceli v krev a aby zasáhli zemi jakoukoli ranou, kdykoli budou chtít.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[7]Až ale dokončí své svědectví, ona šelma vystupující z propasti proti nim povede válku, zvítězí nad nimi a zabije je.

[8]Jejich mrtvoly budou ležet na ulici toho velikého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán.

[9]Mnoho lidí z různých kmenů, jazyků a národů se bude dívat na jejich mrtvoly po tři a půl dne a nedovolí jejich mrtvoly pochovat do hrobu.

[10]Obyvatelé země se nad nimi budou radovat a veselit a budou si navzájem posílat dary, protože ti dva proroci trýznili obyvatele země.

[11]Po třech a půl dnech do nich ale ke zděšení těch, kdo to viděli, vstoupil duch života od Boha.

[12]Uslyšeli mocný hlas z nebe: „Vystupte sem!“ a před zraky svých nepřátel vystoupili v oblaku do nebe.

[13]V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desetina města padla. Sedm tisíc lidí v tom zemětřesení zahynulo a ostatní dostali strach a vzdali slávu nebeskému Bohu.

[14]Druhé „běda“ pominulo, hle, třetí „běda“ se rychle blíží:

Sedmá polnice

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[15]Tehdy zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly mocné hlasy říkající: „Království světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Mesiáše, jenž bude kralovat na věky věků!“

[16]Tehdy těch čtyřiadvacet starců, kteří sedí na svých trůnech před Božím obličejem, padlo na tváře a klanělo se Bohu

[17]se slovy: „Děkujeme tobě, Pane Bože Všemohoucí, který jsi a kterýs byl, že ses chopil své veliké moci a ujal ses kralování!

[18]Národy se vzbouřily, ale přišel tvůj hněv, přišel čas soudu nad všemi mrtvými a čas odplaty pro tvé služebníky, proroky a svaté i pro všechny, kdo ctí tvé jméno, malé i veliké, přišel čas zkázy těch, kdo kazí zem.“

[19]Tehdy se otevřel Boží chrám v nebi a v jeho chrámu byla vidět truhla jeho smlouvy. Nastalo veliké blýskání, hlasy a hromobití, zemětřesení a veliké krupobití.

Žena a drak

Zjevení 12

[1]Na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na hlavě měla korunu dvanácti hvězd.

[2]Byla těhotná a křičela bolestí, neboť začínala rodit.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[3]Pak se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[4]Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. Tento drak se postavil před ženu, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile ho porodí.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[5]Ale když porodila syna, muže, který má pást všechny národy železnou holí, byl její syn vytržen k Bohu a jeho trůnu.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

[6]A ta žena utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živili tisíc dvě stě šedesát dní.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[7]V nebi nastal boj: Michael a jeho andělé bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé,

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[8]ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[9]a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[10]A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: „Teď přišlo vítězství, moc a království našeho Boha a vláda jeho Mesiáše, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je dnem i nocí obviňoval před Bohem.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.
[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;
[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.
[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.
[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.
[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[11] Zvítězili však nad ním krví Beránka a slovem svého svědectví a nelpěli na svém životě až do smrti.
[12] Veselte se proto, nebesa i vy, kdo v nich přebýváte. Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, neboť ví, že má málo času.“
[13] Když drak uviděl, že byl svržen na zem, začal pronásledovat tu ženu, která porodila toho muže.
[14] Žena však dostala dvě mocná orlí křídla, aby před tím hadem uletěla na poušť, na své místo, kde bude živena čas a časy a půl času.
[15] Had ze své tlamy vychrlil za tou ženou vodu jako řeku, aby ji strhl proud.
[16] Země však ženě pomohla: otevřela ústa a pohltila řeku, kterou ze své tlamy vychrlil drak.
[17] Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se Ježíšova svědectví.
[18] Zastavil se na mořském břehu.

Šelma vystupující z moře

Zjevení 13

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui

[1]Vtom jsem spatřil, jak z moře vystupuje šelma se sedmi hlavami a deseti rohy; na těch rozích měla deset korun a na hlavách rouhavé jméno.

[2]Šelma, kterou jsem spatřil, byla podobná pardálu, ale její nohy byly jako medvědí a její tlama jako tlama lva. Drak jí dal svou sílu, svůj trůn i velikou moc.

[3]Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně zraněná, ale její smrtelná rána se uzdravila. Celá země šla v úžasu za tou šelmou

[4]a lidé se klaněli draku, který dal té šelmě moc; klaněli se i šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?“

[5]Dostala ústa, jež vedla pyšné a rouhavé řeči, a byla jí dána moc působit dvaačtyřicet měsíců.

[6]Ta ústa otvírala, aby se rouhala Bohu a urážela jeho jméno, jeho stánek i ty, kteří přebývají v nebi.

[7]Bylo jí dáno, aby svedla boj se svatými a přemohla je. Dostala moc nad každým kmenem, lidem, jazykem i národem:

[8]Budou se jí klanět všichni obyvatelé země, každý, jehož jméno není od stvoření světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

[9]Má-li někdo uši, slyš:

[10]Kdo má jít do zajetí, do zajetí půjde. Kdo má být zabit mečem, ten mečem padne.

está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

11 Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

12 Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

13 Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

14 Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

15 e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

16 A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

17 para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

18 Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

Apocalipse 14

Zde je zapotřebí vytrvalosti a věrnosti svatých.

Šelma vystupující ze země

11Potom jsem spatřil jinou šelmu, jak vystupuje ze země: měla dva rohy jako Beránek, ale mluvila jako drak.

12Ta vykonává všechnu moc té první šelmy před její tváří a působí, že se země i její obyvatelé budou klanět té první šelmě, jejíž smrtelná rána se uzdravila.

13Dělá veliké divy, působí dokonce i to, aby před zraky lidí sestupoval oheň z nebe na zem.

14Těmi divy, které jí bylo dáno konat před tváří šelmy, svádí ty, kdo bydlí na zemi. Říká obyvatelům země, aby vytvořili obraz té šelmě, která měla ránu od meče, ale ožila.

15Bylo jí dáno, aby obrazu té šelmy vdechla život, takže obraz šelmy začal mluvit a nechal zabít všechny, kdo se mu neklaněli.

16Všem malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům nechá dát znamení na pravou ruku nebo na čelo,

17takže nikdo nebude moci kupovat ani prodávat, nebude-li mít to znamení – jméno šelmy nebo číslo jejího jména.

18Zde je zapotřebí moudrosti. Kdo tomu rozumí, ať spočte číslo té šelmy, neboť je to číslo člověka. To číslo je 666.

Píseň Beránkových paniců

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

1 Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

2 Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

3 Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

4 São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

5 e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

6 Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

7 dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

8 Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que

Zjevení 14

1 A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sion, a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce.

2 Uslyšel jsem také hlas z nebe jako zvuk mnohých vod, jako zvuk velikého hromu. A ten zvuk, který jsem slyšel, byl jako když hudebníci hrají na loutny.

3 Zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi i před těmi starci. Tu píseň se nikdo nemohl naučit, jen těch sto čtyřiačtyřicet tisíc vykoupených ze země.

4 To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panicové. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi.

5 V jejich ústech nemá místo lež; jsou bez vady.

Tři andělé

6 Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země – každému národu, kmenu, jazyku i lidu –

7 jak říká mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu. Klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i prameny vod!“

8 Za ním letěl druhý anděl se slovy: „Padlo, padlo to veliké město Babylon, neboť

tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

9 Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

10 também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

11 A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

12 Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

13 Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

14 Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

15 Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice

napájelo všechny národy vínem svého vášnivého smilstva!“

9Za nimi pak letěl ještě třetí anděl a volal mocným hlasem: „Klaní-li se někdo šelmě a jejímu obrazu a přijímá-li její znamení na čelo nebo na ruku,

10i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vlito do kalichu jeho rozhorlení; bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před tváří Beránka.

11Dým jejich muk bude stoupat na věky věků! Ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména, nebudou mít odpočinutí dnem ani nocí!“

12Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.

13Potom jsem uslyšel hlas z nebe: „Piš: ‚Blaze mrtvým, kteří od této chvíle umírají v Pánu.‘ Ano, praví Duch, ať si odpočinou od své námahy; vždyť jejich skutky je provázejí.“

Sklizeň země

14A hle, spatřil jsem bílý oblak a na tom oblaku seděl jakoby Syn člověka. Na hlavě měl zlatou korunu a v ruce ostrý srp.

15Z chrámu vyšel další anděl a volal mocným hlasem na toho, který seděl na oblaku: „Napřáhni srp a žni, neboť nadešla hodina sklizně. Sklizeň země dozrála!“

e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

16 E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

16Tehdy ten, který seděl na oblaku, mrštil svůj srp na zem a země byla sklizena.

A vindima

17 Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

17Z chrámu, který je v nebi, pak vyšel další anděl a také on měl ostrý srp.

18 Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

18A od oltáře vyšel ještě další anděl, který měl moc nad ohněm, a zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: „Napřáhni svůj ostrý srp a sklid' hrozny vinice země, neboť její hrozny dozrály!"

19 Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

19Tehdy ten anděl vrhl svůj srp na zem, sklidil víno země a vhodil je do velikého lisu Božího hněvu.

20 E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

20Ten lis byl šlapán venku za městem a z lisu tekla krev až po uzdy koní na šestnáct set honů daleko.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

1 Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Mojžíšova a Beránkova píseň

Zjevení 15

1Potom jsem na nebi uviděl jiné znamení, veliké a předivné: sedm andělů, kteří mají sedm posledních ran; neboť skrze ně má být dokonán Boží hněv.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

2 Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

2Uviděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm a také ty, kteří zvítězili nad šelmou, nad jejím obrazem a nad číslem jejího jména. Stáli na tom skleněném moři, měli Boží loutny

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[3]a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: „Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi národů!

[4]Kdo by tě nectil, Pane, kdo by tvé jméno nechválil? Vždyť ty jediný jsi svatý! Všechny národy přijdou a před tebou se skloní, neboť tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!“

[5]Potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví.

[6]Z chrámu vyšlo sedm andělů, kteří měli těch sedm ran, a byli oblečeni běloskvoucím plátnem a na prsou byli přepásáni zlatými pásy.

[7]Jedna z těch čtyř bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých čÍší plných hněvu Boha živého na věky věků.

[8]Chrám se naplnil dýmem od Boží slávy a od jeho moci; nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.

Sedm číší Božího hněvu

Zjevení 16

[1]Tehdy jsem uslyšel z chrámu mocný hlas, jak říká těm sedmi andělům: „Jděte, vylijte těch sedm číší Božího hněvu na zem.“

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

[2]První odešel, vylil svou číši na zem a na lidech, kteří měli znamení šelmy, i na těch, kteří se klaněli jejímu obrazu, vyvstaly zlé a zhoubné vředy.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[3]Druhý pak vylil svou číši do moře. To se obrátilo jakoby v krev mrtvého a veškerá živá duše v moři zemřela.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4]Třetí pak vylil svou číši na řeky a na prameny vod a obrátily se v krev.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5]A slyšel jsem anděla vod, jak říká: „Jsi spravedlivý, ty Svatý, ty, který jsi a kterýs byl, že jsi to usoudil!

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6]Protože prolévali krev svatých a proroků, tys jim dal pít krev, jak si zaslouží.“

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7]Tehdy jsem uslyšel, jak se od oltáře ozvalo: „Ano, Pane Bože Všemohoucí, tvé soudy jsou pravdivé a spravedlivé.“

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]Čtvrtý pak vylil svou číši na slunce a bylo mu dáno pálit lidi ohněm.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]Lidé byli páleni velikým žárem a rouhali se jménu Boha, který má moc nad těmi ranami, avšak nečinili pokání, aby mu vzdali slávu.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Pátý pak vylil svou číši na trůn té šelmy a její království bylo zatemněno. Lidé se bolestí kousali do jazyka

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para

[11]a rouhali se nebeskému Bohu pro své bolesti a pro své vředy, avšak nečinili pokání ze svých skutků.

[12]Šestý pak vylil svou číši na tu velikou řeku Eufrat a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce.

[13]Tehdy jsem uviděl z úst draka, z úst šelmy a z úst falešného proroka vycházet tři nečisté duchy podobné žabám.

[14]Jsou to duchové démonů, kteří konají divy a vycházejí ke králům země a celého světa, aby je shromáždili k bitvě toho velikého dne Všemohoucího Boha.

[15]„Hle, přicházím jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svá roucha, aby nechodil nahý a nebyla vidět jeho hanba."

[16]A shromáždil je na místo, které se hebrejsky jmenuje Armagedon.

[17]Sedmý pak vylil svou číši na ovzduší a z chrámu zazněl od trůnu mocný hlas: „Stalo se!"

[18]Nastaly hlasy, hromobití, blýskání a veliké zemětřesení – tak veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi.

[19]To veliké město se tehdy roztrhlo na tři díly a města národů padla. Veliký Babylon byl připomenut před Boží tváří a Bůh mu dal kalich s vínem svého vášnivého hněvu.

dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A

[20]Tehdy zmizely všechny ostrovy a hory se nedaly najít.

[21]Z nebe padaly na lidi veliké kroupy těžké jako cent. A kvůli ráně těch krup se lidé rouhali Bohu, neboť ta rána byla nesmírně veliká.

Nevěstka sedící na šelmě

Zjevení 17

[1]Tehdy přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm čīší, a promluvil ke mně: „Pojď, ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která sedí na mnohých vodách,

[2]se kterou smilnili králové země a obyvatelé země se opili vínem jejího smilstva.“

[3]A odnesl mě v Duchu na poušť. Tehdy jsem uviděl ženu sedící na rudé šelmě, jež byla plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů.

[4]Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahokamy a perlami. V ruce měla zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svého smilstva

[5]a na čele měla napsané tajemné jméno: Veliký Babylon, matka nevěstek a ohavností země.

GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

6 Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

6Takto jsem viděl tu ženu opilou krví svatých a krví Ježíšových mučedníků. Když jsem ji spatřil, strnul jsem v naprostém úžasu.

7 O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

7„Proč se tak divíš?“ řekl mi anděl. „Já ti povím tajemství té ženy i šelmy, která ji nese, jež má sedm hlav a deset rohů.

8 a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

8Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do záhuby. A obyvatelé země, ti, jejichž jméno není od stvoření světa zapsáno v knize života, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale znovu se objeví.

9 Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

9Zde je zapotřebí moudré mysli: Těch sedm hlav je sedm hor, na kterých ta žena sedí. Je také sedm králů.

10 dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

10Pět jich padlo, jeden je a další ještě nepřišel; a až přijde, musí zůstat na krátký čas.

11 E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

11Šelma, která byla a není, ta je osmý král; je z těch sedmi a jde do záhuby.

12 Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

12Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu spolu se šelmou.

13 Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

13Ti mají jedno mínění a svou sílu a moc dají šelmě.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[14]Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek nad nimi zvítězí – neboť je Pán pánů a Král králů – a s ním i jeho povolaní, vyvolení a věrní."

[15]Potom mi řekl: „Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.

[16]Těch deset rohů, které jsi viděl na šelmě, začne tu nevěstku nenávidět a nechá ji zpustošit a obrat donaha; budou požírat její tělo a spálí ji ohněm.

[17]Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho záměr, a tak budou jednoho mínění a předají své království šelmě, dokud se nenaplní Boží slova.

[18]Žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město, které kraluje nad králi země."

Pád Babylonu

Zjevení 18

[1]Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.

[2]Ten vykřikl mocným hlasem: „Padla, padla ta veliká říše Babylon a stala se příbytkem démonů, doupětem všech nečistých duchů, doupětem všech nečistých ptáků, doupětem všech nečistých a ohavných šelem!

[3]Z vína jejího vášnivého smilstva totiž pily všechny národy, králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli z mohutnosti jejího hýření."

4 Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

4Tehdy jsem uslyšel jiný hlas z nebe: „Vyjděte z ní, můj lide, abyste unikli jejím hříchům, abyste nedostali z jejích ran!

5 porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

5Vždyť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh si připomenul její zločiny.

6 Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

6Odplaťte jí tak, jak sama splácela, a podle jejích skutků jí dejte dvojnásob; do kalichu, jenž namíchala, jí namíchejte dvojnásob!

7 O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

7Nakolik se chlubila, nakolik hýřila, tolik jí dejte muk a kvílení. Myslí si o sobě: ‚Trůním, jsem královna! Nejsem vdova a nevím, co je žal.'"

8 Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

8V jediný den proto přijdou její rány: smrt, nářek a hlad; a bude spálena ohněm, neboť Pán Bůh, který ji soudí, je silný.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

9 Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

9Králové země, kteří s ní smilnili a hýřili, ji budou oplakávat a budou nad ní kvílet, až uvidí dým jejího pálení.

10 e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

10Pro hrůzu jejích muk zůstanou stát zdálky a řeknou: „Běda, běda, město veliké, Babylone, město mocné – tvůj ortel přišel v jedné hodině!"

11 E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

11I kupci země nad ní budou plakat a truchlit, neboť už nikdo nekoupí jejich zboží:

12 mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo,

12náklady zlata, stříbra, drahokamů a perel; kmentu, purpuru, hedvábí a šarlatu;

de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

veškeré vonné dříví, všechno zboží ze slonoviny a všechno zboží z nejdražšího dřeva, mědi, železa i mramoru;

13 e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

13skořici a vonné koření, voňavky, mast i kadidlo; víno, olej, mouku i pšenici; dobytek, ovce, koně i vozy; a těla i duše lidí.

14 O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

14 „Sklizeň, po níž jsi prahla, tě opustila, všechen lesk a nádheru jsi ztratila, vše nenávratně zmizelo!“

15 Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

15Obchodníci s těmito věcmi, kteří na ní zbohatli, se pro hrůzu z jejích muk zastaví v povzdálí a budou plakat, truchlit

16 dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

16a naříkat: „Běda, běda, město veliké, oblékané kmentem, purpurem a šarlatem, pokryté zlatem, drahokamy a perlami –

17 porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

17takové bohatství zničeno v jedné hodině!“ Každý kormidelník i veškeré množství těch, kdo se plaví na lodích, námořníci a všichni, kdo pracují na moři, zůstali stát v povzdálí,

18 Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

18a když viděli dým jejího pálení, začali volat: „Které bylo podobné tomuto velikému městu?“

19 Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da

19Sypali si prach na hlavu a s pláčem a kvílením křičeli: „Běda, běda, město veliké, z jehož blahobytu zbohatli všichni námořní rejdaři – bylo zničeno v jedné hodině!“

sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz

[20] Vesel se nad tím městem, nebe, svatí apoštolové i proroci – Bůh je odsoudil za to, jak odsuzovalo vás!

[21]Tehdy jeden silný anděl zvedl balvan veliký jako mlýnský kámen a vrhl jej do moře se slovy: „Tak prudce bude svržen Babylon, město veliké, tak nenávratně zanikne!

[22]Hlas hráčů na loutnu, zpěváků, pištců a trubačů už v tobě nikdo neuslyší, žádný řemeslník kteréhokoli řemesla se v tobě už nikdy nenajde, ani zvuk mlýnského kamene se v tobě už nikdy neozve.

[23] Světlo lampy se v tobě už nikdy nerozsvítí, hlas ženicha a nevěsty už v tobě nikdo neuslyší, neboť tví obchodníci byli pány země a tvá kouzla sváděla všechny národy.

[24]To město je potřísněno krví proroků a svatých i všech zavražděných na zemi.“

Svatba Beránkova

Zjevení 19

[1]Potom jsem uslyšel mocný hlas velikého zástupu v nebi: „Haleluja! Vítězství, sláva i moc našemu Bohu!

[2]Pravdivé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť odsoudil tu velikou nevěstku, která

que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

3 Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

4 Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

5 Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

6 Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

7 Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

8 pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

9 Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

10 Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora

svým smilstvem zkazila zemi, a pomstil krev svých služebníků, kterou měla na rukou!“

3A znovu opakovali: „Haleluja! Její dým stoupá na věky věků.“

4Těch čtyřiadvacet starců a ty čtyři bytosti padli a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu: „Amen! Haleluja!“

5A od trůnu se ozvalo: „Chvalte našeho Boha, všichni jeho služebníci a vy, kdo jej ctíte, malí i velcí!“

6Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů: „Haleluja! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování!

7Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova! Jeho manželka se připravila,

8a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ (A ten kment jsou spravedlivé činy svatých.)

9Tehdy mi řekl: „Piš: Blaze těm, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební večeři.“ A dodal: „Toto jsou pravá Boží slova.“

10Padl jsem tedy k jeho nohám, abych se mu klaněl, ale on mi řekl: „Pozor, nedělej to! Jsem jen Boží služebník, tak jako ty a tvoji bratři, kteří mají Ježíšovo svědectví.

a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

11 Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

12 Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

13 Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

14 e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

15 Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

16 Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

17 Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

18 para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

Klaněj se Bohu!“ Vždyť Ježíšovo svědectví je duchem proroctví.

Jezdec na bílém koni

11Uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň, a ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý, jenž spravedlivě soudí i bojuje.

12Jeho oči byly jako plamen ohně, na hlavě měl množství korun a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj.

13Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.

14Za ním jela nebeská vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmentem.

15Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On sám je bude pást železnou holí; on sám bude šlapat vinný lis planoucího hněvu Všemohoucího Boha.

16Na svém rouchu a na boku má napsané jméno: Král králů a Pán pánů.

17Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci; a vykřikl mocným hlasem na všechny ptáky létající středem nebe: „Pojďte, shromážděte se k hostině velikého Boha,

18abyste jedli těla králů, těla vojevůdců, těla silných, těla koní i těch, kdo na nich sedí, a těla všech lidí, svobodných i otroků, malých i velkých!“

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[19]A uviděl jsem šelmu a krále země i jejich vojska, jak se sjeli, aby svedli boj s Tím, který seděl na tom koni, a s jeho vojskem.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[20]A ta šelma byla zajata a s ní ten falešný prorok, který před ní dělal divy, jimiž svedl ty, kdo přijali znamení šelmy a kdo se klaněli jejímu obrazu. Ti dva byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera hořícího sírou

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[21]a ostatní pobil meč vycházející z úst Toho, který seděl na koni. Všichni ptáci se nasytili jejich těly.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

Tisíc let

Zjevení 20

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[1]Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[2]Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let.

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[3]Uvrhl ho do propasti, zamkl a zapečetil ji nad ním, aby už nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko propuštěn.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam

[4]Spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo, duše těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na čela ani na ruce. Ti ožili a kralovali s Kristem tisíc let.

a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

5 Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[5]Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení.

6 Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

[6]Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.

Satanás é solto e derrotado

7 Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[7]Až uplyne těch tisíc let, satan bude propuštěn ze žaláře.

8 e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[8]Vyjde svádět národy ve čtyřech koutech země, Goga a Magoga, aby je shromáždil k boji – takové množství, jako je písku v moři.

9 Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[9]Zaplnili celý obzor, obklíčili ležení svatých i to milované město, ale z nebe sestoupil oheň a pohltil je.

10 O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

[10]Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; tam budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.

O juízo de Deus

Poslední soud

11 Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[11]Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a Toho, kdo na něm seděl, před jehož tváří zmizela země i nebe a nebylo pro ně nalezeno místo.

12 Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro

[12]Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha,

livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E

totiž kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků.

[13]Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků.

[14]Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera – to je ta druhá smrt.

[15]Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Činím všechno nové

Zjevení 21

[1]Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo.

[2]Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže.

[3]Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: „Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem.

[4]On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.“

[5]Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, činím všechno nové.“ Řekl také: „Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.“

acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

6 Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

7 O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

8 Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

6Pak mi řekl: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznícímu zdarma napít z pramene vody života.

7Kdo vítězí, dostane toto vše za dědictví. Já mu budu Bohem a on mi bude synem.

8Ale bázliví, nevěrní, ohavní, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři i všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou – to je ta druhá smrt."

A nova Jerusalém

9 Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

10 e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

11 a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

12 Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

13 Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

Zářící město

9Tehdy ke mně přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm číší plných sedmi posledních ran, a promluvil ke mně: „Pojď, ukážu ti Nevěstu, manželku Beránkovu."

10Odnesl mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi Svaté město, Jeruzalém, sestupující od Boha z nebe

11a zářící Boží slávou. Jasem se podobal nejdražšímu kameni, jako kameni jaspisu jasnému jako křišťál.

12Měl mohutnou a vysokou hradbu s dvanácti branami, na těch branách dvanáct andělů a napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele.

13Tři brány byly z východu, tři brány ze severu, tři brány z jihu a tři brány ze západu.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

[14]Městská hradba měla dvanáct základů a na nich jména dvanácti Beránkových apoštolů.

[15]Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou měřicí tyč, aby změřil město, jeho brány i jeho hradbu.

[16](Město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka.) Změřil tedy město tou tyčí a jeho délka, šířka i výška byly stejné – 12.000 honů.

[17]Potom změřil jeho hradbu: 144 loket lidské míry, která je mírou anděla.

[18]Jeho hradba byla postavena z jaspisu, ale město bylo čisté zlato podobné čistému sklu.

[19]Základy městské hradby byly ozdobeny všemi drahokamy: první základ byl jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd,

[20]pátý sardonyx, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst.

[21]A těch dvanáct bran bylo dvanáct perel: každá z těch bran byla z jedné perly. Ulice toho města byla ze zlata, čistého jako průhledné sklo.

[22]V tom městě jsem ale neviděl žádný chrám. Jeho chrámem je totiž Pán Bůh Všemohoucí a Beránek.

[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.
[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.
[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.
[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.
[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,
[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.
[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[23]To město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby v něm svítily, neboť ho rozzářila Boží sláva a jeho lampou je Beránek.

[24]Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj přenesou svou slávu.

[25]Jeho brány se ve dne nikdy nebudou zavírat, a noc tam nebude.

[26]Přenesou do něj slávu a čest národů,

[27]avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, ale jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.

Zjevení 22

[1]Potom mi ukázal řeku s vodou života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu
[2]prostředkem ulice toho města. Po obou stranách řeky je strom života, jenž nese dvanáctero ovoce. Ten strom vydává ovoce každý měsíc a jeho listí je k uzdravení národů.
[3]A tak již nebude žádné prokletí. V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit.
[4]Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno.
[5]Nebude tam noc, takže nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.

Přijdu brzy

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[6]Tehdy mi anděl řekl: „Tato slova jsou věrná a pravdivá.“ Pán Bůh, který dává Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát.

[7]„Hle, přijdu brzy! Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy.“

[8]Já Jan jsem to všechno viděl a slyšel. Když jsem to uslyšel a uviděl, padl jsem, abych se klaněl u nohou toho anděla, který mi tyto věci ukazoval.

[9]On mi však řekl: „Pozor, nedělej to! Jsem jen Boží služebník, tak jako ty a tvoji bratři proroci a jako ti, kdo zachovávají slova této knihy. Klaněj se Bohu.“

[10]Potom mi řekl: „Nezapečeťuj slova proroctví této knihy, neboť ten čas je blízko.

[11]Kdo škodí, ať škodí dál, a kdo je špinavý, ať se dál špiní. Spravedlivý ať dál koná spravedlnost a svatý ať se dál posvěcuje.“

[12]„Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.

[13]Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.“

[14]Blaze těm, kteří perou svá roucha, aby měli přístup ke stromu života a mohli vejít branami do města.

[15]Psi, čarodějové, smilníci, vrahové a modláři však zůstanou venku stejně jako každý, kdo miluje a provozuje lež.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[16]„Já Ježíš jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná jitřenka.“

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

[17]Duch a Nevěsta říkají: „Přijď!“ Kdo slyší, ať také řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať zdarma nabere vodu života.

A conclusão do livro

Epilog

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[18]Každého, kdo slyší prorocká slova této knihy, ujišťuji: Kdokoli k nim něco přidá, Bůh mu přidá ran v této knize zapsaných.

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[19]Kdokoli z prorockých slov této knihy něco odejme, Bůh odejme jeho díl ze stromu života a ze svatého města a z dobrých věcí v této knize zapsaných.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

[20]Ten, který vydává svědectví o těchto věcech, říká: „Přijdu brzy.“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Milost Pána Ježíše se všemi.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil